SVENSKT-GREKISKT LEXIKON.

UTGIFVET AF

C. W. LINDER
Prof. vid Lunds Universitet.

och

C. A. WALBERG
Adj. vid Upsala Universitet.

UPSALA LUNDEQUISTSKA BOKHANDELN.

UPSALA EDQUIST & BERGLUND 1862.

Förord till den elektroniska utgåvan

Denna ordbok från 1862 digitaliserades av Johan Winge i januari 2013 och OCR-tolkades i oktober samma år.

Förord.

Nyttan, eller rättare nödvändigheten, af Grekiska Skriföfningar har under de sednare åren äfven hos oss blifvit allmänt insedd och erkänd. Det torde nu mer i vårt land knappt finnas någon lärare i Grekiska språket, som icke kan af egen erfarenhet intyga, att dessa öfningar, långt ifrån att försvåra undervisningen, göra den lättare och angenämare för både läraren och lärjungen, på samma gång som de utgöra det enda medlet för vinnande af en säker insigt i språket. Men för att Grekiska Skriföfningar skola drifvas i den omfattning och med den nytta, de kunna och böra, fordras oundgängligen ett Svenskt-Grekiskt Lexikon; och vi äro derföre öfvertygade, att vi med detta vårt arbete sökt afhjelpa ett både vid Universitetet och Elementarläroverken kändt och erkändt behof.

En bekräftelse på riktigheten af denna vår åsigt hafva vi erhållit genom det anslag, Kongl. Majestät täckts i Nåder tilldela oss för arbetets utgifvande, hvilket i annat fall ej varit oss möjligt. Då vi betyga vår underdåniga tacksamhet för detta understöd, känna vi äfven djupt de ökade förbindelser i afseende på arbetets utförande, som härigenom blifvit oss pålagde.

Vi hafva sökt att så mycket som möjligt förena fullständighet och korthet. Naturligtvis kan här endast vara fråga om fullständighet med afseende på de ämnen, som kunna antagas falla inom de Grekiska Skriföfningarnes område. Då dessas ändamål , åtminstone tills vidare, hufvudsakligen måste vara uppnående af Grammatikalisk säkerhet, kan väl antagas, att deras ämnen till det mesta komma att hämtas ur antiken; och det är derföre endast med afseende härpå, som vi våga framträda med något anspråk på fullständighet. Sålunda hafva till större delen de ord, som beteckna för den klassiska fornverlden främmande föremål och begrepp, blifvit utelemnade och blott de vanligaste bland dem upptagne. Likaledes har Grekiska skaldernas språkbruk blifvit lemnadt utan afseende;

icke derföre att vi anse öfningar i författande af Grekisk vers ej kunna eller böra förekomma vid undervisningen, utan emedan utrymmet förbjöd en sådan fullständighet. Samma hinder har äfven varit för upptagande af Nomina Propria, hvilka vi dock anse kunna med minsta skada undvaras. Att icke alla de sammansatta ord, våra större Lexika erbjuda, kunnat här finna plats, är lätt begripligt; vi hafva inskränkt oss till de mera vanliga och bland dessa till dem, för hvilka vi funnit särskilda motsvarande ord i Grekiskan, samt till några få andra, hvilka kunde tjena till ledning för uttryckandet af de uteslutna. Till vinnande af korthet har vidare iakttagits: att verbalsubstantiverna på -ande (-ing) och -are ej blifvit upptagne i det fall, att Grekiskan saknar goda motsvarande ord af samma slag utan betjenar sig af verbet, således för de förra van-ligen af infinitiven med artikeln, förde sednare af pa-rticipiet; sammaledes ock de af adjektiver bildade substantiver, som i Grekiskan återgifvas genom neutrum af adjektivet med artikeln: att participier, som helt och hållet eller till någon del öfvergått till adjektiver, fått plats under sina verber, och att adverbierna sammanförts med adjektiverna och endast då blifvit särskildt anförde, när deras bildningssätt afviker från det vanliga: att sammansatta verber endast blifvit upptagne under præpositio-nerna, äfven Tde fall, då præpositionen vanligare skiljes från verbet och sättes efter detsamma: att så mycket som möjligt hänvisningar blifvit begagnade och ord med olika stafningssätt blott på ett ställe anförde. Dessutom har ett ovanligt stort antal förkortningar begagnats, öfver hvilka en förteckning bifogas. Genom det utrymme , som på sådant sätt vunnits, hafva vi kunnat åstadkomma större utförlighet i phraseologien.

För öfverensstämmelsen och likformigheten mellan arbetets särskilda delar, har det varit nödvändigt, synnerligast som vi under större delen af utarbetningen lefvat på vidt skiljda orter, att lägga till grund ett visst arbete af samma slag. Härtill har Jacobitz och Sellers Deutsch-Griechisches Wörterbuch synts oss lämpligast, såsom närmast öfverensstämmande med den plan vi föresatt oss. Dessutom hafva vi begagnat Rosts, Franzs och Pape's Tysk-Grekiska Lexika, Alexandre's (Planchet och Dufaucompret's) Fransk-Grekiska, Yonge's Engelsk-Grekiska Lexikon m. fl.

Slutligen anse vi oss böra nämna att af föreliggande arbete Linder författat bokstäfverna C, J—L, S, X—Ö, Walberg de öfriga.

Lund och Upsala i Maj 1862.

Cl W. Linder.

G A. Walberg. A.

A, Ἀ, ἀ, ἄλφα, τό.

Abbedissa, ἀρχιμανδρῖτις, ιδος, ἡ (K. F.).

Abbot, αρχιμανδρίτης, κοινοβιάρχης, ον, υ

(K. F.).

Abbotsdöme -stift, ἀββάτεια, ἡ (K. F.)

ABC, γράμματα, τά. στοιχεία, τά.: den s. icke ens kan ABC, αναλφάβητος, 2.

ABC-bok, στοιχειακόν 1. στοιχειωματικόν βι-βλίον, τό.

Ablativ, αφαιρετική (πτώσις), ή.

Abnorm, αλλόκοτος, 2.6, ή, τό παρά φύσιν.

Abonnement, μιο&ωσις, ή.: på spektaklet, της &έας.

Abonnera, μισ&ουσ&αι.

Aborre, πέρκη, ή.

Absolut 1) s. är i o. för sig, utan relation, xad·' αυτόν, αντην, αυτό. αυτός, η, ό. αυτός κα&' αυτόν. απόλυτος, 2.: d. a. varande, τό όντως ον. — adv., ἀποτόμως : — obetingad, förutsättningslös, ἀνυπό&ετος. 2. ἀπλους, η, ουν.: = s. har sitt ändamål i sig sjelf, αυτοτελής, 2. αυτάρκης, 2. 2) ren o. fullkomlig till sitt väsende, ἄκρατος,

2. (t. ex. δικαιοσύνη, ψευδός, Ελευθερία, νόμος), ἁπλους, η, ουν. αυτοτελής, 2.: a. makt, κυρία δύ-ναμις, η.: ha a. makt öfver ngt, κύριον 1. αυτοκράτορα είναι τίνος. — adv., παντελώς. Jfr Oinskränkt.

Abstrahera, ΰεωρΰν. διανοεϊσ&αι. διαιρεϊν.: fr. ngt, ἀφίύτασ&αΐ τίνος, Εάν τι.

Abstrakt, κοινός, 3. καθολικός, 3. νοητός,

3. a. begrepp, Ιδέα, η. είδος, τό.: — adv. κα&' εαυτό, αυτό xad-' αυτό.

Abstraktion, ἀφαίρεσις, η. d-εωρία, η. η κατ εΐάη διαίρεσις.: betrakta ngt i sin a., &εωρεϊν τι αυτό κα&' αυτό.

Accent, τόνος, ο, προσωδία, η (så väl betoningen som tecknet derför), κεραία, η (tecknet).: acut, οξεία (προσφδία).: grav, βαρεία.: circumflex, περισπωμένη.

Accentlös, ἀτονος, 2 (om ord), βαρυτονος, 2 (om stafvelser).

Accentuera, τον ουν. Jfr Betona.

Accentuering, προσωδία, η. τόνωσις, ή.

Accis, Επώνιον, τό.

Accisbar, bιωνίου υποτελής, 2.

A c c isfri, Επωνίου ατελής, 2.

Aeciskammare, δήμοσιώνιον, τό.

Accompagnement, προσωδία, ή.: m. a. af, πρός m. acc. υπό m. gen. o. acc.: sjunga m. a. af ngt, προςάδειν τινί.

Accompagnera, ἀντιφωνεϊν.: a. sigm. cithra, 7ιροσάδειν τρ κι&άρα. — accompagnerande, ἀντίφωνος, 2. προσωδός, 2.

Accord, 1) i musik, συμφωνία, ή. σύστημα, τό. 2) se Aftal.

Accordera, 1) i mus., συμφωνεϊν· 2) s. Af-tala.

Accusativ, αιτιατική [πτώοις], ή,: i a., ai-τιατικώς.

Ack, οι. φευ. ϊον. (alla m. gen.). — a., att

(dock), εΐ&ε, ει γάρ (m. opt. vid uppfyllbar, ind. af hist. temp. vid ouppfyllbar önskan), {ει&ε, ει γάρ, ως) ώφελον, ες, ε, (m. inf., vid ouppfyllbar önskan).

Addera, προστι&έναι. προσαρι&μεϊν.

Addition, σύν&εσις, ή. πρόσθ·εσις, ή.

Adel, 1) hög börd, ευγένεια, γενναιότης, ή (äfv. fig.: ädelhet). 2) ss. stånd, οι γνώριμοι. οι πρώτοι Εν rjj πόλει. οι ευγενείς, οι γεννάδαι. οι εύπατρίδαι. οι άριστοι.

Adelskap, se Adel 1).

Adelsman, se Adel 2).

Adelsstånd, se Adel 2).

Aderton, ὀκτωκαίδεκα. είκοσι δυοϊν δέοντα, οχτώ Επι δέκα.: ss. siffra, ιή. : adertonde, οκτω-καιδέκατος, 3. ογδοος Επι δεκάτω 1. Επί δέκα. vanl. όγδοος και δέκατος.

Adertonårig, ὀκτωκαιδεκέτης, 2.fem. — έτις, ιδος.

Adjektiv, Επί&ετον, Ειτι&ετικόν, τό.

Adjunkt, συνεργός, ο.

Adjutant, διάγγελος, ὁ. υπηρέτης, ου, ο.

Adla, 1) ge adlig värdighet, εὐγβνή ποιεῖν τινα. εὐγενεία κοσμεῖν τινα. 2) ge inre värde, ευδόκιμον ποιεῖν. σεμνὸν ἀποδεικνυναι. χοσμειν.

Adlig, se Adel 2).

Adoptera, εἴσποιεῖσ&αί τινα. ποιεῖσ&αι 1. τί&εσ&αί τινα υιόν.: låta a ngn af ngn, εισποιεῖν τινὰ τινι 1. πρός τινα 1. εις οικον, εις γένος τινός. — adopterad, εἴσποιητός, ποιητός, S-ετός, 3.

Adoptivfader, ποιητος πατήρ, ο. ὁ εισποι-ησάμενός τινα.

Adoptivson, ποιητός 1. εἴσποιητός υιός, ο.

Adress, på ett bref, ἡ τῆς Επιστολῆς Επιγραφή.: bref utan a., ἀνεπίγραφος Επιστολή.: uppge ngns a., τὴν οἴκιαν τινός σημαίνειν.

Adressera, ett bref till ngn, Επιγράφειν Επι-στολήν τινι.: a. ngn till ngn, συνιστάναι τινὰ τινι.

Adverb, Επίρρημα, τό.: - i a 1, ἐπιρρημαη-κός, 3.

Advocera, δικολογεῖν.: f. ngn, συνειπείν, συνηγορεῖν, συνδικειν τινι. ἀπολογεῖσ&αι υπέρ τίνος (försvara), b) i dålig bem., δικορραφεῖν. τον ἡ τ τω λόγον κρείττω ποιεῖν.

Advokat, σύνδικος, συνήγορος, παράκλητος, πρόδικος, δικολόγος, ὁ.: vara a., se föreg, b) i dålig bem., Εν τοις δικαστηρίοις αναστρεφόμενος, περίτριμμα δικών.: en advokats arfvode, το συν-ηγοριχόν.

Advokatorisk, se Spetsfundig.

Advokatur, συνδικία} ἡ. συνηγορία, ἡ. απολογία, ἡ (iorsvar i allmh.). b) i dålig bem., δ»κορ-ραφία, ἡ. σοφιστεία, ἡ.

Af, I) præp. 1) i local bet., ἀπό. Εκ. παρὰ m. gen. (vid pers.), ofta m. smnsättningar, t. ex. stiga af hästen, χαταβαίνειν από του ἵππου.: stiga ned af talarestolen, χαταβαίνειν ἀπό του βήματος mottaga ngt af ngn, παραλαμβάνειν, δέχεσ&αί τι παρὰ τίνος.: taga, kläda, torka etc. ngt af ngn, se compp. Jfr Från. 2) vid upphof, utgångspunkt

(i fig. mening), ix, ἀπό. stundom παρὰ m. gen. (bl. vid pers. o. i vissa talesätt) t. ex. härstamma, vara född af ngn, ix 1. ἀπό τίνος γενέσθαι, ειναι, φυναι.: ädel o. af ädla forfäder, αγαθός xal iξ αγαθών.: månen har sitt ljus af solen, ἡ σεληνη àno τον ηλιου εχει το φως.: männen af (ur) folket, ol àno τον δήμου.: många af (från, ur) de äldste och yngste, πολλοί àno των πρεσβυτάτων χαὶ νεωτάτων.: frukten af (från) trädet, ὁ χαρ-πος o àno του δένδρου. — göra af ngn ngt, ποιεῖν , ἀποδειχνύναι, χαθιστάναι, τιθέναι τινά τινα. t. ex. göra en lärd af ngn ἀποδειχνύναι τινὰ σοφόν.: göra en tiggare af ngn, πτωχόν χαθιστάναι τινά.: hvad skall blifva af mig, τί γενησομαι (1. γένωμαι); τί πείσομαι; τί γενήσεται περί ἐμέ; — Jfr Från. 3) vid orsak a) yttre, a) opers. (ofta = verktyg, medel), υπό (under inverkan af) m. gen. ix (i följe af), ofta m. bl. dat. sällan àno. t. ex. dö af en sjukdom, τελεντάν vno νόσου, af ett sår, ἰχ τραύματος, af hunger, υπό λιμού 1. bl. λιμώ.: han träffades af en sten, λίθω ἰβλή&η.: af detta, af hkt skedde, ix τούτου, Iξ ου ϊγένετο.: af egna medel, àno των εαυτόν. ix των ιδίων.: lefva af ngt, ζην 1. τον βίον ποιει-σθαι ἀπό τίνος.: lefva af fisk, kött, ϊχθνοφαγεῖν χρεωφαγπν. β) pers. (ish. vid υν. pass.), υπό m. gen. (det vanliga); mera sällan πρός (eg. frånsida), é*(vidvv., s. betyda gifva), παρὰ (vidvv., s. betyda gifva, yttra), mycket sällan àno.: ofta m. dat. (ish. vid per/, pass.), t. ex. besegras af ngn, νιχάσθαι υπό τίνος.: det erkännes af alla, ομολογεῖται πρός 1. παρὰ πάντων.: det är mig gifvet af gud, δέδοταί μοι ix 1. παρὰ θεού.: mycket har blifvit sagdt af mig, πολλά μοι εἴρηται.: de af konungen skickade sändebuden, οἵ παρὰ βασιλέως πεμφθέντες.: de af gudarne gifna förebuden, τὰ παρὰ των θεών σημαινόμενα.: skänken af dig, η παρά σου δωρεά. b) inre (= bevekelsegrund), ix m. gen. vno m. gen. διά m. acc. ini m. dat. ofta bl. m. dat., äfv. gm omskr. m. part. af motsvarande v. t. ex. jag gjorde detta af fruktan, υπό φόβου 1. φοβούμενος του ι ο ἐπραξα.: af nödtvång, ἀνάγχρ. ί'ξ ἀνάγχης. ἀναγχασθεις.: af brist på lifsmedel, ινδεια 1. δι' ενδειαν των ιπιτηδείων.: af välvilja,

fiendskap, (ἐπ') ἔννοια, ἐχθρα. υπ' εννοὶας, ἐχθρας.: af sig sjelf, af egen drift, ἀφ' εαυτου. àno ταυτομάτου. 4) vid ämne

0. beståndsdelar af ett helt, gm gen. af subst.

1. gm ett af dta bildadt adj. t. ex. ett hus af trä, οἵχία ξύλου 1. 'ξύλινη.: en mur af sten, τεἰχος λἰθου 1. λἰθινον.: högar af säd, ved, σωροὶ σἰτων, ξύλων.: en krans af rosor, ρόδων 1. ρόδινος στέφανος.: en hjord af hornboskap, αγέλη βοών. — Yid vv., som betyda göra, förfärdiga, uttryckes af likaså m. gen., men äfv. m. ix, sällan àno. 5) vid mått, belopp, m. gen. t. ex. en förmögenhet af 30 talenter, τριάχοντα ταλάντων ουσια.: en mur af 8 stadier, τεἰχος οχτώ σταδἰων.: en pyramid af 1 plethron i bredd, 2 i h jd, πνρα-μἰς το μεν εύρος &ός πλέθρου, το δε νψος δυοϊν.: en man af 30 års ålder, ἀνηρ τριάχοντα &ών.: en resa af 3 dagar, τριών ημερών οδός. — Ofta uttryckes måttbestämningen m. ett adj. 1. gm omskr. m. ett part. t. ex. en rymd af 8 fot, οχ-τώπουν χωρἰον.: af 1 fot, plether, ποδιαϊος, πλε-θριαϊος, 3.: en man af 30 års ålder, ἀνηρ τρια-χοντούτης 1. τριάχοντα ετη γεγονώς 1. εχων. —

6) vid egenskap, gm gen. 1. gm ett egenskapen innehållande adj. 1. gm omskr. t. ex. en sak af största värde, χρήμα πλεἰστον τιμήματος 1. πλεἰστου ἀξιον 1. πολυτἰμητον.: en bragcl af betydenhet, ἐργον ἀξιόλογον.: en man af skön växt, ευφυής ἀνηρ.: af vackert, fult yttre, ευσχήμων, ἀσχημων, 2.: en man af stor förmögenhet, ἀνηρ εχων χρήματα πολλά.: en man af stort anseende, ἀνηρ αξιώματος πολλού (heldre πολλού ἀξιος, ἀξιόλογος e. d.).: jag är af sma mening, της αυτής γνώμης ειμὶ (ovanligt). Då egenskapen till-lägges en person, användes neml. i allmht ej gen. i Gr., utan är den i Sv. uttryckt gm bl. subst., tages motsvarigt adj., om gm både adj. o. subst, rättar sig det förra efter personen, det sedn. sättes i acc. 1. (mindre ofta) i dat. t. ex. en man af det menniskovänligaste sinnelag, ἀνηρ φιλανθρω-πότατος την ψυχην.: en mska af dålig karakter, ἀνθρωπος πονηρός τους τρόπους.: af skön gestalt, χαλός το ειδος.: af Lydisk härkomst, Αυδός το γένος.: en qvinna af utmärkt skönhet, γυνη ix-πρεπεστάτη χάλλει.: män af kraftfullt sinne, ἀνθρωποι ἱρρωμενέστατοι ταϊς χρνχαϊς. — 7) vid det hela, hvaraf en del angifves, m. gen. t. ex. de som flytt af dem, ol χαταφυγόντες αυτών.: de skadliga af födoämnena, τά βλάπτοντα τών ἱδε-σμάτων.: en, ingen, de fleste af dem, εις, ουδεις, οι πλεἰστοι αυτών. Stundom användes äfv. ix, någongång, από. — Gm. står äfv. vid vv, i hka partitivbegreppet inlägges, till en del motsvarande af i Sv. t. ex. äta, dricka (af) något, ἱσθἱ-ειν, πἰνειν τινός. Se vv. 8) ss. omskr. af gen., m. gen. t. ex. en skrift af ngn. συγγραφή τἰνος.: belägringen af Thebe, η Θηβών πολιορχἰα : konungen af Persien, ο τών Περσών βασιλεύς, etc. — II) adv. 1) itu, isär, gm δια-, sq compp.: gå af, διαρραγηναι.: vara af, διερρωγέναι. διεσπά-σθαι. {δήεσχἰσθαι. 2) bort, gm ἀπό-, se compp.: blifva af, se Blifva 2).: sätta, fara af, ἀφορμάν, -σθαι. οἵχεσθαι ἀπιόντα, ἀπελαύνοντα (till häst).: vara af, ἀπερρωγέναι. ἀηεσπάσθαι. ἀπεσχἰσθαι.: af o. an, δεϋρο χἀχεϊσε. ἀνω (τε) χαἰ χάτω. ἀνω χάτω.: gå af o. an, περιπατεϊν.

Afart, είδος ἰξηλλαγμένον, τό (t. ex. τών χυ-νών, af hundslägtet).

Afbalka, 1) gm afbalkning afstänga, ἀποιχοδο-μεϊν. (τοἰχω)ἀηοφραγνύναι. 2) gm afbalkning dela, διοιχοδομεϊν. διαφράττειν. τοἰχω διαλαμβάνειν.

Afbalkning, αηόφραξιζ, η, διάφραξις, η. διάφραγμα, τό (skiljevägg).

Afbarka, {ηερήφλοἰζειν. τον φλοιόν περιαι-ρεϊν. «τιο-, εχλεπἰζειν.

Af bedja, 1) bedja om tillgift för, σνγγνώμην (ηαρ)αιτεἶσθαἰ τἰνος 1. υηέρ τἰνος. 2) gm böner söka afvända, ηαραιτεϊσθαἰ τι.

Afbedjande, παραἰτησις, η.

Afberga, θερἰζειν, συγχομἰζειν (τον χαρπόν).

Afbeta, ἐηινέμεσθαι. χατανέμεσθαι.

Afbetala, se vv. under Betala 2) (m. tillägg af χατά μέρη, om betalningens erläggande i särskilda poster skall utmärkas).

Afbetsla, ἀποχαλινουν.

Afbida, μένειν, àvaini-, περιμένειν.: a. fienden, δέχεσθαι τους πολεμίους. Se vidare Yänta.

Afbidan, se Väntan.

Afbild, εἴχών, όνος, ἡ. fΙχόνισμα, ἀπείχα-Afbilda—Affektera.

3

ti μα, ἀπειχόνισμα, ἰξείχασμα, το. ἀφομοίωμα, τό. ἰχτύπωμα, μίμημα, ἀπομίμημα, τό. εἴδω-λον, τό (fantasiens).: fullkomliga, αὐτέχμαγμα, τό.

Afbilda, a) eg., [ἀπ)ειχάζειν. Ιξειχάζειν (noggrannt a.).: ἀποτυπουσβ-αι, ἀφομοιουν. «7το-, ix-μιμεῖσ9·αι. πλάττειν, ἰχμάττειν (eg. i mjukt ämne). ἰχτυποvν (i upphöjdt arbete). Jfr A fm ål a. b) oeg., εἴχάζειν. ἀπειχάζειν.

Afbildning, 1) ss. handling, εἴχασία, ἀπει-χασία, ἡ, ἀπ ο μίμησης, η. ἀφομοίωσις, η. ixrv-πωσις, ἡ. 2) se Afbild.

Afbita, ἀπεσ&ίειν. ἀποδάχνειν. ἀποτρώγειν.

Afblåsa, 1) gm blåst afbryta, προσπνέοντα δια-, ἀπορρηγνΰναι, δια-, απόσχιζαν, 2) Se Bortblåsa. 3) intr., gm pass. af vv.

Af blada, φυλλίζειν. περιαιρεῖν τα φύλλα.: vinstocken, οἴναρίζειν. χλαίϊεύειν. Jfr Aflöfva.

Afborsta, ἀπομάττειν. ἀποχαβ-αίρειν.

Af brinn a, ἀπ οχαίεσδαι. χαταχαίεσ&αι. χατα-φλέγεα&αι.

Afbrista, se Brista.

Afbrott, 1) uppehåll, διάλυοις, η. ἰποχη, ini-σχεσις, η. Ιγχοπη, ἡ. ἀνάπαυσις, ἡ. διάλειψις, ἡ.: göra a., se Afbryta. 2) kontrast, διαφορά, ἡ. το Ιναντίον.: göra a., se Af sticka.

Afbryta, 1) bryta tvärs af, ξηγνΰναι. δια-, χαταρρηγνυναι. χλάν. χαταχλάν. 2) gm brytande afskilja, ἀπορρηγνΰναι>. ἀπο$ραύειν. ἀπο-, ix-, περιχλάν.: om blommor, frukter, se Bryta 2). — 3) förorsaka plötsligt upphörande, χωλνειν τι. ἰπέχειν τι. ἰγχόπτειν τινί. διαλύειν τι. Ιπιτα-ράττειν τι. ἰνοχλειν τινι (störa), μεσολαβεῖν. ἀ-ναπανειν. διαλαμβάνειν (om sammanhängande massor, t. ex. en af torn afbruten mur, τείχος πvργοις διειλημμένον).: a. talet, μεταξύ τον λόγον διαλείπειν. χαταλύειν τον λόγον. μεταξὺ λέγοντα ἀναπανεσ9·αι. ἀποσιωπαν. διαλύειν την συνουσίαν (samtalet).: för att ej a. talet, ἴνα μη ατελής γένηtat, ο λόγος.: a. ngn i hans tal, ἰπέχειν τι>νά λέγοντα, παρενοχλεῖν τ ινι λέγοντι. vποχρονειν τον λόγον τινός. μεσολαβεῖν λόγους (äfv. τινά), ὑπολαμβάνειν (falla i talet, λέγοντος τίνος).: i allmht, a. ett företag, μεταξὺ ποιουντά τι ἀναπαύεσ&αι. — afbruten, διειλημμένος, 3. διαλείμματα εχων, 3. ον συνεχής, 2. 4) se Afsticka.

Afbräck, μείωσις, ἰλάττωσις, ἡ. βλάβη, ζημία, η,: göra en sak a. ἐλαττουν τι. ελαττον ποιεῖν τι.: göra ngn a., βλάπτειν, ζημιουν τινα. ζημίαν φέρειν τινί.: lida a., m. pass.

Afbräcka, se Afbryta 1).

Afbränna, ἀποχαίειν. χαταχαίειν. χαταφλε-γειν.

Afbränning, 1) eg., από-, χατάχαυσις, χα-τάφλεξις, η. 2) minskning i vinst, ἰλάττωσις, μείωσις, ἡ. μείωμα, τό.

Afböja, 1) gm böjning afbryta, χάμπτοντα διαρρηγνυναι. χυρτουντα χαταχλαν e. d. 2) se Afvända, Afstyra.

AfbÖn, παραίτησις, η.: göra a. hos ngn, na-ραιτεῖσ&αί τινα. Jfr Afbedja.

Afbörda, tr. o. reß. ἰχάυεα&αί τι. ἀποβάλ-λειν τι (άχ&ος). ἰξίστασ&αι, ἀπαλλάττεσ&αί τίνος (göra sig ledig från), διαλύειν, ἰχτίνειν, ἀποδού-ναι (en skuld e. d.): om floder, sjöar, ἰξιέναι, ix-βάλλειν (το ὕδωρ, ρεύμα).

Af b ordande, (af en skuld) ἐχτιΰις, ἡ. ἀπό-

δοσις, ἡ. F. öfr. gm vv.

Afdagataga, se Döda.

Afd amma, την χόνιν ἀποχαβ-αίρειν, ixn-νάσσειν [τινός).

Afdanka, se Afskeda, Afträda.

Af del a, 1) indela, διαιρεϊν. διαν έμειν. δια-στέλλειν. διαχρίνειν. διορίζειν. 2) frånskilja, a-7τοχρίνειν. απονέμειν. ἀφορίζειν.

Afdelning, 1) ss. handling, διαίρεσις, διά-χρισις, ἡ. διορισμός, ο. 2) ss. sak, μέρος, μό-ριον, τό. ἀποδασμός, ὁ.: af en krigshär, τάξις, ἡ. τάγμα, τό.: i små afdelningar, χατ' ολίγους.: i tal 1. skrift, χώλον, τό (inom en period), πε-ριοχή, ἡ. χεφάλαιον, τό (större a.).

Afdika, {ἀπ-, !£-) οχετενειν (τό νάωρ). ὀχετοις ὠαλαμβάνειν (t. e. πεδίον).

Af domna, se Domna.

Afdrag, 1) ss. handling, ἀφαίρεσις, η. Ιλατ-τωσις, η. μείωσις, ἡ.: utan a. ολος, 3. 2) ss. sak, ἰλάττωμα, τό. μείωμα, τό.: ss. Boktryckar-i. t. ἀπόγραφον, ἐχτνπωμα, τό.

Afdraga, 1) draga i tu, δι acnav. διατείνοντα χαταρρηξαι. 2) gm dragning borttaga, ἀποσπαν. αφ έλκε ιν. ἀποσύρειν. 3) i räkning, ἀφαιρειν. ἀπο-λαμβάνειν, νφαιρειν. ἰλαττονν [τινί τι ngt från ngt).

Afdricka, ἀποπίνειν. ἀπορροφάν.

Af dryp a, ἀπο-, χαταστάζειν. ἀπο-, χατα-λείβε σ&αι.

Af duk a, (bordet), ἀποαχευάζειν την τράπεζαν.

Afdunsta, ἀνα&υμιάσ&αι. ἀπ-, ἰξοτμίζεσ$αι. ἰξατμιάσ&αι.: låta a., med act. af nämnda vv.

Afdåna, se Dåna.

Afdämma, ἀποχωννύναι. χώματι ἀπείργειν. χω μα περιβάλλειν [τινί). ἀπογεψυροnν.

Af dämning, ἀπόχωσις, η.

Afdöma, ix-, διαδιχάζειν. (δια)ψηφίζεα&αι. βράβευαν. δι c. ι τάν.—διαγιγνώσχειν. διαχρίνειν. δια-γνώμην, Οϊάγνωσιν, διάχρισιν ποιεϊσ&αι. γνώμην ἀποφαίν*σ$·αι. διαιρεϊν.

Affall, 1) eg., ἀπό-, χατάπτωσις, ἡ.: vattnets, φορά, χαταφορά, η. 2) afgång fr. ett parti e. d., ἀπόστασις, ἀποστασία, η.: bringa ngn till a., ἀφιστάναι τινά τίνος 1. ἀπό τίνος.: vara böjd för a., ἀποστατιχως εχειν. 3) fr. ämnen, s. beredas, τά ἀποχρ&εντα. mest m. särskilda ord, t. e. vid filning, ἀπορρίνημα, τό. vid huggning, πελέχημα, τό. vid sågning, πρίσμα, τό. vid skafning, ἀπόξυσμα, o. s. v.

Affalla, 1) eg. ἀπο-, χαταπίπτειν. χατολι-σ&άνειν. χαταφέρεσ&αι.: om frukter, blad, o. d., ρειν. ἀπο-, χαταρρεϊν.: fjättrarne affalla, al πέ-δαι περιρρέουσιν. 2) lemna ett parti, ἀφίστα-σ&αι, ἀποστηναί τίνος 1. ἀπό τίνος, till ngn, πρός τινα. ἀποστατεϊν τίνος, χαταλείπειν, προδι-δόναι τινά (lemna i sticket). 3) förlora sitt friska utseende, μαραίνεσ&αι. τήχεσ&αι.: vara affallen, χατεσχληχέναι. τεταριχευσ3·αι.

Affara, se Bortfara.

A ff att a, ϋνντι&έναι. σνντάττεσ&αι, συγγρά-φειν (om större verk).

Af fattning, σύν&εσνς, σύνταξις, η. συγγραφή.

Affeja, ἀπο-, ἰχχα&αίρειν. ἰχχορεϊν. — ἀπο-ξ ε ιν, -ξύε η\

Affekt, πάβ-ος, τό.

Affektation, προσποίησις, νπόχρισις, η.

Affektera, προσποιεϊσ&αι. υποχρίνεσ&αι. —4

Affektfull — Afgörande.

affekterad, se Tillgjord.

Affektfull, se Lidelsefull.

Affektion, πά&ος, τό. πά&ημα, τό. b), se Tillgifvenhet.

Affektlös, ἀπα&ής, 2. ἡσυχος, 2. ηρεμαίος, 3.

Affektlöshet, ἀπάθ-εια, ἡ. το ἀπα&ές.

Afficiera, diaTiS-έναι.: afficieras, πάσχειν. dtarid-eedM-

Affila, ρινάν. ἀπορρινάν (gm filning afskilja).

Affjädra, πτερών γυμνούν. ἀποσπάν, ἀποτίλ-λειν τὰ πτερά, τίλλειν.

Affjälla, λεπίζειν, ἀπολεπίζειν.: a. sig, m. pass.

Afflyta, απ ο-, Εκρεϊν. καταρρείν. καταφέρεσ$·αι.

Afflytta, Εξοικειν. Εξοικίζεσβ·αι. Jfr Flytta, Utvandra.

Afflå, ἀποάέρϊϊν. Ixcϊέρειν. Jfr Af skala.

Affordra, ἀπαιτειν, Εξαιτεϊν, -σ&αι. ἀξιούν.

Affordran, ἀπαίτησις, ἡ.

Afforma, ἀποτυπούν, -οθ-αι. Jfr Afbilda.

Affrysa, -fräta, se Bortfrysa, -fräta.

Affall ig, ἀποστάς, άσα, άν. ἀφεστώς, ώσα, 6 ς.

Affälling, ἀποστάτης, ου, ὁ. prodότηςt ου, ο. προdότις, ἡ ο. föreg.

Affär, 1) göromål, ärende, πράξις, η. Εργασία, ή\. πράγμα, τό. έργον, τό. σνμβόλαιον, τό, χρηματισμός, ὁ (handels-, penninge-a.).: bedrifva en a., πράττειν έργον. Επιτηdεύειν πράγμα.: resa i en a., κατά τινα πράξιν 1. Εργασίαν πορεύεσβ-αι.: göra affärer på ngt, χρημτίζεσ&αι εκ τίνος, Ερ-γάζεσ&αί τινι,: uppgöra affärer m. ngn, (σνμβό-λata) συμβάλλειν τινί 1. πρός τινα.: affärer afslutas , συμβόλαια γίγνεται.: sköta sina egna affärer, τα αυτού πράττειν. Jfr Han delsaffärer. 2) i plur., förmögenhetsomständigheter, τα υπάρχοντα. τα περί την ούσίαν.: ha goda affärer, εύ-πορία 1. περιουσία χρήσ&αι.: ha dåliga, απόρως εχειν. Εν απορία εχεσ&αι. 3) se Händelse. 4) (milit.), se Träffning.

Affärd, se Afresa.

Affärda, 1) se Afskicka. 2) låta gå, ἀπο-λύειν. ἀποπέμπειν. ἀφιέναι.: a. ngn kort, βραχέα ἀιαλεχ&έντα ἀποπέμπειν τινά. 3) göra sig qvitt, ledig fr., ἀπαλλάττεσθ-αί τίνος.: en motståndare gm vederläggning, Εξελέγχειν. 4) döda, dιαχρή-σ&αι. ἀποσφάττειν.

Affärsman, πρακτικός 3. πραγματευτής, ὁ (handelsman), χρηματιστής, ὁ. χρηματιστικός, 3. (driftig i förvärf), b) homme (Taffaires, Επίτροπος, ο.

Affärsresa, η Χκατά πράξιν 1. Εργασίαν τινά πορεία.: göra en a., se A ff ä r.

Afföda, γονή, ἡ. γόνος, τόκος, ὁ (poet.). θρέμμα, τό (ish. djurs), ἀπό-, εκγονος, ὁ.

Afföra, 1) se B ortföra.: gm medicinalmedel, Εκκρίνειν. Εξάγειν.: är det = laxera, s. d. — afIö-rande, (med.), Ελατήριον, τό. 2) se Afskrifva: ur rullorna, Εξαλείφειν (Εκ του καταλόγου).

Afgift, τέλος, τό (till staten), φόρος, ὁ (tull, tribut), εισφορά, ἡ (utomordentlig), ἀποφορά, ἡ (ish. in natura), έρανος, ὁ (bidrag för ett visst ändamål), μισ&ός, ο, μίσθωμα, τό (för ngts begagnande). (Särskilda slag t. ex. d-εωρικόν, τό (in-trädesafgift på theatern), Ελλιμένιον, τό (hamn-afgift), πρυτανεΐον, τό (vid rättegångar). o. s. v., se d. oo.). Jfr Skatt — erlägga a., υυρον τι-λεϊν 1. ὑποτελεϊν. ερανον εϊσφέρειν.: erlägga en frivillig afgift,

χρήματα εϊσφέρειν.: upptaga a.,

Εκλέγειν, σνλλέγειν χρήματα, τέλος, ερανον.: underkastad a., υποτελής, 2.: fri fr. a., ατελής, 2. fr. utomordentlig, άνείσφοροζ, 2.: frihet fr. a., ατέλεια, η. från utomordentlig, άνειαφορία, ή.

Afgifva (om en embetsmyndighet), άποφαί-νειν, -σ&αι. naqadMvm. Επιστέλλειν (skriftligen): afgifva betänkande, röst, utlåtande, o.s.v., se d. oo.

Af glid a, άπολισ&άνειν, fr. ngt, τινός.

Af glätta, Εκλεαίνειν. άποξεϊν. συγξείν.

Afgnaga, 1) gm gnagning borttaga (fr.), άπο-, παρα-, περιτρώγειν. 2) gm gnagning afskära, άπο-, κατατρώγειν.

Af gnida, άπο-, Εκ-, περιτρίβειν. αμήν, άπο-ψήν (för att rengöra).

Afg.und, βάρα&ρον, τό. άβυσσος, ή. φάραγξ, γγος, ή.: förderfvets a., Εξώλεια, ή.: störta i en a., κατακρημνίζειν.: befinna sig på afgrundens brant, Εν τοις άεινοτάτοις ειναι. Ert άκρου xivdv-νου άφιχβ-αι.: uppsåtligt störta sig i förderfvets a., didovai i av τον εις προϋπτον κivifovov.

Afgud, ψευdής θ-εός, ο. vanl. gm omskr. m. t. ex. han är hs a., χρ^ται αύτώ ώσπερ &εώ. προςκυνεΐ 1. σέβεται αυτόν ώσπερ &εόν.

Afguda, ώσπερ S-εόν &εραπεύειν τινά. τιμάν τινα Εν τοις &εοϊς.

Afgudabild, ε^ωλον, τό (N.T.).: -dyrkare, εϊάωλολάτρης, ό (N. T.).: vara a., ε^ωλολατρειν (N. T.).: -hus, εΜωλεΙον, τό (N. T.).: -offer, εΐ-άωλό&υτον, τό (N. ï.).

Afguderi, ε^ωλολατρεία, η (N. T.).

Afgå, 1) bortgå, -skickas, άπιέναι, -έρχεσ$αι. άποχωρεϊν. Jfr Afresa.: om saker, άποπέμπε-σ&αι, -στέλλεσ&αι.: låta a., άποπέμπειν, -στέλ-λειν. diaπέμπειν.: ur kroppen, άποχωρεϊν. Εκκρί-νεσ&αι. 2) skilja sig ifr., lemna: fr. en mening, ett beslut, se Frångå: från ett embete, Εξίστα-σ$αι, άπαλλάττεσ&αι άρχης.: med döden, se Dö.: under beredning af ett ämne, άποχωρεϊν. άφανί-ζεσ&αι. Εξίτηλον γίγνεσβ-αι. 3) i räkning, άγαι-ρεϊσ&αι. Εξαλείφεσ&αι.

Afgång, 1) eg. άποχώρησις, ή. άπαλλαγή, ή (του βιον, ur lifvet), f. öfr. m. νυ. Jfr Afresa.

2) minskning, Ελάττωσις, μείωσις, ή. μείωμα, τό.

3) se Afsättning.

Afgäld, άποφορά, ή. μισ&ός, ό. μίσ&ωμα, τό. μίσ&ωσις, ή. πρόσοάοι, αι.

Afgärda, se Afstänga.

Afgöra, 1) bringa till slut, περαίνειν. dia-πράττειν. άπεργάζεσ&αι. άποτελεϊν. 2) bestämma, ^ια)κρίνειν, (dlïα)γιγνώσκειν, öfver ngt, περί τίνος.: a. ngt m. ngn, diax^lufLV τι πρός τινα. συντiB-εσ&αί τι πρός τινα. ομολογειν τινι περί τίνος.: jag äger att a. ngt, κύριος ειμί τίνος. Επ' Εμοί Εστί τι. Jfr Afd öm a. — afgjord, κεκρι-μένος, 3 (gm utslag), όμολογούμένος, (ομολογημένος, 3 (hvarom man är ense), σαφής, ειλικρινής, 2 (klar). Jfr Uppenbar: det är a., att, ομολογείται m. nom. o. inf.: snart skall det vara a., τάχα dηλώσει 1. dtyov γενήσεται. — afgörande, ροπήν ποιών, ονσα, ουν 1. (παρ)έχων, ουσα, ον. κύριος, 3.: den a. dagen (i en sjukdom), η κρίσιμος 1. κριτική ημέρα.·, den a. punkten 1. ögonblicket, καιρός, ό. ροπή, ή. ή (του καιρού) άκμή. Jfr Myndig.

Afgörande, κρίσις, άιάκριΰις, ή. γνώμη, dia-γνώμη, diάγνωσις, ή. ψήφοι, ή. diaιτα, ή (en skiljedomares), ξοπή, ή.: bringa ett krig till a.,Afh al k a — Aflysa.

5

ροπην ποιεϊν του πολέμου.: öfverlemna åt ngn a. öfver ngt, Ιπιτρεπειν τινι τήν κρίσιν τινός.·, den s. har a., χύριος, 3.

Afhalka, se Afglida.

Afhandla, mundtligen 1. skriftligen, διαλέγε-σ&αι, διεξελ&εϊν, διεξιέναι περί τίνος, πραγμα-«ιιεσ&αί τι. Se f. öfr. Afgöra.

Afhandling, διατριβή, ή. λόγος, ο.: skriftlig, συγγραφή, ή. πραγματεία, ή.

Afhjelpa, άχεϊσΒ-αι, ΙξαχεΙσ&αί τι. ϊάσ&αί τι. βοη&εϊν τινι. Ιπανορ&ουσ&αί τι (t. ex. αμάρτημα).

Af hugga, χόπτειν, άποχόπτειν, τέμνειν, άπο-τέμνειν, ngt på ngn, τί τίνος.: a. de yttersta delarne af ngt, άχρωτηριάζειν τι.

Af huggning, άποχοπή, άποτομή, ή.

Af hål la, 1) eg. hålla på afstånd, εϊργειν, άπείργειν, άποτρέπειν (τινά τίνος 1. από τίνος), άμύνειν, άπαμύνειν (gm skydd o. motvärn), άπω-&εϊν (m. våld): a. fr. sig, άμύνεσ&αι. άπω&εϊ-σ&αι. 2) fr. utförande af ngt, εϊργειν τινά π ο t, tiv 1. μη ποιεϊν 1. ώστε μή ποιεϊν τι. χωλύειν 1. άποχωλύειν τινά τίνος 1. {μή) ποιεϊν τι. Ιμπο-δών είναι τινι [μή) ποιεϊν τι. ούχ lav τινα π ο ulv τι.: gm ord, άποτρέπειν τινά τίνος 1. m. [μή ο.) inf. 3) se Ål sk a. 4) refl., a. sig fr. ngt, άπέ-χεσ&αί τίνος 1. m. inf. μή απτεσ&αί τίνος.-, a. sig fr. att skratta, χατέχειν τον γέλωτα, fr. att gråta, τά δάχρυα 1. το μή δαχρύειν.: icke kunna a. sig fr. ngt, ηττω ειναί τίνος.

Afh alla, άποχεϊν. Ιχχεϊν.: vid libation, ά πο-σπένδειν.: i ett annat kärl, μεταχεϊν.

Afhämta, μετιέναι, μετέρχεσ&αί τινα 1. τι. ϊέναι αξοντά τινα. χομίζειν, φέρειν (medtaga) o. i med. (för sin räkning): a. en brud, νύμφην αγεσ&αι.: jag har afhämtat ngn, ηχω άγων τινά.: låta a. ngn, μεταπέμπεσ&αί τινα. χελεύειν άγειν τινά.

Afhämtning, χομιδή, ή. f. öfr. νν.

Afhända, νφαιρεϊν τινός τι. άποστερεϊν τινά τίνος 1· τι. παραιρειν, -σ&αί τινός τι. άπαλλο-τριονν τι άπο τίνος.: a. lifvet, se Döda. Jfr Beröfva.

Afhängig, se Beroende.

Afhölja, 1) eg., άπο-, άνα-, ϊχχαλνπτειν.: a. sig 1. sitt ansigte, άπο-, άνα-, Ιχχαλύπτεσβ-αι. 2) oeg., άποχαλνπτειν. άποφαίνειν. δηλονν.

Afh öra, 1) höra på (till slut), άχροάσ&αι (ngt, τι 1. τινός, ngn, τινός), τήν άχρόασιν ποι-εϊσ&αί τίνος (ngn 1. ngt), εϊς-, έπ-, χαταχούειν τι 1. τινός, διαχούειν τι (fullständigt), παραγενόμε-νον άχονειν 1. μαν&άνειν. 2) förnimma (= höra af), άχούειν. αισ&άνεσ&αι. πυν&άνεσ&αι.

Afhörande, άχρόασις, ή.

Afkasta, 1) eg., άπορρίπτειν. άποβάλλειν. χαταβάλλειν.: om hästar, άποχρούειν. άποσειε-(j$ai. Ιχτραχηλίζειν. 2) inbringa, άποφέρειν. προς-φέρειν. προσόδους παρέχειν 1. φέρειν.

Afkastning, 1) eg., άποβολή, ή. i. öfr. νν. 2) inkomst, άποφορά, ή. πρόσοδος, ή. χέρδος, το. χαρπός, ό. ίπιχαρπία, ή.: god a., 7τολυφορία, ή.: ge a., se Afkasta 2).

Afklippa, χείρειν. άποχείρειν. ψαλίζειν. άπο-ψαλίζειν.

Afkläda, άποδύειν, ίχδνειν τινά τι. γυμνονν τινά τίνος.: a. sig, άπο-, ϊχδύεσ&αί τι. {άπο)-γυμνονα&αι.

Af kläd η in g, άπόδνσις, ή.

Afknappa, συντεμνειν. συστέλλειν, ουνάγειν.

Afknappning, συντομή, συστολή, ή.

Afkok, άπόζεμα, αφέψημα, το'.

Afkoka, άφέψειν. άποζεϊν. — afkokad, άπεφ&ος, 2.

Afkomling, άπόγονος, εχγονος, ό. ό άπό τίνος.: vara ngns a., γεγονέναι 1. είναι άπό 1. εχ τίνος.

Afkomma, ἀπό', εχ-, εγγονοί, οι, cd. το ix 1. ἀπό τίνος γένος, οι, at, τά ix 1. ἀπό τίνος {γε-γονότες, νϊαι, 6 τα). Jfr A ff öda.

Af k or t a, συν-, Ιπιτέμνειν. συστέλλειν. Jfr Minska.

Afkortning, συντομή, ή. Ιπιτομή, ή. Jfr Minskning.

Afkunna, ἀναγορεύειν. ἀναχηρύττειν. ἀναγ-γέλλειν.: ett utslag, ἀποφαίνεσ-9-αι (om domaren), ἀναγιγνώσχειν (uppläsa, om ngn annan).

A fk unnande, ἀναγόρευσις, ἀναχήρυξις, ἀναγ-γελια, ν.

Afkyla, ἀπο-, ἀναψύχειν. ιμψύχειν. χατα-, περιψύχειν.: a. sig, ἀπ οψύχεσ&αι.: luften af kyles, αποψύχεται. — a fk ylande, {ἀνα)ψυχτιχός, 3. — afkyld, περίψνχτος, 2.

Afla, 1) om qvinna, χνήσαι. συλλαμβάνειν. νποδέχεσ&αι. 2) om man o. qvinna, γεννάν. γείνασ&αι.: a. barn, παιδοποιεϊσ&αι.

Aflassa, -lasta, χατατι&έναι, ἀποτι&έναι, χαταβάλλειν, Ιξαιρεϊν, ἀποσχευάζειν {φόρτον, τά φορτία).: ettfartyg, ἀπογεμίζειν. ἀποφορτίζεσ&αι. χουφίζειν, Ιχχενουν {ναυν).

Aflastning, ή των φορτίων ἐξαίρεσις 1. εξαγωγή.

Aflat, συγγνώμη, ή.

Afleda, 1) om vatten, ἀπ-, ϊξ-, παροχετεύ-ειν (eg. gm kanal), ix-, παρατρέπειν (rikta åt annat håll). Ιχβιβάζειν. Ιξάγειν (äfv. om kroppens vätskor). 2) se Afvända.

Afledning, όχετεία, Ιξοχετεία, ή. ix-, παρα-τροπή, ή. εξαγωγή, ή.

Aflelse, χύησις, σύλληψις, ή..

Aflemna, παραδιδόναι. ἀποδιδόναι, φέρειν, ἀποφέρειν, ἀπάγειν (enl. förpligtelse, uppdrag). εισφέρειν (afgifter), ἀποπέμπειν (inskicka).

Aflemning, ἀπόδοσις, παράδοσις, ή. ἀποφορά, ή (af utskylder), αποπομπή, ή (inskickande).

Aflida, se Dö.

Aflifva, {ἀπο)σφάττειν. φονεύειν. ἀναιρεϊν. d-ανατοΰν.

Aflocka, χολαχεύοντα 1. S-ωπενοντα 1. χολα-χεία (3-ωπεία) τυγχάνειν 1. λαβειν τι παρά τίνος (gm lismeri). ἰξάγειν, ngn ngt, τινός τι (t. ex. δάχρυα, γέλωτα), f. öfr. m. om skr. t. ex. a. ngn ett löfte, yttrande, προάγειν τινά ὑπισχνεϊσ&αι, λέγειν.

Aflopp, ἀπορροή, ή. ἀπόρροια, ή.: s. liar a., ἀπόρρυτος, 2.

Aflossa, l)eg. ἀποix-, παραλύειν. 2) se Afskjuta. 3) se Aflasta.

Aflossna, ἀπο-, παραλύεσ&αι. ἀπο-, χαταρ-ρειν.

Af lyfta, ἀπαίρειν. ἀναιρεϊν. ἀφαιρεϊν. ἀραν-τα ἀποχινειν.

Aflysa, ἀναγορεύειν 1. παραγγέλλειν ἀχυρον 1. μηχέτι χύριον είναι (t. ex. νόμον. ψήφισμα), ἀναχηρύττειν μή Ιξεϊναι 1. ἀπαγορενειν μή m.6 Aflång

inf. (förbjuda).

Aflång, im-f παρα-, προμήκης, ετερομήχης, 2.

Af låt a, 1) lemna, afstå, παραχωρει*, gm försäljning, ἀπο&ιΰοσ&αν. 2) utsända (en skrifvelse

0. d.), Ιπιΰτελλειν.

Aflägg, μόσχευμα, τό. παραφυάς «dof, ή.: fortplanta gm a., {κατα)μοσχ$ύειν. ἀποφυτεύειν.: fortplantning gm a.,

ἀποφυτεία, ή. καταμόσχευ-σνς, ψ

Aflägga, 1) lägga bort, a) eg., ἀποτi&εσ&αι, (för alltid, äfv. i förvar = spara), κατατi&εσ&αΐτ (for tillfället).: om kläder, «710-, ἰκἀὑεσ&αι>. b) fig., om egenskaper, seder, o. d., ἀποτi&εσ&α*, ἀφιεσ&αi n. Ιξiστασ&αι, ἀπαλλἀττεσ&αί τ*νος. ἰκἀὑεσ&αi n.: a. en mening, fördom, μ$ταγιγνώ-σχειν. 2) visa, lemna m. m. (i olika talesätt): ἐπιάειχννσ&α*. ἀποφαiνεσ&αι.: ed, prof, räkenskap, m. m., se d. 00.

Afläggning, ἀπό&εσις, ή. χατὰ$εσ*ς, ή. από -ἀνσι>ς, εκi†υσ*ς, ή. — ἰπiάειξις, ή.

Aflägse, se Fjerran.

Aflägsen, πόρρω ὡν, ουσα, ο ν. (πολύ) απέχων, ουσα, ον. κεχωρνσμενος, 3.: vara a., (πολν

1. πόρρω) ἀπεχειν, χεχωρiσ&αν, ἀφεϋτηκέναι*, ἀπεϊ-ναι (m. "afståndet" i acc.).

Aflägsna, ἀφιϋτάναi. μεάιστάναι. χωρiζει. Ιχποόων ποιεΊσϋ-αι. ἰχτοπiζενν. ἀπαλλἀττειν (äfv. om tillstånd o. d.).: gm utvandring, ἀπονχiζειν.: ur staten, Ικβἀλλενν 1. ἰχπiμπειν Ιx της πόλεως.: ngn fr. ett embete, παὑενν nya της αρχής.: a. fr. sig, ἀπελαννενν, ἀπω&εϊσ&αi nya 1. τϊ. ἀποτρi-βεσ$αν 1. ἀποιτκευἀζεσ&αi n.: a. sig, ἀπο-, νπο-χωρεϊν. Ιχτοπiζειν. ἀφiστασ&αι,, με&iστασ&αι, ἀ-παλλἀττεσ&at.: a. sig fr. ngt, πόρρω γiγνεσ&αi τiνος. ἀπολείπεσ$αi ι^νος ἀποπλανάσ&αi τiνος, ἀμαρτάνειν, ἀφ·αμαρτάνει>ν τννός.

A fi öfva, ἀποφυλλiζενν. φύλλων ἀποστερεΐν 1. γυμνουν.·, a. sig, aflöfvas, φυλλορροεϊν. φύλλο-βολεΐν. — aflöfvad, γυμνός φύλλων.

A fi ön a, τον μισ&όν (ἀπο)άι>ἀόναν 1. τελεϊν nw.

Aflöning,' 1) aflönande, η του μνσ&οὐ ἀπό-ἀοσις. 2) lön, μνσ&ός, ό.

Aflöpa, 1) eg., se B ortlöp a.: om vatten, ἀπο-, χαταρρεϊν. χαταφέρεσ&αι,.: om skepp (gå af stapeln), χατάγεσ&αν. 2) få utgång, αποβαiνει. προχωρεϊν. πiπτενν.: hur skall dta a.? τi ix τούτων γενήσεταν\ ngt aflöper väl, illa för mig, ευ, καχώς (1. χαiρων, ον χαiρων) ἀπαλλἀτ-τομαi τiνος.

Aflösa, 1) lösgöra, λὑειν, ἀπολὑενν. ἀφαι,ρεϊν. 2) träda i ngns ställe, άιαάεχεσ&αi nva. ἀνάάο-χον γiγνεσθαι τiνος.: aflösande hvarandra, dVa-cfojtø, χατά ἀναάοχήν, ix άι,αάοχής (ömsesidigt, ἀλλήλοις).

Aflösning, 1) eg., λὑΰις, απόλυσες, η. 2) öfvertagande af en post, άιαάοχή, ή. 3) absolution, ἀπόλυΰις, ή.

Afmagra, ἀπισχναiνεσ&αι. ἀπνσχνουσ^αι. [χα-τα)λεπτὑνεσβ-αι>.

Afmarsch, -era, se Aftåg, -a.

Af matt a, (ἀπο)μαραiνειν. kx-, παραλὑειν. ἀσ&ενή ποι,εϊν. ἀφανρ εϊν ρώμη ν xal δὑναμιν. tx-νευρiζενν. — afmattas, m. pass. af nämnde υν.

Afmattning, μάρανσης, ή. — αρρώστια, σ&ένεια, ή (svaghet).

Af me ja, &εριζειν} ἰχ&εριζενν. ἀμαν. äfv, τέμνα,ν.

A fm ej ande, S-ερι,σμός, oc.

- Afråda.

A fm ål a, γοαφρ απενχάζην. γράφενν. ἀποζω-γρ αφεϊν. Jfr Afbilda.

A fm äta, 1) eg., μετρεϊν. ἀπο-, ἀνα-, Ιχ- Λα-μετρεϊν. 2) se Afpassa.

Afmönstra, Ιξετάζει>ν {τονς στραηὡτας 1. d.) πριν ἀπνέναν 1. αφύναν (om befälhafvaren)/

Af nypa, ἀποχνiζενν. περικνiζειν.

A fnys t a, Ιχτολνπεὑειν.

Afnämare, se Köpare.

Afnöta, ἀποτρiβενν. χατατρiβενν.

Afpacka, se Aflassa.

Afpassa, σνμμετρεϊν, ρυ&μiζενν, ϋτα&μάα&αι,. ngt eft. ngt, τi τινι. jfr Lämpa.: a. tid, tillfälle, χανροτηρεΊν. χανροφυλαχεϊν. iφορμεϊν τοις χα^ροϊς. — afpassad, εμμετρος, σύμμετρος, 2.

Afplana, 1) se Jemna. 2) skuld, synder, ïξαλεiφειν. άιαλνειν.

Afplanka, άπο-, ΰιαφράττενν.

Afplocka, άποάρiπειν, -σ&αι. άπολιγενν.

Afpressa, άπο-, iχπρέζειν.: a. ngn penningar, βiα iχπράττενν ηνά αργύρων, άργυρολογεϊν nva.: a. ngn tårar, άάχρυα iξάχε^ν τι>vi.

Af ρ ruta, ύφαι,ρεϊν της ημης. Ιλαττουν την τιμήν, χάριζε oden, 1 προiεσ&αi n της ημης (om säljaren), έλάττω άναπράττεα&αν τήν ημήν (om köparen; prisncdsättningen i dat.).

Af prägla, άποτυπουν. Jfr Afbilda.

Af puts a, άπο-, iχκα&αiρενν.

Afqvista, άι,αχα&αiρενν. περ^χόπτε^ν. περιττέ-μνενν.

Afqvitta, se Qvitta.

Afrad, άποφορά, η.

Afraka, ξυρεϊν. άποξνρεϊν.

Afraspa, ξνστήρi, ξεϊν. άπορριναν.

Afresa, άπιέναν, è&évav (-έρχεσ&αή. άπο-, Ιχπορεύεϋ&αι>. άπελαύνε^ν. απαiρενν. όρμαν. «π-αλλάττεσ&αν.: till sjös, «πο-, iχπλεΐν. άνάγεσ&α*. άπαiρεi/ν.

Afresa, αφ-, εξοάος, ή. ορμή, ή> απαλλαγή, ή.: till sjös, «πο'-,| εχπλονς, ο. αναγωγή, ή. Ofta gm υν. t. ex. före a., πρiν άπελ&εϊν.: vid a., άπι>ών, ουσα. άπαiρων, ουϋα.: efter a., ά-πελ&ών ηάη. o. s. v.: träffa anstalter för a., πα-ρασχενάζεσ&αΐι ώς άπιόντα.

Afrifva, 1) gm rifning frånskilja, άποαπα-ράττει>ν. άπορρηγνύναν. 2) gm rifning söndra, ανασπαράττειν, άi,αρρηγνύναν.

Afrinna, se Afflyta.

Afrita, se Afteckna.

A fru Ila, 1) rulla bort, a) tr. άπο-, χαταχυ-λϊν&εϊν. b) intr. άπο-, χαταχυλννάεϊύ$αν. χατα-φέρεα&αν. 2) gm upprullande, a) borttaga, av-, iξελiττειν. b) blotta, άν-, ïξiλiττοντα γυμνουν, αποφαiνειν.

A fr un da, ατρογγύλλειν. περντορνε ύενν (äfv. om stil). — afrundad, iστρογγυλμένος, στρογ-γύλος, 3.

Afruttna, άποαήπεσ^αι.

Afrycka, 1) frånrycka, άπο- , πiριρρηγνύνα*. αποϋπαν. περισπαν (t. ex. τό χλαρύάνον, τήν τιάραν). άποσπαράττενν. άφανρεϊν. αποχλαν (qvistar, blad', o. d.). ix-, άπο-, περντiλλειν (fjädrar, hår, o. d.) άποάρέπεο&αι, (blommor). 2) rycka i tu, άιαρρηγνύναν. άιασπαν. άιαβπαράττειν.

Afråda, άποτρέπενν τννά τiνος 1. μή m. inf. παραννεϊν nvb 1. παραπεi&ει,ν ηνά μή ποι,εϊν η.: a. ngt, ούχ iàν η,\άποσπεύ ν η (ifrigt).

Afräkna, νφαιρεiν. άφαιριïν. Jfr Undantaga.

Afräkning, ύφαi^εϋνς, άφαiρεσνς, ή.

Af r ätt a, &ανατουν. &ανάτω διδόναι. δημοσια ἀποχτείνειν.: afrättas, δημοσια ἀπο&νήσχειν.

Afrättning, &ανάτωσις, ἡ. S-άνατος, ο.

Afrödja, 1) se Bortrödja. 2) gm rödjande göra öppen, fri, χενουν (t. ex. ett bord). λεαίνειν.

Afsadla, ἀποσάττειν. ἀφαιρεῖν τὁ Ιφ>ἱππιον.

Afsaknad, se Saknad.

Af sats, διειλημμένον, τό (på en mur, του τείχους): διάζωμα, τὁ (i theatersalong): på strå, διαφυή, ἡ.

Afse 1) syfta på, se Afseende. 1) — 2) taga i betraktande, se Afseende. 2) — 3) åsyfta ss. mål, σκοπεῖν τι 1. πρός τν 1. οπως m. fut. στο-χάζεσ&αἰ τίνος. βονλεσ&αι, Ιπινοεϊν, διανοεϊσ&αἰ τι 1. m. inf. τείνειν Ιπἰ 1. πρός τι. μέλλειν m. inf.

Afseende, 1) hänseende αναφορά, ή. Ιπα-ναφορά, ἡ (på ett förut nämdt).: ha a. på (syfta), τείνειν, συντείνειν εις, Ιπἰ, πρός τι. ἀνήκειν εις, πρός τι. είναι πρός τι. σκοπεῖν πρός τι. m. sina ord, ἀποτείνειν πρός, εις τινα 1. τι. ἀποσημαί-νειν εις τινα.: dta har a. på mig, τοντ' ϊγγύς Ιμου τείνει. — i a. på ngt, κατά τι. εις τι. πρός τι. περί τι. ofta m. bl. acc. t. ex. förfaren i a. på krigsväsendet, έμπειρος τα τον πολέμου.: i a. på dne, το κατά τούτον είναι.: i dta a., το κατά τούτο, τούτο μεν.: i visst a., πρ, παίς (enkl.). τρόπον τινά.: i ett a., — i ett annat, πρ μεν — πρ δέ.: i hvarje a., i alla afseenden, εις πάντα. κατά πάντα, τἀ πάντα, πανταχρ. παντελώς, παντάπαοι.: i intet a.: ούδαμρ. ουδαμώς (μηδα-μρ, -ως).: i många afseenden, πολλαχρ. 2) betraktande, aktgifvande, λόγος, ο. υπόλογος, ο. Επιστροφή, η.: göra a. på, fästa a. vid, λόγον 1. νπόλογον ποιεϊσ&αἰ τίνος, iv ὑπολόγω ποιεϊ-öS-ai τι. λόγον εχειν τινός, ἀποβλέπειν εις, πρός τι. φροντίζειν τινός, ϊντρέπεσβ-αί τίνος.: fästa intet a. vid, ούδένα λόγον ποιεϊσ&αἰ τίνος, ἀμε-λεϊν, καταφρονειν, ὀλιγωρεῖν τίνος.: s. förtjenar a., λόγου ἀξιος, 3. ϊλλόγιμος, 2. 3) se Syfte.

Afsegla, ἀπο-, ἐκπλεϊν. ἀνάγεσ&αι. εκπλουν ποιεϊσ&αι.

Afsegling, απόπλους, εκπλονς, ὁ. αναγωγή,-η.

Af sela, ἀπ οζευγνύναι. λύειν.

Afsides, χωρίς. Μια. κατ' hHav.: lägga, sätta, ställa a., ἀποτι&έναι. χωρίς κα$ιστάναι. πόρρω ἀφιστάναι.: ligga a., ἀποκεϊσ&αι. κεχω-ρίσ&αι.: taga a., {μόνον) ἀπολαμβάνειν.: gå, ställa sig a., ἀιτοχωρεῖν. ὑποχωρεῖν. με&ιστασ&αι. ἀφίστασ&αι. ἀποτάττεσ&αι. för att tillfredsställa ett behof, ἀποπατεῖν. ἀφοδεύειν.: låta gå a., με-d-ιστάναι.: kalla a., (παρ)εκκαλεϊν.: skaffa, bringa a., ix7τοδών ποιεϊν, -σ&αι. ἀναιρείν $κ μέσον, ϋπεκτἰ&εσ&αι, (för att rädda).

Afsigt, 1) subjektivt, viljans riktning på ett ändamål, βουλή, ή. βούλησις, ή. προαίρεσις, ή. διάνοια, ἰπίνοια, ἡ. γνώμη, ἡ. τὁ βουλόμενον. επίβουλη, η (ond a.). Ofta gm omskr.: i hkn a.? τί βουλόμένος; m. a., se Afsigtligt.: utan a., se Afsigtslöst.: jag gör ngt i den a. att, ποιώ τι {ἰπίτηδες) ινα, i god a., από καλής γνώμης.: ha för a., βούλεσ&αι, Ιπινοειν τι 1. inf. μέλλειν m. inf: ha onda afsigter mot ngn, κακώς 1. κακόν ἰπινοεῖν τινι.: ha afsigter på ngt, Ιπιβουλεύειν τινί (i ond men.), οτοχάζεσ&αι 1. I-

πι9·υμεϊν τίνος. 2) objektivt, se Åndam&l,

Afsigtlig, εχούϋιος, 3. προαιρετός, 3 (om saker). Ικών, ουσα, όν (om pers.)—Adv., Επίτηδες. Ιξεπίτηδες. ix προνοίας. Ικ προαιρέσεως. Ιχ προ-ΰέαεως. από γνώμης, ἰξ Ιπιβουλής (i ond men.), m. βουλό μένος, 3. εκών, 3.

Afsigtslös, ακούσιος, 2. μάταιος, 3. εϊχαϊος. 3. —Adv., μάτην. εικρ. ἀλλως. m. ἀκων, ούσα, ον (om pers.).

Afsila, ἀπη&εϊν.

Afsjunga, ἀδειν. ὑμνεΊν.

Afskaffa, λύειν. καταλύειν. ἀναιρείν. ακυρον π οιειν.

Af skafva, ἀποξεϊν. κνην. Ικκνήν.

Af skaka, ἀπο-, κατασείειν. ἀποτινάσσειν.: a. dammet, σοβεῖν την κόνιν.: a. fr. sig ngt, ἀπο-αειεσ9αι,

ἀποτινάσσεσ&αί τι.

Afskala, ἀπο-, ἰκλεπίζειν. äfv. ἀποδέρειν.

Afsked, 1) skiljsmessa, απαλλαγή, ή. ἀπο-χώρηόις, η.: taga a. af ngn, (ἀπαλλαττόμενον, ἀπιόντα) ΰεξιονσ&αι,, ἀσπάζεσ&αί τινα. προαει-πεϊν τινα τὰ ὑστατα. 2) entledigande, αποπομπή, ἀπόπεμψις, ἀφεσις, ή.: gifva a., se Afsked a.: taga a., Ιξίστασ&αι της ἀρχης ο. ἀποκηρύττειν 1. ἀπειπειν τήν αρχήν (om embetsmän), ἀποστρα-τενεσ&αι ο. ἰξίστασ$αι της στρατείας (om soldater).

Af skeda, ἀποπέμπειν, ἀφιέναι τινὰ, äfv. ἀια-πέμπειν, καταλὑειν (om en här).: en embetsmän, se Afsätta.

Af skedsbesök, εντευξις ή προ του ἀπελ&εϊν 1. προ της Ιξόάου.: göra a. hos ngn, ἀσπασόμε-νον ϊντυγχάνειν τινί.

Afskedsfest, Ιξιτήρια, τά.: gifva sina vänner en a., Ιξιτήρια Ιστιάν τους φίλους.

Afskedskyss, το ϋστατον φίλημα ώς οἵχο-μενοὑ.: gifva a., ἀπαλλαττόμενον φιλεϊν.

Afskedstal, ἰξιτήριος 1. συντακτικός λόγος.

Afskicka, ἀφιέναι, ἀποπέμπειν (om pers. o. saker), ἀιαπέμπειν (åt skilda håll), ἀποστέλλειν, ϊξαποστέλλειν (om pers., härar, flottor), ἰκπέμπειν (om härar, flottor, nybyggare).

Afskickning, αποπομπή, ή. αποστολή, ή. εκπεμψις, η.

Afskilja, χωρίζειν. ἀπο-, ἀιαχωρίζειν. ἀιι-στάναι. ἀφορίζειν. ἀπο-, dia-, ἰκκρίνειν. ἀπο-, Ικλέγειν (utvälja). — afskild, κεχωρισμένος, 3. εκκριτος, 2. — adv., χωρίς.

Afskiljande, χωρισμός, διαχωρισμός, ὁ. ἀ-πόκρισις, ἀιάκρισις, ή.

Afskiljelig, χωριστός, 3. διαιρετός, 3.

Afskjuta, 1) gm skott afsända, ἀφιέναι. βάλ~ λειν. ἀποτοξεὑειν (pilar). 2) gm skott borttaga, βαλόντα ἀφαιρεΐν 1. ἀποτέμνειν.

Afskjutning, ἀφεσις, ή. βολή, ή.

Af sk ranka, δρυφάσσειν 1. δρυφακτουν. ἀπο-δια-, περιφράττειν {-φραγνὑναι).

Afskrankning, 1) ss. handling, ἀπο-, περί-φραξις, ή. 2) ss. sak, se Skrank.

Afskraps 1) eg. ξέσμα, τό. ψήγμα, ἀπόψηγ-μα, τό. κνημα, το'. 2) fig., κάθαρμα, τό.

Afskrapa, ἀποστλεγγίζειν. στλεγγίδι (badskrapa) 1. ψήκτρα (hästskrapa) ἀποίρην 1. κα-&αίρειν. se f. öfr., Afskafva.

Afskrift, ἀντίγραφον (ish. i pl.), ἀντίγραμ-μα, ἀπόγραφον, τό. αντιγραφή, ή:: taga a af ngt, αντίγραφα ποιεΐσ&αι I. λαμβάνειν τινός, ἀπογράφειν τι.θ

Afskrifva —Afsteg.

Afskrifva, 1)kopiera, ἀπο-, Ιχγράφειν. με-ιαγράφ>ειν. 2) en skuld, ἀπογράφειν.

Afskrubba, ἀπορρηγνὑναι. ἀποσπάν. ἀπο-ΰέρειν (skinnet).

Af skrufva, χοχλίαν ἰξέλχοντα λὑειν.

Afskräcka, φόβω ἀποτρέπειν, ngn fr. ngt, τινά τίνος.: låta sig a., ἀποτρέιυα&αi. — Afskräckande, φοβερός, 3. αποτρόπαιος, 2. dv-σωπητιχός, 3.

Afskräda, ἀποχρίνειν. ἀποχα&αίρειν.

Afskräde, ἀποχά&αρμα, τό. τὰ ἀπο&οχιμα-σ&έντα. Jfr Affall 3).

Afskudda, αποσειεσ&αι (t. ex. ζυγόν, λὑπας, ΙγχΧήματα). ἀποτρίβεσ&αι (t. ex. χρόγον, ἀάοξιαν).

Afskum, 1) eg., ἀποχά&αρμα, τό. ιά ἀπο-χρι&έντα. 2) fig., om mskor, χά&αρμα, τό. Ιξω-λέστατος. 3.

Af skumma, ἀπ-, Ιξαφρίζειν, τον ἀφρόν ἀ-φ>αιρειν (borttaga skum), i allmht, ἀποχρίνειν 1. ἀναιρεϊν (Ιισιρω, χοχλιαρίω, 1. d.).

Afskura, περιπλύνειν. περισμήν. ἀπ ο-, Ιχ-χα&αίρειν. Jfr A f g η i d a.

Afsky, στυγεϊν, ἀποστυγεϊν. ἀποσιρέφεσ^αι. «7ïο-, ὁια-, χαταπτύειν. σιχχαίνειν. μυσάττεσ&αι. βάελντ τεσ&αι.

Afsky, αποστροφή, ή. βάελνγμία, ή. b) af-skydt föremål, στύγημα, τό. βάέΐυγμα, τό.

Afskyvärd, από-, χατάπτυστος, 2. αποτρόπαιος, 2. στυγερός, 3. μιαρός, 3. βδελυρός, 3 αισχρός, 3.

Af sky värd lie t, βάελυρία, ij- μναρία, jf. «ì-cr^of, τό.

Afskära, 1) gm skärning dela, τέμνειν. åia-τέμνειν. χατατέμνειν (i flera delar). 2) bortskära från, ἀποτέμνειν. (τέμνοντα) αφαιρεί ν (en del fr det hela), τέμνε tv από 1. εχ τίνος. περιτέμνειν (utväxter, bipartier).: a. naglarne τέμνειν τους ο-νυχας, på sig, {ἀπ)ονυχίζεσ&αι τάςχείρας.: a. spetsarne ἀχροτομειν.: a. hals I. hufvud på ngn, «-ποάειροτομεϊν τινα. ἀποτέμνειν την χεφαλήν τίνος.: a. händer o. fötter på ngn, ἀχρωτηριάζειν τινά. 3) fig., afstänga, ἀπολαμβάνειν, ἀποτέ-μνεσ&αι, υποτέμνεσ&αι (äfv. act.), τινά. ἀποχλεί-ειν, ὁιαχλείειν, τινά τίνος (ngn fr. ngt), περιχό-πτειν τι (fr. ngt; περιχεχομμένος την ἀγοράν, afskuren fr. proviantering).: a. ngn vägen, ὑποτέ-μνεσ&αι την ὁὁόν τινι, till ngt, ἀπο-, ὁιαχλεί-ειν, ἀπείργειν τινά τίνος: a. ngn tillfällen o. d., ἀφαιρεϊσβ-αι (äfv. act.) τινός τι 1. τινά τι. äfv. ὑποτέμνεσ&αι (t. ex. τους χρόνους τινός).: ngn en förhoppning, ὑποτέμνειν την Ιλπίάα τινός.

Afskärning, 1) eg., τομή, η (äfv. den gm a. uppkomna ytan), ἀποτομή, ή. τμήμα, τό (det afskurna). 2) afstängande, ἀπόΐηψις, η. ἀπόχίει-σις, ὁιάχλεισις, ή. ἀφαίρεσις, η. ὑποτομή, ή.

Af skölj a, 1) bortskölja, ἀπο-, Ιχπλύνειν. ἀπο-, ἰχχλύζειν. 2) gm sköljning rena, ἀπο-, {χ-πλύνειν. χαταπίύνειν. χαταχλύζειν (öfver-, afspola).

Afslag, 1) vägran, ἀπόρρησις, ή. ἀπότευξις, η.: få a. af ngn, ἀτνχεϊν παρά τίνος, ἄπραχτο ν ἀπαλλάττεσ&αί τίνος.: gifva ngn a. (affärda ngn m. a.), ἄπραχτον ἀποπέμπειν τινα. se f. öfr. Af-slå. — 2) prisnedsättning, ἰλάττωσις, μείωσες, η. Ιλάττωμα, τό.

Afslicka, 1) bortslicka, ἀπο-, ἀναλείχειν. 2) gm slickande rengöra, λείχοντα 1. λιχμώμενον χα&αίρειν. περιλείχειν.

Af slinta, ἀπολισ&άνειν.

Afslipa, 1) bortslipa, ὑφαιρεϊν 1. περιαιρεϊν τρ ἀχόνρ. 2) gm slipning jemna, tJJ axovy λε» α'ινειν.

AfsJita, 1) bort-, frånslita, ἀπο σπα v. ἀφέλ-χειν. ἀποσύρειν. ἀποσπαράττειν, 2) slita itue ὁιασπάν. ὁιέλχειν. ὁιασπαράττειν. Jfr Afrycka.

Afslunga, ἀφιέναι. ßàlleiv.

Afsluta, ἀποτελεϊν. ἀπεργάζεο&αι. περαινειν. ὁιαπράττειν. τέλος Ιπι&εϊναι τινι (pass., τέλος εχει τι).: a. räkning, fred, köp, o. s. v., se d. oo-

Af slå, l) slå itu, ὁιαχόπτειν. ὁια&ρύπτειν. ὁιατέμνειν. ὁιαρρηγνύναι. 2) gm slag frånskilja, ἀποχρούειν. ἀποχόπτειν. ἀπαράσσειν ἀποτέμνειν (t. ex. τήν χεφαλήν, τάς χείρας). 3) om hästar (slå af), se Afkasta. 4) se Afhälla. 5) afvärja, ἀποχρούεσ&αι. ἀπω&εϊσ&αι. ἀπομάχεσ&αι. παρα-τρέπειν (slå åt sidan). Jfr Afvärja. 6) vägra, (ἀπ)αρνεϊσ&αι. ἀποφάναι. ού βονλεσ&αι, ούφάναι.: a. ngn en bön, ἀνανεύειν τινί τι 1. ων τις ἀεϊ-ται.: jag afslår dig ingenting billigt, οὐχ ατυχήσεις ηαρ' Ιμου οὐάεν των μετρίων.: tvärt a., ἀπαναίνεσ&αι. 7) nedsätta priset på ngt, μειονν 1. Ιλάττω χα&ιστάναι 1. τί&εσ&αι τήν τιμήν τίνος, ἐλάττονος ἀποάίάοσ&αί τι. ἀνιέναι τής τιμής.

Afslöja, se Afhölja.

Afsmak, αση, ή. β&ελυγμία, ή. ανορεξία, ή. σιχχασία, η.: väcka a., ἀσην, βάελυγμίαν etc. πα-ρέχειν.: ha, känna a., βάελΰττεσ&αι, μυσάττεσ&αι. ἀηάίζεα&αι. σιχχαίνειν. b) föremål för a., βάέ~ λυγμα, μύσαγμα, ιό.

Afsmälta, 1) tv., ἀποτήχειν. χωνενοντα (ἀπο)-λύειν (metaller m. instrument). 2) intr., ἀποτή-χεσ&αι, περιτήχεσ&αι. χωνευ&εν (ἀπο)λύεσ&αι.

Afsnäsa, ἀπελαύνειν. ἀπω&εῖν. βραχέα ἀπο-χρινάμενον (m. ett kort svar), σχληρώς (m. hårdhet, råhet), ὑβριστιχώς (m. öfvermod), ἀποπέμππν. αιὰ βραχέων Ιξελέγχειν (i ordväxling).

Afsomna, 1) eg. se Somna. 2) fig., χατευ-νάζεσ&αι. χατασβέννυσ&αι.

Afsopa, ἰχχορεῖν. σαίρειν. ἀνα-, εχχα&αίρειν (χορή&ρω).

A fs par ka, l)se Bortsparka. 2)'gm spark-ning afslå, λαχτίζοντα ἀπο-, αιαρρηγνύναι, o. d.

Afspegla, coff I. olov iv χατόπτρω ϊμφαινειν 1. χαταφανές ποιειν.: a. sig, ἀποχαταφαίνεσ&αι, i ngt, εμφαίνεσ&αι {εν τινι).: låta ngt a. sig i ngt, Ιμφαινειν τι εν τινι.

Afspegling, εμφασις, ἡ.

Afspisa, 1) eg., se Bespisa. 2) fig. ἀπο-πέμπειν. ἀπαλλάττειν.

Afspola, se Afskölja.

Af springa, (springa af) 1) eg., ἀποπηἀάν, ἀφάλλεσ&αι από τίνος. Ιχπηάαν (t. ex. ix τής νεώς). — ἀποτρέχειν, -&εϊν. Jfr Ned-, Bortspringa 2) se Brista.

Afsprång, 1) eg., ἀπο-, Ιχπήΰησις, ἡ. 2) fr. ämnet i ett tal, (αιφνιάια) παρέχβασις 1. lx-τροπή, ἡ. 3) se Afsats.

Afspränga, 1) ir., ἀποχόπτειν. ἀπορρηγνύ-ναι. 2) intr. (spränga af), ὁρόμω (Ιχτενεστάτω) ἀπελαύνειν. οΐχεσ&αι ἀφιππεύοντα.

Afspänna, 1) se Frånspänna. 2) se Ned-spänna.

Afspärra, εϊργειν. ἀπείργειν.

Afstanna, se Stanna, Upphöra.

Afsteg, se Afvikelse, Felsteg.Af s ticka — Aftappning.

9

Afsticka, 1) tr. (στίγμασιν) ὁρίζειν, διόριζαν. 2) intr., vara påfallande olik, αιαφέρειν, fr., mot ngt, τινός.

Af stiga, ἀποβαίνειν, ἰχβαίνειν. χαταβαίνειν.: låta a.. ἀπο-, ἰχβιβάζειν. χαταβιβάζειν.: a. hos ngn, χαταλύειν, χατάγεσθαι παρά τινι.

Afstjäla, se Frånstjäla.

Afstraffa, χολάζειν. τιμωρεϊσθαι. αΐχίζεσθαι. Jfr Straffa.

Afstryka, ἀπομάττειν. ἀποψην. ἀποσμην. à-ποοτλεγγίζειν. Jfr Aftorka. b) gm strykning aftaga, ἀποσπάν.: a. blad, ἀποφνλλίζειν. φυλλο-λογεϊν.: a. sig ngt (t. ex. bojor), Ιχάύεσθαι, απο-σείεσθαί τι. ἀφηνιάζειν (betslet, om hästar).

Af ström ma, ἀπορρεϊν. χαταρρεϊν.

Afstympa, se Stympa.

Afstyra, ἀποτρέπειν τι. χωλύειν, αιαχωλνειν τι 1. {μη) γενέσθαι τι. Jfr A fy ända.

Afstyrka, se Afråda.

Afstå, 1) tr., ngt åt ngn, συγχωρεϊν, παραχωρεϊν, υπείχειν τινι τίνος, ἀνιέναι, παριέναι τινί τι. aff-, ἰξίστασθαί τινι τίνος.: 2) intr., från ngt, ἀφ-, ϊξίστασθαι τίνος, παραχωρεϊν τίνος. πβύεσθαι 1. ἀποπαύεσθαί τίνος 1. ποιουντά τι. lav τι.: a. fr. sin mening, γνώμην ελέαθαι άλλην 1. Ιναντίαν. μεταγιγνώσχειν. παραπείθε-σθαι (i följd af föreställningar).: a. fr. sin rätt, νφίεσθαι τών εαυτού αιχαίων.

Afstånd, διάστημα, τό. ἀπόστασις, αιάστα-σις, η.: på a., πόρρω, εχάς.: på långt a., μα-χράν. διά πολλού.: på litet

a., ef*' ολίγον, ου πόρρω.: på lika a., άι' ϊσον.: på så långt a., άιά τοσούτου.: på hkt 1. huru lårigt a., άιά πόσον.: hålla sig på a. fr. ngt 1. ngn, άπέχεσθαί τίνος.: vara på a., άπέχειν, άφεστάναι, άιεστάναι, άπεϊναι, άπολείπειν (om lefvande varelser) fr. ngt, τινός. Det ord, s. betecknar afståndet, står i acc. t. ex. Platæa ligger på 70 stadiers a. fr. Thebæ, άπέχει η Πλάταια τών Θηβών στα&ίους εβάομή-χοντα.

Afstänga, 1) eg., gm stängsel a) frånskilja, άποφράττειν, -φραγνύναν. περιφράττειν.
Afstängning, 1) eg. (ss handling 1. sak), άπόφραξις, η. περίφραξες, η. περίφραγμα, τό. άρνφαχτον, τό (ish. kring domstol). άιάφ>ραγμα, τό. 2) fig., από-, άιάχλεισις, η.

Afstöta, άποχρονειν. άποχόπτειν. άπορρη-γνύναι.

Afsvala, se Afkyla.

Afsvalna, m. pass. af vv. under Afkyla.

Af sv eda, άφενειν. άποχαίειν.

Afsvimma, se Svimma.

Afsvärja, άπομνύναι. ίξόμννσθαι. άπειπεϊν. b) edeligen 1. m. fast föresats öfverge (last, ovana, o. d.), όμνναι άφέξεσθαι 1. μη άψεσθαί τίνος. εϊς άεί άφίστασθαί τίνος, άποπαύεσθαί τίνος 1. ποιουντά τι. Ιχάνεσθαί τι. — afsvuren, se under Afsäga 1).

Af sy η a, έξετάζειν. άοχιμάζειν. θεωρεϊν.

Afsåg a, άποπρίειν (såga ifrån), άιαπρίειν (såga itu).

Afsäga, 1) se Afkunna. — afsagd (fien-ende), άάιάλλαχτος, 2.: vara en a. fiende till ngt,

μισειν τι εϊς τά έσχατα. 2) re/i., a. sig, άφ-, ϊξίστασθαί τίνος (t. ex. της άρχης). άπειπεϊν τι. παραχωρεϊν τίνος, προϊεσθαί τι (låta fara), χε-λενειν χαίρειν τι (t. ex. τάς ηόονάς). iav τι.: a. sig sin rätt, sina anspråk, άφίεσθαι τών εαυτόν άιχαίων.

Afsägelse, άφεσις, η. παραχώρησις, ή. vanl. gm vv.

Afsända, se Afskicka.

Afsätta, 1) sätta, lägga afsides, άπο-, χατα-τιθέναι (i med. för egen räkning).: om phys. ämnen = afsöndra, Ιχχρίνειν. 2) fig., a) skilja fr. ett embete, {χατα)παύειν τινά της άρχης 1. άρχοντα. παραλύειν τινά άρχης. b) försälja, άπεμ-πολάν. άποτίθεσθαι. άιατίθεσθαι.: ngt låter icke a. sig, άπρατον γίγνεταί τι. άπρασία Ιστί τίνος.

Afsättning, 1) eg. άπόθεσις, η. 2) fig., a) fr. embete, χατάπαυσις, αποπομπή, ή. b) afgång, försäljning, πράσις, όιάπρασις1 άιάθεσις, η.: finna a., άιάθεσιν εχειν. άιαπιπράσχεσθαι (om varor), εχειν οποι άιαθέσθαι (om säljare).: finna god a., ραστα εχειν άιαθέσθαι. χαλην εχειν την άιάθεσιν. ώνητάς εχειν πολλούς.: brist på a., άπρασία, η.

Afsöndra, se Afskilja.: ur en organism, Ιχχρίνειν.

Afsöndring, se Afskiljande.: gallans a.: άποχάθαρσις της χολής, η.

Aftacka, se Hemförlofva.

Aftackla, ett skepp, άφ>οπλίζειν vavv.

Aftaga, 1) tr. a) borttaga från, άφαιρεϊν, χαθαιρεϊν (t. ex. άχ&ος τινός), περιαιρεϊν (t. ex. οπλα, όέρμά).: kläder, rustning, «πο-, Ιχάύειν. συλάν, άποσυλάν (en fallen 1. m. våld).: a. sig ngt, από-, Ιχάύεσθαι. περιαιρεϊσθαι (t. ex. στέ-φανον, άαχτύλιον, ταινίαν).: en lem, άποτέμνειν.: hår, skägg, se Afklippa, -raka.: a. hud, «πο-, Ιχύέρειν, άποάερματούν, på ngn, τινά.: a. frukt, blommor, άπολέγειν. άποάρέπεσ&αι. Jfr Fråntaga. b) se Afbilda. 2) intr., minskas, försvagas, $λαττονσ&αι. μειονσ&αι (i allmht). μα-ραίνεσ&αι, παραχμάζειν (i kraft o. styrka), λω-φάν, λήγειν, άποπανεσ&αι (om tillstånd), ίπι-, «7το-, ix-, ύπολείπειν (taga slut, m. bibgr. af brist).: min kraft aftager, ασθενέστερος 1. άμ-βλύτερος γίγνομαι.: månen aftager, η σελήνη απολείπει*.

Aftagande, 1) ἀφ-, καθ·-, περιαίρεσις, η. σύλησις, η. i. öfr. vv.: = Afbildning, se d. o. 2) μείωσις, Ιλάττωσις, η. ἀπόλπψνς, η (månens).: kroppens a., se Aftyning.

Aftal, συν&ήχη, η. σύνθημα, τό. ομολογια, η.: enligt a., χατά την ὁμολογίαν. ix σνν&ήχης. ix τών cομολογημένων.: enligt vårt a., Ιξ ών συνωμολογήσαμεν.: träffa a., se följ.

Aftal a, ngt, ομολογεϊν τι. συμβάλλε σθαι τι.: ngt m. ngn, συντί&εσ&αί τί τινι 1. πρός τινα. όιομολογεϊσ&αί τινι 1. πρός τινά τι 1. περί τίνος, χοινολογεϊϋθαί τινι περί τίνος. (συν)τάττεσ&αι πρός τινά τι 1. περί τίνος.: vara aftalad, σνγ-χεϊσ&αι. ὡμολογημένον είναι.: aftaladt tecken, σνγχείμενον σημειο ν, τό. σύνθημα, τό.

A f t a ρ ρ a, ur ett kärl, χατασταμνίζειν. — ἀπο-, Ιχχέίν (i allmht).: vatten fr. ängar, o. d., se A f-dika.: a. en s. lider af vattusot, παραχεντεϊν.

Aftappning, m. vv.: af en vattusigtig, na-ραχέντησις, η.10 Afteckna-

Afteckna, διαγράφουν. γραφρ ἀπεικάζειν.

Afteckning, 1) ss. handling, διαγραφή, ή. απεικασία, ή. 2) ss. sak, διάγραμμα, τό. ἀπ-είκασμα, το'.

Afton, εσπέρα, ή. οψία, ή. δείλη (οψία), ή.: sena a., βα&εία εσπέρα.: om, på a., εσπέρας (ονσης). κα&' εσπέραν. δείλης.: s. sker om a., εσπέ-ρι,ος, εσπερινός, 3.: mot a., πρός εσπέραν. περί δείλην.: ända till a., εϊς εσπέραν.: det blir a., εσπέρα γίγνεται.: när det led mot a., ίπει πρός εσπέραν ην.: lifvets a., τά έσχατα τον βίου. βίου εσπέρα 1. δυσμαί,: stå vid lifvets a., πρόσω είναι του βίου.

Aftondagg, εσπερινή δρόσος, η.

Aftonluft, εσπερινή 1. εσπερία αϋρα. η κατά 1. πρός εσπέραν αύρα.

Aftonmåltid, δεϊπνον, τό (hufvudmåltiden). δόριτον, τό.: tiden för a., δορπηστός, ό.

Aftonskymning, κνέψας, ους, τό. δείλη ο-ψία, ή.: han kom i a., κνεφαιος ηλ&εν.

Aftonsol, ήλιος ὁ πρός εσπέραν. ήλιος ο κα-ταφερόμένος 1. δυόμένος.

Afton stjerna, εσπερος, ό.

Aftonstund, εσπερινή ώρα, η. Jfr Afton.

Aftorka, 1) tr., a) göra torr, ἀπο-, Ιπιξη-ραίνειν. b) afstryka, ἀπομάττειν. ἀποχρήν. ἀπο-σμήν. ἀπομοργνύναι. ἀποκα&αίρειν. (ἀπο)σπογ-γίζειν (m. svamp).: a. sig, ἀπομάττεσ&αι. ἀπο-μόργνυσβ·αι. 2) intr., ἀπο-, Ιπιξηραίνεσ&αι. ξη-ρόν γίγνεσθαι.

Aftrampa, πατούντα διαρρηγνύναι. κατα-7τατειν (eg. nedtrampa).

Aftrubba, ἀμβλύνειν. ἀπαμβλύνειν.

Aftruga, se Aftvinga.

Aftryck, μίμημα, το' (i allmht). εκμαγμα, ἀπόμαγμα, Ικμαγεϊον, το' (i vax o. d.). αποτύπωμα, Ικτύπωμα, τό, τύπος, ο1 (ish. i upphöjdt arbete).: a. af ett sigill, ἀποσφράγισμα, το', σφρα-γϊδος ἀπόμαγμα, τό. Jfr Afbild.

Af try eka, 1) gm tryckning afbryta, #λ*/*οι>τ« ρηγνύναι. 2) gm tryckning afbilda, «7ἱο-, Ικτν-πουν (i upphöjdt arbete). Ix-, ἀπομάττειν (i mjukt ämne). Jfr Afbilda. 3) se Afskjuta.

Aftryck ning, ἀπο-, ἰκτύπωσις, ή.

Afträda, 1) se Afstå. 2) aflägsna sig, afgå, ἀπελ&εϊν. ἀποχωρεϊν. ἀπαλλάττεσθ·αι. αφ-, Ἰξίστασ&αι.: om talare o. skådespelare, καταβαί-νειν.: till ett annat ställe, μεταστήναι.: fr. ett parti, ἀποστατεϊν τίνος.: låta ngn a., μεταστή-σασ&αί τινα.

Afträde, 1) öfverlåtande, παραχώρησις, ή. ἀπόστασις, ή. 2) bortgående, ἀποχώρησις, η. μετάστασις, η. απαλλαγή, η.: en talares 1. skådespelares, κατάβασις, ή. 3) hemlighetshus, ά-φοδος, ή. ἀπόπατος, ό.: gå på a.» ἀφοδεύειν. ἀποπατεϊν.

Aftröska, ἀπαλοάν. Jfr Tröska.

Aftvina, se Aftyna.

Aftvinga, βια ἀφ·αιρεϊσ&αί τινός τι 1. τινά τι. καταναγκάζειν 1. βιάζεσ&αί τινα ἀποδουναί τι.: löfte, bekännelse, καταναγκάζειν 1. βιάζεσ&αί τινα ὑποσχέ σ&αι, ο μ ολογειν.

Aftvå, -tvätta, ἀπολούειν. περιλούειν. ἀπο-, κατα-, περιπλύνειν. ἀπονίζειν. ἀπορρύπτειν.

Aftvående, -tvättning, ρύψις, ἡ. ἀπό-λούσις, ἡ. κατάπλυσις, η.

Aftyna, (ἀπο)μαραίνεσ$αι. ικτήκεσ&αι. ἀτρο-

A fvika.

φεῖν. (κατα)φ>&ίνειν. φ&ισιάν. Jfr Aftaga 2).

Aftyning, μάρανσις, ατροφία, φ&ίσις, φ&όη, ἡ.

^ Aftåg, «πο-, ἀναχώρησις, ἡ. ἀνάστασις, ἡ. αποκομιδή, η. ἀφοδος, ἡ. υπαγωγή, ἡ.: blåsa till a., το ἀνακλητικόν σημαίνειν 1. σαλπίζειν.

Af tå ga, ἀποπορεύεσθ·αι. ἀπιέναι. αποχωρείν. ἀπαίρειν. ἀπάγειν.: låta a., ἀπάγειν. Jfr Bortdraga.

Aftäcka, 1) eg. «ποσκευάζειν 1. ἀφαιρεῖν τήν οροφή ν τίνος, ἀποστεγάζειν. 2) se Afhölja.

Aftälja, ἀποσμιλεύειν. Se f. öfr. Afskära.

Aftära, (ἀπο)μαραίνειν. Ικτήκειν.: af t är as, se Aftyna. — aftärd, φ&ιτός, 3. Ικτακείς, εῖσα, ἑν.: vara a., κατεσκληκέναι.

Aftöa, 1) tr., τήκειν. ἀνατήκειν. 2) intr., τήκεσβ·αι. ανατήκεσ&αι.

Aftömma, ἀποχεῖν. μεταχειν.: ett kärl, se Tömma.

Afund, φθόνος, ὁ. ζῆλος, ὁ. ζηλοτυπία, ἡ. βασκανία, ἡ.: af a., φ>&όνω. υπό φ&όνου. φ&ο-νών, ούσα, ουν.: väcka a., φ>&όνον εχειν. Ιπί-φ&ονον ειναι.: utsatt för a., Ιπίφ&ονος, 2.: spricka af a., υπό φ&όνου διαρραγήναι.: afunden talar hos dig, φανερός εῖ φ&ονών ἰξ ων λέγεις.

Afunda(s), φ&ονεῖν τινί τίνος 1. Ιπί τινι. ζήλουν τινά τίνος 1. bl. τι. ζηλοτυπειν τινα ἰπὶ τινι. βασκαίνειν τινί τίνος.: afundad, ἰπίφ&ονος, 2. ζηλωτός, 3.: icke att a., ἀζήλωτος, 2.

A fund sam, φθονερός, 3. ζηλότυπος, 2. βά-σκανος, 2.: vara a., φ&ονερώς εχειν.

Afundsamhet, φ&ονερία, ἡ. τὸ φ&ονερόν.

Afundsjuk, ζηλότυπος, 2.: vara a., ζηλοτυπειν (τινα). Ιπιφ&όνως εχειν (πρός τινα). φ&όνω χρήσ&αι. Se vidare Afundas.

Afundsjuka, se Afund.

Afundsmän, ο φ&ονών. ζηλωτής, ὁ. βάσκα-νος, ο.

Afundsvärd, ζηλωτός, 3. ζήλου ἀξιος, 3. ἀξιόζηλος, ἀξιοζήλωτος, Ιπίζηλος, 2.

Afvakta, se Vänta.

Afvara, se Umbära.

Afveckla, ἀνελίττειν. ἰκτολνπεύειν.

Afvel, 1) se Aff öda. 2) se Race.

Afvelsam, se Fruktsam.

Afvelsgård, επανλις, ἡ. αυλή, ἡ.

Afverka, se Förbruka.

Afveta, se Veta.

Afvexla, 1) tr., ἀμείβειν. ἀλλάττειν. μεταλ-λάττειν. 2) intr., ἱπαλλάττειν. ἀμείβεσθαι. Ικ-δέχεσ&αι. —afvexlande, αμοιβαίος, 3. Adv., ἀμοιβαίως. ἑναλλάξ. Ιπαλλάξ. Ιν (τω) μέρει.

Af vexling, αμοιβή, ἡ. μετάλλαξις, μέταλλα-

γή, ἡ>

Afvig(-vog), 1) eg., ανεστραμμένος, μετε-στραμμένος, 3.: a. hand, ὑπτια χειρ. η. 2) obenägen, δύσνους, δυσμενής, 2. απρόθυμος, 2 (svagare).: vara a. mot ngn, ἀλλοτρίως, δυσκόλως, δυσμενώς εχειν 1. διακεϊσ&αι πρός τινα.: vara a. mot ngt, οὐ φιλεϊν τι. ἀλλοτρίως εχειν πρός τι. φεύγειν τι.: göra ngn a., ἀλλοτριούν τινα. 3) se Bakvänd.

Afvighet(-voghet), 1) obenägenhet, δύσνοια, ἀλλοτριότης, ἡ, mot ngn, πρός τινα. φυγή, ἡ (brist på beredvillighet), mot ngt, τινός. 2) se Bakvän d h e t.

Afvika, 1) tr., se Vika. 2) intr., a) aflägsna sig fr., Ικκλίνειν. παρακάμπτειν. παραλλάττεινAfvikelse -

(äfr. fig., των δικαίων). παραβαινϋν (τα δίκαια), παρα-, Εκτρέπεσ&αι, (παρ)εχβαίνειν, ἀποπλανά-σ&αι (dsa äfv. i tal: a. fr. ämnet = ἀπολείπειν): = rymma, se d. o. 3) vara olik, διαφέρειν, na-ραλλάττειν, fr. ngn, τινός.: i åsigt, ἀφεστάναι, ἀπάδειν τινός, διαφωνεϊν τι ν ι.

Afvikelse, 1) aflägsnande, εκκλισις, παράλ-λαξις, Εκτροπή, ἀποπλάνησις, ψ: i tal, fr. ämnet, Εκβολή, Εκτροπή, παρέκβασις, ἡ. 2) olikhet, διαφορά, ἡ. διαφωνία, ἡ.: ss. sak, διάφορον, τό.

Afvinna, κρατησαντα 1. νικήσαντα λαβείν τι παρά τίνος, πλεονεκτεϊν τινός τι.: a. ngn ett leende, Εξάγειν γέλωτα εκ τίνος, προάγειν τινά εις γέλωτα.

Afvira, se Afveckla.

Afvisa, ἀπελαύνειν. ἀποχωλύειν. ἀποκλείειν. ἀπω&εϊσ&αι.: anbud, anhållanden, (ἀπ)αρνεϊσΘ-αι. ἀποτρέπεσ&αι.: beskyllningar, ἀπολύεσ&αι, ἀπο-τρίβεσ9·αι.: bli afvisad m. en anhållan, ἀποτυγ-χάνειν 1. ἀτυχεϊν της δεήσεως.

Afvissna, ἀπομαραίνεσ&αι (και ἀπορρεϊν 1. καταρρειν).

Afvita, se Bakvänd.

Afvrida, gm vridning 1) lösgöra, στρέφοντα ἀποσπάν. στρέψαντα ἀφέλκειν 1. περιαιρεϊν. 2) afbryta, στρέφοντα διαρρηγνύναι 1. διασπάν.

Afväg, Εκτροπή, παρατροπή, παρεκτροπή, ἡ.: föra på a., (ἀπο)πλανάν. παρατρέπειν. παραφέ-ρειν. παράγειν.

Afväg a, 1) frånväga, ζυγοστατούντα 1. στα-9-μώ στήσαντα ἀφαιρεϊν. 2) fig., seÖfverväga, Afpassa.

Afvälta, ἀποκνλίειν, -χυλινδεϊν.: fr. sig, ἀ-πω&εϊσ&αι. ἀποτρίβεσ$αι (fig.).

Afvän da, 1) se Bortvända. 2) afleda, bringa ifrån, ἀποτρέπειν τινά τίνος, ἀπάγειν τινά από τίνος, ἀποπλανάν τινά τίνος, παύειν, ἀπο-, χαταπαύειν τινά τίνος.: fr. en mening, ett beslut, μεταπεί9·ειν τινά. 3) göra afvog, ἀλλοιονν. (ἀπ)-αλλοτριούν. ἀφιστάναι τινά τίνος. 4) se Afvärja.

Af vän ja, ngn fr. ngt, παύειν τινά τίνος 1. ποιούντά n. ἀπε&ίζειν τινά ποιεϊν τι. ἀποδιδά-σκειν τινά τι 1. ποιεϊν τι.: a. sig fr. ngt, ἀπο-μαν&άνειν τι 1. ποιεϊν τι.: a. ett dibarn, ἀπογα-λαχτίζειν. subst, απογαλακτισμός, ὁ. —afvänjd (om småbarn), ἀπότιτS-ος, 2.

Afväpna, Εχδϋειν τινά τά οπλα. ἀφαιρεϊσ&αἱ τινα τά οπλα. ἀφοπλίζειν, παροπλίζειν τινά.: i ordvexling, (Εξ)ελέγχειν τινά.: ngn 1. ngns vrede, (κατα)πραΰνειν τινά.

Afvärja, (ἀπ)αμύνειν. ἀποτρέπειν. ἀπελαύνειν. ειργειν. ἀπω&εϊν.: fr. sig a., (ἀπ)αμύνεσ&αι. ἀλέ-ξεσ&αι.

ἀποτρέπεσ&αι. ἀπομάχεσ&αι. ἀπω&εϊσ&αι.

Afytterlig, οιος ἀποσίδοσ&αι.

Afyttra, ἀπαλλοτριοὺν. ἀποδίδοσ&αι.

A f ä t a, ἀπεσβ-ιειν. χατεσ&ιειν.

Afösa, ἀπ-, Εξαντλεϊν. ἀπ-, Εξαρύτειν.: skummet, ἀπαφρίζειν.

Aga, κολάζειν (äfv. om träd), εὐ&ννειν. σωφρονίζει.

Aga, κόλασις, ἡ. σωφρόνισις, ἡ. σωφρονισμός, ὁ. b) ss. sak, κόλασμα, τό.: få a., κο-λάζεσ9·αι.

Agat, αχάτης, ου, ο.

Agent, Επίτροπος, ο.: en stats, πρόξενος, ο.

Agera, 1) spela (en roll e. d.) νποχρίνεσ&αι. Jfr Utgifva sig. 2) se Yerka.;

-Aktningsvärd. 11

Agering, en skådespelares, ὑπόχρισις, ἡ.

Agg, δηξις, ἡ· δηγμός, ὁ. νυγμός, ὁ. χνη-σις, ἡ. ἀγανάχτησις, η.: = groll, se d. o.

A gg a, δάχνειν. κεντειν. ἀνιάν.

Agio, καταλλαγή, Επικαταλλαγή, ἡ. χόλλν-βος, ο.

Agn, ἄχνρον, τό. χάρφος, το. φορυτός, ὁ.: en hög af agnar, ἀχυρων, ὠνος, ὁ. ἀχυρός, ὁ.

Agn, se Lockbete.

A gr aff, λαβίς, ίδος, ἡ. περόνη, πόρπη, ἡ.

Ah, βαβαί. αἳβοϊ. — ἀ. φευ. — ιώ.

Aha, οὐτωσί. — φευ. βαβαί.

Aj, παπαΐ. αΐαΐ. φευ. ιού.

Akacia, ἀκακία, ἡ.

Akademi, 'Ακαδημία 1. Ἀχαδήμεια, η. — Akademiker, Ακαδημαϊκός, ό. ὁ Ex 1. ἀπο της Ακαδημίας. — Akademisk, !'Ακαδημαϊκός, 3.

Akt, (uppmärksamhet), Επιστροφή, ἡ. Επιμέλεια, ἡ. ευλάβεια, ἡ (på egen säkerhet).: taga i akt, se Iakttaga.: taga sig i a., se Akta sig.: gifva a., se Akta på.: i a. o. mening, se Afsigt.

Akt, 1) se Urkund. 2) handling, ἑργον, τό. πράξις, ἡ. 3) ss. afdelning af skådespel, πάροδος, ἡ. Επεισόδιον, τό (hos Grek.).

Akt (verldsligt bann), προγραφήt ἡ. ατιμία, ἡ.: förklara ngn i a., προγράφειν τινά. ἀτιμοὺν τινα. φυγαδεύειν τινά.: förklarad i a., ἄτιμος.

Akta, 1) tr., a) förvara, skydda, φυλάττειν. διαφυλάττειν. τηρεϊν.: a. ngn för ngt, φυλάττειν τινὰ ἀπο τίνος, εἲργειν τινά τίνος 1. τι ἀπό τίνος. b) se Anse. c) skatta, bry sig om, τιμάν τινα 1. τι. αγασ&αί τίνος, &εραπεύειν τινά (bl. om pers.), λόγον ποιεϊσ&αί τίνος. Επιστρέφεσ&αι 1. Επιστροφή ν ποιεϊσ&αί τίνος, φροντίζειν τινός (bl. om sak).: a. högt, περι πολλού ποιεϊσ&αι 1. ἡγεϊσ&αι. Εντίμως εχειν 1. αγειν.: a. högre, περί πλείονος ποιεϊσ&αι. προύργιαίτερον ποιεισ&αι 1. νομίζειν.: a. högst 1. mycket högt, περι πλείστου ποιεΊσ&αι.: högre än allt annat, περι πάντων ποιεϊσ&αι.: a. ringa, (περι) μικρού ποιεϊσ&αι.: ολιγωρεϊν τίνος.: alls icke a., iv οὐδενι λόγω ποι-εϊσθ·αι. ἀμελεϊν τίνος. 2) intr., a. på, προσέχειν (τον νουν) τινι. Επισχοπεϊν τι. τηρεϊν. δια-, πα-ρατηρεϊν τι (lura på ngt, för att draga fördel). δια-, παραφνλάττειν τι (för att skydda), b) se Ämna. 3) re/., a. sig f. ngt, εὐλαβεϊσ&αί τι. (προ)-φνλάττεσ^αί τι. φυλαχήν ποιεϊσ&αί τίνος 1. περί τι.: a. dig, att icke, σκόπει μη.: icke a.

sig, à-φυλακτειν. ἀφνλἀχτως εχειν.: ens. aktar sig, ευλαβής, 2.

Akter, på fartyg, πρύμνα, ἡ. Jfr Bakdel.

Aktiv, Ενεργός, 2. ενεργητικός, 3.: om embetsmän, Εντελής, εναρχος, 2. — b) ss. form af verbet, το Ενεργητικόν.: aktivt, Ενεργητικώς.

Aktivitet, Ενέργεια, ἡ.: s. är i a., se Föreg.

Aktning, αιδώς, ους, η (försyn), ἀξίωσις, ψ αξίωμα, τό. τιμή, ἡ. 9-εραπεία, ἡ. δόξα, ἡ (bl. objektivt).: hysa a. för ngn, aicΡεϊσ&αί τινα.: visa a. f. ngn, τιμἀν τινα. S-εραπεύειν τινά.: icke ha a. för ngn, ἀμελεϊν, ολιγωρεϊν τίνος.: åtnjuta a., αϊδονς τυγχάνειν (υπό τίνος). &εραπεύεσ&αι. εύδο-κιμεϊν. Εν τιμρ 1. ἀξιώματι εϊναι.: en s. åtnjuter a., τίμιος, 3. ἐντιμος, 3. ενδόκιμος, 2.

Aktningsbetygelse, -gärd, se Heder 1).

Aktningsfull, αιδούμενος, 3. μετ* αἴδούς.

Aktningsvärd, αιδούς ἀξιος, 3. αιδίσιμος,12 Aktsam -

2 (om pers.), λόγου ἀξιος 1. bl. ἀξιος (både om pers. o. sak).

Aktsam, Ini μελής, 2. ευλαβής, 2. φνλαχτι-χός, 3.

Aktsamhet, ἰπιμέλεια, ἡ. ευλάβεια, ἡ. φυ-λαχή, ἡ.

Aktuarie, γραμματεύς, ο.

AI, χλήθρα, χλήθρος, ἡ.

Alabaster, ἀλαβαστρίτης, ου, ο. αλάβαστρος, ο (vanl. flaska af a.).: a.-artad, ἀλαβαστροειδής, 2.

Alarm, θόρυβος, ο.: blåsa, slå a., σημαίνειν εις τἀ ὁπλα.: vara i a., [συν)ταράττεσθαι, θορυ-βεϊσθαι.

Alarmera, διαταράττειν. φοβεϊν. Ιχπλήττειν.

Aldrig, ουδέποτε, οὔποτε, μηδέποτε, μήποτε (om d. närv. 1. tillkom: de). οὐ(δε)πώποτε, μη[δε)πώ-ποτε (om det förflutna).: a. mer, ουχέτι, μηχέτι. οϋποτ' αὐθις, μήποτ' αὐθις.: a. en enda, ουδε εϊς, μια, εν. b) i öppet 1. doldt hypothetiska satser till uttryck af förallmänligande, stegring (framför så och den): gm superi, (m. ὡς 1. οτι) 1. gm xal πάνυ, xai μάλιστα 1., vid pronom. o. prono-minaler, med xai -ουν (stundom utan ουν).: t. ex. om än a. så förståndig, felar menniskan lätt, ἀνθρωπος χάν σοφώτατος fi 1. χαίπερ σοφώτατος ων ραδίως ἀμαρτάνει.: om han a. så många gånger dödade hm, är han icke mördare, ε i [xal) οτι (1. ὡς) μάλιστα (äfv. τα μάλιστα) ἀπέχτεινεν αυτόν, ούχ ἰστιν ἀνδροφόνος,: a. så mycket, a. så litet, xai δποσον[τι)ουν.: a. så många, a. så få, xai ὁποσοι[τινεσ)ούν.: a. den, xai ὁστισουν.: a. sådan, xai ὁποϊοσ(τισ)οὐν.: det må vara a. sådant, så mycket, χἀν οποια, ὁπόσα rj.

All, πάς, πάσα, πάν.: starkare, ἀπας, συμπάς, ασα, αν.: alla utan undantag, ουδεἰς ὁστις ου. οὐχ εστίν ὁστις οὐ.: alla en och hvar, ol καθ·' εχαστον. πάντες .. . εχαστος.: allt hvad, δσα.: alla, s., ο σοι, ο σαν, οσα. allmännare, δστισούν, δπο-σοιουν, äfv. δς αν (m. conj.).: alla dagar, år, se Dagligen, Årligen.: vara ngns allt, πάντα εἶναι τινι.: göra allt för att, πάντα ποιεϊν ὡστε m. inf. 1. οπως m. ind. fut. 1. conj.: framför allt, παντός μάλλον, πάντων μάλιστα, προ παντός.: vara a., ἰπι-, ἰχλελοιπέναι.

Allaredan, se Redan.

Alldaglig, 1) eg., se Daglig. 2) vanlig, allbekant, ἀγοραϊος, 3. χοινός, 3. συνήθης, 2. ὁ, ἡ, τό των πολλών, ὁ, ἡ/ το τυχών, υύσα} όν. φαύλος, 3.

Alldeles, 1) helt o. hållet, fullkomligt, παν-τάπασιν. παντελώς, πάντως, (τα) πάντα. ολως.: a. icke, ουδαμώς, οὐδαμjj. οὐδέν [τι), οὔτοι. ουδ' ο-πωστιουν.: a. ingen, οὐδε εϊς, μία, εν. οὐχ εσθ' ὁστις, ἡτις, δ τι. 2) i svar, starkt bekräftande, παντάπασί γε. πάντως γε. πάνυ γε. πάνυ μεν ουν. παντός μάλλον, xai μάλα. χομἴο$ γε [χ. μεν ουν). μεντοι. πώς γάρ ου;: a. icke, οὐ δήτα. οὐ μεν ουν. ηχιστα πάντων, ουδαμώς.

Alldenstund, se Emedan.

Allé, δρχος, δ.

Allegori, ἀλληγορία, ή. υπόνοια, ή.

Allegorisk, ἀλληγοριχός, 3. — Adv. iv ν-nov οια 1. καθ·' ὑπόνοιαν.: a. framställa, förklara, ἀλλη γορίζειν.

Allehanda, παντοίος, 3. παντοδαπός, 3. πάς, 3. ποΛ*ίλος, 3.: antaga a. gestalter, παντοδαπόν γίγνεσθαι.

Allsidig.

Allena, se Ensam. Blott.

Allenast, se Blott.

Allesammans(s), ἁπαντες, ξύμπαντες, ασαι, αντα. ἁμα πάντες, πάντες ομοίως.

Allestädes, πάντη. πανταχού (sällan -όθι), πανταχρ. ἰχασταχου, -fj.: a., hvarest, δπου [δή 1. ποτέ 1. ἀν m. conj.). ὁπονονν.: a. på jorden, i landet, πανταχού τής γής, τής χώρας.: a. ifrån, πανταχόθεν, εχασταχόθεν. παντοάαπός, 3.: a. hän, πανταχόσε. πανταχοϊ. εχασταχόσε (sällan, -χοϊ).

Allfader, χοινός 1. ο τών πάντων 1. του παντός πατήρ, δ το πάν γεννήσας 1. ποιήσας.

Allhet, δλον, τό. πάν, το. m. οι πάντες.

Allmakt, παντοχρατορία, ή. δύναμις ή πάντων ἰπιχρατοϋσα 1. θεία 1. μεγίστη.

Allmoder, ή τών πάντων μήτηρ. παμμήτωρ (poet.).

Allmoge, οι ἀγροϊχοι (landtfolket). πλήθος, τό. ol πολλοί. ο δήμος.

Allmän, χοινός, 3 (i vidstr. bem.). καθολικός, 3 (beträffande det hela), ἰγχύχλιος, 2 (sträckande sig till alla delar af ett helt), δημόσιος, 3 (hörande till det allmänna 1. staten): det allmänna (samhället, staten), το χοινόν. τό δημόσιον.: d. allmänna bästa, το χοινόν. — Adv. xoivfj. δημοσία, χαθολιχώς. — Ofta gifvas så väl adj. s. adv. gm vändningarne: iv πάσι, παρά πάσιν, υπό πάντων 1. gm απάντων, συμπάντων o. d. efter smnhanget, t. ex. allmänt beundras, åtnjuta a. beundran, ἐν πάσι 1. υπό, προς πάντων θαυμάζεσθαι.: allmänt prisas, iv 1. παρά πάσιν ενδοχιμεϊν.: vara allmänt erkänd, iv πάσιν 1. παρά, προς πάντων ὁμολογεισθαι.: vara allmänt bekant, πάσι δήλον είναι, τεθρυλήσθαι*: allmänt skratt, συμπάντων γέλως.: blifva a., i-πιχρατεϊν, ixvixav (om bruk, mode), διαδίδοσθαι εις πάντας (om rykten).

Allmänhet, 1) abstr., χοινότης, ή. τό χοινόν. 2) concr., folket, publikum, δήμος, ο. το δημόσιον. το χοινόν. ἀνθρωποι, οι. θεαταί, οι ο. θέα-τρον, τό (på theatern), ἀχροαταί, οι (en talares).: den stora allmänheten, ol πολλοί, τό πλήθος,: visa sig för allmänheten, Ιξιέναι εις τους ανθρώπους 1. εις τό δημόσιον, εις τους πολλούς 1. είς το φανερό ν. ἰν τω φανερφ π αρέχειν εαυτόν.: för allmänhetens ögon, öron, εις το φανερόν ([ἐχ)φέ-ρειν, [ἰξ)ἀγειν} λέγειν).: komma till allmänheten, θρυλεϊσθαι. διαθρυλεϊσθαι. Jfr U t k o m m a.: bringa till allmänhetens kunskap, se göra Bekant.: smickra allmänheten, δημοχοπεϊν. θεραπεύειν τους πολλούς.: behaga allmänheten, εὐδοχιμεϊν παρά τοις πολλοίς.: i a., το δλον, δλως, χαθό-λου. τό σύνολον, iv χεφαλαίω (i hufvudsaken). συλλήβδην, [ὡς) ini τό πολύ o. ini το πλήθος (gemenligen), ἰπίπαν. τό σύμπαν, χαθ'ἁπαν. τό παράπαν.

Allmännelig, se Allmän.

Allra, πάντων, iv τοϊς. ofta äfv. xai. t. ex. a. först, πάντων πρώτος, iv τοϊς πρώτος.: a. mest, πάντων μάλιστα. iv τοις μάλιστα, xai μάλιστα.: a. sämst, πάντων χάχιστος. παγχάχιστος.

Allrådande, παγχρατής, 2. πάντων χρατών, ούσα, ουν. Jfr Allsmäktig.

Alls, se Alldeles.

Allseende, πανόπτης, ου, ο. πάντα ορών, ώσα.

Allsidig, παντελής, 2. παντοιος, 3. ακριβέ-Allsköns — Alternera.

στατος, 3.: ha en a. bildning, πάντων Ιμπεί-ρως εχειν.

Allsköns, πάς, 3. παντελής, 2. παντοίος, 3.

Allsmäktig, παγκράτωρ, ορος, ό. πάντα, μέγιστον, τά μέγιστα δυνάμενος, 3.

Allsvåldig, se Allrådande.

Allt, 1) (fam.) = visserligen, nog, dock, redan , se dsa oo. 2) fortfarande, beständigt (mest vid compr. o. præp. = alltjemt, alltfort).: συνεχώς, άεί. gm διατελεΐν, διαγίγνεσθαι, διάγειν m. part.: vid mindre eftertryck behöfver det ej återgifvas med särskildt ord.: han blir m. hvar dag a. rikare (o. rikare), καθ·* εκάστην ήμέραν πλουσιώτερος γίγνεται,: han blef a. sjukare (o. sjukare), διετέλει μάλλον νοσών. — a. efter, χατά m. acc.: a. (efter) som, καθάπερ. ώς. y. οσω (vid compr.): a. efter s. de underkastade sig, deltogo de i fälttåget, οι άεί πειθόμενοι σννεστρα-τεύοντο. — a. framgent, το επειτα. τον επει-τα χρυνον, — a. ifrån, από, ix m. gen.: a. ifr. dna tid, το άπο 1. ix τούτον 1. τούδε. — a. igenom, διαμπάξ, διαμπερές. — a. intill, μέχρι m. gm. — a. nog, εϊεν. — a. omkring, se Bundt omkring. — a. under det (1. som), άμα m. part. — Se f. öfr. smnsättningarne.

Alltfort, se Allt 2).

Alltför, άγαν. λίαν. Vid adj. o. adv.^oftare gm compr. m. 1. utan τον δέοντος. 1. τον προσήκοντος t. ex. a. tidigt, προϊαίτερον (τον δέοντος).: a. långt bort, πορρωτέρω. Ofta uttryckes det gm ett m. περί 1. υπέρ smnsatt adj., t. ex. a. omtänksam, περίεργος, 2.: a. torr, ύπέρξηρος, 2 : a. stor, ύπέρμεγας, 3.: a. mycken (stor), ό, ή, τό λίαν 1. άγαν. άμετρος, 2. — a. mycket, ύπερά-γαν, υπέρ 1. παρά το μέτριον. äfv. bl. άγαν. λίαν. vid υυ. ofta gm smnsättningar med υπέρ. t. ex. a. mycket berömma, υπερεπαινεΐν. — Då gm "alltför" en egenskap betecknas ss. saknande det lämpliga måttet i fhde till ett föremål 1. en handling, s. angifvas, användes i Grek. compr., åtföljd i förra fallet af η χακί (sällan πρός) m. acc., i sedn. af η ώστε (stundom ώς) m. inf. 1 bl. inf. (mindre ofta posit. o. inf, med 1. utan ώστε, ώς). t. ex Alcibiades hade a. stora behof för sin förmögenhet, Ά. ταϊς ίπιθυμίαις μείζο-σιν ή χατά την υπάρχον σαν ούσίαν Ιχρήτο : en olycka a. stor att kunna fördragas, συμφορά μείζων η ώστε φέρειν (δύνασθαι).: tiden är a. kort för en värdig framställning häraf, ο χρόνος βραχύς (ώστε) άξίως διηγήσασθαι τούτο.

Alltid, άεί. άείποτε, συνεχώς, αδιαλείπτως (oafbrutet): till betecknande af oafbrutet fortfarande 1. ofta upprepade handlingar, διατελεΐν, δια-γίγνεσθαι, διάγειν m. part.: för a., εις άεί. εις τον άεί 1. άπαντα χρόνον. δϊαιώνος. εις 1. πρός αϊώνα.

Allting, πάντα, άπαντα, σύμπαντα, τά.

Alltjemt, se Allt 2).

Alltomfattande, πανδεχής, 2. περιεχτώτα-τατος, 3. πάντα περιέχων, ουσα, ον.: a. kunskap, ή τών πάντων Εμπειρία. Επιστήμη ή ακριβέστατη.

Alltsom, se Allt 2).

Alltså, 1) adv., på dta sätt, ου'τω(ς). ώδε. ταντρ. τρδε. 2) con]., således: ούν, τοίνυν, άρα (samtlige aldrig i satsens början), ούκούν (i början). δή (betecknar satsen 1., vanligare, ett enskildt begr. i dens. ss. ur det föreg, gifvet, be-

kant; ej i satsens början).: a. icke, ουκ άρα. ού τοίνυν. οϋκουν.: a. icke? ούκουν.

Allvar, a) i mots. mot skämt, σπουδή, ή. σπουδαίος λόγος, ό.: på a , σπουδαίως. σπουδρ. μετά σπουδής. frågande, αληθές; Ετεόν.: på a. mena, säga, göra, σπουδάζειν. b) ifver, se d. o.: bedrifva ngt m. a., σπουδαίως πράτιειν τι. σπουδάζειν περί τι. c) lugn värdighet, σεμνότης, η-τος, ή. σεμνοπρέπεια, η. σπουδαιότης, ητος, ή.: tala m. a., σεμνολογεΐν. d) stränghet, ακρίβεια, ή. αυστηρό της, ητος, ή.

Allvarlig, a) full af värdighet, vigt, σεμνός, 3. βλοσυρός, 3.: tala i en a. ton, σεμνολογεΐν.: se a. ut, σεμνόν βλέπειν. b) eftertrycklig, σπουδαιος, 3. Εμβριθής, 2. σύντονος, 2. βαρύς, 3. οξύς, 3. Jfr Allvarsam.

Allvarlig het, σεμνότης, ἡ. σπουδαιότης, ἡ.

Allvarsam, a) utan skämt, σπουδαίος, 3. σπουδάζων, ουσα, ον. σπουδρ γενόμενος 1. πε-ποιημένος, 3. ἀληθινός, 3.: vara a., σπουδάζειν.: tala allvarsamt, σπουδαιολογεϊν. b) ej böjd för skämt, σεμνός, 3. βλοσυρός, 3. c) sträng, αυστηρός, 3. ἀκριβής, 2. d) vigtig, farlig, σπουδαίος, 3. δεινός, 3. Jfr Allvarlig.

Allvarsamhet, σεμνότης, ἡ. σπουδαιότης, ἡ. ἀυστηρότης, ἡ. ἀκρίβεια, ἡ. Jfr Allvar.

Allvetande, πάντα ειδώς, υϊα, ός.

Allvetenhet, τὸ πάντα ειδέναι.

Allvis, πάνσοφος, 2. τελέως σοφός, 3. σοφώ-τατος, 3.

A11 vis het, σοφία ἡ τελεία 1. παντελής.

Alm, πτελέα, ἡ.: af a., πλελέϊνος, 3.

Almosa, δώρον, τό. Ελεημοσύνη, ἡ-: ge ngn en a., διδόναι, Επαρκεϊν δεομένω 1. ἀπόρφ τινί. ενεργετεϊν τινα.: begära almosor, προσαιτεϊν. ἀγείρειν.

Aln, πήχυς, εως, ὁ.: en a. hög, bred etc. πηχυαίος, 3 (τὸ ϋιρος, εὑρος etc.).: två, tre, fyra alnar lång, bred etc., δίπηχυς, τρίπηχυς, τετρά-πηχυς, 2.

A1 o e, ἀλόη, ἡ.

Alphabet, se ABC.

Alphabetisk, κατα στοιχεϊον,: alphabetiskt ordnad, κατὰ στοιχεϊον συντεθεὶ μένος, 3 1. διοικηθεὶς, εϊσα, έν.

Air un, μανδραγόρας, ον, ὁ.

Alster, γέννημα, το', καρπός, ὁ. τὸ γιγνό-μενον εκ τίνος, έργον, τὸ (gm arbete, konst frambragt).: landets a., τὰ φυόμενα Εν τή χώρα 1. κατά την χώραν.: ett konstens a., τέχνης έργον.: vara ett a. af ngt, γενέσθαι 1*1. ἀπό τίνος.

Alstra, φύειν (naturprodukter), γεννάν, τίκ-τειν. ποιεϊν, ἀπεργάζεσθαι.: alstras, γεννηθήναι. γενέσθαι,: vara alstrad, γεγονέναι. πεφυκέναι,: a. ngt hos ngn, Εμποιειν, Ενεργάζεσθαί τινί τι.

Alstring, γέννησις, ἡ. γένεσις, ἡ.: gm arbete, konst, Εργασία, ἀπεργασία, ἡ. τὸ ποιεϊν.

Altan, αϊθριον, τό.

Altare, βωμός, ὁ. θυσιαστήριον, τό. Εσχά-ρα, ἡ,: på a. befintlig, Επιβώμιος, 2.: vid a., πα-ραβώμιος, 2.: hafvande ett gemensamt a., ὁμο-βώμιος, 2.

Alternativ, 1) adj., se afvexlande. 2) subst., δνοϊν θάτερον. — ἡ (δυοϊν θάτέρου) αΐρε-σις.: jag har intet a., οὐκ εστι μοι ϊτερον αϊ-ρεϊσθαι.

Alternera, se Afrexla.14

Alun — Andlig.

Alun, στυπτηρία, ἡ. χαλχϊτις, κΐος. ἡ. -artad, στυπτηριώδης, 2. -verk, μέταλλα στυπτηρίας, τα.

Amar an t, αμάραντος, ο.: af a., ἀμαράντι" νος, 3.

Amazon, 'Αμαξών, όνος, ἡ. Ἀμαζονίς, ίδος, ἡ.

Ambrosia, ἀμβροσία, η.: doftande a., αμ-βροσίοδμος. 2. -sisk, ἀμβρόσιος, 3.

Amen, ἀμην. χύριον έστω. εϊρηχα.: säga a., τελευτάν τον λόγον. τέλος Ιπιτι&έναι τω λόγω. om åhörare, (ιπ)ευφημεϊν.

Amethist, ἀμέΒ-υστος, ἡ.

A m i a η t, αμίαντος, ο .

Amiral, ναύαρχος, ο. άρχων των νεών, ό.: vara a., ναναρχεϊν. άρχειν των νεών. -itet, οί ναυαρχούντες. -sembete, ναυαρχία, η. ή των νεών άρχή. -sflagg, φοινιχίς, ιδος, ή. -sskepp, ναυ-αρχίς, ίδος, η. στρατηγίς (ναύς), η.

Amma, τιτ&εύειν. ΰηλάζειν. τι&ηνεϊσ&αι.

Amma, τροφός, τίτ&η, τι&ήνη, ή.: en ammas tjenst, τιτ&εία, η.

Ammunition, se Krigsförnödenheter.

Amnesti, άδεια, ή. άμνηστία, η.: få a., άδειας τνγχάνειν. άδειαν λαμβάνειν.

Amper, se Skarp.

Amphibie, άμφίβιον, τό. -isk, άμφίβιος, 2.

Amphitheater, άμφι&έατρον, τό. -tralisk, άμφι&έατρος, 2.

A η, af och a., se A f II) 2).

Ana, προαισΰάνεσΘ-αι. μαντεύεσΒ-αι. οίωνί-ζεσ&αι. ύποπτεύειν. όττεύεσ&αι (ish. ondt).: det anar mig, προαισ&άνομαι etc.

Anachronism, χρόνων σύγχνσις, ή. αμάρτημα τό περί χρόνον. άναχρονισμός, ο (Sedn.).: begå en a., σφάλλεσ&αι περί τον χρόνον.

Analog, άι'άλογος, 2. -gi, άναλογία, ή. -gi-slut, άναλογισμός, ο.

Analys, άνάλυσις, η. -sera, διαιρεϊν. διορί-ζεσ&αι. άναλύειν. -tisle, άναλυτιχός, 3.

Anapæst, άνάπαιστος, ό.: dikter affattade på anapæster, άνάπαιστα, τά.

Anar ch i, άναρχία, ανομία, η.

Anatom, ο σώματα νεχρά άνατέμνων. ο την άνατομιχην άσχών. -mi, άνατομιχή, ή. -misera, άνατέμνειν. -misk, άνατομιχός, 3.

Anbefalla, 1) álägga, προστάττειν, Ιπιτάτ-τειν. παραγγέλλειν. ίπισχήπτειν.: skriftligen a., ίπιστέλλειν. 2) anförtro, ίπιτρέπειν.

Anbelanga, se Angå.

Anblick, όψις, η. εποψις, πρόσοψις, πρός-βλεψις, η. &έα, ή. &έαμα, όραμα, είδος, τό (bl. det sedda). Ofta gifves det gm ett part. t. ex. gm sin a- förskingrade han fienderna, όφδείς διεσχέδασε τους πολεμίους.: vid första anblicken, εύ&ύς όφ&είς. εΰ&ύς προσβλέχρας.: vid dna a. flydde alla, τούτο ϊδόντες πάντες εφυγον.: erbjuda en skön a., χαλην όψιν εχειν 1. παρέχεσ&αι. χα-λόν είναι Ιδεϊν 1. θ-εάσασβ-αι.

Anboren, se Medfödd.

Anbringa, συνάπτειν τί τινι 1. πρός τι. προσάπτειν τί τινι. προσφέρειν τί τινι. προστι-&έναι τί τινι. προσβάλλειν τί τινι 1. πρός τι.: ngt i ngt, χατασχευάζειν τι εν τινι.: vara anbragt, προσεϊναί τινι. χατεσχευάσ&αι εν τινι.: a. ngt i sitt tal, προσμιγνύναι τι τω λόγω. χρη-σ&αί τινι χατά τον λόγον. τι&έναι τι Ιν τώ λόγω.

Anbud, έπάγγελμα, τό. Απαγγελία, η.: göra

a., ίπαγγέλλεσ&αι.: i handel, se Bud 2).

And, νηττα, η.: en liten a., νηττάριον, νητ-τίον, τό.

Anda, se Ande.

Andakt, 1) ss. stämning, ευφημία, η. 2) ss. handling, εύχαί, ων, al.: göra sin a., τάς εΰχάς ποιεϊσ&αι (i antik men. äfv. &ύειν). Jfr Uppmärksamhet.

Andas, πνεϊν. ἀπαπνεϊν (in). Ιχπνεϊν (ut).: == lefva, Ιμπνεϊν. εμπνουν ειναι. Jfr Inandas.

Ande, -a, 1) den luft, s. ut- o. inandas, πνεῦμα, τὸ.: hämta a., πνεϊν. ἀναπνεϊν. πνεῦμα ἀναφέρειν.: återfå anden, ἀναπνεϊν.: hålla anden, ἀπνευστιάζειν. πνεῦμα συνέχειν. Jfr Andedrägt. 2) lifsprincipen, själen hos mskn, φυχή, η (själen i allmht m. alla sina förmögenheter). φρένες, al (eg. den physiska lifsprincipen; sällan i prosa), πνεῦμα, τὸ (menniskans eviga förnuftiga väsende; först hos Sedn.). νους, ο, τὸ νοητι-χόν och διάνοια, η (tankeförmåga, förstånd), γνώμη, η (kunskapsförmåga), d-υμός, ὁ ("hjerta": själen ss. säte f. känslan o. princip f. handlandet). ηβ·ος, τὸ (karakter, sinnelag).: uppgifva sin a., ἀπο-, Ιχψύχειν. ἀφιέναι την ψνχήν.: tala i ngns a., χατὰ τινα λέγειν. 3) menniskan m. afs. på sin själsbeskaffenhet, φύσις, η. oftast gm om· skr. t. ex. en hög a., ἀνηρ μεγαλόψυχος. 4) ss. personification af en egenskap: m. neutr. af adj. t. ex. fromhetens a., τὸ ευσεβές. 5) en saks 1. handlings inneboende mening 1. betydelse, γνώμη, η. διάνοια, ἡ. νους. ὁ. φύσις, η. 6) en aflidens, ψηχή, η· εϊδωλον, τὸ (skuggbild), φάντασμα, τὸ (spöke, syn). 7) öfvernaturligt väsende, δαίμων,

0.: den Helige A., πνεῦμα (ἅγιον), τὸ.

Andebesvärjare, ψυχαγωγός, ο. νεχρόμαν-

τις, ὁ (en s. rådfrågar andar).

Andebesvärjelse, ψυχαγωγία, η. νεχρο-μαντεία, η.

Andedrag, ἀναπνοή, η.: i ett a., απνευστι.: till sista andedraget, εις Ισχάτην ἀναπνοήν.

Andedrägt, 1) andandet, πνεῦμα, τὸ. ἀναπνοή, η. ἀναψυχή, η.: kort, svår, a., se Andtäppa. 2) den luft, s. utandas, πνεῦμα, τὸ. πνοή, ἡ. Jfr Ande 1).

Andefattig, ἀφυής, 2 (utan förmåga), ἀμ-βλύς, εϊα, v (slö, svag), ἀβέλτερος, 2 (enfaldig). ἄμουσος, 2 (utan sinne för högre bildning), ψυχρός, 3 (utan kraft, lif).

Andefattighet, ἀφυία, η. ἀμβλύτης, η. ἀ-βελτερία, ἡ. ἀμουσία, η. ψυχρό της, ἡ.

Andel, μέρος, τὸ. μερίς, ίδος, η. μοϊρα, η.: den ngn tillfallande andelen, το Ιπιβάλλον τινί

1. ἱπὶ τινα μέρος.: lika a., ϊσόμοιρος, 2.: ha lika a. m. ngn, ϊσον εχειν 1. ισομοιρεϊν τινι. των ισων μετέχειν τινί.: jag har a. i ngt, μέτεστι μοί τίνος, μετέχω τινός, χοινωνώ τίνος. Jfr Del.

Andelös, se Andefattig.

Andemening, νους, ο. διάνοια, η. γνώμη, η. υπόνοια, η.

Anderik, se Snillrik, Uppbygglig.

Andeskådare, S-εουργΐχός, ο.

Andesyn, φάσμα, τὸ. εἰδωλο v, τὸ.

Andetag, se Andedrag.

Andeverld, δαίμονες, ων, οι.

Andfådd, se Andtruten.

Andlig, 1) okroppslig: ἀειδής, 2. ασώματος,

2. νοητός, 3. 2) hörande till mskns ande, själ,Andlös — Angifva.

15

ψυχικός, 3. gm omskr.: της ψυχής, κατά τήν φυ-χήν, iv Tfj ψνχχ, Ttj ψυχρ Ενών, ουσα, ον o. s.v.: andliga företräden, ἀγαθὰ τὰ τρ ψνχ^ Ενόντα. 3) i mots. mot verldslig, ιερός, 3. Ιεροπρεπής, 2. αγνός, 3. b) ss. ståndsbenämning, κληρικός, Εκκλησιαστικός, 3 (K. F.).: andliga ståndet, κλήρος, ο (K. F.).: en a., κληρικός, ὁ (K. F.).

Andlös, ἀπνευστος, 2. απνους, 2.

Andraga, προ-, προσφέρειν. ἀνα-, εἰσφέρειν. λέγειν.: a. klagomål, besvär etc., se d. oo.: a. ngt mot ngn, λέγειν τι χατά τίνος. χατηγορεϊν τινός τι. Εγχαλεϊν τινί τι.: a. till sitt rättfärdigande, προβάλλεσθαί τι.: a. deremot, ἀνθυπο-φέρειν. Jfr Anföra.

Andre, se Annan.

Andrum, αναπνοή, αναψυχή, ή.

An dryg, vara a., σεμνι)νεσθαι Επι tjJ των προγόνων εὐχλεία 1. Επι τω χαταλόγω των προγόνων.

Andryghet, ὑπερηφ αν ία ή Λ« τήν εὔκλειαν του γένους.

Andtruten, πνευστιών, ώσα, ών.: vara a., πνευστιάν. Jfr Andlös.

Andtäppa, ἀσθμα, το. ἀύσπνοια, ή. ὀρθό-πνοια, ή (se Följ.): lida af a., πνευστιάν. ἀσθ-μαίνειν. ἀνσπνοειν.

Andtäppt, ἀσθματικός, 3. ἀύσπνους, 2. πνευστιών, ώσα, ών. ὀρθόπνους, 2 (s. bl. i upprätt ställning kan andas).: vara a., se Föreg.

Andäktig, εὔφημος, 2. θεοσεβής, 2 (from).: a. tystnad, ευφημια, ή.: iakttaga sdn, εὐφημεϊν. Jfr Uppmärksam.

Anekdot, λόγος, ο. cϊιηγηματιον, τό.

Anfall, 1) en fiendes, Επι-, προσβολή, ή. Επιχείρησις, ή. Επίθεσις, ή. εφοάος, ή. Επιφορά, ή. ορμή, ή. Επαγωγή, ή (anryckande).: plötsligt a., Επιδρομή, ή.: en flottas, Επίπλους, ό.: göra ett a., se Anfalla.: vid a., Επιών. Επιθέμενος. συμβαλών. προσμίξας. Ελθω ν εις χείρας.: föra till a., Επάγειν. αγειν Επι nva.: ge tecken till a., το πολεμικό ν Εγχελεύειν 1. σημαίνειν.: i första anfallet, αὐτοβοεί. 2) en sjukdoms, καταβολή, ή. χατάληψις, ή. εφοάος, ή.: a. af en fiber, παροξυσμός, ο.: få ett a. af, ἁλίσχεσθαι, λαμβάνεσαι nw 1. υπό ηνος. πίπτειν εϊς τι. 3) ett själstillstånds, en känslas, πάθος, το. mest gm omskr., t. ex. fly i ett a. af fruktan, φόβου Εγ-γενομένου φεύγειν.: i ett a. af raseri, vrede, μαινόμενος 1. Εμμανής γενόμενος, ὀργισθείς.: i ett a. af ädelmod, γενναϊόν τι παθών.

Anfalla, 1) om fiende, προς-, Επιπίπτειν τινί. προσβάλλειν τινί 1. πρός nva. Επιπηάάν nw. Επιφέρεσθαι, Επιτίθεσθαί nw. Επιχειρεϊν nw. ὁρμάν Επι nva. Εφορμαν nw. ιέναι Επι nva. Επιέναι τινά 1. ηνί 1. πρός ηνα. εις χείρας ιέ-ναι ηνί. till sjös, πλεϊν Ιπί ηνα. Επιπλεϊν nw. Επίπλουν ποιεϊσθαι.: a. ett land, εις-, Εμβάλλειν εις χώραν.: a. en stad, προσβάλλειν πόλει 1. πρός πόλιν.: den anfallande parten, ὁ ἀρχων χειρών ἀ&ίχων. ὁ υπάρχων.: en s. gerna anfaller, Επιθετικός, 3. b) med ord, ἀπτεσθαί ηνος λό-γοις. Επιπλήττειν τινί. äfv. Επιτίθεσθαι. Επιφέρεσθαι.: a. ngns heder, ἀιαβάλλειν τινά. 2) om sjukdom, αιρεϊν, λαμβάνειν, χατα-, Επιλαμβάνειν τινά. Επιπίπτειν ηνί. Εμπίπτειν εΧς η. Ενσκήπτειν τινί.: anfallas, ἁλίσχεσθαι υπό τίνος, πίπτειν εις η. περιπίπτειν τινί.

Anfordran, se Fordran.: a. af en skuld, ἀπαίτησις., ή.: vid a., απαιτούμενος, πραττό-μενος, 3.

Anfäkta, ταράττειν. θράττειν. Ενοχλεϊν ηνι 1. τινά. κινεϊν. ἀγχειν (ängsla). — a. sig. a) i åtbörder, μορφ>άζειν. θανμασίως, ἀτόπως σχημα-τίζεσθαι. b) bedyra, a. sig på, Επιμαρτύρεσθαι. Επομνύναι.

Anfäktelse, ταραχή, ή. Ενόχλησις, ή. ἀάη-μονία, ή. μορφασμός, ὁ (i åtbörder). Επιμαρτυ-ρία, ή (bedyrande), ορκοι, ol (eder).

Anföra, 1) leda, αγειν τινά. ήγεϊσθαι, Εξ-, καθηγεϊσθαι. προηγεϊσθαί nw. b) en här, ή-γεϊαθαν, ηγεμόνα είναι, ήγεμονεύειν. οτραιη-γεϊν. αγειν τήν οτρατιάν. 2) i tal 1. skrift framställa, παρα-, προφέρειν. παρέχεσ&αι. παρατί-β-εσ&αι. Ιπάγεσ&αι (till stöd för sin mening), ἀ-πομνημονεύειν (fakta), λέγειν, καταλέγειν (i följd gmgå).: a. exempel, παραάείγμασι χρήσ&αι.

Anförande, 1) se Befäl. 2) παρά&εσις, ή. ἀπομνημόνευϋις, ή. vanl. gm υν.

Anförare, ἀγων, οντος, ὁ. ήγεμών, όνος, 6.: f. en krigshär, στρατηγός, ὁ. ήγεμών, ὁ. ἀρχων, οντος, ὁ.: ἱ. rytteri, ἱππαρχος, ὁ.: f. fotfolk, πέ-ζαρχος, o1.: f. flotta, ναύαρχος, ο.: på ett skepp, τριήραρχος, ὁ.: f. en chor, χορηγός, ο (jfr C horförare).: vara a., στρατηγεϊν, ιππαρχειν, ναυαρ-χεϊν, τριηραρχεϊν, χορηγεϊν (efter olika slags befäl).

Anförarinna, ἡγεμών, όνος, ἡ.

Anförtro, 1) öfverlemna till förvarande 1. utförande, πιστεύειν. ὁιαπιστεύειν. Ιπιτρέπειν. Ιγ-χειρίζειν (lemna i händerna), παρακατατί&εσ&αι. παραάιάόναι.: a. sig åt ngn, Ιπιτρέπειν 1. πιστεύειν εαυτόν nvi, äfv. προσανατί&εσ&αί τινι.: ngt är mig anförtrodt, Ιπιτέτραμμαι, πεπίστευ-μαι, äfv. ίγκεχείρισμαί τι.: det anförtrodda, παρακαταθήκη, ή. 2) meddela (ss. en hemlighet), lv ἀπορρήτω λέγειν, φράζειν.

Anförvandt, -skap, se Slägting, -skap.

Angelägen, 1) om saker, σπονάαΐος, 3. αναγκαίος, 3. Ιπιτήάειος, 3 o. 2 (erforderlig). Επιμελής, 2 (s. ligger om hjertat), äfv. μέγας, 3.: det är a., ἀεϊ. χρή. ἀνάγκη Εστιν.: låta sig angeläget vara, ίπιμελες ποιεϊσ&αι. 2) om personer, σπουδαίος, 3. Επιμελής, 2. πρόθυμος, 2.: vara a. om ngt, σπουάάζειν περί τι. Ιπιμελες ποιεϊσ&αί τι. Επιμελές Εστί τινί τίνος 1. m. inf. ουκ ἀμε-λειν τίνος, μέλει τινί τίνος. Επιτηάεύειν τι.

Angelägenhet, 1) abstr., σπουάαιότης, ή. μέγεθος, τό. vanl. gm neutr. af adj. 1. gm omskr. 2) concr., πράγμα, τό. πράξις, ή. ofta öfversattes det icke, t. ex. de offentliga a., τά κοινά. τά τής πόλεως.: mina a., τά Εμά.: de närvarande a., τά (νυν) παρόντα 1. πραττόμενα.: bekymra sig om andras angelägenheter, πολυ-πραγμονειν.

Angenära, se Behaglig.

Angifva, 1) uppgifva, tillkännagifva, σημαί-νειν. ἀηλουν. ἀπο-, Εκφαίνειν. λέγειν, φάναι. φράζειν. χαταλέγειν, ἀιηγεϊσθαι, ἀιελθεϊν (i smn-hang). χαταγορεύειν. εϊσηγεϊσθαι, ὑποβάλλειν, ὑ-ποτίθεσ&αι (ge vid handen).: a. sin mening, «-ποφαίνεσθαι 1. ἀποάείχνυσθαι τήν γνώμην.: a. tonen, Ενάιάόναι μέλος (eg.), ήγεϊσθαι, ὑφηγεί-σθαι, χορηγεϊν τίνος (oeg.). Jfr Förråda. 2) anklaga, μηνύειν. καταμηνύειν, εϊσαγγέλλειν, Εν-άειχνύναι. φαίνειν. ἀποφαίνειν. χατηγορεϊν. χα-16

ταγορεύειν.: falskeligen o. af ondska, συκοφαν-τεϊν. διαβάλλειν.

Angifvande, -velse, 1) i allm., δήλωσις, ή. λόγος, ό. εισήγησης, ή. κατηγορία, η.: enl. hans a., Εξ ων λέγει 1. φησίν. 2) »anklagelse, μήνυσις, ή. μήνυμα, τό. εισαγγελία, ή. ενδει-ξις, ή. φάσις, ή. κατηγορία, ή.: falsk a., συκοφαντία, ή. σνκοφάντημα, τό.

Angifvare, μηνυτής, 6. κατήγορος, ό.: falsk, συκοφάντης, ό.

Angrepp, se Anfall.

Angripa, 1) se Anfalla. 2) skada, försvaga, ἀπτεσθαί τίνος, λυμαίνεσθαι. βλάπτειν. ασθενούν. : angripas (af röta o. d.), σήπεσθαι. 3) se Gripa sig an.

Angränsa, ομορεϊν τινι. ομορον 1. πρόσο-ρον ειναι τινι. γειτνιάν.: omedelbart, εχεσθαί τίνος. — angränsande, δμορος, πρόσορος, 2. μεθόριος, 3. πρόσχωρος, 2.

Angå, ἀνήκειν εις 1. πρός τι. εχειν, τείνειν εις 1. πρός τι. είναι πρός τι. προσήκειν τινί : hvad angår, τό πρός I. εις 1. περί 1. κατά τι, äfv. ενεκά τίνος.: hvad mig angår, το πρός 1. κατ* Εμέ. τό γ' Ειϋ Εμοί. τό γ* Εμόν. εγωγε. Εγώ μέν.: livad angår dta dig ? τί δε σοι τούτο.: dta angår mig icke, ουδέν μοι προσήκει τούτου 1. τούτο. — angående, κατά, περί, εις, πρός m. cicG. ενεκα m. gen. (ankommande).

Anhang, se Anhängare.

Anhålla, 1) bringa att stanna, Επέχειν. κα-τέχειν. Εφιστάναι. συλλαμβάνειν (gripa). 2) se Bedja 2).: a. om ett fruntimmers hand, se Fria.

Anhållan, se Bön 2).

Anhängare, εταίρος, ο (kamrat), ἀκόλου-θος, ο (följeslagare), ο συνών, σνγγιγνόμένος, σύμμαχος, ό (i krig), βραστής, Επιθυμητής, ό (älskare, både af pers. o. saker). Ofta gm omskr. οι συν τινι. οι μετά τίνος (kamrater), οι ἀμφί 1. περί τινα (följeslagare, omgifning), οι ἀπό τίνος (a. af en selet, skola), συστασιώται, οι (a. af ett politiskt parti).: vara a., προσκεϊσθαι, προς-ηρτήσθαί τινι. είναι 1. εστηκέναι συν τινι 1. μετά τίνος, διώκειν τινά. φρονεϊν

τά τίνος, εχεσθαί τίνος, άντέχεσθαί τίνος (om saker). Ιράν, Επιθν-μεϊν τίνος.

Anhängig, göra a., άναφέρειν, άποφέρειν, hos ngn, πρός τινα.: inför rätta en sak, λήξιν 7τοιεϊσθαι. δίκην λαγχάνειν, mot ngn, τινί.

Anhörig, προσήκων, ούσα, ον. Επιτήδειος, 3 o. 2. Jfr Slägting.

Animal, -lisk, ζωικός, 3. ζωώδης, 2.

Aning, προαίσθησις, ή. Ελπίς, ίδος, ή (väntan).: f. öfr. νυ.: ond a., όττεία, ή.: icke ha a. om ngt, ούδεμίαν αϊσθησίν τίνος εχειν 1. λαμβάνειν.

Anis, άνηθον, ανισον, τό.: af a., άνήθινος.: m. a. tillredd, άνηθίτης, άνησίτης, ου, ό. άνη-σϊτις, ιδος, ή.

Anka, νήττα ή ήμερος.

Ankar(e), άγκυρα, ή (äfv. tig.).: kasta a., άγκυροβολεϊν. vanl. άφιέναι, βάλλειν, -σθαι, χαλάν τήν άγκνραν.: lyfta, lätta a., άνασπάν, ά-ναλύειν, αϊρειν, άναιρεϊν τήν άγκνραν.: lägga f. a., όρμίζειν, προσορμίζειν ναυν.: lägga sig, gå för a., ορμίζεσθαι. καθορμίζεσθαι. Εφ>ορμίζεσθαι.: ligga för a., όρμεϊν (m. 1. utan lif άγκυρών, Επ άγκυρας), vid ett ställe, Εφορμεϊν (Επί) τινι χω-

ριω. på öppna hafvet, in αγκύρων σαλεύειν 1 άποσαλεύειν. Εν σάλω ίστηκέναι Επ* άγχυρών.

Ankararm, τό τής άγκυρας κέρας.

Ankare, (mått), άμφ>ορεύς, ό.

Ankarformig, άγκυροειδής, 2.

Ankarplats, δρμος, ό. Επίνειον, τό. άκρο-βόλιον, τό.

Ankartåg, άγκύρια, τά.

Anklaga, 1) i allm., αϊτιάσθαι, καται τιά-σθαί τινά τίνος, αϊτίαν Επιφέρειν τινί τίνος, κα-τειπειν, κατηγορείν τινός τι. Επι-, Εγκαλεϊν τινί τι. Jfr Beskylla, Förebrå. 2) inför domstol 1. myndighet, εϊσάγειν, ύπάγειν τινά τίνος 1. ώς m. part. διώκειν τινά τίνος. Επεξιέναι, -έρχεβθαί τινί τίνος 1. τι. κατηγορείν τινός τι 1. ώς m. part. (ish. om anklagelsetalet).: i kriminal saker, γρά-φεσθαί τινά τίνος, γράφεϋθαι γραφήν κατά τίνος. διώκειν τινά γραφ>ήν.: i civilmål, δικάζε-σθαί τινι. δίκην Επάγειν τινί. δίκην διώκειν τινά.

— efter särskilda former i Atheniensiska rättegångsväsendet, εϊσαγγέλλειν, Επαγγέλλειν, Εφη-γεϊσθαι, άπάγειν, προβάλλεσθαι. Jfr Angifva.—: falskligen a., ψευδή κατηγορείν τίνος. αδίκως Εγκαλεϊν 1. ψευδή αϊτίαν Επάγειν τινί.: i elak afsigt, σνκοφ>αντεϊν τινα.: en frånvarande, Ερήμην κατηγορείν.: anklagas, διώκεσθαι, δίκην φ εύγειν (υπό τίνος).

Anklagare, κατήγορος, o. ό γραφόμένος 1. γραψάμενος. ό διώκων, οντος.

Anklagelse, 1) ss. handling, a) i allm. τίασις, αιτίας Επιφορά, εγκλησις, κατηγορία, ή. b) för rätta, κατηγορία, δίωξις, κρίσις, δίκη, η.

— särskilda former, φάσις, η (angifvelse), εισαγγελία, Επαγγελία, απαγωγή, Εφήγησις, προβολή, y]. 2) ss. sak, έγκλημα, αϊτίαμα, τό. γραφή, ή (för en statsförbrytelse), δικη, ή (i privatmål). Jfr Beskyllning.

Anklagelsepunkt, έγκλημα, κατηγόρημα, τό.

Anklagelseskrift, γραφή, υπογραφή, η.

Anknyta, προς-, συνάπτειν, προστιθέναι τί τινι. Εξάπτειν, Εξαρτάν τί τίνος.

Ankomma, 1) eg., άφικνεϊσθαι. Εξικνεϊσθαι (framhinna). προσιέναι, -έρχεσθαι. ηκειν. παρα-γίγνεσθαι.: sjövägen, καταπλεϊν. καταίρειν. κα-τάγεσθαι.: om saker, εις-, προσφέρεσθαι, -κο-μίζεσθαι.: vara ankommen, παρεϊναι. ηκειν. 2) a. på, se Bero, Gälla. 3) se Angå. — ankommen, ύπόσαπρος, 2 (ngt skämd), ύποπεπω-κώς, νια, ός (ngt drucken).

Ankomst, ἀφιξις, ἡ.: a. hem, ἡ οἴκαδε ἀφι-ξις. Επιδημια, ἡ.: vanl. m. υν. t. ex. vid ankomsten, ἀφικνού μένος, προσιών etc.: efter a., προ-σελθών, o. s. v.

Ankra, se under Ankar.

Ankring, ἀκραβόλιον, τό. bättre m. νυ.

Anlag, φύσις, ἡ. f|tf, ἡ.: goda a., ευφυια, ἡ.: dåliga a., κακοφυΐα, ἡ.: brist på a., ἀφυια. ἡ.: en s. har goda, dåliga, inga a., ευφυής, κα-κοφυής, ἀφυής, 2.: ha goda a. för ngt, ευ πε-φυκέναι 1. εὑφυώς εχειν πρός τι.: a. att lära, εὐ-μάθεια, ἡ.: ha sådant, ευμαθώς εχειν.: sakna det, ἀμαθώς εχειν.: ha det dåligt, δυαμαθώς

c , , c

Anledning, αιτία, η. αφορμή, η. προφασις. ἡ. λαβή, ἡ.: första a., αρχή, ἡ.: gifva ngn a. till ngt, αἰτιον είναι 1. γίγνεσθαι τινἰ τίνος, αἴτιαν,Anlete — Annars. 17

ἀφορμήν, πρόφασιν παρέχειν τινἰ τίνος.: taga sig a. af ngt, προφάσει χρησ&αί τινι.: söka a., λα-βήν ζητεϊν.: i a. af, ἀιά m. acc. ix m. gen. äfv. 'ἱνεχα m. gen. Jfr Orsak, Skäl.

Anlete, -sdrag, se Ansigte, -sdrag.

Anlita, τρέπεσ&αι προς τινα 1. τΙ. χαταφεύ-γειν πρός, Ini τι ν α 1. τἰ (taga sin tillflykt till ngn]. ngt), ἀεισ&αί τινός τι (bedja), χρήσ&αί τινι (begagna sig af).

Anlopp, ἱπιάρομή, ορμή, προσβολή, ἡ.: taga a. till ngt, ὁρμάν Iπί τι.

Anlägga, 1) grundlägga, inrätta, se Grunda 1).: a. en väg, trädgård, o. d., χατασχενά-ζἰἵν. äfv. ποιειν. 2) se Anstifta. 3) påtaga, påkläda, ϊνάὑεσ&αι, ἀμφιέννσδαι (rock, o. d.). περιβάλλεσ&αι (kasta omkring sig, mantel etc.). ηεριτί&εσ&αι (ringar, kedjor), ὑποάεϊσ&αι (fotbeklädnad).

Anläggning, χατασχευή, ἡ. χτίσις, ἡ. vanl. gm vv.: =anslag, se d. o.

Anlända, se Ankomma 1).

An löp a, 1) eg., ἱπιτρέχειν, ἱφορμάν, ἱπιφέ-ρεσ$αί τινι. ἀρόμφ φέρεσ&αι Iπί τι. ὁρμάσ&αι Iπί τι. 2) om metaller, glas, ἀμανρούσ&αι. [-ό-μίχλτ}-] {+ό- μίχλτ}+} χαλυπτεσ&αι. — anlupen, ἀμαυρός, 3. ὁμιχλώάης, 2. 3) under segling besöka, (παραπλέοντα) προσορμίζεσ&αί τινι 1. πρός τι. χατά-γεσ&αι εις τι. προσέχειν τινι 1. εις, πρός τι. προς-βάλλειν τινι 1. πρός τι. ϊσχειν πρός τι (om fartyget).

AnlÖpande, χαταγωγή, προσόρμισις, η (under sjöresa), f. öfr. m. vv. Jfr Anlopp.

Anlöpning (på metaller) ομίχλη, ἡ.

Anmana, -ning, se Mana, -ning.

Anmarsch, -era, se Antåg, Antåga.

Anmoda, χελεύειν, ἀξιου ν τινα ποιειν τι. ἀεϊ-σ&αί τίνος ποιειν τι. ἱπιτρέπειν τινἰ τι. προστάτ-τειν τινι τι.: skriftligen a., Iπιστέλλειν τινἰ m. inf. Jfr Befalla.

Anmodan, ἀξίωσις, ἡ. αξίωμα, τό. χέλευσμα, τό. vanl. m. vv.

Anmäla, ἀγγέλλειν. ἀπ-, di-, ἐξ-, χα-ταγγέλλειν. προαγορεὑειν. ciηλούν. λέγειν, skriftligen, ἐπιστέλλειν.: ett besök, εϊσαγγέλλειν.: låta a. sig hos ngn, εισαγγέλλεσ&αί τινι. ἀξιουν λογού τυχεϊν παρά τίνος. Iπαγγέλλεσ&αί τινι, till middag, συνόειπνήσειν, till besök, ἐντεὑξεσ9·αι.: a. sig till ngt, μνηστεὑειν, -εσ&αι, ἱπαγγέλλειν, -σ&αί τι (t. ex. ὑπατείαν, ἀωρεάν).

Anmälan, -ning, ἀγγελία, ἀπ-, ἑις-, Απαγγελια, ἡ.

Anmärka, 1) gm ett vidsatt tecken, σημαί-νειν, -σθ-αι. παρασημαίνειν. 2) ss. anmärkningsvärdt uppteckna, σημειούσ&αι. Λα-, ἐπισημαίνε-σ$αι. ὑπομιμνήσχειν. 3) iakttaga, lägga märke till, χαταμαν&άνειν, χατανοεϊν, ἱπαισ&άνεσ&αι, χαταγιγνώσχειν (i tadl. men.), ngt hos ngn, τινός τι. Iνοράν τἰ τινι 1. εν τινι. παροράν τινἰ n. Jfr

Märka. 4) i ord, λέγειν, φάναι. σημαί-νειν. (άπο)μνημονεύειν. Jfr Invända, Klandra.

Anmärkning, 1) anteckning, σημείωσις, πα-ρασημείωσις, ή.: till förklaring, σχόλιον, τό. υπόμνημα, τό. 2) iakttagelse, αϊσ$ησις, χατανόη-σις, ή (ss. handling), χατανόημα, παρατήρημα, τό (det anmärkta). 3) i ord, λόγος, ό. ρήμα τό. Jfr Invändning, Klander.

Anmärkningsvärd, αξιόλογος, αξιομνημό-

νευτος, 2. λόγου 1. μνήμης άξιος, 3.

Ann al er, χρονιχά, τά. άναγραφαί, at.

Annalist, χρονικών συγγραφεύς, ο.

Annalkande, πλησιασμός, ο. πρόσοάος, ϊφο-άος, ή, vanl. gm vv., se Nalkas.

Annamma, se Undfå, Taga.

Annan, Andre, a) en a., af en obestämd mängd, i mots. mot någon förut angifven del af densamma — alius: άλλος, η, ο.: en a. har gjort detta, icke jag, άλλος τις τούτο Ιποίησεν, ούχ εγωγε.: en a. och åter en a., άλλος χαί άλλος.: en efter a., άλλος έξ άλλου, άλλος Ιπ* άλ-λω.: på annat ställe, sätt, se Annorstädes, Annorlunda.: till ett annat ställe, annat håll, αλλοσε. άλλαχρ.: till många andra ställen, αλ-λοσε πολλαχόσε.: från något, intet annat håll, ställe, άλλο&έν πο&εν, ούάαμό&εν άλλο&εν.: i intet annat fall, άλλως ούάαμώς. άλλο&ι ούάα-μού.: en säger ett, en a. ett annat, άλλος άλλο λέγει.: en hit, en a. dit, άλλος άλλοσε. άλλος αλλ/7. άλλος άλλαχρ.: en härifrån, en a. derifrån, άλλος άλλο&εν.: en så, en a. så, άλλος άλλως 1. άλλρ.: än en, än en a., άλλος άλλοτε. — en (den ene), en a. (den a.), άλλος μεν, άλλος άέ. ο μέν (äfv. ετερος μέν, εις μεν), ο άέ (äfv. άλλος άέ, ετερος άέ): några, andra, andra, etc., ol μέν, οι άέ, ol άέ. άλλοι μέν, άλλοι άέ, άλλοι άέ (m. flera förändringar, se Lex.).: en gång, en a. gång, άλλοτε μέν, άλλοτε άέ. — bland annat, andra, άλλα τε χαί {άή χαί). άλλοι τε χαί.: jag såg bland andra märkvärdigheter en trofé, άλλα τε εϊάον αξιόλογα χαί τρόπαιον.: bland många andra var äfv. din far närvarande, άλλοι τε πολλοί παρήσαν χαί άή χαί ο πατήρ σου. — han med 2, 3, 4 andra, αυτός τρίτος, τέταρτος, πέμπτος. — de andre, 01 άλλοι (ceteri). 01 λοιποί (reliqui). b) den a., af två i mots. mot den ene, som blifvit nämnd (1. af flera, så vida af dsa tvenne motsättas hrandra) — alter: ετερος, 3.: den a. handen, d. a. ögat, ή ετέρα χειρ, ο ετερος όφ&αλμός.: den ene den a., ετερος ετερον 1. αλλήλων 1. m. upprepning af subst, (då ett sådant står vid "den ene") t. ex. af sådane menniskor blir ej den ene den andres lärjunge, ej heller anser d. ene d. a. veta något, ου γίγνεται τών τοιούτων ετερος ετέρου μα&ητής ουάε τον ετερον ο ετερος ούάέν ήγεϊται εϊάέναι.: d. ene tadlar d. andre, μέμφονται αλλήλους.: d. ena handen tvättar d. andra, d. ena fingern d. a., χειρ χείρα νίζει, άάχτυλοι άε άαχτύλους. : föredraga d. ena berättelsen efter d a., λό-γον ix λόγου λέγειν.: d. ena året efter d. andra, έτος έξ έτους, c) den a. i en ordningsföljd — s e-cundus: άεύτερος, 3. äfv. ετερος. d) olik, skiljaktig, άλλος, 3. ετερος, 3. άλλοϊος, 3. άιάφορος, 2.: blifva en a. menniska, ετερον γίγνεσ&αι.: visheten är ett annat än sjelfbeherrskningen, ή σοφία άλλο 1. ετερον i στ ι της σωφροσύνης.: ingenting annat än, ούάεν άλλο ή. άλλο ουάέν ει μή·: hvad annat än ' τί άλλο η; άλλο τι ή; Vid dessa talesätt återges vanl. ej Svenskans "göra", "vara", t. ex. Jivad gör Du a. än bedrager, άλλο τι ή έξ-απατάς; J förråden edra bundsförvandter: är det a. än begå mened? τους συμμάχους προάόντίς άλλο τι η ίπιορχεϊτε; hvad göra dessa a. än stämpla, τί άλλο ούτοι η ίπιβουλεύονύιν;

Annars, a) utom dta, i, för öfrigt, πρός Τούτοις. τά άλλα 1. τάλλα. άλλως. t. ex. hs son är

död, a. är han lycklig, ό μεν υιός τέθνηκεν αύ-τώ, τά δ' άλλα καλώς πράττει>.: han är äfv. a. berömd, λαμπρός Εστι και άλλως. Om "annars" hänför sig till ett subst. (nom. 1. pron.), återges det m. αλλοi, η, ο, om till ett adv., m. motsvarande af άλλος härledda adv. t. ex. a. ngn, ngt, άλλος τις, άλλο τι.: a. ingen 1. icke ngn, άλλος ουδείς^ άλλο ουδέν.: a. på ngt sätt, άλλως πως, άλλρ πρ.: a. till, på, fr. ngt ställe, άλλοσέ ποι, άλλοθι που, άλλοθέν πόθεν.: om också a. ingenting, ει μή τι άλλο.: om a., ειπερ. ει δή.: om a. ngn, ει τις και άλλος, b) vid andra tider, tillfällen: άλλοτε, τον άλλον χρόνον. äfv., i fråga om det förflutna, πρότερον, πάλαι, c) i annat fall, ει δε μή. ην δε

μή. I satser (vanl. inledda gm ον γάρ άν9 Επεί ουκ αν, και γάρ άν o. d.), i hvilka något overkligt anföres ss. bevis på ett framstäldt omdöme, återgifves icke "annars0 m. särskildt ord: t. ex. de äta icke mer än de kunna uthärda; de skulle a. spricka, ουκ Εσθιουσι πλείω η δύνανται φέρειν διαρραγεϊεν γάρ άν.: att kampen skall blifva ärofull, tyckens J alle veta; J skullen a. icke hafva så beredvilligt gripit eder an dermed, οτι καλός εσται ό άγων πάντες δο-κεϊτε ειδέ ναι· ου δε γάρ άν ουτω προθύμως άν-τελάβεσθε.

Annorledes, -lunda, άλλρ. άλλως, ετέρως. : a. på ngt sätt, άλλρ πρ. άλλως πως.: a. beskaffad, άλλοΐος, 3.: än så, än a., άλλοτε άλλως.: göra a., άλλάττειν, μεταβάλλειν.: blifva a. άλ-λοιοϋσθαι. Ofta uttryckes a. gm smnsättning m. μετά. t. ex. ställa, sätta, utfalla a., μεθιστάναι, μετατιθέναι, μεταπίπτειν.

Annorsjtädes, άλλοθι, άλλοθι που. άλλρ (π$). άλλαχου, -fj. έτέρωθι.: a. hän, άλλοσέ (ποι).αλλα-χόσε, -jj. άλλρ. ετέρωσε.: a. ifrån, άλλοθεν. άλλα-χόθεν. ετέρωθεν. άλλοθέν πόθεν.

Annulera, διαλύειν.: a. en process, άποψη-φίζεσθαι δίκην, γραφήν. äfv. διαγράφειν (om instruktionsdomaren), -σθαι (om parterna).

Anomal, άνώμαλος, 2.: -i, ανωμαλία, η. τό άνώμαλον.

Anonym, άνεπίγραφος, αδέσποτος, 2 (om saker).: om pers., m. omskr.

Anor, πρόγονοι, οι. οl άνωθεν (του γένους), πάπποι, οι (de närmaste fr. o. m. farfadren).

Anordna, 1) bringa i viss ordning, καθι-στάναι. δια-, συντιθέναι, -σθαι. τάττειν, δια-, συντάττειν. διακοσμεϊν. 2) föranstalta, παρα-, κατασκευάζειν. καθιστάναι. Jfr A η s t ä 11 a. 3) anbefalla, fastställa, τάττειν. δια-, προστάττειν. 4) se Anvisa.: gm testamente, διατίθεσθαι. δια-τάττεσθαι.

Anordning, 1) διάθεσις, ή. τάξις, διάταξις, σύνταξις, ή. διακόσμησις, ή. σύστασις, ή. 2) παρασκευή, ή. κατασκευή, ή. κατάστασις, ή. 3) τάξις, πρόσταξις, ή. πρόσταγμα, τό. 4) se Anvisning: gm testamente, διάθεσις, ή.

Anropa, 1) ropa åt ngn, άνακαλεϊν, Επικα-λεϊν τινα. 2) om hjelp, skydd, o. d., Επι-, άνα-καλεϊσθαι, Επιβοασθαί τινα. ικετεύειν, άντιβο-λειν, προστρέπεσθαί τινα. ευχεσθαι, Ιπεύχεσθαί τινι (bl. om gudarne): a. till vittne, (επήμαρ-τνρεσθαι. διαμαρτύρεσθαι (vid en oförrätt).

Anropande, κλησις, άνάκλησις, η. ευχή, προς-ευχή, ή. vanl. m. νν.

Anrycka, se Antaga.

Anrätta, mat, παρασκευάζειν. σκευάζειν. άρ-τύειν. καταρτύειν.: = anställa, se d. o.

Anrättning, a) ss handling, άρτυσις, σκευ-ασία, όψαρτυσία, ή. 2) det anrättade, έδεσμα, τό. οψον, τό. o. m. part. af νν.

Ans, θεραπεία, ή. Επιμέλεια, ή.

Ansa, θεραπεύειν. ίπιμελεϊσθαι.

Ansats, ορμή, ή. Επιχείρημα, τό.: en hästs (till galopp), Επισκέλισις.: taga a., όρμάν (Επί τι).: = anlag, se d. o.

Anse, ήγεΐσθαι, νομίζειν. γιγνώσκειν. άξιούν (att ngt bör ske).: för ngt, ήγεΐσθαι, νομίζειν, ποιεϊοθαί τί τι. τιθέναι, -σθαι τί τι 1. εν τινι. τιθέναι Εν μέρει τινός, κρίνειν τί τι.: a. f. ingenting, τίθεσθαι παρ' ουδέν.: anses f. intet, Εν ονδενος είναι μέρει.: a. f. värdig, άξιονν.: a. m. förakt, se Förakta. —ansedd, 1) anskrifven: väl a., ενδόκιμος, ένδοξος, 2.: vara väl a., εύ-δοχιμεϊν. καλώς άκούειν.: illa a., κακόδοξος, 2.: vara illa a., κακοδοξεϊν. κακώς άκούειν. 2) högt aktad, περίβλεπτος, 2. λαμπρός, 3. Εμφανής, Επιφανής, 2. έντιμος, 2. ένδοξος, 2. Εν αξιώματι ων. ευδόκιμος, 2.: vara a., τιμάσθαι. Εν τιμ$ είναι, εύδοκιμεϊν. άξίωμα εχειν.

Anseende, 1) se Afseende 2). 2) se Utseende. 3) aktning, άξίωμα, τό. άξίωσις, ή. δόξα, ή. Επιφάνεια, ή. τιμή, ή.: stå i a., se ansedd. — i a. till, κατά, εις, περί m. acc. ενεκα m. gen. διά m. acc. ofta gm bl. acc., mera sällan gm gen.

Ansenlig, a) till växten, ενμήκης, 2. μέγας, 3. μεγαλοπρεπής, 2. b) betydlig, ευμεγέθης, 2. μέγας, 3. πολύς, 3.

Ελλόγιμος, 2. λόγου άξιος, 3. αξιόλογος, 2.

Ansenlighet, a) μέγεθος, τό. μεγαλοπρέπεια, ή. b) μέγεθος, τό. πλήθος, τό. τιμή, ή.

Ansigte, πρόσωπον, τό. όψις, ή.: m. vackert a., ευπρόσωπος, 2.: m. fult a., άπρόσωπος, 2.: m. dystert a., σκυθρωπός, 3.: m. dubbelt a., διπρόσωπος, 2.: inför ngns a. (i ansigtet på ngn), Εναντίον τινός. Εν m. dat. (om flera), m. part. af παρειναι, παραγίγνεσθαι.: komma inför ngns a., Ιέναι εις οφθαλμούς τινι. εις οχριν Ελθειν τινι.: gå fr. ngns a., ύποχωρεϊν τινι Εκ τής όψεως.: säga ngn ngt i ansigtet, λέγειν τι κατ' οφθαλμούς τινι 1. τινός.

Ansigtsbildning, πρόσωπον, τό. είδος, τό. τό του προσώπου σχήμα.: bedöma ngn eft. hs a., φυσιογνωμονεϊν τινα.: en s. bedömer efter a., φυσιογνώμων, ονος, ο.

Ansigtsdrag, πρόσωπον, τό. ο τής όψεως χαρακτήρ. τά του προσώπου.

Ansigtsfärg, χρώμα, τό.

Ansigtsuttryck, τό του προσώπου ήθος.

Anskaffa, προς-, Επάγειν. προς-, παρακο-μίζειν. παρασκευάζειν. ποριζειν. Εκπορίζειν. συλ-λέγειν.

Anskaffande, παρασκευή, ή. πορισμός, ο.

Anskri, κραυγή, ή.: höja ett a., άνακράζειν. άνα-, Εκβοάν.

Ans kr if v a, väl, ευ λέγειν, εύλογειν τινα. ποιεϊν τινα εύδοκιμεϊν.: illa a., κακώς λέγειν, κακηγορεϊν τινα. ποιεϊν τινα κακοδοξεϊν 1. κακώς άκούειν. — anskrifven, se ansedd 1).

Anslag, 1) offentlig tillkännagifver, πρόγραμμα, τό. προγραφή, ή. έκθεμα, τό.: bekantgöra gm ett a., προγράφειν. 2) anläggning,Ansluta — Antaga.

19

stämpling, βούλευμα, ro. Ιπιβουλή, ή, Ιπιβούλευ-μα τό (stämpling), μηχανή, ή, μηχάνημα, τό (listig anläggning).: göra a. mot ngn, Ιπιβουλεύειν τινι. μηχανάσθαι μηχανήν Ini τινι. Ιπιμηχανά-σθαί τινί τι. 3) anslagen summa, άργύριον (άπο)-τεταγμένον, τό. χρήματα άπονεμηθέντα, τά.

Ansluta sig, till ngn 1. ngt, προστίθεσθαί τινι. επεσθαι, συνέπεσθαί τινι. άκολουθεϊν, παρα-, συναχολουθεϊν τινι. πλησιάζειν τινί. εχεσθαί τίνος. ϊστασθαι 1. γίγνεσθαι σύν τινι 1. μετά τίνος, είναι μετά τίνος, συνίστασθαι πρός τινα.; ngt ansluter sig till ngt (= följer derefter), εξής τινός ίστί τι.

Anslå, 1) uppslå, προσπηγνύναι, προσάπτειν, προσηλουν, på ngt, τινι.: — tillkännagifva gm anslag, προγράφειν. 2) en sträng, χρούειν.: en ton, se Angifva. 3) bevilja, anvisa, άποτάττειν. ά-πονέμειν. 4) uppskatta, τιμάν. λογίζεσθαι. χα-θιστάναι τιμήν τίνος. 5) göra intryck, verkan, χινεϊν. άντιλαμβάνεσθαί τίνος, άύνασθαι. άρέ-σκειν. εύάοχιμήϋαι.

Anspann, ζεύγος, τό. συνωρίς, ίάος, η. άρμα, τό.

Anspela, αϊνίττεσθαί τι 1. εις, πρός τι. συν-εμφαίνειν τι. τείνειν εις, πρός τι. Jfr Afseende 1).

Anspelning, αίνιγμα, τό. υπόνοια, ή. συν-έμφασις, ή.

Anspråk, άξίωσις, άιχαίωσις, ή. Ιπίληψις, ή.: göra a. på ngt, άξιούν τυχεϊν τίνος, άξιούν m. inf (t. ex. στρατηγεϊν, på befäl), μετα-, προσποιεϊσθαί τίνος, άμφισβητεϊν τίνος 1. υπέρ τίνος.: på ngt ss. sin egendom, Ιπιλαμβάνεσθαί τίνος.: inför rätta, Ιπιάικάζεσθαί τίνος.: sådant hvarpå rätteligen a. kan göras, Επίδικος, 2.

Anspråksfull, αυθάδης, 2. υπερήφανος, 2. άλαζών, όνος (om pers.), άλαζονιχός, 3 (om saker).: vara a., αύθαδίζεσθαι. ύπερηφανία χρή-σθαι. άλαζονεύεσθαι.

Anspråksfullhet, αύθάδεια, ύπερηφ>ανία, αλαζονεια, ή.

Anspråkslös, εϋχολος, 2. μέτριος, 3. μέτρια φρονών. Επιεικής, 2.

Anspråkslöshet, εύχολία, ή. μετριότης, ή. Επιείκεια, ή.

Anstalt, 1) förberedelse, παρασκευή, ή. διά-θεσις, ή.: träffa anstalter för ngt, παρασκευάζε-σθαί τι 1. ὑ$ς ποιήσοντά τι (t. ex. τήν ἀφοδον 1. ὡς ἀπιόντα äfv. οπως ἀπεισι).: foga a., se Föranstalta. 2) inrättning, κατάσταϋις, ή. τά καθεστώτα. Vanl. m. särskilda ord f. de särskilda slagen, t. ex. a. f. undervisning, παιδευτήριον, τό. διδασκαλεῖον, τό. f. kroppsöfningar, γνμνάσιον, τό. m. fl. Jfr Inrättning.

Ansticka, se Smitta.

Anstifta, ποιεῖν τι. κινεῖν τι. αἴτιον γίγνεσθαι τίνος, Εγείρειν τι (stridigheter o. d.).: hemligt o. listigt, μηχανάσθαι. τεχνάσθαι. σκευωρεῖ-ad·αι. συντάττειν.

Anstiftan, -ning, μηχανή, ή. τέχνημα, τό. σκευωρία, ή. vanl. m. υυ.

Anstryka, (Επι)χρίειν. περι-, Επαλείφειν. Ε-πιχρωννύναι.: m. kalk, κονιάν.

Anstrykning, 1) eg., Επίχρισις, ή. Επίχρω-σις, ή. αλοιφή, ή. 2) fig., είδος, τό. δόξα, ή.: ge ngn a. af ngt, περιάπτειν 1. παρέχειν τινι δόξαν τινός.: ge sig a. af ngt, δόξαν περιβάλ-λεσθαί τίνος, προσποιεῖοθαι m. inf.

Anstränga, Εν-, ini", xara-, σνντείνειν.: a. sig, διατείνεσθαι. Επιτείνεσθαι. σνντείνειν.: a. alla sina krafter, πάντα μηχανάσθαι 1. τεχνάσθαι. ini πάν Ελθεῖν. πάντα ποιεῖν. (Ordspr., πάντα κάλων Εξ-, Εφιέναι 1. ϊντείνειν 1. κινεῖν. πάντα λίθον κινεῖν.

Ansträngning, διά-, &>-, σύντασις, ή. σνν-τονία, ή. σπουδή, ή. πόνος, ο.: utan a., ἀκονιτί.

Anstå, 1) passa, πρέπειν. ἀρμόττειν. είναι πρός τίνος, κοσμεῖν τινα (a. väl). 2) behaga, «-ρέβκει μοί τι. ἀγαπώ τι.: ngt anstår mig icke, απαρέσκει μοί τι. δνσχεραίνω τι.: en s. ingenting anstår, δύσκολος, δνσχερής, 2 3) uppskjutas, ἀναβάλλεσθαι (pass.).: låta a., ἀναβάλλεσθαι (med.), ἀναβολήν ποιεῖσθαί τίνος.

Anstånd, ἀναβολή·» ή.

Anställa, 1) tillställa, παρασκευάζειν. xam-σχενάζειν. ποιεῖν. τιθέναι : täflingskamp, αγώνα τιθέναι 1. προτιθέναι.: a. undersökning, mönstring o. s. v., se subst. 2) gifva en tjenst, befattning, καθιστάναι. τάττειν. ἀποδεικνvναι τινά τινα (t. ex. ναὑαρχον).

Anställning, 1) παρασκευή, ή. vanl. gm v v.: af en täflingskamp, ἀγωνοθεσία, ή. 2) κατάστα-σις, τάξις, ή. ἀπόδειξις, ή: = embete, se d. o.

Anständig, ευσχήμων, 2. κόσμιος, 3. Επιεικής, 2. πρέπων, ουσα, ον. αϊδήμων, 2 (ärbar).: anständigt uppförande, εὑσχημοούνη, κοτμιότης, η.

Anständighet, εὑσχημοσύνη, η. κοσμιότης, ή. Επιείκεια, ή. τό πρέπον, αιδώς, ους, ή.

Anstöt, πρόσκρουμα, τό. λύπη, ή. ἀχος, τό.: ge anstöt, προσκρούειν, äfv. π^οσπταιειν τινί. λυ-πεῖν τινα.: taga a., ἀγανακτησαι. ἀχθεσθαι. λύ-ιτεῖσθαι. ἀυσχεραίνειν (τί).

Anstötlig, ἀτοπος, 2. δυσχερής, 2. λυπηρός, 3. ἀγανακτητός, 2. : ngt är mig a., απαρέσκει μέ τι. δυσχεραίνω τι. Jfr Föreg.

Anstötlighet, ἀτοπία, η. τό ἀτοπον, ἀυς-

Ansvar, λόγος, ό. ευθύνη, ή (vanl. plur.).: ställa till a., λαμβάνειν λόγον 1 ἀικην παρά τίνος. ἀνακρίνειν τινά.: stå till a., ἀικην 1. εὐθύ-νας ὑπέχειν 1. ἀιἀόναι, för ngt, τινός, ὑπεύθν-νον γίγνεσθαι.: icke underkastad ngt a., ανεύθυνος, ἀνυπεύθυνος, 2.: taga på sig a. för ngt, ὑπεύθυνον παρέχειν εαυτόν τίνος.: stå i a., se Följ.

Ansvara, ὑπεύθυνον 1. ὑπαίτιον εῖναι 1. ἰαυ-τον παρέχαν τινός, εὐθύνας ὑπέχειν τινός, ϊγ-γυάσθαί τινα 1. τι (gå i god för).

Ansvarig, ὑπεύθυνος (om pers. o. embeten). υπαίτιος, 2 (bl. om pers.).

Ansvarsfull, se Yigtig.

Ansätta, ἰγκεῖσθαι, ἰπικεῖσθαι, προσκεῖσθαί τινι. πιέζειν τινά. Ινοχλεῖν τινι 1. τινά. πολιορ-κεῖν τινα. Jfr Anfalla.

Ansökan, -ning, se Begäran.

Antaga, I) träns., a) i sin tjenst, παραλαμ-βάνειν. [ὡς αυτόν) λαμβάνειν, αϊρεϊσθαι. ποιεϊ-σθαι. καθίστασθαι. προσίεσθαι.: a. ngn till sin patronus, Ιπιγράφεοθαί τινα προοτάτην. b) tillbud, förslag, ἀποάέχεσθαι. εις-, προσάέχεσθαι. π ροσίεσθαι. αϊρεϊσθαι. Ιπαινεϊν. Ιπικυρούν. c) tillegna sig gm förändring af sin yttre 1. inre habitus, προσποιεϊσθαι, περιβάλλεσθαι (t. ex. σχήμα). λαμβάνειν (μορφάς, ονόματα, εθη, m. m.). αϊρεϊσθαι (γνώμην o. d.). χρήσθαι.: a. annan färg, ἀλλοιούσθαι τό χρώμα.: a. annan karakter, μετα-20

βάλλεσθαι τους τρόπους.: a. en annan åsigt, με-ταγιγνώσχειν. d) tro, hålla före, ὑπολαμβάνειν. νομίζειν. ἡγεϊσθαι. e) ponera, τιθέναν, -αθαν. ποιεϊν. II) refi., taga vård om, ἱπιμελεϊσθαι, ἱπιμέλειαν ποιεϊσθαί τίνος, νφισταῦθαί τι.: a. sig ngn, προνοεϊν τίνος, βοηθεϊν, ἐπιχονρεϊν τινι. παρίσταοθαί τινι.

Antagande, χατάστασις, ἡ (till en befattning). αποδοχή, ἡ (af förslag o. d.). ὑπόληψις, δόξα, ἡ (tro, mening): ὑπόθεσις, (förutsättning, äfv. νπόληψις). F. öfr. νν.

Antaglig, Ιπιεικής, 2. ειχώς, νια, ός. προς-δεχτεος, 3. αρεστός, 3. ούχ άτοπος, 2.: finna a., δέχεσθαι. προσίεσθαι.

Antaglighet, Ιπιείχεια, ἡ. τό εϊχός.

Antal, ἀριθμός, ὁ. πλήθος, τό (mängd).: i stortå., συχνοί. πολλοί, παμπληθεϊς.: i ringa a., ολίγοι τό πλήθος.: till lika a., ϊσοι τό πλήθος. Ισοπληθεϊς. ισάριθμοι.

Antasta, ἅπτεσθαι, χαθάπτεσθαι, ἱπιλαμ-βάνεσθαί τίνος. Ιπιχειρειν, ἱνοχλειν τινι. Jfr A η-sätta.

Anteckna, σημειούσθαι. ὑπομνηματίζεσθαι. απομνημονεύε ιν.

Anteckning, σημείωσις, ή. υπόμνημα, τό. υπομνηματισμός, ὁ.

Antepenultima, ἡ προπαραλήγουσα (συλλαβή), Ψ

Anticipera, προλαμβάνειν. προχαταλαμβά-vsiv. -atioη, πρόληψις, προχατάληψις, ἡ.

Antik, αρχαίος, 3. παλαιός, 3. ὁ, ἡ, τό πάλαι.

Antingen -eller, ἡ-ἡ, ἡτοι-ἡ (aut-aut, vel-vel). εΧτε-εΧτε, ἀάντε-Ιάν τε (sive-sive, fifv. ut rum-an), πότερον (πότερα) -ἡ, ει-η, εΐ-ειτε, είτε -ἡ (utrum-an).

Antipathi, ἀντιπάθεια, ἡ (Sedn.).: ha a., πεφνχέναι 1. Ιξ ἀνάγχης φεύγειν 1. μισεϊν.

Antipoder, ἀντίποδες, ἀντίχθονες, οι.: deras land, ἀντίχθων, ονος, ἡ.

Antiquiteter, ἀρχαϊα, τά.

Anträda, ορμάν (t. ex. εϊς φυγήν, ἐπί πο-ρειαν). ἀρχεσθαι.: a. en resa, πορεύεσθαι.: a. regering, embete, se Tillträda.

Anträde, se Tillträde.

Anträffa, iv-, ἱπιτυγχάνειν τινί. εὑρίσχειν τινά. χαταλαμβάνειν τινά.

Antvarda, se Öfverlemna.

Antyda, 1) eg., σημαίνειν. ἱπισημαίνειν. (ιυπ)-αινίττεσθαι. ὑποφαίνειν. δηλούν.: om tillkommande saker, προσημαίνειν. 2) se Befalla.

Antydning, 1) σημεϊον, τό. δήλωσις, ἡ. 2) se Befallning.

An tåg, ἐφοδος, ἡ. ἱπαγωγή, ἡ. προσέλασις, ἡ.: vara i a., se Följ.

An tåga, ἱπελαύνειν. προσελαννειν. ἐπιέναι, προσιέναι (-ἐρχεσθαι). προσάγειν.

Antända, ἅπτειν, ἀν-, iv-, ὑφάπτειν. ἀνα-φλέγειν. ἀναχαίειν. ἱμπιπράναι.

Antändning, εμπρησις, ή. ìμπρησμός, ό. ἀνάχαυσις, ή.

Anvisa, δειχνύναι, ἀπο-, χαταδειχνύναι. απονέμει. διανέμειν (fördela), τάττειν, ἀπο-, χα-τατάττειν.: lemna invisning på en penningesumma, διαγράφειν. b) lära, (χατα)δεικνύναι τινί τι. ἡγεϊαθαι. ὑφηγεϊσθαί τινί τίνος 1. πρός τι. διδάσχειν τινά τι.

Anvisning, ἀπόδειξις, ή. απονομή, ή. δια-

νομή, ή. τάξις, ή. διαγραφή, ή (på en penningesumma). b) εις-, ὑφήγησις, ή. διδασχαλία, ή.

Använda, χρήσθαί τινι εϊς, πρός, ini τι. ἀ-ναλίσχειν τι εις, πρός τι (påkosta, t. ex. χρήματα, χρόνον, πόνον).: a. ngt på ngn, χρησθαΐ τινί πρός τινα. προσφέρειν τί τινι. μηχανάαθαί τι ìπί τινα (δόλον o. d.).: a. väl, illa, χαλώς, χαχώς τίθεσθαι 1. διατίθεσθαι.: ngt låter a. sig 1. kommer till användning vid ngt, χρεια τίνος εστιν 1. γίγνεται εν τινι.: det låter a. sig härpå, ἁρμόττει τούτψ 1. πρός τούτο, εστι πρός τούτο. Jfr Bruka.

Användbar, -het, se Brukbar, -het.

Användning, χρήσις, χρεία, ή. τό χρήσθαι.: komma till a., bringa till a., se Använda.

Apa, πίθηχος, ή (äfv. skymford), χαλλίας, ου,

0 (ish. husapa).: ung a., πιθηχιδεύς, o.: spela a., πιθηχίζειν. subst., πιθηχισμός, o.

Apanage, σύνταξις, ή.: åtnjuta a., χαρπού-αθαι σύνταξιν. ἀπό συντάξεως ζήν 1. τροφή ν εχειν.: vara använd till a., δεδόσθαι εις τροφήν.: till dela ngn ett a., σύνταξιν προσνέμειν τινί.

Apathi, ἀπάθεια, ή. τό ἀπαθές.

Apel, μηλέα 1. μηλή, ή.

A ρ lik, πιθηχώδης, 2.

Apoplexi, se Slagfluss.

Apostel, ἀπόστολος, ό.

Apostrof, ἀπόστροφος (sc γραμμή), ή.

Apothek, φαρμαχοπώλιον, τό.

Apothekare, φαρμαχοπώλης, μιγματοπώλης, out ό.: hs konst, φαρμαχευτιχή, ή.

Apparat, παρασχευή, ή. σχεύη, ων, τά.

Appell, 1) se Vad. 2) milit.: slå, blåsa a., τό συγχλητιχόν σημαίνειν.

Appellationsdomstol, χύριον διχαστήρι-ον, τό.

Appellativ, χατηγοριχόν όνομα, τό.

Appellera, se Vädja.

Appetit, se Matlust.

Appetitlig, όρεχτός, ποθεινός, 3. ìπαγω-γός, 2.

Aprikos, μήλον Άρμενιαχόν, τό.

April, se Månad.

Apropos, αλλά. μεταξύ λόγων.: komma a., iv χαίρω παραγίγνεσθαι 1. ουμβαίνειν.

Arabesk, ἀνθεμα, τά. ζωόφυτα, τά.

Arbeta, 1) intr., vara verksam , ìργάζεσθαι. πονεϊν (m. ansträngning, möda), μοχθεϊν, χα-μνειν (i ett pinsamt och tröttande arbete).: gerna a., φιλοπονεϊν. ìθελο νργεϊν.: a. för ngt, πράτ-τειν τά τίνος 1. τι, m. ifver, οπουδάζειν περί τι 1. υπέρ τίνος.: a. för ngn, ὑπερπονεϊν τίνος, πράτ-τειν τά τίνος, σπονδάζειν υπέρ τίνος.: a. på ngt, είναι

πρός τινι. είναι 1. εχειν ἀμφί 1. περί τι. ἀσχολίαν εχειν ἀμφί τι. ἀσχολον είναι διά τι.: a. emot, ἴναντιοϋσθαι. ἀντιπράττειν.: a. derpå att, μυχανάσθαι όπως.: a. i guld, χρυσοχοειν.:

1 jorden, γεωργειν. Jfr Bearbeta.: om vin, se Jäsa.: om hafvet, se Svalla. 2) tr., förfärdiga, ίργάζεσθαι. ποιεϊν. χατασχενάζειν. ἀπεργά-ζεσθαι.: sorgfälligt, konstmässigt a., ἰπιτηδεὑειν.: = bearbeta, se d. — a. sig fram, πονούντα προς-, παρελθεϊν. fig., πονουντα 1. Λ' ἰργασίας αὐξά-νεσθαι, μέγαν γίγνεσθαι.: a. sig in, πονουντα εἰσδύεσθαι. fig., i ngt, πονούντα, ἀσχούντα μαν-θάνειν τι 1. εμπειρον γίγνεσθαι τίνος.: a sig upp, πονούντα ix-, διεχδύεσθαι. fig. = a. sig fram.:Arbetare — Armé.

η

a. upp sig i ngt, ἀσχούντα Εμπειρότερον γίγνεσ&αι τίνος. — A. af, igenom, ut etc., se compp.

Arbetare, Εργάτης, ου, ὁ. ο Εργαζόμένος. Εργολάβος, ο (s. för bestämd lön åtagit sig ett arbete), τεχνίτης, ον, δημιουργός, ὁ (af konstmässigt arbete).: dugtig a., Εργατιχός, 3.

Arbete, 1) arbetandet, Εργασία, η. πόνος, ο (ansträngande a.), μόχ&ος, ὁ (vedermöda).: älska a., φιλοπονεϊν.: kosta a., πολλού πόνου είναι, ἑργον είναι.: villig till a., se Arbetsam: utan a., ἀπονος, αμοχ&ος, 2.: s. skyr a., μισόπονος, φυγόπονος, ἀπονος, 2.: motvilja, skygghet f. a., μισοπονία, φυγοπονία, ἀπονία, ἡ.: hafva under a., είναι πρός τινι. χαταιτχευάζειν, Εργάζεσ&αι τι. 2) arbetandets föremål, ἑργον, τό. Εργασία, ἡ. πράγμα, τό.: ngns vanliga a., Επιτήδευμα, τό.: hafva a., ἀσχολον είναι. ἀσχολίαν εχειν.: ett föresatt a., τό ταχ%·έν 1. τεταγμένον.: gifva a., Εργοδοτεϊν.: s. gifver a., Εργοδότης, ὁ.: öfvertaga a. för lön, Εργολαβεϊν.: s. öfvertager a. för lön, Εργολάβος, 2.: öfvertagandet, Εργολάβεια, ἡ. 3) det gm a. åstadkomna, ἑργον, τό. ποίημα, τό. Ofta gm speciella uttryck, t. ex. πλάσμα, τό (i skulptur), γραφή, ἡ (i målning), o. s. v. Jfr Verk. 4) beskaffenheten af ett utfördt a., τέχνη, ἡ. διά&εσις, ἡ. χατασχευή, ἡ.

Arbetsam, εργαϋτιχός, Εργατιχός, 3. Ε&ελό-πονος, φιλόπονος, φίλεργος, Ed-ελουργός, 2. σπουδαίος, 3.: vara a., φιλοπονεϊν.

Arbetsamhet, φιλοπονία, Ε&ελοπονία, φι-λεργία, Ε&ελονργία, ἡ. σπουδή, ἡ.

Arbetsfolk, se Arbetare.

Arbetsför, Εργάζεσ&αι δυνάμενος, 3.

Arbetshus, Εργαστήριον, τό.

Arbetslön, χειροδόσιον, τό. μισ&ός, ὁ.

Arbetslös, αργός, 2.

Arbetslöshet, ἀργία, ἡ.

Architekt, se Byggmästare.

Architrav, Επιστύλιον, τό.

Ar ch i v, γραμματοφυλάχιον, -ε ϊον, τό. -arie, γραμματοφύλαξ, κος, ὁ.

Archeolog, se Fornforskare.

Areal, Εμβαδόν, τό.

Arf, χληρονομία, ἡ. χλήρος, ὁ.: få ett a., χλη-ρονομειν, efter ngn, τινός.: gå i a. fr. slägte till slägte, παραδίδοσ&αι τοις αεί Επιγιγνομένοις.

A r f a d e 1, πατρώα ευγένεια, ἡ.: af a., εύγενής χαί Εξ ευγενών.

Arfdotter, Επίχληρος, ἡ.

Arf fi ende, πατριχός Εχθρός, ὁ. εχ&ιστος, ὁ (oförsonlig fiende).

Arffiendskap, πατριχή εχ&ρα, ἡ. εχ&ρα παρά τών πατέρων παρειλημμένη.

Arffördrag, -förlikning, ομολογία περί χλήρου, ή.

Arf gods, χληρος, ό. πατρώον γήδιον, τό.

Arfkonung, ό Εχ διαδοχής βασιλεύς.: hans värdighet, πατριχή 1. Εχ διαδοχής βασιλεία, ή.

Arfländer, χώραι αϊ παρά τών προγόνων 1. πατέρων παρειλημμέναι. τά οιχεϊα.

ArflÖs, άχληρος, άπόχληρος, 2.: vara a., ά-χληρεϊν.: göra a., εϊργειν του χλήρου. άχληρον ποιειν.

Arf rike, άρχή παρειλημμένη 1. παραδεδομένη παρά τών προγόνων.

Arfsföljd, διαδοχή, ή.: rättighet tilia., αγχιστεια, ή.

Arfskifte, διανομή του χλήρου, ή.

Arfslag, χληρονομίας νόμος, ο. άγχιστεία, ή.

Arf si ott, χλήρος, ό. χληρονόμημα, τό.: fä-derne-a., πατρώα, τά.

Arfsrätt, 1) rättigheten att ärfva, χληρονομία, ή. αγχιστεια, ή (eg. slägtskapsfhdt s. medför a.): ha a. till ngt, νόμω χληρονομεϊν τίνος. 2) lagarne om arfsföljd, ol περί χληρονομίαν νόμοι.

Arfsynd, έμφυτος πονηρία, ή.

Arftagare, se Arfvinge.

Arftagerska, χληρονόμος, ή. ή χληρονομούσα.

A rf tvist, διαφορά ή περί χληρονομίας. δια-διχασία 1. δίχη χλήρου, ή.

Arfvedel, se Arfslott.

Arfvinge, χληρονόμος, ό, ή. διάδοχος, ό, ή (ish. till embete, thron).: vara ngns a., χληρονομεϊν τίνος 1. τά τίνος.: insätta, efterlemna ngn ss. a., χα&ιστάναι, άπο- 1. χαταλείπειν τινά χληρο-νόμον, till ngt, τινός 1. Επί τινι.

Årg, 1) elak, πονηρός, 3. χαχός, 3. 2) vred, οργιζόμένος, 3. όργια&είς, εϊσα, έν. ήγριωμένος, 3.: bli a., όργίζεσ&αι. Εξαγριαίνεσ&αι. 3) argsint, όργίλος, 3. άχράχολος, 2. πιχρός, 3. χαλεπός, 3. άγριος, 3.

Arghet, 1) πονηρία, ή. xaxia. ή. 2) οργή, ή. 3) οργιλότης, άχραχολία, χαλεπότης, άγριό-της, ή.

Arglist, -ighet, χαχεντρέχεια, χαχοτεχνία, πανονργία, σχευωρία. ή.: bedrifva ngt m. a., σχεν-ωρεϊσ&αί τι.

Arglistig, χαχεντρεχής, χαχότεχνος, χαχοξύ-νετος, πανούργος, 2.: handla arglistigt, πανουρ-γεϊν. χαχο τεχνεϊν.

Argsint, -het, se Arg, -het.

Aristokrat, pl., οι δυνατοί, οι ολίγοι, ol χαλοί χάγα&οί.

Aristokrati, άριστοχρατία ή. Jfr Oligarki.

Aristokratisk, άριστοχρατιχός, 3.: ha en a. författning, άριστοχρατεϊσ&αι.

Arithmetik, άρι&μητιχή, ή.: -tisk, άρι-d-μητιχός, 3.

Ark (papper), χάρτης, ου, (δίπτυχος), ο.

Ark ad, στοά, ή.

Arla, se Tidigt.

Arm, se Fattig.

Arm, l)eg., βραχίων, ονος, ό. πήχυς, εως, ό (undra delen), χαρπός, ό (handlofven). ofta äfv. χειρ, ρός, ή (vid mindre noggrann beteckning, ish. i fig. talesätt).: krökt arm, άγχάλη, ή.: taga på armarne, Εν άγχάλαις λαβειν. Εναγχαλίζεσ&αι.: bära på armarne, Εν 1. Επ' άγχάλαις περιφέρειν.: hafva under armen, υπό μάλης εχειν 1. φέρειν.: taga ngn under armen (för att stödja hm), ύπο-λαβεϊν τινα.: taga ngn under armarne (= hjelpa),

Επιχουρεϊν, ὑπουργεῖν τινι.: m. korslagda armar, Επηλλαγμέναις δι' αλλήλων ταῖς χερσίν.: fly i ngns armar, εις χεῖράς τίνος χαταφεύγειν. 2) en framskjutande del af ngt, χέρας, τὁ (af en flod, här). ἀγχὼν, ὡνος, ο (af flod, berg, haf).

Armband, χρέλλιον, περιβραχιόνιον, ἀμφω-λένιον, τό.

Armborst, τόξον, τό.

Armbag a sig fram, ταῖς ἀγχὼσι (χρώμενον) διω&εϊσ&αι.

Armbåge, ἀγχὼν, ὡνος, ὁ.: spetsen af a., ἀγ-χὼνος χεφαλὴ, ἡ. ὡλέχρανον, τό.

Arme, se Här.22

Armhåla — Att.

Armhåla, μασχάλη, η.

Armod, se Fattigdom.

Armskena, περιβραχιόνιον τό.

Arrendator, μισθωτής, ου, ο. ὁ μισθωσάμε-νος 1. λαβὼν ini μισθω. af tullar 1. andra statens inkomster, τελώνης, ἀημοσιὡνης, ου, ὁ.: ärftlig a., ἱμφυτευτής, ου, ὁ.

Arrende, μίσθωσις, ἡ : af tullar, τελώνια, ἡ.: lemna ngn ngt på a., μισθονν τινὶ τι. ἀιἀὁ-ναι τινὶ τι ini μισθω. på ärftligt a., ἱμφυτεὑ-ειν.: ett gods lemnadt på ärftligt a., ἱμφύτευμα, τὁ.: taga på a., μιοθοὑσθαἱ τι. λαμβάνειν τι ini μιοθω.: hafva ngt på a., μισθωσάμενον 1. ini μισθω εχειν τι.

Arrende afgift, μίσθωμα, τό. μισθός, ο. μίσθωσις, ἡ.: till staten, τέλη, τἀ. πρόσοόοι, at.

Arrendegifvare, ὁ ἀιἀοὑς ini μισθω.

Arrendegods, χωρίον μισθωτὁ ν, τό.

Arrendekontrakt, ἡ περι τὴς μισθώσεως συγγραφὴ 1. συνθήκη.

Arrendera, μισθοϋσθαι.: tullar o. statsinkomster, τελωνεϊν. ὡνεϊσθαι τἀ τέλη. Jfr Arrende.

Ar res t, -era, se Häkte, -a.

Arsenal, οπλοθήκη, σκευοθήκη, ἡ.: uppsyningsman deröfver, ο ini των οπλὡν.: a. för flotta, νεὡριον, τό.

Arsenik, αρσενικὁ ν, τό.

Art, 1) species, i mots. mot genus, ε Χάος τὁ. Jfr Slag. 2) naturbeskaffenhet, φὑσις, ἡ.: vara af den a. att, πεφυκέναι m. inf.: af god a., ευφυής, 2.: efter ngns, ngts a., ἀικην τινός. 3) tillfällig, antagen beskaffenhet, sätt, τρόπος, ο.: af sådan a., τοιοὑτος, αὑτη, οὑτο, som, οιος, α, όν.: af lika a., ὁμοιότροηος, 2. Jfr Sätt.

Arta sig, Εοικέναι 1. μέλλειν 1. cŸοχεϊν εσεσθαι. προχωρεῖν.: ngt artar sig väl, illa, καλὡς, κακὡς προχωρεἰ τι.: han artar sig väl, καλὴν τὴν ἱληιάα παρέχεται.: huru artar sig ngt? ηοίαν τινα Ιλπἱΰα παρέχει τι; ηὡς 1. ηοϊον ἀοκεῖ εσεσθαι τι.: det artar sig till krig, cΐοκεῖ 1. εοικεν εσεσθαι ηόλεμος.: a. sig efter ngn, ὁμοιοὑσθαἱ τινι. ομοιον γίγνεσθαι τινι. γίγνεσθαι κατά τινα· — artad, φὑσιν εχων, 3. ηεφυκὡς, 3. εχων m. adv.

Artig, a) i umgänge, εὑκολος, 2. ομιλητικός, 3. κοινός, 3. &ιάέξιος, 2. ἀστεῖος, 3. θεραπευτικός, 3 (uppmärksam).: visa sig a. mot ngn, θεραπεὑειν τινἀ. ἱνωραἵζεσθαἱ τινι. χαρίζεσθαἱ τινι. Jfr Inställsam. b) täck, behaglig, κομψός, 3. χαρίεις, εσσα, εν. Μχαρις, εὑχαρις, 2· ἱμμελής, 2. ἡάὑς, 2. c) sinnrik, qvick, ἀστεϊος. 3. κομψός, 3. ἡάνς, 3. ἱπίχαρις, 2. εὑτράηελος, 2 (om den talande o. talet): vara a. (i tal), ἱὑ-τραηελεὑεσθαι. d) se Betydlig, e) temmelig, inιεικής, 2. ἱμμελής, 2. f) iron., καλός, 3. θαυμάσιος, 3. (δαιμόνιος, 3.

Artighet, ευκολία, ἡ. ἀρεσκεία, ἡ. θεραηεια, ἡ. φιλοφροσὑνη, ἡ. &ιάεξιότης, ἀστειότης, ἡ. ευτραπελία, ἡ.: visa ngn artigheter, θεραπεὑειν τινἀ. χαρίζεσθαἱ τινι.

Artikel, l)i gramm., ἀρθρον, τό. 2) del, μέρος, μόριον, τό.: af en skrift, κεφάλαιον, τό.: i ett fördrag, εϊρημένον,

τὀ. ofta gm omskr. t. ex. det var en a. i fördraget. ήν\. ειρητο iv ταϊς σπονάαϊς. 3) slag (af varor), εϊάος, τὀ.

Artikulera, ἀρθροῦν. ώαρθρούν. — artikulerad, fVa^poff, 2.

Artilleri, μηχαναί, al. -ist, o ini ταις μηχαναϊς.

Arvode, se Lön.

As, κενέβρεια, τἀ· πτώμα, τὀ.

Asa (sig), se Släpa.

Asbest, αμiαντος, ὀ.

Asfluga, μυϊα στρατιώτις, η.

Ask (trädet), μελία, ή.: af a., μέλινος, 3.

Ask, κιβώτιον, τὀ. θήκη, ή.

Aska, κόνις, εως, ή. σποάός, τέφρα, η: förvandla, bränna tilia., τεφροnν. ἀποτεφρούν. κα-ταιθαλούν. σπο&ούν. σποάίζειν (äfv. steka i a.).: beströ m. a., κατατεφρουν.

Askfärgad, -grå, τεφρός, τεφραϊος, 3. τε-φρώάης, 3. οπό&ιος, 3. λευκόφαιος, 2.: vara a., τεφρίζειν.

Askhög, σπο&ιά, ή.

Askkruka, -urna, ὐάρία, ή.

A s k m ö r j a, θερμοσποάία, ή. θερμή σποάιά, ή.

Asp (trädet), κερκίς, kPoς, ή.

A sp hal t, ἀσφαλτος, ή.

Asphodill, ἀσφόάελος, ὀ.

Aspiration, ηνεύμα ἀασύ, τὀ. ηροσφάία ἀα-σεια, ή, ἀασύτης, η (ss. egenskap hos en vocal).

Aspirera, 1) i uttalet, ἀασύνειν. 2) se Ef-tersträfva.

Assignera, se Anvisa.

Astrolog, se Stjerntydare.

Astronom, ἀστρονόμος, ἀστρολόγος, o. -mi, ἀστρονομία, -λογία, η.

Asyl, se Fristad.

Atheism, ἀθεότης, η. το αθεον. -ist, ἀθεος, ἀρνησίθεος, ὀ.

Athlet, ἀθλητής, ου, ὀ.: lärare o. uppsyningsman öfver athleter, ἀλείπτης, ον, o. Jfr Kämpe.

Atmospher, ὁ περιέχων (ἀήρ).

Atom, ἀτομος, ή.

Att, I) m. -in/, återgifves, a) vanl. m. bl. w/. t. ex. det är skamligt att ljuga, αϊσχρόν ίστι ψεύάεσθαι.: han åstundade att blifva befälhafvare, &εθύμησεν ἀρχων γενέσθαι.: de bådo hm att blifva föreståndare, idéovTO αυτού προστάτην (1. -ου) γενέσθαι.: det gagnar dem att vara vänner, συμφέρει αὐτοϊς φίλους (1. φίλοις) είναι.: han qvarlemnade hälften af krigshären att bevaka lägret, τὀ ήμισυ του στρατεύματος κατέλιπε φυλάτ-τειν τὀ στρατόπεάον.: de öfverlemnade hm sina barn att undervisa(s): iiιέτρεψαν αὐτώ τους παι-cἰας παίδευσαν.: han är värd att beundras, ἀξιός ίστι θαυμάζειν (1. -σθαι).: en man svår att lefva med, ἀνήρ χαλεπός σνζήν.: vattnet är för kallt att bada uti, τὀ ϋάωρ ψυχρόν (ώστε) λούσασθαί ίστιν. jfr Alltför. — Då inf. uttrycker en afsedd följd, tillägges ofta ώστε. —Efter vv., som betyda hoppas, vänta, lofva, svärja, sättes vanl. fut. inf. i st. f. Svenskans præs. inf. b) gm inf. m. ctrt., — nödvändigt, db, inf. föregås af en præp. 1. eljest skall stå i gen. 1. dat.: t. ex.

begäret efter att lefva, ἡ του ζῆν ἰπιθυμια.: det att tala som sig bör anse vi som det största beviset på att vara vis, το λέγειν ὡς ἀεῒ του φρονεὶ ν ευ μέ-γιστον σημεῖον ποιούμεθα.: den vise glades öfver att vara vis, ο φρονὼν ἡάεται τφ φρονειν.: "af att", "efter att", "genom att", "i att", o. s. v., sepræpp. 1. de ord, af hvilka inf. medelst dsa beror. "för att", se II) 2. I stället för inf. m.præp. användes ofta part. se nedanf. c) m. part., vidAttribut — Axel.

23

vv., s. betyda börja, (i mots. mot) fortfara, upphöra: råka, uthärda, tröttna, vara belåten 1. obelåten, m. fl., se dsa vv. Jfr II) 1) c), d) m. μή och inf., efter vv. s. betyda förbjuda, neka, hindra, betvifla, akta sig, frikänna, o. d. (vanl. μή ου m. inf. efter de 3 förstnämnda, då de föregås af negat.). Se dsa vv. e) ofta m. adj. verbale, efter "vara", "hafva", "stå", t. ex. det är att befara, φοβητέον Ιστiν.: vi ha att tillse, Ιπισκεπτέον ημιν.: allt hvad de anse stå att inhämta o. meddela, otia ηγούνται μα&ητά τε και διδακτά εiναι. — Obs. De fall, s. icke här äro upptagne, efterses under de ord, af hka inf. är beroende. — II) ss. conj. inledande 1) objekts- 1. subjektssatser: a) gm ön, ὡς m. ind. 1. opt., vid vv. o. talesätt, s. betyda ett yttrande, förnimmande 1. känsla o. vid opers. uttryck: ön, då satsens innehåll skall framställas ss. faktiskt, ὡ? i samma användning, men m. bibegr. af ngt subjektivt, säl. ofta vid osäkra 1. falska påståenden, föregifvan-den, undflykter o. efter negat., äfv. vid vv., s. betyda mening, vid hka οτι vanl. ej står (efter negerade vv. dicendi o. sentiendi stundom οπως). Efter v v., s. betyda neka, bestrida, betvifla, tillägges ofta ου till οτι o. ὡ?. Vid θαυμάζω o. d. uttryck kan äfven användas εῒ, då bisatsens innehåll skall framställas ss. ovisst 1. bl. möjligt, b) gm inf. 1., om i den beroende satsen inträder ett annat subjekt än hufvudsatsens, acc. m.inf, efter vv. 1. talesätt, s. betyda en vilja 1. verkan (här tillägges ej sällan ὡστε vid inf), yttrande 1. mening, då bisatsens innehåll fattas ss. ett subjekts föreställning, samt ss. subjekt vid opers. uttryck. — Yid inf tillägges μή efter de ofvan I) d) angifne vv. Då i Sv. ett v. de-clarandi 1. sentiendi står opers. i pass., åtföljdt af en sats m. att, kan i Gr. användas både pers. o. opers. konstruktion t. ex. det säges, tros, att Cyrus varit son af Cambyses, πατρός λέγεται 1. νομiζεται Κύρος 1. Κύρον γενέσθαι Καμβύσου. c) gm part., efter vv., s. betyda förnimma (sinnligt 1. andligt), finna, träffa, visa, visasig, uthärda, glädjas, harmas, m. fl. Då bisatsens subj. är detsamma som hufvudsatsens, rättar sig part. efter detta. t. ex. jag erkänner att jag gjort dta. ομολογώ ποιήσας τούτο.: kom ihåg, att du är dödlig, μέμνησο θνητός ὡν.: fältherrarne sågo, att de icke lyckades i företagen och att soldaterna voro missnöjde öfver qvarstadnandet, οι στρατηγοi τοις τε ἴπιχει-ρήμασιν εώρων ον χατορ&ούντες και τους στρα-τιώτας ἀχ&ομένους τ5) μονιρ. — Uttrycken "det är "klart", "bekant", "uppenbart", "det synes", "visar sig", gifvas i Grek. vanl. personelt; t. ex. det är uppenbart att du föraktar mig, ὁήλος 1. φανερός ει χαταφρονὼν μου.: om det visar sig att jag är brottslig, Εάν Εγώ φαiνωμαι ἀδικὼν. d) gm οπως (μή) o. fut. ind., efter vv., s. betyda tillse, ombesörja, arbeta på, bemöda sig om, o. d. e) gm μή m. conj. 1. opt., efter vv., s. betyda fruktan, bekymmer, fara, o. d.: "att icke", μή ού· — 2) afsigtssatser (vanl. "på det att", "för att"): ϊνα, afc, ὁπως m. conj. 1. opt.: "att icke", ἴνα μή, οπως μή, ὡ? μή, äfv. bl. μή. Afsigtssatsen kan äfv. uttryckas m. Επι τω, νπερ τον, ενεχα τού, πρός το', ini τὁ o. bl. του m.

inf, hvarvid, om bisatsen har ett annat subj. än hufvudsatsen, dta sättes i acc. — Ofta, ish. då hufvudsatsen är frågande, smndragas i Grekiskan båda satserna: t. ex. hvad skulle de göra, (för) att de skulle återfå sin fordna mandom? ti av ποιούντες ἀναλάβοιεν την παλαιάν ἀρετήν; men hvad skola gudarne göra, att du skall anse dem hafva omsorg om dig? αλλ' οταν τι ποιή-σωσι νομιεις αού φροντiζειν τ9υς d-ε ους; han visade Grekerna, på hvad sätt de borde inrätta sina stater, (för) att de skulle göra Grekland stort, Εδiδαξε τους aΕλληνας, ο ν τρόπον διοικούντες τάς αυτών πατρiδας μεγάλην αν τήν 'Ελλάδα ποιήσειαν. — 3) följdsatser, ("så att"): ὡστε (mera sällan afc) m. verb. fnit. 1. inf. Då τοιούτος 1. τοσούτος föregår (utsatt 1. underförstådt), kan i st. f. ὡστε användas oιος 1. οσος m. inf.; äfvenså efter ούτως (i nekande satser) ofta οστις. t. ex. det återstod af natten så mycket, att de kunde passera fältet i mörkret, Ελεiπετο τής νυκτός

0 σον σκοταiους διελ&εϊν τὁ πεδiον.-, hvem är si vanvettig, att han ej önskar vara vän med dig? τις οὒτω μαiνεται ὁστις ου βούλεται σοι φiλος εiναι; — 4) önskningssatser ("o, att"): εϊ γάρ, εϊ&ε m. opt. 1., vid ouppfyllbar ömkan, m.ind.,

1 hkt fall äfv. brukas ὡς ὡφελον, ες, t m. inf. — 5) utropssatser, uttryckande missnöje 1. förundran.: inf. m. art.

(sällan utan), t. ex. sådant öde! att jag just skall vara kallad hit nu! τής τύχης, το άμε νυν κλη^έντα δεύρο τυχειν. — 6) en af præp. styrd sats: se præp. Jfr I) b).

Attribut, Επί&ετον, τό.

Audiens, προσαγωγή, ή. χρηματισμός, ό (i statsangelägenheter), εντευξις, ή (smnkomst).: gifva ngn a., χρηματίζειν, λόγον διδόναι τινί.: hafva a., Εντυγχάνειν τινι περί τίνος.: få a., μετα-λαγχάνειν 1. τυγχάνειν λόγου.: bedja om a., προς-αγωγής δεισΒ·αι. καιρόν Εντεύξεως αϊτεισ&αι.

Audiensrum, -säl, χρηματιστήριον, το. πυλών χρηματιστικός, 6.

Auditorium, 1) lärosal, άκροατήριον, τό. 2) åhörarne, οι ακροώμενοι.

A u g m e η t, αϋξησις, ή.: utan a., άναύξητος, 2.: utlemning af a., αναυξησία, ή.

Augusti, se Månad.

Auktion, ή ύπό κήρυκι γιγνομένη πράσις. απαρτία, ή. άποκήρυξις, ή.: försälja på a., δημοσία πιπράσκειν. αποχηρύττειν.: saker s. försäljas på a. f. statens räkning, δημιόπρατα, τά.

Auktor, se Författare.

Auktorisera, se Befoga.

Auktoritet, se Anseende, Myndighet.

Auspicier, se Förebud, Ledning.

Aufehenticitet, πιστόν, άξιόπιστον, τό. ά-λή&εια, πίστις, αξιοπιστία, ή. -tisk, πιστός, 3. αξιόπιστος, 2. βέβαιος, 3 o. 2.

Autodidakt, αυτοδίδακτος, 2. αΰτομα&ής, 2.

Automat, αύτόματον, αύτοκίνητον, τό.

A ut o ρ si, αυτοψία, ή. ή άντιχρυς θεωρία.: af a. känna, αυτόν ϊδόντα 1. &εασάμενον μεμα-θ·ηκέναι 1. άπίστασ&αι.

Αχ, στάχυς, υος, ό.: skjuta a., σταχυοβολάν. άποσταχυεϊν.

Axel, (på hjul o. d.), άξων, ονος, ·.

Axel, (skuldra), ώμος, ό. μασχάλη, ή (axelhåla).: öfra delen af a:n, Επωμίς, ίδος, ή.: under a:n, ύπό μάλης.: taga på sina a:ar, αϊρεσ&αι Επ% ώμων.24

Επωμίζεσθαι. άναλαβόντα προσηθέναι τω ωμ,ω. (fig.), άνα&έχεσθαι. ύφίστασθαι : se ngn öfver a., κατά-, ύπερφρονεϊν τίνος : bära kappan på begge axlarne, Επαμφοιερίζειν. Axelbred, se Bredaxlad.

Axformig, -lik, σταχυώ&ης, 2. Axiom, αξίωμα, τό. άξίωαις, ή. Axplockning, αταχυολογία, ή. Axplockerska, καλαμήτρια, ή. A zur, κυανός, o. -blå, κυανούς, 3.

B.

B, B, β, βήτα, το.

Bacchanal, κώμος, ο. συμπόσιον άκόλαστον, το', θίασος, ο'.

Bacchant, 1) masc., βακχευτής, oiJ, o4, βάκ-χος, ο\ βακχεύων, οντος, ο. 2) /em., βάκχη, ή. μαινάς, άόος * ή.

Bacchantisk, βάκχειος, βάκχιος, βακχικό ς, 3.: vara i b. hänryckning, βακχεΰειν. Εκβακχεύεσθαι.

Backe, 1) kulle, höjd, Äo'

Backig, -ländig, λοφώάης, 2. γεώλοφος, 2. λο'ςρο^ όιειλημμένος, 3.

Båd, λουτρόν, τό (badande, badställe o. badvatten). βαλανεϊον, το (ställe f. varma bad).: varma b., θερμά (λουτρά), τά.: taga varmt b., θερ-μώ λουσθαι. θερμολοντεϊν, -τρεϊν.: brukandet af varmt b., θερμολουσία, -τία, ή.: taga kallt b., ψυχρολουτεϊν, -τρεϊν.: subst., ψυχρολουσία, ή.: till b. hörande, βαλανευτικός, 3.

Bada, λούειν. βαλανεύειν.: b. sig, λουσθαι.: s. gerna b. sig, φιλόλουτρος, 2. Se Föreg.

Badanstalt, λουτρών, ώνο£, ό. βαλανεϊον, τό.

B ad a re, λουτροχόος, ό. βαλανενς, ό.

B ad da, θεραπεύειν, περιμάττειν (t. ex. σπογ-γία). θερμαίνειν, θάλπειν. πυριάν (gm ångbad). όπτάν (steka).

Baderska, λοντρο^όο^, ή.

Badgäst, o Εν τοις θερμοϊς διατριβών. ό τοις λουτροϊς χρώμένος.

Badhus, -inrättning, se Badanstalt.

Badkar, λουτήρ, ήρος, ό. πύελος, ή. μάκτρα, ή. άσάμινθος, ι/, Εμβάτη, ή.

Badkur, Λα των λουτρών (γιγνομένη) θεραπεία.

Badmästare, βαλαν εύς, ό.

Badning, -ort, se Bad.

Badpenningar, Επίλουτρον, το', λουτροΰ μισθός, ό.

Badrum, - stuga, λουτρών, ώνος, ο.

B ad sump, κολυμβήθρα, ή.

Badställe, se Båd.

Bagage, se Packning, Tross.

Bagarbod, άρτοπώλιον, το'.

Bagare, άρτοκόπος, αρτοποιός, ο.: vara b., άρτοχοπεϊν, -ποιεϊν.

Bagarstuga, άρτοκοπεϊον, τό

Bagatell, se Småsak.

Bageri, 1) ss. yrke, αρτοποιια, ή. 2) ss. itälle, άρτοχοπεϊον, τό.

Bagerska, άρτοχόπος, -ποιος, ή.

Bagge, se Gumse.

Bak, 1) handlingen, αρτοποιια, ή. to άρτο-

χοπεϊν. δπτησις, ή. τό οπτάν (eg. gräddningen)· 2) det bakade, gm άρτοι, οι.

Bak, τά οπίσθια. τά όπισθεν.: taga sak på b., παρά καιρόν άπολογονμενον λαβήν δοϋναι.: tala på ngns b., se Förtala.

Bak, se B ak o m.

Baka, 1) tr., άρτοκοπεϊν, -ποιεϊν. οπτάν, πέτ-τειν. 2) intr., όπτάσθαι. πέττεσθαι. — bakad, όπτός, οπταλέος, 3.

Bakben, οπίσθιος πους ό. όπίσθιον σκέλος, τό.

Bakbinda, περιάγειν τω χεϊρε εις τοϋπισθεν 1. τον πίσω και άεϊν 1. bl. οπίσω όεϊν. άπο-, πε-ριστρέφειν τω χεϊρε.: m. bakbundna händer, τώ χεϊρε οπίσω όεόεμένος.

Bakböja, εϊς τούπίσω κάμπτειν 1. χλίνειν.

Bakdanta, se Förtala.

Bakdel, se Bak 2 : b. af djur, χωλή, ή.: af ett skepp, πρύμνα, ή.

Bakdörr, οπίσθια θύρα, ή. κηπαία, ή. ρι-νοπύλη, ή.

Bakefter, se Bakom.

Bakelse, se Bakverk.

Bakflod, άντίρροια, ή. Jfr Ebb.

Bakfot, οπίσθιος πους, ο.: få om b:n (fig.), παρακούειν. παρανοεϊν. ούχ ορθώς ύπολαμβάνειν.

Bakfram, vända b., άναστρέφειν.: sätta, ställa b., τά όπισθεν πρόσθεν ποιεϊν. τά υστέρα πρότερα ποιεϊν 1. τιθέναι.: göra allting b., πάντα άτοπα ποιεϊν.: allt går b., πάντα εις 1. Επι τό χεϊρον αποκλίνει.

Bakföre, se Bakom.

Bakgrund, τά οπίσω.: vara i bakgrunden, άνακεχωρηχέναι. υποκεϊσθαι.: b. på theatern, σκηνή, ή.

Bakgård, η όπισθεν αυλή.

Bakhand, μετακάρπιον, τό.

Bakhåll, Ενέδρα, ή. λόχος, ό.: lägga ett b., Ει>έδρον ποιεϊν 1. ποιεϊσθαι 1. κατασκευάζειν.: lägga ett b. i förväg, προλοχίζειν (på en väg, όδόν).; lägga i b., λοχίζειν, Ελλοχίζειν.: ligga i b. f. ngn, Ενεδρεύειν τινά. λοχάν, Ελλοχάν τινα.: locka i ett b., εϊς Ενέδραν ύπάγειν.: råka i ett b., Εμπίπτειν εις Ενέδραν. Ενεάρεύεσθαι.: hafva ngt i b. (fig.), Επιβουλεύειν τι (Επικρυπτ ό μένος), mot ngn, τινί.

Bakifrån, όπισθεν. Εκ του 1. των όπισθεν, κατά νώτου.

Bakigenom, δια των όπισθεν.

Baklås, vrida i b., άιαστρέφειν τήν χλεϊν.

Baklänges, ύπτιος, 3. οπίσω, εις τά όπισθεν. εϊς τούπίσω.: gå b., άναποάίζειν.: ro b., πρύμναν (άνα)κρούεσθαι 1. bl. άνακρούεσθα». Jfr Tillbaka.

Bakning, se Bak 1.

Bakom, όπισθεν, Εξόπισθεν, κατόπιν (m. gen.), μετά m. acc., Επί m. dat. (efter).: b. befintlig, 24

Επωμίζεσθαι. άναλαβόντα προσηθέναι τω ωμ,ω. (fig.), άνα&έχεσθαι. ύφίστασθαι : se ngn öfver a., κατά-, ύπερφρονεϊν τίνος : bära kappan på begge axlarne, Επαμφοιερίζειν. Axelbred, se Bredaxlad.

Axformig, -lik, σταχυώ&ης, 2. Axiom, αξίωμα, τό. άξίωαις, ή. Axplockning, αταχυολογία, ή. Axplockerska, καλαμήτρια, ή. A zur, κυανός, ο. -blå, κυανούς, 3.

B.

B, B, β, βήτα, το.

Bacchanal, κώμος, ο. συμπόσιον άκόλαστον, το', θίασος, ο'.

Bacchant, 1) masc., βακχευτής, oiJ, o4, βάκ-χος, ο\ βακχεύων, οντος, ο. 2) /em., βάκχη, ή. μαινάς, άόος * ή.

Bacchantisk, βάκχειος, βάκχιος, βακχικό ς, 3.: vara i b. hänryckning, βακχεϋειν. Εκβακχεύεσθαι.

Backe, 1) kulle, höjd, Äo'

Backig, -ländig, λοφώάης, 2. γεώλοφος, 2. λο'ςρο^ όιειλημμένος, 3.

Båd, λουτρόν, τό (badande, badställe o. badvatten). βαλανεϊον, το (ställe f. varma bad).: varma b., θερμά (λουτρά), τά.: taga varmt b., θερ-μώ λουσθαι. θερμολοντεϊν, -τρεϊν.: brukandet af varmt b., θερμολουσία, -τία, ή.: taga kallt b., ψυχρολουτεϊν, -τρεϊν.: subst., ψυχρολουσία, ή.: till b. hörande, βαλανευτικός, 3.

Bada, λούειν. βαλανεύειν.: b. sig, λουσθαι.: s. gerna b. sig, φιλόλουτρος, 2. Se Föreg.

Badanstalt, λουτρών, ώνο£, ό. βαλανεϊον, τό.

B ad a re, λουτροχόος, ό. βαλανενς, ό.

B ad da, θεραπεύειν, περιμάττειν (t. ex. σπογ-γία). θερμαίνειν, θάλπειν. πυριάν (gm ångbad). όπτάν (steka).

Baderska, λοντρο^όο^, ή.

Badgäst, ο Εν τοις θερμοϊς διατριβών. ό τοις λουτροϊς χρώμένος.

Badhus, -inrättning, se Badanstalt.

Badkar, λουτήρ, ήρος, ό. πύελος, ή. μάκτρα, ή. ἀσάμινθος, ι/, Εμβάτη, ή.

Badkur, Λα των λουτρών (γιγνομένη) θεραπεία.

Badmästare, βαλαν εύς, ό.

Badning, -ort, se Bad.

Badpenningar, Επίλουτρον, το', λουτροΰ μισθός, ό.

Badrum, - stuga, λουτρών, ώνος, ο.

B ad sump, κολυμβήθρα, ή.

Badställe, se Båd.

Bagage, se Packning, Tross.

Bagarbod, ἀρτοπώλιον, το'.

Bagare, ἀρτοκόπος, αρτοποιός, ο.: vara b., ἀρτοχοπεϊν, -ποιεϊν.

Bagarstuga, ἀρτοκοπεϊον, τό

Bagatell, se Småsak.

Bageri, 1) ss. yrke, αρτοποιια, ή. 2) ss. itälle, ἀρτοχοπεϊον, τό.

Bagerska, ἀρτοχόπος, -ποιος, ή.

Bagge, se Gumse.

Bak, 1) handlingen, αρτοποιια, ή. to ἀρτο-

χοπεϊν. δπτησις, ή. τό οπτάν (eg. gräddningen)· 2) det bakade, gm ἀρτοι, οι.

Bak, τά οπίσθια. τά όπισθεν.: taga sak på b., παρά καιρόν ἀπολογονμενον λαβήν δούναι.: tala på ngns b., se Förtala.

Bak, se B ak o m.

Baka, 1) tr., ἀρτοκοπεϊν, -ποιεϊν. οπτάν, πέτ-τειν. 2) intr., όπτάσθαι. πέττεσθαι. — bakad, όπτός, οπταλέος, 3.

Bakben, οπίσθιος πους ό. όπίσθιον σκέλος, τό.

Bakbinda, περιάγειν τω χεϊρε εις τοϋπισθεν 1. τον πίσω και άεϊν 1. bl. οπίσω όεϊν. ἀπο-, πε-ριστρέφειν τω χεϊρε.: m. bakbundna händer, τώ χεϊρε οπίσω όεόεμένος.

Bakböja, εϊς τούπίσω κάμπτειν 1. χλίνειν.

Bakdanta, se Förtala.

Bakdel, se Bak 2 : b. af djur, χωλή, ή.: af ett skepp, πρύμνα, ή.

Bakdörr, οπίσθια θύρα, ή. κηπαία, ή. ρι-νοπύλη, ή.

Bakefter, se Bakom.

Bakelse, se Bakverk.

Bakflod, ἀντίρροια, ἡ. Jfr Ebb.

Bakfot, οπίσθιος πους, ο.: få om b:n (fig.), παρακούειν. παρανοεῖν. ούχ ορθώς ὑπολαμβάνειν.

Bakfram, vända b., ἀναστρέφειν.: sätta, ställa b., τὰ ὀπισθεν πρόσθεν ποιεῖν. τὰ υστέρα πρότερα ποιεῖν 1. τιθέναι.: göra allting b., πάντα ἀτοπα ποιεῖν.: allt går b., πάντα εις 1. Επι τὸ χεῖρον αποκλίνει.

Bakföre, se Bakom.

Bakgrund, τὰ οπίσω.: vara i bakgrunden, ἀνακεχωρηχέναι. υποκεῖσθαι.: b. på theatern, σκηνή, ἡ.

Bakgård, η ὀπισθεν αυλή.

Bakhand, μετακάρπιον, τό.

Bakhåll, Ενέδρα, ἡ. λόχος, ὁ.: lägga ett b., Ει>έδρον ποιεῖν 1. ποιεῖσθαι 1. κατασκευάζειν.: lägga ett b. i förväg, προλοχίζειν (på en väg, ὁδόν).; lägga i b., λοχίζειν, Ελλοχίζειν.: ligga i b. f. ngn, Ενεδρεύειν τινά. λοχάν, Ελλοχάν τινα.: locka i ett b., εῖς Ενέδραν ὑπάγειν.: råka i ett b., Εμπίπτειν εις Ενέδραν. Ενεάρεύεσθαι.: hafva ngt i b. (fig.), Επιβουλεύειν τι (Επικρυπτ ὁ μένος), mot ngn, τινί.

Bakifrån, ὀπισθεν. Εκ του 1. των ὀπισθεν, κατὰ νώτου.

Bakigenom, δια των ὀπισθεν.

Baklås, vrida i b., ἀιαστρέφειν τὴν χλεῖν.

Baklänges, ὑπτιος, 3. οπίσω, εις τὰ ὀπισθεν. εῖς τοὐπίσω.: gå b., ἀναποάίζειν.: ro b., πρύμναν (ἀνα)κρούεσθαι 1. bl. ἀνακρούεσθα». Jfr Tillbaka.

Bakning, se Bak 1.

Bakom, ὀπισθεν, Εξόπισθεν, κατόπιν (m. gen.), μετὰ m. acc., Επὶ m. dat. (efter).: b. befintlig,Bakport — Bara.

25

οπίσθιος, 3. ο, ἡ, τὸ ὀπισθεν.: b. hvarandra, εξής- Εφεξής, ἀλλος Επ* ἀλλω.: lemna b. sig, ὀπισθεν ποιεῖσθαι. ἀπολείπειν.: komma b. ngn, ὀπισθεν 1. κατὰ νώτου γίγνεσθαι τίνος.: gå b. ngn, ὀπισθεν 1. ὑστερον Ιέναι τινός, ἀκολονθεῖν τινι. κατ' οὐράν τίνος επεσθαι.

Bakport, se Bakdörr.

Bakre, ὑστερος, 3. οπίσθιος, 3.

Baksida, τὸ οπίσθια, τα ὀπισθεν, νώτα, τά.

Bakskepp, se Bakstam.

Bakslag, ἡ Εν τῶ ἀναπάλλεοθαι πληγή.

Baks Ing, Επίβουλος, 2. κρνψίνονς, 2. δολερός, 3. — Adv., Εξ Επιβουλής, m. Επιβουλεύων, ουσα, ον.

Bakstam, πρύμνα, ἡ.: den böjda, uppstående delen, χόρυμβος, ὁ. ἀφλαστον, τό.

Baktal, se F örtal.

B ak t råg, μάχτρα, ἡ. κάρδοπος, ἡ. σχάφη, ἡ. μαγίς, ίδος, ἡ.

Bakugn, οπτανειον, ὀπτάνιον, τὸ. ἶπνός, ὁ.

Bakut, se Bakåt.

Bakvatten, se Bakflod.

Bakverk, πεμμα, πεμμάτιον, τό.

Bakvrida, άπο-, περιατρέφειν. εις τούπίσω περιάγειν.

Bakväg, ή όπισθεν οδός.

Bakvänd, σχαιός, 3. άδέξιος, 2. άτοπος, 2. : bära sig bakvändt åt, σχαιουργειν. άτοπα ποιεϊν, λέγειν.

Bakvändhet, σχαιότης, ή. άτοπία, ή.

Bakåt, οπίσω, εις τούπίόω. εις τοϋπισθεν.

Bakände, τό εσχατον, ϋστατον. Jfr Säte.

Bal (dansfest), βαλλισμός, ο.

Bal (packe) σύνδεσμος, ό. φορτίον, τό.

Balans, 1) se Yågbalk. 2) se Jemnvigt. 3) af debet o. credit i en räkning, συλλογισμός τών λημμάτων xai άναλωμάτων, ό. 4) brist i räkning, τά τών λημμάτων Ελλείποντα 1. άφανι-σθέντα.: komma på b., ον δόχιμον φαίνεσθαι Εν τοις λογισμοϊς.

Balansera, 1) se under Jemnvigt. 2) i räkning, συλλογίζεσθαι. μεταγράφειν.

Baldakin, σχιάς, άδος, ή. ούρανίσχος, ό.

Balja, 1) slida, χολεός, ό. θήχη, ή.: på växter, χέλυφος, λέπος, τό. 2) kärl, γαυλός, ο. λεχάνη, ή.

Balk, 1) eg., δοχός, ή.: på våg, ζυγός, ό. 2) afdelning af lagen, χεφάλαιον, τό.

Balkon, αϊθριον, τό. δρύφαχτος, ό. Εξώστρα, ή (på Athen, theatern).

Ballett, χορεία, ή. όρχησις, ή (Επι σχηνής). Jfr Dans.

B al lon, θ·ύλακος, ό.

Ballottera, ψηφοφορεϊν. -ering, ψηφοφορία, ή: ballotteringskula, ψήφος, ή.

Balsam, βάλσαμον, μύρον, τό.: oeg., φάρμα-χον, τό. παραμυθία, ή. παραμύθιον, τό.

B al sam buske, βάλσαμον, τό.

Balsamdosa, λήχυθος, ή. ληχυθιον, τό. μυ-ρίς, ίδος, ή. νάρθηξ, ηχος, ό. ναρθήχιον, τό. άλά-βαστρος, ό.

Balsamera, ταριχεύειν.

Balsamering, ταριχεία, ταρίχευσις, ή.

Balsamisk, ευώδης, 2.

Balustrad, δρύφαχτον, τό. δρύφαχτος, ό.

Bana, οδός, ή. δρόμος, ό. οΐμος, ό.: himlakropparnes b., περιφορά, ή.: komma ur banan,

Εκτός δρόμου φέρεσθαι. Jfr Väg.

Bana, b. väg, όδοποιεϊν. fig., till ngt, ήγεϊσθαι τίνος. Εξάρχειν τινός.: banad väg. στειβο-μένη οδός.

Band, 1) hvarmed bindes, δεσμός, ό. περί-δεσμος, ό. άμμα, τό. ταινία ή. άναδέσμη, ή (ish. på håret), λημνίσκος, ό (på kransar).: försäljer-ska af b., ταινιόπωλις, ιδος, ή.: lägga i b. o. bojor, δεσμούς Εμβάλλειν τινί. δεσμεύειν τινά.: lägga b. på ngn (fig.), χατέχειν. συστέλλειν. 2) del af en bok, σωμάτιον, τό. τόμος, ό. 3) förening af menniskor, σύστημα, τό. συστροφή, ή. θίασος, ο.

Bandage, Επίδεσις, ή. Επίδεσμος, ό (pl. Επι-cϊεσμα, τά). Επιδεσμίς, ίδος, ή.: anlägga ett b.. Επιδεϊν. Επιδεσμεύειν.

Bandformig, ταινιοειδής, ταινιώδης, 2.

Bandhund, κύων κλοιώ δεδεμένος, 6. οίκον-ρός κύων.

Bandit, ληστής, ου, ό. δολοφόνος, ό.

Bane, bringa å b., τιθέναι, άγειν, προφέρειν εις τό μέσον, εισφέρειν. λόγον Εμβάλλειν περί τίνος.: vara å b., πράττεσθαι. γίγνεσθαι.

Bane, βίαιος θάνατος, ό.: ge ngn sin b., ά-ποκτεϊναι, φονεύσαι, κατασφάξαι τινά.: dta blef hans b., αϋτη ήν αν τω θανάτου αιτία.

Bane hu gg, -sår, καίρια (πληγή), ή.

Baneman, φονεύς, ό. αύτόχειρ, ρος, ό. αυ-θέντης, ου, ό. ό φονεύσας, άποκτείνας.

Banér, se Fana.

Bank, 1) vid o. i hafvet, όχθος, ο. θίς, θι-νός, ό. ε ρ μα, τό. στήθος, τό. ταινία, ή. σύρτις, εως, ή (ish. om den Libyska).: öfver en b., Εφεξής. καθ* εκαστον. 2) växlares o. köpmäns, τράπεζα, ή.: vara skyldig i banken, όφείλειν Επί τήν τράπεζαν.: jag har insatt i dnes b., κεϊται μοι Επι tJJ τούτου τραπέζρ.: skuld till banken, τό Επι τήν τράπεζαν χρέος.: hafva lån i banken, εχειν άπο τής τραπέζης.: öppna b., τράπεζαν κατα-σκευάζεσθαι.

Bankir, τραπεζίτης, ον, ό. ο Επί tjJ τραπέζρ.

Bankrutt, χρεωκοπία, ή. τραπέζης ανατροπή, ή.: göra b., άνατρέπειν 1. άνασκενάζεσθαι τήν τράπεζαν. i allmht, Εξίστασθαι τών εαυτού 1. τών όντων, χρεωκοιτεϊν.: den s. gör b., χρεωκόπος, ό. bättre gm νν.

Bann, ή τών Ιερών άπαγόρευσις.: lägga, sätta i b., άπογορεύειν τινι μή ποιεϊν τά ιερά 1. μετέχειν τών Ιερών, εϊργειν τινά τών οσίων καί τών ιερών, hos K. F., άναθεματίζειν.: läggande i b., άναθεματισμός, ό.

Banna(s), νουθετεϊν. κολάζειν. ψέγειν.: b. ngn för ngt, μέμφεσθαί τινί τι. όνειδίζειν τινί τι. κολάζειν τινά ποιούν τά τι. ψέγειν τινά Επί τινι 1. διά τι.

Bannlysa, -lysning, se Bann.

Bannor, ψόγος, ό. κόλασις, ή. νουθέτημα, τό.: gifva, få b., se Banna.

Bar, 1) naken, blott, γυμνός, 3. ψιλός, 3. κενός, 3 (på ngt, τινός).: m. bart hufvud, bara fötter, γι μνός τήν κεφαλήν, τούς πόδας.: ett bart svärd, γυμνόν ξίφος.: under b. himmel, υπαίθριος 1. ύπαιθρος, 2. Εν ύπαιθρα).: på bara marken, χαμαί.: på b. gerning, Επ* αυτοφώρω (t. ex. λαμβάνειν, άλίσκεσθαι). 2) ingenting annat än, μόνος, 3. ο ν δεν άλλο ει μή 1. πλήν. ουδέν αλλ* ή. άλλως.

Bara, se Blott.

Barack, καλύβη, ή-

Barbar, 1) icke Grek, βάρβαρος, ο.: tala ss. en b., βαρβαρίζειν. βαρβαροφωνεϊν.: hålla m. b., βαρβαρίζειν. 2)t! grym mska, βαρβαρικός, άγριος άνθρωπος, ο.

Barbari, βαρβαρικός, τό. ώμότης, άγριότης, ή.

Barbarisk, βάρβαρος, 2. βαρβαρικός, 3. ωμός, 3.: på barbariskt språk, βαρβαριστί.

Barbarism (i språket), βαρβαρισμός, ο.: tala barbarismer, βαρβαρίζειν.

Barberare, κονρεύς, ο.: fem., κουρεύτρια, ή.

Barber stuga, κουρειον, τό.

Bard, ραχρωδός, ο. βάρδος, ο. Jfr Sångare, Skald.

Bardalek, se Strid.

Bard is an, διβολια, ἡ.

Barfot ad, γυμνοιτους, ποδος, ὁ, ἡ. ανυπόδητος, 2.: gå b., ἀνυποδητειν. γυμνοποδεῖν.: barfotagåendet, ἀνυποδησία, ἡ.

Bark, φλοιός, ὁ.: försedd m. b., εμφλοιος, 2.: m. glatt b., λειόφλοιος, 2.: m. sträf b., τραχύ-φλοιος, 2.: m. tjock b., παχύφλοιος, 2.: m. tunn b., λεπτόφλοιος, 2.: m. söndrig b., ρηξίφλοιος, 2. φλοιορραγής, 2.: m. b. på, αυτόφλοιος, 2.: aftaga b., φλοίζειν. φλοιόν περιαιρείν τών δένδρων.: afskalning af b., φλοϊσμός, o.: af b., φλό-ϊνος, 3.: garfvar-b., λέπος βυρσοδεφικόν. φλοιός βυρσοδεφικός.

Barkaktig, φλοιώδης, 2.

Barkass, se Båt.

Barlast, ερμα, τό.: förse m. b., ερματίζειν.: utan b., ανερμάτιστος, 2.

Barm, κόλπος, o (äfv. på kläder), μαστός, o o. μαστοί, ol (en moders). Jfr Bröst.

Barmhertig, ἐλεήμων, οἴκτιρμων, φιλοικτίρ-μων, 2.: vara b. mot ngn, Ιλεειν, κατελεεϊν τινα. οίκτείρειν, οίκτίζειν τινά.

Barmhertighet, ελεος, ὁ. ίλεημοσύνη, ἡ. οικτιρμός, o.

Barn, 1) i fhde till föräldrarne, τέκνον, τό (äfv. om fhdt till regenten o. Gud), π (ας, δός, o. γόνος, vanl. εκγονος, ὁ (afkomma, närmare o. aflägsnare samt i eg. o. oeg. bet.).: föda b., (om mannen) ποιεϊσ&αι παϊδας 1. τέκνα, παιδοποιεῖ-σ&αι. (om qvinnan) τίκτειν παϊδας.: lemna efter sig b., καταλιπεϊν παϊδας.: utan b., se Barnlös.: rik på b., πολύτεκνος, 2.: rikedom på b., πολυτεκνία, ἡ.: ha rikedom på b., πολυτεκνειν.: s. har goda b., ευτεκνος, 2. εὒπαις, ὁ. ἡ.: lycka m. b., εὐτεκνία, εὐπαιδία, ἡ.: ha lycka m. b., εὐτεκνεϊν.: s. har sköna b., καλλίτεκνος, 2.: ägandet af sköna b., καλλιτεκνία, ἡ. 2) i afs. på åldern, παις, o. εμβρυον, τό (ofödt). παιδίον, -άριόν, τό (litet 1o.).νήπιον, τό, βρέφος, ους, τό (spädt b.): vara ss. ett b., παίδων ουδέν διαφέρειν.

Barnamord, παιδοκτονία, παιδοφονία, ἡ.: begå b., παιδοκτονεϊν.

Barnamördare, -erska, παιδοκτόνος, o, ἡ.

Barnaår, se Barndom.: lemna sina b., ἐκ-φεύγειν τά της παιδίας ετη.

Barnbarn, παιδός παις (ish. i pl.), o, ἡ. εκγονος, εγγονος, ἀπόγονος, 6, ἡ.

Barnbarnsbarn, ἀπέγγονος, ὁ, ἡ.

Barndom, 1) ss. ålder, παιδία, ἡ.: den späda barndomen, νηπιότης, ἡ.: i b., παις ὠν.: vara i b., ιν παισίν είναι, νήπιον είναι.: utträda ur b., ἐξελ&εϊν ἐκ παίδων.: från barndomen, ix

παιδός. ἐκ παίδων.: fr. spädaste barndomen, Ικ νηπίου. ἐκ παιδιού (Sedn. Ικ o. ἀπό βρέφους).: ss. man kunde vänta af hs b., ἅτε παις ὠν. 2) = barnen, οι παίδες. 3) se Början.

Barndop, se Dop.

Barnflicka, -piga, se Barnsköterska.

Barnföderska, λεχώ, ους, ἡ. λοχεύτρια, ἡ.

Barnförlossare, μαιήτωρ, ορος, ὁ (Sedn.) o μαιευόμένος, μαιευτικός, o.

Barnförlossning, μαίενσις, μαίωσις, ἡ. τόκος, δ.: till b. hörande, μαιευτικός, 3.

Barnförlossningskonst, μαιεία, ἡ. μαευ-τική, ἡ.

Barnhus, * ορφανοτροφειο ν, τό.

Barnjoller, φλυαρία, ἡ. λῆρος, δ.: prata b., φλυαρεϊν. ληρεἴν.

Barnkär, φιλόπαις, 3. παιδόφιλος, 3.: vara b., παιδοφιλεϊν.

Barnkärlek, ο τών τέκνων ερως. φιλοστοργία, ή.

Barnlek, παιδιά, ή. φλυαρία, η.: det är ingen b., {μέγα) έργον Ιστίν. πολλής δει Ιπιμελείας. χαλεπόν Ιστιν.

Barnleksak, άθυρμα, τό. παίγνιον, τό.

Barnlärare, παιδαγωγός, ό. π αιδοτρίβης, ου, ό.: vara b., παιδαγωγεϊν (τινά, för ngn).

Barnlös, άπαις, δος, ό, ή. άτεκνος, 2. έρημος παίδων, 2. άγονος, 2 (s. aldrig haft barn). Ιστερημένος παίδων (s. förlorat dem).

Barnlöshet, άπαιδία, άτεκνία, ή. Ιρημία παίδων, η. άγονία, ή.

Barnmorska, μαία, ή.

B arnmorsketjenst, μαιεία, ή.: lemna b., μαιεύεσ&αι, μαιουσ&αι.: lön f. b., μαίωτρα, τά.

Barnsaga, παιδικός μυ&ος, ό. μυ&άριον, τό.

Barnsbörd, τόκος, ό. τό τίκτειν. λοχεία, ή.: lätt b., εύτοκία, ή.: svår b., δυστοκία, ή.: nära b., έπίτεξ (bl. i nom.). Ιπίτοκος, 2.

Barnsjukdom, παιδική νόσος, ή.

Barn sk o, παιδικά υποδήματα, τά.: ha ut-trampat barnskorna, παΐδα μηκέτι είναι, έξελη-λυ&έναι έκ τών παίδων, πρόσηβον 1. έφηβον είναι τήν ήλικίαν.

Barnskola, παιδαγωγεϊον, τό.

Barnskrik, κλαυ&μυρισμός ό τών παίδων.

Barnsköterska, τι&ήνη, ή. παιδοκόμος, παι-δοτρόφος, η.

Barnslig, παιδικός, 3. παιδαριώδης, 2. νή-πιος, 3 ο. 2. ήλί&ιος, 3. εύή&ης, 2.

Barnslighet, τό παιδικόν, παιδαριώδες, νήπιον. νηπιότης, ή. εύή&εια, ή. φλυαρία, ή (concr.

Barnsnöd, ώδίς, ΐνος, η.: vara i b., ωδινειν.

Barnsäng, λοχεία, ή.: ligga i b., λοχενειν.

Barnundervisning, παιδαγωγία, ή.

Barnuppfostran, παίδων τροφή, η. παί-δευσις, η.

Barnvän, se Barnkär.

Barnålder, se Barndom.

Barometer, βαρόμετρον, τό (Nygr.).

Barr, φύλλον, τό. βελόνη, ή>

Barrträd, δένδρον βελόνας φέρον 1. φΰον.

Barsk, τραχύς, χαλεπός, αυστηρός, 3. πικρός, 3. bemöta ngn barskt, τραχέως 1. χαλεπώς προσφέρεσ&αί τινι.

Barskhet, τραχύ της, χαλεπότης, αύστηρότης, η.

Barsliten, se Utsliten.: b. klädnad, τρι-Bas — Bedröfva.

27

β ων, ωνος, ο. τριβώνιον, τό.: bära en sdn, τρι-βωνιοφορεϊν.

Bas, βάσις, jJ.

Bas, a) den djupaste rösten, βαρύς φ&όγγος, ο. b) den djupaste strängen, υπάτη, ή.

Basilikört, ώκιμον, τό.

Basilisk, βασιλίσκος, ό.

Basrelief, πρόστνπος, 2.: en b., πρόστυπον έργον, τό.

B as sin, λ*μϊ>ί7, »?· κρουνός, ό.; b. till skepps inlöpande, «^άπλοι/?, ό.

Bast, φλοιός, ό. φιλύρα, ή.

Bastant, πηχτός, πυκνός, στιβαρός, 3. πα-^ιίι, 3. 3.: vara b., Ισχύειν.

Bastard, ι/ό^ο?, 3 ο. 2. μοιχίάιος, 3.

Bastion, προμαχεών, ώνο?, ό. προτείχισμα, τό. επαλξις, ή. Επιτείχισμα, τό.

Basun, tfaAmy|, : basunen ljuder,

»/ (τάλπ^Ι? φ&έγγεται.: blåsa i b., σαλπίζειν. ση-μαίνειν ττ\ σάλπιγγι.: s. blåser b., σαλπιγκτής, ό.

Basuna, σαλπίζειν.: b. ut, se Utbasuna.

Basunaljud, σάλπισμα, τό. σάλπιγγος φ&έ-γμα, τό.

Bataljon, λό^οί, ό. τάξις, jJ.

Batist, σινάών, oVof, η. λεπτότερον λίνον, τό.

Batteri, μηχαναί, α*. μηχανήματα, τά. κα-νονοστάσιον, τό (Nygr.).

Bazar, άεΐγμα, τό.

Bearbeta, , κατ^αζίσθα*.

Λα- , Εκπονειν (om kroppsligt arbete, t. ex. yiv.).: b. jorden, (utom de nämnda) äfv., γεωργειν. ή-μερούν, &εραπεύειν τήν γήν.: vetenskapligt b. ngt, σπουάάζειν περί τίνος 1. περί τι (eg. studera). άιακριβούν τι (sorgfälligt), άσκεϊν τι (öfva ngt). πραγματεύεσ&αί τι (äfv. skriftligt).: b. ngn, πα-ρασκευάζειν τινά (οπως m. ind. fut. 1. ώστε m. inf.).

Bearbetning, Εργασία, η. Εξ-, κατεργασία, ή. άσκησις, ή. πραγματεία, ή (vetenskaplig b.).: b. af jorden, Θ-εραπεία τής γής, ή. γεωργία, ή.

Beblanda, sig 1) m. pers., Επι-, συμμίγνυ-σ&αί τινι. πλησιάζειν τινί. όμιλεϊν, συνειναι, κοι-νωνεϊν τινι.: köttsligt b. sig, μίγνυσβ-αι, Επιμί-γνυσ&αι, συγγίγνεο&αι, συνουσιάζειν τινί. 2) m. saker, äjττεσ&αι, λαμβάνεσβ·αί τίνος. Επιχειρεϊν τι. πολυπραγμονεϊν περί τι (opåkallad).

Beblandelse, συνουσία, κοινωνία, χρεία, ή. jfr Umgänge.: köttslig b., συνουσία, μϊξις, ομιλία, συγκοίμησις, ή.

Bebo, οϊκειν, κατ-, Ενοικεϊν. νέμεσβ-αι. εχειν.: den bebodda verlden, ή οικουμένη.

Beboelig, οικήσιμος, 2.

Bebräma, παρυφαίνειν. κρασπεΰούν.

Bebygga, 1) förse m. byggnader, χαταλαμ-βάνειν οϊκοάομήμασιν. Ενοικο&ομεϊν. κατοικοάο-μεϊν. 2) i allmht taga till bostad o. uppodla, οϊκίζειν. κατοίκιζε ιν.

Bebyggande, οϊχισις, κατοίκισις, ή.

Bebyggare, οικιστής, ου, ό.

Bebåda, se Förebåda, Förkunna.

Beck, πίττα, πίσσα, ή.: af b., πίττινος, 3.: se ut s. b., πισσίζειν.: m. b. försatt, πισσίτης, ό (t.jøx. οίνος).: bestryka m. b., πιττούν. καταπιτ-τούν.: medelst b. utdraga hår, πιττοκοπεϊν.: m. b. öfverdragen, πιττωτός, 3.: koka b., πισσοχαυ-σεϊν.: s. bränner b., πιττουργός, ο.

Beckaktig, πισσώάης, 2.

Beckasin, σκολόπαξ, αχός, ο.

Beckfackla, πεύκη, ή.

Beckhytta, πιττουργεϊον, τό.

Beckig, πισσώ&ης, 2. πισσήρης, 2. πισσηρός, 3.

Beckkrans, στυππεϊα καιόμενα μετά πίττης.

Becklufva, άρώπαξ, ακος, ό.: borttaga håret m. b., άρωπακίζειν.

Beckmörk, σκοτεινότατος, 3.

Beckolja, πιττέλαιον, τό. πίσσαν&ος, τό.

Beckplåster, πισσηρά κηρωτή, ή.

Becksvart, πισσώάης τήν χρόαν. πίττης με-λάντερον.: vara b., πισσίζειν τήν χρόαν.

Bedagad, τρ ηλικία προβεβηκώς, νια. πρεσβύτερος, 3.: mycket b., πολυετής, πολυχρόνιος, 2. Jfr Gammal.

Bedja, 1) till Gud, εϋχεσ&αι, εύχήν 1. εύχάς ποιεϊσ&αι τω &εώ 1. προς τον &εόν. προς-, Επεύ-χεσ&αί τινι.: b. att ngt icke må ske, άπεύχεσ&αι.: b. m. ngn, συνεύχεσ&αί τινι. 2) i allmht, b. ngn om ngt, άεϊσ&αί τινός τι 1. m. inf δεήσεις ποιεϊσ&αι πρός τινα. αϊτεϊν ο. αϊτεϊσ&αί τινός τι ο. παρά τινός τι. παραιτεισ&αί τινά τι 1. m. inf: b. m. anspråk, fordran, άξιούν.: b. enträget, λιπαρεΐν τινα. άεήσεις πολλάς ποιεϊσ&αι. άντιβολεϊν τινα.: b. ödmjukt o. innerligt, ικετεύειν. ικετείας 1. ικεσίας ποιεϊσ&αι. λιτανεύειν.: b. m. knäfall, ϊκέ-την προσπεσεϊν. προσπεσόντα ικετεύειν.: b. för ngn hos ngn, Εντυγχάνειν τινί υπέρ τίνος, παραιτεϊ-σ&αι περί τίνος (b. om tillgift för ngn). 3) se Anmoda, Tillsäga. 4) se Inbjuda.

Bedraga, άπατάν. Εξαπατάν. παρακρούεσ&αι.: gm ränker o. list b., παράγειν. ύπάγειν.: gm falska förespeglingar b., -ψεύϋειν. φενακίζειν.: b. ngn på ngt, σφάλλειν τινά τίνος, άποστερεϊν τινά τι 1. τινά τίνος, ύπεξελέσβ-αι τινός τι.: b. sig i ngt, \ρεύϋεσ&αί τίνος, άμαρτάνειν, άιαμαρτά-νειν τινός, σφάλλεσ&αί τίνος.: lätt a. b., εύεξα-πάτητος, 2 : hoppet bedrager mig, ψεύϋει με ή Ελπίς.

Bedragare, άπατεών, ώνος, ό. φέναξ, ακος, ό. ψεύστης, ου, ό. πανούργος, ό. o. partt.

Bedrift, έργον, τό. πράγμα, τό. πράξις, ή. τό πραχ&έν.: stor b., έργον μέγα.: lycklig b., κατόρθωμα, τό.: utföra en b., (κατ)εργάζεσ&αι, πράττε ιν, άποάείκνυσ&αι έργον.

Bedrifva, 1) påskynda, Επείγειν, σπεύ&ειν, Ενάγειν, πράττειν τι. 2) sysselsätta sig m., Öf-va, Εργάζεσβ-αι. πράττειν. άσκεϊν. πραγματεύε-σ&αι. Ιπιτηάεύειν. εχειν άμφί τι. Ιπιμελεϊα&αί τίνος.: m. ifver o. flit b., σπουϋάζειν περί τι. ε-χεσ&αί τίνος, φιλοτιμεϊσ&αί τι.: b. det så, att, όιαπράττεσ&αι ώστε. μηχανάσd-ai, πράττειν όπως. ποιειν ώστε m. inf. 1. bl. inf: b. ofog, o-tukt o. s. v., se under subst.

Bedrifvande, Εργασία, ή- πραγματεία, ή. ίπιτήάευσις, ή. Επιμέλεια, ή.: på ngns b., εϊση-γουμενού, πείσαντος, συμβουλευομένου, πράττον-τός τινός.

Bedrägeri, άπάτη, Εξαπάτη, παράκρουσις, ή. χρεύάος, τό. φενακισμός, ο. κιβάηλία, η. κιβ-άήλευμα, τό.: utan b., άάόλως.

Bedräglig, άπατηλός, άπατητικός, 3. δολερός, άόλιος, 3. ψευδής, 2. κίβ&ηλος, 2. σφάλε-ρός, 3. πανούργος, ό, ή (bl. om pers.).

Bedröflig, λυπηρός, άνιαρός, χαλεπός, 3. οικτρός, 3.: = dålig, φαύλος, 3. κακός, 3.

Bedröfva, 1) 2r., λυπεϊν, ανιάν τινα. λύπην28

παρέχειν τινί. δνσθνμίαν ίμβάλλειν τινί. 2) be-dröfvas 1. b. sig, λνπεϊσθαι, άχθεσθαι, άνιάσθαί τινι 1. ini τινι.

ἀλγεϊν τινι. βαρέως φέρειν τι 1. τινί.: m. ngn, συνάχθεσθαί τινι. — bedröfvad, περίλυπος, 2. δύσθυμος, 2. ανιαρός, 3.: vara b., λύπην εχειν.

Bedröfvelse, λύπη, ανία, ή. δυσθυμία, ή.: öfverlemna sig åt b., ινδιδόναι, εΐχειν λύπ*]. ήττω γίγνεσθαι λύπης.: låta sin b. fara, ἀποβάλ-λειν τήν λύπην. παύεσθαι τής λύπης 1. λυπούμε-ι/όν.: befria ngn fr. hs b., ἱξαιρεϊν τίνος την λύπην. ἀπαλλάττειν τινά τής λύπης.

Bedyra, ἀπο-, ἰπιμαρτύρεσθαι (τούς θεούς vid gudarne), διισχνρισάμενον λέγειν.: m. ed b., ἀι-, ἰπομνύναι. ἰπομόσαντα εϊηειν.

Bedyrande, ἰπιμαρτνρία, ή. ηίστις, εως, ή.

Bedåra, φενακίζειν. ἰξαπατάν. παράγειν. χα-ταγοητε ύειν.

Bedårande, φεναχιῦμός, ό. ἰξαπάτη, ή. παραγωγή., ή.

B e d ö f v a, fig., χατα-, ἰμβροντάν (eg. gm blixt, åska), ἰχπλήττειν (beröfva besinningen). (ἀπ)αμ-βλύνειν (om känslan), ναρχοὐν (i högsta grad).

— bedöfvande, ἰχπληχτιχός, ναρχωτιχός, 3.

— bedöfvad, ἰμβρόντητος, 2. ἰχπλαγεiς, εϊσα, έν. εχφρων, 2. ναρχώδης, 2. ἀμβλύς, 3. ἀναi-σθητος, 2.

Bedöfvande, -ning, ἰμβροντησία, εχπλη-ξις, ή. νάρχη ο. νάρχωσις, ή. ἀποπληξία, ή. αναισθησία, ή.

Bedöma, χρίνειν, ἀιαχρίνειν τι. χρίσιν ποιεϊσθαί (περi) τίνος. γιγνώσχειν ηερi τίνος,: b. falskt, χαχώς χρίνειν. ηαραγιγνώσχειν ηερί τίνος. σφάλλεσθαι χρίνοντά τι 1. τής ηερi τίνος χρi-σεως.: b. ngt efter ngt, μετρεϊν, -σθαί τι εχ τίνος 1. χατά τι. σταθμάσθαί τί τινι. σχοηεϊσθαί τι εχ τίνος.: svår att b., δύσχριτος, 2. Jfr Omdöme.

Bedömande, χρίσις, διάχρισις, ή.

Bedömare, γνώμων, ονος, ό. χριτής, ού, ο.

Beediga, se Besvärja.

Befalla, 1) eg. a) tr., ηροστάττειν, ini τάτ-τειν (anbefalla, ish. om en myndighets anordningar). χελεύειν (äfv. bl. anmoda, bedja), ηαραγ-γελλειν (ish. om militäriska men äfv. om styrelsens befallningar), ηαρεγγυάν (bl. milit.). ηροα-γορεύειν (gm edikt). σημαίνειν (gm tecken), ini-στέλλειν (skriftligen), ϊντέλλεσθαι (uppfordra, å-lägga). ἰηισχήητειν (ifrigt uppfordra), b) intr., ἀρχειν. ἡγεϊσθαι. ἡγεμονεύειν, ηγεμόνα ειναι.: häröfver har jag att b., τούτου ἰγώ ειμί χύριος. τούτ' in* ἰμοi ιστιν. 2) se Inbjuda. 3) anförtro, ἰπιτρέπειν. 4) önska, βούλεσθαι. ποθεϊν.: såsom du befaller, όηως δοχει σοι. —befallande, ἀρχιχός, χελευστιχός, ηροσταχτικός, 3. αὐ-θάδης, 2.: om omständigheter, ἀναγχαϊος, 3.: b. väsen, αὐθάδεια, ή.

Befallning, ηρόσταγμα, τό. ηρόσταξις (προς-ταγή) ή. ἰπίταξις (ἰπιταγή), ή. ἰπίταγμα, τό. παράγγελμα, τό . παραγγελία, ή. ἰπιστολή, ή. διάγραμμα, τό (ish. öfverhetens edikt). Ofta gm part., se Föreg.: t. ex. fullgöra en b., τά ηροσταχ-θέντα, τά Εντεταλμένα ηοιεϊν 1. ηεραίνιιν.: hörsamma en b., νηαχούειν τοις ηαραγγελλομένοις. Ιέναι εις τά ηαραγγελλόμενα.: på ngns b., χε-λεύοντος 1. χελεύσαντός τίνος.: jag skickar en b.: ηέμηω χελεύων 1. κελεύω πέμπων.: på folkets b.,

δημοσία (mots. Ιδία).: utan b., ἀχέλευστος, αὐτο-χέλευστος, 2. ιδία 1. m. omskr., οὐδενός χελεύ-οντος etc.

Befara, se Frukta.

Befara, ἀμαξεύειν. χαθαμαξεύειν. τρίβειν.: b. hafvet, πλεϊν θάλασσαν. Jfr Beresa. — befaren, väg, ἀμαξιτός, ή. τρίβος, ο ο. ή.

Befatta, sig med, ἀπτεσθαι, ἀνθάπτεσθαί ιινος. ἰηιχειρεϊν τινι. ὁμιλεϊν, προσομιλεϊν τινι. χρήσθαί τινι. συνεϊναί τινι (bl. om pers.). Jfr Beblanda, Sysselsätta sig med.

Befattning, a) sysselsättning med, ἰργασία, ή. πραγματεία, ή. διατριβή, ή. χοινωνία, ή. συνουσία, ομιλία, ή (bl. m. pers.) o. m. inf af vv.: ha b. med, se Befatta sig.: han har ingen b. m. dna sak, οὐδεν μέτεστιν αὐτφ τούτου.: jag

har ingen b. m. dig, πράγμα ουδέν ίστιν ίμοί πρός σέ·: utan ngns b. άνευ τινός, b) ombesörjande, skötande, Επιμέλεια, ή. διοίχησις, ή.: ha b. m. ngt, ίημελεϊσθαί τίνος, διοιχεϊν τι. c) åliggande, έργον, τό. προσήκοντα, χαθήχοντα, δέοντα, τά. τάξις, ίημέλεια, ή.: dta hör icke till min b., ούδεν προσήχει μοι τούτου, ούχ ίμόν ίστιν. d) se Embete, Tjenst.

Befinna, 1) tr., εύρίσχειν. άνευρίσχειν. χαταλαμβάνειν. ίξετάζειν.: b. sådan s. vederbör, δο-χιμάζειν (mots. άποδοχιμάζειν): befinnas, äfv. gm ειναι, εχειν. 2) re/., b. sig, a) på ett ställe, ειναι.: fortfarande, διάγειν. διατρίβειν. διαιτά-σθαι 1. τήν δίαιταν ποιεϊσθαί. b) i ett tillstånd, ειναι, εχειν, διαχεϊσθαί πως. πράττειν πως (bl. om pers.): b. sig i ett ytterst dåligt tillstånd, ίσχάτως διαχεϊσθαι.: b. sig väl (till helsan), ν-γιαίνειν. ύγιεία χρήσθαι. ύγιεινώς äfv. χαλώς «-χειν (τοχ σώμα).

Befinnande, se Tillstånd.

Befintlig, ών, ούσα, όν. ι ofta öfversattes det ej, t. ex. de i landet b., ol iv τρ χώρα. de der b., ol ίκεϊ. οι παρόντες. — b. i, på, vid ngt, m. part. af vv. compp. af ειναι, se Y ar a.

Befintlighet, gm omskr. m. ειναι, γενέσθαι.

Befjädra, πτερούν. πτιλούν.— befjädrad, πτερωτός, 3. ητιλωτός, 3. ητεροφυής, 2.

Beflita, sig om ngt, ίηιτηδεύειν τι. σηονδά-ζειν, σηουδήν εχειν, ίημέλειαν ηοιεϊσθαι ηερί τι. ίημελεϊσθαί, ίπιμέλειαν εχειν τινός, ίπιμε-λες ποιεϊσθαί τι. ίπιμελές ίστί μοί τι.: b. sig om dygd, klokhet, άσχεϊν άρετήν, φρόνησιν.

Beflitande, ίπιτήδευσις, σπονδή, ίπιμέλεια, άσχησις, ή. o. m. νν.

Befläcka, se Fläcka. — befläckad, (utom partt.) χατάπιεως, τινός.: oeg., μιαρός, 3. μιαι-φόνος, 2 (af blodskuld).

Befläckelse, μολνσμός, ο (Sedn). oeg., μίασμα, τό. μιασμός, ο (Sedn.).

Befoga, ίξουσίαν διδόναι 1. ποιεϊν 1. παρέχειν τινί. ίπιτρέπειν τινί. χύριον ποιεϊν τινά τίνος. — befogad, vara b., a) om pers., ίξουσίαν εχειν. ίξονσία εστι μοι. εξεστί μοι. χύριον ειναι, δίκαιον ειναι : anse sig b., άξιούν. διχαιούν. 2) om saker, δίκαιος, 3. νόμιμος, 3 o. 2. εϊχώς, νια, ός.

Befogenhet, a) om pers., ίξονσία, ή. κράτος, τό.: gifva, hafva b., se Föreg.: sakna b. till ngt, άχυρον εϊναί τίνος 1. m. inf b) om saker, τό δίχαιον, νόμιμο ν, ίσον, εικός.

Befolka, οϊκίζειν, κατοικίζει ν, οϊκήτορας ϊγ-Befolkning — Begjuta.

καθιστάναι.: väl befolkad, πολυάνθρωπος, 2.: svagt b., όλιγάνθρωπος, 2.: icke befolkad, έρημος, 2.

Befolkning, 1) befolkande, [κατ)οίκισις, η. {κατ)οικισμός, ο. 2) innevånare, ol Ενοικούντες. ol άνθρωποι.: stark b., πολυανθ·ρωπία, ή.: svag b., ολιγανθρωπία, ή.

Befordra, 1) fortskaffa, βιαπέμπειν. διακο-μίζειν. διαφέρειν. 2) förkofra, understödja, προ-βιβάζειν. συμφέρειν. ώφελεϊν. ονινάναι. συλλαμ-βάνειν. συμπράττειν. συνεργον εϊναί τίνος. 3) förhjelpa ngn till ngt, ss. embete o. d., προάγειν τινά εις 1. Επί τι. προ βιβάζειν εϊς τι. αύξάνειν τινά τινι.: b till straff, ποιεϊν τινα άίχην M6-ναι. παραMόναι τινά χολάζειν. προβιβάζειν τινά Ini τό άίχην chdovai.

Befordran, 1) fortskaffande, άιαπομπή, dia-χομι&ή, ή. 2) förkofrande, understödjande, προ-αγωγή, ή. ωφέλεια, ή. συνεργία, ή. 3) till embete o. d., προαγωγή, ή. αύξησις, ή (t. ex. τιμαϊς). τιμή, ή (i pass. bet.).

Befordrare, συνεργός, ο f. öfr. partt.

Befordringsmedel, βοήθεια, ή. ωφέλημα, τό.: b. till dygd, προτροπή Επ* άρετήν.

Befrakta, μισθούσθαι. ναυλονσθαι.

Befraktning, μίσ&ωσις, ή.

Be fr akt are, μισθωτής, ου, ό.

Befria, Ελευθερούν, Ελεύθερον ποιεϊν 1. χα-θιστάναι, εις Ελευθερίαν καθιστάναι 1. (starkare) Εξαιρεϊσθαι (fr. slafveri, förtryck, äfv. trångmål o. vedervärdigheter), λνειν, Ex-, άπολύειν (fr. bojor, fängelse, äfv. faror), άπαλλάττειν (fr. faror o. obehagligheter). Jfr Rädda.: b. fr. förpligtelser o. åligganden, άφιέναι.: b. gm penningar, λυτρούν. λύεσθαι. άπολύεσθαι.: gm böner b., Εξαιτεϊσθαι. — b. sig, gm pass. af nämnda vv.

Befriare, σωτήρ, ήρος, ό. ό Ελευθερώοας.

Befrielse, Ελευθέρωσις, ή. λύσις, από-, εκλν-αις, ή. άπαλλαγή, ή. άφεσις, ή. fr. ngt, τινός. Jfr Räddning.

Befrukta, γονοποιεϊν. Εγχύμονα 1. εγκυον 1. εγχαρπον ποιεϊν.: vara befruktad, χύειν 1. κυεϊν.

Befruktning, γονοποιΐα, ή.

Befrynda, εις κηάείαν συνάγειν. χηάεστάς ποιεϊν.: b. sig, κήάος 1. χη&είαν συνάπτειν. κη-άεύειν.: befryndad, χηΰεστής, ου, ο.: vara befryndad , Επιγαμβρεύειν.

BefTämja, -ande, se Befordra 2), -η.

Befullmäktiga, se Befoga.

Befäl, 1) eg., άρχή, ηγεμονία, ή (iallmht).: milit. b., στρατηγία, ιππαρχία, ταξιαρχία, λ οχ αγία, ναυαρχία, τριηραρχία, φρουραρχία o. s. v. efter olika slag o. grader, oftare gm vv.: stå under ngns b., είναι υπό τινι. άρχεσθαι ύπό τίνος.: under ngns b., άρχοντος, ηγουμένου, στρατηγούν-τός τίνος.: föra b., se Anföra. 2) = de befäl-hafvande, ol άρχοντες, ηγούμενοι.

Befälhafvare, se Anförare.: b. öfver en fästning, se Kommendant.: b. öfver en provins, se Ståthållare.: b. öfver regemente, sqvadron o. s. v., se under d. oo.

Befängd, 1) utom sig, μανιχός, 3. μανείς, εϊσα έν. εξω αυτού γενόμενος. άφρων, 2.: vara b., μαίνεσθαι. 2) orimlig, άτοπος, 2. αλλόκοτος, 2. άλογος, 2. μανιώδης, 2. άπεικώς, υϊα, ός.

Befängdhet, 1) μανία, αφροσύνη, ή. 2) άτο-πία, άλογία, ή.

Befästa, 1) göra stadig, beståndande, στηρι-

ζειν. Εμπεδούν. βεβαιούν, κρατννειν. 2) gm fästningsverk, όχυρούν (gm alla slags medel) τειχί-ζειν, περιτειχίζειν (gm murar o. d.). κρατύνειν (sätta i skick att kna hålla stånd).: b. mot ngn, Επιτειχίζειν. — befästad, utom partt. äfv. gm adj. under Fast 3).

Befästning, 1) befästande i allmht, βεβαιώ-σις, ή o. m. vv. 2) befästande gm fästningsverk, όχύρωσις, ή (Sedn.). τείχισις, περι-, Επιτείχισις, ή. τειχισμόςι περι-, Επιτειχισμός, ο. 3) fästningsverk, τείχος, τείχισμα, όχύρωμα, Επιτείχι-σμα, το.

Begabba, καταγελάν τίνος, διασύρειν, χλευά-ζειν, σκώπτειν τινά.: fräckt b., νβρίζειν τινά 1. εις τινα.

Begabbare, σκώπτης, Επισκώπ της, χλευαστής,

o. o. partt.

Begabberi, κατάγελως, ωτος, ο. διασυρμός, ο. χλευασία, ή. χλευασμός, ό. σκώιρις, ή.

Begagna o. b. sig af (till sin fördel), χρή-σθαi τινι. καρπούσθαί τι. άπολαύειν τινός. äfv. διατίθεσθαι (t. ex. την σχολή ν εις τι). Jfr Bruka.

Begapa, κεχηνότα θεάσθαι.: ngt begapas, περίστατον γίγνεταί τι.

Begge, άμφω, dual., άμφότερος, 3 ("ambo"). εκάτερος, 3 ("uterque"). Ofta är dual. tillräcklig.: en af b., ο έτερος.: ett af b. (ett af två), δυοϊν θάτερον 1. θάτερα.: hvilken af b., πότερος, 3. όπότερος, 3 (i indir. fråga).: ingen af b., ου-δέτερος, μηδέτερος, 3.: på b. sidor, άμφοτέρωθι. εκατέρωθι. κατ' αμφότερα. καθ* εκάτερα.: åt b. sidor, άμφοτέρωσε. εκατέρωαε. Επ' άμφότερα. Εφ' εκάτερα.: fr. b. sidor, άμφοτέρωθεν. Εκατέρωθεν, άπ1 αμφοτέρων,

αφ' εκατέρων.: b. gångerna, I-κατεράκις.: på b. sätten, ἀμφοτέρως. ἑκατέρως. äfv. ἀμφοτεράκις. Επ' αμφότερα.

Begifva, 1) tr., en sak, Εξ-, ἀφίστασθαί τίνος, ὑφίεσθαί τίνος. 2) refi., förfoga sig, Ιέναι, ερχεσθαι, χωρεϊν εις, Επί, πρός τι.: b. sig hem, οϊκαδε ιέναι.: b. sig fr. ett ställe, ἀπιέναι, ἀπέρ-χεσ&αι. ἀποχωρεϊν.: b. sig till ett annat ställe, μεθίστασθαι.: b. sig till ngn, προσιέναι τινί 1. πρός τινα.: b. sig på flykten, se Flykt.: b. sig till hvila, (κατα)κοιμάσθαι. ἀναπαύεσθαι.: b. sig i ensamheten, ὑποχωρεϊν εις Ερημίαν. Stundom återgifves icke b. sig (då dess begr. innebäres i ett föreg. vb), t. ex. inbyggarena lemnade staden

0. begåfvo sig till en fast plats på bergen, τήν πόλιν Εξέλιπον οι Ενοικοΰντες εις χωρίον οχυρό ν Επί τά όρη.: han stod upp o. begaf sig in i ett rum, ἀνίστατο εις οϊκημά τι. — det begaf sig, se Hända.

Begifvande, se Medgifvande.

Begifven, προπετής, καταφερής, fi'κατάφορος, 2. εις 1. πρός τι.: vara b., χαρίζεσθαι (τινί), starkare, προσκεϊσθαι, όονλεύειν (t. ex. ταϊς ήάο-ναϊς). ἡττω είναι (t. ex. οίνου, ἔρωτος).: b. på läsning, φιλαναγνώστης, ου, ὁ. φιλομαθής, 2.: b. på vin, gräl, vinning, etc., φίλοινος, πιλόνει-κος, φιλοκερδής, 2. etc.

Begifvenhet, gm adjj. o. vv. jfr Böjelse.: specielt, φιλομάθεια, φιλοινία, φιλονεικία, φιλοκέρδεια, η etc., se Föreg.

Begjuta, ngn m. ngt, καταχεϊν, κατασκεάαν-νύναι τινός τι. καταντλεϊν τινός τι 1. τινά τινι

1. τινί τι. καταιονάν τινά τινι. βρέχειν τινά τινι (väta); b. jord o. växter m. vatten, se Yattna.30

Begjutning — Behandla.

Be gjutning, κατά-, Επίχυσις, κατ-, Επάν-τλησις, καταιόνησις, η. βροχή, βρέξις, ή.

Beglänsa, καταλάμπειν τινός 1. τι. Επιλάμ-πειν τινί. κατανγάζϊίν τι.

Begrafning, ταφή, ή. τό θάπτειν. Εκφορά, ή. κηόος, τό (likbegängelse).: gifva ngn b., τά νομιζόμενα ποιεϊν τινι.: neka ngn b., ταφής εϊρ-γειν τινά.

Begrafningsplats, τάφος, o. ταφή, ή.: den offentliga b.-en, πολνάνάριον, τό (Sedn.).

Begrafva, 1) en död, θάπτειν. καταθάπτειν. κρύπτειν yrj 1. τάφω. Εκφέρειν, Εκκομίζειν. κη-άενειν. τά νομιζόμενα ποιεϊν 1. Επιτελεϊν τινι. 2) i allmht a) eg., κατορύττειν, καταχωννύναι. b) fig., ἀφανίζειν. κρύπτειν. ἀποκρύπτειν.: b. ngt i glömska, ἀφανίζειν τήν μνήμην τινός.

Begrepp, εϊ&ος, τό. Ιάεα, ή. ἐννοια, ή. νους, ὁ. λόγος, ὁ. πρόληχρις, κατάληχρις, ή (konstord hos Sedn.).: ha ett tydligt b. om ngt, γνωρίζειν τι.: icke ha ngt b. om ngt, ἀγνοεϊν τι. ουκ Εν-νοεϊν 1. ου μανθάνειν τι.: icke hafvande b. om ngt, ἀνεννόητός τίνος.: icke kunna göra sig b. om ngt, ἀπολείπεσθαί τίνος.: få ett b. om ngt, εννοιάν τίνος λαβείν, b) vara, stå i b. att, μέλ-λειν m. inf. ερχεσθαι m. part. fut.

Begripa, 1) fatta, förstå, (κατα)λαμβάνειν (κατά) μανθάνειν. ξυνιέναι. παρακολουθεϊν (τινί). Εννοεϊν, -εϊσθαι. αϊσθάνεσθαι. Jfr Fatta, Förstå. 2) b. i sig, se Omfatta.

Begriplig, νοητός, ληπτός, καταληπτός, 3. εὑμαθής, 2. σαφής, 2. απλούς, 3. ἀήλος, 3.

Begripligtvis, se Naturligtvis.

Begrunda, Ενθυμεϊσθαι. Εννοεϊν. σκοπεϊν. λο-γίζεσθαι, ἀιαλογίζεσθαι. θεωρεϊν. ἀναθρεϊν (förnyade ggr). φροντίζειν (περί τίνος). Ιν νω λαβείν.

Begrundan, -ning, Ενθύμησις, ή. λογισμός, ὁ. φροντις, ίάος, η. θεωρία, ή.

Begråta, κλαίειν. ἀπο -, κατακλαίειν. θρη-νεϊν, καταθρηνεϊν. ἀακρύειν, ἀπο-, καταάακρύειν.: begråten, ἀακρυτός, 3.: mycket begråten, πολὑκλαυστος, πολυάάκρντος, 2.: värd att b., θρήνου ἀξιος, 3.

Begränsa, ὁρίζειν. δρονς τιθέναι 1. καθιστά-ναι (τινός 1. τινί). περιγράφειν. περατουν. — begränsad, ὡρισμένος, 3. περίγραπτος, 2.

Begränsning, ορισμός, ο.

Begynna, -else, se Börja, -η.

Begynnare, 1) se Upphofsman. 2) se Nybö rj ar e.

Begynnelsebokstaf, τὸ πρώτον γράμμα.

Begå, 1) en fest, ἀγειν. Επιτελεϊν. συντελεϊν. ποιεϊσθαι. 2) en dålig handling, Εργάζεσθαι. πράττειν. se f. öfr. under subst. (Brott, Fel, o. d.). 3) b. det så, att, se Bedrifva. 4) re/., b. sig, a) se Berga sig. b) b. sig m. ngn, se S ämj as.

Begåfva, ngn m. ngt, ἀωρεϊσθαι, χαρίζεσθαἰ τινὶ τι. κοσμειν, χορηγεϊν τινἀ τινι. παρασκευἀ-ζειν τινὶ τι.: vara begåfvad m. ngt, εχειν τι. τε-τνχηκέναι τινός, παρεσκευάσθαι τινί. πεφυκέναι εχοντά τι (af naturen), εὐπορεϊν τὶνος (i rikt mått).

Begär, Επιθυμια, ἡ. ερως, ωτος, ὀ. πόθος, ὁ (trängtande b.).: häftigt b., ὀρεξις, ορμή, πτό-ἡ- ζῆλος, ὁ (b. att uppnå ngt framför andra medtäflande).: sinnliga b., ἡάοναἰ al.: väcka b. hos ngn, Επιθυμίαν Εμβάλλειν τινι.: väckande b., ορεκτικός, 3.

Begära, l)ha begär, Επιθυμει v, ὀρέγεσθαι, Εφιεσθαι, γλἰχεσθαἰ τἰνος, ποθειν, Επιποθεϊν τι (m. trängtan). 2) fordra, bedja, αἵτεϊσθαι (τἰ παρἀ τἰνος), ἀεϊσθαι (τινός τι), ἀξιοὐν τι.

Begäran, l)ss. handling, αιτησας, ΰἐηὐις, ἀξἰωσις, ἡ. 2) det begärda, αἰτημα, ἀέημα, αξιωμα, τὀ.

Begärförmåga, το Επιθυμητικόν, ὀρεκτικόν.

Begärlig, 1) om pers., Επιθυμητικός, 3. Ε-πιθυμών, οὐσα. οϋν. Εφιέμενος, 3.: vara b. efter ngt, Επιθυμεϊν, Εράν τἰνος. Επιθυμητικώς, Ερωτικώς εχειν τινός, πεινήν 1. ὀιψήν τἰνος. 2) om salter, Επιθυμητικός, ορεκτικός, 3. bättre gm omskr., ου Επιθυμούσιν o. d.

Behag, 1) subjectivt a) känsla, ἡάονή, ή. θυ-μός, ὁ. χάρις, ιτος, ἡ.: finna b. i ngt, η&εσθαἰ τινι. χαἰρειν τινἰ 1. Επἰ τινι.: till b., πρός χάριν 1. m. χαριζὁμένος.: till hkns b.? του χάριν;: dig till b., σὴν χάριν.: göra ngn ngt till b., χαρἰζεσθαἰ τινἰ τι. Εν χάριτι 1. πρός ἡάονήν ποιεϊν τινἰ τι.: tala ngn till b., χαριζόμενόν τινι λέγειν, πρός χάριν ὀμιλεϊν τινι. πρός ἡ&ονήν λέγειν τινἰ. b) vilja, βούλησις, ή. τὸ ἀοκοὐν, ἀὁξαν.: efter ditt b., οπως cΐοκεϊ σοι 1. ὔπως βούλει.: stå i ngns b., ειναι Επι τινι.: lemna åt ngns b., Επιτρέπειν τινἰ.: efter b., Επ' ἀάείας. Επ* Εξουσίας, κατά τὸ ἀοκοὐν. Εκ τών ἀοκοὐντων. 2) objektivt, χάρις, ιτος, ἡ. κάλλος, τὁ. τέρψις, ἡ. τὸ τερπνόν, τὸ Επἰχαρι, εὐχαρι.: kroppens b., χάρις, ὠρα η του σώματος.: naturens b., τὰ Εν φύσει καλἀ.: ha b. för ngn, τέρπειν, ψυχαγωγεϊν τινα. Εν ἡάονϊ} ειναι τινι.: m. b., Επιχαρἰτως.: utan b., σκαιώς. ἀπειροκάλως.

Behaga, 1) ingifva känsla af behag, ἀρέσκειν τινι (äfv. τινἀ), προσιεσθαἰ τινα. τέρπειν τινἀ.: ngt behagar mig, ἡάομαἰ τινι. Εν ἡάονρ 1. ἡ&ο-μένω 1. ἀσμένω μοι Εστι τι. ἡ&ονὴν παρέχει μ οι τι. ἀρέσκομαἰ τινι. ἀγαπώ, φιλώ τι. Επαινώ τι. svagare, ἀρμόζει μοἰ τι. εὐάρμοστόν Εστι μοἰ τι. κατά νουν Εστἰ μοἰ τι.: om det behagar dig , εϊ cΐοκεϊ σοι. ει βουλομένω σοι Εστιν.: b. sig i ngt, καλλωπἰζεσθαἰ τινι·: låta ngt b. sig, ὑπομένειν

1. φέρειν τι. ἀνέχεσθαἰ τι 1. m. part. ἀναάεχεσθαἰ τι.: låta allt b. sig, μηΰἐν παρἰεσθαι. 2) se Å-stunda, Önska.: ss. höflighetsuttryck vid en tillsägelse, βούλου m. inf, εϊ βούλει 1. gm opt. m. av.

Behagfull, Επἰχαρις, εὐχαρις, ιτος, 2. Επα-φρο&ἰσιος, 3. χαρίεις, εσσα, εν.

Behaglig, se Föreg.; vidare: ἡάὐς, 3, γλυκύς, 3. προσφιλής, 2. κεχαρισμένος, 3. ἀρεστός, 3. ἀσπαστός, 3. τερπνός, 3. εὐτερπής, Επιτερπής,

2.: b. att lefva m., εὐκολος, 2.: lefva behagligt, ευκόλως ζήν.: i b. tid, Εν καιρώ, πρός καιρόν.

Behagsjuk, ἀρεσκος, ἀρισκευτικός, 3. bättre m. omskr., ἀρέσκειν Επιθυμών o. d.

Behag sjuka, ἀρεσκεια, ἡ.

Behandla, μεταχειρἰζεσθαι, -ειν τινἀ o. τι (handtera), χρήσθαἰ τινι (både om pers. o. saker). ἀιατιθέναι τινἀ o. τι

(bringa i ett visst skick). προσφέρεσθαί τινι 1. πρός τινα (bemöta), πρα-γματεύεσθαί τι (bedrifva ngt, äfv. om vetenskaplig behandling). Εργάζεσθαί τι (bearbeta ett äm-ne). Εγχειρεϊν, Επιχειρεϊν τινι, ἁπτεσθαί τίνος (lägga hand vid ngt).: sorgfälligt b., θεραπεύειν (t. ex. νοσούντα).: skriftligen b. ngt, γράφειν, συγγράφειν περί τίνος.: flyktigt o. vårdslöst b.Behandling — Bekant.

ngt, Επισύρειν τι.: lätt att b., ευχερής, εύμεταχεί-ριστος, 2.: svår att b., δυσχερής, 2.: b. ngn illa, likgiltigt, föraktligt, skymfligt o. s. v., se under d. oo.: behandlas illa, väl, smädeligt, κακώς 1. κακά, ευ 1. ἀγαθά, αισχρά πάσχενν (υπό τίνος).: låta b. sig lika med de oskäliga djuren, ταυτά πάσχε tv τοïς ἀφρονεστάτοις τών θηρίων.

Behandling, μεταχείριιης, ή. χρήσνς, ή. πραγματεια, ή. Εργασία, ή. θεραπεια, ή (sorgfällig b.), τρόπον, ον (bemötande).: skriftligt)., συγγραφή, ή.: skymfligb., αϊκία, ή. προπηλακνσμός, ό.: öfvermodig b,, υβρνς, εως, ή. Ofta gm omskr., t. ex. jag tror mig icke hafva förtjent en sdn b. af hm, ουκ ἀξνώ ταύτα παθεϊν υπ' αυτού.: jag är missbelåten m. dna b., μέμφομαι 1. αγανακτώ ταύτα παθών 1. πάσχων.: underkasta, lida en b., se Föreg.

Behandlingssätt, αγωγή, ή. μέθοδος, ή. o. Föreg.

Beherrska, 1) eg., κρατεϊν, Επνκρατεϊν, ἀρ-χενν, βασιλεύειν, κΰριον εϊναι, oinskränkt, cfe-σπόζενν, τυραννεύειν, alla m. gen.: b. sig sjelf, κρατεϊν, κρείττω εϊναν, Εγκρατή είναι εαυτού, sina begär, τών Επιθυμιών.: beherrskas, ἀρχεσθαι, βασιλεύεαθαι, τυραννεύεσθαι. είναι υπό τινι. 2) om orter, ύπερέχειν τινός.

Beherrskande, αρχή, ή. o. m. υν.: begärens b., Εγκράτεια, η. σωφροσύνη, ή.

Beherrskare, se Herrskare.

Behjelplig, vara ngn b. till ngt, συμπράτ-τειν τινί τι. συνεργόν εϊναί τινί τίνος.

Behjerta, Ενθυμεϊσθαι. Εν νώ λαβείν· Ενθύ-μιον ποιεϊσθαι. Επιστροφήν ποιεϊσθαι τίνος. — behjertad, se Modig.

Behof, 1) behöfvande, χρεια, ή. ενδεια, ή. o.m.vv., se Behöfva.: efter b., vid förefallande b., οπως δει, οπότε δει.: vara i b., ἀπορον είναι, ἀπορεϊν.: vara i yttersta b., Εν Εσχάτη ἀ-πορία είναι.: vara i b. af ngt, se Behöfva. 2) det som behöfves, ἀναγκαϊα, δέοντα, Επιτήδεια, τά.: trängande b., τά κατεπείγοντα.: de dagliga behofven, τά καθ9 ήμέραν.: ha små, stora b., μικρών, πολλών δεϊσθαι.: bortgå för att förrätta sitt b., ὑποχωρεϊν πρός 1. Επι τά ἀναγκαϊα 1. Επι χρεΐαν ἀναγκαιαν.

Behåll, vara i b., σώζεσθαι, λείπεσθαι, πε-ρίλοιπον 1. λοιπόν είναι, περιεϊναν (τινί, ngn har i b.).: vara i godt b., Εν ἀσφαλεϊ είναι, ἀσφα-λώς εχειν. σών εϊναν.

Behålla, κατέχενν, εχειν. δνασώζεσθαν. δνα-τηρεϊν. διαφυλάττενν.: b. för sig, εαυτώ καταλεί-πειν, -σθαι. jfr Förtiga.: b. öfverhand, se Öfverhand. b. i minnet, εχειν διά μνήμης, μνη-μονεύειν. διασώζειν. σώζεσθαι. διαφυλάττεσθαι. — behåljen, σώ?, 3. αβλαβής, 2. — λοιπός, 3. περιών, ουσα, όν.: = bergad, se d.

Behållning, τά λοιπά, περιόντα, περιγι-γνόμενα.: jag har ngt i b., λοιπόν Εστι, περίε-στί μοί τν.

Behäftad, vara b. m. ngt, Ενέχεσθαί τινι (om skuld), συνεϊναι, συν-, κατέχεσθαί τινι äfv. νο-σεϊν τι (om onda tillstånd i allmht). εχειν τν Εν εαυτώ (om inre lyten).: vara b. m. en sjukdom, νοσεϊν (νόσον), συνέχεσθαι νοσήματν.: vara b. m. en Ögonsjukdom, ett hjertlidande, νοσεϊν τους οφθαλμούς, τήν καρδιαν.

Behändig, ευκίνητος, εϋζωνος, 2, Ελαφρός}

3, ταχύς, 3 (rörlig, snabb).: skicklig, sinnrik, ευχερής, 2. δεξιός, 3. εύμήχανος, 2. (äfv. om saker).

Behänga, καταπεταννύναι. περικαλύπτειν. ἀ-ναδεϊν (m. band o. d.).: b. m. kransar, καταστέ-φενν.

Behöflig, ἀέων, ουσα, ον. αναγκαίος, 3. προς-ήκων, ουσα, ον. Επιτήάειος, 3 o. 2.: det är behöfligt, att, ἀεϊ, ἀνάγκη (Εστίν) m. acc. o. inf.: ngt är behöfligt för ngt, δει τννος πρός τν. δεϊταί τί τίνος.

Behöflighet, χρεία, ενδεια, η. ἀνάγκη, ή. o. gm omskr. m. δεϊν, χρήναν. t. ex. dna åtgärds b. är uppenbar, οτν ἀεϊ τούτο γενέσθαν φανερό ν Εστνν.

Behöfva, 1) act., δεϊσθαι τίνος. Ενδεώς εχειν, Ενδεά εϊναί τίνος.: jag behöfver ngt, δεϊ μοί τίνος.: ytterligare b., Επι-, προσδεϊσθαν.: hd behöfver du göra dta? τί δεν σε τούτο ποιεϊν;: saken behöfver mycken omsorg, δεϊται πολλής Επιμελειας. Jfr Fordra. 2) pass. (o. opers.), behöfvas, άεϊ. χρή (det som är af nöden m. gen. 1. inf): det behöfves inga ord, ουδέν δεϊ λόγων.

Behörig, δίκαιος, 3. άξιος, 3. οικεϊος, 3. Επιτήδειος, 3 o. 2. προσήκων, ουσα, ον. εϊκώς, υϊα, ός. ικανός, 3. o. gm omskr. m. relät, (ον, οϊον, οσον, ώς) o. δεϊ, χρή, προσήκει.

Beifra, κολάζειν. Επιτνμάν. Επιλαμβάνεσθαί τίνος, μετ-, Επεξέρχεσθαι, -ιέναι.

Bejaka, se Jaka.

Bekajad, se Behäftad.

Bekant, 1) känd af 1. för ngn, γνωστός, 3. γνώριμος, 2. starkare, εϋγνωστος, 2 (väl b.), εκπυστος, ανά-, διάπυστος, 2. (eg. om det gm efterforskningar inhämtade), φανερός, δήλος, 3, ε μ-, Επιφανής, 2 (s. ligger klart för ögonen). Jfr Beryktad.: allmänt b., πάσι φ>ανερός.: vara b. ss., φ>ανερόν 1. δήλον είναι m. part. 1. οτι m. v. fnit.: ss. b., tüf πάντες Ισασιν. — göra b., a) i allmht, bringa till andras kunskap, δηλούν. φα-νερόν ποιεϊν. Εκφαίνειν. Εκφέρειν (äfv. gm skrifter). b) gm ryktet utsprida, Εκφέρειν. διαγγέλ-λειν. διαθρυλεϊν. διαδιδόναι. διαφ>ημίζειν. c) offentligen kungöra, προαγορεύειν. προειπεϊν.: om lagar, προτιθέναι. άποδεικνύναν.: gm anslag, προ-γράφενν.: gm härold, κηρύττενν. άνακηρύττειν. ά-νενπεϊν.: om befälhafvares ordres, παραγγέλλενν, παρεγγνάν. 2) som har bekantskap a) m. en pers., γνώρνμος, 2. φίλος, 3.: göra ngn b. m. ngn, συνν-στάναν τννά τινι· γνώριμον ποιεϊν τινά τινι.: göra sig b. m. ngn, εις πεϊραν Ελθεϊν τίνος, πειραθήναί τίνος, οικειουσθαί τινι.: blifva b. m. ngn, γνώριμον γίγνεσθαι τινι. Εν πείρα γίγνεσθαι τίνος.: vara b. m ngn, γνωρίμως εχειν τινί. Εμπειρως εχενν τννός. οϊκείως εχειν 1. διακεϊσθαι πρός τινα, οϊκείως χρήσθαί τινι (om nära bekantskap), b) m. en sak, εμπενρος, Επνστήμων, 2.: vara b. m. ngt, γιγνώσκειν, εϊδέναι, Επίστασθαί τι. πεπει-ράσθαί τννος. εμπενρον, Επνστήμονα εϊναί τίνος. Εμπειρως εχειν τινός.: göra ngn b. m. ngt, se Undervisa.: göra sig b. m. ngt, πεϊράν τίνος λαμβάνειν. Εμπειρίαν κτάσθαν τίνος, μανθάνειν, καταμανθάνειν τι. — Bekant, (ss. subst), γνώριμος, συνήθης, ό. i högre grad, οικειος, ό: vara gammal b. till ngn, πάλαι γνωρίμως εχειν τινί. Εκ παλαιού, Εκ παιδειας (eg. fr. skolåren) φίλον εϊναί τινι.32

Bekantskap, γνώσις, Επιστήμη, Εμπειρία, ή (m. en sak), γνώρισις, συνήθεια, οϊχειότης, η (m. en pers.).: = bekante, γνώριμοι, συνήθεις, φίλοι, οικεϊοι, οι.

Beklaga, 1) uttala sitt medlidande: οϊκτεί-ρειν, οικτίζειν, τινά τίνος, ngn för ngt; m. bl. acc. (ngn 1. ngt), [άπ)ο&ύρεσθαι, (κατ)ολοφνρε-σθαι. οιμώζειν. κατοικτείρειν. 2) b. sig öfver, se Klaga, Besvära sig

Beklagansvärd, οικτρός, Ελεεινός, άθλιος, 3.

Beklagligen, φευ. äfv. ονάεν άέον. ό 1. ώς μή ώφελε γενέσθαι o. d. omskr.

Bekläda, 1) eg. άμφιεννύναι, περιαμπέχειν, Ενάύειν τινά τι. περιστέλλειν τινά τινι. περιβάλ-λειν τινί τι. άμπέχειν (beklädnaden subj.). 2) o-eg., m. ett embete, περιάπτειν τινί τιμάς, περιέ-πειν τινά τιμαϊς. κοσμεϊν τινα τιμαϊς.: b. ett embete, se Embete.

Beklädnad, άμπεχόνη, ή. άμφιεσμα, τό. πε-ριβόλαιον, περίβλημα, τό. περιστολή, ή. Jfr Klädnad.

Beklämd, -ning, se Ängslig, Ängslan.

Bekomma, 1) tr., se Få. 2) intr., lända, ha påföljd, άποβαίνειν, γίγνεσθαι.: huru har resan bekommit dig, πώς άιάκεισαι 1. οιατέθεισαι 1. άπήλλαχας Εκ τής όάού.: b. väl, συμφέρειν. λν-σιτελειν. καλώς εχειν.: bekomme det dig väl, ευ σοι γένοιτο.: ngt bekommer mig väl, όνίναμαι, ωφελούμαι εκ τίνος.: b. illa, βλάπτειν. βλαβερόν είναι, κακώς εχειν.: det skall b. dig illa, κλαίων 1. ον χαίρων άπαλλάξεις. οϊμώξει. κλαυσει. άχθέ-σει τούτω.

Bekosta, τά χρήματα 1. τάς άαπάνας παρέ-χεσθαι εις τι.

Bekostnad, på ngns b., τοις τελεσί τίνος, παρεχομένου τινός τάς ἀαπάνας.: på egen b., τοις αύτου 1. οϊκείοις 1. ιάίοις τέλεσιν, ἀπο τών ϊάίων χρημάτων 1. bl. idia. äfv. gm αυτοτελής, 2.: på statens b., Εκ ἀημοσίου. ἀημοσία.

Bekransa, στέφανο νν τινα. στέφανον περι-τιθέναι τινί. στεφάνω ἀναάεϊν τινα.: m. sakobj., στέφειν, καταστέφειν τι.

Bekriga, πολεμεϊν τινι 1. πρός τινα. πόλε-μον Εκφέρειν 1. αϊρεσθαι πρός τινα. Επιστρατενειν, -σθαι τινι. όπλα 1. πόλεμον Επιφέρειν τινί.

Bekräfta, 1) gifva bestånd, gällande kraft, βεβαιούν. Εμπεάούν. κυρονν, Επικνροvν. Επιχειρο-τονεϊν, Επιψηφίζεσθαι (om folkförsamling). 2) intyga ett flide, μαρτυρειν. επιμαρτνρεϊν.: m. ed b., Επομνύναι.: = göra trodd, πιστόν ποιεϊν. πί-στιν παρέχειν.: b. sig, πίστιν εχειν. φανερόν γίγνεσθαι. 3) se Jak a.

Bekräftelse, βεβαίωσις, ή. κνρωσις, ή. πί-στις, ή. o. m. vv.

Bekymmer, μέριμνα, ή (poet. o. Sedn.). φρον-τίς, kPoς, ή. ανία, ή. λύπη, ή.: hafva b., dia φροντιάος είναι, ἀνιάσθαι. Εν λύπαις εχεσθαι.: göra ngn b., φροντi&α παρέχειν τινί. λύπαις περιβάλλειν τινά. Jfr Bekymra.

Bekymmerfri, ἀλυπος, ἀμεριμνος, εϋκολος, 2.

Bekymmerfrihet, ἀλυπία, ἀμεριμνία, ευκολία, ή.

Bekymmer full, om pers., περίλυπος, ὀύσ-θυμος, 2. ἀνιαρός, 3. σκυθρωπός, 3.: om saker, se Följ.

Bekymmersam, ἀνιαρός, λυπηρός, 3.

Bekymmerslös, se Sorglös.

Bekymra, 1) tr., ἀνιάν, λυπεϊν τινα. ἀά-κνειν τινά. ἀυσθυμίαν Εμβάλλειν τινί. μέλειν τινί. Επιμελές είναι τινι. 2) refl., b. sig öfver 1. f. ngt, ἀνιάσθαι, λνπεϊσθαί τινι 1. Επi τινι. ἀχθε-σθαί τινι 1. Επί τινι. ἀνσθύμως εχειν περί τι.: b. sig om ngt, φροντίζειν τινός 1. περί τίνος 1. ύπέρ τίνος. Επιμελεϊσθαί τίνος, μέλει μοί τίνος 1. τί. πρόνοιαν εχειν 1. ποιεϊσθαι τίνος.: = göra afs. på, fråga efter, λόγον εχειν 1. ποιεϊσθαι τίνος. Επιστρέφεσθαι, Εντρέπεσθαί τίνος.: b. sig om o-nyttiga ting, περιεργάζεσθαι.: b. sig föga om en sak, ὀλιγωρεϊν τίνος, βραχύ φροντίζειν τινός.: icke b. sig om ngt, ἀμελεϊν, ἀμελώς εχειν τινός. — bekymrad, utom partt. äfv. adjj. under Be-kymmerfull.: vara b. för ngn, φοβεϊσθαι, ἀε-άιέναι ύπέρ τίνος 1. περί τινι 1. τινός. Jfr ofvan.

Bekänna, 1) tillstå rigtigheten af en annans påstående, ὀμολογεϊν. καθ-, προς-, σννομολογεϊν. Εξομολογεϊσθαι. φάναι. κατα-, συμφάναι. ἀναάέ-χεσθαι.: frivilligt b., αύθομολογεϊσθαι. 2) yppa, omtala, φράζειν. ἀηλονν. ἀποφαίνειν.: b. sig till en vetenskap, tro, Επαγγέλλεσθαι.: b. sig till Christendomen, ἀποάεικνvναι εαυτόν χριστιανόν.

Bekännelse, ομολογία, ὀμολόγησις, Εξομο-λόγησις, ή. ομολόγημα, τό. o.m.vv.: aflägga en b., se Bekänna.: tvinga till b., καταναγκάζειν τινά ὀμολογεϊν.: gm tortyr, Εκβασανίζειν.: enl. din b., Εξ ων συ ομολογείς.

Belacka, se Förtala.

Belamra, γεμίζειν, ύπεργεμίζειν τί τίνος, ἀ-τακτως τιθέναι τι εν τινι.

Belasta, φορτίζειν τι. φορτονν. φ>ορτίον Εμβάλλειν 1. Επιτιθέναι τινί. Επισάττειν (hästar, åsnor etc.), om skepp, γεμίζειν.: vara belastad, μεστόν είναι τίνος, γέμειν τινός. oeg., Ενέχεσθαί τινι.: belastad ni. skuld, ύπόχρεως. Jfr Betunga, Besvära.

Bele, καταγελάν τίνος. Jfr Begabba.

Beledsaga, se Ledsaga.

Belefvad, ἀστεϊος, 3. ομιλητικός, 3. κομψός, 3. εντράπελος, 2. Επιάέξιος, 2.

Belefvenliet, κομψότης, κομψεια, ή. ευτραπελία, ή. Επιὑεξιότης, ή.

B e 1 j u g a, καταψεύάεσθαί τίνος. ψεύάεσθαι κατά τίνος.

Belopp, αριθμός, ὁ. πλῆθος, τό. τὸ γιγνό-μενον. κεφάλαιον, τό. τὸ σύμπαν.

Belysa, 1) eg. καταλάμπειν τινός 1. τὶ. κα-ταυγάζειν τι. 2) fig., se Förklara.

Belysning, 1) eg. κατάλαμψις, ἡ. καταυ-γασμός, ὁ. Επιφωτισμός, ὁ. äfv. φώς, τός, τό. 2) fig., se Förklaring.

Belåna, ἀανείζεσθαι Επὶ τινι 1. νποθέντα τι 1. ὑποθήκην (Ενέχυρον) ἀόντα τι.

Belåten, αυτάρκης, 2 (s. är sig sjelf nog). εὔκολος, 2 (lätt att tillfredsställa), ενθνμος, 2 (vid godt mod).: vara b. att, ἀγαπάν, στέργειν, οτι, ει, ἡν 1. m. part.: vara b. m. ngt, ἀγαπάν, στέργειν τινὶ 1. τι. ἀρκεῖ μοί τι. ἀρκεϊσθαὶ τινι. ἀρέσκεσθαί τινι.: gilla, godkänna, ἀποαέχεσθαι. Επαινεϊν.: lefva b., ενκόλως ζήν. ανταρκέστατα ζην.: göra b., se Tillfredsställa.

Belåtenhet, αυτάρκεια, ἡ. ευκολία, ἡ. εὐθυ-μία, ἡ.: ·= godkännande, ἀποαοχή, ἡ. ἑπαινος, ὁ.: betyga ngn sin b., Επαινεϊν τινα.: vara till allmän b., επαινον εχειν προς απάντων, ὑφ' ἀ-πάντων Επαινεϊσθαι.Belägen — Benhud.

33

Belägen, κείμενος, 3. οἴχου μένος, 3. ὡν9 ουσα, ον.

Belägenhet, se Läge.

Belägga, 1) eg., στρωννύναι. (ἀια)ποικίλλειν (m. konstfulla inläggningar).: b. m. bräder, σανι-ἀοὑν.: b. m. guld, silfver, koppar, καταχρυσοὑν, Επαργυροὑν, καταχαλκοὑν,: belagd m. guld etc., Επίχρυσος, Επάργυρος, Επίχαλχος, 2. 2) b. m. straff o. d., Επιτιθέναι τινί τι. ζημιοὑν τινά τινι. se subst. 3) en stad, se Följ.

Belägra, πολιορκεϊν. προσκαθίζεσθαι, προς-καθήσθαι. περικαθίζεσθαι, περικαθήσθαι. προς-εάρεὑειν. περιστρατοπεάεὑεσθαι. χαταχλείειν. πε-ριτειχίζειν.: b. en person (m. böner, anklagelser etc.), προσκεϊσθαί τινι. πολιορχεϊν τινα.: de belägrade, οι πολιορχούμενοι. o* Εν t»J πόλει, Εν τω τείχει.

Belägring, πολιορχία, ἡ. προσεάρεια, ἡ. πε-ριτείχισις, ἡ. περιτειχισμός, o.: upphäfva b., Εχ-στήναι της πολιορκίας.: gm b. bringa till uppgif-ning, Εχπολιορχεϊν.

Belägringskonst, ἡ πολιορκητική.

Belägringskrig, τειχομαχία, η: föra b., τειχομαχεϊν.

Belägringsmaskin, μηχανή, η. μηχάνημα, τό.: föra belägringsmaskinerna intill staden, προς-φέρειν 1. προσάγειν τάς μηχανάς irj πόλει.

Belägringstillstånd, πολιορκια, ἡ.: förklara en stad i b., πολιορκιαν Επικηρύττειν itj πόλει.: försättas i b., εις πολιορκίαν καθίστασθαι.

B el än a, ngn m. ngt, χαρίζεσθαί τινι τι. ἀ-πονέμειν τινί τι.

B el ä sen, πολυγ ράμματος, πολυμαθής, 2.

Beläsenhet, πολυμαθία, ἡ.: stor b., πολυ-αναγνωσία, ἡ. πολλών γραμμάτων Εμπειρία, ἡ.

Beläte, εἴαωλον, τό. ἀγαλμα, τό. Jfr Bild.

Belöna, τιμάν. τιμάν, κοσμεϊν ἀώροις τινά. ἀωρα ἀιάόναι τινί. ἀποὑι&όναι χάριν 1. χάριτάς τινι.: b. efter förtjenst, ἀξιας δωρεάς ἀιάόναι τινι.: b. för visade tjenster, ἀντευεργετεϊν, ἀντευ-ποιεϊν τινα.: belönas, ἀπολαμβάνειν χάριν, μι-σθόν. τιμάσθαι.

Belöning, χάρις, ιτος, ἡ. ἀμοιβή, η (vedergällning). τιμή, ἡ. μισθός, o. ἀωρεά, ἡ. αθλον, ἀριστεϊον, νικητήριον, τό (segerpris), γέρας, τό (äreskänk).: b. för räddning ur fara, σώστρα, τά.: utsätta en b., ἀθλον κατα-, προτιθέναι.: en b. är utsatt, ἀθλον πρόκειται.: få en förtjent b., τιμήν ἀξίαν φέρεσθαι. τών ἀξιων τυγχάνειν.: ge ngn en b. i penningar, τιμάν τινα χρήμασιν.

Belöpa sig till, είναι, γίγνεσθαι m. gen. (äfv. prædicatswom.). Vid ett ungefärligt angifvande af beloppet, είναι ἀμφι, περι τι\. εις τι (inemot).: huru mycket belöper sig på hr o. en, πόσον Εκά-στω γίγνεται; hs förmögenhet b.

sig på 10 talenter, ή ουσία αὐτοῦ αξία Εστι ἀέκα ταλάντων.

Bemanna, 1) ett skepp, πληρούν. Εμπιπλά-ναι.: bemannad, πλήρης, 2. 2) b. sig, ἀναθαρ-ρεϊν. θυμόν ἀναλαμβάνειν. ἀνακύπτειν.

Bemantla, παρακαλύπτειν. περιπέττειν. ὑπο-κορίζεσθαι (m. förskönande ord). ἀποκρύπτεσθαι. Επηλυγάζεσθαι.

Bemedla, 1) bilägga (tvistl.d.), ἀιαιτάν (ss. skiljedomare), ἀιαλύειν. παύειν. 2) gm medling åstadkomma (fred, o. d.), μεσιτεύειν (Sedn.). àia-πράττεσθαι, ποιεϊν τι 1. m. inf.; b. ngt åt ngn, προξενεϊν τινί τι. c'υμπράτηιν τινί τι. — bemed-

lad, εύπορος, εὐχρήματος, 2. ευδαίμων, 2.: vara b., ευπορεϊν. εχειν.

Bemedling, ἀιάπραξις, ή. σύμπραξις, ή. συναλλαγή, ή (förlikande), vanl. gm νν.

Bemyndiga, se Befoga.

Bemäktiga sig ngt, κρατεϊν, Επικρατεϊν τίνος. περιβάλλεσθαί τι. ἀντιλαμβάνεσθαί τίνος, χυριον γίγνεσθαι τίνος, υ φ1 εαυτώ 1. εαυτόν ποιεϊσθαί τι. χειρούσθαί τι. λαμβάνειν, χαταλαμ-βάνειν, αἵρεϊν τι.: b. sig en person, συλλαμβά-νειν τινά.: i förhand b. sig, προκαταλαμβάνειν τι.

Bemäld, ειρημένος, προειρημένος, 3. ofta m. activ omskr. t. ex. bemälda sak, ου νυν cἴή Επε-μνήσθην.: ss. bemäldt är, οπερ ελεγον.

Bemärka, 1) se Märka. 2) se Betyda.— bemärkt, Εχπρεπής, 2. Επιφανής, 2. ἀιαφέρων, ουσα, όν.: vara b., τρέπειν τάς όψεις πρός αυτόν. Εκπρέπειν. ἀιαφέρειν.

Bemärkelse, se Betydelse.

Bemöda sig, a) ah sol., σπουόάζειν. σπεύάειν. προθυμεϊσθαι. Επιμέλεια ν ποιεϊσθαί. πονεϊν. b) b. om, för, att, σπονάάζειν περί τι 1. τινός, εῖς, πρός τι (om sträfvandets mål), υπέρ τίνος (för ngts skull), σπεύάειν τι. Επιμελεϊσθαι 1. Επιμέ-λειαν ποιεϊσθαί τίνος 1. περί τίνος, προθυμεϊσθαί τι. (alla kunna åtföljas af inf 1. af δπως, vanl. m. fut. ind.). θηράν, ἀιώκειν, μεταάιώχειν τι. è-φίεσθαί τίνος, φιλοτιμεϊσθαί τι 1. Επί τινι (eg. sätta en ära i ngt), μέλετάν, ἀσχεϊν τι (öfva). πειράσθαι m. inf. μηχανάσθαι m. οπως.

Bemödande, πόνος, ο (möda), σπουάή, η. Επιμέλεια, ή. φιλοτιμία, ή. μελέτη, ἀσχησις, ή (öfning).

Bemöta, 1) en pers., προΰφέρεσθαί τινι 1. πρός τινα. χρήσθαί τινι. περιέπειν τινά. ἀποΰέ-χεσθαί τινα.: b. ngn vänligt, ἀσπάζεσθαι, ἀεξιον-σθαί τινα. φιλοφρονεϊσθαί τινα 1. τινί.: b. illa, κακώς χρήσθαί τινι. Jfr Behandla. 2) b. anmärkninger, inkast, o. d., ἀποκρίνεσθαι πρός τι.: på förhand b., προλαμβάνειν th.

Bemötande, 1) mot en pars., τρόπος, o.: vanl. gm omskr., t. ex. hkt b. röna vi icke, οια πάαχομεί' : vänligt b., φιλανθρωπία, η. ἀεξίωαις, ή. 7τραότης, ή.: ovänligt b., χαλεπότης, τραχύ-της, η. Jfr Behandling. 2) af inkast, o. d., ἀπόχρισις, η. ελεγχος, o.: på förhand skeende, πρόληψις, ή.

Ben, 1) ss. ämne, όστουν, τό. 2) ss. kroppsdel, σκέλος, τό. κνήμη, ή (skenben, eg. dess bakre sida; den främre, ἀντικνήμιον, τό). πους, πο-$ός, o.: gå på ett b., Εφ* ενός σκέλους πορενε-σθαι.: dansa på ett b., ἀσκωλιάζειν.: komma på benen, ἀνίστασθαι, Εξανίστασθαι.: icke kunna stå på benen, μή ἀύνασθαι όρθούσθαι.: slå benen undan ngn, ὑποσχελίζειν τινά.: sätta på benen, ἀνιστάναι.: sätta en här på benen, ἀνιστάναι, συλλέγε νν, παρασκευάζεσθαι στράτευμα.: ha en här på benen, εΰτρεπή εχειν στρατιάν.: bringa på benen (fig.), ὑγιά καθιστάναι 1. ποιεϊν (efter sjukdom), En ανορθουσθαι, εις εύποριαν καθιστάναι (efter ekonomiskt obestånd). Se vidare talesätten under Fot.

Bena, 1) borttaga benen, τα οστά Εξαιρεϊν. 2) b. håret, ἀιαιρεϊν 1. ἀιακρίνειν 1. οχίζειν την κόμην.: benadt hår, κόμη ἀιακριάόν ήσκημμένη.

B en ar t ad, 6στώάης, 2.

Benhud, περιόστιον, τό.34 Benhufvud

Benhufvud, ἀντεμβολή, ή.

Benhus, όστο&ήχη, ή.

Benig, 1) se Benartad. 2) full af ben, οστών πλήρης, 2 1. μεστός, 3. 3) fig , Λ/σ*ρ*το£, 2. Λισζολο?, 2. χαλεπός, 3.

Benledshåla, yA?}»'»/, κοτύλη, 97.

B e η 1 ä r a, οστολο^/α,

Benlös, 1) «j/όστιο?, 2. 2) άσκiλ^, 2. λών έρημος, 2.

Benmassa, oVtcé, τά.

Benpipa, «Jos*, ή. αυλός, ο.

Benröta, τiρ^ώi', oVof, jf. σφακέλος», ο.: lida af b., σφακελίζεσ&αι.

Benskena, κνημίς, περικνημίς, κΡο£, ή.

Benåda, 1) efterskänka straffet, συγγνώμην εχειν τινί. άφίεναι τινά. αϊάεϊσ&αί τινα. 2) b. ngn m. ngt, τιμάν, γεραίρειν τινά τινι. χαρίζε-σ&αί τινί τι.

Benådning, συγγνώμη, ή. άφεσις, ή. αϊ-άεσις, ή.: ss. tillstånd, άδεια, ή.: bedja om ngns b., Εξαιτεϊσβ·αί τινα.

Benägen, 1) b. för en sak, πρόθυμος, 2. πρός, εις, Επί τι 1. m. inf. προπετής, 2, εις, πρός τι. καταφερής, (εύ)κατάφορος, Επιρρεπής, 2. εις 1. πρός τι (om naturlig böjelse, t. ex. éfr 1- πρός ἀκολασίαν, ΰβριν, ἀφροάισια). ορμητικός, 3 (starkare) πρός τι.: vara b. att, προ&υμεϊσ&αι, βού-λεσ&αι, ἀιανοεϊσ&αι, γνώμην εχειν m. inf: vara b. f. ngt, προ&ύμως, προπετώς, ὁρμητικώς εχειν πρός τι. Επι&υμεΐν, εράν τίνος (starkare). 2) b. en pers., se Bevågen.

Benägenhet, 1) för en sak, se Böjelse. 2) för en pers., se Bevågenhet.

Benämna, ονομάζει ν, Επονομάζειν (efter ngn, τινός 1. ἀπό τίνος), όνομα Επιτι&έναι τινί. τι-&έναι 1. τί&εσ&αι όνομά τινι. χαλεϊν. ἀπο-, Επι-χαλεϊν. προσαγορεύειν, προσειπεϊν.: benämd efter ngn, Επώνυμος τίνος.: vara benämd efter ngn, όνομα 1. Επων ν μίαν εχειν ἀπό τίνος, Επώνυμον εϊναί τίνος.

Benämning, ονομασία, κλήσις, Επίχλησις, προσηγορία, πρόσρησις, ή. όνομα, πρόσρημα, τό.: b. efter ngn, Επωνυμία, ή.

Beordra, τάττειν τινά Επί τινι 1. ποιεϊν τι. χελεύειν τινά Επί τι 1. ποιεϊν τι. παραγγέλλειν τινι ποιεϊν τι. ἀποστέλλειν (bortbeordra).: beordrad till ngt, τεταγμένος Επί τινι.

Bepansra, &ωραχίζειν. Ενάύειν 9-ώραχα. χα-ταφράττειν.: bepansrad, utom partt. χατάφρα-χτος, 2.

Beprisa, se Prisa.

Bepryda, se Pryda.

Bepröfva, se Pröfva. —bepröfvad, doxi-μος, 2. γνήσιος, 3. σαφής, 2. πιστός, 3. ἀσφαλής, 2.

Beqväm, 1) om saker, a) ej förorsakande möda 1. obehag, ἀρμόττων, ουσα, ον. εὐάρμοστος, εὐθ-ετος, 2. εὐμαρής, ευχερής, 2. εὐχρηστος, σύμφορος, 2. οιχεϊος, 3. χαλός, 3.: vara b., καλώς εχειν.: en b. väg, όάός εύπορος, ή. b) läglig, befordrande m. afs. på ett ändamål, καίριος, 3 o. 2. Επικαίριος, 2. Επιτήδειος, 3 o. 2. äfv. καλός, χρηστός, ἀγα&ός, 3. 2) om pers., se Maklig.

Beqväma, se Förmå.—b. sig, 1) efter ngn (ngt), εϊκειν τινί. Επακολου&εϊν, επεσΰαί τινι.: b. sig efter omständigheterna, ἀονλεύειν χαίρω. 2) till ngt, συγχωρεϊν τινι. Εν dido ναι πρός τι. συγκαταβαίνειν εις τι.: icke vilja b. sig till ngt,

— Bergsbo.

àvadt>εσ&αί τι. Εναντιούσ&αί τινι. ἀντιτείνειν μή γίγνεσ&αί τι.

Beqvämlighet, 1) hos saker, ευμάρεια, ευχέρεια, ή. ευχρηστία, ή. ραστώνη, ή.: för ett ändamål, Επιτηάειότης, ή, πρός τι. ofta m. adj. 1. adv. t. ex. huset har många beqvämligheter, ή οικία πρός πάσαν χρήσιν κάλλιστ' εχει Ενοικούν-τι 1. ή οικία καλλίστη Ενοιχεϊν Εστiν. 2) hos pers., se Makligh et.

Berama, ορίζειν. τάττειν. τi&εσ&αι. συντi&ε-σ&αι. γιγνώσχειν.: det beramades, εάοξεν m. inf.

Bereda, a) tillreda, laga i ordning, ετοιμά-ζεiν. σκευάζειν. παρα-, χατασχευάζειν. εύτρεπi-ζειν. προχειρiζεσ&αι.: b. hudar, se Garfva, b) göra, åstadkomma, ποιεϊν. Εργάζεσ&αι. ποριζειν. τεχνάσ&αι, μηχανάσ&αι (m. konst 1. list), c) föranleda, παρέχειν. ποιεϊν. αίτιον είναι. — b. sig, a) ("se") på ngt, παρασκευάζεσαι εις 1. πρός τι 1. m. inf b) ("sibi") ngt, κατασκευάζεεν εαυτώ, παρα-, κατασκευάζεσαι [αύτω), εύτρεπiζεσ&αι, ποριζεσ&αι, χτάσ&αι, Επάγεσ&αi τι. — beredd, a) tillredd, i ordning, έτοιμος, 3. παρεσκενασμένος, 3. ευτρεπής, 2. πρόχειρος, 2. ύπόγυιος, 2. : göra b., se Föreg, b) se Beredvillig.

Beredelse, -ning, παρασκευή, κατασκευή, ή. o. gm vv.

Beredskap, i b., se beredd.

Beredvillig, πρόθυμος, 2. έτοιμος, 3. άπρο-φάσιστος, 2.: vara b., προ&υμεϊσ&αι, προ&υμως εχειν.

Beredvillighet, προθυμία, ή. τό πρό&υ-μον. ετοιμότης, ή.: m. b., προ&ύμως.: m. största b., προθυμότατα.

Beresa, περι-, Επιπορεύεσ&αι. Επέρχεσ&αι. Εφοάεύειν. Jfr Befara. — berest, ό πολλά ς χώρας 1. πολλή ν γήν Επελ&ών.

Berg, όρος, τό.: på b. befintlig, bergs-, ορεινός, 3. όρειος, 3 o. 2.: vid bergets fot, υπό τω όρει.: foten af ett b., υπώρεια, ή.: spetsen af ett b., άκρώρεια, ή.

Berga, 1) tr., [Εκ)σώζειν. Εν άσφαλεία κα&ι-στάναι. ύπεχτi&εσ&αι (hemligen bringa i säkerhet).: bergås, om solen, άύνειν.: b. säd, &εριζειν. χομiζεσ&αι, ΰυγκομiζεα&αι, συλλέγειν, -σ&αι τούς καρπούς. 2) refl., b. sig, a) rädda sig, (Εχ)σώ-ζεσ&αι. Εχφεύγειν. Εν άσφαλεία χαταστήναι. b) b. sig m. ngt, άρκέiσ&αi τινι. Εξαρχεϊ μοί τι. c) ha sin utkomst, τά άρχούντα 1. βiον (ϊχανόν) 1. άφ' ων ζή 1. όσον άποζήν εχειν.: jag kan icke b. mig f. skratt, ούχ οΐός τέ είμι κατέχειν τον γέλωτα 1. το μή ού γελάν. — bergad, τά άρχούντα έχων. τά μέτρια κεκτημένος, εύπορος, 2.

Bergbeck, άσφαλτος, ή.

Bergfink, όροσπίζης, ου, ό.

Bergfolk, se Bergsbo.

Bergfäste, το Εν τω ορει 1. Επι του όρους Ερυμνόν.

Bergig, ορεινός, 3.

Bergland, ορεινός τόπος, o4, ορεινή χώρα, 1. bl. ορεινή, ή.

Bergning, 1) se Räddning. 2) se Ut komst.

Bergsarbete, τά Εν τοις μετάλλοις εργα. μεταλλικά εργα, τά.

Bergsbo, o1 τά ορεινά κάτοικων, ό περι τά όρη 1. Εν τοις όρεινοϊς οικών. όρείτης, ου, o. ό κατά όρη*Bergsbruk — Beröringspunkt.

Bergsbruk, μεταλλεία, μεταλλευτική, ή.: drifva b., μεταλλεύει.

Bergsbygd, se Bergland.

Bergskedja, ορη συνεχή, τά.

Bergsslätt, οροπέάιον, τό.

Bergspass, στενά τά κατά τά ορη.

Bergspets, ορούς κορυφή, ή. τό άκρον του ορούς, άκρώρεια, ή. άκρολοφία, ή.

Bergsrygg, τά άκρα του ορούς, άκρώρεια, ή: = bergskedja, se d.

Bergstad, ορεινή πόλις, ή.

Bergström, χειμάρρους, ό.

Bergsvetenskap, μεταλλευτική, ή.

Bergverk, μέταλλον, το. μέταλλα, τά.

Beridare, πωλοάάμνης, ιπποάαμαστής, ο.

Beriden, ΐππω χρω μένος. έφιππος, 2. ιππεύς, ο.: väl b., εϋιππος, 2.

B er i k tiga, -ande, se Rätta, -el se.

Bernsten, ήλεκτρον, τό. ήλεκτρος, ο ο. ή.: lik b., ήλεκτρώάης, 2.

Bero, 1) b. på, af ngn 1. ngt, ήρτήσ#αι εκ τίνος, άνηρτήσ&αι εις τινα, εις τι. κεϊσ&αι εν τινι. άνακεϊσ&αι εις τινα 1. έπί τινι. είναι έν 1. έπί τινι, πρός τίνος, γίγνεσβ-αι παρά τινα 1. τί (till sin utgång b. på ngn 1. ngt).: ngt beror af mig, κύριός ειμί τίνος.: ss. undersåte b. af ngn, ύπή κοον είναι τίνος, υπό τινι είναι.: låta ngt b. af, på ngn 1. ngt, άναρτάν τι εκ τίνος 1. εις τινα. άναφέρειν τι πρός, εις τινα 1. εις τι. έπιτρέπειν τινί τι.: låta ngt b. af lyckan, τή τύχρ άιάόναιλ. έπιτρέπειν τι. [παρα)κινάυνεύειν τι.: låta det b. på en drabbning, μαχην άναρρίπτειν. Jfr Härröra. 2) låta ngt b., έάν τι. μή περαιτέρω ζητεϊν τι.: får b., εϊεν.: låta b. vid ngt, μένειν έπί τίνος, έμμένειν τινί. άποάέχεσ&αί τι. στέργειν, αγαπάν τινι 1. τί. άπόχρη μοί τι. —beroende, politiskt, υποχείριος, 2. ύποτεταγμένος, 3.: göra b. af sig, εαυτού 1. ύφ' εαυτώ ποιεϊσ&αι.: göra sig b. af ngn, άναρτάν εαυτόν εις τινα. ύποτάττειν εαυτόν τινι. Se f. öfr. ofvan.

Berusa, με&ύσκειν (äfv. fig.), καταμε&ύσκειν.: b. sig, με&ύσκεσ&αι. κωάωνίζεσ&αι.: vara berusad, με&ύειν. κραιπαλάν. βεβαρήσ&αι.: berusande dryck, μέ&υσμα, τό. — berusad, με&νων, ουσα, ον (äfv. fig.), μέ&νσος, 3.

Berusning, μέ&υσις, έξοινία, ή. bättre m. vv.: = rus, s. d.

Berykta, έκφέρειν. άιαφημίζειν. άιαβοάν.: i ond mening, άια&ρυλεϊν. περί-, έπι-, άιαβόητον ποιειν 1. άπεργάζεσ&αι. έπιβοάν. άιαβάλλειν. — beryktad, dia-, έπι-, περιβόητος, 2. πολυθρύλητος, 2. άιατε&ρυλημένος, 3.: vara illa b., κακώς άκούειν. Jfr Bekant.

Beråd, se Öfverläggning.: m. b. (= m. berådt mod), έκ προνοίας, έκ προβουλής. γνώμρ. άπό γνώμης, βουλευσάμενος, 3.: vara i b. att, βουλεύεσ&αι, άιανοεϊσ&αι, μέλλειν m. inf.: vara, stå i b. om (huruvida), άμφιγνοεϊν. άπορεϊν.

Beräkna, λογίζεσ&αι, έκ-, άπολογίζεσ&αι (eg. o. fig.), σκοπεϊν, άναμετρεϊσ&αι (bl. fig.).: b. ngt efter ngt, άναμετρεϊσ&αί τί τινι.: b. i penningevärde, εις άργύριον λογίζεσ&αι. b) taga med i beräkningen, υπολογίζεσ&αι. καταλογίζεσαι. λό-γον ποιεϊσ&αι 1. εχειν τινός, ύπόλογον ποιεϊσ&αί τίνος, έν ύπολόγω ποιεϊσ&αί τι. ύπόλογον ποι-εϊσ&αί τι.

Beräkning, λογισμός, έκ-, απολογισμός, 6.:

= upptagande i räkningen, υπόλογος, υπολογισμός, ο. λόγος, ο (bl. fig.).

Berätta, 1) meddela en underrättelse, άγ-γέλλειν. άπ-, εϊσαγγέλλειν (frambära ett budskap). άναφέρειν εϊς τι (inberätta till en myndighet). έπιστέλλειν (skriftligen), άποφαίνειν, άηλούν, φρά-ζειν (yppa, göra bekant), λέγειν, φάναι. 2) framställa förloppet af ngt, έξηγεϊσ&αι. άφηγέισ$αι. άιηγεϊσ&αι. cŸιεξιέναι. ιστορεϊν (framlägga forskningar, derf. om historieskrifning), μυ&ολογειν (om sagor), άιαπεραίνειν, -σ&αι λόγον (fullständigt). λέγειν.

Berättelse, 1) underrättelse, (άπ)αγγελία, ή.: skriftlig b., έπιστολή, ή.: afgifva en b., se Föreg. 2) framställning, a)

ss. handling, ἀιήγησις, ἐξ-, ἀφήγησις, ἡ. b) ss. innehåll, λόγος, ο. ἀιήγημα, τό.: historisk b., υπομνήματα, τά.: utförlig b., ἀπόλογος, ὁ. ofta gm omskr. m. vv.

Berättiga, se Befoga.

Berättigande, se Befogenhet.

Beröfva, στερεϊν, ἀποστερεϊν {-ίσκειν) τινά τίνος äfv. τί. ἀφαιρεϊν, vanl. ἀφαιρείσ&αἰ τινά τι 1. τινός τι. γυμνούν τινά τίνος. — beröfvad, utom part. γυμνός, 3. ἐρημος, 2. ορφανός, 3 (föräldrar o. slägtingar).: vara b., στέρεσ&αι.

Beröm, ἐπαινος, ο. ευλογία, ἡ.: tilldela ngn b., ἐπαινειν τινα : tala b. öfveT ngn, επαινον ποιεϊσ&αι περί τίνος, επαινον λέγειν ἐπί τινι.: ngt länder mig till b., ἀόξαν λαμβάνω ἀπό 1. εκ τίνος, εὐάοκιμώ ἐπί τ*ι 1. ἀπό τίνος.: åtnjuta allmänt b., παρά πάσιν εὐάοκιμεϊν.

Beröm lig, ἐπαίνου ἀξιος, 3. ἀξιέπαινος, 2. ἐπαινετός, 3. — ἀόκιμος, 2. καλός, 3. χρηστός, 3.

Berömma, 1) tr., ἰπαινειν. εν λέγειν, εὐλο-γεϊν. ἐγκωμιάζειν. ἀοκιμάζειν, ἀποἀέχεσ&αι (gilla, godkänna).: b. ngn för ngt, ἐπαινειν τινά τίνος 1. πρός, εις τι 1. ἐπί τινι. 2) re/., b. sig af ngt, ἐπαίρεσ&αι, φιλοτιμείσ&αι, σεμνύνεσ&αι, μεγα-λύνεσ&αι, καυχάσ&αι, μεγαλανχάσ&αι ἐπί τινι. — berömd, εὐκλεής, 2. ενάοξος, εϋάοξος, εὐάό-κιμος. 2. ἐλλόγιμος, 2. περίβλεπτος, 2. λαμπρός, 3. Jfr Ryktbar.: göra b., ἀόξαν 1. κλέος περι-ἀπτειν 1. περιτι&έναι 1. παρέχειν τινί. ενάοξον, εὐκλεά, λαμπρόν κα&ιστάναι τινά.: göra sig b., ἀόξαν 1. εὐκλειαν κτάσβ·αι. ενάοξον etc. κα&ιστά-ναι εαυτόν.: blifva b., ἀόξαν λαμβάνειν, ἀόξης, ενκλείας τυγχάνειν.: vara b., εὐάοκιμειν. ἀόξαν, κλέος εχ*ιν. εϋκλειαν κεκτήσ&αι.

Berömvärd, se Berömlig.

Beröra, l)eg., ἀπτεσ&αι, ἐφάπτεσ&αἰ τίνος, ιραύειν, ἐπιχραύειν τινός. &ιγγάνειν τινός, ἐπι-λαμβάνεσ&αἰ τίνος. 2) oeg., i tal, μνησ&ήναἰ τίνος. μνείαν 1. μνήμην ποιεϊσ&αι\. ἐμβάλλειν τινός 1. περί τίνος, ἐπιλαμβάνεσ&αἰ τίνος.: i korthet b., βραχέα 1. ἀιά βραχέων ειπείν περί τίνος.: flyktigt b., ἐπιψαύειν τινός, ἐπισύρειν τι. — berörd, se Bemäld.

Beröring, αφή, ἐπαφή, ψαύσις, &ίξις, η.: b. i tal, μνεία, μνήμη, ἡ.: komma i b. m. ngt iν χρεία γίγνεσ&αἰ τίνος, se f. öfr. Beröra.: komma i b. m. ngn, ἐν πείρα γίγνεσ&αἰ τίνος.: stå i b. m. ngn, κοινώνιαν εχειν τινί.: stå i mycket nära b. m. ngn, οϊκειότατα χρήσ&αἰ τινι.: icke stå i ngn b. m. ngn, μηάεν προσήκειν τινί.

Beröringspunkt, κοινόν, τό.: ha många beröringspunkter m. ngn, συμφέρεσ&αἰ τινι κατά πολλά·36

Besagd —Beskydd.

Besagd, se Bemäld.

Besanna, se Bekräfta.

Besatt, se Befängd.: vara b. (af onda andar), όαιμονάν. ἀαιμονίζεσθαι (N. T.).

Bese, Εφοράν. ἰπισκοπεϊν. ἰπιβλέπεεν. καθ ο ρ av. θεάσθαι. θεωρεϊν.: komma f. att b., ini θέαν Ελθεϊν.

Besegla, πλεϊν.

Besegla (m. insegel), σφραγίζειν. ini*, κα-τασφραγίζειν. [κατα)σημαίνειν. σφραγϊda Επιβάλ-λειν.: fig. ἰπισφραγίζεσθαι. βεβαιούν.

Besegra, νικάν τινα. περιγίγνεσθαι, χρα-τεϊν (äfv. m. acc.), Επνκρατεϊν τίνος, χρείττω γίγνεσθαι τίνος, καταπαλαίειν τινά.: besegras, νι-κάσθαι, χρατεϊσθαι ὑπό τίνος, ἡττάσθαἰ τίνος 1. ὑπό τίνος, ηττω γίγνεσθαι τίνος.: låta b. sig (afsigtligt), προσιεσθαι ηττaν.

Besigtiga, ἰφοράν. ἰπισχοπεϊν. θεωρεϊν. ἰξε-τάζειν.

Besigtning, Ιπίσχεψις, ἡ. θεώρησις, ἡ. ἰξέ-τασις, ἡ.

Besinna, 1) tr., iν&νμεϊσθαι, iν νω λαβειν, ἰννοεϊν. σχοηεϊν, -σθαι. λογίζεσθαι. Λα-, ἰχλογί-ζεσθαι.: ==göra afseende på, λόγον ποιεϊσθαι, iν-θυμεϊσθαι, φροντίζειν τινός.: = erinra sig, μιμνή-σκεσθαι, μνημονεύειν τινός. 2)

refl., b. sig, a) eg., βουλεύεσθαι. ηρός εαυτόν λογίζεσθαι.: = komma, återkomma till besinning, se Besinning, b) ändra mening, beslut, μετανοεϊν, μεταγιγνώ-σχειν. μεταβουλεύεόθαι. άλλην γνώμην λαβειν.: fatta ett klokare beslut, χάλλιον βουλεύεσθαι. σωφρονίζεσθαι. γνωσιμαχεϊν. c) tveka, μέλλειν. όχνεϊν. ίπέχειν. άιστάζειν. ίν&οιάζειν.

Besinning, νους, ο. φρόνησις, η. σωφροσύνη, ή. λογισμός, ο.: vid b., εμφρων, 2.: ha b. εν φρονεϊν. σωφρονεϊν. iv εαυτω {εαυτού) είναι.: komma till b., εννουν 1. εμφρονα γίγνεσθαι.: å-terkomma till b., άναλαμβάνειν εαυτόν, άναφρο-νειν. iv εαυτω (εαυτού) πάλιν γίγνεσθαι.: förlora b., εξω φρενών 1. εαυτού γίγνεσθαι, ίχπλήτ-τεσθαι. ίξίστασθαι του φρονεϊν 1. εαυτού.

Besinningslös, άφρων, εκφρων, 2. ιχπεπλη-γμένος, 3.: vara b., άλλοφρονεϊν. ίχπεπλήχθαι.

Besinningslöshet, εχπληξις,ή. αφροσύνη, ή.

Besinningstid, χρόνος, iv ω χρή βουλεύεσθαι. χρόνος βουλής.: gifva ngn b., άι&όναι τινι βου-λεύσασθαι (en dags, μίαν ήμέραν).: han tog sig 3 dagars b. m. svaret, άνεβάλετο εις τρίτην ήμέραν άποχρίνασθαι.

Besitta, 1) äga, χεχτήσθαι. εχειν. εστι, υπάρχει μοί τι. χύριον είναι 1. χυριεύειν τινός, χρήσθαί τινι (ish. om egenskaper). 2) innehafva m. nyttjanderätt ngt, νέμεσθαί τ* (om jordagods). χρήσθαί τινι.

Besittning, 1) ss. tillstånd, χτήσις, ή. τό εχειν, χεχτήσθαι.: sätta sig i b. af ngt, χτήσα-σθαί τι. χαταλαμβάνειν, χατασχειν τι. κρατεϊν τίνος. χαταστρέφεσθαι, περιβάλλεσθαι, ύφ* εαυτω ποιεϊσθαί τι (m. våld).: vara i b. af ngt, se Besitta.: sätta ngn ib. af ngt, ποιεϊν τινα Εγχρα-τή τίνος, περιποιεϊν τινί τι. παρα&ιάόναι τινί τι χεχτήσθαι 1. χρήσθαί. Εγκαθιστάναι τινά εις τι (t. ex. αρχήν).: förblifva i b. af ngt, κατέχειν τι. 2) ss. sak, χτήμα, τό. χτήσις, ή. χρήματα, τά.: b. i främmande land, εγκτημα, τό. εγκτησις, ή.: hafva en sådan, ίγχεχτήσθαι.

Besittningstagande, χατάληψις, ή o,gm vv.

Besjunga, άάειν. ύμνεϊν. ΕφνμνεΊν. χαθυ-μνεϊν.

Besjäla, ψυχουν. Εμψυχούν. ιρυχήν Ιντιθέναι τινί — besjälad, έμψυχος, 2. Jfr Lifva, Elda.

Besk, στρυφνός, 3. πιχρός, 3.

Beskaffad, εχων, ουσα, ον. πεφυχώς, νια, ός.: på ngt sätt b., ποιος, 3.: huru b., ποιος, 3. όποιος, 3 (i indir. fråg.).: så b. som, τοιούτος, τοιόςΰε, 3, οιος, 3.: annorlunda b., άλλοϊος, 3. άλλως εχων, 3.: vara b., εχειν. πεφυχέναι. dia-χεϊσθαι.: vara så b., att den, det kan, οΐόν τε είναι m. inf Jfr Följ.

Beskaffenhet, a) = qvalitet, ποιο της, ητος, ή. τό ποιόν (philos.). b) = tillstånd, εξις, ή (m. bibegr. af bestående), άιάθεσις, χατάστασις, ή. stundom, πάθος, τό.: god b., ευεξία, ή. c) = yttre skick, σχήμα, τό. d) = väsen, natur, φύσις, ή.: af lika b., ΐσος τήν φύσιν (inre), ο-μοιος τό σχήμα (yttre).: af hkn b., af sådan b., vara af ngn b., etc., se Beskaffad.: vara af b. att, olov είναι m. inf. πεφυχέναι m. inf.: vara af b. att kunna, olov τε είναι m. inf.: efter b. af, ix m. gen. χατά m. acc. (t. ex. ix τών παρόντων, χατά τήν ούσίαν, efter omständigheternas, förmögenhetens b.), ώς 1. όπως εχει τι (m. gen. 1. acc.).

Beskatta, φόρον τάττειν 1. Επιτιθέναι τινί.

Beskattning, φόρου τάξις, ή. Jfr Skatt.

Besked, άπόχρισις, ή (svar), χρίσις, άιάκρι-σις, άιάγνωσις, γνώμη, η (afgörande svar, utlåtande).: gifva b., άποχρίνειν. χρίνειν. οιαγιγνώ-σχειν. γνώμην άποφαίνεσθαι.: lemna ngn b. om ngt (== upplysa), άιάάσκειν τινά περί τίνος.: få b., πυνθάνεσθαι. μανθάνειν.: veta b. om ngt, γνωρίζειν τι. εμπειρον είναι 1. Εμπείρως εχειν τινός.: m. b., σπουάαίως. ώστε χαλώς εχειν.: utan b., φαύλως.: göra b. för sig, χρήσιμον παρέχει ν εαυτόν.: det är icke ngt b. m. hm, ούάεν όφελος έστιν αυτού, φαύλός Εστίν.

Beskedlig, μέτριος, 3. έπιειχής, 2. εύχολος, ευχερής, 2. πράος, εϊα, ον. φιλάνθρωπος, 2. ήπιος, 3. μαλαχός, 3 (i tadlande bet.).: vara b. i sina anspråk, μέτρια φρονεϊν.

Beskedlighet, μετριότης, ή. Επιείκεια, ή. ευκολία, ευχέρεια, ή. πραότης, ή. φιλανθρωπία, ή.

Beskickning, πρεσβεια, ἡ (både befattningen o. pers.), πρέσβεις, οι.: afsända en b., πρε-σβεύεσθαι.: resa i en b., πρεσβεύειν.

Beskjuta, μηχανάς προσ-, ιπάγειν (t. ex. πό-λει). μηχαναϊς άποπειράν τίνος.

Beskjutning, μηχανών προσαγωγή, ή.

Beskratta, καταγελάν {τινός).

Beskrifning, συγγραφή, η. άιήγησις, περιήγησις, ή (ss. handling), άιήγημα, σύγγραμμα, τό (produkten), τύπος, ο (kort, i allmänna drag).: öfver all b., ύπερ λόγου, κρεϊττον λόγου, b) tecknandet af en figur, διαγραφή, υπογραφή, ή.

Beskrifva, συγγράφειν. άναγράφειν. άιεξιέ-ναι. άιηγεϊσθαι. άιώκειν. περιηγεϊσθαι. διασαφήνιζε ιν. Εκφράζειν. λόγω άιελθεϊν.: gm angifvande af kännetecken b., χαρακτηρίζειν.: s. icke låter sig beskrifvas, ανέκφραστος, 2. λόγον μείζων 1. χρείττων, 2.: jag kan icke b., huru han såg på mig, αμήχανο ν τι olov ινέβλεψέ μοι. b) rita en geometrisk figur, περι-, (fia-, άνα-, ύπογράφειν.

Beskugga, σκιαζειν. Επι-, χατα-, συσκιάζειν.

Beskydd, φυλακή, ή (bevakning), σωτηρια.Beskydda — Bestorma.

37

ή, προστατεια, ή. Επικουρία, τιμωρία, άμυνα, ή (bistånd i nöd o. fara).

Beskydda, ψυλάττειν. διαφυλάττειν. ΰώζειν, διασώζειν. προεστάναι, προστατειν τίνος. ύπερ-ασπίζειν τινά 1. τινός. δορυφορεϊν τινα. Επικου-ρεϊν, τιμωρεϊν, άμύνειν τινί.

Beskyddare, φύλαξ, ακος, ο. σωτήρ, ήρος, ό. προστάτης, ου, ό. κηδεμών, όνος. ο. Επίκουρος, τιμωρός, ό.

Beskyddarinna, σωτήρα, προστάτη, άος> *

Beskylla, αϊτιάσθαι, Επαιτιάσθαί τινά τίνος 1. m. inf. 1. m. ότι. καταιτιάσθαί τινά τίνος 1. περί τίνος. Εν αιτια 1. δι1 αιτιας εχειν 1. τιθέναι τινά (ώς ποιήσαντά τι), αϊτιαν Επιφέρειν 1. Επά-γειν τινί ώς 1. ο τι. καταγιγνώσκειν τινός τι. Επι-, Εγκαλειν τινί τι. κατηγορεϊν τινός τι (ish. inför rätta).: beskyllas, αϊτιάζεσθαι, αϊτιαθήναι. Εγ-καλεϊσθαι. αϊτίαν εχειν (äfv. φέρεσθαι), af ngn, υπό τίνος, κατηγορείται μου m. inf: falskligen b., αϊτίαν ψευδή Επιφέρειν τινί. αυκοφαντειν τινα. διαβάλλειν τινά.

Beskyllning, a) ss. handling, αιτια, αϊτί-αϋις, κατηγορια, μέμψις, ή. b) det hrföre man beskylles, αϊτίαμα, κατηγόρημα, έγκλημα, τό.: falsk b., διαβολή, ή.: en b. påbördas mig, Ενέχομαι αιτία, αϊτίαν εχω 1. φέρομαι 1. λαμβάνω.: ådraga sig en b., αϊτίαν ύπέχειν 1. ύπομένειν.

Beskåda, se Bese.

Beskälare, αναβάτης, ου, ό. κήλων, ωνος, ό.

Beskära, cΫιδόναι, νέμειν, Επινέμειν τινί τι.: få sig beskärdt, λαγχάνειν. τυγχάνειν.: mig är beskärdt, εϊμαρται, πέπρωταί μοι.ι ngns beskärda lott, τά τίνος 1. τινί προσήκοντα.

Beskärm, -a, se Beskydd, -a.

Beslag, 1) eg. Επίβλημα, τό.: på ett hjul, Επίσωτρον, τό. κανθός, ό. 2) lägga, göra b. på, κατεγγυάν. ενεπισκήπτεσθαι. κατασχεϊν. äfv. σχεϊν.: rätt att taga ib., σύλα τά, ngns egendom, κατά τίνος.: utöfva dna rätt, σύλα ποιεϊσθαι.

Beslut, βούλευμα, τό. γνώμη, ή. προαιρεΰις, ή. δόγμα, τό. τό δόξαν, δεδογμένον.: folkets, gm röstning, ψήφισμα, τό.: fatta ett b., γνώμην, δόγμα ποιεϊσθαι.: det är mitt b., γνώμην εχω. Εν νώ εχω. διανοούμαι, δοκεϊ, δέδοκταί μοι.

Besluta, βουλεύεσθαι. γνώμην ελέσθαι. προ-αιρεΐσθαι. βούλεοθαι. προτίθεσθαι. γιγνώσκειν. άοκεϊ μοι,: i en folkförsamling, ψηφίζεσθαι (eg. m. omröstningsstenar). χειροτονεϊν (m. händers uppsträckning).: det är

beslutadt, ἀεάογμένον Εστiν. ἀέάοκται.: b. mot, öfver ngn, καταγιγνώ-σκειν, καταψηφίζεσθαί τίνος.: b. annorlunda, με-ταγιγνώσκειν. μεταβουλεύεσθαι.

Beslutsam, ἑτοιμος, 2 o. 3. πρόθυμος, 2. εὔπορος, 2. ἀοκνος, 2. Jfr Modig.

Beslutsamhet, προθυμία, ἡ. εὐπορία, ἡ. τὸ ετοιμον. τὸ ἀοκνον. Jfr Fasthet, Mod.

Beslå, 1) eg., med jern, (κατα)σιάηρούν. σι-ἀήρω τυλούν. Jfr Belägga.: b. ett hjul, περι-τιθέναι 1. περιβάλλειν Επίσωτρα 1. κανθούς.: b. m. läder ἀέρμασι στρωννύναι. 2) b. m. osanning, Ελέγχειν, Εξελέγχειν.

Beslägtad, a) eg., συγγενής, ομογενής, 2. προσήκων, ουσα3 ον (τω γένει), αναγκαίος, 3. οἲκεῖος, 3. Επιτήδειος, 3 o. 2.: nära b., Εγγὺς προσήκων τω γένει. Εγγὺς ων γένους 1. γένει, ἀγχιστεύς, ὁ,: gm giftermål b., κηδεστής, οὑ, ὁ.:

vara nära b., ἀγχιστενειν. ἀγχιστα 1. Εγγύτατα γένους ειναι, b) lik, συγγενής, 2. αδελφόςt 3. παραπλήσιος, 3 o. 2. ὁμοιος, 3.

Beslöja, 1) eg., περιβάλλειν τινί καλύπτραν.: b. sig, περιβάλλεσθαι καλύπτραν. 2) se Dölja.

Besmitta, se Smitta, Förpesta.

Besmörja, κατα-, περιπλάττειν· περιχρίειν.

B e s o 1 d a, μισθούσθαί τινα. μισθοδοτεῖν τινι. διδόναι 1. τελεῖν 1. παρέχειν μισθόν τινι.: besol-dad, μισθωτός, 3. μισθοφόρος, ἐμμισθος, υπό-μισθός, 2.: vaTa b., μισθοφορεῖν. μισθόν φέ-ρειν. χρήματα λαμβάνειν.

Bespara, 1) gm sparsamhet förvärfva, περι-ποιεῖν, -σθαι. φειδωλία κτάσθαι.: jag har bespa rat åt mig, περίεστί μοι. 2) befria ngn fr. ngt, ἀφαιρεῖν, ἀποτρέπειν τινί τι. κουφίζειν, ἀπαλλάτ-τειν τινὰ τίνος.: b. sig möda, kostnad, φείδεσθαι πόνου, δαπάνης.: kunna b. sig ngt, ουδέν δεῖ-σθαί τίνος, οὐ δει μοί τίνος.

Besparing, 1) handlingen, περιποίησις, ἡ. φειδὼ, ους, ἡ. 2) det besparade, περιουσία, ἡ. τὰ περιόντα, περιποιηθέντα.

Bespeja, κατ-, διοπτεύειν. κατασκοπεῖσθαι. παρατηρεῖν.

B e s p i s a, δειπνίζειν, εστιάν, σιτίζειν, ψωμί-ζειν τινά. σῖτον 1. τροφή ν παρέχειν τινί.

Bespotta, 1) eg. Εμπτύειν, Εγχρέμπεσθαί τινι. καταχρέμπτεσθαί τίνος, προσπτύειν (äfv. fig.). 2) fig., se Begabba.

Bespringa (om djur), ὀχεύειν. Επιβαίνειν. Ε-πιβατεύειν,: låta b., βιβάζειν. Επιβιβάσκειν.

Bespänna, se Förspänna.

Bespörja, se Fråga.

Best, θηρίον, τό (äfv. fig.).: = otymplig menniska, ἀγροικος ἀνθρωπος.

Bestialisk, θηριώδης, 2 ἀγριος, 3. ἀγροι-κος, 2.

Bestialitet, θηριότης, ἀγριότης, ἡ. ἀγροι-κία, ἡ.

Besticka, 1) tr., διαφθείρειν (χρήμασιν). δώροις, χρήμασιν, ἀργυρίῳ πείθειν.: b. domare, δεκάζειν. συνδεκάζειν.: låta b. sig, (κατα)δωρο-δοκεῖν. διαφθείρεσθαι. χρήματα λαμβάνειν, δεκά-ζεσθαι (om domare). 2) ref., b. sig till, se Belöpa sig.

Besticklig, δωροδόκος, 2. δώρων 1. χρημάτων ἡττων, 2.

Besticklighet, δωροδοκία, ἡ.

Bestickning, τὸ διαφθείρειν. διαφθορά, ἡ. δεκασμός, ὁ. δωροδοκία, ἡ (pass.), δωροδόκημα, τό (eg. det emottagna).: äfv. m. δώρα, χρήματα, τά.: anklagelse för b., δώρων γραφή, ἡ.: öfverbevisa ngn om b., δώρων ελεῖν τινα.

Bestiga, 1) eg., ἀναβαίνειν, Επαναβαίνειν Επί τι. Επιβαίνειν τινός 1. Επί τι, äfv. τί. περι-βαίνειν (bl. ἳππον). εις-,

Εμβαίνειν εις τι (bl. ναϋν, πλοίον).: b. thronen, talarestolen, se d. o.: låta b., ἀναβιβάζειν Επί τι. om skepp, Επιβιβάζειν Επί 1. εις τι, Εμβιβάζειν εις τι. 2) b. sig, Belöpa sig.

Bestjäla, συλάν, περισυλάν τινα. κλέπτειν, Εκκλέπτειν τά τίνος, ὑφαιρεϊσθαί τινός τι.: b. en författare, Εκστρέφειν συγγράμματα 1. ποιήματα τίνος.

Bestorma, a) om en krigshär, προσβάλλειν τινί 1. πρός τι. Εγκεϊσθαί τινι. b) om sinnesrörelser, Εγκεϊσθαί τινι. ταράττειν. διασυνταράτ-38

Bestormning — Bestämdhet.

τειν τινά. c) b. ngn m. hotelser, böner, o. d., προς-, Εγκεϊσβ·αί τινι ἀπενλούντα, δεόμενον.

Bestormning, προσβολή, ή. ταραχή, ή.

Bestraffa, a) se Straffa, b) gm ord, κο-λαζειν τινά. Ελέγχειν τινά. μέμφεσβ-αι, Επιτιμάν, Επιπλήττειν, τινί.: b. ngn för ngt, μέμφεσ&αί τινί τι 1. τινός τι 1. τινί τίνος. Επιτιμάν τινί τι. Ελέγχειν τινός τι 1. τινά υπέρ, περί τίνος.

Bestraffning, a) se Straff, b) i ord, κό-λασις, ή. ελεγχος, ό. μέμψις, ή. Επιτίμησις, ή.

Bestrida, 1) bekämpa, a) neka ett påstådt faktum, Εναντιούσ&αι, ἀμφισβητεϊν, ἀρνεϊσ&αι m. μή o. inf. (de sedn. äfv. m. afc, οτι ουκ), b) motsätta sig en person 1. sak, προσμάχεσ&αι, ἀντι-τείνειν, ἀντιβαίνειν, ἀντιδικειν (eg. inför rätta), τινί I.πρός τι.: b. ngn ngt, de nämda vv. o. ἀμ-ψισβητεϊν τινί τίνος 1. περί τίνος. 2) sköta en tjenst, åligganden o. d., se Förvalta. 3) lemna de nödiga medlen till ngt, διοικεϊν τι. χορηγεϊν τι.: b. kostnaderna, παρέχειν, -σ&αι τά ἀ-ναλώματα.: kunna b. kostnaderna, ὑπομένειν τάς δαπάνας.

Bestryka, Εν-, περι-, Επαλείφειν. Επι-, πε-ριχρίειν.: om vinden, Επιπνεϊν τι.: om skjutgevär, κα&άπτεσ&αί τίνος.

Bestråla, Επ-, καταυγάζει ν. καταλάμπειν.

Beströ, διαπάττειν τί τινι. καταπάττειν (κατά) τινός τι.: rundt omkring, περιπάττειν.

Bestyr, Επιμέλεια, ή. πράξις, ή. διοίκησις, ή (förvaltning), θεραπεία, ή (vård).: vara upptagen af många b., πολλήν ἀσχοΧίαν εχειν.

Bestyra, om en sak, Επιμελεϊσ&αι 1. Επιμέ-λειαν εχειν 1. ποιεϊσ&αί τίνος 1. m. οπως. διοι-κεϊν, μεταχειρίζειν (förvalta, handhafva), τί» πράττε ιν, διαπράττεσ$αι (ett uppdrag, göromål).: b. om ngt åt ngn, πορίζειν, εὑρίσκειν, παραακευ-άζειν, προξενεϊν τινί τι.: jag har ingenting att b. m. dna sak, ουδέν μοι προσήκει τούτον.: ha mycket att b., πράγματα εχειν.: ge sig mycket att b., πολυπραγμονεϊν.: ge ngn mycket att b., πράγματα παρέχειν τινί.: b. om sitt hus (vid döden), διατί&εσ&αι τά αυτού, συσκευάζεσ&αι.

Bestyrelse, Επιμεληταί, οι. ol προ-, Εφε-στώτες.

Bestyrka, se Bekräfta.

Bestå, 1) intr., a) fortvara, μένειν. dia-, κατα-, παρα-, Εμ-, συμμένειν. σώζεσ&αι, δια-σώζεσ&αι. ofta bl. είναι, γίγνεσθαι, b) b. i ett prof, ἀοκιμάζεσ&αι. δόκιμον φαίνεσ&αι. παρέχειν εαυτόν (m. adj.), c) b. mot (värja sig), ὑπομέ-νειν τινά. ἀντέχειν, ἀνταρκεϊν τινι. d) b. vid (vidblifva), Εμμένειν τινι. διισχυρίζεσ&αί τι. εχε-σ&αί τίνος, e) b. med (vara förenlig), σνναρ-μόττειν, σνμφέρεσ&αί τινι. είναι σύν τινι. f) b. af (vara smnsatt), συγκεϊσβ·αι εκ τίνος, σνν-, κα-&εστάναι εκ τίνος, σnντετάχ&αι εκ τίνος, είναι τίνος, g) b- uti (utgöras af), εϊναί τι. πεφυκέναι m. inf. 2)tr., a) uthärda, ὑπομένειν. ὑπέ-χειν.: b. ett angrepp, δέχεσ&αι τους πολεμίους I. τους Επιόντας.: b. fara, möda, strid, o. s. v., se d. oo. b) se Bekosta. — bestående, υπάρχων, ουσα, ον. κα&εστώς, ώσα, ός. (νυν, τότε) ὠν, ούσα, öv.: de b. bruken, τά νομιζόμενα.

Bestånd, διαμονή, ή. βεβαιότης, ή. τό μό-νιμον, βέβαιον.: ekonom, b., αυτάρκεια, ή. ού-σία, ή.: äga b., se Bestå.: ha långt b., πολύν χρόνον είναι 1. διαμένειν.: ha kort b , ὀλιγοχρόνιον

είναι.: hans b. hotas, κινδυνεύει περι τής ουσίας, κινδυνεύει των υπαρχόντων ἀποστερη&ήναι.

Beståndande, μόνιμος, βέβαιος, 2. ισχυρός, 3.: vara, blifva b., se Bestå.

Beståndsdel, στοιχείο ν, τό. τὸ υπάρχον.: ett tings beståndsdelar, Εξ ὡν σὑγκειταί τι.: utgöra en b. i ngt, ὑπεῖναι 1. ὑποκεῖσ&αί τινι.

Beställa, 1) se Bestyra. — beställdt, nu är det b., τέλος εχει.: det är b. m. hm, ἀ-πόλωλεν. οἴχεται.: det är väl, illa b. m. ngt, καλώς, κακώς εχει τι. 2) påtinga, a) ngn 1. ngt förefintligt till kommande bruk, μισ&ούσ&αι. παρασκευάζεσαι (t. ex. οίκημα, ψευδείς μάρτνρας). b) ngt s. skall göras, hos ngn, Εκδιδόναι τινί τι. Επι-, προστάττειν 1. Εντέλλεσ&αί τινι ποιεῖν 1. πα-ρασκευάζειν τι. κελεύειν τινά ποιεῖν τι. — beställd τακτός, προστεταγμένος, 3. συν$ηματι-αίος, 3.: öfvertaga ett b. arbete, Εργολαβεῖν. c) ngn till sig, καλειν τινα. μεταπέμπεσ&αί τινα.

Beställning, 1) μισβ·ωσις, ή. παρασκευή, ή. εκδοσις, ή. πρόσταξις, ή. bättre m. νυ.: mottaga beställningar på ngt, Επαγγέλλεσ&αί (ποιεῖν) τι. Εργολαβεῖν τι. 2) se Syssla.

Beställ sam, ἀσχολος, 2. φιλοπράγμων, 2.: öfverdrifvet b., περίεργος, πολυπράγμων, 2. b) ifrig att göra ngn till viljes, πρόθυμος, 2. i tad lande bem., se Fjäskig, Inställsam.

Beställsamhet, σπονδή, ή. ἀσχολία, ή. φι-λοπραγμοσύνη, ή.: öfverdrifven b., περιεργία, ή. πολυπραγμοσύνη, ή. b) προθυμία, ή. Jfr Fjäs-kighet. Inställsamhet.

Bestämbar, ὁριστός, 3. o. m. omskr.

Bestämma, 1) begränsa, noggrant angifva, ορίζειν, -σβ'αι. διορίζειν. ἀφορίζειν.: det låter sig ej m. visshet b., ἀτεκμάρτως εχει. 2) afgöra, fastställa (m. afs. på framtida handling 1. tillstånd, till iakttagelse), κρίνειν. γιγνώσκειν. τάτ-τειν. κσ$ιστάναι. προτι§έναι.: gemensamt b., συν-τί&εσ&αι.: b. ngt åt ngn, ἀπονέμειν τινί τι.: h. ngt öfver ngn, καταγιγνώσκειν τινός τι.: b. en plats för ngt, ἀποτάττειν τινι χώραν.: b. till ngt, κα&ιστάναι τινὰ Επί τινι. τάττειν τινὰ 1. τι Επί τινι 1. Επί τι 1. πρός τι. 3) förmå till ett beslut 1. en handling, πεί&ειν. ἀναπεί&ειν. προάγειν.: låta sig b. af ngn, πεί&εσΰ'αί τινι 1. υπό τίνος. af ngt, ἀγεσ&αί τινι 1. υπό τίνος. Επαίρεσ&αί τινι. : b. sig (besluta), βουλεύεσ&αι. γιγνώσκειν. δο-κεῖ μοι. αιρεῖσ&αι, προαιρεῖσ&αι (för ett af flera). — bestämd, 1) om saker, a) logiskt b., tydlig, viss, ὡρισμένος, διωρισμένος, 3. ἀκριβής, 2. σαφής, 2. ἀσφ>αλής, 2.: det är b., att, δήλον (Εστίν) οτι.: veta bestämdt ngt, σαφώς Επίστασ&αι]. εἰδέναι τι. Εξεπίστασ&αί τι.: yttra sig bestämdt öfver ngt, διαρρήδην εἰπεῖν 1. λέγειν περί τίνος. b) fastställd, τακτός, τεταγμένος, ὡρισμένος, ρητός, εἴρημένος.: d. bestämda platsen, τὸ συγκiΐ-μενον [χωρίον).: på bestämda villkor, Επί ρητοῖς.: vara b. till ngt ställe, ἀποτετάχ&αι ποι.: af ödet b., εἴμαρμένος, πεπρωμένος, 3.: det är mig af ödet bestämdt, εἵμαρται, πέπρωται, πρόκειταί μοι. af naturen, πέφυκα m. inf. 2) om person, βέβαιος, ασφαλής, 2 (fast), ἀνδρεῖος, θαρραλέος, 3 (modig).: tala i en b. ton, S-αρραλέως εἰπεῖν.

Bestämdhet, l)om saker, ἀκρίβεια, ή. ἀσφά-λεια, ή.: m. b., ἀκριβώς. σαφώς.: m. b. påstå, ισχυρώς 1. παγίως λέγειν, διισχυρίζεσ&αι. 2) om pers., m. adjj.Bestämmelse — Besättande.

39

Bestämmelse, 1) det fastställda, τὸ τετα-γμένον, o. s. v. m. part. af vv., se Bestämma 2). 2) det hvartill ngt är bestämdt, τελο£, τό. ορος, ὁ. stundom m. φύσις, ή. mest m. omskr.: följa sin b., y αν τάξϊ} ὁ ὁαίμων, ταυττ} πορενε-σθαι.: det är mskans b. att vara lycklig, πεφν-κασιν ol ἀνθρωποι εν&αίμονες ειναι. 3) öde, skickelse, εἱμαρμένον, τό. μοίρα, ή.

Bestämmelseort, gm omskr., ὁ τόπος, Εφ' ο ν τέτακται 1. κομίζεταί τι. οἵ, οποι cΐεῖ. o. d.

Bestämning, 1) = bestämmande, ορισμός, ὑνοριαμός, ὁ. τάξις, ή. κρίσις, ή. κατάστασης, ή. 2) se Bestämmelse 1). 3) i philos. bet., κατηγορία, ή. κατηγόρημα, τό. Jfr Kännetecken.

B estämningsgrund, αιτία, ή. προτροπή, ή.

Beständig, 1) beståndande, varaktig, μόνιμος, 2. ἑμμονος, 2 (vid ngt), βέβαιος, 2 o. 3. ἀ-σφαλής, 2.: en b. vän, φίλος πιστός, βέβαιος : vara b., μένειν. παρα-, προς-, Εμμένειν. 2) oafbrutet fortfarande, oupphörlig, συνεχής, 2. Ενδελεχής, 2. ἀ&ιάλειπτος, ἀκατάπαυοτος, 2. — adv., συνεχώς. Ενάελεχώς. αδιαλείπτως. ἀεί.: göra ngt b.,

άιατελεϊν, άιαγίγνεσθαι, άιάγειν, ον ύιαλεί-πειν ποιούν τά τι.: för b., εϊς άεί, εις τον άεί 1. άπαντα χρόνον.

Beständighet, 1) varaktighet, ståndaktighet, βεβαιότης, ή. άσφάλεια, ή. παραμονή, ή. καρτέρησις, καρτερία, ή. 2) oafbruten fortvaro, τό συνεχές, ινάελέχεια, ή. τό μόνιμον. άιαμονή, ή.

Bestänka, ραίνειν. Επι-, καταρραίνειν. κα-τανίζειν.: rundt omkring b., περιρραίνειν.

Bestänkning, περίρρανσις, ή o. gm vv.

Bestört, Εκπλαγείς, εϊσα, έν. Εκπλαγής, 2. τετ αραγμένος, 3. συγκεχυμένος, 3.: blifva b., Εκ-, καταπλαγήναι. θορυβεϊσθαι. ταράττεσθαι.: göra b., Εκ-, καταπλήττειν. ταράττειν. dia-, Εκταράτ-τειν.

Bestörtning, Εκ-, κατάπληξις, ή. ταραχή, ή.: vara, komma i b., se Bestört.

Besudla, μολύνειν. άναμολύνειν. φύρειν. μι-αίνειν. καταμιαίνειν. Jfr Befläcka.

Besudling, μόλυνσις, ή. μιασμός, ό. μίασμα, τό. vanl. gm vv.

Besvara, 1) eg., m. ord, άποκρίνεσθαι πρός τι.: skriftligen b., άντιγράφειν. άντεπιστέλλειν.: b. ett inkast, άπαντάν τοις ειρημένοις.: i förväg b., προλαμβάνειν. Se f. öfr. Svara. 2) oeg., i handling, άμείβεσθαι. άνταποdidovai. vanl. gm smnsättngr m. άντί, t. ex. b. en helsning, άντα-σπάζεσθαι, άντιπροσαγορεύειν τινά.: b. en artighet, άντιχαρίζεσθαί τινι.: b. en välgerning, άντευεργετεϊν, άντευποιεϊν τινα.: b. kärlek, άν-τεράν.: b. välvilja, άντευνοειν.: b. en oförrätt, άνταάικεϊν.

Besvika, se Svika.

Besvågra, se Befrynda.

Besvär, 1) möda, omak, άχθος, τό. άχθη-άών, όνος, ή. πόνος, ό. svagare, όχλος, ό. πράγματα, τά.: utstå b., πονειν, μοχθεiν.: utstå många b., πολλά πονειν. πολλούς πόνους ύποφέ-ρειν. πολλά και κακά άνατλήναι.: ha b. (= omak), πράγματα εχειν.: göra b., πράγματα, έργον πα-ρέχειν. Jfr Besvära. 2) se Klagomål.

Besvära, \) tr., βαρύνειν. πιέζειν (t. ex. om kläder), όχλον, πράγματα παρέχειν. Ενοχλεϊν. άι' όχλου είναι, λυπεϊν. άνιάν.: känna sig besvärad, πιέζεσθαι, βαρύνεσθαι, λυπεϊσθαι (τινί). Ενοχλεί-

σθαι (υπό τίνος). άχθεαθαι (\τινί 1. υπό τινι) βαρέως φέρειν (τι 1. τινί). 2) refl., b. sig Öfver ngt 1. ngn, μέμφεσθαί τινι. κατηγορεϊν τίνος, άγα-νακτεϊν τινι 1. τι\. Επί τινι. Εγκαλεϊν τινι.: häftigt b. sig, ύεινολογεϊσ&αι. όεινόν ποιεϊσθαί τι. ύεινοπα&εϊν.

Besvärja, 1) m. ed bekräfta, όμνύναι, Ε-πομνύναι τι 1. m. följ. ή μήν (att) 1. μή μήν (att icke) m. inf. Επομόσαντα λέγειν. (?ιόμνυσθ·αί τι 1. m. inf. ορκον ποιεϊσθαι υπέρ 1. περί τίνος. 2) anropa vid ngt heligt 1. dyrbart, Επι-, άιαμαρ-τύρεσθαί τινα. (άεϊσ&αι και) μαρτύρεσθαι. äfv. Ικετεύειν, άντιβολεϊν. 3) gm trollformler b., Επά-άειν. κατάάειν. Επωάαϊς 1. Επάΰοντα πείθειν, κη-λεϊν.: b. fram, Επάγειν. άνάγειν. Επάάοντα κα-λεϊν. ψυχαγωγεΐν (om aflidnas andar, t. ex. τους τεθνεώτας).

Besvärjare, ψυχαγωγός, Εξορκιστής, ό (af andar), i allmht, μάγος, ό.

Besvärjelse, δαιμόνων Επαγωγή, ή. Επωάή, ή. Εξορκισμός, ό (Sedn.).

Besvärjelseformel, Επωάή, ή. επαγωγή, ή (i pl.).

Besvärlig, Επίπονος, πολύπονος, 2. βαρύς, εϊα, ύ. χαλεπός, 3. όχληρός, λυπηρός, φορτικός, 3 (de 5 sista äfv. om mskor).

Besvärlighet, 1) abstr., τό Επίπονον, πο-λύπονον. βαρύτης, χαλεπό της, ή. δυσχέρεια, η. τό λυπηρόν, φορτικόν. 2) concr., se Besvär.

Besynnerlig, 1) se Särskild. 2) sällsam, ovanlig, θαυμάσιος, θαυμαστός, 3 (underlig). άτοπος, άήθης, 2 (ej på sin plats, ovanlig), αλλόκοτος 2 (af abnorm, onaturlig beskaffenhet). παράδοξος, 2 (mot vanliga föreställningssättet, oväntad), ξένος, 3 (främmande, ovanlig), καινός, 3 (ny, oerhörd), ι&ιος, 3, Ιάιότροπος, 2 (af egendomlig art).: besynnerliga menniska, cu θαυμάσιε. ώ άαιμόνιε.: hkn b. sak är icke det, s. menniskorna kalla behagligt, afc

άτοπον εοικέ τι είναι τούτο, ὁ καλούσιν οl ἀνθρωποι ήάὐ.: är det icke högst b., πώς ούχ ὑπερφυές.: jag var b. till mods, θαυμάσια επαθον.

Besynnerligen, se Synnerligen.

Besä, σπείρειν. κατασπείρειν. — besådd, σπόριμος, 2.

Besätta, Επιτιθέναι τὶ τινι 1. τὶ Επὶ τι. κα-τασκευάζειν τὶ τινι (t. ex. ett bord m. rätter).: till prydnad, κοσμεὶ v. Επικοσμεΐν. ποικίλλειν.: m. stenar besatt, λιθοκόλλητος, 2.: rundtomkring b., περιτιθέναι, περιβάλλειν τὶ τινι.: ra. träd, ἀέν-ἀρεσι ἀιαλαμβάνειν. (κατα)φυτεύειν (m. växter i allmht).: en plats (sätta sig på), καταλαμβάνειν τι. Εγκαθέζεσθαι εις τι.: en ort m. bebyggare, (κατ)οικίζειν χωρίον, οικήτορας καθιατάναι χωρίου.: — fulisätta πληρούν (t. ex. en domstol, ett collegium o. d.), Εμπιπλάναι.: b. ett fartyg, se Bemanna.: b. ett embete m. ngn, καθιστάναι τινά εις ἀρχήν 1. ἀρχοντα. Επιτρέπειν 1. dido ναι τινὶ ἀρχήν. b) milit., φρουράν (Εγ)καθιστάναι εις τι. Jfr Besättning.: = intaga, καταλαμβάνειν, παραλαμβάνειν. περιβάλλεσθαι.: hålla besatt, (φρουρά) κατέχειν.: om det inlagda manskapet, φρουρεΐν (πόλιν). φρουράν ἀγειν (Εν πόλει).: besatt, εμφρουρος, 2 (mots. ἀφρούρητος, 2).

Besättande, Επίθεσις, ή. κατασκευή, ή (t. ex. τραπέζης), κατάληψις, ή (besittningstagande). κατάστασις, ή (ett embetes), f. öfr. vv.40

Besättning— Betraktande.

Besättning, i stad, fästning, o. d., φρουρά, η. φρουροί, οi.: inlägga b. i en stad, φρουράν 1. φρουρούς Εγκαθιστάναι Εν πόλει. φύλακας καθι-στάναι πόλεως 1. εις πόλιν.: lemna b. i en stad, φρουράν Εγκαταλιπεΐν Ιν πόλει.: utgöra b. i en stad, φρονρεΐν πόλιν. φρουράν αγειν Εν πόλεν.: ha b., εμφρονρον είναι.: befälhafvare öfver en b., φρούραρχος, ά.: en plats m. b., φρούριον, τό.: till b. hörande, φρουρικός, 3.: b. på ett skepp, υπηρεσία t ή. πλήρωμα, τό. Επιβάται, οι (sjösoldater).

Besök, 1) ss. handling, εντευξις, ή. έφοδος, ή. vanl. m. υν.: en läkares b., περιοδος, ή.: göra b., se B es öka. 2) de besökande, ξένοι, oi. gm partt., se Följ.

Besöka, Επισκοπεϊν (ish. sjuka). Εντυγχάνειν τινὶ 1. εντευξιν ποιεϊσθαι τινι (ngn, af hkn man vill vinna ngt), προσελθεΐν 1. προσιέναι τινί. πα-ραγίγνεσθαι πρός τινα, εις τι. ΐέναι, εϊσιέναι παρά 1. πρός 1. ώς τινα.: ofta b., φοιτάν, θαμὶ-ζειν πρός 1. Ιπὶ τινα, εις τι.: b. skolan, φοιτάν εϊς διάαΰχαλεΐον 1. εις ὁιδασκάλου.: b. theatern, παραγίγνεσθαι εις τὸ θέατρον 1. ἰπὶ τήν θέαν.

Besörja, se Bestyra.

Beta, 1) intr., νέμε σθαι. νομεύεσθαι. ποιμαί-νεσθαι. βόσχεσθαι.: b. på en plats, νέμεσθαι χωρίον.: under resa, σιτίζεσθαι. χορτάζεσθαι. 2) tr., νέμειν. νομεύειν. ποιμαίνειν.: på annans mark, Επινέμειν.: under resa, σιτίζειν. χορτάζειν.

Beta, (sönder bröd o. d.) ψωμίζειν. χατά μικρά διαιρεΐν.

Beta, se Bit.

Betacka, se Tacka.: b. sig, Επαινεΐν, för ngt, τι. πόρρωθεν ἀαπάζεσθαί τι.

Betaga, 1) fråntaga, Εξαιρεΐν τινός τι. ἀφαι-ρεΐσθαί τινά τι 1. τινός τι. ἀπαλλάττειν τινά τίνος.: b. ngn utsigten, Επισκοτεΐν τινι.: b. ngn besinningen, Εξιστάναι τινά τών φρενών. 2) häftigt intaga, κηλεΐν. θέλγειν. χρυχαγωγεΐν. δλον ἀνακτάσθαι τινα. κατασχεΐν, καταλαβεΐν.: vara betagen, Εγτοήσθαι (af lidelser, περὶ τάς Επιθυμίας). ολον εϊναί τίνος, κατέχεσθαι.: vara b. af fjBuktan, περίφοβον εϊναι.

Betala, 1) erlägga, utbetala (i allmht), ἀρι-θμεΐν. καταβάλλειν. κατατιθέναι.: låta b. sig, πράττεσθαι χρήματα, λαμβάνειν, ἀπολαμβάνειν χρήματα. 2) utgifva penningar, s. man är skyldig, a) b. en skuld, ἀποδιάόναι, ἀνταποδιδόναι. ἀπο-, Εκτίνειν. διαλύειν (χρέως). b) b. ngt köpt, ἀποδιδόναι 1. ἀιαλύειν τήν τιμήν τίνος, ἀργύριον καταβάλλειν υπέρ τίνος, c) b. böter, αποτίνειν, äfv. Εκτίνειν (ζημιαν). 3) fig., ersätta, veder-gälla, Εκτίνειν. ἀποδιάόναι.: arbetet betalar icke kostnaden, τὸ πράγμα ουκ ἀξιόν Εστι τών ἀνα-λωμάτων 1. ούκ ἀντάξια

ἀποάιάωσι τών ἀναλ.: b. sin skuld till fäderneslandet, naturen o. d., se Skuld.: b. m. sma mynt (lika m. lika), ro ἵσον 1. το ομοιον ἀνταποόιάὀναι. ἵσα ἀντἰ ἵσων ἀποδιδὀναι. Jfr Vedergälla. b) lida f. ngt, ἀίκην διδὀναι τινός, τιμωρίαν τίνειν 1. ἀντιδοὐναἰ τἰνος.: dyrt b. ngt, μεγἀλην ἀίκην διδὀναι τινός.

Betalning, 1) ss. handling, κατἀθεσις, καταβολἡ, ἡ. ἀπόδοσις, εκτισις, ἡ.: af skulder, διἀ-λυσις, ἡ. 2) det betalade, χρἡματα, τἀ.: fordra b., ἀπαιτεἳν 1. πρἀττεσθαι τἀ χρἡματα 1. τἀ οφειλὀμενα 1. τον μιαθὀν (lön). 3) fig., se Lön, Vedergällning.

Betar, χαυλιόδους, ὀ.

Bete, 1) födan, s. af marken upphämtas, νομἡ, ἡ. τροφἡ, ἡ. χὀρτος, ὀ. χὀρτασμα, τὀ.: godt b., εὔβοσἰα, ἡ.: m. godt b., εϋβοτος, 2. 2) betesmark, νομἡ, ἡ.: drifva i bet, Εξἀγειν 1. Εξε-λαὐνειν Επι τἡν νομἡν. ποιμαἰνειν.: vara på b. (i bet), νἐμεσθαι. ποιμαἰνεσθαι.: ömsesidigt begagnande af hvarandras b., Επινομἰα, : drifva sin boskap på annans b., Επινἐμειν τἀ βοσκἡ-ματα. 3) se Lockbete.

Bete, 1) se Bevisa. 2) b. sig, gm χρἡσθαι m. abstr. subst. (t. ex. b. sig anständigt, öfvermodigt, εὐσχημοσὐν^, υβρει χρἡσθαι). φαἰνεσθαι m. adj. I. part. παρἐχειν εαυτὀν m. adj. (o. subst.).: b. sig mot ngn, γἰγνεσθαι περἰ τινα. παρἐχειν εαυτὀν τινι m. adj. προσφἐρεσθαἰ τινι 1. πρὀς τινα o. χρἡσθαι τινι, m. ααυ.

Beteckna, 1) m. tecken utmärka, σημειοὐ-σθαι. Επι-, παρασημειοὐσθαι. {κατα)σημαἰνειν. Ε-πισημαἰνεσθαι. 2) se Betyda.

Beteckning, 1) betecknande, σημεἰωσις, ἡ. χαρακτηρισμὀς, ὀ. σημεἰου Επιβολἡ, ἡ. 2) det vidfogade tecknet, σημεἳον, τὀ.

Betesmark, -plats, -ställe, se Bete 2).

Beting, 1) se Yillkor. 2) arbets-b., gm omskr.: lemna, taga ett arbete på b., Εκδιδὀναι, Εργολαβεἳν τι μἡ Επι τεταγμἐνω χρὀνω. Ofta bl. μισθὀς, δ.: på b., Επι μισθὠ.

Betinga, 1) se Aftala.: b. sig, ἀξιοὐν m. inf διαπρἀττεσθαἰ τι 1. m. (ὠστε o.) inf. 2) utgöra villkor för, ορἰζειν. logiskt, ὑποκεἳσθαι. — betingad, υποθετικὀς, 3.: vara b. af ngt, Εξαρ-τἀσθαι εκ τἰνος, ἀνακεἳσθαι Επἰ τινι.

Betingning, se Aftal, Yillkor.

Betingningsvis, Επἰ ρητοἳς. εξ υποθἐσεως.

Betjena, 1) tr., ὑπηρετεἳν, διακονεἳν, ὑπουρ-γεἳν, παραστἡναἰ τινι. θεραπεὐειν τινἀ. Jfr Tjena.: jag är icke betjent dermed, ουδἐν μοι οφε-λος τοὐτου.: föga b., βραχὐ δφελος etc. 2) re/., b. sig, χρἡόθαι (τινι, af ngt).

Betjening, 1) ss. handling, υπηρεσἰα, διακονἰα, θεραπεἰα, ἡ. 2) tjenstepersonal, θερἀποντες, υπηρἐται, οι.

Betjent, se Tjenare.

Betning, νομἡ, ἡ. βὀσκησις, ἡ.: b. på främmande mark, Επινομἰα, ἡ.

Betona, 1) förse m. accenttecken, τονοὐν. τὀνον προσβἀλλειν. 2) lägga eftertryck på, Εκφἐρειν, τὀνω (τἡς φωνἡς) gm uttalet, λὀγφ, gm framställningen.

Betoning, 1) ss. handling, τὀνωσις, ἡ- o. m. vv. 2) se Accent.

Betrakta, 1) noga beskåda, a) eg., m. ögonen, θεἀσθαι. καταθεἀσθαι. θεωρεἳν. βλἐπειν, ἀποβλἐπειν (εἳςἰ.πρὀς τι). καθορἀν. σκοπεἳν. Επι-, κατασκοπεἳν.: b. mot dagsljuset, υπ' αὐγἀς σκοπεἳν. : b. sig uppifrån o. ned, κατασκοπεἳσθαι αυτὀν, b) oeg., m. själen, σκοπεἳν, -σθαι. σκοπεἳν και θεωρεἳν. ἀθρεἳν. Εννοειν, -σθαι. Εν-θυμεἳσθαι (τἰ). λογἰζεσθαι. 2) b. ss., se Anse. 3) göra afseende på, ἀποβλἐπειν εἳς 1. πρὀς τι. λὀγον εχειν 1. ποιεἳσθαι τἰνος. Ενθυμεἳσθαἰ τἰνος, ὑπολογἰζεσθαἰ τι. Εν νπολὀγω ποιεἳσθαι τι. υπὀλογο ν ποιεἳσθαι τἰνος.

Betraktande, 1) beskådande, a) eg., θἐα, θεωρἰα, ἡ. b) oeg., θεωρἰα, ἡ. σκἐψις, Επἰσχε-φις, η. λογισμὀς, ο. Ενθὐμησις, ἡ. σκἐμμα, τὀBetraktelse — Betänklighet.

taga i b., se Betrakta 1). 2) afseende: komma i b., λόγου ἄξιον εἱναι.: ngt kommer mindre i b., μείων λόγος ἱστὶ τίνος.: icke komma i b., iv ονδενι είναι λόγω.: taga ib., se Betrakta 3).: i b. af ngt, ενεχὰ τίνος, εις τι. κατά τι.

Betraktelse, 1) se Betraktande 1) b). 2) tanke 1. tankeföljd, s. alstras af betraktande, ἱν&ύμημα, ἱννόημα, τό. ἔννοια, ἱν&υμία, ἡ.

Betro, 1) se Anförtro. 2) se Tilltro. — betrodd (i affärsväg), πιοτενὁ μένος.: jag är b. af denne på mycket penningar, πίστις εστι μοι παρά τούτω πολλών χρημάτων.

Betryck, ἀνάγκη, ἡ. απορία, ἡ. ταλαιπωρία, ἡ. κακά, τά.: vara i b., πιέζεσ&αι. χακοπα&εϊν. ἀπορεϊν, -σ&αι. iv δεινοϊς 1. χαχοϊς είναι, ἀπο-ρίαις ἱνέχeaftai. ταλαιπωρεϊν, -σ&αι. συμφοραϊς χρήσ&αι.

Betryckt, vara i betryckta omständigheter, se Föreg.

Betrygga, iv ἀαφαλεΐ 1. iny ἀσφαλεία 1. iv ἀκινδύνω τιθ-έναι 1. κα&ιστάναι τι. ἀσφάλειαν παρέχειν 1. παρασκευάζειν 1. ποιεϊν τινι.: b. sig mot ngt, φυλάττεσ&αί τι 1. ἀπό τίνος, ει'λάβει-σ&αί τι.: vara betryggad mot, iv ἀσφαλεϊ είναι τον μή 1. ὡς μή m. inf

Beträda, 1) eg., ἱπιβαίνειν τινός 1. ini τι. εισέρχεσ&αι 1. εϊσιέναι εις τι. στείβειν τι.: om ngt högre beläget, ἀναβαίνειν ἱπί τι.: b. talarstolen, se d. o.: ofta b., τρίβειν, κατατρίβειν τι.: fiendt-ligt b., ἱπιβαίνειν τινός, εισβάλλειν εις τι. 2) er-tappa, befinna skyldig, φωράν. χαταφωράν. χα-ταλαμβάνειν. αιρεϊν. ἱξελέγχειν.

Beträffa, -ande, se Angå, -ende.

Betsel, χαλινός, ο. ιράλιον, τό. στόμιον, τό (eg. munlaget).: tugga b., δάκνειν 1. ινδάχνειν στόμιον 1. χαλινό ν.

Betsla, χαλινούν. χαλινόν, στόμιον ἱμβάλλειν.

Bett, 1) bitning, δηγμός, ὁ. δῆξις, ἡ. 2) sår efter bitning, δῆγμα, τό. 3) b. på eggjern, se Egg. 4) munlag på betsel, στόμιον, τό.

Betunga, βαρννειν τινά. βαρὺν είναι τινι. πιέζειν τινά. Jfr Trycka.

Betvifla, ἀπιστεϊν τινι 1. μή m. inf. 1. conj. ἀμφιγνοεϊν περί τίνος. äfv. ἀμφισβητεϊν τι.: man betviflar att saken är möjlig, τό πράγμα ἀπι-στεϊται μή δυνατόν είναι.

Betvinga, δαμάζειν. χειρούσ&αι. ὑποχείριον ποιεϊσ&αι. ὑφΛ εαυτώ ποιεϊσ&αι. χαταγωνίζεσβ·αι. χαταπαλαίειν.: gm belägring b., ἱχηολιορκεϊν.: gm krig b., ἱχπολεμεϊν.

Betyda, 1) utgöra ett tecken, a) f. ett begrepp, σημαίνειν. νοεiν. δύνασ&αι. βούλεσ&αι. είναι.: hvad betyder dta? τί τούτο S-έλει; τί τούτο δύναται; τί δε τούτο; πώς λέγεις.: det betyder, τούτ' εστι. b) f. en sak 1. tilldragelse, σημαίνειν. δηλούν. βούλεσ&αι. προσημαίνειν (bl. om tillkommande).: hvad dta betyder, är icke svårt att veta, ὁποϊόν ἱστι τούτο, ού χαλεπόν ιννοήσαι.: hvad betyder dne bägare? ti ἀρα τό ποτήριον τοντί; 2) vara vigtig, δννασ&αι. ἵσχύειν. λόγου ἄξιον 1. iv λόγω είναι. äfv. είναι τι.: det betyder ingenting, ουδέν ἱστιν. — betydande. 1) om pers., δυνατός, 3. μέγα δυνάμενος, 3. ἀξιό-λογος2. ἀξιόχρεως, 2. ἱλλόγιμος, 2. λόγου 1. πολλού ἄξιος, 3. σεμνός, 3. ούχ ὁ τυχών. äfv. τις. 2) om saker, se Betydlig.

Betydelse, 1) det betecknade, a) af ett ord,

νους, ὁ. δύναμις, ἡ. βούλησις, ἡ. ἀξίωσις, ἡ. σημασία, ἡ (Sedn.). b) af en handling 1. sak, νους, ο. βούλησις, ἡ. f. öfr. vv. 2) vigt, a) om sak, δύναμις, ἡ. ροπή, ἡ.: det är af stor b., om — eller, μεγάλη ἱστί ροπή, ε ι— ἡ.: det är af ingen b., ούδεν διαφέρει 1. ἱστιν.: betydelsen af dna åtgärd undföll ingen, ὁπόοον (vigten) 1. ὁποιον (beskaffenheten) ἡν τό πράγμα ονδένα ε-λα&εν.: fästa b. vid ngt, λόγον ποιεϊσθαί τίνος, φροντίζειν τινός.: fästa stor b. vid ngt, μέγα ποιεϊσ&αί τι.: icke fästa b. viel ngt, μηδένα λόγον ποιεϊσθαι τίνος, ὁλιγωρεϊν, ἀμελεϊν τίνος. b) om pers., se Betydenhet.

Betydelsefull, μέγας, 3. πολλού ἄξιος, 3. σεμνός, 3.

Betydelselös, ούδενός ἄξιος, 3. φαύλος, 3. κενός, 3.

Betydenhet, 1) om pers. ἀξια, ἡ. ἀξίωμα, τό. δὑναμις, ἡ.: vara af b., μέγα δὑνασ$αι. δυνατόν εἰναι. 2) om sak, se Betydelse, Betydlighet.

Betydlig, 1) om sak, μέγας, 3. σπουδαίος, 3. ἀξιόλογος, 2. λόγον 1. πολλοὑ ἀξιος, 3. ἀξιόχρεως, 2.: till omfång, εὑμεγέ&ης, 2. ικανός, 3.: till mängd, ηολὑς, 3. συχνός, 3. οὑχ ολίγος, 3.: det gör en b. skillnad, ηολὑ διαφέρει. 2) om pers., se Betydande.

Betydlighet, μέγε&ος, τό. ηλή&ος, τό.

Betyg, μαρτνριον, τό, μαρτυρία, ἡ (m. till-lägg af γεγραμμένος, 3.). ηίστις ἐγγραφος, ἡ.

Betyga, l)gm betyg styrka, γραφή βεβαιοὑν. Jfr Intyga. 2) se Bedyra. 3) förklara, tolka, δηλοὑν. ἀπο-, ἰνδεiκνυσ&αι. ἀποφαίνεσ9·αι.: b. sin tacksamhet, vördnad, o. s. v., se d. oo.

Betäcka, 1) eg., στεγάζειν. ἰπι-, χαταστε-γάζειν. χαταστεγνοὑν (tätt b.), σκεπάζειν, ἰπισκέ-πειν (till skydd), χαλὑπτειν. ἰπι-, περιχαλὑπτειν. χρὑπτειν, ἀποχρὑπτειν (dölja), χαταλαμβάνειν, χατέχειν (intaga, vara utbredd öfver, t. ex. χιών).: är det = uppfylla, ἰμπιπλάναι. ἀναπιμπλάναι. t. ex. ἡ αλάττα ἰνεπλήσ&η τριηρὠν. — betäckt, κρυπτός, 3. 2) skydda, σκεπάζειν. [δια)φυλάττειν. φρουρεϊν.: b. sig m. ngt, προβάλλεσ&αί τι. 3) se Betala 3). 4) se Bespringa.

Betäckning, 1) eg., στέγασμα, τό. σκέπασμα, τό. σκέπη, ἡ. κάλυμμα, τό. 2) skydd, φυλακή, ἡ. φρουρά, ἡ. προβολή, ἡ. πρόβλημα, τό.

Betänka, se Besinna.: vara betänkt på, σκοπέiν, ἰπιμελεϊσ&αι m. ὁπως. διανοεϊσ&αι, γνώμη ν 1. iν νώ εχειν, μέλλειν m. inf.

Betänkande, 1) öfvertänkande, σκέιρις, ἡ. λογισμός, ὁ.: taga ib., se Besinna. 2) utlåtande, γνώμη, ἡ. ηροβούλευμα, τό (ish. B-ådets i Athen).: afgifva ett b., ἀηοφαίνειν, -ὑ&αι γνώμη v. 3) tvekan, ἰνδοιασμός, o. ὁκνος, ὁ. μέλ-λησις, διαμέλλησις, ἡ.: hysa b., draga i b., iν-δοιάζειν. ὀχνειν. μέλλειν·: utan b., αμελλητί- ηρο&ὑμως. ἀπροφασίστως.

Betänketid, se Besinningstid.

Betänklig, ὑποπτος, 2 (misstänkt), αμφίβολος, ἰπιχίνδυνος, δυσχερής, 2 (farlig), ἀπορος, ἀμήχανος, 2 (i högre grad).: vara i ett betänkligt läge, iν ἀπόροις 1. δεινοϊς εἰναι.: vara b., ἀπο ρ ία ν εχειν. ἀπόρως εχειν.: förefalla b., äfv. ὑποπτεὑεα&αι.

Betänklighet, l)ss. sinnesstämniug, φρον-τίς, ἰδος, ἡ. δχνος, ὁ. υποψία, ἡ. απορία, ἡ.:

hysa b., ὀκνεϊν. ἀποχνεϊν. ἀπορεϊν.: väcka b., ὁκνον, φροντίδα, ἀπορίαν παρέχειν.: utan b., ουδέν ὀκνών. 2) ss. beskaffenhet hos en sak, δυς-χέρεια, ἡ. απορία, ἡ. το Επικίνδυνον, σφαλερόν. 3) ss. sak, απορία, ἡ. φοβερόν, σφαλερόν τι.: ss. framställd, πρόφ>ασις, ἡ.: utan betänkligheter, ἀπροφασίστως. προθὑμως.

Betänksam, προμήθης, 2, προνοητικός, 3. (förtänksam), ευλαβής, 2 (försigtig), ὑποπτος, 2 (misstänksam), ὀχνηρός, 3 (senfärdig, skygg).

Betänksamhet, προμήθεια, 7Γρόι/ο*«, ij. ευλάβεια, ἡ. τό ὑποπτο ν, ὀχνηρόν.

Beundra, θαυμάζειν τινά Επί τινι (mera sällan τινός 1. διά τι) 1. τινός τι, stundom τινός τίνος o., m. följ. sats, τινός, ὁτι 1. ει. ἀγασθαί τινός τι 1. τινά τίνος, stundom τινός τίνος. äfv. ἀποβλέπειν εις 1. πρός τινα. m. bibegr. af täflan, afund, ζήλουν τινά τίνος. — beundrad, θαυμαστός, 3. περίβλεπτος, 2.

Beundran, θαυμασμός, ὁ (Sedn.). θαὑμα, τό (undran), ζήλος, δ. o. m. νν.: ingifva b., θαὑμα Εμβάλλειν, παρέχειν.: jag intages af beundran, θαὑμά με λαμβάνει.

Beundransvärd, θαυμάσιος, θαυμαστός, 3. θαὑματος ἀξιος, 3. αξιοθαὑμαστος, 2. αγαστός, 3. ἀξιάγαστος, 2.

ζηλωτός, 3.

Beundransvärdhet, θαυμασιότης, ή. τό θαυμάσιον, θαυμαστόν.

Beundrare, θαυμαστής, ό. ζηλωτής, ό. Εραστής, Επιθυμητής, ό.

Bevaka, φυλάττειν. δια-, παραφυλάττειν. φρουρεῖν, Εν φρουρά εχειν (en plats), τηρεἵν, πα-ρατηρεῖν (aktgifva på, ha tillsyn öfver).: icke b., άφνλακτεῖν τίνος.: svår att b., δυσφύλακτος, 2.

Bevakning, 1) ss. handling, φυλαχή, ή. φρουρά, ή. 2) de bevakande, φύλαχες, φρουροί, οι. äfv. φυλαχή, φρουρά, ή.

Bevandrad, εμπειρος, 2, ούχ άπειρος, 2, Επιστήμων, 2 (alla ra. gen.). Εντριβής, 2 (τινί). Εντρεχής, 2 (εν τινι).: icke b., άπειρος, 2, Ιδιώτης, ό.: vara b. i ngt, Εμπείρως εχει." τινός, πε-πατηχέναι (om böcker).: icke vara b., απείρως, ξένως εχειν. άνεπιστήμονα είναι.: göra sig b., Εμπειρίαν χτήσασθαι. διαμανθάνειν. Εντριβή γίγνεσθαι . γυμνάζεσθαι.

Bevara, 1) behålla i oförändradt skick, σώ-ζειν. διασώζειν. διατηρεϊν. διαφυλάττειν. 2) skydda (om pers.), φυλάττειν. τηρεϊν. σώζειν.: b. ngn f. ngt, φυλάττειν τινά άπό τίνος, άποτρέπειν τί (άπό) τίνος.: bevare (bevars) Gud, εύφήμει.: Gud bevare oss derifrån , πρός θεού μή γένοιτο τούτο.

Bevars, 1) uttryckande häpnad, m. flera sinnesrörelser, εύφήμει (vid ett olyckligt budskap). φευ. παπαι. ιού. 2) i svar, förstärkande, άμέλει.

Beveka, 1) göra vek, röra, Επι-, χαταχλάν. τέγγειν.: låta sig b., Επιχλασθήναι. τέγγεσθαι. 2) gm föreställningar, böner o. s. v. förmå, πεί-θειν, άναπείθειν.: låta b. sig att, πείθεσθαι Jfr Förmå. — bevekande, se Beveklig.

Bevekelsegrund, αιτία, ή. πρόφασις, ή. προτροπή, ή. άφορμή, ή. τό πεϊθον.

Beveklig, Επι- , χαταχλών, ώσα, ών. Ελεεινός, 3. μαλαχός, 3. πιθανός, 3 (öfvertalande).

Bevilja, χαρίζεσθαι. συγχωρεῖν. χατανεύειν. διδόναι. Επιτρέπειν.: gm beslut, γιγνώσχειν. \ρη-χρίζεσθαι.: mig beviljas ngt, τυγχάνω τινός, δί-δοταί μοί τι. δεδομένον λαμβάνω τι.: icke b.,

Εναντιούσθαι. ούχ Εάν. άντειπεῖν. άντιτείνειν. άνανεύειν.

Beviljande, συγχώρησις, ή. συγχώρημα, τό. o. gm vv.: m. ngns b-, συγχωρήσαντος, Επιτρέ-ψαντός τίνος.

Bevinga, πτερούν. άναπτερούν. — bevingad, πτερωτός, πτηνός, 3.

Bevis, 1) ss. handling, bevisning, άπόδειξις, ή. ενδειξις, ή. τεχμηρίωσις, ή. έλεγχος, ο (ish. öfverbevisning om falskt påstående). 2) ss. sak, δείγμα, εν-, Επι-, παράδειγμα, τό, έλεγχος, 6 (hrigm ngt ådagalägges), σημεῖον, τεχμήριον, τό (hraf ngt slutes). μαρτύριον, το (vittnesbörd), πί-στις, ή (bekräftelse) : anföra b., τεκμήρια παρέ-χεσθαι.: aflägga b. på, πεῖραν διδόναι 1. παρέχειν τινός, ελεγχον διδόναι τινός, άπόδειξιν ποιεῖσθαι τίνος.: ett b. härpå är, till b. härpå tjenar, τεκμήριο v δέ, σημεῖον δέ, hrefter vanl. följer en sats inledd af γάρ, äfv. af ότι, stundom asyndetiskt tillfogad.

Bevisa, 1) framte, lägga i dagen, δεικνύναι. Επιδεινύναι, -σθαι. δηλούν. Jfr Y is a.: b. rätträdighet, δικαιοσύνη χρήσθαι. δίκαιον παρέχειν εαυτόν, b) b. sig, παρέχειν εαυτόν, φανερόν 1. δήλον είναι, φαίνεσθαι, Εξετάζεσθαι (alla m.part.).: b. sig mot ngn, προσφέρεσθαί τινι. 1. πρός τινα m. adv. άποδέχεσθαί τινα m. adv. gm χρήσθαι, t. ex. διχαιοσύνg χρήσθαι περί τινα. Jfr Bete sig. 2) gm utläggning, bevis ådagalägga, δεικνύναι. Επι-, άποδειχνύναι. άποφαίνειν. δηλονν, άποδηλούν. φανερόν ποιεῖν. διδάσκειν. παριστά-ναι (t. ex. πολλοίς τεκμηρίοις). Ελέγχειν (öfverbevisa). άναγκάζειν (strängt bindande), τεκμηριούν. μαρτυρεῖν (gm intyg).

Bevisning, se Bevis 1).

Bevisningsgrund, -medel, se Bevis 2).

Bevittna, μαρτυρεῖν. Επιμαρτυρεῖν. πιστού-σθαι. βεβαιούν, συμμαρτυρεῖν (eg. vittna m. ngn

1. ngt, τινί).: ytterligare b., προσμαρτυρεῖν.

Bevittnande, μαρτυρία, Επιμαρτύρησις, Επι μαρτυρία, ή.

Bevåg, på eget b., ἀφ' εαυτού, stundom ἀπὸ τής αυτού γνώμης, ιδία. äfv. m. εκών, ούσα, όν.: på mitt b., Εμού κελεύσαντος, προτρέψαντος.

Bevågen, εύνους, 2. ευνοϊκός, 3. ευμενής, 2. προσφιλής, 2. φιλόφρων, 2. ἱλεως, 2 (ish. om gudarne) — alla m. dat.: vara ngn b., εὐνοϊκώς. προσφιλώς, φιλοφρόνως εχειν τινὶ 1. πρός τινα. εὔνοιαν εχειν τινϊΐ. πρός τινα.: göra ngn sig b., εὐμενή ποιεῖσθαι τινα. ἀρέσκεσθαὶ τινα. (ἀνα)-κτάσθαι, ἀναρτάσθαὶ τινα. εὐμενίζεσθαὶ τινα (ish. τους θεούς, äfv. Εξαρέσκεσθαι τοις θεοϊς).

Bevågenhet, εὔνοια, ἡ. εὐμένεια, ἡ. φιλο-φροσύνη, ἡ. χάρις, ιτος, ἡ. äfv. σπουδή, προθυμία (περὶ τινα). ἡ.: visa ngn sin b., φιλο-φρονεῖσθαὶ τινα. εὔνοιαν Ενδείκνυσθαὶ τινι.: undandraga ngn sin b., Εκβάλλειν τινὰ τής εὐνοιας. : hysa b., se Föreg.

Bevändt, det är intet, föga b. m. hm, ουδέν, βραχὺ ὀφελος αὐτού. οὐδενὸς ἀξιός Εστὶν.: hvad är det b. m. dta? τὶ ὀφελος τούτου; τὶ χρήσιμο ν Εστι τούτο;

Beväpna, 1) eg., ὁπλιζε ιν. Εξ-, καθοπλὶζειν.: b. sig. ὁπλὶζεσθαι. Εξ-, καθοπλὶζεσθαι. ὁπλα λα-ßfw. — beväpnad, ἐνοπλος, οπλοφόρος, 2. Εν ὀπλοις ὼν. ὁπλα εχων o. partt.: väl b., ἐνοπλος,

2.: helt o. hållet b., πάνοπλος, 2. 2) oeg., seBeväpning

Utrusta, Förse.: b. sig m. mod, θαρρήσαι. θάρρος λαβεὶν.

Beväpning, 1) handlingen, οπλισις, ἐξ-, xa-θόπΐισις, η. οπλισμός, ὁ. 2) vapnen, οπλα, σχενη, τά.

Bevärdiga, ngn m. ngt, ἀξιούν τινὰ τὶνος, τιμάν τινὰ τινι.

Beväxt, ἀιειλημμένος, 3. κατάφυτος, 2.: vara b. m. ngt, cΐιειλήφθαὶ τινι.: tät b., ἀασύς, 3 (ἀέν-ἀρεσιν 1. ἀένάρων). äfv. σι'Ισκιος, 2.: b. m. gräs, ποιώάης, 2.: b. m. blommor, ἀνθηρός, 3.: b. m. hår, τριχώάης, 2. ἀασύς, 3. λάσιος, 3. κομών, ώσα, ών (ρ& hufvudet).

Bi, μέλιττα, ἡ.: vildt b., ἀνθρήνη. ή.

Biafsigt, ἀλλη γνώμη, ἡ.: ha en b., ἀλλο n σκοπειν. λανθάνειν βουλόμενόν τι.

Biafvel, l)afködan, ἡ τών μελιττών νεοττιά. αι νύμφαι. αι σχαάόνες. 2) se Biskötsel.

Biarbete, πάρεργον, τό.: bedrifva ngt ss. b., ὡς ἐν παρ ἐργω ποιειν τι.

Bibegrepp, vποβεβλημένος νους, ὁ. παρασύμ-βαμα, τὸ (bl. hos Stoikerna).

Bibehålla, 1) tr., ἀιαφυλάττειν. ἀιατηρεϊν. σώζειν. ἀιασώζειν. ἐμμένειν τινὶ 1. εν τινι. ἐχοντα τινα 1. τι 1. χρώμενόν τινι ἀιατελεϊν. χατ-ἐχειν.: b. ngn hos sig, μὴ ἀφιέναι τινά. μὴ ἀ-παλλάττεσθαὶ τὶνος.: ngt bibehålles, παραμένει τι. 2) b. sig, σώζεσθαι, ἀιασώζεσθαι. μὲν ειν. ἀιαμέ-νειν. περιγὶγνεσθαι. περιεῖναι. κατέχειν. ὀιαρκεὶν (om rykte, seder).: b. sig i, vid ngt, ἀιατελεϊν m. partt. (t. ex. βασιλεύοντα, vid konungamakten). ἀιαφυλάττειν, ἀιατηρεῖν τι ἑαυτὼ.

Bibel, ιερὰ γράμματα, τά.

Bibetydelse, ett ord har en b., υπεστὶ τις χαὶ ἀλλος νους 1. χαὶ ἀλλη ἀύναμις τω ρήματι.

Bibliothek, βιβλιοθήκη, ἡ. -arie, ὁ ἐπὶ τών βιβλὶων.

Biblisk, Ικ τών ιερών γραμμάτων, ἐν τοις ιεροῖς γράμμασιν.

Bibringa, ἐμποιειν τινὶ τι (t. ex. ἐλπίάα, ἐρωτα). ἐμπΠτλάναι τινὰ τὶνος (t. ex. ὑποχριας).: gm undervisning, ἀιάάσκειν τινά τι. ἀιάασκαλὶαν παρ ἐχε ιν τινὶ τὶνος.

Bida, se Vänta.

Bidrag, συμβολή, ἡ. Ἐρανος, ὁ. εισφορά, ἡ (vanl. utomordentlig förrnögenhetsafgift).: lemna ngt ss. b., συμβάλλεσθαι, (συν)εισφέρειν τι.: om skattebidrag, εἴσφέρειν.: erlägga b., ἐράνον φέ-ρειν 1. εἴσφέρειν.: insamla

b., ἐρανίζειν, af ngn, τινά. ἐράνους συλλέγειν.: samla b. f. ngn, ἐρα-νίζειν τινί.: icke erlägga sina b., λείπειν ἐράνους.

Bidraga, 1) lemna bidrag, se Bidrag. 2) medverka, συμβάλλεσθαι, συμφέρειν, ὠφελεῖν, till ngt, εις 1. πρός τι.: b. dertill att, συμπράττειν ὥστι m. inf

Bifall, 1) samtycke, συναίνεσις, καταίνεσις, ἡ. bättre m. vv. äfv., ομολογία, συνομολογία, συνωάία, ἡ.: ge sitt b. till ngt, se Bifalla.: finna b., ἀοκεῖν. συνάοκεῖν.: m. allas b., σννάό-ξαν πάσιν. οὐόενός ἀντιλέγοντος. 2) gillande, beröm, ἐπαινος, ὁ. ἀόξα, ἡ. ευάοκίμησις. ἡ.: vinna b., εὐάοκιμήσαι, i, f. ngt, τινί, ἐν ο. ἐπί τινι, ἐπί τίνος, ἀιά τι, περί τι, hos ngn, παρά τινι, εν τισιν. ἐπαίνου τυγχάνειν. ἐπαινεῖσθαι. ἀρέσκειν.: ge sitt b., ἐπαινειν.: yttra högljudt b., θορνβεῖν. ἀνα-, ἐπιθορυβεῖν. κροτεῖν. ἐπιχροτεῖν.: gm tecken ge b., Ιπισημαίνεσθαι.

Bifalla, συναινεῖν. χαταινεῖν. συγχατατίθε-σθαι. συμφάναι. (συν)ομολογεῖν. ἀποάέχεσθαι. συν-ἀοκεῖ μοι.: b. en begäran, κατανεύειν. ἐπιτρέπειν. : icke b., ἀνανεύειν. ἀναίνεσθαι. ἐναντιού-σθαι.

Biflod, ἐπεμβάλλων ποταμός, ὁ.

Bifoga, προς-, συνάπτειν. προστιθέναι. ἐπι-βάλλειν.

Bifogande, πρόσθεσις, προσθήκη, ἡ.

Biform (af ett ord), ἐχτροπή ονόματος, ἡ.

B ifråga, ἐρώτημα εξωθεν ἐρωτηθέν, τό. τό Ἔξωθεν ζήτημα 1. ζητούμενον. Jfr Bisak.

B i g o 11, ἀεισιάαίμων, 2.: vara b., ἀεισιάαιμο-νειν. θρησχεύειν. -eri, ἀεισιόαιμονία, ἡ. θρησκεία, ἡ.

Bigöromål, πάρεργον, τό. Ἔργον ἀλλο 1. ουκ ἀναγκαΐον.

Bihang, προσθήκη, ἡ. ἐπίμετρον, τό. πάρεργον, τό.: ss. b., ἐν προσθήκης μέρει. ἐν παρέργψ.

Bihus, μελιττών, ὡνος, ὁ. μελιττουργειον, τό.

Bikaka, κηρίον, τό. σχαάών, όνος, ἡ.

Bikt, ἐξομολόγησις, ομολογία τών αμαρτημάτων, ἡ.

Bikta, ἐξομολογεῖσθαι τήν ἀμαρτίαν, τά αμαρτήματα.

Bikupa, σίμβλος, ὁ. κυ\ρέλη% ἡ. σμήνος, τό.

Bila, ἀξίνη, ἡ. πέλεχυς, εως, ο. σχέπαρνον, τό.: tillyxa m. b., πελεκάν.: afhugga m. b., π$-λεκίζειν.

Bilaga, προσθήκη, ἡ.

Bild, a) f. d. yttre sinnet, εἴκών, όνος, ή (m. afs. på likheten), ειάωλον, τό. τύπος, ὁ. ἀγαλμα, τό.: målad b., γραφή, ἡ. γράμμα, τό. ζωγρά-φημα, τό.: skuren af trä, ξόανον, τό.: liten b., εἴκόνιον, ἀγαλμάτιον, τό. b) i ord, liknelse, εϊκών, όνος, η. μεταφορά, ή (rhetor., eg. användandet af b.).: tala i bilder, ἀι* εικόνων λέγειν.: talandet, εικονολογια, ἡ. c) i själen, föreställning, Ιάέα, ἡ. εϊάος, τό. ειάωλον, τό. φάντασμα, τό.

Bilda, 1) dana, ge form, a) i sinlig bet., se Dana.: d. bildande konsten, πλαστική, ἡ. b) i andlig bet., παιάεύειν, (ἐκ)ἀιάάσκειν, ngn t. ngt, τινά τινα (t. ex. μουσιχόν, ρήτορα).: b. sig efter ngn, μιμεῖσθαί τινα. — bildad, πεπαιάευμένος, 3. ἐλευθέριος, 3. καλός χἀγαθός, 3. εὔχαρις, 2. αστείος, 3. κομψός, 3. 2) frambringa, åstadkomma, ποιει>'. κατασκευάζειν. ἀπεργάζεσθαι. ἀποτε-λεἰν. καθιστάναι. συνιστάναι.: b. en föreuing, συν ἀγ ειν, συνιστάναι ἑταιρείαν. συνίστασθαι εις i-ταιρειαν (om dem, som ingå den).: b. en krets (af personer), εϊς κύκλον συνάγειν. ἀποτελεῖν κύ-κλον 1. κυχλοὐσθαι (om dem, s. utgöra kretsen).: b. högra flygeln, ro ἀεξιόν χέρας εχειν.: b. sig, γίγνεσθαι, καθίστασθαι. συνίστασθαι.

Bildbar, εὐπλαστος, 2.

Bildergalleri, πινακοθήκη, ἡ. ποικίλη, ἡ.

Bildgjutare, χωνευτής, ού, ό.

Bild gjuteri, χωνεια, ή.: idka b., χωνεύειν.

Bildhuggare, άγαλματοποιός, άνάριαντο-ποιός, ερμογλύφος, -εύς, ο. εϊκονοποιός, ο.

Bildhuggarkonst, -eri, άγαλματοποιία, άνάριαντοποιία, έρμογλυφία, ή. ερμογλνφική, ή. — πλαστική, ή.

Bildh η ggareverkstad, ερμογλυφεϊον, τό.

Bildhuggeriarbete, πλάσμα, το. τύπος, oc.: vara utsirad m. b., τύποις έσκευάσθαι, έγγε-γλύφθαι.: halfupphöjdt b., πρόστυπον, τό.: hel44

Bildlig — Bistå.

upphöjdt, εκτυπον, Ιχτύπωμα.: anbringa sdne, 7τροστνπούν. Εκτυπούν.

Bildlig, αλληγορικός, 3. δι' εικόνων λεγόμενος, 3. — Adv., άλληγορικώς. δι* εϊχόνων. καβ·' νπόνοιαν.

Bildning, 1) ss. handling, a) eg., se Daning. b) fig., παίδευσες, παιδεία, διδασκαλία, ή (af själen), f. öfr. vv., se Bilda. 2) ss. beskaffenhet, a) hos sinnliga föremål, εϊδος, τό. σχήμα, τό. φύσις, ή. μορφή, μόρφωσις, ?7· b) hos hjerta o. förstånd, μουσική, ή. εύμουσία, ή. παιδεία, παίδευσις, i det yttre skicket, ρiτii, at o. adjj., se bildad.: d. sedliga b., καλοκαγαθία, jJ.; allmän b., Εγκύκλιος παιδεία, ή.

Bildningsanstalt, παιδευτήριον, το.

Bildrik, a) om framställning, εϊχόνας πολ-λάi f^cor. εϊχόνων άνάπλεως, 2 1. μεστός, 3. b) om författare, πολλά Λ' εϊχόνων λέγων, πολλά μεταφέρων, ταϊς εϊκόσι 1. μεταμοραϊς πυκναϊς χρώ~ μένος, δεινός περί τάς μεταφοράς.

Bild sam, εύπλαστος, 2. ευχερής, 2. «/μα-2.

Bildskrift, ιερογλυφικά γράμματα, τά.

Bildskön, άγαλματίας, ου, ο', πάγκαλο?, 2. κάλλιστο?, 3.

Bildsnidare, ipμο^λι/^ο?, ο. àj/αλ-

τογλύφος, ο.

Bildsnidarkonst, έρμογυφική, ή.

Bildspråk, εικονολογία, 37· w Λ' εικόνων λέγειν.

Bildstod, άγαλμα, τό (vanl. gudabild). £όα-foy, τό, βρέτας, ov?, τό (gudabild af trä).: af mskr, άνδριάς, αντος, o1, iiκώi', οι>ο£, (m. afs. på likheten m. urbilden).: förfärdiga b., άνδρι-αντοποιεϊν. άγαλματοποιεϊν.: uppställa ngns b.

1 guld, koppar, άνιστάναι τινά χρυσούν, χαλκούν.

Bildverk, πλάσμα, τό. εικόνισμα, τό.: i

upphöjdt a., Εκτύπωμα, τό.

Biljett, 1) litet bref, βιβλίον, -ίδιον, ιδά-ριον, χαρτίον, τό. 2) inträdeskort, σύμβολον, τό,

Billig, Επιεικής, 2, δίκαιος, 3, μέτριος, 3, ισο£, 3 (alla både om pers. o. saker), ευγνώμων,

2 (vanl. bl. om pers.), άξιος, 3 (om saker).: b. pris, μετρία, α£*α τιμή.: det är b., δίκαιον, άξιόν Εστίν, εοικεν. εϊκός Εστiv.: det är b. att jag, δίκαιος εϊμι m. inf.: anse f. b., δικαοϋν. άξιούν.: tänka b., εύγνωμονεϊν. μέτρια φρονεϊν.

Billiga, se Gilla.

Billighet, Επιείκεια, δικαιοσύνη, μετριότης, η (alla om pers.), f. öfr. gm adj.: efter b., κατά τό εικός. Εκ του εικότος 1. τών εικότων. Εκ τών δικαίων. Εξ ίσου. ώς, οiον εικός.: mot b., παρά τό εϊκός 1. δίκαιον.

Billigtvis, εϊκότως. se f. öfr. Föreg.

Biltog, άτιμος, 2.

Biläger, se Bröllop.

Bilägga, 1) se Bifoga. 2) tvister o. d., δια-λύειν. διακρίνειν (gm dom).: sinsemellan b., δια-λύεσ&αι. διατί&εσ&αι.: b. sina tvister, διαλλάτ-τεσβ-αι. διαλύεσ&αι. διακρίνεσθ-αι.

Biläggning, af stridigheter o. d., διάλυσις, ή.

Biländer, Επαρχίαι, αι.

Binamn, Επωνυμία, ή. προσωνυμία, ή. Επί-κλησις, ή.: gifva ngn ett b., Επωνομάζειν, προς-αγορεύειν, άπο-, Επικαλεϊν τινά τι.: ha, få ett b., m. pass. af nämnda vv., äfv. Επίκλην λέγε-σ&αι 1. χαλεϊσ&αι.: τα. binamnet, Επώνυμος, 2.

efter ngn händelse 1. person; eljest part. pats. Επικαλούμενος etc.

Binda, 1) eg., δεϊν. — b. ngt om ngt, δεϊν τι περί τι. περιδεϊν, περιάπτειν τί τινι. — b. ngt vid ngt, δειν, άναδειν τι πρός τι 1. εχ τίνος, προσδεϊν, προσάπτειν τί τινι. άναρτάν, άν-, Ε-ξάπτειν τι εχ τίνος. =fjettra, δεϊν. δεσμεύειν. δεσμούς Εμβάλλειν τινί. περιβάλλειν τινά δεσμοϊς.: händerna, συνδεϊν τάς χείρας.: b. på ryggen, se Bakbinda. till ett helt, συνδεϊν. συνάπτειν. σφίγγειν (t. ex. δράγματα).: kransar, (συμ)πλέ-κειν στεφάνους. 2) oeg., (κατ)είργειν. κατέχει ν. καταλαμβάνειν (t. ex. ορκοις, äfv. Εν δεϊν).: vara bunden af 1. gm ngt, κατεζεύχ&αι, κατείργεσ&αι, άναγκάζεσ&αι υπό τίνος.: vara bunden vid ngt, ύποτετάχβ·αι τινί. εχεσ&αί τίνος.: b. sig vid ngt (t. ex. lager, föreskriften), τηρεϊν, φυλάττειν τι. Εμμένειν τινί. ύπακούειν τινί.: icke låta b. sig af ngt, όλιγωρεϊν, άμελεϊν, μηδέν φροντίζειν τινός. — b. ngn till ett brott, se Öfverbevisa. — Jfr Förbinda.

Bindel, Επίδεσμος, ό. τελαμών, ώνος, ό. ταινία, ή. άναδέσμη, μίτρα, ή (qvinnors på hufvudet). διάδημα, τό (furstars), στέμμα, τό (presters, siares, skyddsökandes kransar). Jfr Förband.

Bindeord, σύνδεσμος, ο.

Bindestreck, ή ύφέν [γραμμή).

Bindning, δέσις, r]. σφίγξις, ή. vanl. gm ν ν.

B inge, (för säd), σιτοδόκη, σιτο&ήκη, ή.

Bin η icke mask, ταινία, ή.

Binäring, αλλ*7 τις Εργασία, άλλο τι Επιτήδευμα, τό. περιεργασία, ή.

Biograph, ό τον βίον συγγράιρας. -i, βίος, ο.

Biomständighet, παρεπ όμενον πράγμα, τό. πράγμα Ελάττονος άξιον.

B i o r s a k, δευτέρα αιτία, η. παραίτιος, σνναί-τιος, 3.

Birol, τά δεύτερα.: spela en b., δευτεραγω-νιστεϊν. δευτεριάζειν.

Birätt, παροψώνημα, τό.

Bisak, πάρεργον, τό.: betrakta, behandla ngt ss. en b., πάρεργον ποιεϊσθαι τι. Εν παρέργω τί&εσ&αί τι.: ss. en b., Εν παρέργου μέρει. Εκ παρέργου.

Bisittare, πάρεδρος, σύνεδρος, ό.: b. i rådet, βουλευτής, ου, ο.: i en domstol, δικαστής, ού, ό. ό Εν δικαστηρίω καθήμενος.: vara b., συν-, π αρεδρεύειν.

Biskop, Επίσκοπος, ό.: hs embete, Επισκοπή, ή.

Biskötare, μελιττουργός, μελιττοτρόφος, με-λισσεύς, σμηνουργός, ο.

Biskötsel, μελιττουργία, σμηνουργία, ή.

Bismak, χυμός ἀλλόκοτος, ὁ.

Bispringa, βοηθ-εῖν. Επι-, προς-, παραβοη-&εϊν.: jemte andra, συμβοη&εϊν. Jfr Bistå.

Bister, στυγνός, σκυθρωπός, γοργός, 3 (till utseende), ωμός, σκληρός, 3 (sträf, hård), ἀγριος, 3 (vild, grym), πικρός, χαλεπός, 3 (äfv. om väderlek o. d.).

Bisterhet, στυγνότης, σκυθρωπότης, ἡ. ω-μότης, σκληρότης, ἡ. ἀγριότης, ἡ. πιχρότης, χαλεπό της, ἡ.

Bistock, se Bikupa.

Bistå, παρεστάναι. συμπαραστατεϊν. π α ρ ειναι.: i olycka, Επικουρεϊν. βοηθεϊν. συναίρεσ&αί τίνος (t. ex. κινδύνου).: i försvar, Επαμύνειν. τι-Bistånd-

μωοεϊν.: i företag, συνεργόν ειναι. συνεργειν. συκλαμβάνειν, -σθαι. συναγωνίζεσθαι.: m. penningar, ἰπαρχεϊν.: m. råd, συμβουλεύειν. ὑποτίθε-σθαι γνώμην.: f. rätta, σννάιχεϊν. συνηγορεϊν. συν ειπεiν.: i krig, συμμαχεiν. σύμμαχον ειναι. Ιπιχουρειν (ish. i försvarskrig). Ofta gm smnsätt-ningar m. συν t. ex. b- ngn i gmdrifvandet, anordnandet af ngt, συνάιαπράττειν, συνάιαχοσμειν τινί τι. Jfr Hjelpa.

Bistånd, Επικουρία, Επικούρησις, βοήθεια, ἡ. συνεργία, ἡ.: f. rätta, συνοικία, συνηγορία, ἡ.: i krig, συμμαχία, ἡ.: m. ngns b., συνεργ·ύν-τος, συνεπιλαμβανομένου τινός : gifva, lemna, få b., se Föreg.

Bisvärm, σμήνος μελιττών, τό. εσμός, ἀφε-σμός, ὁ.

Bisätta, «710-, κατατιθέναι, Εκφέρειν, ἀφα-νίζειν (νεχρόν). Jfr B e g r a f v a.

Bit, 1) munsbit, χμωμός, ὁ. χρώμισμα, τό.: liten ψώμιον, τό. 2) se Stycke. 3) fig., smula, ngt litet, μιχρόν τι. ολιγόν τι. βραχύ τι icke en b., ούάε μιχρόν. ονοy ὀλιγοστόν. οὔά* ἀχαρή.

Bita, 1) act., ἀάχνειν (eg. o. oeg.).: b. i ngt, Ενάάκνειν τι. ὀάάξ λαβέσθαι τινός.: b. sig i lapparne, τά χείλη ἀάχνειν (ὀάούσιν).: b. i gräset, ὀάάξ λαβέσθαι τής γής.: om köld o. snö, χαίειν. om rök, ἀάκνειν.: om eggjern, τέμνειν. 2) dep., a) = bita. b) recipr., άια&άκνεσθαι. ἀάχνειν αλλήλους. c) ss. vana, gm ἀηκτήριος, 2, δηκτικός, 3, καρχαρόάους, ουν, o. ειναι.: ett djur s. bits, ὀάχετον, τό.—bitande, fig., ὀακνώάης, 2. ἀη-χτικός, 3. ἀριμύς, 3. οξύς, πιχρός, 3.

Bitning, se Bett.

Biträda, 1) understödja, ὑπηρετεϊν. ὑπονρ-γεϊν. συνεργειν. ουμπράττειν. 2) ansluta sig till, προστίθεσθαι, προς-, συγχωρεϊν τινι. ἀποόέχε-αθαι, (συν)επαινεϊν τι.

Biträde, 1) ss. handling, υπηρεσία, υπουργία, συνεργία, ἡ.: ni. ngns b., υπηρετούντος, συνεργούντός τίνος. Jfr B i s t å η d. 2) = biträ-dare, υπηρέτης, ου, ὁ. συνεργός, ὁ. συμπράχτωρ, ορος, ὁ.

Bittals, χατά μιχρά. χατά μέρη.

Bitter, 1) eg., πιχρός, 3. στρυφνός, 3.: mycket b., εκπικρος, 2.: ngt b., ὑπόπιχρος, 2. εμ-πικρος, 2. πικρίάιος, 3.: vara b., πιχρίζειν.: göra d., πιχραίνειν. Επιπικραίνειν (ännu bittrare). Ικπικρούν (mycket b.). 2) oeg., πικρός, 3. τραχύς, 3. ἀλγεινός, 3.: b. hat, ἀεινον μϊσος.: göra ngn b. förebråelser, ἀεινά ἰπιπλήττειν τινί.: beklaga sig bittert, ἀεινώς ὀάύρεσθαι.: bli b. (till sinnes), (Εμ)πικραίνεσθαι.

Bitterhet, πιχρότης, ἡ (eg. o. oeg.). πιχρία, ἡ (mest oeg.). τραχύτης, ἡ (bl. oeg.)

Bittida, se Tidigt.

Biverk, πάρεργον, τό.

Bivista, παρεϊναι, παραγίγνεσθαί τινι 1. εν τινι.

Bivuak, ἀγραυλία, ἡ. -era, αὐλίζεσθαι. ἀ-γραυλεϊν.

Biväg, èxΤροπή {ὀάού), ἡ.

Biändamål, se Biafsigt.

Bjelke, cϊοχός, ή.: liten b., όοχίς, ίόος, ή.

Bjellra, κώάων, ωνος, η. χρόταλον, τό.

Bjert, λαμπρός, 3. τού άέοντος λαμπρότερος, 3. όξύς, 3.

Blanka. 45

Bjuda, 1) se Befalla.: b. ngn farväl, προς-ειπεϊν τινα χαίρειν. λέγειν τινί χαίρειν. 2) se Inbjuda. 3) räcka, erbjuda, προσφέρειν, πα-ρέχειν (o. med.), όρέγειν τινί τι.: b. ngn handen, προτείνειν τήν χεϊρά τινι.: b. ngn spetsen, se Spets. 4) i handel: om köpare, λέγειν 1. ύ-πισχνεϊσθαι άιάόναι.: b. på, öfver (då flera vilja köpa), άντωνεϊσθαι.: b. ut, se Utbjuda.

Bjudning, se Inbjudning. se Korn.

Björk, σημύάα, ή.

Björn, 1) eg., άρκτος, ό, ή.: ung b., άρχτύ-λος, ό. 2) stjernbilden, άρχτος, ή.: d. stora, ελίχη, ή.: d. lilla, κυνόσουρα, ή.

Björnbär, βάτον, τό.: växten, βάτος, ή o. ό.

Björnfäll, -hud, άρχτου άορά, ή 1. άέρμα, τό. άρχτή, ή.

Björnvaktare, 1) eg., ό τάς άρχτους φυ-λάττων. ό τών άρχτων φ>ύλαξ. 2) stjernbilden, άρχτοφύλαξ, αχος, ό. άρχτοϋρος, ό.

Black, πέάη, ή.: sätta b. på ngn, èν πέάαις άεϊν τινα.

Black, ωχρός, 3. — χιρροειό'ής, 2, χνηχός, 3, χνηχώόης, 2 (ish. om hästar).: om vargen, χνηχίας, ου, ό·: = af matt, urblekt färg, χλωρός, 3 ύπόχλωρος, 2.

Blacksvart, πελιός, πελιτνός, 3. χλωρό μέλας, ύποχλωρομέλας, αινα, αν.

Blad, 1) eg., på växter, φύλλον, τό. πέτα-λον, τό (ish. bredt b.).: litet b., φυλλάριον, τό.: skjuta b., φυλλοφυεϊν.: fälla b., φυλλοβολεί v. φυλ-λορροεϊν. φυλλοχοεϊν.: aftaga b., φυλλολογεϊν. φυλλίζειν. περιαιρεϊν τά φύλλα, på vinstocken, οϊναρίζειν. κλαάεύειν.: ha b., φυλλοφορεϊν. φυλ-λιάν. — bladet har vändt sig, όστραχον μετέ-πεσεν. μεθέστηκε τά πράγματα, μετέπεσεν ή τύχη.: taga bladet fr. munnen, μηάεν υπόστειλα-μενον λέγειν. 2) oeg.: i en bok, σελίς, ίάος, ή : = pappersblad, χάρτης, ου, ό. σχέάη, ή. dem., χαρτίον, -i&ιον, τό : offentliga b., δημόσιαλ.χοι-νά υπομνήματα, τά.: på en åra, πλάτη, ή.: af metall, λεπίς, ίάος, ή. πέταλον, τό. έλασμα, τό.

B1 a d g u 1 d, πέταλα χρυσά, τά.

Bladlik, φυλλώάης, 2. πεταλώάης, 2.

Bladlös, άφυλλος, 2. φύλλων έρημος, 2 o. 3.

Bladrik, φ>υλλώάης, 2. πολύφυλλος, 2. πυ-χνόφυλλος, 2.

Bland, se Ibland.

Blanda, μιγνύναι, συμμιγνύναι (både om vått o. torrt), χεραννύναι, συγχεραννύναι (om vått), φύρειν, συμφύρειν (eg. torrt m. vått, sedan i allmht). χυχάν, συγχυχάν (omröra).: b. ngt i ngt, Επι-, προσμιγνύναι τί τινι.: b. in ibland, άναμιγνύναι (t. ex. iv "Μλλησιν άναμεμιγμένοι).: b. sig i ngt (fig.), μεταλαμβάνεσθαί τίνος, πο-λυπραγμονεϊν περί τι. — blandad, σύμμιχτος, 2. φυρτός, 3. ποιχίλος, 3 (brokigt om hrtannat).

Blandning, a) handlingen, μίξις, σύμμιξις, ή. χράσις, σύγχρασις, ή. b) produkten, μίγμα, τό. χράμα, σύγχραμα, τό.

Blank, φαιάρός, 3. λαμπρός, 3. στιλπνός, 3.: göra b., λαμπρύνειν. άπο-, ίχχαθαίρειν.: b. papper, χάρτης καθαρός 1. ούχ Ιπιγεγραμμένος, 3.; = blottad, γυμνός, 3.: draga· blankt, γυμνονν, σπάσασθαι τό ξίφος. — Adv. (fam. = alldeles), όλως. πάντως, άτεχνώς.

Blanka, λαμπρύνειν. Ιχχαθαίρειν.46

Blankhet, φαιδρότης, λαμπρότης, στιλπνό-της, ή.

Bleck, πέταλον, ἐλασμα (σιδήρου, χρυσού etc., jernb., guldb.).: af b. (=jernb.), Εκ πετά-λων σιδήρου 1. λεπτού σιδήρου πεποιημένος, κα-τεσκευασμένος. σιδηρούς, ά, ούν.

Blek, άχρους, 2. ωχρός, 3. χλωρός, 3. πε-λιός, -τνός, 3 (li vi dus).: vara b., άχροεϊν. ώ-χριάν.: blifva b., se Blekna.: mycket b., εξω-χρος, 2.: en s. alltid är b., ώχρίας, ον, ο.

Bleka, λευχαίνειν. ήλιούν (gm solens inverkan).

Blekblå, πελιός, πελιτνός, 3.

Blekgrön, -gul, χλωρός, 3. ύπόχλωρος, 2. ωχρός, 3.

Blekhet, άχροια, ή. ώχρίασις, ώχρότης, ή.

B lek lagd, ώχρίας, ου, 6.

Blekna, (κατ)ωχριάν. πελιαίνεσθαι (få dödsfärg).

Bleksot, λενχόφίεγματία, ή. λευκό ν φλέγμα, τό.: en s. lider af b., λευκοφλεγματίας, ου, ο. λευκοφλέγματος, -τώδης, 2.

Blemma, φλύκταινα, ή. εκζεμα, τό. dem., φλυκταινίδιον, τό.

Blick, δψις{, ή. βλέμμα, τό.: rigta sin b. på ngt, se Blicka.: draga blickarne på sig, $λκειν τάς δψεις πρός εαυτόν, προσάγεσθαι τά όμματα.: höja b., άναβλέπειν. άνω βλέπειν.: sänka b., κάτω βλέπειν. βλέπειν εις τήν γήν.: ni. oafvänd b., άσκαρδαμυκτί, -εί.: ha en skarp, bister, smäktande etc. b., οξύ, δριμύ, μαλακόν etc. βλέπειν.: ha en dyster b., σκυθρωπάζειν.: s. har en sdn, σκυθρωπός, 3.: kasta en b. in i framtiden, τά μέλλοντα προοράν 1. t3J γνώμρ προλαβεϊν.: vid första b., Εκ πρώτης προσόψεως, ευθύς προσβλέ-ψας.: låta b. hvila på ngt, τήν δψιν Εάν Ενδια· τρίβειν εν τινι.

Blicka, βλέπειν. på ngt, βλέπειν, άνα-, άπο-βλέπειν εις, πρός τι. προς-, είσβλέπειν τι. σκο-πειν τι. Ενοράν τινι.

Blid, πράος, εϊα, ον. φ>αιδρός, 3 (till uppsyn). φ ιλάνθρωπος, 2. φιλόφρων, 2. ήπιος, μέτριος, μαλακός, 3 (äfv. om luft, väder o. d.). Επιεικής, 2. ήμερος, 2. ϊλεως, 2 (om gudarne).

Blidhet, πραότης, ή. φιλανθρωπία, ή. φι-λοφροσύνη, ή. Επιείκεια, ή. ήμερότης, ή.

Blidka, [κατα)πραΰνειν. κηλειν. ήμερούν. ἐ-λάσκεσθαι, Εξιλάσκεσθαι (eg. om gudarne), äfv. πείθειν.

Blidkande, πράϋνσις, κήλησις, ή. ίλασμός, Εξιλασμός, ό (af gudarne).

Blifva, 1) varda (komma i ett tillstånd) γίγνεσθαι. φύεσθαι (af naturen), καθίστασθαι (sättas, göras till).: slutligen b., τελευτάν εις τι. ά-ποβαίνειν τι, äfv. εϊς τι.: = förvandlas till, με-ταβάλλειν εϊς τι.: det blir dag , γίγνεται ήμερα 1. φώς. ημέρα Επιλάμπει, ύποφαίνει, φαίνεται.: det blir natt, sommar, νύξ, θέρος γίγνεται, Επέρχεται.: allt hd s. blifver af frö, οσα Εκ σπερμάτων φύεται.: så beskaffade mskr blifva mera ursinniga än tappra, ol τοιούτοι μανικώτεροι φύονται η άνδρειότεροι.: ss. en kropp blir starkare än en annan, så blir ock d. ena själen kraftfullare än d. andra, ώσπερ σώμα σώματος ϊσχυρό-τερον φύεται, ούτω και ψυχή ψυχής Ερρωμενε-στέρα φύσει γίγνεται.: han blef konung, κατέστη βασιλεύς.: f. hästens osedighets skull blir äfv. ryttaren oduglig, διά τήν του ϊππου κακουργίαν

και ό Ιππεύς άχρηστος καθίσταται.: demokratien blef ochlokrati, ή δημοκρατία εις όχλοκρατίαν μετέβαλεν.: b. fr. rik fattig, Εκ πλουσίου πένητα γίγνεσθαι.: b. fr. konung tiggare, πτωχόν γίγνεσθαι αντί βασιλέως.: det blir ingenting af saken, κενόν 1. μάταιόν Εστι τό πράγμα, ού δυνατόν τούτο γενέσθαι, ουκ Εώ (jag tillåter det icke).: hd skall b. af mig? τις 1. τί γένωμαι; jag vet icke hd det skall b. af mig, ουκ εχω οτι γένωμαι.: betänk hd det skulle b. af dig, om, Εννόη-σον τί αν πάθοις, εϊ.: b. om intet, ού προχωρεϊν. μάταιον είναι, άπόλλυσθαι. Ofta återgifves "blifva" jemte prædikatet m. ett ord t. ex. b. sten, träd, man, άπολιθούσθαι, άποδενδρούσθαι, άν-

δρούσθαι.: b. stor, liten, god, dålig etc., se d. oo. Då "blifver" (i præs. ind.) har betydelse af ett tillkommande, måste i Gr. användas fut. t. ex. dta blir dig svårt, τούτο σοι χαλεπόν εσται.: du blir vänligt emottagen, δέξονταί σε φιλοφρό-νως. — Såsom hjelp verb i pass. hör "blifva" till Gram. 2) förblifva (fortfara i ett tillstånd), μέ-νειν, διαμένειν (till fortvaro o. rum). διατελεΊν, διαγίγνεσθαι, διάγειν m. part. (till tillstånd). Jfr Förblifva.: b. sig lik, τον αυτόν είναι και μή Εξίστασθαι.: han är o. blir en narr, εστι και εσται μώρος.: jag blir alltid din vän, ἀεί σοι φίλος εσομαι.: b. på platsen, πεσεϊν. ἀπο-θανεϊν.: låta b., ἀφιέναι, ἀνιέναι (släppa), με-θιέναι τι 1. m. inf. Εάν τι 1. ποιεϊν τι. παύεσθαί τίνος 1. m. part.: "låt b. att" uttryckes äfv., o. vanligare, m. bl. μή o. conj. aor. 1. imp. præs, af följ. vse Gram.: jag kan icke låta b. att, οὐ δύναμαι μή οὐ m. inf. ανάγκη μοι m. inf. — b. af, gå i verket, γίγνεσθαι. {δια)πράττε-σθαι. ἀποτελεϊσθαι.: hr blef han af? πού οϊχε-ται. — b. af med, a) b. fri fr., ἀπαλλάττεσθαι, ἀπολύεσθαι, Εκτός γίγνεσθαι τίνος, b) sälja. διατίθεσθαι. ἀπεμπολάν. c) förlora, ἀποβάλλειν. ἀποστερεϊσθαι. — b. efter, λείπεσθαι. κατα-, ὑπολείπεσθαι.: b. efter ngn i ngt, ἀπολείπεσθαί τινός τι 1. τινί 1. m. part. ὑστερεϊν τινός τινι. ήττάσθαι τινός τινι 1. εν τινι.: b. efter m. ngt, ὑστερεϊν 1. ὑστερίζειν ποιουντά τι. — b. ifrån, ἀπεϊναι. ἀφίστασθαι. ἀπέχεσθαι. μή ἄπτεσθαι.: = gå miste om, αμαρτάνειν. μή τυγχάνειν.: dta blir du ifr., ουκ εσται σοι τούτο.: b. ifr. sig, Εξίστασθαι εαυτόν, εξω αυτού γίγνεσθαι. — b. utan, ἁμαρτάνειν τινός, μή λαγχάνειν 1. μετα-λαμβάνειν 1. μετασχεϊν τίνος. — b. vid, se Vid-b lifva.: låta det b. vid ngt, se Bero.: det blir dervid, δεδογμένον Εστίν, δέδοκται δή. — b. öfver, περιγίγνεσθαι. περιεϊναι. — Obs. Uttryck, s. ej finnas här, sökas under d. oo., m. hka b. är förenadt. — blifvande, a) beståndande, μόνιμος, 3. ἐμμονος, 2. Jfr Varaktig, b) tillkommande, μέλλων, ονσα, ον. Εσόμενος, 3. Επιών, ούσα, όν.

Bliga, se Stirra.

Blind, 1) saknande synförmåga, τυφλός, 3 (äfv. fig., t. ex. τήν ψνχήν). διεφθαρμένος τούς οφθαλμούς.: ngt b., ὑπότνφ λος, 2.: göra b., τνφλούν (eg. o. oeg.). Εκτυφλούν. ἀποστερεϊν τής όψεως.: vara b. (f. ngt), τυφλό ν είναι (τινός), τνφλώττειν, τιτνφλώσθαι (περί τι).: blifva b., τν-φλούσθαι. 2) om saker, oförståndig, dåraktig, ἀλογος, 2 (t. ex. θάρρος), ἀπερίσκεπτος, 2 (t. ex. Ελπίς). — κενός, μάταιος, 3 (t. ex. θόρυβος). 3)Blindbock — Blomma.

47

skenbar (mest i smnsättningar t. ex. blinddörr, blindfönster), προαποίητος, 2. — Adv., se Blindvis.

Blindbock, χαλκή μυϊα, ή.: leka b., μυίνδα

1. χρηλαφίνδα 1. δραπετίνδα παίζειν.

Blinddörr, 1) icke verklig, προσποίητος θύρα, ή. 2) icke synlig, τυφλή θύρα, ή.

Blindfönster, προσποίητος θυρίς, ή.

Blindhet, τυφλότης, ή (äfv. fig.).: slå ngn m. b., τυφλούν τινα. τυφλότητα Εμβάλλειν τινί.: slagen m. b. (fig.)» θεοβλαβής, 2.

B lind orm, τυφλϊνος, ο. τυφλώψ, ώπο£, ο.

Blindskär, ἑρμα (κρii</*οι>) τό. πέτρα κρν-qrtoc 1. ὑφαλος, ή.

Blindvis, ἀπερισκέπτως. ἀνοήτως. ἀφρόνως. προπετώς. εϊκρ.

Blink, i en b., Iv ἀκαρεϊ χρόνω. iv ἀκαρεϊ (τον χρόνου).: på blinken, αντίκα μάλα. παραχρήμα. και δή.

Blinka, σκαρδαμύττειν. βλεφαρίζειν.: utan att b., ἀακαρδαμυκτί, -εi.: en s. har vanan att b., σκαρδαμυκτής, ου, o. σκαρδαμυπτικός, 3.

Blixt, 1) eg., αστραπή, ή (ss. lysande), κεραυνός, σκηπτός, o' (ss. nedslående), πρηστήρ, ήρος, o4 (ss. tändande).: slå m. b., κεραυνούν.: slunga b., κεραννοβολεϊν.: s. förer, slungar blixten (om Zeus), κεραυνούχος, xf^avroqro^oi*, ραυνοβόλος, o.: träffad af b., κεραυνωθείς, «σα, tV. κεραυνόβολος, 2, oc, 17.: b. slår ned

någorstädes, o4 κεραυνός 1 ακηπτός (Εμ)πίπτει 1. ζατα-, Ενσκήπτει εϊς τι. ο Ενσκήπτει τό βέλος εις τι.: b. lyste till, fram, αστραπή Εξήοτραψεν, Εξέλαμψεν, Εξερράγη.: af b. åtföljd, αστραπταϊο?, 3 (t. ex. ἀνεμος).: ställe der

b. slagit ned, (^ω-ofrW) (&')^λι)<τ<Ό>>, τό. 2) hastigt öfvergående sken i allmht, αστραπή, jJ. μαρμαρυγή, ἀμαρυγή, jJ.

Blixtra, ἀστράπτειν (eg. o. oeg.). λάμπειν (bl. oeg.).: det blixtrar, ἀατράπτει (ὁ θεός).

Blixtsnabb, οξύτατος, 3. — , ό|ιίτατα. ἀφνω. αιφνιδίως.

Blixtstråle, κ;ραν}/0£. ακηπτός, ο1, πρηστήρ, ίρο?, ο1.

Block, af trä, <Γτίλ#ο£, ο'· κορμός, ο.: af sten, πί'τρα, jy. λατόμημα, τό (brutet), b) se Hissbio ck.

Blockad, se Belägring, äfv. φυλακή, »}.: till sjös, Εφόρμησις, ή. εφορμος, ό.

Blockera, se Belägra.: till sjös, Εφορμεϊν. äfv. πολιορκεί'.: b. en hamn, Εφορμεϊν (Επί) λιμένι.

Blod, 1) eg., αίμα.: utgjutet, φόνος, ο.: försedd m. b., αιματικός, 3. εναιμος, 2.: utan b., ἀναιμος, 2.: ni. b-besudla, se Bloda.: fläckad af b., καθ$μαγ μένος, 3. αιματηρός, 3. μιαιφό-νος, 2 (fig.).: drypande af b., αϊμ(ατ)οσταγής,

2.: utgjuta b., ποιεϊν φόνον. φονεύειν.: törsta efter b., φοναν.: gjuta sitt b. f. fäderneslandet, ἀποθανεϊν ὑπερ τής πατρίδος. 2) fig., se Härkomst, Slägt.

Bloda, αιμάττειν, καθαιμάττειν, -ματούν. Εξ-αιμάττειν.

Blodbad, φθόνος, ό. σφαγή, ή.: anställa ett b., φόνον ποιεϊν, på fienderna, των πολεμίων.

Bloddroppe, αίματος σταγών, όνος, ή.

Blodfläck, κηλϊς ή (ἀφ') αϊματος. αϊματίνη στιγμή, ή.

Blodflöde, αιμόρροια, ή. αιμορραγία, ή (ish. häftigare).

Blodfull, πολναιμος, -αίμων, -αίματος, 2.

Blodfärgad, αιμόχρονς, αϊμοχροώδης, 2. κα-ρύκινος, 3. καρυκοειδής, 2.: = blodig, se d.

Blodförlust, αϊματος εκχυσις, ή.

Blodig, fiμαγμένος, 3. αιματηρός, 3. εναι-μος, 3. αίματώδης, 2. αιμάτινος, 3.: göra, blifva b., se Bloda.: = mordisk, sed.: ett b. krig, ολέθριος πόλεμος.

Blodigel, βδέλλα, ή.: sätta b., βδελλίζειν.

Blodklimp, θρόμβος αίματος 1. φόνου, ό.

Blodkorf, αϊματϊτις χορδή, ή.

Blodkärl, φλέχρ, βός, ή. äfv. ἀγγεϊον, τό.

Blodlysten, se Blodtörstig.

Blodlös, ἀναιμος, λείφαιμος, 2.: subst., αναιμία, -μότης, ή.

Blodomlopp, ή του αϊματος περίοδος.

Blodrenande, αϊματος καθαρτικός, 3.

Blodröd, ὕφαιμος, 2 (om hyn), se f. öfr. Blodfärgad.

Blodsband, se Blodsförvandtskap.

Blodsdomstol, 1) s. dömmer öfver mord, τά Επί φόνου 1. των φονικών δικαστήρια, οι Επι των φονικών [δικασταί). οι φόνου δίκας κρίνοντες. 2) blodtörstig domstol. ἀγριον και φονικόν δικαστήριον.

Blodsförvandt, ομαιμος, ὁμαίμων, 2. αναγκαίος, 3 ο. 2. συγγενής, 2.

Blodsförvandtskap, ὁμαιμοσύνη, ή. ἀναγ-καιότης, ή. συγγένεια, ή.

Blodshämnd, φόνον δίκη, ή. ή διά φόνου [ύπερ φόνου) τιμωρία, ο άντι φόνου φόνος.

Blodshämnare, φόνου τιμωρός, ό. ό τού συγγενούς αϊματος τιμωρός.

Blodskam, άνόαιος συνουσία, ή.

Blodskuld, μίασμα, τό. άγος, τό.; belastad m. b., μιαρός, 3. Εναγής, 2. μιαιφόνος, 2. πα-λαμναϊος, ό (mördare).

Blodspottning, αίματος άπόχρεμψις, ή.: s. liar b., αϊμοπτυϊκός, 3.

Blodsprängd, ϋφαιμος, 2 (under huden). αιματοσταγής, 2 (utanpå). Jfr Blodig.

Blodsten, αιματίτης λίθος, ό.

Blodstillande, Χσχαιμος, 2. αίματος στάαι-ΐΛος, 2.: b. medel, εναιμον (φάρμακον), τό.

Blodstrimma, μώλωιρ, αϊμάλωψ, ωπος, ό.

Blod startning, αιμορραγία, αιμόρροια, ή.: ha b., αίμορραγεϊν.: s. lätt får b., αιμορραγικός, 3.

Blodsutgjutelse, se Blodbad.: utan b.» άναιμακτί, -μωτί.

B lods vittne, se Martyr.

Blodtörst, αίματος 1. φόνου Επιθυμία, ή.

Blodtörstig, φονικός, 3. αιμόδιψος, 2.: vara b., αϊματος 1. φόνου διχρήν.

Bloduttömning, af läkare anbragt, αϊμα-τος άφαίρεσις, ή. άφαίμαξις, ή. Jfr Blodflöde,

Blodvatten, ϊχώρ, ώρος, ό.

Blodåder, αϊματϊτις φλέιρ, ή.

Blomblad, πέταλον, τό (τών ανθέων).

Blomdoft, άνθοδμον, τό. άνθέων οσμή, ή.

Blomkalk, κάλυξ, νκος, ή.

Blomknopp, κορύνη, ή. κάλυξ, υκος, ή. Jfr Knopp.

Blomma, 1) eg., άνθος, τό. άνθη, ή. άνθή-λη, η. άνθεμον, τό. βοτάνη, ή (hela växten).: liten b., άνθυλλίς, ίδος, ή. άνθύλλιον, τό.: smycka m. blommor, άνθίζειν.: strö biomor, άνθοβο-48

λεϊν.: plocka blommor, άπανθίζειν. άνθολογεϊν.: s. bär blommor, ανθοφόρος, 2. 2) oeg., άνθος, τό (m. afs. på skönheten), άκμή, ή (m. afs. på kraften, t. ex. τής ηλικίας).: yara i sin b., άκμά-ζειν.: s. är i sin b., ακμαίος, 3.

Blomma, άνθεϊν. θάλλειν. Jfr Blomstra. — blommande, ανθηρός, 3. εύανθής, 2. ανθοφόρος, 2.

Blommig, άνθινος, 3. ανθηρός, 3.

Blomning, άνθη, άνθησις, ή. Jfr Blom-strin g.

Blomningstid, άνθη, ή. άνθης ώρα. ή. o-eg., άκμή, ή.

Blomster, se Blomma: oratoriska b., άνθη, τά, ποικιλία, ή.

Blomsterartad, άνθεμώδης, άνθώδης, 2.

Blomster bindel, -guirland, se Blomsterkrans.

Blomsterfest, άνθεστήρια, τά.

Blomstergård, κήπος ανθοφόρος, ό.

Blomsterkorg, τάλαρος άνθοδόκος, 6.

Blomsterlök, βολβός, ὁ.

Blomsterqvast, ανθέων δέσμη, ἡ. ἀνθη συμπεπλεγμένα, τὰ.

Blomsterrik, πολυανθής, 2. ἀνθηρός, 3. εnανθής, 2. ἀνθώδης, 2.

Blomstersamling, ανθολογία, ἡ (eg. o. fig.). ἀνθολόγιον,ι τὸ (bl. fig.).

Blomsterskötsel, ἡ των ἀνθέων θεραπεια.

Blomsterströ, ἀνθοβολεϊν.

Blomstersäng, πρασιά ἀνθεσι πεφντενμέ-

νη, ἡ·

Blomstertid, ο τὼν ἀνθέων καιρός. ἡ τὼν ἀνθέων ἀκμή.

Blomstervän, φιλανθής, 6, ἡ.

Blomstra, 1) eg., se Blomma. 2) fig., ἀν-θεϊν. θάλλειν. εὐθηνεϊν (frodas), ἀκμάζειν (vara på höjdpunkten af sin utveckling). —blomstrande, εὐθαλής, 2. ἀνθηρός, 3 (äfv. fig.), bl. fig., ἀκμάζων, ονσα, ον (t. ex. ηλικια), ευδαiμων, 2 (t. ex. πόλις).: skrifva i en b. stil, ἀνθηρογρα-φεϊν.: tala ett b. språk, ἀνθηρώς λέγειν.

Blomstring, 1) eg., se Blomning. 2) fig., ἀκμή, ἡ.: vara ib., se Föreg.

Blomstringstid, fig., ἀκμή, ἡ. χρόνος ακμής, ἡ. Jfr Blomningstid.

Blond, ξανθός, 3. ξανθόθριξ, τριχος, ο, ἡ. ξανθοκόμης, ὁ.

Bloss, se Fackla.

Blossa, se Låga.

Blot, -a, se Offer, Offra.

Blott, adj., se Bar.

Blott, μόνον (då inskränkningen gäller d. gm satsen uttryckta handlingen 1. tillståndet), μόνος, η, ον (då den gäller personer 1. saker, s. afskiljas fr. öfriga af sma slag), μόνως (hänförande sig till ett utsatt 1. underförstådt ὀντως), t. ex. jag hörde det b., men har ej sett det, ἡκουσα μόνον ἀλλ* ουκ εώρακα.: b. jag har hört det, Εγώ μόνος ἡκουσα.: jag såg b. hufvudet på hm, μόνην τήν κεφαλήν είδον αυτού.: ja, jag skall komma; tag b. emot mig, ἀλλὰ πορεύσομαι, μόνον ὑπο-cΗχου. Yid imp. användes äfv. δή, då b. endast tjenar att förstärka uppmaningen t. ex. gå b., ἀπελθε δή : må han b. försöka, πειράσθω δή. — icke b., utan äfv., ου μόνον, ἀλλὰ και (utan και, då andra membrum innebär en stegring

jemte berigtigande af det första), μή 1. ονχ οτι, ἀλλὰ (και).: icke b. icke, utan* ονχ οπως, ἀλλὰ. se Gram.: = ingenting annat än, ονδέν ἀλλ* ἡ. ἀλλως,: b. ett namn o. ingenting annat, ἀλλως ονομα και ονκ έργον. — Då b. (b. att) inleder en sats, är dne antingen en vilkorsats, i hkt fall b. är =om b., se Om; 1. innebär han en inskränkning af den föregående, då b. återgifves m. πλήν. ἀλλά. πλήν ἀλλά. t. ex nu är jag öfvertygad; b. står mig en liten betänklighet i vägen, νυν πέπεισμαι, πλήν σμικρόν τi μοι Εμποδιόν.: jag har verkligen hört det, b. att jag icke begriper huru saken tillgått, ἡκονσα μέντοι πλήν ἀλλ* ον γιγνώσκω οπως Ιγένετο τό πράγμα. — b. alltför, gm omskr. m. ὡς ονκ (δει. ὡς μή ώφελεν.

Blotta, 1) eg. γνμνονν. ἀπογνμνονν. \pi-λούν, ἀποψιλούν. ἀπο-, Εκκαλύπτειν.: b. sig (ἀ-πο)γυμνούσθαι. ἀπο-, Εκκαλύπτεσθαι. 2) fig., a) lägga i dagen, ἀποκαλύπτειν. ἀποφαίνειν. δη-λουν. φανερόν ποιεϊν. b) göra försvarslös, beröfva, γνμνονν, ψιλούν, Ερημονν, εις Ερημίαν καθιστάναι, ἀποστερεϊν, τινά τiνος. — blottad, γνμνός, 3 (eg. o. fig.), ψιλός, 3 (på hår), έρημος, 2 (beröfvad). φ>ανερός, δήλος, 3 (uppenbar).

Blottande, (ἀπο)γνμνωσις, ἡ. ψiλωσις, ἡ. (ἀπο)στέρησις, ἡ.

Blottställa, προδιδόναι. προiεσθαι.: b. sig f. farorna, διδόναι εαυτόν είς τους κινάννονς. — blottställd, γυμνός, 3.

ἐρημος, 2. ἐκδοτος, 2.

Blund, ὑπνος, ὁ. μικρόν ΰπνου, τό. νύστα-γ μα, τό.: sofva en b., μικρόν ἀπολαύειν υπνου.

Blunda, μύειν, καταμΰειν.: fig., f. ngt, πα-ροράν, περιοράν τι.

Bly, μόλυβδος, ὁ.: af b., μολυβδούς, 3. μολύβδινος, 3.: gjuta b., μολυβδοχοεϊν.: belägga m. b., μολυβδούν.: s. arbetar i b., μολυβδουργός, βολυβδοκόπος, ο.: arbete af b., μολύβδωμα, τό.

Bly ak tig, -artad, μολυβδοειδής, -ώδης, 2.

Blyerts, μολύβδαινα, ή. γαλήνη, η.

Blyertspenna, γραφις μολύβδινη, ή. Jfr Blystift.

Bly färg ad, μολυβδοειδής, 2. μολυβδόχρους, 2. μολυβδοφανής, 2.

Blyg, αΐδήμων, 2. αιδοΐος, 3. αΐσχυντηλός, 3 o. partt., se Följ.

Blygas, αιδεϊσθαι, αιδήμονα ειναι (om d. sedliga försyntheten), αισχύνεσθαι (f. ngt skamligt). Εγκαλύπτεσθαι (hölja sitt ansigte af blygsel). Εντρέπεσθαι (af blygsel draga sig tillbaka f. ngt). δυσωπεισθαι (Sedn.).: b. f. ngn, αισχύνεσθαι, [κατ)αιδεϊσθαι Ιντρέπεσθαί τινα.: b. öfver ngt, αίσχύνεσθαι τινι 1. Επί τινι.: jag blyges (för) att, αισχύνομαι m. inf (om en handling, s. man ännu ej företagit).: jag blyges (öfver, äfv. för) att, αισχύνομαι m. οτι \. part. (om en handling, s. pågår; äfv. εϊ, ήν, om det, hröfver man blyges, skall betecknas ss. ännu tvifvelaktigt).: icke b., ἀναισχυντεϊν (Öfver en handling, m. part.).

Blygd, 1) eg., αισχύνη, ή. αίσχος, τό. ονει-δος, τό. 2) födslodelarne, αιδοια, τά.

Blyglans, μολύβδαινα, ή. λιθάγυρος, ή,

Blygrufva, μέταλλα μολύβδου, τά.

Blygsam, αίδήμων, 2. αίσχνντηλός, 3. ευσχήμων, 2.: =kysk, ἁγνός, 3.: =hofsam, σώφρων, 2. μέτριος, 3. κόσμιος, 3.

Blygsamhet, αϊδώς, ους, ή. τό αίδεϊσθαι, σωφροσύνη, η. κοσμιότης, ή.Blygsel — Bod.

49

Blygsel, αισχύνη, ή. δυσωπία, ή (Sedn.). äfv. αϊδώς, ούς, ψ ίντροπή, ή : b. för ngn, gm gen.: b. öfver ngt, τινός 1. υπέρ τίνος 1. ini τινι.: känna b., se Blygas.: af b., vny αισχύνης. <V ai-σχύνην.: b. intager 1. påkommer ngn, αισχύνη Εγγίγνεται 1. Εμπίπτει τινί 1. λαμβάνει τινά. : bortlägga b., ἀπαισχύνεσβ·αι Εχδύσασ&αι τήν αιδώ.: ingifvande b., αίδέσιμος, 2.: utan b., se Skamlös.

Blygselrodnad, ίρυ$ρίασις, ή. Ερύθημα, τό.

Bly gul t, μολύβδαινα, ή.

Blyhaltig, μολιβδίτης, ου, ὁ, -ϊτις, ιδος, ή.

Blyhvitt, ψιμύ&ιον, τό. ψίμυ^ος, ὁ.: be-stryka m. b., ψιμνβ-ιούν.

Blykula, -massa, μοiυβδίς, ίδος, ή. μοiν-βδαινα, ή.

Bly lod, μολύβάαινα, ή.

Bly rör, μολύβδιον, τό.

Blå, γλανχός, 3 (ljusblå), χυάνεος, -ούς, 3, χυανοειδής, 2 (mörkblå), πελιός, πελιτνός, 3 (hudens, ish. gm slag framkallade, blånad).: vara b., γλαυχίζειν. χυανεϊν, -ίζειν. πελιαίνεσ&αι.: blifva b., se Blåna.: göra, färga b., γλαυχόν etc. ποιεϊν. γλαυχονν. πελιούν, -αίνειν.: b. dunst, τερα-τεία, τερ&ρεία, ή.: slå b. dunst i ögonen på ngn, τερατεύεσ&αι, τερ&ρεύεσ&αι πρός τινα.

Blåaktig, ἀεροειδής, 2 (ss. luften), ὑπόγλαυ-χος, 2. ὑποχυάνεος, 2. νποπείιος, -πέλιδνος, 2.: vara b.,

υπογλαυχίζειν. ύποχυανίζειν. ύπο-πελιάζειν.

B1 abl ek, π el ιό ς, πελιτνός, 3.

Blåfärga, se Blå.

Blåna, γλαυχόν 1. χυανονν γίγνεσθαι, γλαυ-χούσ$αι. πελιούσ&αι, -αίνεσ&αι (om huden).

Blånad (på^huden), πελίωμα, τό. πελίωσις, ή.

Blånor, στυππεϊον, στύππιον, τό. στύππη, ή. χεσχίον, τό.: af b., στύππινος, 3.

Blåsa, φύσημα, τό. φυσαλίς, ίδος, ή. πομ-φόλυξ, υγος, ή.: på huden, φλύχταινα, ή. φλυ-χτίς, ίδος, ή.: brännb., πομφός, ο. πέμφιξ, ιγος, ή. φαύσιγξ, ιγγος, ή. αϊ&όλιξ, ιχος, ή. χατά-, εγχαυμα, τό. φως, δός, ή.: få blåsor på huden, φλυχταινούσ&αι.: slå blåsor (om vätskor), πομ-φολυγειν. — dem., φυσημάτιον. τό. φλυχταινί-διον, τό.

Blåsa, 1) intr., πνειν. φυσάν. 2) tr., φυ-σάν: b. (på) ett instrument, αύλειν (eg. b. flöjt, men äfv. χερασιν m. fl.), φυσάν (t. ex. αυλούς).: b. ett stycke, αύλειν μέλος.: b. till anfall, σή-μαίνειν (τ?} σάλπιγγι 1. τω χέρατι) τό πολεμι-χόν 1. μάχεοβ·αι : b. till återtåg, σημαίνειν τό άναχλητιχόν 1. άναχώρησιν. 3) i pass. b. = föras af vinden, άνέμφ, πρεύματι, $υέλλy (stormvind) φέρεσ&αι, άναρπάζεσ&αι (b. bort),' είσφέρε-σ&αι (b. in), άνατρέπεσ&αι (b. ned, omkull), xα-τασβέννυσβ-αι (b. ut, om ljus), o. s. v. — b. af, in, ned, under, ut etc., se compp.: b. emot, άντιπνειν. Εναντιονσ&αι.

Blåsbälg, φύσα, ή. φυσητήρ, ήρος, ό ριπίς. ίδος, ή.: röret på en b., άχροφύσιον, τό.

Blåsig, άνεμώδης, 2. άνεμιαιος, 2. πνευματώδης, 2.

Blåsinstrument, ίμπνευατά όργανα, τά.

Blåsning, φύσησις, ή. φύσημα, τό.: på instrument, αύλησις, ή.

Blåst, πνοή, ή. πνεύμα, τό. άνεμος, ό.

Blåögd, γλαυχόφ&αλμος} γλανχόμματος, 2.

Bläck, μελαν, τό.

Bläcka ned, full, μελάνι φύρειν, άναμολύ-νειν.

Bläckfisk, σηπία, ή.

Bläckfläck, χηΐίς ή άπό τον μέλανος.

Bläckhorn, μελαν οδοχείον, -δόχον, τό.

Bläda, se under Blad.

Bläddra, se Blåsa, B lem ma.

Bläddra, άναπτύσσειν. άνελίττειν.: b. efter ngt, άνελίττοντα ζητεϊν τι.

Bläddras, Bläddra sig, se under Blåsa.

Bländ a, 1) göra blind, τυφλούν. άποΕχτυ-φλούν. 2) på en stund förtaga ögonens bruk, άμαυρόύν, άμβλύνειν τους οφθαλμούς 1. τάς όψεις τινί. 3) fig., (χατα)γοητεύειν. διαφ&είρειν. παράγειν. Εξαπατάν.

B länd ni η g, τύφλωσις, ή.

Bländverk, σχιαγραφία, ή. γοητεία, ή. γοή-τευμα, τό. τερ&ρεία, ή.

Blänka, λάμπειν. στίλβειν.: b. fram, Εχλάμ-πειν.

Blöda, αίμα χεϊν 1. Εχχεϊν. ρεί τινι αίμα : starkt, αϊμορραγεϊν.: mitt hjerta blöder, δάχνομαι τήν χαρδίαν 1. τήν ψυχήν.

Blödig, -sint, se Vek.

Blöja, σπεϊρον, τό. ειλυμα, τό.

Blöt, 1) gmdränkt, διάβροχος, διαβρεχής, δί-υγρος, χά&υγρος, 2. 2) mjuk (om frukt), τα-χερός, 3. σαπρός, 3 (af ruttenhet). 3) blödsint, se Y ek.

Blöt, lägga i b., se Följ.

Blöta, βρέχειν. cJV«-, χαταβρέχειν. νγραίνειν. διυγραίνειν. τέγγειν.

Blötdjur, -mask, μαλάχια, τά.

Blöthet, σαπρότης, ή (af förruttnelse). Se f. öfr. Mjukhet, Vekhet.

Blötna, m. pass, af vv. under Blöta. Jfr Mjukna.

Bo = invånare, bl. i smnsättningar: gm adjj. bildade af ortsnamnen. Se f. öfr. Landtbo, Stadsbo, Öbo.

Bo, 1) bostad, a) f. mskr, se Boning, b) f. djur, oty -σις, ή (i allmht). Se vidare Näste, Ide, Kula. 2) se Bohag.: sätta b., se Bosätta sig. 3) egendom i löst o. fast, οΐχος, ο. ουσια, ή.

Bo, 1) eg., οΐχεϊν, iv-, χατοιχεϊν (χωρίον 1. Εν χωρίω). (ίν)ΰιατρίβειν. (Εν)ΰιαιτάσ&αι. τήν δίαιτα ν ποιεϊσ&αι 1. εχειν.: b. tillsammans m. ngn, συν-οιχειν.: b. bredvid ngn, παροιχεϊν τινι. 2) fig., om egenskaper, είναι. Ενειναι. mer poet., συνεΐ-ναι, σύνοιχον είναι.

Bock, 1) djuret, τράγος, ό. αίξ, γός, ό.: hörande till b., τραγιχός, 3.: lik b., τραγοειδής, 2.: lukta s. en b., τραγίζειν. τραγάν. χιναβράν. 2) ställning, πήγμα, τό. υπ έρεισμα, τό.: kuskb., όχρίβας, αντος, ό. 3) se Fel.

Bocka sig, se Buga.

Bockfotad, τραγόπους, 2. τραγοσχελής, 2.

Bocklnkt, χινάβρα, ή. γράσος, ό.

Bockskinn, τραγή, ή.

Bockskägg, τραγοπώγων, ωνος, ό. τραγιχός πώγων, ο.

Böd, 1) förvaringsställe, άπο&ήχη, ή. ταμι-ειον, τό.: f. spannmål, σιτοβόλιον, τό. σιτοβολών, ώνος, ό.: f. redskaper, σχευο&ήχη, ή· 2) salubod, πωλητήριον, τό. χαπηλεΐον, τό.

Bodbetjent, o Επί rov καπηλειού. ό τον κα-πήλου υπηρέτης, παις, δός, ό. Bodjungfru, καπηλίς, k?ος, ή. Bodmeri, συγγραφαϊ vavnxav (b. bref).: gifva, taga lån på b., ναυτικώς δανείζειν, δάνειζε σθαι.: d. lånade summan, τό ναυτικόν (άμφο-τερόπλουν 1. ετερόπλουν, se Lex.).

Bodpris, ώνή, ή. τιμή ή καθεστώσα. Bof, κακούργος, ό. παμπόνηρος, κάκιστος, ό.; ss. skällsord, μιαρός, ό. τοι^ωρι^οί, ό.

Bof ak ti g, κακοίp;/o£, 3. παμπόνηρος, κάχ*-οτο£·, 3.

Bofaktighet, κακονρ^α, »}. πονηρία, ή. Bofast, οΐκίαν εχων. Bofink, σπίνος, ό.

Bofstreck, -stycke, κακούργημα, τό. πο-γήρευμα, τό. B of äl lig, σαθ·ρο£, 3. Ερείψιμος, 2. Bog, ώμο?, ό.

Bogblad, ωμοπλάτη, άκρωμία, ή. Bogsera, ρυμουλκεϊν.

Bohag, σκεύη t ών, τά. έπιπλα, τά. κ«τ«-σκευή, ή.

Boja, δεσμός, ό (jpi. äfv. δεσμά, τά).: om foten, 7iécij7, χοίνικες, ai (ett särskildt slags fotbojor).: lägga, slå i bojor, se Fängsla: ligga i bojor, (|y Λσμοϊ?).: lösa ngn ur hs bo-

jor, Avftv wm Iκ δεσμών, άπαλλάττειν τινά τών δεσμών.: vara fängslad i ngns bojor (fig·), άλώ-ναι,

[συν)έχεσθαι ϊρωτί τίνος.

Bok (trädet), ό£ύα, jJ. : af b., όξΰϊνος, 3. Bok, βίβλος, ή. βιβλίον, τό. συγγραφή, ij. γράμμα, σύγγραμμα, τό.: liten b., βιβλίδιον, βιβλάριον, βιβλαρίδιον, τό.: räkenskapsb., ^ρα,α-ματειον, τό.: skrifva en b., σνγγράφειν, συντι-θέναι βιβλίον. skrifvandet, βιβλιογραφία, en s. skrifver, βιβλιογράφος, ό.: utgifva en b., «V τό ςρώ? Εκφέρειν βιβλίον. Εκ-, cfVacfrdövat ον.: uppslå en b., άναπτύσσειν βιβλί-

ον.: föra till boks, άναγράφειν εις τό γραμμα-τεϊον.

Bokbindare, βιβλιοδέτης, ου, ό (Nygr.). Bokhandel, 1) eg., *0*/?λ*οπωλια, if. 2) se B oklåda.

Bokhandlare, ^Αιοπώλ^?, βιβλιοκάπηλος, ο. Bokhållare, ο τών διαλογισμών, γραμματεύς, ό. ο Επικαθήμενος [Επι τής τραπέζης) (en bankirs).

Bokhålleri, άναλο j/icr<uoV τών εϊλημμένων και άνηλωμένων.

Bokkunnig, βιβλιακός, 3. έμπειρος γραμμάτων 1. βιβλίων.

Bokkännedom, 17 τών βιβλίων 1. πίρ» τά γράμματα Εμπειρία.

Boklåda, βιβλιοπωλεϊον, τό. Bokmal, σίλφη, ή. σής, ό. Bokrulle, κι/λίν<ιρο£, ο. Boksamling, βιβλιοθήκη, £ Bokskåp, βιβλιοφνλάκιον, τό. Bokstaf, στοιχεϊον, τό. γράμμα, τό.: efter bokstafven, κατά τά γράμματα.: d. döda b., τό γεγραμμένον γράμμα, αυτά τά γράμματα.: ända till sista b., μ£/ρ* τ?£ ν<ιτάτης συλλαβής.

Bokstaflig, ό, >;, τό κατά 1. κατά τά

γράμματα.

Bokstafsskrift, τά γράμματα. jJ τών γραμμάτων χρήσις.

Boktyckare, * τυπογράφος, ό.

Boktryckarkonst, * τυπογραφική {τέχνη), ή.

Boktryckeri, * τυπογραφία, ή.: verkstaden, * τυπογραφεϊον, τό. ι B^kvän, φιλόβίβλος, 2.

Bolag, κοινωνία, σύστασις, ή. συντέλεια, ή. συμμορία, ή.

Bolagsman, κοινωνό?, ό. owreAtyf, oifT ό. σύμμορος, ό.

Boll, σφ>αϊρα, ή. οφαιριον, τό (dem.).: spela b., σφαιρίζειν. σφαιρομαχεϊν. σφαίρα παίζειν.ι kasta b., σφαϊραν ρίπτειν, βάλλειν.: slå b., σφαΐ-ραν κόπτειν, tillbaka,, άντικόπτειν.

Bollplats, σφαιριστήριον, τό.

Bollspel, σφαίρισις, ή. σφαιρισμός, ό. τό σφαιρομαχεϊν.

Bollspelare. σφ>αιριστής, ό.: skicklig b.. σφ>αιριστικός, 3.

Bolmört, ύοσκύαμος, ό.

Bolster, υπόστρωμα, στρώμα, τό- ϋτιβάς, άδος, ή. τύλη, j?. στρωμνή, ή.: fjäderb., πτιλωτή στρωμνή.

Born, μοχλός, ό. Επιβλής, ητος, ό. έμβολο ν, τό.: öppna b., Επιχαλάν 1. παραφέφειν τον μοχ-λόν.: sätta för b., Επιβάλλειν τον μοχλόν.

Bom, skjuta, kasta, slå etc. b., gm (Εξ)αμαρ-τάνειν ο. farit.: ngt slår b. f. mig, άποτυγχάνω τινός, ουκ άποβαίνει μοί τι.

Bombast, όγκος [της λέξεως), ό. κόμπος (λό-γων, Επών), ό.

Bombastisk, κομπώδης, 2. διθνραμβώδης, 2.

Bomma, se Bom.

B o m o 1 j a, ελαιον, τό.

Bomull, τά ἀπό ξύλων ερια. βύσσος, ή.: af b., βύσσινος, 3. ξύλινος, 3.

Bomullsbuske, ξύλον, τό. Εριόξυλον, τό.

Bona, κηρψ Εντρίβειν. λεαίνειν.

Bondaktig, ἀγροικος, 2. ἀγροικικός, 3. ἀ-γροιωτικός, 3.: uppföra sig b:t, ἀγροικίζεσθαι.

Bondaktighet, ἀγροικία,ή. ἀπειροκαλία, ή.

Bondböna, κύαμος, ό.

Bonde, ἀγροïκος, ό. γεωργός, ό. χωρίτης, ον, ό. ό τήν γήν Εργαζόμενος.

Bondestånd, 1) abstr., ἀγροίκου τάξις, ή. 2) concr., τό τών γεωργών κοινόν. οι ἀγροïκοι, γεωργοί.

Bondfolk, 01 Εξ ἀγρον. Se f. öfr. Bonde.

Bondgård, Επαύλιον, ιό.

B ondmat, -kost, χωριτική δίαιτα, ή.

Bondlater, -manér, -skick, τρόπος γεωργού 1. ἀγροίκου f ό.

Bondqvinna, ἀγροïκος γυνή, ή. ἀγροιώτις, κΛκ, ή. ^ e

Bondstuga, ἀγροïκος σκηνής ή. οικία η κατ* ἀγρόν.

Bondvis, på b., ἀγροίκως.

Boning, οικησις, κατοίκησις, ή. οικία, ή. οίκημα, τό.: taga, uppslå sin b., se Bosätta sig.

Boningshus, οικία, ή. οίκος, ό. οικητήριον% ιό.

Boningsort, -plats, se Bostad.

Boningsrum, δίαιτα, ή. διαιτητήριον, τό. οικημα, τό.: b. f. män, ἀνδρών, ώνος, ο. ἀν-δρωνïτις, ιδος, ή.: b. f. qvinnor, γυναικών, ώνος, ό. γυναικωνïτις, ιδος, ή.

Bopålar, se Bostad.

Bord, 1) ss. husgerådssak, τράπεζα, ή (i all-mht). lAfoV, τό 1. ~ός, ο (köksbord), ἀβαξ, κος,Bordduk — Bortblanda.

51

0 (f. prydnader, äfv. spelbord).: fig. = maten, ätandet, τράπεζα, ή. δεïπνον, τό. S-οίνη, ή. δίαιτα, ή.: tillreda, duka b:t, κατα-, παρασκευάζει τήν τράπεζαν, äfv. παρατι&έναι, εïσφέρειν, εïοαί-ρειν.: taga, duka af b:t, αιρειν, ἀπαίρειν, α</>α*-ρiïï', Εκφέρειν τήν τράπεζαν (emedan bordet utbärs m. dets.).: sätta sig, sitta till bords, κατα-χλίνεσ&αι Επι ἀείπνω, κατα-, ἀνακεïσ&αι δειπούν-τα (efter de gamles sed; i modern men., κα&ί-ζεσ&αι, κα&ήσ$αι Επι δείπνω. εïναι περί δεï-πνον användbart f. båda).: vid bordet, παρά δει-πνον. Εν τω δείπνω 1. δειπνεïν. ὐειπνούντα.: stiga upp fr. b:t, Εγείρεσ&αι 1. ἀνίστασ&αι Εκ 1. από του οείπνου.: komma fr. b:t, γίγνεσθαι από του οείπνου.: bjuda ngn till sitt b., καλεïν τινα Επι οεïπνον.: hålla ett godt b., λαμπρά Trj diaiTrj χρήσ&αι.: ha fritt b. hos ngn, προίκα λαμβάνειν τήν τροφήν παρά τίνος.: ha ngn vid sitt b., τρο-φήν παρέχειν τινί. εστιάν τινα. 2) på skepp, κρά-σπεδον (τής νεώς), τό. vanl. bl. ναύς, νεώς, ή.: gå om b., εις-, Εμβαίνειν (εις τήν ναυν). Επιβαίνειν (Επι τήν ναυν).: föra om b., ïïς-, Εμβιβάζειν εις ναυν (om pers.). Εντι&έναι, -σ&αι εις ναυν (saker).: hafva om b., εχειν Επιβάτας (pers.), αγειν. φέ-ρειν (bl. om fartyget).: kasta öfver b., Εκβάλλε-σ&αι. ρίπτειν εις τήν &άλατταν.: det s. kastas o. kastandet, Εκβολή, ή.: lägga sig om b. m. (fig), se Beblanda sig.

Bordduk, Επιτραπέζιος ό&όνη, ή.

Bordel, se Horhus.

Bordkärl, Επιτραπέζια σκεύη, τά. σκεύη τά πρός τό δεïπνον.

Bordsamtal, λόγοι οι παρά τό δεϊπνον. συμποτικοί λόγοι, οι.: föra b., ἀιαλέγεσ&αι Εν δεί-πνψ 1. παρά τό ἀεϊπνον.

Bordsbön, Επιτραπέζιος ευχή, ή.

Bordsgranne, παρακλίτης, ου, ό. ό παρακα-&ήμενος (vid sittning till bords).: vara b. till ngn, παρακλίνεσ&αί τινι. παρακα&ήσ&αί τινι.

Bordsgäst, σύνάειπνος, ό.

Bordskamrat, σύνδειπνος, ο. σύσσιτος, ό. όμοτραπέζιος, ό. συγκλίτης,ό. συμπότης, ό.: vara ngns b., συνάειπνεϊν τινι.

Bordsällskap, se Föreg.

B ord vi sa, σκόλιον, τό (särskildt slag hos Gr.).

Boren, se född.

Borg, ακρόπολις, εως, ή (i en stad), ἀκρα, ή. πύργος, ο.: kunglig b., βασίλειον, τό (vaul. pl.).: = fast plats, ερυμα, τό. τείχος, τό. Jfr Fäste.

Borga, 1) lemna på kredit, εις πίστιν διδό-ναι. ἀ&οάἰάοσ&αι μή ἀπολαβόντα τό ἀργύριον. 2) köpa på kredit, εις πίστιν λαβείν, πρίασ&αι. ώνεϊσ&αι μή καταβάλλοντα τό ἀργύριον. 3) gå

1 borgen, se Borgen.

Borgaraktig, (m. föraktlig bibem.) δημοτικός, 3. βάναυσος, 2. ανελεύθερος, 2.

Borgare, πολίτης, ό (medborgare), αστός, ό (stadsbo), δημιουργός, ο (näringsidkare), δημότης, ό (i mots. mot de adelige).

Borgare rätt, τά τών δημιουργών δίκαια.: vinna b., εϊς τούς δημιουργούς Εγγράφεσβ·αι.

Borgarstånd, 1) abstr., ή τών ἀστών τάξις. 2) concr., οι δημιουργοί, οι ἀστοί. τό τών δημιουργών κοινό ν.

Borgen, 1) ss. sak, Εγγύη, Εγγύησις, ή. κα-τεγγύη> ή. Εξεγγύη, -ησις, ή (ish. f. en häktad).

πίστις, ή (oeg.).: gå i b. f. ngn 1. ngt, Εγγυα-σ&αί τινα 1. τι, hos ngn, τινϊί. πρός τινα. ἀιεγ-γυάν, Εξεγγυάν τινά τινι 1. πρός τινα (gm b. befria fr. häkte), oeg., πιστούσ9·αί τι. πίστιν δούναι τινί τίνος, καταπιστούσ&αι υπέρ τίνος πρός τινα.: jag går i b. f. att, ἀναδέχομαι m.fut. inf,: låta ngn ställa b., κατεγγυάν τινα.: på b., Επ' Εγγυητών.: den s. går i b. går i sorgen, Εγγύα(-η) πάρα cT ἀτα(-η) (ordspr.). 2) ss. person, = borges-man, Εγγυητής, ου, ό. εγγυος, ό. βεβαιωτής, ου, ό.: ställa b., Εγγυητήν κα&ιστάναι 1. παρέχειν.

Borgenär, δανειστής, ου, ό. χρήστης, ου, ο (äfv. gäldenär).: göra sig af m. sina borgenärer, ἀπαλλάττειν τούς χρήστας. ἀποδούναι 1. ἀποτίνειν τοις χρήσταις τά οφειλόμενα.

Borgerlig, πολιτικός, 3. ἀστικός, δημιουργικός, δημοτικός, 3 (jfr Borgare).: = tarflig, ταπεινός, 3. ευτελής, 2. μέτριος, 3.: = medborgerlig, s. d.

Borgerskap, όι δημιουργοί, τό τών ἀστών κοινόν.

Borgesman, se Borgen 2).

Borggård, αυλή, ή.

Borgmästare, πολιανόμος, ό. πολίαρχος, ό. ἀρχων οντος, ό. ύπατος, ο.

Bornera, se Fradga.

Borr, τρύπανον, τέρετρον, τό. dem., τρυπά-νιον, τερέτριον, τό.

Borra, τρυπάν. τετραίνειν.: b. ett skepp i sank, καταδύειν, καταποντίζειν, -ούν ναυν.

Borrning, τρύπησις, ή. τρύπημα, τό.

Borst, μήριγξ 1. σμήριγξ, γγος, ή. äfv. &ρίξ, τριχός, ή.: borsten resa sig, φρίσσουσιν at τρίχες.: resa b., se Borsta sig.

Borsta, 1) af borste, καλλνειν. κα&αίρειν. 2) af borst: b. sig, om djur, φρίσσειν τάς τρίχας, mot ngn, άντιφρίσσειν. om mskr, &ραούνε-σθ-αι. άναχαιτίζειν.

Borste, κάλλυντρον, τό.: en målares, χρω-στήρ, ήρος, ό. Jfr Pensel.

Borstig, λάσιος, 3. άασύς, 3. τραχύς, 3 (sträf).

Bort, Εκποδών, πόρρω (långt b.), vanl. gm smnsättning m. præpp. άπό, Εκ, παρά.: längre, längst b., π ορρωτέρω, -άτω.: b.! b. med! άπαγε. Εκποδών.: b. m. dig, άπαγε σεαυτόν. ερρε. άπερ-ρε. Ofta gm omskr. m. οϊχεσ&αι, άφανίζειν, d-πολλύναι m. fl. efter smnhanget t. ex. löpa b., oi-χεσ&αι άποδραμόντα.: gräfva b., σκάπτοντα άφανίζειν.: leka b., παίζοντα διατρίβειν (τον χρό-νον) 1. άπολλύναι (t. ex. τά άγα&ά, τήν ουσία ν).: skämta b. sin sorg, παΰιά Εκπλήττειν τό λυπη-ρόν.: arbeta b. ngt, πονούντα άπαλλάττειν τι 1. -&αί τίνος. o. s. ν.

Borta, φρούδος, 3. Εκποδών, πόρρω (långt b.).: vara b., Εκποδών εϊναι. οϊχεσ&αι. άπεληλυ-&έναι.: i mots. mot hemma, εξω.: vara b., εξω εϊναι. άποδημεϊν (utom landet).: han är, blef b. (= förlorad), άπόλωλεν. οϊχεται. άπώλετο.

Bortaccordera, se Borttinga.

Bortarrendera, Εκδιδόναι. μισ&ονν. άπο-, Εκμισ&ούν. — bortarrenderad, έκδοτος, 2. — -ering, εκδοσις, Εκμίσ&ωσις, ή.

Bortauctionera, αποκηρύττειν. δημοσία πράτ-τειν. -er in g, άποκήρ υξις, ή.

Bortbjuda, έ'£ω καλεϊν. Se Inbjuda.

Bortblanda, μιγνύντα 1. συγχέοντα άφανίζειν, άποκρύπτεσ&αι 1. διαστρέφειν (förvrida).52 Bortblåsa-

Bortblåsa, 1)tr., άποφυσάν. άναφυσάν, προς-πνέοντα diatixsdavvvvab (åt skiljda håll). 2) intr.. άνέμω άποφέρεσ&αι, άναρπάζεσ&αι.

Bortbränna, άποκαίειν.

Bortbyta, άλλάττειν, -ø&ai. άντ-, καταλ-λάττεσ&αι. di-, μεταλλάττειν. ngt mot ngt, τί τίνος 1. αντί τίνος.

Bortbära, άπο-, Εκκομίζειν. άπο-, Εκφέρειν (ofta m. tillagdt άράμενον). άπιέναι 1. οϊχεσΒ-αι φέροντα 1. έχοντα.

Bortdansa, άπορχεϊσ&αι

Bortdomna, se Domna.

Bortdraga, 1) tr., άφέλκειν. άποαπάν. ύφέλ-χειν, ύποϋπάν (hemligen, nedtill). 2) intr., άπ-, Εξοικήσαι, -οικίζεσβ-αι (flytta bort), μετανίστασ&αι, μετοικίζεαθ-ai, μετοικήσαι (till andra bostäder). μεταχωρεϊν (till annat ställe), άποάημεϊν (till främmande land).: om en här, se Borttåga.

Bortdrifva, άπ-, Εξελαύνειν. άποάιώχειν. Jfr Fördrifva.

Bortdunsta, άυαπνεΐύ^αι (äfv. act.). diaτμίζειν. άνατμίζεϋ&ai. Εξαερούσ&αι. Εκ&νμιάσ&αι. άι>αφο-ρ$ϊσβ·αι.: låta b., dιaτμίζειν. Εξαερούν. dιaφορεϊν.

B o r t d ö, οϊχεβ&αι αποθανόντα. Se D ö.: om växter, άπομαραίνεσ&αι % παρακμάζειν.: om lemmar, se Bortvissna.: om ljud, λήγειν. άνα-παύεα&αι. άπόλλυό&αι. άπογίγνεβ&αι.

Bortefter, παρά, ανά, χατά m. acc.

Bortfalla, ee Affalla.: b. ur minnet, Εκ-λαν&άνομαί τίνος.: låta b., παραλείπειν. παριέ-ναι. Εάν.: kunna b., περιττόν 1. περίεργον είναι.

Bortfara, άπελαύνειν (i vagn), άπο-, Εκπλεϊν (till sjös), άπιέναι. οϊχεό&αι (άπελαννοντα etc.).

B ortfila, άπορρινάν.

Bortfly, ἀποφεύγειν. ἀποδιόράακειν. οἴχεύ$αι φεύγοντα.

Bortflyga, ἀποπέτεα9·αι. ἀφίπτασβ·αι. οἴχε-&αι ἀποπετόμενον.

Bortflyta, Εκ-, ἀπορρεῖν. d^αρρε^ν. ὑπεκρεῖν.

Bortflytta, 1) tr., ἀπο-, μετακινεὶν. μεταὶ-ρειν. ἀποσχευάζειν. ἀποκομίζειν. ἀποφέρειν. 2) intr., ie Afflytta.

Bortfläkta, ἀπορριπίζειν.

Bortfrysa, se Förfrysa.

Bort fr äta, Εξ-, ἀπεὁ&ἰειν. ἀποτρώγειν. xα-ταβιβρώακειν.

Bortföra, ἀπάγειν. ἀποφέρειν. ἀπο-, Εκκομίζειν. m. våld, ἀφ-, ἀναρπάζειν.: b. ngt m. sig, ἀπιέναι ἀγοντα 1. εχοντά τι. ἀγειν τι μεθ·' αυτού.

Bortförande, (ἀπ)αγωγή, ἡ. ἀποκομ^ή, ἡ.

Bortgifta, γάμω ζευγνύναι (både om son o. dotter).: b. fin dotter m. ngn, συνοιχίζειν, Ey.di-dovai, ixdidoa&ai τὴν θυγατέρα τινὶ.

Bortgifva, (ἀπο-, ix]didovai. diadidovai (åt flere), προίεα&αι (lättsinnigt).: b. ett embete åt ngn, Επιτρέπειν, νέμειν τινὶ ἀρχὴν.

Bortglömma, se Glömma.

Bortgråta, dιaxρύοντa dιaτελεῖν 1. diai'ρίβειν (t. ex. τον βἱον). χλαἱοντα Εξ-, diavrttiv. Επιλαν-&άνε(ἴβ·αι (sorg, smärta, o. d.).

Bortgå, ἀπιέναι (-ελ&εῖν). ἀποχωρεῖν. ἀπο-πορεὑεσ&αι. ἀπαλλάττεσ&αι.οἴχεσ&αι, ἀποἰχεσ&αι (hastigt o. så att man försvinner).: b. fr. ett ställe, ἀπιέναι, etc., ὁρμὰν από 1. ix τόπου τινός, ἀπανίστασ&αι ἀπὀ, Εκ 1. m. bl. gen.: b. fr. sitt fädernesland, ἀποdημεῖν. λεἱπειν τὴν πατpida.: hemligen b., ὑποχωρεῖν. ὑπάγειν, υπεξάγειν (εαυ-

- Bortrödja.

τον), ἀποdιdρἀόχειν.: b. fr. ngn, ἀπαλλάττεσ&αἰ τἱνος, ἀποφοιτάν (παρά) τἱνος.: låta ngn b., ἀ-φιέναι, ἀποπέμπειν τινά : = utplånas, försvinna, Εξἰτηλον γίγνεα&αι. ἀφανίζεσ&αι.: b. ur lifvet, ἀπαλλάττεσ&αι του βιου. ἀπιέναι. οἴχεσ&αι.

Bortgång, ἀφodος, ἴξοάος, ἡ. ἀποχώρηὑις, ἡ. ἀπαλλαγή, ἡ.: ur lifvet, απαλλαγή του βιον, ἡ. ἡ (τον βἱου) καταστροφή.

Bortgömma, se Gömma.

Bort hjelpa, en flyende, Επαρχεῖν τινι φεἰ-γοντι 1. ἀποΜράσχοντι. αυμπράττειν τινι δπως ἀποφνγτ]. Se f. öfr. Bortskaffa.

Borthoppa, ἀποπηdάν. ἀποαχιρτάν.

Borthugga, se Afhugga.

Borthyra, se Uthyra.

Borthämta, se Bortföra, Afhämta.

Bortjaga, ἀπελαύνειν. ἀποdιώχειν. ἀποϋοβειν. ἀπω&εῖν.: b. ur staten, Εχβάλλειν Εx τής πόλεως. bortjagas, Εχπἱπτειν.

Bortifrån, (πόρρω&εν) Εξ, ἀπὀ m .gen. Se f. öfr. Ifrån.

B o r t k a 11 a, ἀπο-, Εχχαλειν. μετακαλεἰ v (till annat ställe), ἀποτρέπειν ἀπὀ τἰνος (afvända fr. ngt).

Bortkasta, ἀποβάλλειν. ῥίπτειν. ἀπορρίπτειν προϊεὁ&αι.

Bortkomma, ngt bortkommer f. mig, αποστερούμαι τίνος, αποβάλλω τι.

Bortkrypa, ἀφέρπειν. ἀφερπύζειν.

Bortköra, (όχήμααιν) ἀπάγειν, ἀποκομίζειν.: = bortjaga, se d.

Bortleda, ἀπάγειν. Se f. öfr. Afleda.

Bortlega, se Uti ega.

Bortlemna, se Bortgifva.

Bortlocka, (ἀπάτrj) ἀπάγειν, ὑπάγειν, ἀπο-ϋπάν τινα ἀπό τίνος. Jfr Locka.

Bortlofva, se Lofva.: b. sig (på en inbjudning), κλη&έντα ὁμολογεϊν παρέσεσ&αι. ὑπιϋχνεῖ-σ&αι αννάειπνήοειν.

Bortlyfta, μεταίρειν. ἀραντα ἀποκινειν.

Bortlåna, se Utlåna.

Bortlägga, ἀπο-, κατατιθ-έναι. Se f. öfr. Af-lägga.

B ortlöp a, ἀποτρέχειν. ἀπο&εϊν. ΰρόμω ἀπιέναι. ἀποά^ράοκειν. φεύγειν.

Bortnöta, κατατρίβοντα ἀφανίζειν.: b. tiden τον χρόνον dia-, κατατρίβειν.

Bortom, πέραν m. gen. Επ' Εκεινα 1. Επέκει-να. äfv. υπέρ m. g en. Εκτός o. εξω m. gen.: hitom o. b., τά Εν^'άdε και τά Επέκεινα.: b. befintlig, belägen, περαϊος, 3. ο, ή, τό πέραν 1. Επέκεινα.

Bortovaro, se Frånvaro.

Bortplocka, -raka, seAfplocka, -raka.

Bortresa, se Bortgå.: i vagn, ἀπελαύνειν.: till sjös, ἀπο-, Εκπλειν.

Bortresa, se Bortgång.: till sjös, απόπλους, ο.: på b:n, ἀπιών, ἀπελαύνων, αποπλέων.

Bortrida, ἀπελαύνειν. ἀφιππενειν.

Bortrifva, se Afrifva.

Bortrinna, se Bortflyta.

Bortrulla, se Afrulla.

B ortrus a, dρόμω 1. τρέχοντα οϊχεα&α*. cc-φορμάν. " ^

Bortrycka, ἀρπάζειν. αφ-, αναρπαζειν. α-ηοαπάν. ἀφέλκειν.

Bortrödja, ἀηοχινεϊν. Εκποδών ποιεϊν. &no-sBortröjdning — Boss.

53

ἀνα-, μετασκευάζειν. αἴρειν. ἀν-, ἀφαιρεϊν. ἀνα-καθαίρειν (vanl. med.).

Bortrödjning, ἀν-, ἀφαίρεσις, ή.

Bortröfva, Εξ-, ἀφαρπάζειν.

Bortsegla, ἀποπ λ ely. οϊχεσθαι (ἀπο)πλέοντα.

Bortsimma, ἀποκολυμβάν. ἀπονεϊν. ἀπονή-χεσθαι.

Bortskaffa, ἀπο-, ἀνασκενάζειν. ἀποφέρειν. ἀποχομίζειν. Εκποάών ποιεϊν. ἀφανίζειν. ἀπαλ-λάττειν.

Bortskicka, απόστελλαν, ἀποπέμπειν. προ-πίμπειν. ἀφιέναι.

Bortskjuta, 1) undanflytta, ἀπο-, μετακι-νεϊν. ἀπωθεϊν (häftigt). 2) gm skjutning, a) borttaga, se Afskjuta, b) göra slut på, βάλλοντα ἀναϊίσκειν 1. χαταχρήσθαι.: villebråd, καταβάλλοντα ἀναιρεϊν 1. ἀναλίσχειν.

Bortskrapa, seAfskrapa.: en inskrift, Εκ-χολάπτειν. Εκκόπτειν.

Bortskrämma, ἀποσοβεῖν. φόβῳ ἀπελαύνειν.

Bortskymma, ἀηοκρύπτειν. Επισκιάζειν. αφανή ποιεϊν.: b. utsigten f. ngn, Επισκοτεϊν τινι τής θέας.

Bortskynda, οἴχεσθαι (ἀπ ιόντα). φεύγειν. ἀ-φορμάν. ἀποσοβεϊν.

Bortskämma, λυμαίνεσθαι. (Τιαφθείρειν. &ι-αθρνπτειν.

Bortskänka, se Bortgifva.

Bortslunga, ἀποσφενάονάν. ἀποπάλλειν.

Bortsläpa, ἀφέλκειν. ἀποσύρειν. ἀν-, ἀφαρ-πάζειν.: bortsläpas ss. slaf, ἀνώρπαστον γίγνεσθαι.

Bortsläppa, ἀφιέναι. ἀποπέμπειν.: i eke b. ngn, κατεχειν τινά. οὐχ Εάν ἀπελθεϊν τινα.

Bortslösa, se Förslösa.

Bortsmyga, 1) intr., ἀφέρπειν. ὑπ εξιέναι. νπεκ&ύεσθαι. νπεκχωρεϊν. νπαποχινεϊν. ἀποάι&ρά-οκειν. λανθάνειν ἀπιόντα. ὑπεξάγειν 1. ὑπεκκλέ-πτειν εαυτόν. 2) tr., νπεξαιρεϊν. ὑπεχχομίζειν. ὑπεχχλέπτειν. λανθάνειν Εκποάών ποιούν τά τι. χλέπτοντα ἀφανίζειν τι.

B ort sm älta, 1) tr., ἀπο-, χατα-, οννττήχειν. 2) intr., gm pass. af sma vv.

Bortsnappa, -snatta, se Bortstjäla.

Bortsofva, a) sofvande förspilla, κοιμώμε-i ον 1. καθεύάοντα ἀιάγειν. χαταχοιμίζειν. καθεύ-άοντα παριέναι (t. ex. χαιρόν). b) gm sömn bli fri fr. ngt, ὑπνω 1. καθεύΰοντα ἀπαλλάττεσθαί τίνος.

Bortspela, χαταχυβεύειν. Εκκνβεύεσθαι.

B ort sp i 11 a, 1) eg., Εx-, προχεϊν. 2) se Förspil 1 a.

Bortspotta, ἀπο-, Εκπτύειν.

Bortspringa, ἀποπηάάν. ἀποτρέχειν, -θεϊν. οἴχεσθαι [ἀπιόντα). Jfr Bortlöpa.

Bortstjäla, ἀπο-, Εκκλέπτειν. ὑπο-, ὑπεχχλέπτειν. ἀιαχλέπτειν.: b. sig, se Bortsmyga.

Bortstryka, se Af-, Utstryka.

Bortströmma, se Bortflyta.

Bortställa, ἀφιστάναι, ἀποτάττειν (bort fr. ett annat), μεθιστάναι, μετατάττειν (på ett annat ställe). Jfr Bortsätta.

Bortstöta, ἀπωθεϊν. προωθεϊν. παρωθεϊν. ἀποχρούειν.: fr. sig, ἀπωθεϊσθαι, ἀποκρούεσθαι.

Bortsväfva, μετέωρον ἀποφέρεσθαι, οἴχεσθαι. ἀπαλλάττεσθαί. Se f. öfr. Bortflyga.

Bortsälja, se Sälja.

Bortsända, se Bortskicka.

Bortsätta, ἀπο-, κατατιθέναι.: på en annan plats, μετατιθέναι. μεθιστάναι. μεταχινεϊν.

Borttaga, 1) flytta fr. sin plats, ἀφαιρεϊν, αιρεϊν. αἴρειν. ἀφιστάναι. Εκποδών ποιεϊν. 2) en annans tillhörighet, αἴρειν. ἀν-, ἀφαιρεϊν, -σθαι (vanl. m. våld), υφαρπάζειν (hemligen).: b. fr. ngn ngt, ἀφαιρεϊσθαί τινα 1. τινός τι. ἀποατε-ρεϊν τινά τίνος 1. τι. 3) se Utplåna. — borttagen, se Lam.

Borttagning, αἵρεσις, ἀφαίρεσις. ἡ. ἀλωσις, ἡ. στέρησις, ἡ.

Borttappa, se Tappa.

Borttinga, μισθουν. ἀπο-, Εκμισθονν. Εχόι-όόναι [Επι μισθώ). συντίθεσθαι μισθώσειν, ἀπο-duiσεσθαι o. d.

Borttorka, se Aftorka: om växter, se Förtorka.

Borttrassla, συγχεῖν. συνταράττειν.

Borttråna, ἀπο-, Eχ-, κατατήκεσθαι.

Borttränga, ἀπ-, παρωθεῖν.

Borttvina, se Förtvina.

Borttvätta, se Aftvå: b. en skamfläck, dia-λύειν ὀνειάος.

Borttåga, ἀπελαύνειν. ἀπιέναι. ἀποχωρεῖν. ἀπάγειν (om fältherren). Jfr Bortdraga.

Borttöa, 1) tr., ἀνα-, κατα-. συνιήχειν. 2) intr., gm pass.

Bortvandra, se Bortdraga.

Bortvexla, se Bortbyta.: större penningar mot småmynt, ἀπο-, ἀιακερματίζειν.

Bortvissna, ἀπο-, καταμαραίνεσθαι. κατι-σχναίνεσθαι.

Bortvältra, ἀπ ο-, μετακυλινόειν. ἀπο-, μεταχινεῖν.

Bortvända, 1) eg., ἀποστρέφειν. ἀποπα-ρατρέπειν. παραχλίνειν. ἀφιστάναι.: b. hugg, stöt, ἀπο-, παρατρέπειν.: b. sig fr. ngt, ἀηοστρέφε-σθαι, ἀποτρέπεσθαί τίνος. Eκτρέηεσθαί τι. 2) se Förvända.

Bortåt, 1) localt, πρός m. acc. πρός m. gen. (åt — till). 2) vid numer. begr., εις m. acc. äfv. ἀμφί, περί, ὡς m. acc. (om det, s. kan vara både öfver o. under).

Bortöda, χαταναλίσχειν. ὀιαφορεῖν. Eχχεῖν.

Bortönska, ἀπεύχεσθαι.: b. sig, βούλεσθαι ἀπεῖναι, ἀπαλλάττεσθαι.

Bosatt, ἐνοικος, κάτοικος, 2. Se f. öfr. Bo.

Boskap, θρέμματα, τά. κτήνη, τά (större o. mindre), βοσκήματα, τά (större), πρόβατα, τά (mindre).: hålla b., βοσκήματά τε και πρόβατα τρέφειν. κτηνοτροφεῖν. προβατενειν.

Boskapshandlare, προβατοπώλης, ου, ὁ. προβατοκάπηλος, ὁ. ὁ κτήνη πωλών.

Boskapsherde, νομεύς, ὁ. βουκόλος. ὁ.

Boskapshjord, se Hjord.

B o skåps marknad, κτηνών ἀγορά, ἡ.

Boskapssjuka, ἡ των βοσκημάιων λύμη 1. φθορά, ὁ τών βοσκημάτων λοιμός.: en b. utbryter, λοιμός Eμπίπτει τοις βοσκήμασιν.

Boskapsskötsel, κτηνοτροφια, ἀγελοτρο-φία, ἡ. προβατευτική, ἡ.

Boskifte, ἡ του οἶχου 1. τής ουσίας 1. του κλήρου (efter en död) νομή 1. ἀιαίρεσις.

Boskilnad, η τής οικίας ΰιαίρεσις.

Boss, κάρφος, τό. φορυτός, ὁ. υπόστρωμα, τό (strö under boskap).54

Bostad — Bredvid.

Boetad, ἤθος, τό. οἰκητήριον, τό. οἴκησις, ἡ. δίαιτα, ἡ.: hafva sin b., se Bo.: taga sin b., se Bosätta sig.: ändra b., μετανίστασθαι. μετοίκιζε ο θα ι: anvisa ngn en b. på ett ställe, χατοι-κίζειν τινά εις χωρίον, ἐν τόπω.: anvisa ngn en annan b., μετανιστάναι, μετοικίζειν τινά.: bostadens förläggande på ett annat ställe, μετανάστα-ΰΐς, ἡ. μετοικισμός, ο. μετοίκησις, ἡ.: föra tillhopa i en b., σννοιχίζειν. Jfr Boning, Hem.

Boställe, cδημοσία οἴκησις, ἡ.

Bosätta sig, a) taga sin bostad, iv-, εις-, κατοικίζεσθαι, κατοικήααι εις 1. iv. οἰκίζειν χωράν. καθιδρυεσθαι, τήν οἴκησιν ἵδρύεσθαι iv. Jfr Bostad, b) sätta bo, οἴκησιν κατασκενάζεσθαι. οἶχονομεῖν ἀρχεαθαι. οίκον ο μίαν

καθίστασθαι.

Bot, 1) botande, ϊασις, ή. ιατρεία, Ιάτρενσις, ή. 2) syndabot, se Ånger. 3) penningestraff, se Böter.

Bota, 1) läka, hela, ϊάσθαι. ἀκεϊσθαι. θερα-πενειν. ὑγιοποιειν.: fullkomligt b., ἐξιάσθαι.: lätt att b., ενιατος, ενθεράπεντος, 2.: svår att b., δυσιατος, δνσθεράπευτος, 2.: s. icke står att b., ανιατος, ανήκεστος, 2. 2) laga, afhjelpa, ἀκεϊσθαι. ακεϊσθαι. ἐπισκενάζειν (t. ex. vavv, τείχη).

Botanik, βοτανική, ή. -iker, ο τής βοτανικής εμπειρος.

Botemedel, 1) läkemedel, ϊαμα, ϊατήριον, τό. ψάρμακον, τό. ἀκος, τὸ (sällan i prosa), κα-τάποτον, τό.: b. mot ngt, ἀντιόοτον, ἀντιφάρ-μακον, τό. 2) hjelpmedel, utväg, ἐπικούρημα, τό. βοήθημα, τό. μηχανή, ή.

Botfärdig, se Ångerfull.

Botten, 1) eg., πνθμήν, ένος, ὁ. ἐδαφος, τό. πύνδαξ, ακος, ο.: gå till b. (om fartyg), κατα-δνεσθαι. διαφθείρεσθαι. ἀπὸ λλν σθαι.: sätta sig, fällas på b., ὑποστήναι.: gå i b. m. ngt, (££)-ἀκριβοϋν τι. διακριβοὐν, -σθαι τι. ἀχριβώς ἱξε-τάζειν τι.: fr., i b., τω όντι. (ώi) αληθώς. 2) grund o. mark, ἐδαφος, τό. δάπεδον, τό.: stå på egen b., ἰφ9 εαυτόν είναι. 3) på målningar, ὑ-ποκείμενον χρώμα, τό.

Bottenfällning, -sats, ὑπόστημα, τό. υ-πόστασις, ή. υποστάθμη, ή. ἀφύλισμα, τό.

Bottenlös, ἀβυσσος, 2. ἀπύθμενος, 2.: om väg Z ἀβατος, 2. ἀπόρεντος, 2.

Bottenrik, βαθύπλουτος, 2. ζάπλοντος, 2. λακκόπλοντος, 2.: vara b., ζαπλουτεϊν.

Bouppteckning, ή τών καταλελειμμένωνχρημάτων 1. τον κλήρον απογραφή.: förrätta b., τὰ καταλελειμμένα 1. τον κλήρον ἀπογράφειν.

Bra, χρηστός, 3. ἀγαθός, 3. σπουδαιος, 3.: = nyttig, brukbar, χρήσιμος, ἱπιτήδειος, 3 o. 2.: = frisk, ἀνοσος, υγιής, εὑρωστος, 2. ευ, χαλώς εχων, ουσα, όν.: = betydlig, sed. o. — Adv., ευ. καλώς, ορθώς.: = mycket, ganska, μάλα. πάνυ. σφόδρα. Ισχυρώς.

Bragd, se Bedrift.

Brak, πατάγος, ὁ. ψόφος, ο. κτύπος, ὁ. ἀ-ραγμός, ὁ.

Braka, παταγεϊν. ψοφεϊν. κτυπείν.

Brand, 1) ss. tillstånd, a) eg., καυσις, ή. φλόγωσις, ή.: = eldsvåda, πυρκαιά, ή. εμπρη-σι><>, ή.: sticka i b., ἱμπιπράναι. ἐπιφλέγειν. ν-φ>άπτειν. ἐμβάλλειν πυρ τινι.: s. anlägger b., Ιμ-πρηστής, ου, ὁ.: stå i b., καίεσθαι. φλέγεσθαι : ödelägga m. b., καταφλέγειν. πυρπολεϊν. ἀρουν πνρί. Jfr Eld. b) oeg., a) hos djur, se Kall-

brand. ß) på träd, σφακελισμός, ο. χανθμός,

0.: på säd, μίλτος, ή- ἐρυσίβη, ή. 2) se Eldbrand.

Brandfläck, ἐγκαυμα, τό.

Brandgul, πυρρός, 3. ξανθός, 3.

Brandpil, πυρφόρος οιστός, ὁ. βελοσφενδό νη, ή.

Brandredskap, σβεστήρια σκεύη, τά.

Brandsignal, σημεϊον, ω πυρκαιά σημαίνεται.: ge b., σημαίνειν πυρκαιά ν.

Brandskada, βλάβη ή υπό του πυρός 1. διά τὸ πυρ.

Brandskatt, ἀργύριον τακτόν, τό. φόρος, ὁ.

Brandskatta, χρήματα ἐπιτάττειν τινί. ἀρ-γυρολογεϊν, φορολογεϊν τινα.

Brandskattning, χρημάτων ἐπίταξις, ή. ἀρ-γυρολογία, ή.

Brandspruta, σίφων, ωνος, ὁ,

Brandställe, πυρά, ἡ (der elden härjar). οἴκόπεδον, τὸ (der hus nedbrunnit).

Brandvakt, φυλακή πυρκαιάς ενεκα χατα σταθεῖσα, ἡ.: ss. en enskild person, φύλαξ π. i. κατασταθείς, ὁ.

Brant, 1) adj., ανάντης, 2 (b. uppstigande). κατάντης, 2 (stupande), πρανής, 2. απόκρημνος, 2. κρημνώδης, 2. απότομος, 2. ἀπορρώξ, ώγος, ο, ή. 2) subst, a) eg., κρημνός, ὁ. ἀπορρώξ {πέτρα), ἡ o. neutr. af adjj. b) se Band.

Brasa, se Eldbrasa.

B rass, ὑπέρα, ἡ.

Bravo, εν γε.

Bravur, ἀρετή, ἡ. ἀνδρεία, ἡ.: vilja visa en viss b., ἀρετής τι μεταποιεῖσθαι.

Bred, 1) eg. ευρύς, 3. πλατύς, 3 (om ytor, t. ex. οδός). Vid måttbestämningar m. tal nyttjas acc. (τὸ) ενρος, πλάτος, t. ex. floden är 3 stadier b., ὁ ποταμός τρία εχει στάδια το ενρος 1. τριών ἐστι σταδίων τὸ ενρος.: lika b. s. lång, ισος τὸ εὐρος και τὸ μήκος.: göra b., εὐρύνειν. πλατύνειν.: vidt o. bredt, ἐπὶ πολύ. ἰπὶ πλειστον.: göra sig stor o. b. (fig·)., πλατνγίζειν. Ofta gifves b. gm smnsättningar, t. ex. m. bredt bröst, ενρύστερνος, ευρνστήθης, 2.: m. breda fötter, πλατύπονς, οδος, ὁ, ἡ.: m. breda blad, horn, πλατύφυλλος, 2. πλατνκέρως, ωτος, ὁ, ἡ.: m. bredt hufvud, πλατνκέφαλος, 2.: m. b. mun, näbb, svans, tunga, πλατύστομος, πλατύρρνγχος, πλα-τύκερκος, πλατύγλωσσος, 2.: m. b. näsa, πλα-τύρριν, ινος, ο, ἡ.: m. b. rygg, εὐρύνωτος, πλα-τύνωτος, 2. 2) oeg., a) i uttalet, πλατύστομος, 2.: vara b. i uttalet, πλατειάζειν. πλατυστομειν. πλατύνειν τήν φωνήν. b) omständlig, utförlig, περιττός, 3.: tala vidt o. bredt, μαχρηγορεῖν. πολλά λέγειν.

Breda, se Utbreda.

Bredaxlad, εὐρέας τους ώμους εχων.

Bredd, εὐρος, τὸ. πλάτος, τὸ. πλατύτης, ἡ.: ib., på bredden, το εὐρος, κατὰ τὸ εὐρος. Jfr Bred.: de voro uppställde 4 man i b., τεταγμένοι ήσαν ἐπὶ τεττάρων 1. ἐπι τέτταρας (om ställningens inträdande).: i b. m. ngt, παρά τι. fig., ἐν ἴσω 1. ομοίως τινί. κατά τι.: gå i b. m. (fig.), παρακολουθεῖν, παρέπεσθαί τινι.: sätta ngn i b. m. ngn, παραβάλλειν, ἀντιπαραβάλλειν τινά τινι

1. πρός τινα. iv ἴσω ποιεῖσθαι 1. ἰσον τιθέναι τινά τινι.

Bredvid, παρά m. acc. (mest om saker), παρά

m. dat. (mest om pers.), πρός m. dat. (ish. om saker). Jfr Y id. Oftast gm υ v. smnsatta m. παρά 1. πρός t. ex. gå b., παρομαρτεῖν παραχολου-θεῖν, παρέπεσθαί m: sitta b., παρα-, προσχα-θήὔθαί τινι.: ligga b., παρα-, προσχεῖσθαί τινι.: sätta, lägga sig b., παραχαθίζεσθαι, παραχλίνε-σθαι o. s. v.

Bref, Επιστολή, ἡ. γράμματα, τά.: gm b. tillkännagifva, befalla, Επιστέλλειν.: tillskicka ett b., Επιστέλλειν Επιστολήν.: bryta, öppna ett b., λύειν Επιστολήν.: besvara ett b., ἀντιγράφειν. ἀντεπι-στέλλει,?.: växla b., διδόναι xal λαβείν γράμματα. Επιστέλλειν. xal ἀντεπιστέλλειν.: växlandet af b., ἡ τών Επιστολών αμοιβή, ἀμοιβαῖα γράμματα, τά.

Brefbärare. γραμματοφόρος, αγγελιαφόρος, ὁ.

Brefskrifvare, Επιστολογράφος, ὁ. ὁ Επι-στείλας.

Brefväxla, se under Bref.

Bresch, τείχους Ερείπιον, τό.: öppna en b.. μηχαναῖς διαιρεῖν τά τείχη.

Bricka, πίναξ, χος, ὁ. dem., πινάκιο ν, -ίδι-ον, τό.: b. i brädspel, πεττός, ὁ.

Brill an t, λαμπρός, 3. μεγαλοπρεπής, 2. — subst., ἀδάμας, ντος, ο.

Bringa, στέρνον, τό. στήθος, τό.

Bringa, 1) eg., föra, tillföra, φέρειν, προς-φέρειν. άγειν, προσάγειν (ish. lefvande varelser). χομίζειν, προσχομίζειν. ηχειν φέροντα 1. άγοντα.: b. in, ut, ihop, se In-, Ut-, Sammanföra.: b. helsning, underrättelse, se d. oo. 2) fig., φέρειν, εχειν (t. ex. χέρδος, ζημίαν, τιμήν, αισχύνην).: b. ngn till ngt, προάγειν, προβιβάζειν τινά εις τι. προσβιβάζειν τινά πρός τι.: b. ngn (derhän) att, πείθειν, προάγειν, προσβιβάζειν τινά m. inf. προβιβάζειν τινά Επί τό m. inf: b. det derhän att, όιαπράττειν, -σθαι, ποιειν m. (ώστε o.) inf: söka b. det derhän att, μηχανάσθαι, πράττειν οίκος m. fut. ind.: b. ngn i ngt (olycka, förlägenhet), Εμβάλλει ν τινά εις τι. περιβάλλειν τινά τινι.: b. ngn fr. ngt, άποτρέπειν τινά τίνος.: b ngn på en tanke, Εμβιβάζειν τινά εις τι. ύπο-βάλλειν, νποτίθεσθαί τινί τι.: b. ngn på andra tankar, μεταπείθειν τινά.: b. upp, se Uppbringa.: b. sig upp, άναχύπτειν. Εξ-, αναδύεσθαι. αύξάνεσθαι. δυνατόν γίγνεσθαι.: b. å bane, på benen, till smältning, till förruttnelse, i ordning, o. s. v., se under Subst.

Brink, χρημνός, ό. λόφος χατ-, άνάντης, 6.

Brinna, 1) eg., χαίεσθαι. φλέγεσθαι. πυρου-σθαι. αιθεσθαι (mer poet.): ζ= vara brännbar, se d. o. 2) lysa (t. ex. om ögon), λάμπειν o. λάμ-πεσθαι. 3) af en häftig lidelse, χαίεσθαι, φΐέ-γεσθαι, αιθεσθαι, t. ex. af kärlek till ngn, ερωτί τίνος. äfv. προσχαίεσθαί τινι.: b. af längtan, πό-θω φέρεσθαι 1. εχεσθαί τίνος. — brinnande, a) het, χαυστιχός, 3. διαχαής, 2. b) lidelsefull, διάπυρος, διαχαής, 2. οξύτατος, σφοδρότατος, 3.

Brist, 1) eg., ενδεια, ή (behof, saknad, torftighet). άπορία, ή (saknad af medel, hjelplöshet). οπάνις, εως, ή (ringa tillgång). Ερημιά, ή (öfver-gifvenhet, t. ex. φίλων). Ofta gm smnsättning m. a priv. 1. ngn annan inskränkande tillsats, t. ex. b. på öfverläggning, άβουλία, ή. άγνωμοσύνη, ή.: b. på förstånd, άνοια, ή.: b. på hjelpmedel, utvägar, άμηχανία, άπορία, ή.: b. på insigt, άνε-

πιστημοσύνη, ή.: b. på aktning, ολιγωρία, ή.: b. på folk, ολιγανθρωπία, όλιγανδρία, ή.: b. på spannmål, σπανοσιτία, ή.: lida b. på ngt, Εν-δεώς εχειν τινός. Ενδεά ειναι τίνος. Ενδεϊ μοί τίνος. δείσθαί τίνος, σπανίζειν τινός, άπορεϊν τίνος.: lida fullkomlig b. på ngt, ερημον ειναι τίνος.: af b. på ngt, Ενδεια, άπορία τινός, di' εν-δειαν 1. άπορίαν τινός. o. part. άπορών etc. 2) det bristande (i kassa, räkning, o. d.), τό ΕλΙεΐ-πον. τό Ελλιπές. 3) fel, ελλειμμα, τό. τό Ενδεές, xaxiu, ή. Jfr Fel.

Brista, l)gå sönder, ρήγνυσθαι. άναρρήγνυ-σθαι. χαταρρήγνυσθαι.: b. af, ut, se Af-, Utbrista.: b. sönder, διαλύεσθαι.: b. upp, ρήγνυσθαι.: b. i skratt, tårar, se d. oo.: ögonen b. på ngn, ϊστησί m τά όμματα.: mitt hjerta vill b., οϊχομαι νπ' οόύνης. 2) se Fattas.: b. i ngt, Ελλείπειν τινός 1. m. part.: jag skall icke b. i ifver, ουδέν Ελλείψω προθυμίας.: han brister i tacksamhet, Ελλείπει εύχαριστών. Jfr Föreg. — bristande, Ελλιπής o. partt.: d. bristande be loppet, τό Ελλεϊπον. ofta är b. = brist på t. ex. b. förtroende, άπιστία, ή.·, b. klokhet, άνοια, ή.: b. proviant, ενδεια σίτου etc., se Brist.: b. betalning, τό μή άποδούναι. ή ούχ άπόδοσις.: b. i ngt, Ελλιπής τίνος.

Bristfällig, Εν-, Επι-, χαταδεής, 2. άτελής, 2. Ελλιπής, 2.: = dålig, χαχός, 3. σαθρός, 3. ανάπηρος, 2.

Bristfällighet, ατέλεια, ή- χαχία, ή. f. öfr. adjj.

Bro, γέφυρα, ή. dem., γεφύριον, τό.: slå en b. öfver en flod, γεφυρουν ποταμόν. γέφυρα ζευ-γνύναι ποταμόν.: s. bygger en b., γεφυροποιός, ό. γεφυρωτής, ού, ό.

Brohufvud, σταύρωμα τό χατ' άχραν τήν γεφ ραν.

Brodd, 1) växters, βλάστη, ή. βλαστός, ό. βλάστημα, τό. χλόη, ή.: skjuta b., βλαστάνειν. άνα-, Εχβλαστάνειν. άνιέναι, άναπέμπειν βλαστούς. 2) i skor, ηλος, ό. Εγχεντρίς, ίδος, ή. χέντρον, τό.

B rodd a, χεντρούν.

Broder, άδελφός, ό.: köttslig b., αύτάδελ-φος, ό.: b. af sma far, mor, άδ. ομοπάτριος, ό-μο μητριός,

Brodera, ποιχίλλειν. -eri, ποιχιλία, ή. ποί· χιλμα, τό.

Broderhat, μισαδελφία, ή.: s. hyser b., μι-σάδελφος, 2.

Broderkärlek, φιλαδελφία, ἡ.: s. hyser b., φιλά&ελφος, 2.

Broderlig, ἀδελφός, 3. ἀδελφιχός, 3.—Adv.% ἀδελφιχώς. αδελφού δίχην 1. τρόπον, ώσπερ αδελφός.

Brodermord. ἀδελφοχτονία, ἡ.: begå b., ἀ-δελφοχτονεῖν.

Brodermördare, ἀδελφοχτόνος, ὁ.

Broderskap, 1) eg., ἀδελφότης, ἡ. 2) se Brödraskap.

Brokig, ποιχίλος, 3 (äfv. fig.), ποιχιλόχρους, 2.\ = blommig, ἀνθινος, 3- ποιχιλανθής, 2.: göra, färga, utsira b., (δια)ποιχίλλειν. handlingen, ποιχιλία, ποίχιλσις, ἡ. resultatet, ποίχιλμα, τό. äfv. ποιχιλία, ἡ.: m. brokiga fläckar, ποιχιλόστι-χτος, 2.: m. b. hår, ποιχιλόθριξ, χος, ὁ, ἡ.: m. b. fjädrar, ποιχιλόπτερος, 2. — Adv.> ποιχίλως. ἀναμίξ. ἀτάχτως. φύρδην.56

Brokighet, ποικιλία, ἡ.

Broms, οἰστρος, ο. μύωψ, ωπος, ο.: ansättas af b., οἰστρᾶν.

Brons, χαλκός (κεκρα μένος), ὁ,: af b., χαλκούς, 3.

Bror, se Broder.

Brorsbarn, ο, ἡ του αδελφού παις.

Brorsdotter, ἀδελφιδή, ἡ.

Brorson, ἀδελφιδούς, ον, ὁ.

Brosk, χόνδρος, ὁ. τραγανόν, τό.

Broskartad, χονδρώδης, χονδρότυπος, 2.

Brott, 1) eg., a) brytning, ρήξις, ἡ. ἀγμός, ο. b) d. gm brytningen uppkomna öppningen 1. skadan, ρήγμα, τό. κάταγμα, τό. c) ställe der sten, metaller brytas, μέταλλα, τά. λατόμιον, -εῖον, τό (stenbrott). 2) se Brytning 2).' 3) kränkning af lag, förbrytelse, παρανομία, ἡ, παρανό-μημα, τό (lagstridig handling), αμάρτημα, τό. κακούργημα, τό. ἀδίκημα, τό. ἐργον ἀδικον 1. ἀνόσιον, τό.: begå ett b., παρανομεῖν. ἀμαρτά-νειν ἀμάρτημα. κακουργεῖν. ἀδικεῖν. ἐργον ἀνόσιον Εργάζεσθαι.

Brottare, παλαιστής, ον, ὁ. αθλητής, ον, ὁ.: hörande till b., παλαιστικός, 3. αθλητικός, 3.: b. o. knytnäfskämpe, παγκρατιαστής, ου, ὁ.

Brottas, παλαίειν. in. ngn, προς-, διαπα-λαίειν τινί. διαγωνίζεσθαί τινι 1. πρός τινα.

Brottmål, -målssak, ἀγων δημόσιος, ὁ. δίκη δημοσία 1. Εγκληματική 1. γονική, ἡ.: anklagelse i b., γραφή, ἡ.

Brottmålsdomare, δικαστής ὁ περί τάς Ιγκληματικάς 1. φ>ονικάς δίκας. ὁ τάς Ιγκληματι-κάς δίκας δικάζων.

Brottning, πάλη, ἡ.: konstgrepp i b., πά-λαισμα, τό.: besegra i b., καταπαλαίειν.: segra i b., νικάν πάλην.: skicklig i b.. παλαιστικός, 3.: öfningslokal f. b., παλαίστρα, ἡ.

Brottslig, κακούργος, 2. παράνομος, 2. ἀδικος, 2. ἀνόσιος, 2. πονηρός, 3.: vara b., ἀδικεῖν· παρανομεῖν. κακονργεῖν.: — skyldig, se d. o.

Brottsling, κακούργος, ὁ. ὁ ἀδικων.

Brud, νύμφη, ἡ.: hemföra en b. (ss. ledsagare), νυμφαγωγεῖν.: taga sig en b., νύμφη)' ἀγεσθαι.

Brudgum, νυμφίος. ὁ.

Brudgåfva, γαμήλιον. τό. — ἀνακαλυπτή-ρια, όπτήρια, τά (se Lex.).

Brudkammare, -gemak, θάλαμος, ὁ. νυμ-φεῖον, τό. νυμφών, ώνος, ὁ.

Brudkrans, γαμήλιος 1. νυμφικός στέφανος, ό.

Brudledare, -riddare, νυμφευτής, ον, ό. παράνυμφος, ό. νυμφαγωγός, ό.: vara b., νυμφαγωγεϊν.

Brudpar, νυμφίος και νύμφη.

Brudskatt, se Hemgift.

Brudsäng, νυμφική 1. γαμήλιος εύνή, ή.

Brudtärna, παράνυμφος, ή. νυμφεύτρια, ή.

Bruk, 1) nyttjande, χρεια, ή. χρήσις, ή. τό χρήσθαι.: göra b. af ngt, χρήσθαι τινι.: göra ett godt b., ευ, καλώς χρήσθαι.: ett dåligt b., κακώς χρήσθαι. άποχρήσθαι, καταχρήσθαί τινι.: jag gör fritt b. af ngt, χρώμαί τινι όπως βούλομαι.: vara i b., àν χρεία είναι, χρεία 1. χρήσις εστι τινός. : lemna till allmänhetens b., παρέχειν τι κοι-νώς χρήσθαι.: hafva, icke hafva sina lemmars, fötters etc. b., Εγκρατή, άκρατη είναι τών κώλων, ποδών etc.·, hafva sina sinnens b., se Sinne.

2) häfdande af jord, Εργασία, ή.: hafva ib., Ερ-γάζεσθαι.: en åker, s. är i godt b., άγρός εύ ειργασμένος. Jfr Bruka 2). 3) sed, vana, εθος, τό. νόμος, ό. τό νόμιμο ν.: så är b., ούτω νομίζεται. 4) inrättning till råämnens förädling, Ερ-γαστήριον, τό (ss. byggnad). Εργασία, ή. δημιουργία, ή. Se f. öfr. smnsättningarne.

Bruka, 1) nyttja, χρήσθαι τινι, till ngt, εις, πρός, Επί τι (ett ändamål), äfv. tvenne dat. (t. ex. τινί προφάσει) samt m. acc. af adj. o. pron. i neutr. (t. ex. hrtill skall jag b. dta? τί χρήΰο-μαι τούτω;).: ngt brukas, εστι τινός χρεία 1. χρήσις.: kroppen brukas ganska litet vid ngt, Ελαχίστη σώματος χρεία Εστίν εν τινι.: i allt, hrtill man brukar kroppen, Εν πάσαις ταϊς τον σώματος χρείαις.: b. ngt enl. sed, νομίζειν τινί (m. acc., enl. bruket erkänna, iakttaga): det brukas, νομίζεται, νόμιμόν Εστίν. 2) häfda jord, Εργά-ζεσθαι, γεωργεϊν, θεραπεύειν, τήν γήν.: brukad jord, γή Ενεργός (mots. άργός). 3) se Pläga.

Brukare, Εργάτης, ον, ό.

Brukbar, χρήσιμος, 3 o. 2. εύχρηστος, 2. Επιτήδειος, 3 o. 2. ικανός, 3.: i b. tillstånd, Εντε-λής, 2.

Brukbarhet, χρησιμότης, Επιτηδειότης, Ικανότης, ή.

Bruklig, νόμιμος, 3 o. 2. νομιζόμένος, νε-νομισμένος, εΐθισμένος, 3.: det är b., νομίζεται, νόμος 1. εθος Εστίν. Εν εθει Εστίν.: i gr ammat. bet., χρηστός, 3. κοινός, 3. Εν συνήθεια ών, ούσα, όν.

Brukning, se Bruk.

Brumma, βράζειν (om björnar), τονθορύζειν (tala oredigt), γογγύζειν (af missnöje).

Brun, φαιός, 3. όρφνινος, όρφνιος, 3. ξανθός, 3 (gulbrun).: göra, steka b., ξανθίζειν.

Brunaktig, φαιός, 3. Επίξανθος, 2.

Brunn, φρέαρ, ατος (1. φρητός), τό (gräfd b.), κρουνός, ό. κρήνη, ή. ύδρεϊον, τό.

Brunnsgräfvare, φρεωρύχος, φρεωρύκτης, ό. ύδροσκόπος, ό.

Brunn si in a, ιμονιά, ή.

Brunns mästare, κρηνοφύλαξ, ακος, ό.

Brunnsrör, σωλήν, ήνος, ό. οχετός, ό.

Brunnsvängel, κηλώνειον, τό.

Brunnsvatten, φρεατιαϊον ϋδωρ, τό.

Brunnsämbar, ύδρεϊον, τό. ύδρία, ή. κάδος, o. γαυλός, ό.

Brunröd, καρύκινος, 3.

Brunst, πτόησις, ή. ΐμερος, ό.: vara i b., σκυζάν. καπράν. όργάν. σπαργάν.

Brunstig, διάπυρος, 2. o. partt. Se Föreg.

Brus, ἦχος, τὸ. βρόμος, ὁ. κτύπος, ὁ. ρόθος, o.

Brusa, ἠχεῖν. βρέμειν. κτυπεῖν. ροθεῖν.: b. upp, se Uppbrusa.

Bry, 1) tr., a) oroa, ταράττειν. Ενοχλεῖν.: b. sitt hufvud, μεριμνάν. b) skämtande gäckas m. ngn, παίζειν εἰς, πρός τινα. προσπαίζειν τινί 1. τινά. Επισκώπτειν τινά. 2) refl., b. sig om, se Bekymra. — brydd, se Förlägen.

Bryderi, se Förlägenhet.

Brydsam, ἄπορος, 2. ἀμήχανος, 2. χαλεπός, 3. Επικίνδυνος, 2.: b. belägenhet, ἀπορία, ή. αμηχανία, ή.

Brygga, εψειν. μιγνύναι.: b. dricka, * ζυ-θοποιεῖν.

Bryggare, * ζυθοποιός, ὁ.Brylling — Bränning.

57

Brylling, ανεψιός ο Ix τον πατρός.

Bryn, 1) yta (af vatten, jord), τά ὶπιπολής. Επιφάνεια, ή. ἄκρα, ων, τά. 2) rand, κράσπεδο ν, τό. τὸ έσχατο ν.

Bryna (af brun), ξαν&ίζειν.: brynas af solen, ἡλιοὺσ&αι.

Bryna (af bryne), ἀκονάν.

Bryne, ἀκόνη, ή. &ηγάνη, ή.

Bry nja, S-ώραξ, ακος, o.

Bryta, 1) tr., a) eg., ρηγνύναι. καταγνύναι. δραύειν. κλάν, κατακλάν.: b. benet, καταγήναι τὸ σκέλος.: b. sina bojor, διαρρήξαι τὰ δεσμά.: b. halsen, Ικτραχηλίζεσ&αι.: b. blommor, qvistar o. d., δρέπεσ&αι. ἀποδρέπεσ&αι. ἀπολέγειν (om frukter).: b. sten, τέμνειν 1. Ικτέμνειν λίγους. λιθ-ο-τομεἰν.: = vika, κλάν (om fastare kroppar), πτὺσ-σειν, συμπτύσσειν (papper o. d.).: b. ljudet, ljuset, ἀνακλάν. ἀνταποδιδόναι (återkasta).: b. sigill, bref, sed. oo.: bruten röst, φωνή κεκλασμέ-νη. b) fig., a) krossa, t. ex. ngns makt, &ραύειν, κολούειν τὴν δύναμίν τίνος.: b. ngns öfvermod, κολάζειν τινός τὴν ὕβριν.: b. ngns mod, καταγνύναι 1. κατακλάν τον &νμόν 1. τὴν φνχήν τίνος.: b. ngns vrede, κατερεικειν τον &νμόν τίνος. β) upphäfva, göra slut på ett tillstånd, en förbindelse, λίειν. διαλύειν. καταλύειν. παραβαινει (t. ex. νόμον, συν&ήκην). ουκ Ιμμένειν (t. ex. δρκοις). Ικβαίνειν(δρκον). ἀ&ετεῖν (Sedn.): b. sitt ord, ὑποσχόμενον ψεύδεσ&αι.: b. tystnaden, ῥῆξαι φωνήν. παύσασ&αι σιωπώντα.: brutet tal, se Bråk. — b. af, från etc., se compp. 2) intr. a) våldsamt framtränga, i smnsättningar, se dsa.: b. lös, se Lös. b) i uttalet, t. ex. b. på Tyska, τόνω φ&έγγεσ&αι Γερμανικά, τω τής φωνής τόνω γερμανίζειν. c) förbryta sig, se Fela. d) b. m. ngn, ἀπειπεὶν τινι. ἀπειπεὶν τὴν πρός τινα φιλίαν. ἀπαλλάττεσ&αἰ. ηνος. 3) refi., gm pass. af de under 1) anförda vv.: om en sjukdom, κρί-νεσ&αι (afgöras), λύεο&αι, παραλύεσ&αι (bli mildare).: b. sig in, ut, βία, εἴς-, Ιξιέναι.: b. sig fram, genom, se Fram-, Genombryta,

Brytning, 1) eg., ρήξις, ή. κάταξις,ή. d-ραυ-σις, ή. vanl. gm vv.: ljusets o. ljudets, ανάκλασες, ή. 2) af en andlig förbindelse, διαφορά, ή (absolut), λύσις, διάλυσης, ή.: det har kommit till b. af fördraget, λέλννται al σπονδαι.: han tillställde en b. mellan hm o. hs närmaste, εἲς διαφοράν κατέστησεν αυτόν τοις οικειοτά-τοις. 3) i sjukdom, väderlek, tänkesätt, μεταβολή, μεταλλαγή, ή (omkastning), κρίσις, ή (i sjukdom).

Bråck, κήλη, ή.

Bråd, 1) se Hastig, Plötslig. 2) s. fordrar brådska, κατεπείγων, ονσα, ον. αναγκαιος, 3. σπουδαιος, 3.: ha brådtom, Ιπείγεσ&αι. σπεύδειν. (πολλήν) ἀσχολίαν εχειν.: få b. om.: ἰπειχ&ήναι. σπεύσαι.: vara b. om, se Brådska 2. — Adv., se Plötsligt, Snart.

Bråddjup, 1]adj., se Brant. 2) subst., ßa-ρα&ρον, τό. φάραγξ, γγος, ή. Jfr Brant.

Brådmogen, πρόωρος, 2. πρώος, 3. προ τής ὥρας πεπαινόμενος, 3.

Brådska, σπουδή, ή. τάχος, τό. επειξις, ή.: handla i b., αντοσχεδιάζειν. προπετώς πράττειν: vara i b., fordra b., se

Följ.

Brådska, 1) om pers., b. m. ngt, σπεύδειν τι. ïπείγεσ&αί τι. σπουδάζειν περί τι. 2) om sa-

ker, (κατ)επείγειν. σπουδής δεϊσ&αι. ανάγκην εχειν.

Brådstupa, se Brant.

Brådstörta, 1) tr., χατακρημνίζειν. fig., προπετώς, άπρονοήτως Ιμβάλλειν τινά εις τι. 1. περιβάλλειν τινά τινι. 2) intr., κατακρημνίζεσ&αι. προπετώς φέρεσ&αι. fig., m. ngt, προπετώς, άπε-ρισκέπτως πράττειν τι. αύτοσχεδιάζειν τι. — brådstörtad, προπετής, 2. άπερίσχεπτος, 2. άπρο νόητος, 2.

Bråk, 1) oreda, oväsen, ταραχή, ή. β·όρνβος, ό. 2) hufvudbry o. besvär, πράγματα, τά. σπουδή, ή. πόνος, ό.: ha b., πράγματα εχειν.: förorsaka b., πράγματα (παρ)έχειν. 3) brutet tal, άρι&μός διαιρημένος, ό.

Bråka, 1) tr. (lin o. d.), d-ραύειν. (κατα)κλάν. συντρίβειν.: b. hufvud, hjerna m. ngt, φροντίζειν (περί)τινος. μεριμνάν περί τίνος. 2) intr. a) göra sig besvär, πολυπραγμονειν. πράγματα εχειν. b) gräla, vara oregerlig, ίρίζειν. φιλονεικεϊν. &ορυ-βεiν.

Bråkig, 1) om saker, se Besvärlig. 2) om pers., εριστικός, 3. φιλόνειχος 2. πολνπράγμων, 2.

Brånad, se Brunst.

Brås, på ngn, δμοιον είναι τινι. όμοιούσ&αί τινι.

Bråte, 1) eg., σωρός ξύλων, ο. νλη^ ή. ξύλα, τά. 2) se Skräp.

Bräcka, ρήγμα, τό. κάταγμα, το.

Bräcka, 1) eg., κλάν. Ιπικλάν. ρηγνύναι. 2) se Steka.

Brädd, χείλος, τό (af hvarje öppning 1. fördjupning). κράσπεδον, τό (kant, infattning), το εσχατον.: skrifva, teckna i b., παραγράφειν. πα-ρ άσημε ιού σ& αι.: stå vid grafvens b., ίπι&άνατον είναι, πρός τω τέρματι είναι του βiου.: dna sjukdom förde mig till grafvens b., ix ταύτης τής νόσου παρά μικρόν ήλ&ον άπο&ανεϊν.

Bräde, σανίς, ίδος, ή. πίναξ, ακος, ό. dem. σαν ίδιον, πινάκιον, τό.: betäcka, beslå m. bräder, σανιδούν.: betäckt m. b., σανιδωτός, 3.: en betäckning af b., σανίδωμα, τό. Jfr Följ.

Brädspel, πεττεία, ή. πεττοί, ol. διαγραμ-μισμός, ό.: spela b., πεττεύειν.: skicklig i b., πεττεντικός, 3.: konsten, πεττευτική, ή.: bricka i b.: πεττός, ο.

Brädspel are, πεττευτής, ού, ό.

Bräka, βληχάσ&αι.

B räkning, βληχή, ή. βληχηβ·μός, ό.

Bräm, κράσπεδον, τό. παρυφή, ή. παρύφα-σμα, τό.

Bränna, 1) act. a) förorsaka smärta gm hetta, καίειν. κνίζειν (ish. med nässlor).: b. m. glödande jern, καυτηριάζειν.: b. sig, gm pass. b) gm eld förtära, (κατα)καίειν. (κατα)φλέγειν. πυροννv. πυρπολεϊν.: b. af, bort, inne, etc., se compp. c) gm bränning tillaga, όπτάν.: b. kol, tegel, se d. oo.: bränd, οπτός, 3. 2) dep., se 1) a). — brännande, καίων, ουσα, ον. καυστικός, 3. καυματηρός, 3. καύματώδης, 2. διακαής, 2.

Brännbar, καύσιμος, 2. καυστός, 3. οιος καίεσO-αι.

Brännblåsa, se Blåsa.

Brännhet, se Brännande.

Bränning, 1) eg. καυσις, ή. εμπρησις, ή. όπτησις, ή. 2) vågsvallet vid en strand, ραχία, ή. κυματωγή, ή.: full af bränningar, ραχιώδης, 2. κυματώδης, 2.58

Brännjern — Bukfor mig.

Brännjern, καυτήρ, ήρος, ὁ. καυτήριον, τό.

Brännmärka, καυτηριάζειν, στίζειν (gm in-brändt märke), στηλιτεύειν, στηλίτην ποιεῖν (gm offentligt anslag).: en brännmärkt, στιγματιας, ου, ο. στηλίτης, ον, ο.

Brännmärke, ἐγκαυμα, τό. στίγμα, τό.

Brännässla, ἀκαλήφη, ή. κνίδη, ή.

Brännoffer, εμπυρος &υσία, ή. εμπυρον,τό.: anställa b., ὁλοκαυτεῖν, -ούν.

Brännspegel, σκάφιον, τό.

Brännvin, ρακή, ή (Nygr.).

Bränsle, καύσιμος υλη, ή. ξύλα, τά.

Brätte, κράσπεδον, τό.

Bröd, 1) eg., ἀρτος, ὁ (eg. af hvete), μάζα, η (af korn), αϊτός, ὁ, σιτίον, τό (eg. all af säd tillagad föda, i mots. mot oipov, ποτόν o. d.).: baka b., ἀρτοποιεῖν, -κοπεῖν: äta b., ἀρτοσιτειν.: ätandet af b., ἀρτοσιτία, ή : äta till b., (Επ)οψά-cj&ai, λαβεῖν Ιπὶ τω ἀρτω, σίτω. 2) oeg., uppehälle, σῖτος, oc. σιτίον, τό. ἀλφιτα, τά. τροφή, ή. /Sto?, oc.: dagligt b., καθ·' ήμέραν τροφή, τὰ κα&' ήμέραν Επιτήδεια.: förtjena sig dagligt b., τάκαβ·' ήμέραν πορίζεσ&αι.: gifva ngn b., τροφήν παρέχειν τινί.

Brödbakning, ἀρτοποιία, ή.: hörande till b., ἀρτοποιικός, 3.

Brödbit, ψωμός(ἀρτου), ο.

Brödförsäljare, ἀρτοπώλης, ου, ο. -erska, ἀρτόπωλις, tcfbff,

Brödkaka, -Λλακούς (ἀρτος), ὁ. Jfr Bröd.

Brödkorg, ἀρτοφόριον(σκεύος), τό. ἀρτοφο-ρίς, ίδος, ή.

Brödlös, l)om pers., ουκ εχων βίον. τών Επιτηδείων 1. τών πρός τον βίον Ενδεής, 2. 2) om saker, intet inbringande, ανωφελής, 2. ἀσύμφο-ςος, 2.

Brödralag, -skap, αδελφοί, οι. εταιρεία, ή. κοινωνία, ή.

Brödskåp, ἀρτο&ήκη, ή.

Brödstycke, se Brödbit.

Bröllopp, γάμος, 6 (giftermål), γάμοι, οί, τὰ γαμικά (bröllоppsfest).: göra, hålla b., γάμους εστιάν, Εκτελεῖν, ποιεῖσ&αι, &ύειν (efter antikens bruk).: bjuda på b., προς γάμους καλεῖν.: hörande till b., γαμήλιος, 2. Επι&αλάμιος, 2.

Brölloppsfest, se Föreg.

Brölloppsgäst, ὁ κεκλημένος πρός τούς γάμους.

Brölloppsklädning, -skrud, γαμήλιος στο-λί» ψ

Brölloppslag, οι τούς γάμους συντελούντες*

Brölloppsmåltid, γάμοι, οι. γαμικόν δεῖπνον 1. συμπόσιον, τό. ή κατά τούς γάμους ευωχία. γαμήλια, ή (se Lex.): gifva en b., γάμους εστιάν.

Brölloppssång, -visa, Επι&αλάμιος ωδή, ή. ὑμέναιος, ο. Επι&αλάμιος(ὕμνος), ο.

Bröst, 1) d. kroppsdel, inom hk η hjertat o. lungan äro inneslutne, στέρνον, τό. στή&ος, τό. &ώραξ, ακος, ὁ.: slå sig f. sitt b. (ss tecken till sorg), κόπτεσ&αι. τύπτεσ&αι. στερνοτυπεῖσ&αι.: trycka till sitt b., Εναγκαλίζεσθ-αι. ἀσπάζεσ&αι.

2) dess yttre delar, μαστός(μαζός), ό. &ηλή, ή, τιτ&ός, ὁ (bl. om qvinnors).: lägga till b., τω μαστω προσίεσ&αι. παρέχειν μαστούς, β-ηλάζειν.

3) fig., ss säte f. känslan, στήβ-ος, τό, ΰυμός, ό. ψυχή, ή.

Brösta sig, γαυριάν, -άσ&αι. γαυρουσ&αι. βρενθ·νεσ&αι. νπτιάζειν. καυχάσ&αι. αύχεϊν. κομ-πάζειν.: b. sig m., i ngt, Εγκαλλωπίζεσ&αί τινι. Bröstarfvinge, εκγονος κληρονόμος, δ. Bröstband, -bindel, στη&όδεσμον, τό, -δε-σμος,ό. άπόδεσμος, ό. στρόφος,ο. στρόφιον, τό. ταινία, ή.

Bröstbild, προτομή, ή. Bröstfeber, στερνίτης πυρετός, ό. Bröstgänges, gå b. till väga, β ιάζεσ&αι. βία χρήσ&αι. εις χείρας Ιέναι. ώμώς προσφέρεσ&αι.

Bröstharnesk, d-ώραξ, ακος, ό.: på hästar, προστερνίδιον, τό.

Brösthåla, -korg, στέρνον, τό. χέλυς, υος, ή. -θ'ώραξ, ακος, ό. θώρακος κύτος, ό. Bröstlapp, προστερνίδιον, τό. Bröstvårta, &ηλή, ή. τιτθ-ός, 6. Bröstvärn, επαλξις, ή. Bröståder, στερνΐτις φλέψ, ή. Bubbla, πομφ>όλυξ, γος, ή. φυσαλίς, ίδος, ή. φύσημα, τό.

Bubbla, πομφολυγεϊν. πομφολύζειν. Buckla, τύλος, ό (i allmht). βόστρυχος, κι-κιννος, ό (på hår), ομφαλός, ό (på sköld), φά-λαρα, τά (på betsel). Jfr Bula.

Bucklig, βοστρυχώδης, 2, ούλος, 3 (omhår). όμφαλόεις, 2 (nafvelformig). Jfr Bulig.

Bud, 1) se Befallning.: tio Guds b., δεκάλογος, ο. 2) anbud vid köp, ομολογία τιμής, ή (ss handling), ή όμολογη^εϊσα τιμή (det bjudna).: göra ett b., όμολογεϊν τιμήν. äfv. bl. διδόναι. vid auctioner, ώνεϊσ&αι. άντωνεϊσ&αι (efter, mot en annan). Jfr Bjuda 3).: högre b., τό προστε&έν.: göra ett högre b., ύπερβάλλειν, -σ&αι (τινά, än ngn).: stå ngn till buds, παρεϊναί τινι. ύπάρχειν τινί. πρόχειρον 1. ετοιμον εϊναί τινι. 3) se Budskap. 4) se Budbärare.

Budbärare, άγγελος, ο. αγγελιαφόρος, ό. πρεσβευτής, ου (pl. äfv. πρέσβεις), ό.

Budbärarelön, αγγελίας μισ&ός, ο.: f. ett godt budskap, εύαγγέλιον, τό.

Budskap, αγγελία, ή. άγγελμα, τό.: framföra ett b., άγγέλλειν. άγγελλίαν φέρειν.: ett gladt b., εύαγγέλιον, τό.: bringa ett sdnt, εύαγγε-λίζεσ&αι.

Buffel, ούρος(βούς), ό. Buga, (b. sig), (Επι-, Εγ)κύπτειν, (Επι)κάμπτε-σ&αι (böja sig).: b. sig f. ngn, προσκυνεϊν τινα. ΰεραπεύειν τινά.

Bugna, ύπόκυρτον γίγνεσ&αι. κυρτούσ&αι. γαμχρούσ&αι.

Bugning, Επίκυψις, ή· προσκύνησις, ή. ο. υν. Bugt, a) krökning i allmht, καμπή, η. καμ-πτήρ,\ ήρος, ό. άγκών, ώνος, ό. ελιγμός, ο. κύρτωμα , τό (utåt), κοίλωμα, τό (inåt, fördjupning), b) på en kust, κόλπος, ο. ορμος, ο.

Bugt a, 1) tr. (Επήκάμπτειν. κυρτουν. κολπουνί 2) intr. o. reflect., gm pass. Jfr Böja.

Bug t ig, καμπύλος, 3. Επικαμπής, 2. αγκύλος, 3. κυρτός, 3. κολπώδης, 2.

Buk, 1) ss kroppsdel, γαστήρ, στρός, η. κοιλία, ή. νηδύς, ύος, ή.: ha b.^till sin gud, tJ γαστρί δουλεύειν. ηττω εϊναι τής γαστρός.: en s. har b. till sin gud, κοιλιοδαίμων, ονος, ο. όλ-βιογάστωρ, ορος, ό.: fylla sin b., γαστρίζεσ&αι. 2) oeg., δγκος, ό. κόλπος, ό.

Bukform ig, γαστροειδής, -ώδης, 2.Bukgjord

Buk gjord, κοιλιόδεύμος, ο.

Bukhinna, περιτόναιον, τό. περιτόναιο ς ύ-μήν, ο.

Bukhåla, κοιλία, ή.

Bukig, γαστρώδης, 2. ογκώδης., 2. κολπώ-δης, 2.: ett b. kärl, γάστρα, ή.

Buktalare, Εγγαστρίμυθος, -μαντις, στερ-νόμαντις, ό. Εύρνκλής, έονς, ό (eg. en berömd b., sedan allm.

benämning).

Bula, όγκος, τύλος, ο (upphöjning), πρόσκομμα, τό (af slag), κορδύλη, ή, ϊπαρμα, οίδημα, τό (bl. kroppens).

Buldan, πα/ι) λίνον, τό. φώσων, ωνος, ο'.

Bulig, τνλωτός, 3. Επαρμάτων κατάπλεως, 2. ορκώδης, 2.

Buller, ψόφος, ό. κτύπος, ό. ό.

θόρυβος, ο, τύρβη, ή (oväsen), ταραχή, (förvirring).: göra b., fig., θορνβεϊν. θόρυβον ποιεϊν 1. κινεϊν. Εκφέρει ν τι. κατηγορεϊν τίνος.

Bullersam, ψοφώδης, 2. θορυβώδης, 2. ταραχώδης, 2.

Bullra, ψοφ>εϊν. κτυπεϊν. παταγεϊν.

Bulna, οϊδάν (svälla upp), εμπνον γίγνεσθαι. Εμπυεϊν. πυούσθαι.

Bulnad, οίδημα, τό. φύμα, τό. επαρμα, τό. απόστημα, τό. Εμπύημα, τό.

Bulnande, οϊδησις, ή. — πύωσις, πύησις, ή.

Bult, ρόπαλον, ρόπτρον, τό. τυπίς, ίδος, ή.

Bulta, 1) slå häftigt, κρονειν, κόπτειν (på dörren, τάς θύρας, äfv. θνροκοπεϊν).: b. ngt, παίειν, τρίβειν, συντρίβειν τι. κόπτοντα τρίβειν 1. μαλάττειν τι. 2) häftigt röra sig, πάλλεσθαι. πηδάν. σφύζειν (om pulsen).

Bultning, κρούσις, ή. o.vv.: hjertats o. pulsens, παλμός, ό. σφυγμός, ό.

Bums, se Strax.

Bundsförvandt, σύμμαχος, ο (vanl. m. en anfallande), ομαιχμος, ο (stridskamrat), ενσπον-δος, ό (medlem af ett förbund). Επίκουρος, ο (m. en anfallen).: vara b. m. ngn, σνμμαχεϊν τινι. Επικουρεϊν τινι.

Bundsförvandtskap, συμμαχία, ή. όμαι-χμία, ή. Επιμαχία, ή (till skydd mot angripare).

Bunke, σκάφη, ή. σκαφίς, ίδος, ή. κεράμιον, τό, κεραμίς, ίδος, ή (af lera), γανλός, ο.

Bunt, δέσμη, ή. δεσμίς, ίδος, ή. φάκελος, ο.: binda i b., δεσμεύειν. φακέλου ν.

B un t mak ar β, διφθέρων δημιουργός, ο. δι-φθεροπώλης, ον, ό. σκνλοδέψης, ου, ό.

Bur, ζωγρεϊον, τό. κυρτός, ό (flätad), οικίσκος, ο. σνσχετήριον, τό.: f. foglar, οικίσκος όρνίθειος. όρνιθοτροφεϊον, τό.

Burdus, άπό 1. Εκ του εύθέος. απλώς.: b. på ngn, ευθύ τίνος.: = genast, ευθύς·

Burgen, se bergad.

Burk, κεραμίς, ίδος, ή (af lera), άγγεϊον, τό.

Burskap, se Borgarerätt: vinna b., fig., εϋδοκιμήσαι. συνήθη γίγνεσθαι. Εκνικάν.

Buse, μορμολύκειον, τό. μ ορμώ, ους, ή. μορ-μών, ώνος, ο. προβασκάνιον, τό. λάμια, ή. Έμ-πουσα, ή.

Buskartad, θαμνώδης, 2.

Buske, θάμνος, ο.

Buskig, θαμνώδης, 2. λοχμώδης, 2. δασύς, 3. λάσιος, 3.

Buskskog, -snår, λόχμη, η. ϋλη, ή. ξύλο-χος, ο. ρώπ^ον, τό.

Butelj, se Flaska.

Butter, σκυθρωπός, 2 ο. 3. στρυφνός, 3. στυγνός, 3. αυστηρός, 3.: se b. ut, σκυθρωπάζειν.

B utter het, σκυθρωπότης, στρυφ>νότης, <ττυ-γνότης, αὐστηρότης, ή.

Buxbom, πύξος, ή: af b., πύξινος, 3. B y, κώμ^,

By, se Vindstöt.

Byalag, τό τών κωμητών κοινόν. οἱκωμήται.

Byfogde, κωμάρχης, οι/, oc. κώμαρχος, ό (Sedn.).

JByinnnevånare, κωμήτης, ον, o. /m., κω-μήτις, ιδος, η.

Bygd, eg., οικουμένη χώρα, ή.: = trakt, se d. o.

Bygel, to£oj/, τό. α^κώ»', ώι/οi, ό. Jfr Stigbygel.

Bygga, 1) eg·» οἴκοδομεϊν, Εξοικοδομεϊν (b. färdig), κατασκευάζει ν. ποιεϊν.: b. murar, skepp etc., se d. oo.: b. o. bo, se Bo: b. upp, till, se compp. 2) se Grunda. 3) lita på ngn 1. ngt, πιστεύειν, θαρρεϊν, ϊσχυρίζεσθαί τινι. — bygd (till kroppen): starkt b., εὐρωστος, 2.: svagt b., λεπτός τό c υ μα.: groft b., παχύ εχων τό σώμα.

Byggare, οικοδόμος, o o. partt.

Byggmästare, αρχιτέκτων, ονος, 6. αρχιτεκτονικός, o (eg. skicklig i byggnadskonst), i lägre men., τέκτων, ονος, oc. οικοδόμος, o.: vara b., ἀρχιτεκτονεϊν.: verldens b., o τον κόσμου δημιουργός. ό τό πάν τόδε τεκτηνάμενος.

Byggnad, 1) byggande, οἴκοδόμησις, οἴκοδο-μία, ή. κατασκενή, ή. Εργασία, ή. 2) det bygda, οικοδόμημα, τό. κατασκεύασμα, τό. οἴκοδομία, aj. 3) beskaffenheten af en b. 1. smnsättning, κατασκενή, ή. σύστασις, η. Jfr Kroppsbyggnad.

Byggnadskonst, οικοδομική, οἴκοδομητική (Sedn.), ή. αρχιτεκτονική, ἀρχιτεκτονία, ή.: skicklig i b., αρχιτεκτονικός, οικοδομικός, o.

Byggnadskostnad, τα éfr τήν οικοδόμησιν 1. κατασκευήν ἀναλώματα.

Byggnadssätt, κατασκευή, ή. οἴκοδομία, ή.

Byggnadstimmer, -ämne, υλη (οικοδομική) η. τά πρός τήν οἴκοδομίαν.

Byggning, se Boningshus, Byggnad.

By gg vurm, 1) ss. egenskap, τό φιλοικόδο-μον. 2) ss pers., φιλοικόδομος, ό.

Byk, -ning, ή διά κονίας πλύσις.

Byka, ν.ονία καθαίρειν, πλύνειν.

Bylte, Ενείλημα, τό. δέσμη, η.

Bysätta, se Häkta (m. tillägg af χρέους ενεκα 1. Επι τω ἀναλαβεϊν τά οφειλόμενα 1. d.).

Bysättning, ή δια χρέος φυλακή.

Bysättningshäkte, τό τών οφειλετών δε-σμωτήριον.

Byta, ἀλλάττειν, διαλλάττειν, -σθαι, (ἀντ)-αμείβειν, μεταβάλλειν, ἀντιδιδόναι, ngt mot ngt, τί(ἀντί) τίνος, m. ngn, τινι.: bort, om, till sig,

se compp.

Byte, 1) bytande, αλλαγή, διαλλαγή, ή. αμοιβή, ή. ἀντίδοσις, ή.: göra b., se Byta.: hörande till b., ἀλλακτικός, 3. 2) krigsrof, λεία, η (ish. af mskr o. boskap), λάφυρα, τά. σκύλα, τά (eg. vapen tagna af en dödad fiende).: b. på jagt, ἀγρα, ή. ἀγρευμα, τό.: b. vid plundring, αρπαγή, ή. ἀρπαγμα, τό. σύλημα, τό.: göra b., λείαν ποιεϊσθαί, ἀγειν, λαμβάνειν, ληίζεσθαι. λεηλατεϊν. λαφυραγωγεϊν.: ge tillstånd att taga b., λείαν Επικηρύττειν.: utminuterare af i massa inköpt b.,60

λαφυροπώλης, ου, ὁ.; hs handling, λαφυροπω-λεϊν.: hs försäljningsställe, λαφυροπωλεϊον, τό.

Byteshandel, αλλαγή^ ή. μεταβλητική, ή. αμοιβαία Εμπορία, ή. η των φορτίων αμοιβή.: drifva b., φορτιοις τάς ἀμοιβάςποιεϊσ&αι.: s. drifver b., μεταβολεύς, ὁ.

Byting, ὑποβολιμαΐον τέκνον, τό.

Bytning, se Byte 1).

Bytta, 7Γι&ίσκος, 6. γαυλός, ο.

Byxor, θύλακοι, οι. βράκαι, ών, al (Galler-nas). ἀναξυρίδες, al (Persernas), σκελέαι, αι.

Byxband, βρακοδέτη, ή. — hängslen, βρα-κοθ·υλίαι, αι. — linning, βρακοζώνη, ή. (alla Nygr.)·

Båd, se Bud.

Båda, 1) ss. 1. gm sändebud, ἀγγέλλειν. ἀπ-, Επ-, εις-, παραγγέλλειν. προαγορεύειν. om härolder, κηρνττειν. ἀποκηρύττειν.: b. ngn till sig, κα-λεϊν 1. προσκαλεϊσΒ-αί τινα. μεταπέμπεσ&αί τινα.: b. upp, ut etc., se compp. 2) antyda ett tillkommande , σημαίνειν. προσημαίνειν.

Båda, se Begge.

Både — och, και — και. τέ — και. τέ — τέ.

Båge, 1) krokig linie i allmht, καμπή, ή. καμπτήρ, ήρος, ο. Επιχαμπή, ή. κύρτωμα, τό.: göra en b., καμπήν ποιεϊσ&αι 1. κάμπτειν. κάμ-πτεσ&αι. 2) hvalf i byggnader, καμάρα, ή. κύρτωμα, τό. 3) skjutvapen, τόξον, τό.: spänna b., (Εν)τείνειν τον τόξον.: skjuta m. b., τοξενειν.: nedskjuta, fälla m. b., κατατοξεύειν.

Bågfodral, τοξο&ήκη, ή. γωρντός, ὁ.

Bågformig, καμαροειδής, 2. τοξοειδής, 2, κυρτός, 3. καμπτός, 3.

Båghåll, οcoν τόξευμα Εξικνεϊται. τόξενμα, το'.: på b., Εκ τόξου ρύματος.: inom, utom b., Εντός, εξω τοξενματος.

Bågskjutning, τοξεία, τόξευσις, ή.: skicklig i b., τοξικός, 3.: skicklighet i b., τοξική (τέχνη), ή.

Bågskott, τόξενμα, τό.

Bågskytt, τοξότης, ον, ο. τοξοφόρος, ο.: en god b., τοξικός ἀνήρ, ὁ.: b. till häst, ιπποτοξό-της, ὁ.

Bål (på msko- o. djurkropp), κύτος σώματος, τό. &ώραξ, ακος, ὁ.

Bål (stor skål), κρατήρ, ήρος, ὁ.

Bål (till förbränning), πνρά, ή.: uppföra ett b., (συν)νεϊν, συνιότάναι πυράν.: föra, lägga på b., ἀναβιβάζειν, Επιτι&έναι Επί τήν πυράν,: antända b., νφάπτειν τήν πυράν.

Bål (adj.), νπερφυής, 2. υπέρμετρος, ἀμετρος, 2. δεινός, 3. ἀμήχανος, 2. — Adv., ἀγαν. ὑπερ τό μέτρον. ὑπερβαλλόντως.

Båld, καλός, 3. μέγας, 3. ἀνδρεΐος, 3. Σοβαρός, 3.

Bålverk, ὀχύρωμα, ερνμα, τό. τεϊχος, τεί-χισμα, τό. προβολή, ή. Επιτείχιϋμα, τό (till anfall).: uppföra ett b. mot ngn, Επιτειχίζειν τινί.

Bångstyrig, se Oregerlig.

Bår, φ έρετρον, τό. κλίνη, η (likbår).: ligga på b., νεκρόν προκεϊσ&αι.

Bård, κράσπεδον, τό.

Bås, ειρκτή, η. σηκός, 6.

Båt, σκάφος, τό, σκάφη, η. λέμβος, ὁ. πλοιά-ριον, τό. Εφόλκιον, τὸ (på ett fartyg).: utsätta båten, παραβαλεϊν τό Εφόλκιον.: ge på b., fig., se Uppgifva.

Båta, -nad, se Gagna, Gagn.

Båtshake, χειρ σιδηρά, ή.

Båtsman, Ερέτης, ό. υπηρέτης, δ. ναύτης, ό.

Bäck, ρεϊ&ρον, τό.: strid, af regn o. snö uppsvälld, χειμάρρους, ό.

Bäcken, λεκάνη, ή. λέβης, ητος, η. λουτήριον3 τό (badb.). νιπτήρ, ήρος, ο , χέρνιβον, τό (tvättb.).

Bädd, 1) eg., κοίτη, ή. εύνή, ή. κλίνη, η. στρώματα, τά. 2) en flods, ρεϊ&ρον, τό. ποταμού οδός, ή. jfr Botten: en regn- 1. snöbäcks, χαράδρα, ή.

Bädda, στρωννύναι εύνήν 1. κοίτην.

Bäfva, τρείν, τρέμειν, ύπότρομον είναι (ish. af fruktan).: häftigt b., πάλλεσ&αι (af sinnesrörelse), σείεσ&αι (ish- j)m jordbäfning). Εκπλήττε-σ&αι (i ångest). Επτοήσ&αι (af fruktan 1. af begär, lidelser).: b. f. ngn, τρεϊν, τρέμειν, πτήσσειν, Εκπλήττεσ&αί τινα (men τρέμειν περί τίνος, b. f. ngns välfärd).: komma ngn att b., σείειν, Εκ-πiήττειν τινά.: icke b., άτρεμεϊν. — bäfvande, τρομερός, 3. τρομώδης, 2. ύπότρομος, 2.: icke b., utan att bäfva, άτρεστος, άτρεμής, άτρομος, 2.

Bäfvan, τρόμος, ό. σεισμός, ό (jordens), εκ-πληξις, η (stor ångest).

Bäfver, κάστωρ, ορος, ο. -gäll, καστόριον, τό, .· lukta b., καστορίζειν.

Bägare, ποτήριον, τό. εκπωμα, τό. Om de särskilda slagen, se under Dryckeskärl.: b. f. tärningar, πύργος, ο.

Bägarformig, -lik, σκυφοειδής, 2.

Bälte, se Gördel.

Bända, på ngt, πιέζειν, &λίβειν τι. μοχλεύειν τι. Επιχειρεϊν τινι.

Bänk, βά&ρον, τό. κλίνη, κλισία, ή. Jfr Säte.

Bär, κόκκος, ό. ράξ, γός, η (ish. af vinträdet).

Bära, 1) tr. i allmht, φέρειν. a) eg., βαστά-ζειν. φέρειν. άγειν. κομίζειν.: b. på axlarne, Επ* ώμων βαστάζειν.: b. på armarne, händerna, Εν άγκάίαις περιφέρειν (eg. o. fig.), bl. fig., Επί Trj κεφαλή περιφέρειν. προθυμότατα θεραπεύειν.: b. hem, οΧκαδε κομίζειν. οΧκαδε άποφέρεσ&αι (f. att behålla).: b. till grafven Εκφέρειν. Εκκομίζειν.: b. hos, m., på sig, φέρεσ&αι. αγειν με&* εαυτού.: bära händer på ngn, se Hand. b) utan rörelse: hålki uppe, uthärda a) i phys. bet., φέρειν. ύ-ποφέρειν. άντέχειν. μή διαρρήγνυσ&αι. β) fig., φέρειν. ύποφέρειν. ύπέχειν. ύπομένειν. άνέχεσ&αι. ύφίστασ&αι.: b. kostnaden af ngt, χορηγεϊν τινι. παρέχειν 1. ύποφέρειν τά άναλώματα, τήν δαπά-νην τινός.: b. kostnaderna (om ett företag), άπο-διδόναι άξια των άναλωμάτων. άξιον τής δαπάνης τό κέρδος εχειν 1. φέρειν. c) frambringa (frukter etc.), φέρειν (t. ex. καρπούς, = καρποφο-ρεϊν). γίγνεται τι Εκ 1. άπό τίνος, φύειν (om jorden o. om växter), άνιέναι (om jorden).: om kor (= föda), τίκτειν. άποκυεϊν. d) hafva på, hos sig a) i yttre mening, om kläder o. d., φ>έρειν. φορεϊν (pläga b.), εχειν. χρήσΰαι m. dat.: b. en tiar, en krans, τιάραν, στέφανον περιτεβ-εϊσθ-αι, περιδεδέσ&αι.: b. hvita, svarta kläder, λευχειμο-νειν. μελανειμονεϊν. β) om egenskaper, tillstånd, εχειν. εστι μοί τι. χρήσ&αι.: b. ett mskovänligt, ett försonligt hjerta, φιλανθρωπία, πραότητι χρήσ&αι.: b. hat μίσος εχειν. μισεϊν. 2) intr. om väg, resa, άγειν. φέρειν.: hrt bär det f. dig? nol πορεύει (-βει); hrt bär det f. oss? nov φερό-Bärarlßn — Böneman.

61

μεθα.: hrt skall det b. (fig.)? nol άποβήσεται; — b. af, φ>έρεσθαι. οϊχεσθαι.ξάφορμάν. — b. emot, Ενάντιου ad· αι. άντέχειν.: det b. emot f. mig vid ngt, δυστυχω, ατυχώ εν τινι 1. πράττων τι. ss. känsla, μυσάττομαι, βδελύττομαί τι. άχθομαί τινι.

— b. ihop, se Gå ihop.: det bar ihop m. dem, εις χείρας συνέμιξαν 1. ήλθον. συνέπεσον άλλήλοις.

— b. ned, det bar ned m. dem, κάτω Εφέροντο. κατέπεαον. κατεκυλίσθησαν. — b. omkull, άνα-τρέπεσθαι. κατακυλίνδεσθαι. Εκκυλίνδεσθαι (ur vagnen). — b. till, συμβαίνειν. γίγνεσθαι. — b. åt, se Gå an. — Se f. öfr compp. 3) refl.,

a) löna sig, μέτριον κέρδος φέρειν. μετρίως ώφε-λεϊν τινα 1. συμφέρειν τινί. ϊκανώς προχωρεϊν. b) se Gå an. c) b. sig åt, se Bete sig.

Bärarlön, φόρετρον, φορεϊον, τό.

B är bjelke, στρωτήρ, ήρος, ο.

Bärstol, φέρετρον, φορεϊον, τό. κλίνη, ή.: den s. bär en b., φορεύς, ο.

Bäst, a) f. sinnena, ηδιστος, κάλλιστος, άριστος, 3. b) i sedligt afs., βέλτιστος, χρηστότατος, 3. c) i allmht, m. afs. på inre 1. yttre ändamål, άριστος, κράτιστος, κάλλιστος, χρηστότατος, χρηοιμώτατος, δεινότατος, 3.: d. bäste talare, λέγειν κράτιστος, cføj/rfrøiOf, δυνατώτατος.: ά. bästa läkemedel, φάρμακα χρησιμώτατα, χρηστότατα.: det är b., ^tfr^. άριστα εχει. ούδεν οϊον τό m. inf.: den förste bäste, ό (Επιτυχών, όντος. όστις άν τύχ$.: vara i sina bästa år, Εν άκμτ(του βίου ειναι. Εν άκμαις είναι. ανθούσαν τήν άκμήν εχειν. — Adv., άριστα, κράτιστα. κάλλιστα, μάλιστα (mest, helst).: b. vore om, μάλιστα μέν. t. ex. b. vore om J börjaden krig, μάλιστα μέν άρασθε πόλεμον. — b. som vi drucko, kom dne, ώς Επίνομεν, ούτος ήλθεν Εξαίφνης 1. Εξ άπροσδοκήτον. ήμεϊς μεν Επίνομεν, ούτος δ' ήλθεν άπροσδοκήτως 1. -δόκητος.: b. det var, uppkom ett åskväder, Εξαίφνης Εγένετο βροντή.

Bästa, τό άγαθόν. τό συμφέρον».· det allmänna b., τό κοινό ν άγαθόν. τό κοινjj συμφέρον, ofta bl. τά τής πόλεως.: å. egna b., τό 'ίδιον 1. αύτω συμφέρον.: sörja f. sitt b., πράττειν τά αύτω συμφέροντα.: till ngns b., Επ* άγαθω τίνος. υπέρ τίνος.: ge till b., εις τό μέσον φέρειν. χαρίζεσθαι. εστιάν. εύωχεϊν (rikligt undfägna).: få till b., Εστι-άσθαι. εύωχεϊσθαι.: taga till b., λαμβάνειν, άπο-λαύειν. Εσθίειν.

Bättra, 1) tr., se Förbättra. 2) re/., a) till helsan, ραΐζειν. άναρρώνυσθαι. μετριάζειν.

b) i sedligt afs., βελτίω γίγνεσθαι. Επι τ ό βέλτιον ϊέναι. Επι τό κάλλιον τρέπ εσθαι. μετανοεί ν.

Bättre, a) f. sinnena, ήδίων, καλλίων, άμεί-νων, 2. b) i sedligt afs., βελτίων, 2. χρηστότερος, 3. c) i allmht, m. afs. på inre 1. yttre ändamål, άμείνων, κρείττων, καλλίων, χρηστότερος, χρησιμώτερος, δεινότερος, 3.: vara b. än ngn i ngt, διαφέρειν τινός τινι 1. εις τι. υπερβάλλει 1. ύπερβάλλεσθαί τινά τινι.: göra, blifva b., se Bättra.: komma i b. omständigheter, αύξάνεσθαι. Επίδοσιν λαμβάνειν.: blifva b. o. b., αεί 1. συνεχώς βελτίω γίγνεσθαι, διατελεϊν Επι τό βέλτιον ιόντα 1. Επιδιδόντα.

Bättring, se Förbättring.: hos en sjuk, gm vv.: i sedlig bet., μετάνοια, ή.

Bödel, δήμιος, δημόσιος, ό.: fig., φονικός 1. αίμόδιψος άνθρωπος, ο.

Bödelsdräng, -knekt, ό του δημοσίου υπηρέτης.

Bödelshand, omkomma f. b., δημοσια άπο-θανεϊν 1. τελευτάν.

Böfvel, dra f. b. i våld, άπαγε, άπελθε, ερρε, άπόφερ\ βάλλ' Ες κόρακας, äfv. bl. Ες κόρακας. ουκ άποφθερεϊ Ες κόρακας, άπαγε, βάλλ* Ες μακαρίαν. φθείρου. Εκ-, άποφθείρου. Επιτρι-βείης.: bedja ngn dra f. b., σκορακίζειν, Ες κόρακας βάλλειν τινά.: önska ngn f. b. i våld, Εκποδών γενέοθαι τινά βονλεσθαι.

Böja, 1) tr. a) eg., κάμπτειν. κυρτούν. κλί-νειν. ύποκλίνειν (litet).: b. nedåt, κατα-, συγκάμ-πτειν.: b. framåt, προκλίνειν. εϊς τό πρόσθεν κάμπτειν.: uppåt, tillbaka, άνακάμπτειν, -κλί-νειν, -οτρέφειν.: b. åt sidan, παρακάμπτειν. μετα-, παρακλίνειν. se f. öfr. compp.: b. nacken under oket, ύποτιθέναι τον αυχένα τω ζυγω.: b. knä, se d. b) fig. a) nedtrycka, modfälla, ταπεινονν. συστέλλειν. λνπεϊν. β) röra, förmå, κάμπτειν. Επικλάν. (άνα)πείθειν. γ) b. ord (gram.), κλί-νειν. 2) refl., gm pass. af anf. vv.: b. sig framåt, (προ)κύπτειν. προνεύειν.: b. sig ned, κατα-κύπτειν.: b. sig under ngt, ύποκύπτειν τινί.: b. sig efter ngn (fig·), νπείκειν, πείθεσθαί τινι.: b. sig

under ngn, ὑποκύπτειν τινί. νποτάττεσθαί τινι. — böjd, se Benägen.

Böjelse, προθυμία, ἡ (benägenhet), θυμός, ο (lust). Επιθυμία, ἡ (begär), ερως, ωτος, ὁ (starkare).: häftig b., πάθος, τό. ορμή, ή. πόθος, ὁ.: ha b. till, f. ngt, ἀποκλίνειν εἵς, πρός, Επί τι. προθυμεῖσθαί τι. θυμός Εστί τινι ποιεϊν τι. Επιθυμεῖν τίνος. Επιθυμία φέρεσθαι πρός τι. starkare, Εφίεσθαι, ὀρέγεσθαί τίνος, ορμά ν πρός τι. Ερἀν, Ερωτικώς εχειν τινός: ha lika b. m. ngn, τοις αὐτοϊς χαίρειν τινί 1. και τινα. των αυτών Επιθυμεῖν τινι.: ingifva ngn b. f. ngt, Εμ-βάλλειν 1. εμποιεϊν τινι Επιθυμίαν τινός: förlora b. f. ngt, ἀλλοτριούσθαί τινι.

Böjlig, 1) eg. καμπτός, 3. εὐκαμπής, 2. υγρός, 3. 2) fig., εὐπειθής, 2. πιθανός, 3.

Böjning, καμπή, Επικαμπή, ή. καμπτήρ, ήρος, ὁ. κλίσις, ἡ (äfv. i gram. bet.), ἀγκών, ὠνος, ὁ (ett böjdt ställe).

Böka, ὀρύττειν. ἀνορύττειν.

B öl a, μυκάσθαι.

B δ lan de, μύκημα, τό. μυκηθμός, ο.

Böld, φύμα, τό. ἀπόστημα, τό. Εμπύημα, τό. σκίρρος, ὁ (hård), ἑλκος, ελκωμα, τό. δοθιήν, ήνος, ὁ. χίμετλον, τό (frostb.).

Bölja, se Våg.

Bölja, κυμαίνειν, κυματίζεσθαι, κνματούσθαι. — böljande, κυματοειδής, 2.

Bön, 1) till Gud, εὐχή, προσευχή, ἡ (båda vanl. i pl.), ἀρἀ, ἡ.: göra, förrätta b., se Bedja. 2) i allmht, δέησις, αἵτησις, ή. δέημα, αἵτημα, τό.: ödmjuk o. enträgen b., ικετεία, Ικεσία, ή. ἀντιβόλησις, ή.: på ngns b., δεηθέντος, ικετεύ-σαντός τίνος.: höra ngns b., se Bönhöra.: söka afvända gm b., παραιτεῖσθαι.

Böna, κύαμος, ο.: af en b:s storlek, κυα-μιαϊος, 3.: af b., κυάμινος, 3.: välja gm omröstning m. b., κυαμεύειν. ἀπο κυάμον καθιστάναι. väld, κυαμευτός, 3.: omröstning m. b.: κναμευτή ψηφοφορία, η.

Böneman, προμνήστωρ, ορος, ο. — qvinna, προμνήστρια9 -στρίς, ίδος, η.Bönfalla — Ceremoni.

Bönfalla, ικετεύειν τινά. ἀντιβολεϊν τινα. προΰΐρέπεσθαί τινα. (προς)ενχεαθαί τινι (bl. om Gudarne).

Bönfall an, -η de, ικετεία, ή. ἀντιβόληύις, ή. προστροπή, ή- ενχαί, αι.

B ön hus, προσενκτήριον, τό. προσευχή, ή.

Bönhöra, ὑπακούειν, Επι-, χατανεύειν τινι δεομένω. δέχεσθαι εὐχάς, δεήσεις τινός.: blifva bönhörd, τνγχάνειν ὠν δεϊταί τις.

Bönland, κναμών, ὠνος, ὁ.

Bön skrift, ἐγγραφος ἀξίωσις, ή. ἀξίωμα, τό.

Böra, δει, χρή, χρεὼν Εστίν (m. acc. o. inf.), ηροσήχει (m. dat. 1. acc. o. inf.), gm adj. verbale på -τέος, a, ον. ὀφείλειν, καθήκει μοι, δίκαιον Εστίν (bl. om moral, förpligtelse), εἴχός Εστίν (äfv. = det är sannolikt).: ss. sig bör, ὡσπερχρή, δει, δίκαιον. ὡς 1. jj (τό) εικός.: vi hade bort, Εχρήν, εδει, εἴχός ἠν etc. ἡμάς m. inf: det bör lyckas, εἴχός Εστίν εν προχωρήσειν.

Börd, se Tur.

Börd, 1) se Födelse. 2) härkomst, γένος, τό. γενεά, ή.: förnäm b., ευγένεια, ή.: af god, ädel b., γεννάδας, ου, ὁ. ευγενής, 2. γενναίος, 3.: af låg b., ἀγεννής,2.: till b., τ ὁ γένος (acc.).: utforska ngns b., γενεαλογεϊν τινα.

Börda, 1) eg., φόρτος, ὁ. φορτίον, τό. φόρη-μα, τό. ἀχθος, τό. βάρος, τό (tyngd i allmht). 2) fig., ἀχθος, τό. βάρος, τό. πόνος, ὁ. δυσχέρεια, ή. λύπη, ή.

Bördig, gm acc. τήν πατρίδα, τό γένος, τήν γενεάν. t. ex. b. fr. Grekland, "Ελλην τήν πατρίδα, äfv. Εν τοϊζαΕλλησιν γεγονώς.: b. fr. ett främmande land, ἀλλοδαπός, 3.

Bördig, se Fruktbar.

Börja, 1) tr., ἀρχειν, ἀρχεσθαἰ τἰνος (act., då ett annat subj., med., då en annan 1. fortsättningen af samma handling tänkes ss. mots.). Εξ-ἀρχειν, χατάρχειν, ὑπάρχειν τινός (stundom acc.).

προνπάρχειν τινός (äfv. τινι).: b. att, ἀρχειν m. inf (då subj. motsättes andra subjekter), ἀρχεσθαἰ m. inf. 1. part. (d. förra vid ett blott angifvande af d. handling, s. inträder; d. sedn., då början motsättes fortsättningen o. slutet af samma handling).: b. på, se Påbörja. 2) intr., ἀρχεσθαι. ἀρχεσθαι γίγνεσθαι 1. γιγνόμενον. αρχήν λαμβάνειν, τὀ πρώτον γίγνεσθαι.: b. m. ngt (ss. utgångspunkt), ἀρχεσθαι 1. αρχήν ποιεϊσθαι 1. ὁρμάσθαι ἀπὀ 1. εκ τἰνος.: skola b., μέλλειν γενέσθαι.

Början, ἀρχή, xαταρχή, ἡ. ἀφορμή, η (utgångspunkt, första medel).: b. af ett tal, προοι-μιον, τὀ.: ib., κατ' ἀρχάς. τὀ πρώτον, τὰ πρώτα, αρχόμενος, 3.: allt fr. b., Εξ 1. ἀπ'αρχής, (τὴν) ἀρχὴν.: genast m. vårens b., τον ἡρος ενθνς ἀρ-χομένον. ἁμα τω ἡρι ἀρχο μένω 1. γιγνομένω.: fr. b. till slut, Εξ ἀρχής μέχρι τέλους, ἀρχόμενος και διὰ τέλους. Εχ τών ποδών εἴς τὴν χεφαλὴν. ἀπὀ τὴς πρώτης συλλαβής μέχρι τής τελευταίας.: göra, taga sin b., se Föreg.: till en b., ὁπως Εντεύθεν ἀρξομαι. Ενθένδε ἀρχόμενος 1. πορενό-μενος. πρώτον μέν.: utan b., ἀναρχος, 2. ἀχέ-φαλος, 2 (t. ex. λόγος).

Börs, 1) penningpung, βαλάντιον, τὀ.: stjäla, röfva b., βαλαντιοτομεϊν.: en s. gör dta, βαλαν-τιοτὀμος, ὀ. 2) handelsb., χρηματιστήριον, τὀ. τὀ τών Εμπόρων χοινὀν.

Bössa, 1) se Hjulbössa. 2) skjutgevär, οπλον πυροβὀλον, τὀ.

Böta, 1) erlägga böter, se Följ. 2) b. för, se Umgälla.

Böter, τἰμημα, τὀ. ὀφλημα, τὀ. (χρημάτων) ζημία, η. Επιβολἡ, ἡ.: erlägga b., ζημἰαν etc. ἀπο-, Εχτἰνειν, καταβάλλειν, εἰσφέρειν.: pålägga ngn b., Επιβάλλειν, Επιτιθέναι τἰμημὰ τινι. ζη-μιούν τινα χρήμασιν.: göra sig förfallen till b., τιμήματι περιπεσεϊν.

C.

Anm. De ord, hvilka saknas under C, äro att söka under K.

Cælibat, ἀγαμἰα, μοναυλἰα, ἡ. μονουχἰα, η

(K. F.)· , c

Cæsur, τομἡ, η.

Caput, slägthufvudman, Εξηγητής του olxov, ὀ. ἡγεμὼν τ οὐ γένους, ὀ.: per capita, κατ' ἀνδρα.

Ceder, κέδρος, ἡ.: dess frukt, χεδρἰς, ἰδος], η.

Cedera, se Afträda, Yika (gifvav.), Bankrut t e r a.

Cederkåda, χεδρἰα, ἡ.

Cederolja, χέδρινον, κέδριον, χεδρέλαιον, τὀ.: bestryka m. c., χεδρούν.

Cederskog, χεδρὼν, ὡνος, ὀ.

Cederträ, ξύλα τὰ ἀπὀ τής κέδρου, τὰ κέδρινα (ξύλα).: af c., κέδρινος, 3.: inlagd m. c., κε-δρωτός, 3.

Cell, a) för mskr, οικἰσκος ὀ τών δούλων, δ τών μοναχών, ὀ τών δεσμωτών, μονὀρρυθμος δόμος, ὀ (poöt.). b) f. bin och getingar, θυρἰς, ἰδος, ἡ. κὐτταρος, ὀ. μελἰττιον, τὀ (bins), σφη-κἰον, τὀ (getingars).: bygga c. (om bin) κηροχυτεϊν.

Cenotaphium, κενοτάφιον, τὀ. χενον χώμα,

τὀ.: upprätta ett c., κενόν χώμα χουν. κενοτα-φεϊν (τινά, åt ngn).

Censor, a) i allmht (Επήκριτής, οὐ, o. b) i d. gaml. Rom, τιμητής, ου, o.: vara c., τιμη-τεὐειν.: c:sembete, τιμητεἰα, η. τιμητική ἀρχή, η.

Censur, a) κρἰσις, Επἰκρισις, η. b) se Föreg.

Census, τίμημα, τό. τίμησις, ἡ.

C en t au r, Κένταυρος, Ἱπποκένταυρος, ο.

Center, τὸ μέσον.

Central, μέσος, 3. Εν μέσω κείμενος, 3. με-σόχωρος, 2. μεσόγεως, 2.

Centralisation, ενωσις (πρός τι), ἡ-

Centralisera, εἴς εν σννάγειν.

Centrum, se Medelpunkt.

Centuria, εκατοστύς, η. λόχος, ὁ (soldater).

Centurion, εκατόνταρχος, ταξίαρχος, ὁ.: vara c., εκατονταρχεῖν.: c:sbefattning, εκατονταρχία, η.

Ceremoni, a) vedertaget bruk, τα Εν εθει. τά νομιζόμενα. b) krus, ἀκκισμός, ὁ. c) omständlighet, περιεργία, η. d) religiös c., ἁγι-στεία ἡ Εν τοις ἱεροῖς, ἡ περί τὰ τών θεών. τελετή, ἡ. πομπή, ἡ. θεῖα πράγματα, τά.: iakttaga en c., ἁγιΰτενειν. τὰ νομιζόμενα ποιεῖν. Bönfalla — Ceremoni.

Bönfalla, ικετεύειν τινά. ἀντιβολεῖν τινα. προΰϊρέπεσθαἰ τινα. (προς)ενχεαθαὶ τινι (bl. om Gudarne).

Bönfall an, -η de, ικετεια, ἡ. ἀντιβόληΰις, ἡ. προστροπή, ἡ- ενχαί, αι.

B ön hus, προσενκτήριον, τό. προσευχή, ἡ.

Bönhöra, ὑπακούειν, Επι-, χατανεύειν τινι δεομένω. δέχεσθαι εὐχάς, δεήσεις τινός.: blifva bönhörd, τνγχάνειν ὡν δεῖταί τις.

Bönland, κναμών, ὡνος, ὁ.

Bön skrift, ἐγγραφος ἀξίωσις, ἡ. ἀξίωμα, τό.

Böra, δει, χρή, χρεών Εστιν (m. acc. o. inf.), ηροσήχει (m. dat. 1. acc. o. inf.), gm adj. verbale på -τέος, a, ον. ὀφείλειν, καθήκει μοι, δίκαιον Εστίν (bl. om moral, förpligtelse), εἴχός Εστιν (äfv. = det är sannolikt).: ss. sig bör, ὡσπερχρή, δει, δίκαιον. ὡς 1. jj (τό) εικός.: vi hade bort, Εχρήν, εδει, εἴχός ἡν etc. ἡμάς m. inf: det bör lyckas, εἴχός Εστὶν εν προχωρήσειν.

Börd, se Tur.

Börd, 1) se Födelse. 2) härkomst, γένος, τό. γενεά, ἡ.: förnäm b., ευγένεια, ἡ.: af god, ädel b., γεννάδας, ου, ὁ. ευγενής, 2. γενναίος, 3.: af låg b., ἀγεννής,2.: till b., τ ὁ γένος (acc.).: utforska ngns b., γενεαλογεῖν τινα.

Börda, 1) eg., φόρτος, ὁ. φορτίον, τό. φόρη-μα, τό. ἀχθος, τό. βάρος, τό (tyngd i allmht). 2) fig., ἀχθος, τό. βάρος, τό. πόνος, ὁ. δυσχέρεια, ἡ. λύπη, ἡ.

Bördig, gm acc. τὴν πατρίδα, τὸ γένος, τὴν γενεάν. t. ex. b. fr. Grekland, "Ελλην τὴν πατρίδα, äfv. Εν τοῖζαΕλλησιν γεγονώς.: b. fr. ett främmande land, ἀλλοδαπός, 3.

Bördig, se Fruktbar.

Börja, 1) tr., ἀρχειν, ἀρχεσθαἰ τίνος (act., då ett annat subj., med., då en annan 1. fortsättningen af samma handling tänkes ss. mots.). Εξ-ἀρχειν, χατάρχειν, ὑπάρχειν τινός (stundom acc.).

προνπάρχειν τινός (äfv. τινι).: b. att, ἀρχειν m. inf (då subj. motsättes andra subjekter), ἀρχεσθαἰ m. inf. 1. part. (d. förra vid ett blott angifvande af d. handling, s. inträder; d. sedn., då början motsättes fortsättningen o. slutet af samma handling).: b. på, se Påbörja. 2) intr., ἀρχεσθαι. ἀρχεσθαι γίγνεσθαι 1. γιγνόμενον. αρχήν λαμβάνειν, τὸ πρώτον γίγνεσθαι.: b. m. ngt (ss. utgångspunkt), ἀρχεσθαι 1. αρχήν ποιεῖσθαι 1. ὁρμάσθαι ἀπό 1. εκ τίνος.: skola b., μέλλειν γενέσθαι.

Början, ἀρχή, χαταρχή, ἡ. ἀφορμή, η (utgångspunkt, första medel).: b. af ett tal, προοί-μιον, τό.: ib., κατ' ἀρχάς.

τὸ πρῶτον, τὰ πρῶτα, αρχόμενος, 3.: allt fr. b., Εξ 1. ἀπ'αρχής, (τήν) ἀρχὴν.: genast m. vårens b., τον ήρος ενθνς ἀρ-χομένον. ἁμα τω ήρι ἀρχο μένω 1. γιγνομένω.: fr. b. till slut, Εξ ἀρχής μέχρι τέλους, ἀρχόμενος και διά τέλους. Εχ τών ποδών εῖς τήν χεφαλήν. ἀπό τής πρώτης συλλαβής μέχρι τής τελευταίας.: göra, taga sin b., se Föreg.: till en b., ὁπως Εντεύθεν ἀρξομαι. Ενθένδε ἀρχόμενος 1. πορενό-μενος. πρώτον μέν.: utan b., ἀναρχος, 2. ἀχέ-φαλος, 2 (t. ex. λόγος).

Börs, 1) penningpung, βαλάντιον, τό.: stjäla, röfva b., βαλαντιοτομεῖν.: en s. gör dta, βαλαν-τιοτόμος, ὁ. 2) handelsb., χρηματιστήριον, τό. τὸ τών Εμπόρων χοινόν.

Bössa, 1) se Hjulbössa. 2) skjutgevär, οπλον πυροβόλον, τό.

Böta, 1) erlägga böter, se Följ. 2) b. för, se Umgälla.

Böter, τίμημα, τό. ὁφλημα, τό. (χρημάτων) ζημία, η. Επιβολή, ή.: erlägga b., ζημίαν etc. ἀπο-, Εχτίνειν, καταβάλλειν, εἰσφέρειν.: pålägga ngn b., Επιβάλλειν, Επιτιθέναι τίμημά τινι. ζη-μιοὺν τινα χρήμασιν.: göra sig förfallen till b., τιμήματι περιπεσεῖν.

C.

Anm. De ord, hvilka saknas under C, äro att söka under K.

Cælibat, ἀγαμία, μοναυλία, ή. μονουχία, η

(K. F.)· , c

Cæsur, τομή, η.

Caput, slägthufvudman, Εξηγητής του olxov, ὁ. ήγεμών τ ού γένους, ὁ.: per capita, κατ' ἀνδρα.

Ceder, κέδρος, ή.: dess frukt, χεδρίς, ίδος], η.

Cedera, se Afträda, Yika (gifvav.), Bankrut t e r a.

Cederkåda, χεδρία, ή.

Cederolja, χέδρινον, κέδριον, χεδρέλαιον, τό.: bestryka m. c., χεδρούν.

Cederskog, χεδρών, ώνος, ὁ.

Cederträ, ξύλα τὰ ἀπό τής κέδρου, τὰ κέδρινα (ξύλα).: af c., κέδρινος, 3.: inlagd m. c., κε-δρωτός, 3.

Cell, a) för mskr, οικίσκος ὁ τών δούλων, δ τών μοναχών, ὁ τών δεσμωτών, μονόρρυθμος δόμος, ὁ (poët.). b) f. bin och getingar, θυρίς, ίδος, ή. κύτταρος, ὁ. μελίττιον, τό (bins), σφη-κίον, τό (getingars).: bygga c. (om bin) κηροχυτεῖν.

Cenotaphium, κενοτάφιον, τό. χενον χώμα,

τό.: upprätta ett c., κενόν χώμα χουν. κενοτα-φεῖν (τινά, åt ngn).

Censor, a) i allmht (Επήκριτής, ού, o. b) i d. gaml. Rom, τιμητής, ου, o.: vara c., τιμη-τεύειν.: c:sembete, τιμητεία, η. τιμητική ἀρχή, η.

Censur, a) κρίσις, Επίκρισις, η. b) se Föreg.

Census, τίμημα, τό. τίμησις, ή.

C en t au r, Κένταυρος, Ίπποκένταυρος, o.

Center, τὸ μέσον.

Central, μέσος, 3. Εν μέσω κείμενος, 3. με-σόχωρος, 2. μεσόγεως, 2.

Centralisation, ενωσις (πρός τι), ή-

Centralisera, εῖς εν σνvάγειν.

Centrum, se Medelpunkt.

Centuria, εκατοστύς, η. λόχος, ὁ (soldater).

Centurion, εκατόνταρχος, ταξίαρχος, ὁ.: vara c., εκατονταρχεϊν.: c:sbefattning, εκατονταρχία, η.

Ceremoni, a) vedertaget bruk, τα Εν εθει. τά νομιζόμενα. b) krus, ἀκκισμός, ὁ. c) omständlighet, περιεργία, η. d) religiös c., ἁγι-στεία ἡ Εν τοις ἱεροῖς, ἡ περὶ τὰ τὼν θεών. τελετή, ἡ. πομπή, ἡ. θεϊα πράγματα, τἀ.: iakttaga en c., ἀγιΰτενειν. τά νομιζόμενα ποιεϊν.Ceremoniel -

Ceremoniel, θεσμός, ο. τὰ νόμιμα.

Ceremoniös, a) omständlig, περίεργος, 2. b) petig, ακριβέστερος, 3.

Cession, se Bankrutt.

Char, ἁρμα, το'.

Charad, γρίφος, ο.

Charakter, 1) skriftecken, σημειον, τό. γράμμα, τό. τύπος, ὁ. 2) kännetecken, χαρακτήρ, δ. τύπος, οc. ιδίωμα, το. το φύσει ἰδιον (egendomlighet). 3) beskaffenhet, a) af en msks tänke- och handlingssätt, φύσις, εως, ἡ. τρόπος, ὁ (vanl.pl.), ήθος, τό. ήθους εξις, η. οργή, ἡ (temperament).: godlynt ch., εὐτροπία, ἡ.: g. till ch., ευτροπος, 2. ενήθης, 2.: mild ch., πραότης, ἡ.: m. till ch.. πράος τήν φύσιν, τὸ ηθος.: ädel ch., γενναιότης, ἡ.: ädel till ch., καλοκάγα&ικός τον τρόπον.: vek ch., τής ψυχής ήθος μαλακόν, τό. μαλακία, η.: v. till ch., μαλακός τήν φύσιν.: hård ch., σκλη-ρότης, ἡ.: h. till ch., τους τρόπους σκληρός.: rå ch., ὠμότης, ἡ.: τ. till ch., ὠμος τήν όργήν.: dålig ch., κακοήθεια, ἡ.: d. till ch., κακοήθης, 2.: det ligger ej i hans ch., ονχ ούτος ὁ τρόπος αυτού. ού τοιούτος τους τρόπους έστιν. [ουκ ἡν πρός του Κύρου τρόπου~\.: bli sin ch. trogen, ἐμμένειν τοις ήθεσιν. b) af en rol, πρόσωπον, τό. σχήμα, τό. 4) stånd, titel, τάξις, ἡ. τιμή. ἡ.

Charakterisera, a) gm känneteckens angifvande bestämma, ὑποτυπούσθαι. λόγω διαγρά-φειν. χαρακτηρίζειν. b) utmärka, χαρακτηρίζειν.

Charakteristik, χαρακτηρισμός, ο. υπογραφή τής φύσεως 1. τών τρόπων, ἡ. äfven gm vv.

Charakteristisk, χαρακτηριστικός, 3. ϊδι-ος, 3.

Charaktersbyggnad, οικος, ο.

Charaktersdrag, τρόπων ιδίωμα, τό. το κατά τίνος ιδίωμα (t. ex. τηρεϊν, observera).

Charaktersfast, ἀκίνητος τήν γνώμην, τον τρόπον.

Charaktersfasthet, εξις ψυχής ἀκίνητος, ἡ. τὸ ἀμετάκλαστον τής γνώμης.

Charakters lös, ἀήθης, 2. ἀοτάθμητος, 2.

Charaktersstyrka, ρώμη ψυχής, ἡ. ανάρια, ἡ. λήμα, τό (poët. o. Herod.).

Charakterssvaghet, αρρώστια, ἡ. δειλία, ἡ.

Charlatan, ἀλαζών, όνος, ο. γόης, ητος, ὁ. ἀγύρτης, ου, ο. — κομψολόγος ιατρός, ὁ (läkare).

Charlataner i, ἀλαζονεία, γοητεία, ἡ.

Chef, se Anförare, Öfverhufvud.

C hem i, χημεία, χημευτική, ἡ.

Chevaleresk, γενναίος, 3.

Chiffer, σημειον, τό. σύνθημα, τό. συνθημα-τικόν γράμμα, τό.: skrifven m. ch., συνθηματικός, 3.: en s. skrifver i ch., σημειογράφος, 2.

Chikan, υβρισμα, τό. προπηλακισμός, ὁ. αϊ-βχύνη, ἡ.

Chikanera, ὑβρίζειν. προπηλακίζειν. καται-σχύνειν.

Chimär, φάντασμα, τό. πλάσμα, τό (jfr Χίμαιρα, ἡ).

Chimärisk, πεπλασμένος, 3. πλασματώδης, 2. τερατώδης, 2. κενός, 3.

Chirurg, χειρουργός, ὁ.

Chirurgi, χειρονργία, χειρουργική, ἡ.

Cholera, χολέρα, ἡ.: ha ch., χολεριάν.: få ch., χολερικώς ληφθήναι.

Chor, 1) kyrkor, οπισθόδομος, δ. τό ἀμφι-βώμιον. τά περί τον βωμόν του νεώ. 2) ring-

dans, sång- och danstrupp, χορός, δ.: anföra en ch., χορηγεϊν. κορυφαϊον εϊναι.: bekosta, utrusta en ch., χορηγεϊν.: medlem af en ch., χορευτής, ο.: beträffande ch., χορειος, χορικός, χορευτικός, 3.; bekostande af en ch., χορηγία, ἡ.: kostnad för en ch., χορήγημα, τό.

Chor al, {ἐκκλησιαστική) ωάή, ἡ. χορωδια, η.

Chordans, χορός, ὁ. χορεια, χόρευσις, ἡ. χό-ρε υ μα, τό.

Chorförare, χορηγός, χοραγός, ὁ. κορυφαιος, εξαρχος, ὁ (på theatern).

Chorplats, a) på theatern, ορχήστρα, ἡ. b) för inöfning, χορηγεϊον, το'.

Ch or sång, χορικόν {μέλος), τό. χορωδια, ἡ.

Chria, προγνμνασμα, τό.

Chriaämne, χρεία, ἡ.

Chrysopras, χρνσόπρασος, ὁ.

Ciceron, ξεναγός, ο. περιηγητής, 6.

Cikoria, κιχόρη, ἡ. κιχόριον, τό.

Cimolit, κιμωλία {γή), ἡ.

Cinkadus, a) τύχη, ἡ. b) κόνδυλος, ὁ (rapp).

Cinober, τιγγάβαρι, κιννάβαρι, εως, τό.

Cinoberfärgad, -röd, κινναβάρινος, 3.

Circus, ιππόδρομος, ο.

Cirkel, 1) ss. mathem. figur, κύκλος, ο.: draga en c., κυκλογραφεϊν. κνκλον περιάγειν.: beskrifva en c., κύκλον κέντρω περιγράφειν. ἐν τω αντω πήξαντα τό κέντρον περιφέρεσθαι. jfr äfv. Cirkellinie. 2) ss. instrument, διαβήτης, ου, ο. [τόρνος, ο1]. 3) ss. konklusion, τρόπος ὁ διάλ-ληλος. κύκλος, δ. 4) sällskap, ομιλος, ὁ.

Cirkelben, κεραια, ἡ.

Cirkelbåge, κυκλίσκος, ὁ. περιφέρεια, η.

Cirkel figur, κύκλου σχήμα, τό. γύρω μα, τό.

Cirkelformig, κυκλοειδής, 2.

Cirkellinie, γύρος, ὁ.: beskrifva en c., εις γύρον περιάγειν. κυκλοφορεῖσθαι. κυκλοπορεϊν.

Cirkelrund, κυκλοτερής, 2.

Cirkelrörelse, κύκλησις, εως, ἡ. κυκλική κί-νησις, ἡ. περιφορά κύκλων, ἡ. ἡ κύκλω περιφορά, κυκλοφορία, ἡ.

Cirkelsegment, τμήμα κύκλου, τό.

Cirkel skifva, κύκλος, ὁ.

Cirklad, κομψώδης, 2. πεπλασμένος, 3.

Cirkulation, a) blodets, περίρροια, ή. b) mynts, αμοιβή, ή. c) skrifvelsen o. cl. περιφορά, ή.

Cirkulera, περιφέρεσθαι.: om skrifter o. d, διαπέμπεσθαι. διαδίδοσθαι.

Cirkumflektera, περισπάν.

Cirkumflex, περισπωμένη, ή.

Ciselera, έκτυπούν.

Cistern, λάκκος {ύδατος), ό. δεξαμενή, ή.

Cisternvatten, ν δω ρ λακκαϊον, τό.

Citadell, ακρόπολις, εως, ή.

Citat, χρήσις, εως, ή.

Citera, παρατιθέναι. t. ex. παρατίθησιν Όμηρου τάδε. Jfr äfv. Anföra 2).

Citerande, παράθεσις, εως, ήL

Citherspelare, κιθαριστής, ου, ό. -speler-ska, κιθαρίστρια, ή.

Cithra, κιθάρα, ή.: spela på c., κιθαρίζειν. κιθαρωδεϊν (åtföljdt af sång).: spelandet på c., κιθάρισις ψιλή, ή (ensamt), κιθάρισις, κιθαρωδη-σις, κιθαρωδια, ή (med åtföljande sång).: stycke speladt på c., κιθάρισμα, τό.

Citron, κίτρον, κιτρόμήλον, τό. μήλον Μηδι-κόν, τό.64 Citronaktig·

Citronaktig, κιτριοει&ής, 2.

Citronfärgad, -gul, κιτρινοειάής, κίτρινο-χρους, 2. κίτρινος, 3.

Citronlöf, κιτρόφυλλον, τό.

Citronträd, κιτρέα, ή. χίτριον, χιτρόφντον, τό. Μη&ιχή μηλέα ^ ή.

Civilisation, ήμέρωσις (ανθρώπων πρός τι), ή. Jfr Odling.

Civilisera, ήμερούν.

C i v i 11 a g, νόμος ό περί τών ϊ&ιωτιχών άικαίων. νόμος ό περί άικών.

Civillagskipning, ΰικαιοάοσια ή iv τοις ϊόιωτιχοϊς. τό περί τάς άίκας. τά τών άιχών.

Civillagstiftning, νομοθεσία ή Εν τοϊς Ι&ιω-τιχοϊς. τών Μιωτιχών νόμων θέσις, ή.

Civilmål, Civilrätt o.d., se Privatmål etc.

Codex, a) handskrift, χειρόγραφον, τό. άπό-γραφον, τό. αΰτόγραφον, τό (urskrift), b) lagsamling, τών νόμων σύνταξις, ή. τών νόμων σώμα, τό. πανάέκται, ων, οι. οι νόμοι.

Comitia, Εκκλησία, ή. άρχαιρεσίαι, ών, αι.: c. curiata, Εκκλησία φρατριχή, ή.: c. centuriata, λοχΐτις Εκκλησία, ή.: c. tributa, Εκκλησία φυλέτις 1. φυλετική, ή.

Concilium, kyrkosammankomst, σύνοάος,ου,ή.

-Daggryning.

Consistorium, a) domkapitel, τών κανονικών συνέ&ριον, τό. ιεραρχική 1. Ιερατική βουλή, ή. b) akademiskt, άκαάημαϊκον συνέάριον, τό. βουλή ή iv άκαάημεια.

C o η s u 1, ύπατος, ό.: vara c., ύπατεύειν.

Corollarium, (mathematiskt), πόρισμα, τό.

Curator, a) i konkurser, Επιστάτης ὁ Εν χρεω-κοπίαις. πρακτήρ τών Εν χρεωκοπίαις, ὁ. b) nationsförenings, πρυτανις ὁ τών Εν ἀκα&ημεια ὁμο-χώρων. ὁ πρυτανείων.

C ur i a, φρατρία, ἡ.: medlem af en c., φρα-τριαστής, ου, ὁ. φρατριεύς, ὁ.: föreståndare för en c., φρατρίαρχος, ὁ.

Cykel, a) af händelser, πραγμάτων κύκλος, ὁ. b) i tidräkning, κύκλος (t. ex. Ετών, m. fl.), o.

Cylinder, κύλινάρος, o.

Cylinderformig, κυλινΦροει&ής, -ώ&ης, 2.

Cylindrisk, κυλινδρικός, 3.

Cyniker, κυνικοί, oi. ὁ Εκ τών κυνικών.

Cynisk, κυνικός, 3. κυνικός και θηριώ&ης. ἀσχήμων, 2.: c. philosophi, κυνισμός, ὁ.

Cymbal, κύμβαλον, τό.

Cypress, κυπάρισσος, -ιττος, ἡ.: af c., κυπα-ρίσσινος, 3.: trä af c., κυπαρίσσινα, τά.

Cypresslund, κυπαρίσσων, ώνος, o.

υ.

D, A, &, ἀέλτα, τό.

Dadel, βάλανος ἡ (ἀπό) του (1. της) φοίνικος. φοίνιξ, κος, ὁ. δάκτυλος, ὁ (Sedn.). -palm, -träd, φοίνιξ, κος, ὁ o. ἡ. -skog, φοινιχών, ώνος, ὁ. -vin, φοινικίτης 1. φοινίκινος οίνος, ὁ.

Dag, 1) dagsljus, φως, τός, τό.: det blir d., φως 1. ημέρα γίγνειαι.: in på ljusa dagen, πρός φώς πολύ. ι betrakta ngt vid dagen, υπ' αύγάς σκοπεϊν 1. θεωρεϊν τι.: bringa i dagen, καθιστά-ναι εις τό φανερόν. Εκ-, προφέρειν εϊς τό φώς. πρός φώς άγειν. φανερόν ποιειν. ἀνα-, ἀποφαί-νειν. Εμφανίζειν.: komma i dagen, φανερόν, Εκ-, Εμφανές γίγνεσθαι. (ἀνα)φαίνεσθαι.: lägga i dagen, se Ådagalägga.: ligga f. öppen d., φανερόν είναι 1. >.αθεστάναι. ἀήλον 1. κατάαηλον είναι. σαφέστατον είναι.: det ligger f. öppen d., att J, φανεροί Εστε m. inf. 2) ss. tiderymd, ημέρα, ἡ.: en lycklig d., ευημερία, ἡ.: en olycklig d., ημέρα ἀποφράς.: s. sker om d., ἡμερινός, 3.: s. räcker en dag, ημερήσιος, 3.: tillbringa dagen, ἡμερεύειν, ἀιημερεύειν, m. ngn, μετά τίνος 1. συνημερεύειν τινί.: på samma dag, tSJ αύτ^ ημέρα. αυθημερόν.: återkomma på sma dag till ett ställe, ἀπαυθημερίζειν Επί τι χωρίον.: dagen förut, efter, προτεραία, ὑστεραία (της μάχης, fore, efter striden).: om dagen, μεθ' ἡμέραν. ημέρας (ούσης), κατά φώς.: d. o. natt, ημέρας τε και νύκτωρ 1. νυκτός, και ημέρας και νυκτός, νυκτός τε και μεθ' ἡμέραν. τής νυκτός και τής ἡμέρας. και νύκτα και ἡμέραν. νύκτας τε και ημέρας.: få dagar efter, ου πολλαις ἡμέραις ὑστερον.: d. för d., hvarje d., se Dagligen.: f. dagen, Εφ1 ἡμέραν.: hrannan d., diὰ τρίτης ημέρας, äfv. παρ' ἡμέραν.: bestämma efter dagar, ἡμερολογεϊν.: på 3:dje, 4:de etc. dagen, τριταιος, τεταρταϊος etc. (t. ex. ἡχεν).: på hkn dag? ποσταϊος, 3.: sent på

dagen, ὀιρέ τής ημέρας.: hur dags ? πηνίχα (τής ημέρας); ὁπηνίχα (i indir. fråga): så dags, τηνι-καύτα τής ημέρας.: i dag, τήμερον. rSJcFf τjj ημέρα. : i dag 8 dagar, Ενάτην ἡμέραν (äfv. f. 8 dagar sedan, m. 1. utan tillagdt ταυτηνί).: god d., χαίρε.: ge ngn en god d., προσειπεϊν 1. κειεύειν τινά χαίρειν.: ha goda dagar, ευ 1. καλώς πράττειν. βίον εχειν εὐάαιμονα. ευκόλως ζήν.: ha, göra sig lugna dagar, σχολή ν ἀγειν. σχολ% ἀιάγειν τον βιον.: sluta sina dagar, τελευτάν (τον βιον).: i våra dagar, Εν τω νυν χρόνω.: mskrna i våra dagar, ol καθ* ημάς 1. Εφ' ημών ἀνθρωποι.: ρ;ι gamla dagar, πρεσβύτης ών. Επί γήρως. Ενγήρα.: i fordna da,gar, se Fordom.: taga af daga, se Döda.

Dagakarl, se Daglönare.

Dagas, det d., ημέρα l. φώς γίγνεται. ημέρα ὑποφαίνει 1. ὑπολάμπει. ἀιαυγάζει.

Dagbok, Εφημερίς, i&oς, ἡ (vanl. pl).

Dagbräckning, se Gryning.

Dagdrifvare, ἀπράγμων, ονος, ὁ. αργός και ράθυμος ἀνθρωπος.

Dagdrifveri, ἀπραγμοσύνη, ἡ. ἀργία, ἡ. τὸ ἀργόν και ράθυμον ἀιάγειν.

Dager, 1) eg., φώς, τός, ὁ. Jfr Dag 1). 2) fig., det sätt, hrpå en sak framställes, se Ljus.

Dagg, cΐρόσος, ἡ.: d. faller, ἀρόσος γίγνεται 1. καταφέρεται.: låta d. falla, ἀροσίζειν. οροσο-βολεϊν.

Dagg (sjöfolks), ιμὰς, ἀντος, ο. ρυτήρ, ἡρος, ὁ.

Daggdroppe, cŸρόσου ψακὰς, ἡ.

Daggig, δροσερός, 3. Αρόσιμος, 2. ἀροσώ-#ης, 2.

Daggmask, ελμινς, ινθος, η. σκωληξ, η-κος, ὁ.

Daggryning, se Gryning. 64 Citronaktig·

Citronaktig, κιτριοει&ής, 2.

Citronfärgad, -gul, κιτρινοειάής, κίτρινο-χρους, 2. κίτρινος, 3.

Citronlöf, κιτρόφυλλον, τό.

Citronträd, κιτρέα, ἡ. χίτριον, χιτρόφντον, τό. Μη&ιχή μηλέα ^ ἡ.

Civilisation, ἡμέρωσις (ανθρώπων πρός τι), ἡ. Jfr Odling.

Civilisera, ἡμερούν.

C i v i 11 a g, νόμος ὁ περί τών ϊ&ιωτιχών ἀικαίων. νόμος ὁ περί ἀικών.

Civillagskipning, ΰικαιοάοσία ἡ ιν τοις ϊόιωτιχοϊς. τό περί τάς ἀίκας. τά τών ἀιχών.

Civillagstiftning, νομοθεσία ἡ Εν τοϊς Ι&ιω-τιχοϊς. τών Μιωτιχών νόμων θέσις, ἡ.

Civilmål, Civilrätt o.d., se Privatmål etc.

Codex, a) handskrift, χειρόγραφον, τό. ἀπό-γραφον, τό. αΰτόγραφον, τό (urskrift), b) lagsamling, τών νόμων σύνταξις, ἡ. τών νόμων σώμα, τό. πανάέκται, ων, οι. οι νόμοι.

Comitia, Εκκλησία, ἡ. ἀρχαιρεσίαι, ών, αι.: c. curiata, Εκκλησία φρατριχή, ἡ.: c. centuriata, λοχϊτις Εκκλησία, ἡ.: c. tributa, Εκκλησία φυλέτις 1. φυλετική, ἡ.

Concilium, kyrkosammankomst, σύνοάος,ου,ἡ.

-Daggryning.

Consistorium, a) domkapitel, τών κανονικών συνέ&ριον, τό. ιεραρχική 1. Ιερατική βουλή, ἡ. b) akademiskt, ἀκαάημαϊκον συνέάριον, τό. βουλή ἡ ιν ἀκαάημεία.

C o η s u 1, ὑπατος, ὁ.: vara c., ὑπατεύειν.

Corollarium, (mathematiskt), πόρισμα, τό.

Curator, a) i konkurser, Επιστάτης ὁ Εν χρεω-κοπίαις. πρακτήρ τών Εν χρεωκοπίαις, ὁ. b) nationsförenings, πρυτανις ὁ τών Εν ἀκα&ημεία ὁμο-χώρων. ὁ πρυτανείων.

C ur i a, φρατρία, ἡ.: medlem af en c., φρα-τριαστής, ου, ὁ. φρατριεύς, ὁ.: föreståndare för en c., φρατρίαρχος, ὁ.

Cykel, a) af händelser, πραγμάτων κύκλος, ὁ. b) i tidräkning, κύκλος (t. ex. Ετών, m. fl.), ο.

Cylinder, κύλινάρος, ο.

Cylinderformig, κυλινΦροει&ής, -ώ&ης, 2.

Cylindrisk, κυλινδρικός, 3.

Cyniker, κυνικοί, οί. ό Εκ τών κυνικών.

Cynisk, κυνικός, 3. κυνικός και θηριώ&ης. άσχήμων, 2.: c. philosophi, κυνισμός, ό.

Cymbal, κύμβαλον, τό.

Cypress, κυπάρισσος, -ιττος, ή.: af c., κυπα-ρίσσινος, 3.: trä af c., κυπαρίσσινα, τά.

Cypresslund, κυπαρίσσων, ώνος, ο.

υ.

D, Α, &, άέλτα, τό.

Dadel, βάλανος ή (άπό) του (1. της) φοίνικος. φοίνιξ, κος, ό. δάκτυλος, ό (Sedn.). -palm, -träd, φοίνιξ, κος, ό ο. ή. -skog, φοινιχών, ώνος, ό. -vin, φοινικίτης 1. φοινίκινος οίνος, ό.

Dag, 1) dagsljus, φως, τός, τό.: det blir d., φως 1. ημέρα γίγνειαι.: in på ljusa dagen, πρός φώς πολύ. ι betrakta ngt vid dagen, υπ' αύγάς σκοπεΐν 1. θεωρεΐν τι.: bringa i dagen, καθιστά-ναι εις τό φανερόν. Εκ-, προφέρειν εΐς τό φώς. πρός φώς άγειν. φανερόν ποιειν. άνα-, άποφαί-νειν. Εμφανίζειν.: komma i dagen, φανερόν, Εκ-, Εμφανές γίγνεσθαι. (άνα)φαίνεσθαι.: lägga i dagen, se Ådagalägga.: ligga f. öppen d., φανερόν είναι 1. >.αθεστάναι. άήλον 1. κατάαηλον είναι. σαφέστατον είναι.: det ligger f. öppen d., att J, φανεροί Εστε m. inf. 2) ss. tiderymd, ημέρα, ή.: en lycklig d., ευημερία, ή.: en olycklig d., ημέρα άποφράς.: s. sker om d., ήμερινός, 3.: s. räcker en dag, ημερήσιος, 3.: tillbringa dagen, ήμερεύειν, άιημερεύειν, m. ngn, μετά τίνος 1. συνημερεύειν τινί.: på samma dag, tSJ αύτ^ ημέρα. αυθημερόν.: återkomma på sma dag till ett ställe, άπαυθημερίζειν Επί τι χωρίον.: dagen förut, efter, προτεραία, ύστεραία (της μάχης, fore, efter striden).: om dagen, μεθ' ήμέραν. ημέρας (ούσης), κατά φώς.: d. o. natt, ημέρας τε και νύκτωρ 1. νυκτός, και ημέρας και νυκτός, νυκτός τε και μεθ' ήμέραν. τής νυκτός και τής ήμέρας. και νύκτα και ήμέραν. νύκτας τε και ημέρας.: få dagar efter, ου πολλαις ήμέραις ύστερον.: d. för d., hvarje d., se Dagligen.: f. dagen, Εφ1 ήμέραν.: hrannan d., dià τρίτης ημέρας, äfv. παρ' ήμέραν.: bestämma efter dagar, ήμερολογεϊν.: på 3:dje, 4:de etc. dagen, τριταίος, τεταρταϊος etc. (t. ex. ήχεν).: på hkn dag? ποσταϊος, 3.: sent på

dagen, όιρέ τής ημέρας.: hur dags ? πηνίχα (τής ημέρας); όπηνίχα (i indir. fråga): så dags, τηνι-καύτα τής ημέρας.: i dag, τήμερον. rSJcFf τjj ημέρα. : i dag 8 dagar, Ενάτην ήμέραν (äfv. f. 8 dagar sedan, m. 1. utan tillagdt ταυτηνί).: god d., χαίρε.: ge ngn en god d., προσειπεΐν 1. κειεύειν τινά χαίρειν.: ha goda dagar, ευ 1. καλώς πράττειν. βίον εχειν εύάαίμονα. ευκόλως ζήν.: ha, göra sig lugna dagar, σχολή ν άγειν. σχολ% άιάγειν τον βίον.: sluta sina dagar, τελευτάν (τον βίον).: i våra dagar, Εν τω νυν χρόνω.: mskrna i våra dagar, ol καθ* ημάς 1. Εφ' ημών άνθρωποι.: ρ;ι gamla dagar, πρεσβύτης ών. Επί γήρως. Ενγήρα.: i fordna da,gar, se Fordom.: taga af daga, se Döda.

Dagakarl, se Daglönare.

Dagas, det d., ημέρα l. φώς γίγνεται. ημέρα ύποφαίνει 1. ύπολάμπει. άιαυγάζει.

Dagbok, Εφημερίς, i&ος, ή (vanl. pl).

Dagbräckning, se Gryning.

Dagdrifvare, άπράγμων, ονος, ό. αργός και ράθυμος άνθρωπος.

Dagdrifveri, άπραγμοσύνη, ή. άργία, ή. τό άργόν και ράθυμον άιάγειν.

Dager, 1) eg., φώς, τός, ό. Jfr Dag 1). 2) fig., det sätt, hrpå en sak framställes, se Ljus.

Dagg, cΐρόσος, ή.: d. faller, άρόσος γίγνεται 1. καταφέρεται.: låta d. falla, άροσίζειν. οροσο-βολεϊν.

Dagg (sjöfolks), ιμάς, άντος, ο. ρυτήρ, ήρος, ό.

Daggdroppe, cŸρόσου ψακάς, ή.

Daggig, δροσερός, 3. Αρόσιμος, 2. άροσώ-#ης, 2.

Daggmask, ελμινς, ινθος, η. σκωληξ, η-κος, ὁ.

Daggryning, se Gryning.Dagjemning-

Dagjemning, Ισημερία, ἡ.: vid d., Ισημερινός, 3.

Daglig, ὁ, η, τὸ καθ·' ἡμέραν. καθημερινός, 3. Εφημερινός, 3. Εφήμερος, Εφημέριος, 2.: dagligt bröd, ἡ καθ* ἡμέραν τροφή.

Dagligen, εκάστης(τής) ημέρας, καθ* εκάστην (τὴν) ἡμέραν. καθ* ἡμέραν. αν* εκἀΰτην ἡμέραν. ἀνὰ πάσαν ἡμέραν. ὁσημέραι. ὁσαι ἡμέραι.

Daglönare, θής, τός, ὁ. πελάτηςου, ὁ. μισθωτός, μισθοφόρος, ο. ὁ Επι μισθω Εργαζόμενος 1. Εργασίαν ποιούμενος.: en d:s stånd, θητεια, ἡ.: arbeta ss. d., θητεύειν.

Dag η in g, εως, εω, ἡ. ὁρθρος, ὁ. ημέρα, ἡ. φως, τός, τὁ.: i dagningen, ἁμ* ημέρα 1. ἁμα τφ ημέρα, ἁμ' εω 1. ἁμα ifj εω,: mot d., πρὸς ἡμέραν. περι τον ὁρθρον.: före d., προ τής εω.

Dagorder, παράγγελμα, τό.

Dagordning, τὰ καθήκοντα (εις τὴν ἡμέραν).

Dagsarbete, μιας ημέρας ἑργον, τό.

Dagsled, se Dagsresa.

Dagsljus, φως (ἡμερινόν), τό. ἡλιου φως, τό. ἡλιος, ὁ.: vid d., κατὰ φως.: börja dricka vid d., ἀφ* ημέρας πίνειν. Jfr Dag 1).

Dagslända, Εφήμερον, τό.

Dagslängd, ημέρας μήκος, τό. ἡ μέρας 1. ημερήσιος χρόνος, ο.

Dagsmarsch, se Dagsresa.

Dagspenning, Εφήμερος μισθός, ο. ο τής θητείας μισθός.: tjena för d., θητεύειν.

Dagsresa, ημέρας 1. ἡμερησια οδός, ἡ (ss. handling o. längdmått), σταθμός, ὁ (bl. ss. längdmått).: till sjös, ημέρας 1. ημερήσιος πλούς, ὁ.: en lång d., ημέρας μάλα μακράς οδός.: en half d., ἡμίσεος ημέρας οδός.: en d:s afstånd, ἡμερήσιον διάστημα, τό.: vara på 5 dagsresors afstånd, ἀ-πέχειν πέντε ἡμερων ὁδόν.

Dagsverkare, θής, τός, ὁ. δούλος, ο.

Dagsverke, ἑργον ἀναγκαϊον, δουλικόν, θη-τικόν, τό.

Dagsverksskyldighet, θητεία, ἡ. δουλεια, ἡ.

Dagting a, σύμβασιν ποιεϊσθαἰ. συμβαίνειν καθ* ὁμολογίαν. Επικηρυκεύεσθαι.

Dagtingan, σύμβασις, ἡ. ομολογια, ἡ. σπον-δαἰ, ὡν, αι.: intaga en stad gm d., ομολογια ελεϊν πόλιν. (ομολογια) παραστήσασθαι πόλιν.: öfverlemna sig gm d., ομολογια 1. καθ* ὁμολογίαν παραδιδόναι εαυτόν 1. προσχωρείν.

Dag vak t, 1) ss. handling, ἡμερινή φυλακή, ἡhålla d., ἡμεροσκοπεϊν. 2) ss. pers., ἡμερι-νός φύλαξ, κος, ὁ. ἡμεροφύλαξ, ἡμεροσκόπος, ὁ.

Dal, κοἰλον (τής γής), τό. κοιλὰς, ἀδος, ἡ. αυλών, ὡνος, ο.

Dalgång, χαράδρα, ἡ. αυλών, ὡνος, (

Dalk, se Valk.

Dallra, πάλλεσθαι. τρέμειν. σεἰεσθαι.

Dallring, παλμός, ο. τρόμος, ὁ. σεισμός, ὁ.

Dam, γυνή, αικός, η.: i kortspel, βασίλισσα, ἡ.

Dam, 1) fördämning, χώμα, τό. όχθη, ή.: uppföra en d., χουν χώμα.: gmsticka en d., διορύττειν χώμα. b) fig., ἐμφραγμα, τό. Εμ-πόδισμα, τό.: sätta en d. mot ngt, 'έμφραγμα ποιεϊσθαί τίνος. Εμφράττειν τι. Εμποδίζειν, χατέχειν τι. 2) liten sjö, λίμνη, ή. ελος, τό.

Dam (stoft), κόνις, εως, η. κονιορτός, ό. κο-νία, ή.

Damhvirfvel, -moln, κονιορ τός, ό.

Damkorn, ψεκάς 1. χρακάς, άδος, ή. πασπάλη, ή.

•Degradera. 65

Damma, 1) uppröra dam, κονίειν.: det dammar, κονιορ τός γίγνεται 1. αίρεται. 2) se Af-damma.

Dammig, κονιορτώδης, 2. κεκονιμένος, 3.

Damspel, se Brädspel.

Dana, μορφούν. (κατα)σχηματίζειν. σχηματο-ποιεϊν. τυπούν. πλάττειν (i mjukt ämne), Εκτυ-7τούν (i upphöjdt arbete), ποιεϊν. κατασκευάζειν (inrätta).: d. efter ett annat, (άπ)εικάζειν.: d. ord, όνοματοποιεϊν.: vara danad af naturen, πεφυκέ-ναι.: fig., se Bilda 1) b).

Daning, μόρφωσις, τύπωσις, πλάσις, διάπλα-σις, ή. διαπλασμός, ό.: fig., se Bildning.

Dank, στεάτινον λυχνίον, -ίδιον, τό.: slå d., fig., άργούντα, ραθυμούντα περιπατεϊν.

Danneman, se Bonde.

Dans, όρχησις, ή. όρχημα, τό.: = ringdans, χορός, ό. χόρευμα, τό. χορεία, ή.

Dansa, ορχεϊσθαι. όρχησιν ποιεϊσθαί. χορεύειν.: d. på ett ben, άσκωλιάζειν.

Dansare, όρχηστής, ού, ό. χορευτής, ού, ό.

Danserska, όρχηστρίς, ίδος, ή.

Danskonst, ορχηστική, ή.

Dansmusik, κρούματα τά παρά τήν όρχησιν.

Darra, -ning, se Bäfva, -η.

Darrhändt, τρέμων 1. τρομερός τάς χείρας.

Dart, se Dolk.

Dat, se Bedrift.

Data, τεκμήρια, τά. υποθέσεις, αι.

Datera, ett bref, τον χρόνον παραγάφειν rjj Επιστολή.: d. ett fhde fr. ngt, όρίζεσθαί τι άπό τίνος.: d. sig, τήν αρχήν εχειν 1. εϊληφέναι άπό τίνος, γίγνεσθαι, νπ&ρχειν, είναι Εκ, άπό τίνος.

Dativ, δοτική, ή. τρίτη πτώσις, ή.: i d., δο-τικώς.

Datum, ημέρα, ή.: tills dato, μέχρι του νυν. μέχρι τής σήμερον ημέρας.

Debatt, άγων ώνος, ό. άμφιὒβήτησις, ή. χρηματισμός, ό. λόγοι οι.

Debattera, διαγωνίζεσθαι. άμφισβητεϊν. χρημάτιζε ιν. λόγους ποιεϊσθαί. διάλέγεσθαι. βου-λεύεσθαι.

Debet, 1) eg., οφείλει. 2) skuld, τά οφειλόμενα.

Debitera, αναγράφε ιν εϊς τά οφειλόμενα.

Debitor, se Gäldenär.

December, se Månad.

Dechiffrera, ἀναγιγνώσκειν. — διακρίνει v. διαγιγνώσκειν.

Decidera, se Afgöra.

Dedicera, -kation, se Tillegna, -egnan.

Deducera, se Bevisa.

Defect, 1) adj., se Bristfällig. 2) subst., se Brist.

Defilé, χαράδρα, ἡ. στενοχώρια, ἡ.

Defilera, Εκμηρύεσθαι.: d. förbi, παρελαύνειν.

Definiera, ὁρίζειν, διορίζειν-, σθαι. περι-γράφειν. φάναι εἷναί τι.

Definition, ὁρος, ὁ. ορισμός, διορισμός, ὁ.

Definitiv, ὡρισμένος, 3. κύριος, 3.

Deg, φύραμα, τό. σταῖς, τός, τό. μάζα, ἡ.: arbeta d., μάττειν.: af d., σταίτινος, 3.

Degel, χωνεῖον, χωνευτήριον, τό. τάγηνον 1. τήγανον, τό.

Degradation, ἡ τῆς τάξεως ταπείνωσις 1. Ελάττωσις.

Degradera, Ελαττούν 1. ταπεινούν τήν τάξιν.

Deklamation, l)ss. handling, υπόκρισις,ἡ. ρητορεια, ἡ. 2) ss. sak, ἀκρόασις, ἡ. Επίδειξις, ἡ. ρητορεία, ἡ.

Deklamator, υποκριτής, ον, ο. ραψωδός, ο (af skaldestycken), -isk, υποκριτικός, 3.

Deklamera, υποκρίνεσ&αι. λέγειν 1. διελ^εῖν νποκρινόμενον. ρητορεύειν.

Deklination, κλίσις, ἡ. -era, κλίνειν. πλα-γιάζειν.

Dekokt, ἀπόζεμα, αφέψημα, τό.

Dekoration, παρασκευή, ἡ.: theaterns, σκηνογραφία, ἡ, χορηγία, ἡ (ss. handling), σκηνή, ἡ (ss. sak, eg. fond-d.).- -s-målare, σκηνογράφος, ο.

Dekorera, Επι-, Εκκοσμεῖν.

Dekret, -era, se Beslut, -a.

Del, μέρος, τό. μόριον, τό. μερίς, ίδος, ἡ (ish. andel), μοιρα, ἡ (tillfallen d., men äfv. i mots. mot det hela).: d. af tal 1. skrift, κῶλον, τὸ (äfv. af byggnader).: en mycket liten d., μέρος Ελάχιστον, βραχύτατον, πολλοστό v. π ολλοστη-μόριον, τό.: bestående af stora, små, många delar, μεγαλομερής, μικρόμερής, πολυμερής, 2.: lika d., ἡ Ιση (μοίρα), τό ϊσον. Ισομοιρία, ἡ.: ha lika d. m. ngn, ἴσομοιρεῖν τινι 1. πρός τινα, i ngt, τινός.: låta ngn taga lika d. i ngt, Ισό-μοιρον ποιεῖν τινὰ τίνος.: till lika delar, Ιπ' 1. Εξ ϊσης. Εξ ϊσου.: till en d., μέρος τι. ἀπο 1. Εκ μέρους.: till en d. — till en d., μέρος μέν τι — μέρος δέ τι. τὸ μέν — τὸ δέ. Jfr Dels.: en d. — en (annan) del, τὸ μέν — τὸ δέ (om saker). οι μέν — ol δέ (om pers.).: f. min d., εγωγε. Εγώ μέν. τὸ γ* Επ* Εμοί. Εγώ Εν τω μέρει : han f. sin d., Εκεινος τὸ καθ·* αυτόν, τὸ Επι τούτω, τὸ τούτου μέρος. — Bråk uttryckas gm att till täljaren foga nämnaren i gen.; båda hafva vanl. art. o. endera μέρος 1. μοιρα sig tillagdt t. ex. två femtedelar, των πέντε μερών τὰ δύο 1. τών πέντε αἵ δύο μοῖραι. Är nämnaren 1 större än täljaren, utsättes den ej. t. ex. två tredjedelar, τὰ δύο μέρη. — I förbindelse m. ett adj. återgifves ofta icke "del", t. ex. största delen af folket, τὸ πολύ του δήμου, af mskrna, ol πλεϊστοι τών ἀν-&ρώπων, af landet, ἡ πλεϊστη τής γής.: d. inre, yttre delen, τὰ ένδον 1. Εντός, τὰ ϊξω.: en god d., συχνόν τι (om saker), συχνοί, πολλοί (om mskr).: till största delen, οι πολλοί, οι πλεϊστοι, τὰ πολλά, τὰ πλεϊστα. — hafva d. i ngt, μετέχειν τινός, μέτεστί μοι τίνος.: icke hafva d. i ngt, ουδέν μετέχειν τινός, ἀπογίγνεσ&αί τίνος.: taga d., se Deltaga.: gifva, få d., se Meddela.: ngt blifver mig till d., γίγνεταί μοι τι.

τυγχάνω τινός, λαμβάνω τι. — För all d., πάντως, παντός μάλλον. : i. ingen d., πάντως ου. ουδαμώς. — i delo, se Tvist.

Dela, 1) eg., sönderdela, μερίζειν. διαμερί-ζειν. διαιρεϊν. διαλαμβάνειν. σχίζειν (klyfva). νέ-μειν, διανέμειν (till-, utdela).: d. i två delar, δίχα ποιεϊν. διχάζειν.: d. i tre, fyra delar, διαιρεϊν (εϊς) τρία, τέτταρα μέρη äfv. τρίχα 1. -χ$, τέτραχα 1. -χγ\ ποιεϊσ&αι, διαιρεϊν, διανέμειν.: d. sig, σχίζεσ&αι. χωρίζεσ&αι. δίχα, τριχρ etc. γίγνεσθαι.: ά. sig emellan, διανέμεσ&αι. διαιρεϊ-σ&αι.: vara af delade meningar, διχογνωμονεϊν. ου ταύτά γιγνώσκειν. 2) oeg., a) gifva del, μέ-ταδιδόναι τινί τίνος, κοινωνόν ποιεϊν τινά τίνος. Jfr Meddela, b) taga del, se Deltaga. Ofta,

ish. i fråga om en känsla, uttryckes det gm smn-sättning m. συν- t. ex. d. ngns glädje, συνήδε-σ&αι, συγχαίρειν τινι.: d. ngns smärta, sorg, συναλγεϊν, συνάχ&εσ&αι, συλλυπεϊσ&αί τινι.: d. ngns ovilja, συναγανακτεϊν τινι.: d. ngns mödor, arbete, omsorg, συμπονεϊν, συνεργεϊν, συνεπι-μελεϊσ&αί τινι.: d. ngs fruktan, συν&εδοικέναι τινί.: d. ngns kärlek, συνεράν τινι (τινός i. ngn). άντεράν τίνος (besvara ngns kärlek).: jag delar dna mening, αυνδοκεΐ μοι ταύτα.

Delaktig, μετέχων, ουσα, ον, Επήβολος, 2, af ngt, τινός.: blifva d. af ngt, μεταλαμβάνειν, μετασχεϊν, Επήβολον γίγνεσθαι, τυγχάνειν τινός.: vara d., μετέχειν τινός, μέτεστί μοί τίνος.: göra d., μεταδιδόναι τινί τίνος. Jfr Meddela.: d. uti brott o. d., se Medskyldig.

Delaktighet, μέ&εξις, ή. κοινωνία, ή. τό μετέχειν, κοινωνεϊν. Jfr Medskyldighet.

Delbar, μεριστός, 3. διαιρετός, 3.: lätt d., εύδιαίρετος, εύμέριστος, 2.

Delgifva, se Meddela.

Delinqvent, κακούργος, ο (missdådare). κατάδικος, 6 (dömd).

Delning, μερισμός, ό. διαίρεσις, ή. διανομή, ή (ut-, fördelning).

Delphin, δελφίς, ϊνος, ό.

Dels- dels, τά μέν - τά δέ. τούτο μέν - τούτο δέ. καί-καί. τέ-τέ. άμα μέν-άμα δέ.: d. i öfrigt-d.: τά τ άλλα-καί.

Deltaga, m. ngn i ngt, μετέχειν τινί τίνος, μέτεστί μοί τίνος, κοινωνόν εϊναί τινί τινοζ. κοινωνεϊν, κοινούσ&αί τινι τίνος, μεταλαμβάνειν τινί τίνος. Se f. öfr. Dela 2) b) — deltagande, κοινωνός, 2 (i allmht). συμπαγής, 2 (i andras känslor). Ελεήμων, 2 (medlidsam).

Deltagande, 1) eg. κοινωνία, ή. μετάληψις, ή.: (verksamt) i ett företag, συνεργία, ή. σύλληψης, ή. 2) oeg.. a) medkänsla, συμπάθεια, ή. φιλανθρωπία, ή.: vid ngns olycka, ελεος, ό. b) intresse, uppmärksamhet, Επιμέλεια, ή. θεραπεία, ή. πρόσεξις του νου, ή.: finna d. hos mskr, Επιμελειας τυγχάνειν παρ' άν&ρώποις.: visa d. f. ngt, φ ροντίζειν τινός, λόγον ποιεϊσ&αί τίνος, προσέχει ν τινί.

Deltagare, -erska, κοινωνός, ο, ή. συλ-λήπτωρ, ορος, ό. μετέχων, ουσα, i ngt, τινός.: d. i ngns företag, συνεργός (ό, ή) τινί τίνος.

Delvis, κατά μέρος 1. μέρη. Εκ μέρους, äfv. bl. μέρος, τό.

Delägare, -inna, κοινωνός, ό, η. μετέχων, ουσα.

Demagog, δημαγωγός, ό.: varad., δημαγω-γεϊν. -isk, δημαγωγικός, 3.

Deminutiv, ύποκοριστικόν (ονομα), τό.

Demokrat, δημοκρατικός άνήρ, ό.: vara d., δημοκρατίζειν.

Demokrati, δημοκρατία, ή. δήμος,^ό. πολιτεία, ή.: upphäfva d., καταλύειν τον δήμον.

Demokratisk, δημοκρατικός, 3.: ha en d. författning, δημοκρατεϊσ&αι.

Demonstration, 1) se Bevis. 2) milit., Επίδειξις, ή.: göra en d., Επίδειξιν ποιεϊσ&αι. προδεικνύναι.

Demonstrera, se Bevisa.

Demoralisation, διαφ&ορά, ή. -era, δια-φ&είρειν.

Den, det, 1) art., ό, ή, τό. 2) pron. dem.,Denarius — Derstädes.

67

Εκείνος, η, ο. ούτος, αύτη, τούτο.: den, s., όστις, ος αν m. conj. 1. gm part. m. art.: d. o. d., ο, ή, τό όεΐνα (i acc. äfv. τον καί τό v), det o. det, τό και τό. τά καΐ τά.: den der, Εκεινοσί.: den här, ούτος, ode. ούτοσί. odi.: af d. beskaffenhet, storhet, ålder τοιούτος, τοσούτος, τηλικούτος, αύτη, ούτο.: på det sättet, Εκείνη. Εκείνως. 3) pron. pers.: återgifves icke med särskildt ord ss. subj.; i cas. obl. m. αύτός, ή, ό. 4) pron. rel., se Hvilken.

Denarius, όηνάριον, τό. (άραχμή, ή).

Denne, ούτος, αύτη, τούτο, όάί, ηάε, τόάε.: d. här, ούτοΰί. odi.

Densamme, ο αυτός, ή αυτή, τό αυτό. D. följ. "som" uttryckes m. dat. 1. m. καί 1. m. ώς-περ 1. m. pron. rel. ός(περ).: det gör dets., ταύ-τόν Εστiv. ovdèν άιαφέρει» b) ss. pron. pers. (tonlöst, i cas. obl.), αυτός, ή, ό i cas. obl.

Departement, 1) ss. del af ett land, Επαρχία, ή. 2) verksamhetskrets, Επιμέλεια ή προσήκουσα. άιοίκησις, ή.: krigs-d., όιοίκησις τών περί τον πόλεμον 1. τών πολεμικών.

Depesch, Επιστολή, ή. τά παραγγελλόμενα 1. παρηγγελμένα, fr. ngn, υπό τίνος.: hos Lacedæ-monierna, σκυτάλη, ή.

Deponens, Επίμεσον ρήμα, τό.

Deponera, κατατιθέναι, -σθαι. παρακατα-τίθεσθαι.

Deportation, Εξορισμός, ο (tr.). φυγή, ή (intr.). -era, Εξορίζειν. Εκβάλλειν.

Depositum, καταθήκη, παρακαταθήκη, ή. θέμα, τό.

Deputation, οι πεμφθέντες παρά τίνος.

Deputerad, άπόστολος, ό. ό πεμφθείς.: (folkets d., αντιπρόσωπος, ό.: de deputerades kammare , τό συνέσριον τών άντιπροσώπων. Nygr.).

Der, 1) dem., Εκεϊ. αυτού, αυτόθι. Ενταύθα. ofta gm Εκείνος. Εκεινοσί. t. ex. mannen d., ό ά-νήρ Εκείνος.: d. komma de, Εκείνο it έρχονται. Vid vv. "vara", "stå", "sitta", "ligga", "blifva"

0. d. uttryckes det tonlösa "der" gm smnsättnin-gar m. præp. 1. blir det utan motsvarande uttryck i Gr. t. ex. παρειναι, ύπάρχειν. εστηκέναι, καθ-, Εφεστηκέναι. καθήσθαι, παρακαθήσθαι. κεϊσθαι, κατα-, προκεϊσθαι. μένειν, κατα-, Επιμένειν. — d. o. hvar, Ενιαχού. εστίν όπου. ενθα και ενθα.: än här, än der, άλλοτε άλλαχρ.: en här, en d., αλλθ£ άλλοθι.: du d. (vid tillrop), ούτος σύ.: d. ha vi det, τούτ* Εκείνο, ταύτ' Εκείνα. 2) rel., se Hvarest. — Obs. Advv. dem. (1. rel.), smnsatta af "der" och præp., återgifvas i allmht i Gr. upplöste gm præp. o. pron. dem. (1. rel.) 1. bl. det sedn. i den casus smnhanget fordrar. Jfr nedanf.

Deraf, 1) dem., Εντεύθεν. Εκ τούτου 1. τούτων, diὰ τούτο 1. ταύτα, i början af en sats, äfv. όθεν. Εξ ών. di'ά.: d. att, Εξ ών. Εκ του m. inf.: d. blir igenting, ού άυνατόν τούτο γενέσθαι, ούκ Εώ (jag tillåter det icke). 2) rel., se Hvaraf.

Deran, vara nära d. att, Εγγύς είναι του m. inf. Εγγύς τι τείνειν τού m. inf. παρά μικρόν äfv. παρ> ολίγον Ελθειν τη., inf.: vara väl, illa d., εύ

1. καλώς, κακώς εχειν 1. άιακεϊσθαι 1. πράττειν.: vara bättre d., άμεινον όιακεϊσθαι. καλλίονι τν\ τύχ?} χρήσθαι.: vi måste d., ουκ εστι φεύγειν. άνάγκη &ή.

Derefter, i tidsbet., μετά τούτο 1. ταύτα. Εκ

τούτου 1. τούτων, εϊτα. έπειτα, μετέπειτα, ύστερον.: snart d., ού πολλφ ύστερον, όλίγω 1. -ον ύστερον.: många år d., πολλοίς ετεσιν ύστερον.: dagen d , τi) ύστεραiα. — I öfr. bett. gm pron. dem. med 1. utan præp., se Efter.

Der emellan, μεταξύ, Εν μέσω, dià μέσου (αύτών 1. τούτων — alla både om rum o. tid). Se vidare Emellan.

Deremot, τουναντiον, τάναντia (skarp motsats). αλλά. dé. αύ, d'av, πάλιν ("åter").: = e-mot det, se Emot.

Derest, se Om.

Derför, 1) =för det, se För. 2) se Följ.

Derföre, 1) fördenskull, dia τούτο 1. ταύτα, άπό τούτον. Εκ τούτων 1. τούτου. Επi τούτω, ονν, άρα, τοiννν (ej i början af sats), ούκούν, ώστε, τοιγάρτοι, τοιγαρούν, όθεν, di* o (dio), dion (bl. i början).: d. att, a) om orsak, άνθ' ών. dia τό m. inf. Se vidare Emedan, b) om ändamål, ένεκα τούτου 1. dià τούτο, ϊνα. Επi τω m. inf. 2) se Hvarföre.

Derhos, se Derjemte.

Derhän, εις τούτο, εις τοσούτον, t. ex. han gick d. i öfvermod, εις τούτο 1. τοσούτον ήλθεν, προήλθεν, άφiκετο {τής) ύβρεως.: lemna d., μή άιισχυρiζεσθαι. καταλεiπειν 1. Εάν άνεξέταστον.

Deri, 1) dem., Εν αύ τω 1. τούτω (-οις). Ενταύθα. ταύτρ.: bestå d., τούτο ειναι.: d. sade du sant, τούτο ορθώς ελεγες. Ofta gm smnsättnin-gar m. Ev t. ex. vara, finnas d., Ενεϊναι.: lemna d., Εγκαταλεiπειν. Se I. 2) rel., se Hvari.

Deribland, se Ibland.

Derifrån, fr. d. stället, Εντεύθεν. Ενθένdε. Εκεiθεν, αύτόθεν. Se f. öfr. Från.

Derigenom, 1) localt, τ^ε. dià τούτου. 2) instrum. o. causalt, τούτω, τούτοις. Εκ, άπό τούτων 1. τούτον, dià ταύτα, όντως. Εντεύθεν. Ofta gm omskr. m. partt., ish. ποιών, ποιήσας. t. ex. han bad mycket, men uträttade ingenting d., πολλά dεόμενος καi λιπαρών ovdΕv dιεπράξατο.: d. råkade vi i de största faror, ταύτα ποιήσαν-τ ες τοις μεγiστοις κινdύνοις περιεπέσομεν.: d. att, dià 1. Εκ του 1. bl. τω m. inf Se Genom.

Derjemte, 1) der bredvid, se Bredvid. 2) se Dessutom.

Dermed, se Med.: i instrum. bet., se Derigenom. Ofta uttryckes det gm verbets constr. 1. gm ett part. t. ex. hd vill du säga d., πρός τi 1. τi βουλό μένος τούτο λέγεις; τi τούτο λέγεις; d. vill han säga, ταύτ* εϊπών βούλεται dηλούν.: d. uträttar du ingenting, ταύτα ποιών ovdèν περαiνεις.: gör d., ss. du vill, χρω αύτοϊς όπως βούλει. b) i temp. bet., ευθύς μετά ταύτα, καi άμα. άμα dé. Ofta gm part. af det gm smnhanget fordrade v. jemte ευθύς 1. άμα. t. ex. d. gick han bort, εύθύς ταύτα ποιήσας άπβει.: d. stod han upp, άμα ταύτα εϊπών ανέστη.

Dernäst, μετά dè τούτο. Εκ dè τούτου, εξής. Εφεξής.

Derom, se Om.

Deromkring, Εν τρ πέριξ χώρα. Εν τjj πε-ριοικidι.: folket d., οι περiοικοι, περiχωροι, πε-ριοικούντες.: 20 1. d., ώς εiκοσιν. (σχedόν) περi, άμφi τά εiκοσιν. εϊκοσιν ή αχεάόν τι τοσούτοι. Se f. öfr. Omkring.

Derpå, =på det, se På.: = derefter, se d.

Derstädes, se Der.68

Dersammastädes — Diphtong.

Dersammastädes, έν τώ αύτφ. αυτού

Dertill, = till det, se Till.: = dessutom, se d.: det går d., ούτως ϊΰται, γενήσεται.

Derunder, se Under.: det ligger ngt d., νπεσχi τι.: = mindre än det, ελαττον.: ett år 1. d., ετος η ελαττον.: d. 1. deröfver, ελαττον η πλέον.

Derur, -utur, se Ur.

Deruti, -innan, se Deri.

Dervarande, δ, η, τό έχει 1. ένταύ&α. παρών, ούσα, όν (tillfälligtvis). Ofta gm omskr., οι ταύτης τής χώρας, οι έν έχείνγι τρ χώρα οντες 1. οικούντες, ol έκείνην τήν χώραν οϊκούντες o. d.

Der var o, παρουσία, ή. έπιδημία, ή (ilandet).: under min d., έκεϊ οντος 1. παρόντος έμού.

Dervid, se Yid.: i temp. bet., έν τούτω, άμα, vanl. m. part. άμα άέ. και άμα.

Derå, se Derpå.

Deråt, localt, έκεϊσε. έντaν&οϊ. αντόσε. τ^δε, ταύτρ (hac via). Se f. öfr. At.

Deröfver, se Öfver.: =mera än det, ύπερ ταύτα, πλέον.: 70 år 1. d., εβδομήκοντα ετη ή πλείω.: litet d. 1. derunder, όλίγω πλέον ή ελαττον.

Desertera, λειποτακτείν. λειποστρατεϊν. till fienderna, αύτομολεϊν. μεταστήναι.

Desertion, λειποταξία, λειποστρατία, άστρα-τεία, άπόλειψις, ή. till fienden, αύτομολία, ή.

Desertör, λειποτάκτης, λειποστρατιώτης, ου, ο.: = öfverlöpare, αυτόμολος, ο.

Desman, μόσχος, ό.

Desperat, se Förtviflad, Ursinnig.

Despot, τύραννος, ο. δυνάστης, ον, ο. αυτοκράτωρ , ορος, ό.

De sp o ti, τυραννίς, ίδος, ή, δυναστεία, η.

Despotisk, τυραννικός, 3. βίαιος, 3 ο. 2. δυναστικός, 3.

Despotism, τυραννίς, ίδος, ή. βία, ή. ύβρις, εως, ή.

Dess, se Desto.

Dessemellan, μεταξύ. έν τω μεταξύ χρόνω.

Dessert, έπίδειπνον, έπιδόρπισμα, τό. τρα-γήματα, τρωγάλια, τά.

Dessförinnan, προτού. πρότερον. πρόσ&εν.

Dessförutan, se Utan.: =dessutom, sed.

Desslikes, se Likaledes.

Dessutom, πρός τούτοις, πρός δέ. προσέτι, ετι δέ. äfv. stundom, άλλως τε xal. Ofta gm smnsättningar m. πρός, έπί, προσεπι-, t. ex. befalla d., προσεντέλλεσΟ·αι.: gifva d., έπιδιδόναι, προσεπιδιδόναι m. fi.

Destillation, χυλισμός, 6, άποβροχή, ή.

Destillera, χυλίζειν. άποβρέχειν.

Desto, τοσούτω. Se Ju.

Detachement, τάγμα, τό. -era, λοχίζειν. άπ ο-, διατάττειν.

Detalj, μέρος, τό. τά κα&* έκαστα.: i d., καθ*' εν εκαστον. πάντα εξής.

Detaljera, διηγεϊσ&αι. έκδιδάσκειν. άκριβο-λογεϊσβ-αι. κα&* εν εκαστον διελ&εϊν.—detaljerad, λεπτομερής, 2. κα&* έκαστα, ακριβής, 2.

Devis, σύμβολον, τό. έπιγραφή, ή.: taga ngt till d., έπιγράφεσβ·αί τι.

Di (a), &ηλάζειν, -σ&αι {τινά). τιτ&εύεσ&αι {άπό τίνος).: gifva di, &ηλάζειν, τιτΰεύειν, γα-λακτοτροφείν (τινά åt ngn).

Diadem, διάδημα, τό.

Diagonal, a) adj., διαγώνιος, 2. έκ διαμέτρου. b) subst., διαγώνιος, διάμετρος, ή.

Dialekt, διάλεκτος, ή. γλώττα, ή.: d. Attiska, Ioniska, Doriska, Æoliska d., ή 1Ατ&ίς, Ἰάς, Λωρίς, Αϊολὶς διάλεκτος.

Dialektik, διαλεκτική, ή, -i k er, διαλεκτικός, ό. -isk, διαλεκτικός, 3.

Dialog, διάλογος, δ.

Diamant, ἀδάμας, ντος, ο.: af 1. ss. d., αδαμάντινος, 3.

Diameter, διάμετρος, ή.

Diarrhé, διάρροια, ή.: ngn har d., χάτω διαχωρεϊ τινι.

Dibarn, &ηλαζόμενος, 3. γαλα&ηνός, 3. νεο-γνός, 2. {ἐπιμαστίδιον) βρέφος, τό.

Dibroder, -syster, ομογάλαξ, χτος, ο, ή. ομογάλακτος, ομό&ηλος, δμότιτ&ος, ο, ή.

Diet, δίαιτα, ή.: föreskrifva en d., διαιταν.: föra en d., διαιτάσ&αι. διαίτρ χρήσ&αι.: iakttaga, hålla d., φυλάττειν διαιταν.: förberedelse gm d., προδιαίτησις, ή.

Dietetik, διαιτητική, ή.

Diger, se Tjock.

Digifning, τιτ&εία, ή. θηλασμός, ό.

Digna, καταρρεϊν. πίπτειν. συμπίπτειν.: d. under ngt, ούχ Ικανόν είναι τινι.

Digression, se Afvikelse.

Dika, ταφρενiiv. όχετοϊς διαλαμβάνειν (t. ex. πεδιον).

Dike, τάφρος, ή. οχετός, ο. αυλών, ώνος, ό.

Dikt, 1) skaldestycke, ποίημα, τό. επος, τό (ish. episkt), μέλος, τό, ωδή, ή (lyriskt).: liten d., ποιημάτιον, ἐπύλλιον, τό.: liten genredikt, ειδύλλιον, τό. 2) skaldekonst, ποίησις, ή. 3) ngt uppdiktadt, osanning, πλάσμα, τό. ἐπίνοια, ή. σόφισμα, τό. ψευδός, τό.

Dikta, 1) om skaldeverksamheten, ποιειν. 2) uppdikta, πλάττειν. ἐπινοεϊν. ψεύδεσ&αι. — diktad, πλαστός, 3. προσποίητος, 2. ψευδής, 2.

Diktan o. traktan, se Traktan.

Diktande, ποίησις, η (skaldens), ἐπίνοια, ή. ο. υν.

Diktare, se Skald.

Diktator, δικτάτωρ, ορος, δ. αυτοκράτωρ, ορος, ο.: varad., δικτατορεύειν. αὐτοκρατορεύειν.

Diktatorisk, αὐτοκρατορικός, 3. Jfr Befallande, Oinskränkt.

Diktatur, δικτατορία, -εία, ή.

Diktera, ὑπαγορεύειν.: = bestämma, Im· τάττειν.

Diktion, λέξις, ή·: skön d., εὐέπεια, ή.

Dilettant, ιδιώτης, ου, ό.

Dill, ἀνη&ον, τό.: af d., ἀνή&ινος, 3 (t. ex. στέφανος).: försatt m. d., ἀνη&ίτης, ο (t. ex. οίνος), -ϊτις , ιδος, ή.

Dimbild, ἀμυδρά οψις, ή. ἀμυδρόν εϊδω-λον, τό.

Dimension, διάστασις, ή.: utan d., ἀδιά-στατος, 2.

Dimma, ομίχλη, ή. äfv. νεφέλη, ή.: fri fr. d., ἀνόμιχλος, 2.

Dimmig, ομιχλώδης, 2.

Dimpa, se Falla.

Din, ditt, σός, ή, όν. σου. σεαυτού, ής. Ofta gm art., då intet eftertryck ligger på pron. poss.

Dingla, μετέωρον κινεϊσ&αι 1. πάλλεσβ-αι.

Diphtong, δίφθογγος, egentlig, oegentlig d., ή κυρίως, καταχρηστικώς δίφθογγος.

Direkt, εύ&ύς, εϊα, ύ. — Adv. ("direkte"), ëvd-ύ. εν&νωρον. τήν ευ&εΐαν.: d. fr. ett ställe, εκ τίνος τόπου αὐτό&εν.: vända sig d. till, προς-ιιναϊ αυτόν τον etc.

Direktion, se Riktning, Styrelse.

Direktör, se Styresman.

Disciplin, 1) tukt, κόσμος, ο. ευταξία, ή. 2) se Vetenskap.

Disciplinera, εϋτακτον και εὑπει&η ποιεϊν 1. ἀποδεικνύναι.

Disjunktiv, διαζευτικός, 3 (t. ex. σύνδεσμος). Adv. διαζευκτικές, Εκ διαιρέσεως.

Disk, τράπεζα, ή.

Diska, κλύζειν. περικλύζειν.

Diskvatten, κλύσμα, τό.

Dispens, -era, se Frikallelse, -kalla.

Disponera, 1) se Anordna. 2) se Förfo-g a. 3) stämma, förmå, διατι&έναι. πεί&ειν. προ-τρέπειν. προβ-υμίαν Εμβάλλειν. — disponerad, Επιτήδειος, 3. ο. 2. πρό&υμος, 2.: vara d., δια-κεϊσ&αι, εχειν (t. ex. ευ, κακώς), προ&υμεϊσ&αι (vara benägen).

Disponibel, έτοιμος, 3 o. gm ύπάρχειν, πα-

Disposition, 1) se Anordning.: af ett tal, διοίκησις, jJ.: göra en sdn, διοικεϊσ$αι. 2) se Förfogande. 3) författning, stämning,

Disputation, 1) ss. handling, dWAéfø, «-ywj/, ωΐO£, ο. 2) skrift, s. är ämne f. d., διατριβή, jJ.

Disputator, διαλεκτικός, 3.: öfvad d., σοφιστικός, 3.

Disputera, διαλέγεσ&αι, διαλογίζεσ&αί τινι περί τίνος, starkare, ἀγωνίζεσ&αί τινι περί τίνος.

Distichon, το'.

Distinguera, se Åtskilja, Utmärka.

Distrikt, se Område.

Disyster, se Dibroder.

Dit, Ενταύ&α. Ενταυ&οϊ. αυτό σε. Εκεϊσε. Εκει.: hit o. dit, δεύρο κάκεϊσε. άνω (τε και) κάτω.: en hit, en d., ἄλλος ἄλλοσε 1. αλλγ.: än hit än d., ἄλλοτε ἄλλοσε 1. ἀλλαχfi.: d. hrest, hrifrån, εν&α, εν&εν.: = derhän, se d. o. Obs. Dit bort, fram, in, ned, upp, ut, etc. uttryckes i allmht gm Εκεΐσε etc. o. verbets smnsättning m. d. ifrågavarande præp. t. ex. han gick dit bort, fram etc. Εκεϊσε ἀπ-, προ-, εις-, κατ-, ἀν-, Εξ-ήλ&εν.

Dithyramb, διθύραμβος, δ.: d. diktare, δι-d-υραμβοποιός, ο. -isk, δι&νραμβώδης, 2.

Ditkomst, ^ (Ικ«*σ£) ἀφιξις.: vid d., Ενταύθα ἀφικνούμενος.

Ditresa, -väg, jJ (Ικιϊσί) πορεια 1. οδός. ἀ-φ>οδος, ή.: på d., Εκεϊσε πορευόμενος 1. ἀπιών.

Dittills, μέχρι τούτου 1. τοσούτου, μέχρι τότε. προτού.

Ditåt, se Deråt.

Diversion, milit., περισπασμός, ἀντιπερι-σπασμός, ὁ. ἀντιπεριΰπασμα, τό.: göra en d. mot fienderna, ἀντιπερισπάν τούς πολεμίους.

Dividera, διαιρεϊν. -sion, διαίρεσις, ἡ.

Djefvul, κακοδαίμων, ονο;, ο. δαιμόνιον, τό. διάβολος, ὁ.: drag för d.-n, seBöfvel.: må d.-n ta dig, κάκιστ' απόλο*ο. απο-, Εκφ&είρου.: d.-n anfäkta, qptv τύχης.: d.-n rider dig, κακο-

Djefvulsk, ἀσεβέότατος, ἀνοσιώτατος, 3. κακο$, παμπόνηρος, 2.

Djerf, τολμηρός, 3. εὐτολμος, 2. θαρραλέος, 3. θ-αρρων, οί)(Χα, S-ρασύς, εϊα, iJ, Ιταμός, 3 (dsa ofta i dålig men.), παρακεκινδυνευμένος, 3 (äfventyrlig, vågad).: en d. handling, τόλμημα, τό.: en d. mska, τολμητής, ot/, oc.: vara d., d-αρρεϊν. {ἀπο)&ρασύνεσ&αι. τολμάν.: göra d., &ρασύνειν, &αρρύνειν τινά. τόλμαν Εμβάλλειν 1. Εμποιεϊν τινι.: djerft se ngn an, ὀρ&οϊς δμμασι πρόσβλεπε ιν τινά.: d. i tal, &ρασύστομος, 2.: vara d. i tal, &ρασυστομεϊν.

Djerfhet, τόλμα, τόλμη, ἡ. &αρραλεότης, ἡ. θράσος 1. d-άρρος, τό ο. &ρασύτης, Ιταμό της, η (ofta i dålig men.).: m. d., τολ^^ώ^. θ'αρροιιι/τω?.

Djerfvas, τολμάν. ἀποτολμάν. &αρρεϊν.

Djup, 1) eg., ßad-ύς, εϊα, ὑ (äfv. om en härs ställning), ofta gm πολύς, 3 (t. ex. πολλή χιών, ψάμμος, jemte βαρεία).: om horisontelt djup, äfv. ενρύς, εϊα, ὑ.: göra d., βα&ύνειν.: omätligt d., ἀβυσσος, 2. Vid angifvande af ett bestämdt mått uttryckes d. gm (τό) βά&ος vanl. i acc. t. ex. sjön är 50 famnar d., ἡ λίμνη Εστί πεντήκοντα οργυιών τό βά&ος 1. πεντήκοντα ὀργνιάς εχει τό βά&ος.: så d., τοσούτος, αὐτη, ούτο[ν) τό βά&ος.: uppställa slagtordningen 12 man d., τήν τάξιν εϊς 1. Επί δώδεκα τάττειν τό βά&ος. 2) fig., βα-&ύς, 3. äfv. πολύς, 3. μέγας, 3. δεινός, 3 o. d. t. ex. d. natt, βα&εϊα 1. πολλή ννξ.: d. fred, ßa-S-εϊα 1. πολλή ειρήνη.: d. sömn, βα&νς ὑπνος.: d. tystnad, βα&εϊα 1. πολλή σιγή 1. σιωπή.: om röst, ton, βαρύς, εϊα, ὑ.: vara i djupa tankar, σύννουν είναι.: d. insigt, πολλή Εμπειρία, ακριβής Επιστήμη.: sucka djupt, βαρύ 1. μέγα στενάζειν.: andas djupt, μέγα ἀναπνεϊν.: d. sorg, μέγα πέν&ος.: sörja djupt, μέγα τό πέν&ος ποιεϊσ&αι.: d. smärta, δεινή 1. βαρυτάτη ἀλγηδών.: d. elände, πολλή ταλαιπωρία.: det djupaste elände, Εσχάτη 1. μεγίστη ταλαιπωρία.: djupt bedröfva sig öfver ngt, δεινώς ἀλγεϊν Επί τινι. σφόδρα λυπεϊσ&αί τινι 1. Επί τινι.: vara djupt nedsänkt i skuld, κατάχρεων είναι, βεβαπτίσ&αι οφλήμασιν.

Djup, βά&ος, τό (eg. o. fig., i alla bet., äfv. = fördjupning), τό βα&ύ. βυ&ός, δ (fördjupning, ish. hafsdjupet). βαρύ της, ἡ (om röst, ton).: bl. fig., μέγε&ος, τό. πλή&ος, τό.: i djupet, βύ&ιος, 3.: slagtordningen är uppställd på ett stort, ett litet d., Επί πολλών (1. ούς), Επ* ολίγων (1. -ους) τεταγμένοι εϊσίν οι στρατιώται.

Djupgående, βα&ύπλους, βα&υτέρμων, 2 (om fartyg), βα&ύς, εϊα, ὑ (i allmht).: m. d. rötter, βα&ύρριζος, 2.

Djuphet, βαβ·ύτης, ἡ. τό βα&ύ. Jfr Djup, Djupsinnighet.

Djuplek, se Dj up.

Djupsinnig, συνετός, 3. συνετώτατος, 3. βά-$νς τήν γνώμην.: = tankfull, σύννους, 2.

Djupsinnighet, σύνεσις, ἡ. τό τής γνώμης βά&ος 1. δεινόν.

Djur, ζωον, τό (lefvande varelse). &ηριον, τό (förnuftslöst, men äfv. vildt, giftigt d., ofta m. tillagdt ἀγριον).: litet d., ζῳδιον, τό. d-ηρίδιον, τό.: ett tamt d., ημερον ζωον, τό.: underhålla d., τρέφειν ζώα.: bli ett rof f. vilda d., &ηρόβρω-τον γενέσ&αι.

Djurart, -slag, θηρίων §ϊδος 1. γένος, τό,70

Djur ar t ad — Drabba.

Djurartad, θηριώδης, 2.

Djurfång, ζωοθηρία, η.: hörande till d., ζφο-θηριχός, 3.

Djurfäktare, θηριο μάχης, ου, o. o Tofc θ·^-ριοις αγωνιζόμενος.

Djurfäktning, θηριομαχία, ή.

Djurgård, παράδεισος, ό. θηριοτροφεϊον, τό.

Djurisk, à-j/^taicfø, 2. άγριος, 3. άνους, 2.

Djuriskhet, θηριότης, fr τό θηριώδες.

Djurkrets, ζωοφόρος 1. ζωδιακός (χύχλος), ό.

Djur läkare, ιππιατρός, o.

Djurmålare, o τά ζώα γράφων.

Djurnatur, ζωότης, ή. τό θηριώδες.

Djurrike, τά τών ζώων γένη. τά ζφα.

Djurverld, τά ζώα.

Djurväxt, ζωόφυτον, τό.

Dobbel, se Spel.

Dock, i början af satsen: αλλά (starkare motsättning). δέ (svagare), μέντοι (γε), (γε) μήν (försäkrande; ej i satsens början), äfv. ουδέν ητ-rov (= icke desto mindre) o. ου μήν (mindre ofta μέντοι) αλλά (= emellertid, icke desto mindre; vanl. föregånget af μέν).: vid invändningar s. man uppkastar mot sig, καίτοι (= och likväl), äfv. μέντοι. Efter en concessiv försats 1., då eljest ett medgifvande i det föreg, innehålles, ομως, αλλ' όμως, ομως δέ (=i alla fall, men likväl); i förra fallet äfv., αλλά — γέ (τοι), αλλ' ούν — γέ ("d. åtminstone visst"). — d. icke, αλλ' ουκ. δ* ον. ου μέντοι. ου μήν (-γέ). ομως δ* ουκ m. fl.: d. ju, αλλά γάρ (δή): d. ju icke, αλλ* ού γάρ.: d. väl, δήπου, δήπουθεν (ish. iron.).: d. väl icke, ου δήπου (δήπουθεν), ου γάρ που, οϋτι που, o., i frågor s. förutsätta ett nekande svar, μών; d. åtminstone, μέντοι γε. γε μέντοι. ομως γε μέντοι.: o. dock, είτα, κατα, επειτα (i en m. förundran framställd fråga), καίτοι (ut. fråga).

Docka, 1) liten mskofigur, κόρη, η. εϊκόνιον, τό.: = marionett, νευρόσπαστον, τό.: en s. gör dockor, χοροπλάθος, o. 2) skeppsd., ή iν τοις νεωρίοις λίμνη, ό i ν τ. ν. άνάπλους. : = skepps varf i allmht, νεώρια, τά.

Dof, 1) qväfvande het, πνιγηρός, 3. πνιγώδης, 2. 2) om ljud, βαρύς, 3. άμαυρός, 3. άσαφής, 2. κοίλος, 3 (ihålig).

Dofhet, πνίγος, τό (dof hetta), βαρύτης, ή (ett ljuds) o. gm. adj.

Dofhet, -varm, se Dof 1).

Dofhjort, δορκάς, άδος, ή.

Doft, 1) fint korn, stoft, πασπάλη, η. παι-πάλη, ή.: icke ett d. af ngt, ούδε πασπάλη τινός. 2) angenäm lukt, όσμή, ή.: af offer, κνίσα, ή.: af rökverk, θυμίαμα, τό.: angenäm d., εΰοσμια, εύωδία, ή.

Dofta, πνεϊν. άποπνεϊν.: d. af ngt, όζειν, ά-ποπνεϊν τίνος. — doftande, ευώδης, εΰοδμος, 2.: af blommor, άνθοσμίας, ου, ό.

Dogm, δόγμα, τό. -atik, δογματική, ή. -a tik er, δογματικός, ό. -atisk, δογματικός, 3.

Dok, se Slöja.

Doktor, διδάσκαλος, ό.: = läkare, ιατρός, ό.

Doktrin, se Lärdom, Lära.

Dokument, se Urkund.

Dokumentera, 1) förse m. dokumenter, συγ-γραφάς 1. γράμματα ἰπιβάλλειν 1. προοάπτειν τινί. 2) se Bevisa.

Dolk, Εγχειρίδιον, ξιφίδιον, τό. κοπίς, ίδος,

η. μάχαιρα, ή. μαχαιρίδιον, τό.: krokig (Lakonisk) d., ξυήλη, ή.

Dolkstygn, πληγή η άπό του Εγχειριδίου.

Dolsk, se Lömsk, Trög.

Dom, γνώμη, ή. κρίσις, ή. διάγνωσις, dVa-γνώμη, ή.: fälla d., se Döma.: utan d. o. ran-sakning döda ngn, ἀκριτον ἀποκτεῖναί τινα.

Domare, δικαστής, ου, ό, ο δικάζων (s. dömer efter lag), κριτής, ού, ό (i allmht).: skiljed., διαιτητής, ού, ό.: d. i sjöhandelsmål, ναυτοδί-και, οι.: sätta ngn till d., καθιοτάναι τινά δι-καστήν 1. δικάζειν.: vara d., δικάζειν.: hörande till d., δικαστικός, 3.

Domareboken (i bibeln), οι κριταί.

Domarinna, δικάστρια, ή. sedn., κριτίς, ίδος,ή.

Domaresold, δικαστικός μισθός, ό. δικαστι-κόν, τό.

Domarestol, δικαστικός δίφρος, ό. βήμα, τό.

Domför, Ικανός 1. κύριος δικάζειν 1. (δια)ψη~ φίζεσθαι.

Domna, (ἀπο)ναρκάν, παραλύεσθαι (förlamas). ἀναίσθητον 1. ἀπαθή γίγνεσθαι (bli känslolös). (κατα)παύεσθαι, κοιμάσθαι (stilla sig, om smärtor). (ἀπ)αμβλύνεσθαι (förslöas).

Domning, νάρκη, νάρχησις, ή. αναισθησία ή. ἀπάθεια, ή.

Domslut, se Dom.

Domsrätt, ηγεμονία δικαστηρίου, ή (enembetsmäns). gm omskr. m. δικάζειν.: stå under ngns d., δίκας δούναι και λαβείν παρά τινι 1. υπό τίνος.: ha egen d., αὐτοδικεϊν.: s. har egen d., αὐτό δικός, 3.

Domstol, 1) se Domarestol. 2) stället der rätt skipas, δικαστήριον, τό. 3) rättskipande myndighet, διχασταί, οι. κριταί, οι. δικαστήριον, τό.: nedsätta en d., καθιστάναι 1. χαθίζειν δι-καστάς. Se vidare talesätten under Rätt.

Domän, αγροί δημόσιοι 1. τυραννικοί 1. βασιλείου (efter smnhanget), οι. ofta bl. ἀγροί. βασί-λειον, τό (i Persien).

Don, se Redskap.

Donation, se Gåfva»: göra en d. till ngn gm testamente, διατίθεσθαί τινί τι.

Dop, βάπτισμα, τό. βαπτισμός, ό. (hos Gr. motsvaradt af ἀμφιδρόμια, τά ο. δεκάτη, ή).

Dopfunt, βαπτιστήριον, τό.

Doppa, βάπτειν. βαπτίζειν. Ιμβάπτειν. δύειν.

Doppning, βαφή, ή.

Dopp sko, κέντρον, το. μύκης, ητος, ό (på svärdslida).

Dosa, πυξίς, ίδος, ή. θήκη, ή.

Dosis, δόσις, ή.

Dotter, θυγάτηρ, τρός, ή. παις, δός, ή. εκ-γονος, ή.: liten d., θυγάτριον, το', παιδίσκη, ή.: upptaga till d., εἰσιτοιεϊσθαι 1. θέσθαι θυγατέρα. Då föräldrarnes namn tillfogas, utsättes vanl. endast art. t. ex. Deianira Oeneus* dotter, Δηιάνειρα ή Οἰνέως.

Dotterbarn, ό, ή θυγατρός παις. θυγατρι-δούς, ού, ό (dotterson), θυγατριδή, ή (dotterdotter).

Dotterlig, οιος θυγατρός. ἄξιος 1. -ίως θυ-γατρός. ὡσπερ χρή θυγατέρα.

Drabant, σωματοφύλαξ, ακος, ὁ. δορυφόρος, ὁ.

Drabba, se Träffa.: d. tillsammans, se Sammandrabba.Drabbning — Dricka.

Drabbning, ουμβολή, ή. μάχη, ή. ἀγων, ώ-ο.: formlig ἀ., σταδια 1. ή συσταδόν μάχη.: d. till lands, πεζομαχία, ή.: d. till sjös, ναυμαχία, ή.: det kom till en d., μάχη Εγένετο 1. σννέστη.: leverera ngn en d., συμβάλλειν τινί 1. πρός τινα. μάχεσθαί τινι. συνελθεϊν εϊς μάχην, μάχην συνάπτειν, διά μάχης ϊέναι τινί. μάχην ποιεϊσθαί πρός τινα. Εκ παρατάξεως^ κινδυνεύειν πρός τινα.: våga en d., μάχης πειράσθαι.: börja d., ἄπτεσθαι της μάχης, συνάπτειν μάχην.: vinna en d., μάχην 1. μάχ$ νικάν 1. χρατεϊν. μαχόμε-νον νιχάν 1. χρείττω ειναι.: förlora en d., ήττά-σθαι μάχιι 1. μάχην 1. μαχόμενον.

Drafvel, υθλος, ὁ. φλυαρία, ή. λήρος, ὁ.

Drag, 1) dragning, ολκή, η. φορά,^ή. ορμή, ή. αγωγή, ή.: i, m. ett d., μια όρμ^. συνεχώς (utan afbrott).: d. m. ett nät, ὁ του διχτύου βόλος.: d. vid drickande, πόσις, χατάποσις, ή-: ett långt, djupt d., ἄμυστις, ιδος, ή.: dricka i ett d., i fulla d., ἄμυστι πίνειν ἀμυστίζειν. ελκειν ἄμυστιν.: d. af vind, luft, ή του ἀνεμου 1. πνεύματος φορά. πνοή, ή. αὐρα, ή.: = andedrag, se d. 2) det dragna, gm dragning åstadkomna, ολκος, ο. αὐλαξ, αχος, ή.: m. penna 1. pensel, διάγραμμα, γράμμα, το. γραμμή, η. χαραχτήρ, ήρος, ὁ.: ·= ansigtsdrag, se d. 3) handling, s. röjer ngns lynne, tänkesätt, τεκμήριον, τό. σημειο ν, τό. έργον, τό. πράξις, ή.: ett d. af msko-kärlek, φιλάνθρωπου ανδρός έργον.

Draga, 1) tr. a) gm dragning förflytta, röra, ελχειν. συρειν. σπάν. ἄγειν.: d. en vagn, ἄγειν ἁρμα.: solen drager vatten, ὁ ήλιος ελχει ϋδωρ.: d. svärdet, σπάσασθαι τό ξίφος.: d. en sten i ett brädspel, χινεϊν, θέσθαι, φέρεσθαι πεττόν.: d. ngn afsides, παρέλχειν τινά. λαμβάνειν τινά ιδία 1. χωρίς.: d. trupper till sig, ἀθροίζεσθαι στράτευμα ἀμφ* αυτόν, ἀναλαμβάνειν στρατιώτας.: d. trupper ur ett land, συλλέγειν στράτευμα εκ τίνος χώρας.: d. ngt öfver ngt, Επιτείνειν 1. περι-τείνειν τί τινι.: d. en klädnad öfver en annan, Επενδύεσθαι ϊμάτιον.: d. allas ögon på sig, πάντων τάς όψεις εϊς εαυτόν στρέφειν. περίβλεπτον γίγνεσθαι πάσιν.: d. ngn till ngt, ελχειν τινά Επί τι.: å. till sig (fig.), Επισπάσθαι, προς-, Επά-γεσθαί τινα. = tillegna sig, se d.: s. drager själen till ngt, ελχτιχός 1. ολκός τής φυχής πρός τι.: d. ngt efter 1. m. sig (fig.), Εργάζεσθαί τι. ἀπο-βαίνειν εις τι 1. gm επεσθαι. t. ex. brottet drager straffet m. sig, τω ἀδικήματι επεται ή τιμωρία.: d. lott, fördel, andan, slutsats, o. s. v., se d. oo. — d. af, fram, ned, upp, etc., se compp. b) gm dragning dana, ἄγειν, ἴλαύνειν, τείνειν (t. ex. τάφρον).: d. en graf omkring ngt, περι-ταφρεύειν τι.: d. en mur, τείχος Ιλαύνειν. omkring ngt, τείχος περιβάλλειν τινί. περιτειχίζειν τι.: ἀ. linier, fåror o. s. v., se d. oo. 2) intr., a) gå, tåga, χωρεϊν. Ιλαύνειν. πορεύεσθαι. ϊέναι. μετοικίζεσθαι (ändra bostad).: om en här o. fältherren, στρατεύειν. Ελαύνειν, ἄγειν.: d. i fält, στρατενεσθαι. ορμάσθαι εϊς τον πόλεμον.: d. på jagt, ζξνέναι Επί τήν θήραν.: d. till ett annat land, μετανίστασθαι εις αλλην χώραν.: d. fr. ett land till ett annat, γήν Εκ γης ἀμείβεσθαι.: d. fr. en stad till en annan, πόλιν Εκ πόλεως ἀλλάττειν. — drag (i svordomar), ἄπαγε, ερρε, ἄπερρε, (ἀπο)φθείρου, ουκ ἀποφθερεϊ (Ες κόρακας). — d. af, bort, fram etc., se motsvarande compp.

af Tåga.: d. om, se Dröja, b) om luftdrag, δια-, εϊς-, Επιπνεϊν. 3) refi. a) långsamt förflytta sig, χωρεϊν.: d. sig bort, tillbaka, ἀπο-, ἀναχω-ρεϊν.: d. sig undan f. ngn, ὑπο-, παραχωρεϊν τινι. εξίστασθαί τινι.: d. sig tillsammans, συλλέγεόθαι. συναγείρεσθαι. εϊς ταὐτόν χωρεϊν.: d. sig fr., ur ngt, ἀπαλλάττεσθαί τίνος, ἀφίστασθαί τίνος.: d. sig in, εισω χωρεϊν. εϊσιέναι. εϊσδύεσθαι (äfv. om vätskor).: d. sig fram, igenom (fig.), se Berga sig. b) sky, d. sig för ngt, ὀκνεϊν, κατοκνεϊν τι 1. m. inf. Εξίστασθαί τι.

Dragare, ὑποζύγιον, τό.

Dragfri, πυκνός, 3. εύπηκτος, 2. διέργων πνεύματος φοράν.

Draghål, se Lufthål.

Draghäst, ζύγιος 1. ὑποζύγιος ϊππος, ὁ.

Dragig, διήνεμος, 2. ου διέργων τό πνεύμα.

Draglim, ρνμα, το', ρυτήρ, ήρος, ό.

Dragning, ελκυσις, ή. ελκυσμός, ό. συρμός, ο. άγωγή, ή ο. νυ.: en lotts, κλήρωσις, ή.: krampaktig d. i lemmarne, σπασμός, ό. σπάσμα, το.: hafva en d. åt ngt, παραπλήσιον εϊναί τινι (vara snarlik), άποκλίνειν πρός, Επί τι (luta åt ngt).

Dragningskraft, τό ελκτικόν, όλκόν. ελκτική 1. ολκή δύναμις, ή. ή του Επισπάσθαι 1. Επάγεσθαι δύναμις.

Dragnot, σαγήνη, ή. άμφίβληστρον, τό.

Dragoxe, Εργάτης, ζύγιος 1. ύποζύγιος βούς, ο.

Dragplåster, μάλαγμα, τό.

Dragrem, ρυτήρ, ήρος, ό.

Dr ag ring, Επισπαστήρ, ήρος, ό (ish. på dörr).

Dragok, ύποζύγια, τά.

Drakblod, δράκοντος αϊμα, τό.: färgämnet, δρακόντεον, τό.

Drake, δράκων, οντος, ό.: lik d., δρακοντώ-δης, 2. δρακόντειος, 3.

Dram, δράμα, τό. dem., δραμάτιον, τό.: författa dramer, δραματουργεϊν.

Dramatisk, δραματικός, 3.: d. framställning, δραματοποιία, ή.: d:t framställa, δραματοποιεϊν. δραματουργεϊν.: d. författare, δραματοποιός, δραματουργός, ο.: hs verksamhet, δραματοποιία, δραματουργια, ή.

Dramatisera, προσωποποιεϊν. -ering, προς-ωποποιία, ή. Jfr Föreg.

Drapera, διακοσμεϊν. σχηματίζειν. (κομψώς) περιβάλλειν.

Draperi, περιβολή, ή. παρασκευή, ή.

Dr egei, σίαλον, τό. άφρος, ό.: full af d., σιαλώδης, 2.

Dregla, σιαλίζειν. άφρίζειν. — dreglande, σιαλοχόος, 2.

Dregling, σιαλισμός, 6.

Dreja, se Yrida, Yända.

Dressera, παιδεύειν. διδάσκειν. κατασκευάζειν τινά m. inf. Επιτηδεύειν τινά πρός τι. Jfr Tämja.

Dressering, παίδευσις, ή. κατασκευή, ή. ο.νυ.

Drick, 1) se Dryck.: mat o. d., βρωτά και ποτά. 2) det s. på engång drickes, πόσις, κατάποσις, ή.: dricka i en d., άμυστι πίνειν.: ge ngn en d. (af) ngt, δούναι τινι πίνειν 1. ρο-φεϊν τίνος.: taga en d. (af) ngt, πίνειν, ροφεϊν τίνος.

Dricka, πίνειν (m. gen., taga en drick af ngt; m. acc., då vana 1. starkt drickande skall betecknas 1. d. förtärda måttet angifves).: d. i långa, fulla drag, ελχειν. άμυστι ελχειν 1. πίνειν.72 Dricka-

άμυστίζειν. ροφεϊν.: d. i långa, svaga d. (m. tilltryckta läppar), άμύζειν.: d. vid modersbröstet, &ηλάζεσ&αι.: d. ur ngt, πίνειν εκ τίνος, äfv. εν τι>νι>.: d. en bägare vin, πίνειν κύλικα οϊνου.: d. ngt litet, ύποπίνειν (äfv. f. mycket).: begära att d., πιεϊν αίτεϊν.: gifva att d., πιεϊν όούναι. ποτίζειν. πιπίσκειν. Ofta gm smnsättningar, då vanl. drycker angifvas, t. ex. d. vin, οίνοποτεϊν.: d. oblandadt vin, άκρατοποτεϊν.: d. mjölk, γαλα-κτοποτεϊν.: d. vatten, νδροποτεϊν.: utan att ha druckit, άποτος, 2.: d. ngns skål, φιλοτησίαν Ίΐροπίνειν τινί äfv. Επιχεϊσ&αί τίνος (eg. låta skänka i åt sig f. att d. skål) o. Επίχυσιν λαμβάνειν 1. ποιεϊσ&αί τίνος. — d. ur, Εκπίνειν. — d. till, προπίνειν. b) vara drinkare, φιλοπο-τεϊν. — drucken, rusig, μεθ-ύων, ονσα, ον. μέ&υσος, 3 (ish. om qvinnor): litet d., ύποπε-πωκώς, νια, ός.: vara d., με&ύειν. κραιπαλάν.: bli d., με&ίσκεσ&αι.: göra d., με&ύσκειν.

Dricka, ζύ&ος, ό 1. τό. κρiΟ-ινος οίνος, ό. βρύτον, τό ο. βρύτος, ό. πινον, τό.

Drickbar, ποτός, 3. πότιμος, 2.

Drickning, πότος, ο. πόσις, ή. I smnsätt-ning — ποσια, t. ex. vin-d., οινοποσια, ή.: vatten-d., ύδροποσια, ή.: under, vid d., Εν πότω. παρά πότον. ìν οϊνω. παρ' οϊνον.

Drickoffer, se Dryckesoffer.

Dricksglas, ποτήριον ύάλινον, τό.

Drickspenningar, δώρον, τό. ευεργεσία, ή. Επιφορά, ή (tillägg till lön).

Dricksvatten, πότιμον νδωρ, τό.

Driffjäder, 1) eg., Ελατήρ, ήρος, ό. 2) oeg., παρόρμημα, τό. αφορμή, αιτία, ή. αίτιον, rö.

Drifhjul, κινητικός τροχός, ό.

Drifkraft, τό κινούν, κινητικόν.

Drifning, se Drifvande.

Drift, 1) se Drifvande. 2) boskapsdrift, αγέλη, ή. νομή, jJ. 3) naturlig böjelse, ορμή, ή. εφεσις, ή. Επιθυμία, ή. ερως, ωτος, ό.: o-bändig d., μανία, ή.: ha en d. till ngt, (φύσει) όρμάν, -σ&αι εις, πρός, Ini τι, φέρεσΒ·αι πρός, Επί τι, Εφίεσ&αι, όρέγεσ&αι, Ιράν, Επι&νμεϊν τίνος.: af egen d., άφ' εαυτού, ούδενός κελεύσαν-τος. Εκών, ούσα, όν. εκούσιος, 3. 4) raskhet, driftighet, τό δραστήριον, δραστικόν. Ενέργεια, ή. σπουδή, ή.

Driftig, δραστήριος, 2. δραστικός, 3. Ενεργός, 3. πρακτικός, 3.

Driftighet, se Drift 4).

Drifva, 1) tr. a) m. våld sätta i rörelse, a) eg., Ελαύνειν. άγειν. ώ&εϊν. κινεϊν.: d. boskapen på bete, Εξάγειν τά βοσκήματα Επι 1. εϊς τήν νο-μήν.: drifva boskapen till ett ställe, Εφιέναι, Επάγειν Επι τι χωρίον.: vattnet drifver hjulet, τό ν δω ρ άγει 1. περιάγει τον τροχό ν.: d. någon ur staden, Εξελαύνειν, Εκβάλλειν τινά (Εκ) τής πόλεως. : d. ngn fr. ngt, άπελαύνειν τινά άπό τίνος.: d. en nagel, en kil i ngt, ήλον, σφήνα Εμβάλ-λειν, Εμπηγνύναι τινι. — d. bort, in, ut o.s.v., s e compp. ß) fig., tvinga, förmå, Επείγειν. Ελα ύνειν. άναγκάζειν εις, πρός τι. Επάγειν, όρμάν, ηαρορμάν, προτρέπειν εϊς, πρός, Επί τι 1. m. inf.: nöden drifver mig, άνάγκη μοι. Επάγομαι 1. πείθομαι άνάγκη. b) frambringa (om växter), άνιέναι. φύειν. Εκφύειν.ζ d. rötter, skott, se d.: d. svett, Εξάγειν Ιδρώτα, ιδρωτοποιεϊν. c) utsträcka (om metall), Ελαύνειν.: af drifvet arbete,

-Dryckeskärl.

Ελατός, 3. σφυρήλατος, 2.: af drifvet guld, χρν-σήλατος, 2. d) se Bedrifva, Idka. e) d. ngt långt, πόρρω προβαίνειν, Ελαύνειν, γίγνεσθαι, ηκειν τινός.: d. ngt så långt, att, Επί 1. εις τούτο L τοσούτο προβαίνειν τινός, ώστε m. inf: de drefvo sin fräckhet så långt, εις τούτο θράσους προύβησαν (άφίκοντο, ηκον, ήλ&ον). 2) intr. a) föras utan ledning (om fartyg, moln m. m.), φέ-ρεσ&αι.: d. utför strömmen, καταφέρεσ&αι.: d. till stranden, εϊς άκτήν καταφέρεσ&αι. b) om växter, (Επ)αυξάνεσβ'αι. άνατέλλειν. άνα-, Εκβλα-στάνειν. — drifven, se Öfvad.

Drifva, σωρός ο.: lägga sig i drifvor, σω-ρεύεσ&αι.

Drifvande, 1) tr. a) eg., ελασις, ή. άγωγή, ή. κίνησις, ή. b) förmående, παρόρμησις, ή. προτροπή, ή. c) Bedrifvande, Idkande. 2) intr. a) fartygs, molns o. d., φορά, καταφορά, ή. b) växters, άνα-, Εκβλάστησις. Föröfr. gm vv.

Drifverk, μηχανή, ή.

Drill, 1) μελισμός, o (i sång), κομπισμός, ό (på instrument), τερετισμός, ό, τερέτισμα, τό (om båda). 2) se Borr.

Drilla, 1) τερετίζειν. κομπίζειν. 2) se B o rr a.

Drillborr, se Borr.

Drinkare, φιλοπότης, άκρατοπότης, πολνπό-της, ου, ό. ποτίστατος, ό. οινόφλνξ, γος, ό.

Drinkerska, φιλοπότις, ιδος, ή. ποτιστάτη, ή. οἰνόφλυξ, γος, ή.

Drista, se Djerfvas.

Dristig, -het, se Djerf, -het.

Dromedarie, κάμηλος δρομάς, ο, vanl. ή.

Dropp, νόρορρόα, ή.

Droppa, στάζε ιν. σταλάζειν. ψακάζειν. λείβε-σ&αι.

Droppbad, στακτά λουτρά, τά.

Droppe, σταγών, όνος, ή. στάλαγμα, τό.: d. af regn 1. dagg, ρανίς, ίδος, ή. ψακάς, άδος, ή.: liten d., ψακάδιον, τό.

Dr opp fr i, στέγων τό ύδωρ. άστάλακτος, 2.

Droppvis, στάγδην.: d. kommande, στα-κτός, 3.

Drott, βασιλεύς, ό.

Drottning, βασίλεια, βασίλισσα, ή. ή βασιλεύουσα.

Druckenhet, se Rus.

Drufformig, βοτρυώδης, 2.

Drufklase, se Drufva.

Drufmust, γλεύκος, τό. γλεύκινος οίνος, ό.: af d., γλεύκινος, 3.

Drufva, βότρυς, νος, ο. σταφυλή, ή.: omogen, sur d., ομφαξ, ακος, ή.: vinstocken sätter drufvor, ή άμπελος βοτρυούται.

Drummel, βλάξ, κός, ό. άμνοκών, ό.

Drunkna, πνίγεσ&αι νδατι. άποπνίγεσ&αι.

Dryad, se Nymph.

Dryck, ποτόν τό. πώμα (sämre πόμα) τό. πόσις, ή.: i dryckjom, se Drickning.

Dryckenskap, πολνποσία, ή. κω&ωνισμός, ό. άκρατοποσία, ή. πότος, ο.: begifven på d., φιλοπότης, ου, ό.: böjelse för d., φιλοποσία, ή.: = druckenhet, se Rus.

Dryckesbroder, συμπότης, ου, ό. συμποτικός, ό. φιλοπότης, ου, ο. κω&ωνιστής, ου, ό.

Dryckeskärl, ποτήριον, τό. εκπωμα, τό. (Särskilda slag af d. hos Grekerna: κάν&αρος, ό. καρχήσιον, τό. κύα&ος, ό. ακύφος, ό. κύλιξ,

ικος, ή. λεπαστή, ή. λεκάνη, ή. φιάλη, ή. κώθων, ωνος, ο. αρνβαλλο?, ο. κοτύλη, ή. κισσύβιον, τό. κέρας, τό ο. deHom., αλίκΓοι>, κιίπίλλο*',

αμφικύπελλον, τό. Se Lex.).

Dryckeslag, συμπόσιον, τό. πότος, ό. »i Εν πότοις συνουσία. συμπόται, οἵ.

Dryckesoffer, σπονδή, λο^, ή. jf

(dta ish. för döda: samtliga yanl. i pl.).: anställa ett d., σπονδάς ποιεϊσθαι. σπένδειν, -σθαι.

Dryckesvisa, σκόλιον, τό.

Dryg, a) öfverskridande måttet, υπέρμετρος, 2. περιττός, 3. b) om kärl o. d. (πολλών) cFfxw-3. χωρητικός, 3. πολλ« ^ωρώ»/ 1. δεχόμενος. ευρύς, 3. c) stor, ansenlig, μέγας, 3. πο-λιιι, 3. clfwof, 3. d) länge räckande, μόνιμος,

2. πολνι/ χρόνον Εξ-, διαρκών, ίπι πολύ άντέχων. e) se Uppblåst.

Dryghet, a) τό ύπέρμετρον. τό περιττόν. b) εύρύτης, ή. τό πολλά χωρεϊν. c) μέγεθος, τό. πλήθος, τό. d) se Följ. e) se Uppblåsthet.

Drygsel, τό πολιιι/ χρόνον Εξ-, διαρκεϊν. Επι πολύ άντέχειν.: icke ha ngn d., ταχέως, Εν βραχεί (κατ)αναλίσκεσθαι.

Drypa, 1) intr., λείβεσθαι. στάζειν. ψακά-ζειν, ψεκάζειν. ρεϊν (flyta).: drypa af ngt, άπο-στάζειν τι. ρεϊν τινι.: drypande, στακτός, 3. 2) tr., στάζειν. σταλάζειν.: ά. ngt på ngt, κατα-στάζειν τι εις τι 1. (κατά)τινός (ned öfver ngt).: d. ngt i ngt, Ενστάζειν 1. Ενσταλάζειν τι εις τι.

Dråp, φόνος, ό. σφαγή, ή. Jfr Mord.

Dråpare, se Mördare.

Dråplig, κάλλιστος, 3. χρηστότατος, 3., θειος,

3. Jfr Förträfflig.

Dråpslag, καίρια πληγή, ή.

Drägg, 1) eg., τρύξ, νγός, ή. Jfr Bottenfällning.: d. af olivolja, άμόργης, ου, ό. 2) lig. (af folk), όχλος, ο. συρφετός, ό.

Dräggig, τξυγώδης, 2.

Dräglig, άνεκτός, άνασχετός, 2. τλητός, 3. (vanl. m. negat.). φορητός, 3. μέτριος, 3.: det går mig drägligt, μετρίως πράττω.

Dräglighet, τό άνεκτόν. μετριότης, ή.

Drägt, Εοθής, ήτος, ή. στολή, ή. σκευή, ή. σχήμα, τό. Ofta gm part. περιεσταλμένος, 3. t. ex. i en skön d., καλώς περιεσταλμένος.

Dr ägt ig, έγκυος, Εγκύμων, 2. Επίφορος, 2. κυοφόρος, 2.: vara d., κυοφορεϊν. Εν γαστρί φέρειν 1. εχειν.

Drägtighet, κύησις, ή. κυοφορία, ή.

Dräng, se Tjenare.

Dräng ak tig, άνδραποδώδης, 2. ανελεύθερος, 2.

Dränka, πνίγειν υδατι. καταβαιττίζειν. άπο-πνίγειν.: i hafvet, καταποντίζειν, καταποντούν.: = blöta, s. d.

Dräpa, άπο-, κατακτείνειν. φονεύειν. άναι-ρεϊν. — dräpande (fig·), εύστοχος, 2. σαφέστατος, 3. πικρότατος, 3.

Drätsel, πόροι, οϊ. τέλη, τά. πρόσοδοι, at.

Drög, χαμουλκός, ό.

Dröja, μέλλειν, δια μέλλειν, όκνεϊν (äfv. m. inf., "d. att"), βραδύνειν, Επέχειν, διατρίβειν, χρονίζειν (bl. abs.).: d. m. ngt, άναβάλλεσθαί τι (uppskjuta).: d. länge borta, πολύν χρόνον άπεϊ-ναι.: utan att d., ού μέλλων.: det dröjde länge innan han kom, ήν πολύς χρόνος, ότε άφίκετο. oxpl ήκεν. όφίζων άφίκετο. ώψιϋθη.: d. på ett

ställe, διατρίβειν, μένειν, καταμένειν εν τινι τόπω. χρονίζειν.: d. vid ngt, προσδιατρίβειν, Εν-διατρίβειν τινί. διατρίβειν περί τι. καθήσθαι πρός τινι.: å. hos ngn, παραμένειν τινί. διατρίβειν μετά τίνος, συνδιατρίβειν τινί.

Dröjsmål, μέλλησις, διαμέλλησις, ή. μελ-λησμός, ό. όκνος, 6. τριβή, διατριβή, ή. Επίσχε-σις, ή. καθέδρα, Επιμονή, ή (qvardröjande).

Dr öm, Ενύπνιον, τό. όνειρος, ό. όναρ (bl. nom. o. acc.) τό.: ha en d., όναρ όράν. όνείρω συνεϊναι.: sända en d., φαίνειν όναρ.: en d. tillsändes mig af en gud, όναρ ορώ άπό θεού τίνος.: i d. οναρ.: icke ens i d., ού δ* όναρ.: visande sig i d., Ενύπνιος, 2.: tyda en d., κρίνειν, λέγειν, φράζειν όνειρον.

Drömbild, se Drömsyn.

Drömbok, ὀνειροκριτικά, τά.

Dr ömma, ὀνειρώττειν, ὀνειροπολεῖν (om ngt, τι; det sedn. äfv. fig.). Ενυπνιάζειν, -σθαι.: jag drömde, καθ' ὕπνον εδοξέ μοι. εἶδον ὄναρ. — drömmande, ονειρώδης, 2. νωθρός, 3, νωθής, 2 (sömnaktig).: vara d., νυστάζειν (oeg.).

Drömmande, ὀνειροπολία, ἡ. ὀνείρωξις, ἡ.

Drömmare, Ενυπνιαστής, οὐ, ὁ. o. m. partt.

Drömsyn, -villa, Ενυπνίου 1. ὀνείρατος ὄψις, ἡ. Ενύπνιον, τό. τό Επιφαινόμενον Εν τω ὕπνω. ἡ Εν τοις ὀνείροις φαντασία.: ha 1. se en d., ὁρᾶν Ενύπνιον 1. ὄναρ.

Drömtydare, -erska, ονειροκρίτης, ου, ὁ. -κρῖτις, ιδος, ἡ. δνειρόμαντις, εως, ὁ, ἡ. ὀνει-ροσκόπος, ὁ, ἡ. ονείρων υποκριτής, οὐ, ὁ.

Drömtyderi, ὀνειροκριτική, ἡ.

Dröna, νωθρεύεσθαι. σχολάζειν.

Drönare, νωθρός, 3. σχολαστής, οὐ, ὁ. b) = vattenbi, κηφήν, ἡνος, ὁ.

Du, σύ. m. tonvigt, σύγε. Ss. Subj. utsättes det bl. vid eftertryck 1. motsats.

Dualis, δυϊκόν, τό. δυϊκός, o.: i d., δ νικώ ς.

Dubbel, a) bestående af 2 delar, διπλοὐς, 3.: lägga d., πτύσσειν.: allt dubbelt 1. mångfaldigt sammanlagdt, πτυχές, πτυχαί, αι.: göra d., διπλοὐν. b) i 2 exemplar förefintlig, Λττό$·, 3. δίδυμος, 3 n. 2. c) än en gång så stor, διπλάσιος, 3.: dubbla priset, διπλασία τιμή. διπλάσιον, τό: göra dubbelt så stor, διπλασιάζειν.: dubbelt, dubbelt så mycket, διπλάσιον. δις τοσοὕτον, d) fig., om charakteren, se Falsk, Inbunden. — Ofta gifves d. gm smnsättngr med δις-, δι-, t. ex. d. portion, διμοιρία, ἡ. τό δίμοιρον. Jfr nedanf.

Dubbelbägare, ἀμφικύπελλον, τό.

Dubbelchor, διχορία, ἡ.

Dubbeldrachma, δίδραχμον, τό.

Dubbeldörr, δικλίς (θύρα), ίδος, ἡ.

Dubbelfot (i metriken), διποδία, ἡ.

Dubbelkonsonant, σύμφωνον διπλοὐν, τό.

Dubbellopp, i rännbanan, δίαυλος', ὁ (ss. sträcka), διαυλοδρομία, ἡ (sjelfva löpandet).: löpa 1. täfla i d., διαυϊ,οδρομεῖν. δίαυλον ἁμιλλάσθαι.: en s. täflar i d., διαυλοδρόμης, ου, ὁ.

Dubbelmantel, δίπϊαξ, ακος, ἡ. διπλοίς, ίδος, ἡ.

Dubbelmening, se Tvetydighet.

Dubbelnatur, διπλή φύσις, ἡ. διφυία, ἡ.

Dubbelobol, διώβολον, τό.

Dubbla, se Fördubbla.

Duell, so Envig.

Dufhane, περίστερος, o.

Dufhus, περιότερεών, ώνος, o. περιστερο-τροφεῖον, τό.

Dufhök, φασσοφόνος, φασσοφόντης, ον, ὁ.

D uf lik, 2.

Dufna, ί'ωλον γίγνεσθαι. Εξίστα-

σθαι (om vin).

Dufslag, se Dufhus.

Dufva, περιστερά, ή.: ung d., περιστεριδευς, έως, ό. περιστερίδιον, περιστέρων, τό.; vild d., πελειάς, άδος, ή. φάττα, η.

Dufven, Έωλος, 2. Εξεστηκώς, νια, ός (t. ex. οίνος).: fig., se Matt, Sömnaktig.

Duga, till ngt, χρήσιμον, Επιτήδειον, ικανόν είναι πρός τι. Εφαρμόζειν τινι 1. Επί, πρός τι.: det duger till ingenting, ούδέν όφελος αύτον.: det duger att, se Gå an.

Dugga, ψαχάζειν. ψεκάζειν.

Duggregn, χράχας, άδος, ή.

Duglig, Επιτήδειος, 3. o. 2. χρήσιμος, 3 o. 2. ικανός, 3. χρηβτός, 3. οΐχεϊος, 3. χαλός, 3. οιον δει 1. χρή. t. ex. när en d. grund är lagd, υποκειμένων οΐων δει θεμελίων.

Dugligliet, Επιτήδειο τη ς, ή. χρηστότης, ή.

Duglös, se Oduglig.

Dugtig, 1) stor, stark, άδρός, 3. μέγας, 3. δεινός, 3. καρτεράς, 3. 2) god, duglig, άγαθός, 3. καλός, 3. ικανός, 3. Επιτήδειος, 3 o. 2. χρηστός, 3. σπουδαίος, 3. δίκαιος, 3. — Adv., σφόδρα. δεινώς. ισχυρώς. μάλα. εν. καλώς.

Dugtighet, αδρό της, ή. δεινό της, ή. αρετή, ή. χρηύτότης, ή. Επιτήδειο της, ή.

Duk, ύφασμα, τό (väfnad i allmht).: d. af linne, λίνον, τό. οθόνη, ή. όθόνιον, τό.: d. af bomull, silke, βύσσινον, σηρικόν όθόνιον, τό.: = bordduk, se d.

Duka, bord, στρωννύναι (pålägga duk), παρασκευάζειν, κατασκεύαζε ιν (i allmht).

Duka under, ήττάσθαι 1. ηττω είναι τίνος, κρατεϊσθαι υπό τίνος, ύπείκειν τινί. ούχ ικανόν είναι τινι. μή φέρειν τι.

Dum, μώρος, 3, άβέλτερος, 3, ενήθης, 2 (enfaldig). άν αισθητός, 2 (slö), άνόητος, άξύνετος, 2 (utan förstånd, insigt), ηλίθιος, 3 (dåraktig). βλάξ, ακός, ό, ή, νωθής, 2 (trög till förstånd). άμαθης, 2 (som icke begriper 1. icke kan begripa). παχύς, εια, ύ (tjockhufvad). σκαιός, 3 (o-tymplig). άφνής, 2 (utan själsgåfvor).: vara d., μωραίνειν. άναισθητειν. βλακεύειν.

Dumdristig, παράτολμος, παράβολος, 2. ριψοκίνδυνος, 2. θρασύς, 3. ιταμός, 3. ϊτης, ον, ό.: vara d., παρατολμάν.

D um dr is tigh et, τόλμη, ή. θράσος, τό. θρά-σύτης, ή. ιταμό της, ή.

Dumhet, 1) abstr., μωρία, ή. άβελτερία, ή. αναισθησία, ή. άξννεσία, ή. άνοια, η. ήλιθιότης, ή. νωθεία, ή. βλακεία, ή. άμαθία, ή. σκαιότης, ή. 2) concr., gm adj, (ηι. έργον 1. τί).: begå en d., dumheter, äfv. gm adv. o. πράττειν 1. d.

Dumhufvud, βλάξ, αχός, ό. αμνοκών, δ. βλιτομάμμας, ό. μαμμάκυθος, ό. o. gm adjj., under Dum.

Dun, πτίλον, τό.: collectivt, μνούς, ό : stoppad m. d., πτιλωτός, 3.

Dunder, πάταγος, ό. κτύπος, ό.: åskans d., βροντή, ή.

Dunig, πτίλων κατάπλεως, 2.

Dundra, παταγεϊν. κτυπεϊν.: om åskanβρον-

- Dykarkonst.

τάν (äfv. fig. om talare).: det dundrar, βροντά, βροντή γίγνεται. — dundrande, (m. åskan), βρονταϊος, 3.

Dunge, se Lund.

Dunka, se Bulta.

Dunkel, 1) se Mörk. 2) oklar, ἀμαυρός, 3. θολερός, 3.: göra d., ἀμανρούν. 3) otydlig, ἀμνδρός, 3. σκοτεινός, 3. ἀσαφής, 2. ἀφανής, 2. αἴνιγματώδης, 2.

Dunkel, se Mörker.

Dunkelhet, σκοτεινότης, ἡ. ἀσάφεια, ἡ. vanl.

gm adj.

Dun st, ἀτμός, ὁ. ἀτμίς, ἰδος, ἡ.: slå blå d. f. ngn, se B ΗΩ un st a, ἀτμίζειν. ἀτμιαν.

Dun st ig, ἀτμιδώδης, ἀτμώδης, 2.

Dunstkrets, ἀήρ, ἐρος, ὁ. ὁ περιέχων o. τὸ περιέχον.

Duplett, ετερον παράδειγμα, τό.

Durk si ag, ὑλιστήρ, ἦρος, ὁ. τ ρύγοιπος, ὁ. ηθμός, σάκος, ὁ (silduk).

Du sk, σνννεφής καὶ υγρός ἀήρ. ομιχλῶδες καὶ νοτερόν.

Dussin, δωδεκάς, άδος, ἡ. δώδεκα, οι, at, τά.: dussinvis, κατὰ δώδεκα.

Dust, se Kamp.

Dvala, νάρκη, νάρκωσις, ἡ. ἀποπληξία, ἡ. αναισθησία, ἡ.: ligga i d., ναρκάν. b) djurs, φωλεία, φώλευσις, ἡ.: ligga i d., φωλεύειν. δια-ναρκάν.

Dverg, νάννος, ὁ.

Dvergaktig, -lik, ναννώδης, 2. ναννοφνής, 2.

Dväljas, se Vistas.

Dy, πηλός, ὁ. βόρβορος, ὁ. ιλύς, ύος, ἡ. θολός. ὁ.

Dyfvelsträck, σίλφιον, τό.

Dygd, ἀρετή, ἡ (förträfflighet, så väl om enskilda egenskaper s. om hela väsendet), καλοκαγαθία, ἡ (smnfattningen af alla de egenskaper, som en fullkomlig man bör ega), χρηστότης, ἡ (duglighet, sedlighet), δικαιοσύνη, δικαιότης, ἡ (rättrådighet i tänke- o. handlingssätt), δικαιο-πραγία, ἡ (rättrådigt handlande), ὁσιότης, ἡ (fromhet, i fhde till Gudomligheten), τὸ καλόν (det sedligt sköna), τὸ ἀγαθόν (det goda).: qvinlig d. (i inskr. men.), se Kyskhet.: beflita sig om dygden, διώκειν τὴν ἀρετήν. ἀρετῆς Επιμελεῖ-σθαι. Επιτηδεύειν 1. ἀσκεῖν τὴν ἀρετὴν 1. τὸ καλόν. ἀρετῆς ἀντέχεσθαι.: dygdens väg, ἡ δι* ἀρετῆς οδός.

Dygdelära, se Sedelära.

Dygdemönster, παράδειγμα ἀρετῆς, τό. πά-σαις ταῖς ἀρεταῖς κεκοσμημένος, διαφέρων εις ἀρετήν.

Dygdesam, se Kysk.

Dygdig, καλός, 3. ἀγαθός, 3. καλός καὶ αγαθός. χρηστός, 3. δίκαιος, 3. ὁσιος καὶ εὐσεβής.: vara d., καλοκαγαθία χρῆσθαι. ἀσκεῖν ἀρετήν.: om qvinnor, se Kysk.

Dygn» ἡμερα (καὶ νύξ), ἡ.

Dyig, βορβορώδης, 2. ἰλυώδης, 2. θολερός, 3.

Dyka, δύεσθαι. κατα-, ὑποδύεσθαι. (κατα)-κολυμβάν.

Dykare, 1) om mskr, (κατα)κολυμβητής, οὐ, ὁ. δύτης, ου, ο. 2) dykfågel, κολυμβίς, ἰδος, ἡ. κόλυμβος, ὁ.

Dykarkonst, κολυμβητική, η.Dylik —Dåraktig.

Dylik, τοιούτος, αύτη, οὔτο(ν). τοιόσάε, άάε, όνάε.: en d., ετερος τοιούτος.: o. dyjikt, και τα τοιαύτα.: o. mera d., και άλλα τοιαύτα.

Dymedelst, se Derigenom.

Dymling, γόμφος, o.

Dymmelvecka, ή μεγάλη ἐβάομάς (Nygr.).

Dyna, τύλη, ή. τύλε lov, τό. κνέφαλον, τό. στρώμα, τό.

Dynasti, βασιλικόν γένος, τό.

Dynga, κόπρος, ή. βόρβορος, ό.: af mulåsna, ήμιονίς, iάος, ή.: af åsna, όνίς, kΤος, ή.: af får o. getter, σπύραθος, ό o. ή.: köra d., κοπραγω-γεϊν.: samla d., κοπρολογεϊν.

Dynga, se Gödsla-

Dyngartad, κοπριώάης, κοπρώάης, 2.

Dynggrepe, i smnlig, άiκρανον, τό.

Dynggrop, κοπροβολεϊον, κοπροάοχεϊον, τό.

Dynghög, κοπριά, ή. κόπρου σωρός, ό.

Dyngig, κόπρειος, 3. κοπριώάης, 2.

Dyngkorg, κόφινος κοπροφόρος, ό.

Dyngstad, -plats, κοπροθέσιον, τό. κοπρών, ώνος, ό.

Dyning, oc Εκ χειμώνος κλύάων.

Dyn t, χάλαζα, ή.: hafva d., χαλαζάν o. χα-λαζούσθαι.

Dyntig, χαλαζώάης, 2.

Dyr, 1) eg., πολυτελής, 2. τίμιος, 3. τιμήν πολλήν εχων, ουσα, ον. πολλού άξιος, 3.: icke d., εύωνος, εύτελής, 2.: göra d., τίμιον ποιεϊν τι.: sälja ngt dyrt, πολλού 1. πολλών χρημάτων άπο-άiάοσθαi τι.: huru dyrt? πόσου; det skall komma att stå dig dyrt, μεγάλην άiκην άώσεις.: ngt kommer att stå dyrt, Επi πολλω γίγνεταi τι.: vår sorglöshet skall stå oss dyrt, Επi πολλω ράθυμου μεν.: d. tid, σιτοόεiα, σπανοσιτiα, ή. b) som säljer dyrt, πολλού πιπράσκων. 2) kär, dyrbar, φίλος, 3. προσφιλής, 2. πολλού άξιος, 3. τίμιος, 3. 3) om eder, löften o. d., se Högtidlig.

Dyrbar, πολλού άξιος, 3. τίμιος, 3. πολύτιμος, πολυτίμητος, 2. τιμαλφής, 2. πολυτελής,

2.: högst d., πλείστου άξιος.: anse d., περi πολλού ποιεϊσθαι. μέγα ποιεϊσθαι. πολλού άξιον νο-μίζειν.

Dyrbarhet, 1) ss. egenskap, τό τίμιον. πολυτέλεια, ή. 2) ss. sak, χρήμα πολυτελές, τίμιον, κάλλιστον, τιμαλφές, τό. κειμήλιον, τό. άγαλμα, τό.

Dyrd, άξίωμα, τό. άξίωσις, η. τό τίμιον. ά-ρετή, ή.

Dyrhet, μεγάλη τιμή, ή. πολυτέλεια, η.

Dyrk, ιρευάοκλείάιον, τό.

Dyrka, 1) d. upp, se Stegra. 2) vörda, tillbedja, σέβεσθαι. σεβίζειν. λατρεύειν. θρησκεύειν. τιμάν. θεραπεύειν. άσπάζεσθαι. — dyrkad, φίλ-τατος, προσφιλέστατος, 3. τιμιώτατος, 3.

Dyrkan, σεβασμός, ό. λατρεία, ή. θρησκεία, η. τιμή, ή. θεραπεία, ή.

Dyrkansvärd, σεβάσμιος, 2. σεμνός, 3. άξιος m. inf. af vv. under Dyrka.

Dyster, 1) eg., mörk, σκοτεινός, 3. ἀμαυρός,

3. 2) oeg., om blick, min, σκυθρωπός, 3. στυγνός, 3.: d. blick, min, τὸ σκυθρωπόν. σκυθρω-πασμός, o.: se d. ut, σκυθρωπάζειν.

Dysterhet, 1) eg., ἀμαυρότης, σκοτεινό της, ή. vanl. gm adj. 2) oeg., σκυθρωπόν, στυγνόν, τό. σκυθρωπό της, ή.

Då, I) adv., 1) i temp. bet., τότε. Ενταύθα, ϊνθα άή. τηνικαντα.: då f. tiden, κατ' Εκείνον

τον χρόνον. Εν τώ τότε (χρόνω).; mskrna då f. tiden, οι τότε ἀνθρωποι.: då först, τότε cTjJ (äfv. då just), τότ* ήάη. τηνικαὐτ' ήδη.: då o. då, εσθ* οτε. Ενιοτε. 2) i det fallet, under sdne omständigheter, τότε. τηνικαύτα. οὑτως, οὕτως Εχόντων,, Ofta gm (και) γάρ, när d. påpekade fallet icke är verkligt, t. ex. jag vill icke säga ngt dåligt om dem; jag vore då galen, ουκ αν ειποιμι φλαύ-ρον ούόεν περί αυτών και γάρ ἀν μαινοίμην. 3) i conciusiv bet., τοίνυν. ἀρα. ἀήτα. οὐτω ἀή. äfv. γάρ. I frågor, γάρ. ή γάρ. ἀήτα. ἀρα (ἀρ* ούν). ἀή. ἀέ.: hvad då? τί ἀέ; τί γάρ; Vid uppmaningar, ἀλλά. ἀή.: upp då, ἀλλά. ἀλλ' ΐθι. ἀλλ' ἀγε. ἀγε ἀή. — II) conj., 1) temp., δτε, ήνίκα (ish. då bisatsens handling är liktidig m. hufvudsatsens; det förra i allmht, d. sedn. m. inskränkning till en viss tiderymd). Επει, Επειἀή (då bisatsens handling helt o. hållet 1. till sitt inträdande föregår hufvudsatsens). ως. οπότε (så ofta s.) — alla m. ind. 1. opt. οταν, οπόταν, ή-νίκ' ἀν, Επάν(Επήν), Επειάάν m. conj. Stundom återgifves det m. και, ss. i uttrycken: "knapt — då", ουκ ϊφθη — και (ευθύς). "redan — då", ήάη τε — και. "ännu icke — då", οϋπω — και. t. ex. knapt hade olyckan händt mig, då (= förr än) de försökte, ουκ εφθη μοι συμβάσα ή ατυχία και Επεχείρησαν.: redan var det vid midten på dagen, då sändebud ankommo fr. konungen, ηάη τε ήν περί πλήθουσαν ἀγοράν και ἑρχονται παρά βασιλέως κήρυκες.: ännu hade de icke gjort tre slag, då Klinias inträdde, οϋπω τρεϊς ἀρό-μους περιεληλυθότε ηστην και εισέρχεται Κλεινίας. — 2)caus., Επεί. Επειάή. ώς. οτε. οπότε, δπου.: då ju, Επεί περ. Επεί γε (ἀή). Επεί τοι (και). — 3) concess., se Ehuru. — Ss. conj. återgifves "då" i alla sina bett. ofta m. part.

Dåd, ἑργον, τό. πράγμα, τό. πράξις, ή.: bistå ngn i rad o. d., ώφελεϊν τινα και εργω και λόγω. συμβουλεύειν τε και συμπράττειν τινί. σύμ-βουλον και συνεργό ν εϊναί τινι.

Dålig, κακός (compr. χειρών, χείριστος o., i moral, b., κακίων, κάκιστος), πονηρός, μοχθηρός, 3 (alla, så väl i allmht s. särskildt i moral. bet.), φαῦλος, 2 (oduglig, utan värde), εὑτελής, 2 (af ringa värde).: d. guld, ἀάόκιμος χρυσός.: d. lön, μισθός ολίγος 1. ἀάικος.: d. väg., ἀύσπορος όάός.: dåliga omständigheter, se Omständigheter.: dåliga tider, καιροί χαλεποί.: d. till helsan, se Sjuk. — Adv., se Illa.

Dålighet, 1) abstr., κακία, πονηρία, μοχθηρία, ή. φαυλότης, ή. ευτέλεια, ή.: d. till helsan, se Sjukdom.: charakterens d., κακοτρο-πια, ή. κακοί πονηροί τρόποι, οι. κακοήθεια, ή. 2) concr., = dålig gerning, κακόν ἑργον, ἀάίκη-μα, τό. πανούργημα, τό. : = dålig mska, κακός, πονηρός ἀνθρωπος, ὁ. πανοὑργος, ὁ.

Dån, βόμβος, ὁ. κτύπος, ὁ. πάταγος, ὁ. βρόμος, ὁ.

Dåna, βομβεϊν. κτυπεϊν. παταγεϊν. βρέμειν.

Dåna, λειποθυμεϊν. λειποιρυχεϊν. Εκλείπειν. Εκ-θνήσκειν. Εκλὑεσθαι. ώρακιάν.

Dåning, λειποθυμία, λειποψυχία, ή.

Dåra, se Bedåra.

Dåraktig, ἀνόητος, ἀφρων, ἀσύνετος, 2 (u-tan insigt, förstånd), ηλίθιος, 3, ἀβέλτερος, 3, εὐήθης, 2, μώρος, 3 (enfaldig, dum), ἀβουλος, 2 (obetänksam), μάταιος, 3 (utan ändamål 1. på-76

följd, fåvitsk). ἀτοπος, 2 (orimlig, befängd).: hand la dåraktigt, μωραίνειν.

Dåraktighet, se Dårskap.

Dåre, 1) gm masc. af adjj. under Dåraktig. 2) se Vansinnig.

Dårhus, ή των μαινόμενων φυλακή.: ngn är mogen f. d., Αντίκυρας δεϊ τινι.

Dårskap, 1) abstr., ἀνοια, ή. ἀφροσύνη, ἀγνωμοσννη, ή. ήλιθιότης, ή. ἀβελτερία, ή. ενή-θεια, ή. μωρία, ή. ἀβουλία, : stor d., πολλ?} ἀνοια, παράνοια, ?} (förryckthet).: göra sig skyldig till d. i ngns ögon, μωρίαν 1. ἀνοιαν ὀφλι-σκάνειν τινί. 2) concr., ἐργον ήλίθιον etc.: prata d., (ἀπο)ληρεϊν. φλυαρεϊν.

Dåvarande, ὁ, jf, το τότί 1. κ«τ' Εκείνον τον χρόνον.

Däck, κατάστρωμα, σανίδωμα% τό.: fartyg m. d., σεσανιδωμένα 1. κατάφρακτα πλοία, τά.: utan d., ἀφρακτα πλοία.

Dädan, -efter, se Derifrån, Derefter.

Däfven, se Fuktig.

Dägelig, se Vacker.

Dägga, γαλακτοτροφεϊν.

Däggdjur, ζωον γαλακτοτροφ>ουν.

Däld, αὐλωνίσκος, ο. αυλών, ώνος, oc. κοίλωμα, το'.

Däld ig, /ιοώακΓ^, 2.

Dämma, ^oiïi> (uppföra en dam), ἀπονοι;*' (gm en dam stänga). — d. af, för, in, se compp.

Dämning, 1) ss. handling, χώόις, ή. ἀπό-χωσις, 2) =dam, χώμα, τό.

Dämpa, σβεννύναι, κατασβεννύναι (om eld, lidelser), i allmht, κατέχειν. κατείργειν. κατα-, tfutfτελλi^i/. κωλiii^i/. παύειν, καταπαύειν.: = mildra (om ton, röst), ὑφιέναι. ἀμβλύνειν.

D ö, θνήσκειν, ἀποθνήσκειν. τελευτάν, μεταλ-λάττειν (τον βίον). ἀπαλλάττεσθαί (του ζήν 1. τοί βίου), mera sökta uttryck äro: καταστρέφειν (τον βίον). καταλύειν τον βίον. Εξ ἀνθρώπων ἀφανί-ζεσθαι 1. γίγνεσθαι, ϊέναι 1. ἀπιέναι εϊς τό χρεών I. εϊς θεούς, οϊχεσθαι.: d. m. ngn, συναπο-θνήσκειν τινί.: d. för ngn, ἀποθνήσκειν 1. τελευτάν υπέρ, πρό τίνος, ὑπεραποθνήσκειν τινός.: d. gm ngn, ἀποθανεϊν ὑπό 1. πρός τίνος.: d. fore ngn, προαποθνήσκειν τινός.: cl. efter ngn, Επα-ποθνήσκειν τινί.: d. af en sjukdom, ἀποθνήσκειν, τελευτάν, διαφθείρε σθαι, ἀπόλλυσθαι νόσω 1. ®πο νοσήματος.·, d. af gift, Εκ φαρμάκων ἀποθνήσκειν. : d. af hunger, λιμω ἀποθνήσκειν.: d. stilla, ευ ἀποθνήσκειν. (mots. cTνσθανατεϊν).: d. en naturlig d., αὐτομάτφ θανάτω τελευτάν.: önska, vilja dö, θανατάν.ι om jag skulle d., εϊ τι πάθοιμι. ήν τι πάθω.: oeg., d. af skratt, fruktan, blygsel, Εκθνήσκειν γέλωτι, δε ει (φόβω), αϊ-δοϊ I. ὑπό m. gen.: ryktet dör, ἀφανίζεται, θνή-σκει ή δόξα. — död, νεκρός, 3. ἀποθανών, ούσα, όν. τεθνηκώς, νια, ός 1. τεθνεώς, ώσα, ός (ώς). ἀψυχος, 2 (utan lif; mots. ἐμψυχος).: en d. kropp, νεκρόν σώμα, τό.: ngn uppgifves f. d., τεθνάναι τις ἀγγέλλεται. falskligen, τεθνάναι φημίζεται τις ψευδώς.: en f. d. utgifven s. lefver, ὑστερόποτμος, 2. döda ting, ἀψυχα, τά.: oeg., om statuer, bilder o. d., ψυχρός, 3.: borgerligen d., ἀτιμος, 2.

Död, θάνατος, oc. τελευτή (τοὐ βίου), ή. ἀ-παλλαγή του βίου, ή. τό ἀποθνήσκειν. ή του βίου καταστροφή, μοίρα θανάτου, ή. χρεών, τό (nom.

o. acc.).: en naturlig d., ή κατά φύσιν 1. αυτόματος θάνατος.: en våldsam d., βιαιος θάνατος.; en skön, lycklig d., ευδαιμων θάνατος, εύθανα-σία, η.: dö en sdn d., εὐ θνήσκειν. εὐθανατεϊν.: en ärofull d., εὐκλεής 1. ευσχήμων θάνατος, τό καλώς 1. εὐκλεώς ἀποθανεϊν.: nära döden, Επιθά-νατος, 2. θανάσιμος, 2.: vara nära döden, Επι-θανάτως εχειν. μέλλειν ἀποθανεϊν. θανάσιμον ηδη jlvai. είναι πρός τω τελευτάν 1. Επι τρ τε-λευτy τον βίον. ή τοὐ βίου τελευτή πάρεστί μοι. ordspr. σελίνου δεϊσθαι.: döden närmar sig ngn, ὁ θάνατος Επέρχεται Επί τινα 1. προσέρχεται τινι. finna döden, se Dö.: gifva döden, se Döda.: döma ngn till döden, θανατοὐν τινα. κατακρί-νειν, καταγιγνώσκειν τινός (äfv. τινί) θάνατον, καταδικάζειν, καταψηφίζεσθαι τινός θάνατον.: straffa till döden, θανάτω ζημιούν, κολάζειν. θανατούν. : föra till döden, ἀγαγεϊν τήν Επί θανάτω.: gå i döden, εϊς θάνατον ϊέναι.: lida d., ὑπομένειν τον θάνατον.: kämpa m. döden, δυς-θανατεϊν. ψυχορραγεϊν.: önska sig, längta efter döden, θανατάν.: jag är dödens (man), ἀπωλό-μην. ολωλα.: på lif o. d., περι ψυχής, περί θανάτου. περι των μεγίστων, περί των ὁλων.: slå ngn till döds, παίειν τινά εις θάνατον.: gisslas till döds, ἀπολέσθαι μαστιγονμενον.: skrika sig

till döds, κεκραγότα διαρραγήναι.: skämmas till döds, ὑπ' αιδονς Εκθνήσκειν.: skratta sig till döds, γέλωτι 1. ὑπό γέλωτος Εκθνήσκειν.

Döda, ἀπο-, κατακτείνειν, ἀποκτιννύναι, κα-τακαίνειν, sällan κπίνειν (beröfva lifvet), ἀναι-ρεϊν, φονεύειν, διαφθείρειν, δια-, καταχρήσασθαι, ἀπολλύναι (ombringa, mörda), σφάττειν, ἀπο-, κατασφάττειν (nedhugga), θανατούν (afrätta).: d. sig, ἀποκτείνειν etc. εαυτόν, ὑφ* εαυτού ἀποθανεϊν. βιάζεσθαι εαυτόν.: dödas af ngn, utom pass., äfv. ἀποθνήσκειν, τελευτάν ὑπό τίνος. — dödande, se Dödlig, 2).

Dödfödd, d. barn, νεκροτόκιον, τὸ (Sedn.). νεκρόν βρέφ>ος, τό. : nedkomma m. ett sdnt, νε-κροτοκεϊν (Sedn.). νεκρόν βρέφος τίκτειν.

Dödgräfvare, νεκροτάφος, -θάπτης, ό. ό τούς νεκρούς κρύπτων.

Dödlig, 1) döden underkastad, θνητός, 3. φθαρτός, 3. 2) dödande, θανατηφόρος, 2. θανάσιμος, 2. θανατώδης, 2. ολέθριος, 2.: om sår, hugg, καίριος, 3 o. 2.: gifva ngn ett d. bett, θανάσιμα δάκνειν τινά. 3) fig., d. fiendskap, ἄσπονδος 1. ἀδιάλλακτος έχθρα, πολλή και μεγί-στη έχθρα.: dödligt hata ngn, μϊσος σφοδρότα-τον μισεϊν τινα.: dödligt kär, δνσερως, ό, ή.: vara d. kär, δυσερωτιάν.

Dödlighet, 1) το θνητόν. θνητή φύσις, ή.

2) dödande egenskap, gm omskr. m. adjj. 1. vv.

3) mortalitet, gm ό άριθμός τών ἀποθανόντων, e. d.: dödligheten är stor, liten, πολλοί, ολίγοι εϊσίν οι αποθνήσκοντες.: stor d., φθορά, ή. πολλοί, πυκνοί θάνατοι.

Dödlik, ώσπερ νεκρός, 3. νεκρώδης, 2.: oeg., d. tystnad, stillhet, πολλή σιγή, Ερημιά (ώσπερ τεθνεώτων ἀπάντων).

Dödsblek, πελιό ς, πελιδνός, πελιτνός, 3.: bli d., πελιαίνεσθαι. πελιδνούσθαι.

Dödsblekhet, πελιό ν χρώμα, τό. πελιό της, ή.

Dödsbädd, κλίνη Εναποθανεϊν 1. Εν % ἀπο-θανεϊται τις.: ligga på dödsbädden, Επιθάνατον 1. θανάσιμον είναι. Εσχάτως διακεϊσθαι. πρός τω

πλευτάν είναι. ώς ἀποθανονμενον κατακεϊσθαι.

Dödsdag, ή τον θανάτον ημέρα, ημέρα, έν yj ἀπέθανέ τις.

Dödsdom, θανάτωσις, ή. κατάγνωσις θανά-τον, ή.: fälla d. öfver ngn, καταχρηφίζεσθαι, κα-ταγιγνώσκειν τινός θάνατον.

Dödsengel, Μοίρα, ή.

Dödsfall, θάνατος, ο. πένθος, το.

Dödsfara, ο rfc VW?^ γίστων 1. ολωϊ> κίνδυνος.: vara i d., κινδυνενειν 1. ἀγωνίζεσθαι περί τής χρνχής.: utsätta sig f. d., ἀναρρίπτειν (se under Fara) τον περί τής ψυχής κίνδννον. κινδυνεύειν ἀποθανεϊν.

Dödsfest, θανατούσια, τά.

Dödsfiende, εχθιστος, 6. αδιάλλακτος έ-χθρός, ο.

Dödsfruktan, οc του #α*>«του φόβος.

Dödshugg, -stöt, τελευταία 1. καίρια πληγή, ή-

Dödskalle, {νεκρού) κρανίον, τό.

Dödskamp, αγωνία, ή.

Dödsoffer, ένάγιΰμα, το', χοαί, ών, αι (dryckesoffer på grafven).: bringa ett d., έναγίζειν. έναγιΰμόν τελεϊν.:

bringandet af d., ἐναγισμός, ο.

Dödssjuk, ἐπιθάνατος, 2. ἐσχάτως εχων, ούσα, όν.: vara d., ἐπιθανάτως 1. ἐσχάτως εχειν.

Dödsslag, se Dråpslag.

Dödsstraff, θανάτου ζημια, ἡ. θάνατος, ὁ.: verkställning af d., θανάτωσις, ἡ.: d. är satt f. ngt, θάνατος ἐπίκειταί τινι.: bestämma d. f. ngt, θάνατον ὁρίζειν 1. ποιεϊν {ειναι) τήν ζημίαν ἐπί τινι.: han har förtjent d., θανάτου ἀξια εἴργα-σται. θανάτου δίκην ὀφλισκάνει.

Dödsstund, ὡρα, καθ1 ην ànod-νήσκει τις. τό χρεών, ἡ μοίρα.: i sin d., μέλλων ήδη ἀποθα-νεiν. ἐγγύς γενόμενος τον θανάτου. ήδη περί τό τελεντάν ὼν.

Dödssång, Ιάλεμος, δ.

Dödssäng, se Dödsbädd.

Dödssätt, θάνατος, ο (ish. i pl.), θανάτου τρόπος, ο 1. ιδέα, ή.: det hastigaste, lättaste d., ραστοζ, τάχιστος θάνατος.

Dödstanke, ἡ περί τον θανάτου σκέψις.: ha dödstankar, μελετάν θάνατον.

Dödsångest, ἀγωνία, ἡ.: vara id., ἐν ἀγων ία ειναι, ἀγωνιάν. ἀπόλλυσθαι 1. τεθνάναι φόβω 1. υπό φόβου.

Döf, κωφός, 3. ἀνήκοος, 2.: göra d., se Döf-v a.: vara d. f. ngt, ἀνήκοον ειναί τίνος.: ουκ νπακούειν τινός, ου πείθεσθαί τινι.: vara d. m. hörande öron, ἀκονοντα μή μεμνήσθαι 1. μαν-θάνειν.: predika f. döfva öron, κωφώ αδειν.

Döfhet, κωφότης, ἡ. κώφωμα, τό. κώφωσις, ἡ. ἀνηκοία, ἡ.

Döfning, 1) eg., κώφωσις. τό ἐκκωφούν. 2) oeg., κατάπαυσις, ἡ. νάρκωσις, ἡ. vanl. m. vv.

Döfva, 1) eg., κωφουν. ἐκκωφ>ονν {-ειν). 2) oeg., om ton, smärta, {κατα)παύειν. ναρκουν. {ἀπ)αμβλννειν.

Dölja, κρύπτειν, ἀποκρύπτειν (i med., d. ett inre tillstånd hos sig 1. ngt sig tillhörigt, 1. d. m. ifver), κατα-, συγκρύπτειν. ἐπικρύπτεσθαι. ἀ-φανή ποιεϊν. ἀφανίζειν.: d. ngt f. ngn, κρύπτειν, κρνπτεσθαί τινά τι. ἐπι-, ἀποκρύπτεσθαί τί τινα

1. πρός τινα. συγκρύπτειν τί τινι, äfv. τινά.: d. sig bakom ngt, ἐπηλυγάζεσθαι τι. ἐπίπροσθεν ποι-εϊαθαί τι.: vara dold, ἀποκεκρύφθαι. ἀδηλον ειναι. λανθάνειν, f. ngn, τινά.: d. f. ngn att, ἐπι-κρύπτεσθαί τινα ὡς.: du skall icke kunna d. f. din fader ditt brott, ἀδικήσας οὐ λήσεις τον πατέρα.

Döljande, ἀποκρυψις, ἡ. vanl. gm vv.

Döma, a) fälla dom, διχάζειν, κρίνειν, κρίσιν ποιεϊσθαι} γιγνώσκειν, τήν χρήφον τίθεσθαι, öfver ngn, περί τίνος.: d. rätt, ορθώς δικάζειν, κρίνειν.: å. efter lagen, συν τω νόμω τίθεσθαι την χρήφον.: cl. orätt, γνώμην ἀποφαίνειν οὐ δικαίαν. παραγιγνώσκειν.: d. lika m. ngn, το αυτό διχάζειν τινί.: d. olika, δίχα χρηφίζεσθαι.: d. ngn till ngt, καταγιγνώσκειν, καταχρηφίζεσθαι, κατακρίνειν, καταδιχάζειν τινός τι.: d. ngn fr. lifvet, καταγιγνώσκειν 1. καταχρηφίζεσθαι τίνος θάνατον.: d. ngn fri, se Frikänna, b) fälla omdöme, κρίνειν. γιγνώσκειν. κρίσιν ποιεϊσθαι. om, öfver ngt, περί τίνος.: d. lika, τό αυτό κρίνειν.: d. olika, οὐ ταύτα κρίνειν, γιγνώσκειν.: d. falskt, χρευδώς δοξάζειν. παραγιγνώσκειν.: såsom jag dömmer, ὡσπερ ἐγώ γιγνώσκω. ἐξ ὼν ἐμοί δοκεϊ. ἐμοί δοκεϊ. ὡς γ' ἐμοί κριτη χρήσθαι.: döm om min bestörtning, glädje, ἐξεπλάγην, ἐχά-ρην, πώς δοκεϊς. — d. af ngt, till ngt, se Sluta. — dömd, κατακεκριμένος, 3. κατάκρι-τος, 2. κατάδικος, 2.

Dömande, κρίσις, ἡ. διάγνωσις, ἡ. διάκρι-σις, ἡ.

Dön, se Dån.

Döpa, βαπτίζειν.

Döpelse, se Dop.

Dörr, θύρα, ή, πύλη, ή (båda oftare i plur.; det sedn. stora, höga dörrar till tempel, palats o. d. = θυρώματα, τά).: liten d., θυριον, τό. θυρίς, ίδος, ή.: tillsluta dörren, προς-, έπιθεϊ-ναι, έπισπάσαι, έφέλκειν θύραν.: tillslutna dörrar, έπικείμεναι θύραι.: slå igen dörren f. näsan på ngn, προσαράττειν τινί εϊς τό μέτωπον τήν θύραν.: stänga d., κλείειν. έγ-, έπι-, συγκλείειν.: öppna d., άνοιγνύναι{-ειν). άναπεταννυναι, äfv. άνακλίνειν, χαλάν, ένδονναι θύραν.: om portvaktare äfv. ύπακονειν τινός 1. τινί (eg. höra klappandet).: d. öppnar sig, άνοίγνυται 1. άνα-πετάννυται η θύρα.: min d. står öppen f. hr o. en, άνέωκται η θύρα ή έμή εϊσιέναι τώ βουλο-μένω 1. δε ο μένω.: klappa på d., se Klappa: för dörren, έπί ταϊς θύραις.: stå f. d. (fig.)» έπι-κεϊσθαι.: visa ngn på d., άπ-, έξελαύνειν, έκ-βάλλειν τινά.

Dörrgafvel, θύρα, η.

Dörrhandtag, έπισπαοτήρ, ηρος, ό. έπί-σπαστρον, τό (dörring, äfv. tjenande till klapp, ρόπτρον, τό, κόραξ, ακος, ό.).

Dörrhake, στρόφιγξ, ιγγος, δ. στροφεύς, δ.

D ö r r j e r η, άμφιδέαι, αι.

Dörrkarm (ofvan dörren), ζυγόν, τό. νπέρ-θνρον, τό.

Dörrpost, παραστάδες, αι. σταθμά, τά.

Dörrigel, se Rigel.

Dörrtröskel, ή τής θύρας βάσις 1. βαθμίς. ό {τής θύρας) οδός.

Dörrvaktare, θυρωρός, πυλωρός, ό. 78

E—-Efterdöme.

E.

E, 'Ε, Ε. ε ψιλόν, τό (kort E). Ή, ή, ήθα, τό (långt E).

Ebb, άνάρροια, μετάρροια, ή. άμπωτις, εως, ή.: e. o. flod, ή άνω τε και κάτω τον ωκεανού διαρροή, ή- παλίρροια, ή. ανξομείωσις, η.

Ebenholz, 'ξύλα τά άπό τής Εβένου.: af e., Εβένινος, 3. 1. m. gen. Εβένου.

Ebe η träd, εβενος, ή.

Echo, se G enlj ud.

Ed, δρκος, ο (vanl. pl.), ορκια, τά (högtidlig vid statsfördrag), άντωμοσία, διωμοσία, ύπωμο-dia, Εξωμοσία, ή (särskilda slags eder i Athen, rättegångsväsendet), πίστις, ή.: falsk e-, se Mened.: en e. vid gudarne, δρκος θεών 1. κατά τών θεών (sällan Εκ), πίστις θεών.: en dyr e., μέγας ορκος.: gå, aflägga e., δρκον ομνύναι 1. ποιεί-σθαι, äfv. διδόναι, άποδιδόναι. όρκωμοτεϊν. πι-tf τιν διδόναι.: erbjuda ngn att gå e., Επάγειν, προς-άγειν, διδόναι τινι δρκον.: erbjuda sig att gå e., προτιθέναι πίστιν. διδόναι δρκον.: antaga ngns e., δέχεσθαι, προσδέχεσθαι τον δρκον τινός (d. förra äfv. == gå en e., hrtill man uppfordras).: bifoga en e., Επομνύναι.: hålla en e., Εμμένειν δρκω. Εμπεδούν δρκον. Εμπεδορκεΐν.: bryta en e., παρα-, Εκβαίνειν, λύειν, συγχεϊν δρκον. Επιορ-κεϊν,: taga e. af ngn, (Εξ)ορκοΰν τινα. δρκον άπο -λαμβάνειν παρά τίνος.·, d. s. tager e., ορκωτής, ό.: binda ngn gm en e., ενορκον λαμβάνειν τινά. δρκω 1. -οις καταλαμβάνειν τινά.: taga på e., ομνύναι. δρκον ποιεϊσθαι.: gm e. fria sig fr. ngt, Εξόμνυσθαί τι.: på e., se E dl i gen.

Eder (pr. poss.), υμέτερος, 3. υμών.

Edgång, se Ed.

E dikt, se Påbud.

Edlig, ένορκος, 2. σνν δρκω. μεθ* δρκων.: han påstod under e. försäkran att, Επομόσας εϊπεν ή μήν m. inf.: e. försäkran, ορκωμοσία, τά.

E dl i ge η, Ενόρκως. Ενωμότως. f. öfr. Föreg.

Edsbrott, Επιορκία, ή. τὸ τους δρκον ς παρα-βαίνειν.

Edsbrytare, Επίορκος, ό. o. m. νν., se bryta Ed.

Edsfor mulär, όρκοι, οι. τὰ Εν τοις δρκοις.: e. innehåller, Εν τοις δρκοις εΐρηται.

Edsförbund, συνωμοσία, ή. συνωμόται, οι. οΐ συνωμόσαντες.

Edipligt, ή τον (Επ)ομόσαι ανάγκη.

Edsvuren, ένορκος, 2. Ενώμοτος, 2. όμωμο-κώς, υΐα, ός.

Effekt, 1) se Verkan. 2) i pl., σκεύη, τά. έπιπλα, τά (i huset).

Effektiv, se Verklig.

Efter, I) præp. 1) i ans. till rum (o. rang).: μετά m. acc. όπισθεν m. gen.: omedelbart e., Επί m. dat.: e. hvarandra, άλλος Επ' άλλω. ετε-ρος Εφ' ετέρω. εξής. Εφεξής. 2) till tiden: μετά in. acc. διά m. gen. (om afståndet mel. två tidpunkter; äfv. m. διαλιπών, ούύα, όν). ύστερον m. gen. Ofta gm omskr. m. gen. åhs. t. ex. e. Atheniensernas seger, νικησάντων τών Ά.: omedelbart e., ευθύς μετά τι 1. εκ τίνος, (ευθύς) Επί τινι.: e. en lång tid, μετά πολύν χρόνον. διά πολλού 1. μακρού χρόνου, πολλψ χρόνφ ύστερον.:

e. en kort tid, μετ' ολίγον I. ού πολύν χρόνον. δι ολίγον χρόνον.: e. ngn tid, διά χρόνον. χρόνου Εγγενομένου. χρόνον διαλιπών.: e. en stunds uppehåll, διαλιπών (ett kort, μικρόν διαλ.): e. ett år, tvi ετει ύστερον. Ενιαυτόν διαλιπών, äfv. Ενι-αντον διαλιπόντος.: en dag e. slaget, μια ημέρα ύστερον τής μάχης, μετά τήν μάχην μιά ημέρα tΙστερον.: de kommo 5 dagar e. slaget, τής αάχης ύστέρηΰαν πέντε ημέρας, πέντε ήμέραις ύστεροι άφίκοντο τής μάχης.: dagen e. slaget, τi} ύστε-ραία τής μάχης.: e. dne uppstod en annan, Επι τούτω άλλος άνέστη. — e. att hafva, m. part. aor. 3) = enligt, i öfverensstämmelse m., κατά m. acc. Εκ m. gen. mindre ofta άπό m. gen. t. ex. e. min mening, κατά τήν Εμήν γνώμην. Εκ τής Εμής γνώμης. Εκ τών Εμοι δοξάντων.: e. aftal, άπό σννθήματος.: döma e. lag, κατά τον νόμον

1. σύν τω νόμω 1. μετά του νόμου δικάζειν.: e. förmåga, κατά δύναμιν. εις δύναμιν. Εκ τών δυνατών. Stundom m. bl. dat. t. ex. e. dta resonne-ment, τούτω τω λόγω. Äfven acc. resp. då e. är = i ans. till t. ex. e. utseendet, ro ειδος.: e. härkomsten, τό γένος. Vid angifvande af en rörelse efter ett instrument nyttjas πρός m. acc. υπό m gen. 1. dat. (sällan acc.) t. ex. πρός άυ-λόν 1. υπ* αύλού 1. ανλω όρχεϊσθαι. 4) till angifvande af ändamålet f. en rörelse.: Επί m. acc. t. ex. skicka e. vatten, πέμπειν Εφ* ϋδωρ.: gå e. ved, ϊέναι Επί ξύλα.: komma till ngn e. penningar, Ελθεϊν πρός τινα Επ* άργύριον.: skrifva e. ngt, Επιστέλλειν (τινί) πέμπειν 1. κομίζειν τι. Επιστολήν πέμποντα αϊτεϊσθαί τι.: gräfva, slå (i bok) e. ngt, σκάπτοντα, άνελίττοντα ζητεϊν τι. Se i öfr. de νν. 1. nomm., m. lika præp. finnes förenad. — II) adv., όπισθεν, κατόπιν, κατ* ον-ράν (i rummet), επειτα, χρόνω ύστερον (i tiden). ύστερον o. ΰύτερος, 3. (både i rum o. tid).: många år e., πολλοίς ετεσιν ύστερον.: dagen e., ή ύστε-ραία.: året e., τό ύστερον 1. Επιγιγνόμενον ετος.: gå, fara, komma e., όπισθεν 1. ύστερον ϊέναι 1. ερχεσθαι. (Επ)ακολουθεϊν. Εφ>έπεσθαι. διώκει ν.: gå e. öfver (en flod, graf), Επιδιαβαίνειν.: ila, skynda e., σπεύδοντα 1. σπονδή επεσθαι 1. διώκειν.: blifva, stå e., se dsa vv. F. öfr. compp.. — III) conj., se Eftersom.

Efterapa, 1) se Härma, 2) gm eftergörande förfalska, παραποιεϊν, -σθαι.: mynt, παρα-κόπτειν.: sigill, παραγλύφειν. — efterapad, παραπεποιημένος, 3. ύποβολιμαϊος, 3. κίβδήλος,

2. παράσημος, 2.

Efterapning, 1) se Härmning, 2) παρα-ποίηϋις, η, ύποβολή, ή (förfalskning), παραποίη-μα, τό (det eftergjorda).

Efterbilda, se Afbilda, Efterapa. — efterbildad, άντίμιμος, 2.

Efterhörd, χόριον, τό. υστέρα, τά. δεύτερα, τά. λοχεία 1. λόχια, τά.

Efterdöme, δείγμα, τό. υπόδειγμα, τό. παράδειγμα, τό.: gifva ett e., παράδειγμα δούναι 1. είναι 1. ποιεϊν τίνος 1. bl. inf.: framställa till e., παράδειγμα ποιεϊσθαί 1. παρέχειν. Επιδει-κνύναι.: taga sig ngn till e., παραδείγματι

Efterdömlig, μιμητέ ος, 3. ἀξιος μιμεϊσθαι. ζηλωτός, 3. ζήλου ἀξιος, 3. Jfr Exemplarisk.

Efterforska, se Forska.

Efterfråga, ζητεϊν. (ἀνα-, dia-, Εκ)πυνθάνε-σθαι. (ἀν)ερωτάν. Ιστορεϊν.

Efterfrågan, -ning, ζήτηϋις, ή. Ερώτησις, ή. πύστις, εως, ή. ιστορία, ερώτημα, τό. Oftare gm w.

Efterfölja, (Επ)ακολουθεϊν, (Εφ)έπεσθαί [όπισθεν) τ^* (både og. o. oeg.).: i tiden, επεσθαι. Επιγίγνεσθαι. γίγνεσθαι μετά τι 1. ύστερον τίνος.: i embete, besittning o. d., (ftacJfytröa*.: i handlingssätt , μιμεϊσαι.

Efterföljare, -erska, ἀκόλονθος, ό, ή. Λα-cFo^o?, ό, jJ (i embete, besittning o. d.). μιμητής, o£ (i handlingssätt). F. öfr. gm

Efterföljd, -else, ἀχολουθία, η. ἀκολούθη-ØK, η. μΐμησις, ή. cFfr«cJoj^, jJ. Jfr Föreg.

Eftergift, ἀνεσις, £ ἀφεσις, rj. ϊνδοβις* »J. υπειξις, jJ. συγχώρησις, ή.

Eftergifva, 1) ir. efterskänka, ἀνιέναι. ἀφιέ-ναι. Evdidovai. ὑφιέναι, -σθαι. 2) mir., ge vika, ὑφίεσθαι, καθυφίεσθαι. Ενδιδόναι. ὑποκατακλί-νεσθαι. είχειν, ὑπείκειν.: för ngns vilja 1. mening, συγχωρεϊν, παραχωρεϊν τινι.: f. ngns önskningar, χαρίζεσθαί τινι.: f. ngns föreställningar, πείθεσθαί τινι.: icke e. f. ngn i ngt (·= stå tillbaka). οὐδενός ηττω είναι τι 1. ύστερον είναί τινι.

— eftergifven, se Medgörlig.

Efterhand, 1) se Småningom. 2) se Efter o. Efter st.

Efterhämta (efter skörd), Επικαρπολογεϊσθαι. (Επήκαλαμάσθαι.: i vingård, Επιφυλλίζειν.

Efterhängsen, φορτικός, 3. γλίσχρος, 3. λιπαρής, 2.

Efterhärma, se Efterapa.

Efterhöra, se Efterfråga.

Efterhöst, μετόπωρον, φθινόπωρον, τό (eg. motsvarande vår både höst o. efterhöst).

Efterklang, ἀπήχησις, ή. ἀπήχημα., τό.: gifva e., ἀπηχεϊν.

Efterkomma, (lyda) ἀκολονθεϊν, πείθεσθαι, ὑπαχούειν τινί. ηράττειν, διαπράτησθαι (fullgöra).

— efterkommande, oi Εηιγιγνόμενοι. οι επειτα

1. ύστερον γιγνόμενοι 1. Εσόμενοι.: ngns e., οι ἀπό τίνος, ό γεγονώς 1. εχων τήν γενεάν ἀπό 1. εκ τίνος, τό ἀπό τίνος γένος-: våra e., οι ἀφ' ημών γιγνόμενοι 1. Εσόμενοι.

Efter känning, -känsla, τά ύστερον πάθη.

Efterlefnad, gm omskr. m. vυ. under Följ.

Efterlefva, 1) se Öfverlefva. 2) lefva enligt, ηοιεϊσθαι τον βίον 1. τήν diaiTav πρός τι. διοικεϊν τον βίον χατά 1. πρός τι. ζήν χατά τι.: ~ lyda i allmht, ηείθεσθαι, ηειθαρχεϊν τινι.

Efterlemna, χαταλείπειν. λείπειν.

Efterlysa, χηρύτιειν.

Efterlåten, αμελής, 2. όλίγωρος, 2. ἀνει-μένος, 3. μαλαχός, 3. ράθυμος, 2. ουκ ἀχριβής,

2.: vara e., ὑφίεσθαι. ἀνιέναι. ἀμελεϊν. ραθυ-μεϊν. ραθύμως εχειν.: i ngt, ἀμελεϊν τίνος, ἀμελώς εχειν τινός 1. περί τι 1. πρός τι. ολι-γωρεϊν τίνος.

Efterlåtenhet, ἀμέλεια, ή. ολιγωρία, όλι-γώρησις, ή. ἀνεσις, ή. τό ἀνειμένον. ραθυμία, η.

Efterlängta, se Längta.

Eftermiddag, dειλη, ή.: d. första delen af e., δείλη ή πρωια.: d. sednare, δείλη ή οψια.

Efterräkna, se Beräkna.

Efterräkning, 1) sednare tillagd räkning, ὑστερος 1. προσκείμενος λογισμός, δ. 2) granskning af en räkning, Εξέτασις λογισμών.: hålla en e., Εξετάζειν τους λογισμούς. 3) se B e r äk η i η g.

Efterrätt, δεντεραι τράπεζαι, al. Επιφορή-ματα, τά. Επίδειπνον, Εηιδόρπισμα, τό. τραγή-ματα, τρωγάλια, τά.

Efterrättelse, se Åtlydnad.

Eftersats, ἀπόdοσις, η. τά επόμενα.

Efterse, a) undersöka, tillse, σχοπεϊν. ini-σκοπειν. καταμανθάνειν. b) se Eftersöka, c) hafva tillsyn, Επισκοπεϊν. Εφοράν. φυλάττειν.

Efterseende, σκέψις, ή. Επίσκεψις, ή. φυλακή, ή. ο. gm νυ.

Efter sinn a, se Eftertänka.

Efterskicka, 1) skicka sednare, ηροσαηο-ηέμπειν. ηροσεκηέμπειν. ηροοαηοστέλλειν. Επαπο-στέλλειν. ὑστερον πέμπειν. 2) skicka f. att hämta, μεταηέμηειν, vanl. -σθαι. μεταστέλλεσθαι. πέμπειν Επί τινα.

Efterskänka, se Eftergifva 1).

Efter skörd, ὑστερος ἀμητος, ὁ. τά ὑστερον ἀμώμενα, θεριζόμενα, καρπονμενα.

Efter si äng, se Efter k än η ing.

Efter släp ρ a·, 1) eg., χαλάν, ἀνα-, ἀπο-, Επι-χαλάν. ἀνιέναι. ὑφιέναι. 2) se Eftergifva.

Eftersmak, τό κατά τήν γλώτταν 1. Εν τζ γλώττι ὑπολειπόμενον Εκ τής γενσεως 1. μετά τήν γεύσιν.: ha bitter e. af ngt, γευσάμενόν τίνος πικρό ν τι εχειν κατά τήν γλώτταν.

Eftersom, 1) allt e., καθά{ηερ). καθό. ώς. fj. οπρ. 2) se Emedan.

Eftersommar, οχpιον θέρος, τό. όπώρα, ή.

Efterspana, Ιχνεύειν. ἀν-, Εξιχνεύειν. Ερευ-νάν. ἀν-, Εξερευνάν. μεταδιώκειν. Jfr E f t e r s ö k a.

Efterspaning, ϊχνεία, ϊχνενσις, ϊχνοσκοηία, ή. ερευνά, ή.

Efterspel, Εξόδιον, τό.

Efter st, ὑστατος, 3. ἑσχατος, 3 (ytterst).

Efter sträfva , Εφίεσθαι, ορέγεσθαί τίνος, διώκειν, θηράν τι. όρμάσθαι Εηί τι. σnουdάζετv ηερί 1. πρός, εις τι. μετιέναι τι. Επιθνμεϊν, Εράν τίνος.

Ef ter sträf v ande, εφεσις, ή. diωξις, ή. ζήλος, ό. Επιθυμια, ή. ερως, τος, ό.

Eftersyn, 1) se Tillsyn. 2) se Efterdöme.

Eftersåning, Επισπορά, ή.

Eftersäga, λέγειν (ταύτά).: = anföra hörsagor, ἀκορ εϊδότα λέγειν τι. παραλαβόντα 1. μα-θόντα 1. πυθόμενον παρ' ἀλλων λέγειν τι.

Eftersända, se Efterskicka.

Eftersätta, 1) akta ngt ringare än ngt, ὑστερον ποιεϊσθαί τί τίνος. Εν δεντέρω 1. ὑστέρω τίθεσθαί τί τίνος, ὑστερον 1. dεύτερον νομίζειν 1. ήγεϊσθαι 1. ἀγειν 1. ποιεϊν 1. τιθέναι τινά τίνος, τά dεύτερα νέμειν 1. διδόναι τινί τίνος.: utan bestämd jemförelse = försumma, καταφρονεϊν, όλι-γωρεϊν, παραμελεϊν τίνος, ὑπεροράν τι.: allt annat sätter han efter dta, τάλλα πάντα πάρεργα νομίζει πρός τούτο. 2) förfölja, μεταθεϊν. (μετα)-διώκειν. καταdιώκειν.

Επακολονθεϊν τινι. όρμάν, -σθαι μετά τινα.

Eftersöka, ζητεϊν. άναζητεϊν. Ερευνάν. Εξερευνάν. φωράν (eg. tjufgods).

Eftersökning, ζητησις, άναζήτησις, η. ερευνά, η.80 Eftertal -

Efter tal, Επίλογος, ο.

Eftertanke, διανόησις, διάνοια, ή. Εννόη-σις, έννοια, ή. σύννοια, ή. μελέτη, ή. λογισμός, ό. σκέψις, ή.: ansträngd e., φροντίς, ίδος, ή.: utan e., άνευ λογισμού, άλογίστως. άσκέπτως. tly.fi.

Eftertrakta, θηράν. θηρεύειν. διώκειν. äfv. Επιβουλεύειν (stämpla mot, m. dat.). Jfr Efter-s traf va.

Eftertrupp, ή (τής στρατιάς) ουρά. ούρα-για, ή. οπισθοφυλακία, ή. οπισθοφύλακες, οί. Ε-πίτακτοι, οι.: bilda e., ούραγεϊν, όπισθοφυλα-κεϊν.: anförare för e., ουραγός, ό.

Eftertryck, 1) af böcker, sigill o. d., άπο-μίμησις, άνατνπωσις, ή (handlingen), άπομίμη-μα, άπόγραφ>ον, τό (resultatet). Jfr Aftryck. 2) kraft, Ενέργεια, ή. δύναμις, εως, ή. Εμβρίθεια, ή. βάρος, τό.: i uttryckssättet, εμφασις, ή.: m. e., καρτερώς. δεινώς. σφόόρα. Επιστρεφώς. Εμφατικώς.: ha e., δύναμιν εχειν. δυνατόν είναι.: ett tal utan e., ψυχρός λόγος.: läsa (decla-rnera) m. behörigt e., άναγιγνώσκειν 1. διελθεϊν Εν ήθει πρέποντι.

Eftertrycka, άπομιμεισθαι. άνατυπούν.

Eftertrycklig, βαρύς, 3. Εμβριθής, 2. Ενεργής, 2. Ενεργός, 3. δεινός, 3. καρτερός, 3. Επι-στρεφής, 2. Επεστραμμένος, 3. Εμφαντικός, 3.

Efterträda, -are, se Efterfölja, -are.

Eftertänka, διανοεϊσθαι, συννοεϊσθαι. (τί 1. περί τίνος), σκοπεϊν, -σθαι (τί). μεριμνάν (περί τίνος), μελετάν (τί). φροντίζειν (περί τίνος), λογί-ζεσθαι (τι 1. περί τίνος). Ενθυμεϊσθαι (τι 1 περί τίνος).: = erinra sig, άναμιμνήσκεσθαι.

Eftertänklig , se Betänklig.

Eftertänksam, φροντιστικός, 3. σύννους, 2. διανοητικός, 3. λογιστικός, 3. Jfr Betänksam.

Efterverld, οι Επιγιγνόμενοι. ol μέλλοντες εσεσθαι. οι ύστερον γιγνόμενοι. οί έπειτα Εσόμε-νοι.: rykte hos e., ή εις τό έπειτα δόξα 1. ενκλεια.

Eftervin, δευτερίας (οίνος), ου, ό.

Efter vint er, όπισθοχειμών, ώνος, ό. μετα-χείμασις, ή.

Efter värk, ή ύστερον άλγηδών 1. οδύνη.: ef-tervärkar (hos en barnaföderska), ώδϊνες al μετά τον τόκον.

Efteråt, se Efter II).

Ega, Egare m. fl., se Äga, Ägare o s. v.

Egen, a) i fråga om besittning, = s. man sf äger, ίδιος, 3. οικείος, 3. ιδιόκτητος, οϊκειόκτη-τος, 2. vanl. m. smnsatta reflex, pron., Εμαυτού etc. 1. m. αυτός.: af e. drift, άφ* εαυτού 1. αυτός.: af egna medel, παρ' εαυτού, ιδία.: vara sin e. herre, Εφ* εαυτού είναι.: m. egna ögon se ngt, αύτόπτην εϊναί τίνος, αυτόν όράν.: anföra ngns egna ord, αυτά τά ειρημένα υπό τίνος λέγειν.: m. e. hand, αύτοχειρί. αυτοχειρία, αυτός.: göra till sin e., ϊδιουσθαι. Εξιδιούσθαι. κατακτά-σθαι. b) i fråga om karakter o. egenskaper, = u-teslutande tillhörig, ϊδιος, 3. οικείος, 3.: ofta m. είναι o. gen. πεφυκέναι m. inf.: t. ex. det är e. för ålderdomen, εστι του γήρως. πέφυκε τό γήρας.: det är e. för mskan att förakta allt, som är henne undergifvet, πέφυκεν άνθρωπος πάν τό θεραπεύον ύπερφρονεϊν. c) i sitt slag ensam, ϊδιος, 3. ιδιότροπος, 2. μονήρης, 2. μονότροπος, 2. Jfr Besynnerlig.

Egendom, 1) sak s. äges, κτήμα, τό. κτή-

Egga.

σις, ή. ϊδιον, τό.: det är min e., Ιμόν (Εμού 1. Εμαυτού) Εστίν. Εμοί Εστίν, υπάρχει μοι.: göra till sin e.,

ϊδιουσθαι. Εξιδιούσθαι. 2) allt hvad ngn äger, κτήματα, τά. χρήματα, τά. τά υπάρχοντα. τά τίνος, ουσία, ή. 3) gods på landet 1. hus i stad, χωρίον τό. άγρός, ό. οϊκησις, ή. οικία, ή.

Egendomlig, se Egen b) o. c).

Egendomlighet, se Egenhet.

Egendoms herre, δεσπότης, ό. κύριος, ο.

Egendomsrätt, se Äganderätt.

Egenhet, ιδιότης, η. ϊδιον, τό. ιδίωμα, τό. (ish. i uttrycket).: mskors, ιδιοτροπία, ή. ϊδιος τρόπος, ό. Jfr Besynnerlighet.

Egenhändig, αύτόχειρ, ό, ή. τ$ Εμαυτού, σεαυτού etc. χειρί. — Adv., αύτοχειρί. αύτοχει-ρία.: e. skrifven, αύτόγραφος, 2. ιδιόγραφος, 2.

Egenkär, φίλαυτος, 2. αυθάδης, 2.

Egenkärlek, φιλαυτία, ή. αυθάδεια, ή.

Egenmyndig, -mäktig, αυθάδης, 2. Εξουσιαστικός, 3, αυτεξούσιος, 2 (Sedn).: = våldsam, βίαιος, 3 o. 2. — Adv., αυθάδως. κατ' αύ-θάδειαν. äfv. δι' εαυτού, t. ex. i allt handla e., πάντα δι' εαυτού ποιεϊσθαι.: e. tillegna sig ngt, δι' εαυτού εχειν τι-: förfara e., αύθαδιάζεσθαι. Εξουσιάζειν. αύτογνωμονεϊν. = våldsamt, βιάζε-σθαι. βία χρήσθαι.

Egenmyndighet, -mäktighet, αυθάδεια, ή. τό αϋθαδες.

Egen nytta, φιλοκέρδεια, ή. πλεονεξία, ή. Jfr Girighet.

Egennyttig, φιλοκερδής, 2. πλεονέκτης, ου, ό. Jfr Girig.

Egensinne, -ighet, Ισχυρογνωμοσύνη, ή. δυστραπελία, ή. δυσκολία, ή. αυθάδεια, ή.

Egensinnig, Ιδιογνώμων, μονογνώμων, 2. δύστροπος, 2. δυστράπελος, 2. δύσκολος, 2. δυς-χερής, 2. αυθάδης, 2.: vara e., δυστραπέλως εχειν 1. διακεϊσθαι. ϊδιογνωμονεϊν, μονογνωμο-νεϊν (Sedn.).

Egenskap, τό ϊδιον 1. οίκεϊον (egendomlig beskaffenhet), δύναμις, ή (verkande e.). εξις, ή, ποιότης, ή (beskaffenhet). Jfr Beskaffenhet. Ofta bl. gm art. o. gen. 1. περί m. acc. t. ex. djurens egenskaper, τά τών ζώων 1. τά περι τά ζώα.: det är en e. hos, gm gen. (m. Εστί), t. ex. frihet fr. fel är det högsta och bl. en e. hos Gud, μέ-γιστον και θεού μόνον τό άναμάρτητον.: en god e., άρετή, ή. αγαθόν, τό.: en dålig e., κακόν, τό.\ jag har en e., πρόσεστί μ οί τι.: hafva sådane egenskaper, τοιούτον είναι.

Egentlig, 1) uteslutande 1. företrädesvis tillhörande, κύριος, 3. ϊδιος, 3. οικείος, 3.: e. uttryck , κυρία λέξις, ή.: m. det egentliga uttrycket, κνριολέκτως, -λεκτικώς. 2) noggrann, sann, ά-κριβής, 2. απλούς, 3. άληθής, 2. άληθινός, 3. γνήσιος, 3. o. gm αυτός.

Egentligen, άκριβώς. άπλώς. (ώς) άληθώς. τώ όντι. άτεχνώς. Ετεόν (i fråga t. ex. hd är dta e.*, τί Εστι τούτο Ετεόν).: icke e., ού πάνυ (τι).: e. att tala, άπλώς, άκριβώς είπεϊν.: enl. föregifvande, men e., λόγω μέν, εργφ δέ.

Egenvilja, -villig, se Egensinne, -sin-

niS' , , c

Egg (på knif o. d.), ακμη,^η. στόμα, τό.

Egga, παροξύνειν. παρορμάν. Εποτρύνειν. (àν)e-ρεθίζειν. παρακελεύεσθαι.Egna — Element.

81

Egna, άναδεικνύναι. κατονομάζει, χαρίζε-σ&αι.: åt Gud, se Helga.: e. flit, omsorg, uppmärksamhet, sed. oo.: e. sin tid, (κατ)αναλίσκ ειν τον χρόνον (εις τι, äfv. Επί τινι).: e. sig 1. sina krafter åt ngt, διδόναι εαυτόν εις τι. σχολάζειν τινί, äfv. πρός τι. σχολήν ποιεϊσ&αι πρός τι. προς-κεϊσ&αί τινι. άνακεϊσ&αι πρός τι. σπουδάζειν περί τι Επιτηδεύειν τι.: e. sig åt ngn (ngns umgänge), σχολάζειν τινί.: e. ngn sin tjenst, ύπη-ρετεϊν τινι. &εραπεύειν

τινά. b) e. sig (om saker), se Passa.

Egoism, -istisk, se Egennytta, -nyttig.

Eho, se Hvilken (än).

Ehuru, 1) se Huru (än). 2) = fastän, ει καί m. ind. καί 1. καίπερ m. part. ofta bl. part.

Ehvad, Ehvem, Ehvar, Ehvart, se Hvilken, Hvar, Hvart (än).

Ej, se Icke.

Eja, se Ack att.

Ek, (Jtøfc, νός, ή.: af e., δρύινος, 3.

Eka, σκάφη, ή. σκάφος, τό.

Ekbark, φλοιός, ό (άπό) τής δρυός.

Ekliptika, λοξιάς, άδος, ή.

Eklöf, φύλλον τό (άπό) τής δρυός.

Eklöfskrans, δρυός στέφ>ανος, ό.

Ekollon, βάλανος, ή (άπό τής δρυός), δρυο-βάλανος, ή.: ätbart e., άκυλος, ή,

Ekonom, -mi, se Hushållare, Hushållning.

Ekorre, σκίουρος, ο.

E kr a, κνήμη, ή. κνημία, ή.

Ekskog, δρυμός, ό. δρυμών, ώνος, ό.

E k trä, ξύλα δρύινα 1. άπό τής δρυός, τά.

Elak, κακός, 3. κακοή&ης, 2. κακούργος, 2. πονηρός, 3.: om sjukdomar, se Följ.

Elakartad (om sjukdom), θηριώδης, 2. χαλεπός, 3.: ett e. sår, d-ηρίωμα, τό·: bli e., &η-ριουσ&αι.

Elakhet, κακό της, κακία, ή. κακοήθεια, ή. κακοτεχνία, ή. κακουργία, ή. πονηρία, ή.: = elak gerning, κακούργημα, τό.

Elasticitet, ύγρότης, ή. -isk, υγρός, 3.

Eld, l)eg., πυρ, πυρός, τό (i allmht; äfv. o-eg., t. ex. ögats: pl. τά πυρά, ish. vakteldar), φλόξ, γός, ή (lågande), λιγνύς, υος, ή (rykande e.). πυρ-καιά, ή (eldsvåda), πυρσός, φρυκτός, ό (ish. i pl., signal-e.).: upptända e., πυρ καιειν, άνακαί-ειν, Εναύειν, ποιεισΒ-αι, (Εξ)άπτειν.: upptända o. underhålla e., πυρπολεϊν.: slå e., τά πυ^εία συν-τρίβειν (gm gnidning).: sätta e. på, πυρ προς-φέρειν 1. Εμβάλλειν 1. Ενιέναι.: fatta e., πυρ δέ-χεσ&αι. Εμπίπρασ&αι.: ödelägga m. e., πυρπολείν, i grund, καταπυρπολεϊν.: frusta e., πυρ πνεϊν, άναδιδόναι. φλόγας άναπέμπειν 1. άναφυσάν.: gå gm e., διά πυρός Ιέναι 1. βαδίζειν (äfv. fig·)·· gifva e. (m. skjutgevär), πυροβόλοις βάλλειν. άφι-έναι τά βέλη.: hoppa ur askan i e., (ordspr.) κα-πνόν λιπόντα εις πυρ Εμπίπτειν. 2) fig., häftighet, lidelsefullhet, ορμή, ή. πά&ος, τό. &υμός, ό.: tala m. e., δεινώς λέγειν.: brinna af lidelsernas e., τοις δεινοτάτοις πά&εσι συνέχεσ&αι.: brinna af kärlekens e., ερωτι τήκεσ&αι 1. καιεσ$αι.

Elda, 1) intr., πυρ καίειν 1. ποιεϊσ&αι. πυρπολειν. 2) tr., a) eg., &ερμ αίνειν, διαδερμαί-νειν. d-άλπειν. b) fig., Εκφλέγειν τινά. άκονάν τινα 1. τον d-υμόν τίνος, παρορμάν τινα. Ιποτρύ-νειν τινά.

Eldaktig, -artad, πυροειδής, 2.

Eldbrand, δαλός, ό. πυρσός, ό.

Eldbrasa, πυρκαιά, ή. πυρ, τό.

Elddon, πυρεῖα, τά.

Elddyrkare, οι τό πυρ σεβόμενοι, πύραι-&οι, οι.

Eldfara, ό Εκ πυρκαιάς κίνδυνος.: vid e.f πυρκαιάς γενομένης.: vara i e., κινδυνεύειν κακώς πάσχειν διά πυρκαιάς. κινδυνεύειν υπό του πυρός.

Eldfarlig, κίνδυνον εχων πυρκαιάς 1. πυρός.

Eldfast, άσφαλώς εχων πρός τό πυρ. άμύνων 1. ύπομένων τό πυρ.

Eldfängd, καυσιμώτατος, 3. ραδίως Εμπιπρά-μενος 1. πυρ δεχόμενος, ραδίως Εκφλεγό μένος (äfv. fig·)·

Eldfärg, πυρρότης, ή.

Eldfärgad, πυροειδής, 2. φλόγινος, 3. φλο-γοειδής, 2. πυρρός, 3.

Eldgaffel, σκάλευ&ρον, τό.

Eldgevär, πυροβόλον οπλον, τό.

Eldgnista, σπιν&ήρ, ήρος, ό. φέψαλος, ό.

Eldig, διάπυρος, 2. Εμπα&ής, 2. γοργός, 3. οξύς, εια, ύ. σφοδρός, 3. δεινός, 3.: eldigt vin, οίνος οξύς 1. μαινόμενος.

Eldkula, σφαίρα πυροειδής, 2.

Eldprof, ή έκ 1. διά του πυρός βάσανος.: bestå e., èν πυρί δοκιμάζεσ&αι.

Eldröd, se Eldfärgad.

Eldsignal, 1) gm eld gifvet tecken, πυρσός, ό. φρυκτός, ό (ish. i pl.).: gifva e., πυρ-σεύειν. φρυκτωρείν.: gifvandet, φρυκτωρία, πυρ-σεια, ή.: en s. gifver e., φρυκτωρός, ό. 2) se Brandsignal.

Eldsken, πυρ, τό. σέλας, αος, τό.

Eldslåga, φλόξ, γός, ή.

Eldsprutande, πυρ πνέων 1. άναπέμπων 1. άναφυσών.

Eldstad, πυρά, ή. Εσχάρα, ή.

Eldström (ur berg), ρύαξ, ακος, ό (m. 1. u-tan πυρός), ρεύμα πυρός, τό.

Eldstål, πυρεϊον, τό.

Elds\dda, Εμπρησμός, ό. πυρκαιά, ή.: en e. utbryter, πυρκαιά γίγνεται.

Eld tång, πυράγρα, ή.

Elefant, Ελέφας, ντος, ό.

Elefantförare, Ελεφαντιστής, ό. ό τους Ελέφαντας τι&ασεύων.

Elefajitsjuka, Ελεφαντίασις, ή.: lida af e.t Ελεφαντιάν.

Elegans, γλαφυρότης, ή. κομψό της, ή. τό κομχρόν. άβρότης, ή. τό άβρόν.

Elegant, γλαφυρός, 3. κομψός, 3. άβρός, 3.

Elegi, Ελεγεία, ή. Ελεγειον, τό. ελεγος, ο.

Elegisk, Ελεγεϊος, 3.

Elektricitet, ηλεκτρική δύν α μις, ή. -icitets-maskin, ηλεκτρική μηχανή, ή. -i ser a, ήλεκτρί-ζειν. -isk, ηλεκτρικός, 3. (Nygr.).

Element, στοιχεϊον ο. (sedn.) στοιχείωμα, τό. άρχή, ή.: verldens elementer, αι άρχαί.: en vetenskaps elementer,

τὰ στοιχεία.: undervisa i elementerna, τὰ πρῶτα στοιχεία διδάσκειν. κατα-στοιχίζειν 1. -στοιχειοὐν.: ngt är mitt e., πέφυκα Ενδιαιτάσ&αί τινι (jag kan bl. lefva i ngt, t. ex. οι Ιχ&ΰες ὑδατι). ηδομαι 1. χαίρω διατριβών εν τινι (jag uppehåller mig gerna på ett ställe) 1. ποιών τι (vid en sysselsättning).: här är han i sitt

e., Ενταύθα δήΐ ει nov ἀλλοθι, βιώσιμον αὐτὼ (= är han lyckligast). Ενταύθα κράτιστος δή Εαυτού φαίνεται (= visar han sin största duglighet).: är det = älsklingssak, ηδονή, ἡ. — hörande till elementerna, elementar-, στοιχειώδης, 2. στοι-χειωτικός, 3. στοιχειωματικός, 3.

Elementarkunskap, ἡ περί τὰ στοιχεία Επιστήμη. γράμματα, τά. γραμματική, ἡ.

Elementarlärare, γραμματιστής, ὁ. γραμματοδιδάσκαλος, ὁ. στοιχειωτής, ὁ. ὁ τὰ {πρώτα) γράμματα διδάσκων.

Elementarskola, γραμμ,ατείον, γραμματο-διδασκαλεΐον, το.

Elementarundervisning, γράμματα, τά. στοιχείωσις, ἡ (Sedn.).: meddela e., γράμματα διδάσκειν.

Elev, se Lärjunge. Elf, se Flod.

Elfenben, Ελέφας, ντος, ὁ.: af e., Ελεφάν-τινος, 3.: inlagd m. e., Ελεφαντόδετός, 2. Ελε~ φαντοκόλλητος, 2.

Elfva, ενδεκα.: ss. siffra, ια'.: talet e., tv-δεκάς, άδος, ἡ.: e. gånger, ενδεκάκις.: e. månaders, ενδεκάμηνος, 2.·. e. dagars, ενδεκα ημερών.: e. fots, ενδεκάπους, οδος, ὁ, ἡ.: e. alnars, εν-δεκάπηχυς, 2. — d. elfte, ενδέκατος, 3.: på elfte dagen, Ενδεκαταΐος, 3.: f. det elfte, τὸ εν-δέκατον.: elftedel, ενδέκατον μέρος, τό. ενδεκα-τημόριον, τό.: två elftedelar, δύο μέρη τών ενδεκα. -årig, ενδεκαετής, 2. vanl. ενδεκα Ετών. Elg, ἀλκη, ἡ.

E lid era, Εκθλίβειν. -sion, εκθλιψις, ἡ. Eljest, se Annars.

Eller, ἡ.: antingen — θ., se Antingen: hvarken— e., se Hvarken: om — e. (i dubbelfråga), se Om. Yid talbestämningar, som båda kunna vara riktiga, emedan antalet icke är f. d. talande noga bekant, nyttjas utom η äfv. καὶ (mera sällan καὶ — καὶ). t. e. 3 e. (à) 4 gånger, τρίζ καὶ τετράκις. Vid hopade frågor återgifves e. m. ἀλλά.

Ellips, ελλειψις, ἡ. -ρ ti sk, Ελλειπτικός, 3. Elixir, πότιμον, τό.

Eloge, ἐπαινος, ὁ. Εγκώμιον, τό.: gifva ngn en e., Επαινεΐν τινα.

Elände, κακά, τά. ἀθλιότης , ἡ. ταλαιπωρία, ἡ. δυστυχία, ἡ. κακοδαιμονία, ἡ. κακοπάθεια, ἡ.: vara i e., ταλαιπωρεΐν. δνστυχεΐν. κακοδαιμονεΐν. κακοπαθεΐν.: tillbringa sitt lif i e., κακοπαθουν-τα διαζήν.: störta ngn i e., περιβάλλειν τινὰ κακοΐς.

Eländig, ἀθλιος, 3 (plågad, nedtryckt), ταλαίπωρος, 2, τλήμων, 2, σχέτλιος, 3 (s. har mycket att utstå). Ελεεινός, 3 (ömkansvärd), δυστυχής, 2. κακοδαίμων, 2. δυστυχών, 3. κακώς πάσχων, 3.: — dålig, se d.

Eländighet, se Elände.: = dålighet, usel-het, se d. oo.

Emalj, ἐγκαυμα, τό. εγκαυστος γραφή, ἡ. -era, Εγκαίειν. -ör, Εγκαυστής, οὐ, ὁ.

Emballage, Ενείλημα, τό. -era, Ενειλεΐν, ngt i ngt, τί τινι 1. εν τινι.

Embargo, ἡ τών νεών κατοχή, σύλη, ἡ. σύλα, τά.: lägga e. på skepp, κατέχειν ναύς.

Embete, ἀρχή, ἡ, äfv. τέλος, τὸ (öfverhets-e.). τιμή, ἡ (m. bibegrepp af heder o. anseende). λειτουργία, ἡ (förenadt m. utgifter), τάξις, ἡ (post).:

tillträda ett e., εΐσιέναι 1. καθίστασθαι εις αρχήν 1. εις τέλος. Εν τέλει γίγνεσθαι.: få ett e., λαγ-χάνειν ἀρχήν (gm lott).: innehafva, bekläda ett e., τιμήν 1 τέλος εχειν. ἀρχειν ἀρχήν. Εν τέλει είναι, λειτουργεΐν (en leiturgi).: nedlägga ett e., Εξίστασθαι 1. ἀπαλλάττεσθαι τής ἀρχής.: lefva u-tan e., ΐδιωτενειν. σχολβ διάγειν. σχολήν εχειν.: å embetes vägnar, Εκ τών προσηκόντων, δημοσία. Jfr Skrå.

Embetsbroder, συνεργός, ὁ. ὁ τὴν αν τὴν τάξιν 1. τιμὴν εχων. σννάρχων, ὁ.: vara e., σννάρ-χειν.: e. i ett krigsbefäl, συστράτηγος, ὁ.: vara en sdn, συστρατηγεϊν.

Embetsdrägt, στολή ἡ καθήκουσα.

Embetsförvaltning, ἀρχή, ἡ. τὸ ἀρχειν.: under ngns e., παρὰ τὴν αρχὴν τίνος, ἀρχοντος τίνος.

Embetsgöromål, τὰ καθήκοντα, τὰ τῆς ἀρχῆς.

Embetsifver, σπουδαιότης, προθυμία (ὡἱ ἀρχοντος 1. τιμὴν ἐχοντος), ἡ.

Embetsmän, ὁ τιμὴν 1. ἀρχὴν εχων. Επιστάτης, ὁ (som är satt öfver ngt), προστάτης, ο (föreståndare).: de högsta, staten styrande embetsmännen, οι ἀρχοντες. al ἀρχαί. τὰ τέλη. οι Εν τέλει όντες. οι Επὶ τῶν πραγμάτων.

Embetsmannaval, ἀρχαιρεσίαι, αι.: hålla e., ἀρχαιρεσιάζειν. ἀρχάς αιρεϊσθαι.

Embetsmin, σεμνότης, ἡ. τὸ σεμνόν.: taga på sig e., σεμνοπροσωπεϊν.

Embetsmyndighet, ἡ τῶν αρχόντων Εξουσία. ἀρχή, ἡ.

Embetspligt, τὰ καθήκοντα, δέοντα.

Embetsverk, ἀρχή, ἡ. συνέδριον, τὸ.

Emblem, ἐμβλημα, τὸ. se Sinnebild.

Embryo, εμβρυον, τὸ.

Emedan, Επεί. Επειδή, ότι. διότι, διὰ τὸ m. inf. ofta gm part. (m. tillägg af ἀτε, sällan ola, då grunden skall betecknas ss. objektiv o. i sakens natur liggande, i mots. mot ὡς, s. framställer den ss. ett subjekts omdöme).: e. ju, dock, Επεί γε (δή). Επειδή γε. Επεί τ οι.: e. (nu) en gång, Επεί περ.

Emellan, I) præp., μεταξὺ m. gen. Εν μέσῳ (på frågan: hvarest?), εις μέσον (på frågan: hvarthän?) m. gen., stundom, m. sma skillnad, bl. Εν m. dat., εις m. acc. äfv. Εντός (inom). Vid betecknande af ett fhdes ömsesidighet, πρός m. acc. 1. bl. dat. ofta m. bl. gen. (då fhdet är uttryckt gm ett subst.), t. ex. blifva oense sinsemellan, δια-στῆναι πρός αλλήλους, διαφέρεσθαι ἀλλήλοις 1. πρός ἀλλήλονς. : oenigheten e. medborgarne, ἡ τῶν πολιτῶν διαφορά. : det är skillnad e. okunnighet o. galenskap, διαφέρει μανίας ἀμαθία. διαφέ-ρουσι μανία καὶ ἀμαθία.: oss e. sagdt, ὡ? Εν αὐτοϊς ἡμϊν εϊρῆσθαι : fördela ngt e. ngra, δια-νέμειν, διαδιδόναι τὶ τισι. II) Adv., μεταξὺ. Εν μέσω. εις μέσον, διὰ μέσου. Ofta gm smnsättningar m. διά, παρά, παρεν-, πάρεις-, t. ex. intränga e., παρεισδύεσθαι. παρεμπίπτειν. παρεισβάλλειν.: falla β., παρεμπίπτειν.: skrifva θ., παρεγγράφειν.: plantera e., παρεμφυτενειν.: hvila, låta hvila e., διαναπαύεσθαι, διαναπανειν.: lemna e. (om tid o. rum), διαλείπειν.: gifva, få e., Επι- o. προς-διδόναι, Επι- o. προσλαμβάνειν (μεταλλάττοντα). — Se vidare compp. m. Mellan.

Emellanåt, μεταξὺ (τούτων), Εν τοις μεταξὺ χρόνοις (dessemellan), διὰ χρόνου o. διαλείπων,Emellertid — Enfaldig.

83

ουσα, ον (m. mellanskof i tiden). Ενίοτε, εσ&* οτε (stundom).: hvila, låta hvila e., διαναπαύεσ&αι, διαναπαύειν.

Emellertid, 1) under tiden, Εν τούτω, iv τοσούτω. Εν τφ μεταξὺ (χρόνω). μεταξὺ. τέως. 2) icke desto mindre, likväl, αλλὰ τον. ἀλλὰ μὴν. μέντοι. ἀλλὰ μέντοι ον μὴν ἀλλά. ον μέντοι ἀλλά.

Emendation, se Rättelse.

Emigrant, -era, se Utvandrare, -dra.

Eminent, ἐξοχος, 2. πιριφανής, 2. Εξαίσιος, 3 o. 2.

Emot, 1) localt, a) på frågan: hvarthän, πρός, Επί, εἴς, κατὰ m. acc. b) på frågan: hvarest, κατὰ m. acc. πρός m. acc. o. gen. ("åt — till"), stundom εἴς.: midt, gent e., Ενάντιος, 3. Εναντίον. Εξ Εναντίας. Εκ τοὺ Εναντίου,

καταντικρύ. καταντιπέρας. Jfr Åt. 2) temporalt, πρός m. acc. υπό m. acc. 3) vid talbestämningar, εις m. acc. Εγγύς, ως, άμφί, περί {= ungefär). 4) i strid m., παρά m. acc.: e. naturen, παρά φύ-σιν.: e. lagen, παρά τον νόμον.\ e. väntan, παρά γνώμην. παρά δόξαν. παρ* Ελπίδα.-, e. anständigheten , παρά τό πρέπον. 5) i ersättning f., άντί m. gen. vanl. gm smnsättning. t. ex. byta ngt e. ngt, άνταμείβεσ&αι, άνταλλάττεσ&αί τί τίνος. 6) i jemförelse m., πρός, παρά m. acc.: aktas f. intet e. ngn, μηδέν 1. μηδαμού εϊναι πρός τινα. 7) till betecknande af objektsfhde, a) vänligt 1. likgiltigt, πρός m. acc. περί m. acc. Ofta bl. gm cas. obl.: välvilja e. ngn, εύνοια πρός τινα 1. bl. τινός.: af välvilja e. dig, εύνοια τjj ajj.: uppföra sig väl, illa e. ngn, καλώς, κακώς προσφέρεσ&αί τινι 1. πρός τινα.: göra väl e. ngn, καλώς ποιεϊν τινα. εύεργετεϊν τινα. b) fiendtlig^ κατά m. gen. Επί, εις, πρός m. acc. Ofta bl. gm cas. obl.: tala e. ngn, λέγειν κατά τι-νος.: ställa vittnen e. ngn, μάρτυρας παρέχεσ&αι κατά τίνος.: föra krig e. ngn, πολεμεϊν πρός äfv. Επί τινα o. bl. τινί.: kämpa e. ngn, μάχεσ&αί τινι.: fälla utslag e. ngn, καταγιγνώσκειν τινός.: vara e., Εναντιούσ&αι, άν&ίστασ&αι. ουκ Εάν.: ngt är mig e., άηδές Εοτί μοί τι. άχ&ομαί τινι. μυσάττομαί τι.: saken gick mig e., άντέοτη μοι τό πράγμα.: icke mig e., ουδέν κωλύω 1. άν&ί-σταμαι 1. Εναντιούμαι.: e. strömmen, άνά τον πο-ταμόν.: e. vinden, πρός (Εν)αντίον τον άνεμον. — Se f. öfr. vv. o. novnm., s. konstrueras m. dna præp., samt smnsättningarne m. Mot.

Emottaga, a) en sak, s. lemnas 1. erbjuder sig, λαμβάνειν (i allmht). παραλαμβάνειν, δέχε-σ&αι (ngt erbjudet), άπολαμβάνειν, άποδέχεσ&αι (ngt s. man har att fordra).: hafva emottagit, εχειν. άπέχειν. Jfr Få. b) en ankommande pers., δέχεσ&αι. εις-, ύποδέχεσ&αι.: e. ngn vid dörren, άπαντάν τινι Επί τάς &ύρας 1. Επί ταϊς d-ύραις.: e. ngn vänligt, άσπάζεσ&αί τινα. δεξιούσ&αί τινα. φιλοφρονέίσ&αί τινα.

Emottagande, λήψις,ή. παράληψις, ή. άπό-ληψις, άποδοχή, ή (af en fordran), υποδοχή, ή (af en pers.).: förekommande e., άπάντησις, ή.: vänligt e., δεξίωσις, ή. ασπασμός, o. Vanl. gm vv., t. ex. efter e. af brefvet, skref han till svar, παραλαβών 1. δεξάμενος τήν Επιστολήν αντέγραψε ν.

Emottaglig, δεκτικός, Επιδεκτικός, 3 (τινός, f· ngt), ευ πεφυκώς πρός τι 1. m. inf πρό&υμος, 2. οιος 1. Ικανός παραλαβειν 1. μα&είν o. s. v.: vara e. f. ngt, προσίεσ&αί τι. (ήδέως) προσδέχεσ&αί

χι. αϊσ&ησιν εχειν τίνος.: icke e., άναίσ&ητος, 2 (τινός).: göra e., πρό&υμον παρέχειν. προ&υμίαν Εμβάλλειν, Εμποιεϊν τινι.

Emottaglig het, το (Επι)δεκτικόν. αϊσ&ησις, ή. προ&υμία, ή.

Emphas, εμγασις, ή. -tisk, Εμφατικός, 3. δεινός, 3.

Empiri, Εμπειρία, Εμπειρική, ή. -iker, Εμπειρικός, ό. -isk, Εμπειρικός, 3.

En, -buske, -träd, άρκευ&ος, ή.: af e., άρκεύΒ-ινος, 3.

E η, ett, 1) ss. räkneord, εϊς, μία, εν. ss. siffra, α'.: ofta gm smnsättning m. μόνος t. ex. af en sten, μονόλι&ος, 2.: af en bokstaf bestående, μονογράμματος, 2.: af ett slag, μονοειδής,

2.: icke en, oiJcTf εις.: i ett, συνεχώς, άδιαλείπτως. 2) enahanda, samma, εϊς. ό αυτός, ή αυτή, τό αυτό. Jfr Enahanda. 3) en 1. d. ene, i mots. mot en 1. flere andra af sma slag, εις, 3. ετερος,

3.: en (d. ene), en annan (d. andre), se Annan.: en o. hvar, εις έκαστος, εκαστός τις.: en o. annan, τινές, εστίν οϊ. ενιοι.: en o. en, καβ·\ενα) εκαστον. 4) en viss , någon (till utmärkande af ett bestämdt, ehuru icke närmare beteck-nadt individuum af d. ifrågavarande slaget), wi, τι. stundom εις. t. ex. det kom en man fram o. sade, άνήρ τις προσελ&ών εϊπεν.: en af epho-rerna, εΐς τών Εφόρων.: en person bland med-borgarne, άνήρ εις τών πολιτών. 5) ss. obestämd artikel, återgifves icke. t. ex. en varg, λύκος.: en häst, ΐππος.: en mska, άνθρωπος. I vissa fall användes i Gr. bestämd art., se Gram., t. ex. en soldat bör mera frukta fältherren än fienderna, δει τον στρατιώτην φοβεϊσ&αι μάλλον τον άρχοντα ή τούς πολεμίους.: han har en bred panna, ευρύ εχει τό μέτωπον.: vi strida m. en skön förhoppning, μαχόμενα καλήν έχοντες τήν Ελπίδα. 6) vid räkneord = ungefär, se d.

Enahanda, ο αύτός, ή αυτή, τό αυτό 1. ταυ-τό(ν), ϊσος, 3, όμοιος, 3, m. ngn, τινί.: det äre., ταύτόν Εστίν. Εν όμοίω καθίσταται, ουδέν διαφέρει.

Enbet, åka e., ἁρμα μονοζυγές Ελαύνειν. ενι ὑποζνγω χρήσθαι.

E η b la di g, μονόφυλλος, 2 (om växter).: om såg 1. d., μίαν εχων λεπίδα. Enbär, ἁρκευ&ίς, ίοος, ή. Encyklopædi, ή Εγκύκλιος παιδεία, τά Εγκύ-κλια (μαθήματα). Endast, se Blott.

Ende, -a, μόνος, 3.: en e., είς, μία, εν. εἵς μόνος.: e. son, μονογενής παις.: icke en e., ουδέ εις.: en e gång, ἁπαξ.: icke en e. gång, ον δ' ἁπαξ.

Endera, ὁ ετερος.: = antingen, se d. En di v i a, σέρις, ιδος, ή. πικρίς, ίδος, ή. Endrägt, ομόνοια, ή. ὁμοφροσύνη, ή.: stifta e. mel. medborgarne, ὁμόνοιαν Εμποιεϊν τοίς πολί-ταις.; lefva i e., ομονοείν. Εν ὁμονοία διάγειν. m. ngn, ὁμονοητικώς εχειν τινί 1. πρός τινα. Endrägtig, se Enig.

Energi, τό δραστήριον. Ενέργεια, ή. -isk, δραστήριος, 2. Ενεργός, -ής, 2.

Enfald, a) i god men., ἁπλότης, η. αφέλεια, ή. εὑή&εια, ή. b) i dålig men-, εὑή&εια, ή. ήλι-d-ιότης, >}. ἁβελτερία, ή. μωρία, ή.

Enfaldig, a) ἁπλοϊς, ή, οὑν. ἁτεχνος, 2. εὑή&ης, 2. εὑη&ικός, 3. b) ευή&ης, 2. ήλiB·ιος, 3.84

Enfaldighet — Enslig.

ἁβέλτερος, 3. μώρος, 3. αρχαίος, 3.: vara e., μωραίνειν.: en e. mska, σχολαστικός, ὁ.

Enfaldighet, se Enfald.

Enformig, μονοειδής, αὑτοειδής, μονότροπος, 2 (om ting), αεί ὁ αυτός, ή αυτή, τό αυτό (om tillstånd).: i toner, μονότονος, 2.: e. lif, ευσταθής 1. ἁμετάστατος βίος, ὁ.

Enformighet, μονοείδεια, 17. το μονοειδές. ταυ τό της, ή-

Enfotad, μονόπους, ουν, -7io

Enfärgad, μονόχρους, 2. μονόχρως, ωτο?, o1,

μονόχρωμος, μονοχρώματος, 2.

Enfödd, μονογενής, 2. μόνος, 3.

Engagement, μισθοδοσία, ή (om löngifvaren). μισθοφορία, Εργολαβία, η (om löntagaren).: hafva ett e., εμμισθον είναι : taga ett e., £ρ^ολα-βiϊν. Jfr Anställning, Förbindelse.

Engagera, i sin tjenst, λαμβάνειν (t. ex. τινά μισθωτόν, διάκονον). ἁρραβωνίζειν (gm städjepenning). : e. soldater, μισθω πείθειν στρατιώτας.: e. till dans, προκαλεϊν. Jfr Anställa, Förbinda.

Engel, δαίμων, ονος, ὁ. δαιμόνιον, τό. ἁγγελος, ὁ.: skön s. en e., δαιμόνιος τό κάλλος.: min e., ω φίλη κεφαλή.

Engifte, μονογαμία, ή.: iakttaga e., μονο-γαμεϊν.: en s. iakttager e., μονόγαμος, ὁ

Englagestalt, θεία μορφή, ή. δαιμόνιον είδος, τό.

Englalik, θειος, 3. δαιμόνιος, 3.

Englar en, ἁγνότατος, 3.

Englaskön, θείος, δαιμόνιος τό κάλλος.

Engång, se Gång.

Enhet, 1) eg., ενότης, ή (abstr.). μονάς, ἁδος, ή (concr.). 2) se Öfverensstämmelse.

Enhöfvad, μώνυξ, υχος, oc, ή. μονόχηλος, 2.

Enhornad, μονόκερως, 2. μονοκέρατος, 2.

Enhällig, -het, se Enstämmig, -het.

E η händt, μονόχειρ, ειρος, ὁ, ή.

Enhörning, μονόκερως, ωτος, ὁ.

Enig, ὁμογνώμων, 2. ὁ μόνους, 2. ὁμονοητι-κός, 3. ὁμόφρων, ομόθυμος, 2.: vara e., ὁμο-γνωμονειν. ὁμονοεiν. ὁμοδοξεῖν. Εν ὁμονοiα διά-γειν. i påståenden, ὁμολογεῖν. συνομολογεῖν.: man är e., ομολογεiται, συνδοκεῖ.: blifva e., δι-, κατ-, συναλλάττεσθαι. om ngt, συντιθεσθαi τι 1. περi τiνος, διομολογεi σθαι τι 1. περi τiνος.: icke vara e., ἀμφισβητεῖν.

Enighet, se Endrägt.

Enka, χήρα, ἡgöra till e., χηρούν. ποιεῖν, καθιστάναι τινά χήραν.: vara e., χηρεύειν.

Enkannerlig, -ligen, se Synnerlig, -gen.

Enkaustik, Εγκαυστική, ή. -isk, Εγκαυστι-κός, 3.: e. målning, έγκαυμα, τό.: s. förfärdigar sdne, Εγκαυστής, ου, ὁ.

Enkedrottning, βασίλεια χήρα, ή.

Enkehjelp, χρήματα τά ταῖς χήραις εις τρο-φήν προσδεδομένα.

Enkel, απλούς, 3 (i alla d. Sv. ordets bett.).: = icke smnsatt, ἀσύνθετος, 2. μονοειδής, 2. ἀμέ-ριστος, 2.: = utan prydnader, ἀφελής, 2. ευτελής, 2. λιτός, 3.: = utan konst, ἀτεχνος, -ής,2.: om karakteren, εὐήθης, 2. — Adv., απλώς etc.: helt e., απλώς, ἀτεχνώς πάνυ. ούδεν αλλΛ ή, t. ex.^han är helt e. en skurk, ούδεν αλλ' ή κακούργος Εστiν.

Enkelhet, ἀπλότης, ή. ἀσύνθετον, τό. ἀφέ-

λεια, ευτέλεια, λιτό τη ς, ή. τό ἀτεχνον. εὐήθεια, ή. Jfr Föreg.

Enkekassa, ταμιεῖον τό ταῖς χήραις χρήματα υπουργούν.

Enkestånd, χηρεiα, ή.

Enkling, χήρος, ὁ.: vara e., χηρεύειν.: hs stånd, χηρεiα, ή.

Enkom, μόνος, 3. ἴδιος, 3. οἰκεῖος, 3. Εξαiρετος, 2. äfv. αυτός, 3.: dta har skett e. f. din räkning, σοι μόνω τούτο γεγένηται.: i en e. kammare , Εν Ιδiω 1. οἰκεiω οικήματι.: e. f. dta ändamål, Επ* αὐτω τούτω.: dta tillhör e. gudarne, θεοῖς μόνοις τούτο Εξαiρετον.

Enlig, ἀκόλουθος, 2. ἀνάλογος, 2. σύμμετρος,

2. οικεiος, 3. Επιτήδειος, 3 o. 2. συναρμόζων, προσήκων, πρέπων, ουσα, ον. — alla m. dat. ἄξιος, 3 (m.gen.).: om en afskrift, ομοιος, 3. σύμφωνος, 2. — Adv., ακολούθως, επομένως (m. dat.). κατά m. acc. Εκ m. gen. stundom σύν m. dat. από m. gen. t. ex. döma e. lagen, συν τω νόμω τήν \ρήφ>ον τiθεσθαι.: e. aftal, ἀπο συμβάσεως, συνθήματος.

Enlighet, ἀναλογiα, ή. ὁμοιότης, ή. o. adjj.

Enrollera, εῖς κατάλογον ἀναγράφειν. εις τους στρατιώτας Εγγράφειν.

Enrum, i e., μόνοι 1. ούδενός παρόντος Εν τω οικήματι. χωρiς. Εφ' εαυτών.

Enrådande, se Enväldig.

Ens, καı. t. ex. det är dåraktigt att e. vilja det, μωρiα Εστi τό καı <9·{'λiw.; om e., εΧπερ καı.: m. e., αὐτiκα μάλα. παραχρήμα, ευθύς.: icke e., ουδέ. μηδέ.

Ensak, οικεῖον, ἴδιον πράγμα, τό.: dta är din e., σοι μόνω τούτο προσήκει.

Ensam, μόνος, 3 (utan sällskap af andra; äfv. κατά μόνας, om flere subjj.). αυτός, ή, ὁ (utan hjelp af andra), ἐρημος, 2 (öfvergifven.): e. f. sig, αυτός καθ' αὑτόν [μόνος), αυτός μόνος.: lemna e., μονούν. ἀπομονούν. Ερημούν (i pass., blifva, vara e.).: vi äro e., αυτοi Εσμεν.: när vi blifvit e., Επειδή Εφ* ημών αυτών Εγενόμεθα. Jfr Enslig.

Ensamhet, Ερημιά, ή (både ställe o. tillstånd). μόνωσις, ή, ησυχία, ή (bl. tillstånd).

Ense, se Enig.

Ensidig, fig., μονοειδής, 2. χωλός, 3 (t. ex. κρίσις). ιδιωτικός, 3. ϊδιογνώμων, 2. ουκ άκρι-βής, 2.: en e. mska, ιδιώτης, ου, ό.: döma ensidigt, ούκ άκριβώς κρίνειν.

Ensitsig, μιαν εδραν εχων.

Enskild, a) privat (mots. offentlig), ίδιος,

3. ιδιωτικός, 3. οικείος, 3.: en e. man, ιδιώτης, ου, ό. b) uteslutande tillhörig (mots. andra tillhörig), se Egen. c) skiljd fr. andra, se Ensam.: ha e. samtal, ιδία διαλέγεσθαι 1. σνγγίγνεσθαι. d) i mots. mot alla, a) "de enskilda", r= hr f. sig, έκαστος, 3. t. ex. staten är dålig, men de enskilda medborgarne äro goda, ή μεν πόλις κακή Εστίν, τών δε πολιτών (εϊς) έκαστος αγαθός.: i de e. fallen, εκάστοτε. δταν τύχρ. δποτε τύχοι. β) "enskilda", = en o. annan, ενιοι. εστίν οϊ.: på e. ställen, εστίν οπού. Ενιαχμ, -χού : i e. fall, Ενίοτε, εστίν ότε. Ενιαχού. Jfr Särskild, e) se Enstaka. — Adv., ιδία. χωρίς, καθ' (εν)εκαστον.

Enskildhet, ϊδίωσις, ή. vanl. gm adj.

Enslig, έρημος, 2. μόνος, 3. μονήρης, 2. μονότροπος, 2. ήσυχος, 2.: e. ställe, Ερημιά, ή.:Enslighet — Erfarenhet.

85

föra ett e. lif, έρημον άγειν τον βίον. Εν Ερημιά διάγειν 1. είναι. Εν ησυχία διάγειν.: s. för ett sdnt, äfv. μονήρης, μονότροπος (ish. om djur).

Enslighet, se Ensamhet.

E η spänd, μονοζυγής, 2. μονόζυξ, γος, ό, ή.

Enstafvig, μονοσύλλαβος, 2.

Enstaka, χωρίς ών, ονσα, ον 1. γιγνόμένος, 3 1. κείμενος, 3. κεχωρισμένος, 3. μόνος, 3. σκεδασμένος, 3. σπορά?, cécFoff, oe, jJ. .Acfo., ^ω-Εφ' εαυτού.

Enstämmig, μονοστελέχης, 2.

Enstämmig, 1) af, för en röst, μονόφωνος, 2. 2) öfverensstämmande, σύμφωνος, ομόφωνος, 2. ομογν ώμων, 2. ομολογούμένος, 3. ofta gm πάντες, άπαντες, σύμπαντες, t. ex. enl. e. tanken, γνώμφ tjJ τω^ συμπάντων, ώς πάσι cfo-etc.: vara e., συμφωνεϊν. ταύτα γιγνώσκειν. ταΰτά λέγειν.: icke vara e., διαφωνεϊν. — Adv., μια φων$. μια γνώμ%. Εκ μιάς γνώμης, παμψηφεί. ομοθυμαδόν, ομολογουμένως.: e. påstå, ομο-λογεϊν.: det beslöts e., συνέδοξε πάσιν.

Enstämmighet, όυμφωνία, ή. ομόνοια, ή. όμογνωμοσύνη, ή.

Enständig, se Enträgen.

Enthusiasm, Ενθουσιασμός, ο.: vara i e., Ενθεάζειν. Ενθουσιάζειν, -σιάν. κατέχεσθαι (υπό θεού).: försätta i e., ένθεον ποιεϊν. -äst, Ενθουσιαστής, ου, ό. -äst i sk, Ενθουσιαστικός, Ενθε-αστικός, 3. ένθεος, 2. θεόληπτος, 2.

Entlediga, se Afsked a.

Entonig, μονότονος, 2.: fig., ψυχρός και ά-μετάβολος.

Entonighet, μονοτονία, ή.

Entreprenad, Εργολαβία, ή.: taga ngt på e., Εργολαβεϊν, ώνεϊσθαί τι.: utlemna ngt på e., μισθοί)ν τι. -prenör, Εργολάβος, ό. ώνητής, ου, ό.

Enträgen, λιπαρής, 2. σπουδαίος, 3.: bedja enträget, λιπαρεϊν.: e. yrka, vidhålla, λιπαρώς εχειν. άντέχειν. Ισχυρώς κατατείνειν.

Enträgenhet, λιπαρία, ή.

Envig, μονομαχια, ή : utmana på e., προ-καλεϊσθαι εις μονομαχιαν.: hålla e., kämpa i e., μονομαχεϊν, Ιδία μάχεσθαι, m. ngn, τινί 1. πρός τινα.: besegra i e., καταμονομαχεϊν.

Envis, 3. ισχυρογνώμων, 2. ἀπειστος,

2. ἀνεπιεικής, 2. αυθάδης, 2.: = ihärdig, s. d.

Envisas, λιπαρώς εχειν περί τι 1. acc. m.inf. λιπαρεϊν m. inf (i en bön), ἀντέχειν περί τίνος, ισχυρώς κατατείνειν (i ett yrkande), στερρώς 1. αὐβάδως διαμένειν εν τινι 1. m. part. 1. διατε~ λεϊν m. part. (i ett tillstånd).

Envishet, ισχυρογνωμοσύνη, ή. αὐθάδεια, η.

Envåldsherre, -herrskare, τύραννος, ὁ. αυτοκράτωρ, ορος, ὁ. μόναρχος, ὁ. μονάρχης, ου, ο.: vara e., τυραννεϊν. μοναρχεϊν. βασι-λεύειν.

Envåldskonung, βασιλεύς αυτοκράτωρ, ὁ.

Envåldsmakt, -regering, se Följ.

Envälde, τυραννίς, ίδος, ή. μοναρχία, ή. αυτοκρατορία, ή.

Enväldig, μόναρχος, 2. αυτοκράτωρ, ορο?, ο, ή.: — hörande till envälde, μοναρχικός, 3.

Enär, se Emedan.

Enögd, μονόφθαλμος, 2 (m. bl. ett öga). Ετερόφθαλμος, 2 (m. ett brukbart öga), μιάς όψεως στερηθείς, εϊσα, ἐν (s. förlorat ett öga).

Enörig, μόνωτος, 2.

Ephor, ἐφορος, ο.: hans embete, Εφορεια, ή.: innehafva ett sådant, Εφορεύειν.

Epidemi, se Farsot, -isk, Επιδήμιος, Εν-δήμιος, 2. λοιμώδης, 2.: vara e., Επιδημεϊν.: e. utbredning, Επιδημια, ή.

Epigram, Επίγραμμα, τό.: göra ett e. öfver ngn, Επιγραμματίζειν τινά.: en som diktar e., Επιγραμματοποιός, ο.

Epilepsi, se Fallandesot, -ptisk, Επί-ληπτος, 2. Επιληπτικός, 3. πτωματιζόμένος, 3.: e. anfall, Επιληπτικά, τά.: utsatt för sdne, τοϊς Επιληπτικοϊς ϊνοχος, 2.

Epilog, Επίλογος, ὁ.

Episk, Επικός, 3.: den e. poesien, ή τών Επών ποίησις.: e. skald, Εποποιός, ὁ.: e. dikt, επος, τό. ἐπη, τά. Εποποιία, ή.: e. vers, ἐπος, τό.

Episod, Επεισόδιον, τό. παρενθήκη, ή. Εμ-βόλιον, τό.: anbringa en e., Επεισοδιούν. παρεμ-βάλλειν λόγον.

Epistel, se Bref.

Epitaphium, se Grafskrift.

Epoch, Εποχή, ή. χρόνος, ὁ.

Epopé, Epos, ἐπος, τό, o. pl. Εποποιία, ή.

E qu i page, ΐπποι, οι. -ρ era, se Utrusta.

Er, ert, se Eder.

Erbarmlig, -het, se Jemmerlig, -het.

Erbjuda, παρέχειν, -σθαι. διδόναι. Ενδιδόναι. ὀρέγειν. προτείνειν.: e. sig, παρέχειν Ιαυτόν.: tillfälligtvis e. sig, παρατνγχάνειν.: e. sig åt faran, παρέχειν Εαυτόν εϊς κίνδυνον.: tillfälle e. sig, ἀφορμή δίδοται 1. γίγνεται. καιρός Εστι 1. παραπ'πττει. πάρεστι, ἐ'ξεστι, ἐστι, ἐνι, m. inf.: e. sig att göra ngt, Επαγγέλλεσθαί τι 1. ι^.ὑπι-σχνεϊσθαι, ἀναδέχεσθαι ποιήσειν τι.

Erbjudande, Επάγγελμα, τό. f. öfr. νν.

Eremit, ἀν αχώρητης, ου, ὁ. Ερεμίτης, ου, o£. -tage, ἀναχώρησις, ἡ. Ερημιά, ἡ. -t-lif, oc Εν Ερημιά βίος. -t-lik, ἀναχωρητικός, 3. ἐρημος, 2. Ερημικός, 3.

Erfara, 1) få veta, höra, πυνθάνεσθαι. ἀ-κούειν. μανθάνειν. αἰσθάνεσθαι. παραλαμβάνειν.: noga e., καταμανθάνειν. Εκπυνθάνεσθαι. 2) gm egna försök inhämta, ἐμπειρον γίγνεσθαι τίνος, πεῖραν λαμβάνειν τινός. 3) emottaga intryck på känselsinnet, αισθάνεσθαι. συμβαίνει μοί τι. πά-σχειν. περιπίπτειν τινί. Jfr K ä η η a. — erfaren, ἐμπειρος, Επιοτήμων, 2, i ngt, τινός, σοφός, 3, φρόνιμος, 2, i ngt, εις τι 1. περί τι 1. τινός. Εντριβής, 2, i ngt, τινι.: vara e. i ngt, Εμπεί-ρως εχειν τινός.

Erfarenhet, l)gm iakttagelser förvärfvad kunskap, Εμπειρια, ἡ. σοφια, ἡ. 2) iakttagelse, erfarande, πεῖρα, ἡ.: komma i e. af, se Yeta: af e. veta, πεῖραν ἐχειν, ngt, τινός, εἴδέναι τι πείρα μαθόντα 1. πεπειραμένον.: af e. känna ngt, Εμπείρως ἐχειν τινός.: tala af e., λέγειν Εμπείρως ἐχοντα 1. πείρα εἴδότα : gm e. lära känna, ξϊς πεῖραν ἐρχεσθαί τίνος. Εμπειρίαν κτήσασθαί τίνος.: skaffa sig e. i, af ngt, πεῖραν λαμβάνειν τινός.: jag har gjort den e., Εν πείρα γενόμενος 1. πεπειραμένος οἴδα.: samla en rik e., πολλών ἐμπειρον γίγνεσθαι.: e. skall lära det, αυτό δείξει, δηλώσει.: gm e. bli klok, παθόντα γνώναι.: efter min e., Εξ ὼν Εγὼ ἐμαθον πεπειραμένος. Εξ ων Εγώ φσθημαι 1. πέπονθα.: den dagliga e.,86

Erfarenhets sats — Etymolog.

τά συμπίπτοντα, γιγνόμενα καθ* ἱκάστην τήν ἡμέραν.: brist på θ., απειρία, ἡ.

Erfarenhetssats, αξίωμα, τό.

Erforderlig, se Behöflig.

Erfordra, se Fordra.

Er g, ο (τον χαλκού) ιός.

Erga, Ιούσθαι.

Ergig, ιώδης, 2. Χωμένος, 3.

Erhålla, se F å.

Erinra, 1) tr., påminna ngn, ἀνα-, ὑπομι-μνήσκειν τινά τι 1. τινός 1. ο τι. νποβάλλειν τινί χι.: ζ^ζ, uppmana, varna, παραινεἰν τινι. νουθε-τεῖν τινα. παρακαλεἰν τινα. νποτίθεοθαι, συμ-βουλεόειν τινί (råda). 2) intr., e. om, omnämna, (ἀπο)μνημονενειν τι. μνήμην 1. μνείαν ποιεῖσθαι τίνος 1. περί τίνος, μιμνήσκεσθαί {περί) τίνος 3) refi., e. sig, μιμνήσκεσθαί τίνος 1. m. part. 1. ο τ ι. ἀνα-, ἐπιμιμνήόκεσθαί τίνος. = ha i minnet, μνήμην 1. μνείαν εχειν τινός. {ἀπο)μνημονεύειν τι 1. τινός, μεμνήσθαι τίνος, ι = behjerta, ἐνθυ-μεϊσθαι.: s. man kan e. sig, ἀναμνηστός, 3.

Erinran, 1) se Följ. 2) varning, råd, νπο-βολή, ἡ. παραίνεσις, ἡ. νονθέτησις, νονθεσία, ἡ. νονθέτημα, τό. νποθήκη, ἡ.: ge en e., se Erinra 1).: hörsamma ngns e., ὑπακούειν 1. πείθεσθαί τινι νουθετήσαντι 1. παραινέσαντι. εἴσακού-ειν τινός παραινεσαντος.

Erinring, 1) uppkallandet i minnet, ἀνά-μνησις, ἡ. ὑπόμνησις, ἡ. 2) bevarandet i minnet, μνήμη, μνεία, ἡ.

Erinringsförmåga, se Minne.

Erinringstecken, se Minnestecken.

Erke, i smnsättningar, uttryckes mest gm superi, (m. 1. utan πάντων), t. ex. erkefiende, ε-χθιστος, 3.: erketjuf, κλεπτίστατος, 3.: mera sällan gm förslagsstafvelserna τρις{τρι) 1. παντ. ex. τριπάνουργος, erkeskälm. τριβάρβαρος, erkebar-bar. παμπόνηρος, erkeskurk. Jfr nedanf.

Erkebiskop, ἀρχιεπίσκοπος, ο . ἀρχιερεύς, έως, ο.

Erkebof, -skurk, παμπόνηρος, 2, παμμία-ρος, 2. μιαρώτατος, 3. πονηρότατος, 3. κάκιστος, 3. κακονργότατος, 3.

Erkegnidare, κνμινοπρίστης, ον,ὁ. γλισχρό-τατος, ὁ.

Erkeskälm, πανονργότατος, ὁ. μιαρώτατος, ὁ. κλεπτίστατος, ὁ.

Erketjuf, κλεπτίστατος, ο.

Erkänna, ὁμολογεὶν. καθομολογεὶν. προς-, συνομολογεὶν. κατα-, συμφάναι.: e. ngn ss. konung, ἀέχεσθαί τινα βασιλέα.: e. en Gud, lagar, rätt, o. d., νομίζειν θεόν, νόμους, ἀίκην etc.: jag e. det m. tacksamhet, ἐπβνεσα.

Erkännande, ομολογία, ἡ. ὁμολόγημα, τό.: finna e., εὺἀοκιμεὶν. τιμάσθαι.: icke finna e., ἀμελεϊσθαι. ἐν οὐἀενός εἰναι λόγω.

Erkänsam, se Tacksam.

Erkänsla, -samhet, se Tacksamhet.

Erlägga, se Betala.

Ernå, ἐφικνεὶσθαί τίνος, κτάσθαί τι. αιρεὶν τι- λαμβάνειν, -σθαι τι. ενρὶσκεσθαί τι. κόμιζε -σθαι τι.: icke e. ngt, ἀτνχεὶν, ἀποτνγχάνειν τινός. {$ι)αμαρτάνειν τινός.: söka e., μετιέναι. ἀιώκειν τι.

Ernående, κτήσις, ἡ. λήψις, ἡ. vanl. m. vv.

Ersätta, εἰναι ἀντί τίνος, καταστήναι ἐν τάξει τινός-: e. ngn m. ngn, ἀντικαθιστάναι τινά

ἀντί τίνος.: en brist, ἀνα-, ἐκπληρουν.: en skada, ἀκεὶσθαι. ἐπανορθονν, -σθαι. παραμνθεϊσθαι.: = vara af sma värde 1. nytta s. ngn, ἀντίρρο-πον 1. ἀντάξιον εἰναι τίνος : e. utgifter, ἀντεκτί-νειν ἀναλώματα.: e. ngn hd man beröfvat honom, ἀντικαθιστάναι, ἀποκαθιστάναι, ἀντιΜό-ναι, ἀνταποάιἀόναι τινί τι.

Ersättning, ἀνα-, ἐκπλήρωσις, ^(afen brist). ἀκεσις, ἐπανόρθωσις, ἀνταπόἀοσις, ἡ (af skada, förlust), f. öfr. m. vv.: gifva ngt i e. f. ngt, dido ναι τι ἀντί τίνος, àvndidovai τί τίνος.

Er tapp a, ngn vid ngt, {κατα)λαμβάνειν τινά ἐπί τινι 1. ποιουντά τι. ἐγκαταλαμβάνειν τινά τινι. αιρεὶν τινα ποιουντά τι. ἐν-, ἐπιτνγχάνειν τινί ποιοὺντί τι.: e. ngn på bar gerning, {κατα)-ψωράν 1. ἐπ' αυτοφώρω λαμβάνειν τινά : ertap-pas på bar gerning, καταφωραθήναι.: så ertappad, αυτόφωρος, 2.

Ertappande, φωρά, ἡ. καταληψις, ἡ. vanl. gm vv.

Eröfra, 1) eg., αιρεὶν, βια αιρεὶν. λαμβάνειν, πολεμὼ κτήσασθαι.: eröfras, ἁλὶσκεσθαι.: e. gm belägring, ἐκπολιορκεὶν. πολιορκία αιρεὶν.: e. ett land, καταστρέχρασθαι χώραν. νφ' εαυτὼ ποιεὶσθαι χώραν.: s. står att e., αιρέσιμος, ἁλώσι-μος, 2. ἐπίμαχος, 2.: svår att e., ἀυσάλωτος, 2.: lätt att e., ευάλωτος, 2. 2) fig., = göra sig tillgifven, κτάσθαι. ἀνακτάσθαι. αιρεὶν.

Eröfring, αἵρεσις, ἡ. ἁλωσις, ἡ. f. öfr. vv.: göra eröfringar, προσλαμβάνειν 1. προσκτάσθαι χώραν.: göra stora eröfringar, καταστρέχρασθαι χώραν πολλήν 1. εθνη πολλά.

Eröfringslust, ἡ τὼν αλλότριων ἐπιθυμία. πλεονεξία, ἡ.

Eröfringslysten, πλειόνων 1. τὼν ἀλλοτρί-ων ἐπιθυμὼν. πλεονέκτης, ου, ὁ.

Eröfringsplan, περιβολή, ἡ.: förehafva nya e., προσπεριβάλλεοθαι (τί, på ngt).

Eskader, στόλος, ὁ.

Eskort, φυλακή, ἡ, φύλακες, οἱ (vakt), ἀ-γωγοί, προπομποί, οἱ (följeslagare).: gifva ngn e., συμπέμπειν φυλακήν 1. φύλακάς τινι. προπομπούς didovai τινί.

Eskortera, προπέμπειν (ss. hedersvakt ledsaga). παραπέμπειν, {παρα)φυλάττειν (till skydd 1. bevakning åtfölja).

Eskortering, προπομπή, ἡ. παραπομπή, ἡ.

Esomoftast, θαμά. θαμινά. συχνόν. πολλά, πυκνά, πολλάκις. = merendels, τά πολλά, ὡς ἐπί τό πολύ. πλειστάκις.

Esse, χώρα, ἡ : bringa i sitt e., καταχωρί-ζειν.: vara i sitt e., ἐν Ttj χώρα 1. κατά τήν χώραν εἰναι, εν 1. καλώς ἀιακεὶσθαι.

Essens, μύρον, τό.

Etablera, se Inrätta.

Ether, αϊθήρ, έρος, ό. -isk, αιθέριος, 2 o. 3.

Ethik, se Moral.

Etikett, τό κόσμιον. ενπρέπεια, ή.

Etta, α', τό.

Ettdera, dvoiv θάτερον.: = antingen, se d.

Etter, 1) ormgift, ο τών όφεων Ιός. 2) se Var.

Etterblemma, -blåsa, φλύκταινα εμπυος 1. πυώάης, ή.

Etterböld, έμπύημα, τό. απόστημα, τό.

Etymolog, έτυμολόγος, ό. -gi, έτνμολογία, ή. -gisera, έτνμολογείν. -isk, έτνμολογικός, 3.Evangelisk -

Evangelisk, εύαγγελικός, 3. -ist, ευαγγελιστής, ον, ο. -ium, ευαγγέλιον, τό.

Everldelig, se Evig.

Evidens, Ενάργεια, ή. -ent, Εναργής, 2.

Evig, άίδιος, 2. αιώνιος, 2 o. 3. άεί ών, ούσα, öν. άειγενής, 2. άθάνατος, 2 {δόξα, μνημεϊον). άφθαρτος, 2 (oförgänglig), άείμνηστος, 2 (oförgätlig).: fr. e. tid, Εξ αιώνος. Εξ άϊδίου.: till e. tid, εις αιώνα, εϊς άϊδιον. εις άεί. εϊς τον άπαντα χρόνον.

Evighet, 1) ss. egenskap άϊδιότης, ή. τό άει είναι, τό άθάνατον. 2) evig tid, άίδιοςχρόνος, ό. άπας ό χρόνος, ό εϊς άει χρόνος, αιών, ώνος, ό.: fr. e., Εξ 1. άπ' αιώνος.: i e., för all e., εις (πάντα) τον αιώνα. εις τον άεί χρόνον. 3) fortvaron efter döden, αιώνιος βίος, ό. ό Εχει βίος.

Evinnerlig, se Evig.

Evolution, (milit.), Εξελιγμός, ό. ταχτιχή διέξοδος, ή.: göra en e., Εξελίττειν τήν τάξιν.

Exakt, se Noggrann, Punktlig.

Exaltation, πτόησις, ή. σφ>οδρότης, ή. -e-rad, μανιχός, 3. σφοδρός, 3.: vara e., Επτοή-σθαι. μαίνεσθαι.

Examen, Εξέτασις, ή. δοκιμασία, ή. Επίδει-ξις, ή.: anställa e., Επιδείξεις λαμβάνειν. Εξέτασιν ποιεϊσθαί.

Examinator, Εξεταστής, δοκιμαστής, ού, ο.: en god e., άνήρ Εξεταστικός.

Examinera, Εξετάζειν, δοκιμάζειν. Επιδείξεις 1. πεϊραν λαμβάνειν τινός.: låta e. sig m. ngn, άντεξετάζεσθαί τινι.

Excentrisk, 1) mathem., εκκεντρος, 2. 2) se Öfverspänd.

Excess, νβρισμα, τό.

Execution, 1) se Utförande. 2) se Utmätning. 3) se Afstraffning.

^Executionsverk, άρχή ή περι τάς πράξεις τών καταδικασθέντων.

Exempel, παράδειγμα, τό.: arithmetiska λογισμοί, οi.: till e., oiov. oiov δή. oία δή. αντί·

κα. ώσπερ.: anföra ss. e., παράδειγμα ποιεϊσθαί. παραδειγματίζειν.: tjena till e., παράδειγμα γίγνεσθαι, είναι.: gifva ett e., παράδειγμα ποιεϊν

1. παρέχειν 1. καθιστάναι.: taga e. af ngt, παραδείγματι χρήσθαί τινι. Ofta återges det icke med särskildt ord, t. ex. på många e. kan man se, Επι πολλών άν τιςϊδοι : af ett e. skolen J kunna döma om det öfriga, εν άκούσαντες

γνώσεσθε και περὶ τών ἀλλων.: e. m. grodan, τὸ του βατράχου.

Exempellös, ἀνήκουστος, 2. καινός, 3. Ofta gm omskr. m. οιος (a, ον) ούπώποτε Εγένετο, ούδενὶ τών παρεληλυθότων Εοικώς (νια, ός), e. d.

Exempelvis, Επὶ παραδείγματος, ὡς Εν παραδείγματι.

Exemplar, παράδειγμα, τό. -risk, Εντελής,

2. δόκιμος, 2. ἀκριβής, 2. Εκπρεπής, 2. ἄριστος, κράτιστος, 3. κάλλιστος, 3. Jfr Efterdömlig.

Exequera, 1) se Utföra. 2) se Utmäta. 3) se Afstraffa.

Exercera, 1) tr., ἀσκεῖν. γυμνάζειν. 2) intr., σωμασκεῖν. ἀσχεῖν. γνμνάζεσθαι. -cis, ἀ-σκησις, ἡ.

Existens, τὸ νπάρχειν 1. είναι, υπαρξις, ἡ. -era, νπάρχειν. είναι.

Exkrementer, τὰ ἀποχωρούντα.

Expediera, ἀποστέλλειν. ἀπαλλάττειν.

Expedit, Ελαφρός, 3. σπουδαίος, 3.

Expedition, (krigståg), στόλοι, ὁ. ἀπόστο-λος, ὁ.

Experiment, πεῖρα, ἡ. -era, πεῖραν ποιεῖσθαί.

Exponent, πηλικότης, ἡ.

Expressiv, se Uttrycksfull.

Extas, εκστασις φρενών, ἡ.: försätta i e., Εξιστάναι φρενών.: försättas i e., Εξίστασθαι φρενών. Jfr Hänryckning,

Extemporera, αντοσχεδιάζειν.

Extrem, ἀκρότης, ἡ. υπερβολή, ἡ.: ἀ. yttersta extremerna, τὰ ἀκρα τών Εσχάτων.

Extremiteter, ἀκρα, ἀκρωτήρια, τά.

F.

Fabel, μύθος, ὁ (ish. guda- o. hjeltesaga fr. forntiden, men äfv. f. i allmht o. särskildt d. Æsopiska djurf.). λόγος, ο (diktad berättelse).: fabeln om hunden, ο τ ού κυνός λόγος.: berätta fabler, μυθολογεῖν.: berättandet, μυθολογια, ἡ : s. berättar, μυθολόγος, ὁ. äfv. μυθολογικός, ὁ (eg. skicklig att berätta f.).: dikta f., μυθοποιεί v. μυθοπλαστεῖν. λογοποιεῖν. b) dikt, osanning, πλάσμα, τό. λόγος, ὁ. λόγος ἀλλως, μύθος, ο.

Fabelaktig, μνθώδης, 2. μυθικός, 3.: f. berättelse, μυθολόγημα, τό. Jfr Föreg.

Fabeldiktare, μυθοποιός, ὁ. μυθοπλάστης, ου, δ. μυθολόγος, ὁ. λογοποιός, ὁ (äfv. lögnsmi-dare).

Fabel hi sto ri a, -lära, μυθολογια, ἡ. οι μύθοι.

Fabricera, Εργάζεσθαι. κατασκευάζειν. ποιεῖν, δημιουργεῖν.

Fabrik, Εργαστήριον, τό (ss. byggnad). Εργα-tia, κατασκευή, δημιουργία, ἡ (ss. tillverkning).

Ofta gm smnsättningar t. ex. f. för linne-, jernvaror, λινονργεῖον. σιδηρονργεῖον, τό.

Fabrikant, ὁ Εργαζόμενος, δημιουργός, ὁ.

Fabrikat, χειροποίητον έργον, τό. δημιούργημα, τό.

Fabrikation, δημιουργία, ἡ. Εργασία, ἡ.

Fabriksarbetare, χειροτέχνης, ου, ὁ.

Fa ς. ad, μέτωπον, τό.

Facit, κέφαλαιον, τό. τὸ γενόμενον.

Fack, 1) låda, plats, θήκη, ή. χωρίον, τό. 2) yrke, o. d., έργον, τό. Επιτήδευμα, τό.: det är icke mitt f., τ αυτά γε ουκ Επιτηδεύω.

Fackelbärare, δαδοφόρος, δαδούχος, ό. λαμπαδηφόρος, λαμπαδιστής, ό.

Fackellopp, λαμπαδηδρομία, ή. λαμπαδη-φορία, ή. λαμπαδούχος άγών, ό. λαμπάς, άδος, ή.: ett f. hålles, λαμπάς γίγνεται.: hålla ett f., λαμπάδα δραμεϊν 1. διαθεϊν.

Fackeltåg, λαμπαδηφορία, ή.

Fackla, λαμπάς, άδος, ή. δάς, δός, ή. äfv. Evangelisk -

Evangelisk, εύαγγελικός, 3. -ist, ευαγγελιστής, ον, ο. -ium, ευαγγέλιον, τό.

Everldelig, se Evig.

Evidens, Ενάργεια, ή. -ent, Εναργής, 2.

Evig, άίδιος, 2. αιώνιος, 2 o. 3. άεί ών, ούσα, öv. άειγενής, 2. άθάνατος, 2 {δόξα, μνημεϊον). άφθαρτος, 2 (oförgänglig), άείμνηστος, 2 (oförgätlig).: fr. e. tid, Εξ αιώνος. Εξ άϊδίου.: till e. tid, εις αιώνα, εϊς άϊδιον. εις άεί. εϊς τον άπαντα χρόνον.

Evighet, 1) ss. egenskap άϊδιότης, ή. τό άει είναι, τό άθάνατον. 2) evig tid, άίδιοςχρόνος, ό. άπας ό χρόνος, ό εϊς άει χρόνος, αιών, ώνος, ό.: fr. e., Εξ 1. άπ' αιώνος.: i e., för all e., εις (πάντα) τον αιώνα. εις τον άεί χρόνον. 3) fortvaron efter döden, αιώνιος βίος, ό. ό Εχει βίος.

Evinnerlig, se Evig.

Evolution, (milit.), Εξελιγμός, ό. ταχτιχή διέξοδος, ή.: göra en e., Εξελίττειν τήν τάξιν.

Exakt, se Noggrann, Punktlig.

Exaltation, πτόησις, ή. σφ>οδρότης, ή. -e-rad, μανιχός, 3. σφοδρός, 3.: vara e., Επτοή-σθαι. μαίνεσθαι.

Examen, Εξέτασις, ή. δοκιμασία, ή. Επίδει-ξις, ή.: anställa e., Επιδείξεις λαμβάνειν. Εξέτασιν ποιεϊσθαί.

Examinator, Εξεταστής, δοκιμαστής, ού, ο.: en god e., άνήρ Εξεταστικός.

Examinera, Εξετάζειν, δοκιμάζειν. Επιδείξεις 1. πεϊραν λαμβάνειν τινός.: låta e. sig m. ngn, άντεξετάζεσθαί τινι.

Excentrisk, 1) mathem., εκκεντρος, 2. 2) se Öfverspänd.

Excess, νβρισμα, τό.

Execution, 1) se Utförande. 2) se Utmätning. 3) se Afstraffning.

^Executionsverk, άρχή ή περι τάς πράξεις τών καταδικασθέντων.

Exempel, παράδειγμα, τό.: arithmetiska λογισμοί, oi.: till e., οίον. οίον δή. οία δή. αντί·

κα. ώσπερ.: anföra ss. e., παράδειγμα ποιεϊσθαί. παραδειγματίζειν.: tjena till e., παράδειγμα γίγνεσθαι, είναι.: gifva ett e., παράδειγμα ποιεϊν

1. παρέχειν 1. καθιστάναι.: taga e. af ngt, παραδείγματι χρήσθαι τινι. Ofta återges det icke med särskildt ord, t. ex. på många e. kan man se, Επί πολλών άν τιςϊδοι : af ett e. skolen J kunna döma om det öfriga, εν άκούσαντες γνώσεσθε και περί τών άλλων.: e. m. grodan, τό του βατράχου.

Exempellös, άνήκουστος, 2. καινός, 3. Ofta gm omskr. m. οιος (a, ov) ούπώποτε Εγένετο, ούδενί τών παρεληλυθότων Εοικώς (νια, ός), e. d.

Exempelvis, Επί παραδείγματος, ώς Εν παραδείγματι.

Exemplar, παράδειγμα, τό. -risk, Εντελής,

2. δόκιμος, 2. ἀκριβής, 2. Εκπρεπής, 2. ἀριστος, κράτιστος, 3. κάλλιστος, 3. Jfr Efterdömlig.

Exequera, 1) se Utföra. 2) se Utmäta. 3) se Afstraffa.

Exercera, 1) tr., ἀσκεϊν. γυμνάζειν. 2) intr., σωμασκεϊν. ἀσχεϊν. γνμνάζεσθαι. -cis, ἀ-σκησις, ἡ.

Existens, τό νπάρχειν 1. είναι, υπαρξις, ἡ. -era, νπάρχειν. είναι.

Exkrementer, τἀ ἀποχωρούντα.

Expediera, ἀποστέλλειν. ἀπαλλάττειν.

Expedit, Ελαφρός, 3. σπουδαίος, 3.

Expedition, (krigståg), στόλοι, ὁ. ἀπόστο-λος, ὁ.

Experiment, πεϊρα, ἡ. -era, πεϊραν ποιεϊσθαἰ.

Exponent, πηλικότης, ἡ.

Expressiv, se Uttrycksfull.

Extas, εκστασις φρενών, ἡ.: försätta i e., Εξιστάναι φρενών.: försättas i e., Εξίστασθαι φρενών. Jfr Hänryckning,

Extemporera, αντοσχεδιάζειν.

Extrem, ἀκρότης, ἡ. υπερβολή, ἡ.: ἀ. yttersta extremerna, τἀ ἀκρα τών Εσχάτων.

Extremiteter, ἀκρα, ἀκρωτήρια, τἀ.

F.

Fabel, μύθος, ὁ (ish. guda- o. hjeltesaga fr. forntiden, men äfv. f. i allmht o. särskildt d. Æsopiska djurf.). λόγος, ο (diktad berättelse).: fabeln om hunden, ο τ ού κυνός λόγος.: berätta fabler, μυθολογεϊν.: berättandet, μυθολογια, ἡ : s. berättar, μυθολόγος, ὁ. äfv. μυθολογικός, ὁ (eg. skicklig att berätta f.).: dikta f., μυθοποιεί v. μυθοπλαστεϊν. λογοποιεϊν. b) dikt, osanning, πλάσμα, τό. λόγος, ὁ. λόγος ἀλλως, μύθος, ο.

Fabelaktig, μνθώδης, 2. μυθικός, 3.: f. berättelse, μυθολόγημα, τό. Jfr Föreg.

Fabeldiktare, μυθοποιός, ὁ. μυθοπλάστης, ου, δ. μυθολόγος, ὁ. λογοποιός, ὁ (äfv. lögnsmi-dare).

Fabel hi sto ri a, -lära, μυθολογια, ἡ. οἱ μύθοι.

Fabricera, Εργάζεσθαι. κατασκευάζειν. ποιεϊν, δημιουργεϊν.

Fabrik, Εργαστήριον, τό (ss. byggnad). Εργα-tia, κατασκευή, δημιουργία, ἡ (ss. tillverkning).

Ofta gm smnsättningar t. ex. f. för linne-, jernvaror, λινονργεϊον. σιδηρονργεϊον, τό.

Fabrikant, ὁ Εργαζόμενος, δημιουργός, ὁ.

Fabrikat, χειροποἰητον ἑργον, τό. δημιούργημα, τό.

Fabrikation, δημιουργία, ἡ. Εργασία, ἡ.

Fabriksarbetare, χειροτέχνης, ου, ὁ.

Fa ς. ad, μέτωπον, τό.

Facit, κέφάλαιον, τό. τό γενόμενον.

Fack, 1) låda, plats, θήκη, ἡ. χωρίον, τό. 2) yrke, o. d., ἑργον, τό. Επιτήδευμα, τό.: det är icke mitt f., τ αυτά γε ουκ Επιτηδεύω.

Fackelbärare, δαδοφόρος, δαδούχος, ὁ. λαμπαδηφόρος, λαμπαδιστής, ὁ.

Fackellopp, λαμπαδηδρομία, ἡ. λαμπαδη-φορία, ἡ. λαμπαδούχος ἀγών, ὁ. λαμπάς, ἀδος, ἡ.: ett f. hålles, λαμπάς γίγνεται.: hålla ett f., λαμπάδα δραμεϊν 1. διαθεϊν.

Fackeltåg, λαμπαδηφορία, ἡ.

Fackla, λαμπάς, άδος, ἡ. δάς, δός, ἡ. äfv.88

Fadd —Falla.

πυρσός, ο.: göra facklor, δαδουργεϊν.: bära f., δαδουχεϊν. δαδοφορεϊν. λαμπαδηφορεϊν.

4Fadd, ἑωλος, 2 (eg. o. oeg., om saker.).: bl. oeg., ψυχρός, 3. μώρος, 3. «7Γ£*ρό*αλοΓ, 2 (bl. om pers.).

Fadcler, ανάδοχος, ο.

Faddhet, τό εωλον. ψυχρότης, μωρία, ἡ. ἀπειροκαλία, *7·

Fader, πατήρ, τρός, ὁ. γονεύς, ἰ'ως·, oc.: köttslig f., ὁ κατά φύσιν πατήρ.: en lycklig f., εὔ-τεκνος ἀνήρ, ὁ.: på faders sida, προς πατρός, πατρόθεν.: fr. f. härrörande, ärfd, πατρώος, 3. πατρικός, 3 (ish. om vänskap o. fiendskap).: arta sig efter f., πατριάζειν. πατρώζειν.

Faderlig, ὥσπερ πατήρ, πατρός (i d. cas., smnhanget fordrar), του πατρός.: f. myndighet, πατρονομία, ἡ. πατρονομική, ἡ.

F a d e r 1 ö s, ἀπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ. πατρός ἑρημος, 2.

Fadermord, πατροκτονία, ἡ.: begå f., πα-τροκτονεἰν.

Fadermördare, -erska, πατροκτόνος, -φδ-νος, ὁ, ἡ. ὁ ἀποκτεἰνας, ἡ ἀποκτεἰνασα τον πατέρα. πατραλοίας, «, ὁ.

Fadersglädj e, ἡ διά τά τέκνα 1. Εκ των τέκνων ευφρόσυνη.

Fadershand, ἡ του πατρός χειρ.: leda ngn m. f., προνοεϊν τίνος ὥσπερ πατέρα.

Faders hjerta, ψυχή ἡ φιλούσα τά τέκνα.: kränka f., λυπεϊν τον πατέρα.

Faderskärlek, φιλοστοργία ὥσπερ ἀπό του πατρός, η.

Faderslycka, εὐτεκνία, ἡ.

Fadersnamn, τό του πατρός δνομα (faderns namn), τό δνομα πατήρ, τό πατέρα καλεϊσθαι.

Fager, se Skön.: fagra ord, fagert tal, ευπρεπείς, ευπρόσωποι λόγοι, oi. äfv. θωπεύματα, ἀρεσκεύματα, τά (smickrande, inställsamt).

Faktion, se Parti.

Faktisk, εργω ἀπο δε δειγμέ νος, 3. υπάρχων, ουσα, ov. Jfr Verklig.

Faktum, ἑργον, τό. πράγμα, τό. τό γιγνό-μενον, γενόμενον.

Fakultet, σύστημα, τό (Nygr.).

Fal, πράσιμος} 2. ὠνητός, 3. ὤνιος, 3 (äfv. om pers. Jfr Besticklig).: hålla f., πωλειν. πι-πράσκειν.: f. qvinna, πόρνη, ἡ. Jfr Salu.

Falhet, se Besticklighet.

Fal ask a, τέφρα, ἡ. κόνις, εως, ἡ.

Falk, ϊέραξ, ακος, δ. κίρκος, ὁ.; liten f,, Ιερακίσκος, ὁ.: skrika s. en f., ιερακίζειν.: en s. håller falkar, Ιερακοβοσκός, ο.: ha ögon s. en f., δφ>θαλμοϊς χρήσθαι λυγκείοις.

Falklik, ιερακώδης, 2.

Fall, 1) eg., πτώσις, η. πτώμα, τό. ὀλίσθη-σις, ἡ o. ολίσθημα, τό (gm halkning, felsteg). (κατα)φ»ορά, ἡ (m. afs. på rörelsens fortgång, derf. äfv. om rinnande vatten, regn o. d.). ροπή, ἡ (långsamt), ὑπο~, ἀναχώρησις, ἡ (om en vattenytas sjunkande, äfv. Ελάττωσις, μείωσις, ἡ). 2) fig., a) förlust af anseende, makt o. d., συμφορά, ἡ (olycka), ταπείνωσις, η (förnedring), δλε-θρος, ὁ o. διαφθορά, ἡ (undergång, förderf). πταίσμα, τό (olycksfall, missöde),

πτώμα, τό (bl. bildligt).: en fästnings, άίωσις, ή.: en qvinnas, φθορά, ή. b) händelse, omständighet, σύμπτωμα, τό. συντυχία, ή. περίατασις, η.: det f.

inträder, συμβαίνει.: det f. kan inträda, Ενδέχεται.: jag antager det f., att han är brottslig, τί-θημι αυτόν άδικειν (sällan part.), ποιώ αυτόν άδικεΐν.: antaget det f. att, i f. att, se Om.: i sådant f., ούτως, εϊ ούτως εχει. ούτως Εχόντων.: så är ock fallet m. mig, ώσαύτως και Εγώ εχω. Jfr Förhållande.: i annat, motsatt f., εϊ δε μή.: i alla f., i hrje f., πάντως, ουκ εσθ' οπως ού. παντός μάλλον. Jfr Likväl.: i intet f., ουδαμώς. ούκ εσθ' οπως.: i båda fallen, άμφοτέ-ρως.: i intetdera f., ούδετέρως.

Falla, 1) eg., πίπτειν. καταπίπτειν (nedfalla). ολισθάνειν, σφάλλεσθαι (gm felsteg).: om löf o. frukter, καταρρεΐν.: f. på marken, χαμάί πίπτειν.: f. fr. ngt, (κατα)πίπτειν άπό τίνος.: f. ur ngt, Εκ πίπτειν εκ τίνος.: f. i ngt, Εμπίπτειν εΧς τι.: f. på ngt, πίπτειν Επί τι. προς-, Εμπίπτειν τινί.: f. till ngns fötter, προσπεσεϊν τινι (πρός τά γόνατα). προσκυνειν τινα (ss. tecken till underdånighet).: f. tillbaka, άναπίπτειν. Jfr Återfalla.: f. igen, se Igen.: regn, snö faller, γίγνεται, πίπτει, καταφέρεται δμβρος, χιών.: låta f., ά-φιέναι. άπο-, Εκβάλλειν. Εκπίπτει μοί τι.: f. i kriget, striden, πεσεϊν, άποθανεϊν Εν τω πολέ-μω, Εν τ% μάχγ\. b) om en vattenyta, = sjunka , ύπο-, άναχωρεϊν. Ελαττούσθαι, μειούσθαι (minskas). c) om floder, utgjuta sig, Εκ-, εϊς-, Εμ-βάλλειν εις τι. 2) fig., a) absol.: aftaga i anseende, betydenhet o, d,, ταπεινουσθαι. Ελαττούσθαί. κολούεσθαι τήν τύχην. τήν δύναμιν περιαι-ρεϊσθαι. ταπεινόν, άφανη γίγνεσθαι.: = gå under, πίπτειν. διαφθειρεσθαι. άπόλλυσθαι.: = er-öfras, πίπτειν. άλίσκεσθαι.: =fela, πίπτειν. ά-μαρτάνειν. σφάλλεσθαι. om en qvinna, διαφθα-ρήναι.: f. i pris, μειούσθαι τήν τιμήν, άνιέναι. Επ' ελαττον βαδίζει ν.: sädespriserna föllo, αι του σίτου τιμαί άνηκαν 1. Επ' ελαττον Εβάδιζον. ό σίτος Επανήκεν.: låta modet f., άθυμήσαι. Jfr Mod.: låta en sak, ett förslag f., se Uppgifva, b) råka, komma i ngt (om pers.), πίπτειν εις τι. Εμπίπτειν (εν) τινι 1. εϊς, Επί τι. περιπίπτειν τινί (t. ex. νόσω, κακοϊς, εις Ενέδρας).: f. på en tanke, Επέρχεται μοί τι. εννοιά μοι Εγγίγνεται.: f. ngn i talet, (μεταξύ) ύπολαβεϊν τινα λέγοντα.: f. i ngns händer, i ryggen, i flanken, i sömn, i vrede, i vanmakt, om halsen etc., se subst, c) träffa (om saker, tillstånd), άπο-, Επισκήπτειν εις τι.: låta sin vrede f. på ngn, άποσκήπτειν τήν όργήν εις τινα.: talet faller på ngn, Εμπίπτει λόγος περί τίνος.: f. i ögonen, Εμφανή ειναι. οράσθαι.: i. under sma genusbegr., υπό τό αυτό γένος πίπτειν. του αυτού γένους ειναι. Jfr Höra.: om tidepunkt, händelse, se Infalla.: skulden, valet, ansvaret etc. faller, se subst, d) i åtskilliga talesätt, = vara, blifva (vanl. "f. sig"), ειναι, γίγνεσθαι m. adj. εχειν m. adv.: f. sig svårt, χαλεπό ν ειναι 1. γίγνεσθαι, χαλεπώς εχειν.: bevisningen torde f. sig svår, ούκ άν ραδίως Επι-δείξειεν. χαΧεπώς άν εχοι Επιδεϊξαι.: f. till last. se d. — F. af, bort, ned, till, ur, ut, öfver m. fl., se compp. — f. in, a) om kroppen o. dess delar, συμπίπτειν. (σνν)τήκεσθαι. φθίνειν. καταρρεϊν. (άπ)ισχναίνεσθαι. b) ngt faller mig in, Επέρχεται μοί τι. εισέρχεται μέ τι (sällan μοί). ύπέρχεταί μέ τι. ερχεταί μοί τι Επί νουν. προς-, παρίσταται μοί τι. δοκει μοι m. inf. = jag erinrar mig, Επιμιμνήσκομαί τίνος : det föll mig ickeFallande — Fara.

89

en gång in, ονδ* εϊς Επίνοιαν ήλθον. ούδ% δναρ ήλπισα.: lid faller dig in att, τί μαθών) se vidare Infalla. — f. på (m. sak. subj.), (κατα)-λαμβάνειν (t. ex. φόβος), εϊσιέναι τινά (sällan τινί).'. det faller på mig att, Επέρχεται, δοκεί μοι m. inf — fallen = benägen, se d.

Fallande, se Fall.

Fallandesot, Επίληψις, Επιληψία, ή. τά Επιληπτικά. : en s. har f., Επιληπτικός, 3. Επίληπτος, 2.

Falldörr, -lucka, καταρρακτή 1. Επιρρακτή θύρα , ή. äfv. καταρράκτης, καθέκτης, ον, ό.

Fallenhet, se Böjelse, Anlag.

Fallna, (άπο)μαραίνεσθαι. παρακμάζειν. φθι-σιάν (af tvinsot).

Falna, σποδούσθαι. τεφρούσθαι.

Fals, πτυχή, ή.

Falsa, (αυμ)πτύσσειν. συνάπτειν.

Falsk, 1) osann, ψευδής, 2. Εψευσμένος, 3. πλαστός, 3.: f. underrättelse, ψευδαγγελία, ή.: f. föreställning, ψευδοδοξία, ή.: hysa en sdn, ψευδοδοξειν.: i. vittne, ed, se Vittne, Mened. Adv., ψευδώς, ψευδή. 2) oäkta, ύπόβλητος, 2, υποβολιμαίος, 3 (understucken). νόθος, 3 o. 2. κίβδηλος, 2. προσποίητος, 2.: f. mynt, κίβδηλον νόμισμα, το', αρ/ι^ον παράσημον, το': f. vänskap, προσποίητος φιλία, 3) oriktig, ουκ ορθός, 3.:

1 musik, άσύμφωνος, άπηχής, 2. — , ofta gm smnsättning m. π«ρ«, t. ex. höra, döma f., παρακούειν. παραγιγνώσκειν.: stämpla f. (om mynt), παρασημαίνειν. παρακόπτειν. παραχαράτ-τειν. Äfv. gm omskr. m. ψεύδεσθαι, σφάλλεσθαι m. part. (t. ex. άκουοντα). 4) i moral. men., δολερός, 3 (bedräglig), άπιστος, 2 (trolös, otillförlitlig). κακότροπος, 2 (i allmht dålig), ύπουλος,

2 (s. döljer ondska inom sig).

Falskhet, κιβδηλία, ή (oäkthet), δόλος, o4, άπιστία, jy, κακοτροπία, ή (i moral, men.), f. öfr. gm adj.

Familj, 1) i egent. bet., οικία, ή. οίκος, o1. οϊκέται, οι (vanl. tjenstefolk, men äfv. hustru o. barn), äfv. gm omskr. t. ex. de gingo ut m. sina familjer, Εξήεσαν αυτοί τε καί παίδες καί γυναίκες. : de längtade efter sina familjer, Επόθουν τους οϊκοι.: hörande till f., οικείος, 3. 2) barn, παίδες, οι. τέκνα, τά. 3) slägt, οίκος, ό. οικία, ή. γένος, τό. οι (γένει) προσήκοντες.: af god f., ευγενής, 2.

Familjeangelägenheter, οικεία, τά.

Familjegraf, πατρφαι θήκαι, αι. πατρώος τάφος, ό.

Familjelif, ό Εν οικία 1. σύν τοις οϊκοι βίος.

Familjenamn, κοινόν του γένους όνομα, τό.

Famla, ψηλαφάν.: f. i mörkret, Εν σκότω ψηλαφάν (äfv. fig.).

Famn, 1) χείρες, αι. άγκάλαι, αι. κόλπος, ό. Jfr Sköte : taga i f., se Omfamna. 2) ss. längdmått, όργυιά, ή.

Famntag, se Omfamning.

Famntaga, se Omfamna.

Fan (på pennor), πτίλον, τό, πώγων, ό (?).

Fan, se Djefvul.

Fana, ση μειον, τό. σημαία, ή.! plantera fanan, τά σημεία αϊρειν.

Fanatiker, ό Εν&ονσιάζων 1. μαινόμενος, se Fanatisk.

Fanatisera, ποιειν τινα Evd-ονσιάζειν. μα-νίαν Εμβάλλει ν τινι.

Fanatisk, Ενθουσιαστικός, 3. Ενθουσιώδης, 3. μανικός, 3.: vara f., Ενβονσιάζειν. μαίνεσ&αι.

Fanatism, Ενθουσιασμός, o. Ενθουσίασις, ή. μανία, ή.

Fanbärare, σημειοφόρος, σημαιοφόρος, ό.

Far, se Fader.

Fara, κίνδυνος, ό. άγων, ώνος, ό (eg. kamp). cJέwoV, τό (stor fara), κακόν, τό. περιστάσεις, (svåra omständigheter): utan f., αι/fi; κινδύνου, άκινδννως. άδεώς.: m. f., Επικινδύνως.: fri fr. f., ακίνδυνος, 2. άδεής, 2. ασφαλής, 2.: m. f. förbunden, παρακεκινδυνευμένος, 3. Επικίνδυνος, 2.: saken är m. f. förbunden, ενι (ενεστϊ)κίνδυνος Εν τω πράγματι. Εν Επικινδύνω έοιi τό πράγμα.: m. f. att, gm (δια)κινδννεύειν, t ex. jag stadnade qvar m. f. att omkomma, εμενον κινδυνεΰων άπο-θανειν.: bringa, sätta ngn i f., άγειν 1 καθιστά-ναι τινά εις κίνδυνον. φέρειν, παρασκευάζειν, Επι-φέρειν τινί κίνδυνον.: störta ngn i f., περιβάλ-λειν τινά κινδύνω.: utsätta för f., παραβάλλειν.: utsätta, blottställa sig för f., underkasta sig f., (παρα)κινδυνεύειν (κίνδυνον). ϊέναι, Ελθειν, Εμ-βαίνειν, καταστήναι εις κίνδυνον. κίνδυνον άνα-λαβέσθαι, αιρεσθαι, νποδύεσθαι, ύφίστασθαι, ποιεισθαι, άναρρίπτειν, παραβάλλεσθαι. m. ngn, συγκινδυνευειν τινί. κίνδυνον συναίρεσθαί τινι.: bestå en f.,

ἀνέχεσθαι, υπομένειν κίνδυνον. (δια)-κινδυνεύειν κίνδυνον.: störta sig i f., ρίπτειν 1. διδόναι εαυτόν εις κίνδυνον.: ge sig i t', för ngn, προκινδυνεύειν τινός. (δια)κινδυνεύειν υπέρ äfv. πρό τίνος.: råka ii., περιπίπτειν κινδύνω.: vara, sväfva i f., κινδυνεύειν. Εν κινδύνω είναι 1. αίω-ρείσθαι. κίνδυνος Εστι 1. γίγνεται τινι. i yttersta f., περί τών μεγίστων 1. Εσχάτων κινδυνεύειν.: ngt sväfvar i f. för mig, κινδυνεύω περί τίνος (t. ex. περί τής ψυχής, lifvet).: en f. hotar ngn, Εν-, Εφίσταται κίνδυνος τινι.: en f. hotar ngn fr. ngn, δεινό ν Εστί τινι ἀπό τίνος.: den förestående faran, ὁ μέλλων, Επικρεμάμενος, Ενεστώς κίνδυνος.: undkomma en f., ἀποφεύγειν κίνδυνον. σώζεσθαι Εκ κινδύνου.: undandraga sig en f., Εξι-στασθαι κίνδυνον.: vara utom all f., πάντων τών κακών ἀπηλλάχθαι.: det är alls ingen i., πολλή Εστίν ἀδεια.: man löper f. att, det är f. (vardt) att, κίνδυνος Εστι, δεινόν γίγνεται m. inf 1. μή.: det är ingen f. att, ουδείς κίνδυνος, μή.: det är ingen f. m. hm, πάνυ καλώς εχει. Επιεικώς εχει.: har ingen f., ἀμέλει. ού φόβος.

Fara, 1) röra sig hastigt, φέρεσθαι. οίχεσθαι, οϊχεσθαι φερόμενον (i. hän, af, bort).: f. in i ngt, είσφέρεσθαι, εις-, Εμπίπτειν εις τι.: {. ur handen, Εκπίπτειν, Εξολισθάνειν (Εκ) τής χειρός.: låta f., ἀνιέναι. ἀφιέναι, μεθιέναι, προιέναι, o. med. παριέναι (t. ex. καιρόν), ἀποβάλλειν (t. ex. Ελπίδα). ἀφίστασθαί τινο^. Εάν, Εάν χαίρειν (lemna, underlåta).: f. efter ngt (fig.), se Eftersträfva. är det = ngt föresväfvat mig, παρίσταται μοί τι. 2) resa a) på åkdon, Ελαύνειν. ὀχείσθαι.: f. gm landet, se Genomfara : f. in hos ngn, κατα-λύειν, κατάγεσθαι παρά τινι 1. τινά, äfv. ώς τινα. på ett ställe, εις τινα τόπον, b) på fartyg, πλεϊν. ναυτίλλεσθαι. ναυστολείσθαι.: ï. ut fr. land i öppna sjön, ἀνάγεσθαι.: f. in i hamn, i land, κατάγειν ναύν. κατάγεσθαι. κατακομίζειν ναυν. καθορμίζεσθαι εΐς 1. πρός. ὁρμίζεσθαι.: f. öfver en flod, περαιουσθαι 1. περάν ποταμόν.: f. utefter landet, παραπλειν. 3) fig. a) röna in-

12DO

verkan.: f. väl, af 1. vid ngt, καλώς ἀπαλλάτ-τεοθαί τίνος. ώ^ελεϊαθαι εκ τίνος, καλώς 1. sis το καλόν αποβαίνει μοί τι.: f. illa, κακώς ἀπαλ-λάττεσθαί τίνος, κακώς διατίθεσθαι ϊκ τίνος, βλάπτεοθαι ϊκ τίνος, αποβαίνει μοί τι ον πρός τό καλόν, b) förfara, vanl. m. χρήσθαι, t. ex. f. varsamt, ενλαβεια χρήσθαι.: f. illa , väl m. ngn, ngt, se Behandla.: f. m. lögn, bedrägeri, se Ljuga, Bedraga. — F. af, οϊχεσθαι φερόμενον, ὀχού-μενον, ἀπιόντα, αποπλέοντα, m. ngt, οϊχεσθαι ὀφ-, ἀναρπάσαντα, αποφέροντα. — F. efter, ὀχούμενον ἀκολουθεϊν. Ελαύνειν μετά τινα 1. κατόπιν τινός, för att hemta ngt, Ελαύνειν, πλεϊν Επί τι. οϊχεσθαι κομιούμενον. μετιέναι τι. — F. ifrån, ἀηιόντα 1. οϊχόμενον κατα-, ἀπολείπειν. — F. med, se Medfölja. — F. bort, fram, förbi, ned, upp, ut, o. s. v., se compp.

Farbar, (ἀμάξαις) πορεύσιμος, 2.: om vatten, πλώϊμος (πλόϊμος), 2.

Farbror, πάτρως, ωος, ὁ. πατράδελφος, ὁ. θειος ὁ πρός πατρός.

Farfar, πατρός πατήρ, ὁ. πάππος, ὁ (πρός πατρός).

Farfars far, πρόγονος o. προπάππος, ὁ.

F argalt, κάπρος, o.: vild f., σόαγρος, ὁ. νς άγριος, ὁ.

Farhåga, se Fruktan.

Farkost, πλοιάριον, πλοϊον, τό. όχημα, τό.

Farled, πόρος, ὁ. πλους, o. rfcfo?, ή.

Farlig, Επικίνδυνος, κινδυνώδης, επισφαλής, 2, σφαλερός, 3, παράβολος, 2 (förbunden m. fara, riskabel), δεινός, 3 (fruktansvärd). Επαγωγός, 2 (förförisk), χαλεπός, 3 (t. ex. om sjukdom).: f. belägenhet, τά τ'ειινά.: vara farligt sjuk, Επισφα-λώς νοσεί v. χαλεπώς διακεϊσθαι υπό τής νόσου. ordspr. σελίνου δεϊσθαι.: göra f. (i tal), δεινόν ποιεϊσθαι.

Farlighet, gm adj. Jfr Fara.

Farmor, ή του πατρός μητηρ. τήθη 1. τηθή ή πρός πατρός.

Farsot, λοιμός, ὁ. λοιμική νόσος, ἡ. Επιζήμιος 1. Ενδήμιος νόσος, ἡ.

Fart, 1) se Färd. 2) hastigheten, hrmed ett föremål rör sig, φορά, ἡ. ρύμη, ἡ. ορμή, ἡ.: m. f., φορά, ρύμμ.: i hastig f., ταχέως, μετά τάχους. ·, i långsam f., βραδέως.: springa i stark f., δρόμω θεϊν, τρέχειν. 3) i arbete, se Drift.

Fartyg, πλοϊον, τό. ὀχημα, τό. Jfr Skepp.

Farvatten, se Farled.

Far v äg, ἀμα'ξήλατος (οδός), ἡ. ἀμαξιτός, ἡ.

Farväl, χαϊρε, υγίαινε, ϊρρωσο, εὐτύχει (i pl. till flera).: säga ngn f., χαίρειν 1. ιρρώβ'iia* λέγειν 1. προσεηιεϊν 1. φράζειν τινί.: f. m. ngt, χαιρέτω τι.

Fasa, ὀρρωΰεϊν. Εκφοβεϊσθαι. ὑπερφοβεϊσθαι. (ὑπερ)εκπλήττεσθαι. φρίττειν.

Fasa, ὀρρωάία, ἡ. εκπληξις, ἡ. ἀείμα, τό. Ισχυρός φόβος, ὁ.

Fasan, φασιανός (ὀρνις), ὁ.

Fasansfull, -värd, se Faslig.

Fascin, φάκελος, ὁ.

Faslig, δεινός, 3. Εκπληκτικός, 3. γοργός. 3. φοβερώτατος, 3. φρικώδης, 2.

Fas lig het, δεινό της, ἡ. o. gm adj.

Fast, 1) stadig, orubblig, ἀσφαλής, 2. βέβαιος,, 2 o. 3. ϊμπεδος, 2. Ισχυρός, 3. μόνιμος, 2. ευσταθής, 2. στάσιμος, 2. ἀκίνητος, ἀμετάθετος, 2.

(alla så väl i eg. brt. s. fig.: ståndaktig, oföränderlig).: f. egendom, se Fastighet: stå f., μένειν. καταμένειν. ἀμετακινήτως εχειν.: stå f. vid fördrag, ed, Εμμένειν ὁρκοις. (Εξ)εμπεδουν ὁρκους, σπονδάς, συνθήκας.: vara f. i ngt (en vetenskap, e. d.), Εξεπίστασθαί τι. διαμεμαθη-κέναι τι.: vara f. mot ngt, μή εικειν τινί. μή ἡττάσθαί τίνος, κρείττω ειναι τίνος.: vara f. för ngt, ενοχον ειναι, Ενέχεσθαί τινι.: binda, hålla, sätta, taga f., se Fastbinda, -hålla etc.; jag är f. öfvertygad, ισχυρώς πέποιθα. 2) tät o. hård, πηκτός, 3. στερρός o. στερεός, 3. πυκνός, 3. πάγιος, 3. στιβαρός, 3.: stampa, slå f. (om marken), σάττειν, κατασάττειν, κατανάσσειν, Εδα-φίζειν (τήν γήν): fasta landet, ἡ στερρά (γή). ἡπειρος, ἡ. 3) befästad, οχυρός, Εχυρός, 3. Ερυμνός, 3.: f. plats, ϊρυμα, ὀχύρωμα, τό. Ερυμνόν χωρίον, τό.

Fast, se Ehuru.

Fasta, νηστεύειν. ἀσιτεϊν. σίτου ἀπέχεσθαι 1. μή ἀπτεσθαι. — fastande, νήστις, ιδος, ὁ, ἡ.

Fasta, νηστεία, ἡ. ἀσιτία, ἡ.

Fastbinda, καταδεϊν.: i. vid, se Binda.

Fastdag, νήστιμος, νπερθέσιμος ημέρα, ἡ (Sedn.). νηστεία, ἡ.

Faster, ἡ του πατρός ἀδελφή.

Fastfrysa, υπό ψύχους προσάπτεσθαι, vid ngt, τινί. πήγνυσθαι.

Fastgro, se Fastrota sig.

Fastgöra, ngt vid ngt, προσδεϊν, προσάπτειν τί τινι.

Fasthet, 1) stadighet, orubblighet, ἀσφάλεια, ἡ. ασφαλές, τό. βεβαιότης, ἡ. βέβαιον, τό. ϊσχυ-ρόν, τό. ευστάθεια, ἡ. 2) täthet, στερεό της, στερρότης, πυκνότης, ἡ. 3) en plats*, Ερυμνότης, οχυρό της, η'.

Fasthålla, κατέχειν. κρατεϊν. φυλάττειν.: f. sig i, vid ngt, ἀπρί'ξ εχεσθαί τίνος, ἀντέχεσθαί τίνος.

Fasthänga, 1) tr., ngt vid ngt, προσαρτάν τί τινι 1. πρός τι. προσαναρτάν τί τινι. Εξαρ-τάν, Εξάπτειν τι (εκ) τίνος.: f. sig vid ngn, ἀναρ-τάν εαυτόν εϊς τινα. 2) intr., προσηρτήσθαί τινι 1. πρός τι. προσπεφ>υκέναι τινί. Εξηρτήσθαί

(εκ) τίνος, προσκεϊσθαί τινι. εχεσθαί τίνος (eg. o. fig.).

Fastighet, εγγειοςκτήσις, ή. εγγειον κτήμα, τό. τά έγγεια o. ϊγγειος ουσία, ή (all ngns fasta egendom).

Fastklena, προσμάττειν, προσκολλάν, προς-άπτειν τί τινι.

Fastlag, ή τεσσαρακονθήμέρος (νηστεία).

Fastlimma, προσκολλάν τί τινι.

Fastmer, πολύ μάλλον, μεν ούν (beriktigande).: eller f., μάλλον δε.

Fastna, πήγνυσθαι εν τινι, Εμπήγνυσθαί τινι, Ενσχεθήναί τινι (f. i ngt, det sistnämnda äfv. fig.). προσαρτάσθαι, προσκολλάσθαι, παραπήγνυσθαι, προσάπτεσθαι τινι (f. vid ngt).: f. för ngt (brott, anklagelse), ενοχον γίγνεσθαι, Ενσχεθήναί τιν*. Ελέγχεσθαί τίνος.: f. i minnet, Εντήκεσθαι.

Fastnagla, προσηλούν.

Fastrota sig, 1) eg., ριζούσθαι, καταρρι-ζούσθαι. 2) oeg., se Inrota sig.

Fastsitta, πεπηγέναι. Ε μ πεπηγέναι, Εμπε-φυκέναι, Ενέχεσθαί τινι Ji ngt), παραπεπηγέναι, προσπεφυκέναι, προόηρτήσθαί τινι (vid ngt).

Fastskrufva, κοχλία προσάπτειν.Fastställa —Feg.

Fastställa, 1) bekräfta, χ ν ρου v. Επιχνροvν. βεβαιούν. 2) bestämma , κα&ιστάναι. τι&έναι. τάτ-τειν. προειπεϊν. ορίζειν, διορίζειν, -σθαι.: f. ngt m. ngn, συντίθεσθαί τινί τι. — fastställd, se bestämd 1) b).

Fastställelse, 1) bekräftande, χύρωΰις, ή. βεβαίωόις, ή. 2) se Bestämning 1).

Fas t sy, προσράπτειν.

Fastsatta, πηγνvναι. καταπηγνύναι.

Fasttaga, συλλαμβάνειν, (κατα)λαμβάνειν. αϊ-ρ tiv. ύποχείριον λαμβάνειν, χαταβχείν.

Fastväxa, συμφύεσθαι, προϋφύεσθαι, Εμφύε-σθαι, vid ngt, τινί.

Fastän, se Ehuru.

Fat, 1) att framsätta mat uti, λεκάνη, ή. λοπάς, άδος, ή. πατάνη, ή. τρυβλίον, τό. παρο-ψίς, kΐος, ή (m. läcker extra-rätt).: litet f., λε-χάνιον, κοπάδιον, ποτάνιον, τό.: f. för tvättning, se Tvättfat, Handfat. 2) stort förvaringskärl för våta varor, πίθος, o (ish. för vin), χε-ράμιον, τό (af lera), βίκος, o. dem., πιθίσκος, ό.

Fatal, 1) olycksbringande, ολέθριος, 3. δυς-τνχής, 2. 2) vidrig, λυπηρός, άνιαρός, 3. Επαχθής, 2.

Fatalier, 6 καθήκων χρόνος, ή (καθήκουσα) ήμερα, προθεσμία, ή.: förlora f., ύπερήμερον γενέσθαι. τον καιρόν παριέναι.

Fatalitet, συμφορά, ή.

Fatt, se Beskaffad.: hur är det f.^, πώς έχει·: hur är det f. m. dig, πώς 'έχεις. πώς πράττεις. : under så fatta omständigheter, οΰτως Εχόντων.: hur var det f. att, πώς συνέβη 1. Εγένετο m. (ώστε o.) in/., 1. bl. πώς.

Fatt, taga, få f., καταλαμβάνειν. αίρεϊν. τυγχάνειν τινός. Jfr Fasttaga.

Fatta, 1) se Gripa.: f. posto, se d. o. — 2) m. förståndet, (κατα)λαμβάνειν. (κατα)μανθά-νειν. επεσθαι, (παρ)ακολουθεϊν (τινι).: icke f., άπολείπεσθαί τίνος.: f. trögt, δυσμαθώς εχειν.: s. fattar lätt, εύμαθής, 2.: s. fattar trögt, δυσμα-θής, 2. νωθής, 2. νωθρός, 3. Jfr Förstå. 3) låta hos sig uppstå, ποιεϊσθαι (t. ex. βουλήν, γνώ-μην, δόγμα, ψήφισμα), λαμβάνεν (t. ex. δόξαν, Ελπίδα). γίγνεταί μοι (t. ex. δόξα), vanl. gm speciellare uttryck efter de olika objj., t. ex. f. ett beslut, en föresats, βουλεύεσθαι, προαιρεϊσθαι. se subst. 4) refi., f. sig, άναλαμβάνειν εαυτόν, Εν εαυτώ πάλιν γίγνεσθαι (åter komma till sig. jfr Hämta sig), άναθαρρεϊν (få mod igen), κατέχειν

εαυτόν, κρατεϊν εαυτού (beherrska sig), b) f. sig kort, συνελόντα 1. συνελόντι ειπείν, συντέμνειν λόγον. — F. in, se Infatta.

Fattas, (Εκ)λείπειν. Ελλείπειν. Επιλείπειν. άπεϊ-ναι.: ngt f., (Εν)δει τίνος, άπεστί τι.: ngt f. mig, (Εν)δέομαί τίνος. (Εν)δει μοί τίνος. Ενδεής ει μι 1. Ενδεώς εχω τινός, άπο-, Επιλείπει μέ τι. Ελλείπει μοί τι (τινός), άπορώ τίνος.: det f. icke folk, s., εϊσίν ot: det f. mycket att, πολλού δεϊ m. inf. o. personl.: det f. mycket att jag, πολλού δέω m. inf. äfv. πόρρω ειμί, πολύ άπέχω, Εκτός εϊμι του m. inf: det f. föga att, ολίγον, μικρού δει (o. personl. δέω, "att jag"), o. gm μικρόν άπολεί-πειν, παρά μικρόν o. παρ* ούδεν Ελθεϊν m. inf. äfv. μικρού, ολίγου (δεϊν). παρά μικρόν, t. ex. det fattades föga att de utgjorde tvåhundrade, βραχύ άπέλιπον διακόσιοι γενέσθαι.: det fattades föga, att hon dog, παρά μικρόν ήλθεν άποθανεϊν (äfv.

ελθουσα άπέθανεν), μικρού άπέθανεν.: det fattades föga att de dödade hm, παρ* ουδέν ήλθον άποχτεϊναι αυτόν.: det fattades föga, att han blef stenad, μικρόν Εξέφυγε τό μή καταπετρω-θήναι. — låta ngt f., Ελλείπειν τι : icke låta ngt f., ουδέν Ελλείπειν. μηδενός φείδεσθαι. αφειδώς παρέχειν πάντα. — hvad f. dig? τί σοι; τί πάσχεις \. π έπον&ας; τί σκυθρωπάζεις (hrföre ser du surmulen ut): alltid f. hm ngt, αεί καχώς έχει. det f. hm ingenting, καλώς εχει. υγιαίνει.

Fattig, 1) eg., πένης, ητος, 6. πενιχρός, 3. Ενδεής, 2 (behöfvande), άπορος, 2 (utan tillgångar, medel), άκληρος, 2 (utan arfvedel, egendom). άχρήματος, 2 (utan penningar), πτωχός, 3 (tiggare).: vara f., πένεαθαι. πένητα εΐναι. πενία Εν-έχεσθαι.: vara f. på ngt, σπανίζειν τινός. Ενδεώς εχειν τινός, άπορειν τίνος. 2) eländig, beklagansvärd, άθλιος, δειλός, 3. τλήμων, 2.

Fattigdom, πενία, ή. ενδεια, άπορία, ή. σπά-νις, εως, ή.: råka i den yttersta f., εις τήν Εσχάτη ν άπορίαν καθίσιασ&αι.

Fattighus, *πτωχοδοχεϊον, *πτωχοτροφεϊον, τό.

Fattigvård, ή τών πτωχών Επιμέλεια.

Fattlig, se Begriplig.

Fattning, 1) begripande, uppfattning, κατά-ληψις, ή. σύνεσις, ή. μάθησις, ή. vanl. gm vv. 2) sinnets, παράστημα, τό (sinnesnärvaro), ησυχία, ή. άταραξία, ή (jemnmod).: bringa ur fattningen, (δια)ταράττειν, θορυβεϊν, Εξιστάναι, Εκ-πλήττειν τινά. Ενοχλεϊν τινι.: komma ur f., δια-ταράττεσθαι (πρός τι, öfver ngt). Εκπλήττεσθαι (τινί, Επί τινι, διά τι). Εκτός εαυτού γενέσθαι. Εκστήναι εαυτού.: behålla f., μηδέν ταράττεσθαι. άνέκπληκτον, άτάρακτον εϊναι.

Fattningsförmåga, -gåfva, σύνεσις, ή. νους, ό.: snabb f., άγχίνοια, ή. εύμάθεια, ή.: trög f., δυσμαθία, ή. τό δυσμαθές. νώθεια, ή. dta öfvergår min f., απολείπομαι τούτου, ουκ ακολουθώ τούτω.

Favorit, se Gunstling.

Fe, δαίμων, ονος, η. θεία νύμφη, ή.

Feber, πυρετός, ο (eg. feberhetta), ήπίαλος, ό (frossf.).: häftig f., äfv. πυρ, τό.: brännhet f., καύσος, ό. καυσώδης πυρετός, ό.: kall f., βρν~ χετός, ό.: f., som återkommer hvarannan, 3:de dag, τριταιος (πυρετός) 6. τεταρταϊος πυρετός, ό.: ha f., πυρέττειν. ήπιαλεϊν. πυρετώ κατ-, Ενέχε-σθαι.: ha f. hvarannan, 3:de dag, τριταίζειν, τε-ταρτίζειν.: få f., περιπίπτειν 1. άλίσκεοθαι πυρετώ. πυρετός λαμβάνει τινά.: ligga i f., κεϊσθαι πυρέττοντα 1. ήπιαλουντα.

Feberaktig, πυρετώδης, 2. πνρεχτικός, 3. ήπιαλώδης, 2.

Feberanfall, πυρετού καταβολή, η.

Feberfri, άπύρεκτος, άπύρετος, 2.

Feberfrihet, άπυρεξία, ή.

Feber fr ossa, ήπίαλος, ό. ρίγος, ους, τό.

Feberhetta, πυρετός, ο. (πυριφλεγές) καύμα, τό.: förbunden m. f., πυρετώδης, 2.: ha f., θερμαίνεσθαι.

Feberrysning, ρίγος, τό.

Febersjuk, πυρέττων, ουσα, ον.

Februari, se Månad.

Feg, δειλός, 3. κακός, 3. άνανδρος, 2. άτολμος, 2. άγεννήξ, 2.: visa sig f., άποδειλιάν. μα-λακίζεσθαι. καχύνεσθαι.: en f. mes, συκομάμ-μας, ου, ό.92

Feghet —Festlig.

Feghet, δεdia,' κακια, κάκη, άνανδρια, ατολμια, ή.

Feja, κορείν. (ί αϊρειν- καλλύνειν, καθ αϊρειν (i allmht rengöra).

Fejd, πόλεμος, ό. — αγών, ώνος, ο'. Ιρ»?, ί,εΓοί·, φιλονεικία, ή.

F ej η ing, καθαρμός, ο. f. öfr. gm vv.

Fel, αμάρτημα, τό, αμαρτία, ή (villfarelse, förseelse). σφάλμα, πταίσμα, τό (m. skada förenadt felsteg), πλημμέλεια, ή, πλημμέλημα, τό (brott emot en regel), κακία, ή, κακόν, τό (hrje phy-sisk o. moral, ofullkomlighet), αδίκημα, τό (brott mot rätt o. lag).: begå ett f., se Fela.: utan f., se Felfri. — Adv., se Miste.: slå f., se Felslå.

Fela, 1) ej träffa ett mål, άμαρτάνειν, Εξ-, άφαμαρτάνειν τινός 1. m. part. (t. ex. βαλόντα, τοξεύσαντα, vid skjutning), άστοχεϊν. ουκ Εξ-, ά-φικνεϊσθαι. Jfr Förfela. 2) fig., begå ett fel, (Εξ)αμαρτάνειν, mot ngn, εϊς·, περί τινα, i ngt, εν τινι 1. m. part. πλημμελεϊν, i, mot ngt 1. ngn, εν τινι. εϊς ο. περί m. acc. πταίειν (stöta emot), σφάλλεσθαι (stapla, falla; begge m. bibegr. af skada) εν τινι 1. m. part. άδικεϊν (mot rätt o. lag), mot ngn, τινά äfv. εϊς, περί τινα, i ngt, τί 1. m. part.: f. menskligt, svårt, άνθρώπινα, με-γάλα άμαρ τάνειν.: f. mot lagarna, παραβαίνειν τον ς νόμους, παρανομεϊν. 3) se Fattas.

Felaktig, πλημμελής, 2 (stötande mot regel). κακός, φαύλος, 3 (bristfällig, dålig, oduglig). διεφθαρμένος, 3 (förderfvad), ουκ ορθός, 3 (ej Tiktig).: vara f. (om pers.), se Fela 2).

Felaktighet, φαυλότης, ή. κακία, ή. se vidare Fel.

Felas, se Fattas.

Felfri, άναμάρτητος, αδιάπτωτος, 2 (s. icke begår fel), άμεμπτος, 2, τέλειος, 3 (s. inga fel har, otadlig).

Felgrepp, se Missgrepp.

Felhugg, -slag, κενή πληγή, ή.

F e 1 k a s t, αστοχία, ή.: göra ett f., άστοχείν. βαλόντα άμαρτάνειν.: vid tärningsspel, άποτυγ-χάνειν κνβενοντα.

Fels k ott, άστοχη μα, αμάρτημα, τό. JfrFe-la 1).

Felslut, παραλογισμός, ο (vanl. afsigtligt). σφάλμα, τό.: güra i., παραλογίζεσθαι. σφάλλε-σθαι τής γνώμης, ον κατά τό ον κρίνειν.

Felslå, se Misslyckas.: en förhoppning slår fel för mig, άμαρτάνω, ψεύδομαι, σφάλλομαι Ελπίδος.: en felslagen förhoppning, Εψευσμένη Ελπίς.

Felsteg, κενεμβάτησις, ή (eg.). πταϊσμα, σφάλμα, ολίσθημα, τό (eg. o. oeg.). αμάρτημα, τό (oeg.).: göra ett f., κενεμβατειν. όλισθάνειν. σφάλλε σθαι.: begå ett f., se Fela 2).

Fem, πέντε.: ss. siffra ε'.: talet fem, πεντάς 1. πεμπτάς, άδος, ή (äfv. ett antal af f.).: d. femte, πέμπτος, 3.; för d. femte, (τό) πέμπτον.: för f. gången, τό πέμπτον.: en femtedel, πέμπτον μέρος, τό. πεμπτημόριον, τό.: f. gånger, πεντάκις.: f. fot (lång, hög, bred), πεντάπονς, ovv, οδυς 1. πέντε ποδών (τό μήκος etc.).: f. tvärhänder, spann, stadier (lång etc.), πενταπάλαι-στος, πεντασπίθαμος, 2. πενταστάδιαϊος, 3.; m. ι. mynningar, πεντάστομος, 2.: m.

f. strängar, πεντάχορδος, 2.: m. f. roddare, πεντήρης, 2.: f, talenter tung 1. i värde, πεντετάλαντος, 2.:

tidrymd af f. år, πεντ(α)ετηρίς, ίδος, η.: skeende hrt femte år, πεντ(α)ετηρικός, 3.: kommande 1. skeende på femte dagen, πεμπταϊος, 3. -årig, πεντ(α)ετής (πεντέτης), 2. πέντε Ετών. ετη εχων πέντε ο. πέμπτον ετος άγων (bl. om ålder).

Fembladig, πεντάφυλλος, 2.

Femdel t, πενταμερής, 2.

Fem dubbel, -fal dig, πενταπλούς, η, ούν. πενταπλάσιος, 3.

Femfingerört, πεντάφυλλον, πενταπέτηλον, τό.

Fem fingrad, πενταδάκτυλος, 2.

Femhundrade, πεντακόσιοι, 3.: ss. siffra, φ'.: d. femhundrade, πεντακοσιοστός, 2. — anförare för f. man, πεντακοσίαρχος, ό.: en s. har f. medimners inkomst, πεντακοσιομέδιμνος, ο.

Femhörnig, πεντάγωνος, 2. πενταγωνικός, 3.

Femhörning, πεντάγωνον, τό.

Feminin, θηλυκός, 3.

Femma, τό ε'.

Fempundig, πεντάλιτρος, 2.

Femte, se Fem.

Femtio, πεντήκοντα.-, ss. siffra, ν'.: d. femtionde, πεντηκοστός, 3.: femtionde del, πεντηκοστή , ή.: f. gånger, πεντηκοντάκις.: talet f., ett antal af f., πεντηκοντάς, άδος, ή. (ett antal af f., äfv. πεντηκοστός, ή.): anförare för f. man, πεν-τηκόνταρχος, ό. πεντηκοστής, ··οντής, ού, ο.: hs embete, πεντηκονταρχία, ή. : hafva ett sådant, πεντηκονταρχεϊν.: f. drachmer i värde, πεντηκον-τάδραχμος, 2.: f. alnar, famnar (lång, bred etc.), πεντηκοντάπηχνς, πεντηκοντόργυιος, 2.: s. har f. roddare, πεντηκόντορος (ναυς), ή. -år i g, πεν-τηκοντούτης, ό, fem. -ούτις, ή. πεντηκονταετής, 2. πεντήκοντα Ετών.

Femton, πεντεκαιόεκα (sällan δεκαπέντε).: ss. siffra, ιε'.: den femtonde, πεντεκαιδέκατος, πέμπτος και δέκατος, 3.: f. gånger så stor, πεντε-καιδεκαπλασιων, 2.: skeende, kommande på femtonde dagen, πεντεκαιδεκαταϊος, 3.: f. talenter, f. minor i vigt 1. värde, πεντεκαιδεκατάλαντος, 2. πεντεκαιδεκαμναϊος, 3.: f. alnar lång, πεντεκαι-δεκάπηχυς, 2.: s. räcker f. dagar, πεντεκαιδεχή-μερος, 2.: antal aff. skepp, πεντεκαιδεκαναΐα, ή.: försedd m. f. roddare, πεντεκαιδεκήρης, 2. -årig, πεντεκαιδεκαετής, -έτης, 2. fem. -έτις, ιδος, ή. πεντεκαίδεκα ετών.

Femtusen, πεντακισχίλιοι, 2.: ss. siffra, : den femtusende, πεντακισχιλιοστός, 3.

Fena, πτέρνξ, υγος, ή. πτερύγιον, τό. πτε-ρωμα βραγχίον, τό.

F e η k å 1, μάραθρον, μάραθον, τό.

Fenster, se Fönster.

Ferier, εκεχειρία, ή. εορτάσιμοι ήμέραι, αι.: vid domstolarne, άπραξία, ή. ήμέραι άπρακτοι.

Ferm , se Flink.

Fernissa, γάνωμα, τό.: bestryka m. f., γα-j/ονν.

Fest, εορτή, ή. Ιερομηνια,ή. πανήγυρις, éft)f, ή.: religiös f., τελετή, ή.: hörande till f., εορταστικός, 3.: fira en f., εορτήν 1. εορτάς άγειν 1. τελεϊν 1. εορτάζειν 1. bl. εορτάζειν.: firande af en f., εόρτασις, ή. εορτασμός, ο. af en nattlig f., παννυχίς, ίδος, ή.

Festdag, εορτάσιμος 1. εορταστική ημέρα, ή. εορτή , ή.

μ of, 2. ioοτώδης, 2. πανηγυρικός, 3.: fastligt begå, εορταζειν.

Festlighet, se Högtidlighet.

Fet, 1) eg., πίων, πιμελής, 2. λιπαρός, 3 (ish. om jorden), σιτευτός, λαρινός, 3 (gödd). = välfödd, παχύς, sia, v. ενσαρκος, πολύσαρκος,

2.: fett land, πίειρα γή, ή'. göra f., πιαίνειν. καταπιαίνειν. σιτεύειν. 2) fig . λιπαρός, 3. πίων,

3. se Indrägtig.

Fetlagd, -aktig, εύσαρκος, 3. εύσωματώ-δης, 2. παχύτερος, 3.

Fetma, πιότης, ή. λιπαρία, ή. Jfr Fett.

Fetna, πιαίνεσθαι. σιτεύεσθαι. πίονα, εύσαρ-κον etc. γίγνεσθαι.

Fett, λίπος, τό. πιμελή, η (ister), στέαρ, ατος, τό (talg), δημός, ό. σίαλος, ό (hos svin).

Fettaktig, πιμελώδης, 2. λιπαρός, 3. σια» λώδης, 2.

Fiber, ϊς, ϊνός, ή.

Ficka (brukades ej hos Grekerna), μάρσιπος, ό. θυλάκιον, τό.: sticka i fickan, κρύπτειν τω μαρσίπω. κατατίθεσθαι iν κόλπω.

Fiende, πολέμιος, iναντιος, άντίπαλος, ό (h o-stis). iχθρός, δυσμενής, ό (inimicus). Ofta gm smnsättningar m. μισο-, t. ex. f. till folket, μισόδημος, o.: f. till qvinnor, μισογύνης, o.: en afsvuren f. till ngt, εχθιστός τινι.: göra till f., iχθροποιεϊν.: blifva fiender, διαστήναι πρός αλλήλους. : hafva ngn till f., iχθρώ χρήσθαί τινι. ; vara f. till ngn, iχθρόν εϊναί τινι. δυσμενώς εχειν

1. διακεϊσθαί τινι 1. πρός τινα.: vara f. till ngt, μισεϊν τι. ψεύγειν τι.

Fiendeland, ή πολέμια 1. άλλοτρία.

Fiendskap, έχθρα, απέχθεια, ή. δυσμένεια, ή. εχθος, μϊσος, τό. διάστασις, διαφορά, ή.: råka i f. m. ngn, εϊς εχθραν iλθεϊν 1. καθίστασθαί τινι. δι' άπεχθείας γίγνεσθαι τινι. άπεχθάνεσθαί τινι. προσκρούειν τινί.: hysa f. mot ngn, εχθραν εχειν πρός τινα. δι' άπεχθείας εχειν τινά.: vara böjd för f., iθελέχθρως 1. φιλαπεχθημόνως εχειν, mot ngn, πρός τινα.

Fiendtlig, 1) hörande till fiende, πολέμιος, 3. τών πολεμίων.: fiendtligt land, ή πολέμια (γή).

2) handlande 1. sinnad ss. fiende, πολέμιος, 3. πολεμικός, 3. iναντίος, 3. iχθρός, 3. δυόμενής,

2.: vara fiendtligt sinnad mot ngn, iχθραίνειν τινά. iχθρώς, άπεχθώς διαχεϊσθαί τινι 1. πρός τινα. πολεμικώς εχειν πρός τινα.: fiendtligt behandla, πολεμεϊν (t. ex. πόλιν). κακώς ποιεϊν 1. κα/.o-ποιεϊν.: göraf., πολεμούν, mot sig, πολεμούσθαι.

Fiendtlighet, 1) se Fiendskap. 2) i pl., handlingar af f., πόλεμος, ό. άδικοι χεϊρες, al.: börja fiendtligheter, άρχειν άδικων χειρών.

Fiffig, se Knipslug, Behändig.

Figur, 1) gestalt, είδος, τό. ιδέα, ή. σχήμα, τό (gestalt o. hållning).: göra en slät f., άσχη-μονεϊν. 2) afbildning, teckning, τύπος, oc (eg. uthuggen f., äfv. utkast), ζώον, τό (af lefvande väsenden), χαρακτήρ ήρος, o (ingräfd f.). διάγραμμα, τό o. διαγραφή, ή (tecknad f., ritning).

3) rhetor. f., σχήμα, τό. τρόπος, ό.

Figur lig, αλληγορικός, 3. τροπικός, 3.

Fika, efter ngt, σφόδρα ἰπιθυμεϊν τίνος. Ερἀν

τίνος, πεινήν, διιρήν τίνος, ζήλουν τι. θηράν, Λαί-κειν τι.

Fiken, se Begärlig.

Fikon, σύχον, τό.: torkadt f., ιϋχάς, άδος,

ή.: vildt f., ἱρινόν, τό. φ<ήληξ, κος, ό.: omoget f., ὀλυνθος, ό.: afplocka f., συκάζειν.: föda m. f., συκίζειν. συκοὑν.: vin beredt af f., σνκίτης οίνος, ό.

Fikonhandlare, -erska, Ισχαδοπώλης, ου, ό. Ισχαδόπωλις, ιδος, ή.

Fikonlik, συκώδης, 2.

Fik ön löf, τό τής σνκής φύλλον. θρϊον, τό.

Fik ön trä, σύκινον ξνλον, τό.: af f., σύκινος, 3.

Fikonträd, συκή, ή.: vildt f., ἱρινεός, 3.

Fil, ρίνη, ή.

Fila, ρινάν.

Filmjölk, ό'ξνγαλα, τό

F i 1 s ρ å η , ρίνημα, ρίνισμα, ἀπορρίνημα, ἀ-πόχρηγμα, τό.

Filt, πϊλος, ό. πίλημα, τό.: af f., πίλινος, 3.

Filta, πιλεϊν. πιλούν. — filtad, πιλητός, πι-λωτός, 3.

Fil t ak t ig, πιλοειδής, 2. πιλώδης, 2.

Filthatt, πιλίον, τό. πϊλος, ο.

Filtrera, διηθεϊν. διυλίζειν. ἀφυλίζειν.

Filt sko, πίλοι, ol.

Fin, 1) tunn, smal 1. bestående af små delar, λεπτός, 3. λεπτομερής, 2.: stundom gm smnsättningar. t. ex. m. fina trådar, λεπτόμιτος, 2. λε-πτόνητος, 2.: af f. väfnad, λεπτοσπάθητος, 2.: göra fint arbete, λεπτονργεϊν.: fint arbete, λεπτουργία, ή.: göra f., λεπτννειν. λεπτόν ποιεϊν. 2) slät o. mjuk, αβρός, απαλός, μαλακός, 3 (äfv. fig. = yppig, veklig). 3) ren, oblandad (om metall m. m.), ακέραιος, 2. ειλικρινής, 2. καθαρός, 3: = kostbar, πολυτελής, 2. καλός, 3. 4) om skick o. seder, κομψός, 3. ἀστεϊος 3 o. 2. Iπίχαρις, 2. ευτράπελος, 2. ουκ ἀμουσος, 2. 5) skarpsinnig, spetsfundig, ὀξός, 3. δριμύς, 3. εὐστοχος, 2. λεπ-τολόγος, ό, ή. Jfr Slug, Listig.

Finanser, πρόσοδοι, αι. τά περί τάς προσόδους.

Finansminister, ό Επί τής διοικήσεως, ταμίας, ου, ό.

Finansförvaltning, ή τών προσόδων διοί-κησις 1. ταμιεία.

Finansväsen, τά περί τάς προσόδους.

Finbildad, 1) till kroppen, λεπτός, 3. αβρός, 3. 2) till själen, εὐπαίδευτος, 2. ἀστεϊος, 3 o. 2. εὑμουσος, 2.

Finbladig, λεπτόφνλλος, 2.

Finger, δάκτυλος, ό.: lill-f., μύωψ, ωπος,ό. ό μικρός δάκτυλος.: ring-f., ό παράμεσος δάκτυλος.: långfingret, ό μέσος δάκτυλος.: pek-f., ό λιχανός.: tummen, ἀντίχειρ, ή. ό μέγας δάκτυλος.: visa m. fingret, δακτυλοδεικτεϊν.: tugga på fingrarne, δάκνειν τους δακτύλους': ett, två, tre f. lång, bred, tjock etc., δακτυλιαϊος, δι-, τριό'α-κτυλιαϊος, 3 (τό μήκος, πλάτος, πάχος, etc.).: se gm fingret m. ngn, περιοράν τινα ποιούντά τι.: sammanräkna på fingrarne, ἱπι δακτύλων συμβάλλεσθαι. πεμπάζειν.: uträkna på fingrarne, λογίζεσθαι ἀπό χειρός.

Fingerhandske, δακτυλήθρα, ή.

Finger k noge, -led, κόνδυλος, ό.

Fingerlik, δακτυλοειδής, 2.

Fin g er ring, δακτύλιος, ό.

Fingertopp, τό του δακτύλου άκρον, άκρος ό δάκτυλος.

Fingra, på ngt, τοϊς δαχτνλοις φηλαφάν τι 1. άπτεσθαί τίνος.94

Fin gry nig — Fjettra.

Fingrynig, -kornig, λεπτομερής, 2.

Finhet, 1) tunnhet, λεπτότης, ή. 2) släthet

0. mjukhet, άβρότης, απαλό της, μαλακό τη ς, η. 3) renhet, obemängdhet, ro άκέραιον. καθαρό-της, ή. 4) i skick o. seder, κομψεία, ή. άστειό-της, ή. τό έπίχαρι. ευτραπελία, ή. 5) skarpsinnighet, όξύτης, δριμύτης, ή.

Finhyllt, άπαλόχρως, 2. άπαλός, 3.

Finhår i g, λεπτόθριξ, άπαλόθριξ, χος, ό, ή.

Fink, σπίζα, ή. σπίνος, ό,

Finkänslig, -het, se Grannlaga, -enhet.

Finna, 1) träffa, befinna", εύρίσκειν (i allmht). έ^ εύρίσκειν (eg. f. i, vid 1. derjemte, men äfv. = ευρίσκει), άν-, έξευρίσκειν (gm sökande). έπι-, έν-, περιτυγχάνειν τινί (tillfälligt stöta på), καταλαμβάνει nvà (träffa, ertappa ngn, vid ngt, ποιουντά τι). έγκαταλαμβάνειν τινά (f. ngn i, vid ngt), πορίζεσθαι (om medel o. utvägar). 2) vinna, bekomma, ευρίσκεσθαί τι, τυγχάνειν τινός (παρά τίνος, hos, af ngn). Jfr Vinna: f. Bifall, Gehör. Hjelp, Nåd o. s. v., se subst. 3) komma till insigt af ett f hde, εύρίσκειν, (κατα)-μανθάνειν, αϊσθάνεσθαι, όράν. έννοείν, συνιέναι, γιγνώσκειν. (alla m. part. 1. οτι, då "att" följer). Jfr Märka, Erfara, Inse. 4) anse, hålla före, οϊεσθαι. cΐοκειν. ύπολαμβάνειν. t. ex. han finner sig förorättad, οΐεται ήδικήσθαι.: hurudant finner du dta vin, ποιος δοκεΐ σοι ούτος ο οίνος.: f. f. godt, δοκιμάζειν, έπαινειν, άποδέχεσθαι (gilla, antaga), δοκεΐ μοι τι (besluta). 5) känna, erfara, t. ex. Nöje, Behag etc., se subst. 6) f. sig a) i, vid ett tillstånd, συμπεριφέρεσθαί τινι (lämpa sig efter), ευ 1. καλώς χρήσθαί τινι. πράως φέρειν τι (m. lugn bära), αγαπάν, στέργειν τι

1. τινί (vara tillfreds m. ngt).: icke f. sig i ngt, ού 1. χαλεπώς φέρειν τι. δυσχεραίνειν τι.: man måste f. sig häri, φέρειν δεΐ ταύτα, b) m. en pers., Ιπίστασθαι χρήσθαί τινι 1. άρέσκειν τινί 1. άρέσκεσθαι τινα 1. χαρίζεσθαί τινι (göra till nöjes). συμπεριφέρεσθαί τινι. c) icke bli rådlös, förbryllad, εύτραπελευεσθαι. άγχινοία χρήσθαι. μή (δια)ταράττεσθαι.: s. har lätt att f. sig, ευτράπελος, 2 (ish. i tal), άγχίνους, 2 (snabbtänkt). εύπορος, εύμήχανος, 2 (s. lätt finner utvägar, jfr Fin t lig. d) vara, komma, känna sig i en stämning, ett läge, ειναι, γίγνεσθαι, εχειν (m. adv.). Oftast m. speciella vv. t. ex. f. sig väl, illa till mods, εύθύμως εχειν 1. εύθυμεϊν, δυσθύμως εχειν 1. δυσθυμεϊν.: f. sig stött, bedröfvad, άγανα-κτεϊν, λυπείσθαι.: f. sig belåten, άγαπητικώς εχειν. άγαπάν.: f. sig glad, ήάεσθαι. χαίρειν o. s. v. — Jfr Befinna sig. 7) (i pass.) vara, gifvas, ειναι, ύπάρχειν. γίγνεσθαι.: det finnes folk, s., εϊσίν oi'.: det finnes tillfällen, då, εστίν δπου 1. ου.: det finnes intet medel 1. sätt att, ουκ εστίν δπως. — lätt, svår att f., εύεύρετος, δυσεύρετος, 2.

Finnande, ευρεσις, ή. o. gm vv.

Finne, ϊονθος, o\ έξάνθημα τό (utslag i allmht).

Fint, se Knep.

Fin 11 ig, εύμήχανος, 2. μηχανικός, 3. έπινοη-τικός, 3. πολύτροπος, 2.

Fintlighet, εύμηχανία, ή. πολυτροπία, ή.

Fintrådig, λεπτό μίτος, 2.

Fira, 1) eg. ἑορτάζειν. ἀγειν. ἐπιτελεiν. τε-λεiν.: m. offermåltid, θύειν,: m. gästabud, iΰτιἀν,

t. ex. νικητήρια. 2) prisa, förherrliga, σεμνύ-νειν. ἐγκωμιάζειν. ὑμνεϊν. ἀγάλλειν.

Firande, ἑόρτασις\ η. ἑορτασμός, ὁ. ἑστἰα-

> ἡ (gm gästabud), νμνησις, ἡ (i sång), f. öfr. vv.

Firmament, αιθήρ, ἑρος, ὁ. ουρανός, ὁ.

Fisk, ιχθὑς, ὑος, ὁ.: ss. spis, sedn. vanl. oipov, τὁ·: lefva af f., ϊχθυοφαγεiν.: liten f., Ιχθΰΰιον, ϊχθυἀριον, τὁ.

Fiska, ἀλιεὑεσθαι (äfv. act.). ἀσπαλιεὑεσθαι. γριπεὑειν.: i. m. krok, ἀγκιστρεὑειν.: f. m. not, σαγηνεὑειν.: fig., θηρἀν. {ἀὁλω) λαμβἀνειν τι.: f. i grumligt vatten, ἐπιβουλεὑειν.

Fiskaktig, ϊχθυοειἀής, ϊχθυώἀης, 2.

Fiskande, se Fiskeri.

Fiskare, ἀλιεὑς, ο. ἀσπαλιευτής, οὑ, ὁ. γρι-πεὑς, ὁ. σαγηνεὑς, ὁ. Ιχθυοθήρας, ου 1. «, ὁ.

Fiskarebåt, ἀλιευτικὁν πλοiον, τὁ. ἀλιἀς, «cΤος, ἡ. λἐμβος, ὁ.

Fiskarenät, ἀλιευτικὁν δiκτυον, τὁ. Se Nät.

Fiskdam, Ιχθυοτροφεiον, τὁ.

Fiske, -eri, -fångst, ἀλιεiα, ἡ. αλιευτική, ἀσπαλιευτική, ἡ (ss. yrke).

Fiskhandel, ἐχθυοπωλiα, ἡ.

Fiskhandlare, iχθυοπώλης, ου, ο.

Fiskhåf, ἀiκτυον, τὁ.

Fisklim, ἐχθυὁκολλα, ἡ.

Fiskmånglerska, ϊχθυὁπωλις, iἀος, ἡ.: vara ovettig s. en f., λοιὁορεϊσθαι ὡσπερ ἀρτοπώλιΰας.

Fiskmåse, λἀρος, ὁ.

Fiskredskap, αλιευτικἀ, τἀ.

Fiskrik, ιχθὑων πλήρης 1. ἀνἀπλεως, 2. Ι-χθυώἀης, 2.

Fiskråk, τἀ τών Ιχθὑων εντερα.

Fiskråm, τἀ τών ιχθὑων ωἀ.

Fi sk sump, ιχθυοτροφεiον, τὁ.

Fisktorg, ϊχθνοπώλιον 1. -εiον, τὁ. bättre, ϊχθὑες, αϊ.

Fisk tr an, λiπος τὁ ἀπὁ τών ιχθὑων.

Fiskyngel, νεὁττια τἀ τών ιχθὑων.

Fiskätare, ιχθυοφἀγος, ο.

Fi sk örn, ἀλιἀετος, ὁ.

Fistel, συριγξ, ιγγος, ἡ. κὁλπος, ο.

Fixstjerna, ἀπλανής (ἀστήρ), ο. ἐνἀεδεμἐνος ἀστη ρ, ὁ.

Fjerde, τἐταρτος, 3.: för f. gången, ro ri-ταρτον.: för det f., (rö) τἐταρτον.: kommande 1. skeende på f. dagen, τεταρταiος, 3. — del, τε-ταρτημὁριον, τὁ.: ett fjerdedels år, τρiμηνος, ἡ. τρεiς μήνες, αι.: s. räcker så länge, τριμηνιαiος, 3. τρiμηνος, 2. τριών μηνών.: en fjerdedels ton, ἀiεσις ἐναρμὁνιος, ἡ.: bestående deraf, ἀιεσι-αiος. 3.

Fjerding, se Föreg.

Fjerma, se Aflägsna.

Fjermare, -äst, se Aflägsen.

Fjerran, μακράν, πόρρω. ἑκάς. τηλοὺ.: f. bort, πόρρω. poet. τηλόσε : f. ifrån, πόρρωθεν. πρόσωθεν. τηλόθεν. μακρόθεν, ἄποθεν {ἄπωθεν).: vara f. fr. ngt, πολὺ ἀπέχειν τινός. Jfr Långt o. Aflägsen.

Fjert, πορδή, ἡ.

Fj er t a, ἀποψοφεὶν. πέρδεσθαι. ἀποπέρδειν.: åt ngn, προσπέρδειν τινί. — Subst., ἀποχρόφη-σις, πέρδησις, ἡ.

Fjetter, se Boja.

Fjettra, πεδὰν. εις πέδας 1. ἐν πέδαιςδεὶν. Jfr Fängsla.Fjolla—Flicklapp.

95

Fjolla, -lig, se Toka, -ig.

Fjor, i f., πέρυσι(ν). Εν τω πρόσθεν ετει.

Fjoråret, τὸ πρόσθεν ἐτος.: fjolårets, ὁ, ἡ, τὸ πέρυσι(ν). ενος, 3. προέτειος, 2.

Fjorton, τετταρεσκαίδεκα 1. τετταρακαίδεκα.: ss. siffra ιδ'. — fjortonde, τετταρακαιϋέκατος. δέκατος τέταρτος, τέταρτος xal δέκατος. τέταρτος Επὶ δέκα.: på f. dagen, τετταρακαιδεκαταϊος, 3. -år i g, τεσσαρεσκαιδεκέτης, ον, ὁ, -έτις, ιδος, ἡ.

Fj o skig, se Fånig.

Fjun, μνονς, ον, δ. χνούς, οὐ, ὁ. λάχνη, ἡ ϊουλος, ὁ.

Fjäder, 1) fåglars, πτερόν, τὸ. πτίλον, τὸ (dun).: af f., πτέρινος, 3.: få fjedrar, πτεροφυεῖν. πτερὰ φύειν.: fälla fjädrarne, πτερορρνεϊν. τὰ πτερὰ ἀποβάλλειν.: fjädrarnes fällande, ἡ των πτερών αποβολή.: pråla m. lånta fjädrar, ἀλλο-τρίοις πτεροϊς ἀγάλλεσθαι.: känna fågeln af fjädrarne, Εκ τών ονύχων τεκμαίρεσθαι (ordspr.). 2) af metall, Ελατήρ, ηρος, ο. virad f., σπεῖρα, ἡ.

Fjäderboll, πτιλωτή σφαίρα, η.

Fj äderbolster, πτιλωτή στρωμνή, ἡ.

Fjäderbuske, λόφος (πτερωτός), ο.

Fjäderfä, όρνιθες, at. δρνεα, τὰ. τὰ πτερωτὰ τὼν ζώων.

Fjäderkuddee πτιλωτὸν προσκεφάλαιον, τὸ.

Fjäderlätt, κουφότατος, 3.

Fjädrig, πηλωτός, 3.

Fjäll, λεπίς, ίδος, ἡ (eg. på fisk), φολὶς, κϊος, ἡ (på orm, sköldpadda o. d.). πίτυρον, τὸ (på hufvudet).: försedd m. f., se Fjäll ig.

Fjäll (högt berg), όρος (ὑψηλὸν xal νιφετώ-δες), τὸ.

Fjälla, λεπίζειν.: f. sig, λεπιδονσθαι.

Fjällartad, -formig, λεπιδοειδής, 2. φολι-δώδης, 2.

Fjällig, λεπιδωτός, 3. φολιδωτός, 3 (om ormar o. d.). λεπρός, 3 (skorfvig).

Fjällpansar, θώραξ λεπιδωτός, 3.

Fjällrygg, -spets, -trakt, etc., se Bergsrygg, etc.

Fjärd, 1) vik, κόλπος (μακρός και στενός), ό. 2) sjö, λίμνη, ή.

Fjäril,ψυχή, ή.

F j ä s, άρεσκεία, ή.

Fjäsa, för ngn, σαίνειν. άρεσκεύεσθαι. ύπερ-κολακεύειν. ύπερασπάζεσθαι.

Fjäsk, 1) om pers., περίεργος 1. πολυπράγμων άνθρωπος, ό. 2) ss. handlingssätt, περιεργία, πολυπραγμοσύνη, ή.

Fjäska, περιεργάζεσθαι. πολυπραγμονεϊν.: f. för ngn, se Fjäsa.

Fjäskig, περίεργος, 2. πολυπράγμων, 2.

Fjät, se Fotspår, Steg.

Fjöl, se Bräde.

Flack, πεδινός, 3. Επίπεδος, 2. ομαλός, 3. ψιλός 3 (kal).

Flacka, διατρέχειν. περινοστειν.

Flackhet, όμαλότης, ψιλό της, ή.

Fladder, 1) se Fladdrande. 2) Grannlåt.

Fladderaktig, se Ostadig.

Fladdra, 1) eg., πτερύσσεσθαι, πτερυγίζειν (om vingade djur). σείεσθαι, σαλεύειν (om liflösa föremål).: f. omkring, (περι) πλανάσθαι. περινο-στεϊν. περιφέρεσθαι. 2) fig., se vara Ostadig.

Fladdrande, 1) σεισμός, ο. σάλος, ό. ο. gm νυ. 2) se Ostadighet.

Fladdrig, αστάθμητος, άστατος, 2. αβέβαιος, 2. κούφος, 3.

FI aga, σχινόάλαμος, ό. θραύσμα, τό. λεπίς, ίδος, ή. πέταλον, τό.: af snö, νιφάς, άδος, ή.

Flaga sig, λεπίζεσθαι. λεπιδονσθαι. σχίζεσθαι.

Flagna, se Föreg.

Flagg, Flagga, σημεΐον, τό. σημαία, ή. φοι-νικίς, ή (amiralens röda signalflagga).: hissa f., αιρειν τά σημεια.

FI ag i g, σχιστός 3. λεπ ιδού μένος, 3.

Flamma, se Låga.

Flam mig, φλόγινος, 3. φλογοειδής, 2. ώσπερ φλέγων, ουσα, ον.

Flank, af en här, πλάγια, τά. äfv. κέρας, τό.: i f., Εκ πλαγιου. Εκ τών πλαγίων Εκ πλαγιας.: falla fienderna i f., κατά κέρας προσβάλλειν 1. Επιτίθεσθαι τοϊς πολεμιοις. πλαγίοις 1. εϊς τά πλάγια Εμβάλλειν τοις πολεμιοις.: taga fienderna i f., πλαγίονς λαβείν τονς πολεμίους.: låta uppmarschera på f., εις τά πλάγια παράγειν 1. πα-ραπέμπειν.

Flankmarsch, ή Επι κέρως πορεία, τό Επί κέρως πορεύεσθαι 1. Ιέναι.

Flarn, φ>λοιός ό άπό τής πίτυος.

Flaska, λάγννος, ή. λήκνθος, ή (för oljor, salf-vor, o. d.). δλπη, ή (oljeflaska af läder).

Flat, 1) eg., πλατύς, εϊα, ύ. ον βαθύς, εϊα, ύ. άλιτενής, 2 (om fartyg).: flata handen, παλάμη, ή. ή πλατεία (χειρ). 2) blygselfull, κατηφής, 2. αίσχυνόμενος, 3.: göra f., δνσωπύν. Εν-, δια-τρέπειν. καταιδεϊν. gm beslående, öfverbevisande, (Εξ ελέγχειν. Jfr Förlägen. 3) efterlåten, μαλακός, 3. πράος 1. πραύς, εΊα, ύ. ενπειθής, 2. εύκολος, 2.

Flathet, 1) τό πλατύ. 2) blygsel, κατήφεια, η. δνσωπία, ή. αισχύνη, ή. 3) efterlåtenhet, πραότης, ή. ευκολία, ή. υπειξις, ή.

Fia t η a, δυσωπεϊσθαι. Εν-, διατρέπεσθαι. κα-ταιδεϊσθαι. αϊσχύνεσθαι.

Flatsida, τό πλατύ.: af handen, ή πλατεια

Flatskratt, se Gapskratt.

Flaxa, πτερύσσεσθαι. πτερνγίζειν.

Flere (a), 1) i jemförelse m. ett visst antal, πλείονες, πλείονα (vanl. πλείους, πλείω).: f. gånger, πλεονάκις. 2) utan jemförelse, πολλοί, 3. ουκ ολίγοι, 3.: f. gånger, πολλάκις, σνχνόν, συχνά. Jfr Många.

Flerfaldig, -städes, -stämmig, -årig, etc., se Mångfaldig, etc.

Flertal, τό πολύ. τό πλείστον, οι πολλοί, οι πλείους. τό πλήθος.: = pluralis, se d. o.

Fleste, πλείστοι, 3.: de f., οι πλείστοι, oί πολλοί, ol πλείους (i mots. mot en minoritet).

Flicka, 1) παϊς, παιδός, ή. παιδιον, τό (späd). παιδίσκη, ή. παιδισκάριον, τό. παρθένος o. κόρη, ή (ish. m. afs. på sitt ogifta stånd), κοράσιον, τό (bl. i familiärt språk). 2) älskarinna, ή Ερωμένη, εταίρα, ή (i dålig bet.). 3) se Tjensteflicka.

Flicka, f. vid, ihop, προς-, σνρράπτειν.: f. in, se Inflicka. Jfr Lappa.

Flickaktig, κορασιώδης, 2. παρθένειος, παρ-θένιος, 2.

Flickare, άκεστής, ον, ό.: fem., άκέστρια, ή.

Flickebarn, βρέφος θηλυκόν, τό. παιδισκάριον, τό.

Flicklapp, se Lapp.96

Flickning — Flykt.

Flickning, ραφή, ή· Jfr Lappning.

Flickskola, τό τών παρθένων ΰιΰασκαλεϊον.

Flickålder, παρθένου ηλικία, ή.^

Flik, απόσπασμα, το. ποόεών, ώνος, ο (på en hud).: på lefvern, örat, λοβός, ο\

Flina, se Grina, Skratta.

Flinga, se Flaga.

Flink, Ελαφρός, 3. κούφος, 3. ειιζωνος, 2.: vara f., Εγκονεϊν.

Flinkhet, Ελαφρότης, j;. o. gm adj. Jfr

Raskhet.

Flinta, χάΐιξ, ικος, oc o. ή. πυρίτης, ον 1. -ms, tcToff, i (m. 1. utan λίθος).

Flints k alle, φαλακρός, oc.

Flintskallig, se Skallig.

Flisa, σχινάάλαμος, ό. παρασχίΰες, ai. κλάσμα, τό. σκόλοιρ, πος, ό.: sticka en f. i sig, σκολοπίζεσθαι.

Flisa sig, σχίζεσθαι.

Flis ig, σχιστός, 3.

Flis sa, κιχλίζειν. -ande, κιχλισμός, o.

Flit, φιλεργία, φιλοπονία, jJ (arbetslust), σπου-dy, σπουάαιότης, ή (ifver), μελέτη, (ifrigt o. omsorgsfullt bedrifvande). Επιμέλεια, ή (omsorg). άκρίβεια, ή (noggrannhet).: använda f. på ngt, Επιμελεϊσθαί τίνος, σπουάάζειν περί τι. mycken f., πολλήν σπουάήν ποιεϊσθαί περί τίνος.: icke använda f. på ngt, άμελεϊν τίνος.: m.

f., σπουδή, σπουάαίως, συντεταμένως (m. ifver). Επιμελώς. άκριβώς. = afsigtligt, se d. o.: m. f. bedrifva ngt, Επιτηδενειν τι. σπουάάζειν περί τι. Επείγειν τι. Επιμελώς etc. άσκεϊν τι. m. ihållande f., προς-εΰρεύειν τινί. άεί είναι πρός τινι.: m. f. utförd , gjord, Εσπουάασμένος, 3. σπουδή, άκριβώς πε-ποιημένος.

Flitig, φιλόπονος, φίλεργος, 2. σπουάαϊος, 3. Επιμελής, 2. ακριβής, 2.: vara f., φιλοπονεϊν. σπονάϊ], Επιμελεια χρήσθαι. — Adv., σπονάτ\. σπου&αίως. Επιμελώς, άκριβώς. συντεταμένως. Εν-ΰελεχώς (ihållande).: — ofta, se d.

Flitter, se Glitter.

Flitterkram, ρωπικά, τά.

Flo, se Lager.

Flock, άγέλη, ή. ϊλη, ή. στίφος, το' (ish. om soldater).

Flocka, κροκύς, ύάος, ή.: af snö, νιφάς, ά-(?ος, ή.: bortplocka flockorna, κροκυάίζειν. τάς κροκύάας άποτίλλειν.: bortplockningen, κροκυλισμός, ό.

Flocka sig, ΐλαόόν συγγίγνεσθαι. άθρόονς 1. κατ ιλας συνίστασθαι.

Flockvis, άγεληΰόν. Ιλαάόν. κατ' ϊλας. άθρόος, 3. άγελαϊος, 3.

Flod, 1) ström, ποταμός, ό. ρεύμα, τό. ρεϊ-θρον, ro'.: hörande till f., ποτάμιος, 3. 2) en uppsvälld vattenmassas, κύμα, τό, κλύΰων, ωνος, ό (båda äfv. fig.). 3) hafvets (i mots. mot ebb), πλήμμυρα, ή. πλημμυρίς, ίΰος, ή.: ha f., πλημ-μυρεϊν.

Flodbädd, ρεϊθρον, τό.: en skogsströms, χα-ράάρα, ή.

Flod fartyg, ποτάμιον πλοϊον, τό.

Flodnymf, Ναΐς, ΐάος, ή.

Flodhäst, ΐππος ό ποτάμιος.

Flor, ύφασμα λεπτό ν 1. λεπτότ ατον, τό.: till sorg, πένθιμον κάλυμμα, τό.

Flor, -era, se Blomstring, -stra.

Flott, πι μελή, ή. άλοιφή, ή. ελαιον, % ό. λίπος, τό.

Flott, vara f., Επιπολάζειν.: blifva f., άπο-λύεσ9·αι.: göra f., λύειν, άνάγειν ναυν.

Flotta, ναυτικόν, τό. νήες, νεών, αι. στόλος, ό.: kommendera f., ναυαρχεϊν. άρχειν τών νεών. ήγεμονεύειν του στόλου 1. τών νεών.: amiral på en f., ναύαρχος, ό. Jfr Flotte.

Flotta (timmer o. d.), κατάγειν (τατά τον ποταμόν). άιαβιβάζειν (άιά του ποταμού).

Flotta (göra flottig), (:πιμελfi, Ελαίω) ρυπαί-νειν 1. άλείφειν.

Flottbro, σχεδία, ή.

Flotte, σχεάία, ή. πλοιάριον, τό.

Flottholme, πλωτή 1. πλωϊάς νήσος, ή.

Flottig, πιμελής, 2. λιπαρός, 3. γλίσχρος, 3.

Flottilj, ολίγων νεών στόλος, ό.

Flottimmer, -ved, (κατά τον ποταμόν) κα-ταφερόμενα ξύλα, τά.

Fluga, μυϊα, ή.: spansk f., κανθαρίς, ι&ος, ή

Flugsmälla, μυρσίνη, ή (myrtenqvist). βυρ-σίνη, ή (af läder).

{Hundra, ρόμβος, ό.

Fluss, ρεύμα, τό. ρευματισμός, ὁ. κατάρροια, ἡ. κατάρρους, ὁ.: ha f., ρευματίζεσθαι.: behäftad m. f. o. hörande till f., ρευματικός, 3. καταρροϊκός, 3.

Fly, φεύγειν (τινά 1. τ*).: m. sin egendom, ἀνασκευάζεσθαι.: i striden, τρέπεσθαι (εϊς 1. πρός φυγήν).: f. skyndsamt, ΰρόμφ φεύγειν. οιχεσθαι φεύγοντα. κατά 1. ἀνά κράτος φεύγειν (af alla krafter).: f. hals öfverhufvud, προτροπά&ην φεύγειν. : f. till ngn, καταφεύγειν πρός τινα.: i. från, ur ngt (rymma), ἀπο-, Εκφεύγειν. ἀπο-, ΕκΜρά-σκειν. b) se Ila.

Flyga, πέτεσθαι. φέρεσθαι (hastigt fara, äfv. om saker).: låta f., ἀφιέναι, ἀιαφιέναι (en fågel). πεταννύναι (utbreda, en duk, fana o. d.). λύειν (om håret).: f. fr. ett ställe, ἀποπέτεσθαι. ἀπο-πετόμενον ἀπελθεϊν 1. οϊχεσθαι.: i. till ett ställe, προσπέτεσθαι. πετόμενον ἥκειν. — flygande, πετάμενος, 3. πτηνός, πετεινός, 3 (bevingad).: f. hår, λελυμέναι κόμαι.: m. f. hår, λελνμένος(, η, ον) τήν κόμην. Jfr Ila, Rusa.

Flygel, a) af en här, κέρας, ως, τό. b) af en byggnad, κώλον, τό. πτερόν, τό.

Flygeldörr, ἀικλἱάες, al.

Flygelman, πρωτοστάτης, ου, ὁ.

Flygfä, τά πτηνά. Jfr Fjäderfä.

Flygfärdig, Εκπετήσιμος, 2.: ännu ej f., ἀ-πτήν, ὁ, ἡ.

Flygsand, ιράμμος, ἡ. κονία, ἡ.

Flygt, 1) eg., πτήσις, ἡ. τό πέτεσθαι.: skjuta i flygten, πετόμενον κατατοξεύειν.: fara i hög f., μετέωρον φέρεσθαι. 2) fig., se Lyftning.

Flygtig, 1) snart öfvergående, Εξίτηλος, 2. βραχύς, 3. ὀλιγοχρόνιος, 2. 2) ostadig, ἀβέ-βαιος, 2. σφαλερός, 3. ἀπιστος, 2. 3) lätt, ytlig, κούφος, 3. ἀμελής, 2. Επιπόλαιος, 2.: flygtigt beröra (i tal), Επισύρειν τι.

Flygtighet, βραχύτης, ἡ. κουφό της, ἡ. ἀμέ-λεια, ἡ. f. öfr. gm adj.

Flykt, φ>υγή, ἡ.: hemlig, ἀρασμός, ὁ. ἀπό-ἀρασις, ἡ.: fienders, τροπή, ἡ.: slå på f., εις φυγήν τρέπειν. τρέψασθαι. τροπή ν τίνος ποιεϊν 1. ποιεϊσθαι.: gripa till f., τρέπεσθαι (εἱς φυγήν). φεύγειν. γίγνεται τινι φυγή.: hastigt gripa till f.,Flykta —Fnasker.

97

δρόμω φεύγειν. προτροπάδην φεύγειν (hals öfver hufvud), ὁρμάν εις φυγήν.: på f., φεύγων, ουσα, ον.

Flykta, se Fly.

Flyktig, φ>εύγων, ουσα, ον. φυγάς, άδος, ὁ (ur sitt land).

Flykting, φυγάς, άδος, ὁ (ur fäderneslandet). δραπέτης, ου, ο (rymmare).

Flyta, 1) om flytande ämnen, ρεϊν. φέρεσθαι (hastigt f.). λείβεσθαι (sakta), τήκεσθαι, διαχεϊ-σθαι (blifva flytande, om metaller o. d.).: f. förbi, παραρρεϊν.: floden flyter ut i hafvet, ὁ ποταμός ἐκ-, εισβάλλει εις τήν θάλατταν. 2) föras af en rinnande massa, φέρεσθαι. καταφέρεσθαι. 3) ej sjunka, ἐπιπολάζειν. νεϊν. Ιπινεϊν. 4) vara öfvergjuten af, ρεϊν, t. ex. αϊματι, ιδρώτι, δάκρυσιν. — flytande, ρυτός, 3 (rinnande), ρευστός, ρευ-στικός, υγρός, 3 (mots. fast, torr), τηκτός, 3 (om metaller, vax o. d.). εϋρους, εὐρυθμος, 2 (om tal).

Flytande, -ning, ρεὑσις, ἡ. ρεύμα, τό. ἰπι-πόλασις, ἡ ο. ἐπιπολασμός, ὁ (ofvanpå).

Flytta, 1) tr., μετατιθέναι. μεθιστάναι. με-ταφέρειν. μετάγειν. μετατάττειν. μετακινειν. με-τακομίζειν. μετοικίζειν (låta ändra bostad), κι-νεϊν (röra).: f. undan, ἀποτιθέναι. ἀφιστάναι.: f. närmare, προσάγειν.: f. en sten i brädspelet, κινεϊν, θέσθαι, φέρεσθαι πεττόν.: ett hus, με-τοικοδομεϊν. 2) refi., μεθίστασθαι. μεταχωρεϊν. κινεϊσθαι.: f. sig undan för ngn, ἐξανίστασθαι, παραχωρεϊν τινι. 3) intr., μετοικεϊν. μετοικίζε-σθαι. μετανίστασθαι. εξοικίζεσθαι. Ιξοικεϊν.

Flyttbar, κινητός, 3.: f. egendom, ἐπιπλα, ων, τά.

Flyttfisk, ἴχθύες ἀγελαϊοι, οι.

Flyttfågel, οδοιπόρος όρνις, ὁ, ἡ.: flyttfåglar, όρνιθες ἀγελαϊοι.

Flyttning, 1) tr. μετάθεσις, μετακίνησις, ἡ. κίνησις, ἡ. 2) intr., μετοίκησις, ἡ. μετοικισμός, ὁ. μετάστασις, μετανάστασις, ἡ. ἐξοίκησις, ἡ.

Flå, δέρειν. ἀπο-, Εκδέρειν. ἀποδερματουν.: ett träd, se Af skala.

Flåning, ἐκδορά, ἡ.

Flåsa, ἀσθμαίνειν, ἀσθμάζειν. φυσᾶν.

Flåsning, ἀσθμα, τό. φ>ύσησις, ἡ.

Fläck, κηλίς, ϊδος, ἡ (vanställande f.; äfv. fig. = όνειδος), sedn., σπῐλος, ὁ o. σπίλωμα, τό. στίγμα, τὸ o. στιγμή, ἡ (prick; eg. stucken f.).: svartblå f. på huden, ἀλφός, o.: i ögat, λεύκωμα, ἀργεμον, τό.; en mängd brokiga fläckar, ποικιλία, ἡ.: göra fläckar på ngt, ποικίλλειν τι (brokiga fläckar), στίζειν, στιγματίζειν τι (m. hvasst instrument), se för öfr. Fläcka. — Jfr Punkt, Mål.

Fläcka, κηλιδοὑν, μολύνειν, σπιλοὑν (eg. o. oeg.). φύρειν (eg.), ἀναμολύνειν (alldeles f.).: f. m. blod, se Blod.: oeg., μιαίνειν, καταμιαίνειν (m. svår skuld), αϊσχννειν, καταισχύνειν (m. vanära).

Fläckfri, καθαρός, 3, αμίαντος, 2 (eg. o. oeg.).: bl. oeg., ἀμεμπτος, 2. ἀγνός, 3.

Fläckig, κηλιδωτός, 3 (af smuts, o. d.). ποικίλος, 3 (brokig), βαλιός, στικτός, 3 (om djurs skinn).

Fläder, ἀκτή, ἀκτέα, ἡ.: af f., ἀκτινος, 3. -blom, κάνωπον, τό.

Flädermus, νυκτερίς, ίδος, ἡ.

Fläkta, σχίζειν. διασχίζειν.

Fläkt, πνοή, ἡ. πνεὑμα, τό.

Fläkta, πνεϊν. ψυχειν (svalka), ριπίζειν (m. fläkta).

Fläkta, ριπίς, ίδος, η. ψυγμα, τό.

Fläktande, πνοή, ἡ (vindens).: m. solfjäder 1. d., ρίπισις, ἡ. ριπισμός, ὁ. ψύξις, ἡ.

Flämta, 1) se Flåsa. 2) se Fladdra.

Fläng, θορυβώδης ταχυτής, ἡ. σφοδρότης καὶ ταραχή, κίγκλισις, ἡ (häftig rörelse på kroppen).: i f., οξέως καὶ ἀτάκτως. σπουδή καὶ ταραχρ.

Flänga, 1) tr., se Slita. 2) intr., κιγκλί-ζειν, σειεσθαι (m. kroppen), ἀτάκτως σπενδειν. ἐγκονεϊν.

Flärd, τὰ κενά, μάταια, ουδενός ἀξια (tomma, haltlösa saker), λῆρος, οc, φλυαρία, ἡ (strunt). κιβδηλία, ἡ, τό κίβδηλον (eg. mynts oäkthet). κόμπος, ὁ, αλαζονεία, ἡ (prål, skryt), κενοσπου-cΠα, ἡ (ifver för fåfängligheter). rö| σοβαρό ν (bra-skande uppblåsthet), καλλωπισμός, ὁ, καλλώπισμα, τὸ (i klädsel).

Flärdfri, ἀκομπος, 2. ἀκαλλώπιστος, 2. ἀφε-λής, 2. λιτός, 3. εντελής, 2. ἀπλούς, 3.

Flärd fr i het, ἀφέλεια, λιτότης, εντέλεια, απλό της, ἡ.

Flärdfull, κενός, 3. μάταιος, 3. κίβδηλος, 2. σοβαρός, 3.: bl. om pers., κενόσπονδος, 2. ἀλα-ζών, όνος, ὁ, ἡ.

Flärdlös, se Flärdfri.

Fläsk, af svin, ὑεια 1. χοίρεια (κρέα), τά.

Fläskig, se Fet.

Fläsksvål, φορίνη, ἡ.

Fläta, πλέκειν. δια-, συμπλέκειν. ἑλίττειν (vira). — flätad, πλεκτός, 3. πεπλεγμένος, 3.

Fläta, af hår, πλόκαμος, ὁ. f. öfr. se Flätverk.

Flätning, πλέξις, ἡ. πλοκή, ἡ.

Flätverk, πλέγμα, τὸ (i allmht). πλόκανον, τὸ (ish. vanna). ταρσός, ὁ (torklafve, äfv. matta, skanskorg). φ»ορμός, ο (korg, matta), γύργαθος, ο (korg flätad af vide).

Flöda, ρεϊν.: om hafvet (vid flod), πλημμν-ρεϊν.: f. öfver, ὑπερπολάζειν. περιρρεϊν. πλεονά-ζειν.: om kärl, ὑπερ-, ἀνάπλεων γίγνεσθαι, ὑ-περεμπλησθῆναι. Jfr Öfver svämma.

Flöde, ροή, ἡ. ρεύμα, τό.

Flöjel, ἀνεμονριον, τό.

Flöjt, αυλός., ὁ.: till f., πρός αυλό ν. ὑπ' αὐ-λόν. ὑπ' αυλού.: blåsa f., αὐλεϊν. αὐλούς ανλεϊν 1. φνσάν. till ngt, προσανλεϊν.: spela för ngn på f., κατανλεϊν τίνος.: låta spela på f. för sig, αὐ-λεϊσθαι. κατανλεϊσθαι.: spelandet på i., ανλησις, ἡ.: det s. blåses på f., ανλημα, τό.: sång till f., ανλωδια, ἡ.: förfärdigandet af flöjtar, ανλοποιια, ἡ.: dna konst, αὐλοποιητική, ἡ.

Flöjtfodral, ανλοδόκη, ανλοθήκη, ἡ.

Flöjtmakare, αὐλοποιός, ὁ.

Flöjtspelning, αὔλησις, ἡ.: hörande till f., αὐλητικός, 3.: konsten, ανλητική, ἡ.: förnöja ngn m. f., καταυλεϊν τινα.

Flöjts ρ el are, ανλητής, οὑ, ὁ.

Flöjtspelerska, αὐλητρίς, ίδος, ἡ.

Fnas, λεπίδες, αι. πίτυρα, τά.

Fnask, κάρφος, τό. λίχνενμα, χναΰμα, τό (läckerhet).

Fnaska, χναύειν, τενθενειν (äta läckerheter). μικρολογεϊσθαι (befatta sig m. småsaker).

Fnaskande, τενθεία, ἡ. μικρολογία, ἡ.

Fnasker, λίχνος, τένθηc3 ον, χνανστικός, δ (läckermun), μικρολόγος, κίμβιξ, ὁ (s. sysselsätter sig med småsaker).

Fnassel, Εξανθήματα, Εκζέσματα, τά (utslag). πίτυρα, τά (fjäll o. d. i hufvudet).

Fnittra, se Flissa.

Fnurrig, fig-, δύσκολος, 2. δυσάρεστος, 2.

Fnurra, σνστροφή, ἅμμα, ro'.

Fnysa, ψνσάν, μέγα πνεϊν. φρυάττεσθαι, φριμάττεσθαι, (eg. om hästar).: f. åt ngt (fig.), μυκτηρίζειν. μυσάττεσθαι. ἀποπτύειν.

Fnysning, φύσημα, τό, φρύαγμα, τό. φρυα-γμός, oc.

Fnöske/Ικκανμα, υπέκκαυμα, rö', έναυσμα, τό·

Foder, 1) föda för kreatur, τροφή, ἡ. νομή, ἡ, χόρτος, ὁ. χόρτασμα, τό.: grönt f., oc.

2) underbeklädnad, ὑπόβλημα, ἐμβλημα, τό. 3) se Fodral.

Fodra, 1) förse m. föda, τρέφειν 1. τροφήν παρέχειν (fortfarande), σιτίζειν (f. en 1. annan gång 1. en tid), χορτάζειν. χιλενειν. 2) förse m. undertyg, ὑποβάλλειν, παρεμβάλλειν τι τινι. ὑ-πορράπτειν τι τινι (medelst syning). jfr Bekläda, Beslå.

Fodral, θήκη, ή. ελυτρον, τό.: en skölds, σάγμα, τό.: en hjelmbuskes, λοφεϊον, τὸ (äfv. en spegels).

F o dr ing, 1) ss. handling, τροφή, ή. σιτισ-μός, ό. χορτασία, ή. ΐ. öfr. gm νν. 2) se Foder.

Fog, se Fogning.

Fog, 1) befogenhet, skäl, δίκαιον, τό. πρό-φασις, ή. Εξουσία, ή.: ha f., δίκαιον ειναι, προς-ήκει μοί τι.: m. f., δικαίως, προσηκόντως, εϊ-κότως. ἀξίως.: utan f., ου δικαίως, ενκ εϊκότως. ουδέν προσήκον, ἀναξίως. παρά τήν ἀξίαν. 2) se Foglighet.

Foga, 1) eg., ἅπτειν. προς-, συνάπτειν. ἀρ-μόττειν. Εφαρμόττειν. συνδεϊν, 2) anordna, styra (om Gud, ödet), τιθέναι. τάττειν. διοικεϊν. 3) refl. a) hända, träffa sig, σνμβαίνειν m. inf. τυγχάνειν m. part. b) f. sig i ngt, (ὑπ)είκειν τινί. συμπεριφέρεσθαί τινι. (ὑπο)φέρειν, ὑπομέ-νειν τι.: f. sig efter ngn 1. ngns vilja, πείθε-σθαι, πειθαρχεὶν τινι.

Fogande, 1) eg., ἁρμογή, ή. 2) Guds, ödets, θεία τύχη 1. μοιρα, ή.: det sker efter ödets f., εϊμαρται. πέπρωται.

Fogde, Επίτροπος, ό. ταμίας, ου, ό.

Foglig, εὐπειθής, 2. Επιεικής, 2. εὔκολος, 2. μέτριος, 3.

Foglighet, εὐπείθεια, Επιείκεια, ευκολία, μετριότης, ή.

Fogning, 1) se Fogande. 2) fog, söm, αρ-μογή, ἁρμονία, ή. ἁρμός, ό. συμβολή, ή.

Folk, 1) i afs. på gemensamheten i härkomst o. språk, ἔθνος, τό. φύλον, τό.: hörande till sma folk, ομοεθνής, ομόφυλος, 2. Εμφύλιος, 2.: af annat f., ἀλλόφυλος, 2. 2) ss. förbundet till stat, δήμος, o.: s. tillhör folket, δημόσιος, 3. κοινός, S.: beträffande hela folket, πάνδημος, 2.: m. hela folket, πανδημει.: i folkets namn, på dess bekostnad, δημοσία, δημοτελής, 2. 3) d. lägre klassen af medborgare, πλήθος, τό. οι πολλοί. δήμος, ό. ὀχλος, ό.: en man af folket, ἀνήρ Εκ δήμου, δημότης, ό. ιδιώτης, o.: vän af folket, δημοτικός, 3. 4) hop, skara, δμιλος, ό. °χλος, ό. πλήθος, τό. 5) menniskor, ἀνθρωποι, οι. ἀνδρες, οι (ish. krigsf.). ofta m. τις. t. ex. der var f. fr. staden, Εκεί ήσάν τίνες (τών) Εκ τής πόλεως.: mycket f., πολλοί, οι. πλήθος, τό. 6)

underordnade, οἰκέται, οι (tjenstef.). στατιώται, οι (soldater). Εργάται, οι (arbetare).: = omgifning, οι ἀμφί 1. περί τινα. οι σύν τινι.

Folk an de, διάνοια ή κοινή.

Folkbeslut, ψήφισμα, τό.: bestämma gm ett f., ψηφίζεσθαι.: välja gm f., χειροτονεϊν.: ett sdnt val, χειροτονία, ή.: gm f. upphäfva, förkasta, ἀποχειροτονεϊν.

Folkbrist, ολιγανθρωπία, ὀλιγανδρία, ή.

Folkfest, πανήγυρις, εως, ή. δημοτελής 1. κοινή εορτή, ή.: fira en f., πανηγυρίζειν.: vid f. öflig, πανηγυρικός, 3.

Folkfrihet, δημοκρατία, ή. πολιτεία, ή.

Folkförsamling, Εκκλησία, ή. ἀγορά, ή.: regelmässig, ordinarie f., κυρία Εκκλησία.: utomordentlig f., σύγκλητος Εκκλησία.: hålla en f. (om deltagarne), Εκκλησίαν ποιεϊσθαι.: en f.· hålles, γίγνεται 1. καθίσταται Εκκλησία.: föranstalta, hålla en f., Εκκλησίαν ποιεϊν, συλλέγειν, συνά-γειν, ἀθροίζιΐν, äfv. ἀγειν. συγκαλεϊν τους πολί-τας.: deltaga i en f., Εκκλησιάζειν. μετέχειν τής Εκκλησίας.: i en f. yttra sig öfver ngt, Εκκλησιά-ζειν περί τίνος.: tala i en f., λέγειν 1. λόγους ποιεϊσθαί Εν τω δήμω 1. πρός τον δήμον, πρός τους πολίτας.: uppträda i en f. (ss. talare), παρ-, Επιέναι(-έρχεσθαι).: upplösa en f., Εκκλησίαν ἀνιστάναι 1. (διά)λύειν.: medlem af f., Εκκλησιαστής, ού, ό (äfv. talare i f.).: sold för deltagande i f., Εκκληαιαστικόν, τό. Εκκλησιαστικός μισθός, ό.

Folkgunst, εὔνοια 1.χάρις ή παρά τών πολλών.: en s. gm konstgrepp sträfvar efter f., δη-μοκόπος, o.: ett sdnt sträfvande, δήμοκοπΐα, ή.

Folkhop , se Hop.

Folkils k, ἀγριος, 3. ἀσελγόκερως, 2 o. κε-ρουτίας, ου, ὁ (om hornboskap).

Folkledare, δημαγωγός, ο.: vara f., δημα-γωγεϊν.: en folkledares verksamhet, δημαγωγια, ή.

Folklärare, δημοδιδάσκαλος, ό.

Folkmängd, τό τών Ενοικούντων πλήθος, όχλος, ό.: betydlig f., πολυανθρωπία, ή.: ringa f., ολιγανθρωπία, ή.

Folknöje, δημοσία εορτή, ή.

Folk regering, se Demokrati.

Folkrik, πολυάνθρωπος, πολύοχλος, 2. συ-χνός, 3.

Folkrätt, τά τών Εθνών δίκαια.

Folksaga, κοινός 1. δημώδης λόγος, ό. λόγος παραδεδομένος υπό τών πατέρων.

Folksamling, όχλος, ό. ο'μιλος, ό. άνθρώ-πων πλήθος, τό 1. συστροφή, η.

Folksed, νόμος, ό. πάτριος νόμος, ό.

Folkskick, ro πρέπον, εύσχημοσύνη, ή. ο τών εύπαιδεύτων τρόπος.

Folkskygg, μισάνθρωπος, 2. άπρόσμικτός, 2.: vara f., φυγανθρωπεύειν. φεύγειν τους άν-θρώπους.

Folkskygghet, φυγανθρωπία, μισανθρω-πια, ή.

Folkslag, se Folk 1).

Folksmickrare, δημοκόπος, ό. δημοκόλαξ, ό.

Folksmickreri, δημοκοπία, ή.

Folkspråk, ή κοινή διάλεκτος.

Folkstam, se Stam.

Folksång, κοινόν άσμα, τό.

Folk t al, δημηγορία, ή.Folktalare — Fortfara.

99

Folktalare, δημηγόρος, ό. ο Εν δήμφ ποιον μένος λόγους.: uppträda s. f., cΐημηγορεϊν. λέγειν Iv τω δήμω.

Folktribun,' δήμαρχος, ό.: vara f., δημαρ-χεϊν.: hs embete, δημαρχία, ή. y

Folktro, ή των πολλών δόξα.: enl. f., Εξ ων ol πολλοί νομίζουσιν.

Folkupplopp, στάσις των πολιτών, ή. δήμου ταραχή, ή.: anstifta ett f., ταράττειν τον δήμον. εις στάσιν Εμβάλλειν τους πολίτας.

Folkvandring, ή τών Εθνών μετανάστησις 1. μετοίκησις.

Folkvett, σωφροσύνη, αιδώς, παιδεία, ή (i charakter o. uppförande), ανθρώπου 1. ανθρωπινή γνώμη, ή (menniskoförstånd).

Folkvisa, ασμα υπό τών πατέρων παραδε-δομένον 1. κοινόν, τό.

Folk vän, δημοτικός, ό. δημεραΰτής, ου, ό.

Folkϋdande, πολλούς ανθρώπους διαφθεi-ρων, ουϋα, ον. ολέθριος, 3.

Fond, κεφάλαιον, άρχαϊον, τό (kapital), αφορμή,, ?7 (grundförråd för vidare tillväxt), χρήματα, rå. — b) på en tafla, theater, se Bakgrund.

Fora, άμαξιαϊον, 1. όσον άγει άμαξα, φορτίον, τό ο. gm άμαξα, ή. t. ex. en f. sten, άμαξα 1. άμαξαι λίθων.

Fordne, -a, ο, ή, τό πάλαι 1. προ του. αρχαίος, παλα*ο'£, 3.

Fordom, πάλα*. rö πάλα*, τὸ παλαιόν. προ του. ποτέ (enkl.).

Fordra, 1) eg. αἰτεϊν, -σθαι τινά τι 1· τ* παρά τίνος. Επαγγέλλειν, -σθαι τινὶ τι. ἀξιούν, (ss. billigt, rättvist) m. acc. o inf.: f. ngt, s. man har rättighet till, ἀπαιτεϊν τινά τι.: ytterligare f., προὐαιτεϊν.: jag har att f., οφείλεται μοι. 2) erfordra, δεϊσθαι m. gen. ζητεϊν m. acc. είναι m. gen. Ofta bl. δεϊν, t. ex. det fordras penningar, δει χρημάτων. 3) jurid., se Stämma.

Fordran, 1) ss. handling, αιτησις, ἀπαίτη-σις, ή. ἀξίωσις, δικαίωὐις, ή.: göra en f., αἰ-τηαιν ποιεϊσθαι. se Föreg. 2) det fordrade, αίτημα, τό. ἀξίωμα, δικαίωμα, τό. 3) i penningar, χρέος, τό. ὀφείλημα, ὀφειλόμενον, τό.

For lön, ὁ τής ἀγωγής 1. κομιδής μισθός.

Form, μορφή, ή (ett väsendes sinnliga om-klädnad). σχήμα, τό (m. afs. på beskaffenheten af delarnes fhde o. smnfogning, habitus; äfv. grammat. f.). είδος, τό o. ιδέα, ή (hrunder ngt åskådas 1. tänkes; d. förra ofta mots. materia). τύπος, o (kontur; äfv. instrument, hri ngt formas). τρόπος, o (en verksamhets, sätt).: en framställnings, λέξις, ή. φράσις, ή.: till formen, λό-γω, ονόματι (i mots. mot: till saken, i sfa verket). : laglig f., νόμος, ὁ. θεσμός, ὁ. τά νόμιμα, νομιζόμενα.: i sdn f., τοιοντος(ών).: i behörig f., olov χρή. Jfr Gestalt, Beskaffenhet.

Forma, se Dana.

Formalitet, τρόποΓ, ο\ νόμος, ὁ. τό προς-ήκον.: iakttaga formaliteterna, τά νομιζόμενα, ποιεϊν. χρήσθαἰ τρόπω τω προσήκοντι.

Form are, πλάστη, ου, ὁ.

Format, σχήμα, τό. τύπος, ὁ.

Formation, se Daning.

Formel, σχήμα, τό. λέξις, ή·

Formel (adj.), ειδικός, 3. μορφοειδής, 2.: i

formelt afs., κατά τό σχήμα, είδος, λόγω, ονόματι (till namnet, uttrycket).

Formera, se Dana.: f. sig (milit.), σχηματί-ζειν. äfv. m. τάττεσθαι. ποιεϊσθαι (t. ex. πλαἰ-σιον, i fyrkant).

Formlig, νόμιμος, 3 (enl. lag, bruk), ἀκρι-βήζ, 2 (noggrann), σαφής, 2 (tydlig, klar), αληθινός, 3 (verklig).: en f. strid, μάχη σταδία, ισχυρά, ή συσταδόν μάχη.: ett f. fördrag, ορκοι και σπονδαί.: f. ed., θεών ορκοι. — Adv., κατά τον νόμον. ἀκριβώς. σαφώς, ἀληθώς. ἀτεχνώς. ἀπλώς. ἀντικρυς.

Formlös, ἀμορφος, ἀσχημάτιστος, ἀτύπω-τος, 2.

Formning, se Daning.

Formulär, σχήμα, τό. υπόδειγμα, τό.

Fornforskare, ἀρχαιολόγος, ὁ.

Fornkunskap, ἀρχαιολογία, ή.

Fornlemning, ἀρχαϊα, τά.

Fornsaga, -sägn, λόγος παλαιός 1. ἀρχαΐος, o.

Forntid, oc παλαιός χρόνος.: i forntiden, se Fordom.: forntidens menniskor, οι παλαιοί, οι ἀρχαϊοι. οι πάλαι.

Forntida, ἀρχαϊος, παλαιός, 3.

Fornålder, se Forntid.

Fors, καταρράκτης, ου, ὁ (vattenfall), καταφορά, ή. βίαιος ρους, ὁ. χειμάρρους, ὁ.

Forssa, σφοδρω ρεύματι καταφέρεσθαι. βίαιον 1. πολύν ρεϊν.

Forska, ζητεῖν (efter ett obekant). Ιρευνάν, ἀν-, ἰξερευνἀν (efter ngt doldt). Ιξετάζειν, ἀνα-κρίνειν (i ngt inveckladt, svårt). Ιρωτάν, πυνθά-νεσθαι (spörja efter).

Forskare, ζητητής, Ερευνητής, Εξεταστής, οὑ, ὁ.

Forskning, ζήτησις, η. ερευνά, ή. Εξέτασις, ή. εξετασμός, ὁ. ἀνάκρισις, ή. πύστις, η. μελέτη, η.

Forsla, ζεύγεσιν 1. νποζυγίοις ἀγειν 1. κο-μίζειν.

Fort, 1) hastigt, τά^α. ταχέως, ταχύ, κατά 1. ω? τάχος, διά τάχους 1. ταχέων, σπουδή, κατά σπουδήν. μετά σπουδής. Ελαφρώς, οξέως.: springa f., δρόμω θεῖν 1. φέρεσθαι.: så f. han kunde, ώς είχε τάχους 1. ποδών.: så f. som möjligt, ώς 1. jj (δυνατόν 1. δύναται τις) 1. οτι 1. οσον τάχιστα, τήν ταχίστην. οσον τάχος.: så f. som, Επειδή ο. Επειδάν τάχιστα, όταν τάχιστα. — fort! άγε δή. ἀνυε. ουκ ἀνύσεις.: öppna f., ἀνύσας ἀνοιγε 1. ἀνυσον ἀνοίξας.: säg f., λέγε δή. ούκ άν φθάνοις λέγων. 2) framåt, vidare, πορρωτέρω. εϊςτόπρό-σθεν. vanl. gm smnsättn. m. προ'.; allt f., ἀεi. συνεχώς, ο. gm διατελεῖν, διαγίγνεσθαι, διάγειν m. part.: gå f., om växter, Εμβιούν. ἀντιλαμ-βάνεσθαι. ζωοφορεῖν.: komma f. (fig.), αὐξανε-σθαι. Επιδιδόναι. m. ngt, προκόπτειν^εϊς τι. Jfr följ. compp.

Fortfara, a) fortsätta, διατελεϊν, διαγίγνε-σθαι, διάγειν m. part. (t. ex. han fortfor att samtala 1. m. samtalet, διετέλεσε διαλεγόμένος). Εμμένειν τινί (t. ex. m. sina studier, τοις Επιτηδεύ-μασιν). ἀντέχεσθαί τίνος (t. ex. του πολέμου), μή Εξίστασθαί τίνος, μή παύεσθαι 1. λήγειν τινόςΐ. m.part. Ofta utan motsvarigt ord. t. ex. han kunde icke f. i sitt tal, οὐκέτι ήδυνήθη πλείω λέγειν.: i. i sin läsning., τά εξής 1. λοιπά ἀναγιγνώσκειν.: fältherren fortfor att marschera framåt, ὁ^στρα-τηγός προήγε την στρατιάν.: ännu fortfor upp-100

Fortgå —Fotknöl.

loppet i staden, m Εστασίαζον ol πολῖται.: f. i ett yttrande, ofta bl. φάναι. b) fortvara, se B e-stå. — fortfarande, se Beständig.

Fortgå, liva* «V 70 πρόσω. προϊέναι. προ-βαίνειν. προχωρεῖν.: — fortsättas, διαμένειν, συμ-μένειν. έτι είναι 1. γίγνεσθαι, jfr Föreg.: om berg o. d., se Sträcka sig.

Fortgång, πρόβασις, ή. προχώρησις, ή. Oftare gm vv. t. ex. under talets f., προβαίνοντος 1. ηροϊόντος τον λόγου·: under tidens, dryckesgillets f., προϊόντος του χρόνου, τον συμποσίου.: lycklig f., εὔροια, ή.: ha lycklig f., εὐροεῖν. καλώς προχωρεῖν. Jfr Fortsättning, Framgång.

Forthjelpa, προβιβάζειν. προάγειν (både eg. o. oeg.).: f. en flyende , Ιπαρκεῖν τινι ψεύγοντι 1. ἀποδιδράσκοντι.: = understödja, συνεργόν εῖναί τινι. συ μ πράττειν τά τίνος, ὠφελεῖν τινα.: en nödställd, βοηϊϊεῖν, iiτικουρεῖν τινί.

Fortkomst, 1) eg., ή εις τό πρόσθεν πορεία, πρόοδος, προχώρησις, ή. τό προϊέναι, προχωρεῖν. 2) se Framgång.

Fortlöpa, se Fortgå.

Fortplanta, 1) eg., f. sig 1. sitt slägte, γεν-νάν τέκνα, εχειν γ εν εάν. ἐ'κγονα φυτεύειν. om växter, μόσχους φύειν. 2) fig., παραδιδόναι. διαδιδόναι (utbreda), καταλείπειν (efterlemna).: f. sig, m. pass. af nämnda vv. äfv. περιέρχεσθαι.: dta bruk har fortplantat sig till oss fr. våra förfäder, τούτον τον νόμον παραδεδέγμεθαι παρά τών προγόνων.

Fortplantning, γένεσις, γέννησις, ή., fig.: παράδοσις, ή. διάδοσις, ή.

Fortskaffa, ἀγειν, κομίζειν (πορρωτέρω). προκομίζειν. προπέμπειν (τινά), διακομίζειν, δια-πέμπειν.

Fortskaffning, ἀγωγή, ή. κομιδή, ή. διακομιδή, διαπομπή, ή.

Fortskrida, se Fortgå.

Fortsätta, se Fortfara.: en annans verksamhet, διαδέχεσθαι. μεταλαμβάνειν. νπολαμβά-νειν (om den s. yttrar sig omedelbart efter en annan).

Fortsättning, 1) fortfarande, μονή, Εμμονή, ή. Yanl. gm vv., se Fortfara.: under fortsättningen af sången,

προϊόντος του ἀσματος.: under f. af deras sammanvaro, προϊούσης τής συνουσίας.: under f. af uppläsandet, προϊών και ἀ-ναγιγνώσκων. 2) det gm fortsättandet tillkomna, τὸ επόμενον. τὸ εξής. τὸ λοιπόν.: ï. af en berättelse, ο εξής 1. Εχό μένος 1. ἀκόλουθος λόγος, τὰ λοιπὰ του λόγου.

Fortvara, se Bestå 1) a).

Forum, αγορά, ή·: i jurid. men., δικαστή-ριον, τό.

For vagn, ἁμαξα, rj.

Foster, 1) eg. a) ofödt, εμβρυον, τό. κύημα, τό. σπέρμα, τό. b) framfödt, βρέφος, τό. γονή, ή. γόνος, ὁ. γέννημα, τό. τόκος, ὁ. μαίευμα, τό. 2) fig., γέννημα, τό. τὸ γιγνόμενον εκ τίνος.

Fosterbarn, τρόφιμος (παις), ὁ, ή. παϊς πα-ραδεδομένος(-η) εις τροφήν.: = adoptivbarn, ποιη-τός(-ή) 1. εϊσποιητός(-ή) παις.

Fosterbroder, -syster, ὁμότροφος, ὁμότιτ-θος, ομογάλακτος, ὁ, η. σύντροφος, ὁ, ή.

Fosterbygd, ή θρέψασα \. πατρίς γή χώρα. Fosterdotter, se Fosterbarn.

Fosterfader, τροφός, ὁ. τροφεύς, έως, ὁ.: =χ adoptivfader, ποιητός πατήρ, ὁ.

Fosterföräldrar, τροφοί, παιδοτρόφοι, of. ol τρέφοντες.: = adoptivföräldrar, οι είσποιησά-μενοι. ποιητοί γονεϊς, οι.

Fosterjord, ή θρέψασα γή.

Fosterland, se Fädernesland.

Fosterlandskärlek, ὁ τής πατρίδος ερως.

Fosterländsk, 1) eg., πάτριος, 2 o. 3. Εγχώριος, 2.: den f. jorden, ή πατρίς γή 2) se Patriotisk.

Fostermoder, τροφός, ή. ή τρέφουσα.: = adoptivmoder, ποιητή μήτηρ, ή.

Fosterson, se Fosterbarn.

Fostra, 1) eg., τρέφειν. ἀνα-, Εκτρέφειν. 2) oeg., se Alstra.

Fostrare, τροφός, τροφεύς, έως, ὁ.

Fostring, τροφή, ή.: lön för f., τροφεϊον, τό.

Fot, 1) eg., 7τούς, ποδός, ὁ (eg. på mskor o. djur, men äfv. på stolar, bord, sängar m. m.).: liten fot, πόδιον, ποδάριον, τό. ποδίσκος, o. — till fots, πεζβ. πεζός, 3.: soldater till f., τὸ πεζόν, πεζικόν.: tjensten till f., τὰ πεζικὰ : resa till f., πεζεύειν. πεζοπορεϊν. πεζβ πορεύεσθαι.: kämpa till f., πεζομαχεϊν.: en strid till f., πεζομαχία, ή.: en s. strider till f., πεζομάχος, ὁ. — för fötterna, Εν ποσίν. προ ποδών, παρὰ πόδας.: sätta foten på ngt, Επιβαίνειν τινός. Εμβαίνειν τινί.: trampa under fötterna, (eg. o. oeg.) (λ«£) πατεϊν, καταπατεϊν.: kasta sig för ngns fötter, προσπί-πτειν πρός τὰ γόνατά τίνος 1. τινί 1. τοις ποσί τίνος, προκυλίνδεσθαί τινι 1. τινός. äfv. νποπί-πτειν τινί (Sedn.).: fatta, få fast f., ιδρύεσθαι εν τινι 1. κατά τι (oeg.). jfr Fotfäste.: stå på svaga, dåliga fötter, σφαλερόν, ἀβέβαιον εἴναι. κακώς εχειν.: ngn kommer på dåliga f. (i förmögenhetsställning) , Επι τὰ χείρω χωρεϊ 1. κλίνει τὰ τίνος.: sätta, bringa ngn på f., Επανορθούν τινα.: stå på goda f., ευ 1. καλώς εχειν.: stå på förtrolig f. m. ngn, οικείως διακεϊσθαι πρός τινα.: umgås på lika f. m. ngn, «7ϊό του ϊσου δμιλεϊν τινι.: sätta, komma, vara på fri f., se Fri.: s. räcker till fötterna, ποδήρης, 2. 2) ss. längdmått, πους, ποδός, oc.: en half f., ἡμιπόδιον, τό.: halfannan f., τριημιπόδιον, τό.: 5 f. lång, bred, hög, πέντε ποδών (τὸ μήκος, εύρος, υψος).: en f. lång, bred etc., ποδιαϊος, 3.: 2, 3, 5 f., δίπους, τρι-7τους, πεντάπους, 2 etc. 3) versfot, πους, ὁ. 4) nedersta delen af ngt, ρίζα, ή. υπώρεια, η (af ett berg), βάσις, ή. βάθρον, τό, κρηπίς, ϊδος, η (af en byggnad, staty, o. d.). σπειρα, ή (af en pelare). — vid foten af ngt, äfv. bl. νπό.

Fota, se Grunda.

Fotangel, τρίβολος, o.

Fotbad, ποδών λουτρόν, τό. ποδάνιπτρον, τό.: taga ett f., λούεσθαι τούς πόδας.

Fotboja, πέδη, ή.: lägga i fotbojor, πεδάν.

Fotbäcken, ποδανιπτήρ 1. ποδονιπτήρ, ήρος% ό.

Fotfolk, πεζόν, πεζικόν, τό. πεζός (στρατός), ό. πεζοί, οι. πεζή στρατιά, ή.

Fotfäste, στήριγμα, τό. βάθρον, τό. βάσις, ή.: taga, få f. på ngt, Εφίστασθαί τινι. στήριζε σθαι τινι.

Fotgikt, ποδάγρα, ή.

Fotgängare, πεζός, ό.: god f., βαδιστικός, 3. ενζωνος, 2.

Fotknöl, σφυρόν τό.Fotlös -

Fotlös, άπους, 2.

Fotmatta, δάπις, ιδος, ή. δαπίδιον, τό (dem.) τάπης, ητος, oc.

Fotpall, υποπόδιο», νπόβαθρον, τό.

Fotresa, πεζή πορεία, ή.: göra en f., 7ié£S} πορεύεσθαι.

Fotsbredd, ποδός εύρος, τό.: icke enf., ούδε μικρόν, ούδ3 ελάχιστον μέρος, ονδ' άκαρή.

Fotsid, ποδήρης, 2.

Fotspår, l^ro?, το', στίβος, ό.: träda, vandra i ngns f., μετελθεϊν 1. διώκειν τά ίχνη τινός, πορεύεσθαι κατ' ϊχνη τινός.

Fotsteg, se Steg.

Fotställning, νπόβαθρον, τό. βάσις, ή. υπόθεμα, τό. κρηπίς, 'Ιδος, ή.

Fots ala, πέλμα, το. ταρσός ποδός, ό. ίχνος, τό. θέναρ, ρος, τό.

Fotvatten, se Fotbad.

Fradga, άφρός, ό.: förvandla till f., Εξαφρούν.

Fradga, άφρίζειν. άφρεϊν. Εξανθεϊν άφρώ.: om vin, ζεϊν. —fradgande, αφρώδης, 2. ζέων, ουσα, ον.

Fradgande, άφρισμός, ό.: bringa till f., Εξ-αφρίζειν.

Fradgig, αφρώδης, 2. αφρίζων, ουσα, ον.

Fragment, λείψανον, τό. — θραύσμα, σπάραγμα, τό.

Frakt, 1) laddning, φόρτος, ό. φορτίον, τό (vanl. pl.). αγώγιμα, τά. 2) fraktpenningar, ά-γωγής μισθός, ο. ναύλον, το' ο. ναίλοι*, δ (för fortskaffning m. fartyg).

Frakta, άγειν.: f. ett fartyg, ναυαρχεϊν. v av-jd^élf.: om fartyget, φορτηγεϊν.

Fraktning, άγωγή, ή.

Fraktsedel, γράμματα περι φορτίων άγω-γής, τά.

Fraktskepp, φορτηγό ν 1. φορτηγικό ν πλοϊον, τό. φορτηγός ναύς, ή.

Fram, 1) i local bet., πρόσω, εις τό πρόσθεν. vanl. gm smnsättningar m. πρό , παρά (f. förbi), Εκ (f. ur), διά (i. genom).: f.! δευρο, πρόσελθε (hit), πρόελθε. εξιθι (ut).: f. dermed! εξειπε δή (en bekännelse), άπό-, εκδος, παράδος (en sak, s. skall öfverlemnas).: långref., πορρωτέρω.: dit f., Εκεϊσε. Ενθάδε.: f. o. åter, dfiJpo κάκεϊσε. άνω {τε) (και) κάτω.: ända f., διά τέλους, πάσαν τήν όδόν.: få f. ngt, se Genomdrifva.: låta ngn få sin vilja f., χαρίζεσθαί τινι. διδόναι 1. G υγχω ρεϊν τινι ων Επιθυμει.: icke få sin vilja f., άποτυγχά-νειν ων βούλεται 1. τής βουλήσεως, άτυχεϊν.: taga sig f. (fig·), αύξάνεσθαι, Επιδιδόναι (förkofras). εύρισκεσ9αι 1. πορίζεσθαι τον ßiον 1. τά επιτήδεια (vinna sin utkomst). — Se f. öfr. smnsätt-ningarna Framför, Framom, Framtill, Framåt, o. s. v. — 2)

i temp. bet., återgifves icke m. särskildt ord, utan ligger uttryckt i d. följ. præp. 1. verbets temp. (fut.): långt f., i, på, πόρρω m. gen. (t. ex. τής ηλικίας, ημέρας).: längre f., se Framdeles.

Framalstra, ἀναφὑειν. ικφὑειν. jfr Alstra, Frambringa.

Fram andas, ικπνεϊν. ικφυσάν.

Fram arm, πήχυς, ὁ. ἀγκάλη, ἡ. καρπός, ὁ (han dl of ve).

Framaxel, (ιμ)πρόσθιος ἀξων, ὁ.

Framben, (ιμ)πρόσθιον σκέλος, τό. Εμπρόσθιος πους, ὁ.

•Framför. 101

Frambjuda, προτείνειν. ὀρέγειν. παρέχειν.

Framblicka, προκὑπτειν, Εκκὑπτειν. Εκλάμ-πειν.

F ramblixt ra, -blänka, Εκλάμπειν.

Frambog, ὡμος, ο. ὡμοπλάτη, ἡ.

Frambringa, 1) eg., se Framföra 1). 2) fig., φὑειν (om naturkraften), φέρειν, £κφ·έρειν, ἀναδιδόναι (om marken), γεννάν (eg. om lefvande varelser). ἀναφ>έρειν (om rösten), ποιεϊν, ἀπερ-γάζεσθαι, ἀποδεικνὑναι (förfärdiga), ποιεϊν, παρέχειν (föranleda). Jfr Alstra.

^Frambryta, (intr.), Εξορμάν, -σθαι. προορ-μάν. Εκτρέχειν, Εκθεϊν, Εκπηδάν, Εκπίπτειν (om lefvande varelser). Εξανθεϊν (om utslag o. d.). Εκρήγνυσθαι (om vatten).: f. ur ett bakhåll, Εξα-νίστασθαι.: låta f. ur ett bakhåll, Εξανιστάναι τήν Ενέδραν.: om ljus, dager, Εκφαίνεσθαι. νπο-φαίνεσθαι. ικλάμπειν.

Frambära, προφέ^ειν. προς-, παραφέρειν. Εκ-φέρειν. προς-, Εκκομιζειν. φέρειν, ἀγειν (t. ex. Λὑρα), παρέχεσθαι, -έχειν. se f. öfr. Framföra.

Framböja, se Böja.

Fram del, το' 1. τά εμπροσθεν. τό εμπροσθεν μέρος, προτομή, ἡ (ish. på djur). : af ett skepp, πρώρα, ἡ· πρόσωπον, το'.: af hufvudet, βρέγμα, τό.

Framdeles, ὑστερον, τ ού λοιπού, εϊσαὑθνς. αὑθις (ποτέ), επ ει τα.

Framdraga, 1) eg., προέλκειν. Εξέλκειν. προά-γειν. προφέρειν. Εξαιρεϊσθαι. ελκειν εϊς τό μέσον.: f. i ljuset, Εκφέρειν εις τό φως. 2) se Andraga. 3) se Befordra 3).

Framdrifva, 1) tr., Ελαὑνειν εις τό πρόσθεν. προς-, Επελαὑνειν. προσάγειν. ιξάγειν. προάγειν. προωθεϊν, Εξωθεϊν (m. stötar, knuffar). 2) intr., φέρεσθαι εις τό πρόσθεν. προσφέρεσθαι.

Framfara, 1) eg., προελαὑνειν. Εξελαὑνειν. προϊέναι. äfv. bl., πορεὑεσθαι-: om liflösa föremål, προσφέρεσθαι. φέρεσθαι. Εκπίπτειν. 2) förfara (i ond bet.), χρήσθαι. διατιθέναι (tilltyga).: f. m. våldsamhet, βία χρήσθαι.: f. m. mord o. brand i ett land, φονεὑοντα και καίοντα κατα-τρέχειν χώραν. jfr Härja. 3) om tiden, se Förflyta.

Framfart, gm vv.

Fram fly g a, 1) eg., προσπέτεσθαι. Επιπέτι-σθαι. Εκ-, διαπέτεσθαι. 2) se Framila.

Framflyta, προρρεϊν. Εκρεϊν. ρεϊν. προχεϊσθαι. φέρεσθαι, καταφέρεσθαι (äfv. om saker, s. föras fram på vattnet).

Framflytta, προκινεϊν. προάγειν. προφέρειν. — προσκινεϊν, προσάγειν (närmare ngt).

Framfot, ὁ (Εμ)πρόσθιος 1. εμπροσθεν πούς.

Framfusig, προπετής, 2. ιταμός, 3. ἀναι-δής, 2. ἀπερίσκεπτος. 2. τολμηρός, 3.

Framfusighet, προπέτεια, ἡ. ιταμό της, ἡ. ἀναίδεια, ἡ. απερισκεψία, ἡ. τό τολμηρόν.

Framföda, Εκ-, ἀποτίκτειν. λοχεὐεσθαι. Jfr Föda.

Framför, 1) i local bet., πρὀ m.gen. εμπροσθεν, πρόσθεν, Επίπροσθεν (m. gen.): f. staden, portarne, πρὀ τὴς πόλεως, εμπροσθεν τών θυρών. stå f. ngn, εστἀναι εμπροσθέν τίνος.: ställa ngt f. ngt, Ιστἀναι 1. τιθἐναι τι πρὀ 1. εμπροσθέν τίνος.: ställa ngn f. sig till skydd, Επίπροσθεν ποιεῖσθαί τινα.: = midt emot, Εναντίον. Εξ Εναντίας 1. Εναντίου. Εκ τού Εναντίου, jfr Inför. 2) till betecknande af företräde, πρὀ m. gen. δια-102 Framföra —

φερόντως (utmärkt) m. gen. stundom Εκ, ἀντί m. gen.; vid många vv. bl. m. gen.: ^föredraga ngt f. ngt, ποιεῖσθαί τι πρὀ τίνος, αἱρεῖσθαί τί τίνος 1. προ τίνος 1. αντί τίνος.: f. alla andra menniskor, διαφερόντως τών ἀλλων ανθρώπων.: äras f. alla, Εκ πἀντων προτιμἀσθαι.: f. allt, μἀλιστα πἀντων, παντός μἀλλον.: utmärka sig f. ngn, cΗαφέρειν τινός, i ngt, τινί.

Framföra, προἀγειν. προφέρειν. προβιβἀζειν. — Εξἀγειν, Εκβιβἀζειν, εκφέρειν (utur ngt), [προς)-ἀγειν. [προσ)φέρειν. (προσ)κομίζειν (till ngn), dia-φ>έρειν, διακομίζειν (m. afs. på den tillrygga-laggda rymden). — ἀποφέρειν (ngt anförtrodt).: f. en underrättelse till ngn, ἀπαγγέλλειν τι πρός τινα. ἀγγελίαν φέρειν τινί. b) i ord (framsäga), προφέρειν. Εκφέρειν.

Framföre, ἐμπροσθεν, πρόσθεν. Επίπροσθεν. äfv. m. πρότερος ο. πρώτος, 3.

Framgent, τὀ λοιπόν, εις τον λοιπόν 1. επειτα χρόνον. εις επειτα. τὀ ἀπὀ τοὐδε.

Framglänsa, se Framlysa.

Framgå, προϊέναι προβαίνειν. — Εκβαίνειν. Εξιέναι. — προσβαίνειν. προσιέναι.

Framgång, Επίδοσις, προκοπή, ἡ (förkofran). εὐπραξία, εν?τραγιἀ, ἡ (i företag), ευτυχία, ἡ.: en enskild f., ευτὐχημα, τὀ. κατορθωθέν, τὀ.: ha f., εὐπραγεῖν. εντυχεῖν. κατορθοὐν. καλὠς προ-χωρειν (om saker).

Framhafva, se Framföra, Framvisa.

Framhinna, se Ankomma.

Framhjelpa, προβιβἀζειν. προἀγειν. jfr F ort-hjelpa.

Framhjul, ὁ εμπροσθεν κὐκλος 1. τροχός.

Framhoppa, προπηδἀν. Εκπηδἀν. πηδώνταλ. σκιρτώντα προ-, Εξελθεῖν.

Framhålla, 1) eg., προτείνειν. παρέχειν. 2) fig., Εκφέρειν τω λόγω (i ord), προτιμἀν (visa utmärkelse).

Framhår, ἡ κατἀ μέτωπονκόμη. προκόμιον, τὀ.

Framhämta, προ-, ἱκ-, προσφέρειν, -κομίζειν. προ-, εξ-, προσἀγειν.

Framhärda, καρτερεῖν, διακαρτερεῖν. διαμένειν, διατελεῖν, διἀγειν m. part. i, vid ngt, προς-, παρα-, Εμμένειν (τινί). Εγκαρτερεῖν.

Framhärdande, καρτέρησις, διακαρτέρησις, ἡ. καρτερία, ἡ.

Framifrån, Εκ του εμπροσθιν. κατἀ πρόσωπον.: f. erhållna sår, Εναντία τραὐματα, τἀ.

Framila, προτρέχειν. Εκτρέχειν (ur ngt), till, προστρέχειν. δρόμω παραγίγνεσθαι. προς-, Επι-φέρεσθαι. till hjelp, προς-, παοαβοηθεῖν.

Framjaga, 1) tr., se Framdrifva. 2) intr., φέρεσθαι, προσφέρεσθαι.: till häst, δρόμω 1. κατἀ, ἀνἀ κρἀτος προσελαὐνειν.

Framkalla, 1) eg., προκαλεῖν. Εκκαλεῖν. προς-καλεῖν, -σθαι (till sig). 2) se Förorsaka.

Framkasta, παραβἀλλειν. προβἀλλειν, Εμ-βἀλλειν (äfv. fig.: en fråga, gåta 1. d. jfr Uppkasta).

Framkomma, προϊέναι, Εξιέναι. προς-, Επιέ-ναι. προσελαὐνειν. παραγίγνεσθαι. προ-, Εκ-, ἀνα-φαίνεσθαι. Εκ-, ἀναδὐεσθαι. ἀνατέλλειν. b) se Ankomma.

Framkomst, se Ankomst.

Framkrypa, Εξέρπειν.

Framköra, προάγειν. προσκομίζειν. προσελαύνειν.

> Framryckande.

Framleda, προάγειν. Εξάγειν. προσάγειν.

Fram lefva, διαζήν. καταζήν.: I en tid, δια-ζήν χρόνον.: f. sin tid, διάγειν τον αιώνα 1. τόι> βίον.: f. sin ålderdom, διά γήρως περάν.

Framlemna, παραδιδόναι. άποδιδόναι. Jfr Aflemna.

Framliden, se förfluten, död.

Framlocka, Εξάγειν (äfv. γέλωτα, δάκρυα). Εκκαλεϊσθαι. — προέλκειν. — προς-, Επάγεσθαι.: gm lockfåglar, παλεύειν.

F ramlut a, εις τό πρόσθεν κεκλίσθαι 1. νεύ-ειν.: f. sig, προκύπτειν. προνεύειν. — framlu-tande, πρανής, 2. Επικλινής, 2.

Framlysa, Εκλάμπειν. διαλάμπειν. Εκφαίνε-σθαι. προ-, διαφαίνεσθαι (eg. o. oeg). Εκ-, δια-πρέπειν (oeg.): låta f., άνα-, διαφαίνειν. ύποφαί-νειν.: det framlyser (=. är tydligt) af ngt, δή-λον, πρόδηλον, εύδηλον, φανερόν εστίν Εκ τίνος.

Framlägga, προτιθέναι. — Εκτιθέναι — πα-ρατιθέναι, παριστάναι. προβάλλειν, προτείνειν (t. ex. Ερώτημα, ζήτημα), παρέχεσθαι (t. ex. τεκμήρια).·. f. ett lagförslag för en folkförsamling, Επι-χρηφίζειν νόμον rfr Εκκλησία 1. εις τήν Εκκλησίαν. Se f. öfr. Framställa.

Framläggning, πρό-, παράθεσις, παράστα-ή o. gm vv. Jfr Framställning.

Framlöpa, se Framspringa.

Frammana, se Framkalla.

Framme, πόρρω (långt f.). Εν τω εμπροσθεν.: här, der f., Ενθαδι. Ενταυθι.: vara f., προ-, πα-ρακεϊσθαι (om saker), παρεϊναι. ηκειν, άφΐχθαι (vara anländ).: hvem har varit f. o. gjort detta, τις Εστίν ο τούτο δράσας; vara f. för fel, κολά-ζεσθαι. δίκην διδόναι.: hålla sig f., παρεϊναι (i eg. men.) πίεονεκτεϊν. τοις καιροϊς χρήσθαι.

Framom, 1) se Framför. 2) se Förbi.

Frampladdra, άπολαλεϊν. εΙκ$ λέγειν.

Frampressa, se Utpressa.

Frampå, Εν τώ εμπροσθεν.: om tiden, se Fram 2).

Framqvälla, άναβλύζειν. Εκ-, άναπιδύεσθαι. άνακηκίειν.: låta f., άναπιδύεϊν. άνιέναι. άνα-πέμπειν.

Framresa, πρόοδος, προέλασις, η. — πρός-οδος, πάροδος, ή. ofta bl. πορεία, ή. οδός, ή. vanl.

gm vv.

Framresa, se Framfara.

Framrida, προελαύνειν. — Εξελαύνειν, Εξ-ιππεύειν. — προς-, Επελαύνειν. προς-, Εφιππεύειν.

Framridande, προέλασις, προσέλασις, ή.

Framropa, (βοώντα) προ-, Εκ-, προσκαλεϊν.

Framrulla, 1) tr., προκυλίνδειν. Εκκνκλεϊν. 2) intr., gm pass.

Framrusa, προορμάν. προπηδάν. προτρέχειν. — Εξορμά ν, -σθαι. Εκρήγνυσθαι (om vatten). Εξάττειν. — προς-,

Επιφέρεσθαι. Εφορμάν (i fiendtlig afsigt).

Framrusande, Εξορμή, ή. — Εφορμή, Επι-φορά, ή (mot ngn).

Framrycka, 1) tr., Εξ-, άφαρπάζειν (εις τό πρόσθεν). 2) intr., προελαύνειν. προϊέναι. προ-πορεύεοθαι. προχωρεϊν. προάγειν (ish. om anföraren). — προς-, Επελαύνειν, προσάγειν, προς-, Επιέναι (till, emot). — Εξελαύνειν. Εξιέναι.

Framryckande, πρόοδος, προχώρησις, προ-έλασις, ή. — πρόσοδος, προσαγωγή, η. έφοδος, ή. προσέλασις, ή. — έξοδος, Εξέλασις, ή.Framräcka — Framåt. 103

Framräcka, προτείνειν. όρέγειν. ένάιάόναι. παρ-, νπέχειν.

Fram segla, πλεϊν. — έκπλείν.— προ?-, έπι-πλεϊν. — παραπλεϊν.

Framsida, τό 1. τά εμπροσθεν. μέτωπον, τό. πρόσωπον, τό.

Framskaffa, άγειν, έπ-, προσάγειν. κομί-ζειν, προς-, παρακομίζειν. φέρειν, προσφέρειν. παρασκενάζειν. πορίζειν. Jfr Fortskaffa.

Framskaffning, αγωγή, έχ-, προσαγωγή, ή. κομιάή, προς-, παρακομιάή, ή.

Framskepp, πρώρα, ή.

Framskicka, προπέμπειν. προϊέναι.

Framskjuta, 1) tr., προχινεϊν. προωθεϊν. jfr Framflytta. 2) intr., a) utau rörelse, προ-, έξ-, νπερέχειν, προχύπτειν. προπίπτειν. b) m. rörelse, έξορμάν, -σθαι. έξανατέλλειν, άνα-, έχ-βλαστάνειν (om växter).

Framskrida, προβαίνειν. προχωρεϊν.

Fram skuffa, προωθεϊν.

Framskymta, ύποφαίνεσθαι. άιαφαίνειν.

Framskynda, se Framila.

Framslippa, dia-, έχ-, άιεκάύεσθαι. dt-, έξ-ολισθάνειν. προχύπτειν (om saker), f. öfr. pass. af vv. under Framsläppa.

Framsläpa, προς-, έφέλχειν. έπισύρειν. προ-έλχειν. — έξέλχειν.: f. sitt lif, (χαλεπώς 1. d.) άιάγειν τον βίον. ελκειν τον βίοτον (poet.).

Framsläppa, προϊέναι. — έξιέναι. — προσιέναι. παριέναι. έάν παρελθεϊν. Jfr Genomsläppa.

Framsmyga, κ,ρνφιή προιεναι. έχ-, dia-, άνα-άύεσθαι. προσέρπειν.

Framspringa, προθεϊν, -τρέχειν. προεκθεϊν, -τρέχειν. προ-, έκπηάάν. έξάττειν. till ngn 1. ngt, προς-, έπιτρέχειν. άρόμφ προσιέναι 1. παραγίγνε-σθαι 1. προσφέρεσθαι. προσπηάάν.

Framspruta, άναβλύειν. προχεϊσθαι.

Framspränga, se Framjaga 2).

Framstam, πρώρα, ή. äfv. πρόσωπον, τό.: m. motvänd f., άντίπρωρος, 2.

Framstamma, βατταρίζοντα άιελθεϊν 1. ειπειν.

Framstapla, σφαλλόμενον 1. παράφορον προ-, έξ-, προσιέναι.

Framsteg, προκοπή, ή. έπίάοσις, ή. αύξησις, ή.: göra f., προχόπτειν εν τινι 1. πρός τι. έπιόι-cΐόναι εις, έπί, πρός τι. έπίάοσιν λαμβάνειν εν τινι 1. έπί, χατά τι. αύξάνεσθαι. προχωρεϊν (om saker).

Framsticka, 1) fr., προ-, άιωθεϊν. JfrFram-räcka. 2) intr., a) eg., se Framskjuta 2) a), b) fig., dia-, έχπρέπειν. άιαλάμπειν. άιαφέρειν. — framstickande, se framstående.

Framstråla, se Framlysa.

Framsträcka, προτείνειν. προβάλλε ιν. ὀ-ρέγειν.

Framströmma, ἐχρεῖν. προχεῖσθαι. φέρεσθαι εκ τίνος.

Framstupa, πρανής, 2.

Framstycke, se Framdel.

Framstå, προ-, ἐξ-, νπερέχειν (skjuta fram, öfver), dia-, ἐχπρέπειν (utmärka sig), ἀιαφέρειν (vara olik, utmärkt), φαίνεσθαι, ἐχφαίνεσθαι (framte sig). — framstående (fig.), dia-, ἐχ-πρεπής, 2. ἐπιφανής, 2.

Framstäf, se Framstam.

Framställa, 1) förebringa, προτιθέναι. πα-

ριστάναι. παρατιθέναι. ἐπιάεικνύναι. παρέχειν. jfr Framlägga.: f. sig, παρίστασθαι. παρέχειν ἑαν -τόν. φαίνεσθαι. φανερόν γίγνεοθαι.: f. en bön, anhållan etc., se d. o. 2) förklara, utlägga, di-ἀάσκειν. παριστάναι. ἀηλονν. cἡλον ποιεῖν. ἀπο-φαίνειν. ἀιηγεῖσθαι. ἀιελθεῖν. ἀιεξελθεῖν. 3) ge en åskådlig bild af ngt, skildra, «7ἰο-, ἐπιάειχνύναι. ἀποφαίνειν.: om bildande konstnärer, ἀπειχάζειν. ὑποτνπονν. ποιεῖν. γράφειν. om skalder, ποιεῖν. om skådespelare, äfv. efterbildande konstnärer i allmht, μιμεῖσθαι.

Framställning, 1) eg., παράστασις, ἡ. ἐπι-άειξις, ἡ. 2) i ord, λόγος, ο (oft. i pl.) λέξις, ἀπόάειξις, ἀήλωσις, ἡ. 3) gm bildande konst, {ἀπ)ειχασία, μίμησις, ἡ. ἀπείχασμα, τό. μίμημα, τό. ἀνατύπωμα, τό.: en målares, γραφή, ἡ.: framställningens konst, μιμητική, ἡ.

Framstörta, se Framrusa.

Framsväfva, μετέωρον φέρεσθαι. προσπέ-τεσθαι.

Fram säte, ἡ εμπροσθεν ε ἀρα.

Framsätta, προτιθέναι. παρατιθέναι, παρα-φέρειν (för ngn, t. ex. mat).: låta f. för sig παρατίθεσθαι.

Framsöka, ἀνα-, ἐκζητεῖν. ἀνερεννάν.—ετοι-μάζειν.

Framt, så f., se under Så.

Framtaga, ἐξαιρεῖν. — προφέρειν. ἐκφέρειν. φ>έρειν. — ἀγειν. ἐξάγειν — προχειρίζεσθαι. Jfr Framlägga.

Framtand, ὁ πρόσθεν ὀάούς. γελασῖνος, ο.

Framte, se Förete.

Framtid, τό μέλλον, οντος. τό ἐπιόν. ὁ μέλλων 1. ἐπιὼν χρόνος, ὁ επειτα I. νστερον χρόνος, τἀ μέλλοντα 1. ἐσόμενα.: för framtiden, εις τον επειτα 1. λοιπόν χρόνον. εις τό λοιπόν.: i f., τον ἐπιόντος χρόνου, ἐν τω ἐπιόντι χρόνω. (χρό-νω) ὑστερον, ανθις. μετἀ ταύτα, τό μετἀ τούτο, τό ἀπό τούτου, τον λοιπού (inom framtidens rymd). rö λοιπόν (hädanefter, om oafbruten tidsföljd).

Framtida, μέλλων, ουσα, ον {εσεσθαι). ἐσό-μενος, 3. ο, ἡ, τό νστερον 1. εις τον επειτα χρόνον. νστερον γιγνόμενος, 3.

Framtill, πρόσθεν. εμπροσθεν. κατἀ πρόσωπον.: f. i, ἐν τω εμπροσθέν τίνος.

Framträda, 1) eg., se Framgå.: för en folkförsamling, senat o. d., παριέναι. ἐπιέναι. 2) bli s}mlig, προ-, ἐκφαίνεσθαι. φαίνεσθαι. φανερόν γίγνεσθαι.

Framträde, πάροάος, ἡ. πρόσοάος, ἡ. εξο-cPος, ἡ (ur ngt). Yanl. gm vv.

Framtränga, 1) tr., προωθεῖν. ἐξωθεῖν. 2) intr., ἐκ-, dia-, ἀναάύεσθαι. ἐξαναάύεσθαι.: m. våld, βιάζεσθαι εις τό πρόσθεν. βία di-, ἐξελθεῖν.

Framtvinga, se Aftvinga.

Framtåga, se Framrycka 2).

Framvisa, ἀεικνναι. ἐπι-, ἀνα-, ἀποάεικνύ-ναι. ἀποφαίνειν.

Framvältra, se Framrulla.

Framåt, 1) adv., πρόσω, εις τὸ πρόσω, εῐς τὸ πρόσθεν. εῐς τονμπροσθεν.: ofta bl. gm smn-sättningar m. πρὁ.: f.! πρόβα 1. πρόβητε. χώρει l. χωρεἱτε.: gå, marschera f., πρόσω, εις τὸ πρόσθεν, εις τονμπροσθεν χωρεῐν 1. προϊέναι 1. προβαίνειν 1. bl. προϊέναι etc.: böja sig f., προνεύειν. προκύπτειν, äfv. bl. χύπτειν. 2) præp., a) utåt, χατά, ἀνά m. acc. ("Fram" uttryckes i verbet:104 Framända-

t. ex. gå framåt gatan), προϊέναι κατὰ τὴν ὁδὁν, b) uttryckande ett närmande i rum 1. tid, se E m o t.

Framända, το πρόσθεν μέρος.

Frans, κροσσός, θύσανος, ὁ.: besatt m. fransar, θυσανωτός, 3. θυσανώδης, 2. κροσσωτός, 3.

Fra sa, ψοφεῖν. ^

Fred, ειρήνη, ἡ. σπονδαι, al (fredsfördrag). ομόνοια, ἡ (enighet^, samdrägt), jfr Frid.: djup f.', πολλή ειρήνη.: hålla, hafva f., εῐρήνην ἀγειν. εῐρηνεύειν, -σθαι. εῐρήνην εχειν. διάγειν Εν ειρήνη.: hålla freden, ἐμμένειν ταῑς σπονδαῐς. Εμ-πεδούν τἀς σπονδάς.: bryta freden, λύειν 1. πα-ραβαίνειν 1. συγχεῐν τἀς σπονδάς.: sluta f., εῐρήνην ποιεῖσθαι, σνντίθεσθαι, πράττεσθαι, δια-πράττεσθαι, κατεργάζεσθαι. σπένδεσθαι. σπονδάς ποιεῖσθαι. σνγχωρεῐν.: f. slutes, ειρήνη γίγ-νεται. σπονδαἰ γίγνονται.: stifta f., εῐρήνην ποιεῖν. διαλύειν πολεμοὐντας.: icke ha f. för ngn, ἐνοχλεῖσθαι 1. ἀνιάσθαι υπό τίνος.: lemna ngn i f., μηδέν ενοχλεῐν τινα. Εἀν τινα.

Freda, se Skydda, Trygga.

Fredag, ἡ εκτη τἠς εβδομάδος. Nygr., ἡ παρασκευή.

Fredlig, εῐρηναῖος, 3. ειρηνικός, 3. ειρήνης Επιθυμών, ουσα, ουν. ἡσυχος, 2. Jfr Fridsam.

Fredlös, se Fogelfri.

Fr eds an bud, se Fredsförslag.

Fredsartikel, τἀ Εν ταῐς σπονδαῐς εῐρημέ-μενα.: en f. är, εῐρηται 1. γέγραπται ὶν ταῐς σπονδαῐς.

Fredsbrott, λύσις τών σπονδών, ἡ.

Fredsbrytare, ὁ λύων 1. παραβαίνων τἀς σπονδάς.

Fredsbudskap, ειρήνης απαγγελία, ἡ.: bringa f., τἡν εῐρήνην ἀπαγγέλλειν.

Fredsdomare, εῐρηνάρχης, ου, ὁ. διαιτητής, οὐ, ὁ.

Fr eds fest, εορτή ἡ διά τἡν εῐρήνην.

Fredsfördrag, σπονδαἰ αι.

Fredsförslag, ειρηνικοἰ λόγοι, οι. λόγοι οι περἰ ειρήνης 1. περἰ σπονδών, Επικηρυκεια, ἡ.: göra ngn f., Επικηρυκεύεσθαἰ τινι 1. πρός, ὡς τινα. περἰ ειρήνης λόγους προσφέρειν τινί. προκαλεῖ-σθαί τινα (εῐς) σπονδάς. πέμπειν περἰ ειρήνης.: komma m. f., ηκειν περἰ ειρήνης 1. ειρήνης ὁ'εό-μενον.ι antaga f., σπονδάς προσδέχεσθαι.

Fredsinstrument, σπονδαί, αι.

Fredskongress, πρέσβεις οι συνελθόντεςπερἰ εῐρήνης.: hålla en f., συνελθεῖν ἀλλήλοις εις λόγους περἰ ειρήνης.

Fredsslut, σπονδαί, at. διαλλαγή, ἡ.: fore f., πριν σπονδάς γενέσθαι.: efter f., γενομένων σπονδών, σπεισάμενος.

Fredstiftande, διάλυσις, ἡ.

Fredstiftare, διαλλακτής, οὐ, ὁ. ειρηνοποιός, ὁ.

Fredsstörare, στασιαστής, ὁ. στασιαστικός, 3.

Fredstankar, hafva, komma på f., εϊρηνι-κώς εχειν, διατεθήναι.

Fredstid, ειρήνη, ή. σπονδαι, αι.: under f., Εν εϊρήνρ. Επ' ειρήνης, ειρήνης ούσης.

Fredsunderhandlare, ειρηνοποιός, ό. κήρυξ, υκος, ό.: skicka f., Επικηρυκεύεσθαι.: vara f., εϊρήνην πρεσβεύειν.

Fredsunderhandling, λόγοι οι περί ειρήνης 1. περί σπονδών.

— Fri.

Fredsverk, τά περί τάς σπονδάς.

Fredsvilkor, Εφ1 ω γίγνονται σπονδαί. Εφ* οίς μέλλουσιν εσεσθαι at σπονδαί.

Fresco, måla al f., Εφ* ύγροϊς γράψειν.

Frescomålning, ή Εφ* ύγροϊς γραφή.

Fresta, 1) se Försöka. 2) gm retelser söka verka på ngn, κινεϊν, ταράττειν (ägga, anfäkta). έπ-, νπάγειν, -σθαι, εφέλκεσθαι (locka).: f. en flicka, πειράν κόρην.: icke låta f. sig af ngt, μή Επάγεσθαί τινι. μηδέν φροντίζειν τινός, άμελεϊν, όλιγωρεϊν τίνος. — frestande, προς-, επαγωγός, 2.

Frestare, πειραστής, ού, ό.

Frestelse, 1) ss. tillstånd, πείρασις, ή. πειρασμός, ο. πεϊρα, ή. — in-, υπαγωγή, ή: föra ngn i f., πειράν τινα (lockelse). 2) det frestande, τό προς-, επαγωγόν.: vara, innebära f., se Fresta.

Fri, 1) i phys. bet. a) obunden, m. obehindrad rörelsefrihet, ελεύθερος, 3. λελυμένος, 3 (om den s. varit bunden), ακώλυτος, 2 (utan hinder).: sätta på f. fot, Ελευθερούν. άπολύειν τών δεσμών.: f. bevakning, Ελευθέρα 1. άδεσμος φυλακή, ή. : lemna fritt lopp åt ngt, lav τι. μή κωλύειν, κατέχειν τι. b) ej innestängd 1. belamrad af omgifvande föremål, υπαίθριος 1. ύπαιθρος, 2 (i fria luften, på fria fältet varande 1. skeende), καθαρός, 3 (ej besatt m. träd o. d.). καταφανής, 2, φανερός, 3, υψηλός, 3 (vidt omkring synlig, högt liggande). κεχωρισμένος, 3, μόνος, 3, καθ* αυτόν (för sig sf liggande).: i det fria, εν ύπαίθρω. iv καθαρώ.: fria luften, αιθρία, ή. ύπαιθρον, τό.: arbeten i fria luften, υπαίθρια εργα, τά. al Εν ύπαίθρω Εργα-σίαι.: vistas i fria luften (i mots. mot inom hus), θυραυλεϊν.: jagt i det fria (mots. inom stängsel), ή εξω θήρα.: ställe m. f. utsigt, περιωπή, ή.: huset ligger fritt, ή οϊκία κεχώρισται 1. διέστηκεν άπ* άλλων 1. ούκ εχεται άλλων. 2) politiskt fri, ej beherrskad af andra, ελεύθερος, 3. αύτόνομος, 2 (sfständig, ish. om stater), αυτεξούσιος, 2 (sin egen herre, Sedn.).: göra f., Ελεύθερον ποιεϊν 1. καθιστάναι. ελευθερούν. εϊς Ελευθερίαν Εξαιρεϊ-σθαι. jfr Fri gifva.: varaf., Ελεύθερον, αύτόνο-μον εΐναι. εαυτού είναι, αύτονομεϊσθαι. 3) af egen vilja bestämd 1. beroende, αύτογνώμων, 2, αυθαίρετος, 2.: handla fritt, αύτογνωμονεϊν.: f. vilja, ϊδία γνώμη.: af f. vilja, se Frivillig.: af fritt beslut, άπό γνώμης. άφ>* εαυτού (γνώμης).: det står fritt, εξεστιν. πάρεστιν. παρ1, Επ* Εμοί Εστίν. Επ* Εξουσίας Εστίν. Εξουσίαν εχω. υπάρχει, δέδοται (μοι).: lemna, ställa fritt, εξουσίαν διδόναι 1. παρέχειν. Επιτρέπειν. διδόναι. αϊρεσιν διδόναι. 4) i tal o. uppförande otvungen, Ελεύθερος, 3. Ελευθέριος, 3. i ond men., Ελευθερώτερος, 3. άκόλαστος, 2.: ett fritt lif, βίος άκόλαστος.: fritt tillstå, Εξομολογεϊν. απλώς ειπείν.: föra f. språk, παρρησιάζεσθαι. παρρησία χρήσθαι.: s-för f. språk, παρρησιαστής, ού, ό. Se vidare Frimodig, Djerf, Lösaktig, m. m., efter betydelsens skiftningar. 5) ledig fr. göromål, άπράγμων, 2.: vara f., σχολήν άγειν.: f. tid, σχολή, ή.: en f. dag, άπρακτος ημέρα, ή. 6) f. fr. ngt = obesvärad, ej behäftad m. ngt, Ιλϊϊίθ-ίρο'? τίνος. Εκτός ών 1. άμοιρος τίνος, άπαλλαχθείς 1. άπηλλαγ-μένος τινός (befriad fr. ngt), άπαθής τίνος (κακών, πόνων, νόσων o. d.) Vanl. användas dock smnsättngr m. a priv.: t. ex. f. fr. fruktan, ά-Fria — Friskhet.

άεής, 2.: f. fr. fara, άκίν&υνος, 2.: f. fr. bekymmer, αμέριμνος, 2. o. s. v., se Subst. 7) kostnadsfri, gratis, άμισθος, 2. o. m. adv. προίκα, άμισθi.: ge f. undervisning, fritt underhåll, προίκα

1. άμισθi άιάάσκειν* βίον παρέχειν.: lia fritt, προίκα εχειν, λαβείν τον βίον, τά Επιτήάεια, hos ngn, παρά τίνος 1. τινί.

Fria, se Frikänna.

Fria, till ngn, μνηστεύειν, μνηστεύεσθαι, μνά-σθαί τινα.: för ngn, προμνάσθαι.: s. friar för ngn, προμνήστωρ, ορος, ὁ.: προμνήστρια 1. -ίς, ίάος, ή.

Friare, μνηστήρ, ήρος, oc. o. m. part.

Friboren, Ελεύθερος, 3.

Fribytare, ληστής, οΰ,ό. λαφυραγωγός, ό.: till sjös, πειρατής, oD, ό.

Fribyteri, ληστεια, ή. λαφυραγωγία, ή.: idka f., λ^στεύειν. λαφνραγωγεiν. πειρατεύειν (till sjös).

Frid, ειρήνη, ή (äfv. inre, själsro), ήσυχία, ή. ευθυμία, ή (hjertats).: icke hafva ngn f., ταράτ-τεσθαι τήν γνώμην.: f. öfver ditt stoft, κούφη σοι χθων Επάνω πέσοι.

Fridag, άπρακτος ημέρα, ή.

Fridlysa, άβέβηλον 1. όσιον ποιειν 1. είναι προ ειπεiν.

Fridlös, se Fogelfri.

Fridsam, ήσυχος o. ήσύχιος, 2. άπράγμων,

2. πρανς, εία, i) (1. πράος), εύκολος, 2. Επιεικής, 2.

Fridsamhet, ήσυχία, άπραγμοσύνη, ευκολία, Επιείκεια, ή. πραότης, ή.

Frieri, μνηστεία, ή.

Frigifva, άπελευθερούν, Ελεύθερον άφιέναι, εϊς Ελευθερίαν 1. Ελεύθερον καθιστάναι, ποιειν (ur träldom 1. fångenskap), άφιέναι (en fånge, anklagad), λύειν (en fjettrad). Jfr Tillåta. — Frigifven (slaf), άπελεύθερος, o. άπελευ-θερωθείς, έντος, ό. άφεθεiς Ελεύθερος, o.: hörande till en f., άπελευθερικός, 3.: en frigifvens stånd, άπελευθερία, ή.

Frigifning, Ελευθέρωσις, άπελευθέρωσις, ή (ur träldom), άφεσις, »J (en fånges), Attø*?, ?/ (en fj ettrads).

Frigöra, se Befria, Frigifva.

Frihet, 1) fr. fångenskap, Ελευθερία, ή.: försätta i f., se Frigifva. 2) fr. träldom, öfverherrskap, Ελευθερία, ή. αυτονομία, ή (om stater). 3) att besluta o. handla, göra o. låta, Εξουσία, ή. αϊρεσις, ή (fritt val), άάεια, ή (trygghet, straff-löshet).: hafva f., se Fri 3).: taga sigf., άξιοΰν. τολμάν.: lika f. att tala, Ισηγορία, ή. b) särskild f., = privilegium, se d. o. 4) otvungenhet, fritt väsende, το Ελεύθερον, Ελευθέριον. i tad-lande men., αύθάάεια, ή. τ ό Ελευθερώτερον. άκο-λασία, ή.: f. i tal, παρρησία, ή. Se vidare Djerfhet, Lösaktighet m. m. 5) ledighet fr. göromål, σχολή, ή. άπραγμοσύνη, ή (fr. stats-göromål). 6) f. fr. ngt, (obehagligheter, vedermödor, ondt i allmht), Ελευθερία, ή (τινός fr. ngt). τό Ελεύθερον 1. Εκτός 1. άμοιρον είναι τίνος, ά-παλλαγή, ή o. τό άπηλλάχθαι τινός (befrielse). Vanl. gm smnsättningar m. a priv. 1. gm andra särskilda ord. t. ex. f. fr. afgifter, άτέλεια, ή.: f. fr. lidelser, απάθεια, ή.: f. fr. göromål, άπραγμοσύνη, ή. σχολή, ή., se de särskilda Subst.

Frihetskrig, πόλεμος ό ύπερ τής Ελευθερίας.

Frihets kärlek, Ελευθερίας ερως, ό 1. Επιθυμία, ή. τό φιλελεύθερον.

Frihetsstrid, άγων, ό 1. μάχη ή ύπερ τής Ελευθερίας.

Frikalla, a) fritaga, dispensera, άφιέναι, άπολύειν, άπαλλάττειν τινά τίνος. Εξαίρετον ποιεϊσθαί τινα (undantaga), b) se Frikänna.

Frikallelse, άφεσις, ή. άπόλυσις, ή. άπαλ-λαγή, ή.

Frikassa, περικόμματα, τά.

Frikostig, φιλόάωρος, 2 (gerna skänkande). ευεργετικός, 3 (välgörande), όαψιλής, 2 (rikligt gifvande). Ελευθέριος, ελευθεροπρεπής, 2 (s. på ädelt, högsint sätt delar m. sig åt andra), μεγαλοπρεπής, 2, λαμπρός, 3,

φιλότιμος, 2 (s. öfvar en lysande, på uppseende beräknad frikostighet).: vara f. m. ngt, cΐαψιλώς 1. άφειάώς παρέχειν τι.: visa sig f. mot ngn, φιλόάωρον παρέχειν εαυτόν τινι. πολλά όιάόναι τινί.

Frikostighet, φιλοάωρία, πολυάωρία, φιλο-άοσία, ή. ευεργεσία, ή. ελευθεριότης, ή. μεγαλοπρέπεια, φιλοτιμία, λαμπρότης, ή.

Frikänna, άπολύειν, αν-, άφιέναι τινά τίνος. bl. om domstol, άπογιγνώσκειν, άπο&ικάζειν, ά-ποψηφίζεσθαι, άποάιαιτάν (om skiljedomare), ngn fr. ngt, τινός τι 1. μή m. inf.: frikännas, άπο-φεύγειν o. pass. af nämnda vv.

Frikännelse, άπόλνσις, άφεσις, άποψήφι-σις, ή. vanl. gm vv.

Friköpa, λυτρούσθαι. άπολυτρούσθαι. λύε-σθαι. Εξαγοράζειν.

Friköpning, λύτρωσις, άπολύτρωσις, λύσις, ή.

Frilla, παλλακή, (παλλακίς, ίάος, πάλλαξ, ακος,) ή. εταίρα, ή.: vara f. åt ngn, παλλακεύ-εσθαί τινι.: hafva ngn till f., παλλακεύεσθαί τινα.

Frilösa, se Friköpa.

Frimodig, Ελευθέριος, 2. Ελεύθερος, 3. άάεής, 2 (utan fruktan), ούάέν άποκρυπτόμένος 1. νπο-στειλάμενος, 3.: tala frimodigt, μετά παρρησίας λέγειν, παρρησία χρήσθαι. παρρησιάζεσθαι. Ελευθέρως, Ελευθερίως λέγειν.: en s. talar frimodigt, παρρησιαστής, ού, o.: böjd för f. tal, παρρησία-στικός, 3.

Frimodighet, Ελευθεριότης, ή. τό Ελευθέ-ριον. παρρησία, ή (i tal).

Fris, ζώνη, ή. άιάζωμα, τό.

Fris el, Εξανθήματα, τά.

Frisera, κατασκευάζειν, κοσμεϊν, καλλύνειν τήν κόμην 1. τάς τρίχας.

Frisinnad, Ελευθέριος, 2, Ελεύθερος, 3 (τήν ψυχήν).

Frisinnighet, τό τής "ψυχής Ελεύθερον.

Frisk, 1) sval, kylig, ψυχρός, ψυχεινός, 3. 2) se Färsk. 3) oförderfvad, oförsvagad, νεαρός, 3. νεαλής, 2. άκμάζων, ουσα, ον (i sin fulla kraft), άκέραιοςt ακραιφνής, 2 (in t eg er.).: vara f. (om lefvande varelser), άκμάζειν. θάλλειν. 4) vid god helsa, υγιής, 2. ύγιαίνων, ουσα, ον. υγιεινός, 3 (äfv. om ställen), εύεκτικός, 3. εύρωστος, 2 (kraftfull), σώς, σώος, 3 (välbehållen). άνοσος 2 (fri fr. sjukdom).: vara f. νγιαίνειν. νγι-είας μετέχειν. νγιεία χρήθαι. ύγιεινώς, καλώς εχειν. εύρώστως εχειν. Ερρώσθαι.: göra f., νγιά ποιειν. ύγιάζειν. ϊάσθαι.: behålla f., σώζειν.: blifva f., νγιαίνειν. νγιάζεσθαι. νγιά γίγνεσθαι. 5) se Dugtig.

Friskhet, 1) ψυχρότης, ή. τό ψυχρόν. 2)

se Färskhet. 3) νεαρόν, τό. άκμή, ή. 4) se Helsa.

Frisläppa, se Frigifva.

Frispråkig, se Fritalig.

Frist, se Anstånd.

Fristad, άσυλον, τό. καταφυγή, αποστροφή, ή.

Fristat, se Republik.

Fristående, se Fri 1) b).

Fris ur, κατασκευή 1. διάθεσις τής κόμης 1. τών τριχών, ή.

Frisäga, se Frikalla.

Fritaga, se Frikalla.

Fri tålig, παρρησιαστής, ου, ὁ. παρρησιαστι-κός, 3. θρασύστομος, 2 (poet.), θρασεϊ λόγω χρώ-μενος. ἐλευθερώτερος 1. ἀκολαστότερος iv τοϊς λό-γοις (i tadlande men.). Jfr Frimodig.

Fritalighet, παρρησία, ή.

Fritänkare, παραμελών τών θεών, ὁ. ασεβής {περί τά θεια), ὁ.: vara f., μή σωφρονεϊν περί τους θεούς, παραμελεϊν τών θεών.

Fritänkeri, ασέβεια ή περί τά θεϊα.

Frivillig, εκών, ούσα, όν o. εκούσιος, 3 o. 2 (utan tvång, det förra bl. om pers.) ιθελοντής, ού, ο o. ιθελούσιος, 2 o. 3 (af eget beslut 1. val, det förra bl. om pers.), αυτόματος, αὐτοκέλευ-στος, 2 (af sig sf, utan uppmaning), αὐθαίρετος, 2 (sfvald, bl. om tillstånd, s. man underkastar sig), αὐτεπάγγελτος, 2 (af egen drift erbjudande sig).: f. slafveri, Εθελοδουλεια, ή.: en s. underkastar sig sdnt, εθελόδουλος, 2.: en frivillig (i krig), ὁ Εθελοντηδόν στρατευόμενος. Εθελοντής, o. — Adv. εκοντί, εκούσια, εκουσίως, Εθελοντί, Εθελοντηδόν, Εθελοντήν. Εφ1 εαυτού, αφ* εαυτού.: göra ngt f., εκόντα ποιεϊν. εκουσιάζεσθαι. αὐτο-ματίζειν.

Frivol, μάταιος, 3. ραδιουργός, 2.: i relig. afs., ἀσεβής, 2.

Frivolitet, τό μάταιον. ραδιουργία, ή.: religiös, ἀσέβεια, ή.

Frodas, εὐθηνεϊν. θάλλειν. ὀργάν. εὐτροφειν. αὐξάνεσθαι.: låta f., αὐξάνειν.

Frodig, εὔτροφος, ευτραφής, 2. εὐθαλής, 2. εὔσαρκος, 2 (bullig), f. öfr. partt. af vv. under Föreg. Jfr Fet.

Frodighet, εὐθηνία, εὐτροφία, ή. εὐσαρκία,ή.

From, 1) gudfruktig, ευσεβής, θεοσεβής, 2. δσιος, 3. θεοφιλής, 2 (af gudarne älskad).: en f. handling, ευσεβή μα, τό.: vara f., εὐσεβεϊν. 2) saktmodig, god, πραΰς, εϊα, ύ. Επιεικής, 2.: om djur, ἥμερος, 2. εὐπειθής, 2.

Fromhet, 1) εὐσέβεια, θεοσέβεια, ή. ὁσιότης ή. τό ευσεβές, ὅσιον.: hysa, iakttaga f. mot gudarne, εὐσεβεϊν περί τούς θεούς, σέβεσθαι τους θεούς, Επιμελεϊσθαι τών θεών. 2) πραότης, ή. Επιείκεια, η. ἡμερο της, ή. ευπείθεια, ή.

Fromma, se Nytta.

Fromsint, se From 2).

Front, μέτωπον, τό (på en byggnad 1. en här). στόμα, τό (en härs).: i fronten, iv μετώπω. Επί μετώπου, κατά πρόσωπον 1. κατά στόμα (= framifrån).: ställa sig i fronten, εις μέτωπον στήναι, καθιοτασθαι. på f. (i f.-ställning), Επί φάλαγγος 1. μετώπου, μετωπηδόν.: formera f., Επί φάλαγγος, μετώπου 1. εις φάλαγγα, μέτωπον τάττε-σθαι, καθίστασθαι.: göra f. mot ngn, ἀντίαν καθιστάναι τήν φάλαγγα.: anfalla i fronten, κατά στόμα προσβάλλειν 1. προσμιγνύναι τινι.: draga

sig tillbaka m. fronten mot fienden, Επί πόδα tmo-, ἀναχωρεϊν.: rida utefter fronten, παρελαύνειν.

Frontförändring, göra f., τήν φάλαγγα μεθιστάναι 1. μετατάττειν.

Frontmarsch, ή Επί φάλαγγος ἀγωγή.: göra f., Επί φάλαγγος ἄγειν.

Frossa, ρϊγος, ους, τό. ήπίαλος, ὁ. κρυμός, ὁ.: annandags, tredjedagsf., τριταίος, τεταρταϊος πυρετός, ὁ.

Frossbrytning, ρϊγος, τό.

Frost, κρύος, τό. κρυμός, ὁ. πάγος, παγετός, ὁ. jfr Köld.

F r o s t ig, παγετώδης, 2. ψυχρός, 3 (eg. o. fig.).: frostigt tal, ψυχροί λόγοι, οι. ψυχρολογια, ή*: föra sådant, ψυχρολογεϊν. ψυχρεύεσθαι.

Frostknöl, χείμετλον, χίμετλον, τό. χειμέτλη, χιμέτλη, ή.: ha frostknölar, χιμετλιάν.

Fru, γυνή, ή. γαμετή, ή. δέσποινα, οικοδέσποινα, η (frun i huset).: ungf., νεόγαμος γυνή, ή. νύμφη, ή.: taga,, gifva till f., se Gifta.: fruns kammare, γυναικών, ώνος, ό. γυναικωνϊτις, ι-δος, ή.

Frukost, άριστον, τό (mot middagstiden), ά-κράτισμα, τό.: äta, intaga f., άριστάν. άριστο-ποιεϊσθαι. άκρατίζεσθαι.: intagandet af f., άκρα-τισμός, ό. af en liten f., όλιγαριστία, ή.: s. intagit f., άκράτιστός, 2. άριστήσας, ασα.: en s. intager f., άριστητής, ο.: s. icke ätit f., άνάρι-στος, άναρίστητος, 2.: vid, efter f., m. part., t. ex. efter frukosten skiljdes de fr. hvarandra, άριστοποιησάμενοι 1. άριστήσαντες απηλλάγησαν άλλήλων.

Frukostdags, -tid, ή του άκρατισμού 1. άριστου ώρα.

Frukt, 1) eg., καρπός, ό (både träd- o. fältfrukter). λήϊον, τό (på åkern stående säd), σΐτος ο (säd, på fältet 1. såsom spannmål, äfv. skid-frukter). κάρπιμα, τά (fältfrukter), όπώρα, ή (trädfrukter). άκρόδρυα, τά (frukter m. hårdt skal).: sätta f., καρπογονεϊν. καρποτοκεϊν.: bära f., καρ-πόν φέρειν. καρποφορεϊν.: bära skön f., καλλι-καρπεϊν.: insamla f., καρπούς κομίζεσθαι 1. συγ-κομίζεσθαι. καρπολογεϊν. καρπίζειν. όπωρίζειν (trädf.). Jfr Lifsfrukt. 2) oeg., nytta, καρπός, ο (vanl. pl.) δφελος, κέρδος, τό. επικαρπία, ή.: bära f., ώφειεϊν. κέρδος φέρειν. όφελος Εστί τίνος.: skörda f., ώφελεϊσθαι Εκ 1. άπό τίνος, καρπούς λαμβάνεσθαί τίνος, καρπούσθαι, ίκκαρπού-σθαί τι.: dta är frukten af våra mödor, τούτ* άπολαύομεν τών πόνων.: vara utan f., ούδεν δύνασθαι 1. πράττειν. ούδεν εις πλέον ποιεϊν. Jfr Följd.

Frukta, φοβεϊσθαι, δεδοικέναι (δεδιέναι), όρ-ρωδεϊν (äfv. κατορρωδεϊν) τι. för ngt (== f. ngts skull), ύπέρ, περί τίνος 1. περί τινι. μορμολύττε-σθαί τι (ss. barn), ύποπτήσσειν τι (bäfva tillbaka f. ngt), εύλαβεϊσθαί τι (taga sig i akt f. ngt). iv φόβω 1. διά φόβου είναι, φόβον εχειν. φόβος 1. δέος Εστί 1. εν εστί μοι.: frukta högligen, δει-μαίνειν. περίφοβον, εκφοβον είναι, ύπερφοβεϊ-σθαι.: f. för att göra ngt, φοβεϊσθαι 1. όκνεϊν ποιεϊν τι.: f. att (befara att), φοβεϊσθαι, δεδοικέναι, φόβος 1. δέος ίστί, μή, att icke, μή ού.: man behöfver ej f. att, ουδείς φόβος μή.: det är att f. att, δεινό v ίστι μή· b) ha vördnad o. försyn för ngn, αιδεϊσθαί τινα 1. τι. σέβεσθαι τινα (ish. Gudarne).Fruktan -

Fruktan, φόβος, ό. άέος, τό. όρρωάία, η. άεϊμα, τό (häftig f,). άειλία, ή (feghet), όκνος, ο (tveksam, dröjande f.).: stor, häftig, πολύς, μέγας, άεινός, Ισχυρός φόβος.: tom, ogrundad f., κενός φόβος.: f. för ngn, φόβος τινός, ο άπό]. ex τίνος φόβος.: af, för f., φόβω. άέει. άιά φό-βον. υπό φόβου. o. gm part.: af f. dröja, tveka, όκνεϊν.: hysa, vara i f., se Frukta.: icke mer hysa f., λήγειν φόβου 1. φοβον μενον. άπηλλάχθαι φόβου.: full af f., εμφοβος, περίφ>οβος, εχφοβος,

2.: utan f., θαρρών, ούσα, ουν. ού φοβούμενος,

3. άάεής, φόβου κρείττων, 2.: frihet fr. f., άφο-βία, η.: injaga f. hos ngn, sätta ngn i f., φόβον Εμβάλλειν, Εμποιεϊν, Εν τιθέναι, παρέχειν, ποιεϊν, παρασχευάζειν τινί. εις φόβον άγειν τινά. cΐέος Ιν-εργάζεσθαί τινι. εις άέος καθιστάναι τινά. (Εκ)φο-βεϊν τινα.: råka i, intagas af f., εις άέος Εμπί-πτειν. φόβος Εμπίπτει 1. Εγγίγνεταί τινι. φόβος λαμβάνει τινά.: betagas af d. yttersta f., Εκφο-βεϊσθαι. ύπερεκπλήττεσθαι.

Fruktansvärd, φοβερός, 3. άεινός, 3.

Fruktbar, εϋκαρπος, πολύκαρπος, καρποφόρος, καρπογόνος, κάρπιμος, καλλίκαρπος, εύφορος, πολυφόρος, 2.: om länder, orter, ευδαίμων, 2. εύθηνών, ούσα, ούν. άφθονος, 2.: f. på alla slags alster, παμφόρος, 2.: f. på vin, träd, πο-λύοινος, πολύάενάρος, 2 o. så fl. compp.: ett fruktbart år, εύετηρία, ή. b) produktiv, γόνιμος, 3 o. 2 (snille, inbildningskraft o. d.). Επίτοκος, 2 (räntebärande), χρήσιμος, λυσιτελής, 2 (nyttig, vinstgifvande).

Fruktbarhet, καρποφορία, καρπογονία, πο-λυκαρπία, εύκαρπία, ευφορία, ή.: ett lands, ά-ρετή, ή. εύθηνία, ή. b) produktivitet, gm adj., se Föreg. b).

Fruktbärande, -bringande, εγκαρπος, 2 (eg.).: se f. öfr. Fruktbar, Nyttig.

Frukthandlare, όπωρώνης, όπωροπώλης, ου, ό. όπωροκάπηλος, ό.

Frukthandlerska, όπωροκάπηλος, ή. οπω-ρόπωλις, ιάος, ή.

Frukthylsa, λέπος, τό. κέλυφος, τό.

Fruktkammare, όπωροθήκη, ή.

Fruktlös, άκαρπος, 2. άλυσιτελής, 2. ανωφελής, 2. άνόνητος, 2. μάταιος, 3. κενός, 3.: ngt är fruktlöst, ούάέν όφελος τίνος, ούόεν περαίνει τι. — Adv., μάτην. Jfr Förgäfves.

Fruktlöshet, ματαιότης, ή. f. öfr. gm adj.

Fruktsam, γόνιμος, 2 o. 3 (äfv. fig. t. ex. ποιητής). εύτοκος, πολύτοκος, εύγονος, πολύγο-νος, 2.

Fruktsamhet, εύτοκία, ευγονία, πολυτοκία, πολυγονία, τό γόνιμον.

Fruktskaft, -stjelk, Επικάρπιον, τό. μί-σχος, ό.

Frukttid, όπώρα, ή.

Fruktträd, καρποφόρον 1. ήμερον άένάρον, τό.

Fruktträdgård, χωρίον άένάρεσι καρποφό-ροις πεφυτευμένον. μηλών, ώνος, ό.

Fruktvin, οπωρικός οίνος, ό.

Frukt-år, godt, dåligt, εύετηρία, όυσετηρία καρπών τών άπό τών άένάρων γενομένων.

Fruntimmer, γυνή, ή.: ungtf., νεάνις, ιάος, η. παρθένος, η. νύμφη, ή (manbart).

Fruntimmerskappa, γυναικεϊον ιμάτιον, τό.

Fruntimmersklädning, γυναικεία στολή 1. Ε<ίθής) ή

Fruntimmerssko, γυναικεϊον ύπόάημα, τό.

Fru sa, Εκρεϊν. άναβλνειν. Εκρήγνυσθαι. άνα-κηκίειν.

Frusta, φυσάν. φ>ρυάττεσθαι, φριμάττεσθαι (om modiga djur), ρέγκενν (om hästar, eg. snarka).: f. eld, πυρ πνεϊν l. Εκφυσάν.: f. ut, se Ut-frusta.

Frustande, φύσημα, τό. φρυαγμός, ό. φρύ* αγμα, τό.

Frustuga, γυναικών, ώνος, ό γυνακωνϊτις, ιάος, ή.

Fryntlig, φιλοπροσήγορος, εύπροσήγορος, 2. φιλόφρων, 2. ήπιος, 3.

Fryntlighet, φιλοπροσηγορία, εύπροσηγορία, ή. φίλοφροσύνη, ή. ήπιότης, ή.

Frysa, 1) förvandlas till is, πήγνυσθαι, κα-τα-, άποπήγνυσθαι υπό ψύχους.: det fryser, κρύος, πάγιος Εστίν. 2) känna kyla, κακώς πάσχειν ύπό του ψύχους, ριγών. — frusen, ύπό ψύχους πηκτός f. πεπηγώς. παγερός, 3.: = ömtålig f. kyla, άύσριγος, 2. dτισχείμερος, 2.

Fråga, Ερώτημα, τό. Ερώτησις, ή. πύστις, ή. πύσμα, τό.: en vetenskaplig fråga, ζήτημα, τό. πρόβλημα, τό. πρότασις, ή (Sedn.).: den förelagda frågan, τό Ερωτώμενον. τό Ερωτηθέν. τό ήρω-τημένον.: ställa en f. till, på ngn, Ερωτάν τινα Ερώτημα. Ερώτημα 1. πρόβλημα προβάλλειν τινί. se vidare Följ.: göra en svår f., χαλεπό ν Ερωτάν.: i frågor framställd, Λ* Ερωτήσεων.: svara på en f., Ερωτηθέντα 1. τό Ερωτηθέν άποκρίνεσθαι.: icke svara på en f., Ερομένου τινός μηάέν άποκρίνεσθαι. : det är icke frågan, ού τούτό γε ζητώ.: väcka f. om ngt, λόγον Εμβάλλειν περί τίνος (bringa ngt på tal), εϊσηγεϊσθαί τι 1. περί τίνος (ngt s. skall göras).: det är, blir f. om ngt, λόγος Εστί, γίγνεται περί τίνος, ό άγών Εστι περί τίνος (i handling).: "kommer aldrig i f.", ουκ ϊσται. ού-άαμώς. άμέλει.'. i f. om, περί m. gen. ένεκα m. gen.: sätta, ställa i f., άμφισβητεϊν. άμφιγνοεϊν.: det är ingen f., ουκ άμφισβητητέον.: det är en annan f., άλλος 1. έτερος λόγος ούτος.: f. är, σκε-πτέον. σκέψασθαι 1. σκοπεϊν χρή. άμφισβητήσιμον, άμφίβολον, άσαφές Εστιν (det är ovisst, oafgjordt).

Fråga, 1) spörja, Ερωτάν, Επερωτάν (Ερέσθαι, Επερέσθαι) τινά τι. πυνθάνεσθαί τινός τι. Ερώ-τησιν ποιεϊσθαι 1. Ερωτάν (göra en fråga).: noggrant f., άιαπυνθάνεσθαι. άνερωτάν. Ιστορεϊν.: å-ter f., Επανερωτάν.: f. vidare, προσερωτάν.: f. deremot, άντερωτάν.: f. efter ngn (s. man vill träffa), ζητεϊν τινα, äfv. ιστορεϊν τινα.: f. ngn om

råd, se Rådfråga. 2) bekymra sig om, φρον-τίζειν τινός, λόγον ποιεϊσθαί τίνος. Εντρέπεσθαί τίνος.: icke f. efter ngt, ἀμελεϊν, παραμελεϊν τίνος. ἀμελώς έχειν τίνος, καταφρονεϊν τίνος. Εάν τι. — frågande, Ερωτηματικός, 3.

Frågande, Ερώτησις, η. πνστις, ή.

F råg ord, Ερωτηματικόν όνομα 1. μόριον, τό.

Frågpartikel, Ερωτηματικόν μόριον, τό.

Frågsats, Ερωτηματικός λόγος, ό.

Frågtecken, Ερωτηματική στιγμή, ή.

Frågvis, περίεργα Ερωτών, ώσα, ών.

Från, se Ifrån. De smnsättningar m. "från", s. icke finnas härunder upptagne, sökas under Af, Bort, Lös 1. under simpl.

Fråndöma, κρίνοντα 1. tSJ κρίσει ἀφαιρεϊν 1. ἀφαιρεϊσθαί τινός τι. ἀικάζειν 1. γιγνώσκειν μή είναι τί τίνος, ἀποκρίνειν τινά τίνος.: f. ngn lif-108

Frånfälle — Fukt.

vet, καταγιγνώσκειν τινός θάνατον, b) se F r å n-känna.

Frånfälle, se Död.

Frångå, 1) lemna (en mening, vana e. d.), Εξίστασθαί τίνος. μεταλλάττειν τήν γνώμην, με-ταγιγνώσκειν (mening, beslut), μετα-, παραπεί-θεσθαι (gm andras föreställningar). 2) se Neka. 3) intr., förloras, gm ἀφαιρεϊσθαι 1. ἀπόλλυσθαι. t. ex. man ersatte hm hd hm frångått, ἀντέδοσαν αντώ, οσα ἀφηρέθη 1. οσα αυτού ἀπώλετο'

Från häst, ο δεξιός ϊππος.

F rånkänn a, ού φάναι τινά μετέχειν 1. με-τειληφέναι τινός, ού φάναι τινά εϊναί τινα. Jfr F r å η d ö m a.

Frånsida, ή Εναντία 1. ετέρα (πλευρά), τά Επί θάτερα.: = baksida, se d. o.

Frånspänna, ἀποζευγνύναι, λνειν, νπολύειν (dragare).

Frånstjäla, Εκκλέπτειν, υπ εκκλέπτειν τινί τι.

Frånstöta, ἀπωθεϊν. παρωθεϊν. — frånstötande (om pers.), δυσσύμβολος, δυσέντευ-χτος, 2. χαλεπός, 3.

Fråntaga, ἀφαιρεϊν, -σθαι τινά τι 1. τινός τι. Εξαιρεϊν τί τίνος, ύφαιρεϊσθαί τινός τι (m. list). Εκδύειν τινά τι (om kläderna). Se f. öfr. B orttaga.

Frånvarande, ἀπών, ούσα, όν.: i främmande land, απόδημος, εκδημος, 2.: vara f., ἀπεϊ-ναι. ἀπογενέσθαι. i utlandet, ἀπο-, Εκδημειν.: anklaga ngn f., Ερήμην χατηγορεϊν τίνος.: fällas f., Ερήμην ώφλεϊν τήν δικην.: fälla ngn f., Ερήμην χαταδικάζειν τινός.: de dömde hm f. till döden, Ερήμtj δίχρ χατέγνωσαν αυτού θάνατον.

Frånvaro, ἀπουσία, ή.: i utlandet, αποδημία, εχδημία, ή.: under ngns f., m.part. ἀπών, ούσα, όν.

Fr ås sa, γαστρίζεσθαι. ἀδηφαγεϊν. ἀσωτεύ~ εσθαι (lefva omåttligt o. utsväfvande).

Fråssare, γαστρίμαργος, γάστρις, ιδος, γά-στρων, ωνος, ό. λαφύχτης, ον, ο. ἀδηφάγος, ό. ἀσωτος, ό.

Fråsseri, γαστριμαργία, ἀδηφαγία, ή. λα-φυγμός, ό. ἀσωτία, ή.

Fräck, Ιταμός, 3, θρασύς, 3 (tilltagsen, djerf). υβριστικός, 3 (öfversittare), βδελυρός, 3 (otäck). ἀκόλαστος, 2 (tygellös), αναιδής, ἀναίσχυντος, 2 (skamlös), ασελγής* 2 (liderlig).: vara f., θρασύ-νεσθαι. ἀναιόχυντειν. ἀσελγαίνειν. ἀσελγεϊν.: tala fräckt, θρασύνεσθαι.: en s. talar fräckt, στό-μαργος, 2.

Fräckhet, Ιταμότης, θρασύτης, ή. ύβρις, εως, ή. βδελυρία, ή. ἀκολασία, ή. ἀναίδεια, ά-ναισχυντία, ή. ασέλγεια, ή.: f. i tal, στομαργία, ή.

Fräj d, se Rykte.

Fräjdad, se Berömd.

Fräkne, εφηλις, ιδος, ἡ. φακός, ὁ.

Fräknig, εφηλος, 2.

Frälsa, se Rädda, Befria.

Frälsare, σωτήρ, ήρος, ὁ.

Frälse, ἀτελής, 2. ἀνείσφορος, 2. jfr A d 1 i g. f. jord, ἀτελὴς γή 1. χώρα, ἡ. (Ordet saknar motsvarighet i Grek.).

Frälse, ἀτέλεια, ἡ.

Frälsestånd, se Adelstånd.

Frälsning, se Räddning, Befrielse.

Främja, se Befordra.

Främling, ξένος, ό. ὁ εξωθεν (ish. i pl.), ἀλλοδαπός, ο (fr. annat land), αλλόφυλος, ο (af

annat folk), ἀλλότριος, ὁ.: mottaga en f., ξενί-ζειν. ξενοδοκεϊν.: föra omkring en f., ξεναγείν.: förvisa främlingar, ξενηλατειν.: förvisningen af främlingar, ξενηλασία, ἡ.: komma ss. f. till, Επι-δημειν εις, πρός m. acc.: uppehålla sig ss. f. någonstädes, Επιδημεῖν εν τινι τόπω. Επιξενούσθαί τινι (hos ngn).: vara en f. i ngt, ξένως 1. ἀπείρως εχειν τινός, ἄπειρον εἷναί τίνος.

Främmande, 1) af annat land, folk, samhälle 1. hus, ξένος, 3. ξενικός, 3 (mest om handlingar o. tillstånd), ἀλλότριος, 3 (ej af ens egna). ὀθνεῖος, 3, εκδημος, 2, ἀλλόφυλος, 2, ἀλλοεθνής, 2 (af annat folk, stam), ἀλλοδαπός, 3 (af annat land), βάρβαρος, 2 (m. bibegr. af förakt). Jfr Föreg. — f. land, ξένη, ἀλλοδαπή, ἡ (neml. χώρα).: i f. land, εξω.: fr. f. land, εξωθεν.: resa till f. land, ἀπο-, Εκδημειν. εξω πορεύεσθαι.: vara, vistas i f. land, «710-, Εκδημειν. ξενιτεύειν. εξω ειναι.: resa, vistelse i f. land, ἀπο-, Εκδημια, ἡ. 2) annan tillhörig (ej egen), ἀλλότριος, 3.J: komma i f. händer, ἀλλότριον γίγνεσθαι, ἀλλοτριού-σθαι. 3) obekant, ἀλλότριος, 3.: jag är f. för ngt, ngt är f. för mig, ἀλλοτρίως εχω πρός τι. ἀπείρως εχω τινός 1. πρός τι 1. περί τίνος. 4) skiljdfr.,ej delaktig i, ej öfverensstämmande m., αλλότριοs] (m. gen. 1. dat.), ἀλλοῖος, ετεροιος, 3 (af annan art).

Främre, ο, ἡ, τὸ πρόσθεν 1. ϊμπροσθεν. πρόσθιος, Εμπρόσθιος, 3.

Främst, πρῶτος, 3. Εν τοῖς πρώτοις.: af två, πρότερος, 3.: de främste i en slagordning, προ-στάται, πρωτοστάται, οι. οι προτεταγμένοι.: stå f., πρῶτον καθεστάναι 1. τετάχθαι. πρωτεύειν.9 stå f. i ngns vänskap, πρωτεύειν φιλία παρά τινι. — Adv., πρῶτον. Jfr Först.

Frän, δριμύς και βδελυρός, δυσχερής, 2 (vi-drig).

Frände, κηδεστής, οὐ, ὁ (gm giftermål). Se f. öfr. Slägting.

Frändskap, κηδεία, κηδεστία, ἡ. χῆδος, κή-δευμα, τό. Jfr Slägtskap.

Fr änka, κηδέστρια, ἡ. γυνή κηδεία προς-ήκονσα.

Fräsa, σίζειν, τρίζειν.

Fräsning, σίξις, η. σιγμός, ὁ.

Fräta, Εσθίειν. κατεσθίειν. καίειν.: ἵ. omkring sig, νέμεσθαι. Επινέμεσθαι. b) oeg., μαραίνειν. τρύχειν. δάκνειν. τήκειν. — frätande (om ämnen), καυστικός, 3.

Fr ät sår, φαγέδαινα, ἡ. νομή, ἡ.

Frö, 1) eg., σπέρμα, τό. σπόρος, ὁ (Sedn.).: hörande till f., σπερματικός, 3.: plocka f., σπερ-μολογειν.: gåif., σπερμογονεῖν, -φυεῖν. Εκσπερ-ματούσθαι. 2) fig., σπέρμα, τό. αιτία, ἡ. ἀρχή, ἡ.: utså f. till ngt, αιτιαν παρέχειν τινός.

Fröa (sig), se Föreg.

Frögurka, σπερματιας σικυός, ὁ.

Frögom me, -hus, λοβός, ὁ. περικάρπ ιον9 τό.

Fröhandlare, σπερματοπώλης, ου, ὁ.

Fröjd, -a sig, o. s. v. se Glädje, -a sig, o. s. v.

Frökorn, σπέρμα, τό. σπερμάτιον, τό.

Frömjöl, παιπάλη, ἡ.

Frö rik, πολύσπερμος, 2.

Frösträng, μίσχος, ὁ.

Fukt, τό υγρόν. υγρασία, ἡ. νγρασμα, τό. νγρότης, ἡ (fuktighet), νοτίς, ίδος, ἡ. τό νοτε-Fukta — Furage.

ρόν. ϊκμάς, άδος, ἡ (gm utdunstning frambragt).

Fukta, δεύειν, ἀναδεύειν. βρέχειν, Επιβρέχειν. καταβρέχει (starkt f.). νγραίνειν. καθυγραίνειν. νοτίζειν. Ικμάζειν.

Fuktig, υγρός, 3. κάθυγρος, 2. νοτερός, 3. ϊκμαλέος, 3.

Fuktning, βροχή, Επιβροχή, ἡ.

Ful, 1)physiskt, αισχρός, 3. ἀσχήμων, 2. c*W-«<%, 2. ἀμορφος, 2. αωρο<τ, 2.: mycket f., ν-πέραισχρος, 2.: ett ovanligt fult ansigte, πρόσωπον υπερβάλλον αἴσχει.: vara f., αίσχρόν εἴναι. ἀσχημονεῖν. 2) moral., αισχρός, 3. μιαρός, 3. ἀ-πρεπής, 2.

Ful het, αἴσχος, τό, αίσχρότης, ἡ (phys. o. moral.), ἀσχημοσύνη, dWeufcrø, αμορφια (bl. phys.). ἀπρέπεια, ἡ, τό μιαρόν (bl. moral.).

Full, 1) uppfylld, μεστός, 3, πλί'ω?, α, ω*', πλτ/'ρ^ἰ? 2, a! ngt, τινός.: temligen f., ὑπόπλεως, ω»/.: alldeles f., ανά μεστός, 2. ἀνά-, ιπί-, κατά-, περίπλεως, ων.: göra f., se Fylla.: vara f. af ngt, πλήρη 1. μεστόν εϊναί τίνος, Εμπλησθήναι, ἀναπλησθήναί τίνος, γέμειν τινός.: f. af glädje, περιχαρής, 2 (om pers.), ηδιστος, 3 (om saker).: vara f. af förväntningar, Ελπίδων μεστόν εϊναι. μετέωρον εϊναι.: ha händerna fulla m. arbete, πολλήν ἀσχολίαν εχειν. 2) fullständig, Εντελής, 2. παντελής, 2. δλος, 3. τέλειος, 3 o. 2.: f. rustning, παντελής παρασκευή, ἡ. πανοπλία, ἡ.: i. fred, παντελής ειρήνη, ἡ.: f. lön, Εντελής μισθός, ὁ.: fullt år, τέλειος Εν ι αυτός, o. ολον ετος, τό.: sju fulla månader, τέλειοι 1. ολοι επτά μήνες, οι.: vara i sin fulla blomstring, ἀκμήν τής ἀνθης εχειν. ἀκμάζειν.: i fullt språng, δρόμω Εκτενεστά-τω.: vara i f. gång, se Gång.: en f. börda, ικα-νόν φορτίον, τό.: m. f. rätt, λόγω τω δικαιοτάτω. πάνυ δικαίως, πάνυ προσηκόντως.: till fullo, se Fullkomligt.: han betalte till fullo sin skuld, ολον τό ὀφείλημα 1. χρέος ἀπέτισεν. παντα τά ὁ-φ>ειλόμενα ἀπέδωκεν. — fullt upp, gm ἀφθονος, 2. δαψιλής, 2. εκπλεως, 2. πλήρης, 2.: ha f. upp att lefva af, Εν ἀφθόνοις βιοτεύειν. ἀφθονίαν εχειν σίτου, εκπλεω 1. πλήρη εχειν τά Επιτήδεια.: ha f. upp att göra, πολλήν ἀσχολίαν εχειν^ πράγματα εχειν πάμπολλα. — Adv., παντελώς, παν-τάπασιν. τελέως. ολως.: f. ut så — som, ουδέν ήττον — ἡ 1. m. gm. 3) se Rus ig.

Fullborda, περαίνειν. εργφ καθιστάναι. Ερ-γάζεσθαι. Εξ-, ἀπ-, κατεργάζεσθαι. ἀποδεικνυ-σθαι. δια-, καταπράττειν. ἀπο-, Επιτελεῖν. ἀνύ-ειν, ἀνύτειν.: f. sitt lefnadslopp, διεξέρχεσθαι τον βίον. τελευτάν τον βίον. Jfr Fullända.

Fullbordan, m. vv.

Fullfölja, μετιέναι. διιέναι. διεξιέναι. διώ-κειν. Εμμένειν (τινί). αντέχεσθαι (τινός). Se vidare Fortsätta.

Fullgiltig, -god, κύριος, 3. ἀξιος, 3. ικανός, 3. ἀξιόχρεως, 2. βέβαιος, 3.

Fullgiltighet, -godhet, ἀξια, ἡ. ικανότης, ἡ. βεβαιότης, ἡ.

Fullgången, τελεόμηνός, τελεόγονος, 2. τέλειος, 3 o. 2.

Fullgöra, se Fullborda, Verkställa.: f. befallning, pligt, se d. oo.

Fullhet, πλησμονή, η. πλήθος, τό. vanl. m. adjj. Jfr Öfverflöd.

Fullkomlig, τέλειος, 3 o. 2. Εντελής, 2. παντελής, 2. άρτιος, 3, άκρος, 3. άμεμπτος, 2. άκρι-

βής, 2.: göra f., τελειούν. άπαρτίζειν.: blifva f., τελειούσθαι. — Adv., τελέως. παντελώς, άκριβώς. Se f. öfr. Alldeles, Fullt, Helt o. hållet.

Fullkomlighet, τελειότης, ή. τό τέλειον. τέλος, τό. παντέλεια, Εντέλεια, ή. άκρίβεια, ή. ά-ρετή , ή.

Fullkomna, 1) göra fullkomlig, τελειούν. se vidare Fullborda. 2) förfullkomna, βελτίω ποιεϊν 1. καθιστάναι. Εκπονεϊν τι Επί τό πλέον 1. επί τό άκριβέστερον. Εξεργάζεσθαί τι. διαπονεϊν τι.: ï. sig i ngt, μάλλον άκριβούν τι. Επιστημονέστε-ρον 1. Εμπειρότερον γίγνεσθαι τίνος. Επιδιδόναι είς, Επί, πρός 11.

Fullkomnande, 1) τελείωσις, ή. o. gm vv. 2) διαπόνησις, ή.: ens eget, Επίδοσις, προκοπή, ή.

Fullmakt, Εξουσία, ή (makt, befogenhet), Ε-πιτροπή, ή (Sedn.).: gifva f., se Befoga.: få f., Επιτρέπεσθαι.: ha f., Εξουσιάζειν. Επιτετραμμένον εϊναι. κύριον εϊναι (τινός, till ngt).: försedd m. oinskränkt f., αυτοκράτωρ, ορος.: ha oinskränkt f. för fredens afslutande, αυτοκράτορα εϊναι περί της ειρήνης.

Fullmåne, πλήρης 1. ολόκυκλος σελήνη, η. διχομηνία, ή. διχό μηνός σελήνη, ή. πανσέληνος, ή.: vid f., Εν ταϊς πανσέλήνοις. κατά τήν 1. τό πανσέληνον.

Fullmäktig, Επίτροπος, ό. αυτοκράτωρ, ορος, o.

Fullproppa, -stoppa, βύειν. σάττειν. άνα-πιμπλάναι. — fullproppad, άνά-, κατάπλεως, 2 (τινός, m. ngt).

Fullstämmig, πάμφωνος, 2.

Fullständig, δλος, 3. ολόκληρος, 2. Εντελής, 2. τέλειος, 3 o. 2. παντελής, 2. : vara f., τέλειον εϊναι. τέλος εχειν.

Fullständighet, ολοκληρία, ή. τελειότης, ή.

Fullsuten, πεπληρωμένος, 3. πλήρης, 2.: göra en rätt f., πληρούν δικαστήριον. Jfr D omför.

Fullsätt a, πληρούν. Εμπιπλάναι. καταλαμβά-νειν (besätta), κατασκενάζειν (ett bord m. rätter).

Fullsöfd, Εκκοιμηθείς, εϊσα, έν.

Fulltalig, Εντελής, παντελής, 2. τέλειος, 3 o.

2. εκπλεως, ων.: göra f., πληρούν. Εκπληρούν. άπαρτίζειν.

Fulltonig, πάμφωνος, 2. εύφωνος, 2.

Fullvigtig, ολοτελής, 2. τέλειος, 3 o. 2. δίκαιος, 3. ορθός, 3.

Fullvigtighet, δίκαιος σταθμός, ό.

Fullvuxen, -växt, τέλειος, 3 o. 2. ωραίος,

3. o, ή Εν ηλικια (ών, ουσα). ήλικίαν εχων. έφηβος, 2. μέγας, 3.: vara f., εις ήλικίαν άφϊχθαι. ήλικίαν εχειν. Εν ηλικία εϊναι. ήβάσκειν.

Fulländа, τελειούν. άπο-, Εκτελεϊν. Εξαννειν. διαπεραίνειν. τέλος 1. κολοφώνα Επιτιθέναι. — fulländad, τέλειος, 3 o. 2.: vara f., τέλος εχειν. πέρας εχειν. Se vidare Fullborda, Fullkomna.

Ful slag, π αρωνυχία, ή. παρωνυχίς, ίδος, ή.

Fund, komma under f. m., εύρίσκειν. αίσθά-νεσθαι. φωράν. γιγνώσκειν.

Funder, se Knep.

Fundera, se Begrunda, Grubbla.

Fundersam, se Tankfull.

Fur(a), πίτυς, νος, ή. Ελάτη, ή. πεύκη, ή.: af f., πιτύϊνος, Ελάτινος, πεύκινος, 3.

Furage, χιλός, ό. -era, προνομεύειν. προ-νομήν ποιεϊσθαι. -ering, προνομή, ή. Jfr Proviant.110 Furie-

Furie, Ἐρινύς, ύος, ή.: Furierna, 'Ερινύες, Ευμενίδες, al: lik en f., Ερινυώδης, 2.

Furste, ἀρχων, οντο£. ο. βασιλεύς, έως, ο (herrskare i en monarchisk stat), τύραννος, δ (hr o. en, s. i en fristat bemäktigar sig regeringen, oafsedt om dna är hård 1. ej).

Fursteförbund, σύνταξις βασιλική 1. βασιλέων, ή. βασιλείς σύμμαχοι, οι.

Furstegunst, ή (παρά) βασιλέων εύνοια I. χάρις.

Furstehof, βασιλέως αυλή, ή.

Furstehus, βασιλικός 1. βασιλέως οίκος, ό 1. οικία, ή. βασιλικό ν γένος, τό.

Furstendöme, άρχή, ή. βασιλεια, ή.

Furstinnna, βασίλεια, βασίλισσα, ή. ή του άρχοντος γυνή.

Furstlig, ό ή τό άρχοντος 1. βασιλέως (fursten tillhörande), βασιλικός, 3 (s. tillhör 1. anstår en furste).: = praktfull, präktig, lysande, se d. oo.

Fuska, ϊδιωτενειν (befatta sig m. ngt, hrtill man saknar rätt 1. skicklighet), αύτοϋχεδιάζειν (slarfvigt, utan förberedelse 1. omtanka göra ngt). ψαύλως Εργάζεσθαι.

Fuskare, ιδιώτης, ό. αύτοσχεδιαστής, ό.: vara en f. i ngt, ίδιωτεύειν τινός 1. περί τι. άπειρον είναι 1. άπείρως εχειν τινός.

Fuskeri, 1) ss. handling o. egenskap, αυτοσχεδιασμός, ό. άπειρία, ή. 2) ss. sak, αύτοσχε-δίασμα, τό. φαύλον έργον, τό.

Futtig, se Lumpen.

Fux, πυρρός ϊππος, ό.

Fy, άπέπτυσα. ώ. φευ.

Fylla, πληρούν, Εκ-, άναπληρούν, πλήρη 1. εκ-πλεω ποιεϊν (äfv. ett antal), πιμπλάναι, Εμπιπλά-ναι, άναπιμπλάναι, μεστούν, άναμεστούν, m. ngt, τινός, γεμίζειν τινός.: f. en vätska i ett kärl, Εγχεϊν εις τι.: = färsera, se d. o.: f. bristen, τό Ελλεϊπον άναπληρούν, Εκπιμπλάναι.: f. sin pligt, διαπράττειν 1. άποτελεϊν τά προσήκοντα 1. δέοντα.: hafva fyllt 60 år, είναι υπέρ Εξήκοντα ετη. — f. sig, m. pass. af nämnde vv.

Fylla, se Rus.

Fylleri, se Dryckenskap, Rus.

Fyllhund, μεθυστής, ου, ό. μεθυστικός, 3. Jfr Drinkare.

Fyllig, ενσαρκος, 2. σάρκινος, 3. πολύσαρ-κος, 2. (mycket f,). παχύς, 3. άδρός, 3. στρογγυλοi3 (rund, äfv. om periodbyggnad o. ljud).: m. f. röst, εύφωνος, καλλίφωνος, 2.

Fyllighet, εύσαρκία, ή. παχύτης, ή. άδρό-της, ή. στρογγυλότης, ή.

Fyllnad, πλήρωμα, τό. άνα-, Εκπλήρωμα, τό. τό πληρούν, Εκ-, άναπληρούν.

Fyllning, 1) fyllande, πλήρωσις, Εκ-, άνα-πλήρωσις, ή. I öfr. gm vv. 2) det hrmed fylles, πλήρωμα, τό. af jord, χούς, χοός, ό. χώμα, τό.: sten s. användes till f., χάλιξ, ικος, ο ο. ή.

Fynd, ερμαιον, τό. εύρημα, τό. κέρδος, τό (oeg.):: anse ngt för ett f., ερμαιον 1. εύρημα, ποιεϊσθαι τι. κέρδος ήγεϊσθαι τι.: göra ett f., ερ-μαιον 1. εύρημα εύρισκε ιν. λαβείν ερμαιον. κέρδος φέρεσθαι.

Fyndig, εὑρετικός, Εξευρετικός, 3. Επινοητικός, 3. ἀγχίνους, 2. εὐμήχανος, 2. μηχανικός, 3. εὐτράπελος, 2.

Fyndighet, ἀγχίνοια,ἡ. εὐτραπελία, ἡ o. gm

adj.

-Få.

Fyr, 1) gevärseld: ge f., πυροβόλοις (πυροβ. μηχαναῖς, m. grofva skjutvapen) βάλλειν. hos de gamle, βάλλειν. ἀφιέναι τὰ βέλη. 2) för sjöfarande, πυρσός, δ. φρυκτός, ὁ.: underhålla en f., φρυκτωρεῖν. πυρσεύειν.

Fyra, se Elda o. Föreg.

Fyra, τέτταρες, a.: ss. siffra δ'.: talet f., τετράς, ἀδος, ἡ. τετρακτύς, ύος, ἡ.: en tid af f. dagar, τετράς, ἀδος, ἡ.: f. dagars, τετραήμερος, 2. τεττάρων ημερών.: f. månaders, τετράμηνος, 2.: en tid af f. år, τετραετία, ἡ.: f. gånger, τε-τράκις.: f. alnar, famnar, handbredder, finger (lång, bred etc.), τετράπηχυς, 2, τετρόργυιος, 2, τετρα-πάλαιστος, 2, τετραδακτυλιαῖος, 3.: f. fot (lång etc.), ποδών τεττάρων. τετράπεδος, 2.: gå på f. fötter, τετραποδίζειν.: krypa på alla f., τετρα-ποδητί 1. -ιστί βαδίζειν.: mel. f. ögon, Εφ* εαυτών. μόνοι, χωρίς τών ἄλλων, -årig, τετραετής, 2. Ετών τεττάρων.: en f. gosse, παις ετη τέτταρα εχων 1. γεγονώς 1. πέμπτον ετος ἀγων.

Fyrahundra, τετρακόσιοι, 3.: ss. siffra υ'.: i. gånger, τετρακοσιάκις.: den fyrahundrade, τε-τρακοσιοστός, 3.

Fyratal, τετράς, ἀδος, ἡ. τετρακτύς, ύος, ἡ.

Fyratio, τετταράκοντα.: ss. siffra μ'.: talet f., τετταρακοντάς, ἀδος, ἡ (äfv. en tid af f. dagar).: s. räcker i f. dagar, τετταρακονθήμέρος, 2. τετταράκοντα ημερών.: en tid af f. år, τετταρα-κονταετία, ἡ.: f. alnar, famnar (lång, bred etc.), τετταρακοντάπηχυς, τετταρακοντόργυιος, 2.: f. gånger, τετταρακοντάκις.: — den fyrationde, τετ-ταρακοστός ,3.: på fyrationde dagen, τετταρακο-σταῖος,3. -årig, τετταρακονταετής 1. -ούτης, ου, ὁ. -αετίς, ίδος, ἡ.

Fyratiotusen, τετρακισμύριοι, 3.: ss. siffra μ.

Fyratusen, τετρακισχίλιοι, 3.: ss. siffra [δ: den fyratusende, τετρακισχιλιοστός, 3.

Fyrbent, τετράπους, ουν, gen. -ποδος.

Fyr dubb el, -fal dig, τετραπλούς, 3. τετραπλάσιος, 3. τετραπλασίων, 2.: f. portion, τετρα-μοιρία, ἡ.: f. rad, τετραστοιχία, ἡ.

Fyr del a, τετ ραχίζειν. τέτραχα διανέμειν.: — fyrdel t, τετραμερής, 2.

Fyrfingrad, τετραδάκτυλος, 2.

Fyrfotad, τετράπους, ουν, gen. ποόος.: vara f., τετραποδίζειν.

Fyrfota djur, ζωον τετράπουν, τό.: fyrfotadjuren , τὰ τετράποδα.

Fyrhjulig, τετράκυκλος, 2.

Fyrhöfdad, τετρακέφαλος, 2.

Fyrhörnig, -kantig, τετράγωνος, 2. τετρά-πεδος, 2.: göra f.: τετ ράγων ίζειν.

Fyrhörning, -kant, τετράγωνον, τό.: af-lång f., πλαίσιον, τό.

Fyrsidig, τετράπλευρος, 2.

Fyrsitsig, τετράκλινος, 2. τέτταρσιν ικανός, 3.

Fyrsprång, i f., ἀνὰ 1. κατὰ κράτος. δρό-μω Εκτενεστάτω.: rida i f., äfv. ἀνέντα Ελαύνειν.

Fyrspänd, -ännig, τετράζυγος, 2. τέτρω-ρος, 2.: f. vagn, τέθριππον, τό.

Fyrstafvig, τετρασύλλαβος, 2.

Fyrsträngad, -ig, τετράχορδος, 2.

Fyrvingad, τετράπτερος, 2.

Fyrvinklig, τετράγωνος, 2.

Få, ολίγοι, 3. οὐ πολλοί, 3. σπάνιοι, 3 (sällsynta).: några f., ολίγοι τινές, τινές οὐ πολλοί.: så f., οὑτως ολίγοι, τοσοῦτοι, (om fåtaligheten ärFå -

gifven af smnhanget).: de f. väktarne, οι φύλακες ολίγον 1. τοσοῦτοι δντες.: f. mskor, ολίγοι ἀνθρωποι (betraktade för sig sfa). ολίγον τών ανθρώπων (ss. en del af m sko slägtet).: af rika mskr finnes det f., ol πλούσιοι ολίγοι εϊσίν (icke τών πλουσίων).: i f. ord, διά βραχέων. Εν βραχει 1. βραχέσιν. βραχέως.

Få, 1) bekomma, erhålla, λαμβάνειν (äfv. gripa, t. ex. f. ngn i örat, håret, λ. τινά του ὠτός, τών τριχών, jfr Gripa), παραλαμβάνειν. σχεϊν. κομί-ζεσθαι, φέρεσθαι (skörda, vinna), cἰέχεσθαι, ἀπο-, παραδέχεσθαι (taga emot), ἀπολαμβάνειν (hd en tillhör), ἀντιλαμβάνειν (få i stället, igen), γίγνεται μοί τι. τυγχάνειν τινός, λαγχάνειν τι (tillfälligtvis). φύειν (i följd af naturlig utveckling, t. ex. οδόντας, πτερά, τρίχας).: ha fått, εχειν.: icke f., ἀτυχεϊν, ἀποτυγχάνειν (hd man väntat, hoppats).: f. vänner, φίλους κτάσθαι. γίγνονταί μοι φίλοι.: f. barn, τίκτειν τέκνα (om modern).: γεννάν τέκνα, γίγνονταί μοι παίδες (både om far o. mor).: f. tid, tillfälle, τυγχάνειν καιρού, σχολής, καιρόν λαβείν, καιρός παραπίπιει μοι. γίγνεται μοι σχολή.: jag fick främmande, ξένοι μοιήλθον.: f. lön, stryk, straff, mod, lust, i sin makt o. s. v., se subst. 2) ega frihet, tillåtelse, εξεστί μοι. Εξουσίαν εχειν. εχειν. δίκαιον ειναι (vara berättigad), b) vara förbunden, tvungen, XQV m· acc- i71/· 1· αΦ· verb- på -τέος m. dat. (stundom acc.). — Ofta är ordet i dessa båda bet. så försvagadt, att det ej behöfver återges.: t. ex. du får gå, ἄπιθι (så väl uppmaning s. tillstånd).: vi få icke glömma, μή Επιλαθώμε-θα.: du får icke tro, μή νόμισες, μή οἴει.: vi få snart se, τάχ' εϊσόμεθα.: få veta, se, höra, ai-σθάνεσθαι. ϊδειν. ἀκούσαι. 3) förmå, bringa, διαπράττειν, -σθαι m. (ώστε o.) inf. ποιεϊν τινα m. inf. 1. ώστε m. inf προάγειν, πείθειν m.inf. προβιβάζειν τινά Επί τό m. inf. — F. af, bort, fram, i, in, igen, ihop, med, ned, på, upp, o. s. v. måste sökas under de ur smnhanget gifna liktydiga uttrycken. — f. öfver περιγίγνεται, λοιπόν γίγνεται τινί τι.

Fåfäng, 1) se Sysslolös. 2) fruktlös, halt-lös, μάταιος, 3. κενός, 3. εϊκαῖος, 3. ἀνόνητος, 2. οὐδενός ἄξιος, 3. οὐδείς, μία, έν. — Adv., μάτην. εική. διακενής. 3) begifven på fåfänga, κενός, 3, κενόφρων, ονος, ὁ, ἡ, κενόσπονδος, 2, μάταιος, 3, ματαιόφρων, ονος, ὁ, ἡ (fåfäng-lig, s. har sitt sinne o. sträfvande riktade på värdelösa ting), φιλότιμος, μικροφιλότιμος, φιλόδοξος, κενόδοξος, 2 (fikande efter tom yttre ära o. utmärkelse).: vara f., φιλοτιμεϊσθαι. φιλοδοξείν.

Fåfänga, 1) se Sysslolöshet. 2) fåfänglighet, fruktlöshet, haltlöshet, κενότης, ματαιότης, ή. τό κενόν, μάταιον. οὐδένεια, ἡ (intighet). 3) om pers., κενοφροσύνη, ή. κενοσπουδία, ή. μα-ταιοφροσύνη, ή. φιλοτιμία, φιλοδοξία, κενοδοξία, ἡ.

Fåfänglig, se Fåfäng 2).

Fåfänglighet, se Fåfänga.

Fågel, ὀρνις, ιθος, δ, ή. ὀρνεον, τό. πτηνόν, τό.: hörande till f., ὀρνίθειος, 2 o. 3.: = rätt tillagad af f., ορνίθεια (neml. κρέα), τά : fånga f., ὀρνιθεύειν. ὀρνιθοθηράν.: älskare af fåglar, ὀρνιθομανής, ού, ὁ.: vara en sdn, ὀρνιθομα-νεϊν.: förvandla till f., (ἀπ)ορνιθούν. b) ss. förebud, οιωνός, ὁ·: en s. spår af fåglars flygt, οἴω-νοσκοπος, δ. δίωνιστής, ού, ο. οϊωνόμαντις, εως,

δhs konst, οἴωνιστική, οϊωνο μαντική, οἴωνο-σκοπική, ή.: betrakta, spå af fåglars flygt, οἴωνο-σκοπεϊν. οϊωνίζεσθαι.: betraktandet, οϊωνοσκοπία, ή. οϊωνισμός, ὁ.: spådom, tecken deraf, οϊώ-νισμα, τό. οιωνός, ὁ.: få en lycklig sdn, οϊω-νοϊς χρήσθαι αἰσίοις.: ställe, hrest man iakttager sdne fåglars flygt, οἴωνοσκοπέιον, οἴωνιστήριον, τό.

Fågelartad, δρνιθώδης, 2.

Fågelbo, νεοττιά, ή. Jfr Näste.

Fågelbur, se Bur.

Fågelfri, αγώγιμος, 2. Επική ρυχθε ίς, ε Ίσα, ἐν. ἄτιμος, 2.: förklara ngn f., ποιεῖν τινα ἀγώ-γιμον είναι, ἄτιμον φάναι 1. προαγορεύειν εἶναί τινα. Επικηρύττειν τινὶ (χρήματα). προγράφ>ειν τινὰ (proscribere).

Fågelfän gare, ὀρνιθοθήρας, α, δ. δρνιθευ-τής, ού, ὁ. ἴξευτής, ού, ὁ.: hs konst, ὀρνιθευ-τική, ὀρνεοθηρευτική, ή.

Fågel garn, -nät, νεφέλη, ή. πάγη ο. πα-γίς, ίδος, ή. πηκτή, η.

Fågelhandlare, δρνιθοπώλης, ὀρνεοπώλης, ου, δ.: deras saluplats, ὀρνεοπωλεῖον, τό. ὀρνιθες, οι.

Fågelhäck, ορνιθών, ώνος, ο. ορνιθοτρο-φείον, τό.

Fågelklo, ορνίθειος δνυξ, δ.

Fågellim, ἴξός, δ.: klibbig s. f., ιξώδης, 2.

Fågellåt, al τών ορνίθων φωναί. οι τών οιωνών φθόγγοι.

Fågelnäste, ὀρνίθειος καλιά, ή.: ett f. m. ungar, νεοττιά, ή.

Fågelunge, νεοττός, ο. ορνίθιον, τό.

Fågelägg, δρνίθειον ώόν, τό.

Fåkunnig, se Okunnig, Enfaldig.

Fåle, πώλος, ο. πωλίον, τό.

Fåll, πτυχή, ή (veck), κράσπεδον, τὸ (kant). ραφή, ή (söm).

Fålla, κρασπεδούν.

Fålla, ειρκτή, ή. αὔλιον, τό. σηκός, δ.

Fålla, οηκάζειν. καθειργνύναι εις τον σηκόν 1. Εν τω σηκώ.

Fåne, se Fånig.

Fång, 1) det s. förvärfvas, vinnes, λήμμα, τό. εὕρημα, τὸ (oförväntadt).: göra ett godt f., πολλὰ λαμβάνειν, φέρεσθαι.: laga f., ἡ κατὰ νόμους κτῆσις. jfr Fångst.: taga till fånga, se Tillfångataga. 2) så mycket s. på engång kan tagas i armarna, ἀγκαλίς, ίδος, ή. ὠλένη, ή.

Fånga, 1) djur, θηράν, -σθαι. θηρεύειν. ἀ-γρενειν.: m. nät, σαγηνεύειν.: m. krok, ἀγκι-στρεύειν.: m. lockbete, δελεάζειν.: m. limspö, ἴξεύειν. 2) i allmht, äfv. om mskor, αίρειν. (συλ)λαμβάνειν. jfr Gripa.: f. ngn m. ord, αίρειν τινα λόγοις. Ελέγχειν τινά. b) bedraga, narra, ὑπέρχεσθαι. (Εξ)απατάν. δελεάζειν.: låtaf. sig, m. pass. — fången, se Fånge.: hålla, vara f., Εν φυλακή εχειν, είναι.: gifva sig f., παραδιδό-ναι εαυτόν.: blifva f., ἁλώναι. αἴχμάλωτον γίγνεσθαι.: få f., ελειν. αἴχμάλωτον λαβείν τινα.

Fånge, ἁλούς, ούσα, όν. ἡρημένος, 3. εἴλημ-μένος, 3.: i krig, αιχμάλωτος, ὁ.: s. sitter i fängelse, δεδεμένος, 3. δεσμώτης, ου, ὁ. Εν φυλακή ὤν, ούσα, όν.: göra till f., αιρειν. (συλ)-λαμβάνειν (i allmht). i krig, se Tillfångataga.: blifva f., gm pass.

Fångenskap, αιχμαλωσία, ή (en krigsfånges), i allmht, τὸ δεδέσθαι. o. gm δεσμός, ο (oftastpl.)112 Fångst -

1. φυλακή, ή.: f. utan bojor, ἀάεσμος φυλακή}: han hölls länge i f., πολύν χρόνον ἐάἐάετο 1. iv φυλακ'ι) 1. ἀεσμοϊς jjv.:^ råka i f., αἴχμάλωτον γενέσθαι. (ζωγρεία) ἁλωναν, ἀεσμοῖς περιπεσεῖν. : bortföra i f., αἴχμάλωτον ἀπάγειν. Jfr Fånge, Fängelse.

Fångst, 1) ss. handling, θήρα, ή. θήρευσις, ή. ἀγρα, ή.: gå ut på f., ἴέναι ἐπὶ θήραν. 2) det fångade, ἀγρα, ή. θήρευμα, θήραμα, τό. θήρα, ή·

Fångvaktare, ἀεσμοφύλαξ, είρκτοφύλαξ, ειρ-γμοφύλαξ, ακος, ὁ. ὁ ἐπὶ τών ἀεσμών. ὁ του ἀεσμωτηρίου φύλαξ.

Fånig, αμβλὺς τὴν φὺσιν, αναὶσθητος, 2, ἐμβρὁντητος, 2 (slö, stupid), ἀβἐλτερος, 2,

3 (enfaldig, fåvitsk). ἀφρων, ασὺνετος, 2 (utan förstånd, insigt).

Fånighet, ἀμβλὺτης, ἡ. ἀναισθησὶα, ἡ. ἐμ-βροντησὶα, ij. ἀβελτερὶα, ἡ. ἡλιθιὀτης, ἡ. αφροσὺνη, »J. ἀνοια, ἡ.

Fåordig, βραχυλὀγος, 2.

Fåordighet, βραχυλογὶα,

Får, πρὀβατον, τὀ (äfv. ss. skymford), ofc, oio?, ?/..· litet f., προβἀτιον, τὀ.

Fåra, «tfaa£, i ansigtet, ρυτὶς, ὶἀος, ἡ.

Fåra, αὺλακὶζειν.: ansigtet, ($i>rtcPot>j/.

Fåraktig, προβατὠἀης, 2. πρὀβατον, 70. — ἀβἐλτερος, εὺἡθης, 2.

Fårbete, μηλὀβοτος {γἡ, χὠρα), ἡ.

Fårbog, προβἀτειος ωμος, ὀ.

Får fåll a, προβἀτων ειρκτἡ, ἡ. σηκὀς, ὀ.

Fårherde, ποιμἡν, ἐνος, ὀ. προβατεὺς, ἐως o. προβατευτἡς, ου, ὀ.

Får hj ord, αγἐλη οἲὠν 1. προβἀτων, ἡ. ποὶ-μνη, ἡ. ποιμνὶον, τὀ.

F år hufvud (fig.) ἀμνοκὠν, ὀ. μακκοὠν, ὠν-τος, ὀ. βλιτομἀμας, ου, o1. κὀ?, o1.

Fårhund, ποιμενικὀς 1. προβατευτικὀς κὺων, ὀ. ποιμνὶτης κὺων.

Får hus, ἀρνὠν, ὠνος, o. ἡ τὠν προβἀτων αυλἡ.

Fårkött, προβἀτεια κρἐα, τἀ.

Fårlår, προβἀτειον σκἐλος, τὀ.

Fårmjölk, προβἀτειον 1. οὶον γἀλα, τὀ.

Får o st, προβἀτειος τυρὀς, ὀ. ὀ ἀπὀ προβἀτων 1. οἲὠν τυρὀς.

Fårpels, μηλωτἡ, ἡ. ἀρνακὶς, ὶἀος, ἡ. κὠ-ἀιον, τὀ. σισὺρα, ἡ. νἀκος, τὀ.

Fårskinn, προβἀτειον ἀἐρμα, τὀ. κὠἀιον, τὀ.

Fårskötsel, προβατεὶα, ἡ. προβατεντικἡ (τἐ-Χνη), ἡ.

Får ull, οἲα 1. προβἀτεια ερια, τἀ. τἀ ἀπὀ τὠν προβἀτων ερια.

Fåtalig, ολὶγος {ἀριθμὠ 1. toV αριθμὀν 1. τὀ πλἡθος), 3. Jfr Få, Ringa.

Fåtalighet, ὀλιγὀτης, ἡ. ολὶγον πλἡθος, τὀ. äfv. bl. πλἡθος, då sranhanget icke tillåter missförstånd.

Fåvitsk, -het, se Dåraktig, Dårskap.

Fåvälde, se Oligarchi.

Fä, κτἡνος, τὀ. βὀσκημα, τὀ. βοὺς, βοὀζ, ὀ, ἡ (äfv. fig.?;, b) fig., se Följ.

Fäaktig, θηριὠἀης, 2 (djurisk), ἀγριος, 3, ἀπαὶἀευτος, 2 (rå, obildad), ἀναὶσθητος, ἐμβρὀντητος, 2 (slö), ἀνὀητος, ἀσὺνετος, 2 (utan insigt, förstånd).

Fäbod, επαυλις, εως, ἡ. σταθμὀς, o.

-Fälla.

Fäderne, πἀτριος, 3 o. 2 (ish. om seder, bruk o. inrättningar), πατρὠος, 3 o. 2 (ish. om egodelar). πατρικὀς, 3 (ish. om vänskap o. fiendskap).: = fädernearf, τἀ πατρὠα.: på fädernet, πρὀς πατρὀς, πατρὀθεν.: brås på fädernet, πα-

τριάζειν. πατρώζειν.: slägtinge på f., ὁ πρός πατρός συγγενής.

Fädernearf, πατρώα, τά. τά ἀπό πατρός χρήματα, πατρώος κλήρος, ὁ.

Fädernehus, se Föräldrahus.

Fädernesland, πατρίς, ιάος, ἡ. ἡ οικεία (neml. γή, χώρα).: utan f., ἄπολις, ιάος, ὁ, ἡ : älskande sitt f., φ>ιλόπολις, ιάος, ὁ, ἡ.: lemna sitt f., λείπειν τήν πατριάα. ἀποάημεϊν.: fördrifva ur f., se Fördrifva.: återföra, återkomma (fr. landsflykt) till f., κατάγειν, κατελθεϊν [εις τήν πατριάα).: hvar det går oss väl, der är vårt f. (ubi bene ibi patria). τώ καλώς πράσσοντι πάσα γή πατρίς, πάσα γή καλή πατρίς. "πατρίς γάρ εστι πάσ\ ί'ν' αν πράττρ τις ευ

Fädernestad, πατρίς, ιάος, ἡ. πάτριος πό-λις, ἡ. äfv. bl. ἡ πόλις, då smnhanget icke fordrar det förtydligande tillägget.

Fägna, se Glädja, Undfägna.

Fägnad, se Glädje, Undfägnad.

Fägnesam, τερπνός, 3. ἐπιτερπής, 2. κεχα-ρισμένος, 3. ἀσπαστός, 3. ἡάύς, 3.

Fägring, se Skönhet.

Fäherde, βουκόλος, ο.

Fähus, κτηνοτροφειον, τό. σταθμός, ὁ.

Fäkta, 1) se Kämpa. 2) öfva sig i vapens bruk, ὁπλομαχεϊν. ἀσκειν ὁπλομαχίαν. γυμνάζε-σθαι ἐν οπλοις.

Fäktare, μονομάχος, ὁ. αθλητής, ου, ὁ.: hörande till f., μονομαχικός, 3. αθλητικός, 3.

Fäktbana, παλαίστρα, η,

Fäktkonst, οπλομαχητική, αθλητική, ἡ. οπλομαχία , ἡ.

Fäktmästare, ὁπλομάχος, 6. γυμναστής, ού, ο. παιάοτρίβης, ου, ὁ.

Fäktskola, παλαίστρα, ἡ. γυμνάσιον, τό.

Fäll, κώάιον, τό. νάκος, τό.

Fälla, πάγη, ἡ. παγίς, ιάος, ἡ. fig., ἐνέάρα, ἡ. ἐπιβουλή, ἡ.: sätta en f. för ngn, παγιάας ιστάναι τινί. fig., ἰνεάρεύειν τινά. ἰπιβουλεύειν τινί.: locka ngn i f., παλεύειν τινά (eg. o. fig.). ὑπάγεσθαί τινα,: råka i f., περιπίπτειν ταϊς πα-γίσιν. fig., ἰξαπατηθήναι.: sitta, vara fast i f., Tfj πάγρ ἐνέχεσθαι. Jfr Snara.

Fälla, 1) eg. a) släppa, låta falla, ἀφιέναι. ἀποβάλλειν (t. ex. τά δπλα, τήν ἀσπίάα). ἐκβάλ-λειν (ur handen, m. 1. utan ἐκ τής χειρός), κα-θιέναι (sänka, t. ex. τά ἀόρατα).: f. löf, fjädrar, hår, </ιί/λλορροiM>. πτερορρυεϊν, τριχορρυειν.: f. tänder, ἐκβάλλειν ὀάόντας.: f. segel, ankar, t/Lrar, o. s. v., se Subst, b) nedslå, nedlägga, κόπηιν, κατακόπτειν, τέμνειν (om träd), καταβάλλειν, ἀναιρείν (döda).: f. träd, ἀενάροκοπείν. 2) oeg. a) bringa på fall, se Störta, b) f. pris, anspråk o. d., se Nedsätta, c) om domstol, καταψήφιζε-σθαι, καταάικάζειν, καταγιγνώσκειν, καταάιαιτάν (om skiljedomare) τίνος (förklara ngn skyldig), τινός τι (f. ngn till ngt).: på förhand, προκατα-γιγνώσκειν.: — åstadkomma fällande (om vittnen, vittnesmål o. d.), ποιεϊν καταάικάζεσθαι, etc. d) afkunna, säga, yttra, ἀποφαίνεσθαι, λέγειν. Ofta m. speciellare uttryck efter de vidfogade subst.:Fällande —

f. ett omdöme, utslag, χρινειν, γιγνώσκειν. γνώμην ἀποφαίνεσθαι.: f. hotelser, ἀπειλεϊν (ἀπειλάς).: f. ett yttrande, λέγειν τι. Εκβάλλειν λόγον (framkasta).: f. förböner, δεισθαι 1· δεήσεις ηοιεισθαι (υπέρ τίνος). Se subst.

Fällande, κατάγνωσις, καταψήφισις, ἡ (af en domstol). F. öfr. vv.

F ällbrygga, Εηιβάθρα, ἡ.

Fäll g al ler, καταρράκτης, ου, ο.

Fällning, 1) se Fällande. 2) se Bottenfällning, Affall.

Fällstol, ὀκλαδίας (δίφρος), ου, ὁ.

Fält, 1) slätt, ηεδίον, τὸ. ευρυχωρία, ἡ. «-ρονρα, ἡ (åkerfält), αγρός, ὁ (ish. i pl., mots. mot stad).: fria, öppna fältet (mots. inne), υηαι-θρον, τὸ.: på fältet, iv υπαίθρω.: det står ännu i vida fältet, πόρρω ετι Εστiν. ἀδηλον, ἀσαφές Εστiν. 2) milit., vanl. m. στρατεια, ἡ.: i f., iv στρατεία. ini στρατείας. χατὰ τὴν στρατείαν 1. m. part. af στρατεὑει.: draga i f., (Εκ)στρατεὑειν, -σθαι (ini τινα, mot ngn), (στρατείαν) Εξιέναι 1. ΕξελθεΤν.: draga i f. mot ngn, Εηιστρατεὑειν, -σθαἰ τινι.: draga i f. m. ngn, συστρατεὑειν, -σθαἰ τινι.: stå i f., iv στρατεία 1. ini στρατείας 1. εξω είναι.: ställa en här i f., Εκηέμηειν στράτευμα 1. στρατιἀν.: rymma fältet, ἀναχωρειν. ὑποχωρειν. ἡττάσθαι.: slå ngn ur fältet, Εκκρούειν τινἀ. Se vidare Flykt. 3) i måleri o. byggnadskonst, φάτνη, ἡ, φάτνωμα, τὸ (i tak), κώλον, τὸ (yttre del af en byggnad i allmht). πλὰξ, αχός, ἡ. δέλ-τος, ἡ. ηίναξ, αχος, ὁ. ἑδαφος, τὸ.

Fältflaska, ἀσκοπυτίνη, ἡ.

Fältfot, ώσπερ iv στρατεία 1. στρατοπέδω 1. στρατεὑων. Jfr Krigsfot.

Fältfrukt, ο τής γής χαρηός. σίτος, ὁ. λή-ϊον, τὸ.

Fältherre, στρατηγός, ο. στρατηγών, ουντος, ο. ἀρχων, οντος, ὁ. ἡγεμών, όνος, ὁ. στρατηλάτης, ου, ὁ.: skicklig f., ἀνἡρ στρατηγικός, ὁ.: vara f., στρατηγείν, ἀρχειν, ἡγεμονεὑειν, ἡγεi-σθαἰ τίνος, στρατηΧατεϊν.: vilja bli f., στατηγιἀν.

Fältherrekonst, στρατηγική, ἡ.

Fältherrerykte, ἡ ἀηὁ τής στρατηγίας δόξα.

Fältherrestaf, σκήητρον στρατηγού 1. στρα-τηγικόν, τὸ. vanl. fig. = fältherre värdighet, se d. o.

Fältherrestorhet, τὸ στρατηγικόν. στρατηγού αρετή, ἡ.

Fältherretält, στρατηγοὑ 1. στρατηγική 1. στρατηγις σκηνή, ἡ. στρατήγιον, τὸ.

Fältherrevärdighet, στρατηγία, ἡ. ηγεμονία, ἡ.

Fältläkare, ο κατά στρατόηεδον Ιατρός.

Fältmätare, se Landtmätare.

Fältrop, se Härrop.

Fältskär, χειρουργός, ὁ. ιατρός, ο.

Fältslag, μάχη, ἡ.: öppet f., σταδία μάχη.

Fälttecken, σημεlov, τὸ.

Fält tjenst, στρατεία, ἡ.

Fälttåg, στρατεία, ἡ. ἑξοδος, ἡ. στόλος, ὁ.: f. mot ngt, Επιστρατεία, ἡ.: f. inåt landet, ἀνά-βασις, ἡ.: anträda ettf., Εχστρατεὑειν. στρατείαν Εξιέναι. ὁρμάσθαι εις στρατείαν.: deltaga i ett f., συστρατεὑεσθαι.: företaga ett f. mot ngn, στρα-τεὑεσθαι 1. στρατείαν ποιεῖσθαι ini τινα. Επιστρα-τεὑειν, -σθαι τινι 1. Επἰ τινα.

Fältvakt, προφυλακή, ἡ. ol προφυλάττοντες.

Fänad, se Fä.

Färga. 113

Fänge, se Fångst 1).

Fängelse, δεσμωτήριον, τὸ. δεσμοί, οι, φυλακή , ἡ. ειρκτή, ἡ.: sätta, kasta i f , εις τὸ δεσμωτήριον ἀπάγειν, ελκειν (föra, släpa), διδόναι εις φυλακήν. χατατιθέναι, äfv. ἀποτιθέναι εις τὸ δεσμωτήριον. εϊογειν. χαθείργειν. δειν.: råka i f., εις την^ είρκτην εϊσπίπτειν. δεθήναι.: sitta i f., iv φυλακή 1. iv φρουρά είναι.: hålla i f., δέ-σμοΐς φυλάττειν.: befria ur f., λὑειν ix τών δεσμών. ΕξαγαγεΙν ix του δεσμωτηρίον. ἀπαλλάττειν τής φυλακής. Jfr Fångenskap.

Fängelsestraff, δεσμών ζημία, ή.

Fångsel, δεσμοί, οί, vanl. δεσμά, τά. Jfr Boja.

Fängsla, 1) eg., δεσμεύειν. δειν. χαταδεΐν. περιβάλλειν τινά δεσμοις. Jfr Fängelse. — fängslad, δεδεμένος, 3. δέσμιος, 2. δεσμώτης, ου, ο. 2) fig., helt o. hållet intaga, χατασχεϊν. αϊρειν^ κηλεΐν.: f. ngn vid sig, Εξαρτάσθαί τινα εαυτού, άναρτάσθαί τινα.

Fängslande, δέσμευσες, ή. vanl. gm vv.

Fängslig, a) om pers., se fängslad, b) £ förvar, se Fängelse.

Färd, se Resa.: gå, fara sina färde, se Bortgå, Afresa. — råka, komma, ge sig i f. m. ngn, συμμίγνυσθαι, προσμίγνυσθαι, συμβάλλειν τινί (äfv. i fiendtlig men.), χρήσθαί τινι. m. ngt, cc-ητεσθαι, ἀνθάητεσθαι, ἀντιλαμβάνεσθαι τίνος.: vara i f. m. ngt, ειναι, ϊχειν ἀμφί 1. περί τι. ηράττειν τι. σπουδάζειν περί τι. — vara på färde, γίγνεσθαι, πράττεσθαι. ειναι.: hd är på färde? τί τό πράγμα; hd var på f.? τί Εγένετο 1. συνέβη ; ingen fara är på f., ουδείς κίνδυνος υπάρχει, ουκ εστι κίνδυνος.

Färdas, 1) se Fara, Resa. 2) bråka, föra väsen, στρέφεσθαι. θορυβεϊν. πολνπραγμονειν.: f. fram, se Framfara.

Färdig, 1) se beredd.: göra sig f., παρα-σκευάζεσθαι. ἀποδύεσθαι (eg. till kroppsöfningar). προβάλλεσθαι (om soldater). 2) se Beredvillig. 3) om kropp o. lemmar, δυνατός, 3. τέλειος, 3. Ερρωμένος, 3. 4) i stånd att fort åstadkomma ngt, δεξιός, 3. αγαθός, 3. εμπειρος, 2. δεινός, 3. 5) fulländad, τέλειος, 3. o. m. part.: göra f., ἀπεργάζεσθαι. ἀποτελεϊν. διαπράττειν ἀποδεικνύναι.: bli f. m. ngt, (Εξ)ανύτειν τι. ἀπαλλάττειν τι.: bli f. m. ngn, διαλύεσθαι τά πρός τινα. i strid, περιγίγνεσθαι, χρατειν τίνος.: just vara f. m. ngt, γενέσθαι ἀπο τίνος.

Färdighet, δεξιότης, ή. Εμπειρία, ή. τριβή, ή· εξις, ή.: besitta f. i ngt, Εμπείρως εχειν τινός. Ofta kan det uttryckas gm adj. på -ικός. t. ex. en s. besitter f. att anskaffa ngt, ποριστι-κός τινός.

Färg, 1) ss. egenskap, χρώμα, τό. χρόα, η (ish. på hyn).: vacker, frisk f., εύχροια, ή. s. har sdn, εύχρους, 2. εϋχρως, 2. ha sdn, εύχροεΐν. (mots. κακόχροια, ή. κακόχρους, 2. χαχοχροεΐν).: skifta, ändra f., ἀλλοχροειν. ἀπ οχ ρ αίνε σθαι. τρέ-πεαθαι 1. διαφθείρειν τό χρώμα, μεθιστάναι τι του χρώματος. = blekna, ὠχριάν.: få f., εϋχρων γίγνεσθαι. Ερυθραίνεσθαι. περκάζειν (om drufvor).: ge f., se Färga. 2) ämne att färga m., φάρμακον, τό. βάμμα, τό. βαφή, ή. χρώμα, τό. 3) på tal, framställning, χρώμα, τό. Jfr Ljus.

Färga, χρωννύναι. Επι-, καταχρωννύναι. χρω-ματίζειν. Επιχρωματίζειν. om färgare, βάπτειν.

καταβάπτειν.: f. af sig, αναχρωννυναι. συγχρω-ζειν. τήν βαφήν ἀφιέναι.: f. m. blod, μιαίνειν 1. μολύνειν αϊματι.: f. röd, blå, hvit etc., se d. oo.

Färgare, βαφείς, έως, 6.

Färgblandning, κράσις 1. μΐξις τών φαρμάκων 1. χρωμάτων.

Färgeri, βαφειον, τό.

Färgerikonst, βαφική, ή.

Färghandlare, φαρμαχοπώλης, χρωματοπώ-λης, ον, ό.

Färgig, Ιπικεχρωαμένος, 3. χρώμασι μεμο-λυσμένος, 3.

Färglös, ἀχρονς (ἀχρως), ἀχρώματος, 2.: vara f., ἀχροεϊν.

Färglöshet, ἀχροια, ή.

Färgning, βαφή, ή. βάψις, ή.

Färgskiftning, -spel, ποικιλια, ή.

Färgämne, ἀευσοποιόν φάρμακον, τό,

Färj a , πορθμεῖον, τό.

Färjkarl, πορθμεύς, έως, ὁ.

Färjpenningar, ναύλο ν, τό 1. ναύλος, ὁ. πορθμεῖον, τό.

Färs er a, ὀνθνλεύειν. σάττειν. -er ad, ὀνθυ-λεντός, 3. -ering, ὀνθύλευσις, ἡ.

Färsk, νεβρός, 3. νεαλής, 2. πρόσφατος, 2. νέος, 3. νπόγυιος, 2.: på f. gerning, in' αυτοφώρω (ertappa, λαβεϊν, ertappas, ληφθήναι, ἁλῶ-ναι).

Fästa, 1) tr., a) eg., (κατα)πηγνύναι. στηρίζειν (mer poet.). (κατα)ἀεϊν (gm bindning), i ngt, Ιμπη-γνύναι, Ινάπτειν τί {εν) τινι.: vid (i) ngt, προς-, συνάπτειν, προστιθέναι, προσκολλὰν, προσπερο-νάν (eg. m. häkte), προσράπτειν (m. nål), προσ-ηλοὺν (m. spik) τί τινι. b) fig., i åtskilliga talesätt.: f. ngn vid sig, ἀναρτάσθαί τινα. ίξαρ-τάσθαί τινα εαυτού.: f. blicken på ngt, ἀπερεί-ΰειν, -εσθαι τήν ὀψιν εις 1. πρός τι.: f. uppmärksamhet, afseende, tro, i minnet o. d., se subst.: f. en qvinna, se Förlofva. 2) f. sig a) se Fastna, b) slå sig ned, καθιΰρύεσθαι. se Bosätta sig. c) se Förbinda sig. d) (fig.) f. sig vid ngn, προσαρτάσθαί τινι. ἀιάόναι εαυτόν τινι. ίρασ&ήναί τίνος.: vara fästad vid ngn, ἀνα-, προσκεϊσθαι τινι. εχεσθαί τίνος.: f. sig vid ngt, ἀνθάπτεσθαι. αντιλαμβάνεσαι τίνος (hugga sig fast vid), προσέχειν (τον νούν) τινι (f. uppmärksamheten vid), ιντρέπεσ&αι, φροντίζειν, λόγον ποιεϊσθαί τίνος (göra afseende på). ϊνθυμεί-σθαι, Ιννοεϊν (besinna), ἀιατρίβειν περί τι (uppehålla sig vid i tal). — Se f. öfr. de speciellare uttrycken under subst.

Fäste, 1) stället 1. sättet, hvarpå ngt är fästadt, βάθρον, τό. κρηπίς, ϊάος, ἡ (bl. stället).: vanl. gm omskr. m. vv. under Fästa, Fastna.: f. för fötterna, se Fotfäste.: på värja, svärd, knif o. d., λαβή, ἡ. κώπη, ἡ. 2) se Tag. 3) se Himlafäste. 4) se Fästning.

Fästepenning, ἀρραβών, ῶνος, ὁ.

Fästman, νυμφίος, ο. ὁ Ιγγεγιιημένος.

Fästmö, νύμφη, ἡ.

Fästning, ερυμα, ὀχύρωμα, τεῖχος, τείχισμα, τό.: en liten, φρούριον, τό.: i en stad, ακρόπολις, ἡ.: en mot ngn anlagd f., ίπιτείχισμα, τό.: anlägga en sdn, ίπιτειχίζειν τινί.

Fästningsverk, τείχη, τά. ίρύματα, τά.: uppförande af f., τείχισις, περιτείχισις, ἡ. τειχι-ομός, περιτειχισμός, ὁ

Föda, 1) eg., τίκτειν. ἀποκυεϊν. λοχεύειν, -σθαι. γείνασθαι, γεννάν (äfv. om män).: f. m. lätthet, svårighet, εὐτοκεϊν, ἀυστοκεϊν. — födas, utom pass. af nämnda vv. äfv. γίγνεσθαι, φ>νναι ἀπό, εκ τίνος, γένος εχειν ἀπό τίνος.: födas sednare, ἐπι-γίγνεσθαι. — född, utom part. äfv. γεννητός, 3.: f. Lyder, Λυΰός τό γένος. = af naturen utrustad m. förmåga till ngt, φύσει ὡν, ούσα, δν 1. gm πεφυκέναι m. inf t. ex. han är f. fältherre, φύσει Εστί στρατηγικός, πέφυκε στρατηγεϊν. 2) se Alstra. 3) nära, underhålla, τρέφειν, ΰιατρέ-φειν τινά. τροφήν παρέχειν τινί. βίον πορίζειν τινί. βόσκειν (ish. om djur).: f. sig m. 1. af ngt, τρέφεσθαι ἀπό 1. εκ τίνος, βίον εχειν 1. ποιεϊσθαί ἀπό τίνος, τήν ἀίαιταν ποιεϊσθαί ἀπό τίνος 1. m. part. ζήν 1. βιοτεύειν ἀπό τίνος. — födande, τρόφιμος, 2. θρεπτικός, 3. αυξητικός, 3.: ett f. yrke, τέχνη ικανόν τον βίον ἐχουσα.

Föda, τροφή, ἡ. σίτος, ὁ. τά πρός τον βίον Ιπιτή&εια. βίος, ὁ.: hafva sin f. af ngt, ge ngn f., se Föreg. 3).: brist på f., ατροφία, ἡ.: lida brist på f., ἀτροφεϊν.: god, riklig f., εὐτροφία, ἡ.

Födande, τόκος, ὁ. τό τίκτειν. λοχεία, ἡ. ἀποκύησις, ἡ (om djur).

Födelse, γένεσις,ἡ.: fr. f., ίκ γενέσεως, από γενεάς, ίξ οο Ιγένετο.: han dog genast efter f., ευθύς γεννηθείς ἀπέθανεν.: före hs f., πριν γενέσθαι αυτόν.

Födelsedag, γενέθλια, ων, τά. γενέθλιος (ἡμέρα), ἡ.: fira f., γενέθλια ἀγειν 1. θύειν (i antik men.) 1. εορτάζειν 1. εὐτιάν. γενεθλιάζειν (Sedn.).

Födelseort, -stad, πατρίς, ίάος,ή. πατρίς πόλις, ή.

Födelseår, ετος iv ω τις Iγένετο 1. Εγ εν ν ήθη.

Födelse fläck, συγγενής σπίλος, ό.

Födkrok, πόρος, ό. χρηματισμός, ό. ίξ ού τις τρέφεται 1. τήν άίαιταν ποιείται.

Födoämne, τροφή, ή. τρόφ>ιμον, τό. βρω-τόν, τό.

Födsel, se Födande, Födelse.

Födslopina, -vånda, ώάiν 1. ώάiς, ivος, ή.: ha f., ώάινάν. ώάiνειν.

Föga, ολίγος, 3. ού πολύς, 3. μικρός, 3. βραχύς, 3.: o. ss. adv., ολίγον, ού πολύ. μικρόν, βραχύ, ού πάνυ (icke just, icke särdeles).: så f., τοσούτον (då smnhanget tillräckligt tydligt änger betydelsen).: så f. fattades, att han stött på Athe-narne, παρά τοσούτον iγένετ' αv τω μή περιπε-σεiν τοις Αθηναιοις. jfr Fattas.: falla till f., ταπεινούσθαι. ταπεινόν γίγνεσθαι. Ofta uttryckes det ej m. särskildt ord, t. ex. f. akta, όλi-γωρεiν, καταφρονεiν. άμελεiν.: f. betydlig, ολίγος. μικρός.: f. trolig, behaglig, lydig etc., άπι-στότερος, άηάέστερος, άπειθέστερος etc.

Föl, se Fåle.

Föla, τiκτειν. άποκυεiν.

Följa, 1) eg., i rörelse, επεσθαι, άκολουθεiν τινι 1. μετά τiνος (bl. i eg. bet.), iφέπεσθαι, faάκολουθεiν (f. efter), συν επεσθαι, σννεφέπεσθαι, συνακολουθεiν τινι — alla äfv. i fig. bet., ant. f. m. förståndet (μανθάνειν, καταλαμβάνειν τι) 1. i handlingssätt (πεiθεσθαι, ύπακονειν τινi).: f. tätt efter, κατά πόδας επεσθαι.: icke kunna f., (άπο)λείπεσθαί τiνος. — följas (åt), μετ' αλλήλων ϊέναι, πορεύεσθαι. 2) passera längs-efter (ett hvilande föremål), ϊέναι, πορεύεσθαιFöljaktig —För.

παρά τι (t. ex. τό τείχος, τον αίγιαλόν), κατά τ* (t. ex. τήν όδόν, äfv. διώκειν όδόν). 3) vara, komma efter ngn 1. ngt: i ordning, rang, värdighet, ειναι 1. στήναι 1. τετάχθαι μετά τινα 1. iπi τινι. δεύτερον εϊναi τiνος. γίγνεσθαι 1. ειναι ini τινι.: i regeringen, διαδέχεσθαi τινι.: i tiden. επεσθαι, συνέπεσθαi τινι. iπιγiγνεσθαι. iπιέναι. Εκδέχεσθαι. γίγνεσθαι εκ τiνος.: f. omedelbart. εχεσθαi τiνος, εξής, tyf]fc ^iναi τiνος 1. τινi. 4) utgöra en följd af ngt, επεσθαι. άκολουθεϊν, γίγνεσθαι εκ τiνος (om en verkan).: häraf följer, δήλον Ix τούτων, φαiνεται, ανάγκη ουν 1. δή. — följande, επόμενος, 3, ό ini τινι ων, ούσα, ον, ο, ή, τό εξής I. Εφεξής, ύστερος, 3, iχόμένος, 3 (alla både i rum o. tid), ό, ή, τό ύστερον 1. {μετ)έπειτα, iπιών, ούσα, όν, iπιγιγνό μένος, 3 (i tiden).: f. dagen, ή νόιεραiα, ή εξής, ή iπιούσα 1. iπιγενομένη 1. iπελθούσα (alla m. 1. utan ήμερα).: han kom f. dagen, ύστεραϊος ήλθεν. — Då med f. hänvisas på ngt s. (i tal) skall anföras, återgifvcs det m. οδε, ήδε τόδε. t. ex. han talade f., τάδε (τοιάδε, ungefär f.). λόγοις iχρή-

σατο τοϊσδε.: på f. sätt, ώδε. τώδε τω τρόπω, τρόπω τοιώδε. τ^δε. όντως.: i den f. berättelsen, iv τοις όπισθεν λόγοις.

Följaktig, άκόλουθος, 2.: vara f., se Följ a.

Följaktligen, ουν, τοiνυν, άρα (ej i början af satsen), ούκούν, ώστε (i början). Jfr Derföre.

Följd, 1) följande efter ett annat, άκολουθiα, ή. συνέχεια, ή (oafbruten), διαδοχή, ή (i tiden). — i f., εξής, iφεξής. iκ διαδοχής (i tiden), συνεχώς (i oafbruten f.). iv μέρει (i tur, iv τω με-ρει, i d. bestämda turen). 2) rad, sträcka, συνέχεια, ή (sammanhängande), τάξις, ή. jfr Rad.: en lång f. af år, πολλά ετη. αριθμός χρόνου.: en lång f. af regenter, πολλοi βαοιλεϊς άλλήλοις διαδεχόμενοι. 3) det s. följer af ngt, άπό-, εκβα-σις, ή. τό άποβάν, iκβάν (faktisk f.). τό επόμε-νον, ακολουθούν (äfv. logisk f.). τό μετά τι (det s. följer efter ngt), iπακολούθημα, τό, iπακολου-θiα, ή (slutföljd).: ngt är en f. af ngt, γiγνεται τι εκ τiνος 1. άπό τiνος, συμβαiνει τι εκ τiνος.: ha vigtiga följder, ροπήν εχειν.: om man beräknar följden häraf för staten, iàν λογiζηταi τις τά μετά ταύτα (eg. härefter) 1. iκ τούτων τρ πόλει γενησόμενα.: ngt har för mig lyckliga följder, καλώς 1. εις καλόν αποβαiνει μοi τι. — i följd

häraf, ἀκολούθως τούτω 1. τούτοις, ὶκ τούτου 1. τούτων, τούτων όντως ὶχόντων. διά, κατά τούτο 1. ταύτα.

Följdenlig, -riktig, ακόλουθος, ὶπακό-λουθος, 2.

Följ denlighet, ἀκολονθία, ἡ.

Följe, 1) beledsagande, ακολουθία, ἡ.: vara i f. m. ngn, se Följa.: jag har ngn i f., ακολουθεὶ 1. επεταὶ τις μοι.: i f. af, se under Följd. 2) medfölje, svit, ἀκολονθία, ἡ. θεραπεια, ἡ. ἀ-κόλουθοι, ol. ol ὶπόμενοι, σννεπόμενοι. ol ἀμφὶ 1. περὶ τινα. οι σύν τινι. οι μετά τίνος.: lysande f., προστασία, ἡ.: ha ett stort f., πολλούς ἀ-κολούθους περιάγεσθαι. 3) se Pack.

Följeslagare, ἀκόλουθος, ὁ. οπαδός, ὁ.: på en resa, συνοδοιπόρος, ὁ. Se vidare Följe 2).

Följeslagerska, ἀκόλουθος, ἡ. Se Följe 2).

Fönster, θυρίς, ìδος, ἡ. φανόπτης, οι/, ὁ. φωταγωγός {θύρα), ἡ. φώς, φωτός, τό.

Fönsterlucka, θνρίς, ìδος, ἡ.

Fönsterruta, διόπτρα, ἡ.

För, 1) i local bet., se Framför, Inför. 2) i temp. bet., a) om tiden före d. närvarande ("f. — sedan"), gm πρὸ τούτου 1. τούτων, ὶξ οὑ.: f. kort tid sedan, ολίγον πρὸ τούτον, οὑ πολύς χρόνος ὶξ ου 1. ὶπειδή.: i. många år sedan, πολλοίς ετεσι πρὸ τούτου 1. πολλά ετη (εϊσὶν) ὶξ ου 1. ὶπειδή.: i. detta, προτού, πρὸ τούτου. — Ingår i tidsbestämningen ett räkneord, användes i Grek. bl. acc. temp.; det Svenska räkneordet återgifves m. det ordningstal, s. är en enhet högre, till hkt vanl. lägges pron. ουτοσ(i). t. ex. f. 2 1. 3 år sedan erhöllo vi underrättelse, att Philipp belägrade Heræontichos, ἀπηγγέλθη Φίλιππος ἡμϊν τρίτον ἡ τέταρτον ετος τουτι Ἡραϊον τείχος πολιορ-κών.: f. 10 månader sedan företog han ett fälttåg, ενδέκατον μήνα τουτονὶ στρατείαν Εποιήσα-το.: han dog f. 3 år sedan, τέταρτον ετος τουτὶ ἀπέθανεν. äfv. ταύτα τρία ετη τέθνηκεν (eg. han har varit död i 3 år), b) om tillkommande tid, εις m. acc.: f. alltid, εϊς ἀεὶ. εις ἀ'ίδιον. εις τον ἀει χρόνον.: f. framtiden, εις τον επειτα χρόνον. εις επειτα. εις τὸ ὑστερον.: i. ålderdomen, εις τὸ γήρας, c) om sträckning gm en tid, Επὶ m. acc. 1. bl. acc. temp.: det uppstod tystnad f. en lång stund, σίγη Εγένετο ὶπι πολὺν χρόνον.: att vara fullkomligt sedlig är svårt, men likväl möjligt f. en tid, τ ελέω ς αγαθόν είναι χαλεπόν μεν, οιόν τε μέν-τοι ὶπι γε χρόνον τινά. — f. ögonblicket, τὸ γε αὐτίκα.: f. det närvarande, τὸ νυν (είναι).: nu, då f. tiden, iv τω νύν, τότεχρόνω. jfr 10). 3) till betecknande af företräde, se Framför. 4) till skydd, bästa, υπέρ m. gen. πρὸ m. gen.: dö f. ngn, υπέρ 1. πρὸ τίνος ἀποθανεϊν. ὑπεραποθνή-σκειν τινός 1. υπέρ τίνος.: tala inför rätta f., kämpa f., arbeta f., ὑπερδικεϊν, ὑπερμαχειν 1. -μάχεσθαι, ὑπερπονεϊσθαι.: bedja f. ngn, υπέρ τίνος εὑχεσθαι (till Gudomligheten) 1. δείσθαι. περὶ τίνος παραιτείσθαι ('bedja om tillgift f. ngn).: underkasta sig faror f. det allmänna, πρὸ 1. ὑπερ τών κοινών κινδυνενειν. — stundom πρός m. gen. t. ex. tala f. ngn, λέγειν πρός τίνος.: vara f. ngn, είναι πρός τίνος. — I svagare bet., gm dat. commodi. jfr 8). — 5) i ngns 1. ngts ställe, ἀντὶ m. gen. äfv. υπέρ m. gen. (vid pers.).: gifva, utbyta, taga ngt f. ngt, διδόναι, ἀλλάττεσθαι,, λαμβάνειν τι ἀντὶ τίνος.: gälla f. tusen, είναι ἀντὶ μυρίων, ἀντάξιον είναι μυρίων.: tala f. ngn, λέγειν υπέρ τίνος. — År fråga om godtgörelse 1. pris, användes i förra fallet vanl. ὶπι m. dat. 1. omskrifning, stundom gen., i sednare gen. pretii. t. ex. göra ngt f. lön, f. penningar, ὶπι μισθώ. Ιπ* ἀργυρίω ποιεϊν τι. μισθόν λαβόντα 1. μισθώ πεπεισμένον ποιεϊν τι. μισθού ποιεϊν τι.: få ngt f. penningar, ἀργύριον δόντα λαβείν τι.: köpa, sälja f. mycket penningar, πολλών χρημάτων ὡ-νεϊσθαι, πιπράσκειν. 6) till betecknande af orsak (= "f. — skull"): υπό m. gen. (under inflytelse af), διά m. acc. (mera om yttre orsaker). ἑνεκα m. gen. ὶπι m. dat. äfv. παρά m. acc. (om en orsak, s. är afgörande för utgången af ngt); ofta bl. gm dat. (ish. vid vv. ajfect) t. ex. f. glädje, sorg, νπὸ χαράς 1. ὑφ* ἡδονής, υπό λύπης.: f. köld, hetta, διά ψύχος, διά καύμα.: måhända har mycket varit vållande härtill och icke f. en eller två omständigheter sakerna kommit så långt, ὶσως πολλά ὶστιν αἰτια τούτων και οὑ116

παρ' εν ονcΠ δυο εϊς τούτο τά πράγματα ἀφϊ-χται.: förgås f. hunger, λιμώ ἀπόλλχ>σθαι.: harmas, vredgas, blygas f. ngt, αχθεσθαι, χαλε-παίνειν, αϊσχύνεσθαὶ τινι 1. ini τινι.: ha anseende f. ngt, εὑδοκιμεϊν, δόξαν εχειν Ιπὶ, τινι.:

få stryk f. ngt, παiεσθαι, πληγάς λαβεiν Επi τινι.: prisa ngn f. ngt, υμνεϊν, Επαινεiν τινα Επi τινι. Vid vv., s. betyda prisa, tadla o. dylika, äfv. ofta εϊς m. acc. πρός m. acc. — Vid vv. "belöna", "straffa" o. d., ofta gm ἀντi m. gen. 1. bl. gen. — Vid vv. "frukta" o. d., περi m. gen. (1. dat.), υπέρ m. gen. — Se de särskilda vv. — b) Vid fråga om ett ändamål nyttjas mest Επi m. dat. εις m. acc. äfv. ενεκα m. gen. stundom διά m. acc.: f. vinning, Επi τω κέρδει. Επi πλεονεξiα.: vara besoldad, samlad f. ngt, μεμισθώσθαι, συνειλέχθαι Επi τινι.: sammanskjuta penningar f. kriget, χρήματα συμβάλλεσθαι είς τον πόλεμον.: sold f. 2000 legosoldater, εις δισχιλιους ξένους μισθός.: nyttig f. ngt, χρήσιμος εις τι.: f. hd? εϊς τi; ϊνα τi (neml. γένηται).: vi hafva ofta gjort fälttåg f. Grekernas frihet, τής τών Ελλήνων ενε-xα Ελευθεριας πολλάκις στρατειας Εποιησάμεθα. — f. att, se Att. c) = så vidt beror, ankommer på: gm κατά m. acc. 1. omskr. t. ex. f. dne äga vi frihet att belöna våra vänner, σχολή Εστiν ή-μϊν τό κατά τούτον (εϊναι) εὐ ποιεϊν τούς φiλους.: i. mig kunnen J göra detta, οὑ κωλύω Εγώ υμάς τούτο ποιεϊν. ποιείτε τούτο, τό γ' Εμόν ού κωλύει.: f. min del, se Del. 7) i fhde till, efter måttet af: κατά m. acc. ἀνά 1. κατά λόγον τινός.: ofta gm omskr. t. ex. dne upppställde f. sin makt de fleste ryttarne, ούτος κατά λόγον τής δυνάμεως τούς πλείστους ιππέας ἀπεδεiκνυσεν.: dta är icke f. dig, οὑ κατά σε τούτο, äfv. σου.: det är

för svårt f. mig o. dig att uttänka, μεiζω ή κατy Εμε και σε Εξευρεϊν 1. ή ώστε Εμε και σε Εξευρεϊν. Jfr Alltför.: f. d. korta tiden har han inhämtat mycket, πολλά μεμάθηκεν ως Εξ ολiγου ἀρξά-μενος.: Brasidas, f. att vara Lacedæmonier, saknade icke vältalighet, Βρασiδας ουκ ήν αδύνατος, ώς Λακεδαιμόνιος, εiπεϊν. : f. sina krafter har han synbarligen uträttat mycket, πολλά φαiνεται διαπραξάμενος τήν δύναμιν αυτού σκοπούντι. 8) m. afseende på: πρός, εις m. acc. t. ex. hysa vänskap f. ngn, φιλικώς διακεϊσθαι πρός τινα.: vänskap f. ngn, φιλiα εις τινα. Ofta bl. intressets dat. (com. 1. incom.) t. ex. ngt är nyttigt f. mig, Επιτήδειόν Εστi μοi τι. Εν καιρώ Εστi μοi w. — Äfv. m. andra præp. 1. m. bl. cas. obl. efter vv:s beskaffenhet, se dsa. Förbinder f. tvenne subst., återges det vanl. m. bl. gen. 9) framför predikatet efter vv. s. betyda "anse", "hålla", "förklara" o. d.: återgifves icke, t. ex. han förklarade hm f. förrädare, προδότην αυτόν εκρινεν. ελεγεν αυτόν προδότην εϊναι.: han förklarades f. förrädare, προδότηςΕκρiνετο. — Betecknar f. skenbarhet, föregifvande, öfversattes det m. ώς, ώσπερ (ών, ούσα, όν) 1. m. omskr. t. ex. han har mottagit myntet f. äkta, τό νόμισμα ώς 1. ώσπερ ἀχiβδηλον (ον) 1. ἀκiβδηλον εϊναι οιόμενος Εδέξατο. 10) i åtskilliga talesätt: år f. år, κατ' Ενιαυτόν. ἀνά πάν ε το ς. ετος Εξ έτους.: dag f. dag, καθ' εκάστην ήμέραν.: man f. man, κατ' ἀνδρα.: stycke f. stycke, εν καθ* εν. καθ' 'èν εκαστον.: f. det första, andra, tredje o. s. v., πρώτον (μέν), δεύτερον (δέ), τρiτον o. s. v.: f. denna gång, (efa)

τό γε παρόν.: f. en gång, (εϊσ)ἀπαξ.\ f. den gången, εις τότε.: f. i dag, εϊς τήμερον.: f. sig, Εφ1 εαυτού (t. ex. οἰκεϊν, εϊναι, ποιεϊν, πλειν, σκοπεϊν etc.). Ιδiα. αὐτός, ή, ό. μόνος, 3.: bof. sig, äfv. χωρiς οἰκεϊν.: i o. f. sig, (αυτό) καθ' αιiτό. εϊλι-κρινώς.: hd f. en, se Hvem. — Obs. Det s. här ej finnes upptaget sökes under de ord, hvilka konstrueras m. "för".

För (adv.), se Alltför.

För (på ett fartyg), se Framstam.

För (adj), se Stark, Kraftfull.

Föra, i allmht ἀγειν. 1) leda, a) om lefvande varelser, ἀγειν τινά εϊς, πρός, Επi τι. ήγεϊ-σθαi τινι. = beledsaga, προπέμπειν τινά.: f. ngn en väg, ἀγειν τινά όδόν.: f. ngn i fängelse, ἀ-πάγειν τινά (εις τό δεσμωτήριον).: f. ngn till döden , ἀγειν 1. ἀπάγειν τινά τήν Επi θανάτω.: f. ngn inför domstol, ἀπάγειν (εϊσάγειν, draga, = anklaga) τινά εις τούς δικαστάς.: f. ngn till ngn, προσάγειν τινά τινι, i hs hus, εϊσάγειν τινά πρός 1. παρά τινα.: f. en här, ἀγειν στρατιάν (både om anförare o. vägvisare).: f. framåt, προάγειν.: f. boskapen på bete, Ελαύνειν τά βοσκή ματα Επi τον νομό v. νέμειν τά βοσκή ματα. b) om liflösa föremål, ἀγειν. φέρειν. προάγειν (framåt).: vägen, spåren f., ή οδός, τά ϊχνη ἀγει 1. φέρει εις, πρός, Επi τι.: talet förer oss på sdnt, οι λόγοι ἀγουσιν ήμάς εις τά τοιαύτα.: det s. förer till lycksalighet, τά πρός εὐδαιμονiαν ἀγοντα 1. φέροντα.: f. (ngn) till ngt, se Föranleda, Förmå.: f. till minnes, till sinnes, i frestelse, i förderf, o. s. v., se d. oo. 2) förflytta, fortskaffa, ἀγειν, κομiζειν (t. ex. på fartyg, vagn). Jfr In-, Utföra.: f. till munnen, προσάγειν 1. προσφέρειν τω στόματι.: f. upp i luften, ἀναφέρειν, μετέω-ρον\. ἀνω φέρειν. ἀναρπάζειν (hastigt, våldsamt).: f. Öfver ngt, ὑπερβιβάζειν (öfver ett berg), διαβι-βάζειν (öfver en flod). 3) hafva på, med sig, φέρειν, εχειν (t. ex. δπλα).: om floder, 'εχειν. κατα-φέρειν.: f. m. sig, εχειν μεθ'

εαυτού, φέρεσθαι (för sin räkning, t. ex. σϊτον οικοθεν), m. pers. obj., άγειν.: f. i munnen, διά στόματος εχειν. 4) handtera, bruka, χρήσθαι. εχειν.: förstå att f. svärdet, Επίστασθαι 1. δεινόν εϊναι τω ξίφει χρήσθαι.: f. tyglarne, τάς ή νιας εχειν 1. μεταχειρί-ζεσθαι.: f. sdnt tal, τοιούτοις λόγοις χρήσθαι. τοιούτους λόγους ποιεϊσθαι.: f. smädeligt tal, λοι-δορία χρήσθαι. λοιδορεϊσθαι.: i. gyckel, oväsende o. s. v., se subst. 5) innehafva, förvalta, ofta m. εχειν; dock måste i allmht användas speciellare uttryck, lämpade efter subst. t. ex. f. regering, άρχήν εχειν. Εν άρχεϊναι. άρχειν. δε-σπόζειν.: f. befäl, ήγεμονεύειν, ηγεμόνα εϊναι. στρατηγεϊν. öfver ett fartyg, ναυαρχεϊν. νεώς προ-στήναι.: f. uppsigt, Επιστατεϊν. Επισκοπεϊν.: f. ett lif, βίον εχειν 1. ζήν.: f. krig, πολεμεϊν, o. s. v. 6) f. sig, m. βαδίζειν. τό σώμα εχειν.: f. sig väl, εύσχημονεϊν. εύπρεπώς βαδίζειν.: f. sig ss. en dräng, σχήμα εχειν ύπηρέτου.: f. sig rak, ορθόν εχειν τό σώμα.

Förafskeda, se Afskeda.

Förakt, καταφρόνησις, ή. καταφρόνημα, τό. υπεροψία, ή. ολιγωρία, ή. άμέλεια, ή. άτιμία, άδοξία, ή (ss. tillstånd, hri ngn lefver).

Förakta, καταφρονεϊν, ύπερφρονεϊν τίνος, ο-λιγωρεϊν τίνος, άμελεϊν τίνος (icke bry sig om). Εν ο ν δε νi λόγω] ποιεϊσθαι τινα. ονδένα λόγονFör aktar θ —Förbifart.

ποιεϊσθαι τίνος, ύπεροράν riva 1. τϊ. ατιμάζει ν τινά 1. τι. φαυλίζειν τινά 1. τι. — föraktad, (m. part. o.) άτιμος, 2. άδοξος, 2.

Föraktare, καταφρονητής, ου, ό. υπερόπτης, ου, ό. καταφρονητικός, υβριστικός, υπεροπτικός, ό.

Föraktfull, se Föraktlig 2).

Föraktlig, 1) som förtjenar förakt, κατα-φρονεϊσθαι άξιος, 3. ευκαταφρόνητος, 2. oJcféfoV άξιος, 3. ανάξιος, 2. κατάπτυστος, 2. φανλο;, 3. 2) föraktfull, καταγρονητικός, 3. υβριστικός, 3. ιi;ï£ροπτ*κ0£, 3.; behandla ngn föraktligt, άτιμά-ζειν τινά. iv άτιμία εχειν τινά. καταφρονεϊν τίνος. υβρίζειν τινά 1. ενς τινα. προπηλακίζειν τινά.: f. behandling, «ω?, £ προπηλακισμός, δ.

Föraktlighet, άτιμία, »J. φαυλότης, 77.

Förande, άγωγή, jJ. (i fängelse,

mest i särskild bet., se Lex.). προσαγωγή, jJ (till ngn), κομιδή, ή (förflyttande), χρήσις, χρεία, ή (brukande, t. ex. τωι/ δπλων, τον ξίφους): f. af befäl, regering, στρατηγία, άρχή, ή. I öfr m. vv.

Föranleda, a) ngt, αίτιον είναι τίνος, ένόï-dbVa» τ*. παρέχειν τι. κινεϊν, εϊσηγεϊσθαί τι. άρ-χειν τινός, ποιεϊν τι. έργάζεοθαί τι. b) f. ngn till ngt, αίτιον είναι 1. γίγνεσθαι τινί τίνος, ά-φιορμήρ γίγνεσθαι τινί τίνος, παρορμάν τινα πρός 1. εϊς τι. πρόφασιν παρέχειν τινί τίνος, κινεϊν τινα πρός\. εις τι.: jag finner mig föranledd, συμβαίνει μοι m. inf. Se vidare Förmå.

Förauledning. se Anlednin g.: på ngns f., κελεύοντος 1. παρορμώντός τίνος, διά τινα.: utan f., εκοντi. εκούσια, άφ* εαυτού, άπό ταντομάτου. αυτόματος, 2. ούδενός κελεύόαντος.

Föranlåta, se Föranleda b).

Föranstalta, κατασκευάζειν, παρασκευάζειν (träffa anordningar, förberedelser), μηχανάσθαι (konstmässigt 1. listigt), συντιθέναι (hopsätta, anstifta). έπιμελεϊσθαi (draga försorg om), (cfïα)-πράττειν (gmdrifva, utföra), ποιεϊν (åstadkomma). αίτιον είναι (föranleda).: f. täflingslekar, ποιεϊν, καθιστάναι, τιθέναι αγώνας.: hjelpa till att f. om ngt, συγκατασκευάζειν τι.

Föranstaltande, κατα-, παρασκευή, ή. f. öfr. gm vv.

Förarbeta, κατεργάζεσθαι. έξεργάζεσθαι. κα-τασκευάζειν.: f. maten (s. man förtärt), έκπονεϊν. — f. sig, υπερπονεϊν. άποκάμνειν έργαζόμενον.

Förarbete, προπαρασκευαστικόν έργον, τό. προπαρασκευή, ή. προμελέτησις, ή. προάγων, ω-νος, ό (föröfning).

Förare, ἀγωγός, ὁ. ἡγεμών, όνος, ὁ (både anförare o. vägvisare), καθηγεμών, όνος, ὁ (vägvisare). πομπός, προπομπός, δ (ledsagare), f. öfr. partt.

Förarga, ἀνιάν. λυπεῖν. δάκνειν. κνίζειν. Jfr Förtörn a.: förargas 1. f. sig, δάκνεσθαι, δυς-κολαίνειν, δυσθυμεῖν, δυσχεξαίνειν, ἀχθεσθαι, ἀσχάλλειν, ἀγανακτεὶν, χαλεπως 1. βαρέως φέρειν τινὶ 1. ἐπὶ τινι 1. m. part. (äfv. ει, ὡς, δτι). — förargad, δύσθυμος, 2. δυσάρεστος, 2. σκυθρωπός, 3 o. 2.: se f. ut, σκυθρωπάζειν.

Förargelse, ἀγανάκτησις, ἡ. λύπη, ἡ. ἀχος, τό. αηδια, ἡ. δυσθυμία, ἡ. οργή, ἡ. πρόσκομμα, τὸ (anstöt).: af f., υπ* οργής, ἀχθεσθείς, ἀγαν ακτήσας. : göra ngn f., δυσθυμίαν 1. πράγματα παρέχειν τινί. ἐνοχλεῖν τινι.: ha f., πράγματα εχειν. Jfr Föreg.

Förarglig, λυπηρός, 3. ανιαρός, 3. ἀγανα-

κτητός, 3. δυσχερής, 2. ἀηδής, 2. βαρύς, 3. χαλεπός, 3. δύσκολος, 2. δυσάρεστος, 2 (bl. om pers.). Jfr Anstötlig.

Förarglighet, 1) ss. egenskap: δυσχέρεια, η. ἀηδία, ἡ. βαρύτης, χαλεπότης, ἡ. δυσκολία, δυσαρέστησις, ἡ (bl. om pers.), f. öfr. adjj. Jfr Anstötlighet. 2) ss. sak, se Förtret.

Förband, ἐπίδεσμος, δ. ἐπίδεσις, ἡ. κατά-δεσμός, ο. λαμπάδιον, τό. σκέπαρνον, τό.: an-lägga ett f., ἐπι-, καταδεῖν.

Förbanna, καταράοθαι, ἐπαράσθαι, ἀράσθαι. ἀράν ἐπεύχεσθαί τινι. κατεύχεσθαί τίνος. — förbannad, κατάρατος, ἐπάρατος, 2. μιαρός, 3. κάκιστος, 3.

Förbannelse, 1) eg., ἀρά, κατάρα, ἡ. κά-τευγμα, τό: en f. hvilar deröfver, ἐπάρατόν i-στιν.: nedkalla f., se Förbanna, b) ogudaktiga svordomar, ἀρά, ἡ. βλασφημία, ἡ. λόγος ἀσεβης και ἀνόσιος. 2) plågoris, ἰρινύς, ὑος, ἡ. ἀ-λάστωρ, ορος, ὁ. ολεθρος, ὁ.

Förbarma sig, ἰλεεῖν, κατελεεῖν. συμπάσχειν. οἲκ τείρειν.

Förbarmande, se Medlidande.

Förbehåll, ὑπόθεσις, ἡ. σύμβασις, ἡ, αξίωμα, τὸ (fordran).: m. f. att, ini τώ m. inf. ω 1. ἰφ* ὥτε m. inf. 1. fut. ind.: göra tysta f., ἀποκρύπτεσθαι. νποστέλλεσθαι.

Förbehålla sig, καταλείπεσθαι ἑαυτώ. ἐξαί-ρετον ποιεῖσθαι (undantaga), ἀξιούν m. inf (fordra ss. billigt).: denne ensam är förbehållet att både säga o. göra hd han behagar, τοιίτω μό-νω ἐξαίρετόν ἐστι και λέγειν και ποιεῖν δ τι αν βούληται.

Förbehållsam, ευλαβής, 2. κρυχρίνους, 2.: vara f., εὐλαβεῖσθαι. ὑποστέλλεσθαι.

Förbehållsamhet, ευλάβεια, ἡ. τὸ κρυιρί-νουν.: utan f., μηδὲν ἀποκρυπτόμένος, ἀπλώς.: tala utan f., μηδέν ὑποστειλάμενον λέγειν, παρ-ρησιάζεσθαι.

Förbemäld, -benämnd, se Bemäld.

Förbereda, (προ)παρασκευάζειν. προκατασκευ-άζειν. (προ)ετοιμάζειν. προδιοικεῖν. προευτρεηίζειν. προοδοποιεῖν τινι (bana väg för ngt), προγυμνά-ζειν τινά (förut öfva).: f. ngn till undervisning, προπαιδεύειν τινά.: f. ngn på ngt, προπαρασκευ-άζειν τήν γνώμην τινός (i afs. på sinnesstämning).: f. sig på ngt, (ἐκ)μελετάν τι. παρασκευάζεσθαι πρός, ἰπί τι, ὡς ἐπί τι 1. ölf m. part.

Förberedelse. (προ)παρασκευή, ἡ. προκατα-σκενή, ἡ. (προ)διοίκησες, ἡ. προγυμνασία, ἡ. μελέτη, ἡ. προμελέτησες, ἡ. προγνμνασμα, τό.

Förbi, παρά (m. acc.), mest i smnsättningar. t. ex. passera, komma f. ngn, παραλλάττειν, πα-ραμείβεσθαι, παριέναι τινά.: fara f., παρελαύ-νειν, παραφέρεσθαι, παρακομίζεσθαι, παραπλεῖν (till sjös) παρά m. acc. 1. bl. acc.: flyga f., πα-ραπέτεσθαι, παραφέρεσθαι.: föra f., παράγειν, παρακομίζειν, παραπέμπειν παρά τι,: simma f,, παρανήχεσθαι.: springa f., παραθεῖν, - τρέχειν. δρόμω παραφέρεσθαι.: smyga f., λανθάνειν πα-ριόντα.: vara f. (till tiden), παρεληλυθέναι. πα-ροιχεσθαι.: det är f. m. mig, οἴχομαι. (ἀπ)όλωλα. ερρει τὰ ἐμά.

Förbida, μένειν, ἀνα-, περί-, ὑπομένειν προσδοκἀν.

Förbidan, μονή, ἡ. προσδοκία, ἡ.

Förbifart, πάροδος, ἡ. o. m. vv. se Följ.118

Förbigå— Förbud.

Förbigå, 1) eg., παριέναν (-ἐρχεσθαι), παρο-δεύειν, παραπορεὑεσθαἰ τι 1. παρά τι. παραμεἰ-βεσθαἰ τι. 2) fig-, ej nämna, παραλείπει*, πα-ριέναι (-ἱημι)· Εάν.

Förbigående, πάροδος, ἡ. o. gm νν.: i f., Εκ παρόδου, Εν παρόδψ.: hd jag i i. yttrade, ο παριών τω λόγω ετυχον ειπών.

Förbinda, 1) binda fore, om, περιδεῖν, κα-ταδεῖν (t. ex. τους οφθαλμούς, äfv. περικαλὑπτειν τ. ὀφθ).: om sår, Επιδεῖν.: ett icke förbundet sår, ἑλκος ἀνεπἰδετον.: f. en sårad, θεραπεὑειν τετρωμένον, 2) förena, συνάπτειν, ουναρμόττειν. ζευγνὑναι, συζευγνὑναι. δεῖν, συνδεῖν. συνιστά-ναι. εχειν τι μετἀ τἰνος (f. en egenskap m. en annan). : f. m. sig, προσλαβεῖν. παραστήσασθαι (ett fiendtligt parti) —förbunden, συναφής, 2. συνεχής, 2.: vara förbunden m. ngt: εχεσθαἰ τἰνος (i rummet). είναι μετἀ τἰνος (både i rum o. tid), συμ-πεφ>υχέναι τινἰ (af naturen), πρόσεστι, επεστι, προσμέμιχταἰ τἱ τινι. παρέπεόθαἰ τινι. ἀχόλου-θον 1. συνεπόμενον εχειν τι.: vara förbunden m. fara, κινδυνον εχειν. Επικἰνδυνον είναι.: vara gm slägtskap förbunden m. ngn, προσήχειν τινἰ τω γενεἰ, συγγενή είναι τινι. — f. sig m. ngn, συνἰ-στασθαἰ τινι. ἱστασθαι μετἀ τἰνος, προστἰθεσθαἰ τινι. σὑμμαχον γἱγνεσθαι τινι.: f. sig mot ngn, ϋυνἰστασθαι Επἰ τινα.: gm äktenskap f. sig m. ngn, σνζεὑγνυσθαι. 3) förpligta, χατέχειν τινἀ. χαταλαμβάνειν τινἀ (t. ex. ορχω).: jag är förbunden till ngt, ἀνάγχη μοι ποιεῖν τι. δἰκαιος ειμἰ ποιεῖν τι. προς-, χαθήχει μοι ποιεῖν τι. χρή με ποιεῖν τι. οφεἰλω ποιεῖν τι.: f. sig (göra sig förbunden) ngn, ἀναρτάσθαι, ἀναχτάσθαἰ τινα. χάριν χαταθέσθαι παρἀ τινι.: vara förbunden till tacksamhet mot ngn, ὀφεἰλειν τινἰ χάριν.: f. sig, ὑφἰ-στασθαι, ἀνα-, ὑποδέχεσθαι, Επαγγέλλεσθαἰ τι 1. m. inf συγγράφε σθαι (skriftligen gm kontrakt), jfr Lofva. — förbindande (om lag o, d.), χὑ-ριος, 3.: f. kraft, τὀ χὑριον. κράτος, τό. ἀξἰωμα, τό. — förbunden (gm förbund), σὑμμαχος, 2. ενσπονδος, 2 (innesluten i ett fördrag).: en f. stat, συμμαχἰς πόλις, ἡ.

Förbindelse, 1) förening, samband, σὑνα-ψις, συναφή, συνάφεια, ἡ. συμπλοκή, ἡ. συζυγία, ἡ. συνέχεια, ἡ. σὑνδεσμος, ὁ. κοινωνἰα» ἡ (gemenskap, beröring), εταιρἰα, ἡ (vänners, kamraters). σὑστασις, ἡ (smnrotning).: äktenskaplig f., γάμων σὑνερξις, ἡ. σὑζευξις, ἡ.: politisk f., εταιρεία, ἡ. jfr Förbund.: stå i f. m., συνή-φθαἰ τινι. Εξηρτήσθαἰ τἰνος, κοινὠνεῖν τινι. Επιμιξἰα χρήσθαι πρὀς τινα. Επιμἱγνυσθαἰ τινι 1. πρὀς, παρἀ τινα. jfr Förbinda 2).: icke stå i ngn f. m. ngt, μηδέν κοινόν εχειν τινἰ. μηδέν μετέχειν τινός, ουδέν μέτεστἰ μοἰ τἰνος, κεχωρἰ-σθαι τινὀς.: träda i f. m ngn, συνἰστασθαἰ τινι. προσμιγνὑναι τινἰ.: stifta en hemlig f., συνιστά-ναι εταιρεἰαν.; i f. m. ngn, συν τινι. ἀμα τινἰ. 2) förpligtelse,' τὀ προσήκον, καθήκον, δέον, ον-τος. ἀνάγκη, ἡ.: tacksamhetsskuld, οφειλομένη χάρις, ἡ.: ngt pålägger mig en f., προστάττει μοἰ τι. εις ανάγκην καθἰστησἰ μἑ τι.: skriftlig f., se Förskrifning.

Förbindlig, Επἰχαρις, 2. αἱμὑλος, 3. κεχα-ρισμένος, 3. θεραπευτικός, 3.

Förbindlighet, αιμυλἰα, ἡ. χάρις, ιτος, ἡ. ἀρεσκεἰα, ἡ. b) ss. handling, χάρις, ἡ. ευεργε-

σἰα, ἡ ευεργέτημα, τὀ.: visa ngn en f., εὑεργε-τεῖν τινα. χαρἰζεσθαἰ τινι.

Förbindning, Επἰδεσις, κατάδεσις, ἡ (af ett sår), θεραπεια, ἡ (af en sårad). Se f. öfr. Förband, Förbindelse.

Förbindningspartikel, σὑνδεσμος, ο.

Förbiresa, se Förbifart.

Förbistra, -ing, se Förvirra, -ring.

Förbittra, l)m. sak-obj., λνμαἰνεσθαι n. Ενοχλεῖν τινι. πικρό ν, π ικρότερον ποιεῖν. 2) m. pers .-obj., πικραἰνειν. (Εξ)αγριοὑν. Εξ-, παροργἰ-ζειν. παροξὑνειν.: förbittras, (Εμ)πικραἰνεσθαι. ὀργἰζεσθαι. χαλεπαἰνειν. ἀγανακτειν.

Förbittring, πικρἰα, ἡ, πικρασμός, ὁ. παροξυσμός, ὁ. οργή, ἡ. χαλεπότης, ἡ.

Förbjuda, ἀπαγορεύειν (ἀπειπεῖν). κωλύειν. οὐκ Εάν.: f. ngn att göra ngt, ἀπαγορεύειν τινὶ 1. τινὰ μὴ ποιεῖν τι. προστάττειν 1. παραγγέλλειν τινὶ μὴ ποιεῖν τι. κωλύειν τινὰ (μὴ) ποιεῖν τι. οὐκ Εάν τινα ποιεῖν τι. — förbjuden, απόρρητος, 2. οὐ θεμιτός, 3. οὐχ οσιος, 3. οὐ δίκαιος, 3.: det är förbjudet, οὐκ εξεστιν. οι νόμοι κω-λύουσιν.

Förblanda, se Förvexla.

Förblekna, (κατ)ωχριάν. λευκαίνεσθαι. fig., ἀμαυροῦσθαι, ἀπομαραίνεσθαι. ἀφανίζεσθαι. — förbleknad, ωχρός, 3. ἀμαυρός, ἀμυδρός, 3.

Förblifva, μένειν. δια-, καταμένειν. Επι-, παρα-, εμμένειν (på, vid, i ngt), διάγειν, δια-τρίβειν, Ενδιατρίβειν (fortfarande uppehålla sig). διατελεῖν, διαγίγνεσθαι m. part.

Förblinda, τυφλονν. καταγοητεύειν. παρά-γειν. παραφέρειν. (Εξ)απατάν. διαφθείρειν. — förblindad, τυφλός, 3.

Förblindelse, τυφλότης, ἡ. απάτη, Εξαπά-τη, ἡ. διαφθορά, ἡ.

Förbi om mera, σχηματίζειν. — förblomme-rad, Εσχηματισμένος, 3. αϊνιγματώδης, 2. αλληγορικός, 3.: framställa ngt på f. sätt, αἰνίττε-σθαί τι. Εν ὑπονοια λέγειν τι.

Förbluffa, Εκπλήττειν. Εμβροντάν. διαταράτ-τειν. — förbluffad, Εκπεπληγμένος, 3. Εκπλαγεις, εῖσα, έν. ἀπό-, εκ-, εμπληκτος, 2. καταπλήξω ήγος, ὁ, ἡ. Εμβρόντητος, 2. εκφρων, 2.

Förblända, se Blända.

Förblöda, εξαιμον γίγνεσθαι, λειφαιμεῖν. — förblödd, εξαιμος, 2.

Förborga, se Dölja.

Förbrinna, κατακαίεσθαι. καταφλέγεοθαι.

Förbruka, ἀναλίσκειν, κατ-, Εξαναλίσκειν. κατα-, διαχρήσθαι m. acc. (κατα)δαπανάν.

Förbrukning, ἀνάλωσις, ἡ. ἀνάλωμα, τό. δαπάνη, ἡ.

Förbrylla, se Förvirra.

Förbryta, a) f. sig mot ngn, ἀδικειν riva. ἀδιχον γίγνεσθαι περί τινα. jfr Fela. b) se Förverka.

Förbrytare, se Brottsling.

Förbrytelse, se Brott 3).

Förbråka, δια-, καταθραύειν. διαστρέφειν. Jfr Rådbråka.

Förbränna, (κατα)καίειν. καταφλέγειν. κα-ταπιμπράναι. πυροὺν.: halft förbränd, ἡμιφλεκ-τος, 2.

Förbränning, καύσις, κατάκαυσις, χατάφλε-

Förbud, ἀπαγὁ ρεύμα, τό. ἀπαγόρευσις, ἡ.Förbud — Fördrifva.

119

ἀπόρρηΰις, ἡ. ἀποχήρνξις, ἡ, -γμα, τὀ.: utfärda ett f., ἀποχηρύττειν μὴ ποιεῖν τι.

Förbud, προάγγελος, ο. προπεμφθείς ἄγγελος.

Förbund, συμμαχία, ὁμαιχμία, ἡ (krigsf., offensivt 1. defensivt). Επιμαχία, ἡ (bl. defens.).: sluta f., σπονδάς ποιεῖσθαι. σπένδεσθαι. συμμα-χίαν ποιεῖσθαι. Jfr Fördrag.

Förbygga, εμπροσθεν οικοδομεῖν. ἀπ οικοδομεῖν. διοικοδομεῖν. παροικοδομεῖν. b) f. sig, οἴκο-δομουντὰ χαταναλίσχειν τὴν οὐαίαν.

För by t a, μεταλαμβάνειν τι αντί τίνος.: förbytas 1. f. sig, se Förvandla.

Förbättra, διορθοὺν. Επανορθούν, -σθαι. μεθαρμόζειν. εϊς 1. Επι τὸ βέλτιον καθιστάναι.: moral. f., βελτίω ποιεῖν. μεταρρυθ μίζειν.: f. ngt skrifvet, μεταγράφειν, διασκευάζειν. Jfr Bättra.

Förbättring, Επανόρθωσις, διόρθωσις, ή. Επανόρθωμα, τό. — διασκευή, η.

Förbön, παραίτησις, ή. Εξαίτησις, ή.: inlägga f. för ngn, δεϊσθαι 1. δεήσεις ποιεϊσθαι υπέρ τίνος. παραιτεϊσθαι περί τίνος. Ιχετεύειν υπέρ τίνος.: på ngns f. göra ngt, παραπεισθέντα υπό τίνος 1. παραιτουμένου τινός ποιεϊν τι.

Fördel, συμφέρον, οντος, τό, αγαθόν, τό, ωφέλεια, ή, δνησις, ή, δφ>ελος, τό (allt, hvad s. är nyttigt), λήμμα, κέρδος, τό (vinning), χαρπός, ο (s. uppstår af ngt), χαιρός, ο (af omständigheterna beskärd).: hafva, draga f. af ngt, ώφε-λεϊσθαι άπό 1. εχ τίνος (υπό τίνος, af ngn), ώφέ-λειαν 1. άγαθά εχειν άπό 1. εκ τίνος, ωφέλεια εστι 1. γίγνεται μοι εχ τίνος, καρπούσθαί τι. χαρ-πόν λαμβάνειν άπό τίνος, άπολανειν τινός, κερ-δαίνειν Εκ 1. άπό τίνος, περιγίγνεται τί μοι εχ τίνος.: tillskynda, bringa ngn f., ώφελεϊν τινα. ώφέλειαν 1. άγαθά παρέχειν τινί. χέρδος 1. καρπό ν φέρειν τινί. συμφέρειν, λυσιτελεϊν τινι. οφε-λός Εστί μοί τίνος.: förskaffa sig fördelar, εύρίσχειν 1. διαπράττεσθαι Εαυτώ άγαθά.: iakttaga sin f., παραφυλάττειν τό συμφέρον. (παρα)τηρεϊν τον καιρόν.: bl. se på, söka sin f., τά εαυτού μόνον σκοπεϊν. πράττειν 1. σκοπεϊν μόνον τό ίδιον συμφέρον. φιλοκερδεϊν.: på smutsigt sätt, αισχροκερδή είναι, αϊσχροκερδεϊν. Εργολαβεϊν.: till f. för ngn, Επ' ωφελεία 1. Επ' άγαθώ τίνος, υπέρ τίνος, πρός τίνος.: använda ngt till sin särskilda f., εις τό ίδιον κατατίθεσθαί τι. — b) f. framför andra, πλεονέκτημα, τό. πλεονεξία, ή. προτέρημα, τό. : ha f., πλέον εχειν. πλεονεκτεϊν. προέχειν. Επί προτερήματος γίγνεσθαι, προτερεϊν.

Fördela, νέμειν, δια-, Επι-, κατανέμειν. κα-ταμερίζειν. διαδιδόναι. διαιρεϊν. διαλαμβάνει v.: f. gm lott, διακληρούν.: sins emellan f., διαιρεϊ-σθαι. δια-, κατανέμεσθαι. διαλαμβάνειν.: f. trupper, διατάττειν, άποτάττειν στρατιώτας.: i. land mellan nybyggare, κατακληρουχεϊν. άναδάσασθαι.

Fördelaktig, συμφέρων, ουσα, ον. σύάφορος, 2. ωφέλιμος, 2. λυσιτελής, 2. κερδαλέος, 3. αγαθός, 3. χρήσιμος, Επιτήδειος, 3 o. 2. καλός, 3.: vara f. för ngn, ώφελεϊν τινα. συμφέρειν, λυσιτελεϊν τινι. συμβάλλεοθαί τινι. κέρδος φέρειν τινί. προύργου είναι τινι. καιρόν εχειν τινί. ζν καιρώ είναι 1. γίγνεσθαι τινι. Ιπί καιρού 1. εΐς καιρόν γίγνεσθαι τινι.

Fördelare, διανομεύς, έως, ό. o. gm part.

Fördelning, διανομή, ή. νέμηΰις, ή. διάδο-4ις, η. διαίρεσις, η.: af land, αναδασμός, δ.

Fördenskull se Derföre.

Förderf, φθορά, διαφθορά, ή. άπώλεια, Ιξώ-λεια, ή. δλεθρος, ό. βλάβη, ή. λύμη, ή. κακόν, τό.: störta i f., διαφθείρειν, άπολλύναι τινά.: störta sig i f., εϊς άπώλειαν δούναι εαυτόν, b) moral., πονηρία, ή. κακία, ή.

Förderflig, ολέθριος, 2. φθαρτικός, 3. βλαβερός, 3. κακός, 3. δεινός, 3.

Förderfva, διαφθείρειν (både phys. o. moral.). άπολλύναι, διολλύναι. λυμαίνεσθαί τινα 1. τινί.

— förderfvad (moral.), διεφθαρμένος, 3. κακός, 3.: i grund f., Εξώλης, 2.

Förderfvare, διαφθορεύς, ό. vanl. gm part.: f. af ungdomen, δ τούς νέους διαφθείρων.

Fördjupa, 1) eg., βαθύνειν. κοιλαίνειν. 2) fig., καταδύειν, ιμβάλλειν (τινά τινι).: f. sig i ngt, ολον γίγνεσθαι πρός τινι. — fördjupad, a) eg., κοίλος, 3. εγκοιλος, 2. b) i tankar, σύν-νους, 2.: vara f. i ngt, δλον είναι πρός τινι,

Fördjupning, κοιλάς, άδος, ή. κοίλον, εγκοι-λον, τό. κοιλότης, ή. βάθυομα, τό. εισοχή, ή.

Fördom, δόξα ούκ ορθή, ή. οϊησις, ή.: ï. mot ngn, υποψία πρός τινα.: fatta en f., δόξαν ουκ ϊρθήν ελέσθαι 1. προλαμβάνειν. προδοξάζειν. προ-καταγιγνώσκειν.: hysa en f. mot ngn 1. ngt, ύποπτεύειν τινά 1. τι. προκατεγνωκέναι τινός.: ingifva ngn {., προκαταλαμβάνειν τινά. mot ngn, ύποπτον ποιεϊν τινα παρά τινι.

Fördomsfri, ού δεν προεγνωκώς 1. προλαβών.

— Ελεύθερος, 3. γενναίος, 3.

Fördomsfull, gm omskr. m. vv. under Fördom. δεισιδαίμων, 2 (bigott).

Fördrag, 1) traktat, συνθήκη, η. σπονδαί, αι. σημβόλαιον, τό (handelsfördrag).: sluta ett f. m. ngn, συντίθεσθαι, συμβαίνειν τινί 1. πρός τινα. συνθήκας 1. σπονδάς ποιεϊσθαι πρός τινα. σπέν-δεσθαί τινι, om ngt, τί.: hålla ett f.,

Εμμένειν ταϊς συνθήκαις 1. σπονδαϊς. Εμπεδούν 1. διαφυλάττει τάς συνθήκας 1. σπονδάς.: bryta ett i., παρά τάς συνθήκας ποιεϊν. λύειν τάς σπονδάς. ψεύδεσθαι συνθήκας.: öfverträda ett f., ύπερβαί-νειν 1. παραβαίνειν συνθήκας.: enligt f., κατά τάς σπονδάς. κατά τά συγκείμενα. Εκ τών συνθηκών. Εκ τών συγκειμένων. 2) tålamod, συγγνώμη, ή. πραότης, ή.: ha f. m. ngn, συγγνώμην εχειν 1. ποιεϊσθαι τινι (för ngt, τινός, πράως φέρειν τι).

Fördraga, φέρειν. ύποφ>έρειν. άνέχεσθαι. ύ-πομένειν. καρτερεϊν.: kunna f. ngt, καρτερικόν είναι τίνος 1. πρός τι. καρτερικώς εχειν πρός τι.: icke kunna f. ngt, ούχ ύπομένειν τι. φεύγειν τι. χαλεπώς 1. βαρέως φέρειν τι.

Fördragsam, συγγνώμων 2 (τινός, m. ngt.). συγγνωμονικός, 3. Επιεικής, 2. πράος 1. πραύς, 3. ευμενής, 2.: vara f., συγγνώμην εχειν. Επιει-κεία χρήσθμι.

Fördragsamhet, ευγνωμοσύνη, ή. πραότης, η. ενμένεια, ή. συγγνώμη, η.

Fördrifva, άπελαύνειν. Εξελαύνειν. άπωθεϊν. Εκβάλλειν. Εξανιστάναι. άποσοβεϊν (bortskrämma).: f. ur landet, ΕκβάΙλειν τινά (Εκ τής χώρας, τής πατρίδος), φυγαδεύειν τινά. Εκδιώκειν τινά.: fördrifvas ur staten, Εκ πίπτειν τής πόλεως, φυγείν Εκ τής πόλεως.: f. ngn fr. en position (i krig), Εκκρούειν τινά.: f. smärtor o. kslor i allmht, παύειν τι.: f. fruktan hos ngn, παύειν τινά του φόβου 1. φοβούμενον.: f. lättja gm stryk, τήν άργίαν πληγαϊς Εξαναγκάζ$ιν.: f. tiden, διατρί-βειν τον χρόνον.120

Fördrifvande — Föredraga.

Fördrifvande, άπελασία,ή. Εκβολή, ή. φυγή, ή.: ur sina bostäder, ανάστασης, Εξανάστασις, ή.: ur en besittning, Εξαγωγή, ή.: af oangenäma känslor, παύσις, ή - af tiden, διατριβή, ή. Ofta gm vv. t. ex. efter konungarnes f., Εκπεσόντων τών βασιλέων.

Fördrista sig, se Vaga.

För dr änka, se Dränka.

Fördröja, άναβάλλειν, -σθαι. μηκύνειν. βρα-δύνειν. διατρίβειν. παρατείνειν. προάγειν Επι μήκος.: det fallna regnet fördröjde deras ankomst, το γενόμενον ύδωρ Εποίησε βραδύτερον α ντο i) ς Ελθεϊν.: fördröjas, μέλλεσθαι. χρόνιον γίγνεσθαι.: f. sig, χρονίζϊίν. βραδύνειν. Ενδιατρίβειν (vid ngt).

Fördröjande, αναβολή, ή. τριβή, διατριβή, ή. μέλλησις, ή· μέλλημα, τό. Επίσχεσις, ή.

Fördubbla, διπλάσιον ποιεϊν. (άνα)διπλασιά-ζειν. διπλασιούν. (άνα)διπλούν.: f. sina steg, Επι-τείνειν τήν πορείαν. Jfr Oka.

Fördubbling, (άνα)διπλασιασμός, ό. άναδι-ηλωσις, ή.

Fördunkla, Επισκοτονν τινι (i alla bem.). (άπο)σκοτονν (beröfva ljuset 1. synförmågan), ά-μαυρούν (beröfva glans 1. synförmåga). Επισκιά-ζειν (beskugga), άποκρύπτειν (dölja).: f. ngn (i ära), παρευδοκιμεϊν τινα. ταπεινουν 1. κολούειν τήν δόξαν τινός.

Fördunklande, Επισκότησις, ή. σκότωσις, ή. άμαύρωσις, ή.

Fördunsta, se Bortdunsta.

Fördystra, se Förmörka.

Fördämma, προχοΰν, -χωννύναι. άπο-, προς-, συγχωννύναι. Εμφράττειν.

Fördämning, πρόχωσις, άπό-, πρόσχωσις, ή. εμφραξις, ή.

Fördölj a, se Dölj a.

Fördöma, κατακρίνειν. άποβάλλειν, άποδοκι-μάζειν (förkasta).: jag vill vara fördömd, om icke, κάκιστ' όλοίμην, ει μή. — fördömd, se förbannad.

Fördömelse, κατάκρισις, ή.

Fördöm lig, ἀξιος κατακρίνειν. αδόκιμος, 2. κακός, 3. φαύλος, 3. ποί/^ρό?, 3. ἀνόσιος, 2.

Före, se Väglag, Slädföre.

Före, πρό, πρόσθ-έν, ἐμπροσθεν, äfv. gm πρό-τερος, 3 (alla m. gen., om rum o. tid). Jfr Förut. — Ofta gm smnsättngr m. πρό. t. ex. springa f. (ngn), προτρέχειν, προθεϊν, προεκτρέχειν [τινός).: dö f. (ngn), προαποθνήσκειν [τινός).: ställa ngn f. (ngn), προτάττειν τινά (τινός).: vara, komma f. (ngn), είναι 1. γίγνεσθαι ἐμπροσθεν (τινός, äfv. fig.), προτερεϊν (τινός). φ>θάνειν (τινά). (ἀπο)λείπειν τινά. προέχειν (τινός), προλαμβάνειν τινά τής όδου. Äfv. gm omskr. m. ἡγεϊσθαι, προ-ηγεϊσθαί τινι 1. τινός m. part. (i local bet.) 1. φθάνειν τινά m. part. (i temp. bet.), t. ex. flyga, dansa, segla f. ngn, ἡγεϊσθαι τινι πετόμενον, χορεύοντα, πλέοντα.: i. ngn göra ngt, φθάνειν τινά ποιούντά τι.

Förebedjare, παραιτητής, ον, o. bättre m. vv. under Förbön.

Förebild, παράδειγμα, τό. πρότνπον, ἀρχέ-τύπον, τό. Jfr Efterdöme.

Förebilda, παράδειγμα εϊναί τίνος.

Förebringa, προφέρειν. ἀποφαίνειν. Επιδει-κνύναι. παρέχειν.: offentligen f., εις μέσον φέρειν, τιθέναι, προτιθέναι. Jfr Andraga.

Förebrå, μέμφεσθαι, ονειδίζειν, Εξονειδίζειν, Εγκαλεϊν, Επι τιμάν, Επιπλή ττειν, προφέρειν, Επι-φέρειν τινί τι. κατηγορεϊν τινός τι. κολάζειν τινά ποιοννtά τι. χρέγειν τινά Επί τινι.

Förebråelse, ἐγκλημα, κατηγόρημα, τό. κατηγορία, αιτία, ἡ (beskyllning), μέμψις, ἡ. ψόγος, ὁ (tadel). Επιτίμησις, ἡ, Επίπληξις, ἡ, Επι-τίμημα, τό (skarp f.). όνειδος, τό (skymfande, häftig). κόλασις, ἡ (tillrättavisning), νουθέτησις, ἡ, νονθέτημα, τό (föreställning).: göra ngn förebråelser, αϊτιάσθαί τινα. μέμψιν μέμφεσθαι 1. Επιφέ-ρειν τινί. Se Förebrå.: göra sig förebråelser, καταμέμφεσθαι εαυτόν.: jag får förebråelser f. ngt, Εγκαλούμαι Επί τινι 1. τινός 1. Εγκαλεϊται μοί τι. Επιτιμώμαι περί τίνος 1. Επιτιμάταί μοί τι. Εγκλήματα ἐχω Επί τινι 1. διά τι.: en f. träffar mig, αϊτίαν ἐχω 1. υπέχω.: göra sig skyldig till f. för feghet, oförstånd etc., ὀφλισκάνειν δει-λίαν, ἀνοιαν.: s. förtjenar f., Επονείδιστος, 2. αιτίας ἀξιος, 3.: fri fr. f., αναίτιος, 2, ἀμεμπτος,

2. ἀνέγκλητος, 2. ἀνεπίφθονος, 2.

Förebud, προσημασία, ἡ, σημεϊον, τό, σήμα,

τό (i allmht). τέρας, ατος, τό (i naturföreteelser). φήμη, ἡ (eg. i menniskotal 1. -ljud, sedan äfv. i aningar, drömmar, fåglars ljud o. d.). οιωνός, ο, οϊώνισμα, τό (eg. i fåglars flygt, sedan i allmht). οττα, ἡ (eg. i ljud, menniskors 1. fåglars, sedan i allmht). Ιερά, τά (i offerdjurs inelfvor).: lyckligt f., καλόν σημεϊον. αίσιος οιωνός, ur offer, καλά τά Ιερά.: olyckligt f., κακός 1. ἀναίσιος οιωνός, κακή otta.: s. innebär lyckligt f., αίσιος,

3. εύσημος, 2. καλός, 3. δεξιός, 3.: s. innebär olyckligt f., απαίσιος, 2. κακός, 3.: offer, s. ger lyckligt f., καλλιέρημα, τό.: anställa ett sdnt, καλλι,ερεϊν.: offret ger ett lyckligt, olyckligt f., γίγνεται, ού γίγνεται τά ἰδρά.; anse ngt för ett (lyckligt) f., οϊωνίζεσθαί τι. οιωνό v, äfv. εις οιω-νόν 1. πρός οιωνού τίθεσθαί τι.: anse f. ett o-lyckligt f., κακόν οϊωνόν τίθεσθαί τι. otteύεσθαί τι.: gm f. tillkännagifva, προσημαίνειν. b) se Förbud.

Förebygga, (fig.), προφυλάττεσθαί τι. ἀπο-ιΐροπήν εύρεϊν τίνος, προνοεϊσθαι 1. πρόνοιαν ποιεϊσθαί τίνος 1. μή γένηταί τι. προλαμβάνειν 1. προκαταλαμβάνειν, -σθαι τι. παρασκευάζεσθαι 1. μηχανάσθαι ὁπως μή γένηταί τι. b) se För-bygga.

Förebyggande, προφυλακή, ἡ. πρόνοια, ἡ.

Förebåda, (προ)σημαίνειν τι. οϊωνόν είναι τίνος. Jfr Förkunna.

Förebara, se Föregifva.

Föredrag, 1) ss. handling 1. sätt, προφορά, ἡ. λέξις, ἡ. Επίδειξις, ἡ (af ett konststycke).: ha ett lyckligt f., λέξει καλβ 1. λόγω καλώ χρήσθαι. 2) det föredragna talet, λόγος, ὁ o. λόγοι, οι. ρήσις, ἡ.: ett lärdt, snillrikt f., ακρόαμα, τό.: konstmässigt, ämnadt till prof på en förmåga, Επίδειξις, ἡ.: hålla ett f. öfver ngt, λόγους ποιεϊσθαι

περὶ τίνος, διελθεϊν τι λέγοντα, διαλέγε-σθαι περὶ τίνος.: hålla ett långt f., πολὺν εἰναι λέγοντα, πολλὰ διελθεϊν. μακρὰν ρήσιν 1. μακρὸν λόγον ἀποτείνειν. διά μακρῶν λέγειν.

Föredraga, 1) gifva företräde, åt ngt framför ngt, αἱρεϊσθαι τι πρὸ 1. ἀντὶ τίνος, äfv. μᾶλλον τίνος 1. ἢ τι. προαιρεϊσθαί τί τίνος 1. ἀντὶ τίνος. ἀνθαιρεϊσθαί τί τίνος, προτιμἀν τί τίνος, αγαπἀν τι πρὸ 1. μᾶλλον τίνος.: jag föredrager,Föredöme — Föreslå.

αἱρετώτερόν μοί Εστίν. [μᾶλλον) βοῦλομαι.: f. ngt framför allt annat, προ πάντων ποιεϊσθαί 1. ελέ-σθαι τι. 2) andraga, ἀναφέρειν τι εις, Επί, πρός τινα. εἰσηγεϊσθαί τί τινι. προτιθέναι τί τινι. λόγους προσφέρειν τινὶ περὶ τίνος. λέγειν τι πρός τινα 1. εις τινας. 3) utföra (ett tal), ἀιατίθε-σθαι, di-, cἰιεξιέναι (-έρχεσθαι), προφέρειν (λόγον).: i. ngt (i tal), ἀιιέναι, Εξ-, διηγεϊσθαι, λέγειν τι. ὁιαλέγεσθαι περὶ τίνος, jfr Utföra.

Föredöme, se EfterdSme.

Förefalla, tilldraga sig, προσπίπτειν. συμ-βαίνειν. γίγνεσθαι, συμπίπτειν (eg. samtidigt m. ett annat).: efter förefallande omständigheter, πρός τά συμπίπτοντα. Εκ τών ἀεὶ παρόντων 1. υπαρχόντων.: det plägar förefalla, φιλεϊ γίγνεσθαι. Se f. öfr. Förekomma.

Före finna, (ἀν)ευρίσκειν. καταλαμβάνειν.: förefinnas, ὑπάρχειν. εἰναι.

Föregifva, φάσκειν. προσποιεϊσθαι. προβάλ-λεσθαι. προφασίζεσθαι. σκήπτεσθαι.: falskeligen f., χρεὐΰεσθαι. Jir För ev än da.

Föregifvande, λόγος, o. o. gm vv.: enl. f., λόγω (mots. εργω). Jfr Förevändning.

Föregå, 1) eg., προϊέναι. προπορεὐεσθαι. προάγειν. (προ-, Εξ)ηγεϊσθαί τινι. πρότερον 1. εμπρο-σθεν πορεὐεσθαί τίνος.: i en procession, προπομ-πεὐειν τινός.: f. ngn i ngt, ηγεμόνα εἰναι τινὶ τίνος, ἡγεισθαί τινὶ τίνος. 2) i tiden, προγίγνε-σθαι. προϋπάρχειν. πρότερον 1. πρόσθεν γίγνεσθαι.: efter föregången ransakning, γενομένης τής κρίσεως. 3) vara fore, εἰναι πρὸ τίνος 1. πρότερον τίνος. 4) hända, γίγνεσθαι, συμβαίνειν. πράττεσθαι.: ngt föregår m. ngt, γίγνεταί τι περί τι.: ngt föregår, γίγνεται, πράττεται, Επιτελεῖταί τι. ἀποβαίνει τι. — föregående, πρότερος, 3. ὁ, ἡ, τὸ πρόσθεν. προγεγενημένος, 3. προϋπάρχων, ουσα, ον. παρελθών, ουσα, όν (förfluten).: under f. natten, (Εν) τ$ πρόσθεν νυκτι.: den f. tiden, ὁ πρόσθεν χρόνος.: under d. f. tiden, πρότερον. Εν τω εμπρόσθεν χρόνω. τον παρελθόντα χρόνον.: d. f. dagen, ἡ προτεραία (ημέρα).: d. f. berättelsen, ὁ προειρημένος 1. πρότερον λεγόμενος λόγος, ὁ εμπροσθεν λόγος, ὁ πρότερος λόγος (mots. en följande 1. sednare).

Föregångare, se Företrädare.

Förehafva, Επινοεϊν. ὐιανοεϊσθαι. μηχανάσθαι. Επιχειρεϊν. Ενθυμεϊσθαι. μελετάν. παρασκευάζειν. μεταχειρίζεσθαι. πράττειν. εχειν ἀμφὶ 1. περί τι.: f. ngt mot ngn, Επιβουλεὐειν τινί.

Förehafvande, Επινόημα, τό. διάνοια, ἡ. διανόημα, τό. γνώμη, ἡ. Επιχείρημα, τό. πρά-ξκ, V-

Förehålla, se Föreställa, Förebrå.

Förekalla, καλεϊν. προσκαλεϊσθαι. μεταπέμ-πεσθαι. Jfr Instämma.

Förekasta, se Förebrå.

Förekomma, 1) tr., a) göra ngt före en annan, φθάνειν τινά m. part. προτερεϊν, προλαμ-βάνειν τινός, b) se Förebygga. 2) intr. a) anträffas, förefalla, προσπίπτειν. ἀπαντάν. συμβαίνειν. γίγνεσθαι, πράττεσθαι.: ngt förekommer för mig, Επι-, Εντυγχάνω τινί. καταλαμβάνω, προς-πίπτει, ἀπαντα μοί τι. Jfr Förefalla, b) synas, förefalla, δοκεϊν, κινδυνεὐειν (m.inf.), φαι-νεσθαι, Εοικέναι (m.part.).: det f. mig, som om jag, δοκώ μοι m. inf διανοούμαι ως m. part. — förekommande, ἀρεσκος, 3. θεραπευτικός, 3.

πρόθυμος, 2. Επίχαριζ, 2.: f. väsende, ἀρεσκεια,ἡ.

För ely sa, προφαίνειν τινί. δαδουχεϊν τινι. λὐχνον προφέρειν τινί.: f. m. sitt exempel, λαμ-πρόν παράδειγμα εἰναι 1. εαυτόν παρέχειν.

Förelägga, 1) framlägga, προτιθέναΐ. παρα-τιθέναι. προβάλλειν, προτείνειν (t. ex. Ερώτημα, αίνιγμα).: vid bordet, Επινέμειν, διανέμειν τινί τι. παρατιθέναι (framsätta).: f. till afgörande, Επιτρέπειν τινί τι.: f. ngn ett val, προτιθέναι τινί αΐρεσιν. 2) bestämma, τάττειν. καθιστάναι. προτιθέναι. προς-, Επι τάττειν· κελεύειν.

Föreläsa, άναγιγνώσκειν. ύπαναγιγνώσκειν. παραναγιγνώσκειν (ish. till jemförelse), άναλέγε-σ&αι.: — hålla föreläsningar, se Föreläsning.

Föreläsare, άναγνώστης, ύπαναγνώστης, ου, ό.

Föreläsning, 1) uppläsande, άνάγνωσις, ή. 2) föredrag, άκρόασις, ή. δεΐξις, ή. Επίδειξις, ή. λόγοι, οι.: hålla f. för ngn, λόγους 1. άκρόασιν ποιεΐσθαί Επί τίνος.

F ö r e 1 ö ρ a, a) eg., προτρέχειν. προθεϊν. b) se Föregå.

Förelöpare, πρόδρομος, ό.

Föremål, χρήμα, πράγμα, τό. jfr Sak.: f. för behandling (i tal 1. skrift), νπόθεσις, ή. λόγος, o. jfr Ämne. — Ofta uttryckes det icke gm särskildt ord. t. ex. philosophiens f., τά τής φιλοσοφίας 1. τά περί τήν φιλοσοφίαν.: sjöyrket är ett f. för konst, τό ναυτικόν τέχνης Εστιν.: vara f. för kärlek, begär, Εράσθαι, Επιθυμεΐσθαι.: f. för kärlek, τό Ερώμενον 1. ού Εράταί τις, äfv. bl. ερως, ωτος, ό.: f. för hat, smälek, μΐσος, όνειδος τό.

Förena, 1) tr., a) sammanföra till ett, συνά-γειν (εις ταυτόν). (σνμ)μιγνύναι (smnblanda). b) se Förbinda 2). c) se Förlika. 2) ref., f. sig a) på ett ställe, εις ταύτόν 1. εϊς εν συνελ-θεϊν. ομού 1. άμα 1. καθ' εν γίγνεσθαι, συμμι-γνύναι. προσμιγνύναι. b) se Förbinda 2).

Förening, se Förbindelse.

Föreningsband, -länk, σύνδεσμος, ό. τό συνάπτον, συνδέον, συνέχον. κοινωνία, ή.: utgöra f., se Förbinda 2).

Förenkla, άφελέστερον 1. άπλούστερον ποιειν 1. κατασκευάζειν.

Förenlig, άρμόττων, συναρμόττων, ουσα, ον. όμοιος, 3. άκόλουθος, 2.

Förenämd, se Bemäld.

Föresats, προαίρεσις, ή. γνώμη, ή. διάνοια, ή. βουλή, ή.: fatta en föresats, se Föresätta sig.: vidhålla en f., Εμμένειν τ»} γνώμρ. τής· αυτής γνώμης είναι.

Förese, se Förutse.

Föresjunga, προάδειν. ήγεΐσθαι τής ωδής. Ενδιδόναι 1. Εξάρχειν τό μέλος.

Föreskjuta, Επιβάλλειν, Εμβάλλειν (t. ex. τον μοχλό ν).

Föreskrift, πρόσταγμα, Επίταγμα, τό. πρόγραμμα, τό. προγραφή, ή. ορος, ό. κανών, όνος, ό. νόμος, ό.: ge föreskrifter för ngt, διδάσκειν, προστάττειν ως χρή ποιειν τι.: följa ngns föreskrifter, πείθεσθαι 1. πειθαρχεϊν τινι.

F ore skrifva, τάττειν. Επι-, προστάττειν. (δι)-ορίζειν.: i. lagar, νόμους τιθέναι 1. τάττειν 1. γράφειν.

Föreslå, προτιθέναι. συμβουλεύειν. εϊσηγεΐ-σθαι. παραινεϊν. λέγειν, προβαλλεσθαι (till ett embete).: f. ngn ngt, λόγους προσφέρειν τινί περί

16122

τίνος. παραινεί», συμβουλεύειν, νποτι&έναι nvi Tf. προχαλεΐα&αί ηνα εις, Επί,^ πρός η, äfv. bl. τί.: f. ngn till fältherre, προβάλλεσ&αί ηνα στρα-τηγόν. Jfr Förslag.

Förespegla, προτείνειν, προφαίνειν nvi τι. φενακίζειν 1. άπατάν ηνα λέγοντα η. σκηνικεύε-σ&αί τινί η.

Förespegling, φενακισμός, o. πλάσμα, τό. απάτη, ή. ψευδείς 1. κενοί λόγοι, οι.

Förespråkare, παραιτητής, ου, ό. κηδεμών, όνος, ό. προήγορος, ό. Jfr Försvarare.

Förespå, se Förutsäga.

Förestafva, ὑποβάλλειν, ὑπαγορεύειν, ὑφ-, Εξηγεϊσβ-αί τινί τι.

Förestå, 1) intr., i tiden, προκεϊσ&αι. Επικεϊ-σ&αι. ιν-, Εφεστάναι. ιπιέναι. ΕπιφέρεσΘ-αι. μέλλειν. εσεσ&αι. Επιμένειν τινά.: omedelbart förestående, μέλλων και όσον οϋπω παρών 2) tr., προεστάναι τινός, προστατεϊν 1. προστατεύειν τινός. Εφεστάναι τινί. Επιστατειν τινι 1. τινός, άρ-χειν τινός, είναι ιπί τινι. τεταγμένον είναι ιπί τινι. ήγεϊσ&αί τίνος, διοικεϊν τι (förvalta).

Föreståndare, προστάτης, ιπιστάτης, ου, ό. άρχων, οντος, ό. ιφεστώς, ώτος, ό. ήγεμών, όνος, ό. ιπίτροπος, ό.: stundom gm smnsättningar m. άρχειν. t. ex. f. för presterna, άρχιερεύς, έως, ό.: f. för en demos, ett gymnasium, δήμαρχος, γυμνασίαρχος, ό.: sätta ngn till f. öfver ngt, προϊ-στάναι τινά τίνος, ιφιστάναι τινά τινι 1. ιπί τινι. ποιεϊν, κα&ιστάναι, τάττειν τινά ιπί τινι. κα&ι-στάναι τινά άρχοντα τίνος, ιπιτρέπειν τινί τι.: en föreståndares befattning, προστατεία, ή. προστασία, ιπιστασία, ή. ιπιτροπεία, ή. άρχή, ή.

Föreställa, 1) presentera, συνιστάναι τινά τινι. προσάγειν τινά τινι. 2) se Framställa 3).: om skådespelare, υποκρίνεσ&αι. μιμεϊσ&αι.: hd skall dta f., τί τούτο (&έλει 1. βούλεται); 3) representera, είναι άντί τίνος 1. ιν μέρει τινός, τήν τάξιν τινός εχειν 1. άντί τίνος τετάχ&αι. 4) göra föreställningar, νου&ετεϊν τινά m. inf. ύπο-μιμνήσκειν τινά τι παριστάναι τινί τι. διδά-σκειν τινά τι. παραινεϊν τινί τι. 5) refl., göra sig en föreställning om ngt, προτυπούσ&αι, ύπο-τυπούσ&αι. παρίστασ&αι. ιννοεϊν. ύπονοεϊν. ύπο-λαμβάνειν. εϊκάζειν. εννοιάν τίνος λαμβάνειν, εικασία καταλαμβάνειν. δοξάζειν. φαντάζειν (helst i pass. vändning).

Föreställning, 1) presentation, σύστασις, ή. προσαγωγή, ή. 2) på theatern, &έα, ή. δράμα, τό. διδασκαλία, ή (ett styckes uppförande gm författaren, i det denne inöfvar skådespelarne).: gifva en theatralisk f., Επιτελειν &έαν. διδάσκειν δράμα (om författaren). 3) gm bildande konst, se Framställning 3). 4) förmaning, νου&έ-τησις, ή. νου&έτημα, τό. παραίνεσις, ή.: göra föreställningar, se Föreställa 4).: mina föreställningar äro fruktlösa, νον&ετών 1. παραινών ούδεν εις πλέον ποιώ, vinna gehör, πείθ·ω. 5) själens, φαντασία, ή. φάντασμα, τό. ιδέα, ή. δόξα, ή. έννοια, ή.: tom, falsk f., κενή δόξα. άλλοδοξία, ή.: riktig f., άλη&ής 1. όρ&ή δόξα.: göra sig en f. om ngt, se Föreställa sig.: ha en f. om ngt, εννοιάν τίνος εχειν.: icke haf. om ngt, ουκ ιννοεϊν τι.: ha en riktig f., όρ&ήν δό-ξαν εχειν. όρ&ώς 1. ορ&ά δοξάζειν. οϊεσ&αι άλη-&ή.: ha en oriktig f., άλλοδοξειν.: det, hrom man har f. 1. s. i f. existerar, νοητός, 3. νοούμενος, 3.

Föreställningsförmåga, τό φανταστικόν. το νοητικό ν. νόησις, ή.

Föresväfva, παρίστασβ·αι. ιπέρχεσ&αι.

Föresyn, se Efterdöme.

Föresäga, se Förestafva, Förutsäga.

Föresätta, 1) tr., se Förelägga. 2) refl., f. sig, fatta en föresats, προτί&εσ&αι. ύποτί&ε-σ&αι. προαιρεϊσ&αι. βουλεύεσ&αι. διανοεϊσ&αι. γνώ-μην ποιεϊσ&αι.

Företag, έργον, τό. πράγμα, τό. πράξις, ή. Επιχείρημα, ιγχείρημα, τό.: krigiskt f., στρατεία, ή. στόλος, ό. πολεμική πράξις, ή.: ett lyckligt f., εύπράγημα, τό. κατόρθωμα, τό.: ha lycka i sina f., εύπραγεϊν.

Företaga, προχειρίζεσ&αί τι. Επι-, Εγχειρεϊν τινι. άπτεσ&αί τίνος. Επιβάλλεσ&αί τι. Ενίστασβ·αί τι. όρμάσ&αι πρός 1. Επί τι. ποιεϊσ&αί τι (t. ex. στρατειαν.): f. ngt mot ngn, Επιχειρεϊν τινι. πει-ράσ&αί τίνος, πράττειν τι πρός 1. περί τινα 1. κατά τίνος.: hd skall jag f. m. hm? τί χρήσομαι αύτώ;: icke f. ngra utomordentliga åtgärder m. 1. mot ngn, μηδέν νεώτερον ποιεϊν περί 1. εις τινα.

Företagande, Επι-, Εγχείρησις, ή. ορμή, ή. i. öfr. gm vv.

Företagsam, se Driftig, Djerf.

Företal, προοίμιον, τό. πρόλογος, ο.: skrifva ett f., προοίμιον κατασκευάζειν.: i företalet orda, προοιμιάζεσ&αι.: utan f., άπροοιμίαστος, 2.

Förete, προ-, Εκφέρειν. ἀπο-, Επιδεικνύναι. ἀποφαίνειν.: = innebära, hafva, εχειν. προς-, επε-στί τί τινι.: saken företer de största svårigheter, χαλεπώτατον φαίνεται 1. Εστι τὸ πράγμα.

Företeelse, φάντασμα, τό. φάσμα, τό. εἴ-δωλον, τό. ὀψις, ή. φαινόμενον, τό. — πράγμα, τό. γιγνόμενον, τό (tilldragelse).: en besynnerlig, sällsam f., πράγμα ἀλλόκοτον. καινόν τι.: utomordentlig f., τέρας, ατος, τό.: f., som innebär ett förebud, σημεῖον, τό.

Företräda, 1) träda fram inför, προ-, προς-, παριέναι. 2) gå före i rum 1. tid, se Föregå. 3) fylla ngns plats, χώραν τινός (νπ)έχειν. τάξιν τινός (παρ)έχειν. Εν μέρει 1. τάξει τινός είναι, είναι ἀντί τίνος.

Företrädare, i ett embete, ο πρότερον ων Εν τirj ἀρχ%.: ngns f. i regeringen, ο πρό τίνος εχων τὴν αρχήν 1. ἀρχων 1. βασιλεύσας.

Företräde, 1) se Audiens. 2) öfverlägsenhet, försteg, προτέρημα, τό. προτίμησις, ή (lemnande af f.). ἀξίωσις, ή. τιμή, ή. jfr Fördel b).: f. framför alla, πρωτεῖον, τό (vanl. pl.).: ha f. framför ngn, προτερεύειν τινός, πλεονεκτεῖν τίνος. τιμιώτερον είναι τίνος.: ha f. framför alla, πρωτεύειν (πάντων).: gifva f., se Föredraga 1).: förtjena f. framför ngt, αιρετώτερον εἶναί τίνος, πλείονος ἀξιον εἶναί τίνος. 3) förträfflig egenskap, αγαθόν, τό. καλόν, τό. ἀρετή, ή.

Företrädesrätt, προτέρημα, τό. πλεονέκτημα, τό. πρωτεῖον, τό (framför alla andra).: ha f., προτερεῖν. πλεονεκτεῖν. πρωτεύειν. δικαιότερον, δικαιότατο ν είναι m. inf.

Företrädesvis, διαφερόντως. Εξαιρέτως. κατ* Εξοχήν (hos Gram.).

Förevar an de, πραττό μένος, 3. παρών, ούσα, όν. äfv. bl. ούτος 1. οδε.

Förevetta, se Falla sig, Förhålla sig.

Föreviga, ἀ&άνατον 1. ἀίδιον ποιεῖν. ἀεί-μνηστον ποιεῖν.: I sitt rykte, αθανάτου δό-Förevisa —Förfrågan.

ξης τνγχάνειν. αείμνηστοι* τὴν do ξ αν καταΧιπεῖν.

Förevisa, δεικνύναι. ἀνα , ἀπο-, Επιδεικνύ-ναι. ἀποφαίνειν.

Förevisning, δεῖξις, ἀνά-, ἀπο-, Επίδειξις, ή.

Förevita, se Förebrå.

Förevända, προφασίζεσθαι, σκήπτεσθαί τι. προβάλλεσθαι, προίστασθαι, προτείνειν, προέχε-σθαι (-ίσχεσθαι), προκαλύπτεσθαι, προσποιεῖσθαί τι. χρήσθαί τινι προφάσει. πρόφασιν 1. πρόσχημα ποιείσθαί τι.

Förevändning, πρόφασις, ή. σκήψις, ή. πρόσχημα,, τό. λόγος, ό.: under f., Επί προφάσει, Επ* ονόματι 1. m. part. προφαόιζό μένος, προς-ποιούμενος etc., se Föreg.: under liken f. ? τίνα εχων πρόφασιν; inga förevändningar, μή μοι πρόφασιν 1. προφάσεις.: enl. f., λόγω. πρόφασιν.: finna f., προφάσιν Εξευρίσκειν, κατασκενάζειν.: man kan finna en f. för ngt, εχει τι πρόφασιν.: utan f., ἀπροφασίστως. ἀπ' ουδεμιάς προφάσεως.: taga, bruka till f., se F ö r e v ä η d a.

Förfall, σύμπτωσις, ή. κατάπτωμα, τό. διαφθορά, ή. Ελάττωμα, τό.: bringa i f., συστέλλειν. μειουν. Ελαττούν. διαφθείρειν.: vara i f., κακώς εχειν. τεταπεινώσθαι. b) se Hinder.

Förfalla, 1) råka i förfall, a) om byggnader: σνμπίπτειν. κατερείπεσθαι. (περι) καταρρείν. b) om organiska kroppar, τήκεσθαι. κατασκέλλεσθαι. (ά-πο)μαραίνεσθαι. c) om inrättningar, διαφθείρε-σθαι. (ἀπο)κλίνειν 1. ρέπειν Επί τό χείρον. Ελαττού-σθαι. moral., διαφθείρεσθαι.: ban är så förfallen, εἴς τοσούτον προελήλυθε κακίας 1. ἀσελγείας. 2) försjunka i (fig·), κατολισθάνειν, Εξοκέλλειν εις τι (i laster t. ex. εἴς ἀσέλγειαν, τρυφήν). Εκφέ-ρεσθαι, Εκφοιτάν (t. ex. εις μανίαν). jfr Falla

2). b) förfallen till straff, se Hemfalla. 3) blifva ogiltig, ἀκυρον γίγνεσθαι, διαλύεσθαι.: om så är, förfaller ditt påstående, εἴ ούτως εχει, σύγ' ούδεν λέγεις.: låta ngt f., ἀφιέναι τι. ἀφίστασθαί τίνος. 4) till betalning,

νπερήμερον, Εκπρόθεσμον γίγνεσθαι.: förfallen skuld, χρέος άπαιτητόν 1. -ίον, διαλυτέον.: skuldsedeln är förfallen, ή τής συγγραφής προθεσμία Εξελήλυθεν. ή συγγραφή τής ημέρας τετύχηκεν.

Förfallodag, -tid, προθεσμία, ή. υπερημερία, ή (eg. tiden efter f.). äfv. bl., ή ημέρα.

Förfalska, διαφθείρειν (i allmht). κιβδηλεύ-ειν 1. κίβδηλον ποιεϊν (om mynt, mått, vigt, äfv. varor), παραποιεϊν, -σθαι (eftergöra), παρακόπτειν (om mynt), παραγλύφειν (om sigill).

Förfalskare gm part.

Förfalskning, διαφθορά, ή. κιβδηλία, κιβδηλεία, ή. παραποίησις, ή.

Förfara, 1) se Förstöra. 2) se Erfara.

3) gå till vä ga, πράττειν. ποιεϊν.: f. rätt, δικαίως 1. ορθώς πράττειν 1. ποιεϊν, δικαιοσύνη χρήσθαί, vid ngt, περί τι. ss. domare, ορθώς δικάζειν τήν δίκην.: i. mot ngn, χρήσθαί τινι. προς-φέρεσθαί τινι 1. πρός τινα.: f. mildt mot ngn, πράως χρήσθαί τινι. πραότητι χρήσθαί περί τινα. πράως 1. μετά πραότητος προσφέρεσθαί τινι 1. πρός τινα. — förfaren, se erfaren.

Förfarande, πράξις, ή. τρόπος, ό.: vetenskapligt f., μέθοδος, ή.: hans f. mot andra, ά πρός τούς άλλους ποιεϊ 1. πεποίηκεν. — Förbundet m. ett adj. återgifves f. oftast m. ett subst., som innesluter båda begreppen, t. ex. rättvist i., δικαιοσύνη, ή.: orättrådigt f., αδικία, η. o. s. v.

Författa, συντιθέναι. συντάττειν. κατασκευ-άζειν. ποιεϊν. άπεργάζεσθαι. πραγματεύεσθαι. συγ-γράφειν.

Författande, σύνθεσις, ή. σύνταξις, ή. κατασκευή, ή. άπεργασία, ή. συγγραφή, ή.

Författare, συγγραφεύς, έως, ό. o. partt.

Författning, 1) tillstånd, κατάστασις, η. διάθεσις, ή.: vara i f., διακεϊσθαι.: vara i den f. att, κατεσκευασμένον είναι ώστε.: ngt är i en god f., ευ 1. καλώς εχει τι 1. τά περί τι. ευ κείται τι.: gå i f. om ngt, se Föranstalta.: = statsförfattning, se d. o. 2) se Förordning.

Förfela, άμαρτάνειν, άφ-, δι-, Εξαμαρτά-νειν τινός, άστοχεϊν τίνος, πλανάσθαι άπό τίνος, άποπλανάσθαί τίνος, σφάλλεσθαί τίνος, άποτυγ-χάνειν τινός, άτυχεϊν τίνος.

Förfina, παιδεύειν. ήμερούν. άπαλύνειν, θρύ-πτειν (förvekliga). — förfinad (i tadl. bet.), άβρός, 3. άπαλός, 3. τρυφερός, 3.

Förfining, παίδευσις, ή. ημέρωσις, ή (bl. ss. handling), ήμερότης, ή. — άβρότης, άπαλότης, τρυφερότηζ, ή (i dål. men.).

Förflyga, διαπνεϊν. διαφυσάσθαι. (διασκεδα-σθεν) οϊχεσθαι. — förflugen, fig., προπετής, 2. άλόγιστος, 2. άπρονόητος, 2.: = framfusig, sed. o.

Förflygtiga, Εξαερούν. διαφορεϊν. διαλύειν εις αϋραν.

Förflyta, (om tiden) παρ-, δι-, Εξιέναι, -έρχε-σθαι. (παρ)οίχεσθαι.: vara förfluten, Εξήκειν. (παρ)-οίχεσθαι. — förfluten, παρελθών, ούσα, όν. παρεληλυθώς, υϊα, ός. παροιχόμένος, 3. γεγενη-μένος, 3.: i den förflutna tiden, Εν τω παρελ-θόντι 1. εμπροσθεν χρόνω. τον παρελθόντα χρό-νον. τό πάλαι.: det förflutna, τά παρεληλυθότα, παροιχόμενα, γεγενημένα. τά πρότερον. τά προ τούτων, ό εμπροσθεν χρόνος.

Förflytta, se Flytta.

Förfoga, l)f. öfver ngt, διατίθεσθαί τι.: jag äger att f. öfver ngt, κύριος 1. αυτοκράτωρ ειμί τίνος, εστι τι Επ* Εμοι.: låta ngn f. öfver ngt, κύριον ποιεϊν τινά τίνος. 2) f. sig, se Begifva sig.

Förfogande, διάθεσις, ή,: ha ngt till sitt f., κύριον εϊναί τίνος, ετοιμον εχειν τι. εχειν χρήσθαί τινι. πάρεστί μοι.: ställa ngt till ngns f., κύριον ποιεϊν τινά τίνος, παρέχειν τι χρήσθαί ο τι τις βούλεται. Επιτρέπειν τινί τι. Jfr Förordnande.

Förfriska, se Uppfriska.

Förfriskning, 1) eg., ἀναχρυχή, -ψυξις, ή. 2) det s. förfriskar, αναψυκτικὰ 1. ἀναληπτικὰ (ποτά, βρώματα), τά.

Förfrysa, διαφθείρεσθαι ρίγει 1. ὑπό ψύχους 1. ὑπό κρύους.: om växter, ἀποκαίεσθαι 1. μαραί-νεσθαι υπό ψύχους.: om kroppens lemmar, ἀπο-σήπεσθαι ὑπό φύχους. ἀποκαίεσθαι. ἀποπήγνυ-σθαι.: mina tår äro förfrusna, ὑπό ψύχους τούς δακτύλους τών ποδών ἀποσέσηπα.ι på mga för-fröso näsa o. öron, πολλών ἀπεκαίοντο και ρïνες και ώτα. — vara förfrusen, = mycket frusen, ἀ-ποπεπηγέναι. ριγών.

Förfråga sig, πυνθάνεσθαι, hos ngn om ngt, τί (Εκ, παρά) τίνος. Ερωτάν, ἀνερεσθαι τινά περι τίνος, ζητεϊν τι εκ τίνος.: noga f. sig om ngt, διαπυνθάνεσθαί τι. ἀκριβώς ζητεϊν τι.

Förfrågan, πύστις,ή. Ερώτησις, ή. Ερώτημα τό. o. gm vv.124

Förfuska —Förhatlig.

Förfuska, όϊαφθείρειν.

Fö rf tå η g, se Skada.

Förfäder, πρόγονος οι. προγεγενημένοι, ol. ol πρόσθεν 1. ἀνωθεν (γεγενημένοι). προπάτορες,

ol πατέρες, ol- e f

Förfäkta, διαμαχεσθαι περί 1. υπε(> τίνος, mot ngn, τινί 1. προ? rwa. ἀγωνίζεσθαι τινι υπέρ τίνος, νπερμαχεϊν τίνος, διισχυρίζεσθαι τι 1. περί τίνος, ἀπολογεϊσθαι υπέρ τίνος. Jfr F ö r-svara c c

Förfäktande, ὁ υπέρ τίνος ἀγωνισμός. η υπέρ τίνος διαμάχη. Jfr Försvar. Förfära, se Förskräcka. Förfärdiga, ποιεϊν. κατασκευάζειν. Εογάζε-σθαι. ἀπ- , Εξεργάζεσθαι. δημιουργεϊν. ἀποόεικνυ-ϋθαι. Stundom gm smnsättngr m. ποιεϊν, mera sällan -ουογεϊν. t. ex. f. vapen, bildstoder, tegel, ὁπλοποιεϊν, ἀνδριαντοποιεϊν, πλίνθουργεϊν.

Förfärdigande, ποίησις, ή. Stundom gm smnsättngr m. -ποιια 1. -ουργία. t. ex. f. af vapen, bildstoder, tegel, οπλοποιία, ἀνδριαντοποι-ta, πλινθουργία, »J.

Förfärdigare, ποιητής, ου, oc. δημιουργός, o. o. partt. Stundom gm smnsättngr m. -ποιός 1. -οι/ρ^/o'?. t. ex. f. af vapen, bildstoder, tegel, οπλοποιός, ἀνδριαντοποιός o. (Sedn.) ἀνδριαν-τουργός, πλ^θ-ουρ^o'?, oc.

Förfärlig, se Förskräcklig. Förfölja, 1) eg. διώχειν, κατα-, Επι-, μετα-διώκειν τινά. επεσθαί τινι.: ihärdigt f., εκδιώ-κειν. 2) fig., Εγκεϊσθαι, bτικεϊσθαί τινι. Ενοχλεϊν τινι. Επηρεάζειν τινί. κακώς ποιεϊν τινα.

Förföljande, 1) eg., δίωξις,ή. διωγμός, ὁ.: vidare f., Επιδίωξις, ή. 2) fig., se Följ.

Förföljelse, διωγμός, ὁ. Επήρεια, ή. Επηρεασμός, 6. Ενόχλησις, ή. κάκωσις, ή.

Förföra, se Förleda: = moral, förderfva, διαφθείρειν.: f. en qvinna, διαφθείρειν γυναικα.: söka f. en qvinna, πειράν, ελκειν γυναικα.

Förförande, παραγωγή, ή. Επαγωγή, ή. ἀ-πάτη, ή.: = moral, förderivande, διαφθορά, ή.

Förförare, ἀπατεών, ώνος, ὁ. διαφθορεύς, ὁ. f. öfr. partt.

Förfördela, se Förorätta, Förolämpa. Förförelse, 1) se Förförande. 2) det s. förför, gm neutr. af a-djj. under Följ.

Förförisk, Επ αγωγό ς, προσαγωγός, 2 (retande). ἀπατηλός, 3, κακότεχνος, 2 (bedräglig).: le förföriskt, προς-, Επαγαγόν γελάν.

Förgapa sig, se Gapa.: f. sig i ngt, σφόδρα Επιθυμητήν γίγνεσθαι τίνος.: f. sig i ngn, δεινω ερωτι ληφθήναί τίνος.

Förgifning, φαρμακεία, ή. f. öfr. gm υν. Förgift, se Gift.

Förgifta, a) m. sak-ofy'., φάρμακον εις-, Εμβάλλειν εις τι. φάρμακα προσμιγνύναι τινί. φαρμάττειν. φαρμακουν.: f. pilarne, τοξικόν Επα-λείφειν τοïς οϊστοϊς. τούς οϊστούς εις τοξικόν Εμ-βάπτειν. b) se Förgifva.

För gif tar e, se Giftbiand ar e. För gif t ig, se Giftig.

Förgifva, φάρμακον προσφέρειν 1. διδόναι τινί. φαρμακενειν τινά. φαρμάκω διαφθείρειν 1. ἀναιρεϊν τινα.: f. sig,

se taga Gift. Förglömma, se Glömma. Förgrena sig, διασχίζεσθαι (εϊς όζους). Förgripa sig, på ngt, άπτεσθαί τίνος. Επι-

χειρεϊν τινι. άδικεϊν τι.: {. sig på ngn, Επιχει-ρεϊν τινι. χείρας Επιβάλλειν τινί. βιάζεσθαι, αϊκί-ζειν, κακούν, λωβάσθαί τινα.

Förgripelse, αϊκία, κάκωσις, λώβη, ή.

Förgriplig, άνόσιος, 2. άδικος, 2. βίαιος, 3 o. 2,

Förgrund, τό 1. τά εμπροσθεν.: på theatern, προσκήνιον, τό.

Förgrymmas, se "Vredgas.

Förgråten, εμπλεως δακρύων, σφοδρότατα δακρύσας.

För guda, άνάγειν εις θεούς, άπαθανα τίζειν (eg.), άπο-, Εκθεούν, Εκθειάζειν (eg. o. oeg.). Jfr Afgud a.

Förgylla, 1) eg., (κατα)χρυσούν. — förgylld, Επίχρυσος, 2. κατάχρυσος, 2. χρυσωτόί, 3.: invändigt f., χρυσόκλυστος, 2. 2) fig., περιπέττειν. ύποκορίζεσθαι. καλλύνειν.

Förgyll are, χρυσωτής, ου, ό.

Förgyllning, 1) eg., a) om handlingen, χρύ-σωσις, ή. b) det pålagda guldet, bl. χρυσός, o. 2) fig., υποκορισμός, ό. ύποκόρισμα, τό.

Förgå, 1) παριέναι {-έρχεοθαι). παροίχεσθαι. φεύγειν. άφανίζεσθαι. (άπο)παύεσθαι (upphöra).: ngt förgår för mig, άπολείπει μέ τι. 2) f. sig, mot ngn, άδικεϊν τινα. (Εξ)αμαρτάνειν, παρανο-μείν, πλημμελεϊν εϊς 1. περί τινα. άγνωμονεϊν είς 1. πρός τινα. 3) förgås, άπόλλυσθαι. διαφθεί-ρεσθαι.

Förgår, πρόχθες. τρίτην ήμέραν. πρώην.

Förgård, πρόπυλον, προπύλαιον, τό (vanl. pl., ish. om tempel o. palatser), πρόθυρον, τό. θύραι, al. θυρών, πυλών, ώνος, o.

Förgäfves, μάτην. εϊκρ. άλλως, τήν άλλως, διά κενής.

Förgängelse, φθορά, ή. ολεθρος, ό, θάνατος, ό.

Förgänglig, Εξίτηλος, 2. βραχύς, 3. φθαρτός, 3. θνητός, 3.

Förgänglighet, τό Εξίτηλον. φυγή, ή. τό φ>θαρ τόν. βραχύ της, ή.

Förgäta, se Glömma. — förgäten, se Glömsk.

Förgäten het, se Glömska 1).

Förgöra, 1) se Förtrolla. 2) ombringa, άπολλύναι. διολλύναι. διαφθείρειν. δι-, κατεργά-ζεσθαι. δια-, καταχρήσθαι.

Förhala, se Fördröja.

Förhand, i, på f., se Förut.

Förhandla, 1) se Öfverlägga, Underhandla. 2) f. sig, κακώς ώνεϊσθαι.

Förhandling, se Öfverläggning, Underhandling.

Förhasta sig, άλογιστεϊν. αύτοσχεδιάζειν. πλημμελεϊν.: f. sig i, m. ngt, (αύτο)σχεδιάζειν τι. προπετώς 1. άπερισκέπτως πράττειν περί τι. άλογιστεϊν περί τι. άπερισκέπτως ορμάν Επί τι. — förhastad, προπετής, 2. άπερίσκεπτος, 2. άλόγιστος, 2.: fälla ett f. omdöme om ngt, αύτοσχεδιάζειν περί τίνος.: handla, tala förhastadt, se ofvan.

Förhastande, προπέτεια, ή. άλογιστία, ή. αύτοσχεδίασμα, τό. πλημμέλεια, ή. Jfr Öfverilning.

Förhatlig, μισητός, 3. ἀπεχθής, 2. Εχθρός, 3. Επίφθονος, 2. Επαχθής, 2. στυγερός, 3. ἀξιό-μίσητος, 2. ἄξιο μισής, 2.; bli f. för ngn, ἀπε-FÖrhemlig a —Förklara.

χ&άνεσ&αϊ, δι* ἀπέχ&ειαν γίγνεσ&αί τινι. μίσος σχεϊν παρά 1. πρός τίνος.: göra ngn f., φβ-όνον σννάγειν τινί. εις μίσος 1. εχ&ραν κα&ιστάναι τινά. för ngn, διαβάλλειν τινά πρός τινα. μίσος 1. φ&όνον Εμποιεϊν τινί τίνος.

Förhemliga, se Dölja.

Förherrliga, λαμπρό ν, περίβλεπ τον, ενκλεά ποιεϊν 1. κα&ιστάναι. κοσμεϊν. Επικοσμεϊν. λαμ-πρννειν. Jfr Prisa.

Förhetsa sig, Εξοργίζεσ&αι. παροξύνεσ&αι. &ερμαίνεσ&αι. υπ' οργής Εκφέρεσ&αι.

Förhexa, se Förtrolla.

Förhinder, -dra, se Hinder, -dra.

Förhjelpa, ngn till ngt, συλλαμβάνειν τινί εις τι. συμπράττειν τινί τι. σννεργεϊν τινι εις τι. σνλλήπτορα 1. συνεργόν είναι τινί τίνος 1. εϊς, πρός τι. σνμφέρειν τινί πρός 1. εις τι. προβιβά-ζειν 1. προσβιβάζειν τινά Επί 1. εις τι. αίτιον είναι τινί τίνος.

Förhoppning, se Hopp.

Förhud, πόσ&η, ή. πόσ&ιον, τό. ἀκροπο-σ&ία, ή.

Förhuggning, δένδρων Εκκοπή,ή.: göra en f., δένδρεσι Εκκεχομμένοις 1. καταβεβλημένοις όια-φράτ τειν.

Förhus, πρόδομος, ό. πρό&νρον, τό.: i ett tempel, πρόναον τό. πρόναος, ό.

Förhyra, se Hyra.

Förhålla, 1) se Undanhålla, Dölja. 2) f. sig, a) vara beskaffad, εχειν. είναι.: så förhöll det sig m. saken, όντως είχε τό πράγμα 1. τό περί τό πράγμα, τοιούτο τι ην τό πράγμα, όντως Εγένετο τό πράγμα.: då det så förhåller sig, όντως Εχόντων, b) uppföra sig, handla, παρέχειν ἑαντόν 1. είναι m. adj. εχειν m. adv. χρή-σ&αι m. dat. (t. ex. δικαιοσύνη, f. sig rättrådigt). Ofta m. speciellare uttryck, t. ex. f. sig stilla, ἡσνχίαν ἀγειν.: f. sig anständigt, εὑσχημονεϊν. — f. sig mot ngn, προσφέρεσ&αί τινι 1. πρός τινα. είναι περί τινα. χρήσθ·αί τινι. — f. sig vid ngt, είναι εν τινι. εχειν πρός τι. χρήσ&αί τινι.: han visste icke, huru han skulle f. sig vid saken, ἡπόροννπώς χρώτο τω πράγματι.: så förhöllo sig Ephorerna vid saken, όντως είχον ol ἑφοροι πρός τό πράγμα.: anbefalla ngn, huru han skall f. sig vid ngt, παραινεϊν τινι, όποιον χρή είναι εν τινι.

Förhållande, 1) se Undanhållande, Dö 1-jande. 2) beskaffenhet, förlopp af en sak, τό 1. τά τίνος 1. περί τι. τά χατά τι. Ofta äfv. λόγος, ό. τρόπος, ό.: sdnt var fhdt, τοιούτον ἡν\. όντως είχε τό πράγμα.: så är ock fhdt m. dne, ωσαύτως εχει χαί οντος.: det är sma f. m. mig s. m. dig, ταὐτό σοι πάσχω, ταὐτό μοι συμβαίνει, οπερ χαί σοι,: under sdne fhden, όντως Εχόντων.: smaj f. äger rum m. dta, οc αντός λόγος περί τούτον.: ett f. äger rum vid ngt, τρόπος εστι τινός πράγματος.: sanna, verkliga fhdt, ή ἀλή-d-εια. Jfr Föreg. 2) a). 3) en persons sätt att handla o. uppföra sig, gm omskr. m. vv. under Föreg. 2) b). 4) en persons läge, omständigheter, περίστασις, ή. τάξις, ή (stånd), vanl. τά τίνος {πράγματα), τά περί τινα. jfr Omständigheter.: förblifva i en privatmans fhden, Εν Ιδιώ-τον μέρει διαγαγεϊν.: ngns fhden äro lyckliga, εν 1. χαλώς φέρεται τά πράγματά τίνος, καλώς πράττε* τις. 5) relation, a) en saks till en an-

nan, αναλογία, ή. λόγος, ό. μέτρον, τό (mått o. proportion).: i f., ἀναλόγως. ἀνά 1. κατά λόγον. κατά m. acc. πρός m. acc.: stå i f. till (vara lämpad efter), είναι κατά τι.: en otrolig mängd i f. till stadens storlek omkom, ἀπιστον πλή&ος πρός τό μέγε&ος τής πόλεως ἀπώλετο.: i f. till förmögenheten, κατ' ἀξίαν τής ούσίας.: stå i omvändt f., ἀντιπάσχειν. b) en persons till en annan , τά τίνος πρός τινα.: Cyri f. till oss är sådant som vårt till honom, τά Κνρον όντως εχει πρός ή μας, ώσπερ τά ημέτερα πρός Εκείνον.: sdnt var deras f. till hvarandra, όντως είχον πρός ἀλλήλονς.: stå i vänskapligt, fiendtligt f. till ngn, Εχ&ρώς, φιλικώς διακεϊσ9·αι πρός τινα.: stå i fhden till ngn, κοινωνεί ν τινι. όμιλεϊν τινι. Επιμιξία χρήσ&αι πρός τινα. Jfr Gemenskap.

Förhållningsorder, se Föreskrift.

Förhäfva sig, Επαίρεσ&αι. όγκούσ&αι. Se vidare Högmodas.

Förhänge, παραπέτασμα, περι-, καταπέτα-σμα, τό. προκάλνμμα, τό. ανλαια, ή.: f. att nedfälla, κατάβλημα, τό.

Förhärda, σκληρύνειν. πωρονν.: f. sig, m.pass. — förhärdad, σκληρός, 3. άναίσ&ητος, 2.

Förhärdelse, a) ss. handling, σκληρνόμός,

0. πώρωσις, ή. b) ss. tillstånd, σκληρότης, ή. άναισ&ησία, ή.

Förhärja, se Härja.

Förhöja, (Επ)ανξάνειν. πλέον 1. μεϊζον ποιεϊν τι. Επιβάλλειν.: f. värdet af ngt, πλέονος άξιον

1. τιμιώτερον ποιεϊν τι.: f. priset på ngt, Επι τείνειν τήν τιμήν τίνος. Επι-, άνατιμάν τι.: f. ngns mod, εν&νμότερον ποιεϊν τινα. Επι&αρρύνειν τινά.: f. smaken på ngt, ήδίω ποιεϊν τι.

Förhöjning, ανξησις, ή. προαγωγή, ή. Επι-τίμησις, ή (f. af priset, äfv. νπερβολή τής τιμής).

Förhör, άνάκρισις, ή. ζήτησις, ή.: anställa f., άνάκρισιν 1. ζήτησιν ποιεϊσ&αι. m. ngn, ee Följ. b) se Examen.

Förhöra, a) om domare, άνακρίνειν. άναζη-τεϊν. βασανίζειν (ish. under tortur), b) se Examinera.

Förifra sig, se Förhetsa sig.

Förinta, se Tillintetgöra.

Förirra sig, (άφ)αμαρτάνειν τής οδού. άπο-πλανάσ&αι. παραφέρεσ&αι.

Förjaga, se Fördrifva.

Förkasta, ού δέχεσβ-αι. ού προσίεσ&αι. άπο-βάλλειν. άποδοκιμάζειν. άπογιγνώσκειν.

Förkastelse, 1) förkastande, άπο βολή, ή. αποδοκιμασία, ή. vanl. gm νν. 2) se Förkastlighet.

Förkastlig, άδόκιμος, 2. άπόβλητος, 2. α-πρόσδεκτος, 2. φαύλος, 3. κακός, 3.

Förkastlighet, άδόκιμον, τό. φ>ανλότης, ή. κακό της, ή.

Förklara, 1) eg., göra klar o. strålande, περιβάλλειν 1. περιάπτειν τινί λαμπρότητα, λαμπρόν ποιεϊν 1. κα&ιστάναι τινά.: ngns ansigte förklaras, φαιδρύνεταί τις τό πρόσωπον. 2) göra tydlig, klar, σαφηνίζειν. διασαφηνίζειν. διασαφεϊν. Εμφανίζειν. δηλονν. Εξ-, διηγεϊσ&αι. διεξιέναι. έρ-μηνεύειν, διερμηνενειν.: f. ett begrepp, (δι)ορίζειν λόγον. — förklarande (= tjenande till förklaring), σαφηνιστωος, 3. 3) tydligt o. eftertryckligt uttala, δηλονν, άποδεικννσ&αι, άποφαίνεσ&αι {τήν γνώμην) φράζειν. φάναι. εϊπεϊν.: offentligen126

f., προαγορεύειν {-ειπείν), παραγγέλλει.: i. krig, πόλεμον προειπεϊν 1. καταγγέλλειν.: f. ngn i akt, προγράφειν τινά.: förklarad fiende, πολέμιος αποδεδειγμένος.: i. ngn för ngt,^ άποδεικνύναι, κρίνειν, άναγορεύειν, προσαγορεύειν, ονομάζειν m. 2 acc. λέγειν, φάναι, ονομάζειν τινά εϊναί τι. 4) f. sig, φράζειν. άποφαίνεσ&αι τήν γνώμην.: f. sig tydligt, σαφώς, απλώρ ειπείν.: f. sig för ngn, προστί&εσ&αί τινι. αίρεϊσ&αι τά τίνος.: f. sig för ngt, άποδέχεσ&αί τι. έπαινειν τι. συνδο-κεϊ μοί τι.: f. sig mot ngn 1. ngt, άποδοκιμάζειν. άποιρηφίζεσ&αι. άπογιγνώσκειν.

Förklaring, 1) eg., gm omskr. m. λαμπρό-της, ή, τό φαιδρόν (klarhet). 2) utläggning, έξή-γησις, ή. έξήγημα, τό. σαφηνισμός, δ. ερμηνεια, ή. σχόλιον, τό (till ett ställe i en bok).: af ett begrepp, (δι)ορισμός, ο.: = en följd af förklaringar, kommentar, υπόμνημα, τό. υπομνηματισμός, ό. 3) utlåtande, δήλωσις, ή. δήλωμα, τό. λόγος, ό. γνώμη, aj. τό Αé^eV.: offentlig f., προαγόρευμα, τό.: ett vittnes, μαρτυρία, u-tan offentlig f., άκήρυκτος, 2. άκηρυκτι.: afgifva en f., se Föreg. 3).

Förklema, se Förvekliga.

Förklena, se Förtala, Förringa.

Förklenlig, διάβολος, 2. βλάσφημος, 2. «-νάξιος, 2. αισχρό?, 3. έπονείδιστος, 2.

Förklinga, άπηχειν. μή έξάκουστον ειναι.: orden f. fruktlöst, μάταιοι πλανώνται ol λόγοι.

Förkläda, άλλότρϊΟϊ> οχήμα περιβάλλειν. με-τασκευάζειν (eg. omkläda), διασκενάζειν εις τι (t. ex. εις σάτυρον). σκευήν τίνος ένδύειν τινά 1. πε-ριτι&έναι τινί.

Förkläde, περίζωμα, τό.

Förklädning, 1) ss. handling, gm vv. 2) ss. sak, άλλότριον σχήμα. äfv. bl. σκευή, ή, έσβ·ή-τες, ca, då smnhangets tydlighet ej kräfver en närmare bestämning.

För knappa, se Minska.

Förknippa, se Förbinda.

Förkofra, αύξάνειν, έπαυξάνειν. έπίδοσιν ποιεϊν 1. παρέχειν τινί.: f. sig, (έπ)αυξάνεσθ·αι. έπιδιδόναι. έπίδοσιν εχειν, λαμβάνειν, έπί τό βέλτιον iiναι. προκόπτειν. προχωρεϊν.

Förkofran, (έπ)αύξησις, -αύξη, ή. αύξημα, τό. έπίδοσις, ή. προχώρησις, >?· προκοπή, »J.

Förkola, («7ϊ)ανθ·ρ«κοί;ι/. άπαίθ-αλοΪ!/.

Förkollra, έμβροντάν. διαταράττειν. έκμαί-νειν.

Förkolna, se Slockna, Aftaga.

Förkomma, άφανίζεσ&αι. άπογίγνεσ&αι. αφανή γίγνεσθαι.: vara förkommen, μηκέτι πα-ρεϊναι.

Förkonstla, κακοτεχνεϊν. διαφ&είρειν 1. λυ-μαίνεσ&αι περιττή τέχνρ. πλάττειν.

Förkonstling, πλάσμα, τό (i musikal, o. declamatoriskt föredrag).

Förkorta, βραχύνειν. συστέλλειν, συγκόπτειν (äfv. i grammat. bet.), συντέμνειν. βραχύνϊ. βρα-χύτερον ποιεϊν.: i. tiden, διατρίβειν τον χρόνον.: i. en väg, συντέμνειν όδόν.: ï. ett tal, en berättelse, συνελεϊν, συντέμνειν, συστέλλειν λόγον. βραχέως 1. διά βραχυτέρων 1. έν βραχέσιν ειπείν 1. διελ&εϊν τι. — förkortad, σύντομος, 2. συνεσταλμένος, 3.

Förkortning, συστολή, συγκοπή, συντομή, ή.

Förkrossa, (fig.), κατακλαν. συντρίβειν. τα-πεινούν, λυπεϊν, άνιάν.

Förkunna, άγγέλλειν. άπ-, άν~, έπ-, κατ-, παραγγέλλειν. δηλούν. προαγορεύειν (offentligen). (άνα)κηρύττειν (om härold).: förut f., προαγγέλ-λειν.: om oraklet, άναιρεϊν. έκφέρειν.: om siare, (άπο)μαντεύεσ&αι. προφητεύειν. μαντικώς ειπείν.: gm tecken f., (πρό)σημαίνεεν.

Förkunnande, άγγελία, ή. άγγελμα, τό.: orakels 1. siares, μάντευμα, τό.

Förkunnare, άγγελος, δ. έξάγγελος, δ. προ-φήτης, ου, ό. (fem., προφήτις, ιδος, ή), κήρυξ, υκος, ό.

Förkyla sig, καταψύχεσ&αι. κακώς πάσχειν υπό ψύχους. — förkyld, κατάψυκτος, 2.

Förkylning, κατάψυξις, ψυξις, η. ψυγμός, δ.: få en f., se Föreg.

Förkänning, -känsla, προαισ&ησις, ή.: ha en f. af ngt, προαισ&άνεσ&αί τίνος 1. τί.: f. af sjukdom 1. ondt i allmht, προπά&εια, ή.: ha en sdn, προπάσχειν.

Förkärlek, έπιθυ μια, ή. σπουδή, ή.: ha f. för ngt, μάλλον άγαπάν 1. φιλεϊν τι τών άλλων, προαιρεϊσβ·αί τι. προτιμάν τι. σφόδρα έπιθ·υμεϊν τίνος.

Förköp, gå i f., προαγοράζειν. προωνεϊσ&αι.

Förköra, (έλαύνοντα) διαφ&είρειν.

Förlag, 1) se Bekostnad. 2) se Förråd.

Förlama, χωλοὺν (eg., ish. fötterna), πηροὺν, παραλὺειν (eg. o. oeg.). κολοὺειν, συστὲλλειν (oeg.). Jfr Försvaga.

Förlamning, χὼλωσις, ἡ. πὴρωσις, ἡ. παρὰ-λυσις, ἡ. κὸλουσις, ἡ. συστολὴ, ἡ.

Förlasta, se Öfverlästa.

Förleda, παρὰγειν (till orätt). (ἐξ)απατὰν (bedraga).: f. ngn till ngt, ἐπ-, ἐξ-, προὰγειν, προς-ἀγεσ&αὶ τινα πρὸς τι 1. ἐπὶ τι 1. m. (ὼστε o.) inf. (ἀνα)πεὶ&ειν, ἐπαὶρειν τινὰ ποιεῖν τι. παρα-καλεῖν τινα εις τι. — förledande, se Förförisk.

Förledande, παραγωγὴ, ἡ. ἀπὰτη, η. ἐπα-γωγὴ, ἡ.

Förlegad, παλαιοὺμὲνος, 3. παλαιὸς, 3. ἱ'ω-λος, 2.

Förlida, se Förflyta.

Förlig, se Gynsam.

Förlika, 1) försona, a) en person m. en annan, δι-, κατ-, συναλλὰττειν τινὰ τινι 1. πρὸς τινα. διαλὺειν τινὰ πρὸς τινα.: f. sig 1. förlikas m. ngn, δι-, κατ-, συναλλὰττεσ&αὶ τινι 1. πρὸς τινα. διαλὺεσ&αι, καταλὺειν πρὸς τινα. διαὺ,α-γὰς ποιεῖσ&αι πρὸς τινα. b) stridiga meningar, συνὰδειν ποιεῖν τὶ τινι 1. πρὸς τι. συμφωνεῖν 1. σὺμφωνον ποιεῖν τὶ τινι. καταλλὰττειν τι πρὸς τι.: dta låter icke f. sig m. ngt, ταὺτα ἀπὰδει τινὸς l. οὐ συνὰδει τινὶ. jfr Öfverensstämma. 2) tvister o. d., se Bilägga. 3) bl. i pass., a) blifva ense om ngt (beslut), συμβαὶνειν, συγχω-ρεῖν, συναλλὰττεσ&αι, συνομολογεῖν, συντὶ&εσ&αι, συν&ὴκας ποιεῖσ&αι περὶ τὶνος, b) se Sämjas.

Förlikna, εικὰζειν, ἀπεικὰζειν τὶ τινι. Se f. öfr. Jemföra.

Förliknande, εικασὶα, ἀπεικασὶα, ἡ.

Förlikning, διαλλαγὴ, κατ αλλαγὴ, συναλλαγὴ, ἡ. διὰλυσις, ἡ. ομολογὶα, σὺμβασις, συν&ὴ-κη, ἡ (öfverenskommelse).

Förlisa, -ning, se Skeppsbrott.Förlita —Förlägga.

127

Förlita sig, se Lita.

Förlitande, πὶστις, ἡ.: i f., m. part. af vv. under Lita.

Förljudas, λὲγεσ&αι. ὑρυλεῖσ&αι.: det förlju-des, λὲγεται, λὲγουσιν. ὁ λὸγος εχει.

Förljufva, ἡὰὺνειν. καθηὰὺνειν. ἡὰὶω ποιεῖν.

— κουφὶζειν. παρηγορεῖν.

Förlof, Εξουσὶα, ἡ. συγγνὼμη, ἡ.: m.f.: εἵ μὴ τι ἀλλο λὲγεις, ει μὴ ἀγροικὸτερον εἶπεῖν.

Förlofning, Εγγνη, Εγγὺησις, ἡ.

Förlofva, Εγγυὰν, νυμφεὺειν τινὰ τινι.: f. sig m. en flicka, Εγγυὰσ&αι, νυμφει)εσ$αι παῖὰα.

— förlofvad, Εγγυητὸς, 3. Jfr Fästman, -mö.

Förlopp, προχὼρησις, ἡ. vanl. gm omskr. t.

ex. efter en tids f., diὰ χρὸνου, χρ. Λ-, Εξελθὸντος, Εγγενομὲνου.: efter 4 månaders f., cf' μηνὼν Εξεληλυ&ὸτων 1.μετὰ d' μὴνας.: berätta mig sakens f., λὲγε μοι, οπως Εγὲνετο τὸ πρὰγμα.: sdnt var sakensf., οὺτως Εγὲνετο 1. τοιοὺτον ην τὸ πρὰγμα.: förloppet var följande, ὼῦε Εγὲνετο.

Förlora, 1) tr., a) mista, ἀποβὰλλειν. ἀπολλὺναι (eg. gm att förstöra), ἀφαιρεῖσ&αὶ τι, ἀπο-στερεῖσ&αὶ τὶνος 1. τὶ (beröfvas). γυμνοὺσ&αὶ τὶνος (bli blottad på, t. ex. Εσ&ὴτος, οπλὼν). Εκ-πὶπτειν τινὸς (eg. störtas fr., ur ngt, t. ex. ἀρ-χὴς, δὸξης, χὰριτος τὶνος). Εκβὰλλειν τι (eg. gm eget förvållande, t. ex. ἀὸξαν, φειὰωλὶαν; men äfven

ὀάόντας).: f. blod, αἰμα Εκχειν. i ymnig-het, αιμορραγεϊν.: i. löf, hår, φυλλορροεϊν, τριχορ-ρυεϊν.: f. horn, κέρατα ἀποβάλλειν.: f. hoppet, ἀπελπίζειν. ἀπογιγνώσκειν.: f. en drabbning, process, modet, besinningen, hufvudet, ur sigte, m. m., se d. oo.: f. ngt till ngn (på spel), ἀφαι-ρεϊσ&αί τι υπό τίνος.: f. allt, τοϊς ολοις πταιειν.: de besegrade f. allt, τών κρατουμένων πάντα άλ-λότρια γίγνεται.: icke hafva ngt att f., μηάεν εχειν παραβάλλεσ&αι (att sätta på spel), b) ha skada, göra förlust, ζημιούσ&αι, βλάπτεσ&αι, Ε-λαττούσ9·αί τι (t. ex. πολλά, μεγάλα), på ngt, Εκ, ἀπό τίνος 1. bl. τινι 1. m. part. på ngn, υπό τίνος. Jfr Förlust, c) förspilla, προίεσ&αι. t. ex. tillfället, καιρόν (äfv. προ-, ἀπολείπειν καιρόν).: f. möda, arbete, ἀνόνητα πονεϊν.: f. tiden, οκνεϊν. μέλλειν.: det är ingen tid att förlora, οὐ ἀεϊ μέλλειν. καιρώ χρηστέον.: utan att f. tid, ά-μελλητί. ἀόκνως. d) gå miste om, ej bli delaktig af, ἀπολείπεσ&αι, ἁμαρτάνειν, ἀιαμαρτά-νειν, ἀποτυγχάνειν, σφάλλεσ&αί τίνος.: han förlorade icke ett ord af hvad de sade, οὐάεν ὡν ελεγον εφυγεν 1. Ιλα&εν αυτόν 1. ουκ ἠκουσεν. 2) f. sig, ἀπογίγνεσ&αι (bortkomma, -gå), ἀφα-νίζεσ&αι (försvinna, i ngt, εις τι), ἀποπλανά-σ&αι (förirra sig, t. ex. Εν πλή&ει). παύεσ&αι, ἀπο-, καταπαύεσ&αι, λωφάν (upphöra), μαραίνε-σ&αι, παρακμάζειν (skönhet, kraft o. d).: en flod förlorar sig i sand, ρεύμα υπό ψάμμου καταπίνεται 1. εϊς χράμμον ει c ἀνετα ι.: röken förlorar sig i luften, ο κάπνος εις ἀέρα ἀιασκεάάννυται.: f. sig i tankar, σύννουν ειναι. Jfr Fördjupa sig.

— förlorad, m. part.: gå f., ἀπόλλυσ&αι. dia-φ&είρεσ&αι.: ngt går förloradt för mig = jag förlorar, se ofvan.: vara f., ἀπολωλέναι. οἴχεσ&αι.: jag är f., ἀπόλωλα.: ge f., ἀπελπίζειν, ἀπογιγνώσκειν τινός 1. τί [τινά).

Förlossa, se Befria, Förlösa.

Förlossare, λυτήρ, ήρος, ὁ. σωτήρ, ήρος, ο.

Förlossning, se Befrielse, Förlösning.

Förlossningskonst, μαιεία, η. μαιευτική {τέχνη), η.

Förlust, αποβολή, ή. απώλεια, ή. (ἀπο)στέ-ρηαις, ή (beröfvande). ά\αφ&ορά, ή (undergång, t. ex. του βιον). σνμφορά, ή, ἀτνχία, ή, ἀτύχημα, τό, πταϊσμα, τό (olycka, missöde), τά ἀπολωλότα (det förlorade).: f. af en drabbning, ήττα, ή.: f. af en rättegång, ήττα ή ἀίκης.: förluster i drabbningar, at Εν ταϊς μάχαις σνμφοραι.: döma ngn till lifvets f., καταγιγνώσκεν τινός θάνατον.: göra en f·, σνμγορά, ἀτνχία περιπίπτειν. [ατύχημα) ατυχεί ν, πταίειν. πταϊσμα σνμβαίνει 1. γίγνεται μοι. jfr Förlora, b) nackdel, skada, βλάβη, ή. ζημία, η. Ελάττωμα, τό.: lida en f., περιπίπτειν ζημία 1. βλάβϊ].: lida en stor f., ζημιονσ&αι, βλά-πτεσ$αι πολλά 1. μεγάλα.: tillskynda ngn en f., βλάπτειν τινά. βλάβην φέρειν τινί. ζημίαν φέρειν 1. ποιεϊν τινι.: göra ngt m. f., μετά βλάβης 1. Επί ζημία ποιεϊν τι.

Förlusta, se Roa.

Förlustelse, τέρψις, ή. ήάονή, ή. παιάία, ή. Jfr Nöje.

Förlustig, m. partt. pass. af vv. under Förlora.: f. en rättighet, företräde, ἀτιμος τίνος.: göra, förklara ngn f. ngt, ἀποστερεϊν τινά τίνος, ἀφαιρεϊσ&αί τινά τι.: blifva, gå f. en sak, se Förlora.

Förlåt, se Förhänge.

Förlåta, 1) se Lemna, Öfvergifva. 2) tillgifva, σνγγιγνώσκειν. συγγνώμην εχειν (ὑιάό-ναι, ἀπονέμειν).: en brottsling, αϊάεϊσ&αί τινα. jfr Följ. — förlåtande, συγγνώμων, 2. συγ-γνωμονικός, 3.

Förlåtelse, συγγνώμη, ή. σύγγνωσις, ή.: bedja om f., συγγνώμης ἀεϊσ$αι. αἴτεϊσ&αι συγγνώμην. παραιτεϊσθαι τινα.: vinna f., συγγνώμης τυγχάνειν, συγγνώμην λαμβάνειν 1. εύρισκε ιν, af ngn, παρά τίνος.

Förlåtlig, συγγνωστός, 3. συγγνωμονικός, 3.: det är förlåtligt, συγγνώμη Εστiν.: vara f., äfv. συγγνώμην εχειν.

Förlägen, ἀπορος, ἀμήχανος, 2 (rådlös), αϊ-σχυνόμένος, 3, κατηφής, 2 (blygselfull). τετα-ραγμένος, συγκεχυμένος, 3 (förvirrad), ἀάημονών, ούσα, οὐν (ängslig), καταπλήξ, ήγος, ὁ, ή (försagd).: vara, göra f., se Följ.

Förlägenhet, ἀπορία, ή, ἀμηχανία, ή (rådlöshet). στενοχώρια, ή (klämma), αισχύνη, κατή-φεια, ή (blygsel), ἀάημονία, ή (ängslan, oro). ταραχή, η (förvirring).: vara i f., ἀπορειν, -εϊσ&αι. ἀπόρως εχειν. ἀπορία 1.

στενοχώρια Ενέχεσ&αι. Εν άπορία εχεσ&αι. τε&ορυβημένον, τεταραγμένον είναι. άάημονεϊν. Εν παντί είναι (i största f.).: vara i f. för ngt, άπορειν τίνος 1. περί τίνος 1. bl. τί 1. πρός, εις τι 1. m. inf. 1. m. indir. frågsats.: komma i f., εϊς άπορίαν καταστήναι 1. Εμπίπτειν. &ορυβεϊσ&αι. ταράττεσ&αι. Ενοχλεϊσ&αι.: b inga i f., εϊς άπορίαν καθιστάναι. άπορον 1. άμήχανον καθιστάναι 1. τι&έναι 1. ποιεϊν τινα. άπορίαν τινί παρέχειν 1. κατασκευάζειν. Ενοχλεϊν τινι. τα-ράττειν τινά.: hjelpa ngn ur f., σώζειν τινά Εξ απορίας, άκεϊσ&αι τάς άπορίας τινός.

Förlägga, 1) till ett annat ställe, se Flytta. 2) se Lägga. 3) på orätt plats, så att man ej finner saken, gm omskr. m. Εν άφανεϊ κατα-τί&εσ&αι e. d.: jag har förlagt ngt, αγνοώ, δπου κατέ&ηκά τι. κατα&είς Επελα&ομην, δπου κει-128

Förläna — Förmörka.

ταί τι. 4) se Bekosta.: f. en bok, äfv. Εκδι-δόναν βιβλίον.

Förläna, se Gifva.

Förlänga, μηκύνειν, άπομηκύνειν. άπο-, Εκ-, παρατείνει, προάγειν. παρεκτείνειν.: i. tiden, πολύν τον χρόνον ποιειν.: f. mellantiden så mycket som möjligt, τον μεταξύ χρόνον ώς πλείστον ποιειν.: f· fältherretiden o. konsulatet för ngn, στρατηγίας χρόνον καί ύπατείαν Επιμετρεϊν τινι.: f. sin vistelse, Επιμετρεϊν Trj μονϊβ.

Förlängning, εκτασις, άπότασις, παρέκτασις, ή.: f. öfr. vv. b) se Tillägg.

Förläning, se Län.

F ö r 1 ä s a sig, άμε τρως όμιλεϊν τοις γράμμασιν.

Förlöjliga, γέλωτα ποιειν 1. τί&εσ&αι 1. άπο-δεικνύναι τι. εις γέλωτα τρέπειν 1. Εμβάλλειν τι. παίζειν εις τι 1. τινά. Επισκώπτειν m. acc.

Förlöpa, se Förflyta, Rymma.: f. sig, άποπλανάσ&αι. πλημμελεϊν. Εκφέρεσ&αι.

Förlösa, μαιεύεσ&αι, μαιουσ&αι. λοχεύειν.: förlösas, λοχεύεσ&αι, τίκτειν, γεννάν, m. ett barn, παϊδα.: skicklig att f., μαιευτικός, 3.

Förlösning, μαίευσις, μαίωσις, ή. τόκος, ό.: nära f., Επίτεξ, ή.

Förmak, ξενών, ώνος, o£.

Förmala, se Mala.

Förman, a) eg., ό πρόσ&εν 1. εμπροσ&εν. ό προτεταγμένος, πρωτοστάτης, ό. προστάτης, ό. b) fig., προστάτης, Επιστάτης, ό. ό Επί τινι τεταγμένος. άρχων, οντος, ό.: vara ngns f., Επι-στατειν, προστατεϊν, προστατεύειν τινός, άρχειν τινός.

Förmana, ngn till ngt, παραινεϊν τινί τι 1. ποιειν τι. παρακαλεϊν τινα Επί τι 1. ποιειν τι. προτρέπειν τινά εις, πρός, Επί τι 1. m. inf. νου-$ετεϊν τινα (gifva föreställningar). Jfr Uppmana. — förmanande, νου&ετητικός, 3.

Förmaning, παραίνεσις, ή. παράκλησις, ή. προτροπή, ή. νου&έτησις, ή. νου&εσία, ή. νου&έ-τημα, το. Ofta bl. λόγος 1. λόγοι, ol.

Förmanskap, προ-, Επιστασία, προστατεία, ή. άρχή, ή. τό Επί τινι τετάχ&αι.

Förmedelst, se Medelst.

Förmedla, se Bemedla.

Förmena, 1) se Förbjuda, Hindra. 2) se Mena. — förment, νομιζόμένος, 3. δοκών, ουσα, ου ν.

Förmiddag, ή προ τής μεσημβρίας ώρα. ό προ τής μεσημβρίας χρόνος.: på förmiddagen, εω&εν.: förmiddags, ό ή τό προ τής μεσημβρίας 1. εω&εν. εω&ινός, 3.

Förmildra, se Mildra.

Förminska, se Minska.

Förmoda, εἰκάζειν. δοξάζειν. ὑπολαμβάνειν. ὑποπτεύειν, ὑπονοεῖν. προσδοκάν. Ελπίζειν.: f. rigtigt, rätt, ευ 1. καλώς στοχάζεσ&αι. τάλη&ή δο-ξάζειν.: i. af ngt, τεκμαίρεσ&αί τινι. συμβάλλειν, -σ&αι εκ τίνος.: större än man förmodat, μεῖζον τής δόξης.: det är att f., εἰκάζειν ενεστι 1. πάρε-στιν. εοικεν.: så vidt man kan f., ώς εἰκάσαι. Jfr Förmodligen.

Förmodan, -ηde, εικασία, ή. δόξα, ή. νπό-ληψις, ή. υπόνοια, ή. προσδοκία, ή. Ελπίς, ίδος, ή.: i f., gm part., se Föreg.: emotf., παρά δόξαν. παρά γνώμην.: ingifva ngn en f., δόξαν etc. παρέχειν 1. ὑποβάλλειν τινί.: ngt väcker en f., ὑπόνοιαν εχει τι.

Förmodligen, εἰκότως. ώς (τό) εἰκός. ώς εἰκάσαι. ως δοκεῖν. ώς εοικεν.

Förmultna, se Multna.

Förmur, προτείχισμα, Επιτείχισμα, τό. προβολή, ή (äfv. fig·)·

Förmyndare, Επίτροπος, ό.: vara f., Επιτρο-πευειν, för ngn, τινά.: förvalta ngt ss. f., Επι-τροπεύειν τι.: stå under f., Επιτροπεύεσ&αι.: sätta ngn till f. för ngn, κα&ιστάναι τινά Επιτροπόν τίνος 1. τινί.: taga ngn till sin f., προίστασΟ·αί τινα.

Förmynderska, Επίτροπος, ή. Επιτροπεύου-σα, ή.

Förmynderskap, Επιτροπή, Επιτροπεια, ή. ι hörande till f., Επιτροπικός, 3.: anklagelse för oredligt f., Επιτροπής 1. -ίας δίκη, ή.

Förmå, δύνασβ-αι, δυνατόν είναι (bkåe "kunna", "vara i stånd*', o. "äga makt", "inflytelse"), ἰσχύειν (äga kraft, makt), oίον τε είναι (till följe af beskaffenhet kunna), ικανόν είναι (räcka till för att kunna), εχειν (vara i stånd, kunna).: f. mycket, μέγα 1. πολύ δύνασ&αι. πολύ ἰσχύειν, hos ngn, παρά τινι.: f. ngt öfver ngn, δύναμιν εχειν εις τινα. ἰσχύειν παρά τινι.: så vidt jag förmår, όσον Εν 1. Επ* Εμοί. τό κατ' Εμέ. 2) bringa ngn att, προ-, Επ-, Ενάγειν. προ-, προσβιβάζειν. προτρέπειν, παρορμάν, κινεῖν, Επαίρειν. {άνα)πεί&ειν.: låta f. sig, πεί&εσ&αι. Επ-, προάγεσ&αι. Επαίρε-σ&αι.: (kunna) f. sig, τολμάν. ἀνέχεσ&αι. πεί&ειν εαυτόν.: förmådd af, ofta bl. m. νπό, äfv. ἀπό, Εκ m. gen.

Förmåga, δύναμις, εως, ή. εξις, ή. φύσις, ή (naturlig f.). Εξουσία, ή (frihet, makt).: efter i., κατά, εις, Επί τό δυνατόν, κατά, εἴς δύναμιν. Εκ τών δυνατών. Εκ τών Ενόντων.: öfver f., παρά, ύπερ δύναμιν.: det står i min f., se Förmå.: i f. af, se Kraft.: magen har den förmågan att smälta födoämnena, πέφυκεν ή γαστήρ τά βρώ-ματα πέττειν. b) duglighet, δεινότης, ή.: förmågorna äro tunnsådda, σπάνιοι 1. ολίγοι εἴσίν ol δεινοί ἀνδρες.

Förmån, -lig, se Fördel, -aktig.

Förmäla, se Berätta, Säga.

Förmäla, -ning, se Gifta, Giftermål.

Förmärka, se Märka.

Förmäten, -het, se Djerf, -het.

Förmögen, 1) förmående, δυνατός, 3. δυνάμενος , 3. ισχύων, ουσα, ον. ικανός ,3. 2) i ekonom. afs., χρήματα εχων, ουσα, ον. εύπορος, 2. ευδαίμων, 2. εύκληρος, 2. εὐχρήματος, 2.: lefva s. f. man, Εκ περιουσίας ζήν.: de förmögna, οι εχοντες.

Förmögenhet, 1) se Förmåga 2) se E-g en dom.: = välstånd, περιουσία, εὐπορία, εὐ-δαιμονία, ή.: en man af f., se Föreg.: ha f., (χρήματα) πολλά εχειν 1. κεκτήσ&αι. εὐπορεῖν. εὐπορία χρήσ&αι.: förvärfva f., κτήσασ&αι 1. περιποιεἰσαι χρήματα, χρηματίζεσ&αι. κατασκευά-ζεσΟ-αι οὐσίαν.: förstöra sin f., οἴκοφ^ορεῖν.: en s. gör det, οἴκοφβ-όρος, o.: handlingen, οἴκοφ&ο-ρία, ή.

Förmögenhetsskatt, εισφορά, ή. ό ἀπό τών υπαρχόντων χρημάτων φόρος.

Förmögenhetsbyte, ἀντίδοσις, ἡ.: erbjuda f., ἀντιδιδόναι.

Förmörka, (ἀπο)σκοτούν τι. Επισκοτειν τινι.: förmörkas (om sol o. måne), Εκλείπειν.: ngns an-Förmörkelse -

sigte förmörkas vid en anblick, ἀγριούται το πρός-ωπόν τίνος 1. σκυθρωπάζει τις Επι τ$ θέα τινός.

Förmörkelse, Επισκότησις, ἡ.: solens 1. månans, ἐκλειιρις ἡλιου, σελήνης, ἡ.

F örn agi a, καθηλούν. χατακλείειν Χλοις.

Förnagling, καθήλωσις, ἡ. ήλων εμβολή, ἡ.

Förnamn, προωνύμιον, το'.: m. förnamnet, ττροώνι/μο?, 2.

Förnedra, a) till stånd 1. ställning, ταπει-νovv. ταπεινό ν ποιεϊν.: f. sig till ngt, (σνγ)κατα-βαίνειν εις τι. b) moral., καταισχύνειν.: f. sig, ανάξια πράττειν. καταισχύνειν εαυτόν.

Förnedring, a) ταπείνωσις, ἡ. ταπεινότης, ἡ (ss. tillstånd), b) αισχύνη, ἡ.

Förneka, 1) neka verkligheten 1. sanningen af en sak, οὐ φάναι 1. φάσκειν είναι τινα 1. τι. (ιάπ-, Εξ)αρνεϊσθαι, ἐξαρνον είναι 1. γίγνεσθαι τι 1. περί τίνος, ἀποφάναι τι 1. m. μή o. inf. 1. m. ὡς οὐ, ότι οὐ.: f. giltigheten af ngt, ἀπο-δοκιμάζειν τι. 2) frånsiiga sig gemenskap m. ngn 1. ngt, ἀπομνύναι, καταπρολείπειν, (κατα)προ-διδόναι m. acc. 3) i handling f., ποιεϊν παρά τι. προδιδόναι τι. οὐ μεμνήσθαί τίνος, ἀμνημονεϊν τίνος.: f. sig sjelf, βιάζεσθαι εαυτόν. Se f. öfr. Neka.

Förnekande, ἀρνησις, ^à^ff^, f. öfr. gm vv.

Förnimbar, αισθητός, 3. αισθητικός, 3.

Förnimma, αϊσθάνεσθαι. πννθάνεσθαι. μαν-θάνειν. ἀκούειν.

Förnimmelse, 1) förnimmande, αϊσθησις, jJ. «χο>}, »J. 2) det förnumna, αίσθημα, το', ακουσία, τό.

Förning, τό φερό μενον. α τις φέρεται, ἐρανος, o1.

Förnuft, Αoyo?, ὁ. τό Αoy«mjioV. j/ofc, ὁ. φρόνησις, ἡ. σύνεσις, £ τό φρόνιμον. γνώμη, τ} (förnuftig insigt), λογισμός, oc (beräkning, öfverläggning). : bringa till f., σωφρονίζειν. κολάζειν.: sunda förnuftet lärer, oc Αoyof αipiï.

Förnuftig, Αoyo»/1. νουν ἐχων, ουσα, ον, ἰλ-λογος, 2 (m. förnuft begåfvad), λογικός, 3 (detsamma; men äfv. förnuftsenlig, logisk), ἐμφρων, 2 (både s. har o. s. brukar förnuft), εὐλογος, 2 (bl. om saker), φρόνιμος, 2, συνετός, 3, ευγνώμων, 2 (förståndig, klok), μέτριος, σώφρων, 2, fcjjff, 2 (hofsam, lydande förnuftet). 2 (sund,

förståndig, om resonnement, beslut o. d.).: göra ett förnuftigt bruk af ngt, efc δέον χρήσθαί τινι.: icke komma fram m. ngnting förnuftigt, μηδέν υγιές προφέρειν.: handla förnuftigt, σωφρονεϊν. — Adv. νουνεχόντως. λογονεχόντως.

Förnuftighet, m. neutr.a,iadjj. Jfr Klokhet.

Förnuftslära, λογική, ἡ.

Förnuft slös, ἀφρων, 2. ἀλογος, 2. ἀνόη· τος, 2.

Förnuftslöshet, <*λθ)/ια, j}. ἀφροσύνη, ἡ.

o.

Förnuftslut, o^λλo^κτμον, o1.

Förnuftsstridig, ἀλογος, 2.

Förnya, «ï/«i>ιoι>ι>, vanl. -ουσ^α*. Επανανεού-σθαι. καινοποιεϊν. ἀνακαινίζειν. Επισκενάζειν, α-νορθούν (iståndsätta). ἀποκαθιστάναι (hvad s. varit afskaffadt). ἀναλαμβάνειν, Επαναλαμβάνειν (å nyo begynna, t. ex. λόγον). Ofta gm αὐθις, πάλιν, (τό) δεύτερον, t. ex. fienderna förnyade sitt Anfall, πάλιν Επέθεντο ol πολέμιοι.: f.

en strid,

πάλιν καταβήναι εις μάχην. αὐθις ἅπτεσθαι τής μάχης, δεύτερον μαχέαασθαι.: f. en process, πα-λινδικεϊν.: f. sig, ανθις γίγνεσθαι 1. καταστήναι. Επ ανελθεϊν.

Förnyande, ἀνανέωσις, ή. καινοποιία, ή. ἀ-νακαίνισις, ἀνακαίνωσις, ή. Επισκενή, ή. ἀποκα-τάστασις, ή.

Förnäm, a) af hög börd, stånd, ενγενής, 2. ἐντιμος, 2. τίμιος, 3. δὁκιμος, 2. πρωτεὐων, ον-σα, όν.: de förnäma, äfv. οι κάλοι κἀγαθοί. b) s. röjer förnämhet, σεμνός, 3. σεμνοπρεπής, 2 (Sedn.).: förnäma miner, σεμνόν πρόσωπον, ὀφρύς, ὐος, ή.: antaga sdne, σεμνοπροσωπεϊν.: bli f., σεμνόν τινα γίγνεαθαι.: göra sig f., σεμνὐνεσθαι. μεγαλὐνεσθαι. θρύπτεσθαι.: s. gör sig f., σεμνός, 3. σοβαρός, 3.

Förnämhet, ευγένεια, ή (ädelbördighet). τιμή, ή (ära, anseende), σεμνότης, ή, σεμνοπρέ-πεια, ή (i skick o. låter).

Förnämligare, Εντιμότερος, 3. τιμιώτερος, 3. κρείττων, 2. ἀμείνων, 2. πλέονος ἄξιος, 3.

Förnämligast, se Isynnerhet.

Förnämst, πρώτος, 3. κράτιστος, 3. ἀριστος, 3. μέγιστος, 3. πάντων διαφέρων, ουσα, ον.

Förnärma, ἀδικεϊν τινα. λνπεϊν τινα. βλάπτειν τινά. καθάπτεσθαί τίνος.

Förnärmelse, ἀδικία, ή. ἀδικη μα, τό. βλά-ψις, ή.

Förnödenheter, Επιτήδεια, τά.: lifvets f., τά προς τον βiov. äfv. bl. βιος, ό.: krigets f., τά πρός τον πόλεμον.

Förnöja, 1) bereda nöje, τέρπειν, εὐφραι-νειν, ψνχαγωγεϊν, κηλεϊν τινα. ενθνμίαν παρέχειν τινί.: f. sig, ενπαθεϊν. τέρπεσθαί τινι 1. m.part. ήδεσθαι, ενφραίνεσθαι, χαίρειν τινί 1. Επί τινι 1. m. part. 2) se Tillfredsställa. — förnöjd, a) nöjd o. glad, εὐθυμος, 2. ενφραινό μένος, 3. γεγηθώς, υϊα, ός. ιλαρός, 3. φαιδρός, 3. περιχαρής, 2. εὐκολος, 2.: vara f., ενθυμίαν ἐχειν I. ἀγειν. εὐφραίνεσθαι, ήδεσθαι, γεγηθέναι, χαιρειν τινί 1. Επί τινι. b) se Nöjd.

Förnöjelse, 1) förnöjande, τέρψις, ή. ψυχαγωγία, ή.: = tillfredsställelse, se d. o. 2) se Nöje.

Förnöjsam, εὐκολος, 2. μέτριος, 3. σώφρων, 2. ολιγαρκής, εὐτελής, 2 (tarflig), αὐτάρκης, 2 (sig sf nog).: vara f., μετρίων δεϊσθαι. ραδίως ἐχειν ἀρκοὐντα. ὀλιγαρκεϊν. ευκόλως 1. εὐτελώς ζήν.

Förnöjsamhet, ευκολία, ή. μετριότης, ή. σωφροσύνη, ή. αὐτάρκεια, ή.

Förnöta tiden, διατρίβειν τον χρόνον.

Förolyckas, ἀπ-, Εξαπόλλυσθαι. διαφθείρε-σθαι.

Förolyckande, διαφθορά, ή. Se Misslyckande, Skeppsbrott.

Förolämpa, ἀδικεϊν τινα (förorätta), λυπεϊν τινα (kränka, såra), προσκρούειν, προσκόπτειν τινί (stöta).: afsigtligt o. öfvermodigt, ὐβρίζειν τινά 1. εϊς τινα. καθνβρίζειν τινά 1. τινός. Εφυβρί-ζειν τινί.: känna sig förolämpad af ngt, βαρέως 1. χαλεπώς φέρειν\, ἀγανακτεϊν, ἀχθεσθαί τινι 1. Επί τινι 1. bl. τί. — förolämpande, ἀδικητι-χός, 3. υβριστικός, 3. πικρός, χαλεπός, 3 (om saker).

Förolämpning, ἀδικία, ή. ἀδίκημα, τό. πρόσ-κρουμα, τό. ὐβρις, εως, ή. υβρισμα, τό.: erfara I, ἀδικεϊσθαι. ὐβρίζεσθα*. κακώς πάσχειν. den

gröfsta f., δεινότατα πάσχειν,: ha lidna förolämpningar i minnet, μνησικακεϊν.

Förord, 1) se Vilkor. 2) rekommendation, ἐπαινος, ο.: på f. af ngn, προξενούντος, παραι-νέσαντος, πεἰσαντός τίνος. Jfr Förbön. 3) se Företal.

Förorda, λέγειν υπέρ τίνος, προξενεϊν τινά τινι. Επιτρέπειν τινί τι 1. τινά. Επαινεϊν τί ιινι. παραινεϊν, Επισκήπτειν τινί τι 1. inf.: f. ngn till rättsbiträde, παραινεϊν χρήσ&αί τινι συνδίκω.

Förordna, τάττειν, καθιστάναι (i allmht). cruv-, διατάττειν (anordna, inrätta), επι-, προς-τάττειν, παραγγέλλειν (anbefalla), διειπεϊν (noggrant bestämma).: f. ett läkemedel, προστάττειν φάρμακον.: f. gm testamente om sin egendom, διαθίσΰαι τά αντου.

Förordnande, τάξις, ή. πρό σταξις, ή. επι-, προσταγή, ή.

Förordning, διάταγμα, τό. πρός-, επί-, ταγμα, τό παράγγελμα, τό. τό παρηγγελμένον. νομοθέτημα, τό. νόμος, ό.: utfärda en f., προ-τιθέναν επί-, διάταγμα.

Förorsaka, se Föranleda.: f. ngn ngt, παρέχειν τινί τι. αίτιον είναι 1. γίγνεσθαι τινί τίνος.

Förorätta, άδικεϊν τινα. άδικον είναι περί τινα. άδίκως χρήσθαι τινι. άδικίαν τινί Επιφέ-ρειν. πλεονεκτεϊν τινα.

Förpakt a, se Arrendera. För ρ anta, ύποτιθέναι. άποτιμάν. ενέχυρον τιθέναι.: vara förpantad, ύποκεϊσθαι, till ngn för ngt, τινί τίνος, jfr Pant. — förpantad, άπό-τιμος, 2.

Förpantning, άποτίμησις, ή. θέσις, ή. Förpassa, se Bortskicka. Förpesta, βαρνν 1. νοσώδη ποιεϊν. διαφθείρειν. λνμαίνεσθαι.

Förpligta, se Förbinda 3). Förpligtelse, se Förbindelse 2), Pligt. Förpläga, toTiàv, εύωχεϊν, σιτίζειν. τρέφειν. τρογήν 1. τά Επιτήδεια παρέχειν 1. πορίζειν τινι.: f. sig, εστιάσθαι. εύωχεϊσθαι. σιτεϊσθαι.

Förplägning, 1) förplägande, εστίασις, ή. σίτισις, ή. σιτισμός, ό. σίτησις, ή. 2) det, hrmed man förplägas, εϋτίαμα, τό. σίτος, ό. τροφή, ή.

Förpost, προφυλακή, ή. προφυλακές, οι. πρό-κοιτοι, oi.: utsätta förposter, προφυλακάς ποιεϊσθαί.: stå på f., προφυλάττειν. προκοιτειν.

Förpåla, σταυρουν. άπο-, περισταυρούν. (ά-πο)χαρακουν.

Fürpålning, 1) ss. handling, χαρακισμός, ό. χαράκωσις, ή. χαρακοποιία, ή. 2) ss. sak, (πε-ρήσταnρωμα, τό. χαράκωμα, τό. χάραξ, ακος, ό. Förqväfva, se Qväfva* Förr, a) se Förut. b) vid angifvande af båda jemförelselederna, πρότερον, πρόσθεν. Ofta πρότερος, 3. t. ex. drottningen anlände förr än Cyrus, ή βασίλεια προιέρα Κνρου ήλθεν.: vi undersöka d. falska föreställningen f. än vetandet, ψευδή δόξαν προτέραν ζητουμεν επιστήμης.: f. än (m. efterföljande sats), πρότερον 1. πρόσθεν πριν. Jfr Hellre, Förrän.

Förre, -a, πρότερος, 3. ό, ή, τό πρόσθεν, εμπροσθεν, πρότερον, πριν.: de i". vännerna, οι πρότεροι r/ίλοι (mots. de sednare), οι πρότερον φίλοι (s. förr voro vänner).: d. f. anfallet, ή πρότερα εισβολή.: han har bortlagt sin f. tröghet, τήν πρότερον άργίαν Εκδέδυκεν.: f. årets, ενος,

3.: förra årets embetsmän, al εναι άρχαί.: under f. året, Εν τω πρόσ&εν ετει. πέρυσι(ν). jfr föregående.: den f., d. sednare, Εκεϊνος (μέν), ούτος (δέ). ό μέν, ό δέ.

Förregla, μοχλούν τι. βαλανούν τι. Επι-, Εμ-βάλλειν τον μοχλόν τινι. Επιζυγούν τι. — förreglad, κλειστός, 3.

Förregling, μοχλού Επιβολή, ή.

Förridare, ό προελαύνων (Εφ* ϊππον) 1. προ-ϊππενων. έφιππος ήγεμών 1. κήρυξ, ό.

Förringa, μειουν. Ελαττοΰν. συστέλλειν. Se vidare Nedsätta.

Förringande, μείωσις, Ελάττωσις, ή. συστο-λή, ή-

För rinn a, διαχεϊσθαί. άπορρεϊν. διαρρεΐν.

Förrosta(s), ϊονσθαι. — f ö rro s t ad, ιώδης, 2.

För rutt η a, άπο-, κατασήπεσθαι. διαμυδάν. — förruttnad, κατασεσηπώς, νϊα, ός. σαπρός, 3. μυδαλέος.

Förruttnelse, σήψις, άπόσηψις, ή. σαπρό-της, ή.

Förryckt, παράπληκτος, 2. παραπλήξ, ήγος, ο, ή. παράφορος, 2. π αράφρων, 2. μαινόμενος, 3. μανείς, εϊσα, έν. μανικός, 3.: göra f., δια-ταράττειν τήν γνώμην τινός. Εξιστάναι τινά του φρονεϊν 1. τινός τήν διάνοιαν. τον λογισμόν τίνος περιστρέφειν.: blifva f., παραπλήττεσθαι. πα-ραφέρεσθαι. Εξίστασθαι του φρονεϊν 1. εαυτού, πα-ρακινεϊσθαι 1. διαφθείρεσθαι τήν γνώμην. παρα-παίειν.: vara f., παρακινητικώς εχειν. μανίαις Ε-νέχεσθαι. μαίνεσθαι. παραπαιειν.: vara ngt f., ύποκεκινηκέναι.

Förryckthet, παράνοια, ή. παραφροσύνη, ή. παραφορά ή τής διανοίας, μανία, ή. ή τών λογισμών εκστασις.

Förrymd, άποδράς, άσα, άν. δραπέτης, ου, ό.

Förråd, τά υπάρχοντα, ταμίευμα, τό. θησαυρός, ό. Vanl. gm partt., υπάρχων, παρών, άποκείμενος o. d., t. ex. förrådet af spanmål, ved, ό υπάρχων σΐτος. τά άποκείμενα ξύλα.: ett rikligt, stort f., άφθονία, εύπορία, περιουσία, δα-ψίλεια, ή. πλήθος, τό.: jag har f. på ngt, υπάρχει 1. άπόκειταί μοι τι. περίεστί μοί τι. εύπορώ τίνος.: taga af förrådet, ταμιεύεσθαι.

Förråda, 1) i ord, Εξαγορεύειν, Εκλαλεϊν, Εκ-φέρειν, Εξαγγέλλειν (yppa, sqvallra om), δηλούν, σημαίνειν (angifva, upptäcka), ύποφαίνειν (hemligt antyda), μηνύειν (angifva, ish. brott), κατη-γορεϊν, κατειπεϊν (anklaga). (Εξ)ελέγχειν (tydligt ådagalägga). 2) öfverlemna åt en fiende, προδι-δόναι, καταπροδιδόναι, äfv. προιεσθαί τι 1. τινά τινι. — förrådd, πρόδοτος, 2.

Förrådshus, -kammare, ταμιεΐον, τό (för matvaror), άποθήκη, ή. παράθεσις, ή. θησαυρός, ό (eg. skattkammare), σκευοθήκη, ή (för redskaper).

Förrädare, -erska, προδότης, ου, ό. προ-δότις, ιδος, ή. o. partt.

Förräderi, προδοσία, ή.

Förrädisk, προδοτικός, 3. Se f. öfr. Falsk, Trolös.

Förrän, πριν (Sedn. πριν ή) m. verb. finit. 1. inf. (se Gram.), πρό του m. inf. äfv. και t. ex. knappt hade Lacedæmonierna bemäktigat sig herraväldet f. de stämplade mot Thebanerna, ol Λακεδαιμόνιοι ουκ έφθασαν τήν άρχήν κατασχόντες και τοϊς Θηβαίοις ευθύς Επεβούλευσαν.Förränta-

Förränta, τοκίζειν. Επι τόκω δανείζειν.

Förrätt, προεισαγόμενον οχρον, τό.

Förrätta, Εργάζεσ&αι, (in-, Εξεργάζεσθαι. πράττειν, διαπράττει, ποιεϊν. ποιεϊσθαι.^ δράν. Επιτελεϊν.: m. händerna f. ngt, ταϊς χερσί παλα-μάσ&αί τι.: lyckligt f. ngt, κατορ&ούν^ τι.

Förrättning, έργον, τό. πραξις, ή. πράγμα, τό. jfr Göromål.: f. af offer, bön, θυσία, ή. ευχή, ή.

Försagd, 1) se förbluffad. 2) modlös, rädd, άθυμος, 2. άτολμος, 2. ά&αρσής, 2. όχνηρός, 3. dfdoV, 3. περίφοβος, 2.

Försagdhet, 1) Εμπληξία, ι?, εκπληξις, »J. 2) ά&υμία, ή. άτολμία, >J. cTf^ß, jJ. δκνος, o (tillfällig).

Försaka, άπ -, Εξίστασ&αί τίνος, άφιέναι τι. προϊεσβ-αί τι. χαίρειν Εάν 1. χελεύειν τι. Εάν τι.

Försakelse, άπόστασις, άφεσις, tf. πα-ραχώρησις, ή.

Församla, συνάγειν. συλλέγειν. (συν)α&ροί-ζειν. συναγείρειν. συγκαλεϊν.: f. sig, m. pass. af dsa vv., äfv., σννιέναι (-ελ&εϊν), på ett ställe, ffr χωρίον. Ofta bl. παρεϊναι. παραγίγνεσ&αι.

Församling, a) församlande, συνα&ροισμός, ό. συλλογή, tf. tf^aywy^, tf. b) sammankommande, σύνοδος, ή. συλλογή, ή. σύλλογος, ό. c) de församlade, σύλλογος, ό. συλλογή, ή. συνέ-δριον, τό, σύγκλητος, ή (rådplägande f., senat). Εκκλησία, ή, άγορά, ή (folkets f.). πανήγυρις, ή (festlig f. af hela folket), οι συνεληλυ&ότες, συ-νόντες, παρόντες. Jfr Folkförsamling, Sammankomst.

Församlingsplats, χωρίον3 εις δ συλλέγονται etc. 1. σύλλογον ποιούνται 1. σύλλογος γίγνε-ται. άγορά, ή.

Försats, τό πρότερον χώλον (i grammat. bet.), λήμμα, τό (i logisk), πρότασις, ή (i båda bett.), τό ήγούμενον 1.

προηγούμενον (i slutledningen).

Förse, 1) tr., ngn m. ngt, παρέχειν τινί τι. Επαρχείν τινί τι. κατα-, παρασκευάζειν, χορηγεϊν τινί τι.: f. sig m. ngt, παρασκευάζειν ἑαυτω τι. κτάσ&αι, περπτοιεϊσ&αί τι.: f. ngt m. ngt, κατασκευάζειν τί τινι 1. τί εν τινι. περι-, προστι&έ-ναι τί τινι. Oftast m. speciellare uttryck, t. ex. f. m. murar, περιτειχίζειν.: f. m. brädbeläggning, σανιδούν.: f. m. tak, καταστεγάζειν o. s. v. So subst. Jfr Anbringa. — försedd, εχων, ουσα, ον, m. ngt, τί. παρεσκευασμένος, κατεσκευασμέ-νος, m. ngt, τινί. Ofta gm smnsättning m. -φόρος (vid fråga om ett fortfarande tillstånd) 1. gm andra speciella ord; jfr ofvan. t. ex. f. m. horn, κερασφόρος, 2. m. vingar, πτεροφόρος, 2. πτερωτός, πτηνός, 3.: vara rikligen f. m. ngt, a-φ&ονον 1. ἀφθ-όνως εχειν τι. εὐπορεϊν τίνος. : vara f. m. penningar, ετοιμον εχειν ἀργύριον. 2) refl., f. sig, a) se orätt, παροράν. σφάλλεσ&αι ὁρώντα. b) fela, ἁμαρτάνειν. σφάλλεσθ-αι. πλημμελεϊν. c) se för mycket på ngn 1. ngt, ἲδόντα (Ιδούσαν) τι 1. τινά Εκπλαγήναι 1. πάοχειν τι. E-ρασ&ήναί τινος (förälska sig i), d) f. sig till, se Tillförse.

Förseelse, πλημμέλεια, ἡ. πλημμέλημα, τό. ἁμάρτημα, τό. πταίσμα, τό. σφάλμα, τό. παρό-ραμα, τό. ἀγνόημα, τό. ἄγνοια, ἡ. ἀλόγημα, τό.: af f., ὑπ' ἀγνοιας, ἀγνοια. ΕπιλαΟ-ό μένος, 3.: begå en f., se Föreg.

Försegla, ἀποσφραγίζειν, -σθ-αι. κατασφρα-γίζειν. Επιβάλλειν τήν σφραγίδά τινι. κατασημαί-νεσ&αί τι.: om en embetsmyndighet, ἀποσημαί-νεσΰαι.

Försegling, 1) förseglande, σφραγϊδος Επιβολή, ἡ. 2) insegel, σφράγισμα, τό. σγραγίς, ϊδος, ἡ.

Försigtig, ευλαβής, 2. φυλακτικόζ, 3. προνοητικός, 3. προμη&ής, 2. ασφαλής, 2.: vara f., se Följ. — Adv., utom de af adjj. bildade, äfv. διεσκεμμένως. πεφυλαγμένως. περιεσκεμμένως. : umgås f. τη. ngt, επιμελώς χρήσθαι τινι. Επιμε-λεία χρήσθαι περι τι. Επιμελειαν ποιεϊσ&αί τίνος.

Försigtighet, ευλάβεια, ἡ. φυλακή, ἡ. προφυλακή, η. πρόνοια, ἡ. προμήθεια, ἡ.: använda f., förfara m. f., πρόνοιαν ποιεϊσ&αι. φνλάττε-σ9-αι. φυλακήν εχειν 1. ποιείσ&αι. ενλαβεΊσΒ-αι. ευλάβεια χρήσ&αι.: m. f., se Föreg.: utan f., se

0 försigtig.

Försigtighetsmått, φυλακή, ἡ. φυλακτή-ριον, τό.: utan f., ἀφυλάκτως.: hvaremot inga f. äro träffade, ἀπροφνλακτος, 2.

Försilfra, ἀργυρούν. Επ-, καταργυρούν. — försilfrad, Επ-, κατάργυρος, 2.

Försilfring, 1) ss. handling, ἀργυρισμός, o. 2) ss. sak, ἀργυρος (Επήκεχυ μένος 1. Επιβεβλημένος, ὁ.

Försinka, se Fördröja.

Försinnliga, Εμφανές ποιεϊν 1. καθιστάναι τι. προ ὁφ&αλμών ἱστάναι 1. τι&έναι τι.

Försitta, καταργεϊν τι. καταρρα&υμεϊν τι. μέλλοντα 1. διατρίβοντα ἀποβάλλειν τι 1. ἀμα ρ» τάνειν τινός.

Försjunka, καταδύεσ&αι.: f. i jorden, κατα-δύεσ&αι κατά τής γής. b) fig., κατολισ&άνειν, Εξοκέλλειν, καταφέρεσ&αι εις τι.: vara försjunken

1 en last, διεφ&άρ&αι υπό κακού τίνος.: f. i tankar, se Fördjupa.

Förskaffa, πορίζειν. παρασκευάζειν. ετοιμά-ζειν. (Εξ)ευρίσχειν. (κατ)εργάζεο&αι. παρέχειν, -σ&αι. περιποιεϊν. περιάπτειν. προξενεῖν.: f. sig ngt, πο-ρίζεσβ-αί τι παρασκευάζειν ἑαυτω τι. ἑτοιμάζεσΐΐαί τι. περιποιεΊσ&αί τι. κτάσάαί τι.: s. står att f., πορισιός, 3.: skicklig att f., ποριστικός, 3.

Förskaffande, πορισμός, ὁ. παρασκευή, η. προξένησις, ἡ.

Förskansa, φραγνύναι, ἀπο-, διαφραγνύναι, (περι)τειχίζειν (m. mur 1. vall), σταυρούν, ἀπο-, περισταυροvν, χαρακούν, ἀπο-, περιχαρακούν (m. pålverk). ἀπο-, περιταφρεύειν (m. graf o. vall). Jfr Befästa.

Förskansning, 1) ss. handling, (ἀπο-, πε-ρι)τεί/ισις, ἡ. (περι)τειχισμός, 6. χαράκωσις, ἡ. περισταύρωσις, ἡ.

ἀποτάγρευσις, ἡ. 2) skansverk, (ἀπο-, περι)τείχισμα, τό. (περι)σταύρωμα, τό. χαράκωμα, τό. χάραξ, ακος, ὁ. ἔρυμα, τό.: förse ngt m. en f., ἔρυμα περιβάλλειν τινί. jfr Föreg.

Förskingra, 1) se Skingra. 2) penningar, egodelar, διασκεδαννύναι. διαφορεῖν. Εκχεϊν. (κατ)-αναλίσκειν. προϊεσ&αι.: f. sin förmögenhet, τὴν οὐσίαν διασκευάσασ#αι.

Förskjuta, 1) skjuta före, Εμβάλλειν, Επιβάλλειν (t. ex. τον μοχλόν). 2) stöta fr. sig, ἀπο-πέμπειν, -σ&αι, Εκπέμπειν (γυναίκα), ἀπ-, Εξω-&εϊν, -σ&αι. ἀποβάλλεσϋαι. Εκβάλλειν. ἀποκηρύτ-τειν (υιον). ἀποδοκιμάζειν. 3) försträcka, δα-132 Förskjutning-

νείζειν, προπαρέχειν, υπουργεί τινί τι. : f. kostnaderna, προαναλίσκειν.: f. ett utomordentligt skattebidrag för ngn, προεισφέρειν ὑπερ τίνος. ^ Förskjutning, 1) Επιβολή, ἡ. 2) Εκβολή, ἡ. ἀποκήρνξις, ἡ· f· öfr. 3) πρόδοσις, ἡ. προκαταβολή, ἡ. δανεισμός, ὁ.

Förskona, se Skona.: f. ngn fr. ngt, ἀπ-αλλάττειν τινά τίνος.: vara förskonad fr. ngt, ἀπηλλάχθαι τινός. Ελεύθερον εἶναί τίνος. Försköning, φειδώ, ους, ἡ. Förskott, πρόδοσις, ἡ. προκαταβολή, ἡ. ἁ-φορμη, ἡ- δάνεισμα, τό (lån), ἀρραβών, ώνος, ὁ (handpenning), προεισφορά, ἡ (af utomordentliga afgifter).: lemna i f., προδιδόναι. προκατα-βάλλειν.: gå i f., se Förskjuta 3).

Förskrifning, συγγραφή, ἡ. συμβόλαιον, τό. χειρόγραφον, τό. διαγραφή, ἡ.: gifva en i., χει-ρογραφεϊν. συγγράφεσθαι.

Förskrift, ὑπογραφή, ἡ- νπογραμμός, ὁ. Förskrifva, 1) skriftligen tillförsäkra, κατα-γράφειν τινί τι. συγγραφήν διδόναι τινί τίνος, ἀποτιμάν, ὑποτιθέναι τινί τι (ss. pant, säkerhet).: låta f. till sig, ἀποτιμάσθαι. ὑποτίθεσθαι. 2) requirera, Επιστέλλειν 1. δι' Επιστολών κελεύειν διαπέμπειν τι. 3) f. sig, a) skrifva orätt, ἁμαρ-τάνειν γράφοντα, b) se Härröra.

Förskräcka, φοβεϊν, Εκ-, καταφοβεϊν τινα. Εκπλήττειν, äfv. καταπλήττειν τινά. φόβον Εμβάλ-λειν τινί. εις φ>όβον 1. εκπληξιν καθιστάναι τινά. Εκδειματούν, δεδίττεσθαί τινα.: f. barn, μορμο-λύττεσθαι.: förskräckas för ngt, m. pass. o. acc.; äfv. ταράττεσθαι, Εκ-, διαταράττεσθαι ὑπό τίνος. — förskräckt, Εκπλαγείς, εϊσα, εν. Εκπλαγής,

2.: mycket f., περίφοβος, 2. Förskräckelse, εκπληξις, Εκπληξία, ἡ. τα-

ραχή, ἡ. Jfr Fruktan.

Förskräcklig, Εκπληκτικός, 3. φοβερός, 3. δεινός, 3. γοργός, 3.

Förskrämma, se Förskräcka. Förskylla, αίτιον εἶναί τίνος (vara skuld till ngt), ἄξιον εἶναί τίνος, οφ>λισκάνειν τι (vara förtjent af).: hvad har jag förskyllt? τί δή εγωγε ἡμάρτηκα} han har intet förskyllt, ουδέν ἀδικεϊ. Förskyllan, se Förtjenst, Skuld. Förskämma, διαφθείρειν τι. λυμαίνεϋθαί τι 1. τινί. βλάπτειν τι. σήπειν τι (bringa till ruttnad). — förskämd, διεφθαρμένος, 3. σαθρός,

3. σαπρός, 3 (rutten).

Förskämning, διαφθορά, ἡ. λύμη, ἡ. σα-πρότης, ἡ (ruttenhet).

Förskära (vid bordet), διατέμνειν 1. διανέ-μειν τά κρέα. δαιτρεύειν.

Förskärare, δαιτρός, ὁ. ὁ διανέμων τά κρέα. Försköna, καλλύνειν. κοσμεϊν, Επικοσμεϊν. καλλωπίζειν. κόσμον περιάπτειν τινί.

Försköning, κόσμησις, ἡ. καλλωπισμός, ὁ. κόσμος, ὁ.

Förslafva, δουλούν. καταδουλούν. Förslag, a) till antagande framställd mening, λόγος, ο (yttrande), γνώμη, ἡ, βουλή, ἡ (åsigt). παραίνεσις, äfv. γνώμης παραίνεσις, ἡ (uppmaning). συμβουλία, ἡ (råd), νπόθεσις, ἡ. πρόκλη-σις, ἡ (uppfordran).: f. för en församling, εϊσή-γησις, ἡ. εϊσήγημα, τό.: f. till lag 1. folkbeslut, ιψήφισμα, τό.: antaga ngns f., πείθεσθαί τινι 1. τοῖς λόγοις τινός, δέχεσθαι τούς λόγους τινός, ὁ-μολογεϊν τινι.: framställa, göra ett f., se Före-

slå.: om lagförslag, εἰσφέρειν, εἰσηγεῖσθαι, γρά-φειν, λέγειν τι. ψήφισμα Επάγειν, εισηγεισθαι, γράφειν.: på ngns f., πείθοντος, λέγοντος, πα-ραινέσαντος, συμβουλεύσαντός τίνος, τή γνώμ*ι τίνος, vid lagförslag, εισηγουμένου, γράψαντος, εἴσενεγκόντος τινός, b) se Plan. c) af kostnader vid ett företag, τίμησις, ή. τίμημα, τό. λογισμός, υπολογισμός, ό. d) till ett embete, προβολή, ή.: uppföra på f., προβάλλεσθαι.: vara på f., προβεβλήσθαι.

Förslagen, πολύτροπος, 2. ποικίλος, 3. Επί-τριπτος, 2. άγχίνους, 2 (fyndig), πανούργος, 2. Jfr Klok.

Förslagenhet, πολυτροπία, ή. άγχίνοια, ή. πανουργία, ή. Jfr Klokhet.

Förs lappa, χαλάν, άνιέναι. διαλύειν. άσθε-νουν.: förslappas, Εκ-, παραλύεσθαι. χαλάν, -σθαι. καθυφίεσθαι. κάμνειν, άπο-, Εκκάμνειν. μαλακί-ζεσθαι. — förs lapp ad, κεχαλασμένος, 3. κε-κμηκώς, υϊα, ός. άτονος, 2. άσθενής, 2. κατ άπονος , 2.: vara f., ἀτονεϊν.

Förslappning, χάλασις, ή. άνεσις, ή. άτο-νία, ή. εκλυσις, ή. άσθένεια, άρρωστία, ή.

Förslita, se Utslita.

Förslå, se Räcka.

För slö a, άμβλννειν. ἀπαμβλυνειν.

Förslösa, κατα-, διασπαθάν. διαφορεῖν. Εκ-χεϊν. (κατ)αναλίσκειν. — καθηδυπαθεϊν (på vällef-nad). ἀποβάλλειν.

Försmak, πρόγευμα, τό. προαίσθησις, ή. jfr Förkänsla.

Försmå, ἀποβάλλειν, starkare ἀποπτύειν τι (föraktligt afvisa). καταφρονεῖν, ὀλιγωρεῖν τίνος, νπεροράν τι (förakta), ἀπ-, διωθεϊσθαί τι (stöta fr. sig), μισειν τι (hata), φεύγειν τι (undvika). ἀπέχεσθαί τίνος (afhålla sig), παραιτεϊσθαί τι (undanbedja sig), ού βονλεσθαι, ού δέχεσθαι τι (ej vilja).: jag försmår att göra ngt, ουκ ἀξιώ ποιεῖν τι.

Försmående, καταφρόνησις, ολιγωρία, υπεροψία, ή.

Försmäda, se Smäda.

Försmädlig, se Smädlig, Förtretlig.

Försmäkta, τήκεσθαι, μαραίνεσθαι. alldeles f., εκτήκεσθαι, Εκμαραίνεσθαι.: f. af törst, hunger, δίψει, λιμω ἀπόλλυσθαι, διαφθείρεσθαι.: låta ngn f., περιοράν τινα τηκόμενον 1. μαραι-νόμενον.

Försmäktande, τηκεδών, όνος, ή. διαφθορά, ή.

Försmälta, se Smälta.

Försnilla, (ύπο)κλέπτειν, ύπεκκλέπτειν. ύφαι-ρεϊοθαι, ὑπεξαιρεϊσθαι. νοσφίζεσθαι.

Försnillning, ὑφαίρεσις, ὑπεξαίρεσις, ή. νο-σφισμός, ό.

Försoffa, (ἀπ)αμβλύνειν. μαλακίζειν. αργό ν 1. νωθρό ν ποιεῖν.

Försoffning, μαλακια, ή. άργια, ή. νωθρό-της, ή.

Försofva, se B orts öfva. — f. sig, υπέρ καιρόν καθεύδειν. κοιμώμενον ὑστερίζειν (τινός).

Försona, 1) se Blidka. 2) se Förlika. 3) en skuldbelastad, ἀφοσιούν. άγνίζειν. καθαί-ρειν. καθαρόν ποιεῖν. 4) en skuld, ett brott, λύειν. διαλύειν. ἀποδιοπομπεϊσθαι. Επανορθούν, ἀκεϊσθαι (godtgöra).: f. en skuld, äfv. άγος Ελαύ-νειν.

Försonare, ἀιαλλακτής, ον, ο. ό ἀιαλύων, ἀιαλνΰας.

Försoning, 1) se Blidkande. 2) se Förlikning. 3) ἀφοσίωσις, ή. άγνισμός, ο. καθαρμός, ο. κάθαρσις, ή. 4) λύσις, ΰιάλυσις, ή. καθαρμός, ό. Επανόρθωσις, άκεσις, ή.

Försoningsmedel, Εξίλασμα, Εξιλαστήριον, τό.

Försoningsoffer, κάθαρμα, τό. καθαρμός, ό. καθάρσιον, καθαρτήριον, τό. προτέλενον, τό. ϊλασμα, τά. μειλίχια,

τά.

Försonlig, εν&ιάλλακτος, ενκατάλλακτος, 2. ρά&ιος 1. ενμαρής προς ἀιαλλαγήν. πράος 1. πρα-νς, 3.

Försonlighet, ή πρός ιλασμόν 1. ἀιαλλαγήν ενμάρεια. τό ενΰιάλλακτον. πραότης, ή.

Försorg, πρόνοια, ή. Επιμέλεια, ή.: draga f. om ngt, προνοεϊν, ΕπιμελεΙσθαί τίνος, om att, όπως m. fut. ι gm ngns f., Επιμελομένου, -ηθέν-τος τινός.

Förspann, τά πρότερα υποζύγια.

Förspel, προοίμιον, τό. Ενάόσιμον, τό. ἀνα-βολή, ή. προανλιον, προαύλημα, τό (på flöjt).: utföra ett f. (præludiera), προοιμιάζεσθαι. Evdi-ἀόναι. ἀναβάλλεσθαι. προαναβάλλεσθαι, προ-ανακρονεσθαι (äfv. ss. f. förutskicka), b) fig., ἀνακίνησις, ή. προάγων, ωνος, ό.: utgöra ett f. till ngt, ώσπερ προοίμιον εϊναί τίνος.

Förspela, seBortspela.

Förspilla, ἀιασπαθάν. {μάτην) καταναλίσκειν. ἀποβάλλειν. ΕκχεΙν.: i. tiden, διαφθείρειν τον καιρόν, jfr Förlora.

Försprida, ἀιαχείν. ἀιασπείρειν. ἀιασκε&αν-νύ ναι.

Försprång, προτέρημα, τό. πλεονέκτημα, τό.: få f. för ngn, προλαμβάνειν τινά 1. τινός, för ngn på vägen, τινά τής ὀάον.: ha f. för ngn, προέ-χειν, προτερείν, προτερενειν τινός.: skeppet hade ett dygns f., προεϊχεν ή ναύς ημέρα καί ννκτί.: ha vunnit ett tillräckligt f., προειληφέναι Ικανόν διάστημα.: lemna ngn ett f., πρόλημμα ποιεϊν τινι.

Förspänna, (ύπο)ζευγνύναι.: f. en vagn, ζεν-γνναι πρός 1. Επί τό άρμα (τούς ϊππονς).

Förspörja, se Förnimma.

Först, πρώτος, 3.: i fråga om två, πρότερος, 3.: allra f., Εν τοϊς πρώτος.: f. dagen i månaden, ενη καί νέα.: vara den f., πρωτενειν (öfverträffa andra), att göra ngt, πρώτον ποιεϊν τι. (ύπ)ἀρχειν 1. φθάνειν ποιούν τά τι. jfr Börja.: f. gången, τό πρώτον, τά πρώτα.: för det f., πρώτον {μέν). πρώτα. äfv. «ν μέν (mots. ετερον σέ).: det första jag såg hm, märkte jag, Επειδή 1. ώς τάχιστα 1. τό πρώτον 1. ότε πρώτον ειάον 1. εύ-θύς Ιάών ρσθόμην.: å. förste, bäste, ό (Εν-, Επι-, παρα-, προς)τνχών. όστις ἀν τύχρ. εις ό πρώτος. — Adv., (τό) πρώτον, (τά) πρώτα, τήν πρώτην (i början), ofta m. πρώτος 3 (då f. hör till ett nom., ej till verbet i satsen).: f. o. främst, πρώτον μέν.

Förstad, προάστειον, τό.

Försteg, se Försprång, Fördel.

Förstelna, se Stelna.

Förstena, (ἀπο)λιθονν. λίθον ποιεϊν 1. τιθέναι 1. ἀπο&εικννναι. εις λίθον μεταβάλλειν. πε-τρούν. — förstenad, λιθωτός, 3.: ss. f. blicka på ngn, λιθίνως βλέπειν πρός τινα.

Förstening, λίθωσις, ἀπολίθωσις, ή.

Förstfödd, πρωτογενής, πρωτόγονος, πρωτότοκος, 3. πρεσβντατος, 3.

Försticka, se Gömma.

Förstling, ἀπαρχαί, αι. ἀκροθίνια, τά.

Förstocka, se Förhärda.

Förstoppa, στεγνονν τήν γαστέρα 1. κοιλίαν. Εφιστάναι τήν κοιλίαν.: förstoppad måge, ἀνέκ-κριτος 1. στεγνή κοιλία.: magen blir f., υφίσταται ή κοιλία.

Förstoppning, στέγνωσις 1. στεγνότης τής κοιλίας 1. γαστρός, ή. κοιλίας Επίστασις, ή.

Förstora, (Επ)αύξειν, (Επ)ανξάνειν. μείζω, πλείω (till antal) ποιεϊν. μηκύνειν, Εκτείνειν (utsträcka). Επιτείνειν (stegra).: i tal, (ffr τό μείζον) ΰεινούν. Εκάεινονν. αϊρειν τω λόγω. ἀεινόν ποιεϊσθαι. — f. sig, m. pass. äfv. μείζω 1. πλείω γίγνεσθαι. Επίόοσιν λαμβάνειν, προκόπτειν (tilltaga).

Förstoring, (Επ)ανξη, (Επ)αύξησις, ή. Επιάο-σις, ή (bl. intr.).

Försträcka, 1) en lem, τείνοντα άιαστρέ-φειν 1. ΕξαρθρεΙν, -ουν. — försträckt, άιά-στροφος, 2. εξαρθρος, 2. 2) en penningesumma, se Förskjuta.

Försträckning, 1) άιαστροφή, η. Εξάρθρη-ϋις, -ωσις, ή. 2) se Förskjutning, Förskott.

Förströ, 1) eg., διασπείρειν. άιασκε&ανννναι. άιαχείν. ΕκχεΙν. se f. öfr. Skingra. 2) f. ngn, a) draga ngns uppmärksamhet fr. ngt, άποσπάν, άποτρέπειν τινά τίνος,: vara förströdd af mga göromål, πρός πολλά πράγματα άιασπάσΒαι 1. άσχολον είναι b) skingra ngns bekymmer, dia-χείν τινα. ενθνμίαν παρέχειν τινί. άποτρέπειν τινά τών μεριμνών. ενφ>ραίνειν τινά.: f. sig, ενθνμίαν άγειν. τρέπεσθαι πρός άνεσιν. ευφραίνε-σθαι. άιώκειν ήΰονάς.

Förströelse, άνάπανλα πόνων, ή. άνεσις, ή. ραθνμία, ή. τέρψις, ή. άπάτη, ή. Jfr Nöje.

Förstuga, πρόάομος, ό.

Förstumma, άφωνίζειν. Επιστοματίζειν.: förstummas, (άπο)σιωπάν. άφωνον γίγνεσθαι, μηδέν ετι άντιλέγειν.

Förstumning, άποσιώπησις, η. αφωνία, ή. άφασία, ή.

Förstå, 1) fatta, (κατα)μανθάνειν. σνλλαμ-βάνειν, συνιέναι, γιγνώσκειν, ΕννοιεΙν, -σθαι, κατανοείν τι, ngn, τινός, αϊσθάνεσθαί τίνος 1. τι.: orätt f., παρανοείν. ούκ ορθώς γιγνώσκειν.: icke f., άγνοείν.: lätt att f., εύμαθής, ενγνω-στος, εύκατάληπτος, 2. σαφής, 2.: svår att f., άυσμαθής, άνσγνωστος, άνσνόητος, όνσξύνετος, diισξνμβλητος, άύσληπτος, άυσκατάληπτος, 2.: jag förstår (i svar), μανθάνω.: förstås, förstår sig! άηλαάή. πώς γάρ ού. πάνυ γε. μάλιστα, μά-λιστά γε. μάλιστα άήπον.: låta ngn f., ϋημαίνειν, νπ ο σημαίνε ιν, όηλούν, ύποόεικνύναι τινί τι.: hvad förstår du m. dta? τί άή τούτο λέγεις; det förstås af sig sjelft, φαίνεται γε τούτο, ό λόγος αιρει.: f. under, προσνπακούειν, jfr Fatta. 2) känna, kunna , f. sig på, εϊάέναι τι. Επίστασθαί τι. Επαίειν τινός, εμπειρον 1. Επιστήμονα εϊναί τίνος. Ε μ πείρως ϊχειν τινός, cPεινόν εϊναί w 1. m. inf.: väl f., ακριβώς εϊάέναι. Εξεπίστασθαι. άκριβούν.

Förstånd, 1) ss. själsförmögenhet, νούς, ό. φρόνησις, ή. σύνεσις, ή. φρένες, αι.: ha f., νουν 1. φρόνησιν εχειν. φρονεΐν.: en man af mycket,134

stort f., elv ή q όυνετώτατος.: icke vara vid sitt f., παραφρονεϊν. εξω εαυτού είναι.: mista förståndet, έξίβταβ&αι τον φρονεϊν.: återkomma till f., άνα-φρονεϊν. έντός εαυτόν πάλιν γίγνεσΘ-αι.: vara vid sundt f., ευ φρονεϊν. αωφρονεϊν. b) mening (af ett ord e. d.), νους, ο. διάνοια, ή. jfr Betydelse. c) fhde till, förbindelse m. ngn, ομόνοια, όμοφροβΰνη, ή (samdrägt), κοινή βουλή, ή (gemensamma planer, hemligt f.). σύστασις, ή (hemlig förbindelse).: vara i godt f. m. ngn, ομονο-τϊν, όμογνωμονεϊν τινι. ταύτα φρονεϊν τινι.: icke vara i godt f. m. ngn, διαφωνεϊν τινι. διαφέρε-ο&αι πρός τινα.: vara i hemligt f. m. ngn, συνε-ατηκεναι μετά τίνος. κρύβδην ϋυμπράττειν 1. ύ-πηρετεϊν τινι.

Förståndig, εμφρων, 2. νουν εχων, ουΰα, ον. νουνεχής, 2 (^.civ. νουνεχόντως). εννους, 2. φρόνιμος, 2. cri/réTo'?, 3. σοφός, 3. οώγρων, 2.: vara f., *Ot>f (έν) φρονεϊν. αωφρονεϊν.: gö-

ra f., φρενούν. οωφρονίζειν. jfr Förnuftig.

Förståndslös, άνους, 2. άφρων, oroi, 2.

Förstäf, πρώρα,

Förställa, 1) £r., μετασχηματίζειν. άλλοιούν τό ϋχήμά τίνος.: f. sin röst, προσποιεΐϋ&αι άλ-λοτρίαν φωνήν.: = vanställa, se d. o. 2) f. sig, νποκρίνεα&αι άλλότριον οχήμα (om hvarje slags förställning), προϋποιεΐα&αι, σκήπτεσ&αι (ge sig sken af en egenskap, s. man ej äger), άκκίζεσ&αι (ställa sig s. man icke ville en sak, s. man å-stundar). είρωνεύεο&αι (eg., låtsa s. man icke visste ngt, s. man vet).

Förställning, νπόκριϋις, ή. προϋποίηϋις, ή. προσποίημα, τό. άκκιϋμός, ό. ειρωνεία, ή.

Förställningskonst, ειρωνεία, ή. τό %mo-κριτικόν.: öfvad i f., υποκριτικός, 3.

Förstämma, 1) eg., ἀπηχή 1. διάφωνον ποι-ξϊν. — förstämd, ἀνάρμοστος, 2. διάφωνος, 2. ἀπηχής, 2.: vara f., διαφωνεϊν. ἀναρμοστεϊν. 2) fig., ἀ&υμίαν 1. λύπην καταακευάζειν 1. ποιεϊν τινί. — förstämd, àd-υμος, 2. δύσ&υμος, 2. δύσκολος, 2.: vara f., ἀ&ύμως διακεϊσ&αι. δνσκόλως εχειν. λνπεϊα&αι.

Förstämning, 1) eg., ἀναρμοσία,ἡ. διαφωνία, ἡ. ἀπήχεια, ἡ. 2) ἀβ·νμία, ἡ. δυσ&υμία, ἡ. λύπη, ἡ.

Förständiga, se Befalla.

Förstärka, ρωννύναι, ἐπιρρωννύναι, κρατύ-νειν (göra stark), (ἐπ)αυξάνειν (föröka), πλέον ποιεϊν (till antal), ἐπιτείνειν (stegra).: f. sig, (ἐπ)-αυξάνεσ&αι. ἐπίδοΰιν λαμβάνειν, ἐπιδιδόναι ἐπὶ τὸ πλέον, μεϊζον γίγνεσθαι.

Förstärkning, ἐπίρρωϋις, ἡ (i kraft), (ἐπ)-αύξηϋις, {ἐπ)αὐξη, ἡ (förökande), ἐπίδοσις, ἡ (tillväxt, förkofran), ἐπίτασις, ἡ (stegring).: f. i trupper, βοή&εια, ἡ. ἐπικουρία, ἡ.: draga till sig f., ὑυνάγειν 1. àS-ροίζειν πλείω τήν δύναμιν. ἀλλην δύναμιν προς- , ἀναλαμβάνειν.: jag får f., ἀλλο Στράτευμα προογίγνεταί μοι. βοη&οί προϋγίγνον-ταί μοι.: behöfva f. af en garnison, προβδεϊα&αι φυλακής 1. φρουρών.

Förstöra, καθ·-, ἀν-, ἐξαιρεϊν. καταακάπτειν. ἐκπέρ&ειν. ἀνάστατον ποιεϊν (göra öde), δια-φ&είρειν, ἀπολλύναι, διολλύναι (förderfva, förgöra). ἀνατρέπειν (omstörta), διαιρεϊν, διαοπάν (upp-rifva). δια-, καταλύειν (upplösa ett tillstånd), ἀ-ναλιϋκειν (göra slut på).: f. m. eld, πυρπολεϊν. Ιμπιπράναι.: fr. grunden f., ἀποθ-εμελιούν. κατα-

ὑκάπτειν εις τὸ ἐδαφος, κατ' ἀκρας ἐξαιρεϊν. — förstörande, ανατρεπτικός, 3.

Förstörare, διαφθ-ορεύς, ὁ. ἀνατροπεύς, ὁ. Yanl gm part.

Förstörelse,= förstördt tillstånd , gm omskr. m. vv. Se f. öfr. Förstöring, Förvirring.

Förstöring, κα&αίρεϋις, ἀναίρεσις, ἡ. κατα-σκαφή, ἡ. ἀνάαταϋις, ἡ. διαφ&ορά, ἡ. ανατροπή, ἡ. κατάλυσις, ἡ.

Försumlig, αμελής, 2 (vårdslös), βραδύς, 3, οκνηρός, 3 (trög), ἀργός, 2 (lat), ῥά&νμος, 2 (af lättsinne) ἀνειμένος, 3 (slapp).: vara f., (κατ)-αμελεϊν. δκνεϊν. βραδύνειν. ἀργεϊν. ῥά&υμεϊν. ρα-&ύμως εχειν. Jfr Försummas.

Försumlighet, αμέλεια, ἡ. οκνηρία, ἡ. ἀρ-γία, ἡ. ρα&υμία, ἡ. ἀνεσις, ἡ.

Försumma, ἀπολείπεύ&αι 1. ἀπ είναι τίνος, οὐ παρεϊναί τινι (icke inställa sig vid ngt), ὑοτε-ρεϊν 1. ὑστερίζειν τινός (komma för sent), παρα-λείπειν, ἐλλείπειν, παριέναι τι (underlåta, lemna obegagnadt). {κατ)αργεϊν τι (af tröghet), ἀμελεϊν τίνος, ἀμελώς εχειν τίνος, ἐν ἀμελεία τἰ&εσ&αί τι (af vårdslöshet), καταρρα&νμεϊν τι, ἀπορρα&υ-μεϊν τίνος (af lättsinne, sorglöshet).: f. skolan, ον φοιτάν. ονκ ἐπιφοιτάν.

Försummelse, ὑϋτέρηβις, ἡ. ελλειμμα, τό. ἀμέλεια, ἡ. ἀργία, η.

Försupen, υπό μέ&ης διεφθαρμένος, 3.

Försvaga, ἀαβ·ενή 1. ἀϋ&ενέστερον ποιεϊν, ἀ-ϋ&ενοὑν (göra kraftlös), ἐλαττούν, μειούν, ϋυΰτέλ-λειν, ἐπικόπτειν, κολούειν, κολάζειν (minska, dämpa, qväsa). παραλύειν (upplösa), ἀμβλύνειν (förslöa). ἀμαυρούν (eg. fördunkla). &ρύπτειν, S-ραύ-ειν, (Τυγκλάν (bryta ngns kraft), καταπονεϊν, κα-τατρίβειν, τρύχειν, κατατρύχειν (utmatta, uttära).

Försvagande, ἐλάττωσις, μείωϋις, ὑυὑτολή, κόλαΰις, ἡ. παράλυ<Τις, ἡ. ἀμαύρωαις, ἡ (synens). καταπόνησις, ἡ.

Försvar, ἀμυνα, ἡ. τιμωρία, ἡ. βοή&εια, η. ἐπικουρία, ἡ. ἀπολογία, ἡ (i ord), πρόβλημα, τό, προβολή, ἡ, πρόβολος, ὁ (skyddsvärn).: f. inför rätta, συνηγορία, ἡ (ett rättsbiträdes af sin klient). δικαιολογία, ἡ (eg. framställning af rättsanspråk).: afskära ngn försvaret, προαναιρεϊν τινι τὴν ἀπολογίαν.: anföra ngt till f. för ngt, ἀπο-λογίαν ποιεϊσ&αί τι τίνος.

Försvara, a) i handling, ἀμύνειν τινί. τι-μωρεϊν τινι. βοη&εϊν τινι. ἐπικονρεϊν τινι. βοή-S-ειαν 1. ἐπικουρίαν ποιεϊσ&αί τινι. ϋυμμαχεϊν τινι. προμάχεσ&αί τίνος.: f. ngt, ἀμύνεσ$αι υπέρ 1. περί τίνος, μάχεσ&αι νπέρ τίνος, προίστασ&αί τίνος.: i. sig, ἀμύνεσ&αι, ἀπομάχεσ&αι (mot ngn, τινά): f. sig mot ngn, ἀντέχειν τινί 1. πρός τινα. ἀπω&εϊϋ&αί τινα. ἀλέξασ&αί τινα. b) i ord, λέγειν υπέρ τίνος, ἀπολογεϊσ&αι υπέρ 1. περί τίνος. ἀπολογίαν ποιεϊϋ&αι υπέρ τίνος.: f. sig, ἀ-πολογεϊσ&αι, för ngt, περί τίνος, mot ngn 1. ngt, πρός τινα 1. τὶ. ἀπολογίαν προϊϋχεϋ&αι. λέγειν νπέρ εαυτού.: f. ngn för rätta, ϋυνηγορεϊν τινι.

Försvarare, πρόμαχος, δ. προστάτης, ου, δ. τιμωρός, ό. ἐπίκουρος, ό. βοη&ός, ό. ὁ ἀπολο-γούμενος (i ord), συνήγορος, δ (inför rätta).

Försvarlig, a) som kan försvaras, εὐαπολό-γητος, 2. b) hjelplig, μέτριος, 3. ἐπιεικής, 2.

Försvarsförbund, ἐπιμαχία, ή.: sluta ett f., ἐπιμαχίαν ποιεῖσ&αι.

Försvarskrig, πολέμος, ἐν φ αμύνονταιFörsvarslös

τον ς Επιόντας.: föra ett f., πολεμεῖν μόνον ο σον αμύνεσθαι τους Επιόντας.

Försvarslös, απαράσκευος, ἀπαρασκεύαστος, 2 (oförberedd), βοηθῶν ἐρημος, 2 (utan hjelpare). ἀφύλακτος, ἀφρούρητος, ἀφρακτος (utan bevakning, befästning).

Försvarsmedel, ἀμυντήριον, τό. οχύρωμα, τό.

Försvarspunkt, ἀπολόγημα, τό (i ett tal). οχύρωμα, όχυρόν, τό, αποστροφή, i (ställe, der man kan hålla sig mot en fiende).

Försvarsskrift, όπολο^/α, ή.

Försvars(till)stånd, sätta i f., r*

Ixavov ἀπομάχεσθαι. φρουράν Εγκαθιστάναι χω-tw/*.: sätta sig i f., παρασκευάζεσθαι ὡς ἀ-μυνούμενον.

Försvarstal, αττολογια, ή. λό-

yoi, ό.

Försvarsvapen, ἀμυντήρια οπλα, τά.

Försvarsverk, τα πρόi τό ἀμύνεσθαι πολεμίους.

Försvarsvis, gå f. till väga, ἀμύνεσθαι μόνον.

Försvinna, ἀφανίζεσθαι. Εξίτηλον 1. ἀφανή γίγνεσθαι. οἴχεσθαι. Εκποδών ἀπιέναι. παύεσθαι (t. ex. sinnesrörelser).: låta f., ἀφανίζειν. ἀφανή ποιειν.

Försvinnande, ἀφάνισις, »J. ἀφανισμός, ό. yi/y»}, tf.

Försvåra, χαλεπό ν, χαλεπώτ ερον, δυσχερές, Επίπονον ποιειν τι. Εμποδών γίγνεσθαι τινι.

Försvärja, se Afsvärja.: f. sig, Επιορκεῖν (svärja falskt), åt ngn, ὀμνύναι ή μήν εσεσθαί τίνος.

Försyn, 1) Guds f., πρόνοια, ή (τοὺ θεοὺ), ή θεία Επιμέλεια 1. φροντίς. ή θεία μοίρα (Guds styrelse). 2) blygsel, sedlig fruktan, αιδώς, ούς, η. αισχύνη, ή.: hysa f., αἴδεῖσθαι m. acc. αἴσχύ-νεσθαι m. acc. 1. inf. Εντρέπεσθαι m. acc.: utan f., ἀναιδώς. ἀναισχύντως.: handla utan f., ἀναι-σχυντεῖν.

Försynda sig, mot ngn 1. ngt, ἀσεβεῖν περί m. acc. ἀσεβώς εχειν περί τινα. Se f. öfr Fela 2).: af fruktan att f. sig afvisa ngt, ἀφοσιοὺσθαί τι.

Försynt, αἴδήμων, 2. αἴσχυντηλός, 3.

Försynthet, αἴδημοσύνη, ή. αἴσχυντηλία, ή. τό αἴσχννтηλόν. αιδώς, ους, ή.

Försåt, Ενέδρα, ή. δόλος, ό. επιβουλή, ή.: lägga f. för ngn, Ενεδρεύειν, Ελλοχάν τινα. Επι-βουλεύειν τινί. Se vidare Bakhåll.

Försåtlig, Επίβουλος, 2. δολερός, 3. ύπουλος, 2. — ἀπιστος, 2. ἀβέβαιος, 2. σφαλερός, 3.

Förs äga sig, πλημμελεῖν 1. σφάλλεσθαι 1. ἀ-μαρτάνειν λέγοντα.

Försäkra, 1) se Betrygga.; f. sig om ngt (= bemäktiga sig), χρατειν. χατασχεῖν, καταλα-βεῖν τι. Jfr Säker. 2) se Förvissa. 3) bedyra, (δια)βεβαιούσθαι. {δι)ϊσχυρίζεσθαι. διαμαρτύ-ρεσθαι. φάναι ή μήν m. inf fut.: edligenf., (Επ)-ομόσαντα εἴπεῖν.

Försäkran, -ring, βεβαίωσις, διαβεβαίωσις, η. πίστις, ή. πιστά, τά. πίστωμα, τό. f. öfr. νυ. Jfr Säkerhet.

Försälja, se Sälja.

Försäljning, πράσις, διάπρασις, ή. διάθε-ÖΚ, ή. πώλησις, άπεμπόλησις, άπεμπολή, ή.

Försämra, χείρον ποιειν.: ϊ. sig 1. försäm-

ras, άποχλίνειν 1. ρέπειν πρός, εϊς τό χείρον, φέρεσθαι, μεταβάλλειν, τρέπεσθαι Επί τό χείρον.

Försämring, ή εις τό χείρον άπόχλισις 1. μεταβολή.

Försända, άπο-, δια-, Εχπέμπειν. άποστέλ-λειν.

Försändning, διαπομπή, ή. αποστολή, ή.

Försänka, 1) eg., χαταδύειν. (κατα)βυθίζειν.: i hafvet, χαταποντίζειν. χαταποντούν.: f. en hamn o. d., άποφράττειν, άποχλείειν. 2) fig., χαταδύειν τινά τινι. Εμβάλλειν τινά εις τι.: f. ngn i sömn, χατασπάν τινα εις νπνον.

Försänkning, χαταποντισμός, ό (i hafvet), f. öfr. m. νυ.

Försätta, 1) se Flytta. 2) f. egendom, tid, o. d., se Förslösa. 3) i ett läge, καθιστάναι εις τι. καθίζειν (t. ex. τινά χλαίοντα 1. χλαίειν). Εμβάλλειν τινά εις τι. διατιθέναι τινά m. adv,: f. bland Gudarne, άνάγειν εις θεούς, άπαθανα-τίζειν. 4) ngt m. ngt, κεραννvναι τί τινι 1. τί πρός τι 1. μετά τίνος, άναμιγνύναι τί τινι. άνα-δεύειν τί τινι.

Försök, πείρα, απόπειρα, διάπειρα, ή.: på f., εις άπόπειραν. Επί πείρα.: göra ett djerft f. m. ngt, διακινδυνενειν εν τινι,: göra f., se Följ.

Försöka, 1) sätta på prof, πει^άσθαι, δια-πειράσθαί τίνος, πείραν λαμβάνειν τινός, δοχι-μασίαν ποιεϊσθαί τίνος. : = få erfarenhet af, smaka på, γεύεσθαι, άπογεύεσθαί τίνος.: s. icke försökt ngt, άγευστός τίνος. 2) bemöda sig om, företaga, πειράσθαι. Επιχειρεϊν. Εγχειρεϊν.: f. allt, Επί πάν Ελθεϊν. μηχανάσθαι πάσαν μηχανήν. πάντα ποιεϊν. πάντα λίθον χινεϊν. πάντα χάλων Εχ-τείνειν 1. Εξ-, Εφιέναι 1. χινεϊν. Jfr Fresta. — försökt, se bepröfvad, erfaren.

Försökelse, se Frestelse.

Försörja, se Föda 3).

Försörjning gm vv. jfr Uppehälle.

Försötma, γλυχάζειν, γλυχαίνειν. ήδύνειν, καθηδύνειν.

Försötmande, γλύχανσις, ή. γλυκασμός, ό.

Förtaga, άφανίζειν. άπο -, χατασβεννύναι. χα-τέχειν. παύειν, χαταπαύειν.

Förtal, διαβολή, ή. βασχανία, ή. χαχηγορία, χακολογία, ή. συκοφαντία, ή. συκοφάντημα, τό.

Förtala, διαβάλλειν τινά, för ngn, πρός τινα. κακηγορεϊν, κακολογεϊν, κακώς λέγειν, βα-σκαίνειν, συκοφαντεϊν τινα. βλασφημεϊν περί 1. κατά τίνος 1. εις τινα.

Förtalare, βάσκανος, ό. συκοφάντης, ου, ό. κακολόγος, ό. συκοφαντικός, ό. o. partt.

Förtappad, άπόβλητος, 2. — διεφθαρμένος, 3. Εξώλης, 2. φαύλος, 3. πονηρότατος, 3.: en f. menniska, κάθαρμα, άποκάθαρμα, τό.

Förtappelse, διαφθορά, ή. Εξώλεια, ή.

Förteckning, κατάλογος, ό. πίναξ, ακος, ό.

Förtegen, σιωπηλός, -ρός, 3. Εχέμυθος, 2.: vara f., Εχε μ υθεϊν.

Förtegenhet, Εχεμυθία, ή.

Förtenna, κασσιτερούν. γ άνουν.

Förtid, ό πρότερον 1. εμπροσθεν χρόνος.: i f., προ καιρού, άωρί.

Förtidig, πρόωρος, 2. άωρος, 2. άκαιρος, 2. ό, ή, τό προ καιρού.

Förtiga, σιγάν. σιωπάν, άπο-, κατασιωπάν. άποκρύπτεσθαι. νποστέλλεσθαι. μή λέγειν 1. άπο-φαίνειν.136

Förtjena, 1) gm arbete förvärfva, Εργάζεσ&αι. κτάσ&αι. εύρισκε vy. λαμβάνειν, περιποιεϊσ&αι. χρηματίζει. : f. tacksamhet, κατατί&εσ&αι χάριν. 2) vara värd, άξιον εϊναί τίνος 1. m. inf. (af ngn, τινί). ΰίκαιον, ϊπιτήΰειον είναι m. inf. προσήκει μοί τι.: f. åtlöje, όφείλειν 1. οφλισκάνειν γέλωτα. : såsom ngn förtjenar, άξίως τινός, προσηκόντως τινί. κατά τήν άξίαν τινός. — förtjent^ a) s. man gjort sig värd, άξιος, 3. άίκαιος, 3. προσήκων, ουσα, ον. οικείος, 3. b) s. förvärfvat sig förtjenster, χρηστός, 3. πολλού άξιος, 3.: en f. statsman, άνήρ πολλά άγαθ-ά πεποιηκώς τήν πόλιν 1. τά βέλτιστα πεπολιτευμένος.: göra sig f. om ngn, εύεργετεϊν τινα. εν ποιεϊν τινα. ώφελεϊν τινα. χρήσιμον παρέχειν εαυτόν τινι.: göra sig mycket f. om ngn, πολλού άξιον γίγνεσθαι 1. εαυτόν παρέχειν τινί.

Förtjenst, 1) det gm arbete förvärfvade, Εργασία, ή. μιαβ-ός, ό. κέρδος, τό.: god f., εύπο-ρία, ή.: ge god, dålig f., μεγάλα, βραχέα ώφελεϊν.: ha mycken f., πολλά χρήματα κτήσασ&αι.: ha ringa, dålig f., μικρά 1. βραχέα κτήσασ&αιί. ώφελεϊσ&αι. 2) värdighet, άξια, ή.: efter f., κατά τήν άξίαν. κατ* άξίαν. πρός τήν άξίαν. άξίως.: utan f., παρά τήν άξίαν. άναξίως. 3) handling 1. egenskap, s. förtjenar beröm l. tacksamhet, ά-ρετή, ή. καλόν έργον, τό. ευεργέτημα, τό, ευεργεσία, ή (välgerning).: ha stora förtjenster om ngn, πολλού άξιον εϊναί τινι.: de skola återfå sina barn för sina förra förtjenster om mig, ύπο-λήιρονται τά τέκνα τής πρόσ&εν ενεκα περί ιμέ αρετής. Jfr förtjent.

Förtjenstfull, πολλού άξιος, 3. καλός, 3. χρηστός, 3.

För tjocka, πηγνύναι. σωματουν.

Förtjusa, (κατα)&έλγειν, κατακηλεϊν, ψυχα-γωγεϊν (tjusa), ίκπλήττειν, Ιξιστάναι (bringa utom sig), άνακτάσ^αι.: vara förtjust, κεκηλήσ&αι. ψυχαγωγεϊσ&αι. Ικπεπλήχ&αι. κατέχεσ&αι. νπερή-άεσ&αι, ύπερχαίρειν. — förtjusande, d-ελκτή-ριος, 2. ήάιστος, 3. ψυχαγωγός, 2. — förtjust (af glädje), περιχαρής, 2.

Förtjusning, κήλησις, ή. δέλγητρον, τό. εκ-πληξις, ή. εκστασις, j}. ήάονή, ή. χαρά,

Förtorka, 1) £r., αύαίνειν. Εξ-, άφαύειν. άπο-, καταξηραίνειν. άπομαραίνειν. 2) iwir., o. pass., utom pass. af nämnda äfv. άπο-, τασκλήναι. — förtorkad, ξηρός, 3. άπομαραν-&είς, εϊσα, έν. άπεσκληκώς, ιΓια, ός.

Förtorkning, αΰανσις,ή. ξήρανσις, ξηρασία, η. μάρανσις, ή. μαρασμός, ό.

Förtraf, se Förtrupp.

Förtrampa, πατεϊν, καταπατεϊν. συμπατεϊν.

Förtret, a) se Förargelse, b) förtretlig sak, πράγμα 1. έργον χαλεπόν 1. άνιαρόν, τό.

Förtreta, se Förarga.

Förtretlig, -het, se Förarglig, -het.

Förtro, se Anförtro.: f. sig till ngn, πι-στεύειν τινί (förlita sig på ngn), άνακοινούσ&αί τινι (rådföra sig m. ngn).

Förtroende, πίστις, εως, ή (både det man för andra hyser och det man hos dem åtnjuter).: ha f. för, sätta f. till, πιστευειν τινί: man har icke f. för mig, ού πιστεύομαι, άπιστουμαι.: s. förtjenar f., άξιόπιστος, 2. πιστός, 3. Jfr Förtröstan. b) meddelande under tysthetslöfte, απόρρητον, τό.: säga ngn ngt i f., ϊάία 1. Εν ά-

πορρήτω 1. di1 απορρήτων είπεϊν τί τινι.

Förtrogen, οϊκεϊος, 3. συνή&ης, 2.: vara f. m. ngn 1. ngt, συνή&η εϊναί τινι. Εμπείρως εχειν τινός, Εντριβή εϊναί τινι (bl. om saker).

Förtrolig, οϊκεΐος, 3. συνή&ης, 2. προσφιλής, 2.: stå på f. fot m. ngn, οϊκείως εχειν 1. άιακεϊσ9·αι πρός τινα. οϊκειως χρήσ&αί τινι. Jfr Föreg.

Förtrolighet, οϊκειότης, ή. σννή&εια, η.

Förtrolla, (κατα)γοητεύειν. μαγγανεύειν. φαρ-μάττειν. καταφαρμακεύειν. (κατ)επάάειν. &έλγειν, (κατα)κηλεΐν (tjusa). — förtrollande, &ελκτή-ριος, 2. κηλητικός, 3.

Förtrollning, γοητεία, ή. μαγγανεία, ή. Ε-πωάή, ή. — κήλησις, ή, &έλγητρον, τό (tjusning).

Förtrupp, προπορεία, η. οι προπορευόμενοι, τό 7ιροταχ&έν. οι προταχ&έντες. οι πρόσ&εν. τό πρώτον τάγμα, τό ήγούμενον (μέρος) τής στρατιάς. : bilda f., (προ)ηγεϊσ&αι.

Förtryck, κάκωσις, ή. άάικία,ή. ϋβρις, εως, η. άεινά, τά. άνάγκη, ή. ταλαιπωρία, ή (de för trycktes).

Förtrycka, κακούν. άΰικεϊν. κακώς ποιεϊν. κακώς άιατι&έναι. ύβρίζειν. ύβρει χρήσ&αι.: förtryckas m. pass. o. κακώς 1. αεινά πάσχειν. Εν άεινοϊς είναι, ταλαιπωρεϊσθ-αι.

Förtryckare, υβριστής, ού, o. f. öfr. m. partt.

Förtryta, se Harma : icke låta sig f., ού άυσχεραίνειν. ευχερώς φέρειν. ούκ άποτρέπεσ&αι. ούκ άποκάμνειν.

Förtrytelse, -sam, Harm, -sen.

Förträfflig, άγα&ός, 3. καλός, 3. χρηότός, 3. άμεμπτος, 2. άεινός, 3. — Adv., εύ. καλώς.: högst f., κάλλιστα, άριστα, κράτιστα. άεινώς. ύ-περφυώς.

Förträfflighet, άρετή,ή. χρηστό της, ή. &ει-νότης, ή.

Förtrösta, πιστεύειν τινί. πεποι&έναι τινί. $·αρρεϊν m. acc. 1. dat. Επι&αρρεϊν τινι. Ελπίάα εχειν εν τινι.

Förtröstan, πίστις, η. πιστόν, τό. d-άρρος, &άρσος, τό.: sätta sin f. till ngt, se Föreg.: till dig står vår f., Εν σοι Εσμεν. πρός σέ άποβλέπο-μεν.: i f. på ngt, πιστεύων τινί. πίσυνός τινι.: m. f., πεποι&ότως. &αρρούντως.: ha den f. att, πεπεϊσ$αι, βεβαίως Ελπίζειν, ισχυρώς προσάοκάν, d-αρρεϊν m. inf.

Förtröstansfull, θαρρών, ούσα, ούν. θαρραλέος, 3.

Förtröttas, se Tröttna.

Förtulla, τελεΐν φόρον τινός 1. άπό τίνος.: icke förtullad, άνυπόγραφος, 2.

Förtullning, ή του φόρου εκτιόις.

Förtunna, se Tunn.

F ö r t v i f 1 a, άπονοεϊσ&αι. άνελπίστως εχειν. ά-νέλπιστον εϊναι.: i. om ngt, άπελπίζειν τινός 1. τί 1. περί τίνος, άπογιγνώσκειν τινός 1. τί. ά&ύ-μως εχειν πρός τι.: man förtviflar om mig, άπο-γιγνώσκομαι. — förtviflad, άπεγνωσμένος, 3. ανέλπιστος, 2. ά&υμος, 2. άπορος, 2.: ett förtvifladt läge, ή Εσχάτη άπορία.: ss. en f., άπε-γνωκότως.

Förtviflan, τό άνέλπιστον. άπόγνοια, άπό-γνωσις, άπόνοια, ή. ά&υμία, ή.: bringa ngn i f., εϊς άπόνοιαν κα&ιστάναι τινά.: råka i f., ά&ν-μία ίγγίγνεται 1. Εμπίπτει μοι.: öfverlemna sig åt f, πρός τό άνέλπιστον τρέπεο$αι.: vara i f.,Förtvina — Fö rrarin g.

137

άνελπiϋτως 1. ά&ύμως έχειν.: vara i full f., Εν ά&υμία και άπογνώσει είναι.

Förtvina, φ§ίνειν. (άπο)μαραίνεσ&αι. τήκε-σ&αι.

Förtvining, φ&ίσις, ή. μάρανες, ή.

Förty, se Ty.

Förtycka, φ&ονεϊν. μέμφεσθαι. δυσχεραίνειν.

Förtyda, ini τό χείρον ὑπ ο λαμβάνειν 1. Εξη-γεΐσβ-αί τι. Jfr Förvrida, Misstyda.

Förtydliga, σαφηνίζειν. διασαφηνίζειν. δια-ααφεῖν.

Förtydligande, σαφηνισμός, ό. διασάφη-σις, ἡ.

Förtynga, βαρύτερον ποιεϊν. βαρύνειν. — förtyngd, βαρύς, 3.

Förtäckt, κρυπτός, 3. ἀφανής, 2. αίνιγμα-τώδης, 2. — Adv., αϊνιγματωδῶς. δι* αινιγμάτων.: f. antyda, αινίττεσ&αι.

Förtälja, se Berätta.

Förtänka, ngn ngt, Εγκαλεϊν τινί τι. μέμ-φεσ&αί τινα εις τι. νεμεσάν τινί τίνος, φ&ονεΐν τινι οτι.

Förtänksam, προνοητικός, 3. προμη9-ής, 2.

Förtänksamhet, πρόνοια, ή. προμήθεια, ή.

Förtära, Εσ&ιειν, κατεσ&ιειν, καταβιβρώσκειν (uppäta). (κατ)αναλισκειν (göra slut på), Επι-, κα-τατρίβειν, (κατα)τρύχειν, μαραίνειν (göra att ngt aftynar). (Επι)νέμεσ&αι, διαφθ-είρειν (om eld o. sjukdomar), τήκειν, Εκ-, κατατήκειν (om sorger, bekymmer, o. d.).

Förtäring, a) förtärandet, ἀνάλωσις,ή. τρύ-χωσις, ή. τῆξις, ή. b) det förtärda, τά Εδηδε-σμένα. ἐδεσμα, τό. Jfr Mat.

Förtöja, 1) se Uttöja. 2) om fartyg, Εξά-πτειν, Εξαρτάν ἐκ τίνος.

Förtörna, ὀργίζειν, Ιξ-, παροργίζειν. ὀργήν τινι Εμβάλλειν.: förtörnas, se V r e d g a s.

Förtörnelse, se Yrede.

Förtörsta, δίψει 1. δίψ$ ἀπόλλνσ&αι.

Förunderlig, se Besynnerlig.

Förundra, d-av μα παρέχειν τινί : det förundrar mig, θαυμάζω. S-ανμαϋτόν μοι φαίνεται. d-ανμα ἐχει, λαμβάνει με-: f. sig att, S-αυμάζειν οτι, ώς 1. ει.: det är icke att f. sig öfver, ονδεν S-ανμαστόν.: de kunde icke nog f. sig, οὐκ Εξήρ-χονν τψ &αύματι.: vara högst förundrad öfver ngt, Εκπεπλήχ&αί τινι 1. Επι τινι.

Förundran, &ανμα, τό. d-άμβο ς, τό.: sätta i f., d-αύμα παρέχειν τινί.: falla i f., d-αυμάζειν. Εν &αύματι είναι 1. γίγνεσ&αι. Εκπλήττεσ&αι.

Förundran svärd, ἀξιο&αύ μαστός, 2. &αυ-μαστός, d-αυμάσιος, 3.

Förunna, διδόναι, Επιτρέπειν, Εφιέναι, συγ~ χωρεΐν τινί τι 1. inf.: det är dig förunnadt, δέ-δοταί σοι. ἐξεστί σοι.

Förut, (τό) πρότερον, πρόσ&εν, ἐμπροσ&εν. τό πρίν. πρό του. τον παρελθόντα χρόνον. iv χρόνω τω παρελ&όντι. äfv. πρότερος, 3.: långt f., πάλαι.: kort f., ὀλίγω πρότερον. ολίγον 1. μικρόν ἐμπροσ&εν. Ofta gm smnsättningar m. πρό. t. ex. f. afskicka, προαποστέλλειν, προαποπέμπειν.: f. veta, προειδέναι. προεπίστασ&αι. προγιγνώσκειν.: f. märka, erfara, προαισ&άνεσ&αι., προμαν&ά-νειν. o. s. v. Åfv. gm φ&άνειν m. part. 1. gm part. af προλαμβάνειν. t. e. de kommo f., ἐφ&α-όαν ἀφικόμενοι.: de sörjde f. för att, προλαβόν-τες Επεμέλοντο οπως.

Förutan, se Utan.

Förutfattad, προειλημμένος, προεγνωσμέ-νος, 3.; f. mening, se Fördom. Förutom, se Utom.

Förutse, προοράν. προαισ$άνεϋ$·αι. προνοεϊν. προγιγνώσκειν. ὑπονοεϊν (förmoda).: f. framtiden, τά μέλλοντα προοράν 1. προγιγνώσκειν.

Förutseende, πρόνοια, ή. πρόγνωσις, ή. Förutsäga, προλέγειν, προαγορε ύειν.: om siare, (προ)μαντεύεσ&αι.

μαντικώς ειπείν, προ-φητεύειν. όττενεσθ-αι (af tecken).: om orakel, ά-ναιρεϊν. χρήν.

F öruts ägels e. (προ)μαντεια, ή. μάντευμα, τό. προαγόρενσις, ή.: ett orakels, χρησμός, ό.

Förutsätta, 1) antaga, ύπολαμβάνειν. τι&έ-ναι. ύποτί&εσ&αι. προϋποτί&εσ&αι. ποιεϊν.: förutsatt, att, εί, ειπερ. Εάν. ήνπερ. 2) fordra ss. sin förutsättning, m. omskr. t. ex. detta förutsätter ett annat, τούτω άλλο τι υπόκειται, ούκ έστι τούτο εί μή άλλο τι έστιν 1. άνευ άλλου τινός.

Förutsättning, 1) ύπόληιρις, ή. ύπό&εσις, ή.: under dna f., ήν ταύτα τι&ώμε&α. εί οντω χρή ύπολαμβάνειν.: under f., att detta är sant, Επί τούτοις άλη&ευομένοις.: under f. att, ύπολα-βών, ονσα, όν.: under sma f., ταντά ύπειληφώς. 2) se Y i 11 k o r.

Förvalta, διοικεϊν. Επιμελεϊσ&αι, Επιμέλειαν ποιεϊσθαί τίνος, όιαχειρίζειν, μεταχειρίζεσαι (hand-hafva). πράττειν. διέπειν. Επιστατεϊν τίνος, είναι ini τινι, Επιτροπευειν τινός (förestå), ταμιεύειν, -σ&αι (sköta om egendomar, kassor, o. d.). Jfr Sköta.: f. staten, πράττειν τά τής πόλεως, διοικεϊν, μεταχειρίζεσ&αι τήν πόλιν. Επιστατεϊν τής πόλεως, πολιτεύεσ&αι.: f. ett embete, μεταχειρίζεσαι 1. άρχειν αρχήν.

Förvaltare, διοικητής, ού, ό. Επιμελητής, ού, 6. Επίτροπος, ό. ταμίας, ου, ό.: f. af en landtegendom, άγροκόμος, ο.

Förvaltning, διοίκησις, η. Επιμέλεια, ή. Επιστασία, Επίστασις, ή. Επιπροπεία, Επιτρόπευσις, ή (ish. en förmyndares), ταμιεία, ή.: statens f., πολιτεία, ή.: ett embetes f., άρχή, ή.

Förvandla, μεταμορφούν. μεταλλάττειν. με-ταβάλλειν (äfv. f. sig).: f. ngn fr. ngt till ngt, ποιεϊν τινά τινα άντί τίνος 1. έκ τίνος.: f. sig, τρέπεσ&αι, άλλοιούσ&αι. άλλον γίγνεσ&αι.: f. sig till ngt, μεταβάλλειν εις τι. άφομοιούν εαυτόν πρός τι. άλλάττειν τό εαυτού είδος εις τι, Ofta gm vv. smnsatta m. άπό 1. Εκ o. subst., som uttrycka det, htill förvandlingen sker. t. ex. f. till sten, fågel, luft, άπολι&ούν, άπορνι&ούν, Εξαεροΰν.

Förvandling, μεταμόρφωσις, ή. μεταβολή, ή. μετάλλαξις, ή. τροπή, ή. Förvändt, se Beslägtad. Förvandtskap, se Slägtskap. Förvar, hafva, vara i f., se Följ.: lemna i f., (παρα)κατατί&εόϋ·αί τινί τι (ngn sin egendom). παραδιδόναι τινι φυλάττειν 1. τηρεϊν. : taga i f., δέχεσ&αι 1. παραλαμβάνειν τι τηρεϊν 1. διαφ>υλάτ-τειν.: gods s. är lemnadt i f., παρακαταθήκη, ή.: fängsligt f., se Fängelse.

Förvara, φυλάττειν. διαφυλάττειν. τηρεϊν. ά-σφαλώς 1. Εν άσφαλεϊ τιθέναι τι. σώζειν. Jfr Bevara.: f. sig för ngt, φ,υλάττεσθαι, εύλαβεϊ-σβ-αί τι (taga sig till vara för), φ,υλάττεσ&αι πρός τι, άμύνεσ&αί τι (skydda sig för). Förvaring, φυλακή, τήρησις, ή.

Förvaringsmedel, προφυλακή, ή. φνλακτή-ριον, τό. Επικούρημα, ro. αλ^μα, τό.

Förvaringsställe, αποθήκη,

Förveckla, se Inveckla.

Förvekliga, άπαλύνειν. μαλακοι> ποιεϊν. (δια)-θρύπτειν. χλιδαίνειν. θηλύνειν, άπο-, , κα-ταθηλύνειν (göra qvinlig), σκιατραφεϊν (gm uppfostran).

Förvekligande, θρύψις, διάθρυψις, ή. σκία-τραφία,

Förverka, άπο/5άλλ«ι/ τ*, Εκπίπτειν τινός (förlora).: ha förverkat ngt, όφλισκάνειν τι : ha förverkat lifvet, θανάτου ζημίαν όφλισκάνειν. θανάτου άξιον είναι.

Förverkliga, εργω άποδεικνύναι 1. -σθαι 1. καθιστάναι. άπεργάζεσθαι. Επιτελεϊν. Επιτελές ποιεϊν τι. — förverkligad, Επιτελής, 2.

Förveten, πολυπράγμον, 2. περίεργος, 2. ά-2. προπετής, 2.: vara f., πολυπράγμο-νεϊν. 7τεριεργάζεοθαι. άκαιρία χρήσθαι.

Förvetenhet, πολυπραγμοσύνη, «λλοτριο-πραγμοσύνη, ?J. περιεργία, ή. άκαιρία, προ-πέτεια,

Förvexla, συγχεϊν τί τινι. μεταλαμβάνειν τι αντί τίνος.

Förvexling, σύγχυσις, ή.

Förvilda, «π-, l|ay^tot/j'. Εκβαρβαρούν. — förvildad, «y^üicT^, 2. θηριώδης, 2. άγριος, 3.

Förvildande, άπαγρίωσις, άγριότης, »/·

Förvilla, 1) vilseföra, πλανάν, άποπλαναν, παράγειν (eg. o. fig.). 2) se Förvirra.

Förvillelse, πλάι^, jJ. άμάρτημα, τό. σφάλμα, τό. άγνόημα, τό. διάπτωμα, τό.

Förvirra, ταράττειν, δια-, Επι-, άι>αταράτ-Tfw. συγχεϊν. κυκάν. φ>ύρειν. — förvirrande, ταρακτ^κόρ, 3. ταραχώδης, 2. — förvirrad, άκριτος, 2, πεφυρμένος, 3.

Förvirring, ταραχή, τάραξις, ή. τάραχος, ταραγμός, ό. σύγχυσις, ή. τύρβη, ή. άκρισία, ή.

Förvisa, a) bortjaga, aflägsna, άπελαύνειν. Εκβάλλειν Εξορίζειν. άπαλλάττειν. άποπέμπεσθαι.: f. ur landet, se Landsförvisa, b) hänvisa, ngn till ngn, προστρέπειν τινά τινι.: f. ngt till ngn, Επιτρέπε iv τί τινι. άνάγειν 1. άναφέρειν τι πρός τινα. άναβάλλεσθαί τι Επί τινα.: f. ngt till senaten, άποδιδόναι τι εϊς τήν βουλήν.

Förvisning, &)φ>υγή,ή. Εξορισμός, o.: ständig f., άειφυγία, ή. b) άναφορά, Επαναφορά, ή.

Förvissa, πείθειν. σαφές 1. δήλον ποιεϊν τί τινι. ποιεϊν πιστενειν.: vara förvissad, πεπεϊσθαι. πεποιθέναι, πιστεύειν.: var förvissad, ευ ϊσθι.: göra sig förvissad, σαφώς μανθάνειν 1. πυνθά-νεσθαι (skaffa sig säkra underrättelser), βεβαίως 1. άσφαλώς νομίζειν 1. Ελπιζειν (m. visshet tro, hoppas).

Förvissna, (άπο)μαραίνεσθαι.

Förvissning, μάρανσις, ή. μαρασμός, ό.

Förvittra, τήκεσθαι. — förvittrad, άμυ-δρός, 3.

Förvrida, στρέφειν. διαστρέφειν. παραστρέ-φειν. παραφέρειν, παράγειν (bl. oeg.). — förvriden, διάστροφος, 2.

Förvridning, διαστροφή, ή. Εκστροφή, η.

Förvränga, se Förvrida.

Förvunnen, se Öfverbevisa.

Förvålla, se Vålla.

Förvåna, -ning, se Förundra, -an.

- Förändring.

Förväg, i f., se Förut.

Förvägen, se Oförvägen.

Förvägra, se Vägra.

För väl la, βραχύ εψειν.

Förvända, se Förvrida, Förställa.: f. synen på ngn, καταγοητεύειν τινά 1. τήν όψιν τινός. — förvänd, άτοπος, 2. πονηρός, 3. σκαι-ός, 3. διεφθαρμένος, 3.

Förvändhet, άτοπία, ή. πονηρία, ή.

Förvänta, -η, se Vänta, -η.

Förvärf, 1) förvärfvande, Εργασία, ή. κτή-σις, ή. χρηματισμός, ό.: drifva ett f., Εργασίαν ποιεϊσθαι. Εργάζεσθαι. χρηµάτιζε σθαι.: drifva f. m. ngt, (Εν)εργάζεσθαι τινι. 2) det förvärfvade, κτήμα, τό. κτήσις, ή. Εργασία, ή. περιουσία, ή.

Förvärfskälla, πόρος, o. αφορμή, ή. Εργασίαι, η.

Förvärfva, κτάσθαι. Εργάζεσθαι. χρηματίζε-σθαι. περιποιεϊσθαι. κατασκευάζειν. ποριζεσθαι. κερδαίνειν, περιγίγνεταί μοί τι, φέρεσθαι (vinna).: ytterligare f., προσκτάσθαι. προσλαμβάνειν.: söka f., θηράν. διώκειν.

Förvärra, χείρον 1. δυσχερέστερον ποιεϊν. άγρϊ" ούν (om sjukdomar).

Förväxa, ύπέρμεγαν 1. μείζω του δέοντος 1. παρά καιρόν αύξάνεσθαι.

Föryngra, άνανεάζειν, άνανεούν.: föryngras, άνηβάν.

Föryngring, άνανέωσις, ή.

Föryttra, se Afyttra.

Föråldras, άπαρχαιούσθαι. παλαιούσθαι. — föråldrad, παλαιού μένος, 3. άνακεχωρηκώς, νια, ός.

Förädla, βελτίω ποιεϊν. διορθούν. παιδεύειν.: f. växter, ήμερούν, Εξημερούν.: f. sig, βελτίω γίγνεσθαι. Επιδιδόναι 1. προκόπτειν Επί 1. πρός τό βέλτιον. — förädlad (om växter), ήμερος, 2.

Förädling, διόρθωσις, ή. ή Επί 1. πρός τό βέλτιον Επίδοσις 1. προκοπή.: växters, ήμέρωσις, ή.

Föräldrahus, ή τών γονέων 1. πατρώα οικία.

Föräldrakärlek, στοργή, ή. φιλοστοργία, ή.

Föräldrar, γονείς, έων, οι. οι γεινάμενοι. ό πατήρ και ή μητηρ.

Förälska sig, Ερασθήναί τίνος, ερωτι άλίσκε-σθαι 1. ληφθήναί τίνος, εις έρωτα ερχεσθαι 1. άφ ικνεϊσθαί τίνος. — förälskad, Ερωτικός, 3. Ερών, ώσα, ών. έρωτος ήττων, 2.: varaf., Εραν, Ερωτικώς εχειν, έρωτα εχειν, τινός.: vara häftigt f., ερωτι αιθεσθαι. Ερωτομανεϊν. Επιμαίνεσθαι (τινί).: ursinnigt f., Ερωτομανής, 2.

Föränderlig, εύμεταβολος, εύμετάβλητος, ευ-μετάπτωτος, 2. εύτρεπτος, 2. άλλοιωτός, 3. άγ-χίστροφος, 2. σφαλερός, 3. άστάθμητος, 2. άβέ-βαιος, 2. κούφος, 3:: föränderlig i smak o. böjelser, άψίκορος, 2.

Föränderlighet, εντρεψία, ή.: f. Öfr. adjj.: f. i smak o. böjelser, άψικορία, ή.

Förändra, άλλοιούν. (μετ)αλλάττειν. μεταβάλ-λειν. μεθιστάναι. (μετα)κινεϊν. τρέπειν.: i. sig, pass. af dsa vv., vidare, μεταβάλλειν. μεταπίπτειν. περιίστασθαι.: f. mening, beslut, bostad, s. d. oo.

Förändring, άλλοίωσις, ή. άλλοίωμα, τό. (μετ)αλλαγή, ή. μεταβολή, ή. μετακίνησις, ή. με-τάστασις, η.: f. i sinnelag, μετάνοια, η.: erfara, undergå f., άλλοίωσιν άλλοιούσθαι. λαμβάνειν, εχειν, πάσχειν μεταβολήν. χρήσθαί μεταβολή, se vidare Föreg.Förära — Gammal.

139

Förära, se Skänka. För äta sig, ύπερπίμπλασ&αι. Föröda, se Härja.

Förödmjuka, ταπεινούν. συστέλλειν. κολάζει», ταπεινό» ποιεϊν τινα.

Förödmjukelse, ταπείνωσις, ή. ταπεινό της, ή. τό ταπεινούν.

För öfva, Εργάζεσβ·αι. Εξεργάζεσ&αι. ποιεϊν. πράττειν, διαπράττειν.: f. ngt mot ngn, πράττειν τι εις τινα. ποιεϊν, Εργάζεσ&αί τινά τι.: mord, stöld, etc., se Subst.

Föröka, se Öka.

Förökelse, se Ökande, Tillväxt. Fösa, se Drifva.

G.

G, Γ, γ, γάμμα, τό.

Gadd, κέντρον, τό. Εγκεντρίς, ίδος, ή.: försedd m. g., έγκεντρος, 2.

Gadda sig tillsamman, se Sammangadda.

Gaffel, κρεάγρα, ή (köttgaffel, hrmed köttet upptogs ur kokkärlen. Yid ätning brukade icke Grek. gafflar),

δὶκρανον, τό. d-ρϊναξ, ακος, ο (tre-uddig, ish. att häfva hö 1. säd), υποστάτης, ου, ο, στήριγξ, -γγος, ἡ (till stöd).

Gaffelformig, δίκροος, 3. smndr. Λ'κρονί'.

Gaffeltistel, δίκρους ρυμός, ὁ.

Gafvel, ἀετός, ὁ. ἀέτωμα, τό.: på vid g., α-ναπεπταμένος, 3.

Gagat, yayaT^f, οι/, oc.

Gagn, se Nytta.: göra g. f. sig, χρήσιμον ιαυτόν παρέχειν. ἀξια τής τροφής Εργάζεσ&αι.

Gagna, ὠφελεῖν τινα. ὀνινάναι τινά. λυσιτε-λεῖν τινι. συμφέρει» τινί. συμβάλλειν, προνργου είναι, χρήσιμον εῖναί τινι εῖς, πρός τι (ngn i o. f. ett ändamål).: hd, hrtill gagnar det att, τί ὀφελος m. in/.: det gagnar till intet, οὐδεν ὀφελος. οὐδεν πλέον.

Gagnelig, se Nyttig.

Gala, αδειν. κοκκυζειν.

Gala, μεγαλοπρέπεια, ή.: vara klädd i g., μεγαλοπρεπώς κεκοὐμημένον εῖναι. -drägt, λαμπρὰ Εσ&ής 1. στολή, ἡ.

Galant, κομψός, 3, ἀστεῖος, 2 (fin, artig). ἀρεσκευτικός, 3, θεραπευτικός, (uppmärksam, förekommande). Ερωτικός, 3, ἀκόλαστος, 2, φιλέρα-στος, 2, φιλεραστής, ὁ (begifven på kärleksaffärer). : visa sig g. mot en flicka, Ενωραίζεσ&αι κὀ-ρρ.: = bra, se d. o.

Galan t er i, κομψό της, ἡ. τὸ ἀστεῖον. θεραπεία, ἡ. ἀρεσκεία, ἡ. φιλεραστία, ἡ. ακολασία, ἡ. ἐρωτες, οί (galanterier).

Galanterihandlare, ρωποπώλης, ου, ὁ. -varor, κοσμήματα, τά. ρωπικά, τὰ (af ringa värde).

Galeja, se Galer.

Galen, 1) eg., λυσσών, ώσα, ών (eg. om djur). μανικός, 3, Εμμανής, 2 (rasande), εκφρων, ἀφρων, παράφρων, ἀλογος, 2 (vansinnig, utan förstånd).: vara g., λυσσάν. μαίνεσ&αι. παραφρο-νεϊν.: vara g. i, efter ngt, Επιμαίνεσ&αί τινι.: göra g., Εκμαίνειν τινά. μανίαν Εμβάλλει» τινί. ποιεῖν τινα μαίνεσ&αι.: man kan bli g., μανήσο-μαι.ι jag vore ju g., om, και γάρ αν μαινοίμην, ti.: men hd s. är d. galnaste, ὁ δε ἀλογώτατον. 2) yster, tokrolig, ἀκόλαστος, 2. γελοίος, 3. ἀτοπος, 2. 3) se Oriktig.

Galenskap, 1) ss. tillstånd, λύσσα, ἡ. μανία, ἡ. αφροσύνη, ἡ. ἀνοια, ἡ. παραφροσύνη, ἡ. 2) handling af g., μαινομένου ἐργον, τό.: det är

en g. att, μαινομένου Εστίν, ἀνοια 1. μανία Εστίν

m. inf.

Galer, τριήρης, ους, ἡ. -slaf, ὁ εῖς ὑπηρε-σίαν παραδεδομένος, -straff, υπηρεσία ἡ ἀναγ-καία.

Galge, σταυρός, ὁ.: komma i g., ἀνασταυ-ροὐσ&αι. ἀπάγχεσβαι.: förtjena g., ἀγχόνης 1. βρόχου ἀξιον είναι.

Galgfågel, στηλίτης, ου, ὁ. πανοὐργος, ὁ.

Gall, se Ofruktsam.

Gallaktig, χολώδης, 2.

Gall b lås a, χοληδόκος κύστις, ἡ.

Gallé (-a), χολή, ἡ (poet. χόλος, ο).: gallens afsöndring, ἀποκά&αρσις τής χολής, ἡ.: full af g. (= lätt att reta), ἀκράχολος, 2.: vara full af g., ἀκραχολεῖν.: g. löper öfver hos mig, Επιζεί μοι ἡ χολή.: uppröra ngns g., κινεῖν τινι τὴν χολήν.

Galler, κιγκλίς, ίδος, ή. περίφραγμα, τό. περιφραγή, ή.: sätta g. kring en plats, περι-φράττειν χωρίον, κιγλίδα περιβάλλειν χωρίω.

Gallerdörr, κιγκλίς, ίδος, ή. δικτυωτή &ύρα, ή.

Gallerformig, δικτυωτός, 3.

Gallerfönster, δικτυωτή &υρίς, ή.

Galleri, περίδρομος, ό (rundtomkring byggnader). παστάς, αΰος, ή (på framsidan), στοά, ή o. ξυστός, ό (ss. särskild byggnad).

Gallfeber, χολικός πυρετός, ό.

Gallra, se Utgallra.

Gallsjuk, Επίχολος, 2. χολικός, 3.: vara g., μελαγχολεϊν.

Gallskrika, λαρυγγίζειν.

Gallsprängd, άκράχολος, 2.

Galläple, κηκίς, ιδος, ή.

Galnas, γελωτοποιiiν. παίζειν. φλυαρεί», βω-μολοχεύεσβ·αι.

Galning, se Galen.

Galon, κράσπεδον [κρυσούν, άργυρούν), τό.

Galopp, δρόμος, ό. κάλπη, ή {?). -era, καλ-πάζειν, τριποδίζειν (om hästen). Επιραβδοφορεϊν (både om hästen o. ryttaren).

Galt, κάπρος, ο. χοίρος (Εκ)τομίας 1. Εκτετμη-μένος, ο.

Gam, γύψ, πός, ό.

Gammal, 1) sedan lång tid bestående 1. fordom förefintlig, παλαιός, 3. άρχαϊος, 3 (ofta m. bibegr. af vördnadsvärdhet, stundom af löjlighet). πολυχρόνιος, 2 (som länge bestått), ό, ή, τό πάλαι 1. πρότερον I. πριν (fordom existerande).: de gamle (forntidens mskr), οι παλαιοί, οι πάλαι, οι άρχαϊοι.: blifva g., παλαιούσΒαι. 2) ålderstigen, om mskr, παλαιός, γηραιός,1 γεραιός, 3 (m. bibegr. af erfarenhet o. vördnadsvärdhet), πόρρω τής ηλικίας ών, ούσα. παρηβηκώς, υϊα (hunnen öfver den kraftfulla åldern).; den gamle, den Förära — Gammal.

139

Förära, se Skänka. För äta sig, ύπερπίμπλασ&αι. Föröda, se Härja.

Förödmjuka, ταπεινούν. συστέλλειν. κολάζει», ταπεινό» ποιεΐν τινα.

Förödmjukelse, ταπείνωσις, ή. ταπεινό της, ή. τό ταπεινούν.

För öfva, Εργάζεσβ·αι. Εξεργάζεσ&αι. ποιεϊν. πράττειν, διαπράττειν.: f. ngt mot ngn, πράττειν τι εις τινα. ποιεϊν, Εργάζεσ&αί τινά τι.: mord, stöld, etc., se Subst.

Föröka, se Öka.

Förökelse, se Ökande, Tillväxt. Fösa, se Drifva.

G.

G, Γ, γ, γάμμα, τό.

Gadd, κέντρον, τό. Εγκεντρίς, ίδος, ή.: försedd m. g., έγκεντρος, 2.

Gadda sig tillsamman, se Sammangadda.

Gaffel, κρεάγρα, ή (köttgaffel, hrmed köttet upptogs ur kokkärlen. Yid ätning brukade icke Grek. gafflar), δίκρανον, τό. d-ρϊναξ, ακος, ο (tre-uddig, ish. att häfva hö 1. säd), υποστάτης, ου, ο, στήριγξ, -γγος, ή (till stöd).

Gaffelformig, δίκροος, 3. smndr. Λ'κρονi'.

Gaffeltistel, δίκρους ρυμός, ὁ.

Gafvel, ἀετός, ὁ. ἀέτωμα, τό.: på vid g., α-ναπεπταμένος, 3.

Gagat, yayaT^f, οι/, oc.

Gagn, se Nytta.: göra g. f. sig, χρήσιμον ίαυτόν παρέχειν. ἀξια τής τροφής Εργάζεσ&αι.

Gagna, ὠφελεϊν τινα. ὀνινάναι τινά. λυσιτε-λεϊν τινι. συμφέρει» τινί. συμβάλλειν, προνργου είναι, χρήσιμον εϊναί τινι εϊς, πρός τι (ngn i o. f. ett ändamål).: hd, hrtill gagnar det att, τί ὀφελος m. in/.: det gagnar till intet, ούδεν ὀφελος. ούδεν πλέον.

Gagnelig, se Nyttig.

Gala, αδειν. κοκκυζειν.

Gala, μεγαλοπρέπεια, ή.: vara klädd i g., μεγαλοπρεπώς κεκοΰμημένον εϊναι. -drägt, λαμπρά Εσ&ής 1. στολή, ή.

Galant, κομψός, 3, ἀστεϊος, 2 (fin, artig). ἀρεσκευτικός, 3, θεραπευτικός, (uppmärksam, förekommande). Ερωτικός, 3, ἀκόλαστος, 2, φιλέρα-στος, 2, φιλεραστής, ὁ (begifven på kärleksaffärer). : visa sig g. mot en flicka, Ενωραίζεσ&αι κό-ρρ.: = bra, se d. o.

Galan t er i, κομψό της, ή. τό ἀστεϊον. θεραπεία, ή. ἀρεσκεία, ή. φιλεραστία, ή. ακολασία, ή. ἑρωτες, οί (galanterier).

Galanterihandlare, ρωποπώλης, ου, ό. -varor, κοσμήματα, τά. ρωπικά, τά (af ringa värde).

Galeja, se Galer.

Galen, 1) eg., λυσσών, ώσα, ών (eg. om djur). μανικός, 3, Εμμανής, 2 (rasande), εκφρων, ἀφρων, παράφρων, ἀλογος, 2 (vansinnig, utan förstånd).: vara g., λυσσάν. μαίνεσ&αι. παραφρο-νεϊν.: vara g. i, efter ngt, Επιμαίνεσ&αί τινι.: göra g., Εκμαίνειν τινά. μανίαν Εμβάλλει» τινί. ποιεϊν τινα μαίνεσ&αι.: man kan bli g., μανήσο-μαι.ι jag vore ju g., om, και γάρ αν μαινοίμην, ti.: men hd s. är d. galnaste, ό δε ἀλογώτατον. 2) yster, tokrolig, ἀκόλαστος, 2. γελοίος, 3. ἀτοπος, 2. 3) se Oriktig.

Galenskap, 1) ss. tillstånd, λύσσα, ή. μανία, ή. αφροσύνη, ή. ἀνοια, ή. παραφροσύνη, ή. 2) handling af g., μαινομένου ἑργον, τό.: det är

en g. att, μαινομένου Εστίν, ἀνοια 1. μανία Εστίν

m. inf.

Galer, τριήρης, ους, ή. -slaf, ὁ εϊς ύπηρε-σίαν παραδεδομένος, -straff, υπηρεσία ή ἀναγ-καία.

Galge, σταυρός, ὁ.: komma i g., ἀνασταυ-ρούσ&αι. ἀπάγχεσβαι.: förtjena g., ἀγχόνης 1. βρόχου ἀξιον είναι.

Galgfågel, στηλίτης, ου, ὁ. πανούργος, ὁ.

Gall, se Ofruktsam.

Gallaktig, χολώδης, 2.

Gall b lås a, χοληδόκος κύστις, ή.

Gallé (-a), χολή, ή (poet. χόλος, ο).: gallens afsöndring, ἀποκά&αρσις τής χολής, ή.: full af g. (= lätt att reta), ἀκράχολος, 2.: vara full af g., ἀκραχολεϊν.: g. löper öfver hos mig, Επιζεί μοι ή χολή.: uppröra ngns g., κινεϊν τινι τήν χολήν.

Galler, κιγκλίς, ίδος, ή. περίφραγμα, τό. περιφραγή, ή.: sätta g. kring en plats, περι-φράττειν χωρίον, κιγλίδα περιβάλλειν χωρίω.

Gallerdörr, κιγκλίς, ίδος, ή. δικτυωτή &ύρα, ή.

Gallerformig, δικτυωτός, 3.

Gallerfönster, δικτυωτὴ &υρίς, ἡ.

Galleri, περίδρομος, ὁ (rundtomkring byggnader). παστὰς, ἀῦος, ἡ (på framsidan), στοά, ἡ o. ξυστός, ὁ (ss. särskild byggnad).

Gallfeber, χολικὸς πυρετός, ὁ.

Gallra, se Utgallra.

Gallsjuk, Επίχολος, 2. χολικός, 3.: vara g., μελαγχολεϊν.

Gallskrika, λαρυγγίζειν.

Gallsprängd, ἀκράχολος, 2.

Galläple, κηκίς, ιδος, ἡ.

Galnas, γελωτοποιiiν. παίζειν. φλυαρεί», βω-μολοχεύεσβ·αι.

Galning, se Galen.

Galon, κράσπεδον [κρυσοὺν, ἀργυροὺν), τό.

Galopp, δρόμος, ὁ. κάλπη, ἡ {?). -era, καλ-πάζειν, τριποδίζειν (om hästen). Επιραβδοφορεϊν (både om hästen o. ryttaren).

Galt, κάπρος, o. χοίρος (Εκ)τομίας 1. Εκτετμη-μένος, o.

Gam, γύψ, πός, ὁ.

Gammal, 1) sedan lång tid bestående 1. fordom förefintlig, παλαιός, 3. ἀρχαϊος, 3 (ofta m. bibegr. af vördnadsvärdhet, stundom af löjlighet). πολυχρόνιος, 2 (som länge bestått), ὁ, ἡ, τὸ πάλαι 1. πρότερον I. πριν (fordom existerande).: de gamle (forntidens mskr), οι παλαιοί, οἱ πάλαι, οἱ ἀρχαῖοι.: blifva g., παλαιοὺσΒαι. 2) ålderstigen, om mskr, παλαιός, γηραιός,1 γεραιός, 3 (m. bibegr. af erfarenhet o. vördnadsvärdhet), πόρρω τής ηλικιας ὡν, οὑσα. παρηβηκώς, υΐα (hunnen öfver den kraftfulla åldern).; den gamle, den140

gamla, se Gubbe, Gumma.: blifva g., γηρά-σκειν.: de gamle (om djur i mots. mot ungarne), ol γονεϊς. 3) stadd i en viss ålder: ant. gm gen. qual. a-f d. ord, uttrycker åldejn (t. ex. en gosse, 4 år g., παις τεττάρων Ετών) 1. gm partt. γεγονώς, εχων, ἀγων o. d. (t. ex. 7 år g., επτὰ ετη γεγονὼς 1. εχων. ογ&οον ετος ἀγων) 1. gm cidjj., smnsatta af ετος (t. ex. 5 år g., πενταετής, 2.: 6, 7 år g., ἑξέτης, επτέτης, -έτις o. s. v.).: vara omkring 20 år g., ἀμφϊ τὰ εικοσιν ετη γεγονέναι.: vara öfver 50 år g., υπέρ τὰ πεντήκοντα ετη γεγονέναι. ετη εχειν πλείω τών πεντήκοντα.

Gammaldags, -modig, ἀρχαϊος, 3. ἀρχαϊ-χός, 3. ἀρχαιότροπος, 2. ἀρχαιοπρεπής, 2 (kom., βεκκεσέληνος, 2. Κρόνιος, 3.): g. väsende, ἀρχαι-ότης, ij·: g. seder, ἀρ^ο^οτροπόα, tf. Gamman, se Glädje.

Ganska, μάλα. πάνυ. o. gm superi, t. ex. ganska svår, χαλεπώτατος.

Gap, στόμα, το', χάσμα, το', φάρνγξ, γγος, tf o. oc (bl. hos lefvande varelser).

Gapa, χάσκειν. κεχηνέναι.: g. på ngn, Κέρ?-roVa* προ'? τ^α. κεχηνότα βλέπειν εϊς 1. πρός τινα.: g. efter ngt, κεχηνέναι εις, äfv. προ'ὶ τι-..· m. gapande mun, χείλεσι ὒιερρυηκόσιν.

Gapskratt, πλατύς 1. μέγας 1. καπυρός γέ-λως, ὁ. καγχασμός, ὁ.: brista i g., «*/«-, føaay-χάσαι. καπυρόν γελάσαι.

Gapskratta, ἀνα-, Εκκαγχάζειν. πλατὺ γελὰν. G ar a (koppar), ity/f^. — g ar ad, ἑψ&ός, 3. Garantera, se Ansvara, -ti, se Borgen. Garde, se Lifvakt.

Garderob, 1) klädrum, ιματιοβ-ήκη, ἡ. ιμα-τιοφνλάκιον, τό. 2) kläder, Ιμάτια, τά. Εσ&ής, ήτος, tf.

Gardin, κατάβλημα, προκάλυμμα, περιπέτα-6μα, τό.

Gardist, se Drabant.

Garfva, ἀεψεῖν. βυρσοάεψειν. σκυτοάεψεῖν. μα-λάττειν (äfv. kom. = gmprygla).

Garfvare, βυρσοάέψης, οι/, ο\ βυρσοποιός, ο. βυρσεύς, ὁ. σκυτοάέψης, ου, ὁ. σκυτόΛ^ορ, ο'.: vara g., βυρσοάεφεῖν. σκυτο&εψεῖν.: hörande till g., βυρσοΰεψικός, σκυτοάεψικός, 3.

G arf v er i, 1) ss. ställe, βυρΰοάέψιον, τό. 2) ss. yrke, βυρσοάεψική, tf.

Garn, 1) spunnen tråd, λίνον, τό. νήματα, τά. 2) fisk- o. jägarnät, λίνον, τό. όίκτυον, τό. ἀμφίβληΰτρον, τό. &ήρατρον, τό.

Garnera, περιτι&έναι, περιβάλλειν τί τινι. κρασπε&ούν. παρνφαίνειν.

Garnering, 1) ss. handling, m. vv. 2) ss. sak, κράσπεδον, τό. παρυφή, ή. Garnison, se Besättning. Gast, se Spöke.

Gata, ἀγυιά, tf. πλατεία, ή. οδός, tf.: på öppen g., Εν τω ἀημοαίω 1. φανερώ.: belägen åt, vid g., παρόδιος, 2 (t. ex. &υρίς, fönster). Gathora, χαμαιτύπη, tf. σοβάς, àcfoff, tf. Gathörn, τρίοδος, tf. ἀμφοδος, tf. Gatpojke, ο Εκ τριόδου παις. Gatpöbel, ό Εκ τής ἀγοράς όχλος. Gatstrykare, ό περί 1. κατά τήν ἀγοράν πλανώμ ενος.

Gatvisa, πολυπάτητον μέλος, τό. άσμα τό Εκ τριόάου,

Gazell, δορκάς, ἀδος, ή. ορυξ, νγος, ὁ.

Gedigen, 1) oblandad, ἀπεφ&ος, 2. κα&αρός, 3. ειλικρινής, 2. 2) hel o. hållen af en viss metall, σφυρήλατος, 2.: om guld- o. silfverpjeser, ολόχρυσος, ὁλάργυρος, 2 (1. ολος χρυσούς, ἀρ-γυρούς). 3) om mskr, χρηστός, 3. απλούς, 3.

Geliäng, τελαμών, ώνος, ὁ.

Gehör, 1) musikaliskt, tf τών μουσικών αΐ-σ&ησις.: hafva, sakna g., εὐαισ&ήτως, ἀναισ&ή-τως εχειν τών μουοικών.: en s. har g., μουσικός, 3. 2) lyssnande till det, s. talas, ἀκρόασις, ή.: lemna, gifva g. åt ngn, ἀκρόασιν ποιεῖσ&αί τίνος. τά ώτα παρέχειν τινι. ἀκούειν, εισακούειν τινός.: lemna g. åt ngt, υπακούειν τινί. δέχεσ&αί τι. πεί&εσ&αί τινι.: finna g. (om pers.), λόγου τυγχάνειν (få yttra sig), πεί&ειν (inverka).: icke finna g., ἀμελεισβ-αι. ἀποτνγχάνειν. ἀτνχεῖν. ουδέν πράττειν.

Gemak, θάλαμος, ὁ. οίκημα, τό.

Gemen, 1) menig, ringa: gemene man, ol δη-μόται. ol ἀγελαίοι. τό πλή&ος. ol πολλοί.: g. soldat, ιδιώτης, ου, ὁ. pl., οι στρατιώται. ο δήμος τών στρατιωτών.: en man af g. härkomst, ἀνήρ Εκ δήμου.: göra sig g. m. ngn, δημοτικώς συγ-κεράννυσ&αι, προσομιλεῖν τινι. på ett lågt sätt, μολυνεσ&αί τινι.: i gemen, se i Allmänhet. 2) se Dålig, Nedrig.

Gemenligen, τά πολλά, ώρ Επι τό πολύ. ώς Επί πλεῖοτον. τά πλείστα. μάλιστα.

Gemensam, κοινός, 3 (m. gen. o. dat.)', hafva ngt g. m. ngn, (Επικοινωνεΐν τινί τίνος, κοινό ν τι εχειν τινί. συ μ μετέχειν τινί τίνος.: det g. bästa, τό κοινόν ἀγα&όν.: på g. bekostnad, κοι-vrj. — Adv., y.oivrj. κοινώς.: rådslå g., κοινφ βουλεύεσ&αι. κοινοβουλειν. κοινολογεῖσ&αι,: handla g., κοινοπραγείν.

Gemensamhet, κοινότης, tf. κοινωνία, κοι-νώνησις, tf.: ha egendomsg., κοινά εχειν τά χρήματα.

Gemenskap, 1) eg., κοινωνία, ή. Επικοινωνία, ή. κοινώνησις, tf. κοινώνημα, τό. μετου-σία, tf. Επιμιξία, tf (handelsg. mel. stater).: s. har g., κοινωνός, ο.: ha g. m. ngt, (Επήκοινωνεῖν τίνος, μετέχειν τινός, μέτεστί μοί τίνος, προσή-κειν τινί.: stå i g. m. hrandra, Επικοινωνεῖν ἀλ-λήλοις. κοινωνίαν εχειν ἀλλήλοις 1. πρός ἀλλήλους. Se vidare Förbindelse. 2) de simpla soldaterna, ό δήμος τών στρατιωτών, ol στρατιώται.

Gemål, se Make, Maka.

Gen, σύντομος, 2.

Genast, αυτικα. παραυτικα. παραχρήμα, τάχα. εύ&ύς. εύ&έως. Εκ ποάός. Εξ ύπογυίου. ουάέν Επι-σχών, ούσα 1.

προφασιζόμένος, 3. άοκνος, 2.: g. som, άμα τω m. inf. 1. εύ&ύς m. part.

Gendrifva, se Vederlägga.

Genealog, γενεαλόγος, o. -gi, γενεαλογία, tf.: utforska ngns g., γενεαλογεϊν τινα. -gisk, γενεαλογικός, 3.

General, se Fältherre.

Generalamiral, -befälhafvare, -issi-mus, se Öfverbefälhafvare.

General förpaktare, τελώνης, τελωνάρχης, ου, ό.

Generalstab, ol αμφί 1. περί τον στρατηγόν.

Generation, γενεά, tf·: den närvarande g., ol κα&* ημάς άνβ-ρωποι. ol νυν.

G en er el, γενικός, 3. περιεκτικός, 3,Gengåfva-

Gengåfva, άντιάωρεά, η. άντίάωρον, τό.: göra en g., άντιάωρεϊσθ·αι.

Gengångare, εϊάωλον, τό. φάντασμα, τό.

Geni, -alisk, se Snille, Snillrik.

Genitiv, γενική (πτώσις), ή-

Genius, άαίμων, ονος, ό. άαιμόνιον, τό.: ett språks g., ή φύσις τής γλώττης.

Genkärlek, άντέρως, ωτος, o. άντιφίλησις, άντιφιλία, ή.: hysa g. till ngn, άντεράν τίνος, άντ ιφιλεϊν.

Genljud, ηχώ, ούς, ή. άντήχηϋις, ή. ά»/τα-νάκλασ^, jJ.: gifva g., άνταποάιάόναι, άντανα-κλάν φ&όγγον o. d.

Genljuda, άντηχεϊν. άντιφ&έγγεσ&αι. άντα-νακλάσ&αι.

Genmäla, (άντ)αμείβεσ&αι. άντ ειπεϊν. Se Svara.

Genmäle, se Svar.: = motbeskyllning f. rätta, άντικατηγορία, η. αντιγραφή, ή (skriftligt).: göra ett sdnt, άντικατηγορεϊν. άντιγράφεσ&αι,

Genom, Igenom, I) præp. 1) om rum o. tid till betecknande af a) en rörelse, fr. ena ändan till d. andra, άιά m. gen.: tvärs, ända ig., άιαμ-πάξ, άιαμπερές άιά. Ofta gm smnsättningar m. άιά, se följ. vv. b) utsträckning i rum o. tid, άιά m. gen. άνά, κατά m. acc. (vanl. bl. om rummet), t. ex. dagen, natten, lifvet ig., Λ' ημέρας, άιά νυκτός, άιά βίου.: gm hela landet, άνά πάσαν τήν χώραν.: ett rykte är utbredt g. staden, λόγος άιέσπαρται κατά τήν πάλιν. 2) till betecknande af medel, άιά m. gen. (alltid, i fråga om pers.; om saker, då de betraktas ss. verktyg), m. bl. dat. (vanl. endast om opers. begr.). stundom gm part. χρώμενος 1. χρησάμενος. t. ex. jag undrade gm hka medel de intalat Athenienserna, έ&αύμασα τίσι ποτέ λάγοις χρώμενοι ϊπεισαν'Αθηναίους. 3) till betecknande af or sak, inverkan, άιά m. acc. υπό m. gen. (mest vid pass. o. intr. vv.). Εκ m. gen. stundom παρά m. acc. (om en utgången bestämmande orsak), t. ex. ingen tror, att han gm sin vårdslöshet skall göra skada, ούάείς παρά τήν αυτού άμέλειαν οΐεται βλάψειν). Ofta bl. dat. (om saker). II) adv. 1) fr. ena ändan till d. andra, άιαμπερές. άιαμπάξ. άιά τέλους, άιά παντός (ända, allt ig.), vanl. gm smn-sättning m. άιά. se följ. vv. 2) fr. botten, helt

0. hållet (i smnsättning m. adj. o. adv.), πάνν. πάντως, άιά παντός. (τά) πάντα. m. όλος, πάς, 3.

1. m. superi, äfv. gm smnsättning m. παν-, stundom άιά. t. ex. g. ond, elak, πάγκακος, παμπόνηρος, 2.: g. full, άιάμεστος, 2.

Genomarbeta, άια-, Εκπονεϊν. άιεργάζεσ&αι (om jorden), Εξεργάζεσ&αι (vanl. m. tillagdt ά-κριβώς)η: om själsarbeten, άιαπραγματεύεσ&αι.

Genombaka, έξοπτάν. άιαπέττειν.

Genombita, άιατρώγειν. άια-, καταάάκνειν.: bita sig ig., άάκνοντα άιασω&ήναι 1. άιεκάύναι. άιατρώγοντα σω&ήναι. — genombiten, se ge-nompiskad.

Genomblixtra, Ικλάμπειν.

Genomblåsa, ἀιαπνεὶν τι. ἀιαφυσάν ἀιά τὶνος.: gmblåsas af vinden, ἀιηνεμοὺσ&αι : g. ett stycke på instrument, αὐλεΐν τι εις τὁ τέλος.

Genombläddra, ἀιελ&εϊν τι ἀνελὶττοντα 1. ἀναγιγ νὡσκο ντα.

Genomblöt, ἀιάβροχος, ἀιαβρεχής, 2. ἀὶυ-γςος, κά&υργος, 2.

-Genomföra. 141

Genomblöta, ἀια-, καταβρέχειν. ἀιυγ ραἱνε ιν. καδυγραὶνειν.

Genomborra, ἀιατρνπάν, ἀιατετραὶνειν (m. borr).: = genomsticka, genomskjuta, se d. o.

Genombryta, 1) tr., ἀιαρρηγνυναι, ἀιακὁ-πτειν, ἀιαιρεἶν (göra öppning i ngt), ἀια&ραὑειν (bryta i stycken).: g. en vägg, τοιχωρυχειν (bl. om tjufvar).: g. fiendernas leder, (ἀιαρ)ρηγνὑναι, ἀιακόπτειν τάς τών πολεμὶων τάξεις, ἀιελαὑνειν τους πολεμὶους (om rytteri).: g. en flotta, ἀιεκ-πλεϊν. ἀιέκπλουν ποιεϊσβ-αι. 2) intr., (vanl. "bryta (sig) igenom"), ἀιεκπὶπτειν. ἀια-, ἀιεκάὑναι. ἀιεκπαὶειν,: om växter, ἀιαφὑεσ&αι. — genombruten (= hålig), τρητός, 3. ἀικτνωτός, 3, Λ-κτυοειάής, 2 (nätlik).

Genombrytning, ἀιάρρηξις, ἀιακοπή, ἡ. bättre m. vv.: af en skeppslinie, ἀιέκπλονς, o.

Genombränna, ἀιακαὶειν. ἰκκαὶειν.

Genombyra, se Inbyra.

Genombäfva, (ἀια)ταράττειν. τρεῖν ποιεῖν. τρόμον ἑμβάλλειν. ὁεὶειν.: gmbäfvas, φρὶττειν. τρεῖν.

Genomdansa, dansande, a) passera gm en rymd, ὁρχοὑμενον ἀιελ&εϊν. ὁρχεΐσ&αι ἀιά τὁπου. b) tillbringa, ὁρχοὑμενον ἀιατρὶβειν 1. ἀιάγειν.

Genomdraga, ἀιέλκειν. ἀγειν, ελκειν ἀιά τὶνος.

Genomdrifva, 1) eg. (vanl. "drifva genom"), ἀιελαὑνειν. Ιλαυνειν ἀιά τὶνος.: en spik e. d., ἀι-ακροὑειν. 2) fig., en afsigt, βιάζεσ&αι (m. våld), ἀιαπράττειν, vanl. -σ&αι, καταπράττειν τι 1. (ω-στε m.) inf.: g. en mening, ett förslag, νικάν, Ιπικρατεῖν λέγοντα 1. πεὶθοντα.: g. att icke, (ἀ-πο)κωλὑειν m. μή o. inf.: skicklig att g., πρακτικός, 3. ἐξεργαστικάς, 3.: oskicklig att g. ngt, ἀπρακτος, 2.: icke g. ngnting, ἀπρακτον ειναι.: lätt att g., εὑπρακτος, 2. — genomdrifven, Εμπειρότατος, σοφώτατος (τινός 1. περὶ τι), ἀει-νότατος, 3 (περὶ τι).: i dålig bem., se genom-piskad.

Genomdränka, se Genomblöta.

Genomdrömma, ὁνειρώττοντα 1. ὁνειροπο-λοὑντα ἀιάγειν.: drömma hela natten igenom, παννὑχιον ὁνειροπολεῖν.

Genomelda, ἀιακαὶειν. ἀια&ερμαὶνειν. — ge-n om eldad, ἀιάπυρος, 2.

Genomfara, 1) se Genomresa. 2) hastigt gmtränga, ἀιάττειν (äfv. om kslor). φέρεσ&αι ἀιά τὶνος.

Genomfart, 1) ss. handling, se Genomresa. 2) ss. ställe, se Genomgång.: till sjös, ἀιάπλους, o.

G e η o m f i 1 a, ἀιαρρινάν. καταρρινάν.

Genomflyga, ἀιαπέτεσ&αι.

Genomflyta, ἀιαρρεῖν. — genomfluten, ἀιάρρυτος, 2.

Genomfläta, ἀιαπλέκειν.

Genomforska, ἀιερευνάν. ἀιαζητεῖν.

Genomfrysa, ἵσχορώς ριγών (bl. om lefvande varelser), ὁλον πήγνυσθαι (υπό κρὑους). — ge-nomfrusen, πεπηγώς, υΐα, ός. ριγών, ώσα, ών.

G en o mf rät a, ἀιατρώγειν.

Genomfukta, ἀιικμάζειν.

Genomföra, 1) eg. (vanl. "föraigenom"), ἀιάγειν. ἀιεξάγειν. ἀιαβιβάζειν. ἀιακομίζειν. ἀιαπο-ρεύειν. 2) oeg., utföra, ἀιαφέρειν (t. ex. πόλε-μον). ἀιεξιέναι (εργω 1. λόγω), ἀιαπράττειν. ἀιεξ-m

Genomglida — Genomsläppa.

εργάζεσθ-αι. περαίνειν. ἐξανύτειν. ἐκ-, ἀποσυν-

τελεϊν.: i ord, se Genomgå.

Genom glida, cPιολισ&άνειν. διεκπίπτειν.

Genomglödga, διαπυρουν. Jfr Genomelda.

Genomgod, m. superi, af adjj. under God 4).

Genomgripande, σύντονος, 2. οξύς, sia, v. ἐρρωμένος, 3. δεινός, 3. δυνατός, 3. βίαιος, 3 o. 2.: använda g. åtgärder, βία χρρσ&αι.

Genomgråta, δακρύοντα διάγειν \. διατελεϊν.

Genomgräfva, διασκάπτειν. διορύττειν.: = gmsöka, se d.

Genomgå, 1) eg., διιέναι, διεξιέναι, διαπο-πορεύεσ&αι, διαβαίνειν, περάν, διαπεράν (alla m. acc. 1. διά τίνος o. om pers.), χωρεϊν διά τίνος, διιχνεϊσ&αι, διαχωρεϊν (vanl. bl. om saker). 2) erfara, utstå, διαπεράν. τλήναι (præs. ἀνέχεσ&αι). νπομένειν.: g. faror, mödor, o. d., se subst. 3) fullborda, utföra, se Genomföra. 4) i skrift 1. tal, διιέναι, διεξιέναι, -έρχεσ&αι (i allmht). (δι)-εξηγεϊσ&αι (förklarande 1. beskrifvande), καταλέ-γειν, ἀπαρι&μεϊν (uppräknande), διαπραγματεύεσαι (undersökande). λογιστεύειν (en räkning f. att pröfva den).: g. hrt o. ett särskildt, κα& εν εκαστον 1. πάντα εξής διεξιέναι.: g. ngt m. ngn, συνδιεξιέναι τινί τι. xoivfj συν τινι 1. μετά τίνος διεξιέναι τι. 5) gillas, stadfästas (vanl. "gå igenom"), νιχάν. {ἐπι)χρατεϊν. χυριον γίγνεσθαι.: i en pröfning, se Godkänna. 6) komma undan (en sjukdom, fara; oftare "gå igenom"), διασώζε-σθ-αι. ὑπεχφεύγειν.

Genomgång, 1) ss. handling, διάβασις, ἡ. δίοδος, ἡ. διέξοδος, ἡ (äfv. fig.), διήγησις, ἡ. f. öfr. vv. 2) ss. ställe, δίοδος, διέξοδος, ἡ. πάροδος, ἡ. πόρος, δ.: i en byggnad, πύλη, ἡ. πυλών, ώνος, δ.

Genomhetta, δια&ερμαίνειν.

Genomhjelpa, 1) ngn gm ett ställe, διαπο-ρεύειν διεξάγειν. διεξιέναι (-ιημι). 2) fig., gm en fara, πράττειν δπως τις (δια)σω&ήσεται. σω-τηρίαν πορίζειν 1. εὑρίσκεσ&αί τινι.: hjelpa sig igenom, δια-, διεχδύναι. δια-, διεχφεύγειν. δια-σώζεσ&αι.

Genomhoppa, διάλλεσΒ-αι. διαπηδάν.

Genomhugga, διαχόπτειν. διατέμνειν.

Genomila, διατρέχειν. σπουδή διελαύνειν (ridande 1. åkande). Jfr Genomlöpa.: om kslor, διάττειν.

Genomirra, περιπλανάσ&αι εν τινι τόπω. πλανάσθ-αι χατά τινα τόπον.

G en om kall, δλος ψυχρός, 3. πάνυ ψυχρός, ψυχρότατος, 3.

Genomkasta, διαβάλλειν. διιέναι.

Genomklyfva, δια-, χατασχίζειν.

Genomknåda, διαμάττειν.

Genomkoka, διαπέττειν. διέψειν. — genom-kokad, διεφ&ος, 2.

Genomkomma, διιέναι (-έρχεσ&αι).: mödor o. fiendtligheter, δια-, διεχδύναι. διαπεράν. δια-, διεκφεύγειν.: lyckligt g., καλώς ἀπαλλάττεσ&αι. σώζεσ&αι.

Genomkorsa, se Korsa.

Genomkrypa, διέρπειν.

Genomkyla, δλον ψύχειν 1. ψυχρόν ποιεϊν.

Genomleda, se Genomföra 1).: om vatten, διοχε τεύειν.

Genomlefva, διαζήν. διάγειν (βίον).

Genomleta, se Genomsöka.

Genomljuda, διηχεϊν. ήχοι κατέχειν ήχους έμπητλάναι.

Genomlysa, δια-, έκλάμπειν. διαψαίνειν, -σ&αι διά τίνος, διαυγάζειν. (δι)εμφαίνεσ&αί τινι.: låta g., (δι)εμφαίνειν.

Genomläsa, άναγιγνώσκοντα διεξιέναι. δια-, έξαναγιγνώσκειν.: flygtigt g., διαδραμειν αναγιγνώσκοντα.

Genomlöpa, δια&εϊν. διιέναι δρόμω. διατρέχειν (äfv. fig., flyktigt genomgå, = έπισύρειν).: om vatten, διαρρεϊν.: en rysning gmlöper mig, φρίττω.

Genompiska, (δια)μαστιγούν. δέρειν. — ge-nompiskad, (fig.), έπίτριπτος, πανούργος, 2.: en g. karl, τρίμμα, περίτριμμα, τό. παιπάλημα, τό. κίναδος, τό.

Genomresa, δίοδος, ή. διοδεία, ή. διαπο-ρεία, ή. vanl. gm vv.

Genomresa, διαπορεύεσ&αι. διοδεύειν. διιέναι. διελαύνειν, διεξελαύνειν (ridande 1. åkande).: g. ett land (i flera riktningar), περιπορεύεσ&αι. πε-ριοδενειν. περιέρχεσ&αι.: g. hafvet, περιπλεϊν τήν &άλατταν.

Genomrida, διιππεύειν. διελαύνειν. διεξε-λαύνειν.

Genomrinna, διαρρεϊν.

Genomro, διερέσσειν.

Genom rutten, διασαπείς, εϊσα, έν. κατασε-σηπώς, νια, ός. δλος σαπρός, 3.

Genomräkna, έκλογίζεσ&αι.

Genomröka, δλον 1. παντελώς &υμιάν.

Genomse, δια-, έπισκοπεϊν. Jfr Genomgå 4).: f. att förbättra, διορ&ονν. έπισκευάζειν.

Genomsegla, διαπλεϊν. πλέοντα διιέναι (-έρ-χεσ&αι). ναυστολεϊν διά τίνος. (δια)περάν. δια-πορ&μεύεσ&αι.: i alla riktningar, περιπλεϊν.

Genomsegling, διάπλους, δ. περίπλους, ο. vanl. gm vv.

G en om sila, 1) tr., διη&εϊν. διυλίζειν. έξη-τριάζειν. διαπιδύειν.: det gmsilade, διύλισμα, τό. περιη&ημα, τό. 2) intr., ήρέμα διαρρεϊν.

Genomsilning, διή&ησις, ή. διυλισμός, δ.

Genomsimma, διανεϊν. διανήχεσ&αι. διακο-λυμβάν. περάν νηχόμενον.

Genom sjunga, διά τέλους αδειν.

Genomskaffa, διακομίζειν. διαπέμπειν. διάγειν.

Genomskaka, διασείειν. διατινάσσειν. διατα-ράττειν (fig·)·

Genomskicka, διαπέμπειν. διιέναι.

Genomskina, se Genomlysa.

Genomskinlig, διαφανής, 2.

Genomskjuta, διατοξεύνειν (m. pil), διακον-τίζειν (m. kastspjut), διελαύνειν, διαπείρειν τινὰ βέλει, ἀκοντίω etc.

Genomskymta, ὑποφαίνεσ&αι.: låta g., ὑ-ποφαίνειν. Jfr Genomlysa.

Genomskåda, διοράν. διασκοπεϊν. διαγιγνώ-σκειν. σαφώς μαν&άνειν. καταμαν&άνειν.

Genomskära, διατέμνειν. τέμνειν. διακό-πτειν.: = skilja (om orter), διαζευγνύναι. δια-ζωννύναι. t. ex. landet är gmskuret af berg, ἡ χώρα διέζωσται δρεσιν.

Genomskärning, διατομή, η. τομή, tj (äfv. den vid g. uppkomna ytan).

Genomsläp a, διέλκειν.

Genomsläppa, διιέναι, παριέναι (-ιημι). δια-Genom smyga — Gestalt.

143

φρεϊν. dia-, παραπέμπει, lav diiévai 1. παριέναι (-ειμί). εΐκειν, παραχωρεϊν τινι.: icke g., εΐργειν του ἀιαχωριϊν (etc., se Genomgå), κωλύειν μή παρελ&εϊν. regn o. d., στέγειν (ὁμβρον etc.).

Genomsmyga, ἀιέρπειν. dia-, διεν^ύεαθαι. ῢιαὰιῢράῢχειν. λαν&άνειν ἀιελ&όντα. ὑπεξιέναι.

Genomsnoka, ἀιερενναν. σκεωρεισ&αι.

Genomspana, ἀιασχοπεϊν. ἀιερευνάν. ἀιαζη-τεϊν.

Genomspringa, ἀιατρέχειν. ἀιαπηάαν.

Genomsteka, διαμπερές 1. παντελώς ὁπτάν.

Genom sticka, 1) göra hål igenom, dia-, χαταχεντεϊν. dιαπείρειν.: m. nål, ^ια)περονάν.: m. vapen, diaT^doy^iv. dιελαύνειν.: en dam, landtunga, dιορύττειν, dιατιτραίνειν χώμα, ϊσθ·-μόν. 2) träda ngt gm ngt, dιείρειν, διεμβάλλειν τι dia τίνος.: handen, dnévai, διείρειν τήν χείρα dia τίνος.: hufvudet, diaxνπτειν τινός, ix-, προχύπτειν τινός.

Genomströfva, Iπι-, περιπορεύεϋ&αι. Iπι-τρέχειν. Επέρχεσ&αι. περινοϋτεϊν. περ^εύειν. πε-ριπλανάσ&αι. περιέρχεσ&αι. περιελαύνειν (åkande 1. ridande 1. m. en krigshär), χατατρέχειν (plundrande). χωμάζειν (om dryckeslag).

Genomströmmma, 1) eg., dιαρρεϊν. 2) om känslor, χατέχειν. ἐμπιπλάναι. diaττειν.

Genomstöta, <?ιω&εϊν, di ελαύνειν τι dià τίνος. dιαχόπτειν (gm stöt öppna). Jfr Genomsticka.

Genomsvett, ld{ρώτι ρέων, ουσα, ον.

Genomsåga, diaπρίειν. πρίειν.

Genomsålla, dia-, κατασή&ειν. diawav.

Genomsända, se Genomskicka.

Genomsöka, dia^éiv. dιερενvàv. ditSegsv-vàv. ὀχενωρεϊο&αι. ^ι)εξετάζειν.

Genomtorka, dιαξηραίνειν. (ὁλον) dια\pνχειν.

Genomtorr, dιάξηρος, 3.

Genomtrefva, diaxpr^ayàv. ψηλαφώντα dia-ζητεϊν.

Genomtråka, ἀχ&όμενον 1. ἀνιώμενον dué-vai (ett arbete), diàyειν (en tid).

Genomträda, se Genomsticka.

Genomtränga, 1) m. ansträngning komma igenom, βιάζεσ&αι dia τίνος, βία dιέρχεσ^·αι, dιαdύεσ^·αι, duy^io&ai.: om rykte, ljud, o. d., dιέρχε<r^·αι. di^YAiv. dιαλάμπειν (om ljus o. ljud). 2) sprida sig till alla delar af en kropp, καταλαμβάνειν. κατασχεϊν. ἀνα-, Iμπιπλάναι. — genomträngande, dιάτορος, τρανής, 2, λαμπρός, 3 (om ljud),

πιχρός, 3 (om smak, lukt o. känselns affektioner). dριμὑς, εϊα, ὑ (om ljus, lukt, smak o. förstånd).: m. g. blick, dριμνς τὁ βλέμμα.: g. förstånd, τὁ τών φρενών οξὑ.

Genomtrött, χαταχεχμηχὡς, νια, ὁς. Ισχἁ-τω χὁπω συνεχὁμενος, 3.

Genomtvinga, dιavαγχἀζειv. βἱα diaß^^iv. dmfclv.: g. sig, βιαζὁμενον διελ&εϊν 1. διαδὑναι.

Genomtåg, diodoς, dιἑξodoς, dιodεia, διὁδευ-σις, διαπορεἰα, ἡ. vanl. gm vv.

Genomtåga, dιελαὑνειv. διεξελαι)νειν. dia-γειν (στρατὁν), διαπορεὑεσ&αι dιodoιπορεϊν. dio-dεὑειν.: låta ngn g., dnévai, dιαπἑμπειν. παριἑ-ναι, παραπἑμπειν.: g. i olika riktningar, περι-πορεὑεσθ-αι. περιοδεὑειν. Jfr Genomströfva.

Genomtänka, ἁναλογἱζεσ&αι. dia-, ἁνασχο-πεϊν. ακριβὡς Ιξετἁζειν.

Genomvada, dιaßadiζειv. διαβαἱνειν.

Genomvaka, (dlρα)ννχτερεὑειν. (dlϊα)γρυπνεϊν. διεγρηγορἑναι.: g. hela natten, dιαπαννυχἱζειv.

Genomvandra, diaßadiζειν. διαπορεὑεσ&αι. dιιἑναι.: i olika riktningar, se Genomströfva.

Genomvärm, διἁ&ερμος, 2.

Genomvattna, διἁρδειν. εὑ μἁλα ἁρdειv.— genomvattnad, διἁρρυτος, κατἁρρντος, 2.

Genomvåt, se Genomblöt.

Genomväfva, divφαἱνειν. dιαπλἑχειv.: brokigt g., ποικἱλλειν.

Genomvärma, δια&ερμαἱνειν. δια&ἁλπειν.

Genomväta, se Genomblöta.

Genomväxa, διαφὑεσβ-αι. dιaßλαστἁνειν.

Gen om öfvad, εν ἡσκηκὡς 1. ἡσχημμἑνος, 3.

Genomögna, diaτρἑχειν. σπovdjj διαναγιγνὡ-σκειν 1. duévai.

Genskjuta, (σννtομωτἑραν ὁδὁν Ελ&ὁντα) καταλαβεϊν τινα 1. ἁπαντἡσαἱ τινι.

Gen stig, σὑντομος ατραπὁς, ἡ.

Gensträfvig, -störtig, se Motsträfvig.

Gensvar, (aèd-ἁδης) ἁπὁκρισις, ἡ. ἁντιλογἱα, ἡ.

Gens va rig, ἁντιλογικὁς, 3.

Gensägelse, se Motsägelse, Inkast.: utan g., ἁναμφισβητἡτως. ἁναμφιλὁγως.

Gent emot, öfver, se Midt.

Gentleman, ἁνἡρ καλὁς κἁγα&ὁς.

Genväg, σὑντομος (ὁdὁς), ἡ (äfv. fig.).: gå en g., σννtἑμνειν odov.

Geograph, γεογρἁφος, o. -phi, γεωγραφἱα, ἡ. — phi sk, γεωγραφικὁς, 3.

Geometer, γεωμἑτρης, o.: vara en g., γεω-μετρειν. -tri, γεωμετριa, ἡ. -trisk, γεωμετρικὁς, 3. γραμμικὁς, 3.: g. bevis, γραμμικἡ ἁπὁ-δειξις, ἡ.: g. förfarande, γραμμικἡ ἑφοδος, ἡ.

Gerad, se Rakt.

Gerna, 1) m. nöje, lust, ἡdἑως. ἁσμἑνως. ἡ-δομἑνως. Ofta gm χαἱρειν 1. ἡ'δεσ&αι m. part. t. ex. de låta sig g. berömmas, χαἱρονσιν Ιπαινοὑ-μενοι.: jag hörde dta g., ἡσ&ην ταὑτα ἁκουσας. äfv. m. ἁσμενος, t. ex. jag ser hm g., ἁσμενος ορὡ αὑτὁν.: jag ser g., ἡδομἑνω 1. βουλομἑνω μοἱ Ιστιν.: g. hafva, se, ἁγαπἁν τι 1. ει (ϊἁν).: g.

omfatta, emottaga, ἀσπάζεσ&αί τι.: jag skulle g. vilja, βονλοίμην av. Εβουλόμην ἀν (om det omöjl.). 2) villigt, προ&ύμως. εκουσίως. 1. gm εκών, 3. εκούσιος, 3. rø-eÅo»', ονσα, ον. t. ex. g. göra ngt, εκόντα 1. id-έλοντα ποιειν τι. Ofta gm οὐδεὶς φβ-όνος. t. ex. hd jag hört vill jag g. berätta, ἁ τυγχάνω ἀκηκοὼς ουδεις φθόνος λέγειν.: g. f. mig, οὐδεν κωλὑω, τὁ γ' Ιμὁν ουδέν κωλὑει.: f. min skull må du g. bestämma, hur du vill, τὁ γ' Ιμον ὁπ$ ß οὑλε ι τὶ&εσο.: icke g., ἀκων, ουσα, ον. 3) lätt, vanligen, ραδιως. ὡς ἰπὶ τὁ πολὑ. πὡς (enhl.). äfv. gm φιλεὶν. t. ex. dårar blifva g. bedragna, φιλοὑσιν ol ἀνόητοι ἰξαπα-τἀσ&αι. Ofta bl. gm opt. m. av (i nekande satser 1 vid mildrad uppmaning), t. ex. ingen lär g. bestrida dta, οὑδείς ἀν ἀμφισβητήσειεν περὶ γε τούτου.: du kan g. gå in, χωροῖς ἀν εἲσω.

Gerning, ἑργον, τὁ. πρἀγμα, το. πρἀξις, tf. Se vidare Handling.

Gerningsman, ὁ dρὼν 1. dράσας. ὁ πράξας 1 ποιήσας.

Gesandt,-skap, se Sändebud, Beskickning.

Gest, se Åtbörd.

Gestalt, μορφή, tf, μόρφωμα, τὁ. Se Form.:144

Gestalta— Gillra.

naturlig g., φύσις, ἡ.: skön g., εὑμορφία, «?-φυία, ἡ.: af skön g., εὑμορφος, εὑε^ής, ευφυής, 2. χαλόι- Tjjf μορφής: ful g., αμορφία,

ἡ.: af ful g, ἀμορφος, ἀΰσμορφος, [-dυσει-cfj}?,-] {+dυσει- cfj}?,+} 2.: gifva g., μορφή» τινι προσποιείν 1. πὶ-ριάπτειν, se Dana.: antaga annan g., μεταμορ-φοὑσ&αι. μεταλλἀττεσ&αι τἡν μορφή».: framställa ngn i sin sanna g., ἀποφαίνειν τινά οἷός i-οτι φύσει.

Gestalta, se Dana.: g. sig, σχήμα 1. εἰδος λαμβάνειν, ἀποβαίνειν. γίγνεσθαι.

Gestikulation, χειρονομία, ἡ.: beledsaga m. g., ἰπικινεΐσ&αι. μορφάζει» πρός τι.

Gestikulera, χειρονομειν. μορφάζειν. till ngt, ἰπικινεῒσβ·αι.

Gesäll, υπηρέτης, ον, ὁ. S-ής, τός, ο. παις, δός, ὁ.

Get, αῒξ, yoV, jf.: tillhörande g., atyéoi·, 3.

Gethjord, αιγών ἀγέλη, jJ. ἀἰπόλιον, τὁ.

Geting, κός, ὁ.: hörande till g., σφή-

χειος, 3.: lik g., σφηκοειδής, σφηχὼδης, 2.

Getingbo, σφηχιά, ἡ.: förstöra ett g., ἰξαι-ρεῒν σφήχας.: röra i ett g., ὀργίζειν, ἰρε&ίζειν, ἰξεγείρειν σφηχιάν.

Getmjölk, αῒγεον 1. αἰγὁς γάλα, τὁ.

Getragg, αιγεαι 1. αιγών τρίχες, αι.: hafva g., αῒγοτριχεῒν.

Getskinn, αῒγός cPopά, ἡ. αῒγή, ἡ. ιξαλή, ἡ.

Gevär, se Skjutgevär, "Vapen.

Gevärsfabrik, -faktori, πυροβόλων ἰργα-στήριον, τὁ.

Gifmild, se Frikostig.

Gifning, se Gifvande.

Gift, 1) eg., ιός, ο (vegetabiliskt, animaliskt o. mineraliskt), φάρμαχον, τὁ (vegetabiliskt), δη-λητήριον, τὁ (i allmht förderfvande medel), τοξι-χόν, τὁ (hrmed pilar beströkos). χώνειον, τὁ (af odört).: taga g., φάρμαχον πιεῒν. φαρμαχοπο-τειν. φαρμαχεύεσ&αι.: gifva ngn g., φαρμακεύ-ειν τινά.: lägga g. i ngt 1. bestryka ngt m. g., φαρμάττειν. 2) fig., ὀλε&ρος, ο. (δια)φ&ορά, ἡ.

Gifta, se Bortgifta.: g. sig, a) om mannen, γαμεί». άγει» πρός γάμο», άγεσ&αι γυναίκα. b) om qvinnan, γαμεϊσ&αί τινι. — gift, γεγαμη-χώς (om mannen), γεγαμημένη (om qvinnan).: vara lyckligt g., γήμαντα ίπιτυχείν.: vara olyckligt g., άποτυχεϊν τω γάμω.

Gift artad, Ιώδης, 2. φαρμακώδης, 2.

Giftaslysten, vara g., γαμησείειν.

Giftastankar, πό&ος γάμου, ό: gå i g., μέλλειν γαμεϊν o. γαμεΐσϋ-αι.

Giftblandare, φαρμακεύς, o.

Giftblanderska, φαρμαχίς, kioς, ή.

Gift blandning, φαρμαχεία, φαρμάχευσις, ή.: drifva g., φαρμαχενειν.: det tillblandade giftet, φάρμαχον, τό.

Giftbägare, χύλιξ ή τον φαρμάχου.: = od-örtsgiftet (det vanliga hos Gr.), χώνειον, τό. I smhang ofta bl. πώμα, τό.

Gifte, se Äktenskap.

Giftermål, γάμος, o. Se Bröllopp.

Giftermålsanbud, λόγοι περί γάμου, οι.: göra ett g., λόγους προσφέρειν περί γάμου.

Giftig, 1) eg., φαρμακώδης, 2. ιοβόλος, 2 (om djur). 2) fig., χαχός, 3. όλέβ-ριος, 3. φ&αρ-τιχός, 3. διάβολος, 2.

Giftoman, κύριος, o.

Giftorätt, o τών χηρών κλήρος.

Gifttand, χαλινός, ό.

Giftvuxen, ίπίγαμος, 2. ωραίος (3) γάμου, γάμου ήλικίαν 1. ώραν έχων, ονσα. έφηβος, 2 (om mannen).

Gifva, 1) tr., dido ναι (i allmht). άηοδιδόναι (det man är skyldig), νέμειν, άπονέμειν (tilldela ss. besittning, egendom), ηαραδιδόναι, ίηιτρέ-πειν (öfverlemna), παρέχειν, -afrai (tillhandahålla, bereda).: ==skänka, afkasta, betala, se d. oo.: = åstadkomma, förorsaka, ποιεϊν. άποτελείν (t. ex. χρόφον). ίμηοιείν (en sinnesstämning, t. ex. ίληίδα). παρέχειν.: g. handen, namn, befallning, råd, svar, fest, skådespel, sig sken, sig möda, o. s. v., se subst.: det är mig icke gifvet (af naturen), ov πέφυκα, άδύνατός εϊμι, ούχ οϊός τέ εϊμι m. inf.: g. att göra, έργον, πράγματα παρέχειν τινί.: g. att förstå, δηλούν. δήλον 1. φανερό» ποιεί».: g. förlorad, απελπίζει», άπογιγ»ώ-σχειν. προϊεσ&αι. προδιδόναι.: g. sig tillfreds, ά-γαπά» (m. ngt, τί).: vilja g. mycket, allt f. ngt, περί πολλού, περί παντός ποιεϊσ&αί τι. άντί πολλών, άντί παντός αίρεϊσ&αι. πολλού πρίασΘ·αι.: huru mycket skulle du vilja g. f. att återfå din hustru? πόσου αν πρίαιο ώστε τήν γυναίκα άπο-λαβείν; ίπί πόσφ αν δέξαιο τήν γυναίκα άπολα-βεϊν; — g. ifrån sig, αναφέρει», αναπέμπει» (ur d. inre), ίξεμεί» (utspy), ett ljud, άφιέναι. en lukt, se Lukta. — g. med sig, a) eg., μετα-διδόναι, äfv. προσδιδό»αι (τινί τίνος), b) ge vika, ivdidovai. (ύπ)είκειν. πεί&εσ&αι.— g. efter, in, upp, etc., se compp. 2) refl., g. sig, a) om pers., (παρα)διδό»αι εαυτόν, προσχωρεί». μηκέτι άντέχ§ιν. ύφίεσ&αι.: på nåd o. onåd, παραδιδό-ναι έαντόν χρήσασ&αι οτι άν τις βούληται. εις ίπιτροπήν ίαντόν διδόναι.: tvinga ngn att g. sig, πολιορκία παραστήσασ&αί τινα. ίχπολιορχείν τινα. b) om sjukdomar, o. d., λωφάν. παρακμάζειν.: — upphöra, λήγειν. παύεσ&αι. c) bli uppenbar, cΐήλον, φανερόν γίγνεσβ-αι. φαίνεσ&αι. d) = begifva sig, se d. o. e) g. sig (till) att, se Börja. 3)pass.,= finnas, sed. o.—gifvande, εύχαρ-7τος, εύφορος, πολύκαρπος, πολύφορος, 2. δαψι-λής, 2.: mycket g., πάμφορος, 2. — gifven, ών, ούσα, όν. υπάρχων, ουσα, ον (förhandenvarande). δήλος, φανερός, 3 (uppenbar), βέβαιος, άσφαλής, 2 (tillförlitlig).

Gifvande, cfoöK, ctfiodböK, παράδοσις, ή. vanl. gm vv.

Gigant, -tisk, se Jätte, -lik.

Gikt, άρ&ρϊτις, icPoς, ή. κώλου άλγη μα, τό.: i händerna, χειράγρα, ή.: i fötterna, ποάάγρα, ή.

Giktbruten, -full, άρ&ριτικός, άρ&ρικός, 3.

Gild, se Giltig.

Gilja, se Fria.

Gilla, ìπαινεi», συναινεϊν. συνδοχεi μοι. dé-χεσ&αι. άπο-, ìνòέχεα&αι. κυρούν, ìπικυρούν.

Gillande, συναίνεσις, ή. άποdoχή, ή. κύρω-σις, ή. vanl. gm νν.

Gille, διασος, ó (eg. offergille, sedan i allmht). ìργασια, ή (skrå), εταιρεία, ή (brödraskap, klubb), σύστημα, τό (collegium), σύστασις, ή (fak-tion). σύλλογος, ό, συνουσία, ή (samling), συμ-πόοιον, τό, κώμος, ό (dryckesgille).

Giller, πάγη, ή. παγίς, idoς, ή. ποδοϋτράβη, ή.

Gillra, παγίδας Ιστάναι τινi.: fig., ìνεδρεύ-ειν τινά. ìπιβουλεύειν τινi.Giltig

Giltig, νομiμος, 2 (laggild, bruklig), δόκιμος, 2 (antaglig, fullgod, t. ex. mynt), κύριος, 3 (bestående), πιστός, 3. ικανός, 3. άξιος, 3. άξι-όχρεως, 2 (t. ex. Εγγυητής, μάρτυς).: antaga ss. g., δέχεσθαι. άποδέχεσθαι. Ιπαινεϊν. εγκρίνειν.

Giltighet, ro δόκιμον, νόμιμον. κύρος, τό. πίστις, εως, ή. τό πιστόν.: äga g., δόκιμον είναι. νομίζεσθαι. κύριον είναι, πιστόν είναι.: få g., κυρούσθαι (om lagar, beslut).

Gips, γύψος, ή. σκίρος o. σκίρρος, ό. λατύπη, ή.: af g., γύψινος, 3.

Gips a, γυψούν.

Gipsbild, γύψινος άνδριάς, ό. γύψινη εϊ-κών, ή.

Giraff, καμηλοπάρδαλις, εως, ή.

Girig, 1) snål, φιλάργυρος, φιλοχρήματος, 2 (penningesniken). φειδωλός, 3 o. 2 (karg), πλεο-νέκτης, ου, ό (vinningslysten). γλίσχρος, 3 (gni-daraktig).: smutsigt g., άνελεύθερος, 2. αισχροκερδής, 2. ρυπαρός, 3. μικρολόγος, 2.: vara g., φιλοχρηματειν. φιλοχρημονειν. πλεονεκτεϊν. χρημάτων πεινήν. αισχροκερδείν. μικρολογεϊσθαι. 2) ly-sten, begärlig, γλίσχρος, 3. ορμητικός, 3.: omåttligt g·» άπληστος, άκόρεστος, 2.: vara g. efter ngt, γλίχεσθαί τίνος, όρμητικώς εχειν πρός τι. Επιθυμία φέρεσθαι πρός τι. πεινήν 1. διψήν τίνος.

Girigbuk, γνίφων, ό. κίμβιξ, ικος, ό. κυ-μινοπρίστης, ου, ό. samt masc. af adjj. under Föreg.

Girighet, 1) snålhet, φιλαργυρία, φιλοχρηματία, φιλοχρημοσύνη, ή. τό φιλοχρήματον. φει-δωλία, ή. πλεονεξία, ή. γλισχρότης, ή.: smutsig g., άνελευθερία, ή. αισχροκέρδεια, ή. ρυπαρία,ή. ρυπαρότης, η. μικρολογία, ή. 2) lystenhet, begär, ορμή, ή. όρεξις, ή. ερως, ωτος, ό. πεϊνα (πείνη), ή.

G i si an, όμηρος, ό. ομηρον, τό.: vara, tjena ss. g., όμηρεύειν.: lemna g., ομήρους (παρα)δι-δόναι 1. παρέχεσθαι 1. άγειν.: taga ngn till g., ομηρον λαβείν τινα. Ιξομηρεύεσθαί τινα.: frigifva ngn, s. varit g., άπαλλάττειν τινά τής όμηρείας.: gm g. försäkra sig om ngns trohet, Ιξομηρεύειν τινά.

Gissa, εϊκάζειν. εικασία εύρίσκειν. στοχάζεσ&αί τίνος, συμβάλλειν, -σθαί τι. τοπάζειν.

Gissare, είκαστής, ού, ό.

Gissel, μάστιξ, ιγος, ή.: en s. förtjenar g., μαστιγίας, ου, ό. μαστιγώσιμος, ό.: bärande g., μαστιγοφόρος, ό.: fig., se Plågoris.

Gissla, μαστιγούν. δέρειν. Ικδέρειν.

Gissning, εικασία, ή.

Gisten, διάβροχος, 2. ού στέγων τό ύδωρ.

Gistna, ξηρότητι διαλύεσθαι 1. ρήγνυσθαι. διάβροχον γίγνεσθαι.

Gitta, 1) se förmå. 2) vårda sig, vilja, άξι-ούν. άνέχεσθαι. τολμάν. Ιθέλειν.

Gjord, ιμάς, άντος, ό (rem), δεσμός, ό (band). ζώνη, ή (gördel), εποχον, τό (sadel-, buk-g.).

Gjuta, 1) en vätska, χειν. — g. i, in, ut, se compp. 2) smält metall i former, χωνεύειν. — gjuten, χωνευτός, 3. χυτός, 3.

Gjutare, χωνευτής, ού, ὁ (i metall).

Gjut er i, χωνευτήριον, χωνειον, τό.

Gjutform, λìγδος, ὁ. χόανος, ο.

Gjutgods, χωνεύματα, τἀ.

Gjutning, 1) χύσις, ἡ. 2) i metall, χωνεία, χώνευσις, ἡ.

- Glindra. 145

Glad, 1) intagen af glädje, χαίρων, ουσα, ον. γεγηθώς, νια, ός. φαιδρός, 3. Ιλαρός, 3.: ytterst g., περιχαρής, 2.: göra, vara g., se Glädja.: man får vara g., om, ἀγαπητον ει. 2) väckande glädje, χαρίεις, εσσα, εν. κεχαρισμένος, 3. ηδὐς, εῖα, ὑ. ἀσπαστός, 3. τερπνός, 3. ἰπιτερπής, 2. καλός, 3. ἀγαθός, 3.

Glada, Ικτìνος, ὁ.

Gladiator, μονομάχος, ο. ἀθλητης, οὑ, ὁ. -isk, μονομαχικός, ἀθλητικός, 3.

Gladlynt, εὑθυμος, 2. ιλαρός, 3.

Gladlynthet, εὑθυμία, ἡ. εὑφροσύνη, ἡ. ιλα-ρότης, ιλαρία, ἡ.

Glam, -ma, se Prat, -a.

Glans, 1) eg., αυγή, ἡ. λαμπρότης, ἡ (ss. egenskap), λαμπηδών, όνος, ἡ. στιλβηδών, όνος, -η. φέγγος, τό.: skimrande g., μαρμαρυγή, ἡ.: kasta g. ifr. sig, ἀπολάμπειν. ἀπαυγάζειν. ἀπο-στìλβειν. 2) fig., λαμπρότης, ἡ. μεγαλοπρέπεια, ἡ. Ικπρέπεια, ἡ. μέγεθος, τό.: ärans g., ro τής τιμής λαμπρόν.

Glansa, - ska, λαμπρύνειν. λεαίνειν (gm glättning).

Glansig, Glans k, στιλπνός, 3. στìλβων, ουσα, ον. λαμπρός, 3.

Glanslös, ἀλαμπής, 2. ἀμ,αυρός, 3.

Glapp, χαλαρός, 3.

Glappa, χάσκειν.

Glas, 1) ss. ämne, ὑαλος, ἡ.: af g., υἀλινος, 3. ὑαλους, 3. 2) ss. dryckeskärl, ὑάλινον εκπω-μα, τό.

Glas ak tig, -artad, ὑαλοειδής, υαλώδης, 2. ὑαλους, 3.

Glasarbetare, ὑαλοτέχνης, ου, ὁ. ὑαλουρ-γός, ὁ.

Glasbruk, -hytta, *ὑαλουργεῖον, τό.

Glasera, γανούν. -ering, γάνωσις, ἡ. γάνωμα, τό.

Glasflaska, -butelj, λάγυνος υάλινος, ὁ.

Glasfärg, χρώμα υαλώδες, τό.

Glasfärgad, -grön, ναλόχρους, 2.

Glasfönster, ὑαλìνη &υρìς, ἡ.

Glas ur, γάνωμα, τό.

Glatt, λείος, 3. ομαλός, 3, ομαλής, 2 (jemn). ξεστός, ξυστός, 3 (glattad). γλìσχρος, ολισθηρός, 3 (hal), ψιλός, 3 (utan hår).: glatta ord, se under Hal.

Glatta, λεαìνειν. ξύειν, ξειν (gm skrapning). ἀποτορνεύειν (gm svarfning, äfv. fig. om tal). ομαλìζειν (göra

jemn).: glattad, ξεστός, ξυστός, 3.: glattandet, ξέσις, ή.

Glatthet, λειότης, ή. τό λεϊον. γλισχρότης, ή, τό όλισθηρόν (slipprighet).

Gles, άραιός, 3. μανός, 3. σπάνιος, 3.: göra g., μανούν. άραιούν.: så glest, μανοσπορειν.: glest sådd, μανόσπορος, 2.

Gleshet, άραιότης, μανότης, σπανιότης, ή.

Glesna, άραιούσθαι. μανούσθαι. μανόν, σπά-νιον γίγνεσθαι. Ιλαττούσθαι. ϊλάττους γίγνεσθαι.

Glida, όλισθάνειν.: g. ur handen, ίξολισθά-νειν τής χειρός.

Glidning, όλίσθησις, ή. ολίσθημα, τό.

Glimma, -ra, στίλβειν. μαρμαίρειν. — glimmande, στιλπνός, 3.

Glimt, άκτίς, ϊνος, ό. αυγή, ή.

Glimta (fram), Ικ-, διαλάμπειν. διαφαίνεσθαι.

Glindra, μαρμαίρειν. μαρμαρύσσειν.

19146 Glitter-

Glitter, ρώπος, ό. μαρμαρυγή, η (glittrande sken).

Glitterverk, ρωπικά, τά.

Glittra, se G li η dra. — glittrande, se Följ.

Glittrig, μαρμάρεος, 3. μαρμαρυγώάης, 2.

Glo, ταυρηάόν βλέπειν 1. ύποβλέπειν (εις, πρός τινα).

Glob, σφαίρα, η.

Glop, άν&ρωπος άγροικος, 2, ιταμός, 3, προ-2.

Glos sa, ^λώοντα, ?J, γλώσσημα, τό (ovanligt

1. föråldradt ord), σχόλιον, τό (förklarande ord).

Glosögd, ύπολεύκους εχων τους οφθαλμούς.

Glugg, οπή, ή. &νρίς, ίάος, ή.

G lunka, man glunkar, det glunkas, &ροΰς άιέρχεται.

Glupa, se Sluka. — glupande, se Rofgirig.

Glupsk, 1) eg., βορός, 3. γαστρίμαργος, λαίμαργος, 2. πολυφάγος, 2. άάηφάγος, 2. λάβρος,

2. 2) se Rofgirig.

G lut t a, άιακύπ τειν. παρακύπτειν.

Glåpord, άγροικον, τό. λοιάόρημα, τό.

Glädja, 1) tr., ξΰφραίνειν, τέρπειν τινά.: g. ngn m. ngt, χαρίζεσθαί τινί τι. ποιούν τά τι εν-§υμίαν παρέχειν τινί. 2) pass. o. refl., glädjas 1. g. sig öfver ngt, χαίρειν τινί 1. Ιπί τινι 1. m. part. εύφραινεσ&αι, γεγη&έναι, εύ&υμεϊσ&αί τινι 1. ini τινι. ηάεσ&αί τινι 1. Ιπί τινι 1. m. part. άγασ&αι, άγάλλεσ&αί τινι 1. Επί τινι. τέρπεσ&αί τινι. εν ήάον^ εχειν τι.: g. sig öfver måttan, υπέρ-χαίρειν. Εκπεπταμένως ενφραίνεσ&αι.: g. sig m. ngn, σνγχαίρειν, σννήάεσ&αί τινι. εύφραίνεσ&αι μετά τίνος.: g. sig åt ngt (förestående), ήάέως 7τροσάοκάν 1. προσάέχεσ&αί τι. — glädjande, se Glad 2).

Glädje, χαρά, ή. χαρμονή, ή. τέριρις, ή (förnöjelse). εύΒ-υμια, ευφροσύνη, η (gladt mod), ή-άονή, ευπάθεια,

ήάνπά&εια, ή (d. sinligt angenäma ksln). χάρις, ιτος, ή (både glädjeämne o. den derigm väckta ksln). τὸ ήάν, τερπνόν (det angenäma).: ytterlig g., περιχάρεια, η.: ögonblickets g., η παραντίκα 1. [εκ τον) παραχρήμα ήάονή.: af, f. g., υπό χαράς. χαρζ(. άιά χαράν. ὑφ' ηδονής.: m. g., ήάέως. ήάομένως. άσμενος, 3. 1. m. χαίρειν. t. ex. jag gör dta m. g., χαίρω τούτο ποιών.: det är mig en g., ήάομένω μοί Εστιν. Εν ήόοντι μοί Εστιν.: göra ngn g., ήάονήν 1. εν-&νμίαν 1. εύφροσύνην παρέχειν τινί. Se vidare Föreg.

Glädj ebetygelse, τά τής ενφροσύνης. ευφροσύνη, ή.

Glädjedag, ευημερία, ή. εορτή, ή.

Glädjedrucken, υπό χαράς με&ύων, ούσα, ον. περιχαρής, 2.: bli g., υπό χαράς Εξίστασ&αι εαυτού 1. του φρονεϊν.

Glädjefattig, se Glädjetom.

Glädj efes t, χαρμόσυνα, τά. εορτή, ή.

Glädjeflicka, Εταίρα, ή. εταιρίς, ίάος, ή.

Glädjefull, ήάιστος, 3. μακάριος, 3. ήάονής 1. ενφροαννης μεστός, 3. Jfr Glad 2).

Glädjelös, se Glädjetom.

Glädjemåltid, εστίασις, η.

Glädj eoffer, χαριστήρια, τά.

Glädjerik, se Glädjefull.

Glädjerop, άλάλαγμα, τό. άλαλαγμός, ο.: höja g., άλαλάζειν, άνολολύζειν {υπό χαράς).

- Gnat.

Glädjestrålande, εύήμερος, 2. φαιάρός, 3.

Glädjetom, άτερπής, 2. άχαρις, ιτος, ό, ή. ονάεν ήάονής εχων. πάντων τών καλών έρημος.: ett g. lif, βίος άβίωτος, ό.

Glädjetårar, ηάιστον 1. υπό χαράς ρέον άά-κρυ, τό.: fälla glädjetårar, άακρύειν χαρά 1. υπό χαράς.

Glädjeyra, ύπερβάλλονσα χαρά, ή. υπερβολή χαράς, ή. περιχάρεια, ή.: vara i g., ιλιγγιάν υπ ο χαράς.

Gläd tig, εν&υμος, 2. ιλαρός, 3. φαιάρός, 3.: ha ett g. lynne, εν&νμον είναι 1. εύ^ύμως εχειν τήν φνσιν.

Glädtighet, εύ&υμία, ή. ευφροσύνη, ή. ιλα-ρότης, ή. χαρά, η.

Gläfs, ύλαγμα, τό. -a, ύλακτεΐν.

Glänsa, 1) eg., λάμπειν. (άπο)στίλβειν. 2) fig., se Lysa. — glänsande, se lysande.

Glänt, stå på g., κεχηνέναι. ύπανεώχδαι. μή παντελώς προσκεϊσ&αι.: ställa på g., se Följ.

Glänta, ύπανοίγειν. βραχύ τι άνοίγειν.

Glätta, se Glatta.

Glöd, 1) brinnande kol, άν&ραξ εμπυρος, ό.: kollektivt, se Glödhög. 2) fig., όξύτης, ή. σφο-άρότης, ή. ορμή , η.

Glöda, 1) eg., πυρούσ&αι. πυρακτούσ&αι. (άια)-καιεσ&αι.: = lysa klart, λάμπειν.: solen glöder, ήλιος καίει. 2) fig., se Brinna 3). — glödande, άιάπυρος, 2. εμπυρος, 2.: g. massa, μύάρος, ο. Jfr brinnande.

Glödga, πνροvv. πνρακτονν.

Glödgning, πύρωσις, η.

Glödhet, άιάπνρος, 2. άιακαής, 2.

Glödhetta, καύμα, τό. καύσωμα, τό.

Glömma, λαν&άνεσ&αι, vanl. Επιλαν&άνεσ&αι, Εκλαν&άνεσ&αι (helt o. hållet), τινός 1. τί 1. inf. λή&η λαμβάνει με 1. Εγγίγνεταί μοί τίνος, άπο-μαν&άνειν τι (ngt inlärdt. de dis cer e). άμελεϊν τίνος (försumma ngt).: jag har glömt ngt, ον μέμνημαί τίνος, άμνημονώ τίνος 1. τί. λή&ην εχω τινός. άιαπέφ>ευγέ μέ τι.: icke g. ngt, s. man lidit af ngn, μνησικακεϊν τινί τίνος.: komma ngn att g. ngt, λή$ην τινός Εμβάλλειν τινί. εις λή&ην τινός Εμβάλλειν τινά.: glömmas, λή&η γίγνεται τίνος, άμνημ,ονεϊσ&αι. άμνηστεϊσ&αι. λή&β Ενέχε-σ&αι (vara glömd), άμελεϊσθ-αι (försummas).: g. sig, ραάιονργεϊν. ρα&νμεΐν. άμελώς εχειν. πλημ-μελεϊν (fela), under rus, παροινεϊν. b) se Q v ar-glömma.

Glömsk, 1) s. har svagt minne, Επιλήσμων, 2. άμνήμων, 2. λή&ης πλέως 1. γέμων.: jag är icke så g., ού τοσαντην λή$ην εχω. ον τοσαύτη λή&η εχει με. 2) glömmande, gm partt., se Föreg.

Glömska, 1) förgätenhet, λήθ-η,ή. άμνηστια, ή.: råka, falla ig., se Glömma.: låta falla, bringa i g., λή&ην ποιεϊσ&αί τίνος, λή&τ] παρα-άιάόναι τι. 2) glömskhet, Επιλησμοσύνη, ή. ά-μνημοσύνη, ή. τό τής μνήμης άσ&ενές.

Glömskhet, se Föreg.

Gnabb, ή άιά φιλίας ερις. φιλονεικία, ή.

Gnabb as, άιά φιλίας Ερίζειν. φιλονεικειν.

Gnaga, 1) eg., τρώγειν. χνανειν.: g. på ngt, παρατρώγειν. τινός. 2) fig., om bekymmer o. d., άάκνειν. κνίζειν. άνιάν. τήκειν.

Gnat, ή (Επί μικροις) συνεχής μέμψις. φιλονεικία, ή.Gnata — Godhjertenhet.

147

Gnata, på ngn, συνεχώς μέμφεσθαι nw 1. Επιλαμβάνεσαι τίνος (Επί μικροϊς).

Gnet, χονίς, ίδος, ή.

Gnida, τρίβειν. σμήν. ψήχειν.: g. sakta, ύπο-τρίβειν.: g. sig mot 1. på ngn 1. ngt, παρατρί-βεσθαί τινι 1. πρός τι. προσχνήσθαί τινι.: g. på styfvern, μικρολογεϊσθαι. χιμβιχεύεσθαι.

Gnidare, se Girigbuk-

Gnideri, μικρολογία, ή. χιμβεία, ή. τό μικρολογεϊσθαι.

Gnidning, τρΐψις, η. τριμμός, ο. ϋμήξις,ή.

Gnissla, ψοφεϊν. κικριγέναι (κρίζειν).: g. m. tänderna, βρύχειν. (Εμ)πρίειν τους οδόντας.

Gnissling, ψόφος, ό. χριγμός, ό.: m. tänderna, ή τών οδόντων πρϊσις.

Gnista, σπινθήρ, ήρος, ό.: flygandeg., φέψα-λος, ό 1. φεψάλυξ, υγος, ή.: fig., αίθνγμα, τό. ζώπυρον, τό. äfv. σπινβ-ήρ.: en svag g. af ngt, άμαυρόν αιθυγμά τίνος, μικρόν ζώπυρόν τίνος.: icke en g., ουδέ φεψάλυξ. ού δε μικρόν 1. ολίγον τι.

Gnistra, a) kasta gnistor, σπινθηρίζειν. b) skimra, μαρμαίρειν. άστράπτειν. στίλβειν. λάμ-πειν. — gnistrande, σπινθηροβόλος, 2 (i eg. bet.), στιλπνός, 3. λάμπων, ουσα, ον.

Gnistring, τό σπινθηρίζειν. μαρμαρυγή, ή. αστραπή, ή.

Gnola, τερετίζειν.

Gnugga, Gno, se Gnida.

Gny, ψόφιος, ό. πάταγος, ό. κτύπος, ό. ροι-ζος, ό. θόρυβος, ό.

Gny, ψοφεϊν. παταγεϊν. κτυπεϊν. ροιζεϊν. ρο-θεϊν (om vågorna). θορυβεϊν (om en mskomassa).

Gnägga, χρε μετίζειν. φθέγγεσθαι. —g η äggande, χρεμετιστικός, 3.

Gnäggning, χρεμετισμός, ό. χρεμέτισμα, τό.

Gnälla, κλαυθμυρίζεσθαι (ish. om småbarn). κνυζάσθαι (ish. om hundar, men äfv. om barn). κλανσιάν (äfv. om d. klagande ljudet hos dörrar, s. öppnas, o. d.). μινυρίζειν (klaga m. låg röst). οϊμώζειν (jemra sig).

Gnällande, κλαυθμυρισμός, ό. κνυζηθμός, ό. κνύζημα, τό. μινύρισμα, τό. οιμωγή, ή. οϊ-μωγμα, τό.

God, i allmht, αγαθός, 3.: d. goda, τό άγα-θόν. τό καλόν.: d. högsta goda, τό μέγιστον ά-γαθόν 1. τών άγαθών. i philos. bet., τό τέλος. — 1) f. sinnena, ηδύς, εια, ύ. καλός, 3.: g. vin, ηδύς οίνος.: g. lukt, όσμή ήδεϊα.: lifvets goda (= angenäma), τά καλά του βίου.: göra sig goda dagar, ήδυπαθεϊν. ενωχεϊσθαι. 2) i sedligt afs., άγαθός, 3. καλός, 3. καλός κάγαθός, 3. χρηστός, 3. εύήθης, χρηστοήθης, 2. 3) i allmht, m. afs. på inre 1. yttre ändamål, άγαθός, 3. καλός, 3. χρηστός, 3. δεινός, 3. Επιτήδειος, 3 o. 2. χρήσιμος, 3 o. 2. Ofta gm smnsättningar m. εύ· t. ex. ett g. tillfälle, εύκαιρία, ή.: ett g. år. εύετηρία, ή.: g. härkomst, ευγένεια, ή.: g. råd. ευβουλία, ή. m. fl. — en g. talare, άνήρ δεινός λέγειν.: lära ngt g., χρησιμόν τι μαθεϊν.: det är g., συμφέρει.: det är g., att du kommer, εις δέον 1. καλόν ηκεις. Εν καιρώ πάρει, καίριος Επήλθες.: det vore g. f. dig, om, ovaio av, εi.: göra (mot) ngn godt, ευ, καλώς, άγαθόν τι ποιεϊν τινα. εύεργετεϊν τινα.: åtnjuta g. af ngn, εύ πά-σχειν, εύεργετεΐσθαι ύπό τίνος.: löna godt m. godt, άντενεργετειν.. ett g. förebud, οιωνός δέξιος 1. αi-

σιος, äfv. καλός.: lyckans goda, τά τής τύχης.: göra ngt g. igen, Επανορ&ούν, -σ&αi τι. ιάσ&αι, άκεϊσβ-αi τι.: vara vid g. mod, ΰαρρεϊν.: godt pris, se Pris.: vara, ha godt om, se Öfver flöd.: gå i god f., se Ansvara.: g. man, chai-τητής, ού, o.: det är lika g., ομοιον 1. ϊσον Εστiν.: det är så g. att, ού χεϊρόν Εστiν m. inf.: g. morgon, dag, afton, natt! χαϊρε. ύγίαινε (ish. vid afsked). Jfr d. oo. — ngt kommer mig till godοώφελούμαι εκ τίνος.: hålla till godo m. ngt, άγαπάν, στέργειν τινί 1. τι. άρέσκεσ&αi τινι.: se ngn till godo, πράττειν τά τίνος 1. τά τινι συμφέροντα, συμπράττειν τινί. Επιμελεϊσ&αι, προ-νοεϊσ&αi τίνος.: jag har till godo, οφείλεται μοι. περίεστi μοι.: föra ngn ngt till godo, άναγρά-φειν τι εις τά τινι οφειλόμενα.: räkna ngn ngt till godo, καταλογίζεσαι τινί τι (äfv. fig.), άνα-τι&έναι τινί τι (bl. fig.). 4) mild, vänlig, φιλάνθρωπος, 2. ήπιος, 3. ευεργετικός, 3 (välgörande). πράος, εια, ον. ήμερος, 2. εύκολος, 2. Επιεικής, 2.: g. mot ngn, εϋνους, 2. ευνοϊκός, 3. φιλόφρων, 2. προσφιλής, 2. φιλόστοργος, 2 (öm mot sina närmaste), om gudomligheten, se Nådig.: göra ngn g. igen, (κατα)πραΰνειν τινά.: g. bemötande, g. behandling, φιλοφροσύνη, ή. φιλο-φρόνησις, ή. φιλοφρόνημα, τό.: låta ngn vederfaras ett sdnt, se Godhet.: gifva ngn goda ord, καταπραΰνειν τινά τοις λόγοις.: var (så) g. och, gm opt. m. av. t. ex. var g. o. säg, λέγοις άν.: ni är alltför g. (i svar på ett tillbud), καλώς, κάλλιστα. Επαινώ σε.: gode Gud! ώ θεοί. ώ Ζεύ. — i godo, φιλικώς, διά 1. μετά φιλίας, μετά λόγον. Επ* ϊσω και όμοiω. Επι μετρiοις. : m. godo få ngt, πειαϊ 1. πείσαντα λαβειν τι.: lemna ngt m. godo, πεισθέντα 1. μηδέν Εναντιούμενον, άντερείδοντα άποδιδόναι τι.: m. godo 1. ondo, ή εκών ή άκων. εκών τε και άκων. είτε διά πειθούς εϊτε διά βίας. πείσας ή βιασάμενος. μετά λόγου ή μετά βίας. 5) tillräcklig, betydlig, ικανός, 3. πολύς, 3. συχνός, 3.: hafva sin goda utkomst, ϊκανόν έχειν βίον.: det är en g. tid, sedan jag såg dig, πολύς 1. συχνός χρόνος Εστiν Εξ ού σε εϊδον. πολύν χρόνον ονκ εϊδόν σε. — Adv., ήδέως (behagligt), καλώς, εν.: i svar, καλώς, εϊεν (nog).: kort o. g., άπλώς εϊπεϊν.: så g. som, μόνον ον. όσον ον. ώς (έπος) εϊπεϊν. σχεδόν (τι).

Godbit, se Läckerbit.

Goddagar, ήδνπάθεια, ή. ευωχία, ή.: ha g., ήδυπαθεϊν. εύωχεϊσθαι.

Godhet, l)f. sinnena, τό ηδύ. 2) duglighet, förträfflighet, άρετή, ή. χρηστότης, ή. τό χρηστό ν. : af utmärkt g., άριστος, 3. κάλλιστος, 3. 3) mildhet, vänlighet, φιλανθρωπία, ή. πραότης, ή. ήμερότης, ή. ευκολία, ή. Επιείκεια, ή. mot ngn, έννοια, ή. φιλοφροσύνη, ή. φιλοστοργία, ή. = nåd, se d. o.: bemöta, behandla ngn m. g., φιλοφρονεϊσθαi τινα o. τινί. εννοϊκώς 1. φιλικώς προσφέρεσθαι, χρήσθαi τινι.: skulle du vilja visa mig d. godheten att icke skratta åt mig, άρ* άν τί μοι χαρίσαιο τοιόνδε μή μου καταγελάν. Jfr God 4).

Godhjertad, φιλάνθρωπος, 2, ήπιος, 3, εύ-νους, φιλόφρων, 2, (m. tillagdt τήν φύσιν). εν-εργετικός, 3 (välgörande), φιλόδωρος, 2 (gifmild).

Godhjertenhet, τό τής ψνχής φιλάνθρω-πον, etc. φιλανθρωπία, ήπιότης, φιλοφροσύνη, φιλοδωρία, ή.148

Godkänna, se Gilla.

Godlynt, -modig, se Godsint.

Godo, se under God.

Gods, 1) se Egendom. 2) se Landtgods. 3) varor, s. fraktas, φορτία, τά. τὰ ἀγώγιμα. 4) materia, υλη, ἡ-ὑπόστασις, ἡ.

Godsint, φιλάνθρωπος, 2. ἤπιος, 3. πράος, sia, ον. ἥμερος, 2. εὔκολος, 2.

Godsinthet, φιλανθρωπία, ἡ. ἠπιότης, πρα-ότης, ἡμερότηi, tf ευκολία, tf.

Godsägare, se Egen doms herre.

Godtfinnande, se Godtycke.

Godtgöra, se Ersätta.: i räkning, se Kreditera.: g. ett fel, brott, ἀκεῖσθαι 1. ιάσθαι ἁ-μάρτημα, ἀδίκημα. Επανορθούσθαι ἁ τις Εξήμαρ-τεν, ἠδίκησεν.: g. sig, ἀκεῖσθαι, Επανορθούσθαι τὴν βλάβην. ἀντιλαμβάνειν, f. ngt m. ngt, τί τίνος. gm beslag, se d.

Godtgörelse, se Ersättning.

Godtrogen, se Lättrogen.

Godtycke, γνώμη, tf (mening, beslut), το δοκούν (det s. synes ngn godt), αἵρεσις, ἡ (fritt val), Εξουσία, tf (frihet, makt att handla).: s. beror på g., se Godtycklig.: öfverlemna ngt åt ngns g., Επιτρέπειν τινὶ τι. ποιεϊν τι Iπὶ τινι. ποιεϊν τινα κύριόν τίνος.: det beror på mitt g., Επ* 1. παρ' εμοὶ Εστιν.: om det beror på mitt g., εκὼν γε εἴναι.; efter g., κατὰ το δοκούν. Εκ τών δοξάντων. Ofta gm omskr., ο τι 1. οπως ἀν βού-λρ. δ τι τις βούλεται 1. προαιρεῖται, οτι ἀν δοκϊ}.

Godtycklig, Εξουσιαστικός, 3. αὐτεξούσιος, 2. αυθαίρετος, 2. αυτόματος, 2. Jfr Egenmäktig.

Godtycklighet, se Egenmäktighet.

Godvillig, se Frivillig.

Golf, δάπεόον, τό. ἐδαφος, τό. πόδωμα, τό.

Golfbräde, -planka, σανίς, ίδος, tf.

Golflägga, σανιδούν (τὸ δάπεδον).

Golfläggning, 1) ss. handling, σανίδωσις, tf. 2) ss. sak, σανίδες, al σανίδωμα, τό.

Golf matta, δάπις, ιδος, (ταπίς, ίδος), ἡ. τάπης, ητος, ό.

Gom, ουρανίσκος, ό. υπερώα, tf. ουρανός, ό.

Gosse, παϊς, δός, ὁ. νέος, ὁ. μειράκιον, τό.: en liten g., παιδίον, παιδάριον, τό. παιδίσκος, ὁ. μειρακίσκος, ὁ. μειρακύλλιον. τό.

Gosseålder, -år, παιδεια, ἡ. παιδική ηλικία, tf. νεότης, tf.: ännu vara i g., ἐτι παϊδα εἴναι.: i g., παις ὢν.: fr. g., Εκ παιδός 1. παίδων (om flere). Εκ νέου. Εκ μειρακίου. ευθὺς ἀπο πρώτης ηλικίας.: träda ur g., ὁρμὰν 1. Εξιέναι Εκ παίδων.

Grad, 1) mathem., phys, geogr., μοϊρα, tf. μέτρον, τό (på en skala).: en half g., ἡμιμοi-ριον, τό.: hållande en g., en half g., μοιριάιος, ἡμιμοιριαϊος, 3. 2) värdighet, rang, τάξις, tf. jfr Embete. 3) mått af en beskaffenhet, ποσό-της, tf, τὸ ποσόν (till quantiteten). ποιότης, tf, τὸ ποιόν (till qualiteten).: till en viss g., Επὶ ποσόν, πώς, (enhl.).: hku g., πόσος, ποιος, 3 (i dir. fråga), δσος, οϊος, 3 (i indir. fråga 1. i utropssatser).: graden af hs oförstånd, οση 1. οἵα ἡν, εστιν ἡ ἀνοια αὐτού.ι hög g. af ngt, gm πολύς, 3, t. ex. hög g. af köld, oförstånd, πολὺ κρύος, πολλὴ ἀνοια.: i

hög g., (Επi) πολὐ. μάλα.: uppnå en hög g. af ngt, Επi πολὐ προελθεϊν τiνος.: uppnå en så hög g. af ngt, εϊς, Επi τοσοὑτον 1. τοὑτο ἀφικέσθαι, (προ)ελθεϊν, Εξικνεἱσθαἱ τiνος.: i högre g., Επi πλέον.: i högsta g., Επi

πλεἱστον, εϊς, Επ' ἀκρον. Εσχάτως, υπερβάλλοντως. vanl. μάλιστα.: den högsta g., τὀ εσχατον 1. ἀκρον. : dta är d. högsta g. af ngt, τοὑτ' ουκ εχει ὑπερβολὴν τiνος.: i vanlig g., μετρἱως.: i ringa g., βραχὑ, μικρόν, ολiγον (τι).

Gradation, κλϊμαξ, ακος, ὁ.

Gradera, μέτροις 1. μοἱραις διαλαμβάνειν. μετρεϊν.

Gradmätare, μοιρογνωμόνιον, τὀ.

Gradmätning (geogr.), μοιροθεσiα, ἡ.

Gradvis, κλιμακηδόν. βαθμηδόν.: fig., κατὰ μικρόν, ἀεἱ μάλλον 1. Επi πλέον.

Graf, 1) i allmht, gräfd fördjupning, ὀρυγμα, σκάμμα, τὀ (i allmht), τάφρος, ὁ (lång m. upphöjd kant, ish. vallgraf). διὡρυξ, υγος 1. υχος, ἡ (mina, kanal), οχετός, αὐλών, ωνος, ὁ (kanal).: draga en g., ταφρεὑειν. τάφρον ἀγειν, τεἱνειν, ὀρὑττειν.: draga en g. framför ngt, τάφρον πα-ρατεἱνειν τινi.·. befästa gm en g., περιταφρεὑειν, ἀποταφρεὑειν τι.: afstänga gm en g., ἀποσκά-πτειν. 2) f. döda, τάφος, ὁ. τὑμβος, ὁ. ἡρiον, τὀ. χὡμα, τὀ. μνήμα, σήμα, τὀ (grafvård).: lägga i g., κρὑπτειν 1. καλὑπτειν γρ.: bära till g., Εκφέρειν. Εκκομiζειν.: följa ngn till g., ἀκολου-&εϊν Επ' Εκφοράν τiνος 1. τινi. ἀκολου&εϊν τινι πρός τον τάφον.: på andra sidan g., μετὰ τον θάνατον.: taga ngt m. sig ig., a) behålla ända till sin död, μέχρι θανάτου διατηρεϊν 1. κατέχειν τι. και Εν αδου κατέχειν τι. b) gm sin död omintetgöra ngt, φθεἱρεται, ἀφανiζεταἱ τι σὑν τινι.: — en s. går på grafvens rand, τυμβογέρων, οντος, ὁ. τὑμβος, ὁ.: vara en g. f. ngt, (fig.), δλi-d-ρον εϊναἱ τiνος, ἀπολλὑναι, διαφθεiρειν τι.

Gr af chor, -hvalf, &ήκη, tf. σήμα, τὀ.

Grafhög, τὑμβος, ο. τάφος, ὁ. ἡρiον, τὀ. χὡμα, τὀ. σήμα, τὀ.

Grafplats, θήκη, ἡ. ἡρiον, τὀ·: allmän g., πολυάνδριον, τὀ.

Grafskrift, γράμματα τὰ Επιγεγραμμένα τω σήματι. Επiγραμμα, τὀ.

Grafsten, σήμα, τὀ. στήλη, tf (upprätt stående).

Grafstickel, γλὑφανος (?), ὁ. γλυφεϊον, τὀ.

Grafvård, σήμα, τὀ. μνήμα, μνημεϊον, τὀ. στήλη, tf.

G räf öl, τάφος, ὁ. περiδειπνον, τὀ.: hålla g., περιδειπνεϊν.

Grammatika, γραμματική, ἡ. -i k er, γραμματικός, ὁ. -i sk, γραμματικός, 3.

Gramse, vara g., θ·ιιμοὑσ&αι, χαλεπαiνειν, χαλεπώς εχειν τινi. ἀγανακτειν τινι 1. πρός τινα.

Gran (vigt), κριθή, tf.

Gran (trädet), Ελάτη, ἡ.: af g., Ελάτινος, 3.

Granatträd, ρόα, ροιά, tf.: ställe beväxt m. g., ροὡν, ὡνος, ὁ.

Granatäple, ρόα, ροιά, tf.: dess kärna, κόκκων, ωνος, ὁ.: dess skal, σiδιον, τὀ.: blek s. dta skal, σιδιοειδής, 2.

Grand, χρακάς, ψεκάς, ἀδος, ἡ. πασπάλη, tf.: ej ett g., οὑ δὲ ιρακάς. Jfr Bit 3).

Granit, Ἀιθιωπικός λiθος, ὁ. * γρανiτης, ου, ὁ.

Grankotte, στρόβιλος, ὁ.

Gr an kåda, Ελατiνη ρητiνη, tf.

Grann, 1) se Fin, Noga, 2) prydlig, κομψός, 3. κεκαλλωπισμένος, 3. εὑπρεπής, 2. λαμπρός, 3. περiεργος, 2 (öfverdrifvet g., om saker).: granna tal, κεκαλλιεπημένοι λόγοι.Granne-

Granne, ὁ πλησίον 1. πέλας. γάτων, ονος, ο. πάροικος, πρόσοικος, ο. ὁμορος, ὁ. πλησιόχωρος, πρόωρο?, ὁ. ἀστυγείτων, ονος, ὁ·: g. vid bordet, se Bordsgranne.: vara ngns g., γειτνιάν, γειτονεύειν, γειτονειν τινι. παροικεϊν τινι. jπλησίον οικείν τίνος, ὁμορειν τινι. παρακα&ήσ&ἀὶ τινι (sitta bredvid ngn).

Granneligen, se Noga.

Grannfolk, ε&νος ομορον, πρόσοικον, προς-οικοὐν etc. τό. οι ὁμοροι, πρόσχωροι etc.

Grannqvinna, ἡ πλησίον, γείτων, ονος, ἡ. ἡ γειτνιάζουσα.

Grannhörd, ὁξυήκοος, ευήκοος, 2.

Grann laga, 1) se Noggrann. 2) finkänslig, αἰδοϊος, 3. λεπτός, 3. μαλακός, 3. ευλαβής, 2. 3) svår, kinkig (om saker), δυσχερής, 2. Επισφαλής, 2. σφαλερός, 3. δυσμεταχείριστός, 2.

Grannlagenhet, 1) se Noggrannhet. 2) finkänslighet, αιδώς, ους, η. ευλάβεια, ἡ. 3) kinkighet, δυσχέρεια, ἡ. o. gm adj.

Grannland, ὁμορος γή 1. χώρα, ἡ.

Grannlåt, καλλώπισμα, τό (äfv. i tal), κόσμημα, τό. ρωπικά, τά (bjefs).: = artigheter, πεύματα, κολακεύματα, τά.

Grannlåtdocka, -herre, καλλωπίστρια, ἡ. καλλωπιστής, ου, ὁ.

Grannräknad, se Nogräknad.

Grannskap, 1) eg., γειτονία, γειτόνησις, γει-τνίασις, ἡ. γειτόνημα, τό. τό ὁμορον.: i g., πλησίον. εν γειτόνων.: fr. g., Εκ (τών) γειτόνων. 2) grannarne, οι πλησίον οἵκουντες. οι πάροικοι 1. πα-ροικουντες. γειτνίασις, ἡ. Se vidare Granne.

Grannstat, ομορος 1. γείτων πόλις, η.

Grannsynt, se Skarpsynt.

Grannsämja, ἡ τών γειτόνων ομόνοια.

Granntyckt, δύσκολος, δυσχερής, 2 (kinkig). ἀγανακτητικός, 3, ὁξύρροπος, ευερέθιστος, 2 (ömtålig, lättretlig).

Granris, φρύγανα 1. κάρφη Ελάτινα, τά (torrt). ρώπες Ελάτιναι (κατα)κεκερματισμεναι, ai (hac-kadt).

Granska, dia-, Επισκοπεϊν. δοκιμάζειν. κρί-νειν. Εξετάζειν. λογιστεύειν (en räkning).

Granskare, Επίσκοπος, ό. δοκιμαστής, κριτής, Εξεταστής, λογιστής, ού, ὁ.: skicklig g., κριτικός, Εξεταστικός, ὁ.

Granskning, δοκιμασία, ἡ. κρίσις, ἡ. Εξέ-τασις, ἡ.

Granskog, Ελατών δρυμός, ὁ.

Granved, Ελάτινα ξύλα, τά.

Grassera, 1) eg., κατα&εϊν. κατατρέχει ν. 2) fig. (om sjukdomar o. d.), πολὺν ειναι. Επί πολύ νέμεσ&αι. ἀκμάζειν.

Gratifikation, εύνοια, ἡ. Επιφορά, ἡ. δω-

Gratis, προικα, δωρεάν, αμισ&i.

Gratulation, -era, Lyckönskan, -ska.

Gravera, 1) inrista, γλύφειν. Εγκολάπτειν. 2) se Betunga.

Gravering, a) ss. handling, γλυφή, ἡ. b) ss. sak, γλύμμα, τό. γλυφή, ἡ. Εγκόλαμμα, τό.

Gr a vite t, σεμνότης, ἡ. σεμνοπρέπεια, ἡ. μεγαλοπρέπεια, ἡ.

Gravitetisk, σεμνός, 3. σεμνοπρεπής, 2. μεγαλοπρεπής, 2.

Gravör, γλύπτης, ον, ὁ. γλυπτήρ, ήρος, ὁ.

Gren, l)eg., όζος, δ. ἀκρεμών, όνος, ο (äfv.

på horn). 2) oeg., af flod, berg, se Arm.: af ådror, ἀποσχίς, ίδος, ή,: på en mska, κοχώνη, ή.: af folkstam, slägt, φυλή, ή. γένος, τό. οικος, ὁ (familj).: f. öfr. (ss. af vetenskaper o. d.), μέρος, τό. μερίς, ίδος, ή.

Grena sig, se Dela sig.

Grenig, οζώδης, 2. πολύοζος, 2.

Gren si e, περιβάδην.

Grepe, λαβή, ή. λαβίς, ίδος, ή. ἀντιλαβή,ή. äfv. ους, ώτός, τό.: m. två grepar, δίωτος, 2.

Grepp, λαβή, ή. ἀντιλαβή, ή. ἀφή, Επαφή, ή (på ett instrument).

Gridelin, iàvd-ινος, 3.

Griffel, γραφίς, ίδος, ή. γραφειον, τό.

Griffeltafla, πίνσξ, ακος, ὁ.

Grift, &ήκη, ή. τάφος, ὁ..

Grill, a) besynnerligt infall, παράδοξον, τό. λήρος, ὁ. b) onödigt bekymmer, κενή 1. ματαία φροντίς, ή.

Grillfängare, φροντιστής, ού, ὁ. — μικρο-λόγος, δύσκολος άν&ρωπος, ὁ.

Grimas, ἀλλόκοτον προσώπου σχήμα, τό.

Grimasera, μορφάζειν. τό πρόσωπον δια-στρέφειν. -ering, μορφασμός, ὁ.

G rimma, φορβιά, φορβειά, ή.

Grin, τό σεσηρέναι.: =gråt, skratt, se d. oo.

Grina, (δια)σεσηρέναι.: = vara sprucken, κε-χηνέναι.: — gråta, skratta, se d. oo.

Gr i η are, καταγελαστής, ού,ὁ. υβριστής, ού, ὁ.

Grind, κιγκλίς, ίδος, ή.

Grip, γρύψ, πός, ὁ.

Gripa, 1) eg-, λαμβάνειν. αϊρεΊν.: g. i ngt, λαμβάνεσ&αι, ἀντι-, Επιλαμβάνεσ&αι, δράττεσ&αι, ἀπτεσ$αι, Εφ>ἀπτεσ&αί τίνος.: g. ngn i, vid ngt, λαμβάνειν τινά τίνος (t. ex. τών τριχών, τής χειρός). (Επι)λαμβάνεσ&αί τινός τίνος.: g. en flyende, καταλαμβάνειν. αϊρεϊν. :=. fasttaga, häkta, συλλαμβάνειν.: g. ngn vid, under ngt, καταλαμ-βάνειν τινά ποιούντά τι. på bar gerning, Επ' αὐ-τοφώρω λαμβάνειν τινά. καταφωράν τινα. : g. begärligt, ἁρπάζειν, συναρπάζειν.: g. till vapen, svärdet, se d. oo.: g. i en sträng, κρονειν, ιράλ-λειν, κινεΊν χορδήν.: g. om, se Omfatta.: g. till, se Tillgripa. 2) oeg., a) känslan, κι-νεϊν. ταράττειν. ἀπτεσ&αι. se Röra. b) plötsligt påkomma (om kropps- o. själstillstånd), λαμβάνειν. Επι-, καταλαμβάνειν. εϊσιέναι τινά. ἀπτε-σ&αί τίνος.: gripas af en sjukdom, Επιλαμβάνεσαι. περιπίπτειν νοσήματι. c) g. till ngt, = vända sig till ngt, τρέπεσ&αι εις, πρός τι (t. ex. εϊς φυγήν). αιρείσ&αί τι (t. ex. βιον, ett lefnadssätt, τέχνην, ett yrke). Jfr Tillgripa, d) g. omkring sig, ερπειν. αὐξάνεσ&αι. Επίδοσιν λαμβάνειν. Επι-νέμεσ&αι. e) g. sig an, ἀπτεσ&αι, ἀν&-, Εφά-7ίτεσ&αι, ἀντιλαμβάνεσ&αι, m. ngt, τινός. Επι-βάλλεσ&αί τι. ϊέναι εις, πρός τι. ορμάν Επί, πρός τι. — gripande, se rörande.

Gripande, -ning, ἀντί-, Επί-, κατά-, σύλ-ληψις, ή. ἀφή, Επαφή, κρούσις,ή (i strängarne), vanl. gm vv.

Gris, δέλφαξ, ακος, ὁ o. ή. δελφάκιον, τό. χοίρος, ὁ. γρύλος, ὁ. συίδιον, τό.

G ris a, δέλφακας etc. τίκτειν. Ofta bl. τίκτειν.

Gris sel, σκάλευθ·ρον, τό.

Gro, βλαστάνειν. άνα-, Εκβλαστάνειν.

Gro b i an, άγροικος 1. φορτικός άν&ρωπος, ό.

Groda, βάτραχος, ό.150 Grodgiön ·

Grodgröη, βατράχειος, 2.: g. färg, βατρά-χειον {χρώμα), τό.: g. drägt, βατραχίς, ίάος, ή.

Grodunge, γυρίνος, ό.

Grof, 1) eg., παχύς, 3. αδρός, 3. ογκώδης, 2. εύσαρκος, πολύσαρκος, 2 (om kroppen o. dess femmar). άδρομερής, παχυμερής, 2 (m. stora beståndsdelar, t. ex. om sand, mjöl), μέγας, 3. 2) m. sträf yta, τραχύς, εϊα, v. 3) djup, om röst, βαρύς, εϊα, ύ. 4) simpel, tarflig, άγροϊ-χος, 2. ευτελής, 2. φαύλος, 3. 5) i ögonen fallande, stor (om dåliga handlingar), δεινός, 3. Ιναογής, 2. μέγας, 3. 6) plump, ohyfsad, αγροί-χος, 2. απαίδευτος, 2. φορτικός, 3. σκαιός, 3.

Grofhet, 1) πάχος, τό. παχύτης, ή. παχυμέ-ρεια, ή. μέγε&ος, τό. 2) τραχύ τ ης, ή. 3) βα-ρύτης, ή. 4) ευτέλεια, ή. φαυλότης, ή. 5) τό δεινόν, έναργές. μέγε&ος, τό. 6) άγροικία, ή. σκαιότης, ή. τό φορτικόν.: grofheter, λόγοι άγροι-κοι, φορτικοί, άναίσχυντοι.

G r o f f i 1 a, -h y f 1 a, τά πρώτα ρινάν, ρυκανάν.

Grofhugga, πελεκάν.

Grofhylt, τήν χρώτα τραχύς, εϊα, ύ.

Grofkornig, 1) eg., άδρομερής, 2. 2) plump, άγροικος, 2. φορτικός, 3.

Groflemmad, εϋσαρκος, πολύσαρκος, 2. πα-χύ εχων τό σώμα.

Gr of sik t, μανόν κόσκινον, τό.

Grof sm ed, σιδηρουργός, 6.

Groll, εχ&ος, τό. κότος, ό. μίσος, τό.: hysa g., κοταίνειν, χαλεπαίνειν τινί. νεμεσάν τινι.

Groning, βλάστησις, ή.

Grop, λάκκος, δ. βόϊϊρος, ό. βό&υνος, δ. όρυγμα, τό.: gräfva g., βο&ρεύειν.: g. till säds förvarande, σιρός, o.: gropen mel. hakan o. underläppen, νύμφη, ή. τύπος, o.: i kinden, γελα-σϊνος, ό.

Gropig, βό&ρων πλέως, 3. τραχύς, 3 (ojemn).

Gross, δώδεκα δωδεκάδες, αι.: i gr., gm πλή-&ος, τό.: köpa o. sälja i g., έμπορεύεσθ-αι.

Grossess, κύησις, ή. κυοφορία, ή. έγκύησις, ή.: vara i g., κυεϊν. κυοφορεϊν. εγκυον 1. έγκύ-μονα είναι.

Grosshandel, έμπορία, ή.: drifva g., έμπο-ρεύεσ&αι.

Grosshandlare, έμπορος, μεγαλέμπορος, 6.

Grotesk, άλλόκοτος, 2. νπερφυής, 2. θαυμάσιος, 3. παράδοξος, 2.

Grotta, άντρον, τό. σπήλαιον, τό.

Grubbel, -bleri, φροντίς, ίδος, ή. περιεργία, ή. τό περίεργον.

Grubbla, φροντίζειν. μεριμνάν. περιεργάζεσαι.

Grubblare, μεριμνητής, ου, 6. φροτιστής, ου, ό. μεριμνοφροντιϋτής, ό (korn.).

Gr uf arbetare, ό έν τοις μετάλλοις έργαζό-μενος. μεταλλεύς, -τής, ό.

Grut'arbete, μεταλλεία, ή. τά έν τοις με-τάλλοις εργα.

Gruflig, se Faslig.

Grufva, μέταλλον, τό. στόμα, στόμιο ν, τό (gruföppning).

Grufva, sig, se Ängslas, Fasa.

Grumla, 1) eg., (ἀνα)&ολούν. 2) fig., ταράτ-τειν. κυκάν. ἀμαυρούν. ἀσαφή ποιεῖν.

Grumlig, 1) eg., δολερός, 3. πηλώδης, 2. 2) fig., ταραχώδης, 2. ἀμαυρός, 3. ά(ταφής, 2.

Grummel, &ολός, δ. ρύπος, δ. ϋλη, ή.

- Grundfast.

Grums, a) af ngt utpressadt, ἀποπιεὐμα, τό. στέμφνλα, τά (af oliver), βρύτεια 1. βρύτια, τά (af drufvor), b) se Grummel, Bottenfällning.

Grund, ἀβα&ής, 2. διαβατός, 3. τεναγώδης, 2 (m. g. vatten).: vara g., τεναγίζειν.ζ g. ställe, se Följ.

Grund, n., τέναγος, τό, βράχεα, τά. ερμα, τό.: stöta på g., εις βράχεα οκέλλειν. πταίειν πρός ερματι. προσπταίειν βράχεσιν.: sätta på g., περιβάλλειν τήν ναύν περί ερμα.

Grund, m. 1) se Botten.: i g., εις έδαφος (eg., t. ex. κα&ελεϊν, κατασκάπτειν). ἀρδην (t. ex. διαφ&είρειν, ἀνατρέπειν). πάνυ. παντελώς, πάντως, τά πάντα. όλως. τελέως. παντάπασιν. gm adjj. ολος, 3 o. πάς, 3. Ofta gm smnsättning m. ἐξ, κατά, διά, t. ex. ἐξολλύναι, κα&αιρεϊν. ἐκδιδάσκειν, καταμαν&άνειν, διάκενος m. fi. 2) grundval (eg. o^. oeg.), ἔδαφος, τό. &εμέλιον, τό. κρηπίς, ϊδος, ή. ύπό&εσις, ή. ύπόατασις, ή. βά-σις, ή. Mägga g. till ngt, κρηπῖδα βάλλειν τινός. & ε μελιού ν τι. ἀρχήν βάλλεσ&αΐ τίνος, κτίζει ν τι. ιδρύειν τι.: lägga till g., ύποτι&έναι.: ligga till g., νποκεϊσ&αι. ύπάρχειν.: grunderna af en vetenskap, τά πρώτα στοιχεία, al ἀρχαί. 3) orsak, ἀρχή, ή (upphof), αιτία, ή. αίτιον τό.: lägga g. till ngt (fhde, sjukdom etc.), ύπάρχειν τινός, ἀρχειν τινός.: ha sin g. i ngt, se Härröra.: häfva grunden till ngt, ϊάσβ-αι τό αιτιόν τίνος.: äga g., πιστόν, βέβαιον είναι, ἀληβ-ές είναι, δρ-&ώς λέγεσ&αι,: vara utan g., κενόν είναι, ψευδές είναι.: det du säger har ingen g., ού δεν λέγεις. b) bevisningsgrund, ση μείον, τό. τεκμήριον, τό..

Grunda, 1) grundlägga (eg. o. oeg.), Ιδρύειν, κα&ιδρύειν (om byggnader, städer), κατα-σκευάζειν (bringa till stånd, t. ex. stat, flotta, makt), d-εμελιούν (förse m. grund), κτίζειν, {κατ)-οικίζειν (städer, kolonier, bostäder), τι&έναι, κα-9-ιστάναι (inrättningar, lagar o. d.).: g. en koloni på ett ställe, (κατ)οικίζειν χώραν. 2) stödja, ngt på ngt, ύποτι&έναι τινί τι. ἀναρτάν τι εις τι> 1. εκ τίνος, φάναι 1. νομίζειν τι αίτιον είναι τίνος, ἀναφέρειν τι εις τι.: g. sig på ngt, αιτίαν εχειν ἐκ 1. ἀπό τίνος, είναι ἐπί τινι. ἀνηρτήσβ-αι εις τι 1. εκ τίνος, αιτιόν ἐστί τί τίνος, υπόκειται τινί τι. Jfr Stödja. 3) g. på, se Begrunda.

— grundad (absol.), βέβαιος, 2, ἐσφαλής, 2, ἀλη&ής, 2, σαφής, 2 (säker, viss)., δίκαιος, 3 (rättmätig).

Grundande, ϊδρυσις, κτίσις, ή. β-εμελίωσις, ή. κατασκευή, ή. κατάστασις, ή.: af en koloni, κατοίκισις, ή. κατοικισμός, δ. vanl. gm vv.

Grundbegrepp, ιδέα ή πρώτη, αρχή, ή.: af en vetenskap, τά (πρώτα) στοιχεία.

Grundbetydelse, κύριος νους, ό.

Grunddrag, χαρακτήρ, ήρος, ό. τύπος, ό (ish. i pl.), υπογραφή, ή. διάγραμμα, τό. περιγραφή, ή. κεφάλαιον, τό (bl. fig.).: framställa ngt i sina g., τύποις ἐξηγείσ&αί τι. λέγειν τι οΐόν τινι τύπω 1. ώς ἐν τύπω. περιγράφειν τι.

Grunddrift, πρώτη 1. κρατίστη ορμή, ή.

Grundegenskap, φύσις, ή. δύναμις, εως, ή. τό Ιδιώτατον (d. mest egendomliga).

Grundfalsk, παντελώς, διά παντός, ἀπλώς ψευδής, 2.

Grundfast, βεβαίαν τήν κρηπῖδα εχων. βέβαιος, 2 o. 3. ασφαλής, 2.Grundfel -

Grundfel, πρώτον αμάρτημα, τό.

Grundform, πρωτότυπον, τό.

Grund fäste, κρηπίς, ιδος, ή. κρηπίδωμα, τό.

Grundkraft, πρώτη δύναμις, η.

Grundlag, οl πρώτοι νόμοι, οι περί της πολιτείας νόμοι.

Grundlig, άχριβής, 2. ο , το άρχής.: grundligt undersöka, Iξ άρχής σκοπεϊσθαι.

Grundlighet, άκρίβεια, ή.

Grundlinie, στοιχεϊον, τό. βάσις, ή (d. understa i en figur).

Grundlägga, se Grunda 1).

Grundläggare, χτίστης, ου, ό. θείς, θέν-τος, ο. καταστήσας, αντος, ό.: af en koloni, οικιστής, ο?, oc.

Grundläggning, 1) se Grundande. 2) se Grund 2).

Grundlära, πρώτον μάθημα, τό. Ψ

Grundlärd, πολυμαθέστατος, 3. άκριβώς πεπαιδευμένοι;, 3. σοφώτατος, 3. τα γράμματα δεινότατος, 3.

Grundlös, ψευδής, 2. άλογος, 2. κενός, 3. διάκενος, 2. μάταιος, 3. εϊκαϊος, 3. ουκ άληθής, 2.

Grundmur, τό ύποκείμενον τείχος.

Grundmåla, τό πρώτον ίπιχρωννύναι.

Grundorsak, πρώτη 1. μεγίστη αιτία, ή. άρ-

Grundpelare, <Tτ>}λ?7 ή ύποκειμένη. στύλος ό υποκείμενος, βάσις, ή.

Grundregel, ό πρώτος νόμος 1. κανών.

Grundritning, υπογραφή, ή. διάγραμμα, τό.

Grundsats, l)i vetenskaplig bet., άξίωμα, τό. θεώρημα, τό. δόγμα, τό. νπόληψις, ή. 2) i moral, bet., γνώμη, ή. αΐρεσις, ή. παράστημα, τό. λόγος, ό. νόμος, ο.: jag har gjort mig till en g. att, εγνωκα m. inf.: handla enl. g., γνώμρ τρ δικαιοτάττ] χρήσθαί. μηδέν εΙκ$ πράττειν.: vara utan grundsatser, είκjj πράττειν δ τι άν τύχ$.

Grundspråk, πρωτότυπος γλώττα, oc. ή του συγγράψαντος γλώττα.

Grundsten, θεμέλιος λίθος, ό.

Grundtanke, ύπόθεσις, ή.

Grundteckning, se Grundritning.

Grundtext, έδαφος, τό. άρχέτυπον, τό.

Grundval, se Grund 2).

Grundvilkor, πρώτη ύπόθεσις, ή.: göra ngt till ett g. m. ngn, πρώτον τι συντίθεσθαι πρός τινα.

Grundvillfarelse, πρώτον ψεύδος, τό.

Grund väs ende, φύσις, ή.

Grundyta, έμβαδόν, τό. βάσις, ή. ύπόθεσις, ή. θεμέλιον, τό.

Grundämne, στοιχεϊον, τό. άρχή, ή.

Grupp, σύστημα, τό. σύνταγμα, τό. σύμπλεγμα, τό.

Gruppera, συντάττειν.

Grus, σύναγμα, τό (ish. i njurarne). ψάμμος, η. ψηφίδες, αι.

Grusa, 1) fylla m. grus, ψάμμου Ιμπιπλά-ναι. ψάμμον Ιπιβάλλειν. 2) förstöra, καταρρη-γνύναι. κατασκάπτειν. καθαιρεΐν. 3) refi., g. sig, καταρρήγνυσθαι. διαρρήγνυσθαι. διαχεισθαι.

Gry, φύσις, ή.: godt g., εύφυια, : s. har godt g., εύφυής, 2. άγαθός, καλός τήν φύσιν.

Gry, ύποφαίνειν, -σθαι. διαφαίνειν. ίπι-, ν-ποφαύσκειν.: dagen gryr, ημέρα ύποφαίνει. δρ-

θρος Ιστί βαθύς.: så snart dagen gryr, ώς τάχιστα ημέρα ύποφαίνεται. άμα τρ εω.

Grym, ώμός, 3. άγριος, 3. τραχύς, εια, ύ. σκληρός, 3. χαλεπός, 3. δεινός, 3. άπάνθρωπος, 2.

Grymhet, ώμότης, άγριότης, τραχύτης, σκληρό της, χαλεπό της, δεινό της, ή.

Grymta, γρύζειν. γρυλίζειν.

Grymtning, γρυλισμός, ό.

Gryn, πτισάνη, ή, άλφιτα, τά (af säd).: små korn i allmht, χόνδρος, ό. ψήγμα, τό.

Grynig, χονδροφυής, χονδρώδης, 2. χόνδρων πλέως, 3.

Gryning, κνέφας, ους, τό. περίορθρον, τό. όρθρος, ό. πρώτη εως, ή.: i g., άμα τfi εω. άμ' ημέρα, κατ' όρθρον βαθύν. ημέρας ύποφαινούσης.

Gryta, χύτρα ο. χυτρίς, ίδος, ή. κακκάβη, ή. εψάνη, ή. Ιψητήριον, τό. τρίπους, οδος, ό.

Grythandlare, χυτροπώλης, ου, ό.: ställe der g. hålla till, χυτροπωλειον, τό. χύτραι, al.

Grå, φαιός, 3 (svartgrå), λευκόφαιος, 2, πολιός, 3 (hvitgrå).: g. färg, πολιό της, ή.: af g. färg, πολιόχρως, ό, ή.: g. hår, πολιαί (τρίχες), αι.

Gråaktig, ύπόφαιος, 2. νποπόλιος, 2.

Gråhårig, πολιόθριξ, χος, ό, ή. πολιός, 3.: g. vid tinningarne, πολιοκρόταφος, 2.

Gråna, πολιούσθαι.

Gråsparf, στρουθός, ό. στρουθίον, τό.

Gråsten, se Granit.

Gråt, τό δακρύειν, κλάειν. κλαυθμός, ό. κλα-θμονή, ή. κλαύμα, τό. Se vidare Tår.

Gråta, δακρύειν, δακρυχοειν, έκχειν δάκρυα (gjuta tårar), κλαίειν, κλάειν (jemra sig, klaga). κλαυθμυρίζεσθαι (om små barn).: g. öfver ngt, δακρύειν Ιπί τινι, äfv. bl. τί. κλάειν τι 1. m. part.: komma ngn att g., κλάοντα καθιστάναι 1.

1. καθίζειν τινά.: utan att g., άκλαυτί. άδακρυτί. άδακρυς, υος, ό, ή. άδάκρυτος, 2.

Gråtfärdig, μόγις κατέχων τά δάκρυα 1. τό μή δακρύειν.: vara g., κλαυσιάν.

Gråtmild, κλαιιστικός, 3.: vara g., κλαυσιάν. κλαυστικώς εχειν.

Grädda, όπτάν. πέττειν.

Grädde, 1) eg., γραύς, αός, ή. τό παχύ του γάλακτος, τό τού γάλακτος άνθος. 2) fig., άνθος, τό.

Gräfning, δρυξις, ή. όρυχή, ή. vanl. gmvv.: = det gräfda , όρυγμα, σκάμμα, τό.

Gräfva, όρύττειν (göra öppning i marken). σκάπτειν (m. spade), σκάλλειν, σκαλεύειν (hacka, krafsa, röra i ngt). — g. sig in, ned o. d., ο-ρύττοντα εϊς, καταδύεσθαι etc.

Gräfvare, σκαπανεύς, σκαφεύς, έως, ό. ορυκτής, ού, ό. vanl. gm partt.

Gräl, νεϊκος, τό (mest poet.), φιλονεικία, ή. ερις, ιδος, ή. λοιδορία, ή. άψιμαχία, ή. ι väcka g. mel. vänner, εριν

ἐμβάλλειν φίλοις. εις εριν ἰμβάλλειν φίλους.

Gräla, m. ngn om ngt, ἰρίζειν τινί περί τίνος. φιλονεικειν πρός τινα περί τίνος, ἁμιλλάσθαί τινι περί τίνος.: g. på ngn, λοιδορεισθαί τινι (f. ngt, επί τινι). λοιδορία χρήσθαί πρός τινα. μέμ-φεσθαί τινι (τί 1. Ini τινι). Ιπιτιμάν, όνειδί-ζειν τινί (τί).

Grälig, -lysten, φιλόνεικος, 2. Ιριστικός, 3. φίλερις, ιδος, ό, ή. φιλαπεχθήμων, φιλαπεχθής,

2.: vara g., φιλονεικειν. φιλονεικια χρήσθαι. φι-λεριστεΐν. Jfr T a d e 1 s j u k.152 Grälighet -

Grälighet, φιλονικια, ή. τό Εριστικόν. φι-λαπεχθημοσύνη, ή-

Grälmakare, -ersjta, se Grälig.

Gräma, ἀνιάν. λυπεΐν. ἀάκνειν. κινεΐν.: g. sig, utom pass., ἀχθεσθαι. ἀγανακτεΐν. ἀυσθνμεΐν. βαρέως 1. χαλεπώς φέρειν τι 1. ini τινι.: det grämer mig i hjertat, ἀέάηγμαι τήν καράιαν.

Grämelse, ανία, ή. λύπη, ή. ἀγανάκτησις, ή. ἀυσθυμία, ή.

Gränd, στενωπός, ό. λαύρα, ή.

Gräns, όρος, ο (äfv. fig.), όριον, τό. μεθόρια, τά (gränsområde), τέλος, τό. πέρας, τος, τό. τέρμα, τό.: yttersta gränsen, Εσχατιά, ή.: belägen bortom g., ύπερόριος, 3 ο. 2.: bestämma g., όρι-ζειν. οροθετεΐν. περιγράφειν.: gm g. söndra, afskilja, ἀιορίζειν. ἀφορίζειν.: sätta en g. f. ngt, όρους τιθέναι τινός, παύειν τι (ett tillstånd).: öfverskrida gränserna f. ngt, τους όρους τινός ύπερ-βαίνειν 1. ύπερβάλλειν. ύπερπηάάν τι. ύπερ τά Εσκαμμένα πηάάν 1. ἀλλεσθαι (ordspr.): utan g., se Gränslös.: ngt har 1. känner ingen g., ανυπέρβλητων Εστί τι.

Gränsa, till ngt, όμορεΐν τινι. δμορον 1. πρός-ορον εἰναι τινι. omedelbart, ἐχεσθαί τίνος.

Gränsflod, ό μεθόριος 1. Εν τοις μεθορίοις ποταμός.

Gräns fästning, φρούριον, τό. Επιτείχισμα, τό.: uppförandet af g., Επιτείχισις, ή.

Gränsland, μεθόρια, τά. Εσχατιά, ή.

Gränslinie, se Gräns.

Gränslös, ἀπειρος, 2. ἀπέραντος, 2.

Gränslöshet, απειρία, ή. τό ἀπέραντον.

Gränsmur, τείχος τό Εν τοΐς μεθορίοις.

Gränsort, χωρίον τό Εν τοις μεθορίοις.

Gränspunkt, Εσχατιά, ή. τό ἐσχατον. τέρμα, τό. πέρας, τό.

Gränsskilnad, se Gräns.

Gränssoldat, φρουρός, ό. περίπολος, ό.

Gränsstad, πόλις Εσχάτη 1. Εν τοις μεθορίοις κειμένη, ή.

Gränssten, -tecken, όρος, ό. σημεΐον, τό.

Gränstvist, ἀιαφορα ή ύπερ τών όρων.

Gräs, πόα, ή. βοτάνη, ή. ss. foder, χιλός, ό. κράστις, εως, ή.: spädt g., χλόη, ή.: äta g., πο-ηφαγεΐν.

Gräsaktig, ποώάης, 2.

Gräsfärg, ποώάες 1. χλωρόν χρώμα, τό.

Gräsfärgad, -grön, ποώΰης, 2. χλωρός, 3. χλοώάης, 2.

Gräshoppa, ἀκρίς, ίάος, ή. πάρνοιρ, οπος, ό.: ej bevingad, ἀττέλαβος, ό.

Gräslig, ἀἵνός, 3. φοβερός, 3. Εκ-, καταπληκτικός, 3. βἀελυρός, 3.

Gräslighet, ἀεινότης, ἡ. β&ελυρία, ἡ.

Gräslupen, ποώἀης, 2.

Gräslök, καρτόνt τό. κοπτή, ἡ.

Gräsmatta, -plan, πόα, ἡ. λειμών, ώνος, ὁ.

Gräs rik, ποώἀης, 2.: vara g., ποάζειν.

Grässtrå, βοτάνης καλάμη, ἡ. βοτάνιον, τό (likt g.)·

Grästorfva, χορτόβωλος, χορτόπλινθος, η.

Gräs ät an de, ποηφάγος, 2.: vara g., ποηφαγεϊν.

Gröda, σίτος, ὁ. λήϊον, τό.: späd g., χλόη, ἡ.

Grön, χλωρός, 3. χλοώἀης, 2 (gräsg.). πράσινος., 2 (lök-g.).: = omogen, ωμός, 3.: g. färg, χλωρό της, ἡ.

Grönaktig, ὑπόχλωρος, 2.

- Gudamåltid.

Gröngul, χλωρός, 3. ὑπόχλωρος, 2.

Gröngöling, -spett, κολιός, ὁ.

Grönmånglare, λαχανοπώλης, ου, ὁ.

Grönmånglerska, λαχανοπωλήτρια, ἡ. λα-χανόπωλις, ιάος, ἡ.

Grönsaker, λάχανα, τά.: hörande till g., λα-χανηρός, λαχανικός, 3.: handel m. g., λαχανοπω-λία, ἡ.: ställe der den bedrifves, λαχανοπωλεϊον, τό. λάχανα, τά (en del af torget).: fat m. g., λα-χανοθήκη, ἡ.: odling af g., λαχανεία, ἡ.: en s. odlar g., λαχανεύς, o.: samla g., λαχανεύεσθαι.: insamling af g., λαχανισμός, o,

Grönska, χλωρότης, ἡ. τό χλωρόν. πόα, ἡ.: späd g., χλόη, ἡ. ^

Grönska, θάλλειν. χλοάζειν. ἀκμάζειν. — grönskande, θ-αλiρό^, 3. ιΐ'Θαλής, 2.: alltid g., ἀειθαλής, 2. ἀείφυλλος, 2.

Gröpa, [κατ)ερείκειν. πτίσσειν. χραίειν. — gröpa d, Ερεικτός, 3. κατέρεικτος, 2.

Gröpe, ἐρεγμα,τό. Ερεγμός, ὁ. κρϊμνον, τό.: af korn, ἀλφιτα, τά. πτισάνη, ἡ. χραιστόν, τό.: af g., Ερέγμινος, 3.

Gröt, πόλτος, ὁ. ἐτνος, τό. λέκιθος, ὁ.

Grötaktig, Ετνηρός, 3.

Gubbe, γέρων, οντος, ὁ (dem. γερόντιον, τό). πρεσβύτης, ου, ὁ,: hörande till, γεροντικός, 3. πρεσβυτικός, 3.

Gubbeålder, γήρας, τό.

Gud, θεός. ὁ. ἀαίμων, ονος, ὁ.: vid G., νή (τον) Jia. ναι μά τον Jia (i affirm. satser), οὐ μά τον J. οὐ μά τούς θεούς (i negat. satser).: f. Guds skull, (ω) πρός (του) Jιός. πρός (τών) θεών.: m. G., m. Guds hjelp, σύν θεώ. Εάν θεός Εθέλι θεού θέλοντος 1. βονλομένον.: derifr. oss Gud bevare! ὁ μή γένοιτο (ἀπεύχομαι).: i G:s namn, σύν θεώ. ἀγαθ\) τύχτ\.: gifve G. att, (ώς), εϊθ' ὠφελον, ες, ε m. inf. (om det omöjl.).: säga: G. hjelp! när ngn nyser, λέγειν Ζεύ σώσον, Εάν πτάρ# τις.: Gud straffe mig om, μή ὀναίμην, εϊ. κακώς ἀπολοίμην εϊ.: af G. öfvergifven, ἀθεος, 2 (eg.), ἀνευ θεού (utan Guds hjelp), ἀυστυχής, 2 (oeg.).: store G., ὠ Ζεύ και θεοί.

Gudabarn, θεού παϊς, ὁ. θεογενής, 2.

Gudabild, θεού ἀγαλμα, τό. ξόανον, τό.

Gudadryck, νέκταρ, αρος, τό. θειον ποτό ν, τό.

Gudafröjd, θεία τις ηδονή ή.

Gudagåfva, θεού ἀώρον, τό. τὀ παρά τών θεών ἀγαθόν.

Gudahus, θεών édo?, τό. νεώς, ό. ιερόν, τό.

Gudaingifven, ἐνθεος, 2. θεόληπτος, 2. θεο-φόρητος, 2. θεοφορούμένος, 3.: vara g., #«οςηο-ρεϊσθαι.

Gudaktig, θεοσεβής, εὐσεβής, 2. ἀγιος, 3. ὁσιος, 3.

Gudaktighet, θεοσέβεια, ευσέβεια, ή. όσιό-της, ή.

Gudalif, μακάριος 1. ήἀιστος βίος, ό.

Gudalik, θεοειάής, 2. θείος. 3. ϊσόθεος, 2.

Gudalära, μυθολογία, θεολογία, ή. οι περί τούς θεούς λόγοι, ό περί τους θεούς μύθος.

Gudamakt, θεία ἀύναμις, ή. ἀαίμων, ονος, ὁ (gudaväsen).

Gudamat, ἀμβροσία, ή.

Gudamenniska, θέανάρος, θεάνθρωπος, ο (K· F·)·

Gudamåltid, θοίνη, ή 1. συμπόσιον, τό τών θεών.

Gudasaga, ο περί d-εών μύ&ος.

Gudaskön, $εϊος τό κάλλος 1. το είδος. &εο-ειδής, 2.

Gudaspis, se Gudamat.

Gudasvar, χρησμός, ό. μάντευμα, τό.

Gudfruktig, δεισιδαίμων, 2. ΰεοσεβής, 2. ευσεβής περί τους -9-εούς. όσιος, 3.; vara g., handla gudfruktigt, εὐσεβεϊν περί τους &εούς.

Gudfruktighet, se Gudsfruktan.

Gudinna, ή. &εός, ή.

Gudlig, se Gudaktig.

Gudlös, ἀ&εος, 2. ἀσεβής, 2. ἀ&έμιστος, 2. ἀνόσιος, 2. μιαρός, 3.

Gudlöshet, a) abstr. ἀσέβεια, ή. ἀνόσιον, τό. b) concr., ἀσέβημα, τό. ἐργον ἀνόσιον καἰ ἀσεβες.

Gudom, se Gudomlighet.

Gudomlig, S-ειος, 3. δαιμόνιος, 2 o. 3.

Gudomlighet, a) abstr., d-ειότης,ή. τό S-εϊον

1. δαιμόνιον. b) concr., se Gud.

Gudsdyrkan, &εών θεραπεία 1. Επιμέλεια, ή.

Gudsfruktan, δεισιδαιμονία, ή. θεοσέβεια,

ή. ευσέβεια ή περί τους d-εούς.

Gudsföraktare, se Följ.

Gudsförgäten, ἀμελής τών &εών 1. περί τους &εούς. ἀ&εος, 2. ἀσεβής, 2.: vara g., παραμε-λεϊν τών &εών. ἀσεβεϊν.

Gudsförgätenhet, ἀ&εότης, ή. αμέλεια τών d-εών, ή. ἀσέβεια, ή.

Gudsförnekare, ἀ&εος, 2. ἀρνησί&εος, 2 (K. F.).

Gudsförsmädande, βλάσφημος, 2. ασεβής,

2.: g. tal, βλασφημία, ἡ.

Gudsförsmädels e, βλασφημία, ἡ. ἀσέβεια, ἡ.

Gudsnådelig, εὐσέβειαν προσποιούμενος, 3.

Gudsnådeligliet, προσποίητος εὐσέβεια, ἡ.

Gudstjenst, S-ρησκεία, ἡ. &εου λατρεία, ἡ. ιερά, τά.: fira g., &ρησκεύειν. ποιειν τά ιερά.

Guirlande, ἀν&έων πλέγμα, τό 1. πλοκή, ἡ.

Guitarr, κι&άρα, ἡ.

Gul, ξαν&ός, 3 (gullg.). πυρρός, 3 (rödg.). μήλινος, 3 o. μηλινοειδής, 2 (äppleg.). κιρρός 3 o. κιρροειδής, 2 (blekg., citrong.). χλωρός, 3 (gröng.).: färga g., ξαν&ίζειν.

Gul ak t ig, ini-, νπόξαν&ος, 2.

Gulblek, χλωρός, 3. ὑπόχλωρος, 2. ὠχρός, 3. κιρροειδής, 2.

Gulbrun, πυρρός, 3. φαιός, 3.

Guld, χρυσός, ὁ (ss. ämne), χρυσίον, τό (vanl. förarbetadt g., ish. till mynt.): af g., se Gyllne.: af gediget g., ολόχρυσος, 2.: gmväfd m. g., χρυ-σοϋφής, 2.: arbeta i g., χρυσοχοεῖν.

Guld arbe t are, χρυσοτέκτων, ονος, ὁ. χρυ-σοποιός, χρυσουργός, χρυσοχόος, ὁ.: vara g., χρυσοχοεῖν.

Guldarbete, Εργασία χρυσού, ἡ (ss. handling). ἑργον χρυσοὺν o. χρύσωμα, τό (ngt af g. förfärdigadt).

Guldartad, χρυσοειδής, 2.

Guldbleck, χρυσού ἐλασμα 1. πέταλον, τό.

Guldbroderad, se Guldstickad.

Guldfärg, χρυσού χρώμα, τό. ξαν&ότης, ἡ.

Guldfärgad, χρυσόχρους, 2. ξαν&ός, 3.

Guldförande, χρυσό'ν εχων 1. καταφορών, ούσα, ούν.

Guldglans, τό του χρυσού λαμπρόν.

Guldgrufva, se Guldverk.

Guldgul, ξαν&ός, 3.: g. färg, ξαν&ότης, η.

Guldhaltig, χρυσίτης, ὁ. χρυσῖτις, ἡ. ὑπό-χρυσος, 2.: om floder, se Guldförande.

Guldhår, ξαν&αί τρίχες, ah ξανθ-ή κό-μη, ἡ.

Guldhår ig, ξαν&ό&ριξ, χος, ὁ, ἡ. χρυσό&ριξ, χος, ὁ, ἡ. χρυσόκομος, 2. χρυσοκόμης, ὁ.

Guld kis, χρυσού χόνδροι, οι.

Guldklimp, χρυσου βώλος, ἡ.

Guldkorn, χρυσού χόνδρος, ὁ 1. -ψήγμα, τό.

G u 1 d k ä r 1, χρύσωμα, τό. χρυσίς, ίδος, ἡ. χρυ-σία, τά.: stundom χρυσός, ὁ. t. ex. πίνειν Εκ χρυσού.

Guldland, πολύχρυσος χώρα, ἡ.

G u 1 d m a 1 m, χρυσῖτις (γή), ἡ, -ίτης λίθ·ος, ὁ.

Guldmynt, χρυσούς, ὁ. νόμισμα χρυσούν, τό. χρυσίον, τό.

Guldprof, δοκιμασία 1. βάσανος χρυσου, ἡ.

Guldregn, χρυσός Εξ ουρανού καταφερόμένος, ὁ.

Guld rik, πολύν χρυσόν 1. ἀφ&ονίαν χρυσού εχων.: om länder äfv., πολύχρυσος, 2.

Guldsand, χρυσΐτις ψάμμος 1. ἀμμος, ἡ. χρυσού 1. χρυσίον ψήγμα, τό.: förande g., χρύσαμ-μος, 2. Jfr Guld förande.

Guldservis, κατασκευή χρυσή, ἡ. σκεύη χρυσά, τά.

Guldsmed, 1) se Guldarbetare. 2) insekten, (χρυσο)μηλολόν&η, ἡ. χριισοκάν&αρος, ὁ. dem. (χρυσό)μηλολόν&ιον, τό.

Guldstickad, χρυσόπαστος, 2. χρυσογραφής, 2. χρυσοβαφής, 2. χρυσοποίκιλος, -ποίκιλτος, 2.

Guldstoft, χρυσού ψήγμα, τό. χρυσόκονις, ἡ.

Guldstreck, φλέψ χρυσίτιδος (γής), ἡ.

Guldstycke, se Guldmynt.

Guldstång, -tacka, χρυσού πλίν&ος, ἡ.

Guldtörst, χρυσού Επιθυμία, ἡ.: lida af g., πεινήν 1. διψήν χρυσού, ἀπλήστως εχειν χρυσού.

Guldtråd, χρυσόνημα, χρυσόλινον, τό.

Guldtyg, ὑφασμα χρυσόπαστον, τό.

Gul d vas k er i, χρυσοπλύσιον, τό.

Guldverk, χρυσεΐον, τό. μέταλλα χρυσού, τά. χρυσωρυχείον, τό.

Guldåder, se Guldstreck.

Guldålder, ἡ χρυσή γενεά.

Guldörn, χρυσάετος, ὁ.

Gulhet, ξανβότης, ἡ.

Gulna, ξαν&όν etc. γίγνεσθαι, ξαν&ίζεσ&αι. μαραίνεσβ-αι (om blad, eg. vissna).

Gulsiktig, ικτερικός, 3. ικτεριώδης, 2.

Gul so t, ἰκτερος, ο.: få g., ἰκτεριούσ&αι.: lida af g., ΐκτεριάν.

Gumma, γραύς, γραός,ἡ. πρεσβυτις, ιδος, ἡ.

Gummi, κόμμι, εως (äfv. indecl.), τό.

Gump, πρωκτός, ὁ. πυγή, ἡ.: hos fåglar, ὀρ-ροπύγιον, τό.

Gumpfena, ὀρροπύγιον, τό.

Gumse, κριός, ὁ.: skuren g., κριός τομίαςi. Εκτετμημένος.

Gunga, αιώρα, ἡ.

Gunga, 1) tr. αἰωρεΐν. äfv. ταλαντεύειν. σα~ λεύειν. πάλλειν. σείειν. 2) intr. αΐωρεΐσ&αι. σα-λενειν (ish. om skepp), σείεσ&αι. πάλλεσ&αι.

Gungfly, σαλεύον δάπεδον, τό.

Gungning, αἰώρησις, ἡ. παλμός, ὁ. σεισμός, ὁ.: ett skepps, σάλος, ὁ.

Gunst, χάρις, ιτος, ή. εύνοια, ή. φιλοφρο-

20154

Gunetbenägen — GU.

σύνη, ή. φιλία, ή. σπουδή, ή (verksamt deltagande).: vinna ngns g., εννοιάν, φιλίαν χτήσα-σ&αι 1. λαβείν παρά τίνος, έξαρέσκεσ&αί τινι. ά-νακτάσδαί τινα.: eftersträfva ngns g., μνηστεύειν τήν παρά τίνος, όρέγεσ&αι τής παρά τίνος εύνοιας.: stå i g. hos ngn, χάριν εχειν πρός τινα. διά χάριτος εΐναί τινι. εύδοκιμεϊν παρά τινι.: bevisa ngn en g. gm ngt, (χατα)χαρίζεσ&αί τινί τι. χάριν φεροντά τινι ποιεϊσ&αί τι. b) se Gunstbevisning.

Gunstbenägen, -bevågen, se Bevågen.

Gunstbevisning, χάρις, ιτος, ή. φιλοφρόνη-μα τό.: gifva ngn en g., χαρίζεσ&αί τινι.

Gunstig, se Bevågen.

Gunstling, φίλος, ό. χεχαρισμένος, προσφι-λής, ό (ngns, τινί). σπουδαζόμένος, ό (υπό τίνος). ενϊΐοκιμών (παρά τινι).: lyckans g., ευτυχέστατος', 3. τά πάντα ευτυχής, 2.

Guppa, άλλεσ&αι. σείεσθ-αι. σαλεύειν.

Gurgelvatten, άναγαργ άριστον, τό.

Gurgla sig, άναχογχυλιάζειν. γαργαρίζειν. α-ναγαργαρίζεσ&αι.

Gurgling, άνακογχυλιασμός, ο. γαργαρι-σμός, ό.

Gurka, σίκυος ο. σικυός, δ. σίκυς (1. -ύς), υος (1. ύος), ό.

Gurkkärna, σίχυον, τό.

Gurksäng, αιχυών, ώνος, ο.

Guvernant, παιδαγωγός, ή.

Guvernör, f. en yngling, παιδαγωγός, ο. Se f. öfr. Kommendant, Ståthållare.

Gyckel, παιδιά, ή. γέλως, ωτος, δ. γελοϊον, τό. σκώμμα, τό. φλυαρία, ή.: hafva g. f. sig, drifva g., se Gyckla.

Gyckelbild, εϊδωλον, τό. φάντασμα, τό.

Gyckelmakare, γελωτοποιός, δ. βωμολόχος ό (tallriksslickare).

Gyckla, γελωτοποιεϊν. φλυαρεϊν. m. ngn, παί-ζειν, σχώπτειν εις τινα. έρεσχηλεϊν τινα. Jfr Gack.

Gycklare, se Gyckelmakare, Taskspe-lare.

Gyckleri, se Gyckel.

Gyllne, χρυσούς, ή, ούν. χρυσού (πεποιημέ-νος). χρυσότυπος, χρυσήλατος, 2 (af guld danad, hamrad). Ofta gm smnsättningar. t. ex. m. g. ringar, χρυσοδαχτύλιος, 2.: m. g. frukter, χρυσό-χαρπος, 2.: m. g. gördel, χρυσόζωνος, 2.: m. g. krans, χρυσοστέφανος, 2.: m. g. sandaler, χρυ-σεοσάνδαλος, 2.: m. g. fötter, χρυσόπους, ουν.: m. g. bakstam, χρυσόπρνμνος, 2.

Gymnasium, διδασκαλεϊον, τό. (γυμνάσιον, τό, bl. kroppsöfningslokal).

Gymnastik, γυμναστική, ή. τά περί τον γυ-μναστικόν άγώνα.: lärare ig., γυμναστής, ού, ο. παιδοτρίβης, ου, ό. -stisk, γυμναστικός, 3.: drifva g. öfningar, γυμνάζεσ&αι.

Gyi^na, 1) i hjertat, εύνουν, ευμενή εϊναί τινι. εύνοικώς εχειν τινί. προ&ύμως εχειν πρός τι. φρο-νεϊν τά τίνος. 2) m. handling, συμπράττειν, συν-εργον εϊναί τινι. πράττειν τά τίνος, ώψελεϊν m. acc. συμφέρειν m. dat. — gynnande, se Gynnsam.

Gyn η an de, εύνοια, ή. προθυμία, ή. σπουδή, ή. συνεργία, ή. προαγωγή, η.

Gynnare, φίλος, ό. κηδεμών, όνος, ό. σπουδαστής, οὐ, ό (Sedn.). εὐνους, 2. συνεργός, 2 o.partt.

Gynnsam, χαλός, 3. καίριος, 3. Επίκαιρος, 2. χρηστός, 3. Επιτήδειος, 3 o. 2. συμφέρων, ουσα, όν.: om förebud, αίσιος, 2. δεξιός, 3.: g. tillfälle, καιρός, ό. ευκαιρία, ή.: g. väder, ευημερία, ή. ευδία, ή. ὡρα, ή.: g. vind, εὐηνεμία, ή. ἀνεμος οὐριος 1. Ιπίφορος. πνεύμα καλόν 1. φο-ρόν.: g. årstid, ὡρα έτους, ή.: offren äro g., τὰ γίγνεται.: platsen är g. f. ngn, πρός τινός Εστι τὀ χωρίον.

Gyttja, πηλός, ό. βόρβορος, ό. ιλύς, ύος, ή.

Gyttjig, βορβορώδης, 2. Ιλυώδης, 2.

Gå, I) om lefvande varelser, 1) eg., βαίνειν, βαδίζειν (m. afs. på sättet f. handlingens verkställande). Ιέναι, έρχεσ&αι (gm gående förflytta sig), χωρεϊν (vexla rum), φοιτάν (regelbundet o. ofta), πορεύεσθαι (tillryggalägga en väg).: g. gravitetiskt, steg f. steg, βάδην ιέναι. βαδίζειν.: g. hastigt, δρόμω ιέναι. — Vid bestämmande af rörelsens riktning (på frågorna: hrifrån, hrest, hrthän) nyttjas i Gr. oftast smnsatta vv.: gå efter ngt, ιέναι Ιπί τι, μετιέναι τι (hämta), (βαδίζοντα, βαίνοντα) ἀκολου&εϊν, επεσ&αί τινι (följa efter).: g. (in) i, ιέναι, εϊσιέναι εις.: uppstå o. g. in i, ἀνίστασ&αι εις, se Begifva sig.: g. ifr. ngn, ἀπιέναι, -έρχεσ&αι, χωρεϊν ἀπό 1. παρά τίνος (fr. ngt, ἀπό, εκ τίνος), ἀπαλλάττεσθ-αί τίνος (ngn 1. ngt, äfv. fig. t. ex. κακώς ἀπαλλάτ-τεσ&αι).: g- på ngt, βαίνειν ιπί 1. εν τινι.: g. till ngn, ιέναι Επί τινα. προσιέναι τινί 1. πρός τινα. φοιτάν πρός τινα 1. προσφ>οιτάν τινι (ofta besöka, g. ut o. in hos ngn).: g. till ett festspel, &εωρε1ν εις τι (t. ex. εις τά 'Ολύμπια, εις Όλνμ-πίαν, i 01.).: gå under ngt, ιέναι, χωρεΐν υπό τι, sällan, ύπιέναι τι.: g. ur ngt, ιέναι έκ τίνος. vanl. Εξιέναι έχ τίνος, Εκβαίνειν τινός (t. ex. τής νεώ).: g. ur solen, μεταστήναι έκ του ήλίον.: g. ur vägen, se d. o.: g. öfver ngt, βαίνειν διά τίνος, vanl. διαβαίνειν, περαιούσ&αί τι (flod, graf), βαίνειν υπέρ τι, vanl. υπερβαίνε ιν, νπερ-βάλλειν τι (höjd, berg). — g. en väg, ὁδόν βαδίζειν, ιέναι 1. τρέπεσ&αι (eg. taga en väg).: han kommer gående, βαδίζει, προσβαίνει πεζρ. πεζός προσέρχεται. 2) i mer 1. mindre oeg. bet., ish.

f. att angifva ett tillstånd, t. ex. g. barfotad, vilse, sysslolös, hafvande, naken, klädd, till sängs, på jagt, om bord, i fält o. s. v., se nomm.i g. till ett arbete, Ιέναι, τρέπεσβ·αι εις, πρός έργον, χωρεϊν πρός έργον. Επιχειρεϊν έργω.: låtom oss

g. till början igen, αυ&ις Ιπί τήν ἀρχήν ϊωμεν.: jag vill nu gå till sfa anklagelserna mot din charakter, πρός αὐτά τά του τρόπου σου κατηγορήματα βαδιούμαι.: g. till råds m. sig sf, βονλενε-ο&αι. διαλογίζεσ&αι.: g. f. långt, τό μέτρον ὑπερ-βάλλειν. Εκφέρεσ&αι (t. ex. λέγοντα, i sitt tal).: dta går f. långt, ταυ τ' οὐκέτ' ανεκτά.: gå så långt i ngt, εις τούτο 1. τοσούτο προβαίνειν, ἀφικνεϊ-σ&αι, ήκειν, Ελ&εϊν τίνος.: g. på resor, ἀπο-, Εκ-δημεϊν.: g. på fartyg till ett ställe, πλεϊν, στέλ-λεσ&αι ιπί m. gen. 1. acc. εις m. acc. 3) bortgå, sed. o.: gå! ἀπιΒ-ι. έρρε. ἀπαγε.: g. bara! ἀπελθε δή.: komma o. g., εϊσιέναι και ἀπιέναι.: det är tid att g., καιρός 1. ὡρα ήδη ἀπιέναι.: låta ngn g., ἀπιέναι, ἀποπέμπειν τινά. Εάν τινα. χαίρειν Εάν 1. κελεύειν τινά. μή Ενοχλείν τινι.: g. din väg, τήν σαυτον τρέπου.: g. sin väg, ἀπελ&εϊν. οϊχε-σ&αι (ἀπιόντα).: g. åt h—e, skogen, (ἀπαγ' 1. βάλλ *) Ες κόρακας Ες μακαρίαν (euphem.). φ&εί-Gå — G&ng.

155

ρου. II) om liflösa föremål, 1) röra sig, χωρεί*, φέρεσ&αι.: g. upp, ned, ἀνα-, καταφέρεσ&αι.: g. till segels, ἀνάγίσδαι.: g. in i, gm ng<M δύναί τι.: vinden går, ἀνεμος, πνεύμα γίγνεται. ἀνεμος πνεϊ. πνεύμα καταφέρεται.: uret går, κινείται τὀ ὡρολόγιον.: allt går gm hs hand, πάντα di1 αυτού πράττεται.: låta g., ἀνιέναι. ἀφϊέναι.: g. fr. mun till mun, διαδίδοσ†αι. diα πάντων χωρεϊν.: en sägen går, λόγος εχει, κατέχει, Εστίν. φα<τίν. λέγεται. 2) sträcka sig, χείνειν. ηκειν, ἀνήκειν, ända till ngt, μέχρι τινός, Εξ-ικνεϊσ&αι πρός τι 1. μέχρι τινός.: ^vattnet går öfver hufvudet, τὀ ὑδωρ υπερέχει τής κεφαλής, öfver knäna, βρέχει τά γόνατα.: en klädnad s. går till fötterna, ποδήρης χιτών.: om vägar, ἀγειν, φέρειν Ιπί, πρός, εις m. acc.: en port, s. går åt fältet, πύλαι εις τὀ πεδίον φέρονται.: g. till en summa, se Belöpa sig.: g. å lif, heder, o. d., se Gälla. 3) om fortgången 1. utgången af händelser, tillstånd, företag, χωρεϊν. προχωρεϊν. ἀποβαίνειν. γίγνεσΒ-αι·: g. väl, illa, καλώς [ευ), κακώς (προ)χωρεϊν, ἀποβαίνειν: g. väl, äfv. κα-τορ&ούσ&αι o. bl. προχωρεϊν.: han förutsade, huru det skulle g., προύλεξεν οπως ἀποβήσοιτο.: det går icke, οὐ προχωρεί, οὐκ εστι, ενεστι (— det är icke möjligt).: det går mig,

gm πάσχω, εχω, πράττω, t. ex. det går mig^ väl, ε ύ εχω 1. πράττω.: hur går det m. hm? πώς εχει; τί πράττει; hur skall det gå m. mig? Εγώ τί πείσομαι;: det har gått mig s. de flesta mskr, αυτό δπερ ol πολλοί πέπον&α. ταύτά τοΐς πολλοίς πέπον&α. πέ-πον&α τό τών πολλών πά&ος.: det går m. mig s. m. dig, όμοια πάσχω και σύ. ταύτό πάσχω σοι.: det går hm ss. svinen, ύϊκόν τι πάσχει.: det går mig på sma sätt i fhde till andra mskr, πρός τους άλλους άν&ρώπονς ομοίως διάκειμαι 1. ομοιόν τι πάσχω. 4) gå på, = innehållas, rymmas i: gm χωρεΐν. δέχεσ&αι. ικανόν είναι, o., i fråga om ett måtts fhde till ett annat, άποτε-λεϊν. t. ex. så mycket går ej i flaskan, τοσούτον ού δέχεται 1. χωρεΐ ό λάγυνος.: det går 10 me-dimner på dta kärl, δέκα μεδίμνοις Ικανόν Εστι τούτο τό άγγεΐον.: det går 48 choiniker på en medimn, τετταράκοντα χοίνικες μέιϊιμνον άποτε-λούσιν. 5) om mynt, "gå", "gå för", se Gälla. — g. af, ρήγνυσ&αι, διαρρήγννσ&αι (brista), ρεϊν, άπορρεϊν (om hår, fjädrar etc.), άπομαδάν (om hår), άφανίζεσ^αι (om fläckar). — g. an, εξεστι, εστι (det är tillåtligt). πρέπει, προσήκει, άξιόν Εστι (det passar).: det går icke an, ού χρή, δεϊ. ού d-έμις. — g. emot, a) om pers , άπαντάν, όμόσε χωρεϊν τινι. i fiendtlig bet., Ιέναι, όρμάν Επί τινα. b) om saker, fig.: saken gick mig e-mot, άντέστη μοι τό πράγμα.: det går mig emot, ού προχωρεί μοί τι. άτυχώ. —g. för sig, γίγνεσθαι (ske). — Εγχωρεϊν. Ενδέχεσ&αι. είναι. Εν-, Εξ-είναι, παρεϊναι (lätt), οϊόν τε είναι. — g. igen, Επανιέναι, φαίνεσ&αι (μετά τον θάνατον), (οϊόν τε είναι) κατακλείεσ&αι 1. προστί&εσ&αι (om dörrar). συνάγεσ&αι (om kläder), άπ-, Επ-, κατου-λονσ&αι (om sår). — g. ihop, (fig.), σνμβαίνειν. άρμόζειν. Εφ-, συναρμόζειν. καλώς άποβαίνειν. κατορ&ούσ&αι. Se f. öfr. g. an, g. igen. — g. med, (συν)αχολουθ-εϊν, (σνν)έπεσ9αί τινι. — g. om, se Förbigå, Förflyta. — g. omkring, a) eg., π εριβαίνειν. περιιέναι.: g. rundt omkring, κύκλω περιιέναι.: = kringströfva, περιπαηϊν. περιιέναι.

διαφοιτάν. περιπλανάσ&αί.: om saker, περιφέρε-σθ·αι, περιάγεσ&αι. om bägaren äfv. περισοβεΐ-ιτ&αι, περιελαύνεσ&αι (gå raskt omkring).: låta gå omkring, gm act. af anförda vv.: det går omkring f. mig, Ιλλιγγιώ. κραιπαλώ. b) fig., se Omgifva, Kringgå. — g. på, a) g. framåt, προβαίνειν. προϊέναι. (τού) πρόσω ϊέναι. πορρω-τέρω ϊέναι. b) g. fort, σπεύδειν. Εγκονεϊν. c) mot en fiende, ϊέναι 1. όρμάν Επί τινα. Επιέναι τινί 1. πρός τινα. όμόσε 1. εις χείρας ϊέναι τινί. προσπίπηιν. d) ifrigt arbeta, σπεύδειν. σπου-δάζειν. Εγκονεϊν. πονεϊν. — g. sönder, se Sönder. — g. till, om växter, Εμβιούν. ζωοφορεϊν. εύ&ηνεϊν. (άνα)βλαστάνειν. Se f. öfr. Tillgå. — g. undan, a) vika undan f. ngn, παραχωρεϊν, Εξ-, ύπεξισταό&αί τινι. Εκτρέπεσ&αί τινα. (ύπ)εικΛΐν τινι. b) ha framgång, προχωρεϊν. — g. under, άπόλλυσ&αι. διαφ&είρεσ&αΐι άφανίζεσ&αι. — g. upp, om band, o. d., ρήγνυσ&αι Εκ-, άναρρή-γνυσ$αι. διαλύεσ$αι.: om sår, χάσκειν. άναχά-σκειν. Jfr Uppgå. — g. ur, Εκπίπτειν. Εξάλλε-σ$αι. Εκλύεσ&αι. ρεϊν, άπορρεϊν (om fjädrar, hår o. d.). άφανίζεσ&αι, Εξίτηλον γίγνεσθαι (om färg o. d.). — Se f. öfr. compp. o. d. oo., m. hka "gå" finnes konstrueradt.

Gående, βάδισις, ή. βαδισμός, ή. βάδισμα, τό. πορεία, ή. περίπατος, ό (spatserande), vanl. gm partt.: under g. märka, βαδίζοντα αϊσ&άνε-σ&αι.: under g. samtala, άμα προϊόντα 1. πορευ-ό μενον διαλέγεσ&αι.: gå i g., βαδίζειν. βάδην ϊέναι.

Gåfva, 1) eg., δόσις, ή. δώρον, τό. δωρεά, ή. δώρημα, τό. 2) naturl. anlag, förmåga, φύσις, ή. δύναμις, εως, ή.: jag har en g. till ngt, ικανός, δυνατός, δεινός ειμί τι 1. m. inf. πέ-φ>υκα m. inf.

Gång, 1) sättet hrpå man går, se Gående.: en affekterad g., βάδισμα τρυφερώτερον.: upprätt g., πορεία όρ&ή.: i långsam g., βάδην.: gå sin g., τήν αυτού βαδίζειν. 2) ett tings rörelse, κίνησις, ή. φορά, ή (ish. hastigare).: sätta i g., κινεϊν. όρμάν. 3) förloppet af en händelse 1. företag, άπόβασις, ή. προχώρησις, ή. vanl. gm omskr. t. ex. man måste låta det ha sin g., δδώ βαδίζειν Εάν δεϊ.: taga en fördelaktig g., τρέπε-πεσ&αι Επί τό καλόν, άποκλίνειν εΐς 1. Επί το καλόν.: ha en god g., καλώς προχωρεϊν.: sakernas vidare g., τά ύστερον 1. μετά ταύτα 1. Εκ τούτων γιγνόμενα 1. γενόμενα 1. γενησόμενα.: tingens vanliga g., τά κα&* ήμέραν γιγνόμενα.: sakerna äro i full g., ακμάζει 1. ώς μάλιστα πράττεται τά πράγματα.: vara i full g. m. ngt, ώς μάλιστα πράττειν, Εργάζεσ&αί τι.: bringa 1. sätta i g., όδοποεϊν. εις οδό ν κα&ιστάναι. ε ϊσηγεϊσ&αι. εύ-δοκιμεϊν ποιεϊν (förskaffa anseende). 4) anordning, inrättning af smnhörande ämnen, διά&εσις, ή. διοικησις, ή (t. ex. af ett tal), οικονομία, ή. κόσμος, o. διάταξις, ή.: en melodis g., ρυβ-μός, o. βάσις τού ρυ&μού, ή. 5) väg, ställe der man går, οδός, ή. δρόμος, δ. σκηνή, ή (hrje betäckt plats).: en täckt g., δρόμος κατάστεγος, o.: m. pelare, στοά, ή.: underjordisk, ύπόνομος, ό. κρύπτη, ή.: spiralformig, ελιξ, κος, ή.: = utgång ur ngt, πόρος, ό. — 6) hrje särskildt inträffande af en handling, tilldragelse: då ett ordningstal står bredvid, gm neutr. af ordinalia m. art (t. ex. l:sta, 2:dra, 3:dje g., τό πρώτον, τό

τερον, τὸ τρίτον); vid grund t al gm adv. num. på -άκις (t. ex. πεντάκις, εϊσκοσάκις, ἑκατοντάκις, utom ἅπαξ, δις, τρις, 1, 2, 3 gånger), så äfv., εκατεράκις, båda gångarna, πολλάκις, många gånger. τοσουτάκις, så många gånger, ἀπειράκις, o-taliga gånger.: en annan g., ἀλλοτε. αὐθις. Εσαύ-θις. πάλιν.: ngn g., Ενίοτε, εστiν οτε. Ενιαχοὐ.: bl. ngn g., απ«£ μόνον.: den g., τότε (μεν).: dne g·, τὸ νυν ἑχον. τὸ νυν είναι, τὸ γ ε νυν.: d. förre g. τὸ πρότερον.: d. siste g., τὸ τελευταϊον. τὸ νστατον. τὸ ἑσχατον. — hrje g., εκάστοτε. αεί (ποτε). vid grundtal gm κατὰ 1. ἀνά m. acc. 1. gm smnsättning m. συν (t. ex. 3 hrje g., κατὰ τρεις, σύντρεις).: den hrje g. herrskande, ο ἀεὶ βασιλεύων.:}, hrje g. som, οσάκις, οπότε. — en gång, a) ss. tal- adv. ἅπαξ (en g.).: icke en g., οὐδ' ἅπαξ (= alldeles icke), οὐχ ἅπαξ μόνον (= flera gånger).: på en g., a) plötsligt, se d. o.; ß) alla tillsammans, συ μ-, ἁπαντες, -πασαι, -παντα. ἀθρόοι. α μα πάντες.: 2, 3 etc. på en g. (= hrje g.)., se ofvan.: än en g., αὐθις. αὐ. πάλιν. : än en g. så mycken, stor, διπλάσιος τὸ πλήθος, τὸ μέγεθος.: en g., en annan g., ἀλλοτε μέν, ἀλλοτε δέ.: en g. så, en annan g. så, ἀλ-λοτ' ἀλλως.: en g. f. alla, ἅπαξ. διαρρήδην (bestämdt). b) tids- adv. (en gång), ποτέ (enhl.). οιϊτω (vid inledning af en saga): ändtligen en g., ηδη ποτέ.: hör en g., ἀλλ* ἀκουσον, ἀκουσον δή. — icke en g., ουδέ. μηδέ.

Gångare, gm omskr.: en god g., βαδιστικός, 3.: = häst, se d. o.

Gångbar, 1) s. man kan gå på, πορεύσιμος, οδεύσιμος, 2. βάσιμος, 2. βατός, 3.: göra g., ὁ-δοποιεϊν. 2) se Gängse. 3) gällande, om mynt, δόκιμος, 2. νόμιμος, 3 o. 2,: myntet är g., τὸ νόμισμα χωρεi.

Gångjern, se Dörrhake, Dörrjern.

Gångkläder, Εσθής, ήτος, ή.

Gångstig, ἀτραπός, ή. tρiβος, rj. στiβος, ὁ.

Går, πύον, τὸ.

Går, i g., χθές. τjj χθες ημέρα.

Gård, 1) ombyggd plan, αυλή, ή.: hörande till g., αυλικός, 3.: jaga ngn fr. hus o. g., Εκ τής ουσiας ἀπάσης Εκβάλλειν τινά. 2) kring söl o. måne, ἁλως, ω, ή. ἀλωά, ή. 3) se Egendom 3).

Gårdag, ή χθές ημέρα.: gårdagens, χθιζός, χθεσινός, χθιζινός, 3. ὁ, ή, τὸ χθές.

G å r d s b o, σύνοικος, ο.

Gårdsdräng, οικέτης, ου, 6.

Gårdsfolk, οι Ενοικοϋντες. οι οϊκέται (tje-narne).

Gårdshund, -vard, κύων οικουρός, ὁ.

Gårdstomt, ἑδαφος, τὸ.

G år k ock, εφθοπώλης, ου, ὁ.

Gårkök, ἑφθοπώλιον, τὸ.

G år t all, πεύκη, ή.

G år tjuf, ὁ τὼν βοσκημάτων κλέπτης.

Gås, χήν, νός, ὁ o. ή.: ung g., χηνιδεύς, ὁ.: liten g., χηνiον, τα.: hörande till g., χήνειος, 3.

G ås ak t ig, χηνώδης, 2.

Gåsfett, χήνειον στέαρ, τὸ.

Gåsfjäder, χήνειον πτiλον o. πτερόν, τὸ.

Gåsherde, χηνοβοσκός, ὁ.

G ås hus, χηνοβοσκεìον, -βόσκιον, -τροφεϊον, τό.

Gåskarl, χήν ὁ ἀρρην.

Gåskött, χήνεια κρέα, τὰ.

G ås skinn, (fig·) ι φρίκη, ἡ.: få g., φρίττειν Gåsskrik, ἡ τών χηνών κλαγγή. Gåsvinge, χήνειον πτερόν, τό. Gåta, αίνιγμα, τό. γρίφος, τό.: framställa en g., αίνιγμα προβάλλειν. γριφεύειν.: gissa, lösa en g., λύειν, εὑρίσκειν αίνιγμα.: tala i gåtor, αινίγματα λέγειν, δι* αἵνιγμών λέγειν, αἵνίττε-σθαι.: en s. talar i gåtor, αἵνιγματιστής, ού, ο.

Gåtlik, αινιγματώδης, 2. γριφώδης, 2. ἀσα-φής, 2.: g. tal, αίνιγμός, ὁ (oftare i pl.).: det låter g., αινίγματι ομοιόν Εστiν.

Gäck, 1) s. drifver gäckeri, Επισκώπτης, ου, ὁ. χλευαστής, ού, ὁ. 2) handlingen, se Begabberi.: göra g. af, drifva g. m. ngn, Εμπαίζειν τινί. χλευάζειν τινά. καταγελάν τίνος. Εντρυφάν τινι. ἀπολανειν τινός, γέλωτα τίθεσθαι 1. ποιεϊσθαι τινα. υβρίζειν εις τινα (öfvermodigt).

Gäcka, 1) se Begabba. 2) (gm förespeglingar) bedraga, φενακίζειν. παράγειν. σφάλλειν. παραλογίζεσθαι. παρακρούεσθαι. Εξαπατάν.: gäckas i sina förhoppningar, ψεύδεσθαι τών Ελπίδων. 3) dep., gäckas m. ngn, a) se drifva Gäck. b) se 2).

Gäckeri, 1) se Begabberi. 2) bedrägeri gm löften, förespeglingar o. d., ψεύδος, τό. φε-νακισμός, ὁ. παραγωγή, ἡ. παράκρουσις, ἡ. (££)-απάτη, ἡ.

Gädda, λύκος, ἡ. λάβραξ, ακος, ὁ. Gäl, βράγχια, τά. Gäld, se Skuld. Gälda, se Betala.

Gäldbunden, -fri, se Skuldsatt, -fri. Gäldenär, ο οφειλών, οντος. οφειλέτης, ου, ὁ. χρεώστης, ου, ὁ. χρεωφειλέτης, ου, ὁ. χρήστης, ου, ὁ (äfv. borgenär).: vara ngns g., ὀφείλειν τινί χρήματα, χρεωστεϊν τινι.

Gäll, λαμπρός, 3. λιγυρός, 3. οξύς, ειν, ύ.: ett g. skratt, πολύς 1. καπυρός γέλως.

Gälla, 1) vara giltig, δόκιμον εϊναι, χωρεὶν (om mynt), νόμιμον ειναι, κύριον εϊναι. νομὶ-ζεσθαι. κρατεὶν.: låta ngt g., δοκιμάζειν τι. Εγ-κρίνειν τι. om meningar, ursägter, o. d., ἀπο-δέχεσθαί τι. προσί'εσθαι τι.: göra sin rätt gällande, μή εϊκειν 1. ὑφίεσθαι τών εαυτού δικαίων.: göra sina anspråk gällande på ngt, ἀξιούν 1. δι-καιούν εχειν 1. λαβεὶν τι. 2) hafva värde af, τιμήν εχειν. ἀξίαν εχειν. ἀξιον εϊναι. δύνασθαι (t. ex. Κυζικηνός Εδύνατο Εκεϊ κη' δραχμάς): hd gäller spannmålen? πόση ἡ τιμή τού σίτου; πόσου (1. πώς) ὡνιος ὁ σϊτος; πόσου πιπράσκεται ὁ σιτος; g. ingenting, Εν οὐδενός εϊναι λόγω 1. μέρει, καταφρονεϊσθαι.: g. lika mycket, Εν ϊσω εϊναι. τὴν αυτήν εχειν δύναμιν.: det gäller f. mig lika , ουδέν εμοιγε διαφέρει. 3) ha inflytande, anseende, δύνασθαι, Ισχύειν (mycket, μέγα πολύ, föga, μικρόν).: ngn gäller mycket hos mig, περί πολλού ποιούμαι τινα. πολύ νέμω τινί.: g. mest hos ngn, πρωτεύειν παρά τινι.: g. intet hos ngn, μηδαμού εϊναι παρά τινι. Jfr Inflytande. 4) g. för, = anses f., δοκεϊν εϊναι τι. νομίζεσθαι τι.: han gäller allmänt f. en bra karl, ομολογείται ἀνήρ εϊναι' χρηστός.: det sma gäller icke f. rättvist hos dse, s. hos oss, οὐ ταὐτά παρά τούτοις και Εν ἡμὶν δίκαιον ομολογείται. 5) beträffa, vara riktad mot, τείνειν εΐς 1. πρός τινα. εϊναι πρός τινα 1. κατά τίνος, προσήκειν τινί. om tal, äfv. λέγεσθαι εις τινα ο. περί τίνος (om taletsGälla—Göra.

157

ämne).: vårt samtal gällde just dta, ην ἡμϊν ο λόγος περί αυτού τούτου. 5) det gäller, = kommer an på, ἀεί τίνος, chl εϊναι τι.: det gäller en strid på lif o. död, περί ψυχής Εστiν ὁ ἀγων.: nu gäller att, καιρός 1. ὡρα m. inf — gäldande (om lagar o. d.), κύριος, 3. καθεστώς, ὡσα, ὡς 1. ός.: g. bruk, τά νόμιμα, νομιζόμενα.

Gälla, se Snöpa.

Gänglig, λεπτός, Ισχνός, 3. σφαλερός, 3. Επισφαλής, 2.

Gänglighet, λεπτότης, Ισχνότης, ἡ. τό σφαλερόν.

Gängse, νόμιμος, 2 o. 3. Επιζήμιος, 2 (om sjukdomar), συνήθης, 2.: vara g., χωρεὶν. νόμι-μον ειναι. Εν χρεία ειναι. ΕπιάημεΙν (om sjukdomar).

Gärd, 1) afgift till staten, se Skatt, 2) ss. uttryck af en sinnesstämning, ἁωρεὰ, ή. μαρτὐ-ριον, σημεϊον, ro. yf^aff, τὸ, τιμή, »} (af heder, utmärkelse). tTOff, η (af tacksamhet, till-

gifvenhet).

Gärda, ερκος περιβάλλειν (τινὶ). περιοικοὒο-μειν (τι) αιμασιὰν. Se Omhägna.

Gärde, ἁγρὸς (περιπεφραγμένος), ο.

Gärdesgård, αιμασιά, jf. ερκος, τὸ. φράγμα, τὸ. φραγμός, ὁ.

Gärdsle, ξὑλα, τά.

Gäspa, χάσκειν. χασμάσ&αι.

Gäspning, χάσμη, ή. χάσμημα, τὸ.: beständig g., χασμωάια, ή.

Gäss lin g, χηνιάεὑς, ὁ. χηνiον, τὸ.

Gäst, 1) vid en måltid — c ön vi va: σὑν-ἁειπνος, ή. συμπότης, ου, ὁ. ὁ κλη&εiς Επὶ ἁεἶ-πνον. ἁαιτυμὡν, ὁνος, ὁ.: bjuda ngn till g., κα-λεϊν τινα Επὶ ἁεiπνον.: vara g., συν&ειπνεἶν. ἁει-πνεἶν.: komma ss. objuden g., ἀκλητον Ιέναι Επὶ τὸ ἁεiπνον. 2) främmande pers., s. ngn hyser o. undfägnar — hospes: ξένος, ο.: hysa o. undfägna hos sig ss. g., ξενiζειν τινά.: upptagas ss. g. af ngn, ξενiζεσ&αι υπὁ τiνος 1. παρά τινι.: hörande till g., ξενικός, 3. ξένιος, 3.

Gästa, ξενοὑσ&αι παρά τινι. ξενiζεσ9·αι παρά τινι 1. υπὁ τiνος.

Gästabud, ιστiασις, ή. εὑωχiα, ή. ἁεϊπνον, σὑνάειπνον, τὸ. συμπόσιον, τὸ.: gifva ett g., I-στιάν. ευωχεiν. ὁειπνiζειν.: fira m. ett g., εϋτιάν (t. ex. τά νικητήρια, γάμους).

Gästfri, φιλὁξενος, 2. Ελευθέριος, 2.

Gästfrihet, φιλοξενiα, ή. Ελευ&εριότης, ή.

Gästgifvare, παν&οκεὑς, -χεὑς, ὁ. ξενοδὁχος, ο.: vara g., πανὒοκεὑειν.

Gästgifvaregård, πανάοκειον, -χεiον, τὸ. ξενοάοχειον, τὸ. κατάλυσις, ή.

Gästgifveri, πανάοκiα, η. ξενοάοχiα, ή.: hålla g., παν&οκεὑειν.

Gästgifverska, πανἀοκεὑτρια, ή.

Gästkammare, -rum, ξενὡν, ὡνος, ὁ.

Gästskänk, ξένιον, τὸ.

Gästvän, ξένος, ὁ.: mottaga ngn ss. g., ὑ-ποάέχεσ&αἰ τινα ξένον, ξενiζειν τινά,: mottagandet af en g., ξένισις, ή. ξενισμός, ὁ.: taga in ss. g. hos ngn , ξενοὑσ&αι παρά τινι.

Gästvänlig, φιλὁξενος, 2.

Gästvänskap, ξενiα, r>. φιλοξενiα, ή (gäst vänlighet).: ingå g. m. ngn, ξενοὑσ&αἰ τινι. ξε-viav ποιεiσ&αι πρός τινα.

Göda, a) djur, πιαiνειν. σιτεὑειν. χορτάζειν.

ευωχεiν. — gödd, σιτευτὁς, 3. b) jorden, *ο-πρiζειν. πιαiνειν. λιπαiνειν.

Gödning, a) djurs, χορτασiα, ή. σιτεiα, ή. vanl. gm vv. b) jordens, se Gödsling.

Gödsel, κὁπρος, ή.

Gödsla, κοπρiζειν. Επικοπρiζειν. κοπροvv.

Gödsling, κὁπρισις, ή. κοπρισμὁς, ὁ. κὁ-πρωσις, ή.

Gök, κὁκκυξ, υγος, ὁhärma g., κοκκὑζειν.

G öl, 1) i sjö 1. flod, κοίλωμα, τό. κοιλάς, άΰος, ή. βυ$ός, ό. 2) se Pöl.

Gömma, 1) undandölja, κρύπτειν. άπο-, κα-τακρύπτειν. άφανίζειν. Jfr Dölja. 2) förvara, άποτiΰεσ&αι. d-ησαυρίζειν. (άια)τηρεIν. διαφυλάττειν. άιασώζειν. 3) uppskjuta, άπο-, άνατi&ε-σ&αι. άναβάλλεσ&αι.

Gömma, -sle, -ställe, a) der man förvarar ngt, άπο&ήκη, ή. d-ησαυρός, o. b) der man gömmer sig, άποκρυφή, ή. καταφυγή, ή. κρησφ>ύγε-τον, τό.: djurens, φωλεός, ό.: krälande djurs, χειά, ή. κατά&υσις, ή. χηραμός, ό.

G ö ρ e η, τό κοίλον τής χειρός, ή χειρ κοίλη.: = handfull, dράγμα, τό.

Göra, 1) frambringa, ποιεϊν. Εργάζεσβ·αι, ά-περγάζεσ&αι, άποτελειν (bringa till stånd), κατα-σκευάζειν (inreda, inrätta), συνιστάναι (gm smn-ställning, anordning), συντι&έναι (gm smnsättning). κα&ιστάναι (tillsätta, insätta).: = förorsaka, αίτιον εϊναί τίνος.: g. att, ποιεϊν (ώστε) m. inf. — De särskilda uttrycken f. "göra" vid objj., s. beteckna tillstånd, t. ex. fred, förbund, framsteg etc., sökas under subst. 2) g. ngn ngt = förorsaka, bereda, ποιεϊν. κατασκευάζειν, παρέχειν, φέρειν τινί τι. αίτιον εϊναί τινί τίνος.: g. ngn sorg, λύπην, άνίαν τινί ποιεϊν 1. παρέχειν. glädje, χαράν, εύφροσύνην παρέχειν τινί.: g. ngn heder, τιμήν φέρειν τινί. καλόν εϊναί τινι. κο-σμείν τινα.: g. ngn godt, ευ 1. άγα&ά ποιεϊν, äfv. όράν, άπεργάζεσ&αι, sällan πράττειν, τινά (stundom τινί). εύεργετείν τινα.: g. ngn ondt, κακώς 1. κακά ποιεϊν (άράν, άπεργάζεσβ-αι) τινα. άάικείν τινα. κακονργεϊν τινα.: det gör mig godt, ήύύ 1. ήόομένω μοί Εστιν, ηάομαι.: det gör mig ondt, άχ&ομαι. λυπούμαι, λυπηρόν Εστί μοι.: det gör mig ondt om dig, (κατ)ελεώ σε. οϊκτείρω σε. συμπάσχω σοι.: g. ngn illa, se Skada.: det gör hm godt (= gagnar), συμφέρει αύ τω. ώφελεΐ, όνίνη-σιν αυτόν.: g. sig goda dagar, εύωχεIσ&αι. ήό'υ-πα&εϊν.: g. sig förhoppningar, Ελπίζειν. Ελπίδα εχειν.: g. sig bekymmer, φροντίάα εχειν. φροντίζειν. Se vidare nomm. 3) åstadkomma ändring i ett objekts ställning, fhde, egenskaper (g. m. prædikats-acc. af ett adj. 1. subst., d. sedn. m. "till" framför), ποιεϊν, άπεργάζεσ&αι, άποτελειν, άποάεικνύναι, άποφαίνειν, κα&ιστάναι, τιθέναι m. tvenne acc. t. ex. g. ngn bättre, βελτίω ποιεϊν τινα.: g. ngn bättre fr. (att vara) sämre, a-μείνω Εκ χείρονος άποτελειν, ποιεϊν τινα.: g. ngn till herrskare, άρχοντά τινα τι&έναι, κα&ιστάναι, άποφαίνειν.: g. ngn till fältherre, άποάεικνύναι, καβ-ιστάναι, ποιεϊν τινα στρατηγόν.: g. ngn till sin vän, φίλον ποιεισ&αι 1. κτάσ&αί τινα. άνα-κτάσ&αι, άναρτάσ&αί τινα.: Homerus gör Agamemnon till en käck man, *Ομηρος ποιεί Αγαμέμνονα άγα&όν άν&ρα.: man gör hm rik, φά-σκονσιν αυτόν πλούσιον ειναι. Ofta gm härledda vv. på -όω. t. ex. g. till slaf, sten, krympling,158

Göra —Haf.

blind, δουλοΰν, άπολιθούν, πηρδύν, τυφλούν, o.

s. v. Se de ord, som angifva hvartill ngt göres.: vara (liksom) gjord till, för ^ngt, πεφυκέ'ναι m. inf 4) utgöra (om tal o. mått), γίγνεσθαι. ειναι. άποτελεϊν. t. ex. 10 gånger 10 gör 100, τά δεκάκις δέκα εκατόν γίγνεται 1. έστιν.: 48 choi-niker göra en medimn, πεντήκοντα χοίνικες δυ-οϊν δέουσαι μέδι>μνον άποτελούσιν. 5) uträtta, betyda, δύνασθαι. ειναι, διαφέρειν.: gör ingenting, ουδέν πράγμα, ουδέν έστιν. ουδέν διαφέρει, ού μέμφομαι, ουδείς φθόνος.: hd gör det dig? τί σοι διαφέρει; 6) fullgöra, verkställa, πράττειν. διαπράττειν. άπεργάζεσθαι. άποτελεϊν. ποιεϊν.: det skall straxt vara gjordt, ευθύς πεπράξεται.: ingen kan g. det gjorda ogjordt, ουδείς αν τό πραχθέν άγένητον θείη.: g. ngt på uppfordran, πείθεσθαι.: d. är gjordt m. ngt, δλωλέ τι. οΐχε-ταί τι. 7) g. m. afs. på sfa handlingens sätt 1. beskaffenhet, πράττειν. ποιεϊν. δράν.: g. sin pligt, πράττειν τά εαυτού, τά δέοντα, ποιεϊν τά καθήκοντα, προσήκοντα.: g. d. rätta, ποιεϊν, δράν τά δίκαια, τά δσια.: gör så, ούτω ποίει. μή άλλως ποίει.: du gör väl 1. rätt att, ευ, ορθώς ποιεϊς m. part. (1. omvändt), t. ex. du gör väl att rlu påminner mig, εν ποιείς άναμνήσας με (1. άνέ-μνηΰάς με εν ποιών).: säga o. göra, λέγειν και πράττειν (tala o. handla), λέγειν και ποιεϊν (säga ngt o. göra det).: hd skola vi g.? τί ποιώμεν; τί χρή ποιεϊν; vet du, hd du skall g., οϊσθ1 § δράσον; jag vet icke hd jag skall g., ούκ εχω δ τι ποιώ 1. χρή ποιεϊν. άπορώ, άμηχανώ (m., vid ngt, περί τίνος, äfv. εις, πρός τι 1. bl. τι).: det är ingenting att g., ουδέν έργον.: g. ngt m., vid ngn, ngt, χρήσθαί τινι.: jag vet icke hd jag skall g. m. ngt, ουκ εχω δπως 1. ο τι χρήσομαί τινι.: det är ingenting att g. m. ngt, οικ εστι χρήσθαί τινι. ουδέν δφελός τίνος.: g. allt f. att, πάν, vanl. πάντα ποιεϊν 1. δράν δπως 1. ώστε (m. inf). 8) absol. = vara verksam: ge ngn att g., έργον, άσχολίαν, πράγματα παρέχειν τινί.: ge ngn mycket att g., πολλά πράγματα παρέχειν τινί.: ha att g., άσχολίαν άγειν 1. εχειν.: ha mycket att g., πολλήν άσχολίαν, πολλά πράγματα εχειν: man har att g., έργον έστιν.: icke ha ngt att g., σχολάζειν. σχολήν άγειν, εχειν.: ha att g. m. ngn, a) ha gemenskap, förbindelse, χρήσθαί τινι. όμιλεϊν τινι.

κοινωνεϊν τινι. χρηματί-ζειν πρός τινα (om affärsförbindelse), b) i fiendtlig m., ὁ λόγος, δ ἀγων ἐστί μοι πρός τινα.: ha att g. m. ngt, a) vara sysselsatt m., ἀσχο-λεϊσθαι περί τι. εχειν, είναι ἀμφί, περί τι. : på ett mödosammare sätt, πράγματα εχειν ποιουν-

τά τι. ἐργον ἐστί μοί τι. b) stå i gemenskap m., ha del i, κοινωνεϊν τινι. μετέχειν τινός, μέ-τεστί τινί τίνος. 9) ss. relät., d. v. s. ersättande ett förutgånget speciellare v.: ποιεϊν. δράν. Oftast m. upprepning af verbet, t. ex. fråga dem; eller, jag vill g. det i st. f. dig: ἐρώτησον αὐ-τούς· μάλλον δ' ἐγώ τουτ' νπέρ σου ποιήσω.: ehuru det icke tillkommer Er att herrska, for-dren J likväl att g. det, οὐ προσήκον ὑμϊν ἀρ-χειν δμως ἀξιούτε τούτο δράν.: att kunna bevisa tacksamhet men icke g. det, δύνασθαι μέν χάριν ἀποδιδόναι, μή ἀποδιδόναι δέ. — "göra" vid uttrycken : "hd annat än", "ingenting annat än", öfversattes merändels icke i Grekiskan, utan d. förra vändningen återgifves m., τί ἀλλο ἠ 1. ἀλλο τι ἠ, d. sednare m., ουδέν ἀλλ* ἠ (οὐδέν ἀλλο ἠ), t. ex. hd gör du annat än ljuger? ἀλλο τι ἠ ψεύδει; du gör ingenting annat än ljuger, ουδέν ἀλλ' ἠ ψεύδει (men är det = du ljuger alltid: διατελείς 1. οὐ παύει ψευδόμενος). — G. af (någonstädes), (ἀπο)τιθέναι. ιστάναι. ἀποκομίζειν. ἀποπέμπειν, ἀφιέ'ναι.: g. af m. ngt (slut på), (κατ)αναλίσκειν. προίεσθαι. ἐκχεϊν.: g. ngn af m. ngn 1. ngt, ἀπαλλάττειν τινά τίνος.: g. sig af m. ngt, ἀπαλλάττειν τι. ἀπαλλάττεσθαί τίνος, gm försäljning, se Sälja.: g. sig af m. ngn, ἀποπέμπειν, -σθαι. ἀφιέναι. gm att döda hm, ἐκπο-δών ποιεϊσθαι. ἀναιρείν. — g. ifrån sig, ἐξερ-γάζεσθαι. ἀποτελεϊν. τέλος ἐπιτιθέναι. τέλος ποιεϊσθαι. — g. med ngt, χρήσθαί τινι. ἐν χρεία είναι τίνος, δει μοί τίνος. —g. till, συμφέρειν. συμβάλλεσθαι. ὠφελεϊν.: g. sig till, προσποιεϊ-σθαι, σχηματίζεσθαι, σκήπτεσθαι m. inf. 1. ὡς m. part. Jfr Tillgjord. Se f. öfr. compp.

Göra, se Sysselssättning.

Görande o. låtande, (eg. τό ποιεϊν και ἐάν). πράξις, ἡ.: i allt sitt g. o. låtande, iv πάσαις πράξεσιν.

Gördel, ζώνη, ἡ, ζώνιον, τό, περίζωμα, τό (i allmht). μίτρα, ἡ (qvinnors). ζωστήρ, ήρος, ὁ o. ζώμα, τό (krigarnes breda). Jfr Bröstband.: påtaga g., ζώννυσθαι. περι-, ὑποζώννυσθαι.

Görlig, se Möjlig.

Göromål, πράξις, ἐργασία, ἀσχολία, η (ss. handling o. sak), πράγμα, ἐργον, ἀσχόλημα, τό (ss. sak).: trängande g., τά κατεπείγοντα.: de dagliga g., τά καθ' ἡμέραν εργα.: ha g., se Sysselsätta.: göra sig ett g. af ngt, ἐργον ποιεϊσθαι τι.: bedrifva ett g., πράττειν ἐργον, ἐπιτη-δεύειν πράγμα.: duglig i g., πρακτικός, 3.: utan g., ἀπράγμων, 2 (ish. offentliga).

Gös (fisk), πέρκη, η.

H.

Ha, βαβαί, βαβαιάξ. φευ. (De förre till uttryckande af förvåning, det sedn. äfv. af ovilja).

Hacka, σκαλίς, ίδος, ἡ. ἀμη, ἡ. μάκελλα, ἡ (bred, till bortskaffande af jord), σμινύη, η. δι-κελλα, ἡ (tvåuddig).

Hacka, σκάλλειν, σκάλε ύειν (jord m. hacka, o. d.). κολάπτειν (eg. m. näbben, picka).: = sönderhacka, κόπτειν. συγκόπτειν. συντέμνειν.: i uttalet, βατταρίζειν. ψελλίζειν, -σθαι.: h. tän-

derna, συγκροτειν τούς οδόντας.

Hackbräde, -kubb, ἐπίκοπον, ἐπικόπανον, τό. &ικόρμιον, τό. ιπίξηνον, τό.

Hackelse, κάρφος, τό. φορυτός, δ.

Hackmat, μυττωτόν, τό. ματτύα, ἡ. — λοκρασία, ἡ.

Hackspett, -spik, δρυοκολάπτης, δρνκολά-πτης, δενδροκολάπτης, ου, ὁ.

Haf, θάλαττα1 ἡ. πέλαγος, τό (öppna hafvet).

blind, δουλοϋν, ἀπολιθούν, πηρδύν, τυφλούν, ο.

s. v. Se de ord, som angifva hvartill ngt göres.: vara (liksom) gjord till, för ^ngt, πεφυκέ'ναι m. inf 4) utgöra (om tal o. mått), γίγνεσθαι. είναι. ἀποτελεϊν. t. ex. 10 gånger 10 gör 100, τὰ δεκάκις δέκα εκατόν γίγνεται 1. ἐστὶν.: 48 choi-niker göra en medimn, πεντήκοντα χοίνικες δυ-οϊν δέουσαι μέδι>μνον ἀποτελούσιν. 5) uträtta, betyda, δύνασθαι. είναι, διαφέρειν.: gör ingenting, ουδέν πράγμα, ουδέν ἐστιν. ουδέν διαφέρει, ού μέμφομαι, ουδείς φθόνος.: hd gör det dig? τί σοι διαφέρει; 6) fullgöra, verkställa, πράττειν. διαπράττειν. ἀπεργάζεσθαι. ἀποτελεϊν. ποιεϊν.: det skall straxt vara gjordt, ευθύς πεπράξεται.: ingen kan g. det gjorda ogjordt, ουδείς αν τὸ πραχθέν ἀγένητον θείη.: g. ngt på uppfordran, πείθεσθαι.: d. är gjordt m. ngt, δλωλέ τι. οϊχε-ταί τι. 7) g. m. afs. på sfa handlingens sätt 1. beskaffenhet, πράττειν. ποιεϊν. δράν.: g. sin pligt, πράττειν τὰ εαυτού, τὰ δέοντα, ποιεϊν τὰ καθήκοντα, προσήκοντα.: g. d. rätta, ποιεϊν, δράν τὰ δίκαια, τὰ δσια.: gör så, ούτω ποίει. μὴ ἄλλως ποίει.: du gör väl 1. rätt att, ευ, ορθώς ποιεϊς m. part. (1. omvändt), t. ex. du gör väl att rlu påminner mig, εν ποιείς ἀναμνήσας με (1. ἀνέ-μνηϋάς με εν ποιών).: säga o. göra, λέγειν και πράττειν (tala o. handla), λέγειν και ποιεϊν (säga ngt o. göra det).: hd skola vi g.? τί ποιώμεν; τί χρή ποιεϊν; vet du, hd du skall g., οϊσθ1 § δράσον; jag vet icke hd jag skall g., ούκ εχω δ τι ποιώ 1. χρή ποιεϊν. ἀπορώ, ἀμηχανώ (m., vid ngt, περί τίνος, äfv. εις, πρός τι 1. bl. τι).: det är ingenting att g., ουδέν έργον.: g. ngt m., vid ngn, ngt, χρήσθαί τινι.: jag vet icke hd jag skall g. m. ngt, ουκ εχω δπως 1. ο τι χρήσομαί τινι.: det är ingenting att g. m. ngt, οικ εστι χρήσθαί τινι. ουδέν δφελός τίνος.: g. allt f. att, πάν, vanl. πάντα ποιεϊν 1. δράν δπως 1. ώστε (m. inf). 8) absol. = vara verksam: ge ngn att g., έργον, ἀσχολίαν, πράγματα παρέχειν τινί.: ge ngn mycket att g., πολλὰ πράγματα παρέχειν τινί.: ha att g., ἀσχολίαν ἄγειν 1. εχειν.: ha mycket att g., πολλήν ἀσχολίαν, πολλὰ πράγματα εχειν: man har att g., έργον ἐστὶν.: icke ha ngt att g., σχολάζειν. σχολήν ἄγειν, εχειν.: ha att g. m. ngn, a) ha gemenskap, förbindelse, χρήσθαί τινι. ὁμιλεϊν τινι. κοινωνεϊν τινι. χρηματί-ζειν πρός τινα (om affärsförbindelse), b) i fiendtlig m., ὁ λόγος, δ ἄγων ἐστί μοι πρός τινα.: ha att g. m. ngt, a) vara sysselsatt m., ἀσχο-λεϊσθαι περί τι. εχειν, είναι ἀμφί, περί τι. : på ett mödosammare sätt, πράγματα εχειν ποιουν-

τά τι. έργον ἐστί μοί τι. b) stå i gemenskap m., ha del i, κοινωνεϊν τινι. μετέχειν τινός, μέ-τεστί τινί τίνος. 9) ss. relät., d. v. s. ersättande ett förutgånget speciellare v.: ποιεϊν. δράν. Oftast m. upprepning af verbet, t. ex. fråga dem; eller, jag vill g. det i st. f. dig: ἐρώτησον αύ-τούς· μάλλον δ' ἐγώ τουτ' νπέρ σου ποιήσω.: ehuru det icke tillkommer Er att herrska, for-dren J likväl att g. det, ού προσήκον ὑμϊν ἀρ-χειν δμως ἀξιούτε τούτο δράν.: att kunna bevisa tacksamhet men icke g. det, δύνασθαι μέν χάριν ἀποδιδόναι, μὴ ἀποδιδόναι δέ. — "göra" vid uttrycken : "hd annat än", "ingenting annat än", öfversattes merändels icke i Grekiskan, utan d. förra vändningen återgifves m., τί ἄλλο ή 1. ἄλλο τι ή, d. sednare m., ουδέν ἀλλ* ή (ούδέν ἄλλο ή), t. ex. hd gör du annat än ljuger? ἄλλο τι ή ψεύδει; du gör ingenting annat än ljuger, ουδέν ἀλλ' ή ψεύδει (men är det = du ljuger alltid: διατελείς 1. ού παύει ψευδόμενος). — G. af (någonstädes), (ἀπο)τιθέναι. ιστάναι. ἀποκομίζειν. ἀποπέμπειν, ἀφιέ'ναι.: g. af m. ngt (slut på), (κατ)αναλίσκειν. προίεσθαι. ἐκχεϊν.: g. ngn af m. ngn 1. ngt, ἀπαλλάττειν τινὰ τίνος.: g. sig af m. ngt, ἀπαλλάττειν τι. ἀπαλλάττεσθαί τίνος, gm försäljning, se Sälja.: g. sig af m. ngn, ἀποπέμπειν, -σθαι. ἀφιέναι. gm att döda hm, ἐκπο-δών ποιεϊσθαι. ἀναιρείν. — g. ifrån sig, ἐξερ-γάζεσθαι. ἀποτελεϊν. τέλος ἐπιτιθέναι. τέλος ποιεϊσθαι. — g. med ngt, χρήσθαί τινι. ἐν χρεία είναι τίνος, δει μοί τίνος. —g. till, συμφέρειν. συμβάλλεσθαι. ὠφελεϊν.: g. sig till, προσποιεΐ-σθαι, σχηματίζεσθαι, σκήπτεσθαι m. inf. 1. ὡς m. part. Jfr Tillgjord. Se f. öfr. compp.

Göra, se Sysselssättning.

Görande o. låtande, (eg. τὸ ποιεϊν και ἐάν). πράξις, ή.: i allt sitt g. o. låtande, iv πάσαις πράξεσιν.

Gördel, ζώνη, ή, ζώνιον, τό, περίζωμα, τό (i allmht). μίτρα, ή (qvinnors). ζωστήρ, ήρος, ὁ o. ζώμα, τό (krigarnes breda). Jfr Bröstband.: påtaga g., ζώννυσθαι. περι-, ὑποζώννυσθαι.

Görlig, se Möjlig.

Göromål, πράξις, ἐργασία, ἀσχολία, η (ss. handling o. sak), πράγμα, έργον, ἀσχόλημα, τό (ss. sak).: trängande g., τὰ κατεπείγοντα.: de dagliga g., τὰ καθ' ἡμέραν εργα.: ha g., se Sysselsätta.: göra sig ett g. af ngt, έργον ποιεϊσθαι τι.: bedrifva ett g., πράττειν έργον, ἐπιτη-δεύειν πράγμα.: duglig i g., πρακτικός, 3.: utan g., ἀπράγμων, 2 (ish. offentliga).

Gös (fisk), πέρκη, η.

H.

Ha, βαβαί, βαβαιάξ. φευ. (De förre till uttryckande af förvåning, det sedn. äfv. af ovilja).

Hacka, σκαλίς, ίδος, ή. άμη, ή. μάκελλα, ή (bred, till bortskaffande af jord), σμινύη, η. δί-κελλα, ή (tvåuddig).

Hacka, σκάλλειν, σκάλε ύειν (jord m. hacka, o. d.). κολάπτειν (eg. m. näbben, picka).: = sönderhacka, κόπτειν. συγκόπτειν. συντέμνειν.: i uttalet, βατταρίζειν. ψελλίζειν, -σθαι.: h. tän-

derna, συγκροτειν τούς οδόντας.

Hackbräde, -kubb, ἐπίκοπον, ἐπικόπανον, τό. &ικόρμιον, τό. ίπίξηνον, τό.

Hackelse, κάρφος, τό. φορυτός, δ.

Hackmat, μυττωτόν, τό. ματτύα, ή. — λοκρασία, ή.

Hackspett, -spik, δρυοκολάπτης, δρνκολά-πτης, δενδροκολάπτης, ου, ό.

Haf, θάλαττα1 ή. πέλαγος, τό (öppna hafvet).Hafre — Hakformig.

πόντος, ο (äfv. om enskilda begränsade delar af verldshafvet, t. ex. πόντος Εὔξεινος, Ἰκάριος etc.).: i 1. vid h. befintlig, θαλάττιος, 3. Ενάλιος, 2. : vid h. belägen 1. boende, ἐπιθαλάττιος, ίπιθα-λαττιάιος, 3 o. 2. παραθαλάττιος, 3 o. 2. παράλιος, 2.: på hafvet, iv τρ θαλάττρ. χατά (τήν) θάλατ-ταν.: fara på h., πλεϊν τήν θάλατταν 1. Iπ* τρ θα-λάττρ 1. iv τώ πόντω 1. ini πόντω.: vara på h., θαλαττεύειν.: "lefva på, i h., ίνθαλαττεύειν. Jfr S j ö.

Hafre, βρόμος, o.

Hafs, -a, se Slarf, -va.

Hafsbad, 1) ss. ställe, θαλάττια ύδατα, τά. 2) ss. handling, το iv θαλάττρ λούσθαι.: tagah., λούσθαι iv θαλάττρ.

Hafsdjur, ζώον θαλάττιον 1. ίνθαλάττιον 1. πελάγιον, τό.

Hafs fi sk, θαλάττιος ιχθύς, ό.

Hafsfiske, ή iv θαλάττρ αλιεία.

Hafsfågel, se Sjöfågel.

Hafsfärgad, θαλαττοειάής, 2.

Hafsgräs, -grön, se Sjögräs, -grön.

H afs gud, θαλάττιος 1. ινάλιος θεός, o.

Hafsigel, ίχϊνος θαλάττιος 1. πελάγιος, ό.

Hafskant, -kust, παραλία, ή. παραθαλατ-τία, ή. παραθαλάττια, τά. τά παρά τήν θάλατ-ταν. τά κάτω (mots. τά άνω, inre landet). Jfr Hafsstrand.

H afs k ål, θαλαττοκράμβη, ή.

H af slö k, σκίλλα, ή. σχϊνος, ή.

Hafsmossa, βρύον, τό. μνίον, τό.

Hafsmåse, λάρος, ό.

H af sn ål, βελόνη, ή.

Hafssalt, άλς θαλάττιος, o.

Hafssnäcka, θαλάττιος χοχλίας, ὁ.

Hafsstilla, γαλήνη, ἡ. εὐάία, ἡ.

Hafsstrand, αιγιαλὸς, ὁ. ἀχτή, ἡ.

Hafs svin, ἀελφίς, ῗνος, oc.

Hafstrakt, se Hafskant.

Hafstång, se Tång.

Hafsvatten, θαλάττιον 1. ἁλμυρόν νάωρ, τὸ.

ti, c « N 1

αλμη, η.

Hafsvidunder, κῆτος, τὸ.

Hafsvik, χόλπος, ὁ.

Hafsvind, ἀνεμος, oc 1. πνεὺμα, τὸ από 1. &

Hafsväxt, #αλάτ«οι> φυτόν, τό.

Hafsyta, π ελατοί, τὸ.

Hafs ål, yoyy^off, o. μ,ύραινα, jf.

H af söm, ἀλἱάἱτοί 1. o.

Hafva, i allmht εχειν. — 1) i yttre, sinlig bet. a) hålla, εχειν.: h. i händerna, iv χερσίν 1. ἀιά χειρών εχειν.: här har du, εχε. ἀέχου. kTov. h. med, hos sig, εχειν 1. ἀγειν μεθ' εαυτού 1. ἀμφ* αυτόν, ετοιμον εχειν (ha i beredskap, t. ex. ὁπλα), φέρεσθαι (föra m. sig, t. ex. σῖτον). Se vidare Medföra. — h. på sig, εχειν. φέρειν. ἠμ-φιέσθαι (vara iklädd). — ha öfver sig (kappa o. d.), iγκεκαλὺφθαι. Iπ*-, περιβεβλήσθαι. ἡμφι-έσθαι. b) till betecknande af local-fhde, εχειν 1. gm είναι iv, ini, περί τινι 1. iv-, ἐπ-, περιεῖναι etc. efter rumfhdts olika beskaffenhet, t. ex. landet har många städer, πολλαι εῖσι πόλἰ^ iv τί} χώρα.: huset har många rum, ενεστι πολλά οικήματα iv τρ οικια.: de flesta husen hade torn, ini ταῖς πλεισταις οῖκiαις τύρσεις ἰπήσαν.: platsen hade en mur (omkring sig), τεἰχος περιήν τώ χωρια).: ha ngt till höger, venster, iv ὑεξια, iv

αριστερά εχειν τι 1. ε'στι τἰ τινι. — h. öfver sig, (ὑπ)εῖναι υπό τινι. ε ο τ ι τι ὑπέρ τίνος, fig., νπο-τετάχθαι τινι. είναι ἐπί τινι. — ha under sig, είναι ὑπέρ τίνος, ε'στι τι ὑπό τινι. fig., ὑπήκοον εχειν τινά προεατάναι τινός, εφεστηκέναι τινι. — h. för sig α) eg., εστι 1. κεῖται τι εμπροσθέν τίνος 1. παρά τινι. πρό-, παράκειταί τί τινι. b) fig » «fra* ἀμφἰΐ.περί τι. είναι πρός τινι.

πράττειν τι. — 2) äga, besitta i egentligare 1. oegentligare bet. a) yttre egendom, εχειν. κεκτή-σθαι. εστι, ὑπάρχει μοι. χρῆσθαἰ (m. bibegr. af brukande).: h. till man, hustru, εχειν ἀνόρα, γυναικα.: h. till vän, bundsförvandt, εχειν φίλον, σύμμαχον. χρήσθαἰ φίλω, συμμάχω.: h. ngt (ss. vinst 1. skada) af ngt, ἀπολαὑειν τί τίνος, περι-γίγνεται 1. περίεστί μοί τι εκ τίνος.: vilja h. ngt, Ϊπιθυμεῖν, ιφίεσθαἰ τίνος, ἀπαιτεῖν, ἀξιοὑν ἀπο-λαμβάνειν τι (återfordra). — h. öfver, λοιπόν εχειν. λοιπόν ϊστι 1. περίεστί μοί τι. b) egenskaper, εχειν. πάρ-, πρός-, ενεστί μοί τι. χρήσθαἰ τινι. Ofta m. adj. t. ex. han hade stor tapperhet, ἀνάρειότατος ἠν. c) yttre 1. inre tillstånd, εχειν. ἀγειν (ett fortfarande, t. ex. ἡσυχίαν, σχο-λήν). χρήσθαἰ (t. ex. εὐτυχία, συμφορά). Ofta gm ett af det ifrågav. subst, härledt v. t. ex. ha lycka, olycka, εὐτυχεῖν. ἀτυχεῖν.: h. brist, ἀπορεῖν*: h. glädje, begärelse, χαίρειν, &ιθυμεῖν etc., se subst, d) h. att (= vara förpligtad att), gm adj. verb. 1. gm χρή, ἀεῖ m. acc. o. inf. 1. gm ιστί m. gen. 1. neutr. af pron. poss. 3) ss. hjelp-v., stundom εχειν, vanl. utan motsvarande särskildt ord i Gr., se Gram. 4) i vissa talesätt: det har ingen fara, ουδεἰς κίνδυνος, ἀμέλει.: det har ingen brådska, οὐ div <Τεϊ σπουάής.: du har det bra, καλώς πράττεις.: hur har det sig, πώς εχει.: det har sig svårt, icke lätt, χαλεπόν, ου ράΜν ιοτιν. — H. af, bort, fram, in, ned, upp, under, ut, sökas under de gm smnhanget angifna liktydiga vv., i allmht compp. af Föra. — hafvande, ἐγκυος o. iγκύμων, 2 (äfv. fig., m. gen.), εμπλεως, πλήρης, 2 (τινός, bl. fig.).: vara h., κυεῖν. κυοφορεῖν. iv γαστρἰ

φέρειν 1. εχειν.: bli h., κυίσκεσθαι. ιγκύμονα γίγνεσθαι, iv γαστρί λαβειν.: göra h., ϊγκύμονα ποιεϊν. κυΐσκειν. πληρούν.: gå h. m. en tanke, κυεϊν τι iv τρ "ψυχρ.: staten går h. m. en olycka, όυστοκει ή πόλις.

Hafveri, βλάβη, ή. ικβολή, ή (varors utkastning).

Hagel, χάλαζα, ή.: m. h. nedslå, krossa, χαλαζοκοπεϊν.: skada gm h., χαλαζοκοπία, ή.

Hagelartad, χαλαζώάης, 2.

Hagelskur, χάλαζα, ή.

Hagla, χαλαζάν. χάλαζα γίγνεται.

Haj, καρχαρίας, ου, ό. κήτος, τό (stort hafsdjur i allmht).

Haka, γένειον, τό.

Haka, en klädning o. d., ίμπερονάν. ίμπορ-πάν.: h. sig fast, άπτεσθαι, άνθάπτεσθαι, εχε-σθαι. — h. i, på, vid, άγκιστρεύειν. όγκον ϊμ-βάλλοντα ιξάπτειν 1. προσόεϊν.: ett skepp m. än-terhake, χεϊρα ιμβάλλειν νηi.: h. af, från, (toV όγκον Εξαιρούντα) λύειν, άπολύειν. — h. emot, (fig.), Ιπ-, κατέχεσθαι.

Hake, άγκιστρον, τό. όγκος, ό. λύκος, ό. δνυξ, χος, ό. χειρ, ρός, ή (änterhake).: försedd m. h., άρκιστρωτός, 3.

Hakformig, άγκιστροειάής, 2. γρυπός, 3.160

Qal — Hals st ar rig.

Hal, 1) eg., γλίσχρος, 3. ολισ&ηρός, 3. 2) fig., δολερός, 3. άπατος, 2.: hala ord, &ωπεύ-ματα, άρεσκεύματα, τά.

Hala, ελκειν. χαλάν (släppa efter).: h. ut pa tiden, άιατρίβειν. άναβάλλεσ&αι. μέλλειν.

Half, ήμισυς, εια, υ. ήμίτομος, 2 (gm skärning). ήμιάεής, 2 (hraf hälften fattas, är förtärd).: halfva vägen, ή ημίσεια 1. τό ήμισυ τής όάου.: halft om halft, σχεδόν τι. Ofta gm smnsättning m. ήμι-ι t· ex· en h. aln lång, bred etc., ή-μιπηχυαϊος, 3 (τό μήκος, ενρος etc.).: en h. fot, ήμιπόάιον, τό.: en h. obol, drachma, mina, talent, stadium, ήμιωβόλιον, ήμιάραχμον, ήμι-μναϊον, ήμιτάλαντον, ήμιστάάιον, τό.: en h. obol i värde, ήμιωβολιαϊος, 3.: ett h. stadium i längd, ήμισταάιαϊος, 3. Stundom (i fig. bem.) gm smnsättning m. υπό, t. ex. halft blind, döf, ύπότυ-ψλος, υπόκωφος, 2. — h. annan, ήμιόλιος, 3.: h. tredje talent, άύο τάλαντα καί ήμισυ 1. πέντε ήμιτάλαντα.: h. fjerde dareikos, τρεις άαρεικοί καί ήμισυς (1. -υ) 1. επτά ήμιάαρεικοί.

Halfbarbarisk, μιξοβάρβαρος,ήμιβάρβαρος,2.

Halfbildad, ήμιπαιάευτος, 2.

H alf blind, νπότ υφλος, 2.

Halfbroder, όμοπάτριος 1. όμομήτριος άΰελ-φός, ό.

Half bränd, ήμίφλεκτος, ήμίκαυ τος, ήμιπυ-ρωτος, 2.

Halfcirkel, ήμικύκλιον, τό. -formig, ήμι-κυκλιώάης, 2.

Ha lf chor, ήμιχόριον, τό.

Halfdager, -dunkel, κνέφας, ους, τό. λυκαυγές, τό. λυκόφως, τος, τό.

Halfdrucken, ήμιόεής, 2.: = halfrusig, sed.

Halfdöd, ήμι&νής, ήτος, ό, ή. ήμι&ανής, 2.

H al ff ull, ή μίμεστός, 2. ήμιπλήρης, ήμιπλή-ρωτος, 2. ήμιάεής, 2.: =c halfrusig, se d.

Halffärdig, ήμίεργος, -tf?, 2. ημιτελής, ήμι-τέλεστος, 2.

Halfgalen, ήμιμανής, 2.

H alfgud, ήμi&εος, ό. ήρως, ωος, ό.

Halfgudinna, ἡμιθ-έαινα, ἡ. ηρωίνη, ἡ.

Halfhet, τὸ Ελλιπές, Ενάεές (ofullständighet). ὀκνος, ὁ, τὸ οκνηρὸ ν (försagdhet). ψυχρότης, ἡ (likgiltighet).

Halfklot, ἡμισφαίριον, τό.

Halfklädd, ἡμίγυμνος, 2. γυμνός, 3.

H alf kokt, ἡμίεφ&ος, ἡμίπεπτ ος, 2.

Hal flärd, ἡμιπαιάευτος, 2. ἡμιμα&ής, 2.

H alf man, ἡμιανάρος, ὁ.

Halfmenniska, ἡμιάν&ρωπος, μιξάν&ρω-πος, ὁ.

H al imogen, ἡμίπεπτος, 2.

Halfmåne, ὁιχότομος 1. μηνοειάής σελήνη, ἡ.

Halfmånformig, μηνοειὑής, 2.

Halfnaken, ἡμίγυμνος, 2.

Halfpart, se Hälft.

Halfrund, ἡμιστρόγγυλος, 2.

Halfrusig, ἡμιμε&ής, ἡ μι μέθυσος, 2. υπο-πεπωκώς, υία, ός.

Halfstekt, ἡμίοπτος, 2.

Halfstöfvel, κό&ορνος, ὁ. Εν&ρομίς, ἡ.

Halfsyskon, ὁμοπάτριοι 1. ὁμομήτριοι, οι, αϊ.

Halfsyster, ὁμοπάτριος 1. ὁμομητριός ἀάελ-φή, ἡ.

Halftimme, ἡμιώριον, τό.

Halftvättad, ἡμίλουτος, 2.

Halfupphöjd, πρόστυπος, 2.: arbeta i h. arbete, προστυποὺν.

Halfva, se Hälft.

Half ve ra, ὁίχα διαιρεῖν. ἀιχοτομεῖν. ἡμισεύειν.

Halfvering, ἀιχοτομία, ἀιχοτόμησις, ἡ.

H al fv ers, ἡμιστίχιον, τό.

Halfvild, ἀγρίω Εοικώς 1. παραπλήσιος, 3.

Halfvokal, ἡμίφωνον, τό.

Ha lf vuxen, ἡμιφυής, 2.

Halfvägs, se under Half.

Halfår, εξάμηνος 1. εκ μηνός χρόνος, ὁ. μήνες εξ, οι.: s. sker hrt h., ἀι' έκτου μηνός γιγνόμενον.

H al får ig, εξάμηνος 1. εκμηνος, 2. μνών εξ.

Halfö, χερσόνησος, χερρόνησος, ἡ.: bilda en h., χερρονησίζειν 1. -ιάζειν.: invånare på en h., χερρονησίτης 1. -ιώτης, ὁ.: lik en h., χερρονη-σιοειάής, -ώάης, 2.

Halföppen, ὑπανεωγμένος, 3.

Halhet, 1) eg., γλισχρότης, ἡ. τὸ ὀλισ&ηρόν. 2) fig., τὸ ἀολερόν. ἀπιστία, ἡ.

Halka, όλισ&άνειν. σφάλλεσ&αι.

Halka, subst., gm ολισθηρός, 3.

Halkning, όλίσ$ησις, ή. όλίσ&ημα, τό.

Hallon, '/cfaiov βάτον, τό.

Hallonbuske, βάτος'Idaia, ή.

Halm, καλάμη, ή. κάλαμος, ό. àνd-έριξ, ικος, ό. àνd-έρικος, ό.: torr h., κάρφος, τό.: af h., καλάμινος, 3.

Halmbädd, στιβάς, άάος, η. στιβά&ιον, τό.

Halmgul, κιρρός, 3.

Halmkrans, καλάμων στέφανος, ό.

Halmmatta, φορμός, ό.

Halmstrå, καλάμη, ή. κάλαμος, ό.

Halmtak, στέγη (Εκ) καλάμων πεποιημένη, ή.

Hals, 1) på lefvande varelser, τράχηλος, ό. όέρη, ή. αυχήν, ένος, ό (eg. baksidan), φάρνγξ, υγγος, ή, λάρυγξ, υγγος, ό, λαιμός ό (eg. det inre af halsen, svalg, strupe).: bryta halsen af sig, Εκτραχηλίζεσβ-αι.: skära af halsen, άποάει-ροτομεϊν. τραχηλοκοπεϊν.: skrika m. full h., λα-ρυγγίζειν.: skratta m. full h., se Gapskratta.: ligga, hänga ngn på halsen, μηάέποτε άπολείπε-σθ·αί τίνος. Ενοχλεϊν τινι.: skaffa sig ngt på halsen, Επάγεσ&αί τι.: skaffa ngn ngt på halsen, Επάγειν, Επιφέρειν τινί τι.: h. öfver hufvud, se Hufvudstupa.: vi äro om en h., (άπ)ολώλαμεν. 2) på ett kärl, τράχηλος, ό. στόμα, τό.

Halsband, cΤέραιον, περιάέραιον, τό, ύποάε-ρις, ίϋος, ή. όρμός, ό. κϊωός, ό (f. hundar). στρεπτός, ό (m. vridna länkar).

Halsbrytande, Επικίνδυνος, 2. Επισφαλής, 2. δεινότατος, 3.

Halsbränna, -fluss, συνάγχη, κυνάγχη, παρασυνάγχη, ή.

Halsgrop, σφαγή, ή.

Halshugga, άποτέμνειν 1. άφαιρεϊν τήν κεφαλήν τίνος, καρατομεϊν. άποάειροτομεϊν. τραχη-λοπειν.: halshuggas, άποτέμνεσβ·αι τήν κεφαλήν.

Halshuggning, καρατομια 1. -ησις, ή. άπο-τομή 1. άποκοπή τής κεφαλής, ή. Vanl. gm νυ.

Halsjern, κλφός, ό. τραχηλοκάκη, ή. κυφων, ωνος, ό.

Halskedja, se Halsband.

Halskota, σφόνάυλος, ό.

Halsstarrig, άπειστος, άμετάπειστος, άύσπει-στος, 2. άάιάτρεπτος, 2. Ισχυρογνώμων, 2. σκλη-ραύχην1 ενος, ό, ή. αύ&άάης, 2.Halsstarrighet — Handelsdomstol.

161

Halsstarrighet, τό τής ψνχής άμετάπει-στον. Μιατρεχρία, ή. ϊσχυρογνωμοσύνη, ή. αύθά-ΰεια, ή.

H als t er, Εσχάρα, ή. dem., Εσχαρίς, ίάος, ή. Εσχάριον, τό.: stekt på h., Εσχαρίτης, ον, ό. Ε-σχαρόπεπτος, 2.

Halt, 1) se Beståndsdel. 2) värde, αξία, ή. τιμή, ή. τίμημα, τό. άνναμις, εως, ή.

Halt, άνάπανλα, ή.: låta en här göra h., ι-στάναι, Εφιστάναι, ύφιστάναι, καταχωρίζειν στρα-τόν.: görah., ΐστασθαι. Εφιϋτασθαι. παύεσθαι πο-ρενόμενον. Επίστασιν ποιεϊσθαί. τίθεσθαι τά όπλα (bl. om en här).: halt! m. invp. af nämnde vv.

0. Επίσχες. επίσχου.

Halt, χωλός, 3. σκάζων, ουσα, ον.

Halta, σκάζειν. χωλεύειν I. χωλαίνειν.

Haltande, χωλεία, χωλότης, ή.

H altlös, κενός, 3. ονΰενός άξιος, 3. άχρεϊος, 2.

Haltlöshet, τό κενόν, τό άχρεϊον.

Hammare, σφύρα, ή.

Hammarhaj, σφύραινα, ή. ζνγαινα, ή.

Hammar slagg, στόμωμα, τό. λεπίς, ίάος, ή.

Hamn, λιμήν, ένος, ό. όρμος, ό, επίνειον, τό (ankarplats).: utan h., αλί μένος, 2.: med god h., εύλίμενος, 2.: föra ett skepp i h., κατάγειν

1. ορμίζειν ναύν.: inlöpa i h., κατάγεσθαι. όρμί-ζεσθαι. καταίρειν.: ligga i h., όρμεϊν. Εφορμεϊν.: utlöpa ur h., ανάγεσθαι. άπαίρειν.

Hamna, se Föreg.

Hamnfogde, λιμενοφνλαξ, κος, ό.

Hamn pen ni η gar, ελλιμένιον, τό.: uppbära h., ελλιμενίζειν.: en s. uppbär dem, Ελλιμενι-στής, ον, ό.

Hampa, κάνναβις, εως, ή.: af h., καννά-βινος, 3.

Hampfrö, καννάβινον 1. τό άπό τής καννά-βεως σπέρμα, τό.

H a m ρ o 1 j a, καννάβινον έλαιον, τό.

Hampspöke, Εκφ>όβητρον, τό. — μορμολυ-κelov, τό.

Hamra, κόπτειν 1. κροτεϊν τjj σφύρα, σφύρο-κοπεϊν. σφυρηλατεϊν.— hamrad, σφυρήλατος, 2.

Hamster, μνοξός 1. μνωξός, ό.

Han, Hon, Det, i cas. obl. m. αυτός, ή, ό. ss. subjj. öfversättas de bl. vid starkt eftertryck m. ούτος, εκείνος, o cJé (i början af satsen, då ett annat subj. införes). Se Gram.

Hand, χειρ, ρός, ή. παλάμη, ή (flata handen).: djupa handen, ή κοίλη χειρ 1. τό κοίλον τής χειρός.: högra h., άεξιά, ή.: venstra h., ά-ριστερά, ή. : på höger, venster h., Εν όεξια, εν αριστερά. Εκ άεξιάς, εξ αριστεράς.: m. egen h., αντόχειρ, ό, ή. αύτονργός, 2. jfr E g en hän di g.: m. händer gjord, χειροποίητος, 2.: s. lefver af sina händers arbete, άποχειροβίωτος, 2.: förrätta ngt m. händerna, παλαμάσθαι τι ταϊς χερσίν. ·. upplyfta händerna, αϊρειν, άνατείνειν, άνίσχειν τάς χεϊρας.: gifva, räcka, bjuda ngn handen, di-όόναι, Εμβάλλειν, όρέγειν, προτείνειν τινί τήν χεϊρα. άεξιούσθαί τινα (ish. till välkomnande). ύπηρετεϊν τινι (understödja ngn).: räcka hrandra händerna (att bilda kedja), σννάπτειν τάς χεϊρας.: knäppa händerna, σνμπλέκειν τω χεϊρε.: taga sin h. fr. ngn, προάιάόναι, προϊεσθαί τινα.: lemna i ngns händer, εις χεϊρας didovai 1. εμβάλλειν τινί τι. Εγχειρίζειν τινί τι. Επιτρέπειν τινί τι. παραΜόναι, προάιάόναι (förrädiskt) τινί τι.: haf-

va i sin h., διά χειρός, Ιν χειρί 1. Εν χερσίν έχειν τι. άιαχειρίζειν, μεταχειρίζεσθαι (eg. o. oeg.). Εν\. Επ* Εμοί Εστί τι, κύριον εϊναί τίνος (bl. oeg.).: falla, komma i händerna på ngn, άπανταν, συν-, Επιτνγχάνειν, περιπίπτειν τινί. Εντνγχάνειν τινί. εις χεϊρας Ελθεϊν τινι. ύποχείριον γίγνεσθαι τινι (i ngns våld).: lägga h. vid ngt, Επιχειρεϊν τινι. άπτεσθαι, Εφάπτεσθαί τίνος.: gemensamt m. andra, σννεφάπτεσθαι, σανεπιλαμβάνεσθαι.: bära händer på ngn, Επιβάλλειν τάς χεϊράς τινι. χείρας επιφέρειν 1. εφιέναι τινι.: fatta ngn vid handen , λαβείν τινα τής χειρός.: föra ngn vid handen, χειραγωγεϊν τινα. τής χειρός άγειν τινά.: hafva om händer, μεταχειρίζειν, -σθαι. μετά χείρας έχειν. έχειν άμφ>ί τι.: ha sin h. m. i ngt, μετέχειν τινός.: hafva under sina händer 1. om h-, εφεατάναι τινί 1. Επι

τίνος, είναι Επί τίνος, προε-στάναι τινός, προ-, Επιστατεϊν τίνος. Jfr H and-ha fva.: ngt går gm min h., πράττεται τι di* Εμού. gm annan h., di3 ετέρου.: ge vid handen, νποβάλλειν. νποτίθεσθαι : arbeta ngn i händerna, σνμπράττειν τινί, ύπηρετεϊν τινι.: gå till handa, ύπηρετεϊν. νπουργεϊν. σννεργόν είναι.: vara till hands, πρόχειρον 1. νπόγυιον είναι, εύτρεπή είναι. παρεϊναι. νπάρχειν.: släppa ur händerna, ά-φιέναι.: gå ngn ur händerna, dia-, Εκφεύγειν τινά. οϊχεσθαι.: ha fria händer, κύριον είναι, εξου-σίαν έχειν.: lemna ngn fria händer vid ngt, εξον-σίαν didovai τινί ποιεϊν τι. Επιτρέπειν τινί τι.: bära på sina händer, εν άγκάλαις 1. επί κεφαλής περιφέρειν.: på egen h., idia. idia γνώμ$.: göra ngt på egen h., Εφ' 1. di' εαυτού πράττειν τι. Μιοπραγεϊν.: i andra, tredje h., dεντερος, τρίτος.: vara för h., se Tillstunda.: på tvåmanna h., μόνοι. Εφ' εαντών.: på tre-, fyramanna h., τρεϊς, τέτταρες υντες.: efter h., se Småningom.

Handarbetare, χειροτέχνης, ον, ό. χειρονρ-γός3 ό. χειρώναξ, κτος, ό. εργάτης, ου, ό.

Handarbete, χειρούργημα, τό (ss. sak), χει-ρονγία, χειρωναξία, ή (ss. handling).: s. lefver af h., χειρόβιος, άποχειροβίωτος, 2.

Handboja, χειροπέdη, η. χειρόdεσμος, ό.

Handbok, Εγχειριdιον, τό.

Handbref, \αντόγραφ·ος) Επιστολή, ή.

Handduk, χειρόμακτρον, εκμαγεϊον, τό.

Handel, Εμπορία, ή (ish. grosshandel), καπηλεια, ή (minuthandel), χρηματισμός, ό (för-värfsverksamhet i allmht) Επιμιξία, ή (handelsförbindelse).: h. o. vandel, χρεία, ή. κοινωνήμα-τ«, τά.: drifva h., Εμπορεύεσθαι. καπηλεύειν. Jfr Följ.

Handelsaffär, συμβόλαιον, τό. χρηματισμός, ό. πραγματεία, ή. Εμπορική εργασία, ή.: drifva, göra h., πραγματεύεσθαι. Εμπολάν. Εμπορεύεσθαι. : resa i h., κατ' Εμπορίαν πορεύεσθαι 1. άποdημεϊν.: stå i h. m. ngn, γίγνεται μοι συμβόλαια πρός τινα. συμβόλαια συμβάλλειν τινί 1. πρός τινα.

Handelsangelägenheter, τά περί τήν Εμπορίαν.

Handelsartikel, Εμπολή, ή. εμπορία, ή. Εμπόρευμα, τό. ώνιον, τό.

Handelsbod, πωλητήριον, τό. καπηλεϊον, τό.

Handelsbolag, Εμπορική κοινωνία, ή.

Handelsdomstol, οι περί τών συμβολαίων dικασταi. i Athen, vav^d'^ai, οι.: rättegång vid h., Εμπορική dικη, ή.

21162 Handelsfartyg -

Handelsfartyg, Εμπορική 1. Εμπορευτική ναύς ή. στρογγύλον 1. φορτηγικόν πλοϊον, τό. φορτηγός 1. φορταγωγός ναυς.

Handelsförbindelse, -gemenskap, Επιμιξία, ή. συμβόλαια, τά.: stå i h. m. ngn, Επιμιξία χρήσθαι π()ός τινα. Επιμιγνύναι, -σθαι τινι ΐ/ πρός τινα. έστι μ οι συμβόλαια πρός τινα.

Handelsfördrag, συνθήκαι αι περι Επιμιξίας. σύμβολα, τά (i afs. på rättskipning i handelsmål).: hafva h. m. ngn, άπο συμβόλων κοι-νωνεϊν τινι.

Handelskompani, Εμπορική κοινωνία, ή.

Handelslag, Εμπορικός νόμος, ό. νόμος ό περί τών συμβολαίων 1. τής Εμπορίας.

Handelsman, πραγματευτής, ού, ό. εμπο-ρος, ό (grosshandlare), κάπηλος, ο (minutliand-lare).

Handelsplats, -stad, Εμπόριον, τό.

Handelspolis, άγορανόμοι, οι (f. minuthandeln). Επιμεληταί του Εμπορίου, οι (f. grosshandeln).

Handelstånd, οι έμποροι και κάπηλοι. οι ά-γοραϊοι. τό άγοραϊον.

Handelsvara, se Handelsartikel.

Handfallen, ἄπορος, 2. ἀμήχανος, 2. Εκπλαγεiς. εϊσα, ἑν.

Handfast, ρωμαλέος, 3. Ερρωμένος, 3. καρτεράς, 3.

Handfat, se Tvättfat.

Handfästning, δεξιά, ἡ. πίστις, ἡ.

Handgemäng, ἡ Εκ χειρός μάχη. χειραψiα, η. συμπλοκή, ἡ. ἡ τής πυγμiβ 1. συστάδην χειρονομiα. Ofta bl. χεiρες, αι.: det kommer till h., ἄχρι χειρών προχωρεi τό πράγμα, ὁ ἀγων 1. ἡ μαχη γiγνεται Εν χερσiν.: omkomma ih., Εν χειρών νόμω ἀπόλλνσθαι.: komma i h. m. ngn, εiς χεiρας 1. ομόσε Iέναι, συνιέναι, χωρεϊν, γiγνεσθαι τινι. Εν χερσi γiγνεσθαι τινι. συνάπτειν χεiρας 1. μάχην τινi. Εκ χειρός μάχεσθαι 1. τήν μάχην ποιεϊσθαι. συμμιγνύναι, προσμιγνύναι, συμπλέκεσθαi τινι.

Handgrepp, λαβή, ἡ. πάλαισμα, το', τέ-

wn, n-

Handgriplig, Επιπόλαιος, 2. Εναργής, 2. σαφής, 2. πρό-, κατάδηλος, 2.

Handhafva, διά χειρός εχειν. διαχειρiζειν. μεταχειρiζειν, -σθαι. διοικεiν.

Handhafvande, διαχεiρισις, μεταχεiρισις, ἡ. διαχειρισμός, ὁ. διοiκησις, ἡ.

Handhäst, σειραφόρος, παράσειρος (ἵππος), ο.

Handkammare, ταμιεϊον, τό.

Handklappning, κρότος, ὁ. κρότημα, τό. Ofta gm κροτεϊν, συγκροτεϊν τώ χεϊρε.

Handklofve, sa Handboja.

Handkorg, κάλαθος, ο. Jfr Korg.

Handkraft, ἡ τών χειρών ρώμη.: gm h., διά χειρών.

Handkyss, τό τήν δεξιάν κύσαι 1. φιλεiν.

Handla, 1) drifva handel, Εμπορεύεσθαι (i stort), καπηλεύειν (i smått), πραγματεύεσθαι, χρη-ματiζεσθαι (i allmht göra affärer), εμπολάν (köpa o. sälja).: h. m. ngt, πωλεϊν, ἀπεμπολάν, πι-πράσκειν τι. 2) vara verksam (m. afs. på verksamhetens beskaffenhet), πράττειν. — ποιεϊν. Ερ-γάζεσθαι.: h. väl mot ngn, καλώς ποιεϊν τινα. καλώς προσφέρεσθαi τινι.: h. orätt mot ngn, ἀδικεϊν τινα. ἀδικiα χρήσθαι περi τινα.: h. öppet, ärligt, ἀπλοϊζεσθαι.: h. menniskovänligt, φιλαν-

- Handterlig.

θρωπεύεσθαι. φιλανθρωπiα χρήσθαι.: h. oöfver-lagdt, ἀγνωμονεϊν.: h. oförståndigt, ἀφροσύνρ χρήσθαι.: h. gudlöst, ἀσεβεϊν.: h. dåligt, nedrigt, κακουργεϊν, κακοτεχνεϊν.: h. mot lagarna, παρα-νομειν. ποιεϊν παρά τούς νόμους. 3) h. om, εiναι περi τι\. περi τiνος. Jfr Afhandla, Röra.

Handlag, εξις, φύσις (naturligt), ἡ τής χειρός.: godt h.,, δεξιότης, ἡ. τέχνη, ἡ.: dåligt h., σκαιότης, ἀτεχνiα, ἡ.: naturligt dåligt, godt h., ευφυiα, κακοφυiα, ἡ.: ha sdnt, ευ, κακώς πε-φ>υκέναι (τάς χεiρας) πρός τι.

Handlande, se Handelsman.

Handled, καρπός, ὁ.

Handleda, ἡγεϊσθαι, ὑφηγεϊσθαι, προκαθη-γεϊσθαi τινi τiνος 1. πρός τι. προάγειν τινά πρός

1. Επi τι. παιδαγωγεϊν τινα. παιδενειν, διδάσκειν τινά.

Handledare, παιδαγωγός, παιδευτής, διδάσκαλος, ὁ.

Handledning, εις-, ὑφήγησις, ἡ. παιδαγωγία, ἡ. διδασκαλία, ἡ.

Handling, ἐργον, τό. πράγμα, τό. πράξις, ἡ. δράμα, τό (ish. i skådespel).: utföra en h., Εργάζεσθαι ἐργον.: fullborda, ἀποτελεϊν 1. ἀπο-δεϊξαι ἐργον 1. πράγμα.: en klok, förnuftig h., σωφρόνημα, τό.: en ädel h., ἐργον καλόν, b) akt, skrift, γράμματα, τά. συγγραφή, ἡ.

Handlingssätt, τρόπος, ὁ. αἴρεσις, ἡ.

Handlofve, καρπός, ὁ. χειρ, ρός, ἡ.

Handlägga, προχειρίζεσθαί τι. Επιχειρεϊν τινι. ἅπτεσθαί τίνος.

H a η d 1 ö s t, ἀφυλάκτως. ἀμελώς.

Handpenning, 1) handkassa (i pl.), τό εις τά καθ' ἡμέραν ἀργύριον. 2) s. lemnas vid köp, värfning, ἀρραβών, ώνος, ὁ. προτίμιον, τό. συμ-βολον, τό. Επίχειρον, τό. πρόδοσις, ἡ.

Handqvarn, χειρομύλη, ἡ.

Handräckning, υπηρεσία, ἡ. υπουργία, ἡ. συνεργία, ἡ. βοήθεια, ἡ. ὑπηρέτημα, ὑποὑργη-μα, τό.: lemna h., ὑπηρετεϊν. ὑπουργεϊν. συνερ-γεϊν. βοηθεϊν.

Handsbredd, παλαιστή, ἡaf en h., πα-λαιστιαϊος, 3.

Handske, χειρίς, ίδος, ἡ. δακτυλήθρα, ἡ.

Handskrift, 1) manuskript, χειρόγραφον, τό. ἀντίγραφον, τό. γράμμα, σύγγραμμα, τό.: original-h., αὐτόγραφον, τό. 2) se Handstil.

Handskrifven, γεγραμμένος, 3. ἐγγραφος,

2. αυτόγραφος, 2 (egenhändig).

Handslag, χειρός Εμβολή, ἡ. Oftast bl. δεξιά, ἡ.: gifva h., δεξιάν δοὑναι 1. Εμβαλεϊν.: låta gifva sig h.,· δεξιάν λαβεϊν.: gifva hrandra h., δεξιάς δοὑναι και λαβεϊν.

Handspruta, χειροσίφωνον, τό.

Handstil, χειρ, ρός, ἡ. γραφή, ἡ.

Handtag, 1) ställe der man fattar ngt, λα-βή, χειρολαβίς, ίδος, r].: på kärl, ους, ώτός, τό.: på sköld, πόρπαξ, ακος, ο. ὀχάνη, ἡ 1. ὀχανον, τό.: på svärd, åror, m. m., κώπη, ἡ. 2) se Handräckning.

Handtera, se Behandla.

Handtering, 1) se Behandling. 2) näringsyrke, Εργασία, ἡ. δημιουργία, ἡ. πραγματεια, ἡ.: drifva en h., δημιουργεϊν. πραγματεὑεσθαι.

Handterlig, οιος μεταχειρίζεσθαι etc. (se Be-handla).: lätt h., εὐμεταχείριστος, 2 (mots. δυς-μεταχειριΰτος, 2).

Handtlangare, -erska, υπηρέτης, ov, o. ὑπηρέτις, ιδος, tf. υπουργός, o.: vara h., υπηρί-Téw/. υπουργείν.

Handtlangning, se Handräckning. Handtryckning, <Jé|ÄΕμβολή, ἡ. δεξίωσις, ἡ.

Handtverk, χειροτεχνία, ἡ. χειρωναξία, i (sällan i pros.). rf/^, i (såvidt det fordrar konstfärdighet). δημιουργία, tf (ss. yrke i stat), %/cr-tfw, tf (hvarje slags arbete).: lågt h., βάναυσος τέχνη. βαναυσουργία, drifva ett sdnt, βαναυ-σουργεϊν.: stillasittande h., ζε;^ Επιδίφριος.: s. drifver ett sdnt, Επιδίφριος 1. πο$\: drifva ett h., ^ρ^/ά&σί*»*, (Επ)ασκεϊν, Επι-τηδεὑειν τέχνην. Εργασίαν εχειν.: göra ett h. af ngt, ἐργον ποιεϊσ&αί τι. Επί τέχνϊ] Εργάζεσ&αί τι.: gripa ngn i handtverket, ἀντίτεχνον εϊναί τίνος, τέχνην ἀλλοτρίαν Επιτηδεὑειν.

Handtverkare, χειροτέχνης, ου, ὁ. χειρώ-ναξ, ακτος, ο. τεχνίτης, ον, ο. δημιουργός, ὁ.: i föraktlig bet., βάναυσος

[τεχνίτης), ὁ.

Handtverks folk, δημιουργοί, οι.

Handtverksmässig, χειροτεχνικός, 3. dtf-μιουργικός, 3. βαναυσικός, 3. βάναυσος, 2.

Handvatten, χέρνιψ, ιβος, tf.

Handvändning, se Ögonblick.

Hane, ἄρρην, ενος.: af hönsslägtet, se Tupp.

H an el, λωτός, ο.

Hanka, ἀνελίττειν. ἀνέλκειν.

Hankön, τὸ ἄρρεν, ἀρρενικόν (gram.), m. 1. utan γένος.

Hanrej, κερασγόρος, ο.: göra ngn till h., κέρατα ποιεϊν τινι.

Hardt nära, se Nära.

Hare, λαγώς, ώ, ὁ. δασύπους, ποδος, ὁ.: hörande till h., λαγώος, 3. δασυπόδειος, 2.

Harem, 1) ss. ställe, γυναικών, ώνος, ὁ. γυ-ναικονϊτις, ιδος, ἡ. γυναικεϊον, τό. 2) qvinnorna derstädes, αϊ γυναίκες και παλλακίδες.

Harf, βωλοκόπον όργανον, τό.

Harf o t, λαγωος πους, ὁ.

Harf va, βωλοκοπεϊν.

H ar jagt, ἡ τών λαγών S-ήρα.: gå på h., Εξιέναι λαγώς d-ηρεύσοντα.

H ar k a, ἀγρεϊφνα, tf. αρπάγη, tf. κηπουρικαὶ κτένες, al.

H ar ka, σαίρειν (ἁρπάγ$ etc.), σκαλεύειν.

Harkla, χρέμπτεσβ-αι. ἀποχρέμπτεσβ-αι.

H ark lin g, χρέμψις, tf.

Harlekin, γελωτοποιός, ὁ.

Harm, ἀγανάκτησις, ἡ. οργή, tf. λίπη, tf.; af h., ύπ* οργής, ἀγανακτήσας. ἀχ&εσ&είς.

Harmas, ἀγανακτεϊν. ὀργίζεσ&αι. λυπεισ&αι. ἀχ&εσ&αι. ἀσχάλλειν. δυσχεραίνειν. βαρέως 1. χα-λεπώς φέρειν.

H arm li g, ἀγανακτη τός, 3. λυπηρός, 3. ἀ-χ&εινός, 3. ἀνιαρός, 3.

Harmoni, ἁρμονία, συμφωνία, tf (i toner). εὐρυ&μία, tf (eg. om rythmiskt välljud). Εμμέ-λεια, tf (i toner o. tal), εὐαρμοστία, tf (delarnes öfverensstämmelse sinsemellan och m. det hela).: h. i sinnelag, ομόνοια, tf. ὁμογνωμοσύνη, tf.

Harmoniera, συμφωνεϊν. ἁρμόττειν, συναρ-μόττειν, σύμμετρον εἶναι. ὁμονοεϊν. ὁμογνωμο-νεϊν.: icke h., ἀφαρμόττειν.

Harmonisk, σύμφωνος, 2. Εναρμόνιος, 2. Εμμελής, 2. εὐάρμοστος, 2. σύμμετρος, 2. εὔρυθμος, 2. Jfr Harmoni.

Harmsen, m. farit, af vv. under Harmas.

Harmynt, λαγώχειλος, 2.

Harnesk, d-ώραξ, ακος, ο.: påtaga ngn h., &ωρακίζειν τινά.: påtaga sig h., &ωρακίζεσ&αι. θώρακα περιστέλλεσαι, περιβάλλεσ&αι, Ενδύε-σ&αι..: råka i h., Εξοργίζεσ&αι.

Harpa, πηκτίς, ίδος, tf. ιραλτήριον, τό. μά-γαδις, ἡ. βάρβιτον, τό ο. βάρβιτος, tf. (samtlige harplika instrumenter,

men intet fullt motsvarande vår h.).

Harpspelare, -erska, ψάλτης, ου, ὁ. ψάλ-τρια, ἡ.

H ar p un, αρπη, ο. ϊχ&ὐκεντρον, τό. τριόδους, οντος, 6, τρίαινα, ἡ (treuddig).

Harpunera, τριόδοντι βάλλειν. ἀυννάζειν (eg.

tonfisk).

H ar sk inn, λαγωον δέρμα, τό.

Harsyra, ὀξαλίς, ίδος, tf.

Harts, ρητίνη, tf.: vin försatt m. h., ρητινίτης οἴνος, ὁ.: öfverdraga 1. försätta m. h., ρητινούν.

H art sig, ρητινώδης, 2.: vara h., ρητινίζειν,

Harögd, λαγώφ&αλμος, 2.: en sdns åkomma. λαγωφ&αλμία, tf.

H a s, Ιγνύα, tf.

H asp, κλεϊ&ρον, τό. μοχλός, ὁ.

Haspel, τροχαλία ο. τροχιλία, ἡ-

H as sel, Ηρακλεωτική 1. Ποντική καρύα, tf. κόρυλος, tf.

Hasselnöt, κάρυον Ποντικόν, τό. κάρυον λε-πτόν. λεπτοκάρυον, τό.

Hast, i h., σπουδή, διά σπουδής, κατά σπουδήν.

Hasta, se Skynda, Brådska.

Hastig, ταχύς, 3, Ελαφρός, 3 (snabb), ὀξύς, 3 (häftig), αιφνίδιος, 2, Εξαπιναϊος, 3 (plötslig).: h. till vrede, οξύρροπος (πρός ὀργήν), 2. Jfr Plötslig, Häftig.

Hastighet, ταχυτής, ἡ. Ελαφρότης, tf. ὀξύ-της, tf. o. gm adj. Jfr Brådska.

Hastverk, ἐργον διά τάχους 1. σπουδή πε-ποιημένον. αὐτοσχεδίασμα, τό.

Hat, μῖσος, τό. ἐχ&ος, τό. ἐχ&ρα, tf. ἀπέχ&εια, ἡ. δυσμένεια, ἡ.: afh., μίσει. υπό μίσους, μισών, ούσα, ούν. ἐχ&ει. κατ' ἐχ&ος 1. ἐχ&ραν.: hysa h., se Hata.: ingifva ngn h. till ngn, προάγειν τι-τά εἲς μῖσός τίνος, μῖσος Εμποιεῖν τινί τίνος, διαβάλλειν τινά πρός τινα.: ådraga sig ngns h., εις ἐχ&ραν ἀφικνεῖσ&αί τινι. μῖσος κτάσ&αί τίνος, ἀπεχ&ή γίγνεσθαι τινι.: h. uppstår hos ngn, μίσος Εγγίγνεταί τινι.: ngt ådrager h., δι' ἀπε-χ&είας γίγνεταί τι. ἀπέχ&ειαν ἐχει 1. φέρει τί τινι.

Hata, μισεῖν. Εχ&αίρειν. μῖσος εχειν τινός.: bli, vara hatad af ngn, ἀπεχ&άνεσ&αί τινι, εἰς ἀπέ-χ§ειαν Ελ&εῖν τινι. μῖσος εχειν πρός 1. παρά τίνος.

H at are, Εχ&ρός, ὁ. o. gm part.

Hatfull, se Hätsk.

Hatt, πῖλος, o (af filt), κυνή, tf (eg. hundskinnsmössa, sedan hufvudbonad i allmht). πέτασος, o (bredskyggig). καυσία, tf (ursprungl. Ma-cedonisk, m. stora brätten o. låg kull).: påsätta hatten, περι&έσ&αι πῖλον etc.: aftaga h., περιε-λέσ&αι πῖλον etc.

Hattbrätte, -bård, τό του πίλου κράσπεδον.

Hattmakare, πιλοποιός, ὁ.

Hautrelief, ἐκτυπος, 2.: arbete i h., Εκτύ-πωμα, τό.: afbilda i h., Εκτυπούν.

Hasardspel, κυβεία, tf.: spela h., κυβεύειν.: en s. spelar h., κυβευτής, ού, ὁ.164

Hed —Helgd.

Hed, πεδιον ψιλόν, to. Ερημιά, η (ödemark). Hedendom, εἴδωλολατρεία, ἡ (afgudatjenst). ol Εθνικοί (hedningarne).

Heder, 1) yttre utmärkelse o. hyllning, τιμη, ἡ. ἀξίωσις\ Ψ ἀξίωμα, τό. γέρας, τό.: åtnjuta, vara i h., τιμάσθαι. Εν τιμρ είναι, τίμιο ν 1. εντι-μον είναι. Εν μοίρα είναι.: vinna, komma till h., εὑρίσκειν, κτήσασθαι τιμήν, τυγχάνειν τιμής, αὐξάνεσθαι τιμαῖς.: bringa ngn till h., τίμιον 1. εντιμον ποιεῖν τινα. αὐξάνειν τινά τιμαῖς.: visa ngn h., τιμάν τινα. προστιθέναι, περιάπτειν, ἀπονέμειν τινί τιμάς. κοσμεῖν τινα τιμαῖς. θεραπεύειν τινά.: visa ngn all möjlig h., πάσας τιμάς τιμάν τινα.: hålla i h., Εντίμως 1. ὰιά τιμής ἀγειν 1. εχειν. Εν μοίρα ἀγειν.: anse ngt f. h., τιμήν νομίζειν τι.: sätta sin heder i ngt, φ>ιλοτιμεῖσθαι Εν 1. Επί τινι. φιλοτίμως εχειν πρός τι.: visa ngn den sista hedern, τά νομιζόμενα 1. νόμιμα ποιεῖν τινι. 2) godt namn o. rykte, aktning hos medmenniskor, δόξα (καλή), ἡ. εὐδο-ξία, ἡ. εὐδοκιμία, ἡ. εὐἴίοκίμησις, ἡ. κλέος, τό. εὔκλεια, ἡ.: lända ngn till k., κοὐμεῖν τινα. κό-σμον φ>έρειν τινί. δόξαν φέρειν 1. περιάπτειν τινί.: ha k. af ngt, εὐδοκιμεῖν Επί τινι. κλέος λαμβάνειν εκ τίνος.: stå i k. kos ngn, εὐδοκιμεῖν παρά τινι. θεραπεύεσθαι υπό τίνος.: vara i största k. kos ngn, δόξαν εχειν μεγίστην παρά τινι.: be-kålla, rädda sin k., διασώζεσθαι τήν εὐδοξίαν.: göra ngt m. k., μετά καλής δόξης ποιεῖν τι.: m. k. komma fr. ngt, καλώς 1. χαίροντα ἀπάλλάττε-σθαί τίνος.: nämna ngn m. k., ἀγειν τινά Λ' εὐφημου μνήμης.: beröfva en flicka sin k., αἴσχύ-νειν κόρην. 3) kederskänsla, redbarket, αιδώς, ους, ἡ. αισχύνη, ἡ. χρηστότης, ἡ.: en man af k., ἀνήρ καλός κἀγαθός. ἀνήρ χρηστός. 4) kedrande person 1. sak, κόσμος, ὁ.

Hederlig, a) af redbart, ädelt tänkesätt, ευή-θης, 2. χρηστός, 3. αγαθός, 3. καλός, 3. καλός κἀγαθός. γενναιος, 3. b) ärbar, αἴδοἴος, 3. σώφρων, 2. c) frikostig, Ελευθέριος, 2. Ελεύθερο-πρεπής, 2. δαψιλής, 2. d) s. länder till heder, καλός, 3. ευπρεπής, 2. ἀξιος, 3. τίμιος, 3. ἐντιμος, 2. e) s. åtnjuter heder, aktning, ευδόκιμος, 2. εὐκλεής, 2. εὔδοξος, 2.

Hedersam, Ελευθέριος, Ελευθεροπρεπής, 2.

Hedersbetygelse, -bevisning, τιμή, ἡ. θεραπεία, ἡ. γέρας, τό.: åtnjuta alla h., πάντων τών καλών τυγχάνειν.: för syns skull visad h., τιμής ἀφοσίωσις, ἡ.

Hedersdag, λαμπρά ημέρα, ἡ.: = bröllopps-dag, γάμοι, οι.

Hedersdrägt, Εσθής λαμπρά, ἡ.

Hedersembete, -post, se Äreställe.

Hederskrans, στέφανος, ο.

Hederskänsla, αἴδώς, ἡ. αισχύνη, ἡ. φρόνημα. τό.

Hedersman, ἀνήρ καλός κἀγαθός, ο. χρηστός, σπουδαιος ἀνήρ.

Hedersord, πίστις, εως, ἡ. πιστά, τά.: gifva ngn sitt h., πιστά 1. δεξιάν διδόναι τινι.: gifva hrandra sitt h., πιστά δοὑναι και λαβείν,: hålla sitt h., τοις πιστοῖς Εμμένει ν.

Hedersplats, προεδρία, ἡ.: innehafva en h., προεδρεὑειν.: anvisa ngn h., προεδρία γεραίρειν τινά.

Hederssak, πράγμα ζήλου ἀξιον.: anse ngt för en h., φιλοτιμεῖσθαί τι 1. περί, πρός τι.

Hedersskänk, γέρας, τό. πρεσβεῖον, τό. δωρεά, ἡ.: ge ngn en h., γεραίρειν τινά. Hederstitel, se Titel.

Heders tjenst, θεραπεία, ἡ.: bevisa ngn en h., θεραπεύειν τινά.: bevisa ngn den sista h., τά νομιζόμενα 1. νόμιμα ποιεῖν τινι.: — äreställe, se d. o.

Hedersvakt, φύλακες, οι. Hedervärd, αιδέσιμος, 2. αγαθός, 3. καλός, 3. ἐνδοξος, ἐντιμος, 2. Hedning, Εθνικός, ὁ. Hednisk, Εθνικός, 3.

Hedra, 1) visa h., τιμάν. κοσμεί ν (gm yttre utmärkelsetecken), θεραπεύειν (visa aktning, vördnad). σέβεσθαι, αιδεῖσθαι (m. from vördnad, m. aktning o. försynthet), πολλού ποιεῖσθαι, Εν ἀξια ποιεῖσθαι, διά τιμής ἀγειν (skatta högt).: h. ngn mer än andra, προτιμάν τινα πάντων.: icke h., ἀτιμάζειν. 2) lända, vara till heder f. ngn, κο-σμεῖν τινα. κόσμον φέρειν 1. είναι τινι. δόξαν φέρειν 1. περιάπτειν τινί. 3) h. sig, ἀριστεὑειν. κρατιστεὑειν.

διαφέρειν. εὐδοκιμεῖν. Hej, -san, εἶα. ὠ εἶα. εἶα μάλα. Hejd, Επίσχεσις, ἡ. — μετριότης, ἡ. Εγκράτεια , ἡ.: utan h., ἀμέτρως.

Hejda, se Hämma.: h. sig, (Εφ)ίστασθαι. εχειν. Επέχειν. κατέχεσθαι. καταπανεσθαι. Hekatomb, εκατόμβη, ἡ. Hektik, φθίσις, ἡ.: lida af h., φθισιάν. -tisk, εκτικός, 3.

Hel, h. dig! εὐδαίμων σύ γε. χαίρε, όναιο δήτα. εὐδαιμονοίης.

Hel, a) oafkortad, oskadd, ἀκέραιος, 2. ολος, 3. ολόκληρος, 2. υγιής, 2. ἀρτιος, 3, ἀπηρος, ἀπήρωτος, 2 (om lemmar). b) ej delad, ολος, 3. ολομερής, 2. ολόκληρος, 2. τέλειος, 3 o. 2. c) omfattande alla sina delar (h. o. hållen), ολος, σύνολος, 3. πάς, ἀπας, σύμπας, 3 (om artikeln vid dessa, se Gram.).: m. hela folket, hären, πανδημεi. πανστρατιά.: af hela sitt hjerta, Εκ πάσης προθυμίας. πάσ$ προθυμία.: det hela, τό ολον. τό πάν, σύμπαν.: ett helt, εν σώμα.: idet hela, δλως. τό δλον. καθ' ολον. jfr öfver Hufvud. — Adv., πάνυ. μάλα.: helt o. hållet, δλως. πάντως, παντελώς, τελέως. τά πάντα, δλω και παν τi. Ofta gm adjj. δλος 1. πάς, stundom gm smnsättningar m. dsa. t. ex. han underkufvade landet h. o. h., τήν χώραν δλην 1. πάσαν κατε-στρέψατο.: h. o. h. af guld, jern, sten, ολόχρυσος, όλοσίδηρος, ολόλιθος, 2.: h. o. h. sann, lycklig, öde, förderfvad, παν αληθής, πανευδαίμων, πανέρημος, πανώλεθρος, 2. Hela, se Böta.

Helbregda, σώς, 2. υγιής, 2. ἀβλαβής, 2. ἀκέραιος, 2.

Helbroder, αὐτάδελφος, 2. Helg, εορτή, ἡ. Ιερομηνία, ἡ. Helga, 1) göra helig, inviga, ιερόν, ἀγνόν ποιεῖν. ιερούν. καθιερούν. ἀφιερούν. ἀφοσιούν. τε-μενίζειν (τέμενος, Ιερόν).: vara helgad ngn, ἐίρώ-σθαἰ τινι. ιερόν ειναἰ τίνος. 2) frambära ss. skänk till Gudomligheten, ἀνατιθέναι. καθαγίζειν.: vara helgad, ἀνακεῖσθαι. 3) se Egna. 4) i theol. bet., ἀγιάζειν (N. T.).

Helgd, τό ἀγιον. τό ἀθικτον. ἀσυλία, ἡ.: hålla i h., σέβεσθαι. αιδεῖσθαι. δσιον και δίκαι. ον φυλάττειν τι.Helgedag —Hemresa.

165

Helge dag, Εορτάσιμος 1- εορταστική ημέρα, ἡ. εορτή, ἡ.

Helgedom, Ιερόν, τό, τέμενος, τό (hvarje heligt ställe), σηκός, ὁ (eg. den inre af väggar omslutna delen af en tempelbyggnad, sedan h. i allmht). ναός o. νεώς, ὁ (tempel), ἀδυτον, ἀβα-τον, τό (det allraheligaste).

Helgelse, ἀγιστεία, ἡ. αγιασμός, ὁ.

Helgerån, fe^oøvArø, >7. ἀσέβημα, τό.: begå h., ιεροσυλεῖν.

Helgjuten, όλος μια χωνεία κεχωνευ μένος, 3.: fig., τέλειος, 3 o. 2. όλοτελής, 2.

Helgon, ἀγιος, 3.

Helgryn, yoVctyos, oe.

Helhet, όλότ^, ἡ. vanl. gm adj.

Helig, Ιερός, 3 o. ἀγιος, 3 (det s. tillhör 1. står i smnhang m. Gudomligheten), όσιος, 3 (gm gudomlig lag o. rätt helgad; om pers., from). ιεροπρεπής, 2 (både om pers. o. saker), σεβάσμιος, 2 (s. inger helig vördnad), ἀγνός, 3, ευσεβής, 2 (sedligt ren, from).: vara h., ιερόν 1. ἀγιον είναι (om saker), ἀγιστεύειν (om pers.).: hålla h., se Helgd.

Helighet, ἀγιότης, ἀγνότης, όσιότης, ἡ o. gm adj. Jfr Helgd.

Hellebard, διβολία, ἡ.

Heller, icke h., ουδέ, μηδέ. ούτε, μήτε (om ουτε 1. μήτε föregått).: hvad h., se Ån.

Hellre, ηδιον. μάλλον.: h. se, höra, ηδιον όράν, ἀκούειν.: h. vilja, προαιρεῖσ&αἰ τί τίνος, [μάλλον) αιρεῖο&αι. (μάλλον) βούλεσ&αι.: eller h., μάλλον δέ.

Helsa, ἡ του σώματος εξις.: bättre gm omskr. m. εχειν 1. d. t. ex. hurudan är hs h., πώς εχει του σώματος.: god h., ὑγίεια, ἡ. τό υγιές, τό ἀνοσον. ευεξία, ἡ. εὐρωστία, ἡ.: dålig h., καχεξία, ἡ. ἀρρωστία, ἡ. ἀσ&ένεια, ἡ.: vara vid

god h., εὐρωστεῖν. ὑγιαίνειν.: vara vid dålig h., ἀρ-ρωστειν. ἀσθ-ενειν.: sätta till sin h. på ngt, τὴν του σώματος ακμή ν καταναλίσκειν εις τι.: åstadkomma h., εὐεξίαν ἐργάζεσ&αι 1. παρέχειν.: helsan står bi, ἡ ὑγίεια παραμένει.

Helsa, ἀσπάζεσ&αι. προσαγορεύειν. χαιρετί-ζειν. λέγειν τινά 1. τινί χαίρειν. προσειπεῖν 1. κε-λεύειν τινά χαίρειν.: var helsad, χαῖρε.: h. ngn fr. ngn, χαίρειν ἀπαγγέλλειν τινί 1. προσειπείν τινα παρά τίνος.: h. på, se Besöka.

Helskinnad, σώος, 3.: komma h. undan, σών 1. χαίροντα ἀπαλλάττεσ&αι. σώζεσθ-αι τό σώμα.

Helsning, προσηγορία, ή, ἀσπασμός, ὁ (ss. handling), προσαγόρευμα, πρόσρημα, ἀσπασμα, τό.: skicka ngn en h., λέγειν τινί χαίρειν.: bringa ngn en h., se Helsa.

Helsobrunn, ὑγιεινά ὕδατα, τά.

Helsosam, l)eg., υγιεινός, 3. ὑγιαστικός, 3. 2) oeg., σωτήριος, 2. χρηστός, 3. καλός, 3. λυσιτελής, 2.: vara h. f. ngn, ὠφελειν, ὀνινάναι τινά.

Hels o tillstånd, se Helsa.

Helst, ἥδιστα. μάλιστα.: dta skulle jag h. höra, τούτο μάλιστα άν ἀκονοιμι 1. ἥδιστον άν μοι εῖη ἀκούοντι.: h. skulle jag önskat, att du kommit sf, Εβουλόμην άν μάλιστα μέν αυτόν σέ ἐληλυ-S-έναι. μάλιστα βουλομένω μοι αυτός άν ἠλ&ες.

Helsyskon, -syster, se Köttslig.

Helvete, τάρταρος, ὁ. ἀδης, ου, ὁ. ὁ τών ασεβών τόπος.: hörande till h., ταρτάρειος, 3.

Helvetespina, -straff, ἡ ἰν ἀδου τιμωρία, μεγίστη τιμωρία.

Helvetessten, σαρκοφάγος, ὁ.

Helvetisk, 1) eg., στύγιος, 3. ταρτάρειος, 3. 2) fig·» φοβερώτατος, δεινότατος, 3 (förfärlig). ἀσεβέστατος, ἀνοοιώτατος, 3 (gudlös).

Hem, se Bostad, Boning.: utan h., ανέστιος, 2. ἀοικος, 2. ἀπολις, ιδος, ὁ, ἡ. πατρίδος ἐρημος, 2.: hemmets, ὁ, ἡ, τό οἰκοι, οικείος, 3. πατρώος, πάτριος, 3 o. 2. — Adv., οἴκαδε. Επ* οἴκου.: h. till ngn, εις οἰκίαν τινός, οἴκαδέ τίνος.: h. till mig, οἴκαδε ὡς Εμέ. είς Εμού.: h. till sig, εις εαυτού, εις εαυτών. 1. bl. οἴκαδε.

Hembjuda, ΕπαγγέλλεσΒ-αί τινι πρίασΒ-αί τι.

Hembygd, se Hemort.

Hembära, 1) eg., οἴκαδε (ἀπο)φέρειν. ἀπο-φέρεσ&αι. 2) fig., διδόναι. ἀποδιδόναι. φέρειν, προσφέρειν. ἀγειν, προσάγει ν. παρέχειν, -σβ-αι.: åt gudarne, ἀνατι&έναι.: h. tacksägelse, lof, pris,

0. s. v., se subst.

Hemfalla, till ngn, γίγνεσθαι τίνος.: h. till kronan, δημόσιον γίγνεσθαι, δημενεσ&αι.: ngt hemfaller till mig, ἀπολαμβάνω 1. λαγχάνω τι.

Hemfrid, η του οἴκου 1. οἰκοι ἀσυλία 1. ἀδεια.

Hemföra, οἴκαδε (ἀπ)άγειν, (ἀπο)κομίζειν, (ἀπο)φέρειν.: högtidligt h., οἴκαδε προπέμπειν.: h. en brud, ἀγειν 1. προπέμπειν νύμφην. ἀπάγεσ&α* (om brudgummen).

Hemförlofva, ἀφιέναι. ἀποπέμπειν. ἀποζων-νύναι.

Hemförlofning, ἀφεσις, ἡ.

Hemgift, προίξ, κός, ἡ. φερνή, ἡ.

Hemgång, βία, ην πάσχει τις Εν τ]j αυτού οικία.: göra h., βιάζεσ&αί τινα ѐν τρ οικία αυτού.

Hemifrån, οϊκο&εν.

Hemkomma, (οϊκαδε) Επανιέναι.: ur landsflykt, κατιέναι.

Hemkomst, Επάνοδος, ή. — κά&οδος, ή.

Hemlig, κρυπτός, κρυφαϊος, κρύφιος, 3 (dold, gömd), λα&ραϊος, 3 (obemärkt, förstulen), άδηλος, άφανής, 2 (ej uppenbar, osynlig), απόρρητος, 2 (s. ej får yppas), μυστικός, 3 (hemlighetsfull).: hålla ngt hemligt, iv άπορρήτω 1. -οιςποι-εϊσθ·αί τι. κρύπτειν, άπο-, Επικρύπτεσ&αί τι, f. ngn, τινά. — Adv., κρύφα, κρυφρ, κρυφαίως, κρύβδην. λά&ρα. δι' άπορρήτων. iv άπορρήτω 1. -οις. άδήλως. σιγ$. Ofta gm λαν&άνειν m. part.

1. gm smnsättningar m. υπό. t. ex. han undflydde h., ελα&εν Εκφυγών. ύπεξέφυγεν.: h. borttaga, ύφαιρέίσ&αι. ύπεκκλέπτειν.

Hemlighet, 1) ss. egenskap, τό κρυπτόν, κρυφαϊον. τό άφανές. 2) hemlig sak, άπόρρητον, τό. λόγος άπόρρητος, ό. μυστήριον, τό (religiös).: i h., se Hemligt.

Hemlighetsfull, μυστικός, 3. μυστηριώδης,

2. κρυιρίνους, 2 (om pers.).

Hemlof, άφεσις, ή.: gifva h., [οϊκαδε) άφιέναι.

Hemma, οϊκοι.: vara h., se Bo.: vara h. i ngt, Εμπείρως εχειν τινός.

Hemman, se Gård.

Hemmastadd, se Förtrogen, Bevandrad.

Hemorrhoider, αϊμορροίδες, αι. -altaggar, Εξοχάδες, at (yttre), Εσοχάδες, al (inre).

Hemort, πατρίς, ίδος, ή. οίκος, ό. οικεία γή \.χ&ών, ή.: i hemorten, οϊκοι.: till hemorten, εις πατρίδα, οϊκαδε. Επ' οϊκου.

Hemresa, άνοδος, Επάνοδος, ή. νόστος, ό.166

Hemresa — Heta.

η οϊκαδε 1. έπ* οΧκον οδός 1. πορεια.: till sjös, ο οΧκαδε πλούζ·

Hemresa, έπανιέναι, -έρχεσ&αι. άπονοστεϊν.

Hemsed, οϊχειον ε&ος, τό. τά οίκοι νομιζό-μενα. τά πάτρια.^ _ _

H em sjuka, δ της πατρίδος 1. των οΧκοι πό-&ος.: lida af h., τήν πατρίδα 1. τά οϊκαδε πο-&είν.

Hemsk, έκπληκτικός, 3. φρικώδης, 2. δεινός, 3. φοβερός, 3. σκυθρωπός, 3.

Hemskhet, το ίκπληκτικόν. δεινό της, η.: ss. ksla, όρρωδία, ή. δείμα, τό.

Hemskjuta, -ställa, άπονέμειν, διδόναι, έπιτρέπειν, έφιέναι τινί τι.: = förfråga sig, se d.

Hemsöka, μετιέναι, μετεξιέναι τινά. πιέζειν τινά.: hemsökas af ngt, πιέζεσ&αί τινι. χαχώς εχειν υπό τίνος. Jfr Plåga.

Hemsökelse, gm vv.

Hemvist, se Hem.

Hemväg, έπάνοδος, ή. ή οίχαδε 1. ϊπ' οϊχον οδός.: på hemvägen, έπανελ&ών, έπανιών, ού-αα, όν.

Hemåt, οϊχαδε.

Hen, se Bryne.

Herberge, χαταγώγιον, τό. καταγωγή, η. κατάλυσις, ή. ξενοδοχεϊον, τό.

Herbergera, δέχεσ&αι οικία, ύποδέχεσ&αι. ξενοδοχεϊν. ξεινίζειν.

Herbergering, υποδοχή, ξενοδοχία, η.

Herde, νομενς, έως, ό. ποιμήν, ένος, ό (ish. får-h.), βοτήρ, ηρος, δ. βουκόλος, ό (eg. fäherde, sedan i allmht h. öfver större boskap).

Herdedikt, βουκολικόν {ποίημα), τό. είδύλ-λιον, το', έκλογή, ή.: en diktare af sdne, βουκολικών ποιητής, ό. βουκολιαοτής, ου, ό.

Herdedrägt, ποιμενική στολή, ή. βαίτη, ή. διφ&έρα, ή.

Herdeflöjt, σύριγξ, γγος, ή.

Herdefolk, νομάδες, ων, οι.

Herdekoja, ποιμενική στέγη, ή. επαυλις, ίως, ή.

Herde lif, νομαδικός βίος, ο.

Herdestaf, ποιμενική ράβδος, ή. λαγωβό-λον, τό.

Herdinna, βότειρα, ή. ποιμενική γυνή, ή.

Hermaphr o dit, άνδρόγυνος, δ.

Hermelin, se Yessla.

Heroisk, ηρωικός, 3. ήρώος, 3. δ, η, τό τών ηρώων. Se vidare Hjeltemodig.

Herradöme, άρχή , ή. βασιλεία, ή.: = herravälde, se d.

Herravälde, κράτος, τό. έπικράτεια, ή. έγκρά-τεια, ή (t. ex. ηδονών, έπι&υμιών). δεσποτεία, ή (oinskränkt).: i stat, άρχή, η. βασιλεία, ή (en konungs), τυραννίς, ίδος, ή (olagligt), αυτοκρατορία, ή (sjelf herrskarens).: mottaga h., παραλα-βεϊν τήν άρχήν.: träda i besittning af h., κατα-στήναι εις τήν άρχήν.: komma till, vinna h. öfver ngt, έπικρατήσαί τίνος.: hafva h., se Herrska. Jfr Yälde.

Herre, κύριος, ό. δεσπότης, δ.: mina herrar! ώ άνδρες.: vara h. öfver ngt, se Herr ska.: göra sig till h. öfver ngt, νφ' έαυτώ ποιείσ&αί τι. καταστρέφεσ&αί τι.: bli h. öfver ngt, περιγίγνε-σ&αί τίνος, κρατήσαί τίνος.: icke vara h. öfver ngt, ακρατή είναι τίνος.: vara sin egen h., εαυτόν είναι, έλεύ&ερον 1. αύτόνομον είναι.: spela h.

öfver ngt, διοικεΐν τι.: utan h., αδέσποτος, 2. ούδενός ών, ούσα, ον.

Herrefolk, οι γνώριμοι, έντιμοι, ευγενείς, οί (adelige).

Herregunst, ή παρά τών δυνατών εύνοια 1. χάρις. ^

Herregård, -säte, ο τον δεσπότου οίκος, τό τ. δ. χωρίον.

Herrlig, λαμπρός, 3, μεγαλοπρεπής, 2, με-γαλείος, 3, πολυτελής, 2 (präktig), καλός, κάλλιστος, άριστος, d-αυμαστός, θαυμάσιος, 3 (förträfflig, dråplig), ήδιστος, 3 (högst angenäm). χαρίεις, εσσα, εν (behaglig), σεμνός, 3 (hög, vördnadsvärd, äfv. om yttre glans), διαφέρων, ουσα, ον, έκπρεπής, 2 (utmärkt), ένδοξος, 2 (ärofull).

H errlighet, λαμπρότης, ή. μεγαλοπρέπεια, ή. πολυτέλεια, ή. κάλλος, τό. σεμνότης, ή.

Herr ska, 1) ha herravälde, κυριεύειν. κύ-ριον είναι, τό κράτος εχειν. κρατείν, έπικρατείν. έγκρατή είναι τίνος (öfver begär, lidelser), ΰφ* έαυτώ εχειν τι. δεσπόζειν, δεσποτείν (oinskränkt). τυραννείν, -εύειν (olagligt), δυναστεύειν. άρχειν, τήν άρχήν εχειν, έν άρχρ είναι, βασιλεύειν, βασιλέα είναι, έπιστατείν.: h. till sjös, d-αλαττοκρα-τείν. Jfr Beherrska. 2) råda, vara gängse, κρατείν, έπικρατείν. άκμάζειν. έπιπολάζειν. έν ε$ει είναι 1. κα&εστάναι. äfv. m. κατέχειν o. bl. είναι. t. ex. hungersnöd herrskade i Athen, λιμός κατείχε τους Ά&ηναίους.: djup tystnad herrskar, πολλή έστι σιωπή.: om sjukdomar, έπιδη-μείν. — herrskande, gm pctrtt.: om sjukdomar, έπιδήμιος, 2.: h. plägseder, τά νομιζόμενα. τά καθεστώτα.: blifva h., έκνικάν. κα&ίστασ&αι.

Herrskap, 1) se Herravälde. 2) se Herradöme. 3) husbondefolk, δεσπόται, οί. κύριοι, οι.

Herrskare, κύριος, ὁ. δεσπότης, ου, δ. ἀρχων, οντος, δ. δυνάστης, ου, ὁ. αυτοκράτωρ, ορος, ὁ. τύραννος, δ. βασιλεύς, ὁ ο. gm partt.

Herrskarinna, δέσποινα, δεσπότις, ἡ. βασίλεια, ἡ.

Herrsklysten, ἐπε&υμών etc. (se "Begärlig") του ἀρχειν. φίλαρχος, 2. ἀρχικός, 3.

Herrsklystnad, ἐπι&υμία ἀρχής 1. τον ἀρχειν.

Hertig, ἡγεμών, όνος, δ. ἀρχων, οντος, ο.

Hertigdöme, ἡ του ἡγεμόνος χώρα.

Hertiglig, ηγεμονικός, 3. δ, ἡ, τὸ του ἡγεμόνος.

Hes, βραγχαλέος, 3. βραγχώδης, 2. κερχαλέος, 3. κερχνώδης, 2.: h. röst, τραχεία φωνή, ἡ.: vara h., βραγχάν. κερχνάν. κέρχειν.

Heshet, βράγχος, κέρχνος, ὁ.

Het, l)eg., S-ερμός, 3, διά&ερμος, 2 (varm, gmvarm; äfv. fig.), καύματηρός, 3, καυματώδης, 2 (brännande), ε μπυρός, 2 (f. eld 1. solhetta utsatt). διάπυρος, διακαής, 2 (mycket h., äfv. fig.). ζεστός, 3 (sjudande h.). πνιγηρός, 3, πνιγώδης, 2 (qväfvande h.): det är hett, καύμά ἐστιν.: det är odrägligt hett, πνίγος ἐστιν.: göra h., &ερ-μαίνειν.: blifva h., &ερμαίνεσ&αι. ὀξυ&υμείσ&αι. 2) se Hetsig, Häftig.

Heta, 1) kallas, δνομάζεσ&αι. ὁνομα εχειν. δνομά ἐστί μοι. καλείσ&αι, ἐπικαλείσ&αι (ish. om binamn). 2) impers., = sägas, m. λέγειν, λέ-γεσ&αι. φάναι. äfv. ειναι, t. ex. det hette i för draget, ην 1. εΧρητο iv ταϊς σπονδαίς. 3) se B e-tyda.Heterodox — Hitom.

167

Heterodox, ετερόάοξος, 2. -xi, ετεροάοξία,

*'· (K· F·)· . - o

Heterogen, ετερογενής, 2. ετεροιος, 3. αλλόκοτος, 2.

Hetsa, παροξύνειν. παρορμάν. ἀνερεθίζειν (reta).: h. hundarne på ngn, Επαφιέναι τούς κύνας τινί.: h. ihop , συγκρούειν.

Hetsig, 1) eg., πυρετώ&ης, 2 (om sjukdomar).: om vin, οξύς, εἵα, ὑ. äfv. μαινόμενος, 3. 2) fig., θερμός, 3. ὰιάθερμος, 2. ὰιάπυρος, 2. ὰιακαής, 2. οξύς, 3. μαινόμενος, 3. Επιθυ μητικός, 3 (i begär). Jfr Häftig.

Hetsighet, se Hetta.

H et sn ing, παροξυσμός, ὁ. παρόρμησις, ἡ.

Hetta, 1) eg., θάλπος, τὸ (ofta pl., ish. temperaturens). θέρμη, θερμότης, ἡ (ish. hos kroppar). πυρετός, ο (feberhetta), καύμα, καύσωμα, τὸ (glödande h.). 2) fig., θερμότης, ἡ. ὀξντης, ἡ. σφοάρότης, ἡ. θυμός, ο. οργή, ἡ.: stridens h.', η τής μάχης ἀκμή.

Hetta, θερμαίνειν. θάλπειν. Se Upphetta.

Hettblemma, φλύκταινα, ἡ. εκζεμα, τὸ. i-άρώα, ων, τὰ.

Hexa, φαρμακεύτρια, φαρμακίς, ίαος, ἡ. Ε-πωάός, ἡ. μάγος, ἡ,

Hexa, se Trolla.

Hexameter, εξάμετρον, τὸ.: dikter på h., Εξάμετρα, τὰ.

Hexeri, se Trolleri.

Hexmästare, se Trollkarl.

Hicka, λὺγξ, γγός, ή. λυγμός, ὁ.: h. påkommer ngn, λὺγξ Επιπἰπτει τινἰ.: s. ofta har h., λυγμώὰης, λυγγώὰης, 2.

Hicka, λὺζειν. στενάζειν.

Hieroglypher, Ιερογλυφικὰ γράμματα, τά.

Himlabryn, -rand, ορἰζων, οντος (sc. κὺκλος), ὁ.

Himlafäste, πὸλος, ὁ. οὐρανὸς, ὁ.

Himlahvalf, ὁ τοὺ οὐρανοὺ κὺκλος, οὐρανἰα ἀψἰς, ἡ.

Himlakropp, οὐράνια, τὰ. μετέωρον, τὸ. Jfr Stj erna.

Himmel, ουρανὸς, ὁ. ὀλυμπος, ὁ (ss. gudarnes boning), αϊθήρ, ἑρος, ὁ (d. högre, renare luft-kretsen). πὸλος, ο (eg. himlens axel, sedan fäste).: klar h., εὐὰια, ἡ. αιθρια, ἡ.: vid klar h., αϊ-θριας (οὐσης).: under bar h., υπαἰθριος, 2. iv ὑ-παἰθρω.: uppehålla sig under bar h., θυραυλεϊν.: sofva under bar h., αἴθριοκοιτεἶν. αὐλἰζεσθαι.: fr. himlen, οὐρανὸθεν.: fallen fr. himlen, οὐρα-νοπετἠς, ἀιοπετής, 2.: till, mot h., εϊς, πρὸς τον οὐρανὸν.: röra upp h. o. jord, τ?} γρ τον οὐρανὸν ἀναμιγνὺναι.: komma till h., εϊς τὰς τὼν μακὰρων νήσους ἀποικἰζεσθαι.: f. himlens skull, πρὸς θεὼν.: h.! ὠ Ζεὺ. ὠ θεοἰ. b) h. öfver en thron, säng, o. d., ουρανἰσκος, ὁ. σκηνή, ἡ.

Himmelrike, at τὼν μακὰρων νήσοι.

Himmelsblå, ἀέρινος, 3. ἀεροειἀής, 2. κυ-ἀνεος, 3.

Himmelsfärd, ο εις οὐρανὸν μετεωρισμὸς, η εϊς τον οὐρανὸν ἀνοὰος.

Himmels hö g, οὐρανομήκης, 2. υψηλὸτατος, 3.

Himmelsk, ουράνιος, 3. Επουράνιος, 2. θειος, 3.

Himmelsskriande, ἀσεβέστατος, ἀνοσιώτα-τος, δεινὸτατος, 3.

Himmelsstreck, κλἰμα, τὸ. ζὼνη, ἡ. b) se Väderstreck.

Himmestecken, οὐρἀνιον σημεϊον, τὸ.

Himmelsvid, ἀμήχανος οσος, 3. πλεἰστος, 3.: vara himmelsvidt skild, τὼ δλω και παντϊ ἀιαφέρειν.

Hin, se Den.: = h. onde, se Djefvul.

Hind, ελαφος, ἡ.

Hinder, Εμπὸἀισμα, τὸ. Εμπὸἀιον, τὸ. κὼλυμα, τὸ. &αντἰωμα, τὸ. Εγκοπή, ἡ (Sedn.). ασχολἰα, ἡ.: lägga h. i vägen, Εμποἀὼν γενέσθαι, πρἀγματα 1. ἀσχολἰαν παρέχειν.: vara till h., Εμποὺὼν ειναι. Εμπο&ἰζειν. Jfr Hindra.

Hinderlig, Εμπὸἀιος, 2. Ενάντιος, 3.: vara h., se Hindra.

Hindra, Εμποὀἰζειν τινἀ, Εμπο&ὼν ειναι 1. γἰγνεσθαι τινἰ τἰνος 1. μή 1. του μή m. inf. κω-λὺειν τινὰ τἰνος 1. (του μή o.) inf. ουκ Εὰν τινα ποιεϊν τι. ἀπείργειν τινἀ τἰνος 1. (του μή o.) inf. ἀνθἰστασθαι, Ενἰστασθαἰ τινι. Εναντιοὺσθαἰ τινι m. (τοὺ μή o.) inf. Jfr Afhålla.

Hingst, ϊππος ὁ ἀρρην. κἠλων, ωνος, ὁ.

Hink, ὑ&ρἰα, ἡ. κηλὼνειον, τὸ.

Hinna, ὑμήν, ένος, ὁ.

Hinna, 1) upphinna, a) eg., αιρειν (ἀιὼκον-τα). καταλαμβάνειν. Επικαταλαμβὰνειν. b) fig., εις τὸ ἰσον ἀφικνεἶσθαἰ τινι. Εφἀμιλλον γἰγνεσθαι τινι. Εξισονσθαἰ τινι. 2) uppnå (ett mål, o. d.), ΕφικνεΙσθαἰ τἰνος 1. πρὸς, Επἰ, εις τι. ἡ-κειν, Εξικνεισθαι εις, Επἰ τι. Jfr Nå, Uppnå. 3) tillryggalägga, fullborda, ἀνὺτειν, cJV-, κατα-νὺτειν. ἀιεξιέναι. ὒιαπρὰττειν. — h. fram, förbi, före, ut, o. s. v., se smnsättningarne af Komma 1. Gå. 4) ha tid, kunna, σχολὰζειν. εξεστἰ μοι. καιρὸς, σχολἠ Εστἰ μοι. 5) se Räcka till.

Hinsida, se Sida.

Hirs, κέγχρος, ὁ, ἡ. μελίνη, ἡ.: Italiensk h., ελυμος, ὁ.: gjord af h., κέγχρινος, 3.: lik h. κεγχροειάής, 2.

Hisklig, se Gräslig.

Hisna, Εκ-, καταπλαγήναι. ἀπο&ειλιάν (bäfva tillbaka), ἲλιγγιάν (svindla).

Hissa, ὀνεύειν. ἀνέλκειν.

Hissblock, -verk, τροχιλίας 1. τροχαλίας, ὁ. στρέβλη, ἡ. ὀνος, ὁ. στροφεῖον, τό. Εξελίκτρα, ἡ o. Εξέλικτρον, τό.

Historia, a) ss. vetenskap, Ιστορία, ἡ. b) berättelse, λόγος, ὁ. διήγημα, τό. ἀπομνημόνευ-μα, τό. ἀκουσμα, τό. ιστόρημα, τό. συγγραφή, ἡ o. σύγγραμμα, τὁ (historiskt arbete): en fabelaktig h., μύθος, ὁ. Ofta bl. gm τὁ 1. τά m. gen. 1. περὶ m. gen. 1. acc. t. ex. historien om tjufven, τὁ 1. τά περὶ τον κλέπτην 1. τού κλέπτου.: skrifva ngts h., συγγράφειν τι.

Historieskrifvare, λογοποιός, λογογράφος, ὁ (i mots. mot ποιητής). Ιστοριογράφος, o. ιστορικός, ὁ. συγγραφεύς, έως, o. ο συγγράφων 1. συγγράψας τά γεγενημένα.

Historisk, ιστορικός, 3. μνημονευόμενος, 3. ἀληθής, 2 (sann).: h. forskning, Ιστορία, ἡ.: h. bevis, Ιστόριον, τό,: h. visshet, ἡ ἀπο τών πραγμάτων πίστις.

Historiker, Ιστορικός, ὁ.

Hit, Ενταυθοῖ. Ενταυθi. Ενθάάε. ἀεύρο. αὑτό-σε.: ända h., μέχρι Ενταύθα. Se vidare Dit.

Hitintills, μέχρι ἀεύρο 1. Ενταύθα, μέχρι τούτου 1. τοσούτου.

Hitom, Επὶ τάδε. εσω, εσωθεν. Εντός.168 Hitta-

Hitta, se Finna, Träffa.

Hittebarn, έκθετον βρέφος, τό. -shus, βρε-φοτροφεϊον, τό (K.· F.).

Hittills, δεύρ' ἀεὶ. μέχρι {του) δεύρο 1. του νυν 1. τούδε. Ες τόδε.^ τέως.

Hitåt, δενρο. ini τάδε.

Hit öfver, δεύρο. ές τά ini τάδε. πρός 1. παρ' Εμέ 1. ημάς.

Hjelm, κράνος, τό. κόρυς, υθος, ἡ. κυνή, ἡ (af läder).

Hjelmbuske, λόφος, ὁ.

Hjelp, βοήθεια, Επικουρία, ἡ (åt en i trångmål stadd), ἀμυνα, ἡ (afvärjande af fiendtliga angrepp). τιμωρία, ἡ (åt en förorättad), ωφέλεια, (understöd i allmht). συνεργία, ἡ (medverkan). υπηρεσία, υπουργία, σύλληψις, ὑπηρέτησις,ἡ (bistånd vid ngt företag), ὑπονργημα, υπηρέτη μα, τό (lemnadt bistånd), Επικούρημα, βοήθημα, τό (hjelpmedel).: lemna h., se Hjelpa.: kalla till h., παρακαλεϊν, -σθαι, επι-, προσκαλεϊσθαί τινα. : taga ngt till h., προσλαμβάνειν τι.: taga ngn till h., συνεργόν ποιεϊσθαι τινα. προσάγε-σθαί τινα. χρήσθαι τινι.: komma, skynda till h., βοηθεϊν, Επι-, παρα-, προσβοηθεϊν.: kommande till h., Επιβοήθεια, ἡ. b) se Hjelp a re.

Hjelpa, 1) eg., a) bistå i trångmål, fara, βοηθεϊν, Επικουρεϊν τινι (det förra, ish. i krig). ἀμύνειν, (Επ)αρκεϊν τινι (eg. afvärja fara fr. ngn). ἀρήγειν τινί (mer poet), ἀκεϊσθαι τινα (en sjuk). τιμωρεϊν τινι (en förorättad).: s. icke står att h., ἀβόηθος, αβοήθητος, 2. ἀνήκεστος, 2. ἀμήχανος, 2.: så sant Gud mig hjelpe, οὑτως ὀναίμην. b) understödja, vara behjelplig, συλλαμβάνειν τινί τι. συλλαμβάνε σθαι, συνεπιλαμβάνεσθαί τινί τίνος. συμπράττειν τινί τι. συνεργόν εϊναί τινί τίνος. νπηρετεϊν 1. υπουργεϊν τινί τι.: = gagna, ὠφελεϊν, Επωφελεϊν τινα. προύργου εϊναι.: hd hjelper det? τί ὀφελος; ngt hjelper icke, ουδέν ὀφελος τίνος, ουδέν προύργου ποιεῖ τι.: hjelpas åt, συνεργεϊν, συμπράττειν, συλλαμβάνειν ἀλλήλοις. Ofta uttryckes h. gm smnsättning m. συν-, t. ex. h. ngn att utföra ngt, συνδιαπράττειν τινί τι.: ngn att sluta kriget, συνδιαπολεμεϊν τινι.: h. att bära, συνδιαφέρειν etc. —h. ngn af m. ngt, Εκ-δύειν τινά τι (om kläderna), ἀφαιρεϊν τί τινι. ἀ-παλλάττειν τινά τίνος. —h. ngn bort, undan, ἀποπέμπειν τινά. συμπράττειν τινί τήν φυγήν. — h. ngn in, ut, εις-, εξάγειν, εϊς-, Εκβιβάζειν, εις-, Εκπέμπειν τινά. τήν εις-, έξοδόν τινι συμπράττειν.

— h. ned, καταβιβάζειν. τὴν κατάβασιν συμπράττειν τινί. — ngn på ngt, ἀναβιβάζειν τινὰ Επὶ τι (t. ex. τον ἵ'ππον, τὴν ἁμα'ξαν). ὑποβάλλειν 1. ὑ-ποτίθεσθαί τινί τι (komma ngns minne till hjelp).

— h. ngn öfver ngt, διαβιβάζειν τινὰ τι. — Jfr compp. 2) afhjelpa, hindra, (Εξ)ακεϊσθαι, ἰἀ-σθαι. κωλνειν.: jag kan icke h. att, ουκ Επ' Ε μοί Εστι (τό), ουκ Εγώ αἴτιός εἴμι του m. inf. 1. ει m. ind. 3) refl., h. sig, (δια)σώζεσθαι. ἀπαλ-λάττεσθαι (ur, fr. ngt).: h. sig fram, ἀρκούντα εχειν. ἀρκεϊσθαι, m. litet, μικρὰ ἐχοντα.: h. sig fram m. möda, πενιχρώς ζην.: s. kan h. sig sf, αυτάρκης, 2.: icke veta att h. sig, ἀπορεϊν. ἀ-μηχανεϊν. ἄπορον 1. ἀμήχανον 1. Εν ἀπορία εϊναι.: en sak, vid hkn man icke vet h. sig, πράγμα ἀμήχανον 1. ἄπορον.: det hjelper sig, ἀρκεϊ. μετρίως ἐχει. Επιεικώς προχωρεί.

Hjelpare, -erska, βοηθός, Επίκουρος, ὁ, ἡ.

Hjerta.

παραστάτης, ου, ὁ. παραστάτις, ιδος, ἡ. σύμμαχος, ὁ (i krig), ἀρωγός, ὁ (mer poet.). Jfr Med-hj elpare.

Hjelpbehöfvande, ἄπορος, 2. Επικουρίας Ενδεής 1. δεόμενος.

Hjelphär, se Hjelptrupper.

Hjelpkälla, πόρος, ὁ. ἀφορμή, ἡ.: öppna hjelpkällor, πορίζειν πόρους.

Hjelplig, Επιεικής, 2. μέτριος, 3. ἀνεκτός, 3.

Hjelplös, ἀβοήθητος, ἀβόηθος, 2. ἄπορος,

2. ἀμήχανος, 2. ἐρημος, 2.

Hjelplöshet, ἀβοηθησία, ἡ. ἀπορία, ἡ. ἀμη-

χανία, ἡ. Ερημία, ἡ.

Helpmedel, -reda, Επικούρημα, τό. βοήθημα, τό. πόρος, ὁ. μηχανή, ἡ. μηχάνημα, τό.

Hjelpsam, βοηθητικός, 3. υπηρετικός, 3.— πρόθυμος, 2. φιλάνθρωπος, 2. : räcka ngn en h. hand vid ngt, συνεργόν εϊναί τινί τίνος, υπουργεϊν, ὑπηρετεϊν, συμπράττειν τινί τι. συλλαμβά-νεσθαί τινί τίνος.

Hj elptrupp er, Επικουρικόν, τό. Επίκουροι, οι. επικουρία, ἡ. σύμμαχοι, οι. βοηθοί, οι. βοήθεια, ἡ.

Hjelte, ἀνήρ δεινός πολεμεϊν. ἀνδρειότατος ἀνήρ. ὁ λαμπρότατα ἀγωνισάμενος. ἀριστεύς, ἑως, ὁ.: h. i ett drama, πρωταγωνιστής, ού, ὁ.

Hjelteanda, ἀνδραγαθία, ἡ. μεγαλοψυχία, ἡ. ἡ τής ψυχής δεινότης.

Hjeltebragd, ἀρίστευμα, τό. αριστεία, ἡ. ἀνδραγάθημα, τό. ἀγώνισμα, τό.: utföra hjelte-bragder, ἀριστεύειν.

Hjeltedikt, επος, τό. Εποποιία, ἡ.

Hjeltedygd, λαμπρὰ ἀρετή, ἡ. ἀνδραγαθία, ἡ.

Hjeltedöd, ἀνδρός αγαθού θάνατος, ὁ.: dö h., ἀριστεύσαντα 1. ἀριστα, κάλλιστα μαχόμενον τελευτάν 1. ἀποθανεϊν. εὐκλεώς τελευτάν.

Hjeltefolk, πολεμικώτατον 1. μαχιμώτατον 1. ἀνδρεία διαφέρον ἐθνος, τό.

Hjeltekraft, δεινή ρώμη, ἡ. δεινότης, ἡ.

Hjeltemod, ἀρετή, ἡ. ἀνδραγαθία, ἡ. ἀνδρεία, ἡ. φρόνημα, τό. μεγαλοψυχία, ἡ.

Hjeltemodig, ἀνόρειότατος, 3. μεγαλοψυ-

χ°ς' 2· , , .

Hjeltesaga, (ηρωικός) μύθος, ο.

Hjelte tid, -ålder, ὁ τών ηρώων αιών. ἡ τών ἡρώων γενεά, τὰ κατὰ τούς ἡρωας.

Hjeltinna, μεγαλόψυχος γυνή, ή. γυνή ἀνδρεία διαφέρουσα.

Hjerna, Εγκέφαλος, ὁ.: den lilla h., εγκρα-νίς, ίδος, ή. ἐγκρανον, Εγκράνιον, τό.

Hjernhinna, μήνιγξ, ιγγος, ή. Επικρανίς, ίδος, ή.

Hjernskål, κρανίον, τό.

Hjernspöke, λήρος, ὁ. πλάσμα, φάντασμα, Εφεύρημα, τό. κενή δόξα, ή.

Hjerpe, ἀτταγάς, ἁ, ο. ἀτταγήν, ήνος, ὁ.

Hjerta, 1) i phys. bet., καρδία, ή. σπλάγχνα, τὰ (eg. bröstets inelfvor), στήθος, τὸ (bröst).: h. slår, se Slå.: bära under sitt h., φέρειν ὑφ* ήπατος.: mitt h. qväljes, πνίγομαι τὰ σπλάγχνα. b) = det innersta af ngt, i allmht gm μέσος,

3. t. ex. h. af ett land, τὸ τής χώρας μέσον, μεσό-γαια 1. -γεια, ή. τὰ ἐσω 1. ἀνω τής χώρας.: in i h. af Grekland, εις μέσην τήν'Ελλάδα. 2) i moral, bet. a) ss. känslornas säte, θυμός, δ. φρένες, αι. ψυχή, ή. äfv. καρδία, ή. σπλάγχνα, τὰ.: ett godt h., ευγνωμοσύνη, ή. χρηστό τη ς, ή. χρηστό νHjertelag — Honungs dagg.

169

ήθος, τό.; af godt h., ἀγαθός τήν ψυχή ν.: af hjertat, Εκ τής ψυχής 1. καρδίας. Εx θυμού. θν-μώ.: ngt ligger mig om h., μέλει μοί τι 1. τινός 1. περί τίνος 1. m. inf. Επιμελές Εστί μοί τι.: lägga ngt på h., Ενθνμιον ποιεϊσθαί τι. Ενθυ-μεϊσθαί τίνος. Επιστροφήν ποιεϊσθαί τίνος.: icke lägga ngt på h., παραμελεί* τίνος, παρ' ovdtv τίθεσθαί τι. : gå till h., Ενάύεσθαι ταΐς ψυχαϊς.: Dg* ligger mig på h., ἀάκνει μέ τι. φροντίζω τινός.: hafva ngt på h., μελετάν τι. διά φρενών ἐχειν τι.: jag är lättare om h., ράων ειμί.; bära h. på tungan, μηδέν ὑποστέλλεσθαι.: lägga ngn ngt på h., παραινείν τινί τι.: öppna sitt h., «-νοίγεσθαι.: vinna ngns h., ἀνακτάσθαι, αναρτά-σθαι τινα.: vara ett h. o. en själ m. ngn, ταυ-τὰ φρονεϊν τινι.: deraf h. fullt är, deraf talar munnen, τοις παρούσιν ἐκαστος ἀφ ^όνως χρρται.

— hjertans gerna, ἀσμενέστατα. ήδιστα.: hjertans glädje, lust, μεγίστη 1. ϊσχυροτάτη ήδονή.: hjertans kär, φίλτατος, 3.: hjertans mening, γνώμη ή ουσα.: säga sin hjertans mening, ἀποφαί-νεσθαι τήν γνώμην. b) mod, θυμός, ὁ. ανάρια, ή. Se vidare Mod.

Hjertelag, se Sinnelag.

Hj ertfrätande, θυμοφθόρος, θυμοβόρος, 2. καρδιοβόλος, 2.

Hjertgripande, Επικλών, ώσα, ών. Ελεεινός, 3. οικτρός, 3.

Hjertgrop, προκάρδιον, τό.

Hj ertkl appnin g, σφυγμός, ὁ.

Hj er ti i g, ἀπλους, 3. εὐήθης, 2. ἀληθινός, 3.

— Adv., Εκ καρδίας. ἀπό ψυχής. θυμώ. ἀπλώς. πάνυ. σφόδρα. μάλιστα, εις τὰ μάλιστα.: h. gerna, ἀσμενέστατα 1. -αίτατα.

Hjertlös, se Hård.

Hjertnupen, μαλακός, 3. φιλόστοργος, 2. Ελεεινός, 3.

Hjertqval, åtΐημονία, ή. ἀγων ία, ή. λύπη, ή.: hafva h., ἀδημονεϊν. ἀγωνιάν.

Hjertrörande, θρηνώδης, 2. οικτρός, 3.

Hj ertskakande, δεινός, 3.

Hjertskakning, ταραχή, ή. ἐκπληξις, ή. κί-νησις, ή.

Hjertskärande, -slitande, seHjertgri-ρ an d e.

Hjertsorg, ἀνία, ἡ. ἀχθηδών, όνος, ἡ. αλ-γηδών, όνος, ἡ. λύπη, ἡ. πένθος, τό.: förorsaka ngn en h., δεινώς cΐιατιθέναι τινά. den största h., λνπείν τινα τας Εσχάτας 1. τας Εξ ανθρώπων λύπας.

Hjertstärkande, ἀναληπτικός, 3. παραμυθητικός, 3.

Hjertsäck, περικάρδιος ὑμήν, ὁ.

Hjerttryckning, καρ διαλγία, ἡ.: hafva h., χαρδιαλγεϊν.

Hjertängslan, αδημονία, ἡ.: vara i h., ἀδη-μονεΐν.

Hj esse, κορυφή, ἡ. τό τής κεφαλής άκρον.

Hjon, ἄνθρωπος, ὁ.

Hjonelag, se Äktenskap.

Hjord, ἀγέλη, ἡ (ish. af större boskap, äfv. oeg. om menniskor), ποίμνη, ἡ, ποίμνιον, τό (ish af får), νομή, ἡ (betande h.). βοσχήματα, τό (ish. nötkreatur), βουκόλιον, τό (af nötkreatur). Ιππο-φόρβιον, τό (af hästar), πλήθος, τό (mängd).: förena till en h., συναγελάζειν.: hörande till h., «-γελοίος, 3.: i hjordar, ἀγεληδόν. κατ* ἀγέλας.: lefva i hjordar, ἀγελάζεσθαι, ανναγελάζεΰθαι.

Hjort, ἐλαφος, ο, vanl. ἡ.: hjort-, Ελάφειος, 2.

Hjorthorn, Ελάφειον κέρας, τό. κέρας τό ἀπό τών Ελάγων.

Hj o rtkalf, νεβρός, ὁ.: dess hud, νεβρίς, ίδος, ἡ.

Hjortkött, Ελάφεια (κρέα), τά.

Hjorläder, -skinn, Ελάφειον δέρμα, τό. Ε-λάγειος\. ἡ ἀπ* Ελάφων βύρσα.

Hjul, τροχός, ὁ. κύκλος, ὁ.: litet h., τροχί-σκος, ὁ.

Hjul a, κυβιστάν. τροχούς μιμεϊσθαι.

Hjulaxel, ἄξων, ονος, ὁ.

Hjulben t, ραιβός, 3. ραιβοσκελής, 2.

Hjul b ossa, συριγξ, ιγγος. ἡ. χοινιχίς, idos, ἡ. χοινίκη, ἡ. χοινίχιον, τό. πλήμνη, ἡ. τ όρμος, ο.

Hjuldon, όχημα, τό. ζεύγος, τό. Jfr Vagn.

Hjulekra, se Ekra.

Hjulfor mig, τροχοειδής, 2.

Hjul hake, τροχοπέδη, ἡ.

Hjullöt, ἀψίς, ΐδος, ἡ. σώτρον, τό.

Hjulmakare, τροχοποιός, ὁ.

Hjulnaf, se N af.

Hjulpinne, περόνη, ἡ.

Hjulring, ὁ τ ού τροχού κύκλος, σώτρον, τό.

Hjulspik, ὁ τού τροχού ήλος.

Hjulspår, τροχιά, ἡ. ἀμαξοτροχιά, ἡ.

Hjulverk, οι τροχοί.

Ho, se Hvem.

Ho, πύελος, ἡ. σκάφη, ἡ. ληνός, ὁ ο. η.

Hof, οπλή, ή. όνυξ, χος, ό.: s. har hofvar, μώνυξ, χος, o1, ή.

Hof, se Måtta.

Hof, αύλή, ή. βασίλεια, ων, ιά· βασιλέως θύ-ραι, αι. οι περί τον βασιλέα (konungen o. bs omgifning).: gå på hofvet, φοιτάν εις βασιλέως, ϊέναι, φοιτάν, π αρεϊναι Επί τάς βασιλέως θύρας.

H o fb e t j e η t, θεράπων τού βασιλικού οίκου.

Hofdam, θεραπαινίς τής τού βασιλέως γυναικός, ή.

Hoffolk, αύλικοί, οι. οι περί τήν αύλήν 1. Εξ αυλής, οι περί τον βασιλέα.

Hofh ål ln in g, διοίκησις τών τού βασιλέως, η.

Hofintrig, αυλική κακοπραγμοσύνη, ή.

Hofman, αυλικός, ό. Jfr Hoffolk.

Hofmästare, άρχιτρίκλινος, ό. b) informator. παιδαγωγός, ό.

Hof sam, μέτριος, 3. Επιεικής, 2. σώφρων, 2. κόσμιος, 3 o. 2. εύχοσμος, 2.

Hofsamhet, μετριυτηξ, ή. Επιείκεια, ή. σωφροσύνη, ή. κοσμιότης, ενκοσμία, ή. τό κόσμιον.: m. h., μετρίως σωφρόνως. κοσμίως. εύκόσμως.

Hofs tat, βασιλιχη μεγαλοπρέπεια 1. προστασία, ή. b) se Hoffolk.

H öfv era, σοβεϊν. σοβαρεύεσθαι. βρενθύεσθαι.

Hofvisk, αυλικός, 3.

Holme, νησίον, -ίδιον, -ύδριον, τό. νησίς, ϊδος, ή.

Hon, se Han.

Hona, gm adj. θήλυς, εια, υ.

Honkön, τό θήλυ.

Honung, μέλι, ιτος, τό.: honungs, μελιτή-ριος, -τηρός, 3. μέλιτος (gen.).: flytande m. h., μελίρρυτος, 2.: inkokad m. h., μελίεγθος, 2.: bereda h., μελιτουργεΙν.: försätta m. h., μελιτούν.

Honungsartad, μελιτοειδής, μελιτώδης, με-λιειδής, 2.

Honungsdagg, άερόμελι, ιτος, τό.

22170

Honungs färgad, μελίχρονς, 2. μελίχρως, ω-ΤΟ?, ό, tf.

Honungs gul, μελίχλωρος, 2.

Honungshandlare, μελιτοπώλης, ov, o. /em. Λ?, tf,

Honungskaka, κηρίον, τό. — μελιτουττα, tf. μελίπηκτον, τό (ss. bakverk).

Honungs vatten, ι) ϋρόμίλ*, *ro?, τό.

Honungs vin, se Mjöd.

Hop, σωρό?, ό, σώρευμα, τό, σωρεία, tf, μόί, o (om liflösa föremal), πλ^o?, τό, tfi/tfr^o-φή, η (både om lefvande o. liflösa). άγέλη, tf, στίφος, τό (bl. om lefvande, d. sedn. ish. om soldater). όμιλος, o (ish. om mskor). όχλος, o (larmande folkhop).: den stora hopen, ö πολύς όμιλος. ό οχλος. ol πολλοί, τό πλή&ος.

Hop-, se Samman-, utom vid de få nedanf. upptagne smn sättningar.

Hopa, σωρεύειν, Επισωρεύειν, νεϊν, συνννειν (lägga i hög). άΟ-ροίζειν, συνάγειν, Επισννάγειν, συνήγειρα,», σνμ>ιορείν (smnföra i mängd).: h. ngt på ngn, Επάγειν τινί τι. επιβάλλει» τινί τι.: h. sig, συναγείρεσ^αι. αύξάνεσ&αι. πλη&νειν.

Hopp, πήδησις, ή. πήδημα, τό. άλμα, τό. σκίρτησις, ή. σκίρτημα, τό.: göra ett h., πήδημα ποιείσ&αι. Se f. öfr. Hoppa.

Hopp, Ελπίς, ίδος, ή. προσδοκία, ή.: godt h., καλή Ελπίς.: full af godt h., εύελπις, ό, tf. (περί τίνος 1. πρός τι, i afs. på ngt).: fåfängt h., ματαία 1. κενη Ελπίς.: felslaget h., άπότευγμα, ατύχημα, τό.: hysa h., Ελπίδα 1. Ελπίδας ϊχειν. Εν Ελπΐδι είναι.: man har h., Ελπίς Εστιν.: ha det säkra h., πεποι^έναι.: fatta h., Ελπίδα λαμβάνειν. εις Ελπίδα Ελ&εϊν.: få nytt h., άναΰαρ-ρειν.: siitta sitt h. pä ngt, τάς Ελπίδας Εν I. Επί τινι εχειν. πεποι&έναι τινί.: häuge sig åt ett h., Ελπίδι χρ~,6&αι.: ingifva ngn h., Ελπίδα παρέχειν, Εμποιην, Εμβάλλειν, ύποτι&έναι τινί. Ελπίδα προτείνειν, νπυτείνειν, Επανατείνειν, προβαίνειν, παρίσταναν τινί. εις Ελπίδας καΰιστάναι τινά. Επελπίζειν τινά.: beröfva ngn hoppet, νπο-τέμνειν τινί τας Ελπίδας. Εκκρούειν, Εκβάλλειν τι -να τής Ελπίδος.: omintetgöra hoppet, την Ελπίδα καταλίειν.: uppgifva hoppet om ngt, «7είναι την Ελπίδα τινός, άπελπίζειν τινός 1. τι : bedragas i sitt h., \ρεύδεσ&αι, σφάλλεσ&αι, άποσηάλ-λεσ&αι, άμαρτάνειν τζί Ελπίδας.: se sitt h. uppfyllt, τνγχάνειν τής Ελπίδος. Επί τό πέρας ήκειν τήν Ελπίδος.: sväfva mel. h. o. fruktan, μετέω-ρον είναι.

H o ρ ρ a, άλλεσ&αι. πηδάν. σκιρτάν.: h. hit o. dit, διασκιρτάν.: h. upp, άναπηδάν, på ngt, Επί τι.: h. i ngt, ρίπτειν εαυτόν εις τι. άλλεσ&αι εις τι.: h. öfver ngt, ύπερπηΰάν, διαπηδάν τι. Se f. öfr. compp.: h. af glädje öfver ngt, άνασκιρτάν νπό τίνος 1. Επί τινι.

Hoppas, Ελπΐζειν, προσδοκάν, προσδέχεσ&αί τι 1. m inf. vaol. αί fut.: m. längtan h., καρα-δοχείν τι. : låta ngn h., Ελπίδα παρέχειν τινί m. inf. 1. ώ?. Jfr Hopp.

Hoppfull, Ελπίδος πλέως, ό, ή. ενελπις, ιδος, ό, tf. πεποι&ώς, νια. ός (iillitsfull). b) hoppgif-vande, πλείστας Ελπίδας 1. καλην τήν Ελπίδα παρέχων, ονσα, ον.

Hopplös, άνελπις, δύσελπις, ιδος, ό, ή. Ελπίδων έρημος, 2. ανέλπιστος, 2.: vara h., άνελπί-βτως εχειν. άπεγνωκέναι. δνοελπιστεϊν.

Hopplöshet, δυσελπιστία, tf. τό άνέλπιϋτον.

Hopsamla, συναγείρειν. συλλέγειν. σνγκομί-ζειν.

Hopsamling, συλλογή, tf. συγκομιδή, tf.

Hopsmida, συγκροτεϊν.: fig., se Följ.

Hop spinna, fig., νφαίνειν. συμπλάττειν. μη-χανάσ&αι.

Hopsy, συρράπτειν.

Hop tals, σωρηδόν (om liflösa föremål), άγε-ληδόν (om lefvande), o. gm àS-ρόος, 3. συχνός, 3.

Hoptorka, άποσκέλλεσ^αι. ρικνουσ&αι. κατα-μαραίνεσ&αι.

Hoptrassla, περι-, Ε μπλέκειν. συγχεϊν.

H o γ, πορνεία, ή. μοιχεία* ή (äktenskapsbrott).

Hora, εταίρα, ή (mätress).: offentlig, πόρνη, tf. Εργάτις, ιδος, tf. Εργάσιμος εταίρα, tf χαμαι-τύπη, tf (gatli.).: göra till h., καταπορνεύειν.: vara offentlig h., κα&έζεσ&αι 1. εστάναι Επ' οικήματος 1. Εν οϊκήματι.

Hora, εταιρείν. πορνεύεσ&αι. (τω σώματι 1. αφ* ώρας) Εργάζεσδαι. τω σώματι μισ$αρνεϊν. μοιχενειν (begå äktenskapsbrott).

Horhus, πορνεϊον, πορνοβοσκεϊον, χαμαιτν-πείον, Εργαστήριον, οίκημα, τό.: hnlla h., πορνο-βοοκείν.: s. häller 1ι., πορνοβοσκός, ό.

Horizont, se Himlabryn.

Horizontel, ομαλός, 3. ισόπεδος, 2.

Horkarl, μοιχός, ὁ (äktenskapsbrytare), χα-μαιτύπος, ὁ.

Horn, χέρας, ατος ο. ως, τό.: litet h., κερά-τιον, τό.: månens h., κεραια, tf.: af h., κεράτινος, 3.: försedd m. h., κέρατα εχων, ουσα, ον. κεράστης, ον, ὁ. κερασφόρος, 2.: m. sköna h., εικερως, 2.: bekonunande h., κερατογνής, 2.: stöta in. hornen, κυρίττειν. κερατΐζειν.: blåsa h., τω κέρατι ανλειν.: blasa signal m. h., σημαίνει ν τω κέρατι.: satta h. på ngn, κέρατα ποιειν τινι·: s. arbetar i h., κερατοξόος 1. κεραοξόος τέ-κτων, ὁ.

Hornartad, κερατοειδής, κερατώδης, 2.

Hornblåsare, κεραύλης. ου, ὁ.

Hornboskap, κέρατα ἑχοντα ζώα, τά. χε~ ρασ'ΐόρα θρέμματα, τά.

Hornhinna, κερατοειδής χιτών, ὁ.

Hornlykta, κεράτινος λύχνος, ὁ.

Hos, παρά m. dat. (m. acc. vid fråga om rörelse till ngn). Ev m. dat. περί m. acc. (för att beteckna ngns omgifning). Ofta äfv. μετά m. gen. (med). — Vid smnsatta vv., som innehålla præ positionens begrepp, står vanl. bl. dat. t. ex. vara hos ngn, παρεϊναί τινι.: spisa hos ngn, όννδει-πνείν τινι.: det finnes hos hm, ενεστιν αν τω (om egenskaper).

Hos följ ande, συμπεμπ ὁ μένος, 3. προσκείμενος, 3.

Hospital, πτωχοδοχεϊον, -τροφεϊον, τό. Jfr Sjukhus, Dårhus.

Hosta, βi,ξ, χός, c.: stark h , ισχυρός βήξ.: torr h., ξηρός βήξ : medel mot h., φάρμακον βηχικόν.

Hosta, βηττειν, βήσσειν.

Hot. ἀπειλή, tf. ἀνασεισμός, ὁ (m. hand, käpp, o. d.). Επήρεια, tf (skymfande, öfvermodigt).

Hota. ἀπειλείν, ngn m. ngt, τινί τι 1. m. följ. inf. 1. ότι 1. ὡς (m. ord), διαπειλεϊν, -σ&αι (häftigt). ἀνασείειν, ἀνατείνεσ^αί τινί τι (t ex. βα-κτηρίαν; men äf. fig., είσαγγελίαν, φοβερό ν τι).Hotelse — Hufvudord.

171

{πηρεάζειν nw (m. skymfande o. Öfvermod).: hotande höja, ἰπανασείειν.: dessutom h., ἰπαπει-λεϊν.: om förestående saker, μέλλει», ἰπικεϊσ&αι. ἰπιέναι. ἰνστήναι ἰπαιωρεϊσ&αι. ἰπικρέμασ&αν. — hotande, απειλητικός, 3 o. partt.

Hotelse, i ord, απειλητικοί λόγοι, οι. απειλητική ρήσις, ή. ἀπειλαί, αι. Jfr Hot.

Hud, χρως, τός, ὁ, χρόα, ή (på menniskan). δέρμα, τό, δορά, ή (ish. afdragen djurshud). βύρσα, ή (bl. afdragen). διφθέρα, ή, σκύτος, τό (läder).: afdraga h., δέρειν, ἀποδέρειν.

Hudartad, δερματώδης, 2.

Hud flänga, -stryka, (ἰκ)ραβδίζειν. μαύτι-γούν.

H uf, τέγος, τό. στέγη, ή. πϊλος, ὁ.

Hufva, κεκρι'r/αλος, ὁ (hårnät), καλύπτρα, ή (slöja), μίτρα, ή (hufvudbindel, -kläde).

Hufvud, 1) eg., κεφαλή, ή : det komme öfver ditt h , ἰς κεφαλήν τρέποιτο σοι 1. elliptiskt, σοι ἰς κεφαλήν. ἰς κεφαλήν σοι.: fr. h. till fot, ἰξ ἀκρας κεφαλής ἀχρι ποδών. Ικ τών ποδών εις τήν κεφαλήν.: skaka h., ἀνανεύειν (τρ κεφαλή).: hals öfver h., se Hufvudstupa.: hänga h., κύπτειν. ἀ&υμεϊν.: stöta ngn f. h., προσκρούειν τινί.: bära sitt h. högt, ὑπτιάζειν.: ha h. fullt, iν πολλαϊς φροντίσιν είναι. — 2) oeg., a) mska, ἀν&ρωπος, ὁ. ἀνήρ, ἀ.: ett uppfinningsrikt h., εὐμήχανος ἀνήρ.: ett oroligt h., ἀνήρ στασιαστι-κός, στασιώδης, ταραχώδης.: så många hufvuden, så många meningar, ἀλλος ἀλλην ἑχει γνώμην. αιρείται τό εαυτώ δόξαν ἑκαστος, b) lif, ψυχή, ή. σώμα, τό.: rädda sitt h , τό σώμα (δια)σώ-ζειν, -σ&αι.: riskera sitt h., περί ψυχής κινδυ-νεύειν.: sätta ett pris på

ngns h., ἀργύριον 1. χρήματα ἰπικηρύττειν τινὶ 1. επὶ τινι.: det gäller hufvudet, περὶ ψυχής ὁ ἀγών. θανάτου ζημία ἰπίκειται. c) besinning: tappa hufvudet, ἰξίστα-σ&αι του φρονεϊν. ἑξω εαυτοὺ γενέσ&αι. ἰμβρον-τη&ήναι. ἰκπλαγήναι. d) förståndsgåfvor, φ ὑσις, ή. ψυχή, ή.: godt h., ευφυια, ή.: en s. har godt h., ευφυής, 2.: ha klent h., ἀμβλὺν είναι τὴν φύ-σιν.: anstränga sitt h., συντεινει αι. e) minne, μνήμη, ή.: behålla i h., ιv μνήμτ; φυλάττειν.: ha i h., ἀπὸ μνήμης εἴδέναι τι. καταμεμα&ηκέ-ναι τι. i) själ, sinne, vilja.: få i sitt h. ngt, πεἰ&ειν εαυτὸν τι. εις νοὺν ἰμβάλλεσδαί τι.: ha fått i sitt h., πεπεϊσδαι, προ$ρήσ$αι.: slå ur h., (χαίρειν) ἰάν τι μηκέτι μεμνήσ&αί τίνος : jag har ngt i h., ταράττει μέ τι. μεριμνώ τι 1. περὶ τίνος, φροντίζω περὶ τίνος 1. τί.: följa sitt h., ὁράν κατὰ τὰ δὸξαντα αὺτώ. ix τών αὺτώ δο-ξάντων πράττειν.: ha sitt h. f. sig, ἰμαένειν τοίς δεδογμένοις. ἑχεσ&αι τής γνώμης, g) det högsta af ngt, κεφαλή, ή. ἀκρα, ή. κορυφή, ή. h) se Hufvudman. — öfver h., ολως. (το) ὁλον. τὸ σύνολον, ἰπίπαν. τὸ σύμπαν, κα&άπαν. παράπαν. iv κεφαλαία*. συλλήβδην. — I smnsättningar återgifves "hufvud-" mest gm superi, af πολὺς 1. μέγας 1. gm πρώτος 1. μάλιστα 1. gm omskr. jfr. Följj.

Hufvudafdelning, κεφάλαιον, τό. ' Hufvudafsigt, κρατίστη γνώμη, ή.: vanl. gm omskr. m. μάλιστα βούλεο&αι, διανοέϊσ&αι, σκο-πείν o. d.

Huivudangelägenhet, τὸ μέγιστον.

Hufvud angrepp, ἡ πανστρατιὰ γενομένη προσβολἠ 1. ἰπὶ&εσις. ἡ μεγίστη προσβολή.: göra ett h., πλείστη δυνάμει hτιτὶ&εσ&αι, προσβάλλειν.

Hufvudarbete, ἑργον μέγιστον 1. προὑργι-αίτατον, τό.

Hufvudartikel, κεφάλαιον, τό.

Hufvudbeståndsdel, ἰξ ου (ἰξ ων) σύγκειται τι μάλιστα, ὁ πλείστον (ἀ πλείστα) ὓπεστί τινι. στοιχεϊον, τό. στοιχείωμα, τό.

Hufvudbevis, τεκμήριον σαφ ἰστατον 1. μέγιστον, τό.: h. härför är följande, όήλον 1. σαφές δε μάλιστα ἰκ τούτων, τεκμηριοΐ δε μάλιστα τὸ κτλ.

Hufvudbindel, ταινία, ή. μίτρα, ή. διάδημα, τό. στέμμα, τό.

Hufvudbok, γραμματέων, τό.

Hufvudbonad, ἰπίκρανον, τό. ὁ περι τὴν κεφαλὴν κόσμος.

Hufvud b rist, τὸ ἀξιολογώτατον ἑλλειμμα.

Hufvudbry, φιοντίς, ίδ'ος, ή. ἀπορία, ή.: kosta mycket h., πολλής μελέτης είναι \. δεϊσ&αι.

Hufvudböjelse, ἡ ιοχυυοτάτη ἰπιΗ-υμία.: gi-j righet var hans h., χρημάτων μάλιστα πάντων ἰπε^ὑμησεν.

Hufvuddrabbning, μάχη ἡ περὶ τών ολων 1. ἡ εις τὰ ὁλα κρίσιν ἑχουσα 1. ροπην ποιούσα, μάχη ἲσχυροτάτη 1. μεγίστη.

Hufvudrag, κύριος τὺπος 1. χαρακτήρ, ὁ.

Hufvuddygd, μεγίσιη ἀρετή, ή.

Hufvuddörr, &ύραι, αϊ.

Hufvudegenskap, ὁ μάλιστα ἲδιόν ἰστί τίνος. ω τις μάλιστα διαφέρει τών ἀλλων, ἡ μεγίστη δύναμις (ss. verkande kraft).

Hufvudfel, τὸ μέγιστον 1.αΐσχιστον αμάρτημα (ss. handling) 1. κακόν (ss. egenskap).: hs h. var, τὸ μέγιστον ἡμαρτεν m. part.

Hufvudfiende, ἑχ&ιστος, ο.

Hufvudflod, τών π ο ταμών ὁ μέγιστος, τὸ μέγα ρεύμα, τὸ πλείστον ὑδωρ (i mots. mot bifloderna).

Hufvudfråga, ἰρώτημα τὸ μέγιστον.: h. är, μάλιστα ζητεϊται.

Hufvudfästning, ἰχυρώιατον τεῖχος, τό.

Hufvudföremål, κεφάλαιον, τό.

Hufvudgata, μεγάλη ἀγυιά, ἡ.

Hufvudgrund, κεφάλαιον, τό. μέγιστον τεχμήριον, τό.

Hufvudhår, se Hår.

Hufvud händelse, πράγμα ἀξιολογώτατον, τό. ἐργον μέγιστον, τό.

H u f v u d h ä γ, τὁ πλεἱστον 1. ἡ πλείστη τής στρατιάς 1. δυνάμεως.

Hufvudingång, ἡ κοινή εἰσοδος.

Hufvudinnehåll, κεφάλαιον, τό.

Hufvudkläde, κεφαλής κάλυμμα, τό. καλύπτρα, ἡ. μίτρα, ἡ.

Hufvudkudde, ιmo-, προσκεφάλαιον, τό.

Hufvudkål, κεφαλωτή κράμβη, ἡ.

Hufvud lös, 1) eg., ἀκέφαλος, 2. 2) oeg., ἀνους, ἀφρων, 2. ἀλόγιστος, ἀλογος, 2. Jfr O förs t ån di g.

Hufvudlöshet, ἀνοια, ἡ. ἀφροσύνη, ἡ. τὁ ἀλόγιστον, ἀλογον.

Hufvudman, ἀρχων, οντος, δ. ἀρχηγός, δ. πρώτος, ὁ. πρωτεύων, οντος, ὁ. κορυφαίος, ο\ κεφάλαιον, τό.: vara h. f. ngt, ἀρχειν τινός, πρωτεύειν, πρώτιστε ι ειν τινός

Hufvud medel, μέγιστον 1. ἀξιόλογον φάρ-μακον 1. ἰπικούρημα. τὁ (mot ett ondt), μέγιστον μηχάνημα, τὁ (f. ett ändamåls vinnande).

Hufvudord, se Substantiv.172

Hufvud orsak — Hundgård.

Hufvudorsak, πρώτη 1. μεγίστη αιτία, ἡ. αρχή, ἡ. Ofta m. αἴτιώτατος, 3.

Hufvud pers ön, πρωτεύων, οντος, ὁ. κύριος ο. κυριώτατος, ὁ..^ vid ett företag, αρχηγός, ὁ. αἴτιώrarog τον πράγματος.: i ett skådespel, πρω-ταγωνιστής, ον, ὁ. πρωτολό^ο?, ὁ. Hufvud port, πύλαι. al.

H u f v u d p r v d η a d, ὁ π* rj* τήρ κεφαλήν κόσμος. H u f v u d ρ u η k t, κεφ άλαιο ν. τό. μ έ γι στο ν, τό. Hu fv u(1 rege 1. πρώτος I. κυρκλτατος κανών. ὁ. H u f v u d r o 11. πρωτολογία, ἡ : spela h.. πρω-ταγωνιστείν. πρωτολογείν.: en s. spelar h , se Hufvud person.

Hufvudsak, κεφάλαιον, τό. κορυφή, ἡ. κύ-ριον, μέγιστον, τό.: ngns b., περί ο τις μάλιστα σπουδάζει, Εφ' φ τις μάλιστα ευδοκιμεί, e d.

Hufvudsaklig, κύριος. 3. μέγιστος, 3. πλείστος. 3.: beriitta det hufvudsakliga af ngt, Εν κεφαλαιο) 1. Επί κεφαλαίου I. ·ων διηγεΊσθαί τι.

Hufvudsakligen, μάλιστα. το μέγιστον. τά πλείστα.

Hufvud sats. ἡ πρώτη θέσις (i gramm. bet). κεφάλαιον, το', ὑπόθεσις. ἡ (m. afs. på innehållet). Hufvudskål, κρανιον. τό. Hufvudstad, μητρόπολις, ἡ. ἡ πρώτη πόλις. Hufvudstam, το πρωτεύον 1. ἀρχαίον 1. μέγιστον φύλον.

H u f v u d s t o 1, se Kapital. Hufvudstupa, Επί κεφαλήν, πρανής, 2. αιφνιδίως (plötsligt).: fly li., προτροπάδην 1. προ-πετώς φενγἱἱν.

H ufvudstycke, κεφάλαιον, τό. H u f v ud s ty rk a , κράτος, τό. ισχύς, ύος, ἡ. πλείστη ρώμη 1. το πλείστον τής ρώμης 1. gm omskr. m. πλείστον I. μέγιστοι* δνvασθαι I. ισχύειν.: ngns k. ligger i ngt, δεινότατος Εστί τις τι 1. m. inf. Hufvudsumma, κεφ άλαιον, τό. Hufvudsäte, ἀρχή, ἡ (f. tillstånd). 1. gm omskr., t. ex. hufvudet ;ir det ondas k., Εν κεφαλή πρώτον ἱ'δρυται τὁ κακόν.: 1. bildl. t. ex. vishetens k., τής σοφίας ὡσπερ μητρόπολις 1.

πρυτανείον.

Hufvudverk, κεφάλαιον, τό. κνριώ τατον σύγγραμμα, τό (hufvudskrift).

Hufvudvetenskap, κυριωτάτη Επιστήμη, ή. Hufvudvärk, κεφαλαλγία, ή καρηβαρία, κα-ρηβάρησις, ή·: hafva h., κεφ αλαλγεϊν. καρηβορεϊν. άλγεϊν την κεφαλήν.: förorsakande k., κεφαλαλ-

γης, 2·

Hufvudyr, ϊλιγγιών, ώσα, ών. τεταραγμένος, 3. τίθορυβημένος* 3.

Hufvudyrsel, se Svindel. Hufvudyrke, Επιτήδευμα, το', έργον, το'.: kan knr till h., Επιτηδενει μάλιστα.: det är ngns h., μάλιστα Εστί τίνος.

Hufvudändamål, se Hufvudafsigt. Hug, se H å g.

Hugg, a) slag, πληγή, ή.: m. en piska, μά-στιγμα, τό.: m. ett spö, ράπισμα, το'.: gifva ngn ett h.. (πλήττειν), παίειν, πατάσσειν τινά πληγήν Εμβάλλειν τινί. b) det gm ett h. uppkomna såret, πληγή, ή. κοπή, ή τραύμα, τό.

Hu tiga, 1) eg., κόπτειν. παίειν, πλήττειν (i perf. oct. o. i pass.), τύπτειν. πατάσσειν, Ελαύ νειν (slå, träffa), καταφέρειν (ex. ξίφος, σμινύην). καθικνείσθαι (ex. τίνος βακτηρία, κονδύλω): h. sig igenom fienderna, κατακόψαντα τους πολε-

μίους διασωθήναι. όδον τέμνε σθαι διά τών πολεμίων.: — gm-, afh., splittra, κόπτειν τέμνειν. σχίϊειν.: h. ved, τέμνειν ξύλα.: h. isär 1. sönder, διακόπτειν, -τέμνειν, -σ/ίζ^ιν.: h. i sten, γλύ-φειν. κολάπτειν. λιθοτομπν. Εγκολάπτειν (inh.).: h. vng gm en skog, τέμναν όδον δι' ύλης. 2) bita (om vissa djur), δάκνειν. 3) se Gripa. — H. in (m. sabeln anfalla), παίειν τω ξίφει (Εμπεσόντα). — H. af. ned etc., se compp.

Huggning, κοπή, ή. τομή, ή. σχίσις, ή ο. νυ.

Huggorm, εχιδνα, ή. i-χις, ιω?, ή. άσπίς, ίδος, η : hörande till h., Εχιδναίος, 3.: biten af h., Εχιδνόδηκrof, άσπιδόδηκτος, 2.

Hugna, -d, se Glädja, -e.

H ugn el ig, -sam, se Glad 2).

Hugstor, μεγαλόψυχος, 2. μεγαλόφρων, 2. υψηλόφρων, 2.

Hugsvala, -elsp, sp Trösta, Tröst.

Huka (sig), καθίζεσθαι. όκλάζειν (på knäna). κνπηιν, κεκυφέναι (luta sig).: af fruktan, (tmo)-πτ^σσειν. — hukad, κ>κυφώς, υϊα, ός.

Huld, 1) bevågen, välvillig, ίνμενής, 2. ευ-νους, 2. ίλεως, 2 (nådig), πράος > 3 (mild), φιλό-φρων, 2 (vänlig), φιλόστοργης, 2 (mot anhöriga).: vara ngn h., ευνοϊκώς ϊχειν τινί 1. π ρις τινα. ευ φρονεί ν τινι. 2ι «älsklig, χαρίεις, εσσα, εν. κεχαρισμένος, 3. γλυκύς, εϊα, ύ.

Huldhet, 1) εύμένεια, εύνοια, ή. πραότης, ή. φιλοφροσύνη, ή φιλοστοργία, ή. 2) χάρις, ιτος, ή. το Επίχαρι, εΰχαρι, ιτος.

Huldrik, se Huld.

Hull, κός, ή.: vid godt, dåligt h., fiJ-,

πολύσαρκος, 2. άσαρκος, 2.: godt, dåligth., εύ-, ιιολυσαρκία, ή. άσαρκία, ή.

Huller om buller, άναμίξ. φύρδην, ομού. άτάκτως. ουδενί κόσμω εϊκρ. άνω κάτω.

Hu II ig, ét)-, πολi σαρκός, 2.

Hullighet, εύ-, πολυοαρκία, ή.

H u 11 i η g, άγκιστρον, τό. όγκος, δ,: försedd m. h., άγκιστρώδης, 2. άγκιστρωτός, 3.

Hum, få h. om ngt, αισθάνεσθαί τίνος, νπο-πτεύειν, υπονοειν τι. μαντεύεσθαί τι.

Human, φιλάνθρωπος, 2. εύκολος, 2. πράος 1. πραύς. 3.

Humanitet, φιλανθρωπία, ή. ευκολία, ή. πραότης, ή.

Humla, βομβυλιός, δ ο. ή.

Humle, βρυον. τό.

Hummer, ό θαλάσσιος άστακός.

Humor, io Επίχαρι, ιτος.

Humoristisk, Επίχαρις, ιτος, ό, ή.

Humör, se Lynne.

Hund, κύων, κυνός, ό ο. ή.: liten h., σκνλαξ, ακος, ό ο. ή. κννάριον, κννίδιον, σκνλάκιον, τό.: arg h., κύων χαλεπός, λήθαργος,: m. god näsa, κύων ενρις : hetsa hundar på ngn, Επαφιέναι τινί κύνας. κννηλατiίν τινα.: hund-, κννικός, 3. κύν^ιος, 3 ο. 2.: ss. en h., κννηδόν.: hålla hundar, τρέφειν κύνας.

Hundaktig, κννοειδής, κννώδης, ϋκυλακώ-δης, 2.

Hundbett, κυνός δήγμα, τό.

Hunddagar, κννάδες ήμέραι, αι. όπώρα, ή. Jfr Hundstjern a.

Hundfila, λοιδορεϊσθαι, Επιπλήττειν τινί.

Hund fluga, κυνόμυια, ή.

Hundgård, ό τών κυνών σηκός.Hundhalsband— Husgeråd.

173

Hundhalsband, χλωός, δ.

Hundhufvud, χυνός κεφαλή, ή>: m. h., xv νοκέφαλος, 2.

Hundhår, χννάς, adW, η.

Hundlus, -fästing, κρότων, ωνος, δ. κυ-νορραιστής, ού, ό.

Hundra(de), εκατόν.: ss. siffra ρ'.: ett antal af h., έκατοστύς, ύος, ή. εκατοντάς, άδος, ή.: h. gånger, έκατοντάκις.: den h., εκατοστός, 3.: anförare f. h. man, έκατόνταρχος, -άρχης, ό. -år ig, εκατοντούτης, 2. εκατόν έτών.: — s. sker hrt hundrade år, δι* εκατοστού ένιαντού.

Hundraarmad, εκατόγχειρ, ο, ή.

Hundrabladig, έκατοντάγνλλος, 2.

Hundrafaldig, έκατονταπλασίων, 2.

Hundrafotad, εκατόμπονς, οδος, ο, J?.

Hundrahöfdad, εκατογκέφαλος, 2.

Hundraseri, λύατα, ή.

Hundratal, έκατοντάς, «cfo?, jJ. έκατοστύς, t/o?, hundratals, καθ·' ixamv 1. *χ«τάiΓα£. μι/-3 (otaliga).

Hundsfott, καυτοi1, oc.

Hundskall, κυι/cof oc. κυΐI/λα/μός, oc.

Hundskatt, o1 «πο τώ*/ κυρώ? τελούμενος φόρος.

Hundskinn, κννή, >;. *wcoj> δέρμα, τό.: rän-sel af h., κυνονχος, ό.

Hundstj erna, μαίρα, j}. Σείριος, ὁ. κύων, νός, ὁ, ish. i talesätten: 1. ιiπὸ κννα, ἐπὶ

κννὶ (under hunddagarne).

Hundtand, κυνόδους, οντος, δ.

Hunger, πεῖνα, ἡ (äfv. fig.), σίτου 1. τροφῆς δρεξις 1. ἐπι&νμία (matlust), λιμός, ὁ (häftig h., hungersnöd), ασιτία, ἡ (fastande).: känna h., πει-νήν. λιμώττειν. λιμω (κατ ἐχεσ&αι 1. συνεἶναι.: h. påkommer mig, λιμὸς περιέρχεται \. καταλαμβάνει με. : lida af h., πιέζεσ&αι λιμω. κακώς εχειν 1. διατί&εσ&αι υπό λιμού.: döda gm h., λιμοκτο-νεῖν.: dödande gm h., λιμοκτονία, ἡ.: dö af h., ἀπο&νήσκειν, τελευτάν, ἀπόλλυσ&αι, διαφ&είρε-σ&αι λιμω 1. υπό λιμού.: låta ngn dö af h., πε-ριοράν τινα λιμω ἀπο&νήσκοντα 1. ἀπολλύμενον.: låta ngn lida h., περιοράν τινα πεινώντα 1. λ*-μώττοντα.: pina m. h., παρατείνειν λιμω. λιμα-γχείν, λιμαγχονεῖν.

Hungersdöd, ἡ υπό λιμού φ&ορά. δ ἐκ λιμού θάνατος, τὸ λιμω ἀπο&ανεῖν. ἀποκαρτέρησις, ἡ (frivilig).: lida frivillig h., ἀποκαρτερεῖν. Se f. öfr. under Hunger.

Hungersjuka, βουλιμία, ἡ. βούλιμρς, δ.: lida af h., βουλιμιάν.

Hungersnöd, λιμός, ο.: tryckande h., λιμός ισχυρός.: vara i h., λιμω συνεῖναι.: det är h. i landet, λιμός κατέχει τήν χώραν.

Hungra, πεινήν (äfv. fig.), λιμώττειν.: frivilligt h., ἀσιτεῖν. σίτου ἀπέχεσ&αι. till döds, ἀπο-καρτερεῖν. Se f. öfr. Hunger.

Hungrig, πεινών, ώσα, ών. λιμώττων, ουσα, ον. λιμώδης, 2.: mycket h., βουλιμιών, ώσα, ών.: vara h., se Hungra.

Hurra, ἐκβοάν. ἀλαλάζειν. ἐπι&ορυβεϊν.

Hurrah, ἀλαλά. ἐλελεύ.

Hurtig, se Driftig, Modig.

Huru, 1) ss. frågeord, a) i dir. fråga: πώς; π%; men h., τί δέ; h. — då, πώς ovv (m. verb.);: h. då? τί δέ; τί δή; τί γάρ; h. så? τί γάρ; πώς λέγεις; h. annars? πώς γάρ ού; πώς δ* ού; τί

μην; — I förening m. adjj. o. adv v. ofta gm

correl. pronorninal-adjj. o. advv. t. ex. h. stor, πόσος, 3 (äfv. h. mycken).: πηλίκος, 3.: h. hög, bred, lång, etc., πόσος τό υψος, τό ενρος, τό μήκος, etc.: h. länge, πόσον χρόνον; μέχρι τον; h. långt, πόση οδός; πόσον; i fråga om grad, εις τί, εις πόσον; h. långt är krigshären aflägsen, πόσον ἀπεστι το στράτευμα; h. beskaffad, ποίος, 3.: h. mångfaldig, πολλαπλάσιος, 3.: h. ofta, ποσάκις.: h. dags, πηνίκα.: på h. många sätt, πο-σαχώς, o. s. v. — Då i svar frågans inledningsord upprepas, nyttjas indir. frågeord. b) i in-dir. fråga nyttjas, utom ofvan angifna dir. frågeord dessas correlater, de indirecta il. ombestämda relät.), δπως, ony. δπόσος, ὁπηλίκος, ὁποιος, ὁποσαπλάσιος, 3. ὁποσά/.ις, ὁποοαχώς, o. s. v. 2) i relät, bet., h. — än); m. de uuder 1) b) anförda obestämda relät., δπως, oπη, etc., till hka, för att förallmänliga betydelsen, togas περ, ovv (äfv. τις ovv). δή, δήποτε, t. ex. h. helst (än), ὁπωσ(τι ovv, δπως δήπητε : h. stor, mycken (än), ὁπόσοσπερ, ὁποσοσ τις ovv.: h. (än) beskaffad, ὁποι-οσ τισ)ούν. ὁποιος δήποτε.: en sak h. s. helst beskattad, ὅποιοντιούν πράγμα.: h. ofta (än), ὁπο-σακισονν, o. s. v. 3) i utrops-satser, ώ?.: h. stor, mycken, δσος, 3.: h. stor, mäktig, ἡλίκος, 3.: t. ex h. stor är icke naturens kraft, δση ἡ τής φύσεως δύναμις·: h. stor, mäktig är han icke, ἡλίκος ἐστίν.: h. rolig du är. ὡς ἡδυς εἰ.

Hurudan, ποιος, 3. οποιος, 3 (bl. i indir. fråga).: h. som helst (som), h. än, ὁποιος, o-ποιοσ τισ)ονν, ὁποιος δή[ποτε). Jfr Föreg.

Huruledes, -som, se Huru.

Huruvida, 1) eg., (dir. o. indir.). εις τί (δτι). εἰς πόσον (ὁπόσον). μέχρι τον (δτου). μέχρι πόσου (ὁπόσον). 2) se Oιη 2).

Hus, οικος, ὁ (äfv. dess innev., familj, slägt o. totalförmögenhet), οικια, ἡ (äfv. husets innev., familj, slägt), οἵκησις, ἡ. στέγη, ἡ.: litet h., οικί-διον, τό. οικίσκος, ὁ.: inomh., ἐνδον.: utom h., εξω : väl sköta ett h., οικιαν 1.

οίκον καλώς, εύ οικείν 1. οικονομείν.: ej släppa ngn i sitt h., ἀποκλείειν 1. εϊργειν τινά τής οικίας.: bygga ett h., οικοδομείν, om ägaren, -σ&αι.: hålla h., se Vistas.: begära, taga, lemna h., se Herberge.: m. hela huset, πανοικεί, -κί, -κία.: man ur huset, πανδημεί.: af godt, förnämt h., εύγενής, 2. ευπατρίδης, o. b) se Afträde.

Hu saga, ή τών οικείων κόλασις 1. παιδεία.

Husarrest, ή κατ' οίκον φνλακή.: ge ngn h., φυλάττειν τινά κατ* οίκον, εϊργειν τινά έν οικω.

Husbehof, τα (πρός τήν διαιταν) έπιτήδεια. τά πρός τον βiov.: han har ved till h., ξύλα εχει έαυτώ ικανά 1. ώστε 1. δσοις αυτός χρήσ&αι.

Husbloss, ίχΰ-νόκολλα, ή.

Husbonde, ό (του οίκου 1. τής οικίας) δεσπότης 1. κύριος.

H u s dj ur, ζώον σύντροφον, ονκείον, ήμερον, τό.

Husera, m. ngt, (κακώς 1. d.) διατι&έναι τι, χρήσβ-αί τινι, διοικείν τι.

Husfader, se Husbonde.

H u s f a d e r 1 i £, δεσπόσνvος, 2 o. 3. δεσποτικός, 3.

Husfolk, οικέται, ών, οι.

Husfru, se Hustru.

Husgeråd, σκεύη, ών, τά. έπιπλα, (ον, τά. κατασκευή, ή.174

Husgud — Hvarigenom.

Husgud, Εφέστιος 1. πατρώοι θεός, ό.

Hushund, κιίων οϊκονρός, ό, jJ.

Hus hyr a, ivoixiov, τό. στεγανό μιον, τό.

Hushåll, oixo?, ό. οικία, ή. οϊκέται, o*.: hafva h., οίκο* δίαιταν ποιεϊσθαι.

Hushålla, οϊκονομείν. διοικεϊν.: = spara, se d.

Hushållare, οικονομος, o. ταμίας, ot>, o.: god h., οικονομικός, 3.

Hushållerska, οικονόμος, aj. ταμία, ?J. <τ>7-κ/i, κio*·, J?.

Hushållning, οικονομια, jJ. διοικησις, ή.: beträffande h., οικονομικός1, 3.: sköta h., οίκο-νομεϊν διοικεϊν.

Hushållningskonst, -vetenskap, οίκο-νομική, ή.

Hushållsaktig, οικονομικός, 3. ςτ^Λολό?» 3. εντελής, 2.

Hushållsaktighet, φειδωλία, ή. φειδώ, ούς, ή. εντέλεια, jJ.

Hushållsbok, Εφημερίς, ίδος, ή.

Hnshållsväsende, τα πίρ* τ>}v οϊκονομίαν.

Huskatt, αίλουρος οικογενής, ό.

Huskors, οϊκεϊον 1. ?c)Yov κακόν, τό.

Huslig, a) till huset hörande, der skeende 1. befintlig, οικειος, 3. o, jJ, τό κατ* οίκον 1. *v-efov.: husliga arbeten, «t κατ* οίκον £ρ}/α<τία*. τά fVdov εργα.: husliga olyckor, α* κατ' οίκον κακοπραγίαι. b) s. håller sig hemma, οϊκονρι-κόi-, 3. οικοι/ρό?, 2.: vara h., οϊκουρεϊν. c) hushållsaktig, οικονομικός, 3.

Huslighet, οικουρ/α, »y. τό οἰκουρικόν.

Husmanskost, τροφή λιτή 1. ft/riA^i, jf. τρο-φή ή συνήθης.

Husmoder, δέσποινα, οικοδέσποινα, η.

Huspiga, οἰκέτις, ιδος, jf.

Husrum, οἴκησις, ή. δίαιτα, jJ. : ha fria h., προικα 1. άiΓαπάνω? οἰκεϊν.

Hustru, yt/v>7, γαμετή, ij.: nygift h., véo-γαμος γννή. νύμφη, *?·.* taga h., γαμεϊν 1. ayé-γυναίκα.: taga en andra h., ἑπιγαμεὶν. Då mannens namn står bredvid, återgifves h. ofta bl. m. art.

Husvill, ἀοικος, 2. ανέστιος, 2.

Husvärd, se Husbonde.

Hut, ἀπαγε. ερρε. σίττα. αισχύνου.: veta h., αἵσχύνεσθαι. αἵδεϊαθαι.

H ut la, se Gäcka.

Hutlös, ἀναίσχυντος, 2. ιταμός, 3.

Hvad, se Hvem.

Hvadan, se Hvarifrån.

Hvalf, καμάρα, jJ. καμάρωμα, τό. Wo?.

jf. ψαλὶς, ίδος, ι/ .: underjordiskt h., κρύπτη, jj.: = förvaringsställe, θήκη, αποθήκη,

H v alf is k, ij. κήτος, τό. φυσητήρ,

5ρο?, ὀ.: stor s. en h., κητώδης, 2.

Hvalfiskfångare, ὁ φαλαίνας S-ηρών.

Hvalf) skfån gst, jJ τών φαλαινών S-ήρα.

Hval ro ss, ίππο? ὁ θ-αλάτηο?.

Hvar, Hvart (hvarje), ἑκαστος, 3 (framhåller de enskilda individerna hr f. sig). πα£, παβα, παν (hkt individ s. helst inom det ifrågavarande slaget).: h. och en (en hvar), ἑκαστος τις. εΐς ἑκαστος, πάς ἀνήρ. πάντες, ἁπαντες πάντες καὶ πάσαι. οι καθ* εκαστον. ουδείς όστις όν.; h. o. en, >., όστις, ήτις, ο τι 1. όσοι, όσαι, όσα 1. gm ὁ o. part. t. ex. h. o. en s. vill, ὁ βονλόμενος.: h.

o. en s. helst (s.), όστισονν, ήτισόνν, ότιονν. όστις δήποτε. όστις δή ποτ* ουν (όστισδηποτονν),: h. gång, se Gång 6).: h. f. sig, afc ἑκαστοι, καθ* (ενα, εν) εκαστον. καθ* εκάστους.: h. annan, 3:dje, 4:de etc. dag, διά τρίτης, τετάρτης, πέμπτης etc. ήμέρας. Jfr Hvardera.

Hvar (adv.), 1) interrog., πού; όπου, ινα (indir.).: h. i all verlden, πού ποτε γής; h. i landet, πού τής ^ώρα?; 2) relät, (hvarest), ου. όπου. η. όπη. ενθα'περ). ϊνα.: h. helst s., όπου ποτέ όπου άν. όπουπερ.: h. s. helst, όπουούν.

— Yid νν., s. uttrycka rörelse, ofta gm, όθεν, οπόθεν, ενθεν (hrifr.) o. όποι (hrthän). t. ex. J veten ju, h. solen uppgår o. h. hon nedgår, ϊστε δήπου, οπόθεν ὁ ήλιος ἀνίσχει καὶ όποι δύεται.

— Der o. h., se Der. — H. om icke, εϊ (Εάν) δέ μη.

Hvaraf, 1) interrog., πόθεν; ἀπό \. Εκ του 1. τίνος; οπόθεν, ἀφ* 1. Εξ οτου (indir.). h. kommer det (sig)? τί δέ αίτιον; ἀπό ποιας αιτίας; 2) relät., όθεν. ὀπό#£ν. ενθεν. ἀφ* 1. Εξ ου 1. οτον. Εξ ηζ-> ὶξ ων (efter correlatets gen. o. num.).: h. helst än, οπόθεν δήποθεν.

Hvarannan, Hvarandra, (reeipr.), αλλήλων. ἀλλήλοιν. ofta äfv. εαυτών.: vid, till, med h., ofta bl. gm smnsättning m. σύν t. ex. sammanhängande med, vid h., συνεχής, 2.: foga till h., συνείρειν. συνάπτειν.: efter h., εξής, Εφεξής.: m. h., μετ* ἀλλήλων (t. ex. είναι, ἵέναι). iv ἀλλήλοις. iv εαυτοϊς. πρός ἀλλήλους (t. ex. λέ-γειν).: om h., gm smnsättningar m. διά. t. ex. blanda, skaka om h., διακυκάν. διασείειν.

Hvardag, Εργάσιμος ημέρα, ή. — hvar-dags-, se Alldaglig.

Hvardaglig, se Alldaglig.

Hvardera (af 2), ἑκάτερος, 3.: h. af (de båda) bröderna, ἑκάτερος ὁ ἀδελφόςἳ. τών ἀδελφών 1. τοϊν ἀδελφοιν.: fr., åt h. sidan, εκατέρωθεν, ἑκατέρωσε.

Hvarefter, -emellan, -emot, se Efter, Emellan, Emot o. Hvilken. Jfr Derefter, Deremot.

Hvarest, se Hvar.

Hvarf, 1) omgång, περίοδος, ή. περιφορά, ή. κύκλος, ό.: =gång, sed. 2) lager, ἐπιβολή, ή. διαφυή, ή. πτυχή, ή· στίχος, στοίχος, ὁ (rad).

Hvarftals, κατά πτυχάς.

Hvarför, se För o. Hvilken.

Hvarföre, 1) interrog., διά τί; τί; τίνος 1. τον χάριν 1. ενεκα {-εν); διά τίνα αϊτίαν; πρός τί; Μ τώ; τί βουλό μένος; τί μαθών; τί παθών; διότι, ότου ενεκα, ἀνθ' ότου (bl. indir.).: h. då? τί ποτε; τί δήποτε; — τί γάρ, πώς μήν (m. betonadt "då"); h. icke? πώς (γάρ) ού; τί μήν; äfv. τί γάρ; 2) relät., ου ενεκα. δι' ο (διό), διότι. διόπερ. ἀνθ' ών. Εφ* ότω.

Hvarförutan, -utom, =utan, utom hvilket, se Utan, Utom o. Hvilken.

Hvari, -ibland, sel, Ibland o. Hvilken.

Hvarifrån, 1) interrog., πόθεν; οπόθεν (indir.).: h. bördig, ποδαπός, 3 ὁποδαπός, 3 (indir.). 2) relät., όθεν. οπόθεν (h. än), ενθεν. ἀφ* 1. ἰξ ου 1. οτου 1. ών.: h. det än må vara, οπόθεν δήποθεν.

Hvarigenom, 1) interrog., διά τι. τίνος ενεκα; τινι; τώ· πώς; τί ποιών, ούσα, ουν; (indir. äfv. διότι, οτου ενεκα, ότω, όπως), o. gm τις, τ* o,Hvarje — Hvit.

175

ποιος, 3 (indir. äfv. όστις, ητις, ο τ* o. οποιος, 3), i den ca*., s. satsens vb. fordrar, hvarvid äfv. om-skr. ofta kan användas, t. ex. h. bevisade de väl etc.? ποιφ ποτ' ἰχρήσαντο τεχμηρίω; h. bereder han sig sitt uppehälle? ποιον ἑργον πράττων ποιεἰται τον βiον; 2) relät, a) localt, Λ' ούπερ) όι* ησ περ). b) instrum. o. causalt: ώ. η. οἱς. αἱς. ἀφ' 1. ἰξ ου 1. ων. ρ[περ). o. gm δς, όστις, οίος, οποίος, i den cas., satsens vb. fordrar, t. ex. de medel, h. han uppnådde sitt mål, al μηχαναί, αἱς χρω μένος ΙπΙ τό τέλος ἀφίχετο. Jfr Hvarmed.

Hvarje, se Hvar.

Hvarjehanda, se Allehanda.

Hvarjemte, πρός m. dat. af pron. rel., se f. öfr. Dessutom.

Hvarken, — eller, ούτε (μήτε) — οντε [μήτε).: h. — ej heller, οντε (μήτε) — ούάέ (μη&ἐ).; h. den ene eller d. andre, ουδέτερος (μηὓέτερος) 3.

Hvarmed, 1) interrog., nw; τω; οτω (bl. indir.). 2) relät.: pron. relät, i dat. 1. i gen. m. μετά, 1. i dat. m. συν, 1. i acc. m. εχων, 1. i dat. m. χρω μένος etc. Se Med. Jfr Hvarigenom.

Hvarom, -omkring, -på, se Om, Omkring, På o. Hvilken.

Hvarstädes, se Allestädes.

Hvart, -hän, 1) interrog., nol; πρ; äfv. που (för att beteckna målets uppnående, ish. vid "sätta", "ställa", "lägga"), δποι, δπ$, δπον (bl. indir.).: h. då? ποϊ όή; h. väl? ποί ποτέ; 2) relät., ol. δ π οι. onrj. ϊνα.: h. än, δποι ποτέ. δποι ἀή-ποτε

Hvartill, -under, -ur, -utom, se Till, Under, Ur, Utom o. Hvilken.

Hvarvid, 1) interrog., πρός, παρά, ini τινι

1. ωτινι, (bl. indir.). 2) relät., a) localt, πρός, παρά, ἰπί m. dat. af pron. relät, b) om tillstånd o. omständigheter: iv

m. dat. ini m. gen.; ofta gm omskr. m. ett part. t. ex. οίς παραγενό-μενος, a ποιών, ὰ ηάσχων, α ιΰών o. s. v. Se Y id o. jfr D ervid.

Hvaråt, se Åt o. Hvilken.: = hvart, sed.

Hvaröfver, se Öfver o. Hvilken.

Hvass, οξύς, 3. ἀριμύς, 3. Jfr Skarp.

Hvasshet, ὀξΰτης, ὁ'ριμΰτης, ἡ. Jfr Skärpa.

Hvem, Hvad, 1) interrog., τις, τὶ. δοτις, ὁ τι (bl. i indir. fråga).: hm har gjort det? τις ο ηοιήσας; hm der? τις εϊ; τίνες ἐστέ; och, om frågan riktas till en s. klappar på dörren, τις ο χόπτων 1. χρονών τὴν θνραν; jag vet icke hm det är, ovx oldy δστις ϊστiv.: hd skall det betyda? τὶ τούτο (θέλει); ηώς τούτο λέγεις; hd då? τὶ γάρ; τὶ ΰή; τὶ dai; hd för en'.' ποίος, 3. οποίος, 3 (indir.).: af hd f. ett land, ποόαπός, 3.: på hd sätt? τίνα τρόπον, τινι τρόπω; πώς; nrj; 2) relät. (i neutr.), o. «. ο τι. ἁτινα. ἁπερ.: allt hd, δσα. Jfr Hvilken.

Hvete, πυρός, o (ofta i pl.), σίτος, o.: afh., πύρινος, πυράμινος, 3.: bärande h., πυροφόρος,

2.: sälja h., πυροπωλεΐν.: s. säljer h., πυροπώ-λης, ου, ὁ.

Hvetebröd, (πύρινος) ἀρτος, ὁ.: finaste h., γυρίτης, σεμιΰαλίτης {ἀρτος), ὁ.

Hvete fält, ἀγρός πυρονς φέρων, ὁ.

Hvetegröpe, χόνἀρος, o (äfv. dryck deraf). χιόρα, τὰ (rätt af rostad h.).

Hvetegul, χνηχόπνρος, 2.

Hvetehalm, χαλάμαι al ἀπό τών πυρών.

Hvetekli, πύρινα πίτυρα, τὰ.

Hvetemjöl, ἀλευρον, τό.: finaste h., γύρις, εως, ἡ. σεμίααλις, ἡ.

Hvi, se Hvarföre.

Hvila, ἡσυχία, ηρεμια, ἡ (stillhet, lugn), παΰλα, ἀνάπαυλα, ἀνάπανσις, ἀνεσις, ἡ (rast, uppehåll). σχολή, ἡ (ledighet), ἀπραξία, ἡ (overksamhet). : = sömn, se d. o.: vara i h., ἡσυχίαν εχειν 1. ἀγειν. ἡσνχάζειν.: taga sig h. fr. ngt, ἀναπαύεσθαί τίνος, πανλαν λαμβάνειν τινός.: bringa till h., (χατα)πανειν. χοιμάν, χαταχοιμίζειν (— till sömn).: begifva sig till h., (χατα χοιμάσθαι. ἀναπαίεσθαι.: gå till d. eviga h., ἀνα-, χαταπανεσθαι τού βίου 1. τών iv τώ βίω πόνων.

Hvil a, 1) intr., a) vara stilla, ej i rörelse, ἡρεμειν. ἡσυχίαν εχειν 1. ἀχειν. ἡσνχάζειν. γαλη-νιάζειν (om hafvet).: = stödja sig på ngt, ἰπερειΰε-σθαι τινι. ivicΐρύσθαί τινι.: = sofva, χαθενάειν χαταχοιμάσθαι.: = ligga begrafven, χεϊσθαι. τε-Θάφθαι.: låta blicken h. på ngt, iàv ἑνάιατρί-βειν την ὁψιν τινί. b) fr. arbete, πανεσθαι. ἀνα-, ἀπο-, χαταπανεπθαι.: låta h., πανλαν ΰιΰόναι 1. παρέχειν. ἀναπανειν. ἀνιέναι.: låta jorden h., ἀργεΐν 1. αργό ν iάν τὴν γήν.: låta ett arbete h., ἀργειν τίνος. 2) tr., se lata h.

Hvilken, 1) interrog. a) dir., τις, τὶ; ποιος, 3.: h. af två, πότερος, 3. b) indir., δστις, ἡτις, ο τι. οιος, οποίος, 3. ὁπότερος, 3. äfv. de dir. 2) relät., δς, ἡ, o.: h. som, δστις, ητις, δ τι.: h. än, h. (s.) helst s., δστις ἀή 1. ποτέ 1. ὁήποτε. ὁστισούν. ὁστισάηποιονν.: h. just, δπερ, ἡπερ, δπερ. Jfr Hvem.

Hvilkendera (af 2), πότερος, 3. ὁπότερος, 3 (indir.).

Hvilobädd, -bänk, χλιντήρ, ἡρος, ὁ. σχίμ-πους, οάος, ὁ. σχιμπόάιον, τό. χράβατος, ὁ.

Hvilodag, ἀπραχτος ἡμέρα, ἡ. Jfr Söndag.

Hviloplats, ἀνάπαυλα, ἡ. ἀναπαυστήριον, τό. χαταγωγή , ἡ.

Hvilopunkt, παΰλα, ἡ. ἀνάπαυσις, ἡ. ἀπό-θεσις, ἡ (i en sats). Jfr Paus.

Hvil otid, παΰλα, ἀνάπαυλα, ἡ. σχολής xai-ρός, o. σχολή, ἡ.

Hvimla, γαργαίρειν, af ngt, τινός, γέμειν, ζεὶν, ὑπερεμπεπλήσθαὶ τὶνος.

Hvimmel, θόρυβος, ὁ. πλῆθος, τό. όχλος, ὁ. δμιλος, ὁ.

H vimm el kantig, ϊλιγγιών, (Ζσα, ών. ἰμ-βρόντητος, 2.

Hvina, ροιζεἴν. τρἰζειν. σἰζειν.

H vinan de, ροἰζημα, τὸ. ροϊζος, ο. τρισμός, ὁ. σίξις, ἡ.

Hvirfla, ἀινεἴσθαι. περιΰινεἴσθαι. στροβει-σθαι. περιστρέφεσθαι. εις στρόβιλον περιφέρεσθαι.

Hvirfvel, ἀίνη, ἡ. cΡινός, ὁ. στρόβιλος, στρό-βος, στρόμβος, ὁ.: i hufvudet, χορυφή, ή.

Hvirfvelvind, συστροφή ἀνέμων, ἡ. τυφώς ο. τυφών, ὁ. ἀίνη, ἡ. στρόβιλος, ὁ. λαϊλαψ, πος, ἡ. βέμβιξ, χος, ἡ.

H vi ska, ψιθνρίζειν.: h. m. hrandra, ἀιαψι-θυρίζειν πρός αλλήλους.

Hviskning, ψιθυρισμός, ὁ. ψιθύρισμα, τό.

Hvisselpipa, σνριγξ, γγος, ἡ. νίγλαρος, ο.

H vissla, συρίττειν νιγλαρε νειν (i pipa).

Hvissling, σύριγμα, τό. συριγμός, ὁ.

Hvit, λευχός, 3.: hvitt hår, λευχαὶ 1. πολιαὶ176 Hvitaktig -

τρίχες, al: s. har hvitt kött, λευκόσαρκος, 2.: göra h., λευκούν. (ἀπο)λευκαίνειν.

Hvitaktig, υπό-, Λώ-, ἐπίλευκος, 2.: se h.

ut, ἐπιλευκαίνειν.

H vitbeta, τεύτλον, τό.

H vitfisk, λευκίσκος, ὁ.

Hvit fjädrad, λευκόπ τερος, 2.

Hvitt'läckig, λευκόστικτος, 2. λενχοποίχώος, 2.

Hvitfotad, λευκόπους, ot>f, ποϋο?.

Hvitfärgad, λευχόχρους, ουν.

Hvitglän s an de, λευκαυγής, 2.

H vitgrå, λευκόφαιος, 2.

Hvithet, λευκότης, tf. τὸ ÄfiwoV.: hyns, λ«ι/-χόχροια, tf.

Hvithylt, λἰΐ;κό/ρου?, 2. λἰυκό^ρω?, ωτο?, ο, tf.: subst, λευκόχροια, tf.

Hvithårig, λευκόθριξ, τρι>χος, ὁ, tf. λἰνκότρ*-j^ο?, 2. λἰΐ/κόκομοΓ, 2.

Hvitklädd, λ«ι;κὰ Ιμάτια ἐχων, ουσα, ον. λευχείμων, 2.: vara h., λευχειμονεἰν.

H vitkål, λευκοκράμβη, tf.

Hvi t lim ma, λευκούν. κονιάν.: hvitlimmad, xowaro^, 3.: handlingen, κονίασις, tf.

H vitlök, (ΤχόροοΓοι/, τό.: fodra (äfv. tillaga) m. h., σκοροάἰζειν.: ätandet af h., σκοροΰοφαγία, .: soppa af h., σκορο&άλμη, tf. μυττωτός, ο.

Hvitmena, -måla, se Hvitlimma.

Hvitna, λευκούσΒαι. (ἀπο)λευκαίνεσθαι. πο-λιούσθαι.

H vi tn an de, λεύκανσις, tf.

Hvitpoppel, λεύκη, tf.

Hvitröd, λευκέρυθρος, 2. λίνκόπνρρο;, 2.

Hvitspräcklig, λευκόστικτος, 2.

Hvitöga, τὀ λίνκον τοί οφθαλμού.

Hvälfning, 1) eg., καμάρωσις, κόρτωσϊϊ·, tf (ss. handling), χαμάρωμα, τό, άψίς, ιάος, tf (hvalf). 2) fig., se Omhvälfning.

H v älfva, 1) ir. a) eg., καμαρούν. χυρτουν. b) vältra, rulla, χυλίνδειν.: h. ögonen, περιστρέφειν, στροβειν τους οφθαλμούς.: h. i sig ngt, se Sluka.: fig.: h. ngt fr. sig, άπωθείσθαι, άποτρίβεσθαί τι.: h. ngt på ngn, τρέπειν τν εις 1. ini τινα. έπά-γειν 1. επιγέρειν τί τινι.: h. stora planer i sitt sinne, μεγάλα άιανοείσθαι 1. βουλεύεσθαι. 2) intr., χυλινάείσθαι. π εριχυλνν δεϊσθαι.: h. omkull, άνα-τρέπεσθαι. άναστρέφεσθαι. κατ απ ίπ τειν.: lyckan hvälfde om, tf τύχη μετέπεσεν.

H väs a, σίζειν. τρίζειν.

Hväsning, σίξις, tf. αιγμός, ο.

H väs sa, άχονάν, θήγειν, όξύνειν, på ngt, πρός τν.

Hvässning, θήξις, tf.

X^ς, τό?, ό. χρόα, tf.

Hyckla, ύποκρίνεσθαν. ειρωνεύεσαι.: h. ngt, προσποιεϊσθαι, πλάττεσθαί τν. — hycklande, imoκυστικό?, 3. — hycklad, προαποίητος, 2. πλαστό?, 3. ψευδής, 2.

Hycklare, υποκριτής, ον, oc. vanl. gm partt.

Hyckleri, ύπόκρισις, ή. προσποίησνς, tf. f theori tf.

Hydda, χαλνβη, tf. σκηνή, tf. σκήνημα, σκή-νωμα, τό. ανλνον, τό.: flitad af ris, yf^or, τό. : liten h., χαλνβνον, τό. κλισίον, τό. σκηνί-όνον. τό.: bygga sig h., καλυβοποιείσθαι. σκηνο-ποιεϊσθαι. σκηνούν.: bo i h., σκηνάν, σκηνεϊν.: s. bor i h., χαλνβίτης, ον, ό.

Hy dra, vtfga, tf. ticfpoff, oe.

- Hysa.

Hyena, ναινα,ή. γλάνος, ό. χροχόττας, ου, oc.

Hy ende, (Ττρώμα, τό.: lägga h. under ngt, χαρίζεσθαι, έν&Μναι, ύπηρετείν τινι.

Hyfla, ρυκανάν. ξεϊν, άποξεϊν (i allmht glatta).

Hyfling, ρυκάνησις, tf.

Hyfsa, 1) snygga, putsa, καθαίρειν. άπο-, Ικκαθαίρειν. χαλλύνενν. λαμπρύνενν.: h. ljuset, προβύενν τον λύχνον.: h. näsan, ύλίζειν τάς ρίνας.: h. träd, κλαδεύειν 1. χολάζενν δένδρα.: h. jorden, έργάζεσθαι τήν γήν. 2) bilda, ή με ρουν. Ιξημερούν. ήμερον ποιεϊν. παιδεύειν. Jfr Bilda 1) b).

Hyfsning, 1) putsning, κάθαρσις, η.: träds, χλάδευσις, χόλασνς, tf.: jordens, Ιργασία, tf. 2) bildning, ήμέρωσις, tf. παίδευσις, παιδεία, tf.

Hyfvel, ρυκάνη, tf.

Hygge, ξυλεία, tf. υλοτομία, tf.

Hygg^gi έπίχαρις, *το?, ο, tf. χαρίεις, εύαα, εν. χόσμιος, 3. ευπρεπής, 2. ευσχήμων, 2. εύχο-Aos, 2. έπιειχής, 2.

Hygglighet, ^το έπίχαρι. χάρις, *το$·, tf. κο-αμιότης, tf. ευπρέπεια, tf. εύσχημοσύνη, tf. «ιίκο-λία, tf. έπιείχεια, tf.

Hylla, ααvìς, ìδος, tf. ·0·>5κ>;, tf.

Hylla, 1) en furste, τα π«ττα ἀιὁὁναι τινί. προσχυνεῖν τινα. 2) omhulda, gynna, χαρίζεσ&αί τινι. ὑεραπεὑειν τινὰ. ἀσχεῖν τι (t. ex. ἀλή&ειαν, ἀρετήν). ἐχεσθ-αί τίνος (t. ex. γνώμης).

Hyllning, πίστις, tf. S-εραπεία, tf. o. gm vv,

Hylsa, χέλυψος, τό. λίποί, λέπυσμα, λέπυρον (dem. λεπύριον), τό. χάλυξ, υχος, tf. λο/5όί, oc. Γ'λντροι/, τό.

Hylsartad, λίπνρώ^?, λίπ^ρκϋ^?, 2.

Hylsfrukt, se Skidfrukt.

Hymn, ὑμνος, ὁ. wtftf, tf. ὑμνωάία, tf.: sjunga en h. åt en gud, νμνείν 1. χα&υμνείν &εόν.

Hyn da, κι5ων (^tfAvf), tf.

Hyperbol, υπερβολή, tf.: i, m. hyperboler, imf£/SoAàcfj?j/. υπερβολή, καθ·' ὑπερβολήν.

Hypochondri, υποχονδρίων νόσος, tf.

Hypochondrisk, νπο^ο^ριακό?, 3.

Hypothek, ὑπο&ήχη, tf. i?7ἰο τίμημα, τό.: lemna ss. h., ὑποτιδέναι. ἀποτιμάν.: taga ss. h., ὑποτί&εσ&αι. ἀποτιμάο&αι.: gifva, taga ett nytt lån på sma h., ἐπιδανείζειν, ἐπι&ανείζεσ&αι.

Hypothes, ὑπό&εσις, tf.

Hyra, μισθός, ὁ, μίσθωμα, τό, μίσ&ωσις, tf (alla äfv. hyrespenuingar). ivoixiov, τό (hyresaf-gift f. bostad).

Hyra, μισ&οὑσ&αι.ι h. ut, μισ&οὑν. ἀπο-, Ιχμισ&οὑν.: ett fartyg, ναυλοὑν.: hyrd, μεμι-σ&ωμένος, 3. μισθωτός, 3.: att h., μισ&ώσιμος, 2.

Hyresfolk, -gäster, οι μισ&ωσάμενοι. oi οἴχοὑντες ἐπί μισ&ω.

Hyreskontrakt, συγγραφή ή περί τής μισθώσεως.

Hyrespenningar, -summa, se Hyra.

Hyresvärd, ο τήν olxiav μισθώσας.

Hyrkusk, ὁ ἐπί μισ&φ παρέχων άρμα τε και ἵππους.

Hyrvagn, ἁρμάμαξα μισθωτή 1. μισθώσι-μος, tf-

Hysa, 1) eg., εχειν παρ' ἑαυτω 1. ἐν t3J εαυτοὑ οικία, jfr Herbergera. 2) fig., εχειν : h. en mening, ὁὁξαν εχειν.: h. hopp, ἐλπίάας εχειν. εστι μοι ἐλπίς.: h. tillit, πιστεὑειν. πεποιθέναι.: h. hat, misstanka, etc., se subst.Hyssa — Hålla.

177

Hyssa, Εν ταῖς ἀγκάλαις 1. χερσίν αίωρεῖν 1. πάλλειν.

Hysteri, υστερικὰ πάθη, τά. -isk, υστερικός, 3.

Hytt, -a, καλὑβη, ή. οίκημα, τό. χωνευτή-ριον, τό (smält-h.).

Hå, βαβαϊ (förundran), ώ, ἰώ, αϊ, φευ (klagan).

Håf, ἀίκτυον, τό (fiskh.). θυλάκιον, τό, μάρ-σιπος, ὁ (kyrkli.).

Håf γ a, ἀικτὑω λαβεἰν.

Håfvor, se Gåfva, Egendom.

Håg, se Sinne, Lust.: stor i hågen, μέγα φ>ρονών 1. μεγαλοφρονών, οὑσα, o£ιλ μεγαλόφρων, 2.: komma i h., se Erinra sig.

Hågad, se Sinnad, Benägen.

Hågfällas, ἀποκλίνειν πρός, εἰς τι. πρόθυ-μον γίγνεσθαι·» εἴς Επιθυμίαν Ελθεῖν, Επιθυμία λαμβάνει με (τινός).

Hågkomma, -komst, se Erinra sig, Erinring.

Håglös, ἀπρόθυμος, 2. ἀκων, ουσα, ον. βρα-ἀύς, εια, ὑ. νωθής, 2.

Håglöshet, τ ὁ ἀπρόθυμον. βρα&υτής,ή. νώ-θεια, ή.

Hål, ὀπή, jf (i allmht). χάσμα, τή (gapande öppning), τρήσις, ή, τόρμος, ο, τρήμα, τρύπημα, τό (borradt). τρι/μαλ*«, (plitet). ρήγμα, τό (rifvet). βόθρος, ὁ, όρυγμα, τό (gräfdt). τρώ/λ*;, »7, 7'ωλιόι-, ὁ (djurs), σύριγξ, γγος, ἡ (ish. i bölder o. d.).: s. har h., τρητός, τετρημένος, τ£-τρυπημένος, 3.: falla o. slå sig h. i hufvudet, πεσόντα συντρίβειν 1. καταγήναι τήν κεφαλήν.: ha slagit sig h. i hufvudet, τξ? κε-

φαλής 1. τού κρανίου 1. τήν κεφαλήν.

Håla, κοίλον, κοίλωμα, τό. κοιλάς, åt/bi*, ή (hrje fördjupning), σπήλαιον, τό (jord- 1. klipphåla). αι/τροι>, τό (klippgrotta), τρώγλη, ή, ιίπό-τό (underjordisk h.). ^ωλιόι-, ὁ (vilda djurs hål, ish. under vintern, ide).: krypa i sin h., qpciUémi/.

Hålig, τρ^ααtώiΛ??, 2. τρητός, 3 τετρημένος, τετρυπη μένος, 3. κοίλος, 3.: en h. klädnad, ιμά-τιον συντετριμμένον.

Hålighet, 1) ss. egenskap, gm adj. 2) se Håla.

H ål k, κρίκος, ο. tfU^ty|, yyo?, ή.

Hål k a, κοιλαίνειν.

Håll, 1) tag, λαβή, ή.: ge h. på sig, λαβήν (Εν)ἀούναι 1. παραἀούναι 1. παρέχειν.: få h. på ngn, (κατα)λαβείν τινα. λαβέσθαι τινός.: det är intet h. på hm, ἀκρατής, ακόλαστος Εστίν. 2) station, σταθμός, ό. καταγωγή, ή. 3) afstånd, σταθμός, ὁ (mel. 2 stationer), se Afstånd.: = skotthåll, se d. o. 4) sida: på, åt, ifrån många 1. flera h., πολλαχού 1. -όθι, πολλαχόοε, πολλαχό-θεν.: på, åt, från alla h., πανταχού 1. -χφ, παν-ταχοί 1. -όσε, πανταχόθεν (1. ἑκασταχού, -χόσε, -όθεν).: på, åt, fr. andra h., ἀλλοθι, ἀλλοθεν, ἀλλοσε.: på, åt, fr. hkt h.? πού, ποι 1. πï], πόθεν.: på ngra (1. flera) h., Ενιαχού. εστιν ένθα 1. οπτ].: på, åt, fr. ngt h., πού, ποί, πόθεν (in-defin.).: på, åt, fr. intet h., ουάαμού 1. -rj, -όσε, -όθεν.: på, åt dta h., Ttjfo. Επί τάάε. ἀεύρο.: på, åt det h., Επ' Εκείνα (Επέκεινα). Εκεῖσε.: på ena hållet — på andra, τrj μέν — ἀέ. ένθα μέν — ένθα dé.: på, fr. motsatt h., se Motsatt.

Hålla, I) tr., a) ha fattad, ἐχειν. κατ ἐχειν.: h. ngn vid ngt (t. ex. manteln), ἐχειν τινά τίνος.: fig., hålla ngn stången, se Stång.: h. fast, se Fasthålla.: h. ihop, se Sammanhålla.: h. om, ἐχειν τι περιλαβόντα 1. περιβαλόντα. περι-βεβληκέναι, -ειληφέναι. b) hindra ngns 1. ngts rörelse, κατέχειν, Επέχειν (t. ex. μή πεσεῖν, ἀρα-μείν 1. τού πεσεῖν).: låta h. sig, πειοθέντα (παρα)-μένειν.: h. munnen, i skrankor, i tygel, o. s. v., se subst, c) gifva ngt en viss riktning: i allmht, ἀγειν. τείνειν.: h. ngt intill ngt, προς-, Επάγειν, προσκινείν τί τινι.: h. upp ngt, ἀνατείνειν, ἀνέ-χειν, αἴρειν, Επαίρειν τι.: h. ut, fram ngt, Εκ-, προτείνειν τι.: h. ett skepp åt ngt håll, ἐχειν, Επέχειν ναύν ποι (κατέχειν, åt land): h. sig åt höger, Επι τά ἀεξιά τείνειν.: h. sig midt i ngt (vid rörelser), μέσον τι τέμνειν. d) rymma, innehålla, χωρεῖν. ἐχειν, περιέχειν. είναι m. gen. e) bestämma ngts läge, tillstånd 1. fhde.: vanl. ἐχειν.: h. underkufvad, καταστρειράμενον ἐχειν.: h. i beredskap, πρόχειρον 1. ἑτοιμον ἐχειν.: h. hemlig, i stånd, i ordning, vid makt, i tukt etc., se d. oo.: h. väl, illa, καλώς, κακώς χρήσθαί 1. προσφέρε-σθαι τινι 1. περιέπειν τινά.: h. ngn strängt, ακριβώς τρέφειν, παιάεύειν τινά. τ ρ αχ έως χρήσθαί τινι.: h. ngn till, fr. ngt, se Till-, Afhålla. f) underhålla, τρέφειν (t. ex. ίππους, στρατιώ-τας).: h. hästar, boskap, Ιπποτρο^εῖν, ζωοτρο-φεῖν. g) föranstalta, bringa till verklighet, vanl. ποιεῖσθαί, äfv. ἀπο-, Επιτελεῖν. ἀγειν.: h. mönstring, Εξέτασιν ποιεῖσθαι.: h. en fest, ἀγειν εορ-τήν.: h. bröllopp, ἑστιάν γάμον o. s. v., se subst. h) uppfylla, iakttaga, φυλάττειν, τηρεῖν τι. Εμ-μένειν τινι. Εμπεάούν (t. ex. ορκους. σπονόάς).: h. fördraget, Εμμένειν ταῖς σπονάαῖς. πράττειν κατά τάς σπονάάς.: h. en lag, ord, löfte, fred, etc., se d. oo. i) sälja till ett pris: h. högt, lågt, πολλού, ολίγου πιπράσκειν 1. πωλεῖν. k) utsätta på vad, ἀιαάiΰοσθαι περί τίνος, παραβάλλεσ&αί τι. 1) anse, νομίζειν. ήγεῖσθαι. τι9έναι, τίθε-σθαι.

ποιεῖσθαi. ὑπολαμβάνειν. κρiνειν.: h. ngn f. vän, νομίζειν, ἡγεϊσθαι τινα φίλον.: h. ngt f. en orättvisa, Εν ἀδικήματι τiθεσθαi τι.: h. f. ringa, παρὰ μικρόν 1. παρ* οὐά'Εν τiθεσθαι. περi ολiγου ποιεῖσθαi.: h. f. intet, περi οὐάενός ἡγεϊοθαι. οὐόαμού τιθέναι.: h. f. billigt, rätt, ἀξιοὺν. di-καιοὺν.: h. ngt f. bättre, προκρiνειν τi τiνος. 2) intr. a) vara stark, ej gå sönder, ἴσχυρόν ειναι, ἐμπε&ον μένειν. μὴ ὰιαρρήγνυσθαι.: h. tätt (om kärl), στέγειν. b) stanna, upphöra, ϊστασθαι, Εφiστασθαι. Επισχεϊν. πανεσθαι.: låta h., ιστάναι, Εφiσταναι. Επέχειν. κατέχειν. c) styra, ἐχειν, Επέχειν. jfr I) c). — d) h. (vad) om ngt, se I) k), e) h. på ngt, — vara noga om, spara på, περi πολλοὺ ποιεῖσθαi τι. Επιμελεῖσθαi τiνος, (ἀκριβὼς, strängt) φυλάττειν τι, ταμιεὺεσθαi τι. φεiάεσθαi τiνος. — h. af, ἀγαπὰν. στέργειν. ἀσπάζεσθαι. φιλεϊν. — h. efter, κολάζειν. συστέλλειν. κατέχειν. ἀκριβὼς Επισκοπεϊν, Εξετάζειν. σωφρονiζειν. — h. emot, ἀντέχειν. Εναντιοὺσθαι (fig.). — h. för(e), ἡγεϊσθαι. γιγνώσκειν. νομiζειν. — h. i, α) fast i, ἀντέχεσθαι, ἐχεσθαi τiνος, β) fortfara, stå på sig, ἰσχὺειν. καρτερεϊν. ἀντέχειν. κατέχειν. Επιμένειν. όιατελεϊν m. part. — h. in, igen, Επ-, κατέχειν.: h. igen ögonen, μὺειν. — h. inne, a) tr., ιστάναι, Εφιστάναι, Επέχειν, κατέχειν (bringa att stanna), παὺειν (att upphöra), β) intr.% (Εφ)*-

23173

Hållare, κατοχεὺς, ὁ. Jfr Stöd.

Hållfast, se Fast, Stark.

Hållhake, ἀγκυρα, ἡ.: fig., λαβή, ἀντιλα-βή, ἡ (tag).: ha h. på ngn, κρατεϊν τiνος, κατέ-χειν τινά.

Hållning, εξις, ἡ. σχῆμα, τό. σύστασις, ἡ.: ha god h., σχῆμα τι καλὼ χρῆσθαι. καλὼς εχειν.

H ål v äg, χαράδρα, ἡ. αυλών, ὼνος, ὁ. στενή οδός, ἡ. στενά, τά. στενοπορiα, ἡ.

Hålögd, κοιλόφθαλμος, 2.

Hålögdhet, κοιλογθαλμiα, ἡ.

Hån, νβρις, εως, ἡ. χλευασiα, ἡ. χλευασμός, ο. καταχήνη, ἡ. σκὼiρις, ἡ. κατάγελως, ωτος, ὁ.

Håna, νβρiζειν τινά 1. εις τινα. χλευάζειν, κα-ταχλευάζειν τινά. (iπι)σκώπτειν τινά. καταγελάν τiνος, iπεγγελάν τινι.

Hånlig, υβριστικός, 3. χλευαστικός, Z o.partt.: hånligt bemöta, νβρiζειν. χλευάζειν.

Hånle, -skratta, καταγελάν, åt ngn, τινός, νβριοτικὼς γελάν, σαρδάνιον ἀνακαγχάσαι.

Hån löje, -skratt, κατάγελως, ωτος, ὁ. γέ-λως σαρδόνιος, ὁ. σαρκασμός, ὁ.

Hår, 1) hårstrå, θρiξ, τριχός,ἡ. dem., τρi-χιον, τό.: af h., τρiχινης, 3.: på håret, εις όνυχα. δι' όννχος. iπ1 όνυχος.: på ett h., ολiγου δειν. παρά μικρόν, παρ' ολiγον. θρiξ ανά μέσον. 2) hela massan af hår, ish. på hufvudet, κόμη, ἡ. τρiχες, al. χαiτη, ἡ (långt, flygande; hos djur, man).: h. i skägget, γενειάδες, al.: flätadt h., πλόκαμος, ὁ. π λοκαμiς, Ιδος, ἡ.: upplöst, flygande h., κόμη λελυμένη.: tjockt h., βα&ειαι τρiχες, βαθεῖα κόμη, ἡ.: få h., τριχο-φυεϊν.: mista h., ἀποβάλλειν τάς τρiχας, τριχορ-ρυειν.: håret går af, al τρiχες ἀπομαδὼσιν.: ha långt h., κομάν.: låta h. växa, τρέφειν τὴν κό-

μην. ἀνειμένην iάν τὴν κόμην.: (låta) klippa sitt h., (ἀπο)κεiρεσθαι τὴν κόμην 1. τάς τρiχας.: af-rycka håret, τiλλειν, περιτiλλειν.: afrycka h. på sig, τiλλειν εαυτόν.: håret reser sig på ända, όρθιαι ϊστανται al τρiχες : ligga i h. på hrandra, φιλονεικεiν πρός ἀλλήλους. Jfr Hårdrag a.

Håra, τάς τρiχας ἀφ>αιρεϊν.: h. af sig, τρι-χορρυεϊν.

Hårband, -bindel, ταινiα, ἡ.

Hårbuckla, βόστρυχος, ὁ.

Hård, 1) eg., στερεός, στερρός, 3 (fast, kompakt). σκληρός, 3 (eg. i följd af torka), ἀδαμάν-τινος, 3 (ss. stål, mycket h.). τραχὺς, εϊα, υ (sträf, eg. om stenig mark), ἀπόκροτος, 2 (om mark). ἀτεράμων, ἀτέραμνος, 2

(ouppmjukad, ish. om frukter), ὠμός, 3 (i följd af omogenhet), πρίνι-νος, 3 , πρινώδης, 2 (ss. stenek).: göra h., σκλη-ροποιεῖν. σκληροὺν. ἀποσκληρύνειν. στερεοὺν.: bli 1ι., ἀποσκληρύνεσ&αι. στερεοὺσθαι. jfr Härda. 2) fig., a) känslolös, oböjlig, καρτερικός, 3 (härdig). σκληρός, 3. στερεός, στερρός (sällan σκιρ-ρός), 3. ισχυρογνώμων, 2, ἀκαμπτος, 2 (oböjlig). πρίνινος, 3. ἀνάλγητος, 2. ὠμός, 3. ανεπιεικής, 2 (obillig), ἀπηνής, 2 (ovänlig), πικρός, 3 (skarp, kränkande, grym), ὠμός, 3 (rå), τραχύς, 3 (sträf). βαρύς, εια, ὑ (tryckande), χαλεπός, 3 (svår i sitt bemötande).: h. uppfostran, σκληραγωγία, ἡ.: gifva en sdn åt ngn, σκληραγωγεῖν, τραχέως παι-δεύειν τινά.: hårdt förfara mot ngn, χαλεπώς 1. πικρώς προσφέρεσθαι τινι. b) (om saker, skickel-ser, tillstånd) smärtsam, svår, tryckande, σκληρός, 3. τραχύς, 3 (mer poet.), πικρός, 3. βαρύς, 3. δεινός, 3.: det står hårdt, ἐργον ἰστιν. χαλε-πόν ἰστιν. οὐ πάνυ τι ῥάδιόν ἰστιν. c) stötande f. æsthetiska känslan, σκληρός, 3 (t. ex. φράσις). τραχύς, 3. ἀηδής, 2 (oangenäm), ἀχαρις, 2 (utan behag).: s. har ett hårdt uttal, τραχύστομος, τρα-χύλογος, 2.

Hårdhet, 1) eg., στερρότης, σκληοότης, ἀτε-ραμνότης, τραχύτης, ἡ.: jernets, στομωμα, τό. 2) fig., a) känslolöshet, oböjlighet, σκληρό της, ὠ-μότης, πικρότης, τραχύτης, βαρύτης, χαλεπότης, ἡ. ἀνεπιείκεια, ἡ. b) smärtsamhet, svårhet, τραχύτης, βαρύτης, δεινότης, ἡ. βάρος, τό. c) i språk o. uttal, τραχύτης, ἡ. τραχυφωνία, ἡ. 3) se Hårdnad.

Hårdhjertad, σκληρός, 3. σκληρό ψύχος, σκλη-ροκάρδιος, 2. απαθής, 2. ἀνάλγητος, 2. Jfr 0-b armhertig.

Hårdhjertenhet, σκληρό της, ἡ. αναλγησία, ἡ.

Hårdkokt, δυσέψανος, δυσέψητος, δύσπε-πτος, 2.

Hårdlifvad, σκληράν κοιλίαν ἐχων, ουσα, ον. σκληροκοίλιος, σκληροσώματος, 2.

Hårdna, ἀποσκληρύνίσθαι. στερεοὺσθαι.

Hårdnackad, a)om pers., σκληρός, 3. σκλη-ραύχην, σκληροτράχηλος, 2. ισχυρογνώμων, 2. αυθάδης, 2. Jfr Oböjlig, b) om saker, ισχυρός, 3. σκληρός, 3. ἀντίτυπος, 2.: hårdnackadt påstå, διϊσχυρίζεσθαι.

Hårdnackenhet, σκληρότης, η. ἰσχυρογνω-μοσύνη, ἡ. αυθάδεια, ἡ.

Hårdnad, πώρωμα, τό. σκίρρος, σκληρυσμός,

ὁ. σκλήρυσμα, σκλήρωμα, τό. τύλωμα, τό (valk,

knöl)·

Hårdraga, τών τριχών ελκειν τινά. τίλλειν τινά.: fig., βιάζεσθαι. βασανίζειν.Hårdikalig — Hälft.

179

Hårdskalig, ὀκληρόότραχος, τραχυόὐτρα-κος, 2.

Hårdsmält, δύσπεπτος, 2.

Hårdsö fd, κάθνπνος, 2. διισέγερτος, 2.

Hårdvall, Χμ μ ων σκληρός, ὁ.

Hårfin, τριχώδης, 2. τριχός λεπτότερος, 3, λεπτότατος, 3 (utomordentligt fin), ἀκριβέστατος,

3 (fie·)· . ,.

Hårfläta, πλόκαμος, ο. πλοκος, ο. πλοκα-μις, ϊδος, ἡ. Jfr Hårtofs.

Hårfrisör, κεροπλάστης, ου, ὁ.

Hårfällning, ἡ τών τριχών αποβολή.

Hårig, τριχωτός, 3. τρίχωσης, 2. δασύς, εϊα, ν ο. λάσιος, 3 (luden).: bli h., δασύνεσθαι.

Hårkam, κτεὶς, κτενός, ὁ (att kamma med; till hårets uppflätande 1. prydnad nyttjade Grek. hårnål, τέττιξ, γος, ὁ).

Hårklyfvare, λεπτολόγος, ὁ. λεπτός λογιστής, ὁ.

Hårklyfveri, λεπτολογία, ή. τερθρεια , ή. περιεργία. ή.: drifva h., λεπτολογειν. τερθρεν-εσθαι.

Hårlik, τριχώδης, 2.

Hårlock, se Lock.

Hårlugg, se Lugg.

Hårnål, τέττιξ, γος, ό.

Hårnät, κεκρύφαλος, ό.

Hårpung, σάκος, ό.

H år ro t, ΐονθος, ό.

Hårsikt, Εντρίχωμα, τό. τρίχινον κόσκινον, τό.

Hårsmån, icke en h., ονδ" Ελάχιστον, ονcT* ἀκαρή.: på en h. när, θρίξ ἀνά μέσον, παρά μικρόν.

Hårstrå, se Hår 1).

Hårtofs, τριχών σύνδεσμος, ό. κόρνμβος ο. κρωβύλος, ό (flätad, på hjessen).: på hjelmen, λόφος, ο. Jfr Lock.

Hårtur, πηνήκη, ή. φενάκη, ή. προκόμιον, τό. στεφάνη τριχών, ή. περίθετος κεφαλή, ή. πρός-θετος κόμη, ή.

Hårtång, τριχολάβιον, τό. τριχολαβίς, ή.

Hårväxt, τρίχωμα, τό.

Häck, αιμασιά, ή. ερκος, τό. φραγμός, ό. κραστήριον, τό (h. i stall).: f. fåglar, se Fågelhäck.

Häcka, νεοττεύειν. νεοττοποιείν.

Häckla, ξάνιον, τό.

Häckla, ξαίνειν. b) fig., se T a d 1 a.

Häckning, νεοττία, νεοττοποιια, ή.

Häda, βλασφημειν εις τινα 1. κατά τίνος, λοι-δορεϊσθαί τινι. λοιδορεΐν τινα. Jfr Håna.

Hädan, se Härifrån.: fara, skiljas h., «-παλλάττειν, -σθαι τον ζήν. ἀπιέναι Εκ τον βίου.

Hädanfärd, ή τον βίου απαλλαγή, τελευτή, ή.

Hädankalla, ἀπό τών ἀνθρωπίνων I. Εκ τον βίου ἀποκαλεϊν. μεταν.αλεϊν.

Hädelse, βλασφημία, ή. λοιδορία, ή. λοιδό-ρημα, τό.

Hädisk, βλάσφημος, 2. λοίδορος, 2.

Häfd, 1) jords, se Bruk 2). 2) en qvinnas, gm vv., se Följ. 3) gammalt bruk, παλαιά, ἀρ-χαία χρήσις, ή·: det är urminnes h., παρά τών ἀρχαίων παραδέδοται. ἀρχαϊον νόμιμόν Εστιν. 4) se Historia.

Häfda, 1) jorden, se Bruka 2). 2) en qvinna, χυίσκειν. πληρούν, εγκυονλ. Εγκύμονα ποιεϊν.: en jungfru, διαφθείρειν κόρην. διακορεύειν τινά.

Häfdatecknare, se Historieskrifvare.

Häfdeforskare, Ιστορικός, ό.

Häfdeforskning, Ιστορία, ή.

Häfdvunnen, παλαιός καί νόμιμος, 3.

Häfning, 1) eg., gm vv., se Hafva. 2) af ett tillstånd, κατάπαυσις, λύσις, διάλνσις, ή. ϊα-σις, ή. 3) rörelse, παλμός, ό. κίνησις, ή. κύμαν-σις, ή (hafvets).

Hafstång, μοχλός, ὁ.: m. h. sätta i rörelse, μοχλεύειν.

Häfta, 1) tr., ἅπτειν (h. på, vid, samman, se compp.). ῥάπτειν, συρράπτειν (sy, hopsy). 2) intr., h. på,jid, Ενέχεσθαί τινι. προσκολλᾶσθαί τινι. προσηρτῆσθαί τινι. προσπεφ νκέναι τινί.: en skuld häftar vid ngt, Ενοφείλεται ἀργύριόν τινι.: h. f. ngt, Εγγυητὴν εἶναί τίνος, ἠγγυῆσθαι τι. ἀναδεδέχθαι τι. ὀφείλειν τι.

Häfte, βιβλίον, τό. σωμάτιον, τό.

Häftig, σφοδρός, 3. οξύς, 3. θνμοιειδής, θν-μώδης, 2. δεινός, 3. ισχυρός, 3. μέγας, 3. πολύς, 3. χαλεπός, 3. βαρύς, 3 (t. ex. νόσος, νόσημα). ἀκράχολος, 2, ἀργιλος, 3 (till vrede). — Adv., σφόδρα, οξέως etc.: alltför h., ἀγαν. λίαν. ὑπερβάλλων, 3. Jfr Hetsig.

Häftighet, σχοδρό της, ὀξύτης, δεινό της, ἡ. τὸ θνμοειδές. μέγεθος, τό. χαλεπότης, βαρύτης, ἡ. βάρος, τό. φορά, ἡ (ἀνέμου, ρεύματος), οργή, ἡ (lidelsefullt tillstånd), ἀκραχολία, ὀ^λότ^ί", η (retlighet).

Häftnål, περόνη, πόρπη, ἡ.

Häftplåster, κολλητικόν εμπλαστ(ρ)ον, τό.

Häfva, 1) tr., a) eg., μοχλεύειν (m. hafstång). αἴρειν (lyfta), ἀναιρείν, ἀποκινεῖν (bortskaffa), se f. öfr. compp. b) fig., upphäfva, bringa att upphöra, παύειν. καταπαύειν. λύειν, διαλύειν (t. ex. φόβον, εριν, ἀπορίαν). Εξαιρεῖν, -σθαι (t ex. φό-βον). ἰᾶσθαι (t. ex. νόσον, κακόν), ἱστάναι (t. ex. διάρροιαν). 2) refl., πάλλεσθαι. κινεῖσθαι. κυ-μαίνειν (om hafvet).

Häfvert, σίφων, ωνος, ὁ.

Häger, Ερωδιός, ὁ.: hvit h., λευκερωδιός, δ.

Hägn, 1) se Stängsel. 2) se Skydd.

Hägna, 1) eg., (περι)φράττειν. (:περι,φραγνν-ναι. 2) fig., se Skydda.

Hägnad, se Hägn.

Häkta, πόρπη, περόνη, ἡ.

Häkta, 1) hopfästa, πορπάζειν. περονάν. 2) fängsla, συλλαμβάνει v. (εἴσ;άγειν, ἀπάγειν εἴς τὸ δεσμωτήριον. παραδιδόναι εἴς φυλακήν.: kunna häktas af ngn, ἀγώγιμον εἶναί τινι.: vara häktad, εἶναι Εν φυλακῄ J. Εν δεσμωτηρίῳ.

Häkte, se Fängelse.

Häl, πτέρνα, ἡ.: följa ngn i hälarne, κατὰ πόδα ς) 1. Επί πόδα 1. Εκ ποδός επεσθαι 1. ἀκο-λουθεῖν τινι.

Halft, τὸ ἥμισυ, εος. ἡ ημίσεια.: af en sönderskuren kropp, τὸ ἡμίτομον. διχοτόμημα, τό. Ofta gm adj. ἥμισυς, εια, υ (kan äfv. styra subst. i gen.), t. ex. h. af lifvet, του βίου ὁ ἥμισυς 1. τὸ ἥμισυ, ἥμισυς ὁ βίος.: h. af ryttarne, ἡμίσεις οἱ ιππεῖς. οι ἡμίσεις 1. τὸ ἥμισυ τών ιππέων.: till h., Εξ ἡμισείας 1. Εφ' ἡμισεία 1. Εκ τον ἡμίσεος 1. gm bl. ημισνς.: öfver h., ὑπέρ ἥμισν.: h. mer 1. större, ἡμιόλιος, 3.: delad i 2 hälfter, διχότο-μος, 2.: så dela, διχοτομεῖν.: sådan delning, δι-χοτομία, διχοτόμησις, ἡ.: bringa, nedsätta till h., ἡμισεύειν.180

Häll —Hänsyfta.

Häll, πλά|, κός, tf. τκτ^α (πλατέα 1. λεια), tf.

Häll, se Lutning.

Hälla, 1) se Luta. 2) se Gjuta.: h. ned (intr.), se Häll regn a.

Hälla (kreatur), ποδίζειν.

Hälleberg, πέτρα, tf. πέτρος, ὁ.

Hällregn, [ραγδαιος) ὁμβρος,'ό.

H ä 11 r e g η a, όμβρος καταρρήγνυται. πολι)ς όμ-βρος καταφέρεται.

Hämkedja, -sko, Εποχλεύς, «ω?, ό. τροχοπέδη, tf.

Hämma, Ιστάναι, Εφ>ιστάναι (eg.), Επέχειν, χατέχειν, ϊσχειν, Εμποδίζειν, Εμποδών είναι, άνα-, καταστέλλε, ανακρούει?, άνακόπτειν (eg. o. fig). κωλύειν, παύειν, καταπαύειν (fig).

Hämmande, Επίστασις, tf. Εποχή, κατοχή, ανακοπή, tf. κώλνοκ, tf.

Hämna(s) ngt, Επεξιέναι τι. eF^»/ λαμβάνειν υπέρ τίνος, Εκδικεϊν τι.: h. ngn, τιμωρειν τίνος 1. νπε'φ (ngns mord, Ti-W τον φόνον).: häm-

nas 1. h. sig på ngn f. ngt, τιμωρεϊσθαι, «σα-τ*»>ά τ»ιό& Επεξιέναι τινί τίνος, τιμωρίαν 1. όΥκ^ λαμβάνειν τίνος παρά τίνος. άμύνεσθαι τινά τίνος. άντιτιμωρεΐσθαί τινα. — hämnande, τιμωρός, 2 o. partt.

Hämnare, -inna, τιμωρός, ό, tf. τιμωρούμενος,, -μένη. Εκδικητής, οί, ό. εκδικος, o.

Hämnd, τιμωρία, ή, τιμώρημα, τό, άμυνα, tf (vedergällning). tf, Εκδικία, Εκδίκησις, tf

(rättens utkräfvande).: h. på ngn, τιμωρία τινός 1. κατά τίνος.: taga h., τιμωρίαν ποιεϊσθαι. Se Hämna.

Hämndbegär, -lystnad, tf τοί τιμωρεϊσαι Επιθυμία, μνησικακία, tf. o^ytf, tf.

Hämndeande (δαίμων) άλάστωρ, ορος, ό. äfv. παλαμναίος, ό.

Hämndgudinna, Έρινύς, vos1, tf (vanl. ip?.).

Hämndgirig, τιμωρητικός, 3. ράΛο£ προΥ τιμωρίαν. μνησίκακος, 2.: vara h., ρνησικακεϊν.

Hämndgirighet, μνησικακία, η.: utan h., άμνησίκακος, 2.

Hämta, 1) ir., κομίζειν, προσκομίζειν, άγειν, προσάγειν, φέρειν, — i méd , η. åt sig. μετιέναι τι.: h. en läkare, καλεϊν, μετιέναι, εισάγειν ϊα-τρόν, f. ngn, τινι.: låta h. ngn till sig, μετα-πέμπεσθαί τινα. προσκαλεϊν τινα.: h. ngt åt ngn, νπηρετεϊν τινί τι.: h. anden, mod, tröst, frukt, råd, o. s. v., se d. oo. 2) refl., fig., (Εξ)αναπνεϊν, (άνα)λωφάν (bli vederqvickt). άναλαμβάνειν (εαυτόν), άναφέρειν o. άνακτάσθαι εαυτόν (återfå krafter o. mod efter sjukdom, olycka; d. första äfv. efter förskräckelser), άνακύπτειν (komma sig upp ur trångmål), άναζωπυρείν (εαυτόν), -σθαι ("få lif igen"). Εν εαυτώ 1. εαυτού πάλιν γίγνεσθαι (återkomma till sig sf). ραίζειν, άναρραι-ζειν (fr. sjukdom), άναρρώννυσθαι (återfå krafter).: h. sig fr. göromål, (άνα)σχολάζειν.: låta ngn h. sig, πανλαν 1. άνεσιν διδόναι τινί. άναλαμβάνειν τινά.

Hända, γίγνεσθαι, συμβαίνειν. συμβαίνειν γίγνεσθαι, προσπίπτειν. παραπίπτειν. τυγχάνειν

m. part.

Händelse, συμβάν, πράγμα, έργον, τό.: tillfällig h., τύχη, tf. συντυχία, tf (ish. lycklig).: vidrig h,, συμφορά, tf. σύμπτωμα, τό. Ofta uttryckes h. bl. gm art. 1. utan särskildt ord. t. ex. krigets händelser, τά του πολέμου. : förskräckliga,

olyckliga h., δεινά, κακά, τά.: af en h., se Händelsevis.: i alla händelser, i h. att, se under Fall.

Händelsevis, άπό 1. Εκ τύχης, κατά τύχην. τύχτ\. άπό, Εκ ταύτομάτου. τυχόντως. Vanl. gm τυγχάνειν m. part. t. ex. han var h. närvarande, έτυχε παρών. äfv. m. συμβαίνειν o. inf. t. ex. jag var h. på resa, συνέβη μοι πορεύεσθαι.

Händig, κομιρώς 1. τεχνικώς χρω μένος ταίς χερσίν. Επιδέξιος, 2.

Hänföra, a) räkna till, sätta ibland, κατα-λέγειν 1. τιθέναι, -σθαι èν τισιν 1. εις τινας 1. τινών, τάττειν εν τισιν. Jfr Räkna, b) sätta i fhde till, i smnhang m., άναφέρειν τί εις 1 Επί τινα (τί), νομίζειν είναι τι πρός τι.: h. sig till, på, τείνειν, συντείνειν εις, Επί, πρός τι. άνήκειν εις, πρός τι. είναι πρός τι. σκοπείν πρός τι. c) intaga, förleda, Επισπάσθαι. Εφέλκεσθαι. άνακτάσθαι.: låta h. sig af ngt, Επισπάσθαι υπό τίνος. Επαίρεσθαι τινι \. υπό τίνος.: låta h. sig till ngt, Εκφέρεσθαι πρός τι. Jfr Förtjusa. — hänförande, δεινός, 3. πειθούς μεστός, 3. Εκπληκτικός, 3.

Hänförelse, se Förtjusning.: i, under h., gm part.

Hänga, 1) tr., ngt på ngt, (ἀν)αρτἀν, κρε-μαννὑναι τι fχ τἰνος, ἀφἀπτειν τἰ τἰνος 1. εκ τἰνος. προσαναρτἀν τἰ τινι. αἵωρεἰν τι εκ τἰνος.:

h. ngn. (βρὁχον περιθἑντα τω τραχἡλω) ἀναρτἀν 1. ἀπἀγχειν τινἀ.: h. sig, ἀπἀγχεσθαι, i ett träd, Εκ δἑνδρου.: låta h. (= fälla), καθιἑναι (t. ex. κὡ-πας, κὁμας).: låta håret h., ἀνειμἑνην Εἀν τἡν κὁμην.: h. öronen, καταβἀλλειν τἀ ὡτα.: h. hufvudet, κὑπτειν (κεκυφ·ἑναι). σκυθρωπἀζειν.: h. på sig ngt, περιβἀλλεσθαι, περιτἰθεσθαἰ τι.: h. sig vid ngt (fig), ἀντι-, Επιλαβἑσθαι τινὁς, εχεσθαἰ τἰνος. 2) intr., a) eg., κρἑμασθαι, Εκκρἑμασθαι, ἡρτἡσθαι, Εξ-, ἀνηρτἡσθαι, ἀφἡφθαι, αἰωρεἳσθαι,

i, vid ngt, εκ τἰνος.: hängande trädgårdar, κρεμαστοἰ κἡποι.: bli hängande i ngt, Ενἑχε^θαἰ (Εν-σχἑσθαι) τινι. b) vara nära fästad vid, ἡρτἡσθαι εκ τἰνος, προσηρτἡσθαἰ τινι. εχεσθαἰ τἰνος, προς-κεκολλἡσθαι, προς-, συμπεφυκἑναι τινι.: mitt hjerta hänger vid ngt, γλἰχομαἰ τἰνος.: h. på, efter ngn, Ενοχλεἳν τινι 1. τινἀ. βαρὑνειν τινἀ· εχεσθαἰ τἰνος.: m. ögonen h. vid ngn, ταἳς οιρεσιν ἀνηρτἡσθαι πρὁς τινα. Se f. öfr. compp.

Hängifva sig åt ngt, Ενδιδὁναι εαυτὁν τινι. διδὁναι εαυτὁν εις τι. εἳκειν τινἰ. προἰεσθαι εαυτὁν εις τι, — hän gifven, se Be gif v en, Tillgifven.

Hängla, νπονοσεἳν. μαλακἰζεσθαι, μαλακι-ἀν. ἀρρωστεἳν. ἀσθενεἳν.: h. sig fram, se Släpa.

Hängmatta, κρεμἀθρα, tf. αιὡρα, tf.

Hängsjuk, ἀρρωστος, 2. ἀσθενἡς, 2. νοσὡ-δης, 2 o. partt. af vv. under Hängla.

H ängsjuka, ἀρρωστἰα, tf. ἀσθἑνεια, tf. ἀρ-ρὡστημα, τὁ.

Hänrycka, Εκπλἡττειν. Εξιστἀναι (του φρο-νεἰν 1. εαυτοὑ). Jfr Hänföra.

Hänryckning, εκπληξις, tf. εκστασις (φρενὡν), tf. Ενθουσιασμὁς, ὁ. κατοχἡ, tf. Jfr Förtjusning.

Hänseende, -sigt, -syn, se Afseende, A fsigt.

Hänskjuta, se Hemställa.

Hänsyfta, seJSyfta, Anspela.Hänsyftning — Häst.

181

Hänsyftning, se Anspelning.

Häntyda, ἀποσημαἰνειν εις τινα» Jfr Anspela, Antyda.

Hänvisa, ngn till ngn 1. ngt, ἀποπἑμπειν τινἀ πρὁς τινα 1. τἰ.: h. på, se Antyda.

Häpen, Εκπλαγἡς, 2. Εκπλαγεἰς, εἳσα, ἑν.: vara h., Εκπεπλἡχθαι. Εν θαὑματι και Εκπλἡξει tiv αι.

Häpenhet, se Häpnad.: i h., m. partt.

Häpna, Εκ-, καταπλἡττεσθαι. νπερεκπλἡττε-σθαι (utomordentligt).: komma ngn att h., Εκ-πλἡττειν τινἀ. θαὑμα παρἑχειν τινἰ.

Häpnad, εκπληξις, ἡ. θἀμβος, τὁ.: försätta i h., se Föreg.: h. betar mig, θἀμβος αιρεἳ με.

Här, 1) stor mängd, πλἡθος, τὁ. jfr Hop. 2) krigshär, στρατιἀ, ἡ. στρἀτευμα, τὁ. στρατὁς, ὁ (mest lägrad h., στρατὁπεἀον, τὁ.): en utsänd h., στὁλος, ἀπὁστολος, ὁ.: m. hela hären, παν-στρατια.: tåga m. en h., στρατεὑεσθαι. Ελαὑ-νειν (στρατιἀν).: anföra en h.[, στρατηγεἳν. στρα-τηγὁν ειναι, ἡγεἳσθαι.: värfva, mönstra, uppställa o. s. v. en h., se d. oo.

Här, 1) på dta ställe, Ενταὑθα. Ενθἀἀε. τρ
Härad, νομὁς, o.

Häraf, se Deraf.

Härd, Εσχάρα, ή (eldstad), κάμινος, ό (smält-h.). εστια, ή (husaltar; derf., hus, hem).: kämpa f. egen h., ύπερ εστίας μάχεσθαι 1. άγωνίζεσθαι.

Härda,]) eg., (άπο)σκληρύνειν. στερεούν.: om jern, στομούν. βάπτειν (doppa). 2) fig., καρτε-ρόν ποιεϊν 1. τιθέναι, mot ngt, πρός τι. άιαπο-νεϊν τινα 1. τί. ποιεϊν τινα (ώστε) J"ύνασθαι καρ-τερεϊν τι.: h. kroppen, στερεούσθαι, άιαπονεϊν, άσκεϊν τό σώμα. — härdad, άιαπεπονημένος, καρτερικός, 3, mot ngt, πρός τι.

Härdig, καρτερικός, 3.: vara h., καρτερεϊν.

Härdning, στόμωσις, βαφή, ή (jerns).: kroppens, ή τού σώματος άσκησις.

Härefter, -emellan, -emot, se Derefter, etc.

H är fi a, στροβεϊν. τολυπεύειν.

Härflyta, se Härröra.

Härfva, δέσμη, ή.

H ä r f v θ 1, τροχαλία, τροχιλία, ή.

Härfågel, εποψ, πος, ό.: skrika s. en h., ποπίζειν.

Härfärd, se Krigståg.

Härförare, se Fältherre.

Häri, -ibland, -igenom, se Deri, etc.

Härifrån, Ενθένάε (-di). Εντεύθεν (-vi).

Härja, πορθεϊν. Εκπορθεϊν. dpovv. Ερημου v (göra öde), άνάστατον ποιεϊν (blotta på invånare), τέμνειν, περικόπτειν (gm träds o. säds förstöring). καθαιρεϊν, κατασκάπτειν (städer o. byggnader). κακούν, άιαφθείρειν, λυμαίνεσθαι (i allmht förderfva, skada).: m. eld h., πυρπολεϊν,: m. eld o. svärd h., τέμνειν και καίειν.

Härjare, άιαφθορεύς, o. λυμαντήρ, ήρος, ό. o. partt.

Härjning, πόρθησις, Εκπόρθησις, ή. Ερη-μωσις, ή. άνάστασις, ή. τμήσις, ή. χαθαίρεσις,

χατασκαφή, ή. διαφθορά, ή. λύμη, ή.

Härjemte, se Derjemte.

Härkomst, γένος, τό.: vara af god, dålig h., καλώς, κακώς γεγονέναι. Jfr Börd.

Härleda, κατάγειν άπό τίνος, άνάγειν, άνα-φέρειν εις τι.: h. sin slägt fr. ngn, άνάγειν, ά-ναφέρειν (τό γένος) εις τινα.: h. ngns slägt, γέ-νεαλογειν τινα (άπό τίνος 1. bl. τινός).: h. ett tillstånd fr. ngt, gm omskr. m. φ>άναι 1. ήγεϊσθαί τι αίτιον εϊναί τίνος.: i gramm., Ετυμολογεϊν.: h. ett ord fr. ett annat, παρονομάζειν τι άπό τίνος. παράγειν τι εκ τίνος 1. παρά τι. — härledd, παραγωγός 2. παρώνυμος, 2 (fr. nom.).

Härledning, καταγωγή, ή. άναφορά, ή.: en slägts, γενεαλογία, ή.: ett ords, Ετυμολογία, ή. παραγωγή, ή. παρ ονομασία, παρωνυμία, ή.

Härma, μιμεϊσθαι, άπο-, Εκμιμησθαι (efterapa). ζηλούν, ζηλοτυπεϊν, άκολουθεϊν (söka likna). : härmad, μιμητός, 3.: svår att härma, άυς-μίμητος, 2. Jfr Efterapa.

H är mar e, μιμητής, ού, ό. ζηλωτής, ου, ό.: skicklig h., μιμητικός, 3.

Härmed, se Dermed.

Härmning, μίμησις, ή. ζήλωσις, ή.: framställning gm h., μίμημα, τό.: skicklig i h., μι-μηλός, μιμητικός, 3.

Härnad, se Krigståg.

Härnäst, se Dernäst.

Härold, κήρυξ, υκος, ο.: vara h., κηρυκεύ-tiv.: ss. h. utropa, κηρύττειν.: beträffande h., κηρυκικός, 3.: kungörelse gm h., κήρυγμα, τό.

Häroldsstaf, κηρύκειον, -ιον, τό.

Härom, -omkring, -på, se Derom, -omkring, -på.

Härrop, σύνθημα, τό (lösen), ἀλαλά, ας, ή, ἀλαλαγμός, ὁ (stridsrop).

Härröra, γίγνεσθαι, ὑπάρχειν, είναι ἀπό 1. εκ τίνος, αἴτίαν εχειν ἀπό 1. εκ τίνος, ήκειν παρά τίνος.: ngt härrör fr. mig, αιτιός εἴμί τίνος. Ε-μόν ἑργον Εστί τι.

Härs och tvärs, πανταχόθεν, άνω κάτω. Jfr Korsvis, Huller om buller.

Härsk, σαπρός, 3. ταγγός, 3.

Härskara, se Skara.

Härskhet, σαπρότης, ή. ταγγή, ή.

Härskna, σαπρόν γίγνεσθαι, ταγγίζειν.

Härsmakt, ἀύναμις, εως, ή.: med hela sin h., πανάημεί. πανστρατιά.

Härstamma, γεγονέναι 1. γένος εχειν, fr. ngn, εκ τίνος 1. ἀπό τίνος (d. förra ish. om medelbar, d. sedn. om aflägsnare härstamning), γεγονέναι τινός.: = härröra, se d. o.

Härstädes, se Här.

Härtecken, σημεῖον, τό. σημαία, ή.

Härtill, -under, -ur, se Dertill.

Härvarande, -värö, se Der-, Närvarande, -värö.

Härvid, -åt, -öfver, se Dervid, etc.

Häst, ἵππος, ὁ ο. ή.: ung h., πώλος, ο.: liten h., ιππάριον, τό.: en ensam h., μόνιππος, ό. κέλης, ητος, ό.: vara till h., Εφ* ἵππου είναι 1. Ελαύνειν. ιππεύειν (vanl. tjena till h.).: strida till h., ἀφ* ἱππου μάχεσθαι. ἱππομαχεϊν.: strid till h., ἱππομαχία, ή.: stiga till h., ἀναβαίνειν Επί τον ἵππον.: hjelpa ngn på hästen, ἀναβιβάζειν 1. ἀναβάλλειν τινά Επί τον ἵππον.: stiga af h., κα-ταβαίνειν ἀπό τού Ἵππου.: hålla hästar, ιπποτρο-182

H & staf ▼ el — Högaktning.

φεϊν. ἵππονς τρέφει·: köpa hästar, Ιππων tiv. : köpandet, Ιππωνεια, ή.: uthyra hästar, ἱππους παρέχειν ἐπί μισθώ.

Hästafvel, ιπποτροφία, Ιπποφορβία, ή. Ιπ-πεια, πωλεία, ή,: idkah., ιπποτροφεϊν. b) hästslag, ί'ππων γένος, τό. οί ἵπποι. Hästböna, φάσηλος, ό. Hästdynga, -gödsel, ιππεια κόπρος, ή. Hästfot, ἵππου πους, ό.: m. hästfötter, ιπ-πόπους, ποδος, 2.

Hästgalen, ιππομανής, 2.: vara h., ἱππο-μανεϊν.

Hästhandel, τό ἀγοράζειν και πιπράσκειν ἵππους.

Hästhandlare, ιπποπώλης, ου, ό. Hästherde, Ιπποφορβός, ό. Hästhof, iVrøον 1. ιππεια οπλή, ή. b) växten, βήχιον, τό.

Hästhår, ιππεια θρίξ, ή. τό τών ἵππων τρίχωμα.

Hästkännare, Ιππογνώμων, ονος, δ. Hästkött, ἵππεια κρέα, τά. κρέα τά ἀπό τών ἵππων.

Häst köp, ιππωνεία, ή. ὁ τών ἵππων ἀγορα-ΰμός.

Hästlik, ιππώδης, 2. Hästläkare, ἱππίατρος, ό. Hästman, ἱππου χαίτη, ή. Ιππολοφία, ή. Hästsko, ἱπποι; υπόδημα, τό. Hästskrapa, se Skrapa. Hästskötsel, se Hästafvel. Häststall, ιπποστασία, ?J. ιππούτάσιον, τό. ιππόστασις, ή.

Ιππών, ώΐΌ$·, ό. ιπποφόρβιον, τό. Hästsvans, Γππον ονρά, ϊππουρις, ιδος, ή. Hästtjuf, ϊππων κλέπτης, ό. ό κλέψας ϊππους. Hästtäcke, έφιππων, τό. Jfr Sadel. Hästvurm, 1) ss. egenskap, φιλιππία, if. Ιππομανία, ή. 2) ss. pers., φίλιππος, ό. Ιππε-ραοτής, ου, ό.

Hätsk, δυσμενής, 2. έχθρός, 3. άπεχθής, 2. Hätskhet, δυσμένεια, ή. έχθρα, ή. άπέχθεια, ή. μίσος, τό.

Hö, (κούφος) χόρτος, ό. ξηρός χιλός, ό. Höbergning, ή του φόρτου συγκομιδή. Höfding, άρχων, οντος, ό (i allmht). Se Kommendant, Ståthållare, Anförare.

Höfdingedöme, άρχή, ή. Jfr Ståthållare-s k a p.

Höflig, κόσμιος, 3 o. 2. μέτριος, 3. εύπρος-ήγορος, 2. φιλάνθρωπος, 2. κοινός, 3. θεραπευτικός, 3. άστεϊος, 3.

Höflighet, κοσμιότης, ή. μετριότης, ή. εύπρο-σηγορία, ή. φιλανθρωπία, ή.: visa ngn h., κοσμίως 1. άστείως προσφέρεσθαί τινι. höfligheter, θερα-πεύειν τινά (visa uppmärksamhet).

Hoflighetsbetygelse, θεραπεία, ή. Höft, Ισχίο ν, τό. οσφύς, ύος, ή. Höftben, i σχίον, τό. ύποκώλιον, τό. κοτύλη, ή. κοτυληδών, όνος, ή. Höftled, ισχίον, τό.

Höftvärk, ϊσχιάς, άδος, ή. οσφυαλγία, ή.: s. lider af 1ι., ισχιακός, Ισχιαδικός, 3.

Hofva, άξια, ή. τό προς-, καθήκον (vanl. pl.), τό δέον, πρέπον, οντος.: efter h., προς-, καθη-κόντως. έκ τών προσηκόντων, κατά τό εικός, έκ του εικότος. άπό τών εικότων, κατ' άξίαν. άξίως.: öfver h.f νπερβαλλόντως. πέρα του προσήκοντος

1. του δέοντος, παρά τό §1κός. υπέρ τό μέτριον 1. τήν άξίαν.: det är öfver en mskas h., ού κατ' ανθρωπόν έύτιν. μείζον ή κατ' άνθρωπόν έστιν.

H öfvas, προσήκ ειν. πρέπειν. άξιον είναι, δίκαιον είναι. δεϊν. χρήναι. χρεών είναι!: ss. höfves, ώς (τό) εικός, ώς έπιεικές. Jfr Föreg.

Höfvisk, ευπρεπής, 2 ευσχήμων, 2. κόσμιος, 3 o. 2. ευ-, έπίχαρις, 2.: vara h., εύσχημονεϊν.

Höfviskhet, ευπρέπεια, ή. εύσχημοσύνη, ή. κοσμιό της, ή. τό εύ-, έπίχαρι, τ ος.

Höfvitsmän, λοχαγός, δ. Jfr Höfding. Hög, 1) eg., υψηλός, 3.: = i höjden sväfvande, μετέωρος, 2.: == högt belägen, μετέωρος, 2. ό, ή, τό άνω (comp. άνωτέρω, superi, άνωτατω). t. ex. τά μετέωρα 1. τά άνω τής πόλεως.: h. säd, högt gräs, βαθύς σίτος, βαθεια πόα.: högst i ngt, i högsta delen af ngt, άκρος, 3. t. ex. έν άκρω τώ δένδρω.: d. högsta delen af ngt, τό άκρον. Vid angifvande af måttet, m. (zo) νψος. t. ex. grunden var 20 fot h., ή κρηπίς ήν (τό) υψος είκοσι ποδών 1. πόδες 1. υψος είχεν είκοσι ποδών 1. είκοσι πόδας είχε τό νψος. τής κρηπίδος τό ϋψος ήν είκοσι πόδες 1. ποδών. Ofta nyttjas adjj., smnsatta af tal- o. måttbestämningar (m.

0. utan τό ϋψος). t. ex. 2 fot h., δίπους, 2.: 16 alnar h., δεκάπηχυς, 2. b) om floder, πλήρης, 2. μέγας ρέων.: om hafvet, κοίλος, 3. μέγας, 3.: gå h., κυμαίνειν. 2) fig., a) vid taktiska uppgifter, έπί m. gen. o. acc. εις m. acc. t. ex. 4 man högt, έπί τεττάρων. έπί 1. εις τετ-ταρας. b) om ton, οξύς, 3.: = stark, μέγας, 3. c) om färg, έν αργής, 2. λαμπρός, 3. d) om smak, οξύς, 3. e) om tid: h. tid, καιρός, ο. άκμή, ή. ώρα, ή.: det är h. tid att, äfv. μάλιστα δει, πάση ανάγκη έστίν m. inf.: h. ålder, βαθύ

1. μακρόν γήρας.: komma till h. ålder, εις βαθύ προήκειν της ηλικίας 1. καθ* ήλικίαν.: s. är i h. ålder, βαθυγήρως, 2.: d. h. fornåldern, τά πάνυ άρχαΐα. f) om pris o. grad, πολύς, 3. μέγας, 3.: köpa f. högt pris, πολλού ώνεϊσθαι.: komma i högre pris, έπιτιμάσθαι.: sätta högre pris, πλει-στηριάζειν.: skatta, värdera högt, se vv.: i h. grad, se Högligen.: i högsta grad, έσχάτως. μάλιστα. πλεϊστα, ύπερβαλλόντως.: stiga till, hinna det högsta, se Höj d 6). g) upphöjd, stor, utmärkt, μέγας, 3. λαμπρός, 3. έπίσημος, 2. διαφέρων, ουσα, όν.: en h. värdighet, μεγάλη τιμή.: de höge, οί γνώριμοι, οί ένδοξοι, οί έν τιμ^.: det högsta goda, μέγιστον αγαθόν.: d. högsta lycksalighet, μεγίστη ευδαιμονία.: högsta makten, κράτος, τό.: hysa h. tankar, υψηλοφρονεϊν. μέγα φρονεϊν.: det är f. högt f. mig, μείζον τούτο η κατ* έμέ. — Adv., högst a) se Högligen, b) på sin höjd, τά μάλιστα, εις τά μάλιστα, τά πλεϊστα. τό μέγιοτον. ού πλέον ή.: h. 10 stadier, στα-δίους ού πλείους 1. ού πλέον ή δέκα. I smnsätt-ningar uttryckes h. mest gm superi. 1. gm smn-sättning m. πολύς, μέγας 1. gm μάλα, πάνυ o. d.

Hög, σωρό;, δ. σώρευμα, τό. θωμός, ο.: lägga i h., σωρεύειν, ἐπισωρεύειν. νεϊν, συννεϊν. Jfr Kulle, Grafhög.

Högakta, τιμάν. περί πολλού ποιεϊσθαι. σέ-βεσθαι, αἵδεϊσθαι. ἀγασθαι. θαυμάζειν. ἐντίμως ἀγειν 1. εχειν. ἐν τιμτ} εχειν.

Högaktning, τιμή, ή. αἴδώς, ους, ή. θεραπεία, ή (visad i handling).: hysa h., se Föreg.:Högaltare — Hölja.

▼isa h., τιμάν τινα. τιμήν περιάητειν nw. θερα-πε ὑειν τινά.: åtnjuta h. hos ngn, τιμάσθαι πρός τίνος, ευδοκιμεί ν παρά τινι. πολνωρεϊσθαι ὑπό τίνος. Jfr Aktning.

Högaltare, πρώτος 1. μέγιστος βωμός, ό.

Högben t, μακροσκελής, 2.

Högboren, ευγενέστατος, 3.

Högdragen, σοβαρός, 3. μετέωρος, 2. υπερήφανος, 2.

Höger, δεξιός, 3.: högra handen, ή δεξιά (χειρ).: högra sidan, τά δεξιά. ή δεξιά.: till, på h. (hand), iv δεξιά, ini δεξιά, ini δεξιά, ικ δεξιάς (om ngn, τινός) o. gm bl. t. ex. de hade peltasterna till h., cfé|toi;? είχον τούς πελ-ταστάς.: åt h., ini (τά) δεξιά. εις δεξιά. εις δε-ξιάν. πρός τήν δεξιάν. milit., ini (äfv. εις, παρά) δόρυ.: göra h. ömvändning, ini δόρυ ἀναστρέφειν. vändning åt h., τρέηεσθαι ini τά δεξιά.: fr. h., ix τών δεξιών. I* δεξιάς. milit., ix δορός.

Högfärd, μεγαλαυχία, ή. ὑηερηφανία, ή. ό-φρύς, ὑος, ή. όγκος, ό. τύφος, ό.

Högfärdig, μεγάλαυχος, 2. υπερήφανος, 2. σοβαρός, 3. γαύρος, 2.: varah., μεγαλαυχεϊν, -σθαι. νπερηφανεϊν. γαυριάν.

Högförräderi, ή τής ηατρίδος προδοσία.

Höghet, μέγεθος, τό. ὑψος, τό. σεμνότης, ή.: själens h., μεγαλοψυχία, ή.: bördens h., ευγένεια, ή.: m. h., σεμνώς.

Höghjertad, se Högsint.

Högland, τά ἀνω (χωρία).: i högländerna, κατά τον ἀνω τόπον.

Högligen, πάνυ. μάλα. σφόδρα. διαφερόντως o. superi, af adjj. 1. adv ν.

Högljudd, μέγας, 3. οξύς, εϊα, ὑ (gäll). θορυβώδης, 2 (larmande).: högljudt skri, κραυγή, ή. βοή, ή.: ropa högljudt, ἀναβοάν. κράζειν (skrika).

Högländ, υψηλός, 3. μετέωρος, 2. ό, ή, τό αν ω.

Högländare, ο ἀνω οἵκών, ούντος.

Högmod, μεγαλοφροσύνη, ή. φρόνημα, τό. νπερηφανία, ή. υπεροψία, ό. αὐθάδεια, ή. ὑβρις, εως, ή. o. gm neutr. af adjj.

Högmodas, μεγαλοφρονεϊν. μέγα φρονεϊν. ιι-περηφανεϊν. μεγαλύνεσθαι. ὑπερ ἀνθρωπον φρονεϊν-

Högmodig, υψηλόφρων, 2. μεγαλόφρων, 2. μέγα φρονών, ούσα, ούν. υπερήφανος, 2. ιΥπεροπτικός, 3. αὐθάδης, 2. υβριστής, ού, ό·: vara h., se Föreg.

Högmålssak, -brott, seStatssak, -brott.

Högmält, μεγαλόφωνος, 2.

Högmögende, δυνατώτατοι, ol.

Högqvarter, gm omskr., t. ex. h. är i staden, ol στρατηγοί σκηνούσιν iv τί} πόλει.

Högröd, πυρρός, 3.

Högsint, μεγαλόφρων, 2. υψηλόφρων, 2. μεγαλόψυχος, 2. μεγαλόθυμος, 2. μέγα φρονών, ούσα, ούν.

Högsinthet, μεγαλοφροσύνη, ή. μεγαλοψυχία, ή. φρόνημα, τό. τό ὑψηλόνουν.

Högskola, ἀκαδήμεια, ή.

Högslätt, τό ὁμαλόν τού ορούς 1. κατά τά όρη.

Högsommar, θέρους ἀκμή, ή. θέρος ἀκμά-ζον, τό.

Högsäte, ὁ πρώτος θάκος. προεδρία, ή.

Högtals, σωρηδόν.

Högtberömd, λαμπρότατος, 3. Επιφανέστατος, 3. Ενδοξότατος, 3.

Högtflygande, μετέωρος, 2 (eg. o. oeg.).: ha h. planer, μεγάλων ir/ίεσθαι.

Högtför tjent, πολλού 1. ηλείστου ἀξιος, 3, om ngn, τινί. ηλεϊστα ὡφελήσας τινά.

Högtid, se Fest.

Högtidlig, 1) se Festlig. 2) hög, helig, allvarlig, σεμνός, 3. μεγαλοηρεηής, 2. εύφημος, 2. όσιος, 3.: en h. ed, μέγας όρκος.: högtidligt lofva, θεοϊς εὐξάμενον 1. θεούς ιηιμαρτυρόμενον ὑηισχνεϊσθαι.

Högtidlighet, 1) se Fest. 2) ss. egenskap, σεμνότης, ή. τό σεμνόν, μεγαλοηρεηές.

Högtidsdag, se Festdag.

Högtrafvande, σοβαρός, 3 (om pers.), σεμνός, 3. τραγικός, 3, κομηώδης, 2 (om tal).

Högtänkt, se Högsint.

Högt ärad, ηολυτίμητος, 2. αϊδεστός, 3.

Högvakt, φυλακτήριον, τό.

Hö g vig tig, βαρύτατος, 3. σηουδης ἀξιώτατος, 3.

Högvis, σοφώτατος, 3. συνετώτατος, 3.

Högättad, εύηατρίδης, ου, ό. ευγενής, 2.

Höja, 1) eg., (ὑψηλότερον 1. ἀνωτέρω) αϊρειν. ἐηαίρειν. ἀνατείνειν. ἀνέχειν. Se Lyfta.: h. sig (om höga föremål), αϊρεσθαι (om byggnader, s. pågå), ἀνέχειν. öfver ngt, ὑηερέχειν τινός, (midt) emot ngt, ἀνταϊρεσθαι. ἀντανιέναι (om murar o. d·)· 2) fig., a) låta uppstå, frambringa, ηοιεϊν τι. ἀρχε σθαί τίνος.: h. rop, skri, klagan, o. d., se subst.: h. sin röst, φθέγγεσθαι. inαϊρειν τήν φωνήν. = göra den starkare, εντείνειν τήν φω-νήν. ὀξυτέρα χρήσθαί τρ φωνρ.: h. sig, i allmht γίγνεσθαι, se Uppstå, b) själ, sinne, se Lyfta, c) i anseende, värde, betydenhet, (£7τ)αίρειν. (in)-αυξάνειν. μείζω ηοιεϊν.: h. sig, inαϊρεσθαι. iηαυ-ξάνεσθαι. (μέγαν) αὐξάνεσθαι. μείζω γίγνεσθαι.: om värde, pris, smak, o. d., se Förhöja.: vara höjd öfver mängden, ὑηερέχειν τών ηολλών. Jfr Upphöj a.

Höjd, 1) eg., ὑψος, τό.: ha en h. af 20 fot, vara 20 fot i h., se Högl).: i höjden, ἀνω. μετέωρος, 2.: lyfta i höjden, μετέωρον αϊρειν. μετεωρίζειν. ἀνατείνειν. 2) topp, spets, ἀκρον, τό. ἀκρα, ή. ofta m. adj. ἀκρος, 3, t. ex. på höjden af berget, iv ἀκρω τώ όρει. 3) upphöjning på jordytan, μετέωρον, τό. ἀνάστημα, τό. λόφος, γήλοφος, ό (kulle). 4) på höjden af (sjö-term), ὑηέρ m. gen. κατά m. acc. t. ex. kryssa på höjden af Salamis, ηεριηλεϊν ὑηερ Σαλαμίνος. 5) se Himmel. 6) fig., den högsta graden, höjdpunkten af ngt, ακμή, ή (ss. följd af ett aftagande). τό ἀκρον, τό εσχατον o. gm ἀκρος, 3, ἐσχατος, 3.: ha stigit till sin h., iv ἀκμρ είναι, ἀκμάζειν.: hinna höjden af något, ini 1. εις (ro) ἀκρον 1. τό εσχατον iλθεϊν 1. ἀφικέσθαι τινός, ἀκρον γίγνεσθαι τίνος 1. εις, ηερί τι.: hinna den h., εις τοσούον ήκειν, &θεϊν.: på sin h., se Hög.

Höjning, ἀρσις, ή (eg. o. oeg.). αὐξησις, ή (förökande, tilltagande), iηιτίμησις, ή (i pris).: h. af priset, ὑηερβολή τής τιμής, ή- F. öfr. m. vv.

Hök, Ιέραξ, ακος, ὁ. κίρκος, ὁ.

H ökar e, κάηηλος, ὁ. fem., καηηλίς, ίδος, ἡ.

Hökarbod, καηηλεϊον, τό.

Hökarhandel, καηηλεία, ἡ.: drifva h., χα-ηηλεύειν.

Hölja, καλύητειν. κατα-, περι-, συγκαλύη τειν.: se vidare Be täcka.: h. sig m. vanära, ονείδη αὐτω ηεριάπτειν.184

Höliter—I.

Holster, se Fodral.

Höna, ἀλεκτορίς, ίδος, ἡ. όρνιςθος, ἡ.

Höns, ἀλεκτρυών, όνος, ὁ, ἡ. όρνις, ιθος, ὁ, ἡ.: litet h., όρνίθιον, τό.

Hönsafvel, όρνιθοτροφία, ἡ. _

Hönsgård, -hus, ορνίθων, ώνος, ο.

Hönskött, όρνίθεια 1. ἀλεκτρυόνεια κρέα, τά.

Hönsmånglare, ἀλεκτρυονοπώλης, ον, ὁ, fem. -πωλις, ιδος, ἡ.

Höra, 1) ha hörselsinne, ἀκούειν.: h. väl, οξύ 1. οξέως ἀκούειν. εὐήχοον εῖναι.: h. illa, δυς-ηκοεϊν.: s. h. illa, ἀυσήγ.οος, βαρνήχοος, 2.: icke h., se Döf. 2) rikta hörselsinnet på ngt, h. på, upp, ἀκούειν. εΐς-, Επακούειν, ἀκροάσθαι {τινός).: icke h. på ngt, ἀνηκουστεϊν, ἀνήχοον είναι τίνος, b) hörsamma, ἀχούειν, εις-, κατ-, ὑπα-χούειν, ἀκροάσθαι τίνος.: icke h., ἀνήχοον (sällan ἀνήκουστον) εῖναι, ἀνηκουστεϊν τίνος. Jfr Lyda. 3) gm hörselsinnet förnimma, ἀχούειν τι 1. τινός, ngt af ngn, τί τίνος 1. παρά τίνος, mera sällan, πρός, ἐχ, ἀπὸ τίνος, πυνθάνεσθαί τι

1. τινός, ngt af ngn, τί τίνος 1. παρά τίνος, μαν-θάνειν τι παρά τίνος.: h. om ngt, ἀχούειν, πυνθά-νεσθαί τίνος 1. περί τίνος.: när (om) man så hör det, ως όντως ἀκούσαι. οὐτωσί ἀκούσαι.: h. till slut, cΡιακούσαι.: h. oriktigt, παραχούειν.: så långt man kan h., se Hörhåll. — låta h. sig, a) höras, ἀχούεσθαι. ήχetv (ljuda), b) ss. talande, sjungande, spelande, se d. vv.: i konstmässigt föredrag, Επιάεικνυσθαι, c) det låter h. sig» δοκεΐ τούτο, καλώς έχει. ον χείρον τούτο (icke illa).: det låter snarare h. sig, αιρετώτερον τούτο. — låta h. af sig (gm skickada underrättelser), ἀπαγγέλ-λειν. Επιστέλλειν, 4) göra sig underrättad (h. efter, åt), πυνθάνεσθαι. διαπυνθάνεσθαι (noga h. efter).: h. sig fore, προπννθάνεσθαι. Jfr Efterhöra.

Höra, 1) vara ngns egendom, εῖναί τίνος. 2) utgöra en del af ngt, stå i smnhang m. ngt, εῖναί τίνος.: h. till en klass, εῖναι εν τισι 1. εῖναί τίνων 1. τελεϊν, σνντελεΐν εις τινας.: hit hörande saker, τά τούτων Εχόμενα.: h. under ngn, εῖναί τίνος, εῖναι υπό τινι 1. ἐπί τινι (vara beroende af ngn).: dta h. under senaten, τούτον ἡ βουλή χνρία Εστιv. — h. till, se Tillhöra. — h. upp, se Upphöra.

Hörande, ἀχοή, ἡ. ἀχρόαϋις, ἡ.

Hörbar, ἀκουστός, 3. Επάκουστος, ἐπήχοος,

2.: icke h., ανήκουστος, 2. αφανής, 2.

Hörhåll, inom h., Ιν Επηκόω (på frågan, hvar?), εϊς ἐπήκοον (på frågan, hvarthän?), äfv. ἐξ (ικ τ οὐ) ἐπηκόου.: |gå utom h. f. ngn, ἀπιέναι ώστε [δσον) μή ἀκούειν τινά.

Hörn, γωνία, ἡ vinkel), μυχός, ὁ (d. innersta hörnet af ngt).: i alla h., πανταχού, b) d. yttersta delen af ngt, τό ἄκρον 1. m. adjj. ἄκρος, ἐσχατος, 3.

Hörnig, γωνιαίος, 3. γωνιώδης, 2. Εγγώ-νιος, 2. : bli h., (ἀπο)γωνιούσθαι.

Hörnhus, ἐσχάτη οικία, ἡ.

Hörnpelare, στήλη ἡ γωνιαία.

Hörnsten, ἀκρογωνιαῖος λίθος, ὁ.

Hörsaga, ἀκοή, ή.: döma efter h., ακοής κρίνειν.: berätta, känna efter hörsagor, ἀκορ λέγειν, εἴδέναι.

Hörsam, -het, se Lydig, Lydnad.

Hörsamma, se Lyda.

Hörsel, ἀκοή, ή. ακουστική αισθησις, ή. τὸ ἀκουστικόν.: fin, svag h., ὀξνηκοία, βαρυηκοία, ή.: ha fin h., οξέως, ταχέως ἀκούειν.: h. svag h., βραδέως ἀκούειν. βαρυηκοεϊν.: s. har fin h., ὀξυήκοος, 2. ευήκοος, 2.: s. har dålig h., βαρυή-κοος, 2. δνσήκοος, 2.

Hörselgång, ἀκουστικός πόρος, ὁ. ὁ τής ἀ-κοής πόρος.

Hö skulle, χορτοβολών, ώνος, 6. χορτόβολον, τὸ.

Höst, φθινόπωρον, μετόπωρον, τὸ. (ὀπώρα, ή, förhöst).

Hösta, se Berga, Skörda.

Höstafton, ή κατά φθινόπωρον εσπέρα.

Höstarbete, τὰ κατά φθινόπωρον έργα.

Höstblomma, τὸ κατά φθινόπωρον ανθούν άνθος.

Höstdag, μετοπωρινή 1. φθινοπωρινή ημέρα, ή.

Höstdagjemning, ή μετοπωρινή ισημερία.

Höstlig, μετοπωρινός, φθινοπωρινός, 3. ὁ, ή, τὸ κατά φθινόπωρον.

Höstmånad, φθινοπωρινός μήν, ὁ.

Höstnatt, μετοπωρινή νύξ, ή.

Hö st tid, μετοπωρινός χρόνος, ὁ. μετοπωρινή ώρα, ή.

Höstväder, a) ή μετοπώρου σπορά, b) σίτος 1. καρπός ὁ έν μετοπώρω έσπαρμένος 1. μετοπωρινός.

Höstväder, φθινοπωρινός άήρ, ο.

Hö ta, se Hota.

Hötjuga, δίκρανον, τὸ.

I, 7, l, Ιώτα, τὸ.

I, pr ön., νμεϊς.: om en pers., σύ.

I, præp., 1) i local bet., a) på frågan: hvarest? έν m. dat. κατά o. ἀνά m. acc. (d. förra eg., d. sedn. uteslutande om utsträckning i rummet, t. ex. ryktet är utspridt i staden, υ λόγος διέ-σπαρται ἀνά 1. κατά τήν πόλιν); stundom έπί HL· gen. (t. ex. αμάξης, ξενίας, του προαστείου, τών Εργαστηρίων, Ιατρείου). Vid nom. propr.; ofta gm ändelserna -ησι(ν), -ασι(ν), -οἷ. t. ex. 'Αθή-νησιν, Ὀλυμπίασιν, Πλαταιάσιν, Μεγαροῖ. Då vid en orts namn tillägges områdets, inom kht han

I.

är belägen, användes vanl. gen. (m. art.), t. ex. i Thebæ i Bæotien, έν θήβαις τής Βοιωτίας, jfr 8). b) på frågan: hvarthän? εἵς m. acc. efter vv. , "sätta", "ställa", "lägga", oftare Ev m. dat. Vid väderstreck, πρός m. acc. 1. gen. t. ex. i öster, πρός εω. i vester, πρός εσπέραν (-ας). — I Ha-: des, Ev "Αιδου (εἵναι), εἵς "Αιδου (καταβήναι). , 2) i temp. bet., a) vid tiderymden, inom hkn ngt sker: Ev m. dat. bl. gen. (ish. vid naturliga tidsbestämningar), stundom dat. (på frågan: när? då subst, har attribut), b) vid tiden, gm hkn ngt fortfar (på frågan: huru länge?): vanl. bl. 184

Höliter—I.

Holster, se Fodral.

Höna, ἀλεκτορίς, ἱδος, ἡ. ὁρνιçθος, ἡ.

Höns, ἀλεκτρυών, ὁνος, ὁ, ἡ. ὁρνις, ιθος, ὁ, ἡ.: litet h., ὀρνίθιον, τό.

Hönsafvel, ὀρνιθοτροφία, ἡ. _

Hönsgård, -hus, ορνίθων, ώνος, ο.

Hönskött, ὀρνίθεια 1. ἀλεκτρυόνεια κρέα, τά.

Hönsmånglare, ἀλεκτρυονοπώλης, ον, ὁ, fem. -πωλις, ιδος, ἡ.

Höra, 1) ha hörselsinne, ἀκούειν.: h. väl, οξύ 1. οξέως ἀκούειν. εὐήχοον εἶναι.: h. illa, δυς-ηκοεῖν.: s. h. illa, ἀυσήγ.οος, βαρνήχοος, 2.: icke h., se Döf. 2) rikta hörselsinnet på ngt, h. på, upp, ἀκούειν. εἴς-, Επακούειν, ἀκροάσθαι {τινός).: icke h. på ngt, ἀνηκουστεῖν, ἀνήχοον ειναι τίνος, b) hörsamma, ἀχούειν, εις-, κατ-, ὑπα-χούειν, ἀκροάσθαι τίνος.: icke h., ἀνήχοον (sällan ἀνήκουστον) εἶναι, ἀνηκουστεῖν τίνος. Jfr Lyda. 3) gm hörselsinnet förnimma, ἀχούειν τι 1. τινός, ngt af ngn, τί τίνος 1. παρά τίνος, mera sällan, πρός, ἐχ, ἀπό τίνος, πυνθάνεσθαί τι

1. τινός, ngt af ngn, τί τίνος 1. παρά τίνος, μαν-θάνειν τι παρά τίνος.: h. om ngt, ἀχούειν, πυνθά-νεσθαί τίνος 1. περί τίνος.: när (om) man så hör det, ως όντως ἀκούσαι. οὑτωσί ἀκούσαι.: h. till slut, cΡιακούσαι.: h. oriktigt, παραχούειν.: så långt man kan h., se Hörhåll. — låta h. sig, a) höras, ἀχούεσθαι. ἡχετν (ljuda), b) ss. talande, sjungande, spelande, se d. vv.: i konstmässigt föredrag, Επιάεικνυσθαι, c) det låter h. sig» δοκεῖ τούτο, καλώς ἐχει. ον χείρον τούτο (icke illa).: det låter snarare h. sig, αιρετώτερον τούτο. — låta h. af sig (gm skickada underrättelser), ἀπαγγέλ-λειν. Επιστέλλειν, 4) göra sig underrättad (h. efter, åt), πυνθάνεσθαί. διαπυνθάνεσθαι (noga h. efter).: h. sig fore, προπνNθάνεσθαι. Jfr Efterhöra.

Höra, 1) vara ngns egendom, εἶναί τίνος. 2) utgöra en del af ngt, stå i smnhang m. ngt, εἶναί τίνος.: h. till en klass, εἶναι εν τισι 1. εἶναί τίνων 1. τελεῖν, σνντελεῖν εις τινας.: hit hörande saker, τά τούτων Εχόμενα.: h. under ngn, εἶναί τίνος, εἶναι υπό τινι 1. ἐπί τινι (vara beroende af ngn).: dta h. under senaten, τούτον ἡ βουλή χνρία Εστiν. — h. till, se Tillhöra. — h. upp, se Upphöra.

Hörande, ἀχοή, ἡ. ἀχρόαϋις, ἡ.

Hörbar, ἀκουστός, 3. Επάκουστος, ἐπήχοος,

2.: icke h., ανήκουστος, 2. αφανής, 2.

Hörhåll, inom h., Iν Επηκόω (på frågan, hvar?), εἴς ἐπήκοον (på frågan, hvarthän?), äfv. ἐξ (ικ τ ού) ἐπηκόου.: |gå utom h. f. ngn, ἀπιέναι ώστε [δσον) μή ἀκούειν τινά.

Hörn, γωνία, ἡ vinkel), μυχός, ὁ (d. innersta hörnet af ngt).: i alla h., πανταχού, b) d. yttersta delen af ngt, τό ἀκρον 1. m. adjj. ἀκρος, ἐσχατος, 3.

Hörnig, γωνιαίος, 3. γωνιώδης, 2. Εγγώ-νιος, 2. : bli h., (ἀπο)γωνιούσθαι.

Hörnhus, ἐσχάτη οικία, ἡ.

Hörnpelare, στήλη ἡ γωνιαία.

Hörnsten, ἀκρογωνιαίος λίθος, ὁ.

Hörsaga, ἀκοή, ἡ.: döma efter h., ακοής κρίνειν.: berätta, känna efter hörsagor, ἀκορ λέγειν, εἰδέναι.

Hörsam, -het, se Lydig, Lydnad.

Hörsamma, se Lyda.

Hörsel, ἀκοή, ἡ. ακουστική αισθησις, ἡ. τό ἀκουστικόν.: fin, svag h., ὀξνηκοια, βαρυηκοια, ἡ.: ha fin h., οξέως,

ταχέως ἀκούειν.: h. svag h., βραδέως ἀκούειν. βαρυηκοεϊν.: s. har fin h., ὀξυήκοος, 2. ευήκοος, 2.: s. har dålig h., βαρυή-κοος, 2. δνσήκοος, 2.

Hörselgång, ἀκουστικός πόρος, ὁ. ὁ τής ἁ-κοής πόρος.

Hö skulle, χορτοβολών, ώνος, 6. χορτόβολον, τό.

Höst, φθινόπωρον, μετόπωρον, τό. (ὀπώρα, ἡ, förhöst).

Hösta, se Berga, Skörda.

Höstafton, ἡ κατά φθινόπωρον εσπέρα.

Höstarbete, τά κατά φθινόπωρον έργα.

Höstblomma, τό κατά φθινόπωρον ανθούν άνθος.

Höstdag, μετοπωρινή 1. φθινοπωρινή ημέρα, ή.

Höstdagjemning, ή μετοπωρινή ισημερία.

Höstlig, μετοπωρινός, φθινοπωρινός, 3. ὁ, ή, τό κατά φθινόπωρον.

Höstmånad, φθινοπωρινός μήν, ὁ.

Höstnatt, μετοπωρινή νύξ, ή.

Hö st tid, μετοπωρινός χρόνος, ό. μετοπωρινή ώρα, ή.

Höstväder, a) ή μετοπώρου σπορά, b) σίτος 1. καρπός ὁ έν μετοπώρω έσπαρμένος 1. μετοπωρινός.

Höstväder, φθινοπωρινός άήρ, ο.

Hö ta, se Hota.

Hötjuga, δίκρανον, τό.

I, 7, l, Ιώτα, τό.

I, pr ön., νμεϊς.: om en pers., σύ.

I, præp., 1) i local bet., a) på frågan: hvarest? έν m. dat. κατά o. ἀνά m. acc. (d. förra eg., d. sedn. uteslutande om utsträckning i rummet, t. ex. ryktet är utspridt i staden, υ λόγος διέ-σπαρται ἀνά 1. κατά τήν πόλιν); stundom έπί HL· gen. (t. ex. αμάξης, ξενίας, του προαστείου, τών Εργαστηρίων, Ιατρείου). Vid nom. propr.; ofta gm ändelserna -ησι(ν), -ασι(ν), -οΐ. t. ex. 'Αθή-νησιν, Ὀλυμπίασιν, Πλαταιάσιν, Μεγαροΐ. Då vid en orts namn tillägges områdets, inom kht han

I.

är belägen, användes vanl. gen. (m. art.), t. ex. i Thebæ i Bæotien, έν θήβαις τής Βοιωτίας, jfr 8). b) på frågan: hvarthän? εϊς m. acc. efter vv. , "sätta", "ställa", "lägga", oftare Ev m. dat. Vid väderstreck, πρός m. acc. 1. gen. t. ex. i öster, πρός εω. i vester, πρός εσπέραν (-ας). — I Ha-: des, Ev "Αιδου (εϊναι), εϊς "Αιδου (καταβήναι). , 2) i temp. bet., a) vid tiderymden, inom hkn ngt sker: Ev m. dat. bl. gen. (ish. vid naturliga tidsbestämningar), stundom dat. (på frågan: när? då subst, har attribut), b) vid tiden, gm hkn ngt fortfar (på frågan: huru länge?): vanl. bl.I —Idas.

185

acc. stundom chd m. pen., κατά o. παρά m. acc. — I månaden Poseideon, Ποσειδώνος μηνός.: i sommar, Ev τώ(Τε τω θέρει.: i somras, του (πρόσθεν) θέρους.: i natt, τής παρελθούσης νυκτός (d. sistförflutna). Εν τήΰε τή ννκτϊ (d. nästkommande).: i den tiden, κατ* Εκεϊνον τον χρόνον.: menniskorna i vår tid, οι καθ' ημάς \. εφ' ήμιυιτ [άνθρωποι).: i hela lifvet, κατά, παρά πάντα τον βιον. ἀιά παντός του βιου. — Ofta gm omskr. t. ex. i fredstid, ειρήνης ούσης.: i 10:de året af sitt lif, ἀέχατον έτυς ἀγων. 3) vid tillstånd, a) i hka man befinner sig: tv m. dat. stundom Λά m. gen. (φόβου, κινάύνων, ησυχίας o. d.) 1. μετά m. gen. (ἀάειας, ασφαλειας, κινδύνων, σπουΰής o.

d.). Ofta m. omskr. t. ex. i loppet, τρέχων.: i närvaro af ngn, παρόντος τινός.: han sade i vredesmode, όργισθεiς είπεν.: i det (att), i att, m. part. t. ex. J handlen orätt, i det J begynnen krig, άΰικεϊτε πολέμου άρχοντες.: försök att öfvervinna alla i att göra godt, πειρώ πάντας νι-κάν ευ ποιών.: i det (samma) han sade dta, uppstod han, άμα 1. μεταξΰ (midt under det) τούτο λέγων άνέστη. b) i hka man kommer: vanl. εις m. ens. ofta bl. gm cas. obl. t. ex. komma i förlägenhet, εις άποριαν καταστήναι.: öfvergå i demokrati, εις άημοκρατιαν μεταβάλλειν.: dela i delar, (εις) μέρη άιαιρεϊν.: sluta(s) i ngt, τελευ-τάν εις τι.: falla i sjukdom, νόσω περιπεσεϊν. — Ofta användes i Gr. ett vb, s. inbegriper Sv.:s både præp. o. subst. t. ex. vara i raseri, μαίνε-σiϊαι.: råka i vrede, όργισθήναι.: vara i fara, κινΰυνεύειν. Se subst. 4) vid orsak, medel, sätt, tv m. dat. άπό, έκ m. gen. dtà m. gen. vanl. bl. dat. stundom gm omskr. t. ex. i få ord, tv βραχέσιν. dV« βραχέων.: i sdn afsigt, άπό τοιαύτης γνώμης, τούτο βουλόμενος. Se subst. — Då det af "i" styrda ordet betecknar sma föremål s. satsens obj., intager det i Gr. d sednares plats. t. ex. han har i dne en vän, τούτον έχει φίλον. τούτω χρήται φίλω. οντός Εστiν αντώ φίλος.: du skall i hm finna en lärd man, τούτον εύρήσεις πολυμαθή όντα.: huru mycket har du i lön'.' πόσον έχεις μισθό v; 5) i anseende till: κατά m. acc. είς m. acc. oftare bl. acc. (resp.), stundom dat. (vanl. bl. så vida ngt dynamiskt kan inläggas ss. bibegr. i præp.). t. ex. i allt, (κατά, εις) πάντα.: vara klok, berömd i ngt, φρόνιμον είναι, εύiϊοκιμεϊν εις τι.: i längd, bredd, (τό) μήκος, εύρος.: skilja, utmärka sig i ngt, άιαφέρειν τινi.: vara öfver-, underlägsen i ngt. νικάν, ήττάσ&αi τινι. — i (o. för) sig, αύτός, 3. (αυτό) καθ' αυτό. χωρiς. 6) vid föremålet f. en verksamhet (=vid, i fråga om, beträffande, o. d.): tv m. dat. περi (άμ//i) m. acc. περi m. gen. Επi m. gen. t. ex. vara inbegripen i ngt, είναι, έχειν περi (άμφi) τι.: tala i ett ämne, λέγειν, άιαλέγεσθαι περi τiνος.: i mycket, tyckes mig, kan man se gudarnes huldhet ha uppenbarat sig, tni πολλών (1. tv πολλοiς) άν τις ϊiϊεϊν cΐοκεϊ μοι τήν παρά τών θεών εύνοιαν φανεράν γενομένην.: i andra saker hade man sett hm vara modig, επi τών άλλων έτεθέαντο θρασύν όντα. 7) vid ämnet, hvaraf ngt består: m. gen. 1. gm ett af subst, bildadt adj. t. ex. 6 talenter i silfver (penningar), εξ τάλαντα άργυρiου.: uppställa ngns stod i koppar, iστάναι τινά χαλκούν. 8) till omskr. af gen.: gm bl. gm. t. ex. konungen i

landet, ό τής χώρας βασιλεύς.: lemmarne i kroppen, τά τού σώματος μέλη. — I öfrige mer 1. mindre oegentliga betydelser sökes præp. under de ord, m. hka den är konstruerad.

Iakttaga, 1) observera, gifva akt på, θεω-ρεϊν, (ίπι-, κατα)σχοπεϊν, άθρεϊν (betrakta). 77ροσέχειν (τον νούν) τινi (ge akt på), τηρεϊν, dia-, Επι-, παρατηρεϊν, (παρα)<ιυλάττ*ιν (akta, passa på; de sistnämnde, ish. för att skydda sig). (Επ,αισθάνεσθαι, μανθάνειν (märka). 2) i sina handlingar, a) rätta sig efter (en regel), (dia)-τηρεϊν, (άια)φυλάττειν τι. Εμμένει ν τινi (t. ex. νό-μοις, ορκοις).: i. en befallning, πρόσταγμα τε-λεϊν. πράττειν κατά τό προσταχθέν. b) bruka, hålla (ett förfaringssätt), χρήσθαi. άγειν. έχειν. ποιεϊσθαi.: i. ordning, ευταξiα χρήσΰαι. εύτα-κτεϊν.: i. stillhet, ήσνχiαν άγειν, έχειν. ήσνχά-ζειν.: i. försigtighet, εύλαβεiα χρήσθαi. εύλαβεϊ-σ$αι : i. tystnad, σιωπήν ποιεiσ'άαι. σιγήν έχειν. σιωπάν. σιγάν. Se subst.

Iakttagelse, a) iakttagande, θεωρiα, ή. σκέ-ψις, ή. (επι·, παρα)τήρησις, ή. κατανόησις, ή. b) resultatet deraf, κατανόημα, τό. παρατήρημα, τό.

Ib is, Ίβις, εως, ιος ο. ιάος, ή.

Ibland, 1)præp., Εν m. dat. εϊς m. acc (vid fråga om rörelse till).: midt i., se Midt.: vara i. mskr, Εν άνθρώποις είναι.: gå ut i. mskr., Εξιέναι εις ανθρώπους.: i. annat också, «λλ« τ« και. t. ex. han profeterade i. annat också derom, μαντικώς άλλα τε ΰή είπε και περi τούτου. Betecknar i. fhdt mel. delen och det hela, användes bl. gen. af dta. t. ex. många i. mskrna, πολλοi τών άνθρώπων.: befinna sig i. antalet af ngra, είναι τiνων (äfv. έν τισιν).: att besegra sig sf är den förnämsta o. bästa i. alla segrar, τό νικάν αυτόν πασών νικών πρώτη τε και άριστη.: i. två onda ting välja d. minsta, άυοϊν κακοi v τό έλατ-τον αϊρεϊσθαι. 2) adv., έστιν ότε (εσθ* ότε). Ενiοτε. Ενιαχού.

Iblanda, Εγκαταμιγνύναι, άνα-, Εγκεραννύ-ναι, Εγκυκάν (τi τινι).

Icke, ού (ούκ, ονχ), μή (om drs bruk, se Gram.). I frågsatser: m. ού, då man väntar jakande svar (—tonlöst), m. μή, μών ("väl icke"), då man väntar nekande. I utropssatser återgifves ej d. tonlösa "icke", t. ex. hkn man är i. dne! οiος a-νήρ Εστιν ούτος.: hur ljuft är det i. för de räddade att minnas sina mödor, ώ? ή(Γύ τοϊς σω-θεΐσι τών πόνων μεμνήσθαι. — och i., και ού (και μή), ού&έ (μηά'έ) (d. förra, om jakande, d. sedn. vanl., bl. om nekande sats föregår).: alltså i., ούκ άρα. ού τοiνυν. ούκουν (så väl affirm. s. frågande).: dock i., dock väl i., se Dock.:

visst icke, οὐ μήν. οὐ μέντοι. οὐ μεν οὐν. οὐ γάρ ουν (1. ἀή). οὐτοι, οὐ μή m. subj.: väl i., οὗ που. μή ον m. subj.: alldeles i., se Alldeles.: i. det mfcista (ringaste), oJcT ὁτιοὺν. ovd' ὁπωστιοὑν.: i. ännu, ον πω, ουὒέπω (μήπω, μηὒέπω) : i. mera (vidare), ονκέτι (μηκέτι).: i. sannt? ἡ γάρ; οὐκουν. ἀλλο τι; hrföre i.? πῶς (γάρ) οὐ; τἰ μήν; äfv. τἰ γάρ;: i. blott, se Blott.: i. en gång, ovdé (μηόέ).: på det att i., ϊνα μή. ὁπως μή. μή.: i. desto mindre, οὐ (Γεν ἡττον, αλλ' ὁμως. οὐ μήν (μέντοι) ἀλλά.: i. en enda, οὐό" εις.

Id, se Flit.

Idas, τολμάν. Εθέλειν. ἀν ἑχε σθαι.: icke i. göra ngt, ἀργία 1. ὑπό νωθείας μή ποιεϊν τι.

24180

Ide — Igenkännande.

Ide, φωλεός, o.: ligga i i., φωλεϊν, -εύειν.

Idé, a) i philos. bet., εἱδος, τὀ. ιδέα, ἡ. äfv. m. αυτός o. art. t. ex. skönhetens, rättvisans i., αυτό τὀ καλόν, αυτή ἡ δικαιοσύνη, b) — tanke, föreställning, γνώμη, ἡ. ἑννοια, ἡ. ενθύμημα, τό.: hrom man icke har ngn i., ἀνεννόητος, 2.

Ideal, είδος, τὀ (eg.), παράδειγμα, τὀ (mönsterbild). ἀγαλμα, τό (bildskön gestalt). Ofta gm omskr. (vanl. m. superi.), t. ex. skönhetens i., αυτό τὀ καλόν.: ett i. af skönhet, ἀνήρ κάλλιστος, γυνή καλλίστη, πράγμα κάλλιστον (allt efter det ifrågavarande föremålet).: teckna ett i. af en talare, νπογράφειν ρήτορα οιος ουπω τις {γ ενετό.

Idealisk, ανύπαρκτος, ἀσώματος, 2 (ej förefintlig i d. sinnliga verkligheten), iv λόγοις κείμενος, 3 (bl. f. förnuftet ti 11 va rande).

Ide el, νοητίς, 3. ιδανικός, 3.

Idel, πάς, πάσα, πάν (utan art. vid subst.). oidtv ἀλλο ἡ 1. πλήν. οὐδεν ἀλλ* ἡ.

Idelig, πυκνός, 3 (tät), αδιάλειπτος, ἀδιά-παυστος, ἀκατάπαυοτος, συνεχής, Ενϋελεχής, 2 (oupphörlig, ihållande).: ideligen göra ngt, διατε-λείν, διάγειν, διαγίγνεσθαι ποιουντά τι.

Identisk, ὁ αυτός, 3. εις και ὁ αυτός.: ngt är i. m. ngt, το αυτό Ιστἰ τἰ τινι 1. και τι.

Identitet, ταὐτότης, ἡ.

Idiosynkrasi, ιὐιυσυγκρασία, ΐδιοσυγκρισία, ἡ.

Idiot, ιδιώτης, ου, ὁ. απαίδευτος ἀνθρωπος, ὁ.

I di si a, ἀναμασάσθαι. μηρυκάζειν, μηρυκά-σθαι, μηρυκίζειν.

I di si an, -ing, μηρυκισμός, ὁ.

Idka, ἀσκειν. μελετάν. Επιτηδεi'ειν. πράττειν. ιργάζεσθαι. ὁμιλεϊν τινι (t. ex. φιλοσοφία), μετα-χεϊζεσθαι (eg. handtera, men äfv. ἀστρονομίαν, ιστορίαν o. d.). μετιέναι τι (t. ex. τέχνην). jlr Bedrifva. Ofta gm särskilda vv., bildade af de subst., s. äro i fråga, t. ex. i. handtverk, δη-μιουργεϊν.: i. åkerbruk, γεωργεϊν.: i. philosophiska studier, φιλοσοφείν.: i. smedsyrke, χαλκεύειν.: i. handelsaffärer, χρηματίζειν. o. s. v., se subst

Idkande, ἀσκησις, ἡ. μελέτη, ἡ. Επιτήδενσις, ἡ. Εργασία, ἡ. o. m. särskilda ord, t. ex. i. af handtverk, jordbruk, handelsaffärer, δημιουργία, ἡ, γεωργία, ἡ, χρηματισμός, ὁ. etc., se Föreg.

Idkelig, se Idelig.

Idog, se Flitig, Arbetsam.

Idol, εϊδωλον, τό.

Idrott, ἀρετή, ἡ. μελέτη, ἡ. ἑργον, τό. πράξις, ἡ.: i pl., ofta bl. gm τά περἰ m. acc.: kroppsliga idrotter, τά περἰ γυμναστικήν.: krigiska i., τά περἰ τον πόλεμον.: förfaren i kroppsliga, krigiska i., γυμναστικός, πολεμικός, 3.: lärda i., τά περἰ τά γράμματα.

Idyll, εἰδύλλιον, τό.

Ifra, σπουδάζειν. σπουδή χρήσθαι. σπεύδειν.: = ifrigt yrka, δικαιούν. ἀξιούν (f. ngn, υπέρ τίνος).

Ifrig, σπουδαίος, 3. σύντονος, Εκτενής, 2 (ansträngd). πρόθυμος, 2 (lifvad f. ngt) Επιμελής, 2 (omsorgsfull), σφοδρός, δεινός, 3 (häftig, verksam). Ofta gm advv., σπουδή, σφόδρα, εις τά {iv τοΐς) μάλιστα, etc. t. ex. en i. motståndare mot folket, ἀνήρ iv τοΧς μάλιστα ίναντίος τω δήμω.

Ifrågakomma, -ställa, -vara, se Fråga.

Ifrån, ἀπό o. ix m. ge?i. (d. förra, mer skil-

jande fr. d. yttre af ett föremål; d. sedn., utgående ur ngt), παρά m. gen. (eg. fr. ngns närhet, vanl. bl. om pers.), stundom κατά (= ned utför, t. ex. κατά τών ορέων, κατά τών παρειών ρεϊν). Ofta gm ändelsen -θεν (vid ortnamn samt ad/j. o. advv.) t. ex. Σπάρτηθεν, Κεφαλήθεν, Ολυμπίαθεν, *Λθή· νηθεν, Κορινθόθεν, Μεγαρόθεν, Έλευσινόθεν etc.: i. dta ställe, Εντεύθεν, αὐτοθεν.: annorstädes i., ἀλλοθεν.: i. båda sidor, ἀμφοτέρωθεν.: i. alla sidor, πανταχόθεν.: långt i., μακρόθεν, πόρ-ρωθεν o. s. v. Vid angifvande af stället, hrifrån ngn är bördig, nyttjas adj. t. ex. Demosthenes i. Athen, Jημοσθένης (ὁ) \4θηναιος.: Dionysius i. Halikarnassus, Διονύσιος (o1) *Ἀλιν.αρνασσεύς. Vid de flesta vv., s. uttrycka ett aflägsnande, ish. då de äro smnsatta m. ἀπό 1. Εξ, kan i. uttryckas m. bl. gen. t. ex. afvända ngn i. ngt, ἀποτρέπειν τινά (ἀπό) τίνος.: affalla i. ngn, ἀφίστασθαί (ἀπό) τίνος.: befria ngn i. ngt, ΕλευθεροΙν, ἀπαλλάτιειν τινά τιΐ'ος. — i. d. ena hafvet till d. andra, ἀπό, Εκ θαλάττης εις θάλατταν.: i. land till land, γήν προ γης (t. ex. φεύγειν, διώκειν).: i. stad till stad, καιά πόλεις : mottaga ngt i. ngn, παρα-λαμβάνειν. δέχεηθαί τι παρά τίνος.: höra, erfara ngt i. ngn , άκονειν, πυνθάνεσθαί τι παρά (πρός) τίνος : härstamma i. ngn, είναι, γενέσθαι, φύ-ναι Εκ, ἀπό τίνος.: i. fader, moder, πατρόθεν, μητρυϊΐεν (t. ex. ὀνομάζεσθαι).: blifva i. rik fattig, Εκ πλουσίου πένητα γίγνεσθαι.: göra ngt nyttigt i. (att vara) onyttigt, χρήσιμον Εξ ἀχρηστου ποιεϊν τι : vara, blifva i. sig, έξω αυτού είναι, γίγνεσθαι. Εξεστάναι, Εκστήναι του φρονεϊν.: bringa ngn i. förståndet, Εξιστάναι nva τ<>ύ φρο-νείν.: det gör hrken till 1. i., OiOtv διαφέρει, b) i tidsbet., ἀπό, Εκ.: i dna tid. Ex. ἀπο τούτου του χρόνου, ἀπό τούδε, τό ἀπό τούτου.: i. dna dag, Εκ, ἀπό τT,σδε τής ημέρας.: i. äldsta tider, ἀπό 7ού πάνυ παλαιού.: i. tidigt på morgonen. Εξ εωθινυύ 1 εω.: i. nu, τό ἀπό ιούδε. τό (<πό του νυν.: i. den tid, då, ἀφ·* ου.: i. långt tillbaka, Εκ πολλού χρόνου.: dag i. dag, i. dag till dag, εις ἡμέραν. καθ' εκάοτην (τήν) ἡμέραν.: i. barndomen, Εκ παιδός 1. παιδιού (παίδων).: i. ungdomen, Εκ νέου (νέων).

Ifver, σπονδή, ἡ (bemödande o. ansträngning). Επιμέλεια, ἡ (sorgfälligt bemödande), προθυμία, ἡ (benägenhet, lust), θυμός, ὁ, οργή, ἡ (häftighet). ορμή, ἡ (trängande, häftig lust), φιλοτιμία, ἡ (af ärelystnad), ὁ (f. uppnående af ett

mål).: m. all i., πάσ$ σπουδή: m. i. bedrifva ngt, se Bedrifva.

Ifylla, se Fylla.

Igel, se Blodige 1.

Igelkott, Εχίνος, ὁ. ἀκανθίων, ονος, o.

Igen, se Åter. b) ·= till, vid vv. s. betyda fylla, sluta, stänga o. d., vanl. gm compp. t. ex. fylla, kasta i., χούν. ἀπο-, Επι-, κατα-, Εγ-, συγ-χούν (-χωννύναι).: draga i., Επισπάν (θύραν).: låta, sluta, stänga i., Επικλίνειν. (κατα-, συγ)-κλειειν.: häkta i., Εμ-, συμπορπάν. ἀγκυροβολεΐν.: binda i., Επι-, κατα-, συνδειν.: läkas, gå, gro, växa i. (om sår), ἀπ-, Επ-, κατουλούσθαι.: falla i., συμπίπτειν. συρρεϊν. συγχούσθαι. κλείεσΟ-αι. κατακλείεσθαι.: hålla i., κατέχειν. Se vidare compp. m. Till.

Igenkänna, ἀναγιγνώσκειν. ἀναγνωρίζειν.

Igenkännande, ἀνάγνωσις, ἀναγνώρισις, ἡ.Igenom ·

Igenom, se Genom.

I gjut a, Εγχεϊν. Επι-, προσχεϊν. Επεγχείν.

Ihjäl, gm omskr. t. ex. frysa i., υπό ψύχους 1. ξίγους άποθνήσ/ειν 1. άπόλλυσθαι.: sia i., «710-, κατασγάττειν. φονεύειν.: piska i., μαστιγούντα 1. πληγαίς άποκτείνειν. παίειν εις θάνατον.: falla 0. slå i. sig, πεσόντα άποθανεϊν.: hålla på att skratta i. sig, γέλωτι Εκθνήσκειν. γελώντα παρατείνε-σθαι. o. s. v.

Ihop, se Samman.

I hoppa, iif-, Εμπηδάν. tig-, Ενάλλεσθαι.

Ihågkomma, se Erinra sig.

Ihålig, κοίλος, 3, εγκοιλος, 2 (urhålkad, hålig). κενός, 3, διάκενος, 2 (tom).: om röst, ton. se Dof.: göra i , (Εκ)κοιλαίνειν.

Ihålighet, a)abstr., κοιλότης, ή. κενότης,ή. b) concr., κοίλον, τό. κοίλωμα, τό. κοιλάς, άδος, ή.

Ih ål lig, se Ihärdig.

Ihängscn, se Ihärdig. Efterhängsen.

Ihärdig, καρτερικός, 3. λιπαρής, 2. βέβαιος, 3 o. 2. μόνιμος, 3. Εμμενής, 2. bl. om saker, συνεχής, αδιάλειπτος, άκατάπαυστος, 2 (oafbrutet fortfarande). πολυχρόνιος, 2 (långvarig).: vara i., καρτε ρεϊν. λι'Ιαρεϊν (ish. i böner).: i. regn, συχνοί όμ-βροι. — Adv., äfv. gm διατελεϊν m. part.

Ihärdighet, καρτερία, ή. καρτέρησις, ή. λι-παρία, ή. βεβαιότης, ή. δια-, επι-, εμμονή, ή. συνέχεια, ή.

Ikläda, Ενδύειν, άμγιεννύναι τινά τι. περι-βάλλειν τινί τι. υποδεϊν (om skoplagg), κοσμεϊν (fig., t. ex. λόγοις).: i. sig, gm med. af nämnda vv.: vara iklädd, ήμγιέσθαι. άμπέχεσθαι. b) se Åtaga sig.

Ikring, se Omkring.

Il, καταιγίς, ίδος, ή. πνεύματος καταφορά, ή.

Ila, se S k y η d a.

Ilbud, ήμεροδρόμος, ό. δρομοκήρυξ, νκος, ό. άστάνδης, ον, άγγαρος, ό (hos Perserna), πτε-ρογόρος, ό (hos Romarne).: fara ss. i., ήμερο-δρομεϊν.

Illa, κακώς, πονηρώς. φαύλως. Ofta gm smn-sättningar m. δυς- o. κακός, t. ex. i. luktande, δυσώδης, 2. κάκοσμος, 2.: i. beryktad, κακόδο-ξος, 2. κακόημος, 2.: vara i. beryktad, κακώς άκουειν. κακοδοξεϊν.: i. behandla ngn, κακώς 1. κακά ποιειν τινα. κακώς χρήσθαί τινι. αίκίζεσθαί τινα (misshandla).: tala i. om ngn, κακώς 1. κακά λέγειν τινά. κακολογειν τινα.: det går mig i., κακώς 1. πονηρώς εχω. κακώς πράττω, κακώς πάσχω.: taga ngt i., βαρέως I. χαλεπώς φέρειν τι. άγανακτεϊν Ini τινι. άχθεσθαί [επί) τινι. δυσχεραίνει» τι.: upptaga (tyda) ngt i., (ύπο)λαμβά-νειν τι Επί τό χείρον, μέμφεσθαι τινί τι 1. τινά εις τι (af ngn).: i. löna ngn f. ngt, γαύλην χάριν άποδιδόναι τινί (υπέρ) τίνος.: det skall bekomma dig i., κλαίων 1. ου χαίρων m. verb. finit. κλαύσει, οιμώξει m. part.: vara i. deran , Iv δεινοίς 1. άπόροις είναι, δεινώς εχειν.: se, höra i., άμ-βλύ όράν, άκούειν.: må i., se Följ.

Illamående, vara i., άηδώς εχειν. άρρώστως εχειν. ναυτιάν, Εμετιάν (vilja kräkas).

Illasinnad, κακόνους, δυσμενής, 2 (τινί, mot ngn), κακοήθης, 2 (af dålig charakter), κακός, πονηρός, 3 (ond) : vara i. mot ngn, κακώς δια-κεϊσθαι πρός τινα. μισεϊν τινα.

Illbragd, -gerning, κακούργημα, πονήρευ-μα, αδίκημα, άαέβημα, τό. έργον κακόν, πονη-

ρόν, άδικον, άνόσιον, μιαρόν, τό.: begå en i., έργον άνόσιον ποιειν 1. πράττειν 1. Εργάζεσθαι, mot ngn, περί, εις τινα.

Illfundig, se Illistig.

II liberal, άνελε ύθε ρος, 2. άπειρόκαλος, 2.: i. väsen, άνελευθερία, -ιότης, ή. άπειροκαλία, ή.

III i stig, -ρ ar ig, πανούργος, 2. κακοξύνε-τος, 2. δολερός, 3. Επίβουλος, 2.

II listighet, πανουργία, ή. o. adj].

III ρ liktig, se Arglistig.

Illvilja, κακόνοια, ή. δυσμένεια, ή.

Illvillig, κακόνους, δυσμενής, 2.

11 m a r s c h, δρόμος, ό. ταχεία πορεία, ή.: göra en i., δρόμω πορεύεσθαι. έπείγεσθαι. Jfr Skynda.

Ilning, σφαδασμός, ό.

I!sk, -en, άκράχολος, οξύθυμος, 2. όργίλος, 3. άγριος, 3.

Ilska, οργή, η. χολή, ή (eg. gallé), μανία, ή (raseri), μίσος, τό (hat).

Imbad, πυρία, ή.

Imma, καπνός, ό. άτμός, ό. άτμίς, ίδος, ή.

I mm er i ort, se Alltfort.

Immig, άτμώδης, άτμιδώδης, καπνώδης, 2.

Immunitet, άτέλεια, ή.

Imperativ, προστακτιν.όν, τό. προστακτική (εγκλισις), ή.

Imperfekt, παρατατικός {χρόνος), ό.

Impertinent, επαχθής, 2. υβριστικός, 3.

Imponera, på ngn, έκπλήττειν, καταγοητεύειν, κατέχειν τινά. θαυμάζεσθαι υπό τίνος, πείθειν τινά (f. ett ändamål). — imponerande, imposant, σεμνός, 3. δεινός, 3. Εκπληκτικός, 3.

Impopulär, τω δήμω 1. τοις πολλοίς Επίφθο-νος, άχάριστος, άπεχθής, 2, ού κεχαρισμένος, 3.

Import, se Införsel.

Impromptu, αύτοσχεδίασμα, τό.

Improvisation, αυτοσχεδιασμός, ό.

Improvisera, αύτοσχεδιάζειν. (άπο)σχεδιάζειν.

— improviserad, αυτοσχέδιος, 3 o. 2. αυτοσχεδιαστικός, 3.

Ιη, εϊσω 1. έσω.: in i, fi? 1. Ες m. acc. — långt in i 1. på, Επι πολύ, πόρρω m. gen. I smnsätt-ningar, gm εϊς, Εν.

Inalles, gm πάς, πάσα, πάν m. art. t. ex. de skickade 1000 hopliter i., χίλιους επεμψαν τους π άντ ας όπλίτας.

Inandas, είσπνεϊν. ελκειν. Jfr Inblåsa.

Inandning, εισπνοή, ή.

Inbegrepp, περιοχή, ή.: m. i. af, σύντη. dat.

Inbegripa, (Εμ)περιέχειν. περιλαμβάνειν.: tillika i., συμπεριλαμβάνειν. — vara inbegripen i a) innehållas i, Ενεϊναί τινι 1. εν τινι. κοινωνεϊν τίνος, b) vara sysselsatt m., είναι Εν, πρός τινι. είναι, εχειν άμφί 1. περί τι. γίγνεσθαι πρός τινι, περί τι.

Inbekomma, άπολαμβάνειν.

Inb er g a, θερίζειν. κομίζεσθαι. συγκομίζειν.

In bergning, θερισμός, ό. (συγ)κομιδή, ή.

Inberäkna, προσλογίζεσ&αί τί τινι 1. πρός τι. προστιθέναι τί τινι. — inberäknad, ofta bl. συν.

Inberätta, άγγέλλειν. εις-, άπαγγέλλειν. άναφέρειν.

Inbetala, άποδιδόναι. εϊσφέρειν. τελεϊν, ύπο-τελεϊν (om skatter).

Inbilla, 1) tr., (άνα)πείθειν τινά τι 1. ώς. ύποτίθεσθαί τινί τι. 2) refi. (άνα)πείθειν εαυτόν. — δοξάζειν. φαντάζεσθαι. νπολαμβάνειν. δο-188

Inbillning — Indrägtig.

χεϊν. διανοεϊσθαι, m. ώ? o. part. — inbillad, δοκών ονσα, ονν. κενός, 3. μάταιος, 3 o. 2.

Inbillning, ι?, φ αντασ a, ή. οϊησις, »J.

φάντασμα, τό.; s. bl. finnes i i., φανταστός, δο-ξαστός', 3. jfr Föreg.: = inbillningskraft, se Följ.

Inbillningskraft, φαντασία, ή. φανταστικό ν, τό. ^

Inbillningssjuk, yotfflr δοκών 1. φανταζό-μενος, 3.

Inbil sk, υπερήφανος, 2. cfoxw*' ffra* w. at/-θάδης, 2. xtvocfo|o?, 2.

Inbilskhet, ύπερηφανία, ή. αύθάδεια, ή. κενοδοξία, ή.

Inbinda, Ενδεϊν τί τινι 1. «tf τ».: en bok, έλυτρο?»/.

In bita sig, (δάκνοντα. e. d.) εισδ ν εσθ αι.: fig., se Inrota. — inbiten, jfrgenompiskad.

Inbjuda, καλεϊν. προς-, παρακαλεϊν.: i. till måltid, καΧεϊν Επί δεϊπνον.: inbjuden, κλητός, 3.

Inbjudning, κλϊ,σις, παρά-, πρόσκλησις, ή. o. gm νυ. t. ex. jag kommer på din i., ήκω κληθεις υπό σου.: efterkomma en i., κληθέντα ν πα-χονειν.: utan i., άκλητος, 2.

Inbjudningsskrift, πρόγραμμα, τό. Inblanda, 1) eg , Εγκαταμιγνΰναι τί τινι. Εγκεραννύναι τί τινι 1. εις τι. jfr Blanda. 2) fig., —göra delaktig, ποιεϊν τινα κοινωνόν 1. κοι-νωνεϊν, μετέχειν.: i ett brott, en anklagelse o. d., ΰυν-, μεταίτιον ποιεϊν τινα.

Inblandning, πρός-, άνάμιξις, ή. σύγκρα-σις, ή·: fig-, κοινωνία, ή. μετάληιρις, ή. Inblåsa, Εμπνεϊν. Εμφυσάν. Inbringa, 1) eg., εϊσάγειν, -φέρειν, -κομίζειν. 2) gifva i inkomst, άπο-, προσφέρειν. προς-οδούς παρέχειν. κέρδος φέρειν, εχειν. — inbringande, se Indrägtig.

Inbrott, a) tjufvars, τοιχωρυχία, ή.: föröfva i., τοιχωρυχεϊν.: en s. föröfvar i., τοιχωρύχος, o. b) fienders, εις-, Εμβολή, ή. c) nattens, mörkrets, gm vv., se Följ.: vid nattens i., Επελθούσης 1. Επιλαβονΰυς τής νυκτός.

Inbryta, a) om tjufvar, i hus, τοιχωρυχεϊν. διορντειν τήν οϊκιαν. βία εϊς-, παριέναι εϊς οϊ-κιαν. b) om fiender, se Infalla, c) om natt, mörker o. d., Επιέναι, -έρχεσθαι. Επιγίγνεσθαι. Εφίστασθαι. Επι-, καταλαμβάνειν.

Inbränna, Εγκαίειν τινί τι. Jfr In η eb ränn a. Inbunden, κρυψίνους, 2. δύσγνωστος, 2. ευλαβής, 2 (försigtig).

Inbyggare, se Invånare. In b yra, δια-, καταβρέχειν (genomblöta), άνα-πιμπλάναι. ΕμπιπΧάναι. — inbyrd, μεστός, 3. άνάμεστός, 2.

Inbädda, Ενειλεϊν. Ενελίττειν. περιειΧεϊν. περι-τιθέναι, περιβάλλειν τί τινι.

Inbära, εισφέρει ν. εισκομί ζειν. συγκομίζειν. Jfr Införa.

Inb öja, κάμπτειν. Επι-, Εγκάμπ τειν. άποσι-μουν. — inböjd, Επικαμπής, 2. σιμός, 3.

Inböjning, καμπή, Επικαμπή, ή. άγκών, ω-νος, ό (bl. ss. sak).

Inbördes, vanl. gm άλλήΧων.: i. endrägt, ή πρός άλλήλους ομόνοια.: hysa i. fortroende, πιστεύ-ειν άλλήλοις : i. mord, förgörande, άλληΧοκτονία, άλληλοφθορία, ή.: döda, förgöra hrandra i., άλ-ληλοκτονειν, άλληλοφθορεϊν.: i. krig, οικείος, Εμφύλιος πόλεμος, ό. Jfr Ömsesidig.

In definitiv, ἀόριστος, 2. Indela, μερίζειν, δια μ ερίζειν. διαλαμβάνειν, διαιρεῐν (m. af*. på det hela), διακρίνειν (m. afs. på beståndsdelarnes beskaffenhet), διιστάναι% διατάττειν, διακοσμεῐν (f. att ordna), διανέμειν (fördela mel. flera), ταμιεύεσθαι (eg. i hushåll-ning).

Indelning, (cJWμερισμός, δ. διαίρεσις, ή. διάκρισις, ή. διάταξις, διακόσμησις, ή. διανομή, ή. Indifferent, se Likgiltig. Indigenatsrätt, πολιτεία, ή (i en stat), τὰ τών Εγχωρίων δίκαια.

Indiges tion, ἀπεψία, δυσπεψία, ή. ώμότης, ή.: lida af i., ἀπεπτεἰν. δυσπεπτεῐν. In dikat i v, οριστική (εγκλκίις), ή. Indirekt, Εγκάρσιος, πλάγιος, 3 o. 2. ούκ ευθύς, 3. δι' ἄλλου τινός γενόμενος.: i. tal (= or. obliqua), τό πλάγιον.: i. bevisning, Εγκαρσία ἀπόδειξις, ή.

Indiskret, ἄκαιρος, 2. ἄτοπος, 2. φορτικός, 3. ἀφύλακτος, ἀπρονόητος, 2.

Indiskretion, ἀκαιρία, ή. o. gm adj. Individ, εις μία, εν (καθ' αυτόν, ήν, ό). i philos. konstspråket, τις. t. ex. d. menskliga i., ο τις ἄνθρωπος.: individerna ol Επὶ μέρους, ἑκαστος τις. οι καθ' (ενα) ἑκαστο ν.

Individualitet, ἴδιον, τό. ιδία I'ξις ή. ἴδιος τρόπος, ό. ἴδιον σχήμα, τό. τό τής φύσεως ἴδιον.

Individuel, ό, ή, τό καθ' ενα εκαστον. ἰδιος, 3. ιδιότροπος, 2.: hr o. en efter sin i. å-sigt, ώς ἀν εκαστός τις γνώμης εχη.

Indraga, 1) tr., a) eg., εἰσέλκειν. εἰσάγειν. Ενιέναι.: en tråd, Ενείρειν. b) draga inåt, tillsamman , συνάγειν. συστέλλειν, ὑποστέΧΧειν (τὰ Ιστία, seglen, äfv. καθαιρεῐν).: i. svansen, ὑπο-στέλΧειν τὴν ούρὰν.: i ryggen, σιμοὺν τὰ νώτα.: draga sig in, om vätskor, εἰσδυεσθαι. c) i säll-skaper, företag, o. d., εἰσάγειν, ὑπάγειν τινὰ εῐς τι. Jfr Inlocka, Inblanda 2). d) återtaga, inkassera (penningar, o. d.), εἴσπράττειν. ἀπολαμ-βάνειν. ἀπαιτεῐν (återfordra), e) i. till staten, kronan, δημεύειν. δημοσιενειν. δημοσιούν. δημόσιον ποιεῐν. f) låta upphöra, ἀναιρεῐν. (καια)-παύειν. καταλύειν. g) inskränka, minska, συ-στέΧλειν. συντέμνειν. 2) intr., se intåga, Inflytta. — indragen, a) enslig, οἴκουρός, 2. ἐρημος, 3 o. 2.: i. lif, οἴκουρία, ή. ή καθ' ήσυ-χίαν διαγωγή.: lefva i., οἴκουρεῐν. Εν ησυχία διάγειν. b) sparsam, συνεσταλμένος, 3. μέτριος, 3. ευτελής, 2.

Indragenhet, οἴκουρία, ή. Ερημιά, ή. ή καθ* ήσυχίαν διαγωγή. — συοτοXj}, ή. ευτέλεια, ή.

Indragning, a) εισαγωγή, ή. ενερσις, ή. b) συναγωγή, ή. συστοΧή, ή. c) εῐς-, υπαγωγή, if. d) εἴσπραξις, ή. ἀπόληψις, ή. e) δήμευσις, ή. i) ἀναίρεσις, ή. κατάλυσις, ή. g) συστολή, ή. συντομή, ή. Se Indraga. In dricka, (Εμπίνειν. Indrifning, εἴσπραξις, ή. Indrifva, 1) eg., εἰσελαύνειν. εἰσάγειν. äfv. κατάγειν.: spikar, o. d., Εμβάλλει ν. Εμπηγνυναι. Ενσφηνούν. Εγκρούειν. 2) oeg., penningar, skulder, πράττειν. ἀνα-, εἴσπράττειν (i med.* för sin räkning). Εκλέγειν, δασμοΧογεῐν (om afgifter). Indrifvare, εἴσπράκτης, ον, ό. In drypa, Ενστάζειν. Ενσταλόζειν. Indrägtig, προσοδιχός, 3. ενπροσόδεντος, 2.Indränka—-Ingefära.

189

εὐκαρπος, 2. λυσιτελής, 2. σύμφορος, 2. *é(jcJ«-λέος. 3.: vara i., Ανøtr^étJ'. συμφέρειν. κέρδος φέρειν.

Indränka, se Genomblöta.

Induktion, Επαγωγή, ή>: hörande till i., Ε-πακτικός, Επαγωγικός, 3.

Industri, , ι ηχανία, ή. Jfr

Konstflit.

In dustriös, βιομήχανος, fvμήγανος, 2.

Inelfvor, εντερα, Εγκοίλια, Εντόσθια, τά.: ädlare i., σπλάγχνα, τά.

Inemot, σχεδόν (η). tyyii? (ofta m. <7en.), εις m. acc. (vid talbe^tämningar).: i. då han skulle dö, bortgå, (σχεδόν τι) ήδ*η τελ εντήσων, «71 ιών.

Infall, 1) en fiendes, εις-, Εμβολή, ή. Επιδρομή, ή.: göra ett i , se Följ. 2) plötslig tanke, Επίνοια, ή. Επινόημα, τό : ett qvickt i., λό-γος ἀστεῐοςi. κομψός, ό. ἀπόφθεγμα, τό.: få ett i., Επινοεῐν. Επέρχεται μοι τι.: framkomma m.

qvicka i., κομψεύεσθαι. m. besynnerliga, orimliga, ἀτοπα λέγειν.

Infalla, 1) eg., εϊς-, Εμπίπτειν (äfv. om ljusstrålar).: om floder, εϊς-, Εμβάλλειν. 2) om en fiende, εϊς-, Εμβάλλειν. Εμπίπτειν. Επέρχεσθαι. εϊσβολήν 1. Επιδρομήν ποιεϊσθαι. 3) i talet, ὑπ ο-λαβόντα φάναι.: i musik, προσγίγνεσθαι. 4) i tiden, γίγνεσθαι, συμβαίνειν. — infallen (om kroppen o. dess delar), συμπεπτωκώς, συντετη-κώς, κατεσκληκώς, νϊα, ός. ισχνός, 3. Jfr Falla in.

Infanteri, se Fotfolk, -ist, πεζός, ο.

I η f a r a, εϊσελαύνειν. εϊσφέρεσθαι.: i en hamn, se Inlöpa.

Infart, εισοδος, ή. εισβολή, ή.: till sjös, εϊς-πλονς, ό.

Infatta, περιβάλλειν τινί τι. περιλαμβάνει ν τί τινι. Ενδεϊν τί τινι. περιχειλονν. κρασπεδονν.

Infattning, περιβολή, ή. κράσπεδον, τό (rand).

Infil a, (Εγ)χαράττεν τ]j ρίνρ.

Infinitiv, ἀπαρέμφατος, ή.: i i., ἀπαρεμ-φάτως.

Infinna sig, παραγίγνεσθαι. παρεϊναι. ήκειν. ἀπαντάν. ὑπακούειν (på bjudning, t. ex. vid gästabud , δείπνω).: i. sig i rätt tid, Εν καιρώ πα-ρεϊναι. Jfr Inställa sig.

Inflammation, φλογμός, ό. φλόγωσις, >?. φλεγμονή, φλεγμασία, ή.

Inflicka, παρεμβάλλειν. παρείρειν.

Inflickning, παρεμβολή, ή.

I η f 1 y g a, εϊσπέτεσθαι.

Inflyta, 1) eg., εϊσρεϊν. Επιρρεϊν.: = infalla, (om floder), εις-, Εμβάλλειν. 2) om inkomster, εις-, προσιέναι, -έρχεσθαι. γίγνεσθαι, φοιτάν. 3) i tal 1. skrift, (Εν)τίθεσθαι. μνημονεύσθαι.: hafva influtit, (Εν)εϊναι. Εγκεϊσθαι.: lata i. (i sitt tal), (Εν)τιθέναι. Επιμιμνήσκεσθαι. o. m. omskr., ἀλλα τ ε λέγειν και δή καί ότι 1. d. 4) ha inflytande, se Följ.

Inflytande, -else, δύναμις, «ω?, ή. §οπή, η. om pers., äfv. ἀξίωμα, τό.: ha i. på ngt, δύ-ναμιν 1. ροπήν εχειν πρός τι.: icke ha ngt i., μηδέν δύνασθαι 1. Ισχύειν. αδύνατον είναι.: ha ett välgörande i., ὡφελεϊν τι 1. τινά. ευ ποιεϊν, βελτίω ποιεϊν τινα. ett skadligt, βλάπτειν, διαφθείρειν τι 1. τινά. χείρω ποιεϊν τινα.: ha i. hos ngn, δυνατόν είναι παρά τινι.: icke ha i. hos ngn, ἀδυνατείν παρά τιν*.\ ha stort i. hos ngn,

μέγα δύνασθαι, πολύ ΐσ/ιειν παρά τινι.: In det största i., τα μέγιστα δύνασθαι. πλείστον ισχύειν. : män af i., οι δυνάμενοι, οι δυνατοί.: en man af stort i., ἀνήρ δυνατώτατοζ I. αξιώματος πολλού, μέγα δυνάμενος Εν τξ πόλει.: förlora sitt i., Ελαττοϊσθαι τήν δύναμιν.: sta under i. af ngt, ἀγεσθαι ὑπό τίνος, είναι Επί τινι.

Inflytta, 1) tr., εισφέρουν, εΐσ/.ομίζειν. μετά-τιθέναι, μεθιστάναι (etc., se Flytta) εις τι. 2) intr., (ιςΕνοιχίζεσθαι εισιέναι.

Infläta, Εμπλέκειν. Εγκατα , παρεμπλέκειν. ἀνα-, συμπλέκειν.: i tal, Εμπλέκειν. συμμιγνύναι.

Inflätning, εμπλεξις, Ε μ-, συμπλοκή, ή.

Infoga, Εναρμόζειν, -ττειν. Εγκαρθαρμόζειν. Ενάπτειν. Ενείρειν. Εμβάλλειν. Εντιθέναι.

Infogning, ενερσις, ένθεσις, Εμβολή, ή.

Infordra, (ἀπ,αιτείν τινά τι.

Informator, 77αιδαγωγός, δ.

Informera, se Undervisa.

Infria, se Inlösa.

Infrysa, πήγνυσθαι ὑπό κρύους.

In frät a (sig), Εαθiοντα είσδύεσθα

Infälla, Ev-, εισιέναι.

Infälle, se Infall 2).

Infästa, Εμπηγνύναι. Ενάπτειν. Εμβάλλειν. Jfr I η häfta.

Infästning, εμπηξις, Εμβολή, ή.

Infödd, -ding, Εγγενής, 2. Επι-, Εγχώριος, 2. αυτόχθων, ὁ, ή.

Inför, εμπροσθεν, Εναντίον, Εξ Εναντίου, Εξ Εναντίας, Εκ του Εναντίου (midt emot), alla m. gen. παρόντος τινός (i ngns närvaro). Επί m. gen. Εν m. dat. (eg. bland), πρός, εις m. acc. (till, åt, vid vv., s. betyda rörelse, tala o. d.). t. ex. tala i. domrarne, Επί τών δικαστών 1. Εν τοις δικασταϊς λέγειν.: yttra ngt i. ngn, ειπείν τι Εναντίον τινός 1. παρόντος τινός.: tala i. folket, Εν τω δήμω 1. πρός, εις τον δήμον (till) λέγειν, λόγονς ποιεϊσθαι : draga, bringa i. domstol, εΐσάγειν εις τό δικαστήριον. ἀναφέρειν τι πρός τούς δικαστάς.: är i. = enl. ngns dom, omdöme, πρός m. gen. t. ex. rätt, orätt i. gud o. mskr, δίκαιον, ἀδικον πρός θεοὐ καί ανθρώπων. — Adv., =inåt, se d.

Införa, 1) eg., εΐσάγειν. ναράγειν. ήγεΐσθαι εϊσω. εϊσκομίζειν. εΐσφέρειν. = insticka, Ενιέναι. Ενείρειν.: införd, utifrån, Επείσακτος, 2.: s. kan 1. får införas, εισαγώγιμος, 2.: i. ngn hos ngn, προσάγειν, συνιστάναι τινά τινι 2) i en framställning, ποιεϊν. t. ex. i. ngn talande, ποιεϊν τινα λέγοντα.: på scenen, εΐς-, παράγειν. ἀναβι-βάζειν (Επί τήν σκηνή ν), 3) göra till bruk, sed, εΐσάγειν. εϊσηγεϊσθαι. εισφέρειν. νόμιμον ποιεϊν. νομίζειν. 4) se Inskrifva.

Införande, εΐς-, προσαγωγή, ή. εΐσκομιδή, ή. εϊσήγησις, ή. b) inskrifning, se d. o.

Införlifva, προστιθέναι. συνιστάναι. συμμι-γνύναι. Εγκρίνειν. Εμφυτεύειν. συμφύειν.: vara införlifvad, συνεστηκέναι. συμπεφυκέναι.

Införsel, εΐσκομιδή, ή.: = importvaror, εϊς-αγώγιμα, τά.

Iηförskrifva, Επιστέλλειν 1. δι' Επιστολών κελεύειν διαπέμπειν τι.

Ingalunda, ουδαμώς, -fj (μηδαμώς, -rj). η-κιστα. Ελάχιστα, ούδέν τι. ού δήτα. ούτοι, ού μέν ουν. ούδ' όπωστιούν.

Ingefära, ζιγγίβερις, εως, ή.190

Ingen —Inhänga.

Ingen, ουδεiς, μη&ίς* -δεμiα, -δεν (både ss. adj. o. ss. subsL). ουδέτερος, μηδέτερος, 3 (i. af två). (Om skillnaden mel. ουδεiς o. μηδεiς och om negationernas upprepande, se Gram.). Då "ino-en" ss. adj. står utan eftertryck (hkt i>h. är fallet då det hör till obj.), återgifves det endast m. ού (μή). t. ex. han har inga böcker, ουκ έχει βιβλiα. Vid befallningar utan vb, gm μή μοι. t. ex. inga undflykter, μή μοι προτάσεις. — det finnes i. s. icke, ουδεiς δσιις ουκ, hvarvid ουδεiς assimileras m. όστις i cas., t. ex. det fans i. fara, s. icke förfäderne underkastade sig, ονδένα κiνδυνοι δντιν' ούχ ὑπ έμειναν οι πρόγονοι.: det fans i., s. icke Gorgias svarade, Γοργiας ούδενi δτω ουκ ἀπεκρiνετο. — alldeles i., i. enda, ουδέ (μηδέ) εις, μiα, εν. ουκ έαθ' όστις, ήτις, ο τι.; i. gång, ούδ' ἀπαξ. οΐποτε. ουκ έαθ* δτε.: på, till, fr. intet ställe, ούδαμού. -όσε, -όθεν (μη· δαμ.).: på intet sätt, ουδαμώς (μηδ.). ούκ έσθ* δπως.: blifva till intet, arfaviζεσθαι. f/θείρεσθαι. ἀπόλλυαθαι.: akta f. intet, παρ' ο t'δεν τiθεσθαι. ούδενός ἀξιον νομiζειν. περi ούδενός ήγεϊ-σθαι 1. ποιεϊσθαι. έξονδενiζειν. ονδένα λόγον ποιεϊσθαι τiνος, εν ούδενi λόγω ποιεiσύαi τινα : anses f. intet, έν ούδενός ειναι μέρει.: betyda, gälla intet, ουδέν ειναι:: göra om intet, se Omintetgöra.: för intet, προικα, ἀμιαθi. Jfr 1 n-g e η t i η g.

Ingendera, (af två), ουδέτερος, μηδέτερος, 3.: åt intetdera hållet, ουΟετέρωσε (μηδ.).: på intetdera sättet, ονδ^ετέρως (μηδ.).

Ingeniör, ὁ περi τας μηχανάς. ο έπi τών μηχανών.: = landtmätare, se d. o.

Ingenstädes, ουδαμού, - jj (μηδαμού, - J). ουκ ενθ' δτιου.: i. hän, ούδαμνσε, -οi.: i. ifrån, ονδαμό^εν.

1 η g ρ η t i η g, ουδέν (μηδέν), ενός.: i. annat än, ουδέν εί μή. δτι μή, πλήν, άλλ' ή.: i. mindre än, ουδέν ηΐτον ή. πάππων ήκιστα.: i. till saken, ουδέν πρός έπος. Jfr Ingen.

Ingifva, 1) läkemedel, παρέχειν. διδόναι. 2) inlemnn (en skrift), (άπο διδόναι. άπο , είς-γέρειν. είπάγειν (till domstol).: i en stämning, άπο'/έρειν γραγ-ήν. δίκην λαγχάνειν, mot ngn, τινι, hos ngn, πρός, éfc τινα·: i. en böneskrift, αίτεΐαθαι διά γραμμάτων. 3) fig . a) meddela lid s. bör sägns, ύτιοβάλλειν. νποτίθεοθαι. έμ-πνεϊν. ειοπνεϊν ι om högre ingiivelser).: af Gud ingifven. θείπνενστ^ς, 2. έ'νθεος, 2. b) ingjuta, väcka (om känslor, begär o. d.), έμπηιεϊν, έμ-βάλλειν, ένεργάζεοθαι, έντιθέναι. έν τίκτειν, πα-ριστάναι τινί τι.: i ngn hopp, ελπίδα ηαρέχειν

'ΙΙΙ'i.

Ingifvelse, υποβολή, υποθήκη, ή. Ofta gm. vv. t. ex. på ngns i., νποβαλόντος 1. ύποθεμένου τινός.: gudomlig i., ίμπί'οή. έμπνοια, έπίπνοια, ή.: — det ingifna, υποθήκη, ή. λόγοι, οι.

Ingjuta, 1) eg., έγχεϊν. έγκανάζειν. 2) fig., se Ingifva 3) b).

I η gjutning, εγχνσις, ή.

I η g η i d a, έν - , προστρίβειν.: i. m. salfvor, (έπι-, έγχρίειν. (έν-, έπ αλεί'ξειν.

Ingnidning. εντρι*/'ΐς. εγχρισις, ή.

Ingrepp, βία, ή. άδικία, ή. 1!βρις, εως, ή. αδίκημα, τό : göra i. i ngns rättigheter, άδικεϊν Ttvre. πρασποιε~σ!>αι τά τίνος, τών τίνος άπτεοθαι. βιάζεσθαί τινα (våldsamt).

Ingripa, 1) noga passa in, (έν)αρμόζειν, -ττειν. έμπίπτειν (εναλλάξ άλλήλοις, vexelvis i hrandra).

2) lägga hand vid, ίπιλαμβάνεσθαι. απτέ σθαι.: tillika i., σηλλαμβάνεαθαι. συνεπιΧαμβάνεσθαι.: i. i ngns rättigheter, se Föreg.

Ingrodd, se Inrota sig.

I η gräfva, 1) i. sig, όρύττοντα 1. σκάπτοντα εϊσδιεσΰαι, 2) se Inrista.

I η gr öp a, se Urhålka.

Ingå, I) intr., 1) eg., εισιέναι, -έρχεσθαι. εις-, έμβαίνειν. 2) oeg., a) inkomma (om s;iker), εισάγεσθαι. εϊσκομίζεοθαι. είσγ έρεσθαι.: om afgifter, se Inflyta 2).: underrättelse ingår, εις-, άπαγγέλλεται. b) till en myndighet m. ngt, se Ingifva 2). c) bli medlem af (ett sällskap etc.), εισιέναι εις τινας. γίγνεαθαί τίνων, έγκρινεσθαι εις. d) börja (om tid), (ίπι)γίγνεσθαι. άρχεσθαι. επιέναι. Jfr Inträda, e) utgöra en del af, ha samband m., (έν)ειναι εν hvi. προσήκειν τινί. f) samtycka till ngt, συγχωρείν τινι. συμβαίνειν, συγκαταβαίνειν εις τι. (άπο,δέχεοθαί τι (προσ,ο-μολογεϊν τι. g) inlåta sig på , ιξετάζειν, βασανί-ζειν (noga undersöka), άπτεσθαί τίνος (beröra). 11) tr., i allmht, ποιεϊσθαι.: i. fred, fördrag, förlikning, sammansvärjning m. fi., se d. o.

Ingång, 1) eg., se Inträde. 2) ss. ställe, είσοδος, ή. εισβολή, ή. πάροδος, ή. πυλη, ή. στόμα, τό (t. ex. λιμένος). κατάβασις, ή (nedgång).

3) början, inledning, άρχή, ή. προοίμιον, τό. πρόλογος, ό.

Ingärda, περιγράττειν. ερκος περιβάλλειν τινί. π ε ριλαμβάνειν τι γραγμώ.

I η g ä r d η i η g , (περι// ραγμός, ό. περίγρα-γμα, τό.

Inhala, είσέλκειν.

Inhemsk, έπι-, εγχώριος, 2. οικείος, 3. έν-τόπιος, έγγαιος, 2. ό, ή, τ ο ένθάδε 1. κατά τήν χώραν 1. οϊκοι Ι. παρ' ήμίν.: i. krig, οικείος, έ-πιδήμιος, έμ^νλιος πόλεμος, ο.: vara i., έπιχω-ριάζειν. έπιηολάζειν (om plägseder).

In hjelpa, έμβιβάζειν. εί αάγειν. τήν εισοδον συμπράττειν τινί.

In hoppa, εις-, έμπηδάν. εΐπάλλεσθαι.

Inhugga, έγκολάπτειν. έγχαράττειν.

Inhuman, ἀκοινώνητος, 2. ἀγροικος, 2. σκλη-ρός, 3.

Inhyra, οἴκιαν μιπθουν τινι, sig, -σθαι.

Inhysa, διδόναι 1. παρέχειν 1. ἀπονέμει» ἐνοι-κεϊν.: i. bos sig, se Herbergera.: i. sig, ἐν-, ειαοικίζεσθαι. εἰσιέναι. καταλύειν, κατάγεσθαι παρά τινι I. εις τινα τύπον.

Inhyses, bo i., προίκα παρ' ἀλλω τινὶ οι-κειν 1. ἐν ἀλλοτρία οικία διαιτάσθαι.

I η h ä f t a, ἐνείρειν. ἐνάπ τειν. προσράπτειν.

Inhägna, se Ingärda.

Inhägnad, ερκος, τό. — εἴρκτή, r.

Inhämta, 1) eg., εἴσκομίζειν. εισάγειν. εις-γέρειν. 2) fig., (παρα λαμβάνειν, πυνθάνεσθαι. μανθάνειν. (i/.ονειν : noggrant i., καταμανθά-νειν. ἴκπυνθάνεσθαι : i. ngns råd, omdöme i ngt, ἀναφέρειν τι πρός τινα. (ἀνα)κοινοίσθαί τἱ τινι : i. upplysningar, underrättelser om ngt, πυνθάνεσθαι, μανθάνειν, διδάσ κεσθαι περί τίνος.

I η h ä η d i g a, ἐγχειρίζεσθαι. παραλαμβάνειν. παραδέχεσθαι.

1 η h ä η g a, (εισενεγκόντα 1. εισκομισαντα) dva-κρεμαννυναι.Inhölja — Inmänga.

191

Inhölja, καλΰπτειν. Εγ-, κατα-, περι-, συγ-χαλύπτειν. Ενελίττειν.: i. sig, gm med.

Inhösta, se Inberga.

Ini, se Inuti.

Inifrån, ενδοθεν. εσωθεν.

Injaga, 1) se Indrifva. 2) fig., se Ingifva 3) b).

Injurieprocess, δίκη κακηγορίας I. ὑβρεως, (iornärmelse i handling), ἡ.

Inkalla, 1) eg., (π«ρ« καλεΐν εἴσω. εἴσκαΗϊν. 2) kalla till inställelse, εἴσ/.αλεϊν. καλεϊν, παρα-, προσκαλεϊν, -σθαι.

Inkallelse, κλήσις, παρά-, πρόσκλησης, ἡ*

Inkassera, πράττε»', εισπράττει. Εκλέγειν.

Inkassering, πράξις, εἴσπραξις, ἡ.

Inkast, se ln vä ini η ing.

Inkasta, εις-, Εμβάλλει v. Ενιέναι.: kasta sig in, εις-. Εμπίπτει}', είοτρέ/ειν.

Inkila, Ε ν αφ ηνη ν μ ἴμπ ηγνναι. βια ἴμ βάλλε ιν. : i. sig, (παρ)εισδΙεσθαι.

In k lam ra, πευιγράφ ειν. διά μέσου τιθέναι.

Inklämma, (Εμ πιέζειν. (εἴσβλίβειν. προσα-ποθλίβειν (τινί, i ngt).

Inknappa, se Alin sk a.

I η k η y t a, Ενείρειν. Ε μ πλίκειν.

I η k η å d a , Εμφ ι'ρ ειν. Ε μ'f νράν.

Inkognito, gin gm skr. t. ox. resa i., πορεύε-σθαι 7mo iv ἀγνώτα 1. ονόματι μή τω όντι '/\ώ-μενον.: iakttaga d. strängaste i , τηρεΐν Επιμελώς νπως μή ἀναφ ανήαεται όστις Εστιν.

Inkoka, ἀφ ἐ*'·ειν.

Inkomma, εἴσιέναι, -ἐρχεοθαι. (εἴσ αφικνεΐ-σθαι. παριέναι. παραγίγνεαθαι ·ε''σ'>)\ εἴσ/.ομίζε-σθαι, προς , εἴσφ ερεσθαι, εἴσάγεσθαι (bl. om saker).: om fartyg, se Inlöpa: om penningar, se Inflyta.: i. m. en skrif-, se Ingifva 2).

Inkommensurabel, ασύμμετρος, 2.

Inkompetent, se Obefogad.

Inkomst, πρόσοδος (Sedn. εισοδος), ή. λήμμα, τό τά προσιύντα 1. γιγνόμενα. πόροι, οι. τέλη. τά (statens) : ha, draga i. af ngt, προς-όδονς εχειν 1. λαμβάνειν Εκ I. άπό τίνος, γίγνον-ταί μοι πρόσοδοι άπό τίνος.: inkomsterna växa, αυξάνονται 1. πλείυυς, μείζονς γίγνονται αι πρός-οΟι.ι.

Inkomstkälla, πόρος, ό.

Inkonseqvent, ανακόλουθος, 2. άλογος, 2.: om pers., ασταθής, 2. μετάβονλος. 2. ον ταντά λέγων εαντω I. «λλοτ* άλλα λέγων περι τών αυτών.

Inkonseqvens, ανακολουθία, ή. άλογία, ή. άσταπία, ή (om pers.).

I η k r o m, se I η in ä t e.

I η k r y ρ a, είσέρπειν (eg), εις-, Ev-, καταδύε-σθαι.

Inkräkta, βία\ αϊρειν. κρατεϊν (τίνος), κατα-στρέψασθαι. νφ* εαυτω 1. νφ·' εαυτόν ποιεϊσθαι. προσποιεϊσθαι (τά τίνος, ngns tillhörigheter, rättigheter).

Inköp, άγόρασις, σία, ή. ώνησις, ή. Εμπο-λή, Εμπόλησις, ή.: =det inköpta, άγόρασμα, ώ-νημα, τό. ώνή, ή.

Inköpa, (κατ)αγοράζειν. (συν)ωνεϊσθαι. (συμ)· πρίασθαι.

Inköpare, άγοραστής, ώνητής, ού, ό.

Inköra, 1) fara in, εϊσελαννειν. 2) dressera, Εθίζειν 1. διδάσκειν άρμη άγειν.

Inkörs el, ss. ställe, είσοδος, εισβολή, ή.

Inlaga, γραφή, ή. γράμματα, τά.

Inlasta, it?-, Εντιθέναι. Jfr Införa.

Inleda, 1) eg., εϊσάγειν. εϊσηγεϊσθαι.: i. vatten, όγετενειν εϊς τι. εϊοοχετείειν. 2) fig., εϊς-ηγεϊσθαι προπαρασκενάζειν, προδιοικεϊν (förbereda). αίτιον γίγνεσθαι τίνος (bli orsak till).: i. en förhandling, άρχειν, κατάρχειν λόγων, προς-r/έρειν λόγονς.: i. ett tal, en skrift, προοιμιάζε-σθαι. καθηγεϊΰθαι λόγου.

Inledning, εισαγωγή, ή (äfv. fig., till en vetenskap). προόιοικησις, ή (förberedelse), προοίμι-ον, τό (i tal 1. skrift).

In le πι na, άπο-, παραδιδόναι. εϊσφέρειν. εϊσάγειν. Jfr Ingifva.

Ini i mm a, προς-, Εγκολλάν.

Inlinda, se Inveckla.

Inlocka, ^πάγεοθαι, Εφέλκεσθαι εις τι.

Inlopp, είσοδος, ή. εϊσπλονς, ό.

I η 1 u 11 a, (κατα βανκαλάν.

I η 1 y f ta , (άραντα 1. βαστάζοντα) Ε μ βιβάζειν (en pers.), Εντιθέναι (en sak).

I η 1 y s a, εϊσλάμπειν, λάμπειν εισω.: i. ngn, ήγεϊοθαί τινι είσιήντι λγναν φέροντα.

Inlåta, i) tr., se Insläppa. 2)reß., i. sig, på ngt, ϊέναι εϊς τι. άπτεηθαί τίνος. Επιχειρεί ν τινι.: icke i. sig på ngt, μη (απο δέχεσθαι, μή προσίεσΒαί τι.: i. sig m. ngn, συνίσταοθαί τινι. φνρεσθαι πρός τινα. ονμυίγννσΐΐαϊ τινι : i. si^ i underhandling in ngn, εϊς λόγους \συν ελθεΊν τινι λόγονς σνί'άπτειν τινι.: i. sig i krig in. ngn, σννάπιειν πόλεμήν τινι.: i. sig i en kamp, καταβαίνειν εϊς αγώνα.

Inlägga, I) eg , Ev-, εϊστι!)ένη τιθέναι Εν τινι.: till förvaring, άπο-, κατατιθέναι 2) tisk, frukter, o. d., ταρι'/είειν. ά/μενειν. άρτι'ειν. — inlagd, ταριχευτός, 3. 3) ni. mo-nikarbeto, ψη-φοθετείν, -λογειν. — inlagd, λιθόστρωτος. 2.

4) se Invika. 5) soldater, ïμβάλλειν, Εγκαθι-στάναι (ss. besättning).: i qvarter, διαα/.ηνειν, -ονν, καταστρατοπιδενειν (t. ex. κατα τας κη'μαΟ. 6) förbön f. ngn lio^ ngn, Εντνγ/άνειν τι-vi ι·πέρ τίνος, παραιτεϊοθαί τινα ὑπέρ τίνος ίξαιτειοθαί τινα παρά τίνος, νπε^εντνγ'/άνειν τινός τινι. 7) ära, förtjenst, o. d., κτάαθαί τι.: i. ära viel ngt, ευδοκιμεί ν εν τινι 1. Επί τινι (f. ngt), επαινον κτάοθαι εκ τίνος.

Inläggning, εν-, εις-, άπόθεσις, ή.: af fiήηωσις, ή. ψηφολογία. ή. ψη-f < θέτη-μα, -λόγημα, τό (det inlagda-κ F. öfr. gm νυ.

Inländsk, se I η h e m s k.

Inlära, Εκ-, καταμανΟάνειν. (διαμελετάν.

Inlärande, μελέτη, ή. o. gm vv.

Inläsa, κατα-, συγ-, Εγκλείειν.

Inlöpa, 1) se In springa. 2) i hamn, om fartyg, εϊς-, καταπλεΐν. καταγεοθαι καταίοειν.: låta i., κατάγειν. προς-, καθορμίζειν. 3) anlända, inkomma, εις , προσγέρεοθαι άτικνεϊσθαι. Επιστέλλεσθαι (om brei).: underrättelse inlöper, εϊσαγγελλεται.

Inlöpande, skepps, καταγωγή, ή. εισπλους, ο.

Inlösa, λίειν, -σθαι. άπολΰεσθαι.

Inlösning, λνσις, ή.

Inmana, i häkte, se H ä k t a.

Inmarschera, se Intåga.

Inmura, ΕγκατοικοδομεΊν. περιοικοδομειν.

Inmänga, se Inblanda192

Inmäte — Inre.

Inmäte, se Inelfvor.: i frukt, σάρξ, χός, ή.

Inmönstra, καταλέγε**, έγκρινε**, Εξετάζειν.

Innan, 1) præp., se Före.: i. kort, sed. 2) adv., se Innantill. 3) conj., se Förrän.

Innandöme, τά Εντός 1. ένδον.: jordens, τά υπόγεια 1. τά υπό 1. κατά γής.

Innanför, i) præp., Εντός m. gen. εϊσω m. qen. (på frågan: hvarthän?), όπισθεν τη. gm. (= bakom). 2) adv., ένδυν. Εντός. Ενδοτέρω (= längre in).

Innanläsning, τό άναγιγνώσκειν (γεγραμ-μένα .

Innanmäte, se Inmäte.

Innanpå, -till, Εντός. ένδον.: läsa innantill, se Innanläsning.

lnnanrede, τά εντός 1. ένδον.

Innanverk, τά Εντός όχνρώματα 1. τειχίσματα.

Inne, ένδον, Εντός εϊσω (eg. vid iråga om rörelse till).: är han i.? ένδον έστίν; stänga i., εϊσω κατακλειειν.: stänga sig i., οϊκοι άποκρύ-πτεσθαι.: i. i, de nämnde advv. m. gen.

Innebo, Ενεϊναι. παρεϊναι. προς-, ύπεϊναι.: af naturen, Εμπεηυκέναι. — inneboende (af naturen), έμφυτος, σύμφυτος, 2.

Innebränna, συνεμπιπράναι. κατακαίειν, Εμ-πιπράναι (ν 1. σύν τινι

Innebära, έχειν. ένεστί τι εν τινι. δύνασθαι, νοεϊν (betyda).

Innefatta, se Innebära, -hålla.

Inne haf va, ἐχειν. κατέχειν. κεκτῆσθαι. νὲμε-σθαι (vanl. m. nyttj mderätt).

Innehåll, τὰ Ενόντα. τὰ Εγγεγραμμένα (af en skrift), νπόθεσις, ἡ (ämnet), κεγάλαιον, τὸ (hufvudinnehållet), διάνοια, ἡ (i mots. mot orden, formen).: brefvet hade följande i., ἐν ἡ Επιστολὴ τάδε Ενεγέγραπτο.

Innehålla, χωρεῖν (rymma), f-'χειν. (Εμ)περιέ-χειν. [Εμ)π£ριειλψ[ἐναι.: innehållas i ngt, Ενειναί τινι 1. εν τινι. εἰναι ἐν τινι.: brefvet, fördraget innehöll, ην Εν τρ Επιστολὴ, Εν ταϊς σπονδαϊς Jfr 'Η a 1 la inne.

Innehållsförteckning, ἐλεγχος, ὁ. περι-οχή, ἡ.

Innehållsrik, Εν ω ἐνεστι πολλὰ και πλεἰστον ἀξια. πολλὰ και ἀγαθα ἐχων.

Innelagd, -liggande, -lyckt, Εντεθειμέ-νος, προς-, Εγ/είμενος, 3.

Innerlig, οικεἰος, 3 (förtrogen), πρόθνμος, 2 (hängifvet)). σπονδαϊος, 3 (ifrig).: vara innerligt förbunden m. ngn, οϊκείως, οΙ/.ειότατα ἐχειν 1. διακεἰσθαι πρός τινα. Jfr Hj er t lig.

Innerlighet, οϊκειότης, ἡ. προθυμία, ἡ. σπου-

Innerst, ὁ, ἡ, τὸ Ενδοτάτω 1. Εσωτάτω (ΕνεΡό-τατος, Εσώτατος, Sedn.). μνχαίτατος, 3. äfv. ἐσχατος, 3.: det innersta af ett hus, en grotta, en hamn, o. d. μυχός, o.

Innesluta, 1) se Instänga. 2) omgifva, περιέχειν τι. ngt m. ngt, περιλαμβάνειν τί τινι. περιβάλλειν τινὶ τι.: i. en fiende, περικνκλοὐσθαι. περικλείειν. περιλαμβάνειν.: i. en stad, πολιορ-κειν. πευικαθίζειν, -έζεσθαι, -ήσθαι. συγκλείειν.: i. in. en mur, περι-, ἀποτειχίζειν.: i. m. en graf, vall, stängsel, περιταφρεύειν, περιχαρακούν, πε-ριφράττειν. 3) fig., περι-, καταλαμβάνειν ἐν τινι (inbegripa i, under) : vara innesluten i ett fördrag, κοινωνεϊν, μετέχειν σπονδών, ἐνσπονδον ει-

ναι.: vara innesluten i ngns bevågenhet, välvilja, την παρὰ τίνος χάριν 1. εὐνοιαν κεκτῆσθαι.: i. i sitt beskydd, προστατενειν τινός, σωτηρίαν παρέχειν τινί.: i. i sina böner, Επιμνησθῆναί τίνος τας εὐχας ποιονμενον.: i. ngn i ngns ynnest, bevågenhet, εὐνοιάν τίνος (παρ,αιτεἰσθαι υπέρ τίνος. Επι-τρίπειν τινὰ τινι.

Innestående, Επί-, ὑπόλοιπος, 2 (återstående). οφειλόμενος. 3 (s. man har att fordra), οὐκ ἀπειλημμενος, ἀηοδεδο μένος, 3 (icke upptagen, utbetald;.

Innevarande, (νυν) παρὼν, οὐσα, ὀν. vanl. οὑτος, αὑτη, τοὑτο.

Innevånare, se Invånare.

Innästla sig, (παρ)εισδὐεαθαι. hos ngn, ὑπο-δὐεσθαί τινα. ἀνακτάσθαι τινα, οι/.ειοὐσθαί τινι (θωπενόντα, χαριζόμενον, θεραπεὐοντα .

Innöta, a) eg., τρἰβοντα Εγγλὐγειν, Εγχαράτ-τειν. b) fig., se Inprägla.

Inom, 1) om rum, Εντός m. gen. εισω m. gen. (vid fråga om rörelse till). Εν m .dat.: i. sig, Εν αυτώ. Εφ' εαυτού (f. sig sf). 2) om tid. Εντός m. gen. Εν m. dat. stundom διά m. gen. t. ex. i. kort tid, δι' ολίγου [χρόνου). ον διά μακρόν.

Inombords, se Föreg.

Inomhus, ἐνδον, οϊκοι.

Inpacka, Εν-, κατατιθέναι. Ενειλεϊν (i omslag). συσκευάζειν, -σθαι (packa ihop).

Inpassa, Εν-, Εr/αρμόζειν, -ττειν. προς-, σνν-ἀπτειν.

Inpassera, εἴσιέναι. εϊσφοιτάν.: om saker, εϊσκομίζεσθαι, εισάγε σθαι.

Inpiska, -prygla, πληγαϊς ἀναγκάζειν μαν-θάνειν τι. — inpiskad, se g e η o m ρ i s k a d.

Inplanta, Εμφύειν. Εντιθέναι. Ενεργάζεσθαι. Εμποιείν. — inplantad (af natnren), ἐμ-, σύμ-φντος, 2.

Inpressa, εϊσθλἰβειν. Εμπιέζειν. συνθλίβειν.

Inpricka, Ενοτἰζειν.

Inprägla, a) eg., Εγχαράττειν. Εντνπούν. b) fig., Εντήκειν. Εντιθέναι. Εμποιειν.: i. ngt hos sig, ἀπομάιτεσθαἰ τι. τἰθεσθαἰ τι εις τήν ψνχήν.: ngt inpräglar sig, Εντήκεταἰ τι. εϊσδὑεταἰ τι εἱς τήν ψνχήν. Jfr Inskärpa.

Inpå, μέχρι m. gen. (ända intill). Επἰ, υπὀ, εϊς m. acc.: långt i. ngt, Επἰ πολὑ τἰνος.: långt i. natten, πόρρω τών ννκτών.: i. 3:dje dagen, εἱς τρἰτην ἡμεραν. ä v. τριταἰος, 3.: 3 månader i. nästa år, τρεϊς μήνες τον Επιόντος ἑτονς.

Inpå la, χαρακοὑν.

Inqvartera, διασκηνούν, -εϊν. καταστρατο-πεδεὑειν.: i. sig, σκηνούν. κατασκηνούν, -εἰν. δια-σκηνειν.: vara inqvarterad, Επισταθμεὑειν.

Inqvartering, 1) eg., Επισταθμἰα, ἡ (om den, s. inqvarterar sig). F. öfr. vv. 2) de in-qvarterade, στρατιὼται σκηνοὑντες 1. Επισταθμεὑ-οντες, ol. Επἰσταθμοι, ol: belägga m. i., Επι-, κα-τασταθμεὑειν.: fri fr. i., ἀνεπἰσταθμος, ἀνεπιστά-θμεντος, 2.

Inquisition, κρἰσις, ἡ. βασανισμός, ὁ (m. tortur).: i trosmål, ἀνάκρισις, ἡ περἰ τήν πἰστιν.

Inquisitor, ὁ ἀναχρἰνων. βασανιστής, ον, ὁ.

Inre. ὁ, ἡ, τὀ Ενδοτέρω 1. Εσωτέρω (längre in; Ενδότερος, Εσώτερος, Sedn.). o1, ἡ, ro ἑνδον 1. ἑσω 1. Εντός (i mots. mot yttre), ἑνδημος, Εμφὑλιος, 2 o. οικειος, 3 (i afs. på stat 1. land).: i. oroligheter, οϊκεϊαι στάσεις.: det i., τά Εντός 1.Inreda-

ενάον (i allmht). ψυχή, ή, ήθος, τό (sinne, själ etc.).: det i. af landet, τά μέσα 1. ἀνω τής χώρας. μεσόγεια, ή. ή ἀνω χώρα.

Inreda, κατασκενάζειν. τά Εντός ἀιακοσμεϊν, ὑιατιθἰναι.

Inredning, κατασκευἡ, ἡ (äfv. ss. sak). dia· κόσμησις, ή. — τά Εντός 1. ενάον (det inre).

Inresa, εϊσω πορεὑεσ&αι. εϊσπορενεσ&αι.

Inrida, 1) intr., εϊσελαὑνειν. 2) tr., didà-σκειν 1. Ε&ἰζειν ιππεὑειν 1. Ιππάζεσ&αι. πωλεὑειν, πωλοάαμνεϊν (i allmht, tämja hästar).

Inrikes, se Inhemsk. — Adv., Εν tf χώρα 1. πατριάι. οϊκοι.

Inringa, se Omringa.

Inrista, Εγχαράττειν. Εγγλὑφειν. Εγκολάπτειν.

Inrita sig, Επικρατεϊν. Εκνικάν. Επιπολάζειν.

Inrop, (på auktion) (ἀημοσἰα) ὠνή, ἡ.

Inropa, 1) se Inkalla. 2) på auktion, (<?η-μοσἰα) ὠνεϊσ&αι.

Inrota sig, a) eg., (Εν)ριζοὑσθ·αι. καταρρι-ζοὑσ&αι. b) fig., Ενσκιρροὑσ&αι, Εγκατασκιρροὑ-σ&αι. Εγχρονἰζεσ&αι. Εγκαταγηράσκειν. Jfr I η r i t a sig. — inrotad, äfv. Εντετοκώς, via, ός.

Inrulla, 1) fr. ett ställe till ett annat, a)tr., εϊσκυλἰειν, -κυλινάεϊν. εϊσκυκλεϊν. b) intr., gm pass. 2) i ett omhölje, Ενελἰττειν. Ενειλεϊν.

Inrusa, εϊσάττειν. εϊσορμάν. εἱσφέρεσ&αι. εἱς-, Εμπἰπτειν. εϊσπηάάν, εϊσάλλεσ$αι. εϊστρέχειν.

Inrycka, 1) tr. a) eg., εϊσαρπάζειν. εϊσω ἀρπά-ζενν. b) fig., i en skrift, ett tal, παρεμβάλλειν. (παρ)εντι&έναι.: i. ngt om ngt, Επιμνησ&ήναἰ τι-νος. 2) intr., se Intåga.

Inryckning, (fig.), παρεμβολή, παρέν&εσις, ή.: = intåg, se d. o.

Inrymma, 1) rymma, (εϊσ)άέχεσβ·αι. Εμπερι-λαμβάνειν. χωρεϊν. 2) se Medgifva.

Inrådan, συμβουλή, παραίνεσις, γνώμη, ή.: på i. af ngn, συμβουλεύσαντος, υπο&εμένου τινός. πεισ&εϊς ύπό τίνος.

Inräcka, εϊσω άιάόναι, παρέχειν, όρέγειν.

Inräkna, καταλογίζεσ&αι (τά εισφερόμενα.).: = inberäkna, se d. o.

Inrätta, a) iordningställa, anordna, (eJYa)·· τάττειν, άιατι&έναι, άιακοσμεΐν (m. afs. på de särskilda partierna), άιοικεϊν, οΐκονομεϊν (en hushållning, en stat), κατασκενάζειν, παρασκευάζειν (förse m. det erforderliga; d. sedn., m. afs. på ngt yttre ändamål).: i. ngt efter ngt, άιατι&έναι etc. τί πρός τι. cΐιοικεϊν τι έκ τίνος. Εφαρμόζειν τί τινι.: i. sig, κατασκευάζεσθαι (t. ex. ss. köpman, Εμποριαν, καπηλειαν).: i. sig så att, ού τω παρα-σκευάζεσβ-αι ώστε.: vara inrättad, άιακεϊσ&αι. κατ-, παρεσκευάσ&αι. b) stifta, upprätta, καθιστάναι (bringa till stånd), συν ιστάναι (gm förening af förefintliga elementer), κατασκενάζειν (m. afs. på inre anordning), ποιεϊν (åstadkomma).

Inrättning, 1) ss. handling, άιάταξις, dià-&εσις, άιακόσμησις, ή. cΤιοίκησις, οικονομία, ή. κατα-, παρασκευή, ή. κατάϋτασις, σύστασις, ή.: träffa en i., se Föreg. 2) ss. sak, άιά&εσις, ή. οικονομία, ή. κατασκενή, ή. κατά-, σύστασις, ή.: god i., εύκοσμια, ή. τό εύκοσμον.: bestående inrättningar, τά καθεστώτα. Jfr Anstalt.

Insalta, άλίζειν. άλμεύεν. τεμαχίζειν. ταρι-χεύειν. — insaltad, άλιστός, τεμαχιστός, ταριχευτός, 3. αλίπαστος, 2.

Insaltning, άλισις, ή. άλιϋμός, ό. ταριχεία, ή.

Insamla, συλλέγειν. άγείρειν. περιαγείρεσ&αι (f. sig).: i. bidrag, Εpανίζειν.

Insamling, σύλλεξις, συλλογή, ή.: af bidrag, ερανισμός, ό.

Insats, &έμα, τό, o. part. af vv. under Insätta.

Inse, όράν, κα&οράν. κατα-, Εννοεϊν. (άια)-γιγνώσκειν. συνιέναι. (κατα)μαν&άνειν. — alla m. part. (1. ότι), t. ex. inser du icke, att du felat, ούκ Εννοείς άμαρτών (1. ότι ήμαρτες); jfr Begripa.

Inseende, se Tillsyn.

Insegel, se Sigill.

Insegla, εισπλειν. Jfr Inlöpa.

Insegling. εϊσπλους, ο.

Insekt, έντομον (ζώον), τό.

Insida, τά Εντός.

Insignier, παράσημα, τά.

Insigt, γνώμη, ή. γνώσις, ή. σύνεσις, ή. φρό-νησις, ή. νους, ό. σννετόν, τό.: i. i ngt, Επιστήμη, Εμπειρία, σύνεσίς τίνος, t ha i. i ngt, Επί-στασ&αί τι. έμπειρον εϊναί τίνος. Επαίειν περί τίνος.

Insigtsfull, συνετός, 3. εύσύνετος, 2. γνω-μονικός, 3. φρόνιμος, 2. Επιστήμων, 2. έμπειρος, 2. σοφός, 3.: vara i., νουν 1. σύνεσιν έχειν. (εύ) φρονεϊν.

Insinuant, se Inställsam.

Insinuera, se Antyda.: i. sig, se In smil a.

Insjukna, se Sjukna.

Insjunka, se Falla in. — insjunken, se i nfallen.

Insjö, λίμνη, ή.

Inskaffa, εϊσκομίζειν, -φέρειν, -άγειν. εϊς-πέμπειν. εισποιεϊν. παρασκευάζειν. πορίζειν.

Inskaffande, εϊσκομιάή, ή. παρασκευή, ή.

Inskeppa, εϊς-, Εμβιβάζειν (om pers.). Εντι-θ-έναι εϊς τήν ναύν (om saker).: i. sig, εϊς-, Εμ-βαίνειν (εϊς τήν ναύν). Επιβαίνειν τής νεώς 1. Επι τήν ναύν.

Inskicka, a) eg., εϊσπέμπειν. εϊσω πέμπειν. b) till en myndighet, εις-, άποστέλλειν. άποπέμ-πειν.

Inskjuta, 1) tr., a) införa, indrifva, Ενιέναι. Εμβάλλειν. Εντι&έναι. b) om skjutvapen, εις-, Εμβάλλειν. εϊσαφιέναι. εϊστοξεύειν (pilar).: = gm skjutning nedslå, βάλλοντα κα#ελεϊν. μηχαναϊς καταβάλλειν 1. κατερείπειν (m. artilleri), c) insticka, tillsätta inuti (en skrift o. d.). (παρ-, Επ)εμ-βάλλειν. (Επ-, παρ)εντι&έναι. παρείρειν. παρεισά-γειν. — inskjuten, Εμβόλιμος, 2. -μαϊος, 3 (om månader, dagar). 2) intr., εϊσέχειν.

Inskjutning, Εμβολή, ή. έν&εσις, ή.: i skrift, ord, etc., (Επ-, παρ)εμβολή, Επέν&εσις, ή.

Inskrifning, Εγ-, άνα-, άπο-, καταγραφή, η.

Inskrift, Επίγραμμα, τό. γράμμα, τό. Επιγραφή, ψ: förse m. i., Επιγράφειν.: vara försedd m. i., Επιγεγράφ^αι.: s. hade följ. i., άιά γραμμάτων λέγων τάόε.

Inskrifva, Εγ-, άνα-, άπο-, καταγράφειν. κα-ταχωρίζειν. καταλέγειν (i soldatlistorna).: låta i. sig, άπογράφεσ&αι. καταλέγεσ&αι.

Inskrufva, (στρέφοντα) ΕμπηγνύναιΙ. Ενείρειν

Inskränka, σνστέλλειν. κολούειν. συντέμνειν. κα&είργειν. κολάζειν.: i. sig, σνντέμνειν τάς da-πάνας (i. sina utgifter), εις εύτέλειαν συστέλλεσ&αι. μετρίως, φειόωλώς ζήν. φει&ωλία χρήσ&αι.: vara

25194

inskränkt till ngt, συνεσταλμένο» είναι εϊς τι. μόνον εχειν τι.: vara inskränkt till en liten rymd, κα&ειργμένον είναι Ιν βραχεί χωρίω.: i. sig till ngt, μένειν Επί τίνος (stanna vid ngt), ϋτέργειν τινί, άγαπάν τι (nöja sig m.). — inskränkt, στενός, 3. μικρός, 3. ολίγος, 3. κατα&εής, 2.: till förstånd, άφυής, 2. αμβλύς τήν φύσιν.: vara ett i. hufvud, καταάεεστέραν εχειν τήν φύσιν.

Inskränkning, συστολή, ή. κόλούσις, ή. κό-λασις, ή.

Inskränkthet, στενότης, στενοχώρια, ή. τό στενόν.: i tal o. mått, όλιγότης, μικρό της, ή.: till förståndet, άφυΐα, ή.

Inskuffa, ώ&εϊν εϊσω, εις τι.

Inskära, (Εν)τέμνειν. iniτέμνειν. Επιχαράτ-τειν. Jfr Inrista.: = intränga, εϊσάύεσϋ αι.

Inskärning, (Εν)τομή, ή. καταγλυφή, ή.: göra en i., se Föreg.

Inskärpa, Επισκήπτειν. ίντέλλεσ&αι. παραι-νεϊν.

Inslag, κρόκη, ή. ίφυφή, ή.

Inslippa, gm pass. af vv. under Insläppa.

Inslumra, se Somna.

Inslunga, σφενάονάν εϊσω. Se f. öfr. Inkasta.

Insluta, se Innesluta.

Inslå, 1) indrifva, ίγκόπτειν. ίγκρούειν. ίμ-, καταηηγνύναι. 2) gm slag öppna, ίκ-, κατακό-πτειν. ίξαράττειν. Jfr Sönderslå. 3) se Inpacka, Insvepa. 4) en väg, τρέπεσΘ-αι. ivi-στασ&αι ό do v.

Insläpa, εισέλκειν. ελκειν εϊσω.

Insläppa, ηαριέναι. εϊσφρεϊν. ίάν εϊσελ&εϊν. ηρος-, εϊσιέναι (-σ&αι, till sig).: om värden, dé-χεσ&αι. εϊς-, vnodέχεa^·αι.: om dörrvaktaren, v-ηακούειν.: icke i., (άηο)κωλύειν τινά μή εϊσιέναι. άηοκλείειν. άηείργειν τής

εἰσόdου.

In smila sig, hos ngn, d-ωπεύειν τινά. ἀρε-σκεύεσβ-αι 1. ἀνακτάσ&αί τινα &ωπεύμασιν. ὑπο-dνεσ^αi τινα.

Insmyga, 1) tr., κρύßdηv 1. λά&ρα m. v. finit. 1. λαν&άνειν m. part. af vv. under Införa o. Inskjuta 1) c). 2) intr. 1. refl., λανθ-άνειν εισιόντα. ειςύπο-, καταdύεσ&αι. ηαρα-, πα-ρε^ύεσ&αι, ηαρεισιέναι, ηαρεισηiητειν, ηαρεις-ρεϊν (m. bibegr. af förbi ngt).

Insmörja, ἰγ-, dia-, καταχρίειν. iv-, di-, καταλείφειν (m. salfvor).

Insnärja, se Snärja.

Insnöa(s), νιφετφ καταχώννυσ^αι, (κατα)-κρύητεσ&αι.

Insnöra, ἀπο-, ηερισφίγγειν.

Insomna, se Somna.

Inspara, περιποιείν, -σ&αι. διασώζει», dia-φνλάττειν. ἀποτi&εσ&αι.: jag har insparat ngt, περίεστί μοί τι.

Insparka, ποdi 1. λακτίζοντα εἴσω&εϊν, iξα-ράττειν (en dörr 1. d.).

Inspektion, se Uppsigt, Tillsyn.

Inspektor, se Uppsyningsman, Förvaltare.

Inspirera, se Ingifva, Hänföra.

Inspringa, εἴσπηdάν. — εἴστρέχειν, -&εϊν. dρόμω εἴσελ$ε1ν.

Inspruta, iviévai. εἴσκλύζειν. ἐγχυματίζιιν.

Inspränga, se Inslå 2).

Inspänna, ἰντείνειν.: en häst, (ὑπο)ζευγνύναι.

Inspärra, se Instänga.

Installera, se Inviga.

Instans, 1) domstol, dικαστήριον, τό.: hafva att afgöra ngt i högsta i., κύριον εἶναί τίνος.

2) mot en regel, sats, ἐνστασις, ή.: utgöra en i., iνiστασ&αι, Ενεστηκέναι.

Insteg, m. omskr.: vinna i., εὐdοκιμεϊν. Ε-παινεϊσθ-αι. Επικρατεϊν. Εγκρίνεσ&αι (i ett sällskap, o. d.).: lemna i., låta vinna i. hos sig, προς-iεσ&αί τι. (ἀπο)dέχεσ^'ai τι (gilla), πεi&εσ&αί τινι (efterkomma), iντρέπεσ&αί τίνος (bry sig om). προσέχειν τινί (egna uppmärksamhet åt).: icke lemna i., ἀποdοκιμάζειν.

Insticka, 1) stinga in, ngt i ngt, κεντειν, στίζειν τί τινι. 2) införa , Ενιέναι. Iνείρειν.: svärdet i skidan, τι&έναι 1. iναποτι&έναι τό ξίφος εις τον κολεόν.: pluggar o. d., (κατα)πηγνύναι.

3) på tyg, Ενστίζειν. Εμπάσσειν.

Instifta, -stikta, se Stifta.

Instinkt, ή φυσική l. κατά φύσιν Επι&υμία.

ορμή, ή. φύσις, ή.: göra ngt af i., ὑπό τής φύσεως ἀναγκαζόμενον ποιεϊν τι.

Instinktmässig, ὁ, ή, τό κατά φύσιν (γι-γνόμένος). Adv., κατά φύσιν.

Institut, se Anstalt.

Instoppa, (παρ)εμβύειν. Ενστοιβάζειν. Ενσάτ-τειν. Εμφράττειν.

Instorma, εἴσκωμάζειν εις τι. Jfr Inrusa.

Instruera, se Lära, Föreskrifva.

Instruktiv, se Lärorik.

Instruktion, se Undervisning, Föreskrift.

Instrument, 1) verktyg, όργανον, τό (äfv. musikaliskt), Εργαλεϊον, τό. σκεύος, τό. μηχανή, ή. μηχάνημα, τό. 2) skriftligt, γράμματα, τά.

Instrumentalmusik, μουσική κρουματική 1. οργανική, ή. κρού(σ)μα, τό.

I η stryka, Εμπλάττειν. Εναλείφειν.

Inströ, Ενσπείρειν. ίπι-, Εμπάσσειν.: i tal, ίμπλέκειν. συμμιγνύναι.

Inströmma, εϊσρείν (;ifv. fig. t. ex. πλούτος, νόμισμα).: om en mskomassa, εϊσπίπτειν. εϊσφέ-ρεσ&αι.

Instudera, μελετάν. dιαμελετάν.

Instunda, Επιέναι, -έρχεσ&αι. Εγγύς γίγνεσθαι. ίπιφέρεσ&αι, iν-, Εφίστασ&αι.

Inställa, 1) eg., Ενιστάναι. iν-, εϊστι&έναι. (iγ)κατατάττειν. (Εγ)καταχωρίζειν.: inför domstol, εϊσάγειν. άπάγειν (vanl. en på bar gerning gripen brottsling). 2) uppgifva, låta upphöra, Εφιστά-ναι, Επέχει» τι. ά&ετειν τι. Επίμονον ποιεϊν τι. παύειν, καταπαύειν τι 1. τινά τίνος 1. ποιούντά τι.: d. egna verksamheten, (άπο)παύεσ&αί τίνος 1. m.part. άφίστασάαι, άφίεσ&αί τίνος. 3) refl., se Infinna sig.: om tillstånd, Επιγίγνεσ&αι. i-πιέναι.: inför rätta, άπαντάν (πρός dίκην). εϊσιέναι d'^ν, γραφήν. νπακούειν.

Inställelse, gm vv., se Föreg. 3).

Inställning, 1) eg., εν-, εϊσ&εσις, ή. τάξις, κατάταξις, ή. 2) uppgifvande, παύσις, κατάπαυ-σις, ή. άφεσις, ή.

Inställsam, Επίχαρις, 2, τος. αϊμύλος, 3. &ωπευτικός, 3. άρεσκος, 3.: vara i. mot ngn, d-ωπεύειν, άρεσκεύεσ&αι, &εραπεύειν τινά.

Inställsamhet, αϊμυλία, ή. θωπεία, ή. ά-ρεσκεια, ή. o. adj).

Instämma, 1) tr., till domstol, καλείν, -σ&αι, εϊσκαλειν, προσκαλεΐσ&αι. εϊσάγειν. 2) intr., a)Instämmande — In tjära.

195

i sång, i toner, συμφωνεΐν. συνάδειν. συνεπη-χεϊν. b) i åsigter, beslut, όμολογεϊν, συνομολο-γεϊν. συμφάναι. συν-, κατ-, συγκαταινεϊν. συγκα-τατίθεσθαι. ταύτα λέγειν, συμφέρεσθαι. όμογνω-μονείν. συνδοκεϊ μοι.: vid votering, σύμψηφον, όμόψηφον γίγνεσθαι τινι. συμψηφίζεσθαί τινι : i ett förslag, προστίθεσθαι. ίπινενειν. c) se Öfverensstämma.

Instämmande, κλήσις, πρόσκλησις, tf (f. domstol), συνωδia, tf (i sång).: i meningar, beslut, ομολογία, συνομολογία, συναίνεσις, συγκα-τάθεσις, tf. Jfr Öfverensstämmelse.

Instänga, Iγ-, άπο-, κατα-, συγκλείειν. — είργειν. καθειργνύναι. — σηκάζειν (eg. i fålla). — περίοικο dομεϊν, περιφράττειν 1. περιλαμβάνειν φραγμω (kringbygga, ingärda).

Instängning, άπό-, σύγκλεισις, tf. κάθειρ-ξις, tf. περίφραξις, tf.

Instörta, 1) se Inrusa. 2) sammanstörta, κατ a-, συμπίπτειν. καταρρεϊν.

Instörtande, πτώσις, κατάπτωσις, tf. πτώμα, κατάπτωμα, τό.

Instöta, εϊσωθεϊν. ώθεϊν εις τι.: ett stickvapen i ngt, Ελαύνειν εις τι : svärdet i skidan, se Insticka.

Insubordination, άπειθαρχία, tf. άταξία, tf.

Insuga, -supa, (Iμ)πίνειν. (ά)μνζειν, μυζάν. ελκειν. θηλάζεσθαι (om dibarn).

Insurgent, -g era, -re k tion, se Uppror.

Insvepa, καλύπτειν, περι-, Iγκαλύπτειν (i med., i. sig). Iν-, περιελίττειν. iν-, περιειλεϊν. Iντυλίσ-σειν.: i täcke,

ἰγκορδνλεϊν-: i linda, σπαργανὰν, -οὐν, -ἰζειν.

Insy, Ινράπτειν, Ιγκαταρράπτειν, τὶ τινι.: i skosulan, Ιγκαττὐειν.

Insylta, ταριχεὐειν. ἀρτὐειν.

Insyltning, ταριχεία, tf. ἀρτνσις, tf.

Insända, se Inskicka.

Insänka, se Nedsänka, Fördjupa.

Insätta, a) eg., εϊς-, Ιντιθέναι. ἀπο-, κατα-τιθέναι\ εις τι. Ιμβάλλειν (våldsamt, t. ex. klor, naglar).: = infoga, se d.: i fängelse, sed.: =r. i förvar (deponera), (παρα)κατατἱθεσθαι.: det s. man insatt, παρακαταθήκη, tf. παρακαταβολὴ, tf (se Lex.).: jag har insatt hos dne, κεϊται μ οι παρὰ τοὐτω.: på spel, vad, παραβάλλεσθαι. παρακα-τατἱθεσθαι. b) i besittning af ngt, καθιστάναι. Ιγκαθιστὰναι.: ngn i ett embete, καθιστάναι τινὰ ἀρχοντα.: i. ngn till konung, tyrann, anförare, (ἐγ)καθιστάναι τινὰ βασιλέα, τὐραννον, ηγεμόνα. : åter i. en fördrifven, κατάγειν.: i. ngn i sin egendom, sina rättigheter, ἀποδιδὀναι τινὶ τά αυτοὐ.: i. ngn i en annans ställe, ἀντικαθι-στάναι τινὰ τἱνος.: i. ngn till arftagare, ἀποδει-κνὐναι 1. καθιστάναι τινὰ κληρονὀμον.

Insättning, ενθεσις, tf. κατάστασις, ἀπόδει-ξις, tf (i embete o. d.). Vanl gm vv.

In sofva, se Sofva.

In sörpla, ροφεὶν. καταρροφεϊν.

Intaga, 1) inflytta, εϊσφέρειν, -κομἰζειν. εἴσω φέρειν, κομίζειν.: i. seglen, se Indraga. 2) läkemedel, προσφέρεσθαι, προσἰεσθαι. πἰνειν. χρῆσθαἰ (φαρμάκοις).: en måltid, δειπνεϊν. ἀπολαὐ-ειν δεἰπνου.: middag, frukost, se d. oo. 3) upp-, mottaga, i sällskap o. d., δέχεσθαι. εις-, προς-δεχέσθαι. προσἱεσθαι.: på ett fartyg, ἀναλαμβά-νειν (om pers.), Ιντιθέναι (om saker). Jfr Införa.

4) taga i besittning, (κατα)λαμβάνειν. κατασχεϊν. κρατῆσαι (τινὀς), αἰρεϊν (om fiender, pass. ἁλὶσκε-σθαι).: i. gm belägring, αἱρεϊν πολιορκια (= iv.-πολιορκειν), gm kapitulation, ομολογια (äfv. ὁμ. παραστήσασθαι), m. storm, βια 1. κατὰ κράτος.: förut 1. i förväg i., προκαταλαμβάνειν.: i. en plats, κατασχεϊν εδραν (sittplats; (κατ)έχειν, hafva intagit, innehafva). ἴστασθαι, καθιστα-σθαι εις τι.: i. ngns plats, (ἀντὴκαθἰστασθαι αντὶ τἰνος, εἰναι ἀντὶ τἱνος (innehafva). 5) upptaga (en rymd), ἐπέχειν. κατέχειν. πληροὐν.: staden intager en rund af 17 stadier, tf πόλις πληροὶ κὐκλον εκκαἰδεκα σταδιων. 6) påkomma (om känslor), (κατα)λαμβάνειν, ἰγγἰ-γνεσθαι. Ιμπἰπτειν.: fruktan, kärlek etc. intager ngn, se d. oo. 7) bestämma ngns tycke, (ἀνα)-κτάσθαι, ἐξαρέσκεσθαι (göra sig tillgifven), (κα-τα)κηλεϊν, (κατα)θέλγειν (tjusa), πειθειν (f. en mening, åsigt), καθομιλεϊν (gm sitt umgänge).: i. ngn f. ngn, εὐνουν ποιειν τινὰ τινι.: i. ngn f. ngt, ἐμβάλλειν 1. ἐμποιεἰν τινι προθυμἰαν (ifver), Ιπιθυμἰαν (begär) τινὀς.: vara intagen f. ngt, προθυμεϊσθαἰ τι, προθὐμως εχειν πρός τι. Ιπιθυμεϊν τἰνος, αγαπὰν τι.: i. ngn mot ngn 1. ngt, διαβάλλειν τινὰ 1. τι πρός τινα.: vara intagen mot ngn, δυσμενὼς εχειν 1. διακεἰσθαἰ τινι 1. πρός τινα. — intagande, ηδὐς, 3 (angenäm). Ιπἰχα-ρις, ιτος, ὁ, tf (retande, behaglig). Ιπαγωγός, 2 (tilldragande), θελκτήριος, 2, -ψυχαγωγικός, 3 (tjusande), τερπνός, 3 (roande).

Intagande, εἰσκομιδὴ, tf (införande), πόσις, tf (af läkemedel), ἀπόλαυσις, tf (af måltid), ἀλω-σις, αἵρεσις, κατάληψις, tf (eröfring). F. öfr. gm vv.

Intala, (ἀνα)πεἰθειν τινά τι 1. m. inf (att göra ngt), 1. ὡς m. v. fnit. (att ngt eger rum).: i. ngn mod, (Ιπι)θαρρὐνειν τινὰ. θάρσος Ιμποι-εἴν τινι.: i. ngn tröst, παραμυθεϊσθαἰ τινα.: i. ngn hopp, Ιλπἰδα παρέχειν 1. Ιμποιειν τινι.

Inte, se Icke.

Inteckna, ἀνα-, Ιγγράφειν, -σθαι.: egendom, ἀποτιμάν, ὑποτιθέναι (i act., om gäldenä-ren, hrs egendom intecknas; i med., om fordringsägaren).

Inteckning, ἀνα-, Ιγγραφὴ, tf. υποθὴκη, tf.: taga, lemna i., se Föreg.

Intellektuel, νοητός, 3. νοερός, 3.

Intelligens, se Insigt, Förstånd.

Intelligent, se Insigtsfull.

Intendent, Ιπιστάτης, ου, ο.

Interdikt, se Förbud.

Interimistisk, o, tf, το μεταξύ \. διά μέσου.

Intermezzo, Ιπεισόδιον, τό.

Interpolera, όιασκευάζειν. -a t i o η, διασκευή. tf. -ator, διασκευαστής, ού, ό.

Interpunktion, διάστιξις, tf. διαστολή, tf (äfv. ss. tecken), στίγμα, τό, παραγραφή, tf (ss. tecken).

Interpungera, δια-, ύποστίζειν. διαστέλλειν.

Interregnum, se Mellanregering.

Intervall, διάστημα, τό.

Intet, se Ingen.

Intill, μέχρι, άχρι m. gen. 1. μ., ά. (äfv. etfre), πρός, Ιπί m. acc.: nära i., Ιγγύς. πλησίον.: i. dess, μέχρι τούτου 1. τοσούτου 1. τότε.: i. dess att, μέχρι, άχρι, (ού). εως. εστε.

In tjära, καταπιττούν.196

Intolerant — Inventarium.

Intolerant, se Ofördragsam.

Intorka, ξηρανθένταϊ. ύπό καύματος συστέλ-λεσθαι (minskas) 1. αφανίζεσαι, (försvinna).

Intrader, se Inkomst.

Inträ nipa, καταπατεϊν. πατούντα 1. τοϊς πο-σίν εϊσθλίβειν.

Intransitiv, αμετάβατος, 2.

Intrassla, ώα-, συνταράττειν. σνγκυκάν. αυγχεϊν.

Intrassling, συνταραξις, η. ταραχή, συγ-χυσις, ή.

Intressant, άξιόλογος, 2, λόγου άξιος, 3 (vigtig), Επίχαρις, ιτος, 2, afcTvf, 3 (intagande, angenäm). Επαγωγός, 2, ψυχαγωγικός, 3 (fängslande). θαυμαστός, 3, καινός, 3 (underbar, sällsam).

Intresse, a) fördel, συμφέρον, τό. όιάφορον, τό. διαφέροντα, τά.: statens intressen, τά ttj πόλει συμφέροντα, τό κοινό ν αγαθόν, τά κοινά. τά τής πόλεως.: ngt ligger i mitt i., συμφέρει μοί τι. πρός Εμού Εστί τι. b) se Ränta, c) deltagande: jag har i. f. ngt, μέλει μοί τίνος, διαφέρει μοί τι. μετέχω τινός.: icke ha i. f. ngt, ά-μελεϊν τίνος. Jfr Intressera: indraga ngn i sina i., Επ-, προσάγεσθαί τινα.: utan i., ψυχρός, 3 άπαθής, 2. d) egenskapen att väcka deltagande, χάρις, ιτος, ή. τό Επ αγωγό ν. Se Föreg.

Intressent, se Delägare.

Intressera, a) inge intresse, προσήκειν τινί. άιαφ>έρειν τινί. μέλει μοί τι 1. τινός. — κηλεϊν, κατέχειν τινά (väcka ngns deltagande), b) refl., i. sig f. ngt, προσέχειν τον νουν τινί. Επιμελεϊ-σθαί τίνος, επιμελές έστί μοί τι 1. τινός, c) i. ngn f. ngt, Εμποιεϊν τινι προθυμίαν τινός (f. ett företag) 1. Επιθυμίαν τινός (begär efter ngt), f. ngn, έμποιεϊν τινι εϋνοιάν τίνος l. πρός τινα. εν-νονν ποιεϊν τινά τινι 1. πρός τινα. — intresserad, κοινωνών, μετέχων τίνος, ω προσήκει, μέτεστί τίνος, πρόθνμος, 2 (f. ngt), εννονς, εύ-μενής, 2 (f. ngn).

Intrig, μηχανή, ή. μηχάνημα, τό. παραϋκενή, ή. σκενωρία, ή. σκενώρημα, τό. κακοτεχνία, ή.

Intrigant, κακοπράγμων, 2. ποικίλος, 3.

Intrigera, μηχανάσθαι. σκενωρεῖσθαι. κακο-τεχνεῖν. κακοπραγμονεῖν. κακοτεχνία χρῆσθαι.

Intryck, 1) eg., τύπος, ὁ. (Εν)τύπωμα, τὸ. (Εν)τνπωσις, ἡ (ss. handling).: göra i., (Εν)τνποὺν. 2) fig., ἀὺναμις, ἡ (inverkan), ροπή, ἡ (afgörande inverkan), i pass. bet. πάθος, πάθημα, τὸ (affection). ἀιάθεσις, ἡ (stämning), αἴσθησις, ἡ (förnimmelse).: göra i., δὺνασθαι. ροπὴν εχειν. αἴσθησιν παρέχειν (förnimmas).: icke göra ngt i., πλέον ον&έν ποιεῖν. οὐκ εχειν ἀόναμιν, ροπὴν.: göra i. på ngn, κινεῖν τινα. πείθειν τινά (om talare 1. tal).: göra ett godt, dåligt i., εν, κακώς (Τιατιθέναι τινά.: erfara, röna i., πάσχειν. ἀια-τίθεσθαι.: hkt i. gjorde dta på dig? τί επαθεςί. πώς ἀιετέθης ὑπὸ τούτον;

Intrycka, 1) eg., εἴσθλίβειν. πιέζειν εις τι. 2) gm intryck afbilda, Εντυποὺν. 3) fig., i sinnet, se Inprägla b).

Intrång, βλάβη, ζημία, ἡ (skada), «cἴικία, ἡ (på ngns rätt).: göra i. på ngn, πιέζειν τινά. βλάπτειν τινά. λαμαίνεσθαί τινι. ἀδικεῖν τινα. Jfr Ingrepp.

Inträda, se Insticka 2).

Inträda, 1) eg., εἴς-, Εμβαίνειν. εισιέναι,

-έρχεσθαι.ι i. i det offentliga lifvet, προσιέναι πρός τά κοινά 1. πρός τήν πολιτείαν.: i. i ett embete, εισιέναι, Ιν-, καθίστασθαι εις ἀρχήν. : i. i ngns ställe, ἀιαάέχεσθαί τινα.: låta i., se Insläppa. 2) fig., om tidskiften, tillstånd, Επιέ-ναι, -έρχεσθαι. Ενίστασθαι. (Επήγίγνεσθαι. καθή-κειν. ἀρχεσθαι. συμβαίνειν, καταλαμβάνειν (om händelser, tillstånd).

Inträde, εἴσοάος, ή. ἀρχή, ἡ (början). Vanl. gm vv., se Föreg. t. ex. vid inträdet, εἴσιών, καθιστάμενος (i ett embete), o. s. v.

Inträffa, 1) anlända, ἥκειν. παραγίγνεσθαι. ἀφ>ικνεῖσθαι. 2) om tider o. händelser, συμβαίνειν. γίγνεσθαι 3) gå i fullbordan, ἀποβαίνειν. ἀπο)τελεἶσθαι.

Inträffande, ἄφιξις, ή. ἀπόβασις, ἡ (uppfyllelse). F. öfr. gm vv.

Intränga, l)m. pers .-subj., εἴσβιάζεσθαι, εἴσω βιάζεσθαι, βία εις-, παριέναι 1. εἰσπίπτειν (in. våld), εἴσποιεῖν εαυτόν, παρεισιέναι. (παρ)εις-ἀὺε σθαι.: ss. fiende i ett land, se Infalla.: fig., m. förståndet i en sak, ἀιοράν, συνιέναι, κατα-νοεῖν, Εκ-, (κατα)μανθάνειν τι. 2)m. sak -subj., εισιέναι. εἴσ&ὑεσθαι. — ἀιικνεῖσθαι. Εν&άκνειν.: fig., i själen, δάκνειν. κινεῖν. εἴσ&ὑεσθαι.

I η t v i η g a, εἴσωθεῖν. Εμπιέζειν. βία, Εμβάλλειν.

Intyg, μαρτύριον, τὸ. μαρτυρία, ἡ.

Intyga, μαρτυρεῖν. πιστοὺσθαι, βεβαιοὺν (bekräfta). m. ngn, συ μ μαρτυρεῖν.: ytterligare i., προσμαρτυρεῖν.

Intåg, εἴσοὺος, ή. — εισέλασις, ή.: högtidligt i., πομπή, ή. Oftare gm vv.

Intåga, εισιέναι, -έρχεσθαι. εἴσελαὺνειν. εἴσπο-ρεὺεσθαι.

Intägt, se Inkomst, Uppbörd.

Inunder, 1) præp., se Under. 2) adv., κάτω, νποκάτω, äfv. κάτωθεν. Ofta vid vv. gm smnsättning m. ὑπό.

Inuti, ενάον. Εντός (m. gen.). Εν m. dat.: i. landet, Εν ττ\ μεσόγεια.: huset är i. praktfullt, τά Ερτός τής οικίας μεγαλοπρεπή Εστίν.

Invagga, (κατα)βανκαλάν. (κατα)κοιμίζειν.

Invalid, ἀἀὺνατος, 2. ἀχρηστος, 2.

Invandra, εἴσοικίζεσθαι. Εποικεῖν.: m. afs. på d. förra bostaden, μετοικίζεσθαι. μετοικήσαι. μετανίστ ασθαι.

Invandrare, επηλυς, υάος, ὁ. έποικος, ὁ. μέτοικος, ο.

Invandring, εἴσοίκησις, ή. μετανάστασις, ἡ.

Invasion, se Infall.

Inveckla, l)se Insvepa· 2) insnärja, förveckla (eg. o. fig.), Εμπλέκειν, Εμπαλλάσσειν, i ngt, τινί 1. εν τινι 1. εις τι. περι-, σνμπλέκειν. παρα-, συμπο&ίζειν (eg. insnärja fötterna).: i. ngn i ngt, περιβάλλειν τινά τινι (t. ex. κινάύνοις). άγειν 1. καθιστάναι τινά εις τι (t. ex. εϊς πόλεμον).: invecklas i ngt, περιπίπτειν τινί. καταστήναι εϊς τι.: i. sig i ngt, Ε μ πλέκεσθαί τινι 1. εις τι. Εμ-παλάσσεσθαί τινι. Εγκνλίνάεσθαι εις τι. — invecklad, (fig.), ούχ άπλούς, ή, ουν. άσαφής, 2. ποικίλος, 3. άύσκριτος, 2.: mycket i., πολύπλοκος, 2.

Inventarium, 1) förteckning, άπόφασις, ή. άπογραφ>ή, ή.: upprätta i. öfver ngt, άπογράφειν τι. 2) det deri upptagna, άπογεγραμμένον, τό. σκεύος, τό. -ier, τά Ενόντα, τά έπιπλα, κατα-ϋκενή, ή.[-Inverkaln-]{+Inverka-ln+} verk a, på ngt, ποιεϊν εις τι. δύναμιν εχειν πρός τι.: i. på ngn, διατιθέναι τινά. πει-θειν τινά (på ngns vilja), (μέγα) δύνασθαι παρά τινι.

Inverkan, δύναμις, ή. ροπή, ή. πάθημα, τό (en rönt i.).: röna i., πάσχειν. διατίθεσθαι.: gm ngns i., υπό τίνος.: utan ngns i., άνευ τινός. Jfr Inflytelse.

I η v e χ 1 a, άνταλλάττεσθαι, άντικαταλλάττε-σθαι, ngt mot ngt, τί τίνος.: i. guld, χρνσω-νεϊν.

Invid, παρά m. dat. 1. acc. (d. förra vanl. bl. vid pers). Iπi m. dat.: =ncära, Εγγύς, πλησίον (m. gen.).

In;viga, άφ-, καθιερούν. καθοσιούν. Εγκαινί-ζειν. κατάρχεσθαί τίνος (profana saker).: i mysterier 1. hemliga vetenskaper, μυέιν. τελεϊν. κα-τοργιάζειν.: icke invigd, αμύητος, 2.: i. ngn i ett förtroende, en hemlighet, άνακοινούσθαί τί τινι. μεταδιδόναι τινί τίνος.

Invigning, άφ-, καθιέρωσις, ή. καθοσίωσις, ή. Εγκαίνισις, ή. Ιγχαινιϋμός, ό.: i mysterier, μύησις, ή. τελετή, ή. τέλος, τό.

Invika, Επικάμπτειν. πτύσσειν.

Invikning, Επικάμπή, ή. πτυχή, ή.

Invira, se Insvepa.

Invisa, -ning, se Anvisa, -ning.

Invitera, se Inbjuda.

Invånare, οικήτωρ, οιχητής, ένοικος, Ενοι-χών, ο (i allmht). Επι-, Εγχώριος, κάτοικος, κάτοικων, ό (i ett land), πολίτης, άστός, ό (i stad). Ofta gm άνθρωπος 1. gm omskr. t. ex. staden har många i., πολλοί άνθρωποι εϊσιν Εν τρ πόλει 1. πολυάνθρωπος Εστίν ή πόλις.: stadens, landets i., ol Εν τ$ πόλει, Εν τβ χώρα.

In väfva, Ενναίνεν. Εμπλέκειν. Εμποκίλλειν.: i. talet, παρεμβάλλειν.

Invälja, αίρεισθαι, Εγκρίνειν εϊς τινας 1. εν τιϋιν.

Invältra, εϊϋκυλίνδειν.

Invända, άντιλέγειν. άνθνποφέρειν. άντιλαμ-βάνεσθαι. υπολαμβάνειν.

Invändig, se Inre. — Adv., εϋω. ένδον. Εντός.

Invändning, άντιλογία, ή. (άνθ)υποφορά, ή. άντίληχρις, ύπόληψις, ή.: = undskyllan, πρόφα-σις, ή.: i. mot en anklagelses befogenhet, παραγραφή,, ή (göra en sdn, παραγράφεσθαι).: göra invändningar, άντιλέγειν. Εναντιούσθαι. Εναντιο-λογεϊσθαι. προφασίζεσθαι. Jfr Föreg.

Invänta, άνα-, Επι-, περιμένειν τινά. τηρειν, φυλάττειν (lura, passa på).: fienden, δέχεσθαι τούς πολεμίους. Jfr Y än t a.

Invärtes, ό, ή, τό Εντός, ένδον, εϊσω.

I η v ä χ a, Εμφύεσθαι (-φύναι).

Inympa, Εμφυτενειν. Ενοφθαλμίζειν. Εγκεν-τρίζειν. Εμβάλλειν.: fig., Εμφύειν. Εμποιεΐν.

I η y r a, εϊσφέρεσθαι. εϊσπίπτειν.

Inåt, εϊσω. εις τό εϊσω.: i. böjd, σιμός, 3.

In äta, sig, Εσθίοντα εϊσδύεσθαι.

Ja. 197

Inöfva, ἀσκεϊν. μελετάν (instudera).: i. ngn

1 ngt, Εκδιδάσκειν τινά τι. till ngt, κατασκευά-ζειν τινά εις τι.

Iordningställa, -sätta, se Ordning.

Ironie, ειρωνεία, ή.: använda i., εϊρωνεύ-εσθαι, mot ngn, πρός τινα. -isk, ειρωνικός, 3.

Irra, a) eg., se Kringirra, b) fig, σφάλλεσθαι, ψενδεσθαι (τινός, i ngt). (Εξ)αμαρτάνειν.

Irrationel, ἀρρητος, 2 (mathem.), ἀλογος,

2 (mathem. o. philos.).

Irrbloss, αυγή διάττουσα, ή.

Irreligiositet, ασέβεια ή περί τά θεια 1.

τούς θεούς, ή τών θείων 1. θεών ἀμέλεια.

Ir religiös, ασεβής περί τά θεια. αμελών τών θεών. ἀνόσιος, 2 (om handlingar).

Irrfärd, πλάνη, ή.

Irrgång, λαβύρινθος, ό.

Irrig, se Falsk.

Irring, πλάνη, ή. σφάλμα, τό. ἀμάρτημα, τό (fel). Jfr Villfarelse.

Irrlära, -mening, cΡόξα ούκ ορθή, ή. ετε-ροδοξία, ή. ψευδοδοξία, ή.: fara m. i., ετεροδο-ξειν. ψευδοξειν.

Irrlärig, ετερόδοξος, 2. αίρετικός, 3 (kät-tersk).

Irrsken, φώς ψευδές, τό.

Irrväg, πλάνη, ή. ψευδής οδός, ή.: råka på i., se Förirra sig.

Is, κρύσταλλος, ό. πάγος, παγετός, ο.: bli till i., κατα-, συμπήγννσθαι υπό κρύους.

Isa, 1) borttaga is, τον κρύστάλλον περι-, ἀφαιρείν. 2) göra till is, κατα-, συμπηγνύναι. κρυσταλλούν.: fig., blodet isas, τό αίμα ώσπερ υπό κρύους (συμ)πήγνυται. — isande, κρυερός, 3. παγετώδης, 2 (iskall).

Isberg, κρυστάλλου μέγας όγκος, ο.

Isfågel. ἀλκυών (ἀλκ.), όνος, ή.

Isgrå, λευκός, 3. πολιός, 3.

Ishaf, πεπηγός πέλαγος, ό.

Isig, -kall, κρυώδης, κρυμώδης, 2. παγετώδης, 2. κρυερός, 3.

Iskänka, -slå, Εγχεϊν.: i. vin, οϊνοχοείν.

Islossning, ή τού κρυστάλλου λύσις.

Isolera, μονούν, ἀπομονούν. Jfr Afskilja. — isolerad, utom part., ἀμικτος, 2 (om mskor, fr. ngn, πρός τινα).: isoleradt lif, ἀμιξία διαίτης 1. βιου, ή.

Isolering, μόνωαις, ή. χώ^ισις, ή. o. νν.: fr. andra mskr, ἀμιξία πρός τους ἀλλους.

Isop, {Ισσωπος, ή.

Istadig, ἀπειθής, 2.

Istapp, κρυστάλλου πήγμα, τό.

Ister, se Fett.

Isterbuk, γαστροπίων, ονος, δ, ή. προγά-στωρ, ορος, ό, ή.

Isterböld, στεάτωμα, τό.

Iståndsätta, se Stånd.

Isy, προσράπτειν, Επιρράπτειν (τί τινι).

Itända, se Antända.

J.

J, 1) ss. bokstaf: Grekiskan saknar motsvarande såväl ljud som ljudtecken. 2) pr ön. pers., ὑμεις. σύ (om en pers.).

Ja, 1) subst., se Jaord. 2) adv. a) jakande (i svar), ναι. φημί. εστω. εἶεν. γάρ (när en förklaring 1. genfråga bifogas), äfv. gm upprepande [-Inverkaln-]{+Inverka- ln+} verk a, på ngt, ποιεῖν εις τι. δύναμιν εχειν πρός τι.: i. på ngn, διατιθέναι τινά. πει-θειν τινά (på ngns vilja), (μέγα) δύνασθαι παρά τινι.

Inverkan, δύναμις, ή. ροπή, ή. πάθημα, τό (en rönt i.).: röna i., πάσχειν. διατίθεσθαι.: gm ngns i., υπό τίνος.: utan ngns i., άνευ τινός. Jfr Inflytelse.

I η v e χ 1 a, άνταλλάττεσθαι, άντικαταλλάττε-σθαι, ngt mot ngt, τί τίνος.: i. guld, χρνσω-νεῖν.

Invid, παρά m. dat. 1. acc. (d. förra vanl. bl. vid pers). Iπί m. dat.: =ncära, Εγγύς, πλησίον (m. gen.).

In;viga, άφ-, καθιερούν. καθοσιούν. Εγκαινί-ζειν. κατάρχεσθαί τίνος (profana saker).: i mysterier 1. hemliga vetenskaper, μυέιν. τελεῖν. κα-τοργιάζειν.: icke invigd, αμύητος, 2.: i. ngn i ett förtroende, en hemlighet, άνακοινούσθαί τί τινι. μεταδιδόναι τινί τίνος.

Invigning, άφ-, καθιέρωσις, ή. καθοσίωσις, ή. Εγκαίνισις, ή. Ιγχαινιϋμός, ό.: i mysterier, μύησις, ή. τελετή, ή. τέλος, τό.

Invika, Επικάμπτειν. πτύσσειν.

Invikning, Επικάμπή, ή. πτυχή, ή.

Invira, se Insvepa.

Invisa, -ning, se Anvisa, -ning.

Invitera, se Inbjuda.

Invånare, οικήτωρ, οιχητής, ένοικος, Ενοι-χών, ο (i allmht). Επι-, Εγχώριος, κάτοικος, κάτοικων, ό (i ett land), πολίτης, άστός, ό (i stad). Ofta gm άνθρωπος 1. gm omskr. t. ex. staden har många i., πολλοί άνθρωποι εἴσιν Εν τρ πόλει 1. πολυάνθρωπος Εστίν ή πόλις.: stadens, landets i., ol Εν τ$ πόλει, Εν τβ χώρα.

In väfva, Ενvφαίνεν. Εμπλέκειν. Εμποκίλλειν.: i. talet, παρεμβάλλειν.

Invälja, αίρεισθαι, Εγκρίνειν εἵς τινας 1. εν τιϋιν.

Invältra, εἰϋκυλίνδειν.

Invända, άντιλέγειν. άνθνποφέρειν. άντιλαμ-βάνεσθαι. υπολαμβάνειν.

Invändig, se Inre. — Adv., εϋω. ένδον. Εντός.

Invändning, άντιλογία, ή. (άνθ)υποφορά, ή. άντίληχρις, ύπόληψις, ή.: = undskyllan, πρόφα-σις, ή.: i. mot en anklagelses befogenhet, παραγραφή,, ή (göra en sdn, παραγράφεσθαι).: göra invändningar, άντιλέγειν.

Εναντιούσθαι. Εναντιο-λογεισθαι. προφασίζεσθαι. Jfr Föreg.

Invänta, ἀνα-, Επι-, περιμένειν τινά. τηρειν, φυλάττειν (lura, passa på).: fienden, δέχεσθαι τούς πολεμίους. Jfr Y än t a.

Invärtes, ό, ή, τό Εντός, ἐνδον, εϊσω.

I η ν ä χ a, Εμφύεσθαι (-φύναι).

Inympa, Εμφυτενειν. Ενοφθαλμίζειν. Εγκεν-τρίζειν. Εμβάλλειν.: fig., Εμφύειν. Εμποιεΐν.

I η y r a, εϊσφέρεσθαι. εϊσπίπτειν.

Inåt, εϊσω. εις τό εϊσω.: i. böjd, σιμός, 3.

In äta, sig, Εσθίοντα εϊσδύεσθαι.

Ja. 197

Inöfva, ἀσκεϊν. μελετάν (instudera).: i. ngn

1 ngt, Εκδιδάσκειν τινά τι. till ngt, κατασκευά-ζειν τινά εις τι.

Iordningställa, -sätta, se Ordning.

Ironie, ειρωνεία, ή.: använda i., εϊρωνεύ-εσθαι, mot ngn, πρός τινα. -isk, ειρωνικός, 3.

Irra, a) eg., se Kringirra, b) fig, σφάλλεσθαι, ψενδεσθαι (τινός, i ngt). (Εξ)αμαρτάνειν.

Irrationel, ἀρρητος, 2 (mathem.), ἀλογος,

2 (mathem. o. philos.).

Irrbloss, αυγή διάττουσα, ή.

Irreligiositet, ασέβεια ή περί τά θεια 1.

τούς θεούς, ή τών θείων 1. θεών ἀμέλεια.

Ir religiös, ασεβής περί τά θεια. αμελών τών θεών. ἀνόσιος, 2 (om handlingar).

Irrfärd, πλάνη, ή.

Irrgång, λαβύρινθος, ό.

Irrig, se Falsk.

Irring, πλάνη, ή. σφάλμα, τό. ἀμάρτημα, τό (fel). Jfr Villfarelse.

Irrlära, -mening, cΡόξα ούκ ορθή, ή. ετε-ροδοξία, ή. ψευδοδοξία, ή.: fara m. i., ετεροδο-ξειν. ψευδοξειν.

Irrlärig, ετερόδοξος, 2. αίρετικός, 3 (kät-tersk).

Irrsken, φώς ψευδές, τό.

Irrväg, πλάνη, ή. ψευδής οδός, ή.: råka på i., se Förirra sig.

Is, κρύσταλλος, ό. πάγος, παγετός, ο.: bli till i., κατα-, συμπήγννσθαι υπό κρύους.

Isa, 1) borttaga is, τον κρύστάλλον περι-, ἀφαιρείν. 2) göra till is, κατα-, συμπηγνύναι. κρυσταλλούν.: fig., blodet isas, τό αίμα ώσπερ υπό κρύους (συμ)πήγνυται. — isande, κρυερός, 3. παγετώδης, 2 (iskall).

Isberg, κρυστάλλου μέγας όγκος, ο.

Isfågel. ἀλκυών (ἀλκ.), όνος, ή.

Isgrå, λευκός, 3. πολιός, 3.

Ishaf, πεπηγός πέλαγος, ό.

Isig, -kall, κρυώδης, κρυμώδης, 2. παγετώδης, 2. κρυερός, 3.

Iskänka, -slå, Εγχεϊν.: i. vin, οϊνοχοειν.

Islossning, ή τού κρυστάλλου λύσις.

Isolera, μονούν, άπομονούν. Jfr Afskilja. — isolerad, utom part., άμικτος, 2 (om mskor, fr. ngn, πρός τινα).: isoleradt lif, άμιξία διαίτης 1. βίου, ή.

Isolering, μόνωαις, ή. χώ^ισις, ή. o. vv.: fr. andra mskr, άμιξία πρός τους άλλους.

Isop, {Ισσωπος, ή.

Istadig, άπειθής, 2.

Istapp, κρυστάλλου πήγμα, τό.

Ister, se Fett.

Isterbuk, γαστροπίων, ονος, δ, ή. προγά-στωρ, ορος, ό, ή.

Isterböld, στεάτωμα, τό.

Iståndsätta, se Stånd.

Isy, προσράπτειν, Επιρράπτειν (τί τινι).

Itända, se Antända.

J.

J, 1) ss. bokstaf: Grekiskan saknar motsvarande såväl ljud som ljudtecken. 2) pr ön. pers., ύμεις. σύ (om en pers.).

Ja, 1) subst., se Jaord. 2) adv. a) jakande (i svar), ναι. φημί. εστω. εϊεν. γάρ (när en förklaring 1. genfråga bifogas), äfv. gm upprepande198 Jacka -

af det omfrågade begrpt, af pr ön. pers. jemte γέ, samt af hela satser. Se Gram. — ja alldeles, πάνυ μέν ούν. sv λέγεις, καλώς γε λέγεις.: ja bevars, νή Jia.; ja, det förstås, και μάλα γε. πώς γάρ ον; ja just, γέ.\ ja kanske, φαίνεται.: ja minsann, μάλα τοι.: Ja naturligtvis, άνάγκη.: ja så är det, έστι ταύτα, ούτω άή.: ja visserligen, πάνυ μέν ούν.·. ja visst, μάλιστά (γε). b) bekräftande 1. bifallande 1. medgifvande (i repliker) , ή (med tillagdt vb, t. ex. ή καλώς λέγεις). ναι. γέ. άληθή λέγεις, άή (t. ex. έρωτα, έρωτώ άή = "fråga!" "ja, så frågar jag då"), γάρ (när förklaring bifogas).: ack ja, εϊέν (γε).: ja helt visst, πάνυ μέν ουν.: ja hvad då? τί ούν άή; ja hvad gör det? τί άέ τούτο·, ja just, και., γε.: ja men .., άλλά. μέντοι.: ja, men..?, άλλ' ή..; άλλ' άρα . .; ja, men . . likväl, και μήν . . γε.: ja . . minsann, και., τοι.: ja, måhända, άήπου.: ja, nog . · men, γάρ .. άλλά.: ja, åtminstone, γέ άή.: ja, än se'n?, τί άέ; τί ούν; c) stegrande, καί. και μήν. άλλά άή καί. καί μάλα γε. d) ironiskt, άήλα άή. οϊμαι (ss. parenthes).: ja, lita på det du, άμέλει. 3) interj., ϊάού. βαβαί. 1. gm άλλά, άρα l. dyl.

Jacka, χλαμύάιον, τό. χιτωνίσκος, ό.

Jag, έγώ.: jag f. min del, εγωγε. έγώ μέν. ίγώ γούν. τό γ ε κατ' έμέ. τό μέν (1. τόγ') έμόν. τά γε Εμά.: mitt egna j. (i cas. obl.), έμαυτού o. s. v.: hans egna j., εαυτού o. s. v.: ett andra j., ετερος έγώ.: j. sjelf, just j., αυτός έγώ.

Jaga, 1) tr., a) eg., θηράν, θηρεύειν, άιώ-κειν τι. κυνηγεϊν, κυνηγετεϊν τι. ίχνεύειν (om hund).: j. opp, άνευρίσκειν (om hund). = få ss. byte (om mskr) άγρευειν. αίρεϊν. καταλαμβάνειν. b) eftertrakta, = de föreg. vv. c) förfölja, άιώ-κειν. Ελαύνειν. τρέπειν. φυγαάεύειν. φοβεϊν.: j. på flykt, τρέπειν εις φυγήν. 2) intr., a) S-ήραν ποιεϊσθαι. κυνηγετεϊν. θηράν. στιβεύειν (om mskr o. hundar), άιατρέχειν, μετα-, περιφέρεσθαι (om hund), b) j. omkring (ränna), άρόμω σπεύάειν. τρέχειν. till häst, έλαύνειν (κατά κράτος).

Jagande, κυνηγεσία, κυνήγια, κυνηλασία, ή. τό θηράν. τό κυνηγετεϊν. θήρευσις, ή (efter ngn, τινός).

Jagfärdig, θηράσιμος, 2 (om villebråd, moget att jaga).

Jagt, θήρα, ή (eg. o. oeg.). κυνηγεσία, ἀγρα, ή. κννήγιον, κυνηγέσιον, τό.: på jagten, ἐν ττ\ θήρα. θηρών (t. ex. θηρώντες ἐκλαζον).: gå på j., (Εξ)ιέναι ἐπί (τήν) θήραν.: öfvaj., του θηράν Επι-μέλεσθαι.: vara på j., anställa j., se Jaga.

Jagtfest (till Artemis' ära) τά Ελαφηβόλια.

Jagthorn, θηρατικόν κέρας, τό.

Jagthund, θηρευτική κύων, ή. κύων, ή. στι-βευτής κύων, ή.

Jagt hus, θηρατική σκηνή, ή.

Jag-tid, καιρός ὁ του κυνηγετεϊν. δταν (ἐν φ ἀν) Εξ*} θήραν ποιεϊσθαι.: förbjuden tid f. jagt, ἀν αγρία, ή.

Jagtkamrat, σύνθηρος, συνθηρατής, συνθη-ρευτής, συγκυνηγέτης, ὁ. ὁ συνθηρών, ώντος.

Jagt knif, ἀγρευτική μάχαιρα, ή.

Jagtkunskap, ή κυνηγετική, τά περί τήν κυ-νηγετικήν.

Jagtlust, τό φιλόθηρον. θήρας Επιθυμία, ή.

Jag t η ät, θήρατρον, τό. κυνηγετικόν ἀίκτυον, τό. ἀίκτυον τό εϊς κυνηγίαν. ἀίκτυον, τό. ἀρκυς, ή. τά Ενόάια.

- Jemn.

Jagtnöje, ήάονή ή ἐκ τής κυνηγεσίας.

Jagtordning, νόμος ὁ περί του θηράν.

Jagtpark, θηράσιμος χώρα, ή.

Jagtparti, κυνηγέσιον, τό.

Jagtplats, κυνηγέσιον, τό.

Jagt redskap, θήρατρα, ων, τά. θηρατική κατασκευή, ή.

Jagt rop, κραυγή, ή. ή Επί κυνηγίας βοή.

Jagträtt, Εξουσία του θηράν, ή.

Jagt spjut, προβόλιον, τό. ἀκόντιον, τό.

Jagtterm, κυνηγετικής όνομα, τό 1. λέξις, ή.

Jagtvurm, φιλόθηρος, ο. φιλοκυνηγέτης, ο.

Jagtväsende, τά περί τήν κυνηγεσίαν.

Jagtväska, κυνηγετική πήρα, ή.

Jak a, (κατα)φάναι.: j. till (bejaka, bekräfta), συμφάναι. (συν)ο μολογεϊν. κατανεύειν (gm åtbörd).

Jakande, 1) subst., κατάφασις, ή.: σνγχώρη-σις, ή. συνομολογία, ή. 2) adj., καταφατικός, 3.

Jakt, κέλης, ητος, ο. κελήτιον, τό.

Jalusi, 1) se Svartsjuka. 2)seMissund-samhet. 3) fönsterskärm, κιγκλίς ή Εντός τής θνριάος,

Jama, κρίξαι.

Jamb, 1) versfot, ἰαμβος, ο, 2) vers, ἰαμβος, ὁ. Ιαμβεϊον, τό.: skrifva jamb er (= smäda), ϊαμβίζειν.

Jamb i sk, ϊαμβεϊος, 3. ιαμβικός, 3.: j. dikt, ἰαμβοι, οι. ϊαμβεϊα, τά.

Januari, se Månad.

Jaord, ομολογία, ή. κατάνευσις, ή.: gifva sitt j., ὁμολογεϊν. κατανεύειν.

Jargon, στωμυλία, ή. ϊάίωμα, τό.

Jemmer, 1) jemrande (eg. o. oeg.), στεναγμός, όάυρμός, όλοφυρμός, σχετλιασμός, ό. όλό-φυρσις, ή. όλολυγμός, ό (qvinnor s). 2) j emm er-låt, οιμωγή, ή. όλολυγή, ή (qvinnors). οάυρμα, οϊμωγμα, όλόλυγμα, τό. θρήνος, τό. 3) ömklighet, ταλαιπωρία, άθλιότης, άυστυχία, ή.

Jemmerdag, ήμερα ταλαιπωριών μεστή, ή.

Jemmerdal, τόπος κακών παντοάαπών με -στός, ό. 1. dyl.

Jemmerfull, οικτρός, 3. λυπηρός, 3. ταλαίπωρος, 2. άθλιος, 3.

Jemmerklagan, se Jemmer 2).

Jemmerlig, 1) eg., όάυρτικός, όλοφυρτικός, θρηνητικός, 3. 2) se Jemmerfull. 3) usel, dålig, φαύλος, κακός, μοχθηρός, 3. ούάενός άξιος, 3.

Jemn, 1) plan, slät, ομαλός, 3. ομαλής, 2. πεάινός, 3. ϊσόπεάος, Επίπεάος, άπεάος, 2. λεϊος, 3. 2) likadan, ίσος, μέτριος, ομοιος, 3. άμετά-στατος, 2. αεί oc αυτός, ή αυτή, ταύτό(ν).: j. till sinnes, άτάρακτος (2) τήν γνώμην.: j. till lynnet, μέτριος τον τρόπον, εύθυμος, 2.: på. j. afstånd, ϊσοάιάστατος, 2. 3) oafbruten, ständig, συνεχής, 2. έμμονος, άάιάλειπτος, ακατάπαυστος, 2 (adv., άάιαλείπτως. αεί)-: j. öfning, ή Εκ πολλού μελέτη.: j. väta, δμβροι συχνοί, oi. 4) afpassad, lagom, σύμμετρος, 2. Επιτήάειος, άίκαιος, 3. μέτριος, 3. εύρυθμος, 2 (t. ex. κίνησις, προβήματα).: j. summa (räkning), άπαρτιολογία, ή.: j. pengar, οσον άεϊ τίμημα.: jemnt 100 år, αύτά εκατόν ετη.: jemnt opp motsatsen, αυτό τουναντίον.: det är icke mer än jemnt f. hm, ούκ Εν άφθό-νοις βιοτεύει.: jemnt η-, o t j., ϊσον ϊσω. 5) mots. mot udda, άρτιος, 3.: spela udda o. jemnt, άρ-τιάζειν.: sdnt spel, άρτιασμός, o.Jemna -

Jemna, 1) göra plan, (κα&)όμαλίζειν. o μα-λύνειν. όμαλόν ποιεϊν.: j. m. marken, κατασκά-πτειν. κα&αιρεϊν. κατεδαφίζειν. εις έδαφος κατα-βάλλει. 2) göra slät, λεαίνειν. συγξεϊν. 3) oeg. διαλύειν (t. ex. τα δεινά, διαφοράς). Επανορ&ούσ&αι (t. ex. απορίας).

Jemnbred, ϊσοπλατής, 2. ϊσος (3) τό πλάτος.

Jemnbredd, ϊσον 1. ομοιον πλάτος 1. εύρος, τό: ställa i j. m., Εξιϋόύν.

Jemnbördig, όμοιος (3) τό γένος, Εξ ϊσου εύγενής, 2.

Jemnföra, συμβάλλειν τί (τινά) τινι 1. τί πρός τι (τινά πρός τινα). (άντήπαραβάλλειν τι πρός τι 1. παρά τι 1. τινί. παρατι&έναι τί τινι 1. πρός τι. συγκρίνειν τι πρός τι. (άπ)εικάζειν τί τινι. Εξετά-ζειν τι πρός τι.: j. skrifter (kollationera), παρα-ναγιγνώσκειν, άνταναγιγνώσκειν γράμματα 1. βιβλία. γράμματα Εξετάζειν πρός άλληλα.

Jemnförande, παρά&εσις, σύγκρισις, ή. άν-τεξέτασις, η (kollationering).

Jemnförelse, παραβολή, ή. (άπ)εικασία, ή.: anställa en j., se Jemnföra.: i j. med, παρά τινα (τί), πρός τινα (τί) 1. m. part. af vv. under Jemnföra.

Jemnförelsevis, έκ παραβολής, πρός (παρ*) άλλους.

Jemnförlig, 1) παραβλητός, συμβλητός, 3. Εοικώς, υϊα, ός. παραπλήσιος, 3 (liknande). 2) jemngod, jemnstor, se d. oo.

Jemn fottes, συμβάδην.

Jemngod, όμοιος, 3. τοιούτος οίος, 3. αντίπαλος, ισόρροπος, Εφάμιλλος (τινί), 2. ϊσοπαλής, 2.

Jemngående, 1) jemn i gången, ϊσορρόπως πορευόμενος, 3. 2) parallel, παράλληλος (τινί o. τινός), 2.

Jemnhet, ομαλό της, ή. ομαλό ν, ϊσον, τό.: j. i lynne o. charakter, άταραξία, ή. ευκολία, ή.

Jemnhög, Ισοϋψής, 2. ϊσος (3) τό ύφος.

Jemnka, 1) göra jemn, lika, ϊσον ποιεϊν. (Εξ)-ιϋουν, όμοιούν. 2) passa, (Εν-, Εφ-, προς-)άρ-μόττειν τί τινι.: j. lotterna så, att de bli lika, ϊσα αυτά κα&' αυτά διαιρεϊν τά μέρη. 3) behörigt inrätta, (δια)κοσμεϊν. διατι&έναι.

εν&ετεῖν. 4) moderera, minska, μετριάζειν. συστέλλειν. μει-ονν. Ελαττούν.: j. sig efter omständigheterna, τοις παρούσιν (ὑπ)είκειν. τὰ παρόντα ὑποφέρειν, ὑπο-μένειν.: j. sig efter ngn, Εφαρμόζειν εαυτόν τινι. Ιπακολου&εῖν, πείθ-εϋΒ-αι, συμτιεριφέρεσ&αί τινι.

Jemnkning, Εφαρμογή, ή. o. gm νν.

Jemn lik, ϊοος, 3. όμοιος, 3. ὁ αυτός, 3. παραπλήσιος, 3. παρόμοιος, 2. Εν ϊσω ών, ovCa, όν.

Jemnlike, se Jemngod.: ej hafva sin j., απάντων διαφέρειν.

Jemnlikhet, 1) eg., Ισότης, η. ϊσον, τό. ό-μοιότης, ή. 2) politisk, ισονομία, ισηγορία, ή. ισοτιμία, ή (i rang).

Jemnlikt, Εκ. κατά m. acc. ἀκολού&ως (τινί).

Jemnlångs, εις ταὐτό μήκους.

Jemnmulen, συννεφής, 2. συννέφελος, 2.

Jemns, \) eg., εις ϊσον τινός. Εν ϊσω τινός παρά m. acc. 2) jemnsides, långs, ἀνά m. acc. παρά m. acc.

Jemnsidig, se Jemngående 2).

Jemnsidighet, παραλληλότης, ή·

Jemnskyld, Εξ ϊσου ομογενής, 2. Εξ ϊσου προσήκων τω γένει.

Jemnstor, ϊσομεγέ&ης, 2. ϊσος (3) ιό μέγεθος.

- Jernhandøl. 199

Jemntjock, ϊσοπαχής, 2. ϊσος (3) τό πάχος.

Jemnvigt, ισορροπία, ή. ϊσόρροπον, τό.: i j., ισόρροπος, 2.: vara i j., ϊσορροπεῖν.: hålla ngn i j., ἀντίπαλον 1. ἀντίρροπον είναι τινι. ἀντέχειν τινί.: bringa i j., σηκουν. Επανισούν.: återställande af j., ἀντισήκωσις, ή.

Jemnårig, ὁμήλιξ, ϊσήλιξ, ικος, ό, ή. τής αυτής ήλικίας ών.

Jemnårighet, ὁμηλικία, ή.

Jemrande, se Jemmer 1).

Jern ra sig, 1) eg., στένειν. στενάζειν. 2) o-måttligt klaga, κατολοφύρεσ&αι εαυτόν, δεινόν ποιεῖσ&αι. οἰμώζειν (Επί τινι). &ρηνεῖν.

Jemte, 1) med, σύν.: denne jemte hans folk anlände, ούτος ήκεν ἀγων (έχων, λαβών) τούς άνδρας 1. ούτος ήκε και οι άνδρες σύν αὐτῶ 1. ούτος αὐτοῖς τοις ἀνδράσιν ήκεν 1. d. 2) bredvid, παρά m. dat. äfv. m. acc.: j. denne är han obetydlig, παρά τούτον ουδέν Εστίν. 3) förutom, πρός m. dat.: j. det att, ἀλλ* ότι. ἀλλ' ή ότι.

Jemväl, 1) äfvenledes, ουδέν ήττον. αυ. äfv. και αυτός, när sma præd. tillägges ett annat subj., t. ex. de gingo j. hem, ἀπβεσαν και αυτοί οἵκαδε.: i repliker, και -γε, t. ex. A. τούτο ποιει. B. και σύ γε. 2) äfven, se d. o.

^Jern, 1) eg., σίδηρος, ό.: af j., σιδηρούς, ά, ουν.: glödande j., μύδρος, ό.: man måste smida, medan jernet är varmt, ευ&ύς τό πράγμα κρο-τείσ&ω. 2) redskap, verktyg, σιδήριον, τό. σίδηρος, ό. 3) bojor, δεσμός, ό. σιδηροπέδη, ή.

Jernaktig, -artad, σιδηρούς, ά, ουν. σιδη-ρώδης, 2.

Jernankar, σιδηλοβόλιον, τό.

Jernarbetare, σιδηρεύς, έως, ό. σιδηρουργός, ό.

Jernarbete, 1) arbetande i jorn, σιδηρεια, ή. 2) ss. produkt, σιδήρια, τά. σιδήρωμα, τό.

Jernbana, se Jernväg.

Jernband, σύνδεσμος σιδηρούς, ό.

Jernbeklädd, σιδηροφόρος, 2.: varaj., σι-δηροφορεϊν.

Jernberedning, σιδηρεία, ή. ΰιδηροποιια, ή. σιδηρουργία, ή.

Jernbeslå, se Beslå. — j ernbeslagen, σιδηρόδετος, 2.

Jern bi t, σίδηρος, ο.

Jernblandad, ϋποσίδηρος, 2. se Jernaktig.

Jernbleck, σιδήρου 1. σιδηροϋν έλασμα, τό.

Jer η b oj a, se Jern 3).

Jernborr, σιδηροτρύπανον, τό.

Jernbruk, σίδηρουργεϊον, τό.

Jernbråte, άρχαϊα σιδήρια, τά.

Jernek, δρυς, υός, ή.

Jernfilspån, σιδήρου ρινήματα 1. άποξύσμα-τα, τά.

Jernfärg, ιός ό τοϋ σιδήρου.

Jernfärgad, σιδήρω όμοιος (3) τήν χ ρό αν. σι-δηρίζων, ουσα, ον.

Jerngrnfva, σιδηρωρυχεϊον, τό. σιδήρου μέ-ταλλον, τό. σιδηρουργεϊον, τό.

Jernhalt, τό σιδηρίζον. (τό σιδηροτόκον).: innehålla j., σιδηρίζειν.

Jernhaltig, σιδηρίτης, -ϊτις, ό, ή. σιδηρο-φόρος, 2. (σιδηροτόκος, 2). Se Jernaktig.

Jern hammare, σιδηρουργεϊον, τό.

Jernhandel, Εμπορία σιδήρου, ή.: drifva j., άπεμπολάν σίδηρον.200

Jernhandlar θ — Jordvåning.

Jernhandlare, σιδηροπώλης, ου, oc.

Jernhandtag, σιδηρόλαβον, τό.

Jernhytta, σιδηρουργειον, τό.

Jernhård, 1) eg., σιδηρούς, 3. αδαμάντινος, 3. 2) känslolös, σκληρός, οτερρός, χαλεπός, 3-3) energisk, καρτερικός, 3. άκαμπτος, 2. ισ£ν-ρογνώμων, or.

Jernjord, σιδηρίτις γή,

Jernkedja, άλνσις σιδηρά, ή.

Jernmalm, σιδηρίτης λίθος, oc.

Jernmalmgång, σιδηρίτις 1. σιδήρου φλέψ, ή.

Jernplåt, se Jernbleck.

Jernprof, undergå j., μύδρους αιρειν χεροϊν.

Jernredskap, se Jern 2).

Jernsaker, σιδήρια, σιδηρώματα, τά. σιδηρικά, τά.

Jernsko, se Beslå.

Jernskräp, se Jernbråte.

Jernslagg, σκωρία ή άπό του σιδήρον.

Jern sp arf, σεισοπνγίς, ίδος, ή. κίγκλος, δ.

Jernstör, μοχλός (σιδηρούς), ό.

Jerntillverkning, se Jernberedning.

Jerntråd, νήμα σιδήρον, τό.

Jernvara, se Jernsaker.

Jernväg, οδός 1. τροχιά σιδηρά, ή. 1. dyl.

Jernåder, se Jernmalmgång.

Jern ört, σιδηρΐτις, ιδος, ή.

Jo, 1) ensamt, bejakande en fråga 1. (i replik) bekräftande det förut yttrade, δήλον δτι. δήλα δή. και μάλα. σφόδρα (γε). πάνυ γε. πώς γάρ ού; πάνυ μεν ούν. 2) ss. uppslagsord till ett bi-fogadt svar 1. förklaring, άμέλει. δήλον δτι. δή. γε δή. άλλά (afbrytande och angeläget), förblir oftast oöfversatt, t. ex. hrifrån kommer du så dags? jo, från Lysias, πόθεν τηνικάδι άφίξαι; παρά Λυσίου.: hm är det? jo, det skall du nog få veta, τις δή; πεύσει. 3) ironiskt, δήθεν, δήλα δή. δήπου. δήπονθεν. γάρ. δή. οἴμαι (paren-thetiskt inskjutet).: jo vackert!, ουδέν λέγεις. πώς γάρ; πώς γάρ αν; jo, det är du säker om, θάρ-ρει.: jo, sad' du det? πώς είπες;

Johannisbröd, κεράτιον, τό. -träd, κερατέα 1. κερατια, ή.

Johannismask, λαμπνρίς o. λαμπονρίς, ίδος, ή.

Johannisört, ύπέρεικον, τό.

Joller, ιρελλισμός, δ. Se f. öfr. Barnjol ler.

Jollra, 1) ψελλίζειν 1. (Att.) χρελλίζεσθαι. 2) oeg., λαλαγεiν. Se f. öfr. Barnj o 11 er.

Jord, 1) ss. element o. verldskropp, γή, ή (liks. i alla bett.).: af j., γήινος, 3.: jordinnevånare, oc τήν γήν οϊκών. 2) mark, jordmån, πέ-δον, τό. δάπεδον, τό. γης έδαφος, τό. χθών, ή (poët.). άρουρα, ή. : på jorden, χαμαί. κατά γήν.: till j., χαμαί. χαμάζε.: liggande på j., χαμαι-κοίτης, ό. χαμαιπετής, 2.: ligga på j., χαμαικοι-τειν.: under j., κατά τής γής. υπό γήν.: jemna med j., se Jemna.: god j., ή ενγειος.: fruktbar j., γή άφθονος, ή.: fet j., πίειρα γή, ή.: dålig j., λνπρότης, ή.: m. god j., λπταρόγεως, ων.: m. mager j., λεπτόγεως, 2.: m. hård j., σκληρό-γεως7 2.: m. dålig j., λνπρόγεως, 2.: m. lös j., μαλακόγεως, 2. 3) jordkretsen, χθών, ή (poët). ή πάσα γή. ή οικουμένη. 4) område, besittning, χώρα, ή. άγροί, οι. χωρίον, τό. κτήματα, τά.

Jordafång, γής χαί οικίας κτήσις, ή.

Jordagods, se Jord 4).

Jordart, είδος γής, τό. γή, ή.

Jordartad, γεώδης, 2.

Jordaxel, (γής) άξων, ονος, ό.

Jordbana, περιφορά τής γής, ή.

Jordbeck, άσφαλτος, ή.

Jordbeskrifvar e, γεωγράφος, δ. -fning, γεωγραφία, ή.

Jordblandad, γεωμιγής, 2.

Jordborr, μεταλλεντικόν τρύπανον, τό.

Jordbrand, νπόγειον πυρ, τό.

Jordbro, χωστή οδός, ή.

Jordbruk, γεωργία, γεωπονία, η.: idka j., γεωργεϊν. γεωργόν εϊναι, γήν 1. άγρούς έργάζε-σθαι.: hörande till j., γεωργικός, 3.

Jordbrukare, se Landtbrukare.

Jordbädd, χαμεύνη, χαμαιστρωσία, ή.

Jordbäfning, σεισμός (τής γής), δ.: det är j., γίγνεται σεισμός, σείει 1. ό θεός σείει.

Jordebok, έγγειων άπογραφή, ή.

Jordeboksränta, δεκάτη, ή 1. έκφόριον, τό.

Jordegendom, γήπεδον, τό. έγγεια, τά. Se f. öfr. Jord 4).

Jordfast, εγγειος, 2.

Jordfrukter, καρποί οι τής γής,

Jordfärgad, πελιτνός, πελιός, 3.

Jordfästa, 1) i allm., se Begrafva. 2) om presten, τά συνήθη ποιεϊν τώ τετελεντηκότι. τήν κόνιν τρισσεύσαντα τώ νικρώ έπιχέοντα τά νομιζόμενα εύλογεϊν 1. dyl.

Jordglob, γής σφαίρα, ή.

Jordhög, γαιών, ώνος, ό. σωρός γήινος, δ.

Jör dig, γεηρός, 3.

Jordisk, γήινος, 3. έπίγειος, 2. δ, η, τό έν TV VV ^ τ0^ς άνθρώποις. ανθρώπινος, 3 (msk-\ig)/ θνητός, 3 (förgänglig) βέβηλος 2 (jordiskt sinnad).: den j. stofthyddan, τό σώμα θνητόν.: j. lycka, ii'δαιμόνια ή κατά τον βiov.: d. j. goda, τά ένθάδε 1. τ$δε 1. κατά γήν 1. έν άνθρώ-ποις άγαθά.: j. fröjder, ήδοναί αι κατά γήν 1. άνθρώπιναι.

Jordhvarf, φλέψ γής, ή.

Jordklimp, -koka, βώλος, ή.: bestående af j., βώλινος, 3.

Jordklot, σφαίρωμα τής γής, τό.

Jordkrets, se Jord 3).

Jordkula, νπόγειον άντρον, τό.

Jordlager, διαφνή γεώδης, ή.

Jordlapp, 1) åker, γεώργιον, τό. 2) besittning, γήδιον, τό.

J o r d 1 i f, βiος ο κατά τήν γήν 1. ό ένθάδε 1. δ νυν.

Jordloppa, ψύλλα, ή.

Jordlägenhet, άγροί, οι.

Jordmon, se Jord 2).

J o r d p o 1, πόλος, ό.

Jordras, -remna, χάσμα γής, τi.

Jordrefning, γεωδαισία, η.

Jordränta, se Jordeboksränta.

Jords alt, ορυκτοί άλες, ol.

Jordskakare, έννοσίγαιος 1. ένοσίγαιος 1. έ-νοσίχθων, ονος, ό.

Jordskalf, -stöt, se Jordbäfning.

Jordsvalg, φάραγξ, γγος, ή· χαράδρα, ή.

Jordtorfva, 1) βώλος, ή. 2) oeg., se Jörd-lapp 2).

Jordvall, χώμα, τό.

Jordvåning, κατάγειον, τό.Jordvext-

Jordvext, φυτόν γής, τό.

Jordyta, 1) Επιφάνεια τής γής, ή- 2) ss. figur, κύκλος τής γής, ό.

Jovialisk, Ιλαρός, 3. εύθυμος, 2.

Ju, 1) konklusivt bekräftande, a) i utsage-satser, δή. ουν. άρα. γάρ. b) i frågesatser, δή. δήπου. ονκονν. γάρ. 2) korrelativt vid kompara-tiver (ju — iu), όσω — τοσούτω. όσον — τοσούτον.

Jubel, 1) rop, όλολυγμός, ό. άλαλαγή, ή (krigs-). 2) förtjusning, χαρά και ηδονή. άγαλ-λίασις, ή (K. F.).

Jubeldag, εορτάσιμος 1. εορταστική ήμερα, ή. εορτή, ή.

Jubeldoktor, διδάσκαλος ό πεντηκοστόν έτος γενόμενος 1. d.

Jubelfest, εκατονταετή ρος (πεντηκονταέτηρος*, εικοσιπενταέτηρος*) εορτή, ή.

Jubelsång, ύμνος, ο\ παιάϊ', «rof, oc.

Jubeltid, πεντηκονταετία, tf.

Jubla, ο'λολν^ϊ/. άλαλά£ι«/ (krigsjubel), πα*-ανίζειν 1. παιωνίζειν (lofsångsjubel).

Jude, 'ιουδαϊος. -disk, 'Ιουδαιος, 3Ιουδαϊκός, 3.

Judendom, 3Ιουδαϊσμός, ό.

Jufver, μαστός, ό. θηλή, tf. ούθαρ, ατος, τό.

Jul, 1) μεσών χειμών, ο'. 2) γενέθλια Ιησού Χριστού, τά.

Juli, se Månad.

Julklapp, Λϋζ>οι/ τό Ιι/ το?? ycrøiMto*? Χρ*-cTTotJ προσφερόμενον.

Julle, πλοιάριον, τό.

Jungfru, παρθένος, ή (ogift qvinna), νύμφη, ή (giftvuxen qv.). κόρ?7, tf (ej oskärad). 7rafr, ifö ff, tf (ung qv. i allm.).: vara j., κορεύεσθαι. παρθενεύε-σθαι.: bli en gammal j., άνέκδοτον γηράσκειν.

Jungfruaktig, παρθενωπός, 2.

Jungfrubur, παρθενών, ώϊΌ£, o1 (mest i £>£.).

Jungfrudom, κορεια, tf.

Jungfrulig, παρθένιος, 3. παρθενικός, 3. παρθένειος, 2.

Jungfrulik, παρθενώδης, 2.

Jungfrupilt, παρθενοπίπης, oc (poet.).

Jungfrustånd, παρθενία, tf. παρθένευσις, tf.

Juni, se Månad.

Junker, 1) cfoff, oc. 2) oeg., παι/οϊρ-

yos1, oc. άγυρτής, ov, o.

Juridik, νομική 1. δικανική (Επιστήμη), tf. Εμπειρία tf τω*' νόμων 1. τώi> κατά τον? νόμους.: studera j., τα τοι)? νόμους 1. τ»}»/ *>ο-

μικήν 1. δικανικήν Επιτηδεύειν. σπουδάζειν περί του ζ νόμους.

Juridisk, νομικός, 3. δικανικός, 3. ,

κατά Toiiff νόμους. Εκ τών νόμων.

Jurist, δικανικός 1. νομικός 1. νόμων και δικών έμπειρος (ἀνήρ), ό.

Jur η al, Εφημερίς, ίδος, tf. (υπομνήματα, τά).

Just, yc. μάλιστα, αυτός, tf, ο', t. ex. j. dta, αντα ταντα.: jag erfar j. hd du rönt, τα αυτά πάσχω άπερ και σύ.: j. motsatsen, αυτό τουναντiον.: j. icke, ού πάνυ. ούτοι.

Justera, 1) mått o. d. στερεόμετρεϊν. 2) protokoll o. d. δοκιμάζειν. δοκιμάσαντα βεβαιούσθαι.

Justerare, στερεόμέτρης, ου, δ.

Justitiarie, ήγεμών του δικαστηρίου, ό.

Juvel, 1) eg., πολυτελής λίθος, ή. 2) oeg., se Junker 2).

Juvelerare, λιθοπώλης*, ου, ό.

Jäf, παραγραφή, tf. διαμαρτυρiα, tf. (se Lex.). παρ αίτησις, tf.; inlägga j., παραγραφήν άντιλαγ-χάνειν, δούναι, παραγράφεσθαι.

Jäfva, διαμαρτν ρεϊν (se Lex.). άντιλέγειν μή καθήκοντα είναι τον κριτήν. ά. μή δίκαιον είναι τον μάρτυρα, o. s. v. άκυρον ποιεϊν (t. ex. άξiω-μά τiνος, συγγραφήν, διαθήκην).

Jäfvig, παραιτητός, 3. ού δίκαιος (ποιεϊν τι), 3.

Jäg are, 1) θηρατής, θηρευτής, ού, ό (s. går på jagt), κυνηγός o. κυνηγέτης, ο (jagtkunnig). 2) ss. soldat, άκροβολιστής, ού, ο 1. d.

Jägarhorn, κέρας τό κυνηγετικόν.

Jägarinna, κυνηγέτις, ιδος, tf. κυνηγός, tf. tf θηρώσα 1. Χηρεύουσα.

Jägarkår, 1) κυνηγέσιον, τό. 2) soldattrupp, άκροβολισταί, ών, οι.

Jägarnät, -ord, -språk, -term, o. s. v., se Jagtnät, -term, o. s. v.

J äger i, κυνηγετική, κυνηγεσiα, θη^ευτική, tf.

Jägeribetjening, υπηρεσiα tf τον κυνηγού, ol τά περί κυνηγiαν (περί τάς νλας) υπηρετούντες.

Jägeristat, κυνηγέσιον, τό. κυνηγέται, ών, οι. ol τά περί τάς ϋλας Επιτηδεύοντες.

Jägmästare, Επιστάτης δ τών κυνηγετών 1. τών τά περί τάς νλας Επιτηδευόντων.

Jäg t a, 1) μεταθεϊν. Επιδιώκειν. διατελεϊν δι-ώκοντα. 2) se Ansätta.

Järtecken, τέρας, ατος, τό. ούράνιον ση-μεϊον, τό. διοσημεiα, tf.

Jäsa, 1) eg., ζυμιδύσθαι. ζεϊν.: ojäst vin, τρύξ, υγός, tf. 2) oeg., Επαίρεσβαι, (δήογκούσθαι, τυ-φούσθαι (af högmod), κυμαίνειν, άναζεϊν (af vrede). : bloden jäser i hm, Επιζει (κινείται) αύτώ η χολή.: jäsande, Επαρκείς, τετυφωμένος, όξυθυμών.

Jäs deg, ζύμη, tf. ζύμωμα, τό.

Jäsning, 1) jäsande, ζύμωσις, ή.: bringa i j., (άνα)ζυμούν. 2) uppror, ταραχή, tf. κίνησις, tf.: sätta i j., ταράττειν. κινεϊν.: vara i j., τα-ράττεσθαν. κινεϊσθαι. στασιάζειν. iν στάσει είναι.

Jäsningsmedel, -ämne, 1) ζύμωμα, τό. 2) oeg., τό ταραχῶδες, τά τ αρακτικά πάθη (t. e. τής πολιτείας, i staten).: afleda j., τό ταρ. ἐξω τρέπειν.

Jäst, τρύξ, υγός, tf (s. sätter sig efter ny-brygda jäsdrycker). Se f. öfr. Jäsdeg o. Jäsningsmedel 1).

Jätte, 1) γίγας, αντος, ὁ. 2) oeg., υπερμεγέθης ἀνθρωπος, ο. ἀνήρ μείζων ή κατ' ἀνθρωπο ν, ὁ.

Jättebildstod, κολοσσός, ὁ.

Jättegestalt, σχήμα μείζον ή κατ9 ἀνθρω-πον.: af j., δεινός (3) τό μέγεθος, υπερμεγέθης (2) τό σώμα.

Jättekropp, υπερμέγεθες σώμα, το' (i afs. på vext). ἀκάματον σώμα, τό (i afs. på härdighet).

Jättelik, γιγαντώδης, 2. γιγάντειος, 3. μείζων ή κατ' ἀνθρωπον. ὑπερφνή£(2) τό μέγεθος (κράτος).: i j. proportion, ὑπερφυές 1. θαυμαστόν όσον.

Jättesteg, γιγάντειον βάδισμα 1. βήμα τό.: δρόμω Εκτενεστάτω. τάχιστα.

Jättestyrka, δεινή tf του σώματος ρώμη. ρώμη μείζων ή κατ' ἀνθρωπον.

Jätteverk, δεινόν ἐργον, τό. ἐργον μείζον η κατ' ἀνθρωπον. ού του τυχόντος ἐργον.

26 m

Kabal —Kallmat.

Kabal, se Klubb, Komplott.

Kabel, -tross, -tåg, σχοινίον, τό. κάλως, ω, δ (vant), σπάρτον, τό.

Kabelgarn, σχοϊνος, ο.

Kabiljo, ονος 1. δνίσκος, ὁ. γάδος, δ.

Kabinett, 1) rum, οίκημα, τό. δωμάτων, τό. 2) konselj, se d. o. 3) konstkabinett, se d. o.

Kabinettsminister, ο Επί τών ἀπορρήτων.

Kabinettsorder, -skrifvelse, πρόσταγμα παρά βασιλέως, τό.

Kackla, κακκάζειν. τετράζειν (om höns), κλά-ζειν (om gäss).

Kacklande, κλαγγή, ή. Bäst gm art. o. inf., se Föreg.

Kadett, ο iv τοϊς πολεμικοίς παιδευό μένος, δ εϊς τήν πολεμικήν παιδευό μένος.

Kaffe, -böna, κύαμος δ Αραβικός, δ.

Kaffebrännare, φρνγετρον, τό. σείσων, δ. (om dsa ords eg. bet. se Lex.)

Kaffehus, θερμοπώλιον, τό (se Lex.).

K af la, κυλιν δρουν.

Kafle, κύλινδρος, δ.: k. i munnen, Επιστό-μιον, τό.

Kaftan, κάνδυς, υος, δ. κανδύκη, ή. μαν-δύη, ή.

Kagge, κάδος, δ.

Kaj, κρηπις τον λιμένος, ή.

Kaja, κολοιός, δ.: låta s. en k., κολοιάν.

Kajuta, οίκημα τής νεώς, τό. σκηνή ναυτική, δ. στέγη τής νεώς, ή.

Kaka, πλακούς, ούντος, ὁ. πέμμα, τό. πό-πανον, τό (offerk.). ναστός, δ (hård k.), λάγα-νον, τό (tunn k.), ἴτριον, τό (honungsk.).

Kakel, πλιν&ιον καμινιαϊον, τό. πλιν&ιον ἀργίλλου, τό.

Kakelugn, ὑπόκαυστον οϊκηματικόν, τό.

Kakelugnsmakar θ, ϊπνοποιός, δ. ϊπνοπλά-9ος, δ.

Kakelugnsmakeri, -arbete, se Krukmakeri, o. s. v.

Kal, ψιλός, 3 (i allmht). φαλακρός, 3 (om hufvudet), έρημος, 3 o. 2 (om orter).: göra k., ψιλούν. φαλακρδύν.: blifva k., ψιλοϋσ&αι.

Kalas, συμπόσιον, τό. ευωχία, ή. εστίασις, ή, d-oiνη, ή. κώμος, δ.: hålla k. på ngn, εστιάν, εὐωχεϊν τινα.: m. k. fira, εστιάν. t. ex. τά νικητήρια. F. öfr. se Gästabud.

Kalasera, εὐωχεϊσ&αι. εστιάσ&αι. &οινάσ$·αι.

Kalender, ήμερολόγιον, τό. Εφημερίς, ίδος, ή. παράπηγμα, τό (jfr Lex.).: upprätta k., πα-ραπήγνυο&αι (jfr Lex.).

Kalendertecken, σημεϊον παραπήγματος, τό.

K alf, μόσχος, ό (nötk.). νεβρός, o(hjortk.). νε-οττός, ό (ungkreatur i allmht).: af k., μόσχειος, 3.

K alfkräk, μοσχίον 1. μοσχάριον, τό.

Kalfkött, -stek, τά μόσχεια. τά μόσχεια (κρέα) όπτά.

Kalfskinn, μοσχή, ή.

K alf va, τίκτειν.

Kalhet, l)i allmht, ψιλότης, ητος,ή. 2) i hufvudet, se Skallighet.

Kalk, 1) bägare, κύλιξ, ικος, ή. κύπελλον, τό. κυπελλίς, ίδος, ή. 2) blomsterkalk, κάλνξ,

υκος, ή. 3) kalkjord, τίτανος, ή. χάλι!·, ικος, δ, ή (obränd), κονία, ή (bränd o. släckt).: osläckt k., κονία ἀσβεστος.

Kalkartad, τιτάνω Εοικώς, υΐα, ός.

Kalkjord, τίτανος, ή. κονία, ή.

Kalkning, κονίαμα, τό.

Kalkon, 'Ινδικός ἀλεκτρυών, ό.

Kalksten, χάλιξ, ικος, δ, ή.

Kalkstruken, τιτανωτός, 3. κονιατός, 3.

Kalkstryka, τιτανούν. κονιάν.

Kalkstrykning, κονίασις, ή.

Kalkyl, λογισμός, δ.

Kalkylera, λογίζεσ&αι. Εκλογίζεσ&αι.: k. bort, παραλογίζεσ&αι.: k. felaktigt, σφάλλεσθαι τής γνώμης. ψεύδεσθ-αι της Ελπίδος.

Kall, adj., ψυχρός, 3 (eg. o. bildl.). ψυχεινός, 3 (frisk), ἀπυρος, 2 (okokt, om mat), ἀνηλεής, 2 (utan medlidande), αμελής, 2. ἀσνμπα&ής, 2.: göra k., ψύχειν, ψυχούν.: det är, blir kallt, ψύχος Εστι, γίγνεται.

Kall, subst., έργον, τό. τάξις, ή. προσήκοντα, καθήκοντα, τά. Επιμέλειά τίνος, ή.: fylla sitt k., τά τής τάξεως ἀποπληρούν.

Kalla, 1) k. på, (προσ)καλεϊν. Επι-, ἀνα-καλεϊσ&αι (till sitt bistånd).: k. afsides, ἀποκα-λειν.: låta k. ngn, μεταπέμπεσ&αι, καλεῖν τινα.

2) förordna, καλεϊν {τινα Επί τάξιν τινά), κα&ι-στάναι (τινά εϊς τάξιν, εις ἀρχήν). Εφιστάναι (τινά εργω).'. många

äro kallade, men få utvalde, πολλοί μεν ναρ&ηκοφόροι, βάκχοι δέ τε παύροι.

3) ss. en akt i nådens ordning, καλεϊν (N. T.).

4) benämna, προσαγορεύειν, προσειπεϊν. ονομά-ζειν (vid namn), καλεϊν. 5) namngifva, (Επ)ονο-μάζειν. (Επι) τι&έναι, τί$·εσ&αι δνομά τινι.: vara kallad efter ngn, δνομα 1. Επωνυμίαν εχειν άπό τίνος. Επώνυμον εϊναί τίνος.

Kallande, κλήσις, ή. ονομασία, ή. vanl. gm vv.

Kallbad, ψυχρολουσία, ή.: taga k., ψυχρό-λουτεϊν.

Kallblodig, άτάρακτος, 2 (oförskräckt), άφοβος, 2 (orädd), ήσυχος, 2 (lugn, τήν γνώμην).

Kallblodighet, άταραξία, ή- τό άτάρακτον της γνώμης, d-άρρος 1. &άρσος, τό. ησυχία, ή.

Kallbrand, σφάκελος, δ. γάγγραινα, ή.

Kallbräckt, ψα&υρός, 3. κραύρος, 3.

Kallelse, 1) eg., κλήσις, παράκλησις, πρός-κλησις, ή· gm vv. t. ex. på din k. är jag här, κλη&είς υπό σου πάρειμι.: erhålla k., κλη&ήναι.: hörsamma k., κλη&έντα ύπακούειν, παραγίγνεσθαι, παρεϊναι.: utan k., άκλητος, 2. 2) inre driffjeder, böjelse, ορμή, ή. θυμός, ό.: ej känna k. till ngt, ού προσίεσ&αί τι. ού προαιρείσ&αί τι 1. inf. ούκ εστι μοι &υμός ποιεϊν τι.: följa sin k., τά τής ορμής μετιέναι. 3) skyldighet, προσήκοντα, κα&ήκοντα, τά.: uppfylla sin k., τά εαυτού πράττειν. 4) förordnande, πρόσταγμα, τό. τό καλεϊσ&αι Επί τάξιν τινά.

Kalligraph, καλλιγράφος, δ. -phi, καλλι-γραφία, ή. -isk, κεκαλλνγραφημένος, 3. καλλι-γραφικός, 3.

Kalljord, γή, ή.

Kallmat, άπυρος τροφή, ή.Kallna·

Kallna, 1) eg., (ψυχρανθήναι). άπο-, κατα-ψύχ εσθαι. ψυχρόν γίγνεσθαι. 2) oeg., άποψύχε-σθαι (bli likgiltig), άμβλνν εσθαι. άπο μαραίν εσθαι. παρακμάζει» (om lidelser).: ifvern kallnar hos ngn, μειούται tf προθυμία τινός. έκκάμνει τις σπουδάζων.: låta k., άμβλννειν.

Kallsinnig, ψυχρός, 3. αμβλύς, 3. άμελής, 2. άπαθής, 2. όλίγωρος, 2.

Kallsinnighet, ψυχρότης, tf. άμβλύτης, tf. αμέλεια, tf. απάθεια, tf. τό ψνχρόν.

K al mus, άκορος, tf. -rot, άκορον, τό.

Kalott, πιλίδιον, τό. κάλυμμα, τό.

Kam, 1) eg., κτείς, χτενός, ό. 2) tuppens, foglars, λόφος, ό. χάλλαια, τά. 3) djurs, λοφία, tf. 4) bergs, όφρύς, ύος, tf.

Kam ό, λίθος ανάγλυφος, tf.

Kamel, κάμηλος, o', vanl. tf.: vara s. en k., χαμηλίζειν.ι föda kameler, καμηλοτροφεϊν.: liknande en k., καμηλώδης, 2.

Kameldrifvare, καμηληλάτης, ό. καμηλί-της, ό.

Kam el hud, καμήλου δορά, tf. Likså Öfriga smnsättningar med kamel, utom

Kamelkött, χαμήλεια, τά.

Kamelvaktare, χαμηλίτης, ό. χαμηλοχόμος, ό. καμήλων Ιπιμελητής, ό.

Kameralvetenskap, Ιπιστήμη tf τ^

οΐχονομίαν τής πόλεως.

Kameralväsen, οικονομία tf τά

ματα τ?? πόλίω?.

Kamererare, ταμίας, ον, ο€. γραμματεύς ὁ ἰπὶ τής διοικήσεως.

Kamfodral, χτενός ελυτρον, τό.

Kamformig, κτενοειδής, κτενώδης, 2.

Kamhandlare, χτενοπώλης, ου, oc.

Kamillblomma, χαμαίμηλον, τό. ἀνθεμίς, ἰδος, tf.

Kamin, χάμινος, tf. βαύνος, ὁ.

Kamma, πεκτεϊν, πέχειν, ποχίζειν (ish. ull). χτενίζει» (k. håret, äfv. χοσμεϊν 1. εὐθετεϊν τάς τρίχας).

Kammakare, χτένας ἐργαζόμένος, ὁ.

Kammande, kamning, κτενισμός, ὁ.

Kammararrest, φυλακή tf κατά τήν δίαι-ταν.: sitta i k., φυλάττεσθαι Iν τβ διαίτρ.

Kammardörr, θύρα, tf. θύριον, τό.

Kammare, οικημα, τό. δωμάτιον, τό. διαι-τητήριον, τό.

Kammarfönster, θυρίς tf κατά τό διαιτη-τήριον.

Kammarjungfru, θεράπαινα, tf.

Kammarkamrat, σύσκηνος, ὁμόϋκηνος, ὁ.: vara ngns k., ὑυϋκηνεϊν τινι.

Kammar kontor, λογιϋτήριον, τό.

Kammarlärd, ὁ καθ* εαυτόν σπουδάζων περί τά γράμματα, ὁ καθ' εαυτόν μελετών τά γράμματα.

Kammarrätt, λογιοτήριον, τό. οι λογοθέται.

Kammarskrifvare, ὑπογραμματεύς ὁ Iπί τής διοικήσεως.

Kammar tjenare, θεράπων, οντος, ὁ. κατα-κοιμιστής, κατευναστής, κοιτωνίτης, ὁ. ευνούχος, ὁ.

Kammarverk, ol ἰπί τής κοινής διοικήσεως.

Kammussla, κτείς, κτενός, ὁ.

Kamp, ἀγων, ώνος, ὁ, αγωνία, tf (ish. täf-lingsk., dock äfv. k. på slagfältet, inför rätta o. inre m. sig sf). μάχη, tf. ἀμιλλα, tf (täflingsk.).

θλος, ὁ (om pris), πάλαισμα, τό, πάλη, tf (brottning). πυγμή, tf (knytnäfvek.). συμπλοκή, ἡ (handgemäng).: k. på lif o. död, ἀγών περί τής ψυχής.: bestå en k., ἀγώνα ἀγωνιζεσθαι. εις αγώνα 1. μάχην καταστήναι. ἀγώνα 1. μάχη ν ποιεϊσθαί 1. ὑπομένειν. Se f. öfr. Strid.

Kampanj, se Fälttåg.

Kampera, στρατοπεδεύεσθαι. σκηνεϊν. αὐλί-ζεσθαι.

Kamrat, εταίρος, ὁ. ἡλικιώτης, ὁ, ἡλιξ, κος, ὁ (jemnåring). συστρατιώτης, ὁ (i fält), συμφοιτητής, o (i skolan), συνοδοιπόρος, συνέμπορος, ὁ (på resa).: i allmht, ol σύν τινι. οι περί τινα. οι συνόντες τινί.

Kamratskap, εταιρεία, tf. συσκηνία, tf (i fält).

Kana, οἵμος ὁ ὲν κρυστάλλω ολισθηρός.

Kanal, 1) vattenledning, οχετός, ὁ. ὀχέτευ-μα, τό. αυλών, ώνος, ὁ (graf), διώρυξ, χος, tf.; göra k., ὀχετεύειν. παροχετεύειν (afloppsk.). διώ-ρυχα τέμνειν. 2) trång hafsfarled, πορθμός, ὁ. πόρος, ὁ. Se Sund. 3) utväg, πόρος, ὁ.

Kanalbank, οδός παραποτάμιος, tf. χώμα τὸ κατὰ τὴν διώρυχα. κρηπίς tf τὴς διώρυχος.

Kanapé, σκίμιτους, οδος, ὁ. (obs. κωνωπεϊον, τὀ).

Kanariegräs, φαλαρίς, ίδος, tf.

Kandelaber, λυχνούχος, ὁ.

Kandidat, ὁ μετιὼν 1. παραγγέλλων ἀρχὴν I.τιμὴν.

Kanel, κίνναμον, κιννάμωμον, τὀ.: af k., κινναμώμινος, 3.

Kanelbark, κασία 1. κασσία, tf.

Kanelfärg, χρώμα κινναμώμου, τὀ.

Kanelolja, κινναμωμέλαιον, τὀ.

Kanelstång, κινναμώμου κάρφος, τὀ.

Kanhända, τυχόν, τυχόν ϊσως. ίσως. τάχα. τάχ' ἀν (m. opt.).

Kanik, κανονικός, ὁ (K. F.).

Kanin, κούνικλος, ὁ. λαγιδεύς, έως, ὁ.

Kanna, κάλπις, ιδος, tf. κάνθαρος, ὁ.: ss. mått, χοεύς, ὁ.

Kannibal, ἀνθρωποφάγος, ὁ, tf.

Kannstöpa, ληρεἳν περὶ τὰ τὴς πόλεως.

Kanon, κανών, όνος, ὁ. -isk, κανονικός, 3.

Kanon, μηχάνημα πυροβόλον, τὁ 1. d. (Nygr. κανόνιον, τὀ).

Kanonad, ρϊψις tf τών πυροβόλων σφαιρών.

Kanonier, αφέτης πυροβόλων, ὁ 1. d.

Kanonisera, εις τούς ἀγιους ίγγράφειν.

Kanonkula, πυροβόλος σφαίρα, tf 1. d.

Kanot, μονόξνλον (πλοϊον), τὀ.

Kanske, se Kanhända.

Kansler, σφραγιδοφύλαξ ὁ του βασιλέως (o. s. v.), γραμματεύς ὁ του βασιλέως (o. s. v.), λογοθέτης, ὁ (vid Byzantinska hofvet).: Akademik., προστάτης ὁ τὴς ἀκαδημειας, 1. d.

Kansli, οι γραμματείς, γραμματοφυλακεϊον, τὀ.

Kanslist, γραμματεύς, έως, ὁ.

Kant, κράσπεδον, τὁ (boks, klädnings m. m.). λώμα, ατος o. λέγνον, τὁ (söm, fåll), κρηπίς, ιδος (flodk.). ὀφρύς, ύος, tf (upphöjd k.), ϊτυς, υος, tf (sköldrand), ἀμβων, ωνος, o (skölds, fats upphöjda k., äfv.: ås), στεφάνη, ἡ (öfversta k., t. ex. af en mur o. d.). χεἳλος, τὁ (på öppning 1. fördjupning, brädd). Ισχατιά, tf (yttersta k.), uttr. äfv. gm adjj. ἀκρος o. ἐσχατος, t. ex. vid k. af bordet,204

Kanta — Karl.

ίσχάτρ iv τραπέζ$. παρυφή, ἡ (bräm), γωνία, ἡ (hvass, utskjutande k., hörn).: brödk., ἀρτου μέρος, τὀ. μυστιλάριον, τὁ (se Lex.).: teckna i kanten, παραγράφων.: på sin k., μεγάλαυχος, 2.: vara på sin k., μεγαλαυχεϊν.: Jv. alla k:r, πανταχόθεν.: på alla k:r, πανταχού.

Kanta, κρασπεδονν. παρυφαίνειν. — kantad, παρύφαντος, 2.

Kantat, ωδή, ή.

Kantband, κράσπεδον, τό. παρυφή, ή. πά-ρυφος, ὁ.

Kantig, 1) eg., γωνιαίος, 3. ἰγγώνιος, 2. γωνιώδης, 2.: bli k., ἀπογωνιούσθαι. 2) oeg., ἀπότομος, 2. τραχύς, 3. χαλεπός, 3.

Kantighet, τὸ γωνιώδες, o. s. v. m. adjj. Kanton, δήμος, ὁ (se Lex.). Kantonera, διασκηνεϊν, καταστρατοπεδεύε-σθαι χατὰ χώμας.

Kantonerings qvarter, χαταστρατοπεδεία,ή. Kantor, ὁ ἐνδιδούς 1. ἰξάρχων τὸ μέλος. Kantra, ἀνατρέπεσθαι. Kap, 1) act. θήρα, ή. 2) pass. ἀγρα, ή. Kapa, χατάγειν (πλοϊα). Kap are, πειρατής, ὁ. ληστής ὁ χα τὰ θάλατταν. Kaparebref, σύλη, ή. σύλον, τό.: utfärda k., σύλας διδόναι.

Kaparefartyg, ναύς πειρατική, ή. λρστριχόν, τό. λρατρίς (ναύς), ή.

Kapell, 1) heligt rum, σηχός, ό. χαλιά 1. καλιάς, ή. ιερόν μικρόν, τό. 2) musikaliskt, οι μουσουργοί, 1. d.

Kapellan, διάκονος, ὁ (K. F.). Kapellmästare, ὁ ἐπὶ των μουσικών οργάνων 1. d.

Kapital, 1) hufvudstol, κεφάλαιον, τό. ἀρ-χαιον, τό. δάνειον, δάνεισμα, τό (utlånt k.), αφορμή, ή (grundfond, för verkställande af ett företag).: utestående k., χρέα δανειζόμενα.: räntebärande k., χρέα ἰπὶ τόκοις dido με va.: betala, taga upp både k. o. ränta, ἀποδιδόναι, ἀπολαμ-βάνειν καὶ τὸ ἀρχαιον και τούς τόκους. 2) penningeförmögenhet, kapitaler, χρήματα, τά.: dödt k., ἀτοκα χρήματα.

Kapitalisera, ἐξαργυρίζειν. ἐξαργυρούν. Kapitalist, τοχιΰτής, ό. δανειστής, ὁ. πολύ-χρήματος ἀνήρ, ὁ. χρημάτων πλούσιος, 3.

Kapitel, 1) afdelning, κεφάλαιον, τό. 2) ämne, κεφάλαιον, τό.: komma på det k., Ιμπίπτειν εις τούτον τον λόγον. Se f. öfr. Ämne. 3) församling, συνέδριον, τό.

Kapitulation, Kapitulera, se Dagtingan, Dagtinga.

Kapitäl, κιόκρανον 1. κιονόκρανο v, τό. Kap ott, πέπλος, ο 1. d. Kapp, i k., ἐξ ἁμίλλης. μιμήσει και ζήλω. äfv. gm smnsättngar m. ὰιά. t. ex. skrika i k., διαβοάσθαι. διαχράζειν (τινί).: sjunga i k., di-άδειν (τινί).: åka i k., διαδιφρεύειν, o. s. v.

Kappa, 1) plagg, Ιμάτιον, τό. χλαμύς, ύ-δος, ή. πέπλος, ὁ (fruntimmers). 2) fodral, hölje, se d. oo.

Kappas , ἁμιλλάσθαι (τινί 1. πρός τινα. saken, hvari man kappas, kstr. m. acc. 1. dat., στάδιον, λόγον, τοις ἴπποις, o. s. v.; hvarom, med ἐπὶ 1. πρός o. acc.). Se äfven Täfla.

Kappe, 1) rymdmått, ἡμιδέμνιον, τὸ (se Lex.). 2) se Bägare.

Kappkörning, δρόμος, o. ιπποδρομία, ή.: anställa k., Ιπποδρομίαν ποιεϊν.

Kappkörningsbana, ιππόδρομος, ό. δρόμος, ό.

Kapplopp, -löpning, δρόμος, ό.: anställa k. m. ngn, ἀγωνίζεσθαί τινι περί δρόμου.: anställa k. å rännarebanan, σταδιοδρομεϊν. στάδιον ἀγωνίζεσθαί.: segra deri, στάδιον νικάν. Kapplöpare, σταδιοδρόμος, ό. Kapplöpningsbana, στάδιον (δρόμου), τό. Kapprak, ορθότατος, 3. Kappridning, δρόμος, ό. Kapprock, se Kappa 1). Kapprännarhäst, σταδιοδρόμος ἵππος, ό, ή. Sedn. σταδιεύς ἵππος, ό, ή.

Kapränning, δρόμος, ό. Se f. öfr. under Kapplopp.

Kappsäck, πήρα, ἀσκοπήρα, σακκοπήρα, ή. Ιπποπήραι, ών, at (ryttares), mindre vanl. σα-γίς, ίδος, ή.

Kapriciös, se Nyckfull. Kapriol, se Luftsprång. Kapris, -buske, κάππαρις, εως, ή. Kaprissås, ungef. ἀβυρτάκη, ή 1. ἀβύρτα-κος, ό.

Kapsel, 1) θήκη, ή. κιβώτιον, τό. ελυτρον, τό. κόγχη, ή (k. om det vid urkunder hängande sigillet). 2) se Frö gömma.

Kap s o η , χαλινός, ό. (λύκος, ό).: lägga på hästen k., χαλινοiw τον ϊππον.

Kapten, λοχαγός, ό. εκατόνταρχος o. εκα-τοντάρχης, ό. ναύαρχος, ό (krigsskepps-k.). ναύ-κληρος, ό (kofferdik.).

Kapun, άλεκτρυών έκτο μίας, ό. (κάπων, ό). Kapunera, άλεκτρυόνας έκτέμνειν. Kar, πίθος, δ πύελος, ή (eg. tvätt-1. badkar).

Karaffin, ungef. λάγηνος, ό. Karantän, τεσσαρακοντάς, άδος, ή.: ligga i k., δι,ά τεσσαράκοντα ημερών εξω μένειν. Karavan, συνοδία, ή. Karavanserai, καταγώγιον, τό. Karbas, μάστιξ, γος, ή. ύστριχίς, ίδος, ή (f. slafvars straff).

K a r b a s a, μαστιγούν. δέρειν. Karbunkel, άνθραξ, κος, ό. Karda, subst., ξάνιον, τό. κνάφος, ό (öfver-skärarek.).

Karda, verb., ξαίνειν. κνάπτειν. K ar dar e, ξάντης, ό. fem. ξάντρια, ή. K ar db orre, ξάνθιον, τό. Kardemumma, Καρδάμωμον, τό. Kardinal, άρχιερεύς, έως, ό. 1. d. Kardinaldygder, al πρώται άρεταί. Kardinaltal, κύριος άριθμός, ό. Kärf va, έντέμνειν. Karg, φειδωλός, 3. Se f, öfr. Snål. Karikatyr, πρόσωπον διάστροφον 1. άλλόκο-τον, τό. μίμημα τό πρός τό γελοϊον.

Karl, 1) i mots. mot qvinna, άνήρ, ό. ό άρ-ρην. 2) i mots. mot pojke, άνήρ, ό. δ iv ηλικια. : vara k., άκμάζειν τω σώματι, τω φρονειν, την ήλικίαν. άνδρίζεσθαι. άκμαιον τήν ήλικιαν είναι, iv τούτω τής ηλικίας καθεστάναι, iv ω άν κράτιστοι φρονειν αύτών ώσι.: bli k., άνδρούσθαι. 3) = dugtig k., άνήρ, ό.: vara k., άνδρεϊον, άνδρικόν, καλόν κάγαθόν είναι, άνδραγαθεϊν,

άνδρίζεσθαι. 4) = simpel soldat, man ur hopen, se Gemen. Se f. öfr. Man.

Karlagestalt, άνδρός είδος, τό. άνδρικόν όχημα, τό.

Karlakraft, Karlaktig, m. fi., se Mannakraft, Manhaftig, m. fl. smnstngr m. Man.

Karlan sigte, ανδρός 1. άνδρειον πρόσωπον, τό.

Karlatag, ανδρός έργον, τό.

Karlavagn, άρκτος, ή.

Karldrägt, άνδρός 1. ανδρική Εσθής 1. στολή, ή, χιτών, ώνος, ό.

K arlgalen, άνδρομανής, 2. άνδρόλάγνος, 2. φίλανδρος, 2.

Karlkräk, άνθρωπίσκος, ό.

Karlröst, άνδρός φωνή, ή.

K a r 1 s t i 1, άνδρός χειρ, ή. ^

Karltycke, τό πρός άνδρός Επαφρόδιτον.

Karm, 1) ryggstöd, Επίκλιντρον, τό. (jfr άν-τυξ, νγος, ή). 2) infattning, κράσπεδον, τό.

Karm stol, κλιντήρ, ηρος, ό.

Karnation, χροιά, ή·

Karneol, σάρδιον, τό. σάρδιος, ό.

K ar ni s, κυμάτιον, τό.

Karott, λοπάδιον, τό.

K ar ρ, κυπρίνος, ό.

Karsk, Ενεργής. 2. άοκνος, 2. σφοδρός, 3.

Karta, πίναξ, κος, ὁ.^ περίοδος γής, ἡ.

Kartbok, γεωγραφικών πινάκων συλλογή, ἡ.

Karyatider, Καρυάτιδες, αι.

Kasa bort, ἀποπτοεϊν. ἀποσοβεϊν.

Kasern, σκηναϊ τών στρατιωτών, αϊ.

Kask, se Hjelm.

Kaskett, περικεφαλαία, ἡ\. περικεφάλαιον, τό.

Kassa, 1) penningeförvar, θησαυρός, ὁ. τα-μιεϊον, τό. 2) penningeförråd, χρήματα, τά. υπάρχοντα, τά.

Kassabehållning, τά υπάρχοντα χρήματα, ουσία, ἡ. τά περιόντα χρήματα τής διοικήσεως.

Kassabok, γραμματεϊον, τό.

Kassaförvaltare, ταμίας, ου, ὁ.

Kassakista, κιβωτός, ἡ. κιβώτιον, τό. θή-κη>

Kassera, ἀκυρουν. ἀθετεϊν. διαλύειν. καθαι-ρεϊν.

Kassia, Κασία, ἡ.

Kast, kastande, βολή ἡ. βόλος, ὁ (tärningsk.). göra ett k., ἀναρρίπτειν κύβον.: ett lyckligt k., κύβος εὐτυχής.: stå sitt k., ἀναρρίπτειν κίνδυ-νον. κίνδυνε ύειν.

Kast, hög, σωρός, ὁ (σίτου, ξύλων, o. s. v.).

Kast, stånd, γένος, τό. φυλή, ἡ.

Kasta, 1) act., βάλλειν (i allm.). ρίπτειν, (slänga), ιέναι, ἀφιέναι (slunga, släppa).: k. ankar, ἀγκύρας βάλλεσθαι.: k. ett spjut, en kast-skifva, ιέναι (ἀφιέναι) βέλος (äfv. ἀκοντίζειν), δί-σκον (äfv. δισκεύειν).: k. (bort) skölden, ρίπτειν τήν ασπίδα.: k. tärning, κύβους βάλλειν.: k. säd, λικμάν. καθαίρειν τον σϊτον λικμώντας.: k. sitt vatten, οὐρεϊν.: k. boll, sin blick, i fängelse, ljus, lott, skugga, skuld, sina ögon, se Boll, Blick, o. s. v.: k. bort, fram, igen, ned, tillbaka, undan, upp, ut, öfverända, se Afkasta 1), Bortkasta, o. s. v.: k. ngt emot ngt, κατα-φέρειν τί τίνος.: k. för, προβάλλειν (t. ex. τρω-γάλιά τινι, χόρτον τοις ἵπποις, o. s. v.).: k. genom, διαβάλλειν, διιέναι (τι διά τίνος).: k. in, ἐμβάλλειν, Ενιέναι, εισβάλλεις εϊσιέναι (τι εις τι).:

k. in trupper i ett land, i en stad, εϊσβάλλειν, εϊσπέμπειν στρατιώτας εις χώραν, εις πόλιν. besättning i en stad, fästning, φρουράν Εγκαθιστά-ναι Εν πόλει, χωρίω.: k. ngn i mark, καταβάλ-λειν τινά.: k. benen högt i sky, σκέλος οὐράνιον ρίπτειν (kom.).: k. om hrtannat, διαβάλλειν. σείειν.: k. en sten i ansigtet på ngn, λίθω βάλλειν τινά κατά (1. πρός) τό πρόσωπον.: k. sten på ngn, λίθοις βάλλειν τινά.: k. spjut på ngn, ἀκον-τίζειν εϊς τινα 1. κατά τινα 1. bl. τινά (παλτώ).: k. ngt på elden, ρίπτειν τι εις τό πυρ.: k. på sig en drägt, περιβάλλεσθαι ιμάτιον.: k. ngn utför en brant, ρίπτειν τινά κατά κρημνών. 2) intr.,

a) k. efter ngn, βάλλειν κατά τίνος 1. εις τινα.: k. på ngn, βάλλειν τινά (ἀκοντίω, λίθοις, o. s. v.).

b) == föda för tidigt^ (om djur). Εκτιτρώσκειν. δια-φθείρειν (βρέφος), ὠμοτοκεϊν. c) om vinden, με-ταπίπτειν. 3) refl., a) om föremål, s. af sig sjfva böjas, slå sig, κάμπτεσθαι. (δια)στρέφε· σθαι. κυρτούσθαι. b) k. sig på ngn (fiendtl.), ὁρμάν, ὁρμάσθαι, φέρε σθαι Επί τινα. Επιτίθε-σθαι, προσπίπτειν τινί. προσβάλλειν τινά 1. πρός τινα. om sjukdomssymptomer ἀποστηρίζειν, ἀπο-σκήπτειν εις τι.: k. sig f. ngns fötter, se Fot 1)·: k. sig på ngns sida, προστίθεσθαί τινι, τjj γνώμρ τινός.: k. sig på ngt (studium 1. sysselsättning), σπουδάζειν περί τι 1. Επί τινι.

Kastande, βολή, ἡ.

Kastanie, 1) trädet, καστανέα, ἡ. ἄμωτον, τό. b) frukten, κάστανα, καστάνια, τά. κάρυον κασταναϊκόν 1. Εὐβοϊκόν. κάρυον τό πλατύ. Λιός βάλανος, ἡ (ätlig).

Kastanieskog, καστανεών, ώνος, ό.

Kastell, φρούριον, τό. όχύρωμα, τό.: k. i en stad, άκρόπολις, εως, ή.

Kastkropp, βέλος, τό. τό ριπτόν.

Kastmaskin, καταπέλτης, ου, ό. λιθοβόλος μηχανή# ξ, λιθοβόλον, τό.

Kastning, 1) se Kastande. 2) se Missfall.

Kastpenning, ψηφίς, ϊδος, ή.

Kastrat, Εκτομίας, ό. ευνούχος, ό. σπάδων, ό.

Kastrem, αγκύλη, ή (på spjut).

Kastrera, Εκτέμνειν. ευνουχίζειν. όρχοτομενν.

Kastrering, Εκτομή, ή.

Kastrull, τήγανον, τό.

Kastskåfvel, πλύον 1. πλέον, τό. λικμός, ό.

Kastspjut, άκόντιον, τό. άκων, ό (krigs- o. jagt-), παλτόν, τό, λόγχη, ή, βέλος, τό (krigs-). σιβύνη, ή, σιγύνης, ό, σίγυνον, τό (jagt-).: nyttja, slunga k., άκόντιον βάλλειν. παλτόν o. s. v. άφιέναι. άκον τίζειν τινά 1. εις τινα.: fälla (ngn) m. k., άκοντίζοντα καταβάλλειν. τώ άκοντίω κατα βάλλειν.

Kastvapen, se Kastspjut.

Kastved, σχιστά ξύλα, τά.

Kastvidd, ϊφ* όσον βέλος Εξικνείται.: inom, utom k., Εντός, εξω βέλους.

Kastvind, άνεμος καταφερό μένος, ό.

Kasus, πτώσις, ή.: k. obliquus, πτώσις πλάγιος.: konstruerad m. k. o., πλαγ ιοσύ ν τακτός, 2.

Katakomber, θήκαι, αι.

Katalog, κατάλογος, ό.

Katarrh, κατάρρους, ου, ό. κόρυζα, ή.: hak., καταρροίζεσθαι.: lidande af k., καταρροώδης, 2,

Katarrhalisk, καταρροϊκός, 3.

Katastroph, καταστροφή, ή. περιπέτεια, ή (vändpunkt i ett drama).206 Kateches -

Kateches, χατηχισμός, o (K. F.).

Katechet, κατηχητής, ου, o (K. F.).

Katechetisk, κατηχητικός, 3.: k. undervisning, κατήχησις, ή (κ· F·)·

Katechisera, κατηχείν, κατηχίζειν (K. F.).

Kategori, κατηγορία, ή. ^

Katlieder, καθέδρα, ή. άνάβαθρον, τό. βήμα, τ°-

Kathedral, άρχιερατική Εκκλησία, ή (K. F.).

Kåthet, κάθετος (γραμμή), ή.

Katheter, καθετήρ, ήρος, ή, ό.

Katholicism, καθολική π ίσης, -ή (K. F.).

Katholsk, καθολικός, 3.

Kat sa, χύρτη, ή.

Katt, αϊλουρος, ή. γαλή, ή.

Kattun, βύσσος, ή.: af k., βύσσινος, 3.

Kattunge, σκύλαξ ὁ τής αίλουρου.

Katt ört, αίλούριος, ὁ.

Kaution, se Borgen.

Kavaljer, 1) se Hofman. 2) finbelefvad man, ευτράπελος άνήρ, ὁ.

Kavalkad, Ιππασία, ή.

Kavalleri, οί ιππείς, τὸ Ιππνχόν. ή ϊππος.: höra till k., τών ιππέων είναι τετάχθαι παρά τούς ιππέας.

Kavalleribefälhafvare, ίππαρχος, ὁ.: vara k., ιππαρχείν.

Kavalleriparad, διέλασις, ή.

Kavallerisquadron, τάξις τών ιππέων, ή. τέλος ιππέων, τὸ. ϊλη, ή.

Kavalleristrid, ιππομαχία, -ή.

Kaviar, άνταχαϊον τάριχος, τὸ.

Kaxe, πρώτος άνήρ 1. άριστεύων, ὁ 1. d. Λ-σποσιχός άνήρ, ὁ 1. d.

Kedja, 1)band, fångsel, άλυσις, εως, ή. δεσμός, ὁ. χλωός, ὁ (halsjern, halsband f. hästar o. hundar).: fästad m. k., άλύσεσι δεδεμένος, 3.: bära ngt i en k., φορεϊν τι έξ άλύσεως ήρτημένον.: fängslad m. k., se Boja, Fängsla. 2) ss. prydnad, στρεπτός, ο. στρεπτόν, τὸ. ορμος, ὁ. άλυ-σις, ή. 3) serie, συνέχεια, ή. συμπλοχή, ή. συνάφεια, ή. σύνταξις, ή.: en k. af satser, λόγοι συνεχείς, οί.

Kedja fast, ihop, δεϊν, συνδεϊν. συνάπτειν, συμπλέχειν.: vara kedjade vid hrdra, άλύσεσι πρός άλλήλους συνδεδέσθαι.: k. ngn vid sig, άναρτάσθαί τινα.

Kejsare, αυτοκράτωρ, ορος, ο. Sedn. χαϊσαρ, αρος ο. σεβαστός, ὁ.: vara k,, αύτοχρατορεύειν.

Kejsardöme, αυτοκρατορία, ή.

Kejsarinna, αυτοκράτειρα, ή.

Kejsarkrona, αύτοκρατοριχόν διάδημα, τὸ.

Kejsarresidens, αύτοκρατορίς, ίδος, η.

Kejserlig, αύτοκρατορικός, 3.

Ket té, είρκτή, ή. αύλιον, τὸ. σηκός, ὁ.

Ketting, κάλως χαλκούς, ὁ.

Kid li η g, αϊγίδιον, τὸ.

Kif, νείκος, τὸ. αψιμαχία, ή.

Kifvas, φιλονεικεϊν. φιλονείκως εχειν (πρός τινα).

Kika, βλέπειν.

Kikare, τηλεσκόπιον, τὸ (Nygr.).

Kikhosta, βήξ έπιδήμιος, ή.

Kikna, υπό βηχός λειποψυχεΐν (af hosta), γέ-λωτι 7ταρατείνεσθαι 1. βρασματώδες γελάν (af skratt).

Kikört, έρέβινθος, ὁ.

Klagoljud.

Kil, σφηνίσκος, 6. σφηνάριον, τό. εμβολον, τό 1. ἐμβολος, ὁ.

Kila, drifva in en kil, ἐμβάλλειν τον σφηνί-σκον. (κατα)σφηνούν (k. till).

Kilben, σφηνοειδές ὁστούν, τό. Kilning, σφήνωσις, ή.

Kim rök, πευκίνη αιθάλη, η. πεύκινον μέ-λαν, τό.

Kind, παρειά, ή. γνάθος, ή. κόρρη, ψ: blåsa opp sina kinder, φυσάν τάς γνάθους.: slå ngn på k., πατάσσειν τινά ἐπί (1. κατά) κόρρης. Kindgrop, γελασίνος, ὁ. Kindkedja, ψάλιον, τό. σιαλιστήριον, τό. Kindkörtlarne, παρίσθμια, τά. Kindskägg, ὑπήνη, ή. Kinka, δυσκολαίνειν. μικρολογεϊσθαι. Kinkig, 1) om person, δύσκολος, 2. δυσχερής, 2. μικρολόγος, 2. σικχός (2) και δυσάρεστος (2). 2) om sak, χαλεπός, 3. δυσχερής, 2. σφα-λερός, 3. αμφίβολος, 2.: det är k., ἀπορον ἐ-στιν.: k. belägenhet, ἀπορία, η. ἀμηχανία, ή.

Kinkighet, δυσχέρεια, ή (persons o. saks). δυοκολία, ή (persons), τό ἀπορον, χαλεπόν (saks). Kis, χάλιξ, κος, ὁ, ή. (ψάμμος, ή), πυρίτης, ὁ. Kisa (med ögonen), ἐπιμύοντα ἐρωτικόν βλέπειν. ὀφθαλμοβολεϊν (poët.).

Kisel, κάχληξ, κος, ὁ. σύναγμα, τό. Kista, κίστη, ή. θήκη, ή. κιβωτός, ή. λάρ-ναξ, χος, η (äfv. likk.).

Kitt, λιθόχολλα, η (stenkitt). πισσόκηρος, ό, μάλθα, ή (vaxk.).

Kitta, κολλάν.: kittad, κολλητός, 3. Kittel, λέβης, ητος, ὁ. τ ρίπους, ποδος, ο (trefot). χαλκειον 1. χάλκωμα, τό (koppark.). Kittelformig, λεβητώδης, 2. Kittla, γαργαλίζειν (tr.). κνίζειν (tr.) ὀδά-ζειν (tr.).

Kittlig, δυσγάργαλος, 2. δυσγαργάλιστος, 2. Kittling, γαργαλισμός, ὁ. κνισμός, ὁ. Kittning, κόλλησις, ή.

Kitts lig, ἀχ('λαστος, 2. υβριστικός, 3. νεανικός, 3. προπετής, 2.

Kittslighet, ἐρεσχηλία, ή. ἐπίσκωψις, ή. Kjortel, ungef. χιτών, ώνος, ὁ. Klack, πτέρνα υποδήματος, ή. Klafbunden, κλωώ τράχηλον δεδεμένος, 3. Klaff, παταγειον, τό (på plagg), ἐπιστόμιον, τό (på blåsinstrument), ἐπίθεμα, τό (att tillsluta en öppning).

Klaffare, se Förtalare. Klafve, περιδέραιον, τό. δειροπέδη, ή. Klaga, 1) jemra sig, ὀδύρεσθαι. ὀλοφύρεσθαι. θρηνειν. σχετλιάζειν. θρήνους ποιεϊσθαι. — klagande, θρηνώδης, 2. οδυρόμενος, 3. 2) yttra missnöje, μέμφεσθαί τινι. αϊτιάσθαί τινα. ἐγκα-λεϊν τινι. ι k. på sitt Öde, μεμψιμοιρεἵν. αϊτίαν ἐπιφέρειν τινί (på ngn), δεινόν ποιεϊσθαι τι (öfver lidén oförrätt). 3) inför domstol, κατηγορεϊν. εϊσφέρειν πρός τούς δικαστάς. αϊτιάσθαι. ἐγκα-λείν τινί τι (1. οτι, ώς). Se f. öfr. Klagomål.

Klagan, 1) se Jemmer 1) o. 2). 2) missnöje, ἐγκλημα, τό. αιτία, ή. αϊτίασις, ή. μέμ-ψι,ς, ή. 3) se Klagomål. Klagodikt, θρήνος, ὁ.

Klagogråt, θρήνος, ο. οιμωγή,ή. -gråter-ska, θρηνήτρια, ή.

Klagoljud, -låt, se Jemmer 2).Klagomål -

Klagomål, l)i allm., δεινολογία, ή.: komma med k., δεινολογεϊσθαι. δεινοπαθεϊν. F. öfr. se Klagan 2). 2) inför domstol, besvär, ἐγκλημα τό. κατηγορία, ή. δίκη, ή (privat-), γραφή, ή (stats-).: anföra k., (εισ)φέρειν δίκην I. γραφήν τινί (mot ngn) τίνος (f. ngt), λήξιν ποιεϊσθαι.

Klagopunkt, κατηγόρημα, τό. ἐγκλημα, τό. k.-punkter, τά κατηγορημένα, γεγραμμένα, εϊς-ηγγελμένα.

Klagorop, -skri, se Jemmer.

Klagoröst, φωνή θρηνώδης, ή.

Klagoskrift, λήξις δίκης, ή. ἀντιγραφή, ή. υπογραφή, ή. ἀντωμοσία, ή. γραφή, ή. λήξις και τά γράμματα, ἐφ* οίς ἐκαστος εισήχθη.: inlemna k., ληξιν διδόναι, (τω παρέδρω).

Klagosång, θρηνωδία, ή (både exekution o. det exeqverade). θρήνοι, οι. καρικόν μέλος, τό. καρική μούσα, ή. ελεγος, δ.: uppstämma en k., θρήνους ποιεϊσθαι. θρήνον ἐξάρχειν.

Klagoton, se Klagoröst.

Klagovisa, 1) eg., θρήνος, ὁ. 2) oeg., οἰ-κτισμός, δ. σχετλιασμός, ὁ.

Klamra, ογκος, δ.: innesluta ngt i klamror, διά μέσου τιθέναι τι.

Klander, 1) klandrande, se Tadel. 2) invändning, ἀντιλογία, ή. διαμαρτυρία, ή (se Lex.). ἀντιγραφή, ή. ἀντέγκλημα, τό.

Klanderfri, -sjuk, m. fl., se Tadelfri,

0. s. v.

Klandra, ψέγειν, μέμφεσθαι (i allm.). ἀντι-γράφεσθαι, ἀντεγκαλεὶν, ἀντικατηγορεὶν (inför domstol).

Klang, φθόγγος, ὁ. φθέγμα, τό. ψόφος, ὁ. ήχος, δ. κλαγγή, ή.: gifva k. ifr. sig, ψόφον ἀποτελεῖν.

Klanglös, ἀφθογγος, 2.

Klangrik, πολύφθογγος, πολυηχής, 2 (poët.).

Klapp, 1) smek, μαλακή ἐπαφή, ή. 2) stryk, πληγή, ή.

Klappa, 1) i godo, ψήχειν, καταψην τινα. θέλγειν τινά. 2) i ondo, πλήττειν. πατάσσειν.

Klar, 1) genomskinlig, ren, καθαρός, 3. διαφανής, 2. λαμπρός, 3. αἰθριος, εὔδῐος, 2 (om luft o. väder), φανερός, 3, φαιδρός, 3 (om ljuset).: klart väder, ευδια, ή.: k. dag, ευημερια, ή. διαιθρος ημέρα, ή.: k. himmel, αιθρία, ή. αἰθριος ουρανός, δ.: klart skimmer, λευκή αίγλη, ή.: k. glas, διαφανής ὕαλος, ή. 2) tydlig, σαφής, 2. ἐναργής, 2. ἐμφανής, καταφανής, 2. φανερός, 3. δήλος, 3. λαμπρός, 3 (äfv. om röst). λιγυρός, 3 (om ton), ευκρινής, 2.: göra k., σα-φηνίζειν. δηλοῦν. φανερόν ποιεῖν.: se klart, οξὺ βλέπειν. : det är klart, φαίνεται, δήλον, φανερόν ἐστιν.: d. är klart att jag, φανερός 1. δήλός εἰμι

1. φαίνομαι m. följ. part. 3) se Färdig 1) o. 5).

Klara, καθαίρειν. διηθεῖν (olvov). διυλίζειν

(sila).

Klarera, ἐκτίνειν (χρέος, en skuld).: ett far-tyg, τήν ναὺν πρός τον πλουν ετοίμην ποιεῖσθαι.

Klarhet, 1) gmskinlighet, καθαρότης, ή. διαφάνεια, ή. τὸ διαφανές, λαμπρό της, ή. φέγγος, τό.: luftens, vädrets, o. s. v., se Klar 1). 2) tydlighet, σαφήνεια, ή. ἐνάργεια, ή. τὸ σαφές.: med k., σαφώς, ἐναργώς.: förståndets k., ἀγχί-νοια, ή.

Klarna, καθαρὸ ν, διαυγή γίγνεσθαι, καθα-ρώτερον, λαμπρότερον γίγνεσθαι, ἀνακαθαίρε-

σθαι.: det klarnar på, αιθρία γίγνεται. αἰθριάζει.

Klarsynt, 1) om synen, of t; δεδορκώς, υῖα, ός. οξυδερκής, 2. 2) om förståndet, οξύς, 3. ἀγ-χίνους, 2. ενξύνετος, 2. εὐστοχος, 2.

Klarögd, λαμπρόφθαλμος, 2.

Klase, φάκελος, ὁ. δέσμη, ή. δεσμίς, ίδος, ή.: binda i k., φακελοὺν.

Klass, τάξις, ή. φύλον, τό. φυλή, ή. γένος, τό.: höra till en k., εἶναί τίνος γένους.: höra till riddarnes k., τελεῖν (εις) ἱππάδα.: h. till senatorernas k. , τελεῖν ἐν συγκλήτω.: h. till djurens k., τών ζώων ειναι.

Klassicitet, πρωτεία, ή 1. d.

Klassificera, (συν)τάττειν εῖς γένη. διαιρεῖν.

Klassifikation, κατάταξις εις γένη, ή.

Klassiker, ξυγγραφεὺς ἐγκριτος, δ.

Klassisk, ἐγκριτος, 2.

Klatscha, μάστιγι κροτεϊν.: k. på, μαστί-ζειν. μαστιγούν. κροτεϊν.

Klatschande, κρότος μαστιγούντος, ο. μα-στίγωσις, ή.

Klausul, προσθήκη, η. ofta gm part., t. ex. ἐπιλέγων, ἐπιγράφων, ουσα. Jfr Förbehåll.

Kl av, τ εκμήριον, τὸ. σύνθημα, τὸ (till chif-ferspråk).: ge k. till ngt, ὑφηγεϊσθαι πρός τι. προσβιβάζειν ἐπὶ τι.

Klema, κορίζεσθαι. ἐκ-, καταθηλύνειν (m. ngn, τινά), σκιατραφεϊν (k. bort).

Klemande, σκιατραφία, ή. χλιδή, ή.

Klemer, βλιτομάμμας, δ. ἀνδράριον ἐσκια-τραφημένον, τὸ.

Kl em ig, ἐσκιατραφη μένος, 3. σκιατραφής, 2. ἀβροδιαιτος, 2. Se f. öfr. Y e kli g.

Klen, -het, se Svag, -het.

Klenmod, μικροψυχία, ή. ἀθυμία, ή. μικρό-φροσύνη, ή.

Klenmodig, μικρόψυχος, 2. μικρόφρων, 2. ἀθυμος, 2. ἀνανδρος, 2. ταπεινόφρων, 2. κατηφής, 2.: vara k., ταπεινοφρονεϊν. μικροψυχεϊν. ἀθυμεϊν.: göra k., ἀθυμίαν ἐμβάλλειν.

Klenod, ἀγαλμα, τὸ. κειμήλιον, τὸ.

Klensmed, χαλκεύς, ὁ. σιδηρουργός, δ. κλει-δοποιός, ὁ (eg. låssmed).

Klentrogen, δύοπιστος, 2. δυσπειθής, 2. ο-λιγόπιστος, 2 (N. T.).

Klentrogenhet, δυσπιστία, ή (K. F.).

Kleresi, ol ιερεἰς, τάξις ή τών Ιερέων, κληρικοί, ol (K. F.).

Kli, πίτυρα, τά. ἀχυρον, τὸ (mest i pl.), κυ-ρήβια (τά ἀπὸ τών κριθών), κρϊμνον, τὸ.

Klia, γαργαλίζεσθαι. κνίζεσθαι. κνησιάν.

Klibb, γλοιός, δ.

Klibbaktig, ὑπόγλισχρος, 2.

Klibba, 1) tr., fast vid, προσκολλάν. 2) intr., k. vid o. refi., fast sig, προσκολλάσθαἰ τινι (äfv. i metaph. bet.).: k. ihop sig, συγκολλάσθαι.

Klibbfri, ἀγλισχρος, 2.

Klibbig, γλίσχρος, 3. γλοιώδης, 2. κολλώδης, 2. ιξώδης, 2 (ss. fogellim).: blifva k., γλι-σχραίνεσθαι. γλοιούσθαι.

Kliblandad, πιτυρώδης, 2.

Kl ib röd, πιτυρίας 1. πιτυρίτης (ἀρτος), δ.

Klihandlare, κυρηβιοπώλης, δ.

Klick, 1) bit, ψακάς, ἀδος, ή. ψώμισμα, τὸ. ψωθίον, τὸ. ψωμός, δ. 2) skamfläck, κηλίς, ἶδος, ή. σπϊλος, δ. σπίλωμα, τὸ.: sätta en klick på ngt, κηλιδούν, σπιλούν τι. κηλίδας προστρίβειν τινί.208 Klicka -

Klicka, 1) eg., ουκ ἀποβαίνειν (om pil 1. skott), ον βάλλει» (om geväret). 2) se Felslå o. Misslyckas.

Klient, πελάτης, ον, ο.: klienternas klass, το πελατικόν.

K lifs, λίχνευμα, τὸ. χναυμα, τὸ. πέμματα τά. τραγήματα, τά

Klifstätta, διάβασις 1. βα&μίς ή κατά φράγμα.

Klifva, πατεiν. βαδiζειν. διαβαiνει».

Klimat, κλiμα, τό. ἀήρ, ο1, κράσις ἡ τον ἀέρος.: godt k., ευκρασiα, ή. τό περιέχον.: lämpa sig efter k:t, συνεξομοιούσ&αι τω περιέχοντι.

Klimp, θρομβiον, τό. βωλiον, τό.

Klimpa sig, βωλοποιεϊσ&αι.

Klimp ig, βωλοειδής, 2.

Klinga, subst., ἐλασμα, τό. πέταλον, τό. </>ο£, τό.: låta springa öfver k:n, (ἀπο-, κατα)-σφάττειν. κατακόπτειν.

Klinga, verb., ἠχεϊν. κἱάζειν. ψοφεϊν. φ&έγ-γεσ&αι.: jag tror, det klingar, det der, τοντi πώς ον λαμπρόν Εστι μα&εϊν 1. ἀκονειν; k. med glasen, τούς κνά&ονς σνγκροτειν. — klingande, ἠχώδης, 2. ἠχών, 3. λαμπρός ἀκονειν. ηδύς ἀ-κούειν.: k. mynt, ἀργύριον, τό.

Klingsmed, ξιφοποιός, ὁ.

Klinka (dörrk.), μοχλός, ὁ.

Klint, πάγος, τό.

Klippa, 1) i allm., πέτρα, ἡ. ἀπορρώξ, γος, ἡ (stycke). 2) i (1. vid) hafvet, σκόπελος, ὁ. σπι-λάς, ἀδος, ἡ (undervattensk.). χοιράς, ἀδος, ἡ (far-lig). ἑρμα, τό (sandbank), äfv. πέτρα, ἡ.: full af k:r, σπιλαδώδης, σπιλώδης, 2.: stöta på k:r, πε-ριπiπτειν πέτραις, τόποις τραχέσιν (eg.), κiνδυνος Εστi τινι ἀπό τiνος (fig·)·

Klippa, 1) tr., (ἀπο)κειρειν. ξνρεϊν.: låta k. sig, gm med. af dsa vv., äfv. ξύρεσ&αι.: k. får, προβάτων πόκον πεκτειν.: k. sina får (ordspr.), ἀποκειρειν τά πρόβατα, κέρδος Ικανόν κερδαiνειν.: k. i tu, διχοτομεϊν.: k. sönder, διακειρειν.: vara. klippt o. skuren till ngt, πεφυκέναι m. följ. inf. 2) intr., k. m. ögonen, σκαρδαμυκτεϊν. ϊλλωπεἰν. Se Blinka.

Klippare, 1) en s. klipper, κουρεύς, ο. 2) skälm, τριβών, ωνος, ὁ. 3) häst, καβάλλης, ου, ὁ. Ιππάριον, τό (fale).

Klippfast, ἀδαμάντινος, 3. πετρώδης, 2.

Klippgrund, σπιλάς, ἀδος, ἡ (ihafvet), φελ-λεύς, ὁ (på land).

Klippig, πετραΐος, 3. se under Klippa 2).: k. ställe, πετρών, ὠνος, ὁ.

Klippning, κονρά, ἡ.: fårens k., κουρά ἡ τών προβάτων.

Klipp ref, ὑφαλος πέτρα, ἡ. χοιράς, ἀδος, ἡ.

Klipsk, ενρετικός, 3. εὐμήχανος, 2 (prakt.). σοφιστικός, 3 (theoret.). πανούργος, 2.: k. fråga, ἀπορος 1. αγκύλη Ερώτησις, ἡ.: han är ett k. hufvud, δεινός 1. λεπτός τήν φύσιν, ενμήχανος ἀνήρ Εστiν.

Klipskhet, εὐμηχανiα,ἡ. πανουργiα, ἡ. τό δεινόν.

Klister, κόλλη, ἡ.

Klistra, (σνγ)κολλάν.

Klistrig, κολλώδης, 2.

Klistring, κόλλησις, ἡ.

Klo, όννξ,χος, ὁ.: falla i ngns klor, υποχείριον γίγνεσ&αi τινι. εις χείρας Ελ&εiν τινι.: han har dem

• Klunk.

i sina klor, Εν χειρi 1. μετά χείρας ἐχει αυτούς.

Kloak, βορβόρον δεξαμενή 1. Εκδοχή, ἡ. οχετός, ὁ. αποσκευή, ἡ.

Klocka, κώδων, ωνος, ὁ (ringkl., mindre).: tempelkl., κ. ὁ τ ού νεώ 1. d.: tornk., κ. ὁ κατά τήν τύρσιν 1. d.: ringa

m. k., κρούειν τον κώδωνα. κωδωνίζειν.

Klockare, ungef. ἱεροφύλαξ, ὁ 1. νεωκόρος, ὁ.

Klockslag, κρούσμα τού κώδωνος, τό.: komma på k:t, Ες καιρόν Ελ&εϊν.

Klockspel, συμφωνία ή ἀπό κωδώνων.

Klok, 1) praktiskt förståndig, φρόνιμος, 2. σώφρων, 2. ξννετός, 3. εὐβουλος, 2. ἐμπειρος, 2. δεινός, 3. ευλαβής, 2 (försigtig), καλός, 3 (om ting).: vara k., εὐ φρονειν. σωφρονεϊν.: k. råd, εὐβουλία, ή. καλή βουλή, ή.: det är jag ej klokare på än förut, οὐδεν εϊς πλέον μεμά^ηκα. οὐδεν σαφέστερον 1. ἀκριβέστερον Εννοώ.: blef du k. på det? μών ταύτα μεμα&ηκώς έχεις; ej bli k. på ngt, οὐ ξυνιέναι τι. ου μαν&άνειν τι. 2) vid sina sinnens bruk, ἐμφρων, 2. σώφρων, 2. υγιής, 2.: vara k., φρονειν. ὑγιαίνειν. νοὑν ἑ-χειν.: göra ngn k., φρενούν, σωφρονίζειν τινά.

Klokhet, φρόνησις, ή. σωφροσύνη, ή. ξύνε-σις, ή. εὐβονλία, ή. γνώμη, ή. Εμπειρία, ή (er farenhet). εὐλάβεια, ή.: m. k., γνώμη.: det fordrar ktn, οc λόγος όντως αἱρεί.

Kloster, κοινόβιον, τό. μάνδρα, ή. μάνδρευ-μα, τό. φροντιστήριον, τό. ἡσυχαστήριον, τό.: taga i k., μάνδρα Ενσηκάζειν. μανδρεύειν. φρον-τιστηριοις Ενλακκεύειν (alla endast hos K. F. o. Byzant.).

Klot, σφαίρα, ή. σφαιρίδιον, τό.: yta på ett k., Επιφάνεια τής σφαίρας, ή.

Klotform, -gestalt, σχήμα σφαίρας, τό. τό σφαιροειδές.

Klotformig, -rund, σφαιροειδής, 2. σφαιρικός, 3.

Klots, κορμός, ὁ.: i oeg. bet. (om person), βλάξ, κός, ὁ, ή.

Klubb, 1) i allm., ἐρανος, ὁ. 2) politisk, εταιρεία, ή. σύστασις, ή. συνωμοσία, ή (revolutionär k.).: medlem af en k., Ερανιστής, ὁ. εται-ρειώτης, ὁ. συνωμότης, ὁ.

Klubba, ρόπαλον, τό. ρόπτρον, τό. κορύνη, ή. κορδύλη, ή. ραιστήρ, ήρος, ὁ (smeders).

Klubbformig, -lik, ροπαλικός, 3. κορυνώ-δης, 2.

Klubbist, se under Klubb.

Klubbslag, ροπαλισμός, ὁ.

K ludd, ungef. αὐτοσχεδίασμα, τό.

Kludda, Επισύροντα γράφειν. Επισύρειν τά γράμματα.

Kl udd er, αυτοσχεδιαστής, ὁ.

Klump, στέλεχος, κορμός, ὁ (se Lex.). βώ-λος, ή (af jord 1. mineralier), θρόμβος, ο (stelnad). μύδρος, ὁ (metallk.). πλή&ος, τό (mängd, massa).

Klumpig, βραδύς, 3. παχύς, 3. ἀρρν&μος, 2. ἀτροπος, ἀγροικος, ἀκομψος, 2 (i oeg. bet.).

Klumpighet, βραδυτής 1. βραδύτης, ή. ἀ-γροικία, ή. τό ἀρρυ&μον. τό ἀκομψον.

Klumpvis, ἀ&ρόως.

Klunga, Εσμός 1. εσμός, δ (af bien 1. lefvande föremål i allm.).

Klunk, ἀμυστις, ιος 1. ιδος, ή.: taga en k., ἀμυστιν ἑλκειν.Klunka

K lunk a, ἀμυβτίζε ιν. αμυβτί πίνειν.

Kl uns, φύραμα, τό (af deg 1. d.).

Klut, λακίς, ίάος, ή.

Klyfning, σχίσις, ή. ΰιάσχισις, διατομή, ή.

Klyft, Klyfta, φάραγξ, γγος, η. ρήγμα,τό. χάσμα, τό. σήραγξ, γγος, ή· ΰιασφαξ. γος, ή. χαράδρα, ή. (ἀιαρ)ρωγή, ή·

σχίσμα , τό. ξαγάς, àcΐος, ή.

Klyftig, ἀεινός, 3. πανούργος, 2. σοφός, 3. σοφιστικός, 3.

Klyftighet, σοφιστεία, ή (ss. egenskap), σόφισμα, τό (ss. sak), τὁ ἀεινόν. τὁ σοφόν.

KI yfva, σχίζειν. ἀιατέμνειν. ὀικραιοὺν (i tu).: k. ved, σχίζειν ξύλα. — klufven, σχιστός, 3. cΗκρους, 2.: lätt att k., εὐσχιστος, 2.

Klyka, ἀίκρανον, τὁ 1. d.

Klå, 1) gno, rifva, κνήν. κνή&ειν. ὀάαξάν.: k. sig, med. af de nämnda vv. 2) genompiska, ἀέρειν 3) i handel, ὑπερτίμιόν τι (τινι 1. πρός τίνα) πωλεϊν.

Klå da, 1) kittlande känning, κνησμός, ὁ. ὀ-ἀαξησμός, ὁ. ἀνάαηξις, ή.: ha k., ὀάαξάσ&αι, ὀ-ἀάξεσ&αι, ὀάάζεσθ-αι. 2) se Skabb. 3) se 0-kynne.

Klådig, 1) se Skabbig. 2) se Okynnig.

Klådighet, se Okynnighet.

Klåpa, -are, se Fuska, -are.

Kläcka (om foglar), Ιπωάζειν. νεοττεύειν.

Kläckning, Ιπωαόμός, ὁ. ἐπώασις, ή. νεότ-τενσις, ή. νεοττεία, ή.

Kläckningstid, τής νεοττείας καιρός, ὁ.

Kläda, 1) sätta kläder på, ἐνάὑειν, ἀμφιεν-νὑναι, περιαμπέχειν τινά τι. περιβάλλειν τινί τι. στέλλειν τινά τινι.: k. sig, med. af d. vv.: k. opp ngn, ιμάτια παρέχειν τινί. — klädd, a) i mots. mot oklädd, ιματίοις χρώμ,ενος, 3. ήμφιε-σμένος, 3. b) = välklädd, ιματίοις εὑπρεπέσι χοώμενος, 3. εὑσταλής, 2. εὑείματος, 2.: vara k., ευειματεϊν.: väl k., καλώς 1. εν περιεσταλμένος, 3.: illa k., ἀυσείμων, 2.: vara illa k., ἀυσειμα-τεϊν.: vara hvitk., λευχειμονεϊν.: svartk., μελα-νειμονεϊν.: kläda ngn i håret, se Frisera. 2) pryda, anstå, κοσμεϊν. κόσμον φέρειν τινί. πρέπει τί τινι. καλώς έχει τί τινι.

Kläddocka, καλλωπίστρια, ή. om en karl, καλλωπιστής περι τήν Ισ&ήτα, ὁ.

Kläde, 1) ylleväfnad, ὑφασμα τὁ ἰξ ἐρίων.: klädesrock, Ιμάτιον Ιρεοὑν, τό. 2) flik af en väfnad, ὀ&όνιον, τό.: bomullsk., βύσσινον ὀ&.: sidenki, σηρικόν ὀ&όνιον.

Klädedrägt, se Drägt.

Kläder, ιμάτια, τά. ἐσ&ής, ήτος, ή. ἐσθ-ήμα-τα, τά.

Klädeshandlare, ἱματιοπώλης, ον, ὁ. (fem. ἱματιόπωλις, ιάος, ή), ιματιοκάπηλος, ὁ.

Klädespersedel, -plagg, Ιμάτιον, ἐσ&η-μα, τὁ (i allm.). ἐνάυμα, τό. περίβλημα, περι-βόλαιον, τὁ (utandrägt). ἀμπεχόνη, ή. πέπλος, ὁ (fruntimmers utanplagg). ήμιάιπλοιάιον, ἐγκυκλον, τὁ (mantilj). χλαίνα, ή (karlars öfverdrägt). χι-τών, ώνος, ὁ (lifrock, underplagg, såv. karlars s. qvinnors).

Klädkammare, se Garderob 1).

Klädmäklare, Ιματιοκάπηλος, ο.

Klädnad, se Kläder. Klädning, 1) se Påklädning. 2) se Klädespersedel.

Klädsel, στολισμός, ο. Se f. öfr. Kläder o. Drägt.

Klädskåp, ιματιο^ήκη, ή.

Klämma, 1) ss. redskap, Ιπος, ὁ o. ή. 2) se T rångm ål.

Klämma, d-λίβειν, πιέζειν (eg. o. oeg.).: ingen vet, hr skon klämmer, ούάεις οϊάεν (ούκ άν εϊΰείη τις) όπου με θλίβει.: hvar o. en vet bäst sjelf, hr skon kl., ούάείς που άγνοεϊ αύτός αυτού καθ·' ό' τι θλίβεται μέρος ό πους.

Klämning, συμπίεσις, ή. σνμπιεσμός, ό.

Klämta, κώάωνα κρούειν.

Klänga sig, 1) opp, άνέρπειν. 2) utmed ngt (om växter), έγκισσεύεσ&αί τινι.

Kl än ge, β οστρύχιον, τό 1. βόστρυξ, χος, ό. έλικες, αϊ.

Kläpp, ύπερος, ό 1. ϋπερον τό τον κώ&ωνος.

Klättra, άναρριχάσ&αι (opp), κα&έρπειν (ned).

Klöf, χηλή, ή.

Klöff örsedd, άίχηλος, 2.: vara k., άιχηλενειν.

Klöf häst, φορτηγός 1. φ οριηγικός ίππος, ό.

Klöfja, φορτηγώ ϊππω χρώμενον σκευαγω-γεϊν I. d.

Klöf sad el, άστράβη, ή. σάγμα, τό. έπίσαγ-μα, τό. καν&ήλια, τά,

Klöfsadla, Ιπισάττειν.

Klöfver, τρίφυλλον, τό (väppling).

Klöfverblad, τρίφυλλον, τό.

Klösa, άρύπτειν. άμύττειν.

Klös ning, άμυγμός, ό. άμυξις, ή.

Knacka, κρούειν. κόπτειν.; k. på dörren, τήν &ύραν κρούειν 1. κόπτειν. &νροκοπεϊν (äfv. i allm.. eh. metaph.).

Knackning, κρούσις, ή.

Knaggla, ungef. τράχυσμα, τό.

Knagglig, τραχύς, 3.

Knagglighet, τραχύτης, η.

Knaka, κρίζειν, τρίζειν (poët.). — ψοφεϊν.

Knakande, τρισμός, ό. — ψόφ>ος, ό.

Knall, ungef. πάταγος, ό. κτύπος, ό.: dö k. o. fall, αιφνιδιως άπο^ανεϊν.

Knalla, παταγεϊν. βροντάν (om åskan).

Knapp, subst., σφαίρα, ή. σφαίρωμα, τό. σφαιρίον, τό. τροχίσκος, ό (kula).: försedd med k., σφ>αιρωτός, 3. έσφαιρωμένος, 3.: k. på kläder (af de gamle okänd) kan återgifvas med ένε-τή, ή 1. πόρπη, ή 1. måhända närmast med πε-ρόνη, η.

Knapp, adj., προσεσταλμένος, 3 (om kläder). συνεσταλμένος, 3. στενός, 3. λεπτός, 3. γλίσχρος, 3. ακριβής, 2 (om pers.).

Knapphet, συστολή, ή. γλισχρότης, ή. τό στε-νόν. άκρίβεια, ή (sparsamhet).

Knapphändig, ό, ή, τό όι% ολίγου, άιά τάχους 1. iv τάχει 1. σπουάρ πεποιη μένος, 3. αυτοσχέδιος, 3. άτελής, 2.

Knapphändighet, αύτοσχεάιασμός, ό. τάχος, τό. τό άτελές.

Knappnål, περόνη, ή. βελονίς, ίάος, ή. βελόνη, ή.

Knappt, μόλις, μόγις. χαλεπώς. άγαπητώς. σχολβ.: knappast, άκριβώς και μόλις.

Knapra, τρώγειν.

Knarka, se Knarra.

Knarr» 1) = knarrande. 2) om pers., ὁ Επιτιμητικός. hos Sedn. γογγυστής, ὁ.

Knarra, 1) eg., ψοφεϊν (i allm.). κλαυαιάν

27210 Knorrande-

(om dörrar). 2) oeg., δυσκολαίνειν (τινί). δυσκό-Ιως εχειν.

Knarrande, 1) eg., ψόφος, ὁ. ψόφημα, τό. 2) oeg., γογγυσμός, ὁ. τον&ρυσμός 1. τον&ορυ-ϋμός, ὁ. t

Knarrig, δύσκολος, 2. σκυ&ρός, 3. αυστηρός, 3. δυσάρεστος, 2. χαλεπός, 3. Επιτιμητικός, 3.

Knarrighet, αύστηρότης, ἡ. δυσκολία, ἡ. χα-λεπότης, ἡ.

Knarrning, κνούς, ὁ 1. χνόη, ἡ (ish. skons). Se f. öfr. Knarrande 1).

Knastra, ψοφειν.

Kneka, han knekar, τά γόνατα αυτού σφάλ-λεται 1. άτόνως εχει.

Knekt, στρατιώτης, ὁ.: vara k., στρατεύε-σ&αι Se f. öfr. Soldat.

Knep, μηχανή, ἡ. μηχάνημα, τό. τέχνημα, τό. πανούργημα, τό. χλέμμα, τό.: fult 1. styggt k., χαχοή&ευμα, τό. χαχομηχανία, ἡ. χαχοτε-χνία, ἡ.: ha k. för sig, nyttja k., πανουργία χρήσ&αι. μηχανάσ&αι. τεχνάσ&αι.: fallen för k., χαχοή&ης, 2. πανούργος, 3.: använda alla möjliga k., πάσας μηχανάς μηχανάσ&αι

Knif, σμίλη, ἡ. χοπίς, ίδος, ἡ. μάχαιρα, ἡ. τομεύς, ὁ (skomakarek.). ίγχειρίδιον, τό (handk., äfv. dolk).: stöta knifven i ngn, ένσείειν τήν μά-χαιραν εϊς τινα.: sätta ngn knifven på strupen, bli ξυρού τύχης καβ-ιστάναι τινά.: k. är hm på strupen, έπί ξυρού ακμής εχεται αύτώ τά πράγματα.: k. biter, όξεϊά ίστιν ἡ μάχαιρα.

Knifblad, πέταλον τό τής μαχαίρας.

Knifhandlare, μαχαιροπώλης, ά.

Knifsbak, baken på k., τό άνω 1. τό πλατύ τής μαχαίρας.

Knifsegg, άκμή ἡ τής μαχαίρας.

Knifskaft, λαβή ἡ τής μαχαίρας.

Knifslida, κολεός ὁ τής μαχαίρας.

Knif sm ed, μαχαιροποιός, ὁ.

Knifsudd, άχή ἡ τής μαχαίρας, τό τής μαχαίρας άκρον.

Knif vas, διαμάχεσ&αι μαχαίραις πρός άλ-λήλους.

Knip, se Knipning 2).

Knipa, πιέζοντα λαμβάνειν 1. αίρεϊν. άγρεύειν, αίρεϊν (tillegna sig). Se f. öfr. Klämma.: det kniper mig i magen, στροφούμαι.

Knipa, 1) όνυχες οι του καρκίνου 1. τής &ερ-μαστρίδος. 2) se Trångmål.

Knipning, 1) knipande, λήψις, ἡ. σύλληψις, ἡ. πίεσις, ἡ. 2) knip i magen, στρόφος, ὁ.

Knippa, φάκελος, ὁ. δέσμη, ἡ. δεσμίς, ίδος, ἡ.: binda i k., φακελούν.

Knip t ån g, όξυλάβη, ἡ. τομεύς, ὁ 1. τομεϊον, τό 1. τομίς, ίδος, ἡ.

Knoga, φ>είδεσ&αι. γλίσχρως εχειν. Se f. öfr. Gnida.

Knoge, κόνδυλος, ὁ.

Knopp, κάλυξ, κος, ή (blomk.). όφ&αλμός, ό (grenk. på träd). Ικβλάστημα, τό (skott).

Knoppas, (i\κ)βλαστάνειν.

Knop ρ lik, καλυκώδης, 2.

Knoppning, (ίκ)βλάστη σις, ή. om tid, ώρα ίου βλαστάνειν, ή.

Knorla, βοστρύχιον, τό. βοστρύχωμα, τό.

Knorla, verb. βοστρυχίζειν. βοστουχούν.

^Kηörlig, βοστρυχώδης, 2. ούλό&ριξ, ό, ή. οὔλότριχος, 2.

Knä.

Knorr, 1) krökning, κύρτωμα, τό. κύρτωσιί, ή. 2) se Knorrande.

Knorra, τον&ορύζειν 1. τον&ρύζειν. μέμφε-σ&αι (τί 1. κατά τι, öfv. ngt). &ορυβέϊν (πρός τι 1. έπί τινι, Öfv. ngt), γογγύζειν (K. F.).

Knorrande, γογγυσμός, ό. θόρυβος, ό.

Knorrhane, χόχκνξ, γος, ό.

Knorrig, γογγυστικός, 3 (K. F.).

K η öster, ungef. ραιστήρ, ήρος, ό.

Knös trå, ραίειν.

Knot, 1) se Knorrande. 2) yttradt missnöje, θόρυβος, ό. μομφή, ή.

Knota, subst., όστούν, τό. Se f. öfr. Kota.

Knota, verb., se Knorra.

Knot are, γογγυσ τής, ό.

Knotig, όστώδης, 2. όστοφυής. 2. ώσπερ όστούν 1. οστά.

Knott ra, φυμάτιον, τό.

Knott rig, φνματώδης, 2. τραχύς, 3. δασύς, 3.

Knottrighet, τραχύτης του δέρματος, ή. τό τραχύ δερμον.

Knubbig, εύσαρκος, 2. παχύς, 3.

Knuff, πρόωΰις, ή. ώ&ιύμός, ό.

Knuffa, ώ&εϊν (jemte smnsngr m. άνά, κατά, σύν, άπό, νπό). ώλεκρανίζειν (med armbogen). γονατίζειν (med knäet).

Knut, 1) eg., άμμα, τό. σύν-, κάδαμμα, τό. κόμβος, ό·: slå en k., άμμα ποιειν 1. πλέκειν.: lösa opp en k., άμμα λύειν. 2) på hus, γωνία οΐκήματος, ή. 3) på vexter, se Knutled. 4) svårighet, δυσχέρεια, ή. τό δυσχερές. 5) förveckling, t. ex. i en tragoedi, πλοκή. ή.

Knutig, κόμβων πλήρης, 2. γονατώδης, οζώδης, 2 (om vexter).

Knutled, γόνυ, τό.: förses m. k., γονάτου-σ&αι. όζος, ό (plats f. knopp 1. ny gren).

K ny, γρύ 1. γρύ.: hvarken knäpp 1. k., ούδε γρύ (t. ex. άπεκρίνατο).

Knyppla, πλέκειν 1. d.

Knysta, γρύζειν.: törens J k.? άρα γρυκτόν ϊστιν ύμϊν; han knystade ej en gång, ούδ* ε-γρυξεν.

Knyta, (συν)άπτειν, (συν)δεϊν, (συμ)πλέκειν (eg. o. metaph.).; k. till 1. för 1. om en säck, κόμβον 1. δεσμόν

ἀσκώ περιάπτειν.: k. fast, se Fastbinda.: k. förbund, σπονδάς συνάπτειν.: k. nät, υφαίνε iv 1. πλέκειν δίκτυον 1. &ήρατρον.: k. huf-vor, χηλεύειν κράνη.: k. näfven, συνάγειν πυ-γ μήν.: m. knuten näfve, πύξ.: intrigen knyter sig (i ett vitterhetsstycke), ο μύ&ος πλέκεται.

Knyte, δέσμη, ή. δεσμίς, ίδος, ή.

Knytning, σύναψις, ή. σύνδεσις, ή.

Knyt η ål, χηλή, ή. συμβολεύς, έως, ό.

Knytnäfve, κόνδυλος, ο.: m. k., πύξ.

Knytnäfvekamp, πυγμή, ή.: öfva k., πυ-κτεύειν.: skicklig i k., πυκτικός, 3.

Knytnäfvekämpe, πύκτης, ό.: vara k., πυ-χτεύειν.

Knytnäfveslag, κόνδυλος, ό.

Knåda, δέψειν. μάττειν. ὀργάζειν. φυράν 1. φύρειν.

Knådande, οργασμός, ό. φύρσις, η.

Knä, 1) led, γόνυ, τό (på mskr, djur, vext-stjelkar).: ställa sig på k., οκλάζειν (εις γόνυ). f. ngn, προσκυνειν tiva. προσπίπτειν τινί.: ligga på k., iv γόνασι χεϊσ&αι. εις γόνυ (συγ)κα&ήσ&αι.: omfatta ngns k., λαβέσ&αι 1. ἁπτεσ&αι των γο-Knäband — Kola.

νάτων τινός.: m. böjda knän, γννξ (poët.). Se f. öfr. Knäböja. 2) sköte, γόνατα, τά.: taga på sitt k., S-έσθαι ini τά γόνατα.: hafva ngn på k., iv γόνασιν εχειν τινά. 3) böjning, κάμψις, ή. &ικαμπή, ή.

Knäband, περισκελίς, ίδος, ή.

Knäböja, γονυπετειν (τινι), γονυκλινεϊν, γο-νατίζειν (Sedn.).: k. f. ngn, προσπίπτειν πρός τά γόνατά τίνος, ίκέτην προσπίπτειν τινί. προσπε-σόντα Ικετεύειν τινά. Ιχετεύειν τινά ηρός τών γονάτων, προκυλινάεϊσ&αί τίνος 1. τινί. Se f. öfr. Knä 1).

Knäböjande, γονυπετής, 2.

Knäck, se Brytning 1). 2) se Skada.

Knäcka, θραύειν. Se f. öfr. Bryta.

Knäfall, ικεσία, ή. Ιχετεία, ή. ϊκέτευμα, τό. προσκύνησις, ή. προσκύνημα, τό.: göra k., se Knä 1) o. Knäböja.

Knäfalla, se Knäböja.

Knähund, Μελιτάίον χννίδιον, τό.

Knäpp, 1) slag, τό τω μέσω άακτύλω πλήξαι 1. d. κονάυλισμός, ό (se Lex.).^ 2) ljud, ψόφος, ό.: hvarken k. 1. kny, se K ny.

Knäppa, 1) fästa till, ηερονάν (χλαίναν), ηορπάν 1. ηορηάζειν (ett plagg).: k. upp, περό-νην 1. πόρπην χαλάν.: k. ihop händerna, τώ χει-ρβ συμπλέκειν. 2) m. fingret slå till, τω μέσω άακτνλω πλήττειν 1. βάλλειν. τω μέσφ άακτύλω συναρμόσαντα τον μέγαν χαί π λήξαντα έφυβρί-ζειν. τω άακτύλω κόπτειν.: k. ngn på näsan, σκιν&αρίζειν, σχιμαλίζειν τινά. 3) krossa, t. ex. nötter, συντρίβει v. χαταχλάν. 4) sätta i rörelse, t. ex. en sträng, χρούειν, ψάλλειν, χινεϊν (τάςχορ-άάς).: k. en ton på strängen, ψαλάττειν νευράς χτύπον.: k. på lyran, χρούειν τήν λύραν. 5) intr., låta höra ett ljud, ψοφεϊν.

Knäppning, 1) ss. handling, gm vv. 2) ss. ljud, ψόφος, ο.

Knärem, ίμάσ&λη, ή.

Knäskål, έπιγονατίς, ή. μύλη, ή. χόγχη, ή

1. χόγχος, ο.

Knäsvag, γονύκροτος, 2.

Knäveck, ιγνύα, η.

Knöl, 1) i allm., όγκος, ό. τύλος, ό. 2) på djur, χόνάυλος, ό (ledt.), συστροφή, ή, σύστρεμ-μα, τό (svulst), φύμα, τό. 3) på vexter, όζος, ό (ledk.). εχφυμα, τό (utvext). γόγγρος, ό. γογ-γρώνη, ή. χροτώνη, ή.

Knölig, όγχώόης, 2. γογγρώάης, 2. όρώάης,

2. χεφαλόρριζος, 2 (i roten).

Knöllik, χονdύλώάης, 2.

Knölpåk, ξύλον, ρόπαλον, βάχτρον, τό. σκυτάλη, ή.

Ko, βούς, ή.: ung k., πόρτις, ή.: valla kor, βουκολεϊν.

Koalition, σύστασις, ή.

Kobent, ραιβοσκελής, 2. ραιβός, 3.

Kobete, βοών νομή, ή.

Kobolt, κα&μεία, χαάμία, ή.

Kock, μάγειρος, ό. όψοποιός, ό.: vara k., μαγειρεύειν.

Kockpojke, υπηρέτης 1. παις ό τού μαγείρου 1. όψοποιού.

Kodde, όρχις, ή. όρχίάιον, τό.

K o di ci 11, ίπιάια&ήχη, ή.

K o dy η g a, βόλιτον 1. βόλβιτον, τό. βόλβι-ιος, ο.

K o ef fera, τήν χόμην 1. χεφαλήν κοσμεϊν, κοσμεισ&αι (k. sig),

Koeffyr, κόσμος ό περί τήν χεφαλήν.

Kofferdifartyg, έμπορου ναύς·> η. στρογ-γύλον 1. φορτηγιχόν πλοϊον, τό. φορτηγός 1. φορ-τ αγωγό ς ναύς, ή.

Kofferdiman, έμπορος, ο. ναύχληρος, ό.

Koffert, χιβωτός, ή. χιβώτιον, τό. χίστη, ή. ρίσκο ς, ό.

Kofoder, βοών νομή, ή.

Kofot, 1) πους βοός, ό. 2) se Häfstång.

Kofsa, χαμαιτύπη, ή.

Kofta, χιτών, ώνος, ό.

Koger, φαρέτρα, ή.

Koherde, βουχόλος, ό.

Kohor η, χέρας θηλείας βοός, τό.

Kohort, τάγμα, τό.

K o hus, βουστασία, ή. βουστάσιον, τό. βοαν-λιον, τό.

Koj a, se Hydda.

Kojufver, βοός ού&αρ, τό.

Kok, εψημα, τό. τό εψητόν.

Koka, subst., βώλος, ή.

Koka, 1)intr., ζειν. ζεννύναι (Sedn). βράττειν παφλάζειν.: kokande (het), ζεστός, 3 (äfv. = kokt).: bloden kokar i mig, 1. det k. i m., κινείται μοι χολή. έπιζεί μοι ή χολή 1. οργή. 2) tr., εψειν. ό-ψοποιεΐσ&αι (k. mat), πέττειν. πεπαίνειν (om solvärmen).: kokt, έψητός, 3. έφ&ός, 3.

Kokande, εψησις, η. όπτησις, ή.

Kokbok, οψαρτυτιχά (βιβλία), τά. νψοποιια, ή (se Lex.).

Kokerska, μαγείραινα, μαγείρισσα, ή.

Kokett, άρεσχος, 3, άρεσχευτιχός, 3 (behagsjuk). θρυπτόμένος* 3 (koketterande, t. ex. έσ&ή~ τι, i sin klädsel), εταιρικός, 3 (på en hetärs vis).

Kokettera, άρεσκειUü&ai. (&ια)&ρύπτεσθ·αι. άκκίζεσ&αι.

Koketteri, άρεσκεία, ή. αρέσκει/μα, τό. &ρύ-ψις, ή.

Kokgryta, εψητήριον,τό. εψάνη,ή. χακχάβη, ή.

Kokhet, ζεστός, 3.

Kokhetta, ζεστότης, ή.

Kokhus, μαγειρεϊον, τό. όπτάνιον, τό.

Kokkonst, μαγειρική, όψοποιική, όψαρτυτι-κή (τέχνη), ή. όψαρτυσία, ή.

Kokkäril, όψοποιικά 1. μαγειρικά σκεύη, τά.

Kokning, 1) intr., ζέσις, ή. έκπρησμός, ό. 2) tr., se Kokande.

K ok ön g, βομβύκιον, τό.

Kokoppor, βούφυμα, τό, όαμαλικόν, τό (Nygrek.). : inympa k. på ngn, τό όαμαλικόν ίγκεν-τρίζειν τινί.

Kokosnöt, χουκίμηλον, τό. κούκι, τό.

Kokospalm, -träd, κούκι, τό.

Koksalt, άλες, οι.

Koks lef, τρυηλίς, ί&ος, ή 1. τρυήλης, ό.

K ok ved, φρύγανον, τό (helst i pl.).

Kokött, θηλείας βοός κρέα, τά.

Kol, άν&ραξ, κος, ό.: glödande k., άν&ραξ εμπυρος.: half brändt k., &νμάλωψ, ωπος, ό.: bränna k., άν&ρακεύειν.: tända eld i kolen, ζω-πνρεϊν τους άνθρακας.

Köla, 1) tr. a) förvandla till kol, (άπ)αν&ρα-κουν.: kolad, άν&ρακευτός, 3. b) se Sota. 2) intr, a) förvandlas till kol, άνθραχούσ&αι. b) vara kolare, se Kolare.m

Kol ak t ig, 1) af kol, άν&ρακούς, 3; 2) kol-artad, liknande kol, άν&ρακοειδής, 2. άν&ραχώ-δης, 2. 3) hörande till kol, άν&ρακηρός, 3.

Kolande, άν&ρακεια, ή.

Kol ar ak t i g, άν&ρακίας, ου, ό.

Kolare, Kolbr]ännare, άν&ρακεύς, ό.: vara k., άν&ρακεύειν.

Kolbränneri, se Kolande.

Kolbäcken, Εὔχαρις, kΐος, ἡ.

Koldam, κόνις ἡ ἀπ' ἀν&ράκων. μαρίλη, ἡ.

Koleld, ἀν&ρακιά, ἡ. ἀ&ρακώδες πύρ, τό.: rosta på k., ἀν&ρακίζειν.: på k. (rostad), ån* ἀν&ρακιάς.

K o lf, 1) tjockända, κορύνη, ἡ. κορδύλη, ἡ. ρό-παλον, τό. κρόταφος, ο (på hammare). 2) på lås, βάλανος, ἡ. 3) = retort, ἀμβιξ 1. ἀ/ι/?*-κο$·, ο.

Kolfartyg, ναὺς ἀνθρακας ἀγουοα,

Kolfat, (τώι> «ΐ'ν^ακ^ώί') λάρκος, ο. λαρκι-Λοϊ>, τό.

Kolfformad, ροπαλωτός, 3.

Kolhandlare, ἀν&ρακοπώλης, ο.

Kolhög, ἀν&ράκων σώρευμα, τό. ἀν&ρακιά, »7 (glödande kol).

Kolik, κωλ*κί »^οσοi 1. dVctøiöK, ἡ.: lidande af k., κωλ*κόi·, 3.: medel mot k., κωλ^κό φάρμακα.

Kolik t arm, κώλον, τό.

Kolkorg, se Kolfat.

Kollation, 1) afskrifvet exemplar, ἀπόγρα-φον, τό. ἀντίγραφον, τό. 2) måltid, εστιάσις ἡ Εκ κοινοὐ, ἐρανος, oc (poët.). συμβολή, ἡ. συμπό-σιον τό ἀπό συμβολών.

Kollationera, παραναγιγνώσκειν (ngt m. ngt, τι παρά τι 1. τί τινι).

Kollationering, παρανάγνωσις, jJ.

Kollega, 1) se Embetsbroder. 2) lärare, ungef. υποδιδάσκαλος, ὁ.

Kollegium, 1) ss. embetsmyndighet, συνέ-όριον, τό. σύστημα, τό.: senatsk., βουλή, 2) ss. ort, βουλευτήριον, το. 3) ss. föreläsning, Λ-δασκαλία, ἡ. διδασκαλεΐον, τό. σχολή, ἡ (Sedn.).: gå på kollegier, φοιτάν εις τά διδασκαλεία 1. εις διδασκάλου.: gå på 1. höra ngns k., προσφοιτάν τινι. φοιτάν εΐς τά τίνος.

Kollekt, συμβολή, ἡ. ἀγυρμός, ὁ.

Kollektiv, ἀ&ροιστικόν 1. περιληπτικόν όνομα, το'.

Koller, μανία 1. λύσσα ἡ τών ἵππων. i fig. bet., se Sinnesyra.

Kollett, περιδέραιον, τό.

Koll i, σύνδεσμος, ὁ. φορτίον, τό.

Kollision, σύγκρουσις, ἡ. συμβολή, ἡ.: komma i k., συγκρούειν (πρός ἀλλήλους).

Kollra, λυττάν 1. λυσσάν. μαίνεσ&αι.

K o 11 rig, λυσσώδης, 2. μαινόμενος, 3.

Kollrighet, λύσσα, ἡ. μανία, j?.'

Kolm il a, &υμάλωψ, ωπος, o1.

K o 1 η a, (ατ^αί'θ-ρακοί/σΦiΜ. ἀπαι&αλούσ&αι.

Kolning, ἀν&ρακεια, ἡ. Kolon, μ£<τ»7 owy^u)},

Koloni, ἀποικία, ἡ. ἀποικος πόλις, ἰττοχ--κ/α, j?.: anlägga en k. å ett ställe, (κατ-, ἀπ- , Επ)οικίζειν χωρίον.: grundandet af en k., ἀηοί-κισις 1. Εποικισις, ἡ.: stiftare af en k., οικιστής, ὁ. ο κτίσας, αντος.

Kolonisera, Εκηέμπειν, ηοιεΐσ&αι ἀηοικίαν.

ἀηοιχίζειν. Εκηέμπειν οΐκήτορας.: k. en ort, (ἀπ)-οικίζειν χωρίον. Se föreg.

Kolonist, ἀποικος, ἐποικος, ο. οἱκήτωρ, ὁ. κληρούχος, ὁ.: afgå s. k. till ett land, en ort, ἀ-ποικεϊν εις χώραν. Εποικεϊν χωρίον.

Kolonn, 1) se Pelare. 2) ss. uppställd trupp, ὁρθια φάλαγξ, ἡ. στράτευμα τὸ κατὰ κέρας (1. Επὶ κέρας) ταχ&έν. ὁρθιοι λόχοι, οι.: sluten k., στίφος, τό.: bildande af k. (ss. manöver), παραγωγή, ἡ (gm bildande af flankställning från linie medelst vändning höger 1. venster om af hela linien). Επαγωγή, ἡ (gm rangering i vissa afdelningar af linien den ena efter den andra, hvars återförande till linie sker gm deploijering).: formera k., τάξιν συσπειράν. συσπειράσ&αι.

Kolonnad, περίστυλον, τό. περίστωον, τό.

Kolophonium, κολοφώνια, ἡ.

Kolo q vint, κολοκυν&ίς, ίδος, ἡ.

Koloratur, i sång, καμπή, ἡ.

Kolorera, Kolorit, se Färga, Färg.

Kolos, ἀτμός ὁ ἀπό τών ἀν&ράκων.

Koloss, κολοσσός, ὁ. ὁγκος, ὁ.: k-n på Rhodos, ὁ 1Ροδίων κολοσσός.

Kolossal, κολοσσικός, κολοσσιαίος, 3. ὑπερ-μεγέ&ης, 2.

Kolpanna, Εσχάρα, ἡ. Εσχαρίς, ίδος, ἡ. πύ-ραυνος, ὁ.

Kolportera, καπηλεύοντα περιιέναι.

Kolryss, ἀν&ρακηρά ἁμαξα, ἡ.

Kolstybb, κόνις ἡ ἀπ* ἀν&ράκων. χνούς ὁ τών ἀν&ράκων. μαρίλη, ἡ.

Kolsvart, ἀν&ρακίας, ου, ὁ.

Kol säck, ἀν&ράκων σάκος 1. σάκκος, ὁ.

Kolt, χλαμύδιον, τό.

Koltrast, κόιριχος, ὁ.

Koltunna, ἀν&ράκων ἀμφορεύς, ο. 1. d.

Kolumn, σελίς, ἡ. παράγραφος, ἡ (se Lex.).

K o lur er, κόλουροι, αι.

Kombination, 1) sammanställning, σύναψις, ἡ. σνν&εσις, ἡ.: k:nsfrhållnde, σύνταξις, ἡ. 2) se Beräkning.

Kombinera, συμβάλλειν.

Komet, κομήτης, ὁ. πωγωνίας,ὁ (svansstjer-na).: en k:s framträdande, κομήτου Επιτολή, ἡ.

Komik, γελοίος, 3. ἀστεϊος, 3.

Komiker, κωμωδοποιός 1. κωμωδιοποιός, ὁ. κωμικός, ὁ. κωμωδός, ο (äfv. om skådespelare).

Komisk, 1) hörande till komoedi, κωμωδι-κός, 3. κωμικός, 3. χωμωδιαχός, 3 (Sedn.). 2) löjlig, lustig, κωμικός, 3. εὑτράιτέλος, 2. αστείος, 3. τερπνός τις και κωμωδικός, 3.

Komité, Επιτετραμμένοι, οι. Επιμεληταί, οϊ.

Komma, subst., 1) ss. periodafdelning, κόμμα, τό. 2) ss. skiljetecken, διαστολή, ἡ. ὑπο-στιγμή, ἡ.: sätta k. vid ett ord, ὑποστίζειν πρός ρήμά τι.

Komma sig, υ. refl. 1) se Hämta sig. 2) se Hända.

Komma, v. tr., ποιεῖν m. (ώστε o.) acc. m. inf. αίτιον τινι εἷναί τίνος, μηχανάσ&αι, όπως.: han k:r oss att blygas, αϊσχύνεσ&αι ημάς ποιεί.

Komma, v. intr. 1) om lefvande väsenden, a) förflytta sig från en ort till en annan, ερχε-σ&αι. ΐέναι. ήκειν. φοιτάν (k. upprepadt 1. regelmässigt). &αμίζειν (k. ofta).—k. från, άπό, παρά, πρός τίνος (person). Εκ, άπό τίνος (ställe). γίγνεσ&αι άπό τίνος (en förrättning). — k. till,Kommande — Komoediförfattare.

213

πρός, παρά, ifr (bl. om ställe), ώς (bl. om person) m. acc. b) anlända, Επ-, προς-, παριέ-ναι {-έρχεσ&αι)< παραγίγνεσθαι (konstr. äfv. m. dat. pers.), άφικνεϊσ&αι, γίγνεσθαι εϊς, κατά c. acc. äfv. παρεϊναι εις, προ?, Επί (dta bl. om ändamål) c. acc.: k. ända till, άφικνεϊσ&αι, ?έ-j/α* Επί ti. ηκειν, Εξικνεϊσθ-αι εϊς, προ'?, Ιπί τι-. ὑιανύτειν εις τόπον τινά.: k. under ngn (i ngns våld), ύποπίπτειν τινι. γίγνεσθαι Επί τινι.: han är kommen, πάρεστιν. ηκει.: k. sent, όψίζειν.: k. för sent, ύστερεΐν, κα&υστερεΐν.: k. hem, ot-χαάε Ελβ-εϊν. (άπο)νοστεΐν.: k. gående till fots, Ιόντα Ελ&εϊν. προσβαίνειν.: k. ridande, Ελαννον-τα ηχειν. προσελαύνειν.: k. framryckande, προς-ορμάν, Εφορμάν.: k. seglande, πλέοντα άφικνει-σ&αι. προσπλεΐν.: k. för ngns ögon, Ελ&εϊν εις Öipiv 1. Εντυγχάνειν τινί.: k. ngn i vägen, Εν-, Επι-, παρατνγχάνειν τινί. Εμποάών γίγνεσθαι τινι.: låta ngn k., (προσ)καλεΐν τινα. μεταπέμπε-σ&αί τινα. χελενειν προσάγειν 1. παραγίγνεσθαι τινα. 2) om liflösa ting, ηχειν, ερχεσ&αι (t. ex. «Τώρα, χρήματα), άφιχνεϊσ&αι (t. ex. πλοιον). πα-ρα-, Επιγίγνεσ&αι. Επιέναι. Επέρχεσ&αι. φοιτάν (ofta 1. reguliert, t. ex. Επιστολαί φοιτώσι). (προς)-φέρεσ&αι (föras), σνμβαίνειν, περιπίπτειν (om tillfälliga händelser), περιέρχεσΰαι (om tillstånd, missöde, med εις c. acc. 1. acc. ensamt), περιή-χειν (εις τινα, k. i tur).: dta k:r sjelfmant, av-τόματον 1. άπό (1. Εx) τον αύτομάτον τούτο γίγνεται.: så mycket (ss. andel) k:r på mig, τοσούτον Ε μοί Επιβάλλει, hd som k:r på ens del, τό Επιβάλλον μέρος.: orden k:a fr. läpparna, τά ρήματα φέρεται άπό τών χειλέων.: det k:r ett bud, προσφέρεται 1. ερχεται άγγελία. άγγέλλεται.: dertill k:r, πρός άέ. προσέτι άέ. Επιγίγνεται άέ τούτοις. 3) fortgå, hinna, (λέγοντα) χαταβαίνειν εις τι (i ett tal 1. föredrag), liks. μνήμην Εμβάλλειν 1. ποιεισ&αι περί τίνος. Επιλαμβάνεσβαί τίνος.: de k: o på talet om ..., Ενέπεσον εις τον λόγον τον περί (τίνος). Εμβάλλεται αντοϊς λόγος 1. μνήμη περί (τίνος), περιπίπτειν, περιτυγχάνειν τινί, Εμπίπτειν εις τι (k. i ett tillstånd, ss. olycka, fara, o. s. v.).: k. långt i studier, προχόπτειν Εν μαβ-ήματι, Επιάιάόναι εις τι.: ej k. ngnstans, långt, ούάέν προχόπτειν, Επίΰοσιν ού μεγάλην λαμβάνειν.: saken har k:it så vida, Ες τοσούτον τό πράγμα προβέβηχεν.: derhän har vår fiendskap k:it, εϊς τούτο προ βε βήχα μεν εχ&ρας. 4) k. ss. hjelpverb a) vara i begrepp, μέλλειν. b) råka, τυγχάνειν. t. ex. jag kom att gå förbi, ετνχον παριών. 5) ss. impers.: det k:r till handgemäng, άχρι χειρών προβαίνει.: det k:r till förlikning, σνν&ήχη γίγνεται.: det k:rpåettut, ομοι-όν Εστίν, τό αυτό άύναται. ούάεν διαφέρει.: det k:r derpå an, γίγνεται παρά τούτο, εστίν Επί τούτω. β·εών Εν γούνασι κείται (poët.).: άοηλόν Εστιν.: hvadan k:r detta? πό&εν τούτο; huru k:r det till? τί &ε Εν αιτία; 6) sersk. talesätt (med præpp.).: k. i sär, άπαλλάττεο&αι αλλήλων.: k. i godo öfverens om ngt, Εν φίλοις άιαλύσα-σ&αι περί τίνος.: k. ihop, συνέρχεσ&αι ύπέρ τίνος, εις συνέΰριον, εις ταύτόν, o. d. (i godo), σνγ-χρούειν (πρός αλλήλους) 1. ήχειν εις άιαφοράν άλ-λήλοις 1. άιά φιλονειχίας Ελ&εϊν άλλήλοις (i ondo).: k. med 1. in ibland archonterna, τών άρχόντων γενέσθαι.: k. efter ngn i en syssla, άιαάέχεσ&αί τινα (1. τήν αρχήν τίνος).: k. fram i verlden,

μέγαν γίγνεσ&αι, αύξάνεσ&αι.: det k:r för mig, εννοιά μοι Εγγίγνεται.: k. i slägtskap m. ngn, χηάείαν ξυνάπτειν τινί.: k. undan, lyckligt undan, φεύγειν. σώζεσ&αι. σώον 1. χαίροντα άπαλ-λάττεσ&αι.: huru mycket k:r på hvar? se Belöpa sig.: k. ut m. ngt, άεινόν 1. Ικανόν είναι ποιεΐν τι.: k. till väga m. ngt, Εξαννετειν τι.: k. ur bruk, άπ αρχαίου σ&αι. παλαιούσ&αι.: k. ur (t. ex. fara, villfarelse, o. d.), άπολύεσ&αί τίνος.: k. ur koncepterna, Εx πίπτειν τού λόγου, (λέγοντα) όιαταράττεσ&αι.

Kommande, άφιξις, ή. φοίτησις, ή (uppre-padt k.), vanl. gm. vv.: vid k. o. gående, Εν τώ προσιέναι xal άπιέναι.

Kommando, 1) se Befäl. 2) befälsord, παράγγελμα, τό. παράγγελσις, ή. τά παραγγελλό-μενα 1. παραγγελθέντα.: på k., άπό 1. Εχ παραγγέλματος.: gifva k., άιάόναι το παράγγελμα. 3) ss. trupp, ταχτοί, οι. τάγμα, τό.

Kommandostaf, ράβάος, ό. σχήπτρον, τό (poët.).

Kommatera, ύποστίζειν. Se f. öfr. Inter-p u η g e r a.

Kommatering, se Interpunktion.

Kommendant, φροὐραρχος, ο.

Kommendantsplats, φρουραρχἰα, ή.

Kommendera, παραγγέλλειν. παρεγγυἀν. Se äfv. Anföra. Επιτάττειν. Se äfv. Beordra.: k. i gevär, παραγγέλλειν εις τἀ οπλα.

Kommentarie, υπὀμνημα, τὁ. υπομνηματισμὁς, ο. σχὁλια, τἀ. Εξήγησις, ἡ. ερμηνεἰα, ερμήνευσις, ἡ.

Kommentera, Εξηγεῖσ&αι. ερμηνεὑειν. ἀφ-, ἀιερμηνεὑειν.

Kommerciel, Εμπορικὁς, 3. Εμπὁριος, 3.

Kommers, -sa, se Handel, Handla.

Kommissariat, Επιτετραμμένοι, οῖ. Επιμε-ληταἰ, ol.

Kommissarie, Επιτετραμμένος, ὁ. Επιμελητής, ο. äfv. (i lämpligt smnhang), ἀιοιχητής, ο (förvaltare), σὑνεἀρος, ο (bisittare).

Kommission, 1) se Uppdrag. 2) se Komité.

Kommissionär, Επἰτροπος, ο.

Kommittent, ὁ ποιοὑμενος πρἀξἰν τινα Eni τινι.

Kommod, se Beqväm.

Kommun, κοινὁν, τὁ.

Kommunal, κοινὁς i 3. ἀημὁσιος, 3.

Kommunicera, l)se Meddela. 2) gifva d. hel. nattv., τὡν αγἰων ἀὡρων 1. τὡν αχρἀντων μυστηρἰων μεταΜὁναι. τὴν εὑχαριστἰαν τινἰ ἀιανέιιειν. 3) taga d. hel. η., τὡν ἀγ. 1. τὡν ἀχρ. μ. μεταλαμβἀνειν.

Kommunikation, 1) so Meddelande. 2) samband, κοινωνἡματα, τἀ. Επιμιξἰα, ἡ. κοινωνἰα, ἡ. Se f. öfr. Beröring, Förbindelse, Gemenskap 1).

Kommunion, μέ&εξις ἡ τὡν αγἰων ἀὡρων. ευχαριστια, ἡ.

Kommunism, τὁ πἀντας μετέχειν πἀντων τὡν αγα&ὡν, 1. d.

Kom o e di, κωμωἀἰα, ἡ.: uppförande af en k., κωμωἀοΜασκαλἰα, ἡ.

Komoediant, 1) se Skådespelare. 2) gycklare, βωμολὁχος, ο.

Komoediförfattare, χωμφἀιογρἀφος, ο*.314 Kompakt —

κωμφδοδιδἀσκαλος. ο (såvida han derjemte inöf-vade komoedierna). Se f. öfr. Komiker.

Kompakt, ἀδρομερής, 2. αδρὁς, 3. στερεὁς, 3. πυκνὁς, 3.

Kompani, 1) bolag, κοινωνια, ἡ.: gå i k. m. ngn, εις κοινωνἰαν Ελθεῖν τινι.: göra ngt i k. m. Dgn, κοινωνεῖν τινἰ τἰνος, μετέχειν τὡν ἐργων τινὁς. Se f. öfr. Bolag. 2) truppafdel-ning, σὑνταγμα, τὁ. λὁχος, ὁ.

Kompanichef, λοχαγὁς, ὁ. συνταγματἀρχης, ὁ.: vara k., λοχαγεῖν.

Kompanjon, κοινωνὁς, ὁ. εταἰρος, ὁ. συνεργὁς, ὁ. Se Bolagsman.

Komparation, se Jemnförelse.

Komparativ, 1) adj., se Jemnförlig. 2) subst., ὁ συγκριτικὁς (τρὁπος), τὁ συγκριτικὁν (ὁνομα).

Komparera, se Jemnföra.

K o m ρ ar s, κωφὁν πρὁσωπον 1. προσωπεῖον, τὁ.

Kompass, πνξίς, ἡ (Nygrek.).

Kompetens, κύριον, τό. δίκαιον, τό. ἡ κυρία. Se f. öfr. Befogenhet.

Kompetent, κύριος, 3. Επιτήδειος, 3 ο. 2. ἀξιόχρεως, 2. Se f. öfr. Behörig.

Kompilation, σύνταξις, ἡ. σύνταγμα, τό.

Kompilera, συντάττειν. Εκ γραμμάτων τινών ἀναλέγεσθαί τι.

Komplement, συμπλήρωμα, τό. Se Fyllnad.

Komplett, ὁλοτελής, ὁλομερής, 2. Se Fullständig.

Komplettera, (ἐκ)πληρούν.

Komplexion, φύσις, ἡ.

Komplicerad, se under Inveckla.

Kompliment, 1) artigt ord, ευλογία, ἡ. π αίνος, ὁ.: säga ngn en k., Επαινεϊν τινα. 2) helsning, πρόσρησις, ἡ. ἀσπασμός, ὁ. προσκύνη-σις, ἡ (k. medelst åtbörd).

Komplimentera, ἐπαινειν. πρόσρησιν διδό-ναι τινί. ἀσπάζεοθαί τινα. προσκυνειν τινα.

Komplott, σύστασις, ἡ. συνωμοσία, ἡ. παρασκευή, ἡ. ιταιρεία, ἡ.: göra k., συνομνύναι. συνίστ ασθαι.

Komponera, ποιεϊν (i allm.). μελοποιεϊν (k. musik).

Komposition, σύνθεσις, ἡ (i allm.). συγκε-κραμένος χαλκός, ὁ (metallisk k.), μελοποιια, ἡ (musikalisk k.).

Kompositör, μελοποιός, ὁ.

Kompost, κόπρος συ μπεφυρ μένος, ὁ.

Kompress, σπλήνιον, τό. μοτοφύλαξ, ὁ. ἀγ-κτήρ, ὁ.: anbringa k., ἀγκτηριάζειν. σπληνούν. μοτούν.

Kompromettera, εις κίνδυνον καθιστάναι. κινδυνεύειν περί τίνος.

Kompromiss, 1) skiljedoms öfverlåtelse, Επιτροπή, ἡ. 2) skiljedomstol, ol διαιτηταί. 3) sk:s utslag, δίαιτα, ἡ. πρόδικος δίκη, ἡ.

Kon, κώνος, ὁ.

Kona, πόρνη, ἡ. σοβάς, άδος, ἡ. χαμαιτύ-πη% η.

Koncedera, se Medgifva.

Koncentration, ἡ εις 'ὲν (1. ταύτό) συναγωγή τίνος (1. τινών).

Koncentrera, εϊς 'ὲν συνάγειν.

Koncentrisk, ομόκεντρος, 2.

Koncept, γραφή, ἡ. σύγγραμμα, τό. λόγοι

Konfye.

παρε σκευασμένοι, οι. λόγοι γρ αφέντες, ol. αρχέτυπο ν, τό (urskrift).: begagna k., Εκ συγγράμματος λέγειν, τούς λόγους γράψαντα ποιεϊσθαι.: tappa k:terna, (δια)ταράττεσθαι μεταξύ λέγοντα, διαπορεϊν λέγοντα.: bringa ngn ur k:terna, (δια)-ταράττειν τινά μεταξύ λέγοντα, ποιεϊν τινα Εκ-πίπτειν τού λόγου.

Koncert, μουσικόν ακρόαμα, τό (ss. tillställning). συμφωνία, ἡ (ss. exekution o. ss. musikstycke).

Koncertrum, ωδεϊον, τό.

Koncession, se Eftergift.

Koncipera, συγ-, (ὑπο)γράφειν. προμελετών τ α ἀ χρή λέγειν καταγράφειν.

Koncis, κατ-, συνεστραμμένος, 3.: k. stil, συνεστραμμένη λέξις, ή. ανατροφή τής λέξεως, ή.: uttrycka sig k:t, κατεστραμμένως λέγειν.

Koncis i ön, συστροφή, ή. βραχύτης, ή.

Kondensation, πύκνωσις, ή. ἀθροισμός ὁ είς εαυτὸ.

Kondensera, πυκνούν. ἀθροίζειν καθ'εαυτὸ.

Kondition, l)se Vilkor. 2) υπηρεσία ή κατ' οικον (en domestiks). παιδαγωγίας έργον, τὸ 1. παιδεύσεως Επιμέλεια, ή (informators).

Koditionel, υποθετικός, 3.

Konditionera, ὑπηρετεϊν. παιδαγωγεϊν (se kondition).

Konditor, πεμματουργός, ὁ.

Kondolens, παραμυθία, ή. παραμυθητικός λόγος, ὁ.

Kondolera, παραμυθεϊσθαι.

Konfederation, συμμαχία, ή (till anfall o. försvar). Επιμαχία, ή (till försvar), κοινόν, τὸ. σύστασις, ή.

Konfekt, πέμματα, πεμμάτια, τά. μελίτω-μα, τὸ. μελίπηκτον, τὸ.

Konferens, λόγοι κοινοί, οι. κοινολογία, ή.: hålla en k., σννιέναι είς λόγους, κοινω λόγῳ χρήσασθαι. κοινολογεϊσθαι.

Konferera, se under Föreg.

Konfession, se Trosbekännelse.

Konfidentiel, Εν ἀπορρήτοις ὠν, ουϋα, ον.

Konfiguration, μόρφωμα, τὸ.

Konfirmation, ή πρώτη μετάδοσις τής ευχαριστίας 1. d.

Konfirmera, τοις κατηχουμένοις τήν ευχαρι-στίαν λαβεϊν Επι τρέπειν 1. d.

Konfiskabel, ἀπογεγραμμένος (3) ὠς δημόσιος (3) ὠν, ούσα, δ ν. ἀναπόγραφος, 2.

Konfiskera, δημεύειν. δημοσιούν. δημόσιον ποιεϊν. ἀποσημαίνεσθαι. ἀπογράφειν (till konfiskering uppteckna).

Konfiskering, δήμευσις, ή.

Konflikt, σύγκρουσις, ή. σ. καίφιλονεικία, ή.

Konformation, δια-, ὑυμμόρφωσις, ή.

Konformera, Εφ-, προσαρμόττειν.: k. sig, συσχηματίζεσθαι.

Konformitet, se Likformighet.

Konfrontation, ἀντικατάστασις, ή.

Konfrontera, ἀντικαθιστάναι. συμπαριστά-ναι.

Konfundera, Εκπλήττειν. Se f. öfr. Förvirra.

Konfusion, σύγχυοις, ή (om saker), ταραχή, ή. ἐκπληξις, ή (om pers.).

Kon fys, συντετ αραγμένος, 3. Εκπεπ ληγμένος, 3. Se f. öfr. under Förvirra.Kongestion -

Kongestion, ἀθροισις ή τών υγρών.

Kongregation, φρατρία, ή· συνέδρων, τὸ.

Kongress, σύλλογος, ὁ. σύνοδος, ἡ. συνέδρων, τό.

Kongruens, δμοιότης, ἡ-

Kongruera, ἁρμόττειν. ἁρμοζόντως εχειν πρός τι.

Konisk, κωνικός, 3.

Konjektur, εικασία, ἡ. ὑπόληχρις, ἡ.: göra en k., συμβάλλειν. εΙκάζειν. ὑπολαμβάνε$ν τι.

Konjugation, συζυγία, ἡ. κλίσις, ἡ.

Konjugera, κλίνειν.

Konjunktion, σύνδεσμος, δ.

Konjunktiv, υποτακτικός, ὁ 1. -κή, ἡ.

Konjunkturer, πράγματα, τά. καιρός, δ. περίστασις, ἡ.: goda k., ευκαιρία, ἡ.: dåliga k., ἀκαιρία, ἡ.

Konkav, κοίλος, 3. σιμός, 3 (inböjd).

Konklav, ἡ τών ἀρχιερέων σύνοδος.

Konklusion, συμπέρασμα, τό. ἀπόδειξις, ἡ.

Konkordans, συμφωνία, ἡ. σύναψις ἡ τών ἐν τοις ιεροϊς γράμμασι ρήσεων παρομοίων.

Konkordat, συνθήκη, ἡ.

Konkret, συγκεκριμένος, 3. ἴδιος, 3.

Konkubin, παλλακή, ἡ. πολλάκις, ἡ.

Konkubinat, παλλακεία, ἡ.

Konkurrens, ἅμιλλα, ἡ.: k:n är stark, πολλοί ἁμιλλώμενοι μετέρχονται (τί).

Konkurrent, ἁμιλλώμενος, δ.

Konkurs, se Bankrutt.

Konnivens, 1) atcferø, ἡ. Se f. öfr. Efterlå-tenhet o. Flathet 3). 2) hemligt förstånd, κοινή βουλή 1. γνώμη, ἡ. συγκακουργία, ἡ (i brott).

Konnässör, δ ἐπιστήμων τινός 1. περί τίνος 1. περί τι. δ ἐπαίων τινών τι 1. περί τίνος 1. τι περί τίνος.

Konrektor, ὁ σύν τινι σχολάρχης 1. d.

Konsekration, καθιέρωσις, ἡ. καθοσίωσις, ἡ. εὐχαριστία, ἡ 1. τό ευχαριστηθήναι (vid d. hel. nattv.)

Konsekutiv, συνεχής, 2.

Konselj, βουλή, ἡ. βουλευτήριον, τό (platsen för k.).: hålla k., βουλήν συνάγειν.

Konseqvens, ἀκολουθία, ἡ. τό Ιπόμενον. Se f. öfr. under Följd.

Konseqvent, 1) om sak, ἀκόλουθος, 2. i-πόμενος, 3. προσήκων, ουσα, w. 2) om person, ευσταθής (2) τήν διάνοιαν.: vara k., ὁμολογεϊνΐ. αυμφωνειν 1. συνάδειν ἑαυτώ.

Konservativ, τά καθεστώτα νομίζων (theoretiska 1. φυλάττων (praktiskt), ουσα, ον. τοις νομιζομένοις ἐμμένων, ουσα, ον.

Konservera, se Bibehålla 1) o. Förvara.

Konsideration, θεωρία, ἐνθύμησις, ἡ (öfvervägande). αιδώς, ους, ἡ. αισχύνη, ἡ.: göra ngt af k. f. ngn, αιδούμενόν τινα 1. κηδόμε-νόν τινοζ ποιείν τι.

Konsistens, se Fasthet 1) o. 2).: utan k., ἀπαγής, 2. συμπήγνυσθαι. πυκνούσθαι.

Konskribera, ἀνδρολογεϊν. καταλέγειν. ἐκλέ-γειν. καταγράφειν. κατάλογον ποιεϊσθαι. — kon-skriberad, δ ἐκ καταλόγου. éfc του καταλόγου.

Konskription, κατάλογος, δ. ανδρολογία, ή.

Konskriptionslista, κατάλογος, ο.

Konskriptionsskyldig, ο ἐν καταλόγω {ὠν), στρατεύσιμος, ο.

Konskriptionsår, στρατεύσιμα ετη, τἀ.: vara i k:en, στρατεύσιμον είναι.

Konsolidera, βεβαιοὐν.

Konsonant, σύμφωνον 1. ἀφωνον (γράμμα), τό.

Konsort, 1) se Bolagsman. 2) likasinnad, ετερος τοιούτος, 3.

Konspiration, συνωμοσία, ή. σύστασις, ή.

Konspiratör, συνωμότης, ου, ὀ. συστασιώ-της, ου, δ.

Kon sp ir er a, συνίστασθαι (τινί). συνωμοσίαν ποιεϊσθαι.

Konst, τέχνη, ή (äfv. = färdighet, skicklighet). se. specielt yrke 1. färdighetsutöfning gm fem. af adj. på -ικός med underförstådt τέχνη, t. ex. målarekonst, γραφική, ή. ridkonst, ιππική, ή. ^bildhuggarkonst, ερμογλυφική, ή talare-konst, ρητορική, ή o. s. v.: begagna k., τέχντ\ χρήσθαί. τεχνάσθαι.: öfva en k., τέχνην ἐργάζε-σθαι, ἐπιτηδεύειν, ἀσκεϊν. σπουδάζειν περί τέχνην τινά.: fria k:r, ἐλευθέριοι τέχναι, αι.: friak.r o. vetenskaper, ἐγκὐκλιος παιδεία, ή. ἐγκύκλια μαθήματα, τά.

Konstant, δ αυτός αεί ὠν, ούσα, όν. ἐπί-μονος, 2. ἐνδελεχής, 2.

Konstarbete, τεχνίτευμα, τό.

K onstatera, βεβαιούν, ἐπιμαρτυρεϊν.

Konstberidare, Ιππικός, δ 1. d.

Konstdomare, κριτικός, δ.

Konstellation, διάθεμα αστέρων, το. ἀ-στροθεσία, ή.

Konsterfaren, τέχνης εμπειρος, 2. τεχνι κός, 3. εὐτεχνος, 2. ἐπιστήμων 1. τεχνίτης περί τι.

Konsternera, ἐκ-, καταπλήττειν.

K ön st flit, πραγματεία, ή. ἐπιτήδευσις τὠν τεχνών, ή.

Konstfärdig, τεχνικός, 3. εὐτεχνος, 2.

Konstfärdighet, τέχνη, ή. εὐτεχνία, ή. φι-λοτεχνία, ή. σοφία, ή.

Konstgjord, τέχνρ πεποιημένος, 3. τεχνητός, 3. χειροποίητος, 2. εντεχνος, 2. ἐπιτεχνη-τός, 3. εὐ ποιητός, 3. πλαστός, 3 (äfv. gjord i mots. mot naturlig).

Konstgrepp, μηχανή, ή. μηχάνημα, τό. παλάμη μα, τό. τέχνη, ή. τέχνημα, τέχνασμα, πά-λαισμα, τό. στροφή, ή. κακοτεχνία, ή.: använda k., μηχανή ν μηχανάσθαι. τεχνάσθαι. κακοτεχνεϊν.

Konsthandel, χρηματισμός ὀ ἐκ τέχνης ἐργων (ss. yrke), πωλητήριον του Ιμπολὠντος τέχνης εργα (ss. ställe).: idka k., πωλεϊν τέχνης εργα.

Konsthandlare, δ πωλὠν τέχνης ε^γα.

Konsthistoria, ιστορία ή τὠν τεχνών.

Konstig, 1) se Konstgjord. 2) kuriös, ἀτοπος, 2. ἀήθης, 2. αλλόκοτος, 2. παράδοξος, 2. 3) inpiskad, intrikat,

ποικίλος, 3. πανούργος, 2.: k. anläggning, τέχνημα, μηχάνημα, τό.

Konstighet, τέχνη, μηχανή, η. ἀτοπία, ή. τό ἀλλόκοτον, ποικίλον, πανδύργον. κακοτεχνία, ή.

Konstituera, 1) utgöra, καθίστασθαι. είναι. ὑπάρχειν. τυγχάνειν δντα. 2) se Förordna.

Konstitution, 1) kropps-, ε'ξις, φύσις, κα-τάστασις (του σώματος), ή.: stark k., σώμα εὐ-εκτικόν 1. εὐπαγές, τό. 2) stats., πολιτεία, η. κατάστασις, ή. σύνταγμα, τό. νόμοι, oh: liberal k., ἴση και ἐννομος πολιτεία, ή.: god k., wvo-μία, ή.: hafva en god k., εὐνομεῖσθαι.216

Konstitutionel, κατά τους νόμους, ix του συντάγματος, ἐννομος, 2.: k. författning, πολιτεία, ή.

Konstitutorial, Επιτροπή, ή 1. d.

Konstkabinett, χειμηλιάρχιον, τό (Sedn.). föreståndare f. ett k., κειμηλιάρχης, ο.

Konstkännare, Επιστήμων περί τίνος 1. τι.

Konstkännedom, Επιστήμη ή περί τι.

Konstla, τεχνιτεύειν. τεχνάσ&αι. κακοτεχνεῖν. — konstlad, προσποίητος, 2. Επιτηάευτός, 3. περι ττό ς, 3.

Konstlös, ἀτεχνος, 2. ἀνεπιτήάευτος, 2. ἀ-ποίητος, 2. à^^yoff, 2. ἀπλοϊίρ, 3. ἀφελής, 2.

Konstlöshet, ἀτεχνία, ή. ἀφέλεια, ή.

Konstmakare, yo^f, τ/rø, ὁ. θαυματοποιός, ὁ. μαγγανευτής, ὁ.

Konstmessig, ἐντεχνος, 2. τεχνιχός, 3. τηΰευτός, 3.

Konstmessig het, τέχνη, ή. εὐτεχνία, ή. ἐπιτήάευσις, ή.

Konstnär, τεχνίτης, ον, ο. τεχνιχός, ὁ. δημιουργός, ὁ.

Konstnärlig, τεχνιχός, 3. ἐντεχνος, 2. yt-λότί^οi, 2. ἐπιτεχνητός, 3.: k:t arbete, Tf^W-τευμα, τό.: k. verksamhet, åtøyo*' τεχνίτου, τό.: k:t sinne, το' ἐντεχνον τής γνώμης, φιλοτεχνία, ή. φρόνημα τεχνίτου, τό.

Konstnärskap, τέχνη, ή. εὐτεχνία, ή. Επιστήμη ή περί τι.

Konstord, τεχνιχόν όνομα, τό.

Konstpoësi, τεχνιχώς πεποιημένα, τά.

Konstprodukt, τέχνημα, τό. ἀαιόαλμα, τό.

Konstrik, πολύτεχνος, 2. τεχνικός, 3. πολι>-τέχνης, ὁ (poët.).

Konstrikhet, πολυτεχνία, ή.

Konstruera, συναρμόττειν. οἴχοόομεῖν. χο-σμεῖν χαί συντάττειν. συντάττειν (äfv. grammatiskt). κατασκευάζειν (äfv. mathematiskt, liks. ἀναγράφειν). ὑυντι&έναι (ett bevis).

Konstruktion, σνμπηξις (τινός εις αχήμά τίνος), ή. οἴκο&όμησις, ή. σύνταξις, ή (grammatisk). χατασχενή, ή (mathematisk). σύνθ·εσις, ή (philosophisk).

Konstsinne, τό τεχνιχόν τής γνώμης, φιλοτεχνία, ή.: en person m. k., τεχνιχός (3) τήν ψνχήν.

Konstskicklig, -het, se Konstfärdig, -het.

Konstspråk, τεχνικά ονόματα, τά.

Konststycke, τέχνη, ή. τέχνημα, τεχνίτευ-μα, τό. &αύμα, τό.

Konstverk, τέχνης ἐργον, τό. τέχνημα, τό. ἀαιάαλμα, τό. φιλοτέχνημα, τό.

Konstvidrig, ὁ, ή, τό παρά τήν τέχνην.

Konstvän, -älskare, φιλότεχνος, φιλοτέ-χνης, φιλότεχνημων, ὁ, ἡ.

Konsultation, συμβουλή, ἡ.

Konsultera, βουλεύεσ$αι (rådpläga). συμβουλεύεσαι (rådfråga).

Konsumera, Konsumption, se Förbruka, -ning.

Kontagiös, ἀφjj ἀια&ιάὁ μένος, 3. λοιμικός, 3.

Kontakt, αφή, η. προσαφή, ἡ. μῖξ*ς, ἡ· πρόσμιξις, ἡ (fiendtlig).

Kontant, 1) se Enig. 2) om pengar, hoi-μος, 2 ο. 3. ἡτοιμασμένος, 3. παρών, οὐσα, όν.: k:a pengar (παρόν) ἀργύριον, τό. νόμισμα»

τό.: jag har ej k., οὐχ ἐστι μοι ἐν τώ παρόντι ἀργύριον.: betala k., χαταβάλλειν ἀργύριον.: taga ngt f. k. (figurl.), ἀβασανίστως παρά τίνος ἀέ-χεσ&αί τι.

Kontemplation, d-εώρησις, ἡ. θεωρία, ἡ.

Kontemplativ, θεωρητικός, 3.

Kontenans, se Fattning 2).

Kontext, 1) textord, ρήματα, τά. λέξεις, αι. τό κατά λέξιν. 2) skriftsammanhang, συνέπεια, ἡ. σύμφρασις, ἡ. ἀκολου&ία ἡ του λόγου.

Kontinent, ἥπειρος, ἡ.

Kont in g en t, 1) ss. skattebidrag, σύνταξις, ἡ. καθήκον 1. Επιβάλλον μέρος, τό.: erlägga sin k., τάς συντάξεις ὑποτελειν. 2) truppbidrag, σύνταξις, ἡ. σύνταγμα (τών ξυμμάχων), τό.: uppställa sin k., παρέχεσ&αι τήν κα&ήκουσαν 1. τα-κτήν βύναμιν.

Kontinuerlig, συνεχής, 2.

Konto, λόγος, ὁ. λογισμός, ὁ.: konto finto, παραλογισμός, ὁ.: göra upp k., λογισμούς συν-τελεϊν.

Kontor, λογιστήριον Εμπορικόν, τό. γραμ-ματοφυλάκιον, τό.

Kontraband, ἀπόρρητα, τά.

Kontrabandsansigte, πρόσωπον ἀυσειάέ-στατον 1. ἄμορφον 1. ἀλλόκοτον, τό.

Kontrahent, ὁ ποιησάμενος τήν συν&ήκην.

Kontrakt, adj., παραπληκτικός, 3. παραλε-λυμένος, 3.

Kontrakt, subst., συνθήκη, ἡ. συναλλαγή, ἡ. συμβόλαιον, τό. συναλλάγματα, τά. συγγραφή, ἡ (skriftligt k.).: uppsätta ett k. om ngt, συγγράφεσ&αι πρός τι 1. περί τίνος.: göra k., συν&ήκην 1. συγγραφήν ποιεϊσ&αι.: bunden af k., συγγεγραμμένος, 3.

Kontraktion, συναίρεσις, ἡ (gramm.).

Kontraktsbrott, παρασυγγραφή, ἡ.: göra k. m. afs. på ngn, παρασυγγράφειν τινά.

Kontraktsenlig, κατά τήν συγγραφ>ήν.

Kontrakts vidrig, παρά τάς συν&ήκας.

Kontramandera, ἀνακαλειν.

Kontramina, ἀντορυττόμένος υπόνομος, ὁ.

Kontraminera, ἀν&υπορύττειν.

Kontraorder, ἀντιπαραγγελία, ἡ.: ge k., ἀντιπαραγγέλλειν.

Kontrast, τὸ Εναντιον, ἀιαφορά, ἡ.

Kontrastera, mot ngt, Εναντίον 1. ἀνό-μοιον είναι τινι.

Kontribuera, σνμβάλλεσ&αι. ειοφέρειν. ἀπο-φέρειν. παρέχεσ&αι.

Kontribution, ἀργύριον τακτὸ ν, τό. σύνταξις, ἡ. χρημάτων Επίταξις, ἡ.: nödga ngn till k., Επιτάττειν τινὶ χρήματα τελεϊν. ἀ^γυρολογειν τινα.: erlägga sin k., τὰς συντάξεις ὑποτελειν.

Kontroll, αντιγραφή, ἡ. Επιστασία, ἡ. Εφο-ρεία, ἡ.

Kontrollera, ἀντιγράφειν. Εφορεύειν περὶ τίνος, φυλακήν ποιεϊσθαί περί τι.

Kontrollör, ἀντιγραφεύς (τής διοικήσεως),

ὁ.

Kontrovers, ἀμφισβήτημα, τό.

Konträr, Ενάντιος, 3.

Kontumaciedom, Ερημη (όικη), η.: döma ngn in contumaciam, Ερήμην καταάιαιτάν 1. κα-τα&ικάζειν 1. καταγιγνώαχειν τινός.: dömas in c., ἑρημον ἀίχην ὀφλισχάνεἴν. Ερήμην 1. Εξ ἑρημης ἀλίσχεσ&αι.Kontur — Kopp är rig.

217

Kontur, -teckning, περιγραφής ἡ. όια-γραφή, ἡ. υπογραφή, ἱ· ιχνογραφία, ἡ. Kontusion, Κλάσμα, τό. ἐκθλιμμα, τό. Konung, βασιλεύς, έως, ὁ. βασιλεύων, ον-γο£, ὁ·: vara k., ßaGbkëvwv.

Konungaborg, βασίλειον, τό, vanl. βασίλεια, τά. ἡ βασιλική (sc. οικία).

Konungabref, δόγμα βασιλέως, τό 1. d. Konungadotter, βασιλέως θυγατήρ, ἡ. Konungadöme, βασιλεία, ἡ. Konungaed, όρκος ὁ τον βασιλέως. Konungahus, οϊκια ἡ τον βασιλέως. Konungakrona, ἀιά&ημα τὸ βασιλικόν. Konungalängd, κατάλογος ὁ τών βασιλέων. Konungamagt, βασιλεία, ἡ. κράτος βασιλέως, τό.

Konungamord, φόνος ὁ τού βασιλέως. Konungamördare, ὁ τον βασιλέα φονεύων 1. φονεύσας. Konungarike, βασιλεία, ἡ. ἀρχή, ἡ. Konungason, παις 1. υιός ο τού βαΰιλέως. Konungaslägt, -stam, βασιλικόν γένος, τό. Konungastyrelse, βασιλεία, ἡ. μοναρχία, ἡ. Konungasäte, 1)eg., βασίλεια, τά. 2) stad, der konung bor, βασιλική πόλις, ἡ. πόλις, iv g ἐστι τὰ βασίλεια.

Konungathron, βασιλικός θρόνος, ὁ. Konungatitel, βασιλικόν όνομα, τό. τοϋ-νομα βασιλείας.

Konungaval, αἵρεσις βασιλέως, ἡ. Konungavälde, se Konungamagt, -styrelse.

Konungavärdighet, βασιλεία, ἡ. αξίωμα τὸ βασιλικόν.

Konungaätt, γένος βασιλικόν, τό. γενεὰ βασιλική , ἡ.

Konungsk, φιλοβασίλειος, 2. φιλοβασιλεύς, ὁ.: vara k., βασιλίζειν.

Konungslig, βασίλειος, 2 o. 3. βασιλικός, 3. ὁ, ἡ, τὸ τον βαοιλέως.

Konvenabel, ευπρεπής, 2. πρεπώάης, 2. Επιτήδειος, 3 o. 2.

Konvenans, τὸ πρέπον, τ ος. τὰ Εν ἐθει όντα. συνήθεια, ἡ.: mot k., παρά συνήθειαν.

Konvenera, πρέπειν, προαήκειν, χαίριον είναι τινι.

Konvent, σύλλογος, ο. σύνοάος, ἡ.: hålla k., σύλλογον ποιεϊσθαί.

Konvention, se Fördrag 1). Konventionell, κατὰ τὰς συνθήκας. σύνθετος, 2. ξητός, 3. εἴωθώς, νια, ός. συνήθης, 2.

Konversation, λόγοι ol iv τ$ συνουσία, κοινολογία, ἡ.

Konversera, ὑιαλέγεσθαι. Konvex, κυρτός, 3. Konvexitet, κυρτότης, ή. Konvoj, ungef. σιτοπομπεία, ή. Konvolut, περιβολή, ή. περικάλυμμα, τό. Konvulsion, σπάσμα, τό. σπασμός, ό.: få k., σπάσματα λαμβάνει με.

Konvulsivisk, se Krampaktig. Kooperation, Συνεργία, ή· Kooperera, συνεργεί*. Koordinera, σνντάττειν. Ιν ιαω τιθέναι. Kopia, se Afskrift, Afbild. Kopp, φιαλίςt ίάος, ή. φιάλιον, τό. παροψί-ΰιον, τό (Sedn.).

Koppa, subst., Εξάνθημα, τό (varblåsa). φλύκταινα, ή (hetblemma). σχάσμα, τό 1. ϋχαομός, ό (det koppade stället).

Koppa, v. tr., άμύττειν. Εγχαράττειν. κικνά-ζειν.

KoppaT, χαλκός, ό (ss. metall), χαλκίον, τό 1. χάλκευμα, τό (ss. kärl 1. husgeråd), χαλκός μέλας 1. κύπριος (vanlig k.).: hvit k., χ. λευκός.: korintherk. 1. bronz, χ. κεκραμένος.: af k., χαλκούς, ή, ουν. χαλκόχυτος, 2.: arbeta i k., χαλ-κουργεϊν. χαλκοτυπεϊν.: bryta upp k., χαλκωρυ-χειν.

Kopparaktig, -artad, χαλκοειάής, 2. χαΧ-κίτης, ου, ό. χαλκϊτις, κΡος, ή.

Kopparberg, χαλκϊτις φλέψ, ή 1. d. Kopparbergverk, μέταλλονχαλκού, τό. χαλ-κονργεϊον, τό. χαλκωρυχεϊον 1. χαλκωρύχιον, τό. Kopparbeslag, Επίβλημα χαλκού, τό. Kopparbeslagen, χαλκένάυτος, 2 (Sedn.). Kopparbleck, χαλκού πέταλον 1. έλασμα, τό. Kopparerg, ιός ό τού χαλκού. Kopparfärg, χαλκώ&ες χρώμα, τό. Kopparfärgad, χαλκόχρους, 2. χαλκώάης, 2. Koppargrufva, χαλκωρυχεϊον, τό. Kopparhalt, τό χαλκώ&ες. Kopparhaltig, χαλκίτης, ό. χαλκιτις, ιάος, ή. χαλκόκρατος, 2.

Kopparhammare, -hytta, χαλκοτυπεϊον, τό. χαλκουργειον, τό.

Kopparkittel, χαλκεϊον, τό. Kopparkäril, χαλκίον, τό. χάλκευμα, τό. χάλκωμα, τό. χαλκού ργ η μα, τό.

Kopparmalm, χαλκίτης λίθος, 6. Kopparmynt, νόμισμα χαλκοΰν, τό. χαλ-κούς, ι.

Kopparockra, κύανος, ό. χρυσό κολλά, ή. Kopparpanna, τήγανον χαλχούν, τό. Kopparpenning, κέρμα χαλκού, τό. Kopparplåt, χαλκού πλάξ, κός, ή. χαλκού πέταλον 1. έλασμα, τό.: af k., χαλκοπέταλος, 2. Kopparrök, χαλκάνθη, ή. χάλκανθον, τό. Kopparslagare, χαλκουργός, ό. χαλκό τύπος, ό. χαλκενς, έως, ό (äfv. smed i allmht).

Kopp ar si ag are verk st ad, χαλκουργειον, τό. χαλκοτυπεϊον, τό.

Kopparslageri, χαλκοτυπική, ή. χαλκονρ-γική, ή.

Kopparstick, χαλκώ Εγγεγλυμμένη γραφή, ή 1. d. (fanns ej hos de gamle).

Kopparstickare, χαλκογράφος, ο (Nygr.). -konst, χαλκογραφία, ή (Nygr.)

Koppel, σύνάεύμος, ο (ss. band), ζεύγος, το (sammanbundna djur: m. gen., t. ex. κυνών). Koppelrem, ϊμάς, άντος, ό. Koppglas, -horn, σιχύα, σικυώνη, σικυω-νία, ή. χύαθος, ο. Koppjern, σχαστήριον, τό. Koppla, 1) djur, ting, συνάεϊν. συνάπτειν. ζευγνύναι. 2) mskr, προαγωγεύειν. μαστροπενειν.

Kopplare, -lerska, προαγωγός, μαστροπός, ό, ή. Koppleri, προαγωγεία, μαστροπεία, η. K o p p η i η g, άμυξις, ή. Εγχάραξις, η. σχάσις, η. Koppor, Εξανθήματα, τά.: inympa k., Εγ-κεντρίζειν τάς φλύκταινας. Koppärr, ούλη ή άπ* Εξανθήματος. Koppärrig, φλνκταίναις Εξηνθηκώς, νια, ός.

28218 Kop|ulation -

Kopulation, αύζευξις, tf. σύνδεσις, ή-

Kopulativ, σημπλεκτικός, 3.

Kopulera, συζευγνύναι. συνδεϊν.

Kora, αιρεϊϋ&αι.

Korall, χοράλλιον, τό.

K o r d o η g, 1) snöre, μήριν&ος, tf. 2) af krigsfolk, ένοπλος 1. τών οπλοφόρων κύκλος, ό.: draga en k. af soldater omkr. ett ställe, στρατιωτών χύκλον 1. στρατιώτης περιστήσαι περί χωρίον τι.

Korf, αλλάς, άντος, ὀ. φύσκη, tf. χόρδευμα, τό. χορδή, tf.: göra k., χ ορ δεν ειν.

Korffabrikant, ἀλλαντοποιός, ὀ.

Korfhandlare, ἀλλαντοπώλης, ου, ὀ.

Korg, κόφινος, ὀ. ἀρριχος, ὀ, ἡ (i allmht). φορμός, ὀ (flätad handk.). γύργα&ος, ὀ (flätk., brödk.). τάλαρος, ὀ (ostk., ullk.). σπυρίς, ίδος, tf (fiskk.). λίκνον, τό (lik en vanna att bära årets förstlingsoffer uti), χάνουν, τό (brödk., offerk.). κάλα&ος, ο (handk.). καλα&ίσκος, ο (handarbets-k.).: ge ngn k:n, ἀπω&εϊσ&αΐ τινα μνηστευόμενον.

Korgbärerska, χανηφόρος, tf.

Korgformig, καλαβ-οειδής, 2.

Korgmakare, καλα&οποιός, ὀ. κοφινοποιός, ὀ.

Korgvagn, χάνα&ρον, τό.

Koriander, χορίαννον, τό.

Kork, φελλός, ὀ.: af k., φέλλινος, 3.

Korka, βύειν. Επιφράττειν. πωμάζειν.

Korkande, Επίφραξις, tf.

Korkartad, φελλώδης, 2.

Korkek, φελλὸ δρυς, t/ος, tf. φελλός, ὀ.

Korksula, χάττυ^α φέλλινον, τό.

Korn, χόνδρος, ο. (t. er. αλός), ψήγμα, τό (t. ex. χρυσού, liten partikel), κρι&ή, ἡ (ss. sädesslag, bjugg), χάχρυς, υος, ἡ (rostadt k.), Ερι-χίς, ίδος, ἡ (grofmalet k., mest i pl.). χρι&ή 1. ποσ&ία 1. χάλαζα, ἡ (bjuggkorn på ögonlocket). κόμμα, τό (mynthalt).: få k. på ngt, σποπεϊν τι. στοχάζεσ&αι τίνος.: en man af gammalt skrot o. k., ἀνήρ ἀρχαίως φρονών.

Kornblixt, αστραπή, ἡ.

Kornbod, σιτοβολών, ώνος, ὀ.

Kornbröd, χονδρίτης ἀρτος, ὀ.| κρίθινος ἀρτος, ο. Ερικίτης ἀρτος'Ι ὀ (af grofmalet korn).

Korndryck, πτισάνη, ἡ.

Korngryn, -gröt, πτισάνη, ἡ.

Korngröpe, Ερικίς, ίδος 1. -άς, άδος, ἡ (mest i pl.), ἀλφιτον, τό.

Kornig, χονδρώδης, 2.

Kornkli, κρί&ινον πίτυρον, τό.

Kornknarr, ὀρτυγομήτρα, ἡ.

Kornmalts dricka, κρίθινος οίνος, ὀ.

Kornmjöl, ἀλφιτα, τά.

Kornvatten, se Korndryck.

Korp, χόραξ, αχος, ὀ.: k:n skriar, κράζει ο χ.: af k., κοράκινος, 3.

Korpartad, κορακωειδής 1. -ώδης, 2. χορα-χίας, ου, ὀ.

Korpläte, χρωγμός, ὀ.

Korporal, δεκάδαρχος, <\ (δεχανεύς, ὁ, Nygr.).

Korporalskap, δεχανία, ἡ.

Korporation, σύστημα, τό. φρατρία, ἡ. γένος, τό.

Korppenna, κοράκινον πτερόν, τό.

Korpsvart, χοραξός, 3. χοράχινος, 3

Korpulens, ευσαρχία, η. πολυσαρχία, ἡ. εὐ-σωματία, ἡ.

Korsvis.

Korpulent, εὔσαρχος, 2. πολύσαρχος, 2.: vara k., εὐσωματεῖν.: göra k., εὐσαρκοὐν.

Korrekt, ἀκριβής, 2. ὀρ&ός, 3.

Korrekthet, ἀκρίβεια, ἡ.

Korrektion, διόρ&ωσις, ἡ. Επανόρ9ωσις, ἡ. διδαχή χαί νου&έτησις, ἡ.

Korrektiv, τὀ διορβ·ωτικόν. τὀ Επανορ&ω-τιχόν.

Korrektor, διορθωτής, Επ ανορθωτής, οὐ, ὁ.

Korrektur, διόρ&ωσις, tf,

Korrekturark, ἀντίτνπον, τὀ 1. d.

Korrelativ, ἀνταποδοτιχὁ ς, 3.

Korrespondens, Επιμιξία (i allmht) tf δι' Επιστολὼν (gm bref).

Korrespondent, Επιστολογράφος, ὁ 1. gm omskr.

Korrespondera, δι* Επιστολὼν Επιμίγνυ-ύ&αι (πρός τινα).

Korridor, παστάς, άδος, tf. μεσαύλιον, τό.

Korrigera, διορ&οὐν. Επανορ&οὐν.

Korrumpera, διαφ&είρειν.

Korruption, διαφθορά, tf. δωροδοχία, tf.

Kors, interj., ὠ Ζεὐ χαί &εοί.

Kors, subst., 1) ss. figur, χι, τό (liggande k. χ). χϊ ὀρ&όγωνον, τὀ (stående k. +).: teckna m. k., ställa i k., χιάζειν. χιαστι διατι&έναι.: sitta m. armarna i k., χα&ήσ&αι ουδέν ποιοὐν-τα.: i k., χατά χιασμόν. χιαστί. Εναλλάξ. 2) ss. straffverktyg, σταυρός, ὁ. σχόλοψ, οπος, ὁ (eg. spetspåle).: k:ets död, ἀνασταύρωσις, tf.: dö k:s död, ἀναστανρω&έντα ἀπο&ανεῖν. 3) nedersta delen af ryggen mellan höfterna, οσφύς, ύος, tf. 4) sorg o. bedröfvelse , ταλαιπωρία, ἡ. δεινά, τά.: bära sitt k. m. tålamod, πρός τους πόνους χαρ-τερεἰν.

Korsa, 1) sätta kors, χιάζειν. χίασμα γρά-φειν. 2) skära, gå tvärsöfver, -ψαλίζειν (πρός τι), διασχίζε ιν. διά μέσου τέμνειν.: vägarna korsas, διασχίζονται al οδοί.: k. sig, χιάζεσ&αι. διασχί-ζεσ$αι.: spåren k:s, Επαλλάττονται τά ἴχνια. 3) oeg., mota, oskadliggöra, Εμποδών γίγνεσθαι τινι. διαχρούειν.

Korsar, χαταποντιστής, οὐ, ὁ. πειρατής, οὐ, ὁ.

Korsben, χοχώνη, tf (ofta i pl.).

Korsbärare, ο toV σταυρόν φέρων 1. χομίζων.

Korsdrag a re, ταλαίπωρος 1. ἄθλιος ἀνθρωπος, ὁ.

Korsett, περισ&ή nov, τό.

Korsfana, σημαία τ ού σταυρού, tf 1. d.

Korsfarare, ό τον ιερόν ατόλον συστρατευόμενος 1. d.

Korsformig, χιαστός, 3. Ινηλλαγμένος, 3. Επηλλαγμένος, 3,

Korsfästa, (ἀνα)σταυρούν. σταυρώ προσηλούν. ἀνασχολοπίζειν.

Korsfästelse, ἀνασταύρωσις, tf. ἀνασχολο-πισμός, ό.

Korsning, χιασμός, ό. Επάλλαξις, tf (ss. handling). Επαλλαγή, tf (ss. tillstånd).

Kors skänk, slå k. m. ngn, πτερνίζειν τινά.

Korssnitt, χιασμός, o.: göra ett k., χιάζειν.

Korstecken, Επάλλαξις τών χειρών, η.: göra k., Επαλλάττειν τώ χήρε- Εναλλάξ τ$ χειρι γράφειν.

Korståg, ιερός στόλος, ό.

Korsvis, Εναλλάξ.: lägga, sätta k., χιάζειν. Εναλλάτ mv.Korsväg·

Korsväg, σχιστή οδός, ή. σύνδοομος, ό. τρί-οδος, ή.

Kort, subst., σχέδη ή παικτική (spelk.). σύμ-βολον, τό (inträdesk., visitk.).

Kort, adj., 1) i lokal bet., βραχύς, εια, v (om mått), ολίγος, 3. σννεσταλμένος, 3. σύντομος, 2 (om väg).: den kortaste väg, ή συντομω-τάτη (οδός).: k. ved, Επίτομα, τά.: k. röck, βραχύς χιτών, ό.; k:a varor, ρωπικά, τά. ρώπος, ό.: m. k. skugga, βραχύσχιος, 2.: m. k. stam, βραχυστελέχης, 2.: m. k. rot, βραχύρριζος, 2.: m. k:ta fingrar, βραχυδάχτυλος, 2.: m. k. öra, βρα-χύωτος, 2.: m. k. hufvud, βραχυκέφαλος, 2.: m. k. rygg, βραχύνωτος, 2.: k. skuren, βραχύτομος,

2.: m. korta mellanrum, δι* ολίγου (t. ex. ol πύρ-γοι ήσαν). 2) i temporal bet., βραχύς, 3. ολίγος,

3. όλιγοχρόνιος, 2. ό, ή, τό δι* ολίγου (kortvarig).: k. tid, ολίγος, βραχύς, μικρός χρόνος, ό.: efter k. tid, Εξ ολίγου,: för k. tid, εις μικρόν 1. ολίγον χρόνον. πρός βραχύ. Επ* ολίγον (χρόνον),: I k. tid sedan, νεωστι. ἀρτι. ἀρτίως.: under k. tid, ολίγον χρόνον. βραχύ.: inom k., Εν μικρώ. Εν βραχει. Εν όλίγω (χρόνω). ουκ εις μακράν.: kort derpå, μετ* ολίγον, μετ* ού πολύν χρόνον. ου πολύ ύστερον.: k. förut, ολίγον εμπροσθεν. όλίγω πρότερον.: m. k. andedrägt, βραχύπνους, 2. 3) oeg., a) i prosodiskt häns., βραχύς, 3. συνεσταλμένος, 3.: ha en k. vokal, stafvelse, συστέλ-λειν, βραχύνειν.: m. k. slutstafvelse, en versfot f. k., βραχυκατάληκτος, 2.: m. k. pænultima, βραχυπαράληκτος, 2. b) i att uttrycka sig, βρα-χυλόγος, 2.: tala k., βραχυλογεΐν.: fatta sig k., συντέμνειν. διά βραχέων λέγειν.: f. att fatta mig k., (ως) συνελόντι ειπείν, συνελόντι. ώς συντόμως ειπείν, ώς επος εϊπεϊν. ώς δή συντέμνω.: helt k., Εν βραχυτάτοις.: k. o. godt, όλως δέ. τό δ' όλον. τό δε πάν. c) komma till korta, Ελατ-τούσθαι. μειονεκτειν. μείον εχειν. ή τ τω ειναι 1. γίγνεσθαι. ήττάσθαι (t. ex. πολέμω, μάχρο. s.v.).: hålla ngn k., συνείργειν, κολάζειν τινά.: hålla hästen på k:ta tyglar, Επιλαμβάνειν τον ϊππον. κατατείνειν τούς χαλινούς.: k. om hufvudet, θερμός τήν όργήν.

Kortarm ad, βραχείας τάς χείρας εχων, ουσα, ον. γαλιαγκών, ώνος, ό, ή (gm tidig led-vridning, säl. gm lyte, hafvande ena armen kort).

Kortbent, βραχνσκελής, 2. βραχύκωλος, 2. ἀνάκωλος, 2.

Korteligen, βραχύ, διά βραχέων.: = m. ett ord, (ώς) συνελόντι ειπείν. Se under Kort 3) b).

K o r t h a 1 s a d, βραχυτράχηλος, 2.

Korthet, βραχύτης, ή. τό βραχύ, συντομία, ή. βραχυλογία, ή (k. i tal o. uttryck).: i k., Εν συντόμοις. συντόμως.: i största möjliga k. meddela, ώi olov τε διά βραχυτάτων εϊπεϊν.

Kortsynt, 1) eg., μύωψ, ωπος, ό, ή. αμβλύς (3) 1. ἀσθενής (2) τήν όψιν.: vara k., μυω-πιάζειν. 2) oeg., ού προορών, ώσα, ών. αμβλύς (3) τήν φύσιν 1. τήν γνώμηνν. βραχυγνώμων, 2. όλιγόφρων, 2. ἀξύνετος, 2.

Kortstafvig, βραχυσύλλαβος, 2.

Kort stam mig, βραχυστελέχης, 2.

Kortsynthet, 1) eg., μυωπία, ή. ἀμβλυω-πία, ή. 2) oeg., ἀμβλύτης, ή· τό ἀμβλύ τής γνώμης. ἀξυνεσία, ή.

Kortvext, adj., μικροφυής, 2. μικρός (3) τό σώμα.

-Kraf la. 919

Kortörad, βραχύωτος, 2.

Korv ett, χέλης, ητος, δ 1. d.

Korybanter, Κορνβαντες, ων, ol.

Koryphe, 1) choranförare, κορυφαίος, ο. 2) hufvudman, ήγεμών, όνος, δ. ὁ κράτιστος.

Kos, adv., sin kos, φρούδος, 3. Εκποδών.: gå sin k^, Εκποδών ἀπ ιέναι, γίγνεσθαι.: vara sin k., φρούδον είναι, οἴχεσθαι.: gå din k., ερρί. ἄπαγε σεαυτόν.

Kosa, οδός, ή. φορά, ή.: ändra k., ἀντιστρέ· φεσθαι. μεταστρέφεσθαι.

Kosmetisk, κοσμητικός, 3.

Kosmisk, κοσμικός, 3.

Kosmographi, κοσμογραφία, ή.

Kosmologi, κοσμολογία, ή.

Kosmopolit, κοσμοπολίτης, ὁ. -ῖτις, ιδος, ή. κόσμου πολίτης, ὁ.

Kost, se Mat.

Kosta, χαθίστασθαι 1. είναι (m. gen., t. ex. πολλού, πόσου, fi.), πωλεϊσθαι (säljas), ώνιον είναι (vara fal.), ἀξιον είναι (πολλού, etc.).: det kostade mig mycket, Εωνούμην, Επριάμην πολλών χρημάτων 1. πολλά εϊς αυτό ἀνήλωκα 1. πολλά εϊς 1. πρός 1. ἀμφϊ αυτό Εδαπάνησα.: hd k:r det? πώς ώνιον; πόσου κατέστη; det k:y mycken möda, πολλής δεῖ Επιμελείας, πολλού πόνου Εστίν, διά πολλών πραγμάτων γίγνεται.: det k:r mig mycket besvär att gagna andra, ἀλλους ώφελών πολλά πράγματα εχω.: kriget kostade mycket folk, ο πόλεμος πολλούς ἀνεῖλεν ανθρώπους.

Kostgängare, σύνδειπνος 6 Επὶ τακτοῖς χρή-μασιν.: hafva k., τροφή ν 1. σῖτον παρέχειν τινί Επὶ ταχτοῖς χρήμασιν.

Kosthåll, δίαιτα, ή. τροφή, ή. σίτησις, ή.ι vara i k. hos ngn, τροφήν εχειν παρά τινι.: hafva fritt k. hos ngn, προίκα λαμβάνειν τήν τρο~ φήν παρά τίνος.: hafva ngn i k., τροφήν, σῖτον παρέχειν τινί.

Kostlig, 1) läcker, πολύολβος, 2 (poët.). η-διστός, 3. αβρός, 3. απαλός, 3 (om vin). 2) präktig, πολυτελής, 2. μεγαλεῖος, 3. μεγαλοπρεπής, 2. 3) komisk, ἀστεῖος, 3. γελοιος, 3.

Kostnad, δαπάνη, ή. δαπάνη μα, τό. ἀνά-λωμα, τό. τέλη, ών, τά.: k. f. en chor, χορηγία, ή 1. χορήγημα, τό.: ersätta k:n, χρήματα τά ἀναλωθέντα ἀποδιδόναι.

Kostnadsersättning, χρημάτων των ἀνα-λωθέντων ἀπόδοσις, ή.

Kostnadsfri, ἀδάπανος, 2.

Kostnadsförslag, λογισμός 6 τών ἀναλω-μάτων.

Kostpenningar, τροφεια, τά.

Kostsam, δαπανηρός, 3. πολυδάπανος, 2. πολυτελής, 2. ἀδηφάγος, 2.: vara k., δαπάνης (π ροσ)δεῖσθαι.

Kostym, σχήμα, τό.

Kostymera, σχήματος κόσμω χοσμειν (τινά).: k. sig, σχήματος κόσμον ἀμφιέννυσθαι.

Kota, ἀστράγαλος, ὁ.

K o thurn, κόθορνος, ὁ.

Kotte, στρόβιλος, ὁ. χάχρυς, νος, ἡ.

Kotteri, ἔρανος, oc(seLex.). εταιρεία, ἡ (meit politisk).

Koxa, se Gapa.

Krabba, χαρίς, ϊδος, 1. ίδος, ἡ.

Kraf, se Fordran, Anspråk.

Kr af la, ἀναρριχάσθαι.220 Krafs -

Krafs, 1) eg. φορυτός, δ. σνρφίτός,δ. 2) oeg. μηδενός ἄξιον τι. μικρόν τι. όλίγον τι.

Krafsa, σκαριφάσ&αι. ξύειν. χνήν.: k. sig i hufvdt, κνήσασ&αι δακτύλω την κεφαλήν. Krafsande, σκαριφισμός, δ. χνήσις, ἡ. Kraft, ρώμη, ἡ (kroppsk., styrka). Ισχύς, ύος, ἡ (physisk, väldighet), κράτος, τό (öfverväldigande k., mera sällan i prosa), αλκή, ἡ (afvärjande k.), δύναμις, η (k. i allmh. såväl po-tentiel som utvecklad, vare sig physisk 1. andlig).: m. all k., παντί σθ-ένει. κατά κράτος, ο-<Sov τις δύναται μάλιστα, μετά πάσης σπουδής. Εκτεταμένως.: efter sina k:r, εις 1. κατά δύνα-μνν 1. τό δυνατόν, οσον δυνατόν, ix τών δυνατών. ίφ1 οσον δύναται τις.: öfver sina k:r, παρά 1. υπέρ δύναμιν.: vara i sin krafts ålder, ά-κμάζειν τήν ήλικίαν. ισχύ ειν τώ σώματι.: ha k. till ngt, δυνατόν ειναι 1. ισχύ ειν m. inf.: uppbjuda alla sina k:r, Ini πάν Ελ&εϊν. παντί τρό-πφ διατείνεσ$αι.: ha sina fulla k:r i behåll, l-σχύειν αύτον εαυτού.: öfverskatta sina k:r, δια· ψεύσ&αι τής άαυτού δυνάμεως.: bruka sina k:r, χρήσΰαι τ?} δυνάμει.: af egna k:r förmå ngt, αυτάρκη είναι πρός τι.: kämpa m. förenade k:r, συντεταγμένους μάχεσ&αι. δμού ποιησαμένους τήν δύναμιν μάχεσδαι.: hemta k:r, αναλαμβάνει ν εαυτόν, άναρρώννυσ&αι. Επιρρώννιισ&αι.: hemta k:r efter sjukdom, ίσχύειν Εκ νόσου.: förlora k:na, άσ&ενή γίγνεσθαι, παρακμάζειν. Ελαττον σ$αι τήν δύναμιν. άπολείπει τινά ή δύναμις.: mista sin gällande k., άκυρούσ&αι.: ge laga k., χνριον ποιεϊν τι. ϊσχύσαι ποιεϊν Ι. κατασκευάζειν.: förläna k., ϊσχύν, δύναμιν, ρώμην παρέχειν.: i k. af, ix (Εξ) 1. άπό m. gen. κατά m. acc.; i k. af mitt embete, ix τών προσηκόντων.

Kraftansträngning, συντονία, ή.: m. k., συντεταμένως.

Kraftfull, se Kraftig.

Kraftfullhet, Ισχύς, ύος, ή. άκμή τής ηλικίας, ή.

Kraftig, l)s. har kraft, ξωμαλέος, 3. ίρ-ρωμένος, 3. δυνατός, 3. Ισχυρός, 3. εύτονος, 2.

2) s. ger krafter, verksam, ίνεργός 1. Ενεργής, 2. ισχυρός, 3. Ικανός, 3. δεινός, 3. άγα&ός, 3.

3) eftertrycklig, δεινός, 3. βαρύς, 3. Ισχυρός, 3.

Kraftlös, 1) utan kraft, άσ&ενής, 2. άρρωστος, 2. άβληχρός, 3. αδύνατος, 2. αδρανής, 2. άτονος, 2. μαλακός, 3 (veklig).: vara k., άδυ-νάτως εχειν. άρρωστεϊν. άρρώστως εχειν. άδρα-νειν. 2) utan verkan, χαλαρός, 3. άτονος, 2. άμαυρός, 3. 3) ogiltig, άκυρος, 2.: göra en lag k., άκυρούν νόμον. ad-ετεϊν νόμον.

Kraftlöshet, ασθένεια, ή. αρρώστια, ή. αδυναμία, ή. άδυνασία, ή. αδράνεια, ή. ατονία, ή. τό χαλαρό ν.

Kraftord, βαρύ ρήμα, τό.

Kraft soppa, ρωστικός ζωμός, δ.

Kraftvunnen, κύριος, 3,

Kraftyttring, &έργεια, ή (ss. handling). Ενέργημα, τό (ss. produkt), έργον, τό.

Krage, 1) i allmht, κράσπεδον, τό 1. παρυφή* ή 1. d. 2) halsk., περιτραχήλιος ταινία 1. παρυφή, ή 1. d.: fatta ngn i k., συλλαβεϊν τινα. 3) prestk., ιερόν περιτραχήλιον, τό (Ekkl.).

Kragsten, ἀγκών, ώνος, δ. πρόμοχ&ος, δ.

Krake, φαύλος ϊπποζ, ἀνβ-ρωπίσχος, ὁ.

K rak el, αψιμαχία, ἡ.

Kr al I a, φλανρως εχειν (m. ngt, τί, t. ex. τὴν τέχνην).

Kr aili g, φλαύρος, 3. δλιγοδρανής, 2. Kram, adj. (om snö), τηκτδς, 3. Kram, subst., varor, ξωπικά, τά. ξώποi, δ. Krama, πιέζειν. &λίβειν.: k. ngns hand, δε-ξιούσ&αi τινα.: k. drufvor, τον βότρυν χόψαντα ἀπιπούν. Krambod, καπηλεϊον, τό. Kramgods, se Kram 2. Kramhandel, καπηλεια,ή. ἡκαπηλική(se.yrke). Kramhandlare, χάπηλος, δ. Kramning, πίεσις, ἡ. 9λϊψις, ἡ. Kramp, σπασμός, ὁ. σπάσμα, τό. τέτανος, ο.:Jk k., σπασμός λαμβάνει τινά.: ha k., σπα-σμώ εχεσβ·αι.

Krampaktig, -artad, σπασμώδης,2. σπα-σματώδης, 2. σπαστικός, 3. Krampfisk, νάρκη, ἡ. Krampsjuka, τέτανος, ὁ. Kramp stillande, σπασμών παυστήριος, 2. Kramsfågel, τριχάς, άδος,ή. κίχλη, ἡ.: äta k., κιχλίζειν.

Kramvara, se Kram 2. Krän, γέρανος, ὁ. χαρχήσιον, τό. Kranbjelke, χαρχήσιον, τό. Kränk, νοσώδης, 2. ἀρρωστος, 2. Se f. öfr. Sjuk.

Krankhet, μαλακία, ἡ (N. T.). Krans, 1) eg., στέφανος, δ.: myrtenk., μύρτου 1. μύρτινος στέφανος.: fläta en k., στέφανον πλέκειν, (ἀν)είρειν.: bära k., στεφανηφορεὶν. πε-ρίκειταi τινι στέφανος. Εστεφανώσ&αι στέφανον. 2) bindel, στέμμα, τό (begagnades i fornt, vid åtsk. heliga förrättningar, infula). 3) på en mur, pelare, o. s. v., στεφάνη, ἡ. &ριγκός, δ. Kransa, se Bekransa. Kransflätare, -erska, στεφανηπλόκος, ο, ἡ. Kransflätning, στεφανηπλοκια, ἡ. Kransformig, στεφάνω Εοικώς, νια, ός 1. παραπλήσιος, 3.

Krans försälj are, στεφανοπώλης, ου, ὁ. Kransförsäljerska, στεφανόπωλις, ιδος, ἡ. Krän slik, στεφανώδης, 2. Adv., στεφανη-δόν.

Kranslist, γεϊσον, τό. στεφάνη, ἡ. Kransutdelning, στεφάνου διάδοσις, ἡ. Kräpp, ίρευ&έδανον 1. ϊρν&ρόδανον, τό.: färga m. k., ίρυ9ροδανούν.

Kras, slå i k., δια&ρανειν. διακλάν.: gå i k. gm pass.

Kras a, 1) tr., k. sönder, συν-, κατατρίβειν. 2) intr., παταγεϊν. ψοφεϊν. Krasse, χάρδαμον, τό. Kras sia, φλαύρως πράττοντα ποιεϊν τι. Kras slig, νοσακεξός, 3. ἀσ&ενής, 2.: vara k., νπονοσεϊν. μαλακιαν.

Krasslighet, μαλακία, ἡ. Krater, κρατήρ, ήρος, ὁ. Krats, 1) ss. verktyg, ξύστρα χοχλιώδης, ἡ 1. d., äfv. ξύστρα, ἡ. 2) ss. affall vid klädens kratsning, χνάφαλον 1. γνάφαλον, τό. Kratsa, κνίζειν. κνάπτειν. Kratsborste, ξύστρον, τό. Kratsning, κνάψις, ἡ.

Kratta, 1) usel häst, Ιππάριον, τό. γϊννος, ὁ. 2) se Harka.

Kratta, v., se Harka.

Kravall, ταραχή, ἡ. στάσις, ἡ.

Kraxa, κράζει*, κρώζειν.

Kraxande, κρωγμός, ὁ.

Kreatur, 1) skapad varelse, φύσις, ἡ. ζώον, τό. κτίσμα, τό. 2) boskap, θηριο*, τό. θρέμμα, τό. κτήνος, τό. βόσκημα, τό (större). 3) djurisk mska, θηριώδης ἀνθρωπος, ὁ. 4) oeg., verktyg, υπηρέτης, ον, ο. υπουργός, ὁ.: vara ngns k., υπηρετεί ν τινι.

Kredensa, προπίνειν. ορέγειν 1. προτείνει* τὴν κύλικα.

Kredensbord, τραπεζοφόρον, τό. κυλικειον, τό.

Kredit, 1) affärsförtroende, πίστις, ἡ. 2)betalningsanstånd, προθεομια, tf.

Kreditor, ὁ δανείζων 1. δανείσας. δανειστής, ον, ὁ.

Kranelera, ἐπάλξεσιν ὀχυρούν.

Krets, 1) i allmht, κύκλος, ὁ. γύρος, ὁ.: slå en k. om ngt, περικυκλούν τι. κύκλω περιίστα-σθαί τι.: ställa sig i k., κνκλούσθαι. κυκλοποιεῖ-σθαι. κύκλον ἀγειν.: beskrifva en k., κυκλογρα-φεῖν. 2) af ett land, νομός, ὁ. 3) sällskapsk., ομιλία, ἡ. συνεδρία, ἡ (sittande).: i k. af, ἐν m. dat. μετά m. gen.

Kretsa, κύκλω (περε)φέρεσθαι {περί τι), δι-νεῖσθαι. κυκλοφορεῖσθαι.: k. omkr. ngt, περιστρέ-φεσθαί τι.: örnen k:r i luften, μετέωρος δινεῖ-ται ὁ ἀετός.

Kretsformig, κυκλοειδής, 2. κύκλιος, 3. κυ-κλοτερής, 2.

Kretsgång, -lopp, κύκλος, ὁ.

Kretsrörelse, κύκλησις, ἡ. φορά ἡ κύκλω, κυκλοφορία, ἡ.

Krevera, διαρρήγνυσθαι.: k. af skratt, γέ-λωτι ἐκθνήσκειν.

Krig, πόλεμος, ὁ.: k. m. ngn, π. ὁ προς τινα.: landtk., sjök., ο κατά γήν, κατά θάλ ατταν π.: inbördes k., οικειος, ἐπιδήμιος 1. ἐμφύλιος π. π. ο οικείος και ένδον ών.: k. m. utländsk makt, ὀθνεῖος καί ἐξωθεν π. π. πρός τούς ἐξω.: slafk., δουλικός π.: hätskt, blodigt k., ἀσπονδος και ἀκήρνκτος π. δεινός π. βαρύς π.: skamligt k., ἀδοξος π.: öppet k., νόμιμος καί προφανής π.: rättvist k., δίκαιος καί οσιος π.: oförklaradt k., π. ἀκατάγγελτος 1. ἀνεπάγγελτος.: brinnande k., π. ακμάζων.: upptända, uppväcka, föranleda k., πόλεμο ν ἐκκαίειν, κινεί ν, ἐγείρειν, ποιεῖν.: ställa till k. emellan ngra, ξυνιστάναι 1. ξνγ-κρούειν τινάς εις πόλεμον.: reta ngn till k-, ἐκ-πολεμεῖν τινα. παροξύνειν ἐπί πόλεμον.: mot ngn, ἐκπολεμονν τινά τινι.: besluta k., πόλεμον γράφειν 1. χειροτονεῖν.: rusta sig till k., παρασκευ-άζεσθαι είς τον πόλεμον 1. ὡς πολεμήσοντα. παρασκευάζειν 1. συγκροτεῖν τά εις πόλεμον.: förklara k., προαγορεύειν 1. καταγγέλλειν πόλεμον.: hota ett land, ngn m. k., ἀπειλεῖν 1. δόκησιν παρέχειν ἐμβαλεῖν εις χώραν τινά, ἀπειλεῖν πόλεμον τινι.: k. brister ut, ὁ πόλεμος γίγνεται 1. καθίσταται 1. συνίσταται 1. καταλαμβάνει 1. συρ-ρήγνυται 1. (vanl.) συνέρρωγε 1. ἡκει.: bringa k. till utbrott, συρρηγνύναι τον πόλεμον.: föranleda k., πόλεμον παρέχειν.: börja k., πόλεμον ἐκφέ-ρειν, ἀρασθαι, ἀναιρεῖσθαι 1. ἐνίστασθαι πρός τινα. πολέμου 1. οπλών ἀπτεσθαι. καθίσταασθαι 1. καταστήναι εις πόλεμον.: hemsöka ngn m. k., bekriga ngn, πόλεμον Ιπιφέρειν τινί. πόλεμον π οι-

εῖοθαί τινι.: föra k., πολεμεῖν. πόλεμον πολεμεῖν (τινί 1. πρός τινα). πόλεμον ποιεῖσθαι.: hålla på m. k., vara invecklad i k., ξυνεστηκέναι εις πόλεμον 1. πολεμούντας.: fortfarande föra k., δια-πολεμεῖν.: k. är i full gång, ο πόλεμος ακμάζει. : resa till k., ἐξελαύνειν 1. εῖσελθεῖν εις πόλεμον.: förnya k., ἀναπολεμεῖν.: flytta k. till ett land, κομίζεσθαι 1. μεταφέρειν τον πόλεμον εις χώραν τινά.: sköta ett k., διοικεῖν τά περί τον πόλεμον.: draga ut på k., ἀναβάλ-λεσθαι, μηκύνειν τον πόλεμον*: göra slut på k., δια-, καταλύειν τον πόλεμον. καταλύεσθαι πόλεμον. παύεσθαι πολεμούντας. θέσθαι, ἀπα-γορεύειν τον πόλεμον (om de krigförande). (κατα)παύειν πολεμούντας (om bemedlande).: önska k., πολεμησείειν. πόλεμον ποθεῖν. πολέμου ἐπιθυμεῖν 1. δεῖσθαι.: få öfverhand i k., τω πολέμφ κρατήσαι.: i k., ἐν πολεμώ.: under pågående k., πολέμου καθισταμένου, πολέμου οντος.: hörande till k., πολεμικός, 3. ο, tf, τό πρός τον πόλεμον.: anstiftare af k., πολεμοποιός, δ.

Kriga, πολεμεῖν. se f. öfr. Föreg.

Krigande, τό πολεμεῖν.

Krigardrägt, στρατιωτική στολή, tf.

Krigare, πολεμιστής, ού, ὁ. στρατιώτης, ον, ὁ.: dugtig k., ἀνήρ δεινός τον πόλεμον.

Krigareyrke, ἐργον τό του πολέμου, πόλεμος, ὁ.: idka k., ἐργάζεσθαι πόλεμον.: lefva af k., ἀπο πολέμου ζήν.: lust för k., πολέμου Επιθυμία, tf. τό φιλοπόλεμον.

Krigförande, 1) adj., πολεμών, ούσα, ούν. μετέχων(-ονσα, -ον) του πολέμου. 2) subst., τό πολεμεῖν.

Krigisk, πολεμικός, 3. μάχιμος, 3.: det ser k:t ut, πόλεμος μέλλει εσεσθαι.: vara k:t sinnad, πολεμικώς ἐχειν.

Krigsakademi, παιδευτήριον τό τής πολεμι-κής 1. d.

Krigsanstalt, πολεμική, tf. παρασκευή tf εϊς τον πόλεμον. τα εις 1. πρός τον πόλεμον.

Krigsarbete, ἐργον τό τον πολέμον.

Krigsartiklar, στρατιωτικός νόμος, ο.

Krigsbedrift, ἐργον τό ἐν πολέμω. ἐργον πολεμικόν, τό. τό ἐν πολέμω πραχθέν.

Krigsbefäl, 1) ss. sak, se Befäl. 1). 2) ss. personer, ἀρχοντες, ol. ἡγούμενοι, ol. στρατη-γούντες, ol. στρατηγοί, ol.

Krigsbragd, se Krigsbedrift.

Krigsbruk, τ« ἐν πολέμω νομιζόμενα 1-νόμιμα.

Krigsbuss, ἀνήρ πολεμικός, ὁ.

Krigsbyggmästare, ὁ ἐπί τών μηχανών, μηχανοποιός, ὁ.

Krigsbyggnad, se Befästning 2) 3).

Krigsbyte, se Byte 2).

Krigsbörda, πόνος ὁ ἐκ πολέμων 1. -ου.

Krigsdans, ἐνόπλιος 1. πυρρίχιος δρχησις, tf. πυρρίχη, tf. πρύλις, tf.: dansa en k., πυρριχίζειν.: en s. dansar en sdn, πυρριχιστής, οὐ, ο.: hörande till k., πυρριχιστικός, 3.

Krigs departem ent, διοίκησις tf τ ού πολέμου. τά περί τον πόλεμον. ol ἐπί τών περί τον πόλεμον.

Krigsdomstol, se Krigsrätt.

Krigserfaren, πολέμου 1. πολέμων 1. τών πολεμικών ἐμπειρος (2) 1. ἐμπείρως ἐχων, ουσα, ον. πολεμικός, 3.222 Krigserfarenhet-

Krigserfarenhet, Εμπειρία ἡ τών πολεμικών.

Krigsfara, κίνδυνος ο Εν πολέμφ 1. Εκ του πολέμου, κίνδυνος μή εσται πόλεμος.

Krigsfartyg, τριήρης, ους, ἡ. μακρά ναύς, ἡ.

Krigsflotta, τριήρεις, ών, αι. μακραί νήες, at. τριηρών πλήθος, τό. ναυτικός στόλος, ὁ. ναυτικό ν, τό.

Krigsfolk, στρατιώται, ών, οϊ. στρατιά, ἡ. δύναμις, ἡ.

Krigsfot, ställa hären på k., ηαραϋκενά-ζεσθαι τήν στρατιάν ώς εϊς τον πόλεμον. flottan, Εξαρτύεσθαι τό ναυτικόν. τάς τριήρεις πληρούν (eg. bemanna).: stå på k. m. ngn, πολέμιον είναι τινι. διά πολέμου τινί Ιέναι.

Krigsfånge, αιχμάλωτος, ὁ, ἡ.: göra till k., αὐχμάλωτον λαμβάνειν, ελεϊν ζώον 1. ζώντα. ζω-γρεϊν. δορϊ ἐλεϊν. αὐχμαλωτίζειν (Sedn.).: blifva k., ἀλίσκεσθαι κατά τήν μάχην. ζώον ληφθήναι. ζωγρεία ἀλίσκεσθαι.

Krigs fångenska ρ, αιχμαλωσία, η.: vara i k., αὐχμάλωτον ζήν 1. είναι.

Krigsföretag, πολέμου ἐργον, τό. τό ἐν πολέμα* γιγνόμενον 1. γίγνεσθαι μέλλον 1. πραχθέν. στρατεία, ἡ.

Krigsförklaring, προαγόρευσις του πολέμου, ἡ. vanl. gm omsk. m. προειπειν, προαγο-ρευειν 1. προαγγέλλειν πόλεμον.: efter förutgången k., προειπών τον πόλεμον.: krig utan k., ἀκατάγγελτος 1. ανεπάγγελτος πόλεμος, ο.

Krigsförnödenheter, τά εις τον πόλεμον. τά πρός τήν τ ού πολέμου χρείαν. τά τ ού πολέμου.

Krigsförråd, τά εϊς τον πόλεμον Επιτήδεια 1. παρεσκευασμένα. παρασκευή, ἡ. πολεμικά σκεύη, τά.

Krigsförrättning, τό ìν πολέμφ πραχθέν. τά του πολέμου.

Krigsgud, θεός ὁ τών πολέμων ἐφορος.: krigsguden hos Gr.: "Αρης, εως 1. εος, ὁ.: krigsgudinnan , "Ενυώ, ἡ.

Krigsgärd, εισφορά, ἡ. τέλη τά 1. φόρος ὁ εΐς τον πόλεμον.

Krigshistoria, διήγησις 1. διέξοδος ή τών πολεμικών έργων 1. τών ίν πολέμω πραχθέντων 1. γεγενημένων.

Krigshisto riograph, ξυγγραφεύς τών ίν πολέμω γεγενημένων, ό.

Krigshjelp, 1) eg. βοήθεια, ή. ίπικουρία, ή.: lemna k. åt ngn, βοηθεϊν 1. ίπικουρεϊν τινι. 2) se Krigsgärd.

Krigshjelte, άνήρ δεινός πολεμεϊν.

Krigshändelse, τό ίν τω πολέμω γενόμενον 1. ξυμβάν. τά ίν τω πολέμω. τά του πολέμου.

Krigshär, se Här 2).

Krigshärold, κήρυξ ό κατά τον πόλεμον.

Krigskamrat, συστρατιώτης, ό. σύσκηνος, ό (tältkamr.).: vara k., συστρατεύεσθαι.

Krigskassa, χρήματα τά εΐς τον πόλεμον. (χρήματα) τά στρατιωτικά, τό στρατιωτικό ν.

Krigskommissarie, ungef.ταμίας τών στρατιωτικών, ό. σίταρχος 1. σιτάρχης ό κατά τον πόλεμον.

Krigskonst, πολεμική (τέχνη), ή. στρατηγι-κή, ή.

Krigskostnad, χρήματα τά εΐς τον πόλεμον άναλωθέντα. δαπάναι at εΐς τον πόλεμον (γεγενη-μέναι) άναλώματα τά εις τον πόλεμον.

-Krigstrumpet.

Krigslag, στρατιωτικός νόμος, ο.

^Krigslagfarenhet, ίμπειρία 1. Επιστήμη ή τών κατά τούς στρατιωτικούς νόμους (subj.). τά νομιζόμενα περί 1. κατά τον πόλεμον (obj.).

Krigslist, στρατήγημα, τό.

Krigslycka, 1) krigets skiften, πολέμου τύχη , ή. συντυχίαι at ίν ταϊς μάχαις 1. ίν πολέμω. τά ίν πολέμω ξυμβάντα. τά του πολέμου. 2) lycka i krig, εύπραγία ή ίν ταϊς μάχαις.

Krigs låga, πόλεμος, δ (mera poët. εκκαυμα πολέμου).: tända k., πόλεμον ίκκαίειν.

Krigsmakt, δυναμις, ή. se f. öfr. Här 2).

Krigsman, στρατιώτης, ου, ό.

Krigsmaskin, μηχανή πολεμική, ή. μηχάνημα, τό. όργανον, τό.

Krigsmateriel, όπλα καί σκεύη, τά.

Krigsminister, ό ίπί τών πολεμικών.

Krigsmusik, Ενόπλιος αύλωδία, ή.

Krigsnyheter, λόγοι οΐ περί τών ίν πολέμφ πραχθέντων.

Krigsolycka, -nöd, ταλαιπωρία ή άπό του πολέμου 1. κατά τον πόλεμον. τό του πολέμου 1. Εν τω πολέμω κακόν 1. δεινόν.

Krigsomkostnad, se Krigskostnad.

Krigsoperation, se Krigsföretag.

Krigsoroligheter, πόλεμοι καί άγώνες. τα-ραχαί at Εκ του πολέμου, μάχαι καί ταραχαί.

Krigsplan, προαίρεσις 1. Επιβολή ή περί του πολέμου, οδός ή του πολέμου.

Krigsredskap, πολεμιστήριον, τό. όπλα καί σκεύη, τά. παρασκευή, ή.

Krigsrop, se Härrop.: höja k., άλαλάζειν.

Krigsrustning, πολεμική παρασκευή, ή. παρασκευή ή εΐς 1. Επί τον πόλεμον.: göra k:gar, παρασκευάζεσθαι

πόλεμον 1. ώς Επί πόλεμον.

Krigsrykte, λόγοι περί πολέμου μέλλοντος εσεσθαι.

Krigsråd, βουλή ή τών στρατηγών 1. ηγεμόνων. σύλλογος τών στρατηγών, ο.

Krigsrätt, στρατηγοί οι εις κρίσιν συνελθόν-τες 1. συγκληθέντε ς.: sätta ned k., στρατηγούς συγκαλείν εΐς κρίσιν.

Krigsrörelse, έφοδος, ή. διέξοδος, ή.

Krigsskepp, μακρά ναύς, ή. τριήρης, ους, ή.

Krigsskola, παιδευτήριον πολεμικόν, τό. παιδεία πολεμική, ή.

Krigsskuld, όφλήματα τά διά τον πόλεμον.

Krigsstrapaser, στρατιωτικοί πόνοι, οί.

Krigsstyrka, se Krigsmagt.

Krigssång, παιάν, άνος, ό.: stämma upp en k., παιανίζειν.

Krigstheater, όπου 1.χώρα iv jj δ πόλεμος Εστiν.: förlägga k. till vårt land, εΐς χώραν τήν ήμετέραν τον πόλεμον μεταφέρειν 1. μετατιθέναι.

Krigstid, χρόνος ό του πολέμου.: i k., κατά τον πόλεμον. πολέμου όντος.

Krigstjenst, στρατεία, ή (officiel k.), εργα τά Εν τω πολέμφ ο. τά πολεμικά (faktisk k.).: duglig till k., στρατεύσιμος, 2.: göra k., στρατεύειν 1. στρατεύεσθαι. άσκεϊν τά πολεμικά.: göra k. ss. värfvad, μισθοφορεϊν.: taga k., επεσθαι πρός τον πόλεμον.: ej i k., άστράτεντος, 2.: ur k., Εστρατευμένος, 3.

Krigstjensttid, -år, στρατεύσιμα ετη, τά.

Krigstrumpet, σάλπιγξ, γγος, ή.: stöta i k., σαλπίζειν (eg.), προφημίζειν ώς πολέμου i-σ ο μέν ου (oeg.).Krigstukt

Krigstukt, πειθαρχία ή τών στρατιωτών.: god k., ευταξία, ή.: hålla god k., εύτακτους εχειν τους στρατιώτας (om anföraren), εύτακτείν, εύ-τ αξία χρήσθαι (om manskapet).

Krigståg, se Fälttåg.

Krigsvan, πολέμου εμπειρος (2) 1. έμπείρως εχων, ουσα, ον.

Krigsvana, έμπειρία ή του πολέμου.

Krigsvetenskap, έπιστήμη ή τών πολεμικών. πολεμική έπιστήμη, ή.

Krigsväsende, τα π^όςΐ.περί τον πόλεμον.

Krigsår, στρατεύσιμα ετη, τά (krigstjenstår). annars: «τος, έν ω πολεμούσιν 1. έπολέμησαν. έτος τό του πολέμου.

Krigsära, δόξα ή άπό του πολέμου.: stråla af k., έν 1. έπί τώ πολέμω εύδοκιμείν.

Krigsärender, τά πρός 1. περί τον πόλεμον.

Krigsöfning, άσκησις ή τών πολεμικών.: vara stadd i k., άσκεϊν τά πολεμικά.

Krigälskande, φιλοπόλεμος, 2.

Krikon, βράβυλον, τό (?).

Kriminaldomare, δικαστής, ού, ό. Se f. öfr. Brottmålsdomare.

Kriminallag, φονικοί νόμοι, οι. νόμος ό περί τά φονικά, νόμος ό περί τά άδικήματα.

Kriminallagstiftning, νομοθεσία ή περί τά αδικήματα 1. τών άδικούντων.

Kriminalmål, se Brottmål.

K rim i η el, φονικός, 3. ό, ή, τό περί τά αδικήματα.

Krimskrams, καλλώπισμα, τό. καλλωπισμός, δ. ρωπικόν, τό.

Kring, se Omkring.

Kringbjuda, διαδιδόναι. περιφέρειν. ἑκάστω παρέχειν.

Kringblåsa, περιπνεἰν.

Kringbo, περιοικεἰν (t. ex. τον Πόντον). — kringboende, περἰοικος, 2.

Kringbrusa, περιβομβεἰν. περιψοφεἰν.

Kringbränna, περιφλέγειν. περικαἰειν.

Kringbygga, περιοικοδομεἰν.

Kringbädda, περιστορεννύναι.

Kringbära, περιφέρειν. περιάγεσθαι.

Kringböja, περικάμπτειν. ἀνα-, ἐπι -, ἐγκάμ-πτειν (de två första äfv. i intr. bet.).

Kringdansa, περιχορεύειν.

Kringdela, (δια)νέμειν. διαδιδόναι.

Kringdraga, 1) tr., περιτεἰνειν (τἰ περἰ τι), περιβάλλειν (t. ex. τεἰχος τω λιμένι). περιπεταν-νύναι (kringbreda, sprida omkring), περιέλκειν (släpa hit o. dit). 2) intr., περιπορεύεσθαι. πε-ρινοοτεἰν.

Kringdrifva, 1) tr., περιάγειν. περιελαύνειν. 2) intr. (περι)πλανάσθαι. διαφέρεσθαι.

Kringfara, περιελαύνειν. περικομἰζεσθαι (till lands 1. sjös), περιοχεἰσθαι.

Kringflacka, περιπλανάσθαι. ἀλάσθαι. πε· ριτρέχειν.: k. i Grekland, τὴν Ελλάδα περιθειν. — kringflackande, περἰπολις, δ, ἡ.

Kringfladdra, -flyga, περιπέτεσθαι.

Kringflamma, περιφλέγειν.

Kringflyta, περιρρειν (m. acc.), περιχεἴσθαι (m. dat.), φέρεσθαι (περἰ τι). — kringfluten, περἰρρους, 2. περἰρρυτος, 2.

Kringflytta, 1) tr., διοικἰζειν. ἀναλαμβάνον-τα μετοικἰζειν. 2) intr., αὐθις και μάλα μετοικεἰν 1. μετοικἰζεσθαι, οὐ πανεσθαι μετανιστάμενον.

- Kringköra. 223

Kringfläta, περιπλέκειν. -tad, περἰπλοκος, 2.

Kringfärdas, περιελαύνειν. περιοχεἰσθαι. περικομἰζεσθαι.

Kringföra, περιάγειν. περιηγεἰσθαι (ss. vägvisare).

Kringfösa, περιελαύνειν.

Kring gifva, διαδιδόναι.

Kringgjorda, se Omgjorda.

Kring gjuta, περιχεἰν τἰ τινι (kring ngn l.ngt).

Kringgnaga, περιτρώγειν.

K r i η g gj ä f v a, περισκάπτειν. περιορύττειν. γυ-ρούν. γυρούν τε καἰ περισκάπτειν.

Kringgräfning, περἰσκαψις, ἡ.

Kringgå, 1) eg., a) tr., περιιέναι, περιέρχε-σθαι, περιοδεύειν, περιβαἰνειν, περιπορεύεσθαι, περιπολεἴν τι. b) intr.,

περιπατεῖν. περιιέναι. περιέρχεσθαι. διαφοιτᾶν. ἄνω κάτω περιπατεῖν. 2) oeg., a) tr., gm kringgående undvika a) ett ställe, περιιέναι, περικάμπτειν (t. ex. πόλιν). β) en sak, (δια)φεύγειν (τὶ). παράγειν (τοὺς νόμους), περιέχειν τι 1. περιτείνεσθαι περί τι (om en vall, graf, slätt o. d.). b) intr., περιφέρεσθαι, περιά-γεσθαι (om ting i allmh.). περιπολεῖν (om himmelskroppar). διαδίδοσθαι, θρυλεῖσθαι (om sägner o. rykten).: det går kring i hufvudet på mig, ταράττει(θράττεί) μέ τι.: det om fred kringgående pratet, ἡ θρυλουμένη ειρήνη.: det går ett rykte kring, λόγος εχει. φασίν. λέγεται.: det går en sjukdom kring i landet, νόσος ἐπιδήμιός ἐστιν.: bägarn går kring, το ποτήριον 1. ἡ κύλιξ περι-σοβεϊ 1. περιελαύνεται 1. περιάγεται.: låta bägarn gå kring, περισοβεῖν 1. περιελαύνειν τὴν κύλικα.

Kringgående, περίοδος, ἡ. περιφορά, ἡ. 1. heldst gm vv.

Kringgärda, (περι)φράττειν. (περὴφραγνύ-ναι. περιθριγκοὺν. περιείργειν. περιειργνύναι. (περὴόρίζειν. -dad, περίφρακτος, 2.

Kringgärdande, περιφραγμός, δ. περίφραξα, ψ

Kringgärdning, det kringgärdade, φραγμός, ὁ. περιφραγή, ἡ. περίφραγ/ua, τό.

Kring hoppa, περιπηδάν. περισκιρτάν.

Kringhvina, se Kringbrusa.

Kring hvirfa, 1) tr., ἀμφιδονεῖν. 2) in tr., περιφέρεσθαι (εις στρόβιλον). στροβεϊσθαι.

Kringhvärfva, περικυκλοῦν. περικλεἰειν. περιβάλλειν.

Kringhälla, περιχεῖν. ἐκχεῖν.

Kringhölja, ἀμφι-, κατα-, περικαλύπτειν.

Kringirra, (δια-, περι)ιιλανάσθαι. ἀλύειν. περιφέρεσθαι.

Kringirrande, -irring, πλάνη, ἡ.

Kringjaga, l)tr., περιελαύνειν. διώκειν. δια-σοβεῖν. 2) intr., θηράν περί τόπον τινά. θη-ρώντα διελθεῖν.: k. till häst, θηρώντα περιελαύνειν.

Kringkasta, διαρρίπτειν.

Kringklappa, 1) i god men., περικροτεϊν. περιχρύχειν. 2) i ond men., δέρειν.

Kringklipppa, περικείρειν.

Kringklättra, περιέρπειν.

Kringknyta, περιάπτειν.

Kringkrypa, περιέρπειν.

Kringkyssa, καταφιλεῖν.

Kringköra, 1) tr., περιάγειν (τόπον τινὰ), περικομίζειν (τὶ 1. τινά εις τι), περιελαύνειν. 2) intr., περικομίζεσθαι. περιοχεῖσθαι.Kringla-

Kringla, στρεπτός, ὁ.

Kringleda, περιάγειν (τινά, τινά με&' εαυτόν) 1. περιάγεσ&αι (ἀχολού&ονς). ἀγειν (t. ex. en graf kring ngt, τάφρον ηερί τι).

Kringlemna, διαδιδόναι. περιφέρειν. ἅπα σι ηροσφέρειν εξῆς.

Kringliggande, om ställen o. belägenheter, π ερίχωρος, 2. περι-, Ιπι-, προσκείμενος, 3 [τινί). ομόρων, οὐσα, ουν.: k. land, περιοιχίς, ἰδος, ἡ.: k. trakt, περιχωρία, ἡ.

Kringlinda, περιειλεῖν. ἀμφι-, περιελίττειν. περιπλέκειν.

K r i η g l i η k a, σχάζοντα ἀνω χάτω περιχωρεῖν.

Kringlura, ἀμφιδοκεύειν,

Kringlåga, περιφλέγειν.

K r i η g l ä gg a, περιτι&έναι, περιβάλλειν τί τινι.

Kringlöpa, 1) ngt, περιτρέχειν τι. περιφέ-ρεσ&αί τι ο. εις τι (om rörliga föremål), περιτε-ταμενον εἷναί τινι, περιέχειν τι, περιτρέχειν τι (om orörliga föremål, ss. belägenheter o. d.). 2) löpa af o. an, διατρέχειν. 3) gå rundt om, περιχωρεῖν. περιέρχεσθ·αι.

Kringmura, περιτειχίζειν τι. τεiχος περιβάλλειν τινi. i είχε ι π εριλαμβάνειν τι.

Kringmurande, ss. handling, περιτείχισις, ή. περιτειχισμός, ο.

Kringmurning, ss. instängd ort, περιτεi-χισμα, τό.

Kringpåla, περιχαραχουν.

Kringpålniug, περίστρωμα, τό.

Kringresa, περιπορενεσ&αι. περιπλειν (till sjös).

Kring rid a, περιελαύνειν τι. περιιππεύειν.

Kringrifva, περιέλχειν. περισπάν. διασκε-δαννύναι.

Kringro, νήι περιχομίζεσβ-αι.: k. en hafsvik, περικολπίζειν.

Kringrulla, 1) tr., περιχνλινδεῖν. 2) intr., περιτρέχειν. περιφέρεσ&αι. φέρεσ&αι κύκλω.

Kringränna, 1) ir., Ιγ-, περιχνχλούν. χύχλω περιλαμβάνειν 1. περιβάλλειν 1. πανταχόθεν περι-ίστασ$αι. χνχλούσ&αί τι (med härsmakt).: kring-ränd af faror, περιιαταμένων αυτόν κινδύνων. 2) intr., περι&εῖν. περιτρέχειν.

Kringröra, τορύνειν. περιάγειν. ἀνα-, κατα-, συμμιγνυναι.

Kringsegla, περιπλειν. περιβάλλειν. Se f. öfr. Kringro.

Kringsimma, περινεῖν. περινήχεσ&αι.

Kringsittande, περικα&ήμενος, 3 (τινά). κύκλω καθήμενος, 3 (περί τινα 1. τί).

Kringsjuka, οἴστρος, ο 1. δῖνος, ό.

Kringskansa, περιϋταυρούν. (περι)χαρακούν. χώμα χουν 1. χωννύναι πρός τι.

Kringskansning, 1) ss. handling, χαράκω-σις, ή. 2) ss. plats, περισταύρωμα, τό.

Kringskicka, περιπέμπειν. διαπέμπειν (åt olika håll).

Kringskjuta, beskjuta rundtomkring, περια-κοντίζειν.

Kringskjutsa, περιχομίζειν. περιάγειν.

K ringsko, περισιδηρούν. -skodd, περισίδη-ρος, 2.

Kringskynda, περιτρέχειν. περιφέρεσ&αι. διάττtiv.

Kringskära, περικολούειν. περιχόπτειν. περι-τέμνον (äfv. oeg.).

• Kringveckla.

Kringslunga, διαρρίπτειν. διασχεδαννύναι.

Kringsluta, περιχυχλούν. περιχλείειν.

Kringslänga, se Kringslunga.

Kringsläpa, περιέλχειν. περισύρειν.

Kringsmeta, 1) besmörja rundtomkring, πε-ριχρίειν. περιαλείφειν. 2) smeta ikring, περιχειν. περιπλάττειν.

Kringsmyga, περιέρπειν. χρύφα περιελ&είν (τί).

Kringsnärja, περιελίττειν.

Kringsparka, περιλακτίζειν.

Kringspatsera, περίπατε ιν.

Kringspilla, διαχεϊν.

Kringspinna, περιπλέχειν.

Kringsprida, 1) utbreda, διαδιδόναι. (δια)-σπείρειν.: k. ett rykte, άια&ροειν. λόγον έχί^έ-ρειν.: k. sig, διαδίδοσ&αι. διήκειν. άιέρχεσ&αι. διαπίπτειν.: elden, sjukdomen k:r sig i staden, τό πυρ, ή νόσος έπινέμεται τό άστυ. ή νόσος έπιδη-μεϊ τη πόλε ι. 2) skingra, διασπείρειν. (δια)-σχειϊαννύναι. διαφορεϊν. διασκορπίζει».

Kringspruta, 1) tr., περιρραίνειν. 2) intr., περιρραίνεσθαι

Kringsprutning, περίρρανσις, ή (ss. handling). περιρραντήριον, τό (det kringsprutade).

Kringspänna, περιτείνειν. περιλαμβάνειν.

Kringstryka, 1) tr., π ε ριχρίειν. περιπλάττειν. 2) intr., πλανάσθαι. — kringstrykande, πλάνητος, 3. πλανήτης, ον, 6.

Kringstrykare, πλάνης, ητος, ό.

Kringstråla, περιανγάζπν. περιλάμπειν.

Kringströ, περι-, διασπείρειν. δια-, περι-πάττειν.

Kringströfva, (δια)πλανάσ&αι.

Kringstående, περιεστώς, ώσα, ός.: de k., οί περιεστώτες 1. παρόντες.

Kringställa, περιτι&έναι. περιιστάναι. δια· στάναι. διατι&έναι (ställa i sär).

Kringstänga, περιφράττειν. περιβάλλειν έρ-κος τινί. περιλαμβάνειν τι φραγμω.

K ringstängning, (περι)φραγμός, δ. περί-φραγμα, τό.

Kringstänka, se Kringspruta.

Kringsusa, περιβομβεϊν.

Kringsveda, περικαίειν.

Kringsvepa, περι-, άμψιελίττειν. περιειλεϊν. περιπλέκειν.

Kringsväfva, 1) eg., περιπέτεσ&αι. 2) oeg., περιιστασ&αί τινα. σννεπεσ&αί τινι. παρεϊναί τινι.

Kringsvänga, 1) tr., περιδινεΐν. (περι)δονειν. 2) intr., περιδινεϊσ&αι. περιδονεϊσθ·αι.: svänga kring sig m. svansen, τjj ούρα περιρραπίζειν.

Kringsvängning, ηεριδίνησις, ή.

Kringsvärma, διαπέτεσ&αι (om flygdjur).: δια-, 1. περιβ-ειν θορυβούν τα (bullersamt), περι-κωμάζειν (om lustiga upptåg), άγεληδόν περι-ίστασ&αι (svärmtals omgifva).

Kringsända, περι-, διαπέμπειν.

Kringsätta. περιτι&έναι. διατι&έναι.

Kringtorka, περιψήν.

Kringtrefva, ἀμφαφάν.

Kringtrippa, περιποιπνύειν (poët.).

Kr i η gv al sa, toV στρόβιλον περιορχεϊσ&αι.

Kringvandra, περιπορεύεσ&αι. περιέρχεσαι, περινοστεϊν.

Kringveckla, περιπλέχειν.Kringvrida -

Kringvrida, div tiv. δινεύειν. (κύκλφ) περιά-γειν. (περι)στρέφειν.

Kringvräka, διαρρίπτειν.

Kringvältra, περικνλινδεϊν.

Kringvända, περιστρέφειν. περιδινείν.

Kr in gy ra, (oeg. m. ώς) λαίλαπι και στροβi-Χω περιφέρεσ&αι.

*Kringåka, περιελαννειν. περιοχεϊσ^αι. περι-κομ,ίζεσΰ-αι.

K r i η g ä t a, περιτρώγειν. περιεσ&ίειν.

Kris, κρίσις, ή. ροπή, ή.

Kristall, χρύσταΧΧος, ό.: af k., κρυστάλλι-νος, 3.: glänsa likt k., χρνσταλλίζειν.

Kristallinisk, χρνσταλλοειδής, 2.

Kristallklar, κρνσταλλοφ>ανής, 2.

Kristen, χριστιανός, 3. χριστώννμος, 2.: k:t folk, χριστεπώννμος Χαός, ό.: den k:na verlden, οι χριστιανοί.

Kristendom, χριστιανισμός, ό.: bekänna sig till k., χριστιανίζειν.: kunskap om k., χριστό-μά&εια, ή.

Krist en doms br o der, χριστιανός, o.

Kristendomsstycken, μα&ήματα τά άπό Χριοτού.

Kristenhet, οι χριστιανοί, οι άπό Χριστού.

Kristlig, χριστιανικός, 3. χριστιανός, 3.

Kristna, -ning, se Döpa, Dop.

Kristtrogen, πιστός (3) iv Χριστώ, χριστά-δελφος, 2.

Krita, γύψος, ή. Χενχή γή, ή.: af k., γύψινος, 3.

Krita, verb., γυψούν. Χευκογραφεϊν (hvit-färga).

Kritaktig, γνψώδης, 2.

Kritig, γνψωτός, 3.

Kritik, χρίσις, ή. χριτιχή τέχνη 1. έπιστή-μη, ή.

Kritikast, μικρολόγος, ό. φ>ιλόψογος, ό.

Kritiker, χριτιχός, o.

Kritisera, χρίνειν περί τίνος, άναχρίνειν τι. Ιξετάζειν τι.

Kritisk, 1) i allm., χριτιχός, 3. 2) afgörande, κρίσιμος, 2. κριτικός, 3.: det k. dygnet, ή κρίσιμος 1. γόνιμος 1. κριτική ημέρα. 3) se Betänklig.

Krog, καπηΧειον, τό. πανδοκεϊον, τό.

Krok, 1) i allm., όγκος, ό. ραμφίς, ίδος, ή. όννξ, χος, ό. άγκιστρον, τό. 2) att meta m., άγκιστρον, τό. 3) att hänga

på, λύκος, ὀ. πάσσα-Χος, ὀ.: hänga på k., πασσάλω 1. ἐκ πασσάΧου κρεμαννύναι. 4) se Krökning 2).: vägen går

1 k., κάμπτεται 1. καμπτήρας ἐχει ἡ οδός.: vägen gick i många k:r, ποΧνπΧανής ἡν ἡ πορεια.: taga en k., καμπτήρα ποιεϊσ&αι.: full af k:r, πο-Χυκαμπής, 2.

Krokan, ungef. πυραμίς, ἰδος, ἡ 1. πνρα-μούς, ούντος, ὀ 1. d.

Krokbent, σκεΧΧός, 3. ραιβός, 3, ραιβοσκελής,

2 (hjulbent, v a r u s). βΧαισός, 3 (kobent, v a 1 g u s).

Krokhalsig, ἀγκνλόδειρος, 2. κυρταύχην,

ενος, ὀ, ἡ.

Krokig, καμπύΧος, 3. ἀγκύΧος, 3 (krum). σχοΧιός, 3. ραιβός, 3, o. σκαμβός, 3 (inböjd, va-rus, om benen). βΧαισός, 3 (utböjd, valgus, om benen), γαμψός, 3. γρνπός, 3 (om näsan).: gå k., κεκνφότα βαδίζειν. se f. öfr. krökt. — Adv., ραιβηδόν.

Krokighet, σκοΧιότης, ἡ. γαμψό της, η. στρε-βΧότης, ἡ. βΧαισότης, ἡ (kobenthet). ραιβότης, ἡ (Sedn.) 1. το ραιβόν (hjulbenthet). γρνπότης, ἡ (näsans k.). ἀγκύΧη, ἡ (ledernas k., giktstyfhet).

Kroklinie, καμπύλη γραμμή, ἡ.

Kroklinig, καμπυλόγραμμος, 2. σκολιόγρα-πτος, 2.

Kr ökna, γαμψούσ&αι. σκολιούσ&αι. γρυπού-σ&αι. κνρτίζςιν.

Kroknäbbig, ἀγκυΧοχεϊΧης, ον, ὀ.

Kroknäsig, γρυπός,\ 3. καμπνΧόρρινος, 2.

Krokodil, κροκόδειλος, ὀ. -tårar, ψενδή δάκρυα, τά

Krokryggig, κνρτός, 3. κυφός, 3 (poet.), -het, τό ἱπίκνρτον.

Krokträ, γύης, ου, ὀ.

Krokväg, 1) eg., ελιγμός (τού τρίβου), ὀ. ἡ κύκλω οδός.: gå k., ὀδόν κάμπτειν.: gå många k:r, ποΧΧούς ελιγμούς 7ιλανάσ&αι. 2) oeg., σκο-λιά, τά. στροφαί, αϊ.

Kroma sig, ἀνακύπτειν. ἀβρόν βαίνειν.

Krona, I) i allm., στέφανος, ὀ.: myrtenk., μύρρινος στέφ>ανος.: fästa en k. på ngns hufvud, στέφανον Ιπι-, ἀμφι-, περιτιβ-έναι, ἀνάπτειν, πε-ριδειν τινι. 2) ss. utmärkelsetecken, στέφανος, ὀ. διάδημα, τό. τιάρα, ἡ. κίδαρις, εως, η. 3) regentvärdighet, βασιλεια, ἡ. ἀρχή, ἡ.: erhålla en k., κα&ίστασ&αι εις αρχήν 1. βασιλειαν τινά.: sätta k. på ens hufvud, καθιστάναι τινά εϊς τήν ἀρχήν.: tvista om k., περί τής βασιλείας φιλο-νεικειν τινι.: beröfva ngn k., πανειν τινά βασιλεύοντα. ἀφαιρεϊν τίνος τήν βασιλειαν. 4) regering, οι ἀρχοντες, τά τέλη. 5) en bruds k., στέφανος νυμφικός 1. ννμφίδιος 1. γαμήλιος, ὀ. 6) topp, κορυφή, η. ἀκρον, τό. äfv. gm adj., ἀκρος, 3, t. ex. ἀκρα ἡ δρνς, ekens k. 7) det högsta, förnämsta, slutet af ngt, κορωνίς, ἰδος, ἡ. ἀνθος, τό. κορυφή, ἡ. ὀ, ἡ, τό ἐκπρεπέστατος, η, όν.: sätta k. på ngt verk, τελευτήν 1. κορωνίδα 1. κο-λοφιώνα ἱπιτι&έναι τινί.

Kronarfvinge, διάδοχος 1. κληρονόμος τής βασιλείας, ὀ.

Kronblad, ἀνθους πέταλον, τό.

Kronoallmänning, υλη 1. νομή δημοσία, ἡ.

Kronobetjente, οι cδημόσιοι οϊ ΙνάγρώΙ.ά.

Kronobonde, ὀ δημόσιον τι χωρίον εϊς ἱμ-φύτευσιν μισ&ωσάμενος. ἐμφντευτής ὀ τής δημοσίας χώρας 1. d.

Kronofiske, ἀλιεία δημοσία, η.

Kronofogde, δασμολόγος ὁ δημόσιος 1. d.

Kronoränta, τόκος ὁ ἐκ τών δημοσιων.

Kronotionde, ἡ δεκάτη ἡ εις τὴν πόλιν 1. εις τὸ δημόσιον.: betala, indrifva k., τὴν δεκά-την τὴν εις τὸ δημόσιον τελειν, εἵσπράττειν.

Kronouppbörd, εϊσπραξις ἡ τών δημοσίων 1. τοὺ φόρου 1. d.

Kronouppbördsman, εϊσπράκτωρ ὁ τοὺ φόρου.

Krono ut skyl der, τέλος, τό. φόρος, ὁ.

Kronpretendent, ἐφεδρος βασιλειας, ὁ. ὁ τὴς βασιλείας 1. ἀρχής ἀντιποιούρενος.

Kronprins, παῑς 1. υιός τον βασιλέως, ὁ τὴς βασιλείας διάδοχος 1. τὴν βασιλειαν διαδεχόμενος, ἐφεδρος βασιλεύς, ὁ.

Kronprinsessa, γυνή ἡ τοὺ Ιφέδρου βασιλέως.

Kropp, 1) materia, ϋλη, ἡ. τὸ σωματικόν.

29226 Kroppsarbete-

χρῆμα, τὸ (ting). 2) d. materiella delen af ett lefvande väsende, σώμα, τό. χρως, ωτός, ὁ (se Lei.), δε'μας, τὸ (poët., gestalt.), μορφή, J (kroppsbildning).: död k., νεκρός, ὁ. αψυχον σώμα, τό.: välbildad k., tv μ ο ρφ ια σώματος, ἡ.: m. välbildad k., ευφυής τὸ σώμα.: m. ful k., ἀμορφος τὸ σώμα. κακός 1. αισχρός τὸ ε Χάος. 3) stomme, bål, θώραξ, ακος, ο.

Kroppsarbete, Εργασια ἡ diὰ σώματος. χει-ρονργία, ἡ.

Kroppsbeskaffenhet, {σώματος) φύσις, ἡ.

Kroppsbildning, μορφή, ἡ. κατασκευὴ ἡ τον σώματος, σωματοποιια, ἡ (Sedn.). (σώματος) είδος, τό.

Kroppsbyggnad, μορφή, ἡ. εξις, ἡ. εξις η τ οὺ σώματος, äfv. κατασκευὴ του σώματος, ἡ.: stark k., σώματος εξις Ερρωμένη , ἡ.: svag k., λεπτὸ ν σώμα, τό. àcΐυναμία, ἡ.: sjuklig k., αρρώστια, ἡ.

Kroppsdel, μόριον (τοὺ σώματος), τὸ κώ-λον, τό. μέλος, τό.: k:arna, τὰ Εν σώματι μόρια.

Kroppsgestalt, σχήμα τοὺ σώματος, τό.

Kroppskonstitution, εξις τοὺ σώματος, ἡ.: god k., ευεξία, ἡ.: dålig k., καχεξία, ἡ. Se f. öfr. Kroppsbyggnad.

Kroppskraft, -er, ρώμη, ἡ. Ισχύς, ύος, ἡ. δύναμις, ἡ.

Kroppslig, 1) som har kropp, σωματικός, 3. σώμα εχων, ουσα, ον. 2) kroppsartad, σωμα-τοειδής, 2. σωματοφυής, 2 (Sedn.). 3) s. afser kroppen, δ, ἡ, τὸ τοὺ σώματος 1. περὶ τὸ σώμα 1. κατὰ τὸ σώμ,α 1. Εν τω σώματι 1. διά του σώματος.: lida af k. smärta, ἀλγεϊν τὸ σώμα.: k. skröplighet, τὰ σαθρά τοὺ σώματος.: k. åkommor, νοσήματα τὰ περὶ τὸ σώμα.: k. misshandling, οικισμός τοὺ σώματος, ο.

Kroppslighet, σωματότης, ἡ (Sedn.).

Kroppslyte, κακία ἡ Εν σώματι, κακοφυία σώματος, ἡ (Sedn.).

Kroppslängd, μέγεθος τὸ τοὺ σώματος.

Kroppsrörelse, ἀσκησις ἡ τοὺ σώματος (i allm.). περίπατος, ὁ (promenad).

Kroppsskada, σωματοβλαβία, ἡ (Sedn.).

Kroppssmärta, ἀλγος τὸ Εν σώματι 1. τοὺ σώματος.

Kroppsstorlek, μέγεθος τοὺ σώματος, τό.: i naturlig k., κατὰ μέγεθος αντον τοὺ σώματος, κατὰ φύσιν. ὁσος τις Εστι τὸ μέγεθος 1. τὸ σχήμα. : staty i k., ϊσομέτρητος εικών, ἡ.

Kroppsstraff, κόλασις, ἡ. κόλασμα, τό. τιμωρία, ἡ.

Kroppsstyrka, se Kroppskraft.

Kroppsställning, 1) ss. mått o. symmetri, σχῆμα (τοὺ σώματος), τό. ηλικια, ἡ. εξις (τοὺ σώματος), ἡ. 2) ss. attityd, σχῆμα, τό.

Kroppssvaghet, ασθένεια ἡ τοὺ σώματος 1. περὶ τὸ σῶμα. αρρώστια, ἡ.

Kroppsöfning, ἀσκησις ἡ τοὺ σώματος. Επιμέλεια 1. θεραπεία ἡ τοὺ σώματος (kroppens skötande), σωμασκία, ἡ.: täfling i k., γυμνικὸς ἀγών, ὁ.: idka k., σωμασκειν. ἀσκεῖν τὸ σῶμα. γυμνάζεσθαι.: s. idkar k., σωμασκητής, ὁ.

Kr opp ås, ἀκρα στέγη, ἡ. ἀκρος ὀροφος, ὁ.

Krossa, 1) eg., (ἀπο-, κατα)θλάν. κατα-, συν-τρίβειν. (κατα)θραύειν. θρύπτειν. 2) oeg., θραύειν. πιέζειν. διολλύναι. ἀποκτείνειν. Se f. öfr. Förkrossa.

-Krut.

Krossande, -ning, θλάσις, η. περίθλασις, ἡ. θραύσις, ἡ. θρύψις, ἡ. θλάσμα, τό (kontusion).

Krossgryn, ungef. πτίσμα, τό.

Krubba, φάτνη, ἡ.

Krucifix, εἴκὼν χριστοὺ ἀνεσταυρωμένη, ἡ. (σταυρωμένος, ὁ. Nygr.).

Kruka, 1) eg., κάλπις, ιάος, ἡ. κάάος, ὁ. πρόχους, ἡ (kanna), υδρία, ἡ (vattenk.). κεράμιον, τό (lerk.). 2) fig., βλάξ, κός, ὁ, ἡ. συ-κομάμμας, ου, ὁ.

Krukmakare, κεραμεύς, έως, ὁ. χυτρεύς, ὁ. κεραμουργός, ὁ (Sedn.).: vara k., κεραμεύειν.

Krukmakararbete, κέραμος, o. äfv. κερα-μίς, ίδος, ἡ.

Krukmakargods, κέραμος, ὁ. κεραμεά 1. κεράμινα, τά.

Krukmakarhandtverk, κεραμεία,ἡ. κεραμική, ἡ.: idka k., κεραμεύειν.

Krukm ak ar hjul, (κεραμευτικός) τροχός, ὁ.

Krukmakarkäril, κέραμος, ὁ. κέραμα, τά.

Krukmakarlera, κέραμος, ὁ. κεραμίς 1. κεραμῖτις γή, ἡ.

Krukmakarskifva, se Krukmakarhjul.

Krukmakartorg, κεραμοπωλεῖον, τό.

Krullig, οὐλος, 3. |At|, κος, δ, ἡ : k. hår, βόστρνξ, χος, ὁ.

Krum, se Krokig.

Krumbugt, l)eg., καμπή, ἡ. καμπτήρ, ἡρος, ο. ελιγμός, ὁ. ἀγκών, ώνος, ὁ. 2) oeg., διάδυ-σις, ἡ. Se f. öfr. Krokväg 2).

Krumbugta, 1) eg., ελίττεσθοι. ελιγμοὺς ποιεῖσθαι. 2) oeg., διαδύεσθαι. ποικίλλειν (πρός τινα). τέχναις καὶ πανουργίαις χρῆσθαι.

Krum p en, ρικνός, 3. ἀπεσκληκώς, υῖα, ός.

Krump enhet, ρικνό της, ἡ.

Krumpna, ρικνοὺσθαι. καταμαραίνεσθαι. ἀ-ποσκέλλεσθαι.

Krumsprång, 1) eg., ελιγμός, ὁ. σκίρτημα, τό. 2) oeg., se Krumbugt 2).

Krum st af, καμπύλη, ἡ.

Krus, 1) käril, κάδος, ὁ. πρόχους, ἡ. 2) tillgjorda åthäfvor, ἀκκισμός, ὁ. περιεργία, ἡ. ἀρέσκευμα, τό.

Krusa, 1) tr., οὐλον ποιεϊν. Ενουλίζειν, βο-στρυχδυν (Sedn.).: krusadt hår, Ενουλισμέναι τρίχες, αι.: hafsytan krusas, ὁ πόντος πέφρικε. 2) intr., ἀκκίζεσθαι. περιεργάζεσθαι. προφασίζεσθαι.

Krusande, 1) Ενουλισμός, ὁ. 2) se Krus 2).

Krus are, ἀρεσκος, ὁ.

Krusbär, ἀγριοστάφυλον, τό (Nygr.).

Kruserlig, περίεργος (2) τον τρόπον, περίεργος Εν τρ πρός τούς ἀνθρώπους ομιλία, λίαν θεραπευτικός, 3.

Krushårig, οὐλόθριξ, χος, ὁ, ἡ. οὐληνεχων τήν κόμην.: vara k., οὐλοτριχεῖν.

Krusig, 1) om hår, se Krullig. 2) om hafsytan, φρικώδης, 2. τραχύς, 3.

Krusighet, οὐλο της, ἡ.

Krusmynta, καλαμίνθη o. καλάμινθος, ἡ. ἡδύοσμον, τό.

Krusmyntvin, καλαμινθίτης οἱνος, ὁ.

Krusning, 1) se Krusande^ 2) hafvets 1. vattnets, f. vinden, κίνησις τοὺ ὑδατος ἡ Εξ Επιπολής. φρίκη, ἡ. φρίξ, κός, ἡ (mest poët.). λεπτοκυμία, ἡ (Sedn.).

Krut, πυρϊτις κόνις 1. κονία, ἡ. 1. d. (παρούτη, ἡ. Nygr.).Kry

Kry, Ελαφρός, 3. εὐεκηκός, 3. $ν^ωατος, 2. Ισχύων, ουσα, ον.: k. ålderdom, γήρας ἐτι ϊὐχὑον.: k. gubbe, ὠμογέρων, οντος, o.: k. gumma, ὠμό-γραυς, ἡ.

Krycka, καμπύλη, ἡ. βακτηρία, η (staf).: gå m. k., βακτηριάζειν (Sedn.).

Krydda, ἀρωμα, τό. αρτνμα, τό (matk.). ἡάυσμα, τό (eg. o. oeg.)·: lukta af k., αρωματίζει. : hungern är d. bästa k., πεινὼντι παν Εστι χρήμα Εάὡαιμον.

Krydda, verb., 1) eg., ἀρωματίζειν. ἀρτύειν (tillreda o. krydda), ἡάὑνειν. — kryddad, ἀρω-ματίτης, ο, -ίτις, ν (t. ex. οἱνος, πόσις). 2) oeg., ἡάὑνειν. — kryddande, ὑάυντικός, 3.

Krydd ak tig, -lik, αρωματικός, 3. ἀρω-ματὼάης, 2.

Kryddande, ἀρτυσις, ἡ.

Kryddbod, οἴκημα ἀρωματοπώλου, τό.

Kryddbröd, ἀρτος ἀρωματίτης, ο.

Kryddkramhandel, πωλητήριον, τό. Se Kryddbod.

Kryddkrämare, ἀρωματοπώλης, ου, ὁ.

Kryddlåda, ἡάυσματοθήκη, ἡ.

Kryddneglika, καρυόφυλλον, τό.

Kryddpeppar, 3ινάικόν πέπερι, εως o. ε ος, τό.

Kryddvin, ἀρωματίτης οἱνος, ὁ.

Kry het, ευρωστία, ἡ. ισχύς, ὑος, tf.

Krympa, 1) tr., kläde, βάψαντα iv tidan πυκνοὺν. 2) intr., συσπάσθαι. συστέλλεσθαι. ρι-κνούσθαι.

Krympling, ανάπηρος, o, tf·: göra till k., ἀναπηροὺν.

Krympning, συστολή, tf. ρίκνωσις, tf.

Kryp, £ωον ἑρπυστικόν, το'.

Krypa, 1) eg., ερπειν (i allm.). Ιλυσπάσθαι (kräla, om maskar).: k. på fyra, τετραποάιστὶ βαάίζειν 1. όάενειν. τετραποάίζειν.: k. under, εϊςάνεσθαὶ n. καταάύεσθαι εις η, κατὰ η, ἐν ηνι, υπό η.: k. ur, Εκάὐεσθαὶ τὶνος. — krypande, ἑρπετός, 3. ἑρπυσηκός, 3. ϊλυσπαστι-κός, 3.: k. djur, ερπετά, τὰ. 2) oeg., ταπεινὸν καὶ ἀνάραποάώάη 1. ἀρεσκον καὶ κόλακα εϊναι 1. φαίνεσθαι.: k. f. ngn, ὑπέρχεσθαι, ἀρεσκεὑεσθαι, θωπεὑειν, προσκυνείν, υποπτήσσειν τινά. ὑπο-πίπτειν ηνί. — krypande, ταπεινός, 3. ἀν-άραποάώάης, 2. ἀουλικός, 3. θωπευτικός, 3.: k. väsen, το ταπεινὸν καὶ σκυλακώάες.

Krypande, ερπυσμός, o. ϊλὐσπασις, tf.

Krypare, 1) eg., ἱρπετόν, τό. ζωον ερπυστι-κόν, τό. ἑρπηστής, ου, ὁ. ἑρπυστήρ, ήρος, ὁ (poët.). 2) oeg., ἀνάραποάώάες ἀνθρώπιον, τό. κόλαξ, ὁ. pl., πρόσκυνες, ol.

Krypböna, ungef. φάσηλος 1. φασήολος χα-μαίζηλος, ὁ.

Krypdjur, se Krypare 1).

Kryp er i, τὸ ταπεινὸν καὶ ἀνάραποάώάες. τὸ σκυλακώάες. ἀρεσκεια, tf. κολακεια, tf (two?, f. ngn).

Kryphål, χειά, tf (reptiliers). </>ωλιό<τ, oc (vilda djurs), ἀποκρυφή, tf. ἀπο-, καταφυγή, tf (äfv. oeg.).

Krypning, i kroppen, φρίκη, tf 1. κνήσις, tf.

Krypskytt, o κλεπτών θηρία.

Krypväxt, χαμαίζηλον φυτόν, τό.

Kryssa, περιπλεϊν. παραπλεϊν (vid kusten).

Krysta, θλίβειν. πιέζειν.: k. ut, fram, βειν. Εκπονεἶν.: k. sig, Εντείνεσθαι (εις τι). Krystande, θλΐψις, tf. πίεσις, tf.

Kråka, κορώνι?, tf.: k. låter, κρώ£«. tf κ. Kråkfot, en ört, κορωνόπους* ποάος, ὁ.: fig.: göra 1. rita kråkfötter, ungef. σκαριφάσθαι. Kråma sig, se Kroma sig. Krångel, 1) inblandning i andras angelägenheter, πολυπραγμοσύνη, tf. 2) illfundighet, σκευώ-ρημα, τό. πανουργία, tf. κακοπραγμοσύνη, tf. 3) i rättegångsväg, στρεχροάικοπανουργία, tf. Λ-κορραφία, tf. 4) se Gräl.

Krångelmakare, 1) πολυπράγμων, oi>o£, o1, tf. 2) παΐΌνρ^οi, o, tf. κακοπράγμων, ονος, ὁ, tf.

3) ἀικοάίφης, οι;, ὁ. Λκορρά^οi, oc. o1 στρεψοάι-κώ^, oij/To?. 4) se Gräl ig. Jfr Föreg.

Krångla, 1) πολυπραγμονεϊν. 2) παι/ονρ^Μ/. κακοπραγμονεἶν. 3) στρειροάικειν. ἀικορραφεϊν.

4) se Gräla. Jfr Föreg. Krånglare, se Krångelmakare. Krånglig, 1) om personer, se Krångelmakare. 2) om ting, se Benig 3).

Krånglighet, 1) om personer, se Krångel. 2) om ting, σύγχυσις, tf. ταραχή, tf. ακρισία, tf. τὸ ασαφές, τὸ χαλεπό v. Krås, se Inelfvor.

Kräfstinn, 1) mätt, ἀιακορής I. Λάκοροi, 2.

2) uppblåst, ὀγκώάης, 2. υπερήφανος, 2. ^αϊ-w, 3.

Kräfta, 1) ss. djur, καρκίνος, oc. πάγουρος, o. 2) ss. stjernbild, καρκίνος, o'. 3) ss. sjuk dom, καρκίνος, o\ καρκίνωμα, τό. φαγέάαινα, tf.: lida af k.. καρκινοὐσθαι. φαγεάαινοὐσθαι. Kräftartad, καρκινώάης, 2. Kräftfängare, καρκινευτής, ον, ὁ. Kräftgång, /?àtf*ff καρκίνου, tf.: gå k., ονκ ἀπόβααιν εχειν. ἀπρακτον εϊναι.: det går k. f. hm, οι# oiW ἡλπισε τυγχάνει, παρὰ γνώμην αὐτώ γίγνεται.

Kräftklo, ^λ?}, tf. καρκίνου χειρ, tf. Kräftknöl, -skada, -sår, φαγεάαινικόν ἑλκος, τό. Se f. öfr. Kräfta 3).

Kräfva, subst., πρόλοβος, o. πρηγορεών, ώνος, ὁ.

Kräfva, vérft., se Fordra 1) o. 2). Kräk, 1) eg., ζφάιον, τό. ζωάάριον, τό. ζωὑ-φιον, τό. βρέφος, τὸ (äfven om barn). 2) oeg., gm ταλαίπωροι, 2. κακός, 3.

Kräkas, (Εξ)εμεϊν.: vilja k., ἐμετιἀν. Kräkla, 1) husgeråd, σπάθη, tf. 2) biskops-staf, σκήπτρον Επισκόπου, τό.

Kräkmedel, ἑμετικὸν (φἀρμακον), τό. ἐμε-τήριον, τό.: ge k., ἐμετηρίζειν.

Kräkning, εμετός, ὁ. εμεσις, tf.: benägenhet till k., ἑμεσία, tf.

Kräla, 1) eg., Ιλυσπάσθαι. 2) se Krypa 1).

3) hvimla, γαργαίρειν, ζεϊν τίνος. Kräm årån da, καπηλικά ηθη, τά. Krämare, κάπηλος, ο. -erska, καπηλίς,

ἰάος, tf.

Krämpa, πήρωσις, tf. τό πηρόν. τό σαθρό ν. ἀσθένεια, tf.

Kräm ρ i g, ασθενής, 2. ἀρρωστος, 2. νοσώ-ἀης, 2. νοσακερός, 3.

Krämpighet, ασθένεια, tf. ἀρρώστη μα, τό. τό νοσώἀες. τό νοσακερόν.

Kränga, σαλεύειν (tr. o. intr.). Krängning, σάλος, ὁ.

Kränka, 1) eg., καταισχὑνειν. ἀιακορεὑειν. ἀιαφθείρειν. 2) oeg., ὑβρίζειν. ἀάικεϊν. ἐπηρεά-228

Kränkare — Kullstj elp a.

ζειν (τινί). ἀνιάν.: känna sig kränkt af ngt, δά-κνεσθαι (τὴν καρδἰαν) Ιπί τινι. (mots., ἀνεπαχ&ὡς φέρειν τι). — kränkande, ανιαρός, 3. λυπηρός, 3. ἀγανακτητός, 3. πικρός, 3.

Kränkare, υβριστής, ου, ὁ. αδικών, οὓντος, ὁ. samt partt.

Kränkning, 1) ss. handling, a) eg., διακό-ρευσις, ἡ· (δια)φ&ορά, ή. b) oeg., αδικία, ή. ὑβρις , η- Επηρεασμός, ὁ. ἐπήρεια, ἡ. 2) ss. tillstånd, ανία, ή. ἀχ&ηδών, όνος, ή. βλάβη, ή.

Kräslig, 1) om person, λἰχνος, 3. τέν&ης, ου, ὁ. τρυφερός, 3. ὀψοφάγος, 2.: vara k., λι-χνεὑεσ&αι. τεν&εὑειν. ὀψοφαγειν. 2) om mat, läcker, τρυφερός, 3. ηδιστος, 3. εὒχυμος, 2.: k. mat, λἰχνευμα, τὀ : lefva k:t, τρυφ>ερώς ζήν. τρυφάν.

Kräslighet, 1) persons, τεν&εία, ή. λιχνεία, ή. ὀψοφαγία, ή. 2) mats, ενχυμία, ή. τὀ τρυ-φερόν. τὀ ηδὑ. 3) kräslig rätt, λἰχνευμα, τό. ἡδυϋμα, τό.

Kräsmagad, σικχός, 3. δυσχερής (2) ηερί τά σιτία.

Kräsmage, 1) eg., τρυφερά 1. τρυφερώδης κοιλία, ή. ἀνόρεκτος στόμαχος, ο. 2) om person, se Kräsmagad.

Krögare, κάηηλος, ο. -erska, καηηλίς, ἰδος, ή.: vara k., καπηλεὑειν. Kroger i, καπηλεία, ή.

Kröka, 1) tr., (Ιπἡκάμπτειν. κυρτοὑν. ἀγκν-λονν. γαμψοὑν. γρυποὑν. σκολιοὑν.: k. sig, gm pass. samt κὑητειν. κλίνειν, -εσ&αι. 2) intr., ελίττεσ&αι. κάμπτεσ&αι. κολποὑσ&αι (om vatten).: k. af, ἀποκλἰνειν. (παρ)εκτρέπεσβ·αι.: k. af förbi berget, ηερί τὀ ὀρος κάμητειν. — krökt, ἀγ-κυλωτός, 3. κυρτός, 3. ἰπίκυρτος, 2. ὑηόχυρτος, 2 (något k.), στρεβλός, 3 (vriden). Se f. öfr. Krokig.

Krökning, 1) ss. handling, krökande, ἀγκὑ-λωσις, ή. κύρτωσις, ή. χάμψις, ή. 2) ss. resultat, καμηή, ή. καμητήρ, ἡρος, ο. κὑρτωμα, τό. σκολἰωμα, τό. ἀγκών, ὡνος, ὁ. Ελιγμός, ὁ (en flods), γαμψότης, ή, γρυηότης, ή (näsans). Krön, στεφάνη, ή.

Kröna, στεφανοὑν τινα. περι&ειναι στέφανον 1. διάδημά τινι.: k. ngn till konung, τὴν βασί-λειον τιάραν περι&εϊναί τινι. καθιστάναι 1. ἀπο-δεικνὑναι τινά βασιλέα.: k. ngn m. ära, utmärkelse , τιμάν τινα. κοσμεϊν τινα τιμαϊς.: krönt m. blommor, ἀν&εσιν ^στεφανωμένος, 3.: änden kröner verket, ηρός τά ξυμβάντα κρίνεται τά ηράγματα.

Krönika, χρονικά, τά. χρονογραφία, ή. Krönikeböckerna (i Bibeln), παραλειπό-μενα (βασίλεια 1. βασιλέων 'Ιούδα), τά. Krönikeskrifvare, χρονογράφος, ὁ. Kröning, 1) Kröningsakt, κατάστασις ἡ τοὐ βασιλέως. 2) Kröningsdag, -fest, ἀνα-κλητήρια τά τού βασιλέως.

Kub, κύβος, ὁ.: göra till k., κυβίζειν. Kubb, κορμός, ὁ. ἐπίξηνον, τὸ (huggkubb). Kubikfot, στερεός 1. στερεὸ μετρικός ηούς, ὁ. Kubikinnnehåll, το στερεόν.: taga 1. mäta ut k., στερεὸ μετρειν.: uttagning af k., στερεὸ μετρία, ἡ.

Kubikrot, κυβική ηλευρά, ἡ. Ku bikt al, στερεός 1. κυβικός ἀρι&μός, ὁ. Kubisk, κυβικός, 3 (till form), στερεός, 3 (till innehåll).

Kudde, στρῶμα, τὸ. τύλη, ἡ. προσκεφά-λαιον, το' (hufvudk.).

Kufva, se Betvinga, Dämpa (i allm.). Kufvande, χείρωσις, ἡ. κατα-, ἰπικράτηοις, ἡ. κόλασις, ἡ. 1. gm νυ.

Ku g ga, Ικβάλλειν.: bli kuggad, ἀηοτυχεῖν. ἰκπεσεϊν.

Kugge, οδοὐς, όντος, ὁ. Kugghjul, οδοντωτός τροχός, ὁ. Kujon, δειλός και κακός ἀνθ-ρωηος, ὁ. Ku ku, 1) gök, κόκκυξ, υγος, ὁ. 2) gökens rop, κόκκυ.: ropa k., κοκκύζειν.

Kula, 1) håla, σηήλαιον, το', φωλεός, ο1. 2) liten sphærisk kropp, σφαίρα, ἡ. τροχίσκος, ὁ (äfv. ihålig), ψήφος, ἡ (voteringsk.). 3) bulnad, κορδύλη, ἡ.

Kulen, ανήλιος, 2 (mest poët.). ομιχλώδης, 2. νεφώδης, 2.

Kulformig, σφαιροειδής, 2. σφαιρικός, 3.: göra k., σφαιροvv.: k. kropp, σφαίρωμα, τὸ.

Kuliss, ungef. ηαρασκήνιον, τὸ 1. ηερίακτος (μηχανή), η (se Lex.).

Kull, κύημα, τὸ (i allm.) θρέμμα, τὸ (djurs). ὁμομήτριος γονή, ἡ 1. οι ὁμομήτριοι (om mskr).

Kull, på hatt, ἄκρος πέτασος, ὁ. κορυφή ἡ τοὑ ηετάσου.

Kull = omkull, se d. o. Kullblåsa, φυσῶντα ἀνατρέηειν (med mun 1. pust), ἐπιπνεύσαντα ἀνατρέπειν (om vinden).

Kullbytta, κυβίστευμα, τὸ.: slå 1. stupa 1. göra k., κυβησίνδα παίζειν.: en s. gör k., κυβι-στητήρ 1. κυβιστήρ, ῆρος 1. κυβιστής, ον, ὁ.

Kullbyttera, 1) eg., κυβιστάν. 2) oeg., ἀνατρέπεσθ-αι.

Kullbytterande, χυβίστησις, ἡ. κυβίστευμα, τὸ.

Kulldraga, ὕπτιον 1. εϊς τοὐπίσω 1. πέδοι κατασπάν (τινά).

Kulle, λόφος, γεώλοφος, γήλοφος, ὁ. γεωλο-φία, η. κολώνη, ἡ 1. κολωνός, ὁ.: försedd m. kullar, γεώλοφος, 2. λόφοις διειλημμένος, 3.: liten k., λοφίδιον, τὸ.

Kullersten, ὁλοίτροχος 1. ὁλοίτροχος, ὁ. Kullerstol, ungef. Κράνος, ὁ 1. d-ρaviov, τὸ. Kullfalla, (κατα-, συμ)πίπτειν. ἀνατρέπε-σ&αι. Ικπίπτειν (om träd), σφαλήναι. Kullfallande, se Fall 1). Kullfälla, se Fälla 1) b). Kullfällande, τομή, ἡ. ἐκκοπή (δένδρων), ἡ. Kullig, 1) om marken, λοφώδης, 2. se f. öfr. under Kulle. 2) om boskap, ἄκερως, ων. ἀκέ-ρωτος, 2.

Kullkasta, ἀνα-, περιτρέπειν. ἀνα-, κατα-, μεταστρέφειν. καταβάλλειν.: k. sig, χαταβάλλειν εαυτόν, καταπίπτειν.

Kullkastande, ανατροπή, ἡ. Kullköra, 1) tr., Ιλαύνοντα καταβάλλειν 1. ἀνατρέπειν. 2) intr., gm pass. Kullra, se Rulla.

Kulrida, Ιφ' ἵππου όντα ἀνατρέπειν, -εσθαι. Kullrifva, se Nedrifva. Kullrig, κυρτός, 3 (konvex), λοφώδης, 2. Kullrighet, κυρτότης, ἡ. Kul ls eg la, πλέοντα καταποντίζειν 1. κατα-δνειν.

Kullslå, -störta, se Kullkasta. Kullstj elp a, ἀνατρέπειν, -εσθαι.Kullstöta — Kurera.

229

Kullstöta, κρούοντα ἀνατρέπειν. καταβάλλων.

Kulmination, 1) himmelskroppars, μεσον-ράνησις, ἡ. μεσουράνημα, τὸ. 2) fig., δτι μέ-γιστον, κάλλιστον,

ἀριστον (m. gen. partit.), se Följ.

Kulminationspunkt, 1) τό μεσουρανιον.: på k., μεσουράνιος, 2. 2) fig., ἀκμή, ή.: stå på k., ἀκμάζειν. Ιν ἀκμρ εivαι. ἀκμήν εχειν.: passera k., παρακμάζων.

Kulminera, μεσουρανεϊν (om himmelskrpr). Jfr Föreg.

Kult, θεραπεία, ή. (θεού) λατρεία, ή. θρησκείας at. θρησκεια ή περί Ιερά. Ιερά, τά.

Kulting, χοιρίδιον, τό. χοιρίσκος, ό.

Kultivera, l)i allm., ήμερούν. ἐξημερούν. ήμερον ποιεϊν. 2) se Bruka 2) o. Bilda 1) b).

Kultje, ουρία, ή.

Kultur, 1) i allm., ήμέρωσις, ή. 2) jordens, ἐργασία, 3) bildning, παιδεία, »J.

Kulturförhållanden, ἐπιτηδεύματα, τά (χώρας, i ett land).

Kummel, χώμα, το.

Kummin, κύμινον, το', κάρον, το' 1. χάρο?, ο\ καρναβάδιον, τό.

Kummin artad, » 2.

Kumminask, κυμινοδόχη 1. κυμινοθήκη,

Kund, ώνητής, ου, οc. ο4 «3 νου μένος (en handlandes). οc χρώμενός τιν§ (handtverkares).

Kung, se Konung.

Kunglig, βασιλέως, 2. o. 3. βασιλικός, 3. o1, ή, τό του βασιλέως.

Kungsörn, χρυσαίετος, o€.

Kungöra, φανερόν ποιεϊν. ἀποφαίνειν.

προαγορεύειν, προειπεϊν, παραγγέλλειν (förordningar). προτιθέναι, ἀποδεικνύναι (lagar). προ^/ρά-(gm anslag). (ἀνα)κηρύττειν, ἀνειπεϊν (gm härold), (ἀπ-, àrtøyy&ilrø.

Kungörelse, 1) kungörande, ^λωσ^, ij. ἀ-νακήρυξις, η (gm härold), αναγγελία, η. samt gm vv. 2) ss. sak, κήρυγμα, τό (gm härold). ρά^ίλμα, το', προγραφή, ή. πρόγραμμα, τό (skriftlig).

Kunna, 1) vara i stånd att, δύνασθαι. δυνατόν είναι, οἷόν τε είναι, εχειν (m. inf.).', icke k., αδύνατον είναι, ού δύνασθαι.: ej k. annat än, αδύνατον είναι, ουχ οἷόν τε είναι μή ού (m. inf), ού δύνασθαι μή (m. inf).: ej vidare k., ἀπαγορεύειν (m. part.).: så mycket 1. så godt man kan, ώς 1. δσον δυνατόν μάλιστα, δ τι μάλιστα. ώς οίόν τε μάλιστα, (ώς) ἐπί πλείστα.: så fort man kan, ώς οίόν τε τάχιστα, ώς τις εχει τάχους. 2) vara befogad (betonadt kunna), δίκαιον είναι, t. ex. du kan taga emot penningarne, δίκαιος εί τἀργύριον ἀπολαβεϊν. εχειν (ha skäl), t. ex. kan du säga dta, εχεις τούτο ειπείν; ej kunna annat än, ουκ εχειν μή ού (m. inf.). 3) förstå, εἰδέναι (m. inf). (ἐξ)-επίστασθαί τι. ἐμπείρως εχειν τινός, μεμαθη-κέναι τι.: k. utantill, ἐξειδέναι. ἀπό μνήμης εἰδέναι.: k. med, se Lida. 4) ss. uttryck f. begrepp af möjlighet, οιός τ' ειμί. εξεστι, πάρεστί μοι. υπάρχει μοι.: man kan, ἐστι, ενεστι, εξεστι, πάρεστι, ἐνδέχεται (m. inf), uttr. äfv. i Gr. gm opt. m. av (subjektiv möjlighet), t. ex. ngn kan 1. torde k. påstå, εἴποι 1. φαίη ἀν τις.: hm kan påstå? τις ἀν φήσειε; det kan så vara, ειενάν.: ngn kan invända, ἀνηίπο* ἀν τις. I beroende

satser ligger möjligheten uttryckt i det depen-denta modusfhdet, t. ex. jag berättade dig dta, på det du skulle k. inse, διηγονμην σοι ταύτα, ϊνα καταμάθοις.: gå så långt fram, att man kan höra, προσιέναι, ώστε ἐς ἐπήκοον γενέσθαι.: äfv. gm indic., t. ex. ss. jag kunde förstå, ώσπερ ἐγίγνωσκον.: jag kan skratta deråt, ἐγέλασα.: kan du ej svara? τί ουκ ἀπεκρίνω: kan du ej höra? ουκ ακούσει; jag kunde just tro det, ταύτ* ἀρα ὑπώπτευον. Objektiv möjlighet uttryckes gm adj. verb. på -τός (o. ngra på -ιμος), t. ex. han talar ngt, s. man fatta, γνωστόν τι λέγει.: hd man kan se, höra, ορατό*/, ἀκουστόν.: hd man kan äta, dricka, ἐδώδιμον, πότιμον.

Kunnig, 1) om pers. a) s. har insigt i (ngt), σοφός, 3 (τί 1. περί τι 1. εν τινι). εμπεί" ρος, ἐπιστήμων, 2 (τινός), ἐμπείρως 1. ἐμπειρίαν εχων, ουσα, ον (τινός), εἰδώς, υῖα, ός (τι).: ganska k., ἀκριβώς ειδώς, υΐα, ός. b) s. har kunskaper, σοφός, 3. πεπαιδευμένος, 3. τής παιδείας ἀληθώς τετυχηκώς, υΐα, ός. πολυμαθής, 2. εὐ-παίδευτος, 2. πολλά ἐπιστάμενος, 3. 2) om ting, se Bekant 1).

Kunskap, 1) vetskap, λόγος, ο (gm tal). ἀγγελία, ἡ (gm underrättelse), ἀκοή, ἡ (gm hörsagor). μάθησις, ή.: skaffa sig k. om ngt, μά-θησιν ποιεῖσθαι περί τίνος.: få k. om ngt, ἐπαγ-γέλλεται 1. εϊσαγγέλλεταί μοί τι. φέρεται μοι αγγελία τινός. ἀκο\) παραλαμβάνειν 1. μανθάνειν τι.: ha k. om ngt, (ἀκορ) εἰδέναι τι. πυθέσθαο τι. ἐμπειρίαν εχειν τινός. 2) (mest i pl.) insigter, μάθημα, τό (objektivt), ἐπιστήμη, η (subjektivt). σοφία, ή. ἐμπειρία^ ή. σύνεσις και παιδεία, ή.: ha k. i ngt, ha k:er = vara kunnig, se Kunnig. Jfr f. öfr. Insigt.

Kunskapa, -re, se Speja, -re.

Kunskapsförmåga, γνώμη, ή. γνωστική, ή. τό γνωστικόν (Sedn.).

Kunskapsgren, -ämne, μάθημα, τό.

Kupa, 1) upphöjdt 1. nedsänkt rundt föremål, γάστρα, ή. κύρτωμα, το', κύφος, τό (?). 2) af jord, χώμα, τό. 3) på sigill, κόγχη, η.

Kupa, verb. περιχωννύναι.

Kuperad, λοφώδης, 2. κορνφώδης, 2.

Kupig, κυρτός, 3.

Kupighet, κυρτότης, ή.

Kuplett, ἀσμα, το', 1. d.

Kupol, οὐρανίσκος, ὁ. θόλος, δ.

Kupp, ἐργον, τό. τόλμημα, τό. κακούργημα, τό.

Kur, 1) uppvaktning, χαιρετισμός, ὁ. θεραπεία, ἡ (äfv. svit).: göra ngn sin k., χαιρετίζειν τινά. ἐπί τάς θύρας τινός φοιτάν. ἀσπάζεσθαι και φιλεῖν τινα. ἐρωτικώς διακεῖσθαί τίνος (hos en qvinna). 2) botande, θεραπεία, ἡ (äfv. botnings-sätt). ΐασις, ή.

Kura, 1) göra sin kur, se Kur 1). 2) huka sig, ὀκλάζειν.: sitta hemma o. k., ἐπ' οἰκου 1. οἰκοι ἡσνχάζειν. θαλαμεύεσθαι.: k. gömma, μυίνδα παίζειν.

Kurant, om mynt, νενομισμένος, 3. δόκι-μος, 2.

Ku r at el, ἐπιτροπεία, ἡ (uppsigt), ἐπίσιασις ἡ τών ἐν χρεωκοπίαις (i konkurser), πρυτανεία, ἡ (nationsförenings) 1. d. (se C ur a t or 2)).

Kurbits, κολόκυνθα, κολοκύνθη 1. κολοχύντη, ἡ (den runda), σικύα, ἡ (den långa).

Kurera, se Bota.230 Kurir-

Kurir, se Ilbud.: statsk., ιππεύς τής πολιτείας, ὁ.

Kurmethod, θεραπεία, ή.

Kurra, γογγύζειν (om dufvor), τρύζειν (om dufvors, magens läte), κορκορυγεῖν 1. βορβορύζειν (om magens läte).

Kurra gömma, se Kura 2).

Kurrande, dufvors, γογγυσμός, ὁ. φ&ογγή ἡ περιστερών.

Kur min g, magens, βορβυρυγή, ή. βορβο-ρυγμός, ὁ.

Kurs, 1) se Kosa, Bana. 2) studiiafslut-ning, παίδευμα, το', μά&ημα, το', παιδεία, ή. το εν τινι μαδήσει (φιλοσοφία, φιλολογια, o. s. v.) διδαχ&έν 1. διδακτέον 1. μαβ-ητέον.: k. i humaniora, Εγκύκλιος παιδεία, ή.

Εγκύκλια (μα&ήματα), τά.: genomgå en k. i musik, τήν μουσικήν παι-δεύεσ&αι. 3) gångbar valör på mynt, ἀξια 1. τιμή ή τών νομισμάτων.: vara i k., διαχωρεϊν. δόκιμον είναι.: k. stiger, Επιτιμάται 1. Επί μείζον χωρεί ή άξια.

Kursivskrift, γράμματα Εγκάρσια, τά 1. d.

Kurtis, θεραπεία ή δϊ έρωτος. Ερωτική συν-τυχία, ή.

Kurtisera, Ερωτικώς εχειν πρός τινα. &ερα-πενειν τινά. κορίζεσ&αι.

Kusin, ἀνεψιός, ό, — tf, tf.: köttslig k., αὐτανέψιος, ό, — ία, tf.

Kusinskap, ἀνεψιότης, tf.

Kusk, ηνίοχος, ό. ἀρματηλάτης, ου, ό.

Kuska, ἀρματεύειν. ἀρματηλατεϊν (åka).

Kuskande, ἀρματηλασία, tf.

Kuskbock, -säte, όκρίβας, αντος, ό.

Kust, παραλία, tf. πα^α^λαττία, tf. αιγιαλός, ό. ἀκτή, tf.: k:en, τά παρα&αλάττια.

Kustbo, ΕπιΟ-αλάττιος, ό. ό Επί tJJ S-αλάττrj οίκών, ούντος. pl. οι κάτω.

Kustfarare, ό παραπλέων, οντος. ό παρά τήν γήν πλέων, οντος.

Kustland, παρα&αλαττία (γή), tf.: k:et, τά παραβ-αλάττια, Επι&αλάττια.

Kuststad, παράλιος 1. Επι&αλαττία πόλις, tf.

Ku st st räcka, τά Επί τρ &αλάττ$ 1. πρόί τήν &άλατταν. τά κάτω.

Kuta, κύπτειν.

Kutig, -ryggig, »υφός, 3.

Kutryggighet, κύρτωμα, τό.

Kuttra, 1) eg., om dufvor, se Kurra, äfv. μινυρίζειν. 2) fig., πο&εινόν λαλειν 1. d.

Kuvert, 1) bordsservis, Επιτραπέζια σκεύη, τά. 2)brefs, Επιστολής περικάλυμ μα, τό I.περι-βολή, tf.

Kyckling, νεοττός, ό. νεόττιον, τό.

Kyffe, σα&ρόν τέγος, τό.

Kyla, χρυχρόν ποιειν. ψυχρότητα Εμβάλλειν [τινί). ψύχειν. — kylande, ψυκτήριος, ψυκτικός, 3.

Kyla, subst., 1) eg., ψύχος, τό. ρίγος. τό. κρύος, τό. κρυμός, ό. πάγος, τό (stelfrusenhet). 2) oeg.. ψυχρότης, tf. ψυχρόν, τό.

Kyl fat, ψυκτήρ, ήρος, ο. ψυκτηρίας, ου, ό. ψυκτήριον, ψυκτηρίδιον, τό.

Kylig, ύπόψυχρος, 2. ψυχεινός, 3. ψυχρότερος, 3 (äfv. oeg.).

Kylighet, ψυχρότης, tf.

Kyll er, σπολάς, άδος, tf. στολάς, άδος, tf.

Kylning, ψύξις, tf. ἀναψυχή} ἀνάψυξις, tf.

- Kålgård.

K y 1 s 1 å, ψυχρίζειν. ύποψύχειν.: kylslagen dryck, ψνχρισβ-εϊσα πόσις, tf.

Kylsvulst, -sår, χείμετλον 1. χίμετλον, τό. χειμέτλη, tf.

Kyndel, &ύμβρα (1. &υμβραία), tf.

Kynne, ἤ&ος, τό. φύσις, tf. τρόπος, ὁ (mestpl.).

Kypare, ταμίας, ου, ὁ. παις, δός, ὁ. οινοχόος, ὁ.

Kyp ra, vin, κεραννύναι.

Kyrassier, &ωρακοφόρος ιππεύς, έως, ὁ.

Kyrka, 1) ss. byggnad, ιερόν, τό. νεώς, ώ, ὁ. κυριακόν, τό (kristen k., K. F.). 2) ss. anstalt 1. organism, ιερά, ών, τά. κυριακόν, τό (K. F.). Εκκλησία, tf (K. F.).: gå i k:n, παραγίγνε-σ&αι εις τά ιερά. 3) ss. samfund, Εκκλησία, tf (K. F.).

Kyrkfolk, ol πρός τά Ιερά παραγιγνόμενοι 1. άπό τών ιερών άπιόντες.

Kyrklig, Ιερός, 3. Εκκλησιαστικός, 3.

Kyrkobann, se Bann.

Kyrkobok, församlingsmatrikel, ungef. Εκκλησιαστικός πίναξ, ὁ.

Kyrkobruk, -ceremoni, λειτονργικόν, τό. τελεταί, at.

Kyrkofäder, ol Εκκλησιαστικοί (ξυγγραφεϊς).

Kyrkoförfattning, Ιεραρχική πολιτεία, tf.

Kyrkogods, κυριακά, τά.

Kyrkogång, φοίτησις tf πρός τά ιερά.

Kyrkogångare, ὁ πρός τά ιερά φοιτών, ώντος.

Kyrkogård, τέμενος, τό. τό περί τό ιερόν, πολυάνδριον 1. κοιμητήριον, τό (begrafningsplats).

Kyrkohistoria, ιερά ιστορία, tf.

Kyrkoinvigning, -messa, Εγκαίνια, τά.

Kyrkolag, νόμος Εκκλησιαστικός, ὁ.

Kyrkomöte, σύνοδος, tf.: allmänt k., σύνοδος οικουμενική, tf.

Kyrkorån, -stöld, Ιεροσυλία, tf.: begå k., Ιεροσυλείν.

Kyrkosam, vara k., πρός τά Ιερά φοιτάν.

Kyrkotjenst, λειτουργία, tf 1. ιερουργία, tf (K. Γ.).

Kyrkotjuf, ιερόσυλος, ὁ.

Kyrkoväsende, -ärender, τά περί τήν Εκ-κλησίαν.

Kyrkvall, τά περί τό ιερόν.

Kysk, άγνός, 3. κα&αρός, 3. σώφρων, 2.: vara k., άγνεύειν. σωφρονεϊν.

Kyskhet, άγνεια, tf. άγνότης, tf. σωφροσύ-νη, tf.

Kyss, φίλημα, τό.: ge en k., φίλημα δούναι.: k. på hand, φίλημα χειρός, τό.: en k. smäller, φίλημα ψοφεϊ.

Kyssa, φιλείν τινα (τω στόματι). διά φιλημάτων ϊέναι τινί.

Kåda, subst., ρητίνη, tf.

Kåda, verb., ρητινούν.

Kådaktig, ρητινώδης, 2.

Kådig, ρητινώδης, 2.: vara k., ρητινάν 1. ρητινίζειν.

Kåk, κλωός, ὁ.: ställa vid k:en, Εκπομπεύειν, Εχ&εατρίζειν τινά.

Kåkstryka, παρά κλωφ ραβδίζειν 1. μαστι-γούν.

Kål, κράμβη, tf. ράφανος, tf.

Kålartad, κραμβήεις, εσσα, εν. ραφανώδης, 2.

Kålgård, se Köksträdgård.Kålmask — Kännarblick.

Kålmask, -fjäril, κραμβίς, Idog, ή. πρα-σοκουρίς, idog, ή.

Kålrabi, -rot, γογγυλη, γογγυλίς, idog, ή. βουνιάς, àdog, ή (kålrot).

Kålstock, καυλός ὁ τής κράμβης. ^

Kåpa, 7τεριβόλαιον, τό. περιβολή, ή.

Kår, σώμα, τό. τάξις, ή. τάγμα, τό.: uttr. äfv. m. best. artik., t. ex. akademikåren, ol ἀκα-δημικοί.: militärk., ol στρατιώται 1. τό στρατιωτικό v.

Kåre, ούριος 1. φορός ἀνεμος, ο. πνοή, ή.

Kåt, 1) om mnskr, se Kättj efull. 2) yster, om hästar, κριθών, ώντος.

Käbbel, ερις, ιδος, ή. λόγων ώθισμός, ὁ.

Käbbla, Ερίζειν. dià λόγων Ερίζειν.

Käbblare, φίλερις, ιδος, ὁ. φιλεριστής, ου, ο.

Käck, θρασύς, εϊα, ύ. ανδρειος, 3. θαρραλέος, 3. Ιταμός, 3. θαρρών, ούσα, ούν.

Käckhet, θρασύτης, ή. θράσος, τό. ιταμό-Τηζ'

Käft, γνάθος, ή. σιαγών, όνος, ή. γένειον, τό (kindben).: slå på k:en, τήν γνάθον τύπτειν. γναθούν (Lex.).

Käfta, νεανιενεσθαι Εν τοϊς λόγοις.: k. emot, ἀναιδώς ἀντιλέγειν.

Kägelbana, (fanns ej hos de gamle, men kan ex analogia uttr. m.) ξυστός, ο.

Kägelformig, κωνοειάής, 2. κωνικός, 3.

Kägellek, ol Εννέα κώνοι.

Kägelspel, (obekant för de gamle), ρούμπαλα, τά (Nygr.). κωνοπαιγνία, ή (ett ex analogia bildadt ord).

Kägla, κώνος, ο.

Käk, se Käft. äfv. γένυς, υος, ή.

Käkmuskel, σιαγονίτης μος, ὁ.

Käla, 1) tr., πηγνύναι. 2) intr., πήγνυσθαι.

Käle, πάγος, τό.

Kälke, måh. έλκηθρο ν, τό 1. χαμουλκός, ό. (Nygr.: σάνια, ή.).

Källa, 1) vattenursprung, πηγή, ή (källåder). κρήνη, ή (ss. vattensamling 1. d. synliga begynnelsen till ett vattenflöde), κρουνός, ό. πίδαξ, ακος, ή. νάμα, τό. ἀνάβλυσις, ή (framvällande).: af, ur, vid k., πηγαίος, 3. κρηναιος, 3. 2) upphof, πηγή, ή (ofta pl.), αιτία, ή. ἀρχή, ή.: flodens k., πηγαί 1. ἀρχαί ποταμού, al.: vara k:n till ngt f. ngn, αίτιον εϊναί τινός τινι. 3) urkund, urskrift, ἀρχέτυπον, τό. αυτόγραφον, τό.

Källardörr, θύρα ή τού λάκκου 1. τής θήκης.

Källare, 1) matförvaringsrum, οικημα ύπό-γειον, τό. θήκη, ή. λάκκος, ὁ (vink.). 2) vinförsäljningsställe,

οἰνοπώλιον, τό. äfv. καπηλεϊον, τό.

Källarglugg, οπή ή τού λάκκου 1. οικήματος υπογειου.

Källarmästare, ό Επι τού οίνου, οϊνοκάπηλός, ο. äfv. κάπηλος, ό.

Källarrörelse, καπηλεια, ή.

Källarsven, ταμίας, ου, ό. παϊς, δός, ό.

Källdrag, πηγαί, αι. υδάτων άρχαί, αι.

Källos, -sog, πηγών γένεσις, ή\ .άρχαί, at.

Källsprång, κρουνός, δ. άνάβλυσις, ή.

Källvatten, πηγαϊον 1. κρηναϊον 1. κρου-ναϊον ύδωρ, τό.

Källåder, πηγαι, αι. φλέβες al τών υδάτων.

Kält, εριδες, αι. Επιτίμησις ή άεί. νουθέτησις ή άεί.

K älta, φιλονεικεϊν. θαμίζειν μεμφόμενον τινι. άεί Επιτιμάν.

Kältring, φιλομεμφής, ους, δ, ή. ούτιδα-νός, ό.

Kämpa, (δι)αγωνίζεσθαι (allm., såväl kroppsligen, s. andligen, ofta m. acc. αγώνα, μάχην). άθλειν (f. ett pris, άθλους ά., κατ άγωνίαν ά., άγώνισμά τι ά.). παλαίειν (äfv. metaph. t. ex. ταλαιπωρία).: k. mot, άντιστήναί τινι 1. πρός τι. άνταγωνίζεσθαί τινι.

Kämpadater, se Hjeltebragd.

Kämpalik,^ άθλητικός, 3.: k. gestalt, αθλητικό ν σώμα, τό. άθλητική εξις, ή.

Kämpande, άγωνισμός, ό. άγών, ώνος, ο.

Kämpasaga, se Hjeltesaga.

Kämpavis, på k., άθλητικώς. άθλητών di-κην. ήρωϊκώς.

Kämpavulen, se Kämpalik. ^Kämpe, αγωνιστής, ου, ο (i allm). άθλητής, ού, ό (konstk.). παλαιστής, ού, ό (brottare), πύ-χτης, ό (näfvek.). παγκρατιαστής, ο (brottare o. näfvek. på en gån g), ηρως, ωος, ο (forntida, sagans k.).

Känga, κρηπίς, Idog, ή. σκύτινον ποδεϊον, τό. βόειαι κνημϊόες, al (Hom.).

Känna, 1) röra vid, k. på, (Επι)ψηλαφάν. 2) gm yttre sinnena erfara, (Επ)αισθάνεσθαί τίνος 1. τινός όντος 1. τί ον. αϊσθησιν εχειν 1. λαμβάνειν τινός.: kännas, αϊσθησιν εχειν 1. παρέχειν τινί.: k. på, γεύεσθαί τίνος (m. smakorganen, t. ex. οίνου, δαίτης, dock äfv. κακών o. s. v.), δσμάσθαι 1. δσφραίνεσθαί τίνος (m. luktorgan).: k. ngn på pulsen, (δια)κωδωνίζειν τινά. πεϊραν λαμβάνειν τινός, διαπειράσθαί τίνος.: jag känner på smaken, lukten, att, γευσάμενος, δσφρόμένος αισθάνομαι 1. γιγνώσκω, οτι. 3) gm inre sinnet erfara, αϊσθάνεσθαι. γιγνώσκειν. πάσχειν τι (röna intryck af ngt).: k. fröjd, smärta, begär o. s. v., εχειν ηδονή ν, άλγος, Επιθυμίαν. ήδεσθαι, άλγεϊν o. s. v.: k. harm öfver ngt, βαρέως φέρειν τι. άγαν ακτεϊν Επί τινι. δυσχεραίνειν Επί τινι 1. πρός τι.: k. sig vara, ήγεϊσθαι είναι.: k. m. sig (ngt), συνειδέναι τι, εαυτώ τι (εαυτώ άντιλέγειν ού δυνα-μένω, εαυτώ αγαθόν άνδρα όντα). 4) röna — få känna, [κατα)μανθάνειν. γιγνώσκειν.: k., att uttr. gm part. 1. verb. fin. m. ώς. 5) k. igen, [άνα)γνωρίζειν. άναγιγνώσκειν.: derpå kände jag hm, Εκ τούτου 1. τούτω τω τεκμηρίω αύτόν Εγνώ-ρισα 1. διέγνων.: k. ngn till utseendet, δψιν 1. ειδός τίνος 1. άπό τής όψεως τινά γνωρίζειν. 6) hafva sig bekant, k. till, εϊδέναι. γνώναι. μα-θεϊν. εμπειρον είναι 1. Εμπείρως είναι 1. Εμπεί-ρως εχειν τινός. Επίστασθαί τι (konst, yrke o. d.).: k. dig sjelf, γνώθι σεαυτόν.: k. att, gm part. 1. ver?>. fin. m. οτι, ώς.: noga 1. väl k., ακριβώς εϊδέναι 1. άκριβώσαι 1. Εξεπίστασθαί τι.: icke k. ngt, άγνοεϊν τι. άπείρως εχειν τινός.: icke k. ngn, ούκ εϊδέναι τινά όστις Εστίν. — känd, γνώριμος, 3. γνωστός, 3. περιφανής, 2. φανερός, 3. δήλος, 3.

Kännare, Επιστήμων, ονος, δ. γνώμων, ονος, δ. εμπειρος, δ. Εμπείρως εχων τινός, δ Επιστά-μενός τι. δ σοφός περί τι. δ δεινός τι.: stor k., ὁ ἀκριβῶν, ούντος. δ Εξεπιστάμενος. Ofta äfv. gm adj. på -ικός, t. ex. k. i talekonsten, ἀνήρ ξητο-ρικός, δ.

Kännarblick, Ιπιοτημοσύνη, ή. bäst gm enKännbar — Kärl.

konkretare vändning, t. ex. inför hs k., Εκείνω Επιστήμονι 1. σοφώ όντι.: inför k., Εν εἴδόσιν.: m. k. undersöka, Επιστάμενον Εξετάζειν τι

Kännbar, βαρύς, 3. δεινός, 3. λυπηρός, 3. ἀνιαρός, 3.: det är k:t f. mig, λυπηρόν Εστί μοι.

Kännbarhet, βάρος, τό. τό βαρύ o. s. v. (se Föreg.).

Kännedom, γνώΰις, ή. γνώρισις, ή. Επιστή-μη, ή. Εμπειρία, ή. se f. öfr. Kunskap.

Kännemärke, -tecken, αημεῖον, τό. γνώρισμα, τό. τεκμήριον, τό. ξύμβολον, τό. δήλωμα, τό.: förse m. k., σημείου v. παρασημαίνειν.: af k. »luta, τεκμαίρεσθαι. τεκμηριούσθαι.: utan k., ἀσημος, 2.

Känning, πάθος, τό.: behaglig k., ευπάθεια, ή. ηδονή, ή.: obehaglig k., λύπη, ή. ἀνία, ή. τό ἀνιαρόν.: förorsaka ngn en behaglig, obehaglig k., ήδονήν, λύπην παρέχειν τινί.: enhvar har k. af det obehagliga, τό λυπούν αἴσθησιν εχει εκά-στω.i ha k. af ngt, αισθάνεσθαί τίνος.

Känsel, ἀφή, ή. αἴσθησις, ή.: utan k., ἀ-ναίσθητος, 2.: m. k., αισθητικός, 3.: sakna k., ἀναισθητειν, -εύειν. ἀναισθήτως εχειν.

Känselsinne, αἰσθητήριον, τό. se f. öfr. Känsel.

Käns el sträng, νεύρον, τό.

Känsla, αἴσθησις, ή (förnimmande), πάθος, τό (afficierad).: angenäm k., ήδυπάθεια, ή. ήδο? νή, ή.: oangenäm k., κακοπάθεια, ή. ἀηδία, ή.: ha k. af ngt, αισθάνεσθαί τίνος, πάσχειν τι.: k. af hunger, törst, sorg, bedröfvelse o. s. v., λιμός, ο, δίψα, ή (1. δίψος, τό), λύπη, ή, ἀνία, ή.: öfverlemna sig åt sin k., Ενδιδόναι τω πάθει, φέρεσθαι ὑπό τού πάθους.: tala m., utan k., πα-θητικώς, ἀπαθώς λέγειν.: hysa en viss k. f., πάσχειν τι πρός m. acc.: ha k. f. ngn, παθη-τιχώς 1. Εμπαθώς (φιλικώς, Εχθρώς o. s. v.) εχειν πρός τινα. διά φιλίας, ἐχθρας o. s. v. ἰέναι τινί.: sakna k. f. musik, ἀναισθήτως εχειν τής μουσικής.

Känslig, 1) eg., αισθητικός, 3. Εμπαθής, 2. μαλακός, 3 (ömsint). Ελεεινός, 3 (medlidsam). 2) ömtålig, lättretlig, ὀξὐρροπος, 2. εὐόργητος, 2. ευερέθιστος, 2. Εμπαθής, 2. ευπαθής, 2.

Känslighet, τό αισθητικό ν. τό Ελεεινό ν. Εμπάθεια., ή. εὐπάθεια, ή. ὀργιλότης, ή. τό ὀξύρ-ροπον.

Känslofull, se Känslig 1).

Känslofullhet, τό παθητικό ν. ευπάθεια, ή. τό μαλακόν τού θυμού, τό Ελεεινό ν.

Känsloförmåga, αΧσθησις, ή. τό αισθητικό ν.

Känslolös, 1) eg., ἀναίσθητος, 2. απαθής,

2. ἀναλγής, 2.: vara k., ἀναισθή τως εχειν.: göra alldeles k., ἀποναρκδύν. 2) oeg., hård, σκληρίς,

3. αμβλύς, εΐα, ύ.

Känslolöshet, ἀναιόθησία, ή. απάθεια, ή. αναλγησία, ή. τό σκληρό ν. τό ἀμβλύ. τραχυ-της> ή.

Känslosam, παθηματικός, 3. sef. öfr. Känslig 1).: agera k., παθαίνεσθαι.

Känslosamhet, πάθημα, τό. se f. öfr. Känslighet.

Känsloöm, ἀπαλόφρων 1. μαλακόφρων, 2 (poët.).

Käpp, 1) att stödja sig på, βακτηρία, ή· ξν-λον, τό (påk).: ha k., βακτηρίαν εχειν, φορεΐν.: nyttja k., βακτηρία χρήσθαι, Επερείδεσθαι.: gå

m. k., μετὰ βακτηρίας, ξύλου προϊïναι. 2) att slå m., βακτηρία, ή. ξύλον, τὸ ράβδος, ή. σκυτάλη, ή. σκυταλίς, ίδος, ἡ (dem.), σκύταλον, τό.: höja k. mot ngn, τὴν βακτηρίαν διαiρεσθαι, Ε-παίρεσθαι, ἀνατεiνειν τινί.: stryk m. k., ξυλο-κοπία, ή.: få stryk m. k., ξυλοκοπεῖσθαι. 3) stake, κάμαξ, ακος, ή. ράβδος, η. σκυτάλη, η.

Käpphäst, 1) eg., ξύλινον ἱππάριον, τό.: rida på k., κάλαμον περιβεβηκέναι ὥσπερ ἵππον. 2) oeg., προσφ>ιλέστατον Επιτήδευμα, τό.

Käppknapp, σφαίρα ἡ κατ' ἄκραν βακτηρίαν.

Käpprapp, -släng, πληγή ἡ ὑπὸ βακτηρίας.: ge k., rjj βακτηρία πλήττειν τινά.

Käppstump, ραβδίον, τό.

Kär, 1) älskad, φίλος, 3. προσφιλής, 2. αγαπητός, 3. ἀσπαστός, 3 (efterlängtad, angenäm). κεχαρισμένος, 3 (välkommen).: käre vän, k. du, ὦ φίλτατε. ὦ ἀγαθέ 1. ω 'γαθέ (ironiskt).: ngt är mig k:t, χαίρω τινί. κεχαρισμένον Εστί μοί τι. Εν ἡδονiJ Εστί μοί τι.: det är mig k:t, att, χαίρω m. partic. 1. ότι 1. ει o. indic. ἥδομαι m. part. ἀγαπῶ ότι. ἀσμένῳ μοί Εστι ει 1. ότι.: det är mig k:t, att du kommit, εις δέον ἥκεις. βουλομένῳ μοι ἥκεις.: det är mig k:t, att få höra dta, ηδύς εἴμι τούτο ἀκουσας.: det vore mig k:t, βουλοίμην ἀν.: hålla k., ἀσπάζεσθαί τινα 1. τί. φιλεῖν τινα 1. τί.: vårt kära fädernesland, φίλη 1. γλυκερά (poët.) ἡ πατρίς 1. ἡ πατρίς ἡ ημετέρα. 2) förälskad, ερωτι ἁλούς, ουσα 1. ληφθείς, εισα. φιλέραστος, 2. Εραστής, φιλεραστής, ον, o. se f. öfr. under Förälska sig.

Kärande, part inför domstol, κατήγορος, ο. γραφόμένος, γραψάμενος, ὁ. διώκων, οντος, ὁ. Εγκαλῶν, οὑντος, ὁ.

Käresta, Ερωμένη, ἡ. στεργομένη, ἡ. ἀγα-πωμένη, ἡ (Sedn.).

Kärf, 1) eg., i afs. på smak, σκληρός, 3. στρυφνός, 3. αυστηρός, 3. πικρός, 3. στυπτικός, 3. 2) fig., τραχύς, 3. σκληρός, 3. στρυφνός, 3. αὐ-στηρός, 3. βαρύς, 3. ψυχρός, 3 (om tal o. skrift). k:t tal, ψυχρολογία, ή.: föra k:t tal, ψυχρολογειν.

Kärfhet, 1) eg., στρυφνό της, ή. αὑστηρία, αὑστηρότης, ή. πικρότης, ή. 2) oeg., de föregg. äfv. τραχύ τη ς, ή. σκληρό της, ή. τὸ ψυχρό ν (i tal o. skrift).

Kärfve, δέσμη (ή) 1. δράγμα (τό) 1. φάκελλος (ὁ) σταχυών, ἀμαλλα, ή.

Käring, γραύς, αός, ή. fig.: ὁ γυναικίζων.

Käringaktig, γυναικείος, 3. γυναικικός, 3. ἄνανδρος, 2. θηλύφρων, 2.: vara k., γυναικίζειν.

Käringkrok, ὑπ ο σκελισμός, ὁ (Septuag.). πτερνισμός, ὁ (?)·: sätta 1. slå k. f. ngn, ὑπο-σκελίζειν τινά. πτερνίζειν τινά. εδραν στρέφε ιν τινί.

Käringprat, -sladder, -snack, γυναικείοι φλήναφοι, οι.

Käringsaga, γραολογία, ή.

Käringtand, λωτοὶ ὁ ἄγριος 1. Μβυκός.

Käringvän, γραόφιλος, ὁ, ή.

Kärkommen, αγαπητός, 3. ἀσπαστός, 3. εὑάρεστος, 2. χαρίεις, 3.: ngt är mig k:t, ασμένως δέχομαι τι. ἀγαπῶ τι. εστι 1. εσται τί μοι βουλομένῳ 1. ἀσμένῳ.

Kärl, 1) husgeråd, σκεύος, τό. ἀγγειον, τό. μέτρον, τό (målkärl).: k. af lera, κέραμος, ὁ. κεραμίς, ίδος, ή. af guld, χρύσωμα, τό. af silfver, ἀργύρωμα, τό. af koppar, χάλκωμα, τό.Kärlek —Kärnfull het.

233

af messing, χορινθιουργες χάλχωμα, το. 2) i en organisk kropp, ἀγγείον, το', φλέβιον, τό.

Kärlek, 1) könsk., ἔρως, ωτος, ὁ. ἀγάπησις ἐρωτιχή, ή. πόθος, ὁ (kärlekslängtan).: k. till ngn, ἔρως τινός. πόθος τινός 1. ini τινι.: af k., ἐρωτι.: fattas af k. till ngn, ἐρωτί τίνος ἀλiσχεσθαι 1. ληφθῆναι. εις ἐρωτά τίνος ἐρχεσθαι 1. ἀφιχνεῖσθαι: brinna af k., ἐρωτι αἴθεσθαι 1. χαίεσθαι : upptändas af k., ἐχχαίεσθαι εἰς ἐρωτα.: olycklig k.,

ἐρωτιχή λύπη, ή.: häftig, sann, rå k., οξύς, ορθός, ἀγριος ἐρως.: olycklig k., Μοίρω? ἐρως.: besvarad k., ἀντερως, ωτος, ὁ. 2) hängifvenhet, φιλία, ή. εὐνοια, ή {τινός, εις 1. πρός τινα). στοργή 1. φιλοστοργία, ή (mellan barn o. föräldrar, syskon o. s. v.), ευσέβεια, ή (pligtk., k. till Gud, föräldrar, fosterland o. d.). αγάπη, ή (k. i biblisk mening).: ngns k. till ngn, εὐνοια ή παρά 1. ἐχ τίνος εις 1. πρός τινα.: k. till sina barn, φιλοτεχνία, ή.: af k., εὐνοια, di* εὐνοιαν, di* 1. υπ* εὐνοιας, χατ* εὐνοιαν.: af k. till dig, εὐνοια σου 1. τή σή.: förvärfva sig ngns k., τὴν τίνος εὐνοιαν 1. φιλίαν χτήσασθαι. φιλίαν λαβεὶν παρά τίνος.: bevisa ngn k., εὐνοιάν τινι παρέχειν 1. ἐπ^είχνυσθαι. εὐνοια 1. φιλία χρήσθαι περί τινα.: ingifva ngn k., εὐνοιαν ἐμποιεῖν τινι.: hysa k. till ngn, φιλιχώς diaxàio&ai πρός τινα. εὐνοϊ-χώς εχειν τινί 1. πρός τινα. ἀγαπάν τινα.: k:n är blind, τυφ>λούται τό φιλούν πρός τό φιλούμενον. 3) lust, böjelse, ἐ'ρω?, ὁ. πόθος, ὁ (längtan).: Επιθυμία, ή (åstundan), προθυμία, ή (benägenhet). ofta gm smnsngr m. φίλος, t. ex. k. till sköna konster, φιλομονσία, ή.: k. till sagor, φίλο μν&ία, ή.: k. f. arbete, φιλοπονία, ή.: k. f. dåligheter, φιλοπονηρία, ή, o. s. v.: m. k. egna sig åt ngn sysselsättning, προθύμως πράττειν τι.: m. k., προθνμως.

Kärleksangelägenheter, τά ἐρωτιχά. ἐρωτες, ol. ἀφροdίσια, τά.

Kärleksband, se Kärlek.

Kärleksbedrift, ἀφροdισιαχόν ἐργον, τό.

Kärleksbekymmer, ἐρωτιχοί πόνοι, ol. ἐρωτιχή λύπη, ή.

Kärleksbetygelse, ἐρωτος ἀπόdειξις, ή. χάρις, ή. φιλοφροσύνη, ή (tillgifvenhetsb.).

Kärleksbiljett, -bref, ἐπιστολή ἐρωτιχή, ή. ἐρωτιχά γράμματα 1. γραμματεία, τά. Ερωτι-χόν dελτάριον, τό. ἐρωτιχά γραμματεία, τά.

Kärleksdrift, ἐρωτιχή ορμή, ή.

Kärleks drucken, μεθύων {ουσα) υπό τής ἀφροdίτης.

Kärleksdryck, φίλτρον, το'.

Kärlekseld, -glöd, dεινός ἐρως, ὁ. ιμερος, ὁ.

Kärleksfull, εὔνους, 2. εὐνοϊχός, 3. ευμενής, 2. φιλόφρων, 2. φιλάνθρωπος, 2. φιλόστοργος, 2 (mot anförvandter).: vara k. mot ngn, φιλοφρονεἰσαι, ἀγαπάν τινα.

Kärleksfullhet, φιλοφροσύνη, ή. φιλοστοργία, ή. φιλανθρωπία, ή. εὐνοια, ή. samt neutr. af föreg. adjj.

Kärleksförklaring, λόγοι περί ἐρωτος, οι 1. d.: göra k., προσφέρειν λόγους περί ἐρωτος, φάναι ἐρασθήναί τίνος. {στεφάνους ήμιμαράντους 1. μήλα ἀποdεdηγμένα πέμπειν τινί 1. βάλλειν τινά μήλω 1. μήλου ἀποdαχόντä προσαχόντιζειν εϊς τον χολπον τινός — enl. de gamles erotiska symbolik).

Kärleksgriller, ἐρωτιχή μωρία 1. ἀφροσύ-νη, η.

Kärleksgud, ἐρως, ωτος, ὁ. -gudinna, Ἀφροdίτη, ή.

Kärlekshandel, «ρω?, ὁ (äfv. pl.), ἐρωτιχή συντυχία, ή. Ερωτιχά, τά. ἀφροdίσια, τά.

Kärlekshistoria, 1) berättelse om kärlekshandel, ἐρωτιχός μύθος, ὁ. ἐρωτιχοί λόγοι, οι. 2) se Kärlekshandel.

Kärlekshändelser, ἐρωτιχαί τύχαι, al. ἐρωτιχά, τά. ἀφροdιαια, τά.

Kärleksintrig, ἐρωτιχή πράξις, ή. ἐρωτες, ol. se f. öfr. Föreg.

Kärlekslåga, se Kärlekseld, äfv. ἐρως, ο.

Kärlekslös, ἀστοργος, 2. τραχύς, 3 (hård). ἀνήμερος, 2 (rå), ἀπάνθρωπος, 2 (omensklig). ἀνελεήμων, 2 (obarmhertig).

Kärlekslöshet, ἀστοργία, ή. σχληρότης, ή. τραχύτης, ή. ἀν ελεημοσύνη, ή.

Kärleksmåltid, de första kristnas, αγάπη, ή (K. F.).

Kärleksnarr, ὁ ἀφρόνως Ι. μωρῶς 1. ἄγαν ἐρῶν. Ερωτομανής, 2.

Kärleksnöje, ήdονή ἡ ἀπὸ τῶν ἀφροdισίων. -nöjen, ἀφρο^ίσια, τά.

Kärlekspligt, τὸ του ἐρωτος, τὸ τῆς αγάπης (i kristlig mening).

Kärleksprof, ἐρωτος βάσανος 1. πεῖρα, ἡ (pröfning), ἐρωτος τεχμήριον, τό (ådagalagdt prof).

Kärleksqval, ἐρωτιχοὶ πόνοι 1. αγώνες, οι.

Kärleksqväde, ἐρωτοπαίγνιον, τό. ἐρωτιχή ωdή, ή.

Kärleksrik, -het, se Kärleksfull,-het.

Kärleksrus, ἐρωτιχή μανία, ή.: fattad af k., ἐπηρμένος (3) ἐρωτι. μεθύων{ουσα) υπ* ἐρωτος.

Kärleksverk, ἐργον αγάπης 1. ἀγαπήσεως 1. φιλοφροσύνης 1. φιλιχόν, τό. χάρις, ιτος, ή. ευεργέτημα, τό. φιλανθρώπευμα, το'.

Kärleksvisa, -vurm, -yra, -ångest, -äfventyr, se Kärleksqväde, -narr, -rus, -qval, -handel.

Kärlig, ἐρωτιχός, 3. ἀφροὐισιαχός, 3. εις τὰ ἀφροdίσια χεχυμένος, 3. ἐρωτόβλητos, ἐρωτοτρό-φος, ἐρωτοτόχος, 2 (poët.).: m. k:ga ögon, νγρό-φθαλμος, 2.: k:t ögonkast, ἐ^ωτιχόν βλέμμα, το'.: blicka k:t, ἐρωτιχόν βλέπειν.

Kärna, se Tjerna.

Kärna, 1) i frukter, χόχχος, o. καρπός, o (frö), πυρήν, ήνος, oc, χάρυον, τό, όστούν, τό (stenfrukt), σίχυον, τό (i gurkor o. meloner), γi-ya^Toi', τό (i vinbär o. drufvor).: utan k., ἀπυ-ρηνος, 2. ἀγίγαρτος, 2. ἀνευ χόχχου, o. s. v. 2) i träd, ἐγχάρaιον, τό. xapdia, ή. μήτρα, ή. 3) fig., det bästa af ngt, ἀχμή, ή. ἀνθος, τό. τὸ χράτιστον.: k:n af en här, τὸ χαθαρόν 1. χρά-τιστον τοὺ στρατού, ότι περ όφελός ἐστι του στρατεύματος, οι λεχτοί 1. ἐπίλεχτοι τῶν στρατιωτῶν. : ungdomens k., ἡ ἀχμή της νεότητος. τὸ ἀνθος τῶν νέων.

Kärnbitare, en fogel, χαρνοχατάχτης, ον, o.

Kärnfolk, se under Kärna 3).

Kärnfrisk, υγιέστατος, 3.

Kärnfull, ἀdρός, 3. ἐρρωμένος, 3. χαρτερός, 3. ρωμαλέος, 3. πρίνινος, 3.: k:t uttryck, ἀπε-σφιγμένη λέξις, ή.: k: t tal, ἀπεσφιγ μένος λόγος, ὁ.

Kärnfullhet, Μρυνσις, ή. samt neutr. af föregg. adjj.

30234 Kärnlös -

Kärnlös, = utan kärna, se Kärna 1).

Kärnspråk, 1) ss. auktoritetsuttryck, ἐπος χρνσούν, τό. ρήμα κεφαλαιον, τό. 2) kraftigt språk, se under Kärnfull.

Kärntrupper, se under Kärna 3).

Kärnved, 1) i ett träd, ss. motsats mot hvit-ved 1. ytved, ἐμμητρα ξύλα, τά, 2) god ved, ἀρκna 1. Εξαίρετα ξύλα, τά. ἀδρά ξύλα, τά.

Käromål, λῆξις, ή. κατηγορία, ή. ἐγκλημα, τό. δίκη, ή. τύπος, o (i skuldfordringssaker).

Kärr, ἑλος, τό. τέλμα, τό. äfv. λίμνη, ή.: lefvande, vexande i k., ἑλειος, 2. λιμναίος, 3. λιμνόβιος, 2. ελειονόμος, 2.: vuxen i k., ελειό-τροφος, 2. λιμνοφυής, 2.: göra till k., τελματούν. λιμνούν.: bilda k., τελματούσ&αι. λιμνάζειν.: k. vid hafvet, λψνο&άλαττα, jJ.

Kärra, ἁμαξα, ή. ἁ μ ἀξιο ν, τό. ἀμαξίς, ίδος, ή.

K är r akt i g, λιμνώδης, 2. τελματώδης, 2. Ηώδης, 2.

Kärrlast, ἀμαξιαΐος φόρτος, ὁ.

Kärrpuss, λιμνίον, τό.

Kärrtrakt, έλη, τά. χωρίον ελώδες, τό.

Kärrvext, λιμναία βοτάνη, ή. λιμναΐον φυ-τόν, τό.

Kärrvatten, λιμνώδες ϋδωρ, τό.

K ärr åk are, άμαξιεύς, έως, ό.

Kärräng, λειμών έλώδης, ό.

Kärvänlig, αϊμύλος, 3. υποκοριστικός, 3.

Kärälskelig, φίλτατος, 3. προσφιλέστατος, 3. αγαπητός, 3.

Kättare, l)i kyrklig mening, αιρετικός, 3 (K. F.). 2) i allm., ο νεωτερίζων περί τά &εϊα. ού νομίζων ους ή πόλις νομίζει $εούς 1. καινά δαιμόνια εϊσάγων (ur antik synpunkt).

Kätteri, αϊρεϋις, ή (K. F.). νεωτερισμός περί τά &εϊα, ο.

Kättersk, αιρετικός, 3 (K. F.).

K ät t ja, ασέλγεια, ή. λαγνεία, ή (mest om karlar), μαχλοσύνη 1. μαχλότης, ή (mest om qvinnor). άκρασία, η.: onaturlig k., πασχητιασμός, ο.: öfva onaturlig k., πασχητιάν.

Kättjas, άσελγαίνειν. λάγνεύειν. μαχλεύειν 1. μαχλάν.

Kättjefull, ακόλαστος, 2. άκρατής (2) περί τά άφροδίσια. ασελγής, 2. λάγνος (2) ο. λάγνης, ου, ό (om karlar), μάχλος, 2 (mest om qvinnor), samt part. af föreg. vv.

Kättla, τίκτειν.

Käx, τό άδιαλείπτως παρακαλειν 1. παραινεϊν 1. προσειπεϊν 1. νου&ετεϊν.

Käx a, ού παύεσ&αι παρακαλούντα 1. παρα-κελευόμενον 1. παραινούντα 1. προσειπόντα 1. νου-&ετοννTα. ζυγομαχειν πρός τινα περί τίνος.

Kök, μαγειρειον, τό. όπτάνιον 1. όπτανειον, τό.

Köksmästare, ό Επί τής όιροποιίας. άρχι-μάγειρος, ό.

Köksbetj ening, οι Εν μαγειρείω οϊκέται.

Köksbord, Ελεόν, τό 1. ό.

Köksknif, (μαγειρική) κοπίς, ίδος, ή.

Kökskrydda, λάχανον, τό.

Kökskäril, μαγειρικά σκεύη, τά.

Kökspiga, μαγείραινα, ή.

Kökspojke, ύπηρέτης 1. παις ό τού όψοποιού 1. μαγείρου.

Kökssaker, μαγειρικά σκεύη, τά.

Köksspis, μαγειρείου Εσχάρα, ή. ίπνός, ο.

• Köpstad.

Kök|st'rädgård, πρασιά, ή. λαχανιά, ή. κήπος λαχανείας, ό.

Köksväxt, -Ört, se Kökskrydda.

Köl, τρόπις, ιδος 1. εως, ή. στείρα, ή. äfv. στερέωμα, τό. τροπιδεϊον, τό.

Köla, τροπίζειν.

Köld, 1) eg., ψύχος, τό (ofta pl.), ρίγος, τό. κρύος, τό. κρυμός, ό. πάγος, ό (stelfrysning). 2) oeg., ψνχρότης, ή. ψυχρόν, τό·.

Kölhala, ett fartyg, ungef. ναύν Επισκευάζειν.

Kö Ina, ungef. &ειλόπεδον, τό 1. κοδομεϊον, τό.

Kön, γένος, τό. φύσις, ή.: manligt k., άρρεν ικ ή φύσις, ή.: qvinligt k., &ήλεια 1. &ηλυκή φύσις, ή.: det täcka k., τό &ηλυκόν.

Könsdel, αιδοϊον, τό.

Könsdrift, μίξεως Επιθυμία, ή. γενετήσιος ορμή, ή.

Köp, 1) eg., ώνή, ή. άγορασμός, ό. άγορα-σία, ή. άγόρασις, ή (ipl.).: på k:t, fig., προσέτι, προς τούτοις.: göra upp ett k., περί ώνής συν-τί&εσ&αι : sluta k., ώνήν (τινός, om ngt) ποιεί-σ&αι. 2) pris, τιμή, ή. άξια, ή.: till hd k., πόσου; Επί πόσω; det var godt k., ον πολλού Επρίω (till köparen) 1. ολίγου άπέδου (till säljaren).: en sak f. godt k., χρήμα εΰωνον, τό.

Köpa, 1) eg., ώνεϊσ&αι (aor. Επριάμην). άγο-ράζειν, -σ&αι. χρήμασι κτάσ&αι. χρημάτων (i. pengar) λαμβάνειν. Εμπολάν (köpa in).: hafva köpt ngt, πριάμενον έχειν τι.: k. dyrt, πολλών χρημάτων 1. πολλού πρίασΒ-αιι.: k. f. godt pris, μικρού πρίασ&αι.: k. ngt af ngn, ώνεϊσ&αί τι παρά τίνος.: k. på torget, Εξ άγοράς ώνεϊσ&αι.: vilja k., ώνησειειν.: k. sin ära m. döden, τήν δόξαν 1. τιμήν d-ανάτου πρίασ&αι. 2) muta, ώνεισ&αι (πρίασ&αι). παρασκευάζεσ&αι (t. ex. μάρτυρας ψευ-δεϊς).

Köpande, se Köp 1). äfv. ώνησις, ή (Lex.).

Köpare, ώνητής, ου, ό. ό ώνούμένος, m. fi. part. af vv. under Köpa 1).: finna k., ώνητού Επι τυχείν.

Köpebref, σνν&ήκαι αϊ περί τής ώνής. συμβόλαια, τά.

Köpegods, ώνια, τά. φορτία, τά. Εμπολή, ή. Εμπόλημα, τό.

Köpekontrakt, se Köpebref.

Köpenskap, se Handel.

Köpeskilling, -summa, τιμή, ή. τίμημα, τό.: första köpeskillingen, άρραβών, ώνος, ό.

Köping, πολισμάτιον, τό.

Köpman, έμπορος, ό (grossh.). κάπηλος, ά-γοραιος, μεταβολεύς, ό (minuth.). πραγματευ-τής, ό.

Köpmansbod, πωλητήριον, τό.

Köpmansgods, Εμπορικά χρήματα, τά. Εμπο-λή, ή. Εμπόρευμα, τό.

Köpmansknep, χρηματιστική μηχανή, ή.

Köpmansstånd, Εμπόρου τάξις, ή. Εμπορι-κόν, τό. έμποροι, οι.

Köpmansvara, se Köpmansgods.

Kö ρ mans yrke, Εμπορία, η. καπηλεία, ή. πραγματεία, ή. Εμπορική, η.: hörande till k:t, Εμπορευτικός, 3. χρηματιστικός, 3.

Köpslagare, se Köpare.

Köpslå, πραγματεύεσ&αι 1. χρηματίζεσθ-αι (om affärsmän), ώς εις άγορασίαν 1. ώς ώνησόμενον παρασκευάζεσαι (om köpare).

Köpstad, Εμπόριον, τό.Kör — Lackande.

Kör, se Chor.

Köra, 1) intr., a) på åkdon i allm., ἐλαύνειν. ὀχεἰσ&αι. ἁρματηλατεῖν. ὄχησιν ποιεϊσθαι.: k. öfver floden, ini τής αμάξης ὀχούμενον τον ηοτα-μον περαιούσ&αι. ἀιακομίζεσ&αι ὑπέρ τον ηοτα-μόν.: k. öfver bron, τὴν γέφυραν ἀιελαύνειν.: k. på, raskare undan, τον ἀρό^ιον ἱποτρύνειν τοίς ϊπποις.: k. af vägen, vilse, οχούμενον ϊκκλίνειν ἀπο τής ὀάοὑ 1. ὀιαμαρτάνειν της ὀάοὑ.: han kör ur vägen f. hm, ἐλαύνων ἐκτρέπεται αυτόν ἀπαν-τώντα.: k. fore, Ιλαύνοντα ήγείσ&αι.: k. omkull, ϊλαύνοντα ἀνατρέπεσ&αι.: k. emot, προσχρούειν (eg. o. oeg.). b) ss. körsven, kusk, forman, ή-ιΊοχεΙν. ἁρματηλατεῖν. ἀμαξεύειν.: konsten att k., η ήν*>οχιχή τέχνη, c) k. i åkern, ἀρουν, ἀροτριά-ζειν, ἀροτριάν, ἀροτριούν. 2) tr., a) eg., Ιλαυ-νειν, ἡνιοχείν (eg. dragdjur), (ζεύγεσιν 1. ὑποζυ-γίοις) ἀγειν, κομίζειν (k. varor). ϊλαύνοντα 1. ή-νιοχούντα κομίζειν 1. πέμπειν (föra personer).: k. hästar, vagnar, ἡνιοχείν 1. Ελαύνειν ϊηηους, ἀρματα.: k. söuder, omkull, ἐλαύνοντα κατακλὰν, ἀνατρέπειν. b) fösa, m. makt drifva, se Drifva 1) a) a), c) tvinga, se Drifva 1) a) ß).

Körande, 1) a) ὄχησις, ή. b) ἡνιοχεια, ή-νιόχησις, ή. ἀμαξεια, ή (m. fraktvagn), ἀρματη-λασία, ή (m. stridsvagn), ἀιφρεια, ή (eg. ra. stridsv.). c) ἀροσις, ή. 2) a) ήνιόχησις, ή. ἀγωγή, ή. χο-μιβή,ή. b) ελασις, ή. — πήξις,ή. c) παρόρμη-σίς, ή.

Kör are, ηνιοχος, ὁ. ἀρματηΧάτης, ου, ὁ. Λ-φρηλάτης, ου, ο. ἀμαξεύς, έως, ὁ (forman).

Körbana, αμαξιτός, ή.

Körbar, ἀμάξαις πορεύσιμος, 2.

Körfvel, χοιρέφυλλον, τό. σκάνάιξ, ικος 1, σκάνάυξ, νχος, ή.

Kö ma, πτίσσειν. -ande, -ing, πτισμός, ό.

Körning, se Körande.

Körport, πύλαι, αϊ. πυλών, ώνος, ό.

Körredskap, ὄχημα, τό. ζεύγος, τό.

Körsbär, κεράσιον, τό.

Körsbärskåda, ρητινη ή ἀπό του κεράσου.

Körsbärskärna, ὀστούν τὀ 1. πυρήν ό του κερασιού.

Körsbärsskog, πλήθος χεράοων, τό.

Körsbärsträd, κέρασος, ό. χερασια 1. κερασέα, ή.

Körsbärsvin, οίνος ὁ ἀηὁ κερασιών.

Körsel, -sia, κομιάή, ή. ἀγωγή, ή.

Körsnär, se Bundtmakare.

Körtel, ἀ&ήν, ένος, ό. χοιράς, ὰcΐος, ή (halsk.). παρίσ&μια, τἀ (mandlarne).

Körtelartad, -formig, ἀάενώάης, 2.

Körväg, ἀμαξήλατος (ὀιός), ή. ἀμαξιτός, ή.

Kött, 1) den lefvande djurkroppens, σάρξ,

κός, ή (äfv. de mjuka delarna på vexter). 2) ss. färdigt till näringsmedel, κρέας, ως, τό (vanl. pl.), oxpov, τό (sofvel; under heroiska tiden =κ kött; under d. klassiska = fisk).: salt k., κρέα ἀλίπαστα 1. ἀλιστά, τά. τάραχος, ό. äfv.^ro' (äfv. == salt fisk).: äta k., Εσθίειν κρέα χρεών, χρεο-φαγεϊν. χρεοβορείν (Sedn.).: hugga k., χρεουργείν. 3) sinlighet, σάρξ, ή (N. T.).: köttsens begärelse, ἡάονή ή ἀιά του σώματος, λαγνεια, ή.

Köttaktig, σαρκοει&ής, 2. σαρκώδης, 2. χρε-ώάης, 2.

Köttaktighet", gm adj.

Köttbalja, κρεωάόχον ἀγγειον, τό.

Köttbit, κρεάάιον, τό. σαρκιον, τό. σαρχi-diov, τό.

Köttbod, χρεω&ήχη, ἡ (ss. förvaringsrum). κρεοπωλειον, τό, κρεωπωλική τράπεζα, η, κρεω-πώλιον, τό (ss. salubod).

Köttdiger, σεσαρκωμένος, 3. παχύς, 3. se f. öfr. Köttig.

Kötted, ungef. λόγος ἀσεβής koti ανόσιος, ὁ.

Kött full, εϋσαρκος, 2. πολύοαρκος, 2. se f. öfr. Köttig.

Köttfärg, ἀνάρεiκελον, τό. -gad, ἀνόρείχε-λος, 2.

Köttgaffel, χρεάγρα, ἡ.

Köttgryta, se Kokkärl.

Köttig, σάρκινος, 3. σαρκώάης, 2. κατ ἀσαρκος, 2, εὐσαρκος, 2, ηολύσαρκος, 2 (frodig).: bli k., σαρκούσ&αι.

Köttighet, εὐσαρκια, ἡ, πολυσαρκια, ἡ, hos Sedn., χατασάρχωσις, ἡ (fetma), samt gm adjj. äfv. σάρκες, at.

Köttklump, κρέας, τό.

Köttknif, κοπίς 1. μάχαιρα ἡ ἀρτάμου.

Köttkorf, χοράή, ἡ.

K ött lös, ἀσαρκος, 2.: vara k., ἀσαρκεΐν.

Köttlöshet, ἀσαρκια, ἡ.

Köttmask, εὐλή, ἡ.

Köttmat, κρέα, τά.

Köttmånglare, κρεωπώλης, ον, ο.

Köttslig, σαρκικός, 3. σωματικός, 3.: k:ga lustar, ἡάοναι at άιά τον σώματος.

Köttsoppa, ζωμός, ὁ.

Köttstycke, κρέας, τό.

K ött svulst, σάρκωμα, τό.

Kötts ås, ζώμενμα, τό.

Kött-torg, κρεοπωλεiον, τό.

Köttutdelning, χρεωάαισiα, ἡ.

Köttvåg, χρεοστά&μη, ἡ.

Köttätande, 1) adj., κρεωφάγος, σαρκοφάγος, σαρκοβόρος, 2.: de k. djuren, τά σαρκοβόρα τών ζώων. 2) subst., χρεωφαγiα, ἡ.

Köttätare, κρεωφάγος, ὁ.

L.

L, A, λ. λάμβό'α I. λάβδα, τό (indec.).: lik L, λαμβάοει&ής, 2.: uttala L tjockt, λαμβ&ακiζειν.: ett sdnt uttal, λαμβΰακισμός, ο.

Laboratorium, ϊργαστήριον χημευτικόν ο. φυσιολογικόν, τό 1. d.

Labyrinth, λαβύρινθος, ὁ. Labyrintisk, λαβυριν&ώἀης, 2.

Lack och lyte, lägga 1. o. 1. på ngn, ψόγον και ὀνειδος τινι περιάπτειν.

Lack, att förseglam., σφραγιστικός κηρός, ὁ. ρύπος, ὁ.

Lacka, 1) se Försegla. 2) om svett, ζειν και ἀνακηκίειν.

Lackande, σφραγϊάος Ιπιβολή, ἡ. Kör — Lackande.

235

Kör, se Chor.

Köra, 1) intr., a) på åkdon i allm., ἐλαύνειν. ὀχείσ&αι. ἀρματηλατεἳν. ὀχησιν ποιεϊσθαι.: k. öfver floden, ini τῆς αμάξης ὀχούμενον τον ηοτα-μον περαιούσ&αι. ἀιακομίζεσ&αι ὑπέρ τον ηοτα-μόν.: k. öfver bron, τήν γέφυραν ἀιελαύνειν.: k. på, raskare undan, τον ἀρό^ιον ἰποτρύνειν τοίς ἵπποις.: k. af vägen, vilse, οχούμενον ϊκκλίνειν ἀπο τῆς ὀἀοὑ 1. ὀιαμαρτάνειν της ὀἀοὑ.: han kör ur vägen f. hm, ἐλαύνων ἐκτρέπεται αυτόν ἀπαν-τώντα.: k. fore, Ιλαύνοντα ἡγείσ&αι.: k. omkull, ϊλαύνοντα ἀνατρέπεσ&αι.: k. emot, προσχρούειν (eg. o. oeg.). b) ss. körsven, kusk, forman, ἡ-ιΊοχεΙν. ἀρματηλατεἳν. ἀμαξεύειν.: konsten att k., η ἡν*>οχιχή τέχνη, c) k. i åkern, ἀρουν, ἀροτριά-ζειν, ἀροτριάν, ἀροτριούν. 2) tr., a) eg., Ιλαυ-νειν, ἡνιοχείν (eg. dragdjur), (ζεύγεσιν 1. ὑποζυ-γίοις) ἀγειν, κομίζειν (k. varor). ϊλαύνοντα 1. ἡ-νιοχούντα κομίζειν 1. πέμπειν (föra personer).: k. hästar, vagnar, ἡνιοχείν 1. Ελαύνειν ἵηηους, ἀρματα.: k. söuder, omkull, ἐλαύνοντα κατακλάν, ἀνατρέπειν. b) fösa, m. makt drifva, se Drifva 1) a) a), c) tvinga, se Drifva 1) a) ß).

Körande, 1) a) ὀχησις, ἡ. b) ἡνιοχεία, ἡ-νιόχησις, ἡ. ἀμαξεία, ἡ (m. fraktvagn), ἀρματη-λασία, ἡ (m. stridsvagn), ἀιφρεία, ἡ (eg. ra. stridsv.). c) ἀροσις, ἡ. 2) a) ἡνιόχησις, ἡ. ἀγωγή, ἡ. χο-μιβή,ἡ. b) ελασις, ἡ. — πῆξις,ἡ. c) παρόρμη-σίς, ἡ.

Kör are, ηνίοχος, ὁ. ἀρματηΧάτης, ου, ὁ. Λ-φρηλάτης, ου, ο. ἀμαξεύς, ἑως, ὁ (forman).

Körbana, αμαξιτός, ἡ.

Körbar, ἀμάξαις πορεύσιμος, 2.

Körfvel, χοιρέφυλλον, τό. σκάνάιξ, ικος 1, σκάνάυξ, νχος, ἡ.

Kö ma, πτίσσειν. -ande, -ing, πτισμός, ὁ.

Körning, se Körande.

Körport, πύλαι, αϊ. πυλών, ώνος, ὁ.

Körredskap, ὀχημα, τό. ζεύγος, τό.

Körsbär, κεράσιον, τό.

Körsbärskåda, ρητίνη ἡ ἀπό του κεράσου.

Körsbärskärna, ὀστούν τό 1. πυρήν ὁ του κερασιού.

Körsbärsskog, πλήθος χεράοων, τό.

Körsbärsträd, κέρασος, ὁ. χερασία 1. κερασέα, ἡ.

Körsbärsvin, οίνος ὁ ἀηό κερασιών.

Körsel, -sia, κομιάή, ἡ. ἀγωγή, ἡ.

Körsnär, se Bundtmakare.

Körtel, ἀ&ήν, ένος, ὁ. χοιράς, ὰcΐος, ἡ (halsk.). παρίσ&μια, τἀ (mandlarne).

Körtelartad, -formig, ἀἀενώἀης, 2.

Körväg, ἁμαξήλατος (ὁιός), ἡ. ἁμαξιτός, ἡ.

Kött, 1) den lefvande djurkroppens, σάρξ,

κός, ἡ (äfv. de mjuka delarna på vexter). 2) ss. färdigt till näringsmedel, κρέας, ως, τὁ (vanl. pl.), oxpov, τὁ (sofvel; under heroiska tiden =κ kött; under d. klassiska = fisk).: salt k., κρέα ἁλίπαστα 1. ἁλιστά, τά. τάραχος, ὁ. äfv.^ro' (äfv. == salt fisk).: äta k., Εσθίειν κρέα χρεών, χρεο-φαγεϊν. χρεοβορεiν (Sedn.).: hugga k., χρεουργειν. 3) sinlighet, σάρξ, ἡ (N. T.).: köttsens begärelse, ἡάονή ἡ άιά του σώματος, λαγνεία, ἡ.

Köttaktig, σαρκοει&ής, 2. σαρκώδης, 2. χρε-ώάης, 2.

Köttaktighet", gm adj.

Köttbalja, κρεωάόχον άγγειον, τό.

Köttbit, κρεάάιον, τό. σαρκίον, τό. σαρχί-diov, τό.

Köttbod, χρεω&ήχη, ἡ (ss. förvaringsrum). κρεοπωλειον, τό, κρεωπωλική τράπεζα, η, κρεω-πώλιον, τό (ss. salubod).

Köttdiger, σεσαρκωμένος, 3. παχύς, 3. se f. öfr. Köttig.

Kötted, ungef. λόγος άσεβής koti ανόσιος, ό.

Kött full, εϋσαρκος, 2. πολύοαρκος, 2. se f. öfr. Köttig.

Köttfärg, ἀνάρεικελον, τό. -gad, ἀνόρείχε-λος, 2.

Köttgaffel, χρεάγρα, ἡ.

Köttgryta, se Kokkärl.

Köttig, σάρκινος, 3. σαρκώάης, 2. κατ ἀσαρκος, 2, εύσαρκος, 2, ηολύσαρκος, 2 (frodig).: bli k., σαρκούσ&αι.

Köttighet, εύσαρκία, ἡ, πολυσαρκία, ἡ, hos Sedn., χατασάρχωσις, ἡ (fetma), samt gm adjj. äfv. σάρκες, at.

Köttklump, κρέας, τό.

Köttknif, κοπίς 1. μάχαιρα ἡ ἀρτάμου.

Köttkorf, χοράή, ἡ.

K ött lös, ἀσαρκος, 2.: vara k., ἀσαρκεϊν.

Köttlöshet, ἀσαρκία, ἡ.

Köttmask, εὐλή, ἡ.

Köttmat, κρέα, τά.

Köttmånglare, κρεωπώλης, ον, o.

Köttslig, σαρκικός, 3. σωματικός, 3.: k:ga lustar, ἡάοναι at άιά τον σώματος.

Köttsoppa, ζωμός, ό.

Köttstycke, κρέας, τό.

K ött svulst, σάρκωμα, τό.

Kötts ås, ζώμενμα, τό.

Kött-torg, κρεοπωλεiον, τό.

Köttutdelning, χρεωάαισία, ἡ.

Köttvåg, χρεοστά&μη, ἡ.

Köttätande, 1) adj., κρεωφάγος, σαρκοφάγος, σαρκοβόρος, 2.: de k. djuren, τά σαρκοβόρα τών ζώων. 2) subst.,

χρεωφαγία, ἡ.

Köttätare, κρεωφάγος, ὁ.

L.

L, A, λ. λάμβό'α I. λάβδα, τὸ (indec.).: lik L, λαμβάοει&ής, 2.: uttala L tjockt, λαμβ&ακίζειν.: ett sdnt uttal, λαμβὑακισμός, ο.

Laboratorium, ϊργαστήριον χημευτικόν ο. φυσιολογικόν, τὸ 1. d.

Labyrinth, λαβύρινθος, ὁ. Labyrintisk, λαβυριν&ώάης, 2.

Lack och lyte, lägga 1. o. 1. på ngn, ψόγον και όνειδος τινι περιάπτειν.

Lack, att förseglam., σφραγιστικός κηρός, ὁ. ρύπος, ὁ.

Lacka, 1) se Försegla. 2) om svett, ζειν και ἀνακηκίειν.

Lackande, σφραγϊάος Ιπιβολή, ἡ.236

Lackera — Lagförändring.

Lackera, γανοὑν.

Lackering, γάνωσις, ἡ. γάνωμα, τὸ.

Lada, σιτοβόλειον 1. σιτοβόλιον, τὸ. σιτοβο-λών, ώνος, ο.

Ladda, ett gevär, οπλον γεμιζειν (Nygr. användning). #

Laddning, 1) ett fartygs, γομος, ο. φόρτος, ο. φορτίον, τὸ.: fig., πλήθος, τὸ. 2) ett gevärs, πλήρωμα, τὸ 1. d.

Ladugård, 1) eg., ανλή, ἡ. επαυλις, ἡ. επαυ-Χος, ο', επαυλα θρεμμάτων, τά. 2) boskap, xtjJ-VJ7, τά. θρέμματα, τά. βόσκημα, τὸ.

Ladugårdshemman, «τταυλϊi·, »J. ανλ»}, ij.

Ladugårdsdräng, -piga, o1 θεραπεύων, ἡ θεραπεύονσα τὰ βοσκήματα.

Ladugårdsskötsel, κτηνοτροφία, ἡ. ἀγε-λαιοτροφία, ἡ. προβατ,εντική, ἡ (fårskötsel).: land lämpligt, olämpligt f. 1., χώρα προβατεύσιμος, ἀνεπιτήδειος προβατεύσθαι.: idka 1., προβατεύειν (ish. fårskötsel).

Laf, λειχήν, ήνος, ὁ.

Lafartad, λειχηνώδης, 2.

Laf ve, κιλλίβας, αντος, 6. πήγμα, τὸ. θόλος, ὁ (i badhus).

Lag, 1) afkok, χυλός, δ. χύμα, τὸ. se f. öfr. Afkok. 2) hvarf, πτύξ, πτυχός, ἡ ο. πτυχή, ἡ (se Lex.). ἐπιβολή, ἡ (t. ex. πλίνθων), διαφυή, ἡ (naturligt, i jorden). 3) ordning, skick, τάξις, σύνταξις, ἡ. κόσμος, ο.: i 1., κόσμιος, 3. εὔτακτος, 2.: ur 1., ἄτακτος, 2. οὐδενὶ κόσμω. (κατ') ονδένα κόσμον.: ställa i 1., καταρτίζειν. κατευ-τρεπίζειν.: vara i 1., εντάκτως εχειν. (τοιούτον) οίον δει είναι.: utan skick o. 1., οὐδενὶ κόσμω οὐ δέ κατὰ λόγον.: vid lag = ungefär, σχεδόν τι.: der vid 1., ἐν τούτω 1. τούτοις.: dta är hans (vanliga) 1., οντος 1. τοιοὑτος δ τρόπος αὐτού ἐστιν.: dta är hm i 1., τοντω εὐαρεστεί 1. ευα^εστεϊται.: ingenting är hm i 1., ουδέν αν τω 1. αὐτον ἀρέσκει. 4) fastställdt skick, bestämd ordning, norm, föreskrift, θεσμός, ο (ish. gudomlig l.). νόμος, ὁ (häfd, stadgar, borgerlig 1.).: l:ar o. beslut, νόμοι και ψηφίσματα.: enligt 1., κατὰ νόμον. νόμω : emot 1., παρὰ νόμον.: d. är emot både gudomlig o. mensklig 1., οὔτε δίκαιον οὔτε οσιόν ἐστιν.: stifta en 1., νομοθετείν, νόμον τιθέναι 1. γρά-φειν 1. ensamt γράφειν (om lagstiftaren 1. den lagföreslående, derf. äfv. = föreslå en 1., hvarom se f. öfr. Förslag), νομοθετεϊσθαι, νόμον γράφεσθαι 1. τίθεσθαι (om den lagbekräftande myndigheten, om folket, låta gifva sig 1., fastställa ss. 1., derf. äfv. = antaga en 1.).: uppställa en 1., νόμον ἀποδεικνὐναι.: det fins en 1. af ngn, κείται νόμος υπό τίνος.·, gällande lagar, οι κείμενοι νόμοι.: förkasta en 1., νόμον ἀποψηφίσασθαι.: upphäfva en 1., νόμον ἀθετείν, ἀκυρούν, ἄκυρον ποιεϊν 1. ἀποχειροτονεϊν (bortvote-ra).: hålla, iakttaga 1., ἐμμένειν τοις νόμοις.:

lyda 1., τοις νόμοις προσέχειν, πείθεσθαι, πει-θαρχεἰν. φυλάττειν τούς νόμους.: öfverträda, bryta 1., παραβαίνειν τούς νόμους, παρανομεϊν.: vränga 1.. νόμον κακονργεϊν.: tillkomma enligt 1., προς-ήκειν έκ τών νόμων.: dta är l:ens ord 1. bud, λε-γει τούτο ό νόμος.: följande sin egen 1., αυτόνομος, 2.: m. goda har, έννομος, 2.: ha goda l:ar, εύνομεϊσθαι.: tillägg till l:en, έπινομίς, ίδος, ή. 5) gille, sällskap, έρανος, ο (se Lex.). θίασος, δ (urspr, gudstjenstgille). σύνοδος, ή. συνου-

σία, ή. συμπόσιον, τό 1. κώμος, δ (gladt 1.).: det var ett stort 1., πολύ ην τό τών παραγενομένων πλήθος, πολλοί ήσαν οι σννόντες.: öfver l:et, εις πάντας. πάσιν δμού ούσιν. τοις πάσιν.

Laga, adj., νόμιμος, 3. δίκαιος, 3. ό, ή, τό κατά νόμον. έννομος, 2.: 1. dorn, κρίσις, ή.: 1. kraftvunnen, κύριος, 3.: 1. kraft, κύρος, τό.: vinna 1. kraft, κυρούσθαι.

Laga, verb., 1) tillreda, se Anrätta, Bereda. 2) åter sätta i lag, έπισκευάζειν (ναύν, τείχος, δδούς, o. s. v.), (έξ)ακεϊσθαι (m. syredskap).: 1. om, se O ml aga. 3) föranstalta, verka, ποιεϊν. αίτιον είναι (τινός 1. inf.), (δια)πράττειν. έπιμε-λεϊσθαι, έπιμέλεσθαι (m. όπως), se f. öfr. Få 3).

Lagbok, νόμοι, οί. σύνταξις ή τών νόμων.

Lagbrott, παρανομία, ή. παράβασις ή τών δικαίων, άδικία, ή. άδίκημα, τό. τό παράνομον.

Lagbrytare, ό παρανομών, ούντος. δ άδι-κών, ούντος.

Lagbunden, έννομος, 2.: 1. frihet, έννομος πολιτεία, ή. εύνομία, ή.

Lagenlig, νόμιμος, 3 o. 2. έννομος, 2. κατά νόμον. θέσμιος, 3 o. 2. äfv. δίκαιος, 3.

Lagenlighet, εύνομία, ή. o. gm adj.

Lager, 1) se Lag 2). 2) af varor, πλήθος ώνίων, άγορασμάτων, τό.: 1. af siden, σηρικά, τά. 3) trädslaget, δάφνη, ή.: afl., δάφνιγοι, 3.: bärande 1., δαφνηφόρος, 2. förvärfva sig en 1., fig., δόξης τυγχάνειν. κλέος 1. δόξαν λαμβάνειν. äfv. άριστεϊα 1. νικητήρια φέρεσθαι.

Lagerblad, δάφνης φύλλον, τό.

Lagerbär, δαφνίς, ίδος, ή.

Lagerbärsträd, se Lager 3).

Lagerkrans, δάφνινος στέφανος, o.: bäral., δαφνηφορεϊν.

Lagerkrona, θαλίω δαφνίνφ 1. δάφι>y στε-φανονν.: Iag3rkrönt, δαφνηφόρος, 2.

Lagerkällare, οϊνου αποθήκη, ή 1. d.

Lagerolja, δάφνινον ελαιον, τό.

Lagerqvist, δάφνης θαλλός, δ.

Lagerskog, δαφνών, ώνος, δ (Gramm.).

Lagerträd, se Lager 3).

Lagfaren, νόμων εμπειρος, 2. δικανικός, Z. νομικός, 3. δικαστικός, 3.

Lagfarenhet, νομική 1. δικανική, ή. έπιστήμη 1. έμπειρία ή τών νόμων 1. τών κατά τούς νόμους. Jfr Juridik.

Lagfråga, νομική πρότασις, ή. δίκη, ή.

Lagfästa, ungef. έπιδικάζεσθαι 1. πρός τούς δικαστάς έπικυρούν άναφέρειν. κυρούν. έπιψηφί-ζεσθαι.

Lagfästande, -fästning, κύρωσις ή διά τών δικαστών 1. d.

Lagföra, καλεϊν εϊς τό δικαστήριον 1. εΧς τήν δίκη ν. ύπάγειν τινά υπό τό δικαστήριον 1. εις δίκην. διώκειν τινά. λαγχάνειν δίχην τινί. έπε-ξιέναι, έπεξέρχεσθαί τινι. διαδικασία ν άπογρά-φεσθαι πρός τινα. se f. öfr. Stämma.

Lagförande, δίωξις, ή. κλήσις, ή. o. gm vv.

Lagförklaring, νόμων ερμηνεια, ή.

Lagförslag, νόμος, ό. εισφορά νόμου, ή (Sedn.).: väcka 1., νόμον εισφέρειν.: väcka ett 1. ss. motförslag (1. ånyo), νόμον παρεισφέρειν.: i allm. framlägga ett 1., νόμον γράφειν 1. τιθέναι.

Lag förändring, μεταβολή 1. μετάθεσις 1. κίνησις και μεταβολή νόμων, ή.Lagg — Land.

237

Lagg, πλευρά (tf) 1. πλ ευ ρ io ν (τό) ξυλίνου τεύχους 1. d.

Laggift, γαμέτης, ό. γαμετή, tf.: 1. hustru, γνήσια γυνή, tf. (γυνή) νόμφ γαμετή, tf.

Laggill, -giltig, κόριος, 3. se f. öfr. Lagenlig.

Laggiltighet, se Lagenlighet.

Lagkarl, -klok, -kunnig, se Lagfaren.

Lagklokhet, -kunnighet, -kunskap, se Lagfarenhet.

Lagkommitté, ungef. νομο&έται, οι(se Lex.).

Laglig, -het, -likmätig, -het, se Lagenlig, -het.

Laglydig, τοϊς νόμοις (τοις χειμένοις) πει-&ό μένος, 3, 1. προσεχών, 1. Ιμμενων, οι/σα, οι/ 1. πί^αρ/ώ*', ούσα, ovr. άίχαιος, 3. χρηστός, 3.

Laglydnad, νόμων, tf.

Laglös, 1) utan lag, άνομοι έτη το ς, 2. άθ·£-σμιος, 2 (hvaröfver ingen lag finnes), άνομος, 2 (t. ex. μοναρχία). 2) s. ej frågar efter lag, άνο-2. ά&εσμος, 2. ά&έσμιος, 2. παράνομος, 2. άΛκοί, 2.: vara 1., παρανομεϊν. ποιειν παρά τους νόμους, περί τούς νόμους άσεβεϊν.

Laglöshet, 1) ανομία, tf. άναρχία, tf. 2) ανομία, tf. ά&εσμία, tf. παρανομία, tf. παρανό-μη μα, τό (lagstridig handling), άνόμημα, τό (lagöfverträdelse), άναρχία, tf (tygellöshet). τό πα-ράνομον (lagbrott).

Lagman, (^καστών τών év cfy/ρω ό πρώτος 1. d.

Lagning, 1) se Anrättning 1). 2) iståndsättande, Ιπισχευή, tf. cfWg&orø, tf.

Lagom, μετρίως. Ιμμέτρως. πρεπόντως.: vara 1., συναρμόττειν τινί. άξιον είναι τίνος.

Lagpröfning, Ιπιχειροτονία νόμων, tf.

Lagskipare, άιχαιοάότης, ό. άιχαστής, ό. όιχάζων, οντος, ό.

Lagskipning, dtøa*odW*a, tf. τό άιχάζειν. τά περί τάς όίχας.: l:en är god i riket, x^àrrø άχριβεις εϊσιν iv tjJ πόλί* 1. παρ' tf^Ij/.

Lagspråk, άιχανιχή λέξις, tf. tf dV-

κα*£.: vara okunnig i l:et, |fVcof εχειν τής iv άί-χαις λέξεως.

Lagstadd, Ιννόμως μισθωτός, -tf, ό, tf.

Lagstifta, νομοδετεϊν, -εϊσ&αι. νομογραφεϊν (Sedn.). se f. öfr. under Lag 4).

Lagstiftare, νομοθέτης, ου, ό. νομογράφος, ό.

Lagstiftning, νομοθεσία, tf. νομο&έτησις, tf. Φάτ*? tf τών νόμων, νομογραφία, tf.

Lagstiftningskonst, νομο&ετιχή, tf.

Lagstil, se Lagspråk.

Lagstridig, -het, se Laglös 2), Laglöshet 2).

L a g s ö k a, συμβολαίων παραβάσεως γράφεσ&αί τινα.

Lagsökning, όίχη συμβολαίων 1.συμβόλαια, tf.

Lag t af la, χύρβις, tf (endast hos Gramm. i denna bet.).: vanl. χύρβεις, α* o. oi. άξονες, o* (se Lex.).

Lagterm, Λκα^κόν ρήμα, τό. se f. öfr. Lagspråk.

Lagtima, χύριος, 3.

Lagverk, νόμοι, o*. σύνταξις tf τών νόμων.

Lagvrängare, στρεψοάιχών, ούντος, ό.

Lagvrängning, χαχούργημα τό περί τούς νόμους 1. τα dixaia. ίτρεψοάιχοπανουργία, tf (komiskt ord).

Lagväsende, τά ιοι)^ νόμους.

Laka, στάζε ιν.

Lakan, στρώμα βύσσινον, τό.

Lake, 1) fisk, yaXtf, tf 1. yado

Lakej, παί$, dof, o.

Lakonism, Jaxωνιxόν ρήμα, τό.

Lakrits, ^νλόί γλυχυρρίζης, o4.

Lakritsväxt,)/λι;κι;ρρ*£α, tf 1. ^λνκιίρρ*-£ον, τό.

Laktuk, &ρίάαξ, αχος, tf 1. &ριΰαχίν>tf.

Lall a, 1) tala oöfvadt, χρελλίζειν. 2) om barn-sköterskor, när de antaga barns ofullkomliga uttal, ύποχορίζεσΒ·αι.

Lam, αφ'., 1) eg., ^ωλό*·, 3. παραπληχτιχός, 3. κι/λλ<'£, 3 (kontrakt).: göra 1., ^ωλοϊν.: vara 1., £ωλίν«ϊ>. 2) oeg., ^ωλό?, 3. άνειμένος, 3. άτονος, 2. άνίτος, 2. μαλαχός, 3. όχνηρός, 3.

Lam, fårunge, άμνός, gen. αμνού o. άρνός, ό, tf.

Lamell, πέταλο ν, τό.

Lamentera, oVύρεσ&αι. όάυρτιχόν τι φ&έγγε-σ&αι. se f. öfr. Jern ra sig 2).

Lamhet, 1) eg., ^ωλότ^?, tf. /ωλ^'α, tf. λωμα, τό. äfv. άποπληξία, tf. 2) oeg, άνεσις (χαί όχολή), tf. όχνος, ό.

Lamkött, άρνεια χρέα, τά.

Lam ma, (άμνούς 1. άρνα^) τίχτειν. -ning, τόκος, ό.

Lampa, λύχνος, ό. λαμπτήρ, ϊpoi1, ό.: vid l:ns sken, πρόί* λύχνον.: tända 1., λι/^νον άπτειν.

Lamphandlare, λυχνοπώλης, ου, ό.

Lampmakare, λυχνοποιός, ό.

Lampolja, λυχνέλαιον, τό.

Lampsken, λυχνιαϊον φώς, τό.

Lam skinn, αμνού δορά, tf.

Lam st ek, κρεα άρνεια όπτά, τά.

Lamull, £ρ*α τά από τών άμνών. άμνεια 1. άρνεια ερια, τά.

Lamunge, se Lam.

Lancier, λο^οςρόρο? ϊππεύς, ό.

Land, 1) i mots. mot vatten, ήπειρος, tf. /i'ρ-tfof, tf. ytf, tf.: på 1., till lands, κατ' ήπειρον. κατά ytfv.: resa till lands, πεί») πορεύεσθαι. (odov) πεζεύειν. πεζοπορειν.: strida till l:s, ζομαχειν.: drabbning till l:s, πεζομαχία, tf.: till l:s o. sjös, καὶ κατά ytfv καὶ κατά θ·άλατται/.: hvarken till l:s 1. sjös, owie κατά ytfv οντ« dVà S-αλάττης.: stiga i 1., ix βαίνει* v. άποβαίνειν εις τήν γήν.: sätta i 1., ἰχβιβάζειν.: gå ut fr. 1., ἀπαίρειν. ἀνάγεσ&αι.: på 1. befintlig, växande, lefvande, χερσαίος, 3. Iπίγειος, 2. 2) en del af jordens fasta 1., χώρα, tf, ytf, tf (ss. af politiska 1. naturliga gränser omfattadt stycke af jorden).: s. possession: ἀγρός, ό. χωρίον, τό (t. ex. han eger 1. vid hafvet, ἀγρός παράλιος αὐτω υπάρχει).: fiendtligt 1., πολέμια, tf.: vänskapligt sinnadt 1., φιλία (χώρα), tf.: vistas utom l:et, Ιχόημέίν. ἀπο-άημεϊν.: här i l:et, παρ' ήμϊν. Ιν&άάε.: i Persernas 1., iv Πέρσαις.: i Boeoternas 1., iv 1 .παρά Βοιωτοϊς (så vanl. vid "land" m. tillhörando folkslags namn).: fr. hkt 1.? ποάαπός, 3.: fr. vårt 1., ήμεόαπός, 3.: fr. fremmande 1., ἀλλοόαπός, 3. αλλότριος, 3.: fr. fjerran 1., τηλεάαπός, 3. 3) i mots. mot stad, χώρα, tf. ἀγρός, o (vanl. i pl.), ἀγροιχία, tf (Sedn.).: på l:et, κατ' ἀγρόν. iv ἀγροϊς.; vara 1, lefva på l:et, ἀιατρίβειν iv ἀγροϊς.238 Landa-

χωριάζειν.: lifvet på l:et, ἀγροικος βίος 1. δίαιτα, ή κατ ἀγρόν δίαιτα.^ 4) odladt, γη, ή. χώρα, ή. αγρός, ό. χωρίον, τό.: odladt, i säde varande 1., γή 1. χώρα Ενεργός.: oplöjdt 1., αργός 1. αργή χώρα.

Landa, stiga i land, se under Land 1). äfv. ἀπόβασιν ποιεϊσθαι.

Landaraäre, όρισμα, το' (mest i pl.).

Landgång, αποβάθρα, ή.

Landhafre, αιγίλωψ, ωπος, ό.

Landhöjd, τ« ανωτέρω τής χώρας.

Landkarta, πίναξ, ακοςt ό. γεωγραφία, ή.

Landning, ἀπόβασις, ή. καταγωγή, ή.

Landningsplats, πρόσορμος, ό. κάταρσις, ή. προσβολή, ή.

Landresa, landvägsresa, όδοιπορία, ή. πορεία ή κατά γήν. πεζή πορεία, ή.

Landsbygd, se Land 3).

Landsfader, πατήρ πατρίδος, ό.

Landsflykt, φυγή, ή.: ständig 1., ἀειφυγία, ή.: ettårig 1., ἀπενιαύτησις, ή.: döma till 1., κα-ταγιγνώσκειν φυγήν τννος.: drifva i 1., φυγά-δεύειν. Εκκηρύττειν.: gå i 1., ύπέχειν φ>υγήν.: vara i 1., φεύγειν. φυγαδεύειν. ἀπενιαυτεἰν, -ίζειν.: straffa ngn m. 1., ζημ ιού ν τινα φυγή.: hemkalla ngn ur 1., κατάγειν τινά.

Landsflyktig, -ting, φυγάς, άδος, ο, ή. φεύγων, ουσα, όν.: göra ngn 1. = drifva i landsflykt, se Föreg.

Lands fr ed, κοινή ειρήνη, ή.

Landsfrid, ἀσφάλεια ή iv τρ γρ.

Landsförrädare, τής πατρίδος προδότης, ου, ό. -erska, γης καὶ πατρίδος προδότις, ιδος, ή.

Landsförräderi, (τής πατρίδος) προδοσία, ή.: anklagelse f. 1., προδοσίας γραφή, ή.: öfverbevist om 1., προδοσίας ἀλονς, ουσα.

Landsförvisa, drifva i landsflykt, se under Lan dsflykt.

Landsförvisning, ύπερορισμός, o (Sedn.). se f. öfr. Landsflykt.

La"ndsherre, ἀρχων τής χώρας, ό. δυνάστης, ου, ό. βασιλεύς, o.

Landsherrlig, βασιλικός, 3.

Landshöfding, ἐπαρχος, ὁ (se Lex.).

Landshöfdingedöme, Επαρχία, ἡ (se Lex.).

Landskansli, γραμματοφυλακεῖον τὸ Εν Επαρχία 1. d.

Landskap, χώρα, ἡ. νομός, ο (distrikt, eg. i Ægypten o. Persien), se f. öfr. Län.

Landskapsbeskrifning, χωρογραφία, ἡ.

Landskapsmål, χωριτικὴ γλώττα, ἡ 1. d.

Landskapsord, γλώττα, ἡ.

Landskyrka, ιερόν 1. κυριακόν τό Εν άγροϊς.

Landslag, Εγχώριος 1. Επιχώριος 1. πάτριος νόμος, ὁ.

Landsman, -manninna, 1) fr. sma landskap, ὁμόχωρος, ὁ, ἡ. 2) fr. sma land 1. folk, πολίτης, ου, ὁ. πολῖτις, ιδος, ἡ. ομόφυλος, ὁ, ἡ. ομοεθνής, 6, ἡ. πατριώτης, ου, ὁ (gäller ish. om slafvar o. barbarer).: hd landsman? ποδα-πός, 3.: vår, eder 1., ημεδαπός, ὑμεδαπός, 3.: vara 1., ὁμοεθνεϊν.

Landsmanskap, ομοφυλία, ἡ. τὸ ομόφυλον, ὁμόχωρον, ομοεθνές.

Landsort, se Land 3). äfv. πόλισμα, τό.

Landsortsstad, småstad, πολίχνη, ἡ. πο~ λίχνιον, τό. πολισμάτιον, τό.

-Landtmannavara.

Landsplåga, κοινόν 1. δημόσιον κακόν 1. πάθος, τό. κοινή συμφορά, ἡ.

Landsrätt, νόμοι οι κατά τὴν χώραν.

Landssed, πάτριος 1. Επιχώριος νόμος, ὁ.

Landssida, τὰ πρός γὴν 1. ἤπειρον τετραμ-μένα.

Landstiga, se Landa.

Landstigning, ἀπόβασις τὴς γὴς, ἡ. ἐκβα-σις, ἡ. καταγωγή, ἡ.

Lan ds tigningsoffer, ἀποβατήρια, τά.

Landstigningsställe, καταγωγή, ἡ.

Landstigningstrupper, στρατιῶται οι Εκ-βησόμενοι.

L and st orm, ungef. οἱ υπέρ τον κατάλογον 1. ἐξω του καταλόγου.: uppbåda 1., τοι;? εξω τον καταλόγου εϊς τὴν στρατιάν (εις τάς ναύς, στρατέ νεσθαι) καταλέγειν.

Landstrykare, αγύρτης, ου, ὁ. αλήτης, ου, ὁ. πλάνης, ητος, ὁ. -kerska, ἀγύρτρια, ἡ.

Landsväg, λεωφόρος (occTo'f), ἡ.

Landsända, ορος γὴς, ο. ορίσματα, τά (= fines).

Landsätta, Εκβιβάζειν.

Landtadel, ευγενείς οι Εν άγροϊς 1. Εκ της χώρας.

Landtarme, πεζός στρατός, ὁ. πεζή 1. πεζική δύναμις, ἡ. τὸ πεζικόν 1. πεζόν.

Land th o, εϊς τών Εν ἀγροΐς (pl. οι Εν ἀγροϊς). ὁ κατ' αγρούς οίκων, χωρίτης, ον, ὁ.

Landtbruk, θεραπεία 1. Εργασία τὴς γὴς, ἡ. se f. öfr. Jordbruk.

Landtbrukare, γεωργός, ὁ. ἀγροικος, ὁ. ο θεραπεύων 1. Εργαζόμενος τὴν γὴν.

Landtdjur, χερσαίον ζώον, τό.

Landtegendom, χωρίον, τό. χώρα, ή. αγρός, ό. έπανλις, ή. Εσχατιά, η.

Landtfest, εορτή 1. πανήγυρις ή Εν άγροϊς.

Landtflicka, παρθένος 1. παις άγροϊκος, ή.

Landtgods, se Landtegendom.

Landtgård, επαυλις, ή.

Landtfolk, oi Εν άγροΐς 1. κατ* άγρόν. άγροϊ-κοι, οι.

Landthandel, Επιμιξία 1. Εμπορία ή κατά γήν.

Landthus, Επαύλιον, τό.

Landthushållare, se Landtbrukare.

Landthushållning, Επιτήδευμα τό περί τά Εν άγροις 1. τά γεωργικά, γεωργική, ή. äfv. = Landtbruk, se d. o.

Landtlefnad, -lif, διατριβή ή Εν άγρφ. βίος ό Εν τοις άγροϊς. δίαιτα ή Εν τοις άγροίς.

Landtlig, άγροικος, 2. ο, ή, τό Εν άγροϊς 1. κατ' άγρόν.

Landtlighet, ss. tadlande uttryck, αγροικία, ή.

Landtlikt, ώς Εν άγροϊς 1. κατ* άγρόν.

Landtluft, άήρ ο κατά τούς αγρούς 1. Εν τοις άγροίς.

Landtman, se Land t b o o. Landtbrukare.

Landtmannaarbete, έργα τά κατ' άγρόν 1. bl. έργα, τά. γεώργημα, τό.

Landtmannanäring, Εργασία ή περί τήν γήν 1. γεωργήματος.

Landtm annaredskap, γεωργικά σκεύη, τά. κατασκευή ή πρός τήν γεωργίαν.

Landtmannavara, τό κατά τήν γήν 1. Εν τρ χώρα φυόμενον.Lan dt mannaverktyg — Lavemang.

Landtmannaverktyg, -yrke, se Landt-mannaredskap, -näring.

Landtmätare, γεωμέτρης, ον, ο.: vara 1., γεωμετρεϊν.

Landtmäteri, γεωμετρία, ή.: idka 1., γεω-μετρεϊν.

Landtmätning, μέτρησις τής γης, ή.

Landtpro dukt, se Landtmannavara.

Landttransport, άγωγήΐ. διακομιδή ή χατά

γην-

Landtresa, πορεία ή πρός άγρούς.

Landtriddare, ungef. περίπολος, δ (se Lex.).

Landtställe, Επαύλιον, τό.

Landttunga, ισθμός (γης), ό. αύχήν, ένος, ό.

Landtudde, άκρον, τό. άκρα τής γής, ή.

Landtåg, άπόγαιον, τό.

Landvind, άνεμος (ό) 1. αύρα (ή) άπόγειος. άπόγειον πνεύμα, τό. άπογεία, ή.

Landvinning, γή κατεστραμμένη, ή.

Land väg, πεζή οδός, ή. οδός ή κατά γήν.

Langa, όρέγειν. προτείνειν. παρέχειν.

Lans, δόρυ, ατος, τό. παλτόν, τό. ξνστόν, τό. λόγχη, ή. αιχμή, ή. στύραξ, ακος, ό.

Lansbärare, -dragare, δορυ-, λογχο-, αϊ-χμο-, ξνστοφόρος, ό.: vara 1., δορυφορεϊν.

Lan sett, σμίλη, ή 1. σμιλίον, τό.

Lansskaft, ξνστόν (τον δόρατος), τό.

Lansspets, λόγχη, ή.

Lanssågare, δορυξόος, ό.

Lanterna, λαμπτήρ, ήρος, ό. λυχνούχος, ό. φανός, δ.

Lapp, απόσπασμα, τό (bit), ράκος, τό 1. λα-κίς, ίδος, ή (eg. trasa), ρύτισμα, τό (brukl, i pl.) o. Επί βλήμα (N. T.), τό (att laga kläder m.; äfv. ἀναπλήρωμα, τό).: sätta en 1. på, προσρά-πτειν ἀναπλήρωμα (pl. ρυτίσματα).

Lappa, (Εξ,ακεϊσθαι (kläder), σνρράπτειν. Επι-σκενάζειν (hus, bord o. d.)

Lapp are, ἀκεστήρ, ήρος o. ἀκεστής, ον, ό. συρραφεύς, έως, ο (Sedn.). fem. ἀκέστρια o. ἀ-κεστρίς, ίδος, ή.

Lapp ig. ρακώδης, 2. ἀνερραμμένος, 3. σνρ-ραπτός, 3.

Lappning, συρραφή, ή.

Lapp skräddare, se Lappare.

Lappskräddarpoët, ρακιοσυρραπτάδης, ου, δ.

Lappri, 1) lapprisak, χρήμα ούδενός ἀξιον, τό. Ελάχιστον τι.: fästa sig vid 1., μικρολογεϊ-σθαι. 2) lappriprat, λήρος, δ. φ>λήναφος, ό.: prata 1., ληρεϊν. φληναφάν. ἀδολεσχεϊν.

Lapprisak, se Lappri 1).

Lappverk, κέντρων, ωνος, ό. jfr äfv. Fuskeri 2).

Larf, 1) af insekt, κάμπη, ή. σχαδών, όνος, ή (af bin o. getingar). 2) oeg. = mask, πρός-ωπον, τό. προσωπεϊον τό.

Larm, 1) buller, θόρυβος, δ. ψόφος, ό (dån). θρους, ον, δ (oljud, sorl), ταραχή, ή 1. τάραχος, ο (oredigt sorl). 2) se Alarm.

Larma, (ἀνα)θορνβεϊν. θόρυβον 1. ψόφον ποιεϊν, ποιεϊσθαι, κινεϊν, ἀποτελεϊν. — larmande, θορυβώδης, 2. ταραχώδης, 2.

Lasarett, νοσοκομεϊον, τό.

Lass, ἀμαξιαίον 1. ἀμαξοπληθες φορτίον, τό.: ett 1. sten, ἀμαξα λίθων, λίθων οσον ἀγει ἀμαξα.

Lassa, Εφ* ἀμαξών ånnτκενάζεσθαί τι. Επι-σάττειν τι (Ιπί τούς δνους).

Last, 1) tyngd, börda, βάρος, τό. ἀχθος, τό. jfr Börda 1) o. 2).: falla ngn till 1., Ινοχλεϊν τινι.: lägga ngn ngt till 1., αΐτίαν τινός Ιπιφέ-ρειν τινί. Εγκαλεϊν τινί τι. αϊτιάσθαί τινά τίνος, μέμφεσθαί τινί τι 1. τινός τινι.: ngt ligger mig till 1., έγκλημα εχω ἀπό τίνος.: dta är f. tung 1. f. skutan, βαρήσει ταύτα τό πορθμεϊον. 2) skepps, se Laddning 1). 3) moralisk, κακία, jJ. πονηρία, ή. μοχθηρία, ή. κακό της, ή.: sjunka i laster, περιπεσεϊν κακίαις.

Lasta, 1) gifva att bära, Ιντιθέναι τι εις τι o. bli τι (t. ex. φορτία εϊς νανν). πληρούν (t. ex. ναύν φορτίοις). γεμίζειν (t. ex. νανν τίνος), ἀνα-τιθέναι (t. ex. ξύλα Επί τήν ἀμαξαν). Ιπιτιθέναι 1. Εμβάλλειν φορτιον τινί. φορτίζειν. jfr Lassa.: ett bord lastadt m. mat, τράπεζα Εδεσμάτων πλή-θονσα.: träden stå lastade m. frukt, ύπ' ενφ>ορίας καρπών βρίθει τά δένδρα. 2) se Belamra, Belasta, Betunga. 3) tadla, βλασφημεϊν εις τινα o. κατά τίνος, se under

Last 1). Jfr Förtala.

Lastbar, πονηρός, 3, μοχθηρός, 3. ἀκάθαρ-τος, 2. κακός, 3.

Lastbarhet, ακαθαρσία, ή. κακό της, ή.

Lastdragande, φορταγωγός, 2 (om fartyg). σκευοφόρος, 2 (om djur), φορτηγός, 2 (om mskr, djur, fartyg).

Lastdragare, 1) djur, ὑποζύγιον, τό. νωτο-φόρον, τό. pl., σκευαφόρα, τά. 2) fartyg, φορτη-γόν 1. φορτηγικόν πλοϊον, τό. φορτίς, ίδος, ή. ὁλκάς, άδος, ή. φορταγωγός νανς, ή. 3) schåare, φόρταξ, ακος, ὁ. φορτοβαστάκτης, ου, ὁ.

Lastdragarefartyg, se Lastdragare 2).

Las te lig, βλάσφημος, 2. λοίδορος, 2. κακο-λόγος, 2. κακηγόρος, 2.

Lastfall, se Lastbar.

Lastgammal, ungef. Εσχατόγηρως, 2. ὑπεργη-ρως, 2.

Lastkreatur, se Lastdragare 1).

Lastning, uttr. gm inf. af vv. Lasta 1).

Lastpråm, se Lastdragare 2).

Lasurblå, κνάνεος, 3.

Lasursten, κυανός, δ.

Lat, ἀργός, 2. βραδύς, εϊα, ύ. νωθής, 2. νωθρός, 3. σχολαϊος, 3. οκνηρός, 3. βλάξ, κός, ὁ, ή. μισόπονος, 2. ἄπονος, 2.

Latas, ἀργεϊν. βλακεύειν. νωθρεύειν. φενγειν 7τόνον. μισοπονείν (Sedn.).

Låter, τρόπος, ὁ 1. τρόποι, οι.: goda 1., εὐ-κοσμια, ή. ευτραπελία, ή. ἀστειότης, ή.: m. goda 1., κόσμιος, 3. ἀστειος, 3. ευτράπελος, 2.

Lathet, se Lättja.

Latin, γλώττα ή τών "Ρωμαίων.: på 1., ρω-μαϊστί.: tala 1., ρωμαϊστί λαλεϊν. ρωμαίζειν.: skrifva 1., (ξνγ)γράφοντα χρήσθαι τρ τών 'Ρωμαίων γλώττρ. : öfversätta på 1., ρωμαϊστί με-θερμηνεύειν.

Latinare, skicklig i latin, ἀνήρ εμπειρος ὡν τής τών cΡωμαίων γλώττης.

Latmask, ἀργός ἀνθρωπος, δ.

Lat sid an, slå sig på 1., ἀποκλίνειν Επί τήν ἀργίαν.

Latverg, Ελατήριον, τό.

Latyr, λάθνρος, δ.

Lava, (τού πυρός) ρύαξ, ακος, δ (flytande 1., lavaström), ρύαξ πηγείς (stelnad 1.).

Lavemang, -spruta, κλνστήρ, ηρος, δ.240

Lavendel, νάρδος, ή (?).

Lavin, τής ορεινής χιόνος καταφορά, ή.

Lax at i v, ὑπήλατον φάρμακον, τό.

Laxera, 1) tr., Ελαύνειν 1. ὑπάγειν τήν κοιλίαν. 2) intfr., διαρροίζεσθαι. κάτω διαχωρεϊ τινι.

Le, (δια)μειδιάν.: le åt, Επιμειδιάν. se äfv. Bele.: le i mjugg, ὑπογελάν.: lyckan ler mot mig, ή τύχη εὐμενώς

πάρεση μοι. Jfr äfv. Skratta.

Led, subst., 1) kosa, οἷμος, ὁ. οδός, ή.: gå åt sma 1., τον αυτόν οἷμον πορεὑεσθαι.: på o-rätt 1., παρ1 οἷμον οὐκ ορθὁν.: åt hd led? ποϊ; fr. hkn 1.? πόθεν. 2) öppning på gärdesgård, πύλη φράγματος, ή. 3) giller, ερκος, τό. 4) fog-ning a) af kroppsdelar, ἁρμός, ὁ. διαφνή, ή. ἀρθρον, τό. συμβολή, ή. κόνδυλος, δ (på fingrarne, knoge).: vrida ur 1., δια-, παραστρέφειν. Εξ-, παραρθρούν. στρεβλοὑν.: vrida i 1., ἀρθρεμβο-λεϊν. b) på växter, m. m., γόνυ, ατος, τό. äfv. διαφυή, ή. ὀζος, ὀ.: få leder (om växter), γο-νατούσθαι. 5) del af ett helt a) lem, μέλος, τό. ἀρθρον, τό. κώλον, τό. μόριον, τό. b) på en kedja, σύνδεσμος, ὁ. c) i en slägt, γένος, τό. γενεά, ή. d) i en meniugssats, κόμμα, τό. κώλον, τό. e) i en här, ξυγόν, τό. στίχος o. στοίχος, ὁ. äfv. τάξις, ή.: ställa i 1., (παρα)τάττειν.. stå qvar i l:et, μένειν Εν τρ τάξει.: gå ur l:et, λείπειν τήν τάξιν.: marschera i 1., συντεταγμένους πορεὑεσθαι. f) i en mathematisk proportion, ὁρος, o. g) på växter, μεσογονάτιον 1. με-σογόνιον, τό.

Led, adj., 1) vidrig, ἀνιαρός, 3. λυπηρός, 3. ἀηδής, 2. ἀχθεινός, 3. Επαχθής, 2. χαλεπός, 3. βαρύς, 3. 2) uttröttad på, διακορής, διάκορος, 2, μεστός, 3, τινός (på ngt).: vara 1. vid ngn, ἀηδώς εχειν τινί.: allt kan man bli 1. vid, πάντων κόρος Εστίν.

Leda, subst., κόρος, ὁ. ἀηδία, ή. ἀση, ή. βδελυγμία, ή. ἀνορεξία, ή (matleda).: till 1., εἵς 1. πρός ἀηδίαν.: ända till 1., ἀχρι κόρου.: förorsaka 1., κόρον εχειν. ἀσην, βδελυγμίαν, ἀηδίαν, ἀνορεξίαν παρέχειν.

Leda, verb., 1) böja lederna, ἀρθρα (t. ex. ποδός o. s. v.) κάμπτειν. (:πόδα o. s. v.) κινεϊν. 2) vägföra, a) eg., ἀγειν. ὁδηγεϊν (τινἀ), ήγεϊσθαι (gå före) τινι o. τινός (äfv. ὁδὀν τινι εἵς τόπον τινα). εὐθὑνειν (rikta, t. ex. τἀ ἀρματα) : hrt leder vägen? ποϊ ἀγει ή οδός; dit vägen leder, ὁπρ ἀγει ή ὁδος. b) vatten, kanaler o. d., δχε-τεὑειν. ἀγειν. c) fig., ἀγειν τινἀ o. τί. ήγεϊσθαι τινι 1. τινός (στρατιώταις, ναυσίν, στρατού, δεξιού κέρως, πόλεως m. fl.; i ngt, τινών πραγμάτων.: äfv. absolut vara d. ledande) διοικεϊν (gm förvaltning, sköta, t. ex. τἀ πρός τήν πάλιν). Επιστατεϊν τίνος, διατάττειν τι. πρυτανεὑειν τι. εὐθὑνειν τι.: 1. statens angelägenheter, ήγεϊσθαι, Επιστατεϊν τής πόλεως, ἀγειν, διοικεἰν, εὐθὑνειν τήν πόλιν.: 1. barns uppfostran, ἀγειν, ἀγειν καἰ τρέφειν, παιδεὑειν παϊδας. παιδαγωγών. jfr Handleda.: 1. folkets opinion, τον δήμον πείθειν. τἀς διανοίας τών πολιτών ἀγειν. διδάσκειν τον δήμον.: 1. sin slägt fr., se Härleda.: 1. till ngt (= ha till påföljd), γίγνεταί τι εκ τίνος, συμβαίνει τι εκ τίνος.: hrt leder dta? ποϊ τούτο προβήσεται; det ledde derhän att, εις τούτο προύβη ὡστε.

Ledad, ἑναρθρος, 2.

Ledamot, κοινωνός, δ 1. μετέχων, οντος, ὁ (i allm.). εταίρος, ὁ (af ett sällskap).: 1. af samhället, rådet, regeringen, πολίτης, ὁ. βουλευτής, ού, ὁ. συνάρχων, οντος, ὁ.

Ledare, ὁ ἀγων. ήγεμών, όνος, ὁ. Επιστάτης, ου, ὁ (föreståndare), ἀρχων, οντος, ὁ. οδηγός, ὁ (vägledare, uppfostrare).

Ledas, ἀλὑειν (Sedn.). τοσαὑτρ σχολ\5 χρήσθαι ὡστε δυσχεραίνειν. ὁ κόρος τινἀ λαμβάνει. : 1. vid ngt, βδελὑττεσθαι, δυσχεραίνειν, μυσάττε-σθαι, σικχαίνειν τι.: 1. vid maten, ἀηδώς Εσθιειν.

Ledband, 1) band att leda, a) barn, δεσμός τών παιδιών βαδίζειν Εθιζομένων αγωγός, ὁ. b) i allm. o. fig., ηνία, η. ρυταγωγεὑς, ἑως, ὁ.: föra ngn i 1., ὡς παιδίω χρήσθαι τινι. 2) liga-ment, τένων, οντος, δ. νεὑρον, τό.

Ledbrott, 1) ledbrytning, διαστροφή, ή· Εξ-ἀρθρωσις, ή. παράρθρησις, ή παρακίνημα, τό. διάστασις, ή. χάλασις ἀρθρων, ή. 2) bruten led 1. lem, στρέμμα, διάστρεμμα, τό. Εξ-, παράρ-θρημα, τό. Εξάρθρωμα, τό. χάλασμα, τό.

Ledbruten, διάστροφος, 2. εξαρθρος, 2. Εκ-παλής, 2. χαλαρός, 3 (Sedn.).

Ledbrytning, se Ledbrott 1).

Leddrag, se Kramp.

Ledfogning, ἁρμάς, ὁ. (μελών) συμβολή, η. Jfr Led 4).^

Ledfri, ἀναρθρος, 2.

Ledgång, γίγγλυμος, δ.

Ledig, 1) s. rör sig hinderslöst, a) eg., ὑγρο-μελής, 2. υγρός, 3. «ι'κινητός, 2. Ελαφρός, 3. εὐζωνος, 2. b) oeg., Ελευθέριος, 2 (till sätt, skick o. hållning), ευτράπελος, 2 (i sätt att vara).: 1. tunga, Επίτροχος (äfv. ευτράπελος) γλώτ-τα, ἡ.: l:t tal, εὐστροφος (πρός απαντήσεις) λόγος, δ.: l:t språk, πρόχειρος λέξις, ἡ. 2) oupptagen a) om personer, Ελεύθερος, 3 (τινός, fr. ngt), ἀπράγμων, 2. σχολαϊος, 3.: 1. fr. göromål (utom de två nästföreg. adjj.), πόνου 1. πραγμάτων Ελεύθερος.: blifven 1. fr. göromål, απαλλαχθεις (εϊσα, ἐν) o. ἀπηλλαγμένος (3) πραγμάτων.: 1. till äktenskap, ἀγαμος, 2 (mest om mannen). ἀνανδρος, ἡ (om qvinnan).: vara 1., ἀπραγεϊν. κατασχολάζειν. σχολήν ἀγειν. πράγμα ουδέν εχειν. b) om ting, ἐρημος, 2 o. 3 (om hus, tjenster).: 1. dag, ἀπρακτος ημέρα, ἡ.: l:a stunder, σχο-λής χρόνος, ὁ.: använda sin lediga tid på ngt, σχολήν ποιεϊσθαι πρός τι. σχολήν εχειν ἀμφί τι. σχολάζειν τινί.

Ledighet, 1) i rörelser, ευκινησια, η. Ελα-φράτης, ἡ. διάρθρωσις, ἡ. 2) raskhet, behändighet, ευμάρεια, ἡ. ευστροφία, ἡ. ευτραπελία, ἡ (i sätt att vara).: 1. i tungan, i språk, τό Επι-τροχον τής γλώττης. τό πρόχειρον τής λέξεως.: m. 1., εὐμαρώς. εὐπετώς. Ελαφρώς.: tala m. 1., Επίτροχα λαλεϊν. 3) frihet fr. sysselsättning, ἀ-πραξία, ἡ. ἀπραγμοσύνη, ἡ. σχολή, ἡ. εὐσχολία, ἡ.: ha 1., σχοΧήν ἀγειν 1. εχειν. σχολάζειν. σχολή Εστί μοι.: om du har 1., ει τις σχολή σοι τυγχάνει οὐσα.: ha 1. f. ngt, εὐσχολεϊν τίνος, σχολάζειν τινί.: ha mycken 1., εν εχειν σχολής.: sakna 1., ἀσχολίαν εχειν. ἀσχολον είναι.

Ledknut, δζος, ὁ. äfv. γόνυ, ατος, τό.

Ledkota, αστράγαλος, ὁ.

Ledning, ἀγωγή, ἡ (i allm.). ηγεμονία, ἡ (anförarskap). διοίκησις, ἡ (t. ex. τής πόλεως, af statens angelägenheter), κνβέρνησις, ἡ (styrande).:Ledsaga — Lefva.

241

under ngns 1., ηγουμένου τινός.: följa ngns 1,, επεσθαι 1. ἀκολονθεΐν τινι.

Ledsaga, συμπρο-, προ-, παραπέμπειν τινά. ἀκολονθεϊν τινι 1. συν τινι 1. μετά τίνος. (συν-, σνμπαρ)έπεσθαί τινι. συμπαρομαρτεϊν τινι.: Gud ledsage dig, συν θεώ ἀπιθι. θεός σε ὁάηγείτω. ὁάηγητήρ σοι γένοιτο θεός.

Ledsagande, -ning, (προ-, παρα,πομ,πή, ἡ. samt gm νν. äfv. ἀγωγή, tf.

Ledsagare, - erska, ἀκόλουθος, o', ἡ. συν-οπαδός, ὁ , tf. προπομπός, oc. äfv. ἡγεμών, όνος, o', οδηγός, ὁ.

Ledsam, 1) s. inger leda, κατακορ*/?, 2. ἀ>7-Jtf?, 2.: en 1. bok, ξύγγραμμα ψυχρόν, τό. 2) s. inger obehag, förtret, ἀχαρις, ιιόρ, 2. ατ£ρ-πής, 2. ἀηδής, 2. λνπ»;ρός, 3. ἀ*^αρ0Γ, 3. βαρύς, 3. χαλεπός, 3.

Ledsam het, πράγμα 1. ἐρ^ον χαλεπόν 1. α-ί^αρον, τό (ss. sak, objektivt), λύπη, tf, ἀηάία, tf (ss. känsla, subjektivt), δυσχέρεια, tf (ss. egenskap),: förorsaka ngn l:er, πράγματα παρέχειν τινί. Ενοχλειν τινι. ἀνιάν, λνπειν τινα.: hafva l:er, πράγματα εχειν.

Ledsen, ἀθνμος, 2. δύσθυμος, 2. (w*, i anledn. af ngt), (ίνσκολο?, 2. λνπ^ρός, 3. <τκι>-#ρωπο£γ 3 o. 2. δυσάρεστος (πρός τι, m. afs. på ngt), 2.: vara 1., ἀθνμεϊν. δνσθυμεϊν. δυσκολαί-νειν (τινί, öfver ngt), ἀδημονείν. δυσθυμίαν ἀγειν 1. εχειν. δυσθύμως εχειν. σκυθρωπάζειν.: vara 1. på ngn, δυσχεραίνειν κατά τίνος.: vara 1. öfver ngt, δνσαρεστεϊν τινι. δνσχεραίνειν τι o. τινί. ἀγανακτεϊν τινι 1. wi. m. part.: göra ngn 1., λνπειν τινα. ἀνιάν τινα. ἀυσθυμίαν παρέχειν τινί.: 1. vid ngt, se under Led, adj.

Ledsjuka, s& Gikt.

Ledsna, κατακορή, κατάκορον, μεστό ν (τίνος) γίγνεσθαι, ἀνιάσθαι εν τινι 1. τη. part. (vid ngt). κάμνειν m. part. (vid ngt).

Ledsnad, ἀλυς, υος, ὁ. δυσθυμία, ἡ. ἀθυ-μία, tf. δυσκολία, ἡ. ἀηδία, ἡ. λύπη, tf.: m. 1., ἀηδώς.

L e d s t j e r η a, αοτ^ρ ὁ τοι)^ μάγους προάγων. : fig., ἡγεμών, όνοί, ὁ. ocfyyof, ὁ.

Ledstång, δρύφακτον, τό 1. -κτος, ὁ.

Ledsven, se Ledare.

Ledtråd, 1) eg., ὁδηγητικόν τι λίνον, τό 1. d. 2) oeg., ἡγεμών, οί>οί\ ὁ. tyj|ff^iidW, τό (bok).

Ledvis, om en krigshär, κατά κατά

στίχας. Ιπί στοίχων.

Ledvridning, ἰξ-, παράθρησις* tf. Jfr Ledbrott.

Ledvärk, ἀρθρῖτις, wfoff, tf.

Led väx t, ἀρθρικόν ψύμα, τό.

Leende, μειδίαμα, τ c. μειδίασις, o. διασμός, ὁ (Lex.). τό μειδιάν.

Lefnad, 1) lifslopp, bana gm lifvet, ^'op, ὁ. Ccotf, tf. αιών, ωνο^, ὁ. βιοτος, ὁ (poët.). ^oVo? ὁ τοί βίου.: i hela hns 1., αυτού παρ' oAor toV βιον 1. Λα παντός του βιου 1. ἀπαντι τω βiω.: efter en 1. af 10 år, ἰΓεκα βιούς (ούσα, ovr) ἐτη.: ända sin 1., τίλβι»ταν (tok /Sto»'). καταλνειν, κατα-στρέφειν τον βίον. 2) sätt att lefva, lif i moral, häns., ὁ. βιότενμα, τό. £a)tf, tf (t. ex. Λ-

καία, αγαθή και ἐμφρων). (δι)αγωγή, tf. δiαιτα, tf (i yttre häns.).: föra en sådan 1., τοιούτον βίον ἀγειν 1. όντως ζήν. en veklig 1., αι/?ρο-

ctøcforoj', τό.: föra en ordentlig 1., μετρίως (και

σωφρόνως) ζήν. μετρία Tfj διαίτρ χρήσθαι.: föra en yppig 1.,, τρυφερό ν τον βίον ἀγειν. τρνφερώς ζήν.: en sorglös 1., βίος ἀπράγμων.: slösaktig I., ἀναλωτική ἀίαιτα, tf. ἀναλωτικός βίος, oc.

Lefnadsbana, 1) lefnadslopp, βίος, ὁ. /ρό-ὁ τον βίον. οἶμος του βiου, ὁ. 2) lefnads-uppgift, -yrke, βίος, ὁ. τέχνη, tf. Επιτήδευμα, τό.: välja 1., Επιτήδευμα 1. τέχνην ἐλέσθαι. πρός Επιτήδευμα 1. τέχνην τρέπεσθαι.

Lefnadsbehof, τά πρός τον βiον (μναγκαϊα). Επιτήδεια 1. αναγκαία, τά.

Lefnad sfr is k, ἀκμαϊος, 3. βιώσιμος, 2. ακμής (ήτος, ὁ, tf) πρός toV ^oj/ 1. τό CJy.

Lefnadsfriskhet, ἀκμ*} tf τον /Stow.

Lefnadsförhållanden, τα πρός τον βία*, βίοι, οι. τύχαι, αι.: under alla 1., tv ἀπάσαις ταϊς τύχαις.

Lefnadsglad, ἰπί τω ζήν χαίρων, ουσα, ον. ενθνμος, 2. φαιδρός, 3. Ιλαρός, 3.

Lefnadsklokhet, τό φρόνιμον. σοφία, tf. σοφία ή περί τον βίον.

Lefnadslopp, se Lefnadsbana!).: fulL-borda sitt 1., ἐμπιμπλάναι τον βίον.

Lefnadslust, ζωτική Επιθυμία, ή. φιλοψυ-

xia> i'

Lefnadslustig, τον ζήν Επιθυμώ ν, ούσα, ουν. φιλόζωος, 2. φιλόχρνχος, 2. se f. öfr. Lefnadsglad.

Lefnadsmål, 1) slut, τέρμα του βίου, τό. τέλος τον βίου, τό. 2) ändamål, σκοπός ἀ τον βίου. τέλος τό τον βίον.

Lefnadsordning, ἀίαιτα, tf. βίος, ὁ.

Lefnad sr egei, παραίνεσις τον καλώς ζήν, tf. κανών του καλώς ζήν, ὁ.

Lefnadsskifte, καμπτήρ τού βίου, ὁ. χρόνος ὁ τον βίον. pl., τα περί 1. πρός τον βίον. αι τύχαι.: under alla l:en, Εν ἀπάσαις ταις τύχαις.

Lefnadssätt, 1) i pliysiskt o. yttre häns., βίος, ὁ. ἀίαιτα, ή. τροφή, tf. ἀγωγή, tf (diet). βιότενμα, τό. βίοι, οί. 2) i ethiskt häns., se Lefnad 2).

Lefnadsuppgift, προα^οκ (βίον), tf.; harva krig till sin 1., Επί τrj τον πολεμεϊν προαι-ρέσει ζήν. se f. öfr. Lefnadsbana 2).

Lefnadsvana, τρόποι, οί. βίοι, οι. ήθος, τό.: dåliga l:or, ἀπειροκαλία, tf.

Lefnadsvandel, se Lefnad 2).

L e f η a d s v e 11, τό φρόνιμον. τών καλών Εμπειρία, tf. καλός τρόπος, ὁ (äfυ. pl., sätt), παιάεία, ή (uppfostran).: en person m. 1., αστείος, κομψός, εύτράπελος, εύπαιάευτος, εν 1. καλώς πεπαιδευμένος άνήρ.: utanl., άπαιάευτος, 2. άπει-ρόκαλος, 2.: brist på 1., άπαιάευσία, ή. άπειροκαλία, ή.

Lefnadsvishet, τό φρόνιμον. σοφία, tf. äfv. φρόνησις, tf. σωφροσύνη, tf. Επιστήμη τον καλώς ζήν.

Lefnadsyrke, βιοτεια, tf. se f. öfr. Lefnadsbana 2).

Lefnadsår, έτος τό τού βίον.: i (ett visst) lefnadsår, uttr. m. part. af vv., t. ex. han dog i sitt sjuttionde 1., βιούς εβ&ομήκοντα έτη άπέθα-νεν. εβάομηκοντούτης (hon, έβόομηκοντούτις) ά-πέθανεν (efter tillryggalagda 70 år).

Lef ra sig, (κατα)πήγνυσθαι.: lefrad, πηκτός, 3.

Lefva, 1) ha lif o. varelse, lifstid, ζήν (eg. pliysiskt existera, både om djur o. växter, i klass.

stil brukl, i præs. o. imprf). βίωναν (eg. om intelligent o. verksamt lif; i klass, stil brukl, i fut., aor., jorf. o. plquprf). είναι (existera), έμψυχον είναι (ha lif, själ), ε μηνούν είναι (vara vid lif).: så länge jag lefvat, ἰξ ου άή εϊμΐ και πνέω.: ännu 1., περιείναι, περιγίγνεσ&αι (absol.).: 1. f., ihop m. ngn, ζήν, συζήν τινι.; så sant jag lefver, οϋτω βιώην. όντως όναίμην του βίου.: lefve! χαιρέτω. 2) föra (ett visst) lefnadssätt, (en viss) vandel, ζήν. βίωναν, βιοτεύειν. άιαιτάσ&αι. β'νον άγειν 1. έχειν.: 1. lyckligt, ευτυχώς ζήν. ευ πράτ-τενν. βίον εύάαίμονα άγειν. εύπραγείν.: 1. ett angenämt lif, ή&έως ζήν. ήάέως καταβιώναι.: 1. lyckligt ända igenom, άιάγειν 1. άιατελείν εν πράττοντα. ευτυχώς άιαζήν.: 1. indraget, φειάε-σ&αι.: 1. sobert, μετρια tjJ άιαίτρ χρήσ&αι. μετρίως άιαιτάσ&αι.: 1. i nöjen, fattigdom, fruktan, (o. i allm. ett tillstånd), ήόοναϊς, πενία, άείμασι συνείναι 1. (Sedn.) ϋνζήν.: 1. i fred o. ro, ήσυ-χίαν άγοντα ζήν. ήσυχίαν έχοντα ανάγενν.: 1. ss. offentlig person (statsborgare), skyddsförvandt, privatman, πολιτεύεσθΌϊ, μετοικείν, ίάιωτεύειν.: 1. f. ngt^ (= i utöfningen af ngt), είναι εν τννν. ομιλεί ν τινι (t. ex. φιλοσοφία), όλον είναι τίνος.: 1. högt, πολυτελώς ζήν.: 1. f. sin helsa, ζήν στο-χαζό μενον τής ύγνειας. jfr Lefnad 2). 3) fram-lefva sina dagar, uppehålla sig (lokalt), άιαιτά-σ&αν. άνατρίβενν. ποιεΐσ&αι τήν άίαιταν. οΐκεϊν.: 1. tillsammans m. ngn, σννάνατρίβενν, συνόιαιτά-σ&αι, σνμβιώναι, συζήν τννν. 4) ha sitt uppehälle, sin existens, ζήν 1. βιοτεύειν άπό τννος. βίον 1. ζωήν εχενν 1. ποιείσ&αι άπό 1. έκ τίνος 1. m. part. (t. ex. σοφνστεύοντα, af undervisning i rhetorik).: hafva (tillräckligt) att lefva af, (ικα-νόν) τον βίον 1. {Ικανά) τά Ιπντήάενα 1. τα πρός τον βίον έχενν.: Johannes döparen lefde af gräshoppor o. vild honung, 'Ιωάννης ό βαπτνστής ακρίδας καν μέλι άγρνον ήσ&ιεν (alltid acc., när 1. = ha till föda).: 1. af fisk, kött, msko-kött, vegetabilier, ίχ&νοφαγείν, κρεωφαγενν (1. κρεωβορείν), àvd-ρωποφαγείν, ποηφαγενν.: en s. lefver af fisk o. s. v., ιχθυοφάγος, o. s. v. — lefvande, a) eg., ζωός, 3. ζών, ώσα, ών.: ännu 1., έμπνους, 2 (vid lif).: taga 1., ζωγρενν. ζωντα ελείν.: äta 1., ώμο ν καταφαγενν 1. ώμου ισ&ιενν (ordspr.).: 1. träd, ξύλον χλωρόν, τό. b) se Liflig.

T £ T

Lefver, ηπαρ, ατος, το. äfv. λοβός, ο.

Lefverartad, ήπατίτης, ον, ό. -ίτις, ιδος, ή. ήπατοειδής, 2.: vara 1., ήπατίζενν.

Lefverböld, ζύμωσνς ήπατος, ή. σκίρρωμα ήπατος, τό.

Lefver fi sk, ήπατος, ό.

Lefverflik, λοβός, ό.

Lefverfläck, φακός, ό.

Lefverne, se Lefnad.: l:s historia, τά βε-βνωμένα. Jfr f. öfr. Följ.

Lefvernesbeskrifning, βιος, ό. βίον, ον. τά περί τον βίον.: författa ngns 1., τό^ βίον τινός ξνγγράφενν.: en s. författar 1., se Biograph.

Lefversjuk, ἠπατνκός, 3.

Lefver sjuka, ἠπατνκή 1. ἠπατίτις νόσος, η.

Le ga, subst., μισ&ός, ὁ. μίσθωμα, τό.

Lega, verb., μνσ&ονσ&αν.: legd, μνσ&ωτός, 3. μεμνσ&ωμένος, 3.: lega ut, (ἐκ-, ἀπο)μισ&οὐν.

Legal, se Laglig.

Legalisera, κυροὑν.

Legalitet, τὁ νόμνμον.

Legat, testamentsgåfva, τἀ διατε&έντα. κληροδοσία, ἡ.

Legat, 1) sändebud, πρεσβευτής, ον, ὀ. pl. πρέσβενς, ον. 2) Romersk öfverbefälhafvares närmaste man, ἀντνστράτηγος, ὁ.

Legation, so Beskickning.

Legd, ungef. ἀδεια, ἡ.: gifva 1., ἀδειαν πον-είν τννν. ἀδειαν δοὐναι τννι m. följ. inf: skaffa sig 1., ἀδειαν πονεἰσθ-αν.

Legend, μὑ&ος, ὁ. μυ&ολόγημα, τό.

Legion, 1) Romersk härafdelning, λεγεὡν, ὡνος, ὁ (bildadt efter det Lat. legio), τάγμα, τό. 2) mängd, πλἡ&ος, τό.

Legislativ, νομο&ετνκός, 3.

Legislatur, νομοδέταν, όν. ον νόμους τι-d-έντες.

Legitim, νόμνμος, 3 (laglig), ἐννομος, 2 (t. ex. γυνή), γνήσνος, 3 (äkta, t. ex. παις), δίκαιος, 3. ὁ, ἡ, τὁ νόμω 1. νόμω καν ὀίκη.: han är ej 1. konung, οὐ νόμω βασιλεὑς Ιγένετο. οὐ δίκαιος ἰστν βασνλεὑσας.

Legitimation, κὑρωσνς, η. πίστνς, ἡ. πἰ-στωσνς, ἡ. σύμβολον, τό.

Legitimera, κυροὑν (t. ex. γάμον). πνστοὑν. ἀναδέχεσ&αι (τον παἰδα).: 1. sig, πνστἀ παρέχενν.

Legitimitet, τὁ γνήσνον. τὁ νόμνμον.

Legning, μίσ&ωσνς, ἡ.

Legoaftal, ξυγγραφὴ ἡ περὶ μισθώσεως.

Legofolk, -hjon, μισ&ωτός, ὁ. μισ&οφό-ρος, ὁ. μνσ&αρνών, οὑντος, ὁ. μνσ&άρνης, ου, ὁ. &ής, τός} ὁ.: vara 1., μνσϋ-οφορεϊν. μνσ&αρνεiν. &ητεὑενν.

Legoknekt, μνσ&ωτός, ὁ. μνστοφόρος, ὁ. ξένος, ὁ.: tjena s. 1., μνσΒ·οφορενν.: hålla l:ar, ξενοτροφενν.

Legotrupper, pl., af föreg. oo.

Lejon, λέων, οντος, o.: ungt 1., λεοντνάεὑς, ὁ.: af 1., λεόντενος, 3.

Lejonartad, -lik, λεοντοενάής, 2. λεοντώ-άης, 2.

Lej ön fot, 1) eg., λέοντος πούς, ὁ. 2) en ört, λεοντοπόάνον, τό.

Lejongap, 1) eg., χάσμα λέοντος, τό. 2) en ört, ἀντίρρινον, τό. βουκράνιον, τό.

Lejongestalt, λέοντος εἰ&ος, τό.

Lejonhjerta, λεοντό&υμος, 2 (Sedn.). &υμο-λέων, οντος, ὁ (poët.).

Lejonhud, λεοντή, ἡ.

Lejonhufvud, λέοντος κεφ>αλή, ἡ.

Lejonhöfdad, λεοντοκέφαλος, 2.

Lejonklo, λέοντος χηλή, ή.

Lejonmod, &υμός λέοντος, ό.

Lejonmodig, se Lejonhjerta.

Lejonnatur, φύϋνς λέοντος, ή.

Lej ön svans, λέοντος ουρά, ή.

Lejonvaktare, λεοντοκόμος, ο.

Lek, παίγνια, ή. πανάνά, ή (eg. barns 1.). παν-γννον, τό (skämtande 1.). άνατρνβή, ή (tidsfördrif). μνξνς, ή (foglars om våren), ωοτοκία, ή 1. τό ώοφορείν (fiskars).: m. 1., μετά πανάνάς. iv πανάνα. iv παιάνας μέρεν 1. μοιρα.: på 1., παι-άνάς χάριν.: är det allvar eller 1.? σπουδάζεις ταύτα ή παίζεις; det går s. en 1. f. ngn, παιάιά τ αν τ Ιστί τινι. ταύτα άβ'ύρει τις.: offentliga lekar, αγώνες, οι. άγωνίσματα, τά. ά#λοι, οι.

Leka, 1) om mskr, παίζειν. α&ύρειν (τινί, m.Lekamen — Lexa.

ngt).: 1. m. ngn, συμπαίζειν τινί. συ μπα ίκ το ρ a εϊναί τινι.: 1. m. ngt, παίζειν τινί (eg., t. ex. σφαίρα), τί (oeg., t. ex. τά οσια).: 1. en lek, παι-διάν παίζων. 2) om djur, σκιρτάν (hoppa, dansa). ώα τίκτειν 1. ώοφορεϊν (om fiskar), συνδυασθήναι 1. συμμίγνυσθαι (om foglar, i partiden).^ Lekamen, σώμα, τό.: död 1., νεκρός, ο. Lekamlig, σωματικός, 2 (t. ex. ουσία, πάθος o. s. v.).: 1. godt, άγαθά φθαρτά, τά. Lekande, se Lek. Lek att, ικτις, ιδος, ή.

Lekboll, fig., παιδιά, ή.: ha ngn till sin L, παιδιάν (καί γέλωτα) ποιεϊσθαι^ τινα. έντρυφάν τινι.: blifven en 1. f. ödet, τρ τύχρ έπίχαρτος γενόμενος.

Lekbroder, -syster, συμπαίζων, ουσα, ό, ή (τινί).

Lekkamrat, συμπαίκτωρ, ορος, ο. συμπαίκτης, ου, ό.

Lekman, λαϊκός, ό (Κ. Γ.), äfv. ϊδώτης, ου, ό. Lekplats, ungef. παλαίστρα, ή. Leksak, άθυρμα, τό. παίγνιον, τό. Lekställe, χώρος έν ω παίζουσι, διατρέχου-σιν οι παίδες.

Lektion, άνάγνωσις, ή (föreläsning), άκρόα-σις, ή (föredrag), διδασκαλία, ή (undervisning). μάθημα, τό (erhållen undervisning), ώρα του δι-δάσκειν (tid).: ge l:er, διδασκαλίαν ποιεϊσθαι. δι-δάσκειν.: ta l:er, άκροάσθαι τίνος, φοιτάν παρά τινα, εις διδασκάλου.

Lektionskatalog, άκροάσεων πίναξ, ό. Lektor, άναγνώστης ό παρ' ήμϊν καλούμενος, διδάσκαλος ό έν τοις νυν γυμνασίοις 1 d.

Lektyr, άνάγνωσμα, τό. άκρόαμα, τό.: vän af 1., φιλαναγνώστης, ου, ό.: vara vän af 1., φιλα-ναγνωστεϊν.

Lekverk, άθύρματα, τά. παίγνια, τά. äfv. παιδιά, ή.

Lem, μέλος, τό. κώλον, το', μόριον, τό. άρθρον, τό (led).: de yttersta lemmarna (extremiteterna), άκρωτήρια, τά.

Lemläs ta, (άνα)πηρούν. άκρωτηριάζειν. κο-λούειν. κολοβούν. περικόπτειν. λυμαίνεσθαι (misshandla).

Lemna, 1) låta vara qvar, (άπο-, κατα)λεί-πειν. άφιέναι. έάν (låta bli).: 1. ngn ngt, έάν τινα έχειν τι 1. χρήσθαι τινι.: 1. en arfvinge efter sig, ενα κληρονόμον καταλείπειν.: ej 1. ngt efter sig ens till begrafning, καταλείπειν μηδέ τα-φήναι. 2) gå ifrån, (άπο-, έκ-, προ)λείπειν m. acc. άπαλλάττεσθαί τίνος (ställe, person, äfv. sak, t. ex. ett arbete = komma ifrån, sluta).: 1. ett ställe, άποχωρεϊν άπο χωρίου τινός, έξιέναι χωρίου. : 1. ett ställe o. förfoga sig till ett annat, Εκλείπειν τι χωρίον εις άλλο χωρίον, άπαλλάττεσθαί πρός 1. εϊς χώραν.: 1. sin bostad, μετοικείν. μετανίστασθαι.: 1. ngn, άφίστασθαι 1. άποοτή-ναι Κ άποστρέφεσθαί τίνος (1. ngns parti).: 1. sin post, λείπειν τήν τάξιν. λειποτακτεϊν.: 1. i sticket, άπο-, προλείπειν, προδιδόναι τινά (äfv. t. ex. τήν πόλιν, sitt fädernesland).: 1. ett arbete, (άπο)παύεσθαι έργου.: bäfvan l:r mig, Εξίσταμαι φόβου.: sjukdomen l:r mig, άπαλλάττο-μαι νόσου.: l:s af sina vänner, έρημον γίγνεσθαι τών φίλων. 3) öfverlemna, -låta, παραχωρεϊν τινί τίνος (afträda, afstå), έφ-,

παριέναι τινί τι. Επιτρέπειν τινί τι 1. m. inf. συγχωρεϊν τινί τι

(tillstädja).: 1. afgörandet åt ngn, Εφιέναι (κρί-νειν 1. τήν κρισιν) τινί. ἀποδιδόναι εἵς (t. ex. εἵς βουλήν).: 1. regeringen i ngns vård, Επι τρέπειν τήν ἀρχήν τινι.: 1. sig i läkares vård, Επι-τρέπεσθαι ΐατρώ.: vakten l:s mig, Επιτρέπομαι τήν φυλακήν.: rättighet l:s mig att, ἐξεστί μοι I δέδοταί μοι m. inf: 1. uppmärksamhet åt ngt, προσέχειν (τον νουν) τινι.: jag l:r åt ditt omdöme, huruvida, σοι Επιτρέπω κρίνειν, εϊ.: 1. sina barn åt ngn att uppfostras, ngt åt glömskan, πα-ραδιδόναι τούς παϊδάς τινι παιδεύειν, λήθρ τι.

Lemnande, ἀπό-, εκλειψις, ή. o. gm inf. ^ Lemning, λείχρανον, τό. λεϊμμα, τό. περί ἀπόλειμμα, τό. pl. τὰ περιόντα.

Len, μαλακός, 3. ἀπαλός, 3. λiϊo?, 3. Επιεικής, προσηνής, 2 (oeg.).: 1. stämma, πραεΐα 1. λεία 1. προσηνής φωνή.: 1. fläkt, λεϊον πνεύμα.: l:t rapp, Ελαφρά πληγή.

Lena, 1) tr., τήκειν (t. ex. χιόνα), χλιαίνειν. (κατα)πραΰνειν (oeg.).: lenande medel, πραϋντι-κόν φάρμακον, τό. 2) intr., (ἀνα)τήκεσθαι.: det lenar på, är len väder, διαλύεται ή χιών καί τό κρύος, διαλύονται οι πάγοι.

Lenhet, μαλακία, ή. ἀπαλία 1. απαλό της, ή. λειότης, ή.

Lenväder, se under Lena 2). Leopard, λεόπαρδος o. λεοντόπαρδος, ό. Leprös, λεπρός, 3.

Ler, Lera, πηλός, ό. κεραμΐτις γή, ή. κέραμος, ὁ (krukmakarlera). ἀργιλος o. ἀργιλλος, ή (mergel).: af 1., κεραμεούς, 3. κεράμινος, 3. κεραμικός, 3. κεραμεικός, 3. πήλινος, 3. κεράμου, πηλού (gen. materiæ).: kärl af 1., κεράμιον, τό.: arbeten af 1., πήλινα έργα, τά.

Leraktig, ἀργιλώδης 1. ἀργιλλώδης, 2. πη-λώδης, 2. Lerbotten, πέδον πηλώδες, τό. Lerbruk, ἀμμος, ή. Ler golf, ἐδαφος πηλώδες, τό. Lergrop, βόθρος Εν ω ὀρύττουσι πηλό ν 1. κε-ραμΐτιν γήν 1. ἀργιλον. Lerhus, πήλινος οἰκος, ό. Lerig, ἀργιλώδης, 2. πηλώδης, 2. Lerjord, γή σπιλάς, ή. se f. öfr. Ler. L ers la, πηλούν.

Leta, (ἀνα)ζητεϊν, (Εξ)ερευνάν, Εξετάζειν, efter ngt, τί. φωράν τι (eg. ngt stulet). Letande, ζήτησις, ή. 1. m. vv. Lethargi, ληθαργία, ή 1. λήθαργος, ό. ••gisk, ληθαργικός, 3.

Leverans, Επάρκεια, ή. χορηγία, ή (Sedn., krigsförnödenhet).

Leverant, -tör, πάροχος, ό. Leverera, 1) aflemna, παρέχειν. πορίζειν. è-παρκεϊν. χορηγεϊν. ἀποδεικνύναι (t. ex. ἐργον, ett arbete färdigt), ἀγειν. παριστάναι. : 1. förnödenheter åt hären, τό στρατόπεδον τοϊς Επιτηδειοις χορηγεϊν. 2) hålla.: 1. betalj, träffning, μάχην συνάπτε ιν, ποιεϊσθαι, τίθεσθαι. συνελθεϊν εις μάχην. συμβάλλειν (εις μάχην).

Levkoja, λευκό ν ϊον, τό. λευκόϊον, τό. Levkojolja, τό λευκόϊνον. Lexa, 1) eg., ἐργον, τό. τεταγμένον, τό. πρός-ταχθέν, τό. πρόσταγμα, τό. 2) tillrättavisning, νουθέτησις, ή. νουθέτημα, τό.

Lexa upp, νουθετεϊν τινα. (δια)\ρέγειν τινά. μέμφεσθαί τινι. Επιτιμάν τινι.*44

Lexikograph — Lif.

Lexikograph, λεξικογράφος, o. Lexikon, λεξικόν. τό

Libation, σπονδή, ή (vanl. i pl.), χοή, ή (pl, f. döda).: anställa 1., (κατα)σπένδειν. χοήν ποιεϊσθαι.

Libationskärl, λοιβεϊον, τό. Libell, ξύγγραμμα, τό. βλάσφημον Σύγγραμμα, té.

Liberal, -alitet, se 1) Frikostig. Frikostighet. 2) Frisinnad. Frisinnighet. L ib stick a, Πελοποννησιακό ν σέσελι, τό. Licens, ακολασία, ή.

Lida, I) känna smärta, a) pinas, skadas, τα-λαιπωρεϊν, -εϊσθαι (υπό τίνος, af bekymmer, vedermöda). κακώς πάσχειν 1. εχειν (υπό τίνος), κακώς πράττειν (διά τινά), νοσεί ν τινι 1. τί (af smärta, fel), περί τι (af = i afs. på ngt) 1. ab-sol. (— vara olycklig, mest om samhällen), πο-νεϊν τινι, υπό 1. εκ τίνος, κάμνειν τινί 1. τί\. υπό τίνος (af sjukdom, vedermöda o. d.). alla dessa vv. kunna ock begagnas absol.: 1. af hunger, se Hunger.: 1. af törst, δίψει συνέχεσθαι. διψήν.: 1. i ngn kroppsdel, ngt hänseende, νοσεϊν, ἀλγεϊν, κακώς εχειν τι. b) utstå, πάσχειν,

τλήναι, φέρειν τι. ἀνέχεσθαί τι. καρτερεῖν τι. ὑπομένειν τι.: 1. nöd, ἀπορεῖν. ἐν ἀπόροις ειναι.: 1. stor nöd, πολλὰ και κακὰ νποφέρειν.: landet lider af hungersnöd, λιμὸς κατέχει τὴν χῶραν.: 1. orätt, ἀδικεῖ-σθαι.: 1. straff, δίκην διδόναι 1. ὑπέχειν. κολὰ-ζεσθαι.: 1. oförskyldt, ἀνάξια πάσχειν. ἀναξιο-παθεῖν. c) drabbas af ngt, περιπίπτειν τινὶ.: 1. skada, βλάπτεσθαι. ζημιοὖσθαι. βλάβην 1. ζημίαν λαμβάνειν.: 1. förlust, ἐλαττοὖσδαι. κακοὖσθαι. μειον εχειν.: hans helsa lider, καχεξία περιπίπτει. ἀρρωστεί. κακῶς ἐχει τὸ σῶμα.: hans rykte lider, κακῶς ἀκούει. νοσεί περὶ δόξαν.: den lidande parten, δ ἡττώ μένος, ὁ ἐλαττούμενος, ὁ μειον εχων (ofta pl.), äfv. o1 αδικούμενος 1. ἀδι-κηθείς. ὁ ἥττων, d) tåla, förlika sig med, φέρειν. ὑπομένειν. ἀνέχεσθαἰ.: väl 1. ngn, φιλεῖν, αγαπἀν τινα. ουκ ἀηδώς εχειν τινἰ. ἀρέσκει μοί τις.: ej 1. ngn, ἀχθεσθαί τινι. ἀηδῶς εχειν τινἰ. e) öfverse med, περιορἀν. ἐάν (γίγνεσθαι), δέχε-σθαι (tillåta). 2) gå undan, framskrida, παρ-, προϊέναι, διέρχεσθαι, παροίχεσθαι (om tiden). προχωρεῖν, προβαίνειν, προκόπτειν (εις τοσοὖτον), προκινεῖσθαι (om företag, arbete, färd).: det lider mot afton, δψίζει. εσπέρα γίγνεται.; hd lider tiden? πόσον 1. ποϊ προβέβηκεν ὁ χρόνος; πηνίκ\ ἐστι τής ημέρας; ποιόν ἐστι τὸ στοιχεῖον (hd är klockan); hd det lider, (τω) χρόνω. προϊόντος του χρόνου.

Lidande, πάθος, τό. κακόν, δεινόν, τό. ταλαιπωρία, ἡ. πόνος, δ. πάθημα, τό. πάθησις, ἡ (fördragande).

Lidelse, πάθος, τό. οργή, ἡ. θυμός, ὁ. ἐπι-θυμία, η.: ursinnig 1., μανία, ἡ.: herravälde öfver l:rna, ἐγκράτεια, ἡ.: beherrska sina l:r, κρείττω ειναι τών ἐπιθυμιών.

Lidelsefri, απαθής, 2. μέτριος, 3. σώφρων, 2.

Lidelsefull, ἐμπαθής, 2. ἐμμανής, 2. θυ-μοειδής, 2. θερμός, 3. παράφορος, 2 (galen).

Lider, στέγη, ἡ. στέγασμα, τό.

Lider lig, τρυφερός, 3. ασελγής, 2. ἀσωτος, 2. ἀκόλαοτος, 2. ἀνειμένος (3) πρὸς τρυφήν. ἀνετος, 2. ακρατής, 2.: lefva l:t, ἀσελγαίνειν. τρυ-φἀν.

Liderlighet, ασέλγεια, ἡ. ασωτία, ἀκολα-σία, ἀκράτεια, ἀκρασία, ἡ.

Lie, δρέπανον, τό, δρεπάνη, ἡ, ἀρπη, ἡ (skära\

Lie form i g, ἐπικαμπής, 2. δρεπανοειδής, 2. Lie sm ed, δρεπανουργός, ὁ. Liera sig, φιλίαν ποιεῖσθαι πρὸς τινα. οικεἰ-οὖσθαί τινι. — lierad, οικειος, 3. οικεῖος και ἐπιτήδειός τίνος, pl., συνήθεις ὀντες και εὖνοιαν ἀλλήλοις ἐχοντες.

Lif, 1) kroppens mellandel, veklifvet, κενεών, ὡνος, ὁ, λαγών, όνος, ὁ, ν (äfv. pl.), λαπάρα, ἡ. οσφύς, ὑος, ἡ (höft), äfv. σῶμα, τό. δέμας, τὸ (poët.). samt κοιλία, ἡ (t. ex. löst lif, κοιλία ὑπάγονσα.: hårdt 1., ἀνέκκριτος κοιλία 1. γα-στήρ).: smal om lifvet, λεπτόγαστρος, 2. λεπτόσωμος, 2 (Sedn.).: taga ngn om lifvet, λαμβάνειν τινα μέσον, i l:et, τινὰ του κενεῶνος.: gå ngn på lifvet, ἐπιχειρεῖν, ἐπιτἰθεσθαί τινι (i handling). ἀπτεσθαι, καθάπτεσθαί τίνος (i ord), ἐπεξιέναι, -ἐρχεσθαί τινι (i rättegångsväg).: ej komma ngn på lifvet, ἀπέχεσθαί τίνος.: taga ngt till lifs, προσφέρεσθαί τι. ἀπολαύειν τινός.: bedyra vid 1. o. själ, ἐξώλειαν ἐπαρώμενον ἑαυτῶ δμό-σαι. 2) tillvaro, ζωή, ἡ (physiskt, vegetabiliskt o. animaliskt). ψυχή, ἡ (andedrägt, lifskraft). βίος, ὁ (medvetet o. verksamt 1.).: i mitt 1., ἰ μου ζῶντος.: ett angenämt 1., ηδὺς βίος.: ett lugnt 1., βίος ἀπράγμων.: ett sorgligt, bedröfligt 1., βίος οδυνηρός, ταλαίπωρος, ἀβίοτος.: i lifvet, ἐν τω βἰω. κατὰ τον βίον.: dta lifvet, δ ἐνθάδε βίος.: i dta lifvet, ἐνθάδε.: hela lifvet igenom, παρ' δλον τον βίον. διὰ παντός τον βίου.: skiljas fr. lifvet, ἀπαλλάττεσθαι (του βίου), μεταλλάττειν (τον βίον): beröfva ngn lifvet, ἀφαι-ρεῖσθαί τινα τὴν ψυχήν. ἐξάγειν τινὰ του βίου. sig lifvet, ἀναιρεῖν εαυτόν, ἐξάγειν εαυτὸν ἐκ βίου 1. του ζήν (Sedn.). Jfr äfv. Döda.: mista lifvet, ἀπόλλυσθαι. διαφθείρεσθαι. (ἀπο)θνήσκειν.: förlora lifvet i drabbning, πίπτειν 1. ἀναιρεῖσθαι ἐν μάχγι, : komma till 1. igen, ἀναβιώσκεσθαι.: återkalla till 1., ἀναβιώσασθαι. ἀναβιώσαι. ἀναζω-πυρεῖν (Sedn.).: sätta sitt 1. på spel, παραβάλ-λειν 1. παραβάλλεσθαι τὴν ψυχήν.: våga, riskera lifvet, κινδυνεύειν 1. (αγώνα) τρέχειν περί ψυχής.: stå efter ngns 1., ἐπιβουλεύειν τινί (θάνατον).: strid, strida på 1. o. död, ἀγων ὁ περί ψυχής, ἀγωνίζεσθαι περί ψυχής.: bli vid 1., (δια)σώζε-σθαι. περιγίγνεσθαι.: vara ännu vid 1., περιγε-νέσθαι. περιεῖναι. ὑπόλοιπον ειναι.: komma ifr. m. lifvet, σώζεσθαι. ζῶντα ἀπαλλάττεσθαι.: hafva ngn att tacka f. lifvet, ζήν διὰ τινα. σώστρα ὀ-φείλειν τινἰ.: döma ngn fr. lifvet, καταγιγνώσκειν θάνατον τίνος (om domaren), μὴ φάναι ζήν ἐπὶ πλέον (τον κάμνοντα, om läkaren).: skänka ngn lifvet, ἐάν ζήν τινα, φείδεσθαί τίνος (i allm.). ἀπολύειν τινὰ τής του θανάτου

ζημιας (om domaren).: m. lifvet gälda, (ἀπο-, ἐκ)τίνειν τη κεφαλή.: bedja f. ngns 1., παραιτεϊσθαι ψυχήν τίνος.: spara sitt 1., φιλοψυχεϊν. φείδεσθαί του βίου.: älska ngn högre än sitt eget 1., μεϊζον τής εαυτού ψυχής τιμάν, φιλεϊν τινα.: kär i lifvet, φιλόζωος, 2.: kärlek till lifvet, φιλοψυχία, ή. ἐπιθυμία ή του ζήν.: inrätta sitt 1., οικονομείν τον βίον.: vara trött på lifvet, δυσχεραίνειν 1. ἀποπτύειν τό ζήν.: ej ge tecken till 1. ifr. sig, τεθνηκότι ἐοικότα κεϊσθαι.: mätthet på lifvet, ἀηδια ή του ζήν. 3)Lif ak tig — Ligga.

245

lefnadslopp, sätt att lefva, se Lefnad. 4) lifaktighet, liflighet, se d. oo.

Lif akt ig, βιώσιμος, 2. ἀκμής(ήτ ος) πρός τό ζήν. ἀοκνος, 2. ακμαίος, 3. Εγρηγορικός, 3.

Lifaktighet, τό βιώσιμον. Εγρήγορσις, ή. τό ζωτικόν.

Life gen, cΐούλειος, 2. cΐοϋλος, ό. ἀνδράπο-δον, τό.

Lifegenskap, δουλεία, ή.

Lifgarde, δορυφόροι, οί.

Lifgifvande, 1) adj., ζωτικός, 3. γόνιμος, 2 o. 3 (τινός), ζωοποιητικός, 3. Εγερτικός, 3. 2) subst., τό ζωοποιητικόν. ζωοποιια, ή.

Lifgördel, ζώνη, ή. ζωστήρ, ήρος, ό (krigares).

Liflig, 1) om mskr o. handlgr, δεινός, 3. σφοδρός, 3. οξύς, 3 σπουδαίος, 3 (ifrig), πρόθυμος,

2 (nitisk). θνμοειδής, 2 (t. ex. ϊππος). ισχυρός,

3 (t. ex. μάχη, γέλως, o. s. v.), γλαυκός, 3 (m. 1. blick).: 1. strid, πολλή ερις, ή.: 1. böjelse, προθυμία, ή.: ha 1. böjelse f. ngt, ὁρμητικώς εχειν πρός τι.: l:t minne, ισχυρά μνήμη, ή.: 1. framställning, σημαντική εμφασις, ή. 2) om intryck, σαφής, 2. Εμπαθής, 2 (t. ex. φιλία). Εναργής, 2 (t. ex. ὀνειρος. ιδέα, föreställning, αΐσθησις, känsla). : göra l:t intryck på ngn, Εμπαθώς διατι-θέναι τινά. εις πάθη πολλά καθιστάναι τινά : l:t föreställa sig ngt, ὁλον γίγνεσθαι Εν διάνοια τινι.: l:t känna, uppfatta, οξέως 1. σφόδρα αϊ-σθάνεσθαι, Εννοεϊσθαι.: känna 1. smärta, δεινώς διακεϊσθαι υπό λύπης.: 1. känsla, πάθος, τό. 3) om orter, πολυάνθρωπος, 2. συχνός, 3 (t. ex. πολίχνιον, Επιμιξία o. d.).: de ha l:t umgänge m. hvarandra, συχντ\ τρ πρός ἀλλήλους Επιμιξία χρών-ται.: 1. handel, πολύς χρηματισμός, ό.

Liflighet, ὀξύτης, ή. σφοδρότης, ή. σπουδή, ή. σπουδαιότης, ή. προθυμία, ή (ifver, benägenhet). Ενάργεια, ή (påtaglighet).: 1. i känsla, πάθος, τό. Εμπάθεια, ή.

Lif 1 ös, ἀψυχος, 2. ἀζωος, 2. ψυχής Εστερη-μένος, 3, 1. νεκρός, ό (död, lik).: fig., ψυχρός, 3 (kall).

Liflöshet, τό ἀψυχον. ψυχής Ερημιά, ή. ἀ-ζωία, ή (Sedn.).: fig., τό ψυχρόν.

Lifmedicus, αρχίατρος, ό.

Lifmoder, μήτρα, ή. υστέρα, ή. δελφύς, ύος, ή.

Lifnära, (δια)τρέφειν. τροφήν 1. σϊτον παρέχειν τινί. βόσκειν (isli. djur), αὐξάνειν (växter).: I. sig m. ngt, τρέφεσθαι ἀπό 1. ίκ τίνος. Jfr. äfv. Lefva 4).

Lifnäring, θρέψις, ή. τροφή, ή.: torftig 1., βιότιον, τό.

Lifrock, χιτών, ώνος, ό. äfv. Εξωμίς, ίδος, ή (se Lex.).

Lifränta, Εφ* ολον τον βίον πρόσοδοι, αι.

Lifsandar, πνεύμα, τό. ψυχή, ή.

Lifsdagar, χρόνος του βίου, ό. αιών, ώνος, ό. βίος, ό.: i alla 1., παρ ὁλον τον βίου. διά παντός τ ού βίου. Εν ἀπαντι τω βίω.

Lifsfara, κίνδυνος ό τιερί του βίου 1. περί τής ψυχής.: sväfva i 1., κινδυνεύειν περί ψυχής 1. περί τ ού βίου 1.

περί τών μεγίστων 1. περί πάντων.: råka i 1., περιπίπτειν τοις μεγίστοις κινδύνοις.

Lifsfarlig, θανάσιμος, 2. θανατηφόρος, 2. έσχατος, 3. περί ψυχής (t. ex. ό π. ψ. άγών).

Lifsfläkt, ung. πνευμάτιον, τό.

Lifsfrukt, εμβρυον, τό. κύημα, τό. σπέρμα, τό (framalstrad).

Lifsförnödenhet,-er, Επιτήδεια, τά. άναγ-καϊα, τά. τά εις 1. πρός τον βίον.: sakna 1., σπα-νίζειν, σπάνιν εχειν βίου. βίον δεϊσθαι. Ενδεώς εχειν τών πρός τον βίον.

Lifskraft, ψυχή, ή. τό βιώσιμον.

Lifslefvande, Εναργής, 2. αληθινός, 3. αυτός, ή, ό.: det är ju han 1., αύτότατος δή.

Lifsmedel, βίος, ό. σίτος, ό. σιτία, τά. αφορμή εις τον βίον, ή.: l.f. tre dagar, τριών ημερών σίτος, ό.: lemna en här 1. till salu, άγο-ράν παρέχειν τοις στρατιώταις.: förse sig m. 1., Επισιτίζεσθαι.

Lifsprincip, αρχή τού ζήν, ή. ζωτική αρχή, ή. τ ό ζωτικό ν. αρχή βίου, ή. πηγή (καί αρχή) ή τ ού ζήν.

L i f s s a k, θανατική αιτία 1. δίκη, ή.: anklaga f. 1., θανάτου τινά ύπάγειν.

Lifsstraff, θανάτου ζημία, ή. θάνατος, ό.: döma till 1., θανάτου κρίνειν. θάνατον καταγι-γνώσκειν τινός.

Lifstid, se Lifsdagar.: landsflykt f. 1., ά-ειφυγία, ή.: landsförvisas på 1., άειφυγίαν φεύγειν.: vara landsförvist på 1., Εν άειφυγία φεύγειν.: på 1., παρ' ολον τον βίον. Εφ' όσον τις ζή.

Lifstidsfånge, δεσμώτης ό παρ' ολον τον βίον γενόμενος.

Lifstids ränta, se Lifränta.

Lifstycke, un gef. μίτρα, ή, στρόφιον, τό (se Lex.).

Lifsuppehälle, βίος, ό. ζωή, ή. δίαιτα, ή. (δια)τροφή, ή. τά πρός τον βίον χρήσιμα, βιοτή, ή (poët.).: klent 1., βιότιον, τό.: utan 1., άβιος, 2.: förvärfva sig 1. m. ngt, ποριζειν έαυτω 1. ποριζεσθαι 1. κτήσασθαι 1. συλλέγεσθαι τον βίον άπό τίνος 1. m. part. se f. öfr. Lefva 4).

Lif tröja, χιτωνίσκος, ο.

Lifva, 1) eg., (Εμ)ψυχούν. ζωοποιεϊν.: l.upp, άναζωπυρεϊν.: lifvad, έμψυχος, 2.: lifvande, ζωο-ποιητικός, 3. 2) oeg., Εγείρειν. παροξύνειν. πα-ρορμάν τινα εις 1. πρός 1. Επί τι (f. ngt).: lifvande, Εγερτικός, 3.

Lifvande, Εμψυχία, ή. ζωοποιι'α, ή.

Lifvakt, σωματοφύλακες, οι. δορυφόροι, οι. φυλακή ή του σώματος.: vara ngns 1., δορυφορεϊν τινα 1. τινί.

Ligga, 1) hafva lägrat sig, befinna sig i ho-rizontel ställning, (κατα)κεϊσθαι.: 1. i, Εγκεϊσθαί τινι 1. εν τινί.: 1. i sängen, κείσθαι Εν 1. Επί Ttj κλίντ].: 1. bredvid, invid, Επι-, παρακεϊσθαι.: 1. rundtomkring (= i oordning), κείσθαι Ερριμμένα 1. ούδενί κόσμω.: 1. på, Επικεισθαι (t. ex. om ett lock).: 1. under, ύποκεισθαί τινι 1. υπό τι.: 1. framme, till hands, παρακεϊσθαι.: 1. vid ngns fötter, προσπεπτωκέναι τινί. ύποπεπτωκέναι τινί (Sedn). προκυλινδεϊσθαί τίνος, προσκυνεϊν τινα.: 1. öfver ngt, Επανακεϊσθαι τινι. ύπερκεϊσθαί τίνος.: ej 1. väl, ού δεξιώς κατακεϊσθαι.: 1. sjuk, κατακεϊσθαι νοσούντα. κάμνειν.: 1. i själtåget, Εσχάτως διακεϊσθαι. προς τω τελευτάν είναι, ψυ-χορραγεϊν.: 1. omkring ngt, περικεϊσθαί τινι. 2) om ställen, länder o. d., κείσθαι. θέσιν (t. ex. καλήν) κείσθαι. οίκεϊσθαι (om bebodda orter).: 1. åt ngt håll 1. ngn trakt, τετραμμένον είναι πρός τι. νεύειν, βλέπειν, τείνειν πρός τι.: 1. vid foten af, ύποκεισθαί τινι. κείσθαι υπό τινι.: 1. aflägse246

fr. ngt, άπέχειν τινός 1. άπό τίνος.: de at norr liggande trakterna, τά πρός βορράν.: 1. gent emot, αντικείσ&αι.: 1. omkring, περι-, ini-, προσκεισβ·αί τινι. δμορεϊν τινι (gränsa till). 3) uppehålla sig, vistas (ofta == ett emphatiskt vara), είναι. äfv. διατρίβειν, διάγειν (om personer).: 1. i fält, στρα-τοπεδεύεσ&αι. iv στρατεία 1. Iπi στρατοπεδείας είναι.: 1. vid akademien, Iπι τής άκαδημείας δια— τρίβειν.: 1. på landet, iv άγροις είναι.: 1. inne

1. hemma, οἴκουρεῖν. σκιατραφεῖν.: 1. inne i studier, iv μούσαις εἰναι. i philosophien, πρός φιλοσοφία εἰναι, φιλοσοφία προσκεἰσ&αι.: 1. i vägen, ἰμποδών εἰναι τινι. Εμπόδιον εἰναί τινι. 4) vara stilla, hvila, κεἰσθ-αι. ἠρεμειν. ἡσυχάζειν.: 1. f. ankar, se d. o.: 1. ute, d-υραυλειν. iv νπαί&ρψ (δια)-ννχτερενειν, ixxad-εύδειν. ini τής γής αὐλίζεσβ-αι. : han ligger (= tager nattqvarter) på landet, xoi-ταΐος γίγνεται iv τξ χώρα.: 1. stilla under resan, πορευόμενον ἀναπαύεσ&αι.: jorden ligger (i träde), αργεί γή. 5) bli liggande a) eg., ἀκίνη-τον μένειν. κε~ισ$·αι. ἤρεμα κεἰσ&αι. ἠρεμεἰν. ἡσυχάζειν. ουκ ἀνίστασ&αι.: bli 1. på en resa, πορευὀ μενον ἀηειρηκέναι, ἀπειπειν πορευόμενον^τ'όϋ-na på resan).: snön blir 1., ἡ χιών οὐ τήκεται. b) oeg.: en sak blir 1. (= fortsättes ej), μεταξὐ καταλείπεταί τι. ἀτελες γίγνεται τι.: varan blir 1., ἄπρατον κεἰται τὀ ὠνιον. 6) ha liggande, jag har pengar 1., υπόκειται 1. κατάκειταί μοι ἀγύ-ριον. 7) låta ligga a) eg., ἀκίνητον iav τι. iav τι. b) oeg., lemna ngt ofulländadt, παραλείπειν τι. ἀφιέναι τι. παραμελεἰν τίνος, ἀτέλεατον iav τι. ἀργεἰν τίνος (en sysselsättning).: låta ngn ligga i sin nöd, ἀπολείπειν 1. προδιδόναι τινἀ κακοπραγούντα. 8) oeg. uttr., det ligger i öppen dag, φανερόν, δήλον, κατάδηλον, ἰμφανές Εστiν. φαίνεται (τι ον).: det ligger f. mig, som om, φαίνεται μοι (τι εἰναι).: det ligger ngt härunder, ϋπεστί τι. κρύπτεται τι εν τινι.: ligga i ngt, iv-εΐναί τινι. γίγνεσ&αι iv 1. Ini τινι.: orsaken ligger deri att, αιτία δε, οτι.: skulden ligger ej hos hm, αναίτιος icnv. οὐκ εστiν iv αἰτια, αΐτιαν οὐκ εχει.: skilnaden ligger deri, ταύτα δε διαφέρει, τὀ διάφορον iv τούτω ἰστiν.: det ligger mycket pengar i dta (företag), πολλἀ (χρήματα) δεδαπάνηται 1. ἀνήλωται εις 1. πρός τούτο.: det ligger mycket arbete i ngt, εστι τι πολλών πόνων. Ιπίπονόν ιατί τι.: ligga om hjertat, se Hjerta 2) a).: det ligger i ngns charakter, i-στί πρός τρόπου τίνος.: det ligger ej i hans ch., οὐχ ούτος ὀ τρόπος αὐτού. ουκ εστι πρός αυτού.: det ligger mycket dåligt i hans natur, πέφυκε κάκιστος.: ligga nere (om sysselsättning, handtering o. d.), κεἰσ&αι. ἀργεΐν. κακώς εχειν 1. πάσχειν. 9) om höns o. d. = ligga på ägg, ἰπωάζειν.: oeg., ligga o. rufva på ngt, μελετάν τι. λογίζεσ&αί τι πρός εαυτόν, μηχανάσ&αί τι. ῥάπτειν τι. 10) om tillfrusna vatten, πεπηγέναι. πηγνύμενον εἰναι, κρυσταλλόπηκτον εἰναι.: hafvet ligger, S-αλάττιον ὑδωρ πέπηγεν. 11) tr. (gm fören. m. præp. 1. adv.).: 1. ned, κείμενον καταπιέζειν τι.: 1. ihjäl, Ιπικείμενον πνίγειν.: 1. ut (om fjäderfä), Ικκολἀ-πτειν. ἰκνεοττεύειν.: 1. efter, öfver (fig·), &ικεἰ-σ&αι, προσκεΐσ&αί τινι.

Liggande, κατάκλιΰις, ἡ (till sängs 1. bords), annars gm vv.: 1. på ägg (hönsens), ἰπώασις, ἡ. Ιπωασμός, ὁ.

Liggda gs, komma till 1., χοιταiον ερχεσ&αι.

Liggplats, -ställe, κοίτη, ἡ. εὐνή, ἡ (bädd).

Liggsår, τραύμα τὀ 1. πυρετός δ ἰκ κατακλίσεως.

Ligg t id, καιρός ὁ τού ὕπνου (softid). χρόνος 1. καιρός δ τής νεοττεύσεως (hönors) 1. νεοττία, ἡ.

Lik, subst., νεκρός, ὁ. äfv. σώμα, τὁ.: stål., προκεΐσ&αι.: följa liket åt, ἀκολου&είν to' ἰκφοράν.

Lik, adj., 1) af liknande utseende 1. form, öfverensstämmande, enlig, ομοιος, 3. παραπλήσιος, 3. (προσ)εμφερής, 2 (om personer), ἀνάλο-γος, 2 (τινός ο. τινι, om fhdn). ακόλου&ος, 2 (τινός ο. τινι, om följder, följdlik).: göra 1., (ἀφ)-ομοιούν. προσεικάζειν. 0*ομοιούν (precis).: 1. till gestalt, ομοιόμορφος, 2.: af lika utseende, känslor, δμοιοειδής, 2. ὁμοιοπα&ής, 2 m. fl. smil· sttngr. 2) af liknande innehåll, väsende, storlek, antal, ΐσος, 3, ομοιος, 3, δ αὐτός, ἡ αυτή , τὀ αυτό (τινi).: vara 1., iv ϊσφ εἰναι.: vara 1. i makt, styrka, anseende o. d., ἀντίπαλον, ϊσόρροπον εἰναι.: göra 1., ϊilov ποιεΐν. ^ξ)ισούν.: vara sig 1., τον αὐτόν εἰναι.: förbli sig 1., τον αὐτόν εἰναι και μή 0;i(ίταα&αι. Jfr äfv. Följ. — Adv., δμοίως etc. ὡς. δίκην m. gen.

Lika, 1) adj., ϊσος, 3. δ, ἡ, τὀ αὐτός, -ἡ, -ό. äfv. ὁμοιος, 3.: anse 1., iv ϊσω ποιεΐσ&αι.: 1. delar, Ισα μέρη, τἀ.: en yta öfverallt 1., ἰπίπεδος ἰπιφάνεια, ἡ.: gälla 1., iv ϊσφ εἰναι, τήν αυτήν δύναμιν εχειν (τινi).: göra 1. som ngn, ϊσα ποιεΐν τινι.: vedergälla 1. m. 1., ἀμύνεσ&αι 1. ἀμείβε-σ&αί τινα ὁμοίοις.: 1. trifves bäst m. 1., ομοιον ὁμοίω ἀεί πελάζει. Ofta användas smsttngr m. ὁμοιος, ομού, ΐσος, t. ex. af 1. ålder 1. storlek, ὁμή-λιξ, ϊσήλιξ, ικος, ὁ, ἡ.: af 1. vigt, ισοβαρής, ϊσό-στα&μος, ϊσοτάλαντος, 2.: af 1. sinnelag, ὁμογνώ-μων, δ μόνους, 2.: vara af 1. sinnelag, δμο-νοεiν, ὁμογνωμονεΐν τινι. τἀ αυτά φρονεΐν τινι.: af 1. åsigt, ομόδοξος, 2.: vara af 1. åsigt m. ngn, ὁμοδοξεΐν τινι.: hans åsigt är 1., συνδοκεΐ και αὐτω ταύτα.: af 1. stånd, ισότιμος, ομότιμος, 2.: 1. andel, ισομοιρία, ἡ.: ha 1. andel m. ngn i ngt, ϊσομοιρεiν τινi τίνος.: det är 1. som om icke, iv ϊσω ἰστi και εϊ μή. 2) adv., ϊσως. ομοίως, παραπλησiως. Ιξ ἰ σου.: 1. som, ὡς, ὡσπερ. οiον. καβ-ἀπερ.: 1. så, οὐτως καi. δμοiως. ωσαύτως, τον αὐτόν

τρόπον.: 1. som om, ώς 1. ώσπερ m. part. ώσπερ εϊ. ώσανεί. ωσπερανεί.

Likadan, ίσος, 3. άεί δ αύτός, ή αυτή, ταύ-τό(ν). άμετάστατος, 2.

Likafullt, ουδέν (μηδέν) ήττον, μέντοι. άλλ' όμως.

Likaledes, δμοίως. se f. öfr. Jemväl 1).

Likartad, δμοιος, 3. ομοειδής, 2. όμοιοει-δής, 2. δμοιότροπος, 2.

Likasom, -så, se Lika 2).

Likatänkande, δ μόνους, 2. ομογνώμων, 2. δμόδοξος, 2. δ μ οή&ης, 2 (af lika seder, åsigter).: vara 1. m. ngn, όμονοεϊν τινι. τά αύτά φρονεϊν τινι.

Likbegängelse, ταφή, ή. τάφος, δ. ίκφορά, ή. &τάφια, τά. ίκκομιδή, ή. κήδος, τό. κηδεία, ή.: anställa 1., κηδεύειν.

Likbent, ισοσκελής, 2.

Likbår, νεκροφορεϊον, τό (Lex.). κλίνη, ή.

Likbärare, ό τήν κλίνην φέρων.

Like, ισότιμος, δμότιμος, δ, ή.: ej ha sin 1., άπάντων διαφέρειν.

Likformig, δμοιος, 3. ο αύτός, ή αυτή, το αυτό. ανάλογος, 2.Likformighet-

Likformighet, δμοιον, τό. όμοιότης, ή. ίσον, τό. αναλογία, ή.

Likfärd, οϊ άκολουθοΰντες in' Ιχφοράν.

Likgiltig, 1) om person, ψυχρός, 3 (kallsinnig). αμελής, όλίγωρος, 2 (ovårdsam). άτρεητος,

2 (orubblig), ηράος, 3, ήσυχος, 2 (lugn)·: vara 1. f. ngt, ά&αφορεϊν πρός τι. άμελώς εχειν τινός 1. ηερί τι. όλιγώρως εχειν τινός, ηαρ' ούδεν τίθεσθαί τι. λόγον ούάένα ηοιεϊσθαί τίνος (ngn

1. ngt), ηράως εχειν ηρός τι. ούάεν τινι άιαφέρει τι. όλιγωρεϊν τίνος (ngn 1. ngt).: ej vara 1. f. ngt, χαλεηώς φέρειν τι. 2) om sak, αάιάφορος,

2. ούάενός (λόγου) 1. ούάεμιάς έηιμελείας άξιος,

3 (obetydlig), äfv. όλίγωρος, 2.: ngt är mig l:t, ούάέν μοι ΰιαφ<έρει τι.: ngt är mig icke l:t, περί ηολλού ηοιούμαί τι.

Likgiltighet, ψυχρότης, ή (kallsinnighet). ολιγωρία, αμέλεια, ή (ovårdsamhet). ηραότης, ή (släpphändhet). άάιαφορία, ή (dä ngt hvarken är godt 1. ondt).: m. 1. åse ngt, ηεριοράν τι γιγνό-μενον.

Likhet, 1) egenskapen att vara lik, όμοιό-της, ή. δμοιον, τό. ζμφέρεια, ή (ηρός τι, m. ngt), όμοιοτροηία, ή (inre 1., 1. i seder o. uppförande). 2) egenskapen att vara lika, jemngodhet, ϊσότης, ή. ϊαον, τό. äfv. όμοιότης, ή.: 1. inför lagen, samhället, ισονομία, ισηγορία, ή.: i rang, ισοτιμία, ή.: i känslor, όμοιοηάθεια, ή.: i charakter, όμοιοτροηία, ή.: i pris, Ισωνία, ή.

Likhörnig, ϊσογώνιος, 2.

Likkista, σορός, ή. λάρναξ, ακος, ή. νεχρο-θήκη, η. σαρκοφάγος, ή (Sedn.).

Likkistmakare, σοροηηγός,ό. σοροηοιός, ό.

Likljudande, ομόφωνος, σύμφωνος, 2.

Likmätig, άκόλουθος, 2. ηροσήχων, ουσα, ον. ανάλογος, 2 (τινί). — Adv., άκολούθως. εηομένως. χατά m. acc. ix m. gen.

Likna, 1) tr., se För likna. 2) intr., (££)-ομοιούσθαι. δμοιον ειναι 1. γίγνεσθαι, ioixévai τινί. (έξ)ισάζειν τινί. γίγνεσθαι χατά τινα. 3) 1. sig, φαίνεσθαι. τήν όψιν (ηαρ)έχειν. τό σχήμα εχειν.: det l:r sig till regn, άοχεϊ 1.

μέλλει εσε-σθαι όμβρος. — liknande, ηαρ-, ηροσόμοιος, 2. Se vidare Lik.

Liknelse, εϊχών, όνος, ή. ηαραβολή, ή. äfv. εικασία, ή.: tal i l:r, ηαραβολή, ή.: tala i l:r, di είχόνος λέγειν.

Liknelsevis, ώς di* εικόνος.

Liknöjd, αμελής, 2. όλίγωρος, 2. äfv. άηρά-γμων, 2. ψυχρός, 3 (kallsinnig).

Liknöjdhet, άμέλεια, ολιγωρία, ή (τινός 1. ηερί τι, f. ngt), ψυχρότης, ή (kallsinnighet).

Likpredikan, λόγος ό ini τώ τάφω ιερόςΐ. d.

Likprocession, ίχφορά, ή. ταφή, ή. οι εηό-μενοι ηρός τον τάφον (om personer).: sluta sig till 1., συνεχφέρειν.

Likpsalm, έηιτάφιος ψαλμός, ό. inιχήdειος ωΛ{, ή. inιτάφιον μέλος, τό.

Liksidig, ϊσόηλευρος, 2.

Liksidighet, ϊσόηλευρον, τό.

Liksinnad, se Likatänkande.

Liksinnighet, ομόνοια, ή. ομοάοξία, ή. ό-μογνωμοσύνη, ή (Sedn.).

Liksom, se under Lika 2).

Lik st åt, μεγαλοπρέηεια ή ηερί τον τάφον.

Likstämmig, σύμφωνος, ομόφωνοι, 2. Jfr äfv. Likatänkande.

-Lindebarn. 247

Likstämmighet, ξυμφωνία, ή. αρμονία, ή. ομοφωνία, ή (Sedn.). Jfr äfv. Liksinnighet.

Likaså, se under Lika 2).

Liktal, (λόγος) έηιτάφιος, o.: hålla 1. öfver ngn, εηαινον λέγειν ini τινι.

Liktidig, όμόχρονος, 2. χατά τον αυτόν χρόνον γιγνόμενος, 3. σύγχρονος, 2 (Sedn.).

Litidighet, συγχρονισμός, ό.

Liktorn, ηλος ό χατά τούς πόΛχς.

Liktydig, συνώνυμος, 2. lσodύvαμος, 2.: vara 1., ισodυvαμεϊν.

Liktäcke, ivτάφ>ιον στρώμα, τό.

Likvagn, νεχροφόρον άρμα, τό 1. d.

Likvinklig, ϊσογώνιος, 2.

Lik visst, -väl, δμως. άλλ' δμως. μέντοι. o0div ήττον.: men 1., δμως γε μήν 1. μέντοι. άλλά μέντοι.

Likör, οίνος μειλίχιος, ό 1. d.

Lilja, λείριον, τό (den hvita), χρίνον, τό. σού-σον, τό.: prydd m. l:r, χρινωτός, 3.: af l:r bestående, m. l:r likartad, λείρινος, 3. σούσινος, 3. λειριώάης, 2.

Liljeart ad, λειριώdης, 2.

Liljehvit, λειριόεις, εσσα, εν (poët.).

Liljekonvalje, ηολυγόνατον, τό.

Lillen, Lillan, τό βρεφύλλιον. τό νήηιον.

Lillfinger, dάχτνλος ό μικρός, μύωψ, ωηος, ό.

Lilltå, μικρός dάκτυλος ό τού ποΰός,

Lillända, ἀκρον, τό.

Lim, κόλλα, ἡ. ϊξός, ὁ (fågel-1.).: bereda 1., σκευάζειν κόλλαν.

Lim ak ti g, κολλώdης, 2. ϊξώΰης, 2.

Limborste, χρωστήρ κόλλης, ὁ 1. d.

Limkokare, κολλεψός, ὁ.

Limma, (συγ)κολλὰν.: limmad, κολλητός, 3.

Lim mig, κολλώdης, 2. ϊξώdης, 2.

Limning, κόλλησις, ἡ.

L i m s ρ δ, κάλαμος ϊξευτής, ὁ. ῥάßdος, ο (sälls.).: fånga m. 1., ϊξεύειν.

Lin, λίνον, τό. ἀμοργίς, idος, ἡ (1. fr. Amor-gos, d. v. s. fint), λινοκαλαμίς, idoς 1. λινοκαλά-μη, ἡ (växande 1.).: ohäckladt 1., ἀλοπος ἀμοργίς » ἡ-

Lina, λινέα, ἡ. σχοινος, ὁ. σειρά, ἡ.

Linberedning, dημιουργία ἡ ἐκ τών λίνων, λινουργία, ἡ.

Lind, φιλύρα, ἡ.: af 1., φιλύρινος, 3.

Linda, subst., 1) barns, σηάργανον, τό (mest i pl.), σηαργάνωμα, τό (Sedn.).: svepa i l:r, σπαρ-γανούν. 2) åkers, το ἀργόν τής χώρας 1. τού ἀγρού.: åker i sin 1., αργός ἀγρός, ὁ.

Linda, verb., 1) i allm., (συμ)πλέκειν. (συ)-σηειράν. στρέφειν. ελίττειν.: 1. opp tråd, λίνον μηρύεσθαι.: 1. ngt om ngt, ηεριελίττειν τί τινι. ι 1. sig om ngt, ηεριλαμβάνειν τι. ἐλίττεσθαι ηερί τι.: 1. armarna omkr. ngn, ηεριβάλλειν, ηεριλαμβάνειν τινά. 2) barn, σηαργανούν. σηαργανάν. σηαργανίζειν.

Lindande, ελιξις, ἡ. σηαργάνωσις, ἡ. f. öfr. mest gm vv.

Lindansare, σχοινοβάτης, ου, ο. σχοινοdρό-μος, ὁ. ηεταυριστήρ, ήρος 1. ηεταυριστής, ού, ο (Sedn.).: apparat f. 1., ηέταυρον, τό.

Lindansarkonst, σχοινοβατική, ἡ.

Lindansning, σχοινοβατία, ἡ. ηεταυρισμός, ὁ.

Lindbast, φιλύρα, ἡ.

Lindebarn, σπαργανιώτης, ον, ὁ.248

Lindning — Literatör.

Lindning, 1) ss. handling, se Lindande. 2) ss. sak, σπάργανον, τό. σπαργάνωμα, τό.

Lindra, (κατα,πραννειν. πεπαίνειν (t. ex. τήν δργήν). παραμυθεϊσθαι (πένθος, ξυμφοράν o. d.). Επικουφίζειν τινά τίνος (i ngt, t. ex. μόχθου, cΐέους).

Lindrig, μαλακός, 3 (t. ex. ζημία), απαλός, 3. πραΰς, «α, ύ. μέτριος, 3 (t. ex. κρύος, λόγον). ήπιος, 3 (t. ex. πνίγος), Επιεικής, 2 (foglig).

Lindrighet, μαλακία, ἡ. πραότης, ἡ. Επιείκεια, ἡ. μέτριον, τό.

Lindring, παραμυθία, ἡ. παραμύθιον, τό. ἀνεσις, ἡ. πραΰνσις, ἡ. ὑφεσις, ἡ. χάλασις, ἡ.

Lind trä, ξύλα φιλύρινα, τά.

Lineal, κανών, όνος, ὁ. στάθμη, ἡ.

Lineamenter, se Grund-, Anletsdrag.

Linfrö, λίνου σπέρμα, τό. λινόσπερμον, τό.

Lingon, υάκινθος, ὁ, ἡ.

Linguist, γλώττης εμπειρος, ο. - i k, Επιστήμη ἡ περί γλώττας.

Linie, 1) ss. mathematisk storhet, γραμμή, ἡ.: rät 1., ευθεία, ἡ.: krokig 1., σκολιὰ γραμμή , ἡ.: i bugt gående 1., γραμμὴ περιφερής, ἡ.: vinkelrätt 1., κάθετος (γραμμή), η.: i jemnbredd löpande 1., παράλληλος γραμμή, ἡ.: gm midten gående 1., διάμετρος, ἡ.: i omkrets gående 1., περίμετρος, ὁ.: draga en 1., γραμμὴν ἀγειν 1. τείνειν 1. ὑπογράφειν. 2) militäriska ställningar o. rörelser, στοίχος, ὁ. τάξις, ἡ. φάλαγξ, γγος, ἡ (uppställd 1. af soldater).: stå uppställd, marschera i 1., στοιχεῖν.: öfverskrida l:n, Εκκυμαίνειν (om marscherande).: segla på en enda 1., Επὶ κέρως πλεῖν. 3) rad (i skrift), στίχος, ο. 4) slägtregister, γένος, τό.: i nedstigande 1., εις τὸ κάτω.: i uppstigande 1., Επὶ τὸ ἀνω. 5) æquator, ισημερινός κύκλος, ὁ.

Linieformig, γραμμοειδής, γραμμώδης, 2.

L i η i e r a, γραμμάς ὑπογράφειν. γραμμαῖς δια-λαμβάνειν.: linieradt pappersblad, γραμμαῖς διει-λημμένη σχέδη, ἡ.

Linieregemente, -trupper, ὁπλῖται, ών, οι. φάλαγξ, γγος, ἡ.

Linieskepp, μακρὰ ναύς, ἡ. äfv. τριήρης, ους, η.

Lin im en t, χριστόν φάρμακον, τό.

Lin k a, σκάζειν. χωλεύειν. χωλαίνειν. — 1 i η -kände, χωλός, 3. σκάζων, ουσα, ον.

Linne, λίνον, τό. οθόνη, ἡ (fint hvitt), σιν-δών, όνος, ἡ (Indiskt), äfv. βύσσος, ἡ.: tillverkning af 1., λινουργία, ἡ.: ha 1. på sig, λινὰ φο-ρεῖν.: 1. = skjorta, λινοὺς χιτωνίσκος, ὁ.: af 1, λινούς, ἡ, οὺν. λίνου (gen. mäter.), ὀθόνινος, 3.

Linneband, ταινίδιον λινουν, τό.

Linnebindel, ὀθόνιον, τό.

Linnefabrik, λινουργεῖον, τό.

Linnehandlare, ὀθονιοπώλης, ου, ο (Lex.).

Linneklut, -lapp, ὀθόνιον, τό.

Linneskaf, ξύσματα τών ὀθονίων, τά. μο-τόν, τό. (ξυστός) μοτός, ὁ τιλτόν, τό. μοτάριον, τό. μότωμα, τό (pålagdt 1.).: lägga på 1., μο-τδύν.: påläggning af 1., μότωσις, ἡ.

Linning, κράσπεδον, τό. παρυφή, ἡ (bräm).

Linolja, ελαιον τὸ ἀπό τοὺ λινοσπέρμου.

Lins, φακός, ὁ (ss. växt o. frukt. äfv. 1. i ögat), φακή, ἡ (äfv. ss. rätt).

Linsformig, φακοειδής, 2. φακωτός, 3. Linsfärgad, υποφακώδης, 2.

Linssoppa, φάκιον, τό.

Lintyg, λινοὺς χιτωνίσκος, ὁ.

Linväf, ὑφασμα λινεργές, τό.

Linväfvare, λινουργός, δ. ὀθονοποιός, ο.

Linväfveri, 1) ss. handtering, λινουργία, ἡ. 2) ss. lokal f. handteringen, λινουργεῖον, τό.

Lipa, κωκύειν. -ande, κωκυτός, ὁ.

Lisa, se Lindra, Lindring.

Lisma, αιμύλοις λόγοις χρήσθαι (εις τινα). θωπεύειν. κολακεύειν. ἀλωπεκίζειν.

Lismare, κόλαξ, ακος, ὁ. κρυψίνους, ου, δ.

Lismeri, θωπεία, ἡ. θώπευμα, τό. κολά-κενμα, τό.

List, 1) utstående kant, θριγκός, ὁ, γεῖσον, τὸ (på murar, byggnader, i rum), ταινία, ἡ (på snickararbeten, jordland). Jfr f. öfr. Kant. 2) bedräglig färdighet, τέχνη, η. τέχνημα, τέχνασμα, τό. μηχανή, ἡ. μηχάνημα, τό. δόλος, ὁ. απάτη, ἡ. πάλαισμα, τό. σκευοποίημα, τό.: uppfinna en 1., μηχανάσθαι 1. κλέπειν μηχανάς. κατασκευά-ζειν τέχνας.: bruka 1., τεχνάσθαι. τεχνάζειν. μηχανάσθαι.

Lista, κατάλογος, ὁ. διάγραμμα, τό.: ha 1. på ngt, ἀπογεγραμμένον εχειν τι.: stå på 1:η, Εν είναι Εν τω καταλόγω.: komma upp på 1:η, Εγγράφεσθαι εις τόν κατάλογον.

Listig, πανούργος, 2. δολερός, 3. ποικίλος, 3 μηχανικός, 3.

Listighet, πανουργία, ἡ. δολιότης, ητος, ἡ (Sedn.).

Lit, πίστις, ἡ. θάρρος, τό. Ελπίς, ίδος, ἡ.: sätta stor 1. till ngu, Ελπίδας μεγάλας εν τινι

Lita på, πιστεύειν τινί. πεποιθέναι τινί 1. m. inf. θαρρεῖν τινα 1. τί 1. τινί. Επιθαρρειν τινι.: 1. derpå, ευ ἴσθι.

Litania, λιτή, ἡ. λιτανεία, ἡ.: hålla 1., λι-τάς ποιεῖσθαι. τό θεῖον λιτανεύειν.

Liten, μικρός ο. σμικρός, 3 (om storlek, omfång, betydenhet, egenskap m. m.; om compar., se Lex.). βραχύς, 3 (om tid, rum, äfv. = låg, ringa). ολίγος, 3 (om tid, rum, antal, storlek), ταπεινός, 3 (ringa), λεπτός, 3 (om bredd o. tjocklek), νέος, 3, παις, δός, ὁ, ἡ (om ålder), σπάνιος, 3 (knapp, om mått), μέτριος, 3 (medelmåttig).: 1. växt, μικρόν σώμα, το. μικροφυια, ἡ.: 1. till växten, μικρός τό σώμα. μικροφυής, 2.: l:et barn, παιδίον, παιδάριον, τό. νήπιον, τό. βρέφος, τό.: vänta en 1. stund, βραχύ τι 1. Επί βραχύ 1 ολίγον χρόνον περιμένειν.: gå ett l:et stycke tillbaka, μικρόν Επανελθεῖν.: f. 1. f. att, Ιλίγος ώς 1. ώστε m. inf. μείων, Ελάττων, ήττων ἡ ώς 1. ώστε m. inf: göra mindre, μειούν. Ελαττούν.: bli mindre, μειούσθαι. Ελαττονσθαι. — Adv., ολίγον. μικρόν, βραχύ, βραχύ τι.: 1. större, μικρώ, ὀλίγω μείζων.: 1. förut, efteråt, ὀλίγω προ'τε-ρον, ύστερον.: bli efter 1., μικρόν ὑπολείπεσθαι.: tala 1., μικρόν τι, βραχύ τι, διά βραχέων ει-πεῖν: så 1. s. möjligt, ώς 1. ότι 1. ώ? οἷόν τε ἥκιστα.ι lika så 1. s., ουδέν μάλλον, ούδέν γε μάλλον, ούδέν μάλλον τι ἡ.

Litenhet, μικρότης, ἡ. λεπτότης, ἡ. ταπεινό τη ς, ἡ. βραχύ της, ἡ.

Lit era t, γραμματικός, 3. παιδευτός, 3. πεπαιδευμένος, 3.

Literatur, γράμματα, τά. παιδεια, ἡ.

Literatör, σοφός, ὁ. φιλόλογος, ὁ.Literär -

Literär, γραμματικός, 3. μαθηματικός, 3.

Litkograph, -phera, -phi, λιθογράφος, ὁ, -φεϊν, -φια, ἡ (nybildade ord).

Liturgi, λειτουργία, ἡ. ἀκολουθία, ἡ (K. F.).

Livro, οἴκετική έσθής, ἡ.

Ljud, ψόφος, ὁ, κλαγγή, ἡ (i allm.). φθόγγος, ὁ, φθέγμα, τό (af animaliska väsenden). φωνή, ἡ (artikuleradt, = lat. v o χ), ἠχή.ἡ (dån). τόνος, ὁ (i musik).: ge 1. ifr. sig, ψοφεῖν. ἀπο-τελεϊν φθόγγον. φθέγγεσθαι. ιέ ναι φωνήν. φω-νεiν.: begåfvad m. förmåga af 1., φωνήεις, εσσα, εν.: frambringande 1., ψοφητικός, 3.: utan 1., ἄφωνος, 2. ἀψοφ>ος, 2.

Ljuda, ηχείν. κλάζειν. ψοφεῖν. φθέγγεσθαι. φωνεϊν. — ljudande, ἠχώδης, 2. jfr äfv. Föreg.

Ljudbotten, ἠχεῖον, τό.

Ljudelig, ὀξύς, εΐα, ν. λαμπρός, 3. λιγυ-ρόί, 3.: l:t rop, βοή, ἡ. κραυγή, ἡ.: m. 1. stämma, μεγάλη 1. λαμπρά φωνΐ}.: ropa l:t, (ὰνα]ßοav. κράζειν.

Ljudpinne, ungef. μαγάδιον, τό.

Ljudtecken, τόνος, ὁ.: musikal. 1., διαγράμματα, τά.

Ljuf, γλυκύς, εϊα, ύ. ηδύς, 3. χαρίεις, 3. εὔχαρις, ιτος, 2. κεχαρισμένος, 3. πρα'ύς, 3. ἤπιος, 3.: min ljufva vän, ὡ γλυκύτατε, -τη.: 1. dröm, γλυκύ ο ν αρ.

Ljufhet, se Ljuflighet.

Ljuflig, ἐπίχαρις, 2. se f. öfr. Ljuf.

Ljuflighet, χάρις, ιτος, ἡ. εὔχαρι, ιτος, τό. γλυκύτης, ἡ. ἡδύτης, ἡ.

Ljuga, ψεύδεσθαι. ψεύδος 1. ψευδή λέγειν, ψευδολογειν. ψευδηγορεϊν. ψευδοστομεϊν. ψεύδη πλάττεσθαι (sätta ihop lögner).: taga sin tillflykt till 1., ἀπιέναι ἐπι τό ψεύδεσθαι.: skrytsamt 1., ἀλαζονεύεσθαι.: icke 1., ἀψευδεϊν.

Ljugare, κόπις, εως, ὁ. se f. öfr. Lögnare.

Ljum, 1) eg., χλιαρός, 3. ὑπόθερμος, 2.: bli 1., χλιαίνεσθαι. 2) oeg., ψυχρός, 3. μέτριος, 3.

Ljum het, 1) eg., χλιαρό ν, τό. 2) oeg., ψυχρό της, ἡ.

Ljumma, χλιαίνειν.

Ljumske, βουβών, ὼνος, ὁ. äfv. ἐπίσειον, τό ο. ἐφήβαιον, τό.

Ljumskbråck, βουβωνοκήλη, ἡ.

Ljumskböld, βουβών, ὼνος, ὁ.

Ljung, ἐρείκη, ἡ.

Ljunga, ἀστράπτειν (eg. o. oeg.). — ljungande, 1) adj., oeg., οξύτατος, 3. 2) adv., oeg., ἀφνω. αιφνιδίως, οξύτατα.

Ljus, adj., 1) eg., φ>ωτεινός, 3. φανός, 3. λαμπρός, 3.: det blir l:t, φώς γίγνεται.: sålänge det ännu är l:t, ιω? ἐτι φώς ἐστιν.: det börjar bli l:t, ἐπαυγάζει (ἡ ἡμερα). 2) om själsgåfvor, ξυνετός, 3. ἀγχίνους, 2.: l:t hufvud, förstånd, ξύνεσις, ἡ. ἀγχίνοια, ἡ.

Ljus, subst., 1) eg., a) glans, sken, φώς, τός, τό (ljusmaterien), φέγγος, τό, σέλας, αος, τό, αυγή 1. φωταύγεια, ἡ (glans).: ge 1., se Lysa.: sprida 1. öfver ngt, καταλάμπειν τινός 1. τί. φω-τίζειν τι. φώς ποριζεσθαι 1. φέρειν τινι.: skåda l:et, εϊς τό φώς Ιέναι, ἐρχεσθαι.: vid 1. se ngt, υπ' el. πρός αὐγάς ιδεϊν, θεωρεϊν, σκοπεΐν.: föra i l:t, υπ* αὐγάς ἀγειν. b) lysredskap, φώς, τός, τό (i allm.). κανδήλη, ἡ (lat. ord), κηρός, ὁ (vaxljus , först sedn. i bruk), λύχνος, ὁ (lampa, det vanl. lysredskapet).: tända 1., ἁπτειν λνχνον.:

-Lock. 249

snoppa, snyta l:et, τον λύχνον προβύειν 1. προ-μύττειν.: bränna 1., λνχνοκαυτεϊν. καίειν φώς.: vid 1., πρός φώς. πρός τον λύχνον. 2) oeg., a) belysning, tydliggörande, φανερόν, τό. äfv. φώς, τός, τό. περιφάνεια, ἡ.: föra i l:et, (ανα)φαίνειν. ἐκφέρειν. ἀν-, ἐπαν-, προάγειν, καθιστάναι εις τό φώς. φανερόν el. cἣλον ποιεϊν. δηλούν.: sprida 1. öfver ngt, φωτίζειν τι. σαφηνίζειν τι.: framstå i sitt rätta 1., ορθόν φαίνεσθαι : se ngt i sitt rätta 1., ορθόν γιγνώσκειν τι.: komma i l:t, φανερόν γίγνεσθαι. (ἀνα)φαίνεσθαι. ἀηλούσθαι : ställa ngt i ett fördelaktigt 1., ἐπαινειν τι. ἐκφέρειν τι.: ställa ngn i ett ofördelaktigt 1., διαβάλλειν τινά.: föra bakom l:t, παρακρούειν. jfr Bedraga, b) på målningar, φώς, τό. φωτεινόν, τό.

Ljusblå, γλαυκός, 3.

Ljusbrand, μνκης, ou el. ητος, ὁ (brand på ljuset), ἀπόκομμα τό τ ού ίλλυχνiou (afklippt ljus-veksstybb).

Ljusbrun, φ>αιός, 3.

Ljusgrå, πολιός, 3.

Ljusgrön, υπόχλωρος, 2.

Ljusgul, κιρρός, 3. ὑπόξανθος, 2.

Ljushet, λαμπρότης, ἡ. περιφάνεια, ἡ.

Ljus hår ig, ξανθόθριξ, τριχος, ὁ, ἡ. äfv. ξανθός, 3 (poët.).: vara 1., ξανθοτριχεϊν.

Ljuskrets, φωτεινός κὐκλος, ὁ.

Ljuskrona, ὑψίλυχνον, τὀ el. d.

Ljuslett, ξανθὀς, 3.

Ljus låga, φλὀξ ἡ τ οὐ λὐχνου.

Ljusna al, πυραὐστης, ου, ὁ. φάλλαινα, ἡ. θηρίον τὀ περὶ τοὐς λὐχνους πετὀμενον.

Ljusmassa, πολὐ τὀ φ>ώς.

Ljusna, φανὀ ν el. φωτεινόν γίγνεσθαι.: det l:r, φὡς γίγνεται. ἐπαυγάζει (ἡ ἡμερα).

Ljusning, φωτισμός (ὁ ἐξ ἡλιου, σελήνης, ἑω o. d.).

Ljuspunkt, φώς, τός, τὀ.

Ljusröd, μίλτινος, 3.

Ljussax, λυχνίτις ψαλίς, ίδος, ἡ el. d.

Ljussida, τὰ πρός τὀ φώς τετραμμένα. τα φωτεινά.

Ljussken, σέλας, αος, τὀ. αὐγή, ἡ. φωταὐγεια, ἡ. λυχνιαϊον φώς, τὀ (sken af ett brinnande ljus).

Ljus skygg, τὀ φώς φεὐγων, ουσα, ον.

Ljusstake, λυχνοὐχος, ὁ. λυχνεϊον, τὀ. λυ-χνία, η-

Ljusstrimma, ράβδος φωτεινή 1. φωτεινοει-δής, η.

Ljusstråle, ἀκτίς, ϊνος, ἡ. αὐγή, ἡ. βολή φωτός, ἡ.

Ljusström, φ·ωτ οχυσία , ἡ.

Ljusstöpning, πήξις 1. χώνευσις κανδηλών, el. d.

Ljus tjuf, λαμπτηροκλέπ της, ὁ.

Ljusveke, ἐλλὐχνιον, τὀ. θρυαλλίς, ίδος, ἡ.

Ljuta döden, ἀποθνήσκειν θανάτω βιαίω. ἀ-ποκτείνεσθαι. ἀπόλλυσθαι. διαφθείρεσθαι.

Lo, λὐγξ, κός, ὁ.: ha ögon s. en lo, βλέπειν ὀξὐτερον Αυγκέως. λὐγκειον εϊναι.

Lock, 1) knollrig hårtofs, βόστρυξ, υχος, ὁ. βοστρὐχιον, τὀ. πλὀκαμος, ὁ. πλοκαμίς, ϊάος, ἡ. κίκιννος, ὁ.: lägga i l:r, βοστρυχίζειν, -χουν.: i l:ar, βοστρυχηδὀν. 2) betäckning på kärl, πώμα, τὀ. πωμαστήριον, τὀ. ἐπίβλημα, τὀ. ἐπίθημα, τὀ.: 1. på en gryta, ὑρτάνη, ἡ. 3) försök att leda

ngn till sig, a) eg., på djur, πόππυσμα, τὀ. ποππ υσμός, ὁ. πάλευμα, τὀ. b) oeg., ἐπαγωγή, ἡ. υπαγωγή, ἡ.: hrkn m. 1. el. pock, οὐτε dta πειθοὐς οντε διά βίας. οὐθ1 εκών οὐτ' ἀκων.

Locka, 1) eg., φθεγγόμενον προσάγειν (i allm., om mskr o. djur, locka till sig), δελεάζειν (gm lockbete, oeg. om mskr). παλεὐειν (m. lockfog-lar, oeg. om mskr). ποππὐζειν. 2) oeg., ἐπάγειν, -σθαι. ὑπάγειν, - σθαι. ἐφέλκειν.: låta 1. sig gm ngt, ἐφέλκε σθαι, ἐπισπάσθαι, ἐπαίρεσθαί τινι.: 1. ngn i sina nät, παλεὐειν τινά.: 1. i försåt, ὑπάγειν εϊς ἐνέδρας.: 1. ngt ur ngn, ἐξάγειν -σθαι τι ἐκ τίνος.: 1. tårar af ngn, ἐξάγειν δάκρυ τινί.

Lockande, δελεασμός, ο. τὸ παλεύειν. ποπ-πυσμός, ὁ. ἐπαγωγή, υπαγωγή, ἡ (oeg.).

Lockbete, δέλεαρ, ατος, τὸ. δελέασμα, τὸ.

Lockdufva, παλεύτρια, ἡ.

Lockelse, πάλευμα, τὸ. ἐπαγωγή, ἡ. υπαγωγή, ἡ. (προσ)αγωγόν, τὸ. ψυχαγωγία, 17 (själsförnöjelse).

Lockfågel, παλευτής, o£, o. /m., παλεύ-τρια, jJ.: fånga m. 1., παλεύειν.: en s. fångar m. 1., παλii/rtff, oD, o.

Lockhårig, ελικοβόστρυχος, 2.

Lockig, otUos*, 3. βοστρυχώδης, 2. καταβό-tf τ ρυχος, 2.

Lockmat, se Lockbete.

Lockmedel, se Lockelse.

Lod, 1) i allm., μολύβδαινα, ἡ. μολυβδίς, ίδος, ἡ. 2) sänklod, a) att pejla med, καταπειρατη-ρία, ἡ. βολίς, ίδος, ἡ. κάθετος μόλυβδος, ὁ (äfv. timmermäns), κάθετος, ἡ. b) timmermäns, στα-ψύλη, ἡ. κάθετος, ἡ (perpendikel). κανών ὁ μολύβδινος. στάθμη, ἡ. σπάρτη, ἡ. 3) stryklod, βάλανος ἡ ἐν ὁμαλίστρα el. d. 4) ss. vigt, ungef. ἡμιούγγιον, τὸ. οὐγκίας 1. οὐγγίας ἥμισυ, τὸ.

Loda, βολίζειν. τὴν καταπειρατηρίαν καθιέναι.

Lodjur, se Lo.

Lodrät, ἐπὶ, κατὰ, πρὸς στάθμην (ἐξηκρι-βωμένος, 3). ορθός, 3.: 1. ställning, ὀρθότης, ἡ.: vara i 1. ställn., ορθὸν καταστηναι. ὀρθο-στατεῖν.: i 1. ställn., ορθοὐτάδην.: 1. linia, κάθετος {γραμμή), ἡ.

Lodräthet, διάθεσις ἡ κατὰ κάθετον. τὸ κατὰ κάθετον. δρθότης, ἡ.

Lof, 1) lov. krysstur, πλους ὁ πρὸς ἀντίον τον ἄνεμον πλάγιος. 2) tillstånd, a) i allm., tf|ιγχώρηαις, ἡ. συγχώρημα, τὸ. ἐξουσία, ἡ.: ge 1. att tala, λόγον διδόναι.: hal., ἐξουσίαν εχειν. b) att upphöra m. ngt, t. ex. skollof, ἐκεχειρία, η. εορτάσιμοι ἡμέραι, al. 3) högtidligt prisande, ευλογία, ἡ. äfv. εὐφημία, ἡ. ευχή, ἡ (m. bön till Gud).

Lof gifva, gifva lof, ἐπιτρέπειν τινὶ τι. ἐὰν ποιεῖν τινὰ τι. συγχωρεῖν. ἐφιέναι τινὶ τι. ἐξουσίαν διδόναι el. ποιεῖν el. παρέχειν τινὶ. — 1 o f -gifven, θεμιτός, 3. νόμιμος, 3. ἔννομος, 2.: det är l:t, εξεστι. πάρεστι. ἐνδέχεται. θεμιτόν, νόμιμόν ἐστιν. θέμις ἐστίν.: då det är l:t, ἐξόν. παρόν.

Loflig, se lofgifven.

Lof offer, εὐχωλή, ἡ (nästan uteslut, poet.).

Loford, ἔπαινος, ὁ. ἐγχώμιον, τὸ.

Lof qväde, ἐγκώμιον (μέλος), τὸ. ἐγκώμιος νμνος, δ. νμνωδία, ἡ. παιάν, ἀνος, ὁ. Jfr Lof-s ång.

Lofsjunga, ὑμνεῖν, καθυμνεῖν. ὑμνωδεῖν.

Lofsång, ὕμνος, δ. ὑμνωδία, ἡ (poët.).: en mindre till en gudomlighet, προοίμιον, τὸ.: sjunga en 1., ὑμνωδεῖν. Jfr Lofqväde.

Loft al, ἔπαινος, ὁ. ἐγκώμιον, τὸ. πανηγυρικός (λόγος), δ.: hålla 1. öfver ngn, επαινον λέγειν ἐπὶ τινι. ἐπαίνους ποιεῖσθαι ἐπὶ τινι el. ἐπὶ τίνος., hörande till 1., ἐγκωμιαστικός, 3.

Loftalare, ἐπαινέτης, ου, δ (fem. ἐπαινέτις, ιδος, ἡ), ἐγκωμιαστής, οὐ, δ. ὁ λέγων τον επαινον.

Lofva, 1) motsvara ngns begäran, (καθ)ομολο-γεῖν. (καθ)υπισχνεῖσθαι. ἀναδέχεσθαι. ὑποδέχεσθαι (åtaga sig).: säkert 1., διαβεβαιοὐσθαι. ἐγγυάσθαι. νπισχνεῖσθαι ἡ μὴν m. inf. fut.: högtidligt 1., εὔχεσθαι. πίστιν διδόναι. 2) väcka ngns förväntan, ἐπαγγέλλεσθαι (erbjuda sig till ngt), ἐλπίδα παρέχειν el. ὑποτείνειν.: 1. sig ngt af ngn, προς-δοκάν ὠφελεῖσθαι εκ τίνος. 3) prisa, ευ λέγειν, εὐλογεῖν. ἐγκωμιάζειν. εὔχεσθαι (θεοῖς).

Lofven, ὑπόσχεσις, ἡ. τὸ εὔχεσθαι.: tro o. 1·, πίστις (και ορκοι).: på tro o. 1., εἴς πίστιν.

Lofvera, Lofva, πλαγιάζειν πρός ἀντίους τούς ἀνεμους.

Logarfva, βυρσοδεψειν. βυρσεὑειν (Lex.).

Logarfvare, βυρσοδέψης, ου, δ. βυρσεὑς, έως, ὁ.

Logarfveri, βυρσεϊον, τὁ. βυρσοδἑψιον, τὁ.

Loge, ἀλως, ω, ἡ. ἀλωἀ, ἡ.

Loge, οἱκημἀτιον, τὁ 1. d.: på theatern, ungef. κερκἱς, ἱδος, ἡ.

Logement, Logera, se Boning, Herberge, Herbergera.

Loggolf, ἀλως, ω, ἡ.

Logik, λογικἡ, ἡ. -iker, λογικὀς, ὁ. -isk, λογικὀς, 3.

Loj, νωθἡς, 2. νωθρὀς, 3. βλἀξ, κὀς, ὁ, ἡ. οκνηρὀς, 3.

Lojal, νὀμιμος, 3. δἱκαιος, 3. πιστὀς, 3. χρηστὀς, 3. καλοκἀγαθικὀ ς, 3. -i tet, δικαιοσὑνη, ἡ. πἱστις, ἡ. καλοκἀγαθἱα, ἡ.

Loj het, νὠθεια, ἡ. βλακεἱα, ἡ. δκνος, δ.

Lokal, τὀπος, ὁ. χὠρα, ἡ. οἱκημα, τὁ. -itet, τὀπος, ὁ (äfv. pl.), φὐσις ἡ τἡς χὠρας.

Lokution, λἑξις, ἡ. φρἀσις, ἡ.

Lolla, μὠρα, ἡ. βλἀξ, κὀς, ἡ.

Lom, αἴθνια, ἡ. κολυμβἱς, ἱδος, ἡ.

Lomhörd, ὑπὀκωφ>ος, 2.

Lomhördhet, κωφὀτης (ἀκοἡς), ἡ.

Longitud, κἀθετος ἡ ἑπἰ του πρὠτου καλουμἑνου μεσημβρινοὑ 1. d.

Lopp, 1) ss. rörelse, a) eg., δρὀμος, ο (i allm.). φορἀ, ἡ (fart). (περι)φορἀ, ἡ, κὑκλος, δ (himmelskrprnes). ὁ, ρεὑμα, τὁ (vattnets).:

i 1., δρὀμω. δρομαϊος, 3. τρἑχων, ουσα, ὀν.: fullända sitt 1. (om himmelskrpr), πληροὑν τον κὑκλον.: under tidens 1., του χρὀνου περικ'ντος, äfv. προϊὀντος, b) oeg., προχὠρησις, ἡ. προκοπἡ, η.: lemna tungan fritt 1., μηδἑν ὑποστειλἀμενον ειπεἰν, ειπεἰν δ τι ἀν ἑλθ^ ἑπἰ τὁ στὀμα.: ge en sak fritt 1., οὑ κωλὑειν τι.: efter naturens 1., κατἀ τἡν φὑσιν.: händelsers 1., τἀ κατ* ἀττα γιγνὀμενα. τἀ εκ τἱνων συμβἀντα.: så är verldens 1., οὑτως εχει τἀ ἀνθρὠπεια πρἀγματα. 2) det hrigm ngt löper, rör sig, o. d., σὑριγξ, γγος, ἡ. αυλὀς, ὁ. ρεϊθρον, τὁ (en flods).

Loppa, subst., ψὑλλα, ἡ. ψὑλλος, ὁ.

Loppa, verb., τἀς ψὑλλας ἀπολἑγειν τινἱ.Loppgräs — Lugn.

251

Loppgräs, χρὑλλιον, τὁ.

Lort, πηλὀς, ὁ. θολὀς, ὁ. ιλὑς, ὑος, ἡ. σκὑ-βαλον, τὁ (afskräde). σκὠρ, ατὀς, τὁ, πἑλεθος, ὁ (träck). Jfr Dyn ga.

Lorta ned, πηλακἱζειν. καταμολὑνειν.

Lossa, {ἀπο)λὑειν. ἀνιεναι, {ἀπο)χαλἀν (släppa efter), ἀπαλλἀττειν. Ελευθεροὑν (befria), ἀπογεμἰ-ζειν (ett fartyg, äfv. ψὀρτον 1. τα φορτἱα Εξαι-ρεἱν).

Lossna, (ἀπο)λὑεσθαι, ἀπαλλἀττεσθαι {τινὀς), χαλἀν. ΕνἀΜναι. λωφἀν. Ικ-, ἀπο-, Ιπι-, Ελλεἱ-πειν (t. ex. om hår o. d.).

Lossning, ἀπὀλυσις, ἡ. ἀπαλλαγἡ, ἡ. Εξαι-ρεσις 1. Εξαγωγἡ ἡ τὠν φορτἱων (ett fartygs).

Lösta, ζιζάνιον, τό.

Lots, ἡγεμών τού πλου, ὁ.

Lotsa, ταΐς ναυσί ἡγεΐσθαι {εΐς τον λιμένα).

Lott, 1) eg., κλήρος, ὁ.: gm 1., κλήρω. κλη-ρωτi.: gm lott väld, bestämd, κληρωτός, 3.: draga 1., κληρούσθαι. λαγχάνειν.ι gm 1. erhålla, λαγχά-νειν {κλήρω) τι. κληρούσθαι τι κληρονομεΐν τίνος 1. τί.: l:en faller på mig, λαγχάνω : gm 1. välja, κληρούν. κληρωσάμενον ελέσθαι. ἀποκλη-ρούν.: lotta ut, ἀποκληρούν.: utdela gm 1., κλη-ρο&οτεΐν. ὑιακληρούν. ἀιαλαγχάνειν.: gm 1. tilldela, Επικληρούν. 2) det genom lott tillfallna, del, κλήρος, ὁ. λάχος, τό. 3) öde, μοΐρα, ἡ. τύχη, ἡ.: lycklig 1., καλή τύχη, ἡ. εὐμοιρία, ἡ. ευτυχία, ἡ.: vidrig 1., κακή τύχη, ἡ. δυστυχία, ἡ. ἀυσμοιρία, ἡ.: ha fått en lycklig 1., καλ$ τφ τύχ$ χρήσθαι. εὐτυχεΐν. εὐμοιρεΐν.

Lotta, {ἀια)κληρούσθαί τι (om ngt), ἀιακλη-ρούσθαι πρός τινα (m. ngn), λαγχάνειν περί τίνος (om ngt).: låta 1., {ἀια)κληρούν.

Lotteri, κύβος κληρωτικός, ὁ 1. d.

Lottning, κλήρωσις, ἡ. κλήρος, ὁ.

Lotusbuske, λωτός, ὁ.

Lotusträ, -ved, λώτινον ξύλον, τό.

Lucka, 1) ss. stängsel, Επίβλημα, τό. ἐμβο-λον, τό. θύρα καταρρακτή, ἡ 1. καταρράκτης, ου, ὁ (fallucka). 2) ss. öppning, hål, οπή, ἡ. θυρίς, ίδος, ἡ (fönsterlucka) 3) ss. mellanrum, tomrum, ἀιάλειμμα, τό. διάστημα, τό. ἀιέχον, οντος, τό. τό κενόν, τό μεταξύ, ἀραίωμα, τό. τό Ελλεΐπον 1. Ελλιπές (fig.)·

Lucker, χάννος, 3. ψαθυρός, 3. ἀσακτος, 2.: 1. jord, χαύνωμα, τό.: bli 1., χεΐσθαι.

Luckerhet, χαυνότης, ἡ. ψαθυρότης, ἡ.

Luckra, χαυνούν.

Ludd, χνούς, ού, ὁ. äfv. λάχνη, ἡ.

Luddig, χνοώάης, 2. λαχνώάης, 2.

Luden, λάσιος, 3. δασύς, εΐα, ν. δασύθριξ, τριχος, ὁ, ἡ (Sedn.).: göra 1., ὁασύνειν.: vara 1 , ἀασύνεσθαι.

Ludenhet, ὁασύτης, ἡ. λασιότης, ἡ (Sedn.).

Luder, se As.

Ludra, ungef. ἀελεάζειν.

Luf, 1) eg., προκόμιον, τό. μετωπιάία θρίξ, ἡ. 2) skälm, κρυψίνους, ὁ. βυϋαύχην, ενος, ὁ. πανούργος, ὁ.

Luft, ἀήρ, ἐρος, ὁ (den jordomgifvande luftkretsen i hkn mskr o. djur lefva), αΐθήρ, ἐρος, ὁ (d. högre, hri gudarna ansågos dväljas), αὐρα, ἡ (fläktande, svalkande, frisk 1.). πνεύμα, τό (luftdrag).: fria I:en, τό ὑπαιθρον.: dväljas i fria 1-, Εν ὑπαίθρω ἀιάγειν. θυραυλεΐν.: gå ut i fria 1., Εξελθείν εις τό νπαιθρον.: klar 1., εὐάία, ἡ.:

tempererad 1., ευκρασία, ἡ.: osund 1., dυόκρασία, ἡ. ὀύσκρατος ἀήρ, ὁ. ἀυΰαερία, ἡ.: gå i, genomlöpa, passera genom l:en, ἀεροβατεΐν, ἀεροάρο-μεΐν, ἀεροπορειν.: svänga, röra sig i hen, ἀερονο-μεΐν.: befinnande sig i l:en, μετέωρος, 2.: stiga i l:en, μετέωρον αΐρεσθαι.: nedfallen ur l:en, ἀεροπετής, 2.: gripa ur hen (fig.), Εκ τού οὐρα-νού λαμβάνειν τι. πλάττειν τι.: lefva af 1., Εκ τού ουρανού τρέφεσθαι.: hemta 1., πνεύμα ἑλκειν. ἀναπνειν.

a Lufta, ἀιαψύχειν (t. ex. οίκημα, ett rum). αν εμούν. Εξαιθριάζειν,

Luftballon, ἀεροστάτης, ου, ὁ (Nygr.). Luftdrag, πνεύμα, τό. πνεύματος καταφορά, ἡ. πνοή, ἡ. αὐρα, ἡ.

Luftfarare, ἀεροπόρος, ὁ. ἀεροάρόμος, ὁ. Luftform, τό ἀέρινον. τό ἀερόμορφον. Luftform ig, ἀερόμορφος, 2. ἀεροειάής, 2. αέρινος, 3.

Luftfärd, ἀρόμος ὁ ἀιὰ τού αέρος.: göra en 1., ἀεροάρομεἵν.

Lufthål, ἀναπνοή, ή. ἀιαπνοή, ή. οπή, ή. Luftig, αέριος, 2. αιθέριος, 2. Luftkrets, ἀήρ, έρος, ὁ. αϊθήρ, έρος, ὁ (se Luft).

Luftning, ἀνάψυξις, ή. ἀίαψυξις, ή. Luftphænom en, μετέωρον, τό. φαινόμε-νον, τό.

Luftrymd, αϊθήρ, έρος, ὁ. Luftrör, 1) i strupen, τραχεία ἀρτηρία, ή. βρόγχος, ὁ. λάρνγξ, γγος, ὁ. 2) i allm., dia πνευστικός σωλήν, ὁ.

Luftslott, κενή Ελ?τις, ή. πλάσμα, τό. κενή μακαρία, ή.: bygga 1., ονειροπολεϊν.

Luftsprång, σκίρτηὑις &ιά τού ἀέρος, ή. Luftstreck, se Klimat. Lufttom, ἀέρος κενός, 3. Lufttorka, καπυρούν. πρός αὑραν ξηραίνειν. εϊληθερεῖν (eg. soltorka). — lufttorkad, καπυ-ρός, 3.

Lufttät, οὐ διαβατός (3) τω ἀέρι. Luftvandra, ἀεροβατεϊν. Luft vandrare, ἀεροβάτης, ου, ὁ. Lufva, τίλλειν τάς τρίχας τής κεφαλής. Lufva, subst., περικεφάλαιον, τό. l:s m. ngn, ἀιαπαλαίειν, ἀψιμαχεϊν τινι.

Lugg, 1) på ylletyg, μαλλός, ὁ. λάχνη, ή.

2) hårtofs i pannan, se Luf 1). äfv. μαλλός, ο.

3) ryckning i håret, τίλσις τριχών, ή. τιλμός, ὁ. Lugga, {παρα)τίλλειν.

Luggig, se Luddig. Luggning, se Lugg 3). Lugn, adj., ήσυχος, 2 (i allm.). γαληνός, 3, γαληνής, 2, ἀκύμαντος, 2, λειος, 3 (om hafvet). εὐόϊος, 2 (om vatten, väder, vind), ήρεμαϊος, 3 (stillsam), ἀθόρυβος, 2 (bullerfri), ἀτρεμής, 2 (o-rörlig, orädd), ἀτάρακτος, 2 (oförskräckt), ήσυ-χαϊος, 3, απαθής, 2 (lidelsefri).: ett 1. lif, ήσυχος βίος, ο.: föra ett 1. lif, Εν ησυχία L ήσύχως ζήν. ήσυχίαν ἀγειν. ήσυχίαν ἀγοντα ζήν 1. τον βίον ποιείσθαι.: 1. min, καθεστός πρόσωπον, τό.: vara 1., γαληνιάν, εὐόιάν (om hafvet, vädret). ήσυχίαν ἐχειν 1. ἀγειν. ήσυχάζειν. ήόυχία χρήσθαι. ἀτρέμας ἐχειν. ἀτρεμεϊν. η ρε μεϊν.: var 1., ἐχ' ήσύχως. ηρέμει. εὐφήμει (var tyst), μή θορύβει.: var 1. f. det, θάρρει τούτου y* ἑνεκα.

Lugn, subst., ήσυχία,ή. ηρεμία, ή. γαλήνη, ή252

Lugna — Lust.

(hafvets), äfv. ευδία, ή. ευδία τών παθών, ή (lidelsernas). σχολή, ή (ledighet fr. sina åligganden). απραξία, ἀπονία, ή (ledighet fr. arbete).: i 1., καθ' ήσυχίαν. ήρέμα.^

Lugna, γαληνίζειν. ήσυχάζειν vsälls., vanl. intr.). ήρεμίζειν. παρηγορεϊν, παραμυθεϊσθαι (trösta, t. ex. τό ἀλγος), [ἀνα , κατα)παύειν. (κατα)-7ιραὑνειν. κηλεϊν (en uppretad). : 1. sig, λήγειν. παὐεσθαι. λωφάν.: det l:r, τό πνεύμα 1. τό χα-λεπόν του πνεύματος λήγει, ὁ ἀνεμος αναπαύεται, ὁ χειμών καταστέλλεται.

Lugnvatten, γαλήνη, ή.

Lugnväder, ευδία, ή.

Lukrativ, κερδαλέος, 3.

Lukt, 1) ss. utdunstning, οσμή, ή.: behaglig, obehaglig 1., ηδεια, βαρεια 1. κακή οσμή, ή.: god 1., εὐωδία, ή. εὐοσμία, εὐόδμια, ή. : elak 1., δυσωδία, ή.: m. elak 1., δυσώδης, 2.: ha 1., ο-σμήν εχειν 1. παρέχειν. ὁζειν. προσβάλλειν (sc. ὁσμήν. Sedn.).: ge 1. ifr. sig, ἀποπνεϊν.: 1. af offer, κνϊσα, ή.: 1. af rökelse, θυμιαμα, τό.: s. har god 1., εὐοσμος, εὐόδμος, 2. 2) ss. organ, ὁσφρησις, ή.

Lukta, 1) tr., ὁσφραίνεσθαι, ὁσμάσθαί τίνος, αϊσθάνεσθαι διά ρινών.: ge att 1. på, låta 1., ὁσφραίνειν.: det finnes ingenting ens att 1. på, μηδ' ὁσφραίνεσθαι πάρεστι τι.·, oeg., bara 1. på ngt (= obetydligt befatta sig m. ngt), παρα-κύπτειν Επί τι. 2) intr., (ἀπ)όζειν. ὁσμήν (παρ)-ἐχειν (τινός, af ngt), (ὁσμήν) ἀποπνεϊν τίνος, ὁσμήν προσβάλλειν τινός (Sedn.).: 1. godt, väl, ὁσμήν εχειν ήδεϊαν el. καλήν. εὐωδίαν προσβάλλειν.: 1. ur munnen, ἀποπνεϊν του στόματος, δυς-ώδη είναι τό στόμα, κακόν ὁζειν του στόματος. — luktande, ὁσμηρός, 3. ὁσμώδης, 2.: väl 1., ευώδης, 2. εὐοσμος, 2.: illa 1., βαρυώ-δης, 2. βαρύοσμος, 2. ὁσμαλέος, 3.: starkt 1., βαρυώδης, 2.

βαρύοσμος, 2.: 1. ur munnen, ὀζό-στομος, 2.

Luktande, 1) subst., ὀσφ>ρανσις, ἡ. 2) adj., se Föreg.

Luktflaska, αλάβαστρος, ὁ, ἡ. ναρθήκιον, τό.

Luftfri, -lös, ἄοσμος, ἄνοσμος, 2.

Luktmedel, ὀσφραντήριον.

Luktnerv, νεύρον δι ου ὀσφραινό μεθ α. νεύ-ρον ὀσφραντήριον el. ὀσφραντικόν, τό.

Luktorgan, ὄσφρησις, ἡ.

Luktpulver, διάπασμα, τό.

Luktsinne, se Luktorgan.

Luktvatten, se Luktmedel.

Luktviol, ιόν, τό.

Lulla till sömns, (κατα)βαυκαλάν.: sång lirm. man lullar till s., βαυκάλημα, τό. καταβαυκάλη-σις, ἡ.

Lummig, φυλλώδης, 2 (om träd el. buske), κα-τάσκιος, σύσκιος, 2 (om lund, trakt 1. d.). δασύς, 3. λάσιος, 3.

Lummighet, ro φυλλώδες, o. s. v. se Föreg, äfv. συσκίασμα, τό (Sedn.).

Lumpen, τρυχηρός, 3. πενιχρός, 3. μοχθηρός, 3. κακός, 3. φαύλος, 3. οὐδενός ἄξιος, 3. αισχρός, 3 (moraliskt), äfv. πόνω πονηρός, 3 (mera komiskt uttr.).: 1. karl, πονηρόν 1. κάκι-στον ἀνθρώπιον, τό.

Lumpenhet, φαυλότης, ητος, ἡ. κακια, ἡ. μοχθηρία, ἡ. αίσχος, τό, αϊσχρότης, ἡ (i moral, häns.).

Lumphandlare, ὁ Εμπολών ράκη.

Lumpor, ράκος, τό. ράκιον, τό. λ ακίς, ίδος, ἡ. τρυχος, τό.: klädd i 1., ρακόδυτος, 2.: gå klädd i 1., δακοφορεϊν. ρακοδυτεϊν.

Lund, ἄλσος, τό. νέμος, τό (poët.).: helig 1., τέμενος, τό.: 1. af ek, δρυμών, ώνος, ὁ.

Lunga, πνεύμων el. πλεύμων, ονος, ὁ.: hörande till 1., πνευμονίας, ου, ὁ. πνευμονικός, 3.: ha ondt i lungorna, πλευμονάν.

Lungbrand, περιπλευμονία, ἡ.: hal., lida af 1., περιπλευμονιάν. : s. harl., περιπλευμονικός,3.

Lungböld, Εμπύη, ἡ. Εμπύησις, ἡ. Εμπύημα, τό.: ha 1., Εμπυεϊν. Εμπυίσκεσθαι.: s. liar 1., Εμπυηματικός, 3.: s. förorsakar 1., Εμπυητικός, 3.

Lungflik, ἀορτρον, τό (brukl, i pl.), πτερόν τό τού πνεύματος.

Lunginflammation, se Lungbrand.

Lungröta, πύησις, ἡ.

Lungsiktig, πλευμονικός, 3. πλευμώδης, 2.

Lungsjuka, -sot, πλευμννίς, ίδος, ἡ. πλευ-μονια, ἡ. πλεύμος, o.: ha lungsot, πλευμονάν 1. πλευμάν.

Lunk, δρόμος, ὁ.

Lunka, δραμεϊν.

Luns, fig., ἄγροικος, ὁ. φορτικός, ὁ.

Lunsig, Εμβαθής, 2. βραδύς, 3. βαρύς, 3. φορτικός, 3.

Lunsighet, βραδυτής, ήτος, ἡ. βάρος, τό. φορτικό της, ἡ.

Luuta, 1) att tända med, ungef. πυρεϊον, τό (se Lex.). 2) bok, παλαιόν βιβλάριον, τό.

Lur, 1) jägares bakhåll, Ενέδρα, ή.: ligga på 1., Ενεδρεύειν θηρία, i allm., (Ελ)λοχὰν, Ενεδρεύειν τινά. Ενέδραν ποιεῖσθαί el. κατασκευάζειν τινί.: ställa ngn på 1., καθιστάναι τινὰ κατοχρόμενον el. κατάαποπον. 2) lätt sömn, ὕπνιον, τό. νυσταγμός, ὁ (Sedn.).: taga sig en 1., νυστάζειν. μικρόν ἀπολαύειν ὕπνου. 3) blåsinstrument, ungef. σάλπιγξ* γγος, ή.

Lura, 1) 1. på = ligga på lur, se Lur 1). äfv. (παρά)τηρεῖν τινα. Επιβουλεύειν τινί. 2) narra, παράγειν, -σθαι. ὑπάγεσθαι. περιέρχεσθαι. πα-ρακρούειν. 3) slumra, se under Lur 2).

Lurendräga, παρεμπολάν. παρεισκομίζει v. παρεισάγειν.

Lurendrägare, ὁ παρεμπολών.

Lurendrägeri, τὸ παρεμπολάν. κλοπαία Εμπορία, ή.

Lurfvig, δασύς, 3. λάσιος, 3. μαλλωτός, 3.: m. hthår, δασύθριξ, τριχος, o. ή.: m. 1:t skägg, δασυπώγων, ωνος, ό, ή.

Lurfvighet, δασύτης, ητος, ή.

Lurk, se Grobian. äfv. κυσολέσχης, ου, ό.

Lus, φθειρ, ρός, ό.: vara full af 1., φθει-ριάν.

Lus i g, φθειρώδης, 2.

Luskam, φθειριστικός κτείς, ό.

Lussjuka, φθειρίασις, ή.

Lust, 1) se Böjelse. 2) håg, προθυμία, ή. Επιθυμία, ή.: ha 1. till ngt, βούλεσθαι. πρόθυ-μον είναι, προθύμως εχειν. θυμός Εστί μοι.: den s. har 1., ότω βουλομένω Εστiν.: få 1. till ngt, Εν Επιθυμία γίγνεσθαι τίνος, εις Επιθυμίαν τίνος ἀφικνεῖσθαι 1. ἴέναι.: förlora l:en , ἀναπίπτειν. ἀθυμειν : 1:ρu kommer på mig, Επιθυμία εισέρχεται με. 3) förnöjelse, ηδονή, ή. τέρψις, ή. χάρμα, τό.: ha sin 1. af ngt, ήδεσθαί τινι l. ΕπiLusta — Lycksalig.

253

τινι. τέρπεσθαί τννν. φιληδεϊν τννν. ἀγάλλεοθαί τινι. Εν ήάοντ} Εστί τί τινι. 4) se Begär.: sinliga har, ήδοναί al Λα τον σώματος 1. al περί το σώμα. ώγροδίσια, τά.: snöda l:ar, ήδοναί κακαί.

Lusta, se Lust 4). o. Begär.

Lustbarhet, τέρψις, ή. ἀθυρμα, το. θυμη-δία, ή. ευφροσύνη, ή.

Lustgård, κηπiον, το', παράδεισος, ό.

Lusthus, σκηνή κηπαία, ή. Ενηβητήριον, το.

Lustig, 1) rolig, χαρίεις, εϋσα, εν. αστείος, 3. ευτράπελος, 2 (qvick).: göra sig 1. öfver ngn el. ngt, καταγελάν τίνος, σκώπτειν τινά 1 τί. παί-ζειν εις τινα. iv γέλωτι και παιδιά τίθεσθαί τινα. κωμωδείν τινα el. τί. 2) munter, UapoV, 3. εύθυμος, 2. φαιδρός, 3. γεγηθώς, υ ta, ός.: vara 1., εύθυμεϊσθαι. 3) besynnerlig, καταγέλαστος, 2.: det vore l:t, om, δεινόν εϊ.

Lustighet, ευθυμία, ή. ευφροσύνη, ή. ιλαρό της, ή χάριέν τι. γελοίο ν τι.

Lustighetsmakare, γελωτοποιός, ό.

Lustläger, στρατόπεδον γυμνασίαςχάριν πε-ποιημενον, τό.

Lustpark, se Lustgård.

Lustslott, Επαύλιον, τό 1. d.

Lustspel, κωμωδία, ή.

Lustspelsförfattare, κωμῳδιοποιός ο. κω-μωδοποιός, ὁ. κωμωδιογράφος, ὁ. κωμωδός, ὁ. κωμικός, ὁ.

Lustställe, Ενηβητήριον, τό.

Lustvandra, περιπατεϊν.

Lustvandrande, -vandring, περιπάτησις, ή. περίπατος, oc.

Lut, κονία (ή Εκ τέφρας, askl.). äfv. νίτρον, τό (se Lex.). στακτή κονία, ή (dropplut). (ἀσβέ-στ ου) κονία, ή (kalkl.). βαλανευτική κονία, ή, ρύμμα, τό (tvättl.).: filtlut, hattmakarlut, πίλο-ποιητική κονία.: såpl., σαπωναρική κονία.

Luta, subst, (ett f. de gamle obekant instrument), βάρβιτον, τό. κιθάρα, ή 1. d.

Luta, verb., 1) inficiera m. lut, νιτρούν. 2) ställa å sned, (Εγ-, κατα)κλίνειν.: 1. sig, κλίνειν. κλίνεοθαι.: 1. sig framåt, (προ)κύπτειν.: 1. sig mot, προσκύπτειν, Εγκλίνειν πρός τι. 3) stå å sned, κλίνειν. κλίνεσθαι. ρέπειν (eg. om vågskålen).: 1. än åt ena än åt andra sidan, ταλαντεύεσθαι.: 1. till undergång, Επί χείρον κλίνειν 1. ὑποφέρεσθαι. fig.: luta till ngt, βούλεσθαι. Επιθυμεϊν. θυμός Εστί τινι (m. inf.), προθυμεισθαί τι. ἀποκλίνειν πρός 1. εις τι.

Lutas ka, νίτρον, τό. κόνις, ή.

Lutning, böjning å sned, 1) eg., κλίσις, η. ἐγκλισις, ή. κλίμα, τό. ροπή, ή. 2) oeg., sinnets lutning åt ngt, Επιθυμία, ή. προθυμία, ή.

Luts al t, νίτρον el. λίτρον, τό.

Lutspelare, -spelers k a, κιθαριστής, ού, ο. κιθαρίστρια, ή (jfr Luta, subst.).

Lutter, se Idel.

Luttra, (Εκ-, ἀπο)καθαίρειν. πυρούν (m. eld). — luttrad, καθαρός, 3.

Luttring, κάθαρσις, ή. πύρωσις, ή (vid eld).

Luxation, Εξάρθρωόις 1. Εξάρθρησις, ή.

Luxuriös, ἀσελγής, 2. ἀκρατης, 2. τρυφερός, 3.

Lycka, 1) knut, βρόχος, ὁ. 2) inhägnad, φραγμός, ὁ. 3) omständighet, händelse, öde, τύχη, ή. συντυχία, ή.: öfverlemna ngt åt 1:η, τί}

τύχρ Επιτρέπειν τι.: dålig 1., δυστυχία, ή. 4) gynnsam omständighet, καλή 1. αγαθή τύχη, ή. τύχη, η. ευτυχία, ή. εύπραγία, ή. εύπραξία, η. ευημερία, ή (lycklig dag, tur), καλά (πράγματα), τά (lyckliga förhållanden), ευτύχημα, τό (lycklig tillfällighet).: ha 1., y.aifj tf τύχῃ χρήσθαι. εὐ-τυχεϊν. κατορθούν περί τι,1 εν τινι, τί (i ngt). εὐημερεϊν (i strid), εὔτυχεϊσθαι (Sedn.).: ej lia 1., ἀτυχείν εν τινι : svikas af l:n i afs. på ngt, ἀτυχείν τίνος, ἀποτυγχάνειν τινός (ej ernå ngt).: önska ngn 1. till ngt, συγχαίρειν el. συνήδεσθαί τινι Επί τινι.: 1. till! ἀγαθ$ τύχρ.: till 1., εις καλόν. kan äfv. uttr. m. καίριος,'3. t. ex. till 1. kom han, καίριος ἠλθεν.: försöka sin 1., ἀποπε-ράόθαι τής τύχης.: anse ngt f. en 1., καλόν, ἀγαθόν νομίζειν τι.: hd s. anses f. en 1., εὐιδαιμόνισμα, τό. 5) tillstånd af medgång o. välbefinnande, ευδαιμονία, ή. εὐπραγία, ή. ὀλβος, ο (ish. yttre).: njuta 1., εὐπραγείν. εὐδαιμονεϊν. εὐ-τυχείν. ευ, καλώς, εὐδαιμόνως, μακαρίως πράττειν. εὐ πάσχειν. ευ, καλώς ἐχειν.: störa ngns 1., Ενοχλεϊν tf εὐδαμονία τινός. 6) ss. personifikation, ή Τύχη.: l:ns gudinna, Τύχη, ή.: l:ns gåfvor, τύχης δώρα, τά. τά τής τύχης, τά Εκ τής τύχης ἀγαθά.: l:ns skötebarn, ευτυχέστατος, ὁ. εὐδαιμονικός ἀνθρωπος, ὁ.: l:ns stjerna, ὁ λευκός ἀστήρ. ή αγαθή τύχη. äfv. ὁ δαίμων, ὁ μέγας δαίμων. Τύχη, ή.: l:ns stjerna strålar, ὁ δαίμων πνει.: 1:η är lätt på tråden, ή τύχη εὐ-ριπος.

Lyckas, 1) pers., εντυχείν τινι, ἐν τινι, Επί τινι (i ngt), εις τι 1. τί (m. afs. på ngt), τυγχά-νειν τινός, κατορθούσθαί τι.: ej 1. i ngt, ἀτυχείν, ἀποτυγχάνειν, ἁμαρτάνειν τινός. 2) irapers. 1. m. saksubj , γίγνεσθαι εις δέον. καλώς ἀποβαί-νειν. (εὐ) προχωρείν. συμβαίνειν.: hs företag lyckades öfver förväntan, αυτώ τά πράγματα πάσης Ελπίδος μείζον 1. υπέρ πάσαν ευχήν προὐχώρει.: ingenting 1. mig, πάντα μοι εις τούναντίον περι-ίσταται.

Lycklig, 1) s. lyckas, a) om pers., ευτυχής, 2. εὐστοχος, 2 (träffande målet).: vara 1., εὐτυχεῖν. εὐστοχειν (träffa målet), b) om ting, καλός, 3. ευτυχής, 2. καίριος, 3. δεξιός, 3, αἰσιος, 2 (om förebud).: 1. dag, ευτυχοὐσα ημέρα, η. εὐημερια, ἡ.: i en 1. stund, καίριος, 3, t. ex. καίριος ἡλθεν. 2) s. är i tillstånd af medgång o. välbefinnande, ευτυχής, 2. μακάριος, 3 (mest i inre häns.). ευδαίμων, 2. ὀλβιος, 3 o. 2.: riktigt 1., särdeles 1., ευτυχέστατος, 3. πανόλβιος, 2. τὰ πάντα εὐδαι-μων, 2.: vara 1. = njuta lycka, se Lycka 5).: lefva 1., εὐ ζῆν.: 1. du, om, ζηλὼ σε, ει.: prisa ngn 1. f. ngt, εὐδαιμονίζειν, μακαρίζειν, ζηλοὐν τινὰ τίνος 1. Επὶ τινι.: den s. förtjenar att prisas 1., ἀξιος (3) εὐδαιμονίζεσθαι. ἀξιομακάριστος, 2 (sälls.).: göra 1., εὐδαίμονα 1. μακὰριον (1. εὐδ. και μακ.) ποιεῖν. ἀγειν πρός 1. Επὶ την εὐδαιμο-νὶαν. — Adv., εὐ. καλὼς, εὐδαιμόνως. μακαρίως. ευτυχὼς, καιρὶως.: 1. o. väl resa, segla, ankomma, ἀσφαλὼς πορεὐεσθαι, πλεῖν, ἀφικνεῖσθαι.

Lyckliggöra, se under Lycklig 2).

Lyckligtvis, καιρίως. Εν καιρὼ. Ες καιρόν.

Lyckobebådande, δεξιός, 3. αἰσιος, 2. εὐ-φημητικός, 3.

Lyckosam, se Lycklig 1).

Lycksalig, μακάριος, 3. ευδαίμων, 2. ὀ'λβιος, 3 o. 2.: lefva 1., τον βίον διάγειν Εν ευδαιμονὶα.254

Lycksalighet — Lyste π.

Lycksalighet, 1) ss. sak, εὐδαιμόνημα, τό. 2) ss. tillstånd, ευδαιμονία, ἡ. μακαριότης, ἡ. ὀλβος, ὁ.

Lycksökare, πανοὐργος, ὁ. äfv. κινδυνεντής, οὐ, ὁ (våghals), ραδιουργός, ὁ, ἡ. ὁ θωπεὐων. χόλαξ, χος, ὁ. jfr Följ.

Lycksökeri, πανουργία, ἡ (förslagenhot). κο-λάκευμα, τό. S-ωπεία, ἡ (kryperi).

Lyckträff, ευτὐχημα, τό. τὐχη, ἡ.: det är en 1., εν γίγνεταί τι.

Lyckönska, συνήδεσθαί τινι (sak el. pers.), τινὶ τίνος (ngn f. ngt), συνηϊόμενον ἀσπάζεσθαί τινα. σνγχαίρειν τινὶ Επὶ τινι (f. ngt) el. ὀτι (att).

Lyckönskan, -önskning, ευφημια, ἡ. ασπασμός, ὁ. συνήσθησις, ἡ.

Lyda, 1) hörsamma, πείθεσθαί τινι {περὶ τίνος, i ngt), πειθαρχεὶν τινι. ἀκοὐειν τινός, ὑπα-χοὐειν τινός el. τινὶ. χατήχοον εῖναί τινι el. τινός.·. punktligt 1., εὐτάχτως ὑπαχοὐειν τινὶ.: villigt 1., εὐπειθὴ εῖναί τινι.: 1. befallning, τάπαρ-ηγγελμένα el. τὰ προσταχθέντα πράττειν, ποιεῖν, δρὰν.: ej 1. ngn, ἀπειθεῖν τινι. ἀπειθὼς εχειν πρός τινα ἀνηχουστεῖν τίνος.: ej 1. ngns befallngr, παραχοὐειν el παραμελειν τὼν ὑπό τίνος προς-ταχθέντων. 2) 1. under, höra till el. under ngns välde, τινός el. Επὶ el. ὑπό τινι εῖναι el. γενέσθαι, ὑποχείριον εῖναί τινι. ὑποτετάχθαι τινι.: dta lyder under senaten, ἡ σὐγκλητος τοὐτων κνρὶα Εστὶν, ταὐτα τής συγκλήτου Εστὶν. 3) hafva till innehåll (om skrift, anförande, lagbud o. d.), λέγειν, ensamt el. m., οὐτω, ὡδε, τόδε, τάδε. ειναι m. ode, ἡδε, τ ode. t. ex. brefvet lyder så, τὰ γράμματα οὐτω λέγει, τὰ γεγραμμένα τάδ' Εστι.: beslutet l:er, Εψήφισται dέδοκται.: lagen l:er så, τάdε ὁ νόμος λέγει, κελεὐει, νενομοθέτη-ται.: så l:er min befallning, τάdε κελεὐω.: såher inskriptionen, εστι dὲ Εγγεγραμμένα τάdε.

Lydaktig, εὐπειθής, 2. πειθαρχικός, 3. jfr äfv. Lydig.

Lydelse, τὰ Ενόντα, τό (Εγ)γεγραμμένον. τό εἲρημένον.: följande 1., τόdε. τάdε.

Lydig, εὐπειθής, 2. πειθαρχικός, 3. υπήκοος, κατήκοος, 2 εὐτακτος, 2 (helst om soldater).: vara 1., ευπειθεῖν. πειθαρχεῖν. εὐτακτειν.: visa sig 1. mot ngn, πειθόμενον el. εὐπειθὴ παρέχειν εαυτόν τινι.

Lydighet, εὐπείθεια, ἡ.

Lydkonung, πελάτης βασιλεὐς, ὁ 1. d.

Lydnad, εὐπείθεια, ἡ. πειθαρχία, ἡ. ευταξία, ἡ, υποταγή, ἡ (soldaters).: visa 1. mot ngn = vara lydig, se Lydig.: hålla ngn till 1., ποιεῖν τινα πείθεσθαι ἑαυτω. i 1., παιθόμενον εχειν τινὰ. πειθομένω χρήσθαι τινι.

Lyfta, 1) föra upp fr. sin plats, (Επ)αίρειν. βαστάζειν (bördor), μοχλεὐειν (m. häftyg).: 1. i höjden, ἀναιρεῖν.

μετέωρον αἵρειν. μετεωρίζειν : 1. ankar, αἵρειν, ἀναλαμβάνειν, ἀνασπάν, ἀνά-γεσθαι τάς ἀγκυρας. ἀπαίρειν (afsegla).: 1. händerna mot höjden, ἀνατείνειν τάς χεἰρας.: 1. ngn opp på hästen, vagnen, ἀναβιβάζειν τινά Εφ' ἴπ-πον. Εφ' ἁρμα.: 1. ngn ur sadeln, καταβιβάζειν τινά ἀπό τον ἵππον. 2) upptaga (penningar), ἀ-πολαμβάνειν. dέχεσθαι. εἰσπράττειν. 3) oeg., (Επ)-αυξάνειν. ανξειν. προάγειν.

Lyft ande, ἀρσις, ή. μόχλενσις, ή. äfv. gm ι/ν.

Lyftning, 1) = Lyftande. 2) högre flygt, τό σύντονον. δεινότης, ή.: framställningens 1.,

τό μεγαλοπρεπές, τό σεμνόν. μεγαλοπρέπεια, ή. σεμνότης, ή.

Lykta, verb., se Sluta, Slutas.

Lykta, subst., λαμπτήρ, ήρος, ό. λυχνούχος, ό. φανός, ό.

Lyktbärare, λυχνοφόρος, ό.: varal., λυχνο-φΌρεϊν.

Lyktfabrikant, λυχνοποιός, ό.

Lyktgubbe, irrsken, αὐγή ἡ διάττουσα 1. d.

Lykthandlare, λυχνοπώλης, ον, ό.

Lykttändare, λνχνάπτης, ον, ό.

Lykttändning, λυχναψία, ή.

Lymmel, βλάξ, κός, ό. φορτικός ἀνήρ, ό. κακούργος, ό.

Lynne, 1) ss. beskaffenhet, φύσις, ή. τρόπος, ό. ήθος, τό. οργή, ή (mest poët.).: m. dåligt 1., δύσκολος, 2.: m. godt 1., εὐτράπελος, 2. 2) ss. stämning, διάθεσις τής ψυχής, ή. όργαί, αι.: godt 1., καλή τής ψυχής διάθεσις, ή. ευκολία, ή. ευφροσύνη, ή.: vara vid godt 1., εν, καλώς, ευκόλως dιaκεϊσθαι el. diατεθήvαι τήν ψν-χήν.: m. godt 1., εὐκολος, 2.: skalkaktigt 1., τό παιγνιώdες.: dåligt 1., dυσκολία, ή. αηδία, ή.: vara vid dåligt 1., δυστεθεϊσθαι. ἀηδεϊν.

Lyra, 1) ss. instrument, λύρα, ή.: spela på 1., λυρίζειν. 2) ss. bollkast, τής σφαίρας ρϊψις, ή 1. d.

Lyrik, λυρική ποίησις, ή. τό λυρικόν. τά λυρικά. λυρικά μέλη, τά.

Lyriker, μελικός, ό. λυρικός ποιητής, ού, δ.

Lyrisk, λυρικίς, 3. μελικός, 3.

Lysa, 1) tr., göra ljust, λύχνον προσφέρειν. (προ)φαίνειν. λυχνεύειν. 2) intr., a) eg., vara ljus, (Ελ)λάμπειν. φαίνειν. φωτίζειν. φέγγειν.: 1. på ngt, Επιλάμπειν τινί.: solen lyser ngn i ansigtet, ο ήλιος ἀντιλάμπει τινί.: 1. igenom, δια-φαίνειν, -σθαι (äfv. oeg.). b) oeg., utmärka sig, λάμπειν. Ελλάμπειν τινί (i ngt). Εκλάμπειν. Εκ-πρέπειν. διαφέρειν.: 1. bland alla, ἀριστεύειν. κρα-τιστεύειν.: 1. fram, Εκφ>αίνεσθαι.: han lyser m. lärdom, καυχάται el. μεγαλαυχεϊται Επί σοφία.: 1. m. ngt, λαμπρύνεσθαί τινι el. περί τίνος. 3) låta förkunna, ἀναγορεύειν. ἀναγγέλλειν. ἀνακη-ρύττειν.: 1. f. ett brudfolk, τόν γάμον τινών ἀπό el. Εκ τού ιερού βήματος (el. ἀμβωνος) ἀνακηρύτ-τειν. — lysande, 1) eg., φωτεινός, 3. λαμπρός, 3. λάμπων, ουσα, ον. στιλπνός, 3.: göra 1., λαμπρνvειν. 2) oeg., λαμπρός, 3. μεγαλοπρεπής, 2. Εκπρεπής, 2. Εκφανής, 2. Επικυδής, 2.

Lysande, subst , αὐγή, ή. φέγγος, τό. äfv. gm vv.

Lyse, φώς, τός, τό.

Lysmask, λαμπυρίς, ίδος el. λαμπουρίς, ίδος, ή.

Lysning, 1) ljusspridning, φωτισμός, ό. 2) f. brudfolk, ἀνακήρυξις ή τον γάμου.

Lysningspresenter, ungef. δώρα προς-φθεγκτήρια, τά.

Lyssna, 1) spejande höra, ὠτακουστεϊν.: 1. på, (παρα)τηρεϊν. 2) gifva akt, ὑπακούειν τινός. προσέχειν τινί. 3) lyda, πείθεσθαί τινι. ὑπακούειν τινί.

Lyssnare, ωτακουστής, ού, ὁ.

Lysta, det lyster, ἀρέσκει μοι, δοκεϊτα.ιη/.: mig l:er ngt, Επιθυμώ, Εφίεμαἱ τἱνος, πόθω τινός φέρομαι. Ερώ τἱνος.

Lys t en, Επιθυμητικός, 3. Ερωτικώς Εχων,Lystenhet — Långledas.

255

ουσα, ον. λἱχνος, 3 (efter läckerheter), κιττώσα, ἡ (om hafvande qvinna).: vara 1. efter ngt, Ερωτικώς el. Επιθυμητικώς εχειν τινός, ὁ ρέγ εσθαι t Εφίεσθαἱ τἱνος. κιττάν τινός (om hafvande qvinna).

Lystenhet, Lystnad, ερως, ωτος, ὁ. Επιθυμια, ἡ. ὁρεξις, ἡ. απληστια, η. λιχνεια, ἡ (eg. efter läckerheter), σιναμωρία, ἡ. κἱττα, ἡ (hafvande qvinnors).: ingifva ngn 1., Εμβάλλειν Επι-θυμίαν τινἱ.

Lystra, se Lyssna 2).

Lyte, 1) kroppsligt, κακια, ἡ (σωματικόν) κακόν, τὁ. σωματικόν 'έλλειμμα, τὁ.: lia 1., φύσει Ενδεώς εχειν. 2) själs, κακια, ἡ. κακόν, τὁ. αφυια, ἡ.

Lytt, πηρός, 3. ανάπηρος, 2. πεπηρωμένος, 3.: göra ngn 1., ἀναπηρούν.: bli 1., ἀναπηρού-σθαι.: tillstånd, då man är 1., αναπηρία, ἡ.

Låda, κιβωτός, ἡ. ζύγαοτρον, τὁ. λάρναξ, κος, ἡ. κάψα, ἡ (Sedn.). καλιά, ἡ (Sedn., poet.).

Låg, 1) af ringa höjd, χθαμαλός, 3. χαμηλός, 3. ταπεινός 3 (t. ex. χώρα), πρόσγειος, 2.

2) om toner, βαρύς, εϊα, ὑ. 3) oeg., a) om priser, εὐτελής, 2. εὐωνος, 2. b) om rang, ταπεινός, 3. ἀγενής el. ἀγεννής, 2. πολλοστός, 3 (sälls.).: person af 1. stånd, ἀνήρ Εκ δήμου, Εκ τών πολλών, ἀνήρ δημότης, ὁ. c) om tänkesätt o. seder, ανελεύθερος, 2. ἀγενής, 2. πονηρός, 3. μοχθηρός, 3. κακούργος, 2. ταπεινόφρων, μι κρόθυμος, 2 (lågsinnad, lågtänkt).

Låga, subst., 1) kullfallen trädbål, ὑλη ἡ ὑπό τών ανέμων καταβεβλημένη. 2) elds, a) eg., φλόξ, γός, ἡ.: sätta i 1., ἀναφλέγειν.: brista ut i 1., ἀπτεσθαι. Εμπἱπρασθαι.: gå opp i hor, καταφλέγεσθαι. κατακαιεσθαι. b) oeg., πυρσός, ο (t. ex. ἑρωτος), πύρ, ρός, τὁ.: sätta i 1., Εκ-, ἀναφλέγειν.: komma i 1., Εκφλέγεσθαι.

Låga, verb., 1) eg., αϊθειν, -σθαι. φλέγε-σθαι. — lågande, φλέγων, ουσα, ον. φλόγεος, 3. 2) oeg., se Föreg. 2) b).

Lågben t, βραχυσκελής, 2. βραχύκωλος, 2. ἁ-νάκωλος, 2 (om djur).

Låghalt, πεπηρωμένος (3) τον μηρό v. τον ετερον πόδα χωλός (3) el. κυλλός, 3.

Låghet, 1) ringa sträckning i höjden, χθα-μαλότης, ἡ. τὁ ομαλές. 2) toners, βαρύτης, ἡ.

3) oeg., a) prisers, εὑτέλεια, ἡ. εὑωνία, ἡ. b) i börd o. rang, αγένεια, ἡ. τὁ ἀγενές. c) i tänkesätt o. handling, ἀνελενθερία, ἡ. τὁ ἀγενές. τα-πεινότης, ἡ.

Lågland, τἁ κάτω.

Låglänḍ, ομαλής, 2. ὁ, ἡ, τὁ κάτω. κάτω κεἱμενος, 3.

Lågmält, ϊσχνόφ>ωνος, 2. λεπτόφωνος, 2.

Lågsinnad, -tänkt, se Låg 3) c).

Lån, δάνεισμα, δάνειον, τὁ (s. man ger o. får), συμβόλαιον, τὁ. (hufvudsakl. s. man ger).: indrifva ett 1., cἴάνειον εϊσπράττειν.: fordra ett 1., δάνειον ἀπαιτεϊν.

Låna, 1) åt ngn, cἴανεἱζειν (Επἱ τόκω, mot ränta). 2) af ngn, δανεἱζεσθαι παρά τἱνος. 3) oeg., Εκλαμβάνειν. προσλαμβάνειν.

Lånande, utlåning, δανεισμός, ὁ.

Lång, 1) om rum, μακρός, 3. Εκτεταμένος, 3.: ganska 1., ευ μήκη ς, 2. μέγας, ἀλη, α (om växten), περιμήκης, 2. ποδήρης, 2 (om kläder).: 1. väg, μακρά el. πολλή οδός.: huru 1. är yägen

till...? πόση ή οδός εις: 1. näbb, Επίμηκες ράμφος, τό.: l:t hår, άνειμένη κόμη, ή.: l:t skägg, άνειμένος el. βαθύς πώγων, ό.: tio fot 1., δέκα ποδών τό μήκος el. δεκάπους, οδος, ό, ή, -πουν, τό.: 2 alnar 1., δίπηχυς, 2. διπηχυαϊος, 3.: 3 alnar 1., τρίπηχυς, 2.: huru 1.? πόσος τό μήκος; så 1., τοσούτος τό μήκος.: med l:a fingrar, μα-κροδάκτυλος, 2. vingar, μακρόπτερος, 2. m. fi. smn-sttngr m. μακρός. 2) om tid, πολύς , πολλή, πολύ. μακρός, 3. συχνός, 3.: 1. tid (igenom), πολύν el. συχνόν χρόνον.: sedan 1. tid, Εκ πολλού. [Εκ) πολλού χρόνου.: det är redan 1. tid, sedan, πολύς ήδη χρόνος άφ' el. Εξ ού.: efter 1. tid, διά πολλού, διά μακρού, μετά πολύν χρόνον.: l:t tal, πολύς el. μακρός λόγος, ό. μακρολογία, ή.: hålla onödigt l:t tal om ngt, μακροτέρους τού δέοντος λόγους ποιεϊσθαι περί τίνος.: \. erfarenhet, Εμπειρία ή Εκ πολλού.: l:t herravälde, πολυχρόνιος αρχή, ή.: 1. stafvelse, μακρά el. Εκτεταμένη συλλαβή, ή. — långt, adv., 1) lokalt, μακράν, πόρρω, μακράν όδόν. εκάς. τηλού.: 1. ifrån, Εκ πολλού, πόρρωθεν. τηλόθεν. μακρόθεν, άποθεν.: 1. bort, πόρρω. Επί πολύ.: så 1. s. möjligt, Ες τό Επί πλείστον, ώς πόρρω τάτω. καθ' όσον Εφικτό ν Εστίν.: huru 1. är det till? πόση ή οδός εις; vara

1. ifrån ngt, μακράν απεϊναι. μακράν άπέχειν τινός el. άπό τίνος, πόρρω εϊναί τίνος.: bo 1. ifr. ngn, μακράν άποικειν τίνος.: ej stå 1. ifr. ngn, στήναι ού πόρρω τινός.: så 1., μέχρις Ενταύθα, μέχρι τούτου.: sträcka sig 1., Επί πολύ τείνειν. 2) modalt, f. att uttrycka ett mått, vida, πολύ. Επί πολύ. παρά πολύ. πολλώ.: så 1., Ες τοσούτο. Ες τούτο.: gå el. komma så 1. i ngt att, εις τούτο άφικνείσθαι, προελαύνειν, προέρχεσθαι, ήκειν τινός ώστε m. inf. ύπερβολήν τοσαύτην ποιεϊσθαι ώστε m. inf: jag ser att saken kommit så 1., ορώ τό πράγμα Ες τούτο προηγμένον.: så 1. är det ännu ej kommet, ουκ εστι πω τό πράγμα Εν τούτω.: komma 1. i ngt, πολύ προκόπτειν εις τι.: jag är 1. ifrån att tro, πόρρω ειμί τού νομίζειν. πολλού γε δέω του νομίζειν.: det är ej 1. ifrån att jag gråter, ολίγου δέω δακρύσαι. μικρόν άπέ-λιπον τού μή δακρύσαι.: det är så 1. ifrån att jag försvarar mig att, τοσούτον άπέχω άπολο-γεϊσθαι, τοσούτου Ελλείπω el. άφίσταμαι του ά-πολογεϊσθαι ύπερ Εμού ώστε m. inf: 1. bättre, πολύ el. πολλώ άμείνων.

Långarmad, μακρούς εχων (ουσα, ον) τούς βραχίονας.

Långbent, μακροσκελής, 2. μακρόκωλος, 2.

Långdans, ungef. χορεία, ή. χορός, ό.

Långdragen, Εφολκός, 2. ψυχρός, 3.

Långfinger, δάκτυλος ό μέσος.

Långfingrad, μακροδάκτυλος, 2.

Långfredag, μεγάλη παρασκευή, ή (Nygr.).

Långgrund, μακράν ήδη αιγιαλού αβαθής,

2, el. d.

Långhalsad, μακρό τράχηλος, 2. μακραύχε-νος, 2. γερανίας, ου, ό.

Långhufvad, μακροκέφαλος, 2.

Långhändt, μακρόχειρ, ό, ή.

Långifvare, ό δανείζων, δανείσας. δανειστής, ου, ό.

Långlagd, ύπό μάκρος, 2. νπομήκης (2) τήν όψιν. äfv. μακρόγενυς, 2.

Långledas, άνιάσθαι (εν τινι, άκούοντα θεώμενον, ποιούντά τι).256

Långlifvad— Läder fi aska.

Långlifvad, μακρόβιος, 2. μακροήμερος, 2. — subst., μακροβιότης,

Långlig, μακροχρόνιος, 2. μακρός, 3.: i l:a tider, πολι^ χρόνον.

Långmodig, μακρό&υμος, 2.: vara 1., μα-κρο&νμειν (N. T.).

Lån gm o dig het, μακρο&υμία, ή.

Långnäsig, μακρόρρ*?, ό,

Långresa, πολλή πορεία, ή. πολυχρόνιος αποδημία, ή.

Långruud, μακρο^ο/^/ι/λοi, 2.

Långsam, 1) s. varar länge, χρόνιος, 3. πολυχρόνιος, 2.: 1. sjukdom, μακρονοσια, ή: lida af en 1. sjukdom, μακρονοσεϊν. 2) s. verkar el. sker makligt, βραδύς, εϊα, ύ. σχολαϊος, 3. νω-&ής, 2. νω&ρός, 3. — Adv., βραδέως, βάδην, σχολρ. σχολαίως. ήΰνχτ}. κα&' ήσυχίαν. η ρέμα.: 1. fatta, δυσμα&ώς εχειν el. διακεϊσΟ-αι.: s. 1. fattar, δυσμα&ής, 2.: egenskapen att 1. fatta, cfW-μά&εια, ή.

Långsamhet, 1) χρονιότης, ή. μήκος, τό. 2) βραδυτής, ήτος, ή. σχολαιότης, ή. νω&ρότης, ή. Jfr Föreg.

Långsint, μνησίκακος, 2.

Långsinthet, μνησικακία, ή.

Långskepp, μακρά ναύς, ή.

Långskäggig, βαθ-υπώγων, ωνος, δ, ή.

Långsluttande, ήρέμα καταφερής, 2.

Långsläp ig, fig., μακρός, 3. ό, ή, τό διά μακροτέρων. περίεργος, 2.: l:t tal, μακρολογία, ή. μακρηγορία, ή. λόγος μακρότερος, δ.: vara 1. ingt, πολύν είναι ποιδύντά τι : vara 1. i tal, μα-κρηγορεiν. μακρολογειν. λόγοις μακροτέροις χρή-σ&αι. μηκννειν {τον λόγον).

Långsläpighet, fig., περιεργία, ή. μακρολογία, μακρηγορία, ή (i tal).

Långspetsig, μακράν αϊχμήν εχων, ουσα, ον.

Långsvansig, ούράν ϋχων (ουσα, ον) μακράν. μακρόκερκος, 2.

Långsyn t, λυγκικόν βλέπων, ουσα, ον. μακράν (όφ&αλμοϊς) προορών, ώσα, ών. μακρό&εν δξνβλέπτης ών. τηλεσκόπος, 2 (t. ex. όμμα).

Långtrådig, fig., se Långsläpig.

Långvarig, μακρός, 3. χρόνιος, 3. ο. 2. πολυχρόνιος, 2. jfr äfv. Långsam 1).

Långvarighet, χρονιότης, ή. μήκος, τό.

Långväga, πόρρω&εν, τηλό&εν, μακρόθεν, άπο&εν ή'κων, ουσα, ον el. πορευθείς, εισα, έν. ό, ή, τό πόρρω&εν, o. s. v.: 1. resa, άποδημία ή μακράν.

Långörad, ώτα εχων (ουσα, ον) μεγάλα.

Lånsökande, κίχρασ&αι βουλό μένος, δ el. αΐτών, ούντος, ο.

Låntagare, se Gäldenär.

Lår, 1) större låda, κιβωτός, ή. λάρναξ, κος, ή. &ήκη, ή. 2) ss. lem på en animalisk kropp, μηρός, δ. σκέλος, τό.

Lårben, σκέλος, τό.

Lår stek, όπτά μηρία, τά.

Lårstycke, σχελίς, ίδος, ή.

Lårveck, ϊσχίον, τό.

Lås (i den form, det hos oss vanl. förek., okändt f. de gamle), κλεϊ&ρον, τό (stängverktyg). βαΐανάγρα, ή.: sätta 1. f., μοχλόν Επιβάλλειν ιι-νi. κατακλείειν τι.: inom 1. o. bom, υπό μοχλοϊς και κλεισί.

Låssmed, κλειδοποιός, δ.

Låt, ψόφος, ο. κλαγγή, η. φ&έγμα, τό. jfr äfv. Jemmer 2).

Låta, 1) gifva låt ifrån sig, ψοφεῖν. φ>Β·έγγε-σ&αι. ήχάν.: ngt låter ännu i mina öron, εναυ-λόν Εστί μοί τι. 2) se Lyda 2). 3) icke hindra, Εάν. ον κωλύειν el. κατέχειν. Επιτρέπειν. πε-ριοράν m. part.: 1. ngt ske, Εάν, περιοράν τι. se äfv. Tillåta.: låt ej förifra dig, μή Επι&ύμει el. Επι&υμήσρς.: låt ej öfvertala dig, οπως μή πείσει el. πεισ&ρς. 4) ss. hjelpverb, a) förläna, ποιεῖν. διδόναι. b) om framställning i tal el. skön konst, ἀποφαίνειν. ἀποδεικνύναι. c) antaga, förutsätta, τι$έναι. ποιεῖν. ὑπολαμβάνειν. d) befalla, κελεύειν. Επιτάττειν. Επιτρέπειν.: 1. helsa ngn, χαίρειν κελεύειν τινά. — uttr. äfv. gm conj., t. ex. låtom oss gå, ἴωμεν.: ofta öfversattes ej i Gr. det Svenska låta, utan uttr. a) m. act., ish.

1 fråga om en öfverordnad person el. myndighet, s. på Grekiska säges sjf utföra, hd han endast gm sitt föranstaltande utför t. ex. 1. kasta i fängelse, βάλλειν el. παραδιδόναι εῖς δεσμωτήριον. Εσβάλλειν εις ειρκτήν.: 1. rasera murarna, κα&αι-ρεῖν τά τείχη. : 1. bygga, οἴκοδομεῖν.: 1. kalla ngn, καλεῖν τινα.: 1. tillkalla el. hemta ngn, προσκαλεῖν τινα. β) m.med., om hd ngn medelbart, gm beställning el. d. besörjer, t. ex. 1. förfärdiga vapen, bildstoder, οπλα, εικόνας ποιεῖσθαι. : 1. tillreda en måltid, δεῖπνον παρασκευά-ζεσ&αι.: 1. hemta ngn, μεταπέμπεσ$αί τινα. — låta sig, uttr. m. pass.: låta sig luras, Εξαπα-τάσ&αι.: 1. sig afvända, afråda, ἀποτρέπεσ&αι.: icke 1. sig, se under 3).: det låter sig göra = det går an, συγ-, Εγχω^εῖ. Εγγίγνεται. Ενδέχεται, ενεστι. εξεστι. πάρεστι. εστι.

Låtande, se Görande.

Låtsa, προσποιεῖσ&αι. ὑποκρίνεσ&αι (t. ex. μανίαν). πλάττειν, -σβ-αι. προφασίζεσ&αι (t. ex. νόσον). σκήπτεσ&αι. σχηματίζεσαι, καλλωπίζεσ&αι m. ώς o. part. el. m. inf.: han har vara vän, προσποιεῖται φίλος είναι, σχηματίζεται ώς φίλος ών. φιλίαν σκήπτεται.: 1. ett bakhåll, ψευδενέ-δραν ποιεῖσθαι, — låtsad, προσποίητος, 2.: 1. öfverlöpare, ψευδαυτόμολος, ό, ή.: 1. hjelp, ψευ-δοβοή&εια, η.: 1. anfall, ψευδέφοδος, ή.

Lä, ὑπήνεμον, τό.: i 1., υπήνεμος, 2.

Läck, (om fartyg), διάβροχος, 2. ὑπέραντλος,

2 (alldeles 1.).: göra alldeles 1., κατατραυματί-ζειν.: fartyget blir 1., &αλαττουται ή ναῦς. διάβροχος γίγνεται ή ναῦς.

Läcka, ρήγμα, τό. χάσμα, τό,: få en 1., ρήγμα λαβείν.

Läcka, verb., διερρωγέναι, διαρρεῖν(omfartyg).

Läcker, se Kräslig.

Läckerhet, se Kräslighet.

Läckermund, se Kräslig 1).

Läder, σκύτος, τό. χόριον, τό. βύρσα, ή (eg. hud).: garfva 1., σκυτοδεψεῖν. βυρσοδεψεῖν.: öfverdraga m. 1., σκυτούν. (κατα)βυρσούν. : af 1., σκύτινος, 3. βύρσινος, 3. δερμάτινος, 3.: bereda 1., βυρσεύειν.

Läder arbe tar er σκυτεύς, έως, δ. σκυτο τόμος, ό.

Läderartad, 4κιιτώδης, βυρσώδης, δερματώ-δης, 2.

Läder beredning, δερματουργ*κή &εραπ*ία, ή.

Läderflaska, λάγυνος σκύτινος*, ά. äfv. βύρσα, ή.Läderhandlare — Lända.

Läderhandlare, βυρσοπώλης, ου, ό.

Läderlapp, νυκτερίς, ίδος, ή (flädermus).

Läge, 1) eg., θέσις, ή (i allm., t. ex. πόλεως, γής o. s. v.), τοποθεσία, ή (Sedn.).: en orts läge

0. beskaffenhet (lokalitet), τόπος, o el. φύσις, ή.: gifva ngt ett 1., (δια)τιθέναι, καθιστάναι τι.: ha ett

(geographiskt) 1., κεϊσθαι.: ha ett godt 1., καλώς el. εύκαίρως κεισθαι.: godt 1., εύκαιρία, ή el. θέσις ή Εν ευκαιρία. 2) oeg., se Tillstånd.

Lägenhet, 1) ss. tillfälle, αφορμή, ή, λαβή, ή (anledning, ansats), ευκαιρία, ή (lämplighet). πρόφασις, ή (tillfälle), καιρός, ό, ευμάρεια, ή (läglighet), περίπτωσις, ή (tillfällig).: m. första

1. skall jag resa, Επειδάν τάχιστα καιρού τύχω el. οταν τό πρώτον καιρός r\ πορεύσομαι.: 1. f. transport, τό άγωγιμον. jfr äfv. Tillfälle. 2) presterlig 1., Ιερατεία, ή. 3) byggnad, κατασκεύασμα, τό. οικοδόμημα, τό. οίκοόόμησις, ή.: 1. att hyra, μισθώσιμος οικία, ή.: förhyrd 1., μισθωτή οικία, ή. συνοικία, ή. μίσθωμα, τό. 4) ägor m. åbyggnader, γήπεδον, τό. χωρίον, τό. αγρός, ό. έγγεια, τά. 5) förmögenhet, χρήματα, τά. ουσία, ή. υπάρχοντα, τά.: ge efter råd o. 1., κατ ουσίαν διδόναι.

Läger, 1) i allm., κλίνη, ή. κλισία, ή. κοίτη, ή (poët.). χαμεύνη, ή (på marken), υπόστρωμα, τό (af strö), στιβάς, άδος, ή (af strå). 2) djurs, ide, φωλεός, ό. κευθμών, ώνος, ό. 3) krigsfolks, στρατόπεδον, τό. παρεμβολή, ή (Sedn.). σκηναί, al (tälten), οπλα, τά (se Lex.).: slå 1., στρατό-πεδενεσθαι. καταστρατοπεδεύειν, -σθαι. στρατόπεδον ποιεϊσθαι. τά οπλα τίθεσθαι. καθίζεσθαι. Ιδρύεσθαι. κατασκηνούν, -άσθαι.: flytta 1., μεταστρατοπεδεύεσθαι.: bryta upp ur 1., άναζευγνύ-ναι. άπαίρειν. έξορμάσθαι.: låta slå 1. (om fältherren), καταστρατοπεδεύειν. τον στρατόν el. τήν στρατιάν καθίζειν el. ιδρύειν.: låta bryta opp 1., άναζευγνύναι κελεύειν.

Lägersmål, γραφή φθοράς (τών Ελευθέρων), ή.

Lägerstad, -ställe, 1) i allm., κοίτη, ή (mest poet.), εννή, ή., se Läger 1). 2) plats f. ett fältläger, στρατόπεδον, τό.

Lägg» κερκίς, ίδος, ή. κνήμη, ή.

Lägga, τιθέναι. κατατιθέναι (ned), άποτιθέ-ναι (afsides), διατιθέναι (i ordning), βάλλειν. ιστά-ναι.: 1. i, Εντιθέναι (τινί τι). Εμβάλλειν (τ* εις τι).: 1. till, προστιθέναι. προσβάλλειν.: 1. på, Επιτιθέναι.: 1. under, ύποτιθέναι. ύπ ο βάλλειν.: 1. an, διατείνεσθαι τά βέλη.: 1. ned sitt garfveri, βυρσοδεψούντα παύεσθαι.: 1. ngn (till sängs, att sofva), κατακλίνειν, κοιμάν, εύνάζειν τινά.: 1. garnison i staden, φρουράν Εν τρ πόλει Εγκαθι-στάναι el. είς τήν πόλιν Εμβάλλειν.: 1. ngn på rygg, framstupa, υπτιον, πρηνή τινα καταβάλλειν.: 1. ägg, ωό τίκτειν. ωοτοκεϊν.: 1. i bojor, hand vid, f. ankar, på hjertat, se subst.: 1. i dagen, (άπο-, Επι)δεικνύναι. άποφαίνειν. δηλονν.: 1. ngn ngt i munnen, ύποτίθεσθαι, υπ ο βάλλειν τινί τι.: 1. f. ögonen, υπό τήν όψιν τιθέναι.: 1. golf, σαν ιδού ν τό δάπεδον.: 1. tak, Ερέφειν, ό ροφούν (οίκιαν).: 1. grund, κρηπΐδα (t. ex^ τείχους) βάλλεσθαι.: 1. försåt, Ενεδρεύειν, Ελλοχάν τινα.: 1. sig på ngt (yrke, studium o. s. v.), διατρίβειν, άσχολεϊσθαι, διατριβήν ποιεϊσθαι, σπουδάζειν περί τι. Επιτηδεύει ν τι. άσκεϊν τι. μελετάν τι. π ρ οσέχειν τινί. προσανακεϊσθαί τινι. τρέπεσθαι Επί el.

πρός τι1. sig framför en stad (f. att belägra hm), προσκαθίζεσθαι, περικαθίζεσθαι πόλιν.: 1. sig (om tillstånd, smärtor o. d.)., λήγειν. (άπο-, κατα)παύεσθαι. άνιέναι, λωφάν (ge efter, aftaga). μαραίνεσθαι. παρακμάζειν (om vrede o. d.).

Läggande, -ning, θέσις, ή el. helst gm vv.

Läglig, καίριος, 3. Επίκαιρος, εύκαιρος, 2. καλός, 3.: 1. tid el. tillfälle, καιρός, ο. ευκαιρία, η.: vid l:t tillfälle, Εν καιρώ, εις, πρός, κατά καιρόν. Εν καλώ. εϊς καλόν, "εις δέον. äfv. (i hy-pothetisk bet.), οταν τύχρ, οτε καιρός παραπίπτει.: det är mig l:t, προχωρεί μοι. βουλομένω Εστί μοι.

Läglighet, ευκαιρία, ή. ευμάρεια\ ή.

Lägra, έγκυον el. Εγκύμονα ποιεϊν. κυϊσκειν. äfv. πληρούν.: 1. ngn, διαφθείρειν κόρη ν τινά.

Lägra sig, = slå läger, se under Läger 3).

Läka, 1) se Läcka. 2) se Bota 1). 3]intr. 1 i pass., άπ-, Επ-, κατουλούσθαι. — ύγιαίνειν. ύγιάζεσθαι. ύγιά γίγνεσθαι.

Läkande, ΐασις, ή. ιατρεία, ή. θεραπεία, ή.

Läkare, Ιατρός, ό.: vara 1., ιατρό ν εϊναι. ϊατρεύειν. θεραπεύειν (hos ngn, τινά).

Läkarearfvode, ιατρεια, τά.

Läkarekonst, -vetenskap, ιατρική, ή.: skicklig i 1., ιατρικός, 3.: l:ens gudinna, Ύγί-εια, ή.

Läkarevård, ιατρεια, ή. θεραπεια, ή.

Läkedom, se Botemedel 1).

Läkedomskraft, Ιατική, άκέσιμος, θεραπευτική δύναμις, ή.

Läkekonst, se Läkarekonst.

Läkemedel, se Botemedel 1).

Läkemethod, ιατρική Εγχείρησις, ή. ιατρεια, ή.

Läkt, κάμαξ, κος, ή. στρωτήρ, ήρος, ὁ (tvärslå). äfv. δοκός, ή.

Läktare, πήγμα, τό, κιλλίβας, αντος, ό, μηχανή, ή (i allm.). Εξέδρα, ή (i kyrkor).

Läm, se Lucka.

Lämpa, 1) afpassa, (Εν-, Εφ-, προσ)αρμόττειν τί τινι. ποιεϊσθαι, διατιθέναι, καθιστάναι τι πρός τι. 2) hänsyfta eL tyda på, άναφέρειν τι Επί el. πρός τι. νομίζειν εϊναί τι πρός τι.: 1. ngt på sig, πρός el. εις εαυτόν λαμβάνειν el. άναφέρειν τι.: lämpa sig, se Foga 3).

Lämpa, subst., εύχέρεια, ή. ήμερότης, η. η-πιότης, η. πραότης, ή. ευκολία, ή. εύοργησία, ή.

Lämplig, Επιτήδειος, 3 ο. 2. προσήκων, ουσα, ον. καίριος, 3 Επιεικής, 2. πρέπων, ουσα, ον. ευπρεπής, 2. άξιος, 3.

Lämplighet, Επιτήδειο της, ή. το πρέπον, οντος. τό καίριον. άξια, ή.

Län, 1) förläning (f. de gamle obekant), ungef. Εξουσία δωρεάν δοθείσα, ή (ss. rätt), δώρον, τό. εγκτημα, τό (ss. jordbesittning; eg. jordbesittning på främmande grund), κληρουχική γή, ή (förlänad jord).: ge till el. ss. 1., διδόναι τινί χωρίον πονσθαι. κληρονχεϊν.: få el. ha ss. 1., καρπου-σθαι χώραν τινά. χώραν έχειν δεδομένην υπό el. παρά τίνος, κληρονχεϊν. 2) provins, Επαρχία, ή.: höfding öfver ett 1., έπαρχος, ό.: vara höfding öfver ett 1., Επάρχειν χώρας τινός.

Länd, Ιξύς, ύος, ή. ισχίον, τό.

Lända, εϊναι. γενέσθαι.: 1. ngn till ngt, εϊναί τινι πρός τι el. εν τινι.: t. ex. det l:er mig till nöje, Εν ήδονίj Εστί μοι. äfv. m. φέρειν el. εχειν, t. ex. det l:er mig till heder, φέρει μοι τιμήν, ηκειν εϊς el. πρός τι (είς όνησιν, πρός έπαινον).:

33258

Länderi — Lärjunge.

ngt l:er mig till ära, ευδοκιμώ έπί τινι.: det 1. mig till räddning, till skam, σωτήρων μοί έστιν. έπονείδιστόν μοί έστιν.

Länderi, se Landtegendom.

Ländkota, ισχίον, τό.

Länga, όρμαθός, ού, ό.

Längd, 1) utsträckning fr. en punkt till en annan, μήκος, τό (rums o. tids), μονή, ή, χρόνος* ό (tidsl). μέγεθος, τό (kropps, persons), μα-κρότης, ή (Sedn.).: tidens 1., χρόνου μήκος el. πλήθος, τό.: i tidens 1. el. i hen, ιϊς πολύν χρό-νον.: på längden (lokalt), τό μήκος.: draga ut ett tal på l:en, λόγον) μηκύνειν. μακρόν λόγον άποτείνειν. έκτείνειν λόγον.: draga ut på l:en m. kriget, τόν πόλεμον μηκύνειν el. άναβάλλεσθαι.: gå på l:en, μακρόν τείνεσθαι (lokalt), χρόνιον γίγνεσθαι el. παρατείνειν (temporalt). 2) lista, κατάλογος, ο.

Längdmått, μέτρον, τό.

Länge, ἐπὶ πολύ. πολύνχρόνον. μακράν.: ganska 1., πλείστον χρόνον.: redan 1., πάλαι, εκ-, πρόπαλαι. προ πολλού (χρόνον).: så 1., τοσούτον χρόνον. ἐπὶ τοσούτον.: så 1. tills, ἐφ* δσον.: säl. som, εως. μέχρι οτου.: räcka 1., χρονίζειν.

Längre, 1) adj., μακρότερος, 3. ό, η, τό ἐπὶ πλέον, μείζων, ον el. τω μεγέθει υπερβάλλων, ουσα, ον (om kroppslängd). 2) adv., πόρρω-τέρω. ἐπὶ πλέον, μακρότερον. πέρα. περαιτέρω.: 1. opp, ανωτέρω.: 1. ned, κατωτέρω.: gå 1., πορ-ρωτέρω el. περαιτέρω προϊέναι, προβαίνειν.: komma 1. i ngt, ἐπιδιδόναι εῖς τι. προκόπτειν εν τινι.

Längs, κατά (nedåt), ἀνά (uppåt) m. acc.

Längst, 1) adj., μακρότατος, 3. 2) adv., μακροτάτω.: 1. bort, πορρωτάτω.

Längta, (ἐπι)ποθεῖν τι. πόθον ῐχειν τινός, πόθος τινός εχει τινά. ἐπιθυμεἰν τίνος, ποθεινώς εχειν τινός.: 1. att ngn gör, δεϊσθαί τίνος ποιεῖν τι.

Längtan, πόθος, ὁ, ἐπιθιt μια, ἡ (τινός, efter ngt).: 1. efter ngt fattar ngn, πόθος τινός Ιγγίγνεταί τινι el. εχει τινά.: af 1., πόθω.: 1. tär mig, πόθος μ,' εχει διακναίσας.

Länk, κρίκος, δ. ἁρμός, ὁ.

Länka, εὐθύνειν. καθηγεῖσθαι. κυβερνάν.

Länsa, ἐξαντλεϊν.

Länstol, κλιντήρ, ήροζ, ὁ. ἀνακλιντήριον, ἀ-νάκλιντρον, τό. θρόνος ο ἀνάκλιτος. κλισμός, ὁ.

Läpp, χείλος, τό. χελύνη, ἡ.: bita sig i l:en, ἱνδάκνειν τὰ χείλη, τήν χελύνην ἐσθίειν.: s. har framstående läppar, πρόχειλος, 2.: gå o. hänga 1., δυσκόλως εχειν el. d.

Läppja, ἀκροις τοις χείλεσι πίνειν el. γεύσα-σθαι. χειλοποτεῖν (poët.). äfv. bl. γεὐεσθαι (eg. o. oeg.) m. gen.

Lära, verb., 1) undervisa, διδάσκειν (τινὰ τι, ngn ngt), παιδεύειν (τινὰ εις τι, πρός τι, ngn f. ngt ändamål, εν τινι, περί τι, i ngt el. ngt).: offentligt 1. ngt, ἐπαγγέλλεσθαί τι.: 1. sig, = följ. 2) emottaga undervisning, (ἐκ-, κατα)μαν-θάνειν (τί τίνος el. τἰ ἐκ, παρά τίνος, υπό τίνος, ngt af ngn), παραλαμβάνειν (τἰ παρά τίνος), διδάσκεσθαι. παιδεὐε σθαι.: 1. utantill, τίθεσθαι εις μνήμην, ἐκμανθάνειν.: 1. känna, πεῖραν λαμβάνειν τινός, ἐν πείρα γίγνεσθαι τίνος, εῖς πεῖραν ἐλθεῖν τίνος. (κατα)μανθάνειν τι. γνωρίζειν τι el. τινά. γιγνώσκειν. ἱστορεῖν. γνώριμος γίγνε-ταί τινί τις.: lär k. dig sf, γνώθι σεαυτόν.: 1. inse, γιγνώσκειν. συν ι ἐν αι.: s. har lätt f. att 1.,

εὐμαθής, 2.: s. lärt mycket, πολυμαθής, 2.: s. sent har lärt, δψιμαθής, 2. 3) ss. hjelpverb., lär, lärer, lära. uttr. m. λέγεταιt ομολογείται, m. nom. el. acc. o. inf., λέγουσι m. acc. o. inf el. m. cof, δτι o. verb. finit. (om förgången handling). ἐοικέναι, δοκεῖν, φαίνεσθαι m. nom. o. inf. (om pågående el stundande handl.): äfv. gudarna lära beherrskas af Zeus, λέγεται και τούς θεούς υπό του Λιός βασιλεὐεσθαι.

Lära, subst., 1) undervisning, διδασκαλία, ἡ. διδαχή, ἡ. παιδεία, ἡ. μαθητεία, ἡ.: sätta ngn i 1., ἐπὶ τέχνην ἐκδιδόναι τινά.: hafva ngn i 1., παραλαβόντα διδάσκειν τινά 2) undervisande utlåtelse, föreskrift, δίδαγμα, τό. παράγγελμα, τό. παραίνεσις, ἡ. λόγος, δ. υποθήκη, ἡ. μάθημα, τό. μάθησις, ἡ.: ge goda l:or, καλούς el. σοφούς λόγους ὑποτίθεσθαί τινι. καλά διδάσκειν τινά. 3) sammanfattning af de satser, s. höra till undervisningen om en sak, λόγοι οἱ περί τίνος. δόγμα, τό (ofta pl.).ι 1:η om Gud, οἱ περί θεοὺ λόγοι, θεολογία, ἡ.

Läraktig, εὐμαθής, 2 (πρός τι), οξύς (εϊα, ν) γνώναί τι. εὐάγωγος, 2. θυμόσοφος, 2.: vara 1., εὐμαθώς εχειν.

Läraktighet, εὐμάθεια, -θία, η.

Lärare, διδάσκαλος, ὁ. παιδεντής, ον, ὁ.: skicklig 1-, ἀνήρ διδασκαλικός, ο.: 1. f. barn, παιδαγωγός, ὁ. παιδοτρίβης, ου, δ (äfv. i gymnastik). : ha ngn i 1., χρήσθαί τινι διδασκάλω. προς-φοιτάν τινι.: vara offentlig 1., ἐπαγγέλλεσθαί τέχνην τινά.

Lärarinna, διδάσκαλος, ή.

Lärd, 1) adj., πολυμαθής, 2. γραμμάτων εμ-πειρος, 2. δεινός (3) τά γράμματα, σοφός, 3. πεπαιδευμένος, 3 (εν τινι, τέχνην τινά). 3) subst., σοφός, δ. φιλόσοφος, ό. σοφιστής, ον, δ. φιλόλογος, ό (vitter).

Lärdom, 1) objektivt, a) sammanfattning af insigter, πολυμάθεια, -θία, ή. γραμμάτων έμ-πειρία, ή. σοφία, ή. παιδεία, ή. b) sammanfattning af undervisnings- el. kunskaps-delar, γράμματα, τά. μάθημα, τό. παίδευμα, τό. 2) subjektivt, se Lära 2).: hemta 1. af ngt, νουθετεϊ-σθαι υπό τίνος, παράδειγμα ποιεϊσθαι εκ τίνος.

Lärdomsdel, -gren, μάθημα, τό. μάθη-σις, ή.

Lärdomsidkare, ο σπουδάζων (οντος) περί τά γράμματα, ο. d. φιλόλογος, ό.

Lärdomsprof, δείγμα el. έπίδειγμα σοφίας, τό.: aflägga 1., δείγμα σοφίας παρέχειν. έπίδειγμά τι σοφίας έπιδεικνύναι.

Lärdomsskola, διδασκαλεϊον, τό. παιδευτή-ριον, τό. γραμματοδιδασκαλειον, τό.

Lärdomsyrke, του φιλολόγου el. φιλοσόφου el. σοφού έπιτήδευμα, τό.

Lärft, λίνον, τό·: ha kläder af 1., λινά φορεϊν.

Lärftberedning, λινουργία, ή.

Lärftkrämare, δθονιοπώλης, ου, δ.

Lärgirig, προθυμότατος (3) εϊς διδαϋκαλίαν.

Lärgirighet, έπιθυμία του διδάσκειν, ή.

Lärgosse, παις ό έκδεδομένος el. παραδεδο-μένος έπί τέχνην.

Lärjunge, μαθητής, ού, δ. ομιλητής, οø, ο. φοιτητής, ού, δ.: qvinlig 1., μαθήτρια, ή. μαθη-τρίς, ίδος, ή.: lärjungar at ngn, οι περί τινα. οι άπό τίνος, οι συνόντες τινί. οί σύν τινι el. μετά τίνος.: vara ngns 1., προσφοιτάν τινί. φοι-
Lärka-

τάν πρός el. ώς τινα (Iπί τινι, i ngt), äfv. εις τίνος, όμιλεϊν nw. μαθητεύειν nvi: gerna vilja vara 1., μαθητιάν.

Lärka, κορνάαλλός, ό. κορνάαλλίς, ίάος, ή.

Lärkträd, λάριξ, ικος, ό, ή.

Lärling, se Lärgosse.

Lärobok, άιάασκαλικόν el. μαθητικόν ξύγ-γραμμα, τό.

Lärobygnad, σύστημα, τό.: ngnsl., ή φιλοσοφία τινός.

Lärodikt, άιάακτιχόν el. παραινετιχόν έπος, τό.

Läroembete, έργον τον άιάάσκειν, τό. τάξις τον άιάάσκειν el. τον άιάασκάλον, ή.

Lärofrihet, ίλενθερία ή περί άογματολογίαν.

Läromening, άόγμα, τό.

Läromethod, τρόπος ο της άιάασκαλίας. άι· άασκαλία, ή.

Läromästare, άιάάσκαλος, ό. άλείπτης, ον, ό (i fäktning).

Lärorik, έχων (ονσα, ον) χαλήν τήν παραί-νεσιν. ωφέλιμος, 2 ο· 3. λόγονς σοφούς ύποθέμε-νος, 3.

Lärosal, άιάασκαλεϊον, τό. άκροατήριον, τό. άχρόασις, ή.

Lärosats, θεώρημα, τό. äfv. άόγμα, τό.

Lärospån, πρωτόπειρα, -πειρία, η.

Lärostol, θρόνος ἀιάασχάλου, ὁ.

Lärostycke, ἀίἀαγμα, τό. μάθησις, ἡ.

Lärostånd, οἱ τάς τέχνας Απαγγελλόμενοι, τάξις ἡ τών ἀιάασχάλων.

Lärosystem, σύστημα, ιό.

Lärosäte, ἀιάασχαλεΐον τό. äfv. ἀχαάήμεια, -μία, ἡ.

Lärosätt, se Lärornethod.

Lärotid, χρόνος τής μαθητειας, ο.

Läroverk, ἀιάασχαλεΐον, τό. παιάευτήριον, τό,

Lärpenningar, ἀίάακτρον, τό. ἀιάασκάλιον, τό.

Lärpojke, -prof, -spån, se Lärgosse, -oprof, -ospån.

Läsa, (af Lås), (Ιγ-, κατα)κλείειν.: 1. till dörren, προσχλίνειν el. προστιθέναι τάς θύρας.: 1. till porten, τάς πύλας χλείειν.: 1. upp, ἀνοίγειν, - νύ ναι.

Läsa, a) eg., αναγιγνώσκει ν. ἀναλέγεσθαι (Sedn.).: 1. en skrift, bok, ιντνγχάνειν γράμ-ματι, βιβλίω. b) läsa böner, εὐχήν el. εὐχας ποιεῖσθαί {τινί el. πρός τινα). c) studera, σπουάά-ζειν περί τά γράμματα, τών γραμμάτων μελέ-την ποιεῖσθαί. {ιx-, ἀια)μελετάν τι. d) se Lära, verb. 2). e) se Lära. verb. 1). f) se Känna 6), t. ex. han läser latin, ἰμπείρως ἐχει τής τών 'Ρωμαίων γλώττης. g) föreläsa, ἀιηγεῖοθαι περί τίνος.

Läsande, χατάχλεισις, ἡ. ἀπόκλεισις, ἡ.

Läsande, ανάγνωσις, ἡ. äfv. ανάγνωσμα, τό.

Läsare, -inna, ἀναγνώστης, ου, ὁ. ἀναγι-γνώσχων, ονσα, ὁ, ἡ. ἰντνγχάνων, ονσα (τινί),

Läsart, γραφή, η.: falsk 1., απαναγνωσμα, τό.: varierande el. olika 1., ἀιττογραφούμενον, τό: olikhet i 1., ἀιττογραφία, ἡ. ἀιφωνία, ἡ.: det är olika 1., ἀιττογραφ>εῖται.

Läsbar, ἀνάγνωστος, 2. ον, ἡν, ο ἀν g οἷόν Τέ ἀναγνώναι. ευκρινής, ἰπίσημος, 2, ἀήλος, 3 (urskiljbar, skönjbar), οὐχ ανάξιος (2) ἀναγνώναι (läsvärd).

-Lätt. 259

Läsebok, τά ἀνάλεχτα.

Läseöfning, ἀσχησις ἡ εις ἀνάγνωσιν.

Läs håg, τό φιλαναγνωστεῖν.: ha 1., φιλανα-γνωστειν

Läska, νγραίνειν. ἀναψύχειν. τέρπειν τέρψιν παρέχειν τινί.: 1. sig, σβεννύναι, πληρούν, παύ-ειν τήν ἀίψαν. ἀναψύχεσθαι. — läs k ande, αναψυκτικός, 3. ἀναληπτικός, 3.

Läskamrat, σνμφοιτητής, οὐ, ὁ.

Läskarl, ὁ καθ' εαντον σπονάάζων περί el. μελετών τά γράμματα.

Läskdryck, τερπνόν, ἡάιστον. γλνκύτατον πο-τόν, τό.: gifva ngn en 1., ποτόι> προσφέροντα α-ναζωπνρεῖν τινα.

Läskning, ἀνάψνξις, ἡ. τέρψις, ἡ.

Läslig, se Läsbar.

Läsning, se Läsande 2).

Läspa, 1) eg., τραυλίζειν. 2) tala sakta, ψι-θνρίζειν.

Läspande, -ning, τραυλισμός, ὁ. τρανλό-της, ἡ. ψιθνρισμός, ὁ ο. ψιθύρισμα, τό (hvisk-ning).

Läspulpet, ἀναλογεϊον, τό. ἀναγνωστήριον, τό.

Läsrum, φροντιστήριον, τό.

Läst, 1) träform att göra skor öfver, χαλά-πονς (el χαλόπονς), ποάος, ὁ.; spänna på l:en, τω χαλάποάι ὑποάεϊν.: skomakare blif vid din 1., ungef. ἐράοι τις ἡν ἑκαστος εϊάειη τέχνην. 2) så mycket som fyller ett skepp, φόρτος, ο.

Läsvurm, ὁ χαθ' ἱ αυτό ν λίαν σπονάάζων περι τά γράμματα.

L äs v än, φιλαναγνώστης, ου, ὁ.: vara 1., φι-λαναγνωστεϊν.

Läsvärd, ἀξιος (3) ἀναγνώναι.

Läte, ψόφος, ὁ, χλαγγή, ἡ (i allm.). φθόγγος, ὁ, φθέγμα, τό (lefvande föremåls), äfv. χραυγή, ή.: låta höra ett svagt 1., λεπτόν τι φθέγγεσθαι.: låta höra ett ljudeligt 1., ἀναβοάν. μέγα τι ψο-φείν, φωνεϊν, φθέγγεσθαι.

Lätt, adj., 1) eg., s. ej håller mycket i vigt, κούφος, 3. ἀβαρής, 2. ἱλαφρός, 3.: göra 1., κου-φίζειν. 2) i afs. på beväpning o. d., ψιλός, 3. κούφος, 3. γυμνός, 3 (utan öfverplagg, rustning).: l:a trupper, ol ψιλοί, ol γυμνήτες. κούφη στρατιά, ή. ἀκροβολισταί, oi.: en 1. vandrare, πεζός εὐζωνος. 3) i afs. på innehåll, styrka, varaktighet o. d., λεπτός, 3. Ελαφρός, 3. μέτριος, 3. βραχύς, 3. κούφος, 3.: 1. vin, λεπτός οἱνος.: 1. drägt, λεπτή ἱσθής.: 1. smärta, ἀλγος ἱλαφρόν.: 1. möda, κούφος el. ολίγος πόνος.: 1. sår, τραύμα ἱπιπόλαιον.: 1. död, ἀπονος θάνατος, ευθανασία, ή.: 1. == sorglös, ἀλυπος, 2. κούφος, 3.: bli 1. om hjertat, κουφίζεσθαι. 4) ej svår (att utföra), ej mödosam, ράάιος, 3. εὐμαρής, 2 εὐπετής, 2. πρόχειρος, 2. οὐ χαλεπός, 3.: det är en 1. sak, οὐ χαλεπόν ἱστιν. ουκ ἐστιν ἐργον.: 1. att, ράάιος, οὐ χαλεπός m. inf. uttr. ock vanl. gm smnsttng m. εν, t. ex. 1. att fånga, ευάλωτος, 2.: 1. att lösgöra, εὐαπόλυτος, 2. att bedraga, εν-άπάτητος, 2. att bli af med, εὐαπάλλακτος, 2. att försvara, εὐαπολόγητος, 2.: 1. bortflytande, εὐαπόρρυτος, 2 : 1. att få ifrån sin åsigt, εὐπα~ ράτρεπτος, 2. o. s. v. — Adv., κούφως. ἱλαφρώζ. μετρίως, ραάίως. εὐμαρώς. εὐχερώς. οὐ χαλεπώς. ἀπόνως. ταχύ. ταχέως, τάχα.: 1. vred, ράάιος (3) προί ὀργήν.: lära sig 1., ταχύ μανθάνειν.: 1. beröra, ἱπισνρειν.: taga ngt 1., iv ἱλαφρώ ποιεί-260

σθαί τι. κούφως el. οὐ χαλε πώς φέρειν τι.: dta kan 1. gå f. sig, τάχ' αν γένοιτο τούτο γι.: dta kan man 1. göra, τούτο τις ἀν ποιοίη.: så uttr. ofta "lätt kunna" m. ἀν o. opt.

Lätta, (Επι-, ἀνα)κονφίζ€ϊν (eg. o. oeg.), τινά τίνος (ngn fr. ngt), (Επ)ελαφρύνειν (τινά τίνος, ngn fr. ngt. Sedn.). λωφάν τινά τίνος (mest oeg.).: 1. ngns bekymmer (Επήκουφίζειν τινά τής λύπης.: 1. ngns börda, λωφάν τινα του ἀχθους.: 1. ngn i hans olycka, παρηγορεϊν el. παραμυθεϊσθαί τινι τήν 'ξυμφοράν.

Lättagad, πειθαρχικός, 3. πειθήνιος, 2.

Lättande, κουφισμός, ὁ.

Lättbeväpnad, κούφος, 3. ψιλός, 3. γυμνής, ήτος, ὁ, ή.

Lättbrukad, Εργάσιμος, 2.

Lättdrucken, εὐποτος, 2.

Lätteligen, τάχα. τάχ' ἀν. jfr Lätt, adv.

Lättfattlig, τυμα&ής, 2. ευνόητος, 2.

Lättfotad, Ελαφρόπους, ποδος, ὁ, ή. ειπους, ποδος, ὁ, ή.

Lättfärdig, εὐπετής, 2. ευχερής, 2. κούφος, 3. Ελαφρός, 3. ἀσελγής, 2 (otuktig).

Lättfärdighet, κουφότης, ή. εὐπέτεια, ή. ἀσέλγεια, ή.

Lätthet, 1) tyngdfrihet, κουφότης, ή. Ελα-φρότης, ἡ (äfv. snabbhet), ευμάρεια, ἡ (äfv. raskhet). 2) svårighetslöshet, εὐπέτεια, ή. ραστώνη, η. τό ράδιον. εὐμάρεια, ή.

Lätthändt, εὐπετῆ τὴν χεῖρα εχων, ουσα, ον.

Lätting, ἀργός (ἀνθρωπος), ὁ. σχολαστικός, ὁ. ἀπράγμων, ονος, ὁ.

Lättja, μισοπονία, ἡ. αργία, ἡ. νωθρεια, ἡ. ἀπονία, ἡ. ἀπραγία, ἡ. ἀπραγμοσύνη, ἡ. ἀπρα-ξία, ἡ.

Lättjefull, μισόπονος, 2. ἀργός, 2. νωθρός, 3. βραδύς, εἴα, ν. βλὰξ, κός, ὁ, ἡ, οκνηρός, 3.

Lättkokt, ἑψανός, 3. εψιμος, 2.

Lättköpt, εὐώνητος, 2.

Lättläst, εὐ αν ἀγνωστος, 2.

Lätt lös t, εὔλυτος, 2.

Lät tu a, luften l:r, ευ dia γίγνεται.

Lättnad, (ἀνα)κούφισις, ἡ. κούφισμα, τὸ. ραστώνη, ἡ. παραμύθιον, τό.: bereda 1., ραστώ-νην, κούφισιν παρέχειν el. παρασκευάζειν el. ποιειν τινὶ τίνος (fr. ngt).: känna 1., (ἀνα-, Επι)κου-φίζεσθαι. ράονα είναι, ραστωνεῖν (om sjuka).

Lättretlig, εὐπαθής, 2. εὐερέθιστος, 2. εὐ-κίνητος, 2.

Lättretlighet, ευπάθεια, ἡ.

Lättrodd, εὐήρετμος, 2.

Lättrogen, εὔπιστος, 2. εὐπειθής, 2.

Lättrogenhet, τὸ εὔπιστον. εὐπείθεια, ἡ.

Lättrörd, μαλακός, 3. Ελεεινός, 3. äfv. εὐπαθής, 2.

Lättrördhet, τὸ μαλακὸ ν. τὸ Ελεεινὸ ν.

Lättrörlig, εὐπετής, 2. Ελαφρός, 3.

Lättrörlighet, εὐπέτεια, ἡ. Ελαφρὸ της, ἡ.

Lättsinne, ραθυμία, ἡ. ραδιουργία, ἡ. κουφότης, ἡ. τὸ κουφάνουν (Sedn.). ασέλγεια, ακολασία, ἡ (otuktighet).

Lättsinnig, ράθυμος, 2. κοῦφος, 3. κουφό-νους, ουν. Ελαφρός, 3. μάταιος, 3. αλόγιστος, 2. ἀνόητος, 2. ἀσελγής, 2, ἀκόλαστος, 2 (otuktig).: 1. handling, ραδιούργημα, τό: handla l:t, διουργείν.: l:t tal, κουφολογία, ἡ.: tala l:t, χον-φολογεῖν.

Lättskrämd, φοβερός, 3. δειλός, 3.

Lättsmält, l)om metaller o. d., εὔτηκτος, 2. 2) om mat, εὔπεπτος, 2. εὐέψητος, 2. εὐκατ-έργαστος, 2. ὀιαχωρητικός, 3.

Lättstyrd, εὐχαλίνωτος, 2 (Lex.).

It ö d a, στεγνοὺν. κολλὰν. μολυβόοὺν (m. bly).:

1. ihop, συστεγνοὺν.: lödd m. bly, μολυβ ἀωτός, 3.

Lödd er, αφρός, ο.

Löddra sig, ἀφρίζειν. ἀφρεῖν.

Löddrig, ἀφρώάης, 2. äfv. ἀφρίζων, ουσα, ον.

Löf, φύλλον, τό. φύλλωμα, τό. πέταλον, τό.: af 1., φύλλινος, 3.: slå ut 1., φυλλοφυεῖν.: tappa el. fälla 1., φυλλοβολεῖν. φυλλορροεῖν. φυλλοχοεῖν.: s. fäller 1., φυλλορρόος, 2. φυλλοβόλος, 2. φυλ-λοχόος, 2.: afplocka 1., φυλλολογεῖν.

Löfbeklädnad, κόμη (τών άενάρων), ή. φύλλωμα, τό.

Löfbeströdd, -betäckt, φ>υλλόστρωτός, 2.

Löffällning, φυλλοβολία, ή. φυλλόρροια, ή.

Löffällningsmånad, φυλλοχόος μήν, ό.

Löfgroda, μάντις, εως, ή.

Löfhackning, άποφύλλισις, ή.: anställa 1., άποφυλλίζειν. φ>υλλοκοπείν.

Löfhvalf, άψίς el. ψαλίς (ίδος) φυλλώδης, ή.

Löfhydda, καλυβη, ή. καλύβιον, τό. σκηνή, ή.

Löfhyddohögtid, σκηνοπηγία, ή. σκηνοπή-για, ων, τά. ξυλοφόριος εορτή, ή.

Löfjerska, μάγος, ή.

Löfknopp, ungef. οφθαλμός, ό.: skjuta 1., φυλλιάν.

Löfmask, κάμπη, ή.

Löfning, φυλλοβολία, ή.

Löf rik, φυλλώδης, 2. κατάσκιος, 2. σύϋκιος,

2. φυλλόκομος, 2.: vara allt för 1., φύλλομανεϊν.

Löfruska, φυλλάς, άδος, ή.

Löfsal, σκιάς (άδος) ή Εκ φύλλων, jfr Löfhydda.

Löfskog, φυλλοφόρα δένδρα, τά. äfv. φυλλάς, άδος, ή.

Löfsprickning, φύλλων Εκβολή, ή. φυλλική βλάστησις, ή.: vid l:stiden, περί φύλλων Εκβολήν.

Löfte, 1) förbindande försäkran, ύπόσχεσις, ή. Επαγγελία, ή. Επάγγελμα, τό. πίστις, ή, βε-βαίωσις, ή (garanti, försäkran), δεξιά, ή (gm handslag besegladt 1.).: ge ngn 1., ύπόσχεσιν ποιεϊσθαί τινι. πίστιν διδόναι τινί. ύποτείνειν ύπόσχεσιν τινι.: hålla sitt 1., άποδιδόναι τήν ύπόσχεσιν. Επιτελεϊν τήν Επαγγελίαν.: ej hålla sitt 1., ψεύδεσθαι τήν ύπόσχεσιν.: aftvinga uppfyllandet af ett 1., άναπράττειν τήν ύπόσχεσιν. 2) högtidligt, till högre makter, εύχή, ή, vanl. pl.: göra 1., εύχεσθαι. εύχήν el. εύχάς ποιεϊσθαι.: förpligtad gm ett 1., εύχωλιμαϊος, 3.: hålla sitt 1., εύχάς άποδιδόναι.

Löftesbrott, απιστία, ή. άθεσία, ή. ψεύσις, ή. ψεύσμα, τό.

Löftesman, se Borgen 2).

Löfträd, φυλλοφόρον δένδρον, τό.

Löftägt, se Löfhackning.

Lofva, φύλλο vv. φυλλοβολεϊν (kläda m. 1.). — löfvas, φύλλα φύειν. φυλλοφυεϊν.

Löfverk, φύλλα, τά. φύλλωμα, τό.

Löga, ροΐζειν ('ϊππον, 1. hästar). Se f. öfr. Bada.

Lögande, ροϊσμός, ο (af hästar). Se Bad.

Lögn, ψεύδος, τό. ψεύσμα, τό. ψευδολογία, ή. ψευδής λόγος, ό.: fara m. 1., λέγειν ψεύδος

el. ψευδή. ψεύδη πλάττεαθαι.: taga, sin tillflykt till l:er, άπιέναι Επί τό ψεύδεσθαι.: beslå ngn m. 1., λαμβάνειν τινά ψευδόμενον.: beslås m. 1., ψευδόμενον άλίσκεσθαι el. φαίνεσθαι. ψευσάμε-νον άπελέγχεσθαι.

Lögnaktig, l)om person, ψευδής, 2. ψευδόμενος, 3. ψενδηγόρος, 2. ψευδολόγος, 2. ἀλα-ζών, ὁ.: 1. skräflare, ψευδαλαζών, όνος, ὁ. 2) om sak, ψευδής, 2. (δι)εψευσμένος, 3. πλαστός, 3. Επίπλαστος, 2.

Lögnaktighet, φιλοψευδία, ἡ. ψευδολογία, ἡ.

Lögnare, ψεύστης, ου, ὁ. ψευδολόγος, ὁ.

Lögnhistoria, ψευδολόγημα, τό. ψευδογρα-φία, ἡ (Sedn.).: berätta 1., ψενδοϊστορεῖν.

Logning, se Lögande.

Lögnprophet, ψευδόμαντις, εως, ὁ.

Lögställe, ροια, ἡ. ιππολούστρα, ἡ. Jfr B a d-ställe.

Löja, ungef. λευκίσκος, ο.

Löje, γέλως, τος, ο.: väcka 1., γέλωτα παρέχειν. χαταγέλαστον είναι.: göra ngn till föremål f. 1., γέλωτα ποιεϊν τινα.

Löjlig, γελοϊος, 3 (såväl aktivt s. passivt). γελαστός, 3, χαταγέλαστος, 2 (passivt).: l:t ting, γέλως, χατάγελως, τος, ὁ.: göra 1., γέλωτα el. iv γέλωτι ποιεϊσθαί τινα el. τί. γέλωτα τίθεσθαί τι. γέλωτα ἀποδειχνύναι τινά.: bli 1. inför ngn, χαταγέλαστον γίγνεσθαι ὑπό τίνος.: göra sig I. f. ngn, χαταγέλαστον ποιεϊν εαυτόν πρός τινα. γέλωτα ὀφλεϊν παρά τινι.

Löjlighet, γελοιότης, ἡ. γέλως, χατάγελως, τος, ο. γελοιο ν, τό. χαταγέλαστον, τό (de fyra sista äfv. == löjlig sak).: vända ngt till 1., εις γέλωτα τρέπειν el. Εμβάλλειν τι.

Löjtnant, ὕπαρχος, ο el. d.

Lök, βολβός, ο (i allm.). πράσον, χρόμμυον, τό (ätlig 1.). Jfr Gräs-, Hvitlök.

Lökartad, -formig, βολβοειδής el. βολβώ-δης, 2. χρομμυώδης, 2.

Lökhandlare, χρομμυοπώλης, ου, ὁ.

Lökland, -säng, χρομυών, ώνος, ο.

Lömsk, χρυψίνους, 2. νπουλος, 2. δολερός, 3. Επίβουλος, 2.: på l:t sätt, Εξ Επιβουλής. Επιβου-λεύων, ουσα, ον.

Lömskhet, Επιβουλή, ἡ. δόλος, ο. ὑπουλο-της, ἡ (Sedn.).

Lön, 1) afmätt arfvode, μισθός, ὁ. Επίχειρα, τά. τιμή, ἡ (värderingspris), μιΰθοφορά,^ ἡ (uppburen). λήμμα, τό (inkomst), σύνταξις, ἡ (aftaldt 1., sold), μίσθωμα, τό (ackord).: för 1., ini μι-σθω. μισθού.: utan 1., ἀμισθί.: få 1., μισθόν (ἀπο)λαμβάνειν, ἀρνυσθαι, δέχεσθαι, φέρειν, (ἀπο)-φέρεϋθαι, χομίζεσθαι. μισθοφορεϊν.: ge 1., μισθόν διδόναι, ηαρέχειν. μισθόδοτεϊν.: betala ut 1., μισθόν τελεϊν, ἀποδιδόναι, ἀποτίνειν.: tjena f. 1., θητεύειν. μισθοφορεϊν. μισθαρνεϊν.: 1. f. godt budskap, εὐαγγέλιον, τό.: 1. f· domare, διχαστι-χόν, τό. διχαστικός μισθός, ὁ.: s. unlfår 1., ἐμμισθος, 2. 2) vedergällning, Επίχειρα, τά. δίκη, ἡ.: fi sina gerningars 1., δίκην τήν ἀξίαν διδό ναι ων ημαρτεν, ἠδίκησεν.

Löna, 1) eg., μισθοδοτεϊν. jfr A fi ön a. 2) se Belöna.: det har mödan, ἀξιόν Εστιν.: det 1. ej m., ουκ ἀξιον. — löna sig, προσόδους παρέχειν. κέρδος φέρειν el. ἐχειν. λυσιτελεϊν {τινί, i. ngn), ὠφελεϊν (τινά), σνμφέρειν (τινί). äfv. ἀξιόν ἰστιν. — lönande, ξυμφέρων, ουσα, ονΘ

Löngifvare, μισθοδότης, ον, ὁ.

Lönn, σφένδαμνος, ἡ.: afh, ϋφενδάμνινος, 3.

Lönndom, i 1., κρυφαίως. λάθρα, χρύφα. χρύβδην.

Lönndörr, κρυπτή el. τυφλή θύρα, ἡ.

Lönngång, κρύπτη, ἡ. κρυπτός δρόμος, ὁ. ὀρυγμα, τό.

Lönn hål, κρυπτός βόθρος, ὁ. ἀποχρυφή, ἡ.

Lönnlig, -gen, se Hemlig.

Lönnmord, φόνος ὁ ἐξ Επιβουλής, δολοφονία, ἡ. δολοφ,όνησις, ἡ.

Lö nnmörda, δολοφονεϊν τινα. ἰξ ἰπιβουλής φονεύειν τινὰ. ἀποχτείνειν τινὰ δόλω χρηοάμενον.

Lönnmördare, ὁ Εξ Επιβουλής φονεύων.: dö f. en l:s hand, Επιβουλευθέντα τελευτάν. Εξ Επιβουλής ἀποθανεϊν.

Lönn vrå, ἀποκρνφή, ἡ.

Löpa, 1) röra sig, a) om lefvande väsen, τρέ-χειν (aor. δραμεϊν). θεϊν. ϊέναι el. θεϊν el. φέρε-σθαι δρόμω.: 1. ut (ur hamn), ἀπαίρειν, ἀπαγω-γήν el. ἐκπλονν ποιεϊσθαι.: 1. in, καταίρειν. κα-θορμίζεσθαι. είσπλεϊν (εϊς λιμένα).: 1. af o. an, διαθεϊν. διατρέχειν. jfr Springa, b) om liflösa föremål, φέρεσθαι. θεϊν (t. ex. om fartyg), ρεϊν (om vatten), äfv. τρέχειν.: floden l:er på sidan om staden, ο ποταμός παραρρεϊ τήν πόλιν.: skeppet l:er in i hamn, ἡ ναύς εις-, χαταπλε* (εις λιμένα).: 1. ut (ur hamn), Εχπλεϊν. ἀνάγε-σθαι. 2) oeg., en bergsrygg l:er rundt omkring slätten, ἀκρώρειαι τὸ πεδίον κύκλω περιέχουσιν. τὸ πεδίον κύκλω περιέχεται όρεοι. i dyl. uttr. användas, utom περιέχειν, περιλαμβάνειν. περι-τεταμένον εϊναί τινι. περιτρέχειν τι.: löpanda ärender, τὰ πρόχειρα.: det löpande året, ὁ Ενε-στώς Ενιαυτός.: d. löpande månaden, ὁ Ενεστώς μήν.: löpa fara, κινδυνεύειν. Εν κινδύνφ είναι, ιν κινδύνω αϊωρεϊσθαι. αγώνα τρέχειν, t. ex. περί εαυτού (f. sitt lif).: mjölken l:er ihop, τὸ γάλα (κατα)πήγνυται. 3) om djur i brunsttiden, κυνάν (om hyndor), χαπράν, καπρίζειν (om svin). σκυζάν.

Löpande, δρόμος, ο. äfv. gm vv.: 1. hit o. dit, διαδρομή, ἡ.

Löpare, δρομεύς, ἐως, ο. ἡμεροδρόμος, δ. τρόχις, εως, ὁ (poët.).: snäll 1., δρομικός, ὁ.

Löpbana, se Ränn ar e b an a.

Löpe, κυτία, ἡ.

Löpeld, συνεχείς φλόγες, αϊ el. d.: gå ss. en 1., τάχιστα διά πάντων χωρεϊν.

Löpgraf, τάφρος, ἡ. διώρυξ, γος, ἡ.

Löpknut, κόμβος, ὁ.

Löpna, Εμπυτιάζεσθαι.

Löp sk, δρομάς, άδος, ο, ἡ. jfr Brunstig.

Löpskhet, se Brunst.

Lördag, ημέρα ἡ τού Κρόνον. ἡ εβδόμη τής εβδομάδος.

Lös, 1) ej fast, ej fastsittande, fri fr. fäste, λελυμένος, 3. ἐκλυτος, 2. κεχωρισμένος, 3. κινητός, 3. κινούμενος, 3. σφαλερός, 3. ακατάστατος, 2.: l:t hår, πρόσθετος κόμη, ἡ. 2) fri fr. fångsel, Ελεύθερος, 3. ἀπό-, ἐκλυτος, 2. λελνμένος, 3.: gifva ngn (fången) 1., Ελεύθερον ἀφιέναι τινά. Εκλνειν τινά : bli 1., (ἀπο)λύεσθαι. λυτρού-σθαι. Ελενθερούσθαι. ἀφίεσθαι.: l:t hår, ἀνειμένη κόμη, ἡ. 3) ej hård, ej tät, χαύνος, 3. μανός, 3. ψαθνρός, 3. σομφός, 3. αραιός, 3. ἀσακτος, 2. π ἐπων, 2, μαλακός, 3 (om frukt), ενθρυπτος,262

Lösa — Magnet.

2 (mör, t. ex. kött). 4) ej spänd, slapp, χαλαρός, 3. αναμένος, 3. ἀνετος, 2. 5) i logiskt häns., κενός, 3. ὰεΐόκιμος, 2. ουκ ἀξιόχρεως, 2. ούχ Ικανός, 3. ἀπιστος, 2. 6) i moral, häns., ἀνετος, 2. ἀνειμένος, 3. τρυφερός, 3. ράθυμος, 2. flere smnsttngr med lös el. löst. t. ex. bryta 1., ἀπορρηγνύναι (tr.). (ἰξ)ορμάν, ὁρμάσθαι, ἐκφέ-ρεσθαι (intr.). καταρρήγνυσθαι (om storm o. d.).: bryta 1. mot ngn, ἐφορμάν τινι. ὁρμάσθαι Ini τινα. ηροσπΐπτειν τινί. φέρεσθαι ini τινα. ini-φ>έρεσθαί τινι.: gå löst på ngn, ἐπιέναι, ἐπέρχε-σθαί τινι. χωρειν, φέρεσθαι ini τινα el. ini τι. ὁμόσε ϊέναι τινί : komma 1. = blifva 1., se τιη-der 2).: rifva 1., ἀφέλκειν. ἀηοσύρειν.: slita 1., ἀηοσύρειν. ἀηοσηάν.: slå 1., ἀηοκόητειν, ἀηο-κρούειν.

Lösa, λύε ι ν (eg. o. oeg.). ἀηολύειν. ἀηαλλάτ-τειν, Ελευθερούν τίνος.: 1. en fånge, λύειν τινά (Ιχ) δεσμών.: 1.

ens tunga, ηοιειν τινα λαλειν.:

1. en fråga, ζήτημα el. ηρόβλήμα λύειν. Jfr Befria, Betala, Inlösa.

Lösaktig, ἀμετρος, 2. ἀνετος, 2. ἀκόλαστος,

2. ἀσελγής, 2. ἀσωτος, 2.

Lösaktighet, ἀκράτεια, η. ακολασία, ἡ. ασωτία, ἡ. ἀσέλγεια, ἡ.

Lösdrifvare, ἀγνρτης, ον, ὁ. αλήτης, ον, ὁ. πλάνης, ητος, ὁ.

Lösdrifverska, ἀγύρτρια, ἡ.

Lösegendom, εηιπλα, τἀ. σκεύη, τἀ.

Lösen, 1) ss. penningemedel, λντρον, τὁ (f. person), τιμή, ἡ. se Betalning 2). πρυτανεία, τἀ (vid domstolar). 2) ss. öfverenskommet svar

på fältparoll, σύνθημα, τὁ. σύμβολον, τὁ.: utdela 1., παρεγγνάν, παραγγέλλειν, παραδιδόναι τὁ σύνθημα.

Lösepenning, λντρον, τὁ.: betala 1., λυτρούν.: m. 1. befria, λυτρούσθαι.

Lösgifva, se Frigifva.

Lös het, χαυνότης, ἡ. ψαθυρότης, ἡ. αραιό-της, ἡ. χαλαρότης, ἡ. τὁ μαλακόν. μαλακό τη ς, ἡ. τὁ κενόν (i grunder), ἀνεσις, εως, ἡ (i seder).

Löshår, πρόσθετος el. περίθετοςκόμη, ἡ. φε-νάκη, η.

Löshäst, παράσειρος, ὁ, ἡ.

Löska, φθειρίζειν (Lex.).

Lösknyta, (ἀνα-, ἀπο)λύειν.

Lösköp a, λυτρουσθαι.

Löslig, 1) s. kan lösas, διαλυτός, 3. 2) ej grundlig, ἐπιπόλαιος, 2. οὐκ ακριβής, 2. κούφος, 3. ουδαμώς ἐσπουδασμένος, 3. εύπετής, 2.

Löslighet, oeg., κονφότης, ἡ. τὁ κούφον. τὁ ἐπιπόλαιον. τὁ οὐκ ἀκριβές.

Lös mun t, μαλακόγναθος, 2 (om hästar).

Lösning, λύσις, ἡ. äfv. gm υυ.

Löspenningar, κερμάτια, τἀ

Lösrifva, -slita, se under Lös 7).

Lössaltad, υφάλμυρος, 2.

Lösskägg, πρόσθετος πώγων, (ωνος), δ.

Lös slå, se under Lös 7).

Lössöfd, ungef. δλιγόϋπνος, 2.

Löstand, οδούς ενθετος, ο el. d.

Lösören, -örebo, se Lösegendom.

Löt, 1) på hjul, σώτρον, τὁ. 2) betesmark νομή, ἡ.

M, M, μ, μύ, τὁ.

M ad, ελος, τὁ. τόπος 1. λειμών ελώδης, δ.

τέλμα, τό.

Madrass, στρώμα, τό. στρωμνή, ή. φορμός, ο ο. ιρίαθος, ή (af säf), χαμεύνιον, τό.

Måg, μάγος, ό. μαγευτής, ού, ό.

Magasin, άποθήκη, ή. ταμιεϊον, τό. θησαν ρός, ό. παράθεσις, jj. αιτοβολών, ώνος, ό (ϊ. säd). σκευοθήκη, ή (i. redskap, o. d.). -era, άποτιθέ-ναι (o. med.).

Magbråck, *γαστροκήλη, ό.

Måge, στόμαχος, ό. γαστήρ, ρός, ή (ss. matsmältningsorgan). καρδία, ή (eg. magmun). jfr Buk.: d. andre m. hos idislande djur, κεκρύφαλος, o.: d. fjerde, ήνυστρον, τό.: sjuk i m:η, στομαχικός, 3.: god m., εύστομαχία, ή.: s. har god m., εύστόμαχος, 2.: dålig m., άρρωστία στομάχου, ή.·, ha dålig m., κακοστομαχεϊν.: med dålig m., κακοστόμαχος, 2.: nyttig f. m:n, εύστόμαχος, 2. εύκάρδιος, 2.: skadlig f. m:n, κακοστόμαχος, 2.: ett ondt kastar sig på m:n, εϊς τήν καρδίαν στηρίζει κακόν τι.

Mager, 1) eg., ισχνός, 3. λεπτός, 3. άσαρκος, 2. άτροφος, 2.: göra m., ϊσχναίνειν. λεπτύνειν.: bli m., se Magra, b) om jordmån, λεπτός, 3. λυπρός, 3. τραχύς, εϊα, v.: med m. jordmån, λεπτόγεως, 2. 2) oeg., φαύλος, 3.: ett m:t ämne, άπορος ύπόθεσις, ή. Magerhet, ισχνότης, ή. Ισχνασία, δ. λεητό-

της, ή. άσαρκία, ή. ατροφία, ή.: jordmånens, ή τής γής λνπρότης. τό λεπτόγεων.

Magerlagd, ισχνότερος, λεπτότερος, 3. Se Mager.

Maggrop, καρδία, η.: tryckning i m., καο-διαλγία, ή. καρδιωγμός, ό.: lida deraf, καρδιαι-γεϊν. καρδιώττειν.: s. lider deraf, καρδιαλγής, 2. καρδιακός, 3. καρδιαλγικός, 3.

Magi, μαγεια, ή.: bedraga ngn gm m., μα-γενειν τινά. -isk, μαγικός, 3.

Magister, ό τής φιλοσοφίας διδάσκαλος, σοφιστής, ού, ό·

Magistrat, άρχή, ή. άρχαί, at. βονλή, ή.

Magistratsperson, βονλεντής, ον, ό. ό τής βουλής μετέχων, άρχων, οντος, δ.: magistrats-personerna, οι iv τέλει, τά τέλη. οι τάς άρχάς 1. τιμάς έχοντες.

Magkramp, σπασμός δ κατά τήν καρδίαν. χαρδιαλγία, ή

Magkörtel, πάγκρεας, τό.

Magmedel, στομαχικό ν φάρμακον, τό.

Magmun, στόμαχος, δ. καρδία, ή.: nedre m., πυλωρός, ό.

Magnat, δυνάστης, ου, ό. γνώριμος, ό. i yl., äfv. μεγιστάνες, οι. οι πρώτοι τής πόλεως.

Magnet, ιΗραχλεία λίθος, ή. μαγνήτις 1. μαγνησία λίθος, ή. μαγνήτης, ου, ό. σιδηρίτης λίθος, o. -isk, μαγνήσιος, 3. -nål, μαγνησία βέλόνη, ή. 262

Lösa — Magnet.

2 (mör, t. ex. kött). 4) ej spänd, slapp, χαλαρός, 3. αναμένος, 3. άνετος, 2. 5) i logiskt häns., κενός, 3. àcΐόκιμος, 2. ουκ άξιόχρεως, 2. ούχ Ικανός, 3. άπιστος, 2. 6) i moral, häns., άνετος, 2. άνειμένος, 3. τρυφερός, 3. ράθυμος, 2. flere smnsttngr med lös el. löst. t. ex. bryta 1., άπορρηγνύναι (tr.). (iξ)ορμάν, όρμάσθαι, έκφέ-ρεσθαι (intr.). καταρρήγνυσθαι (om storm o. d.).: bryta 1. mot ngn, έφορμάν τινι. όρμάσθαι Ini τινα. ηροσπίπτειν τινί. φέρεσθαι ini τινα. ini-φ>έρεσθαί τινι.: gå löst på ngn, έπιέναι, έπέρχε-σθαί τινι. χωρειν, φέρεσθαι ini τινα el. ini τι. όμόσε ϊέναι τινί : komma 1. = blifva 1., se τιη-der 2).: rifva 1., άφέλκειν. άηοσύρειν.: slita 1., άηοσύρειν. άηοσηάν.: slå 1., άηοκόητειν, άηο-κρούειν.

Lösa, λύε ι ν (eg. o. oeg.). άηολύειν. άηαλλάτ-τειν, Ελευθερούν τίνος.: 1. en fånge, λύειν τινά (Iχ) δεσμών.: 1. ens tunga, ηοιειν τινα λαλειν.:

1. en fråga, ζήτημα el. ηρόβλήμα λύειν. Jfr Befria, Betala, Inlösa.

Lösaktig, ἀμετρος, 2. ἀνετος, 2. ἀκόλαστος,

2. ἀσελγής, 2. ἀσωτος, 2.

Lösaktighet, ἀκράτεια, η. ακολασία, ἡ. ασωτία, ἡ. ἀσέλγεια, ἡ.

Lösdrifvare, ἀγνρτης, ον, ὁ. αλήτης, ον, ὁ. πλάνης, ητος, ὁ.

Lösdrifverska, ἀγύρτρια, ἡ.

Lösegendom, εηιπλα, τὰ. σκεύη, τὰ.

Lösen, 1) ss. penningemedel, λντρον, τὸ (f. person), τιμή, ἡ. se Betalning 2). πρυτανεια, τὰ (vid domstolar). 2) ss. öfverenskommet svar

på fältparoll, σύνθημα, τό. σύμβολον, τό.: utdela 1., παρεγγνάν, παραγγέλλειν, παραδιδόναι τὸ σύνθημα.

Lösepenning, λντρον, τό.: betala 1., λυτρούν.: m. 1. befria, λυτρούσθαι.

Lösgifva, se Frigifva.

Lös het, χαυνότης, ἡ. ψαθυρότης, ἡ. αραιό-της, ἡ. χαλαρότης, ἡ. τὸ μαλακόν. μαλακὸ τη ς, ἡ. τὸ κενόν (i grunder), ἀνεσις, εως, ἡ (i seder).

Löshår, πρόσθετος el. περίθετοςκόμη, ἡ. φε-νάκη, η.

Löshäst, παράσειρος, ὁ, ἡ.

Löska, φθειρίζειν (Lex.).

Lösknyta, (ἀνα-, ἀπο)λύειν.

Lösköp a, λυτρουσθαι.

Löslig, 1) s. kan lösas, διαλυτός, 3. 2) ej grundlig, ἐπιπόλαιος, 2. οὐκ ακριβής, 2. κούφος, 3. ουδαμώς ἐσπουδασμένος, 3. εὐπετής, 2.

Löslighet, oeg., κονφότης, ἡ. τὸ κούφον. τὸ ἐπιπόλαιον. τὸ οὐκ ἀκριβές.

Lös mun t, μαλακόγναθος, 2 (om hästar).

Lösning, λύσις, ἡ. äfv. gm υυ.

Löspenningar, κερμάτια, τὰ

Lösrifva, -slita, se under Lös 7).

Lössaltad, υφάλμυρος, 2.

Lösskägg, πρόσθετος πώγων, (ωνος), δ.

Lös slå, se under Lös 7).

Lössöfd, ungef. δλιγόϋπνος, 2.

Löstand, οδούς ενθετος, ο el. d.

Lösören, -örebo, se Lösegendom.

Löt, 1) på hjul, σώτρον, τό. 2) betesmark νομή, ἡ.

M, M, μ, μύ, τό.

M ad, ελος, τό. τόπος 1. λειμών ελώδης, δ.

τέλμα, τό.

Madrass, στρώμα, τό. στρωμνή, ή. φορμός, ο ο. ιρίαθος, ή (af säf), χαμεύνιον, τό.

Måg, μάγος, ό. μαγευτής, ού, ό.

Magasin, άποθήκη, ή. ταμιεϊον, τό. θησαν ρός, ό. παράθεσις, jj. αιτοβολών, ώνος, ό (ï. säd). σκευοθήκη, ή (i. redskap, o. d.). -era, άποτιθέ-ναι (o. med.).

Magbråck, *γαστροκήλη, ό.

Måge, στόμαχος, ό. γαστήρ, ρός, ή (ss. matsmältningsorgan). καρδια, ή (eg. magmun). jfr Buk.: d. andre m. hos idislande djur, κεκρύφαλος, o.: d. fjerde, ήνυστρον, τό.: sjuk i m:η, στομαχικός, 3.: god m., εύστομαχία, ή.: s. har god m., εύστόμαχος, 2.: dålig m., άρρωστια στομάχου, ή.·, ha dålig m., κακοστομαχεϊν.: med dålig m., κακοστόμαχος, 2.: nyttig f. m:n, εύστόμαχος, 2. εύκάρδιος, 2.: skadlig f. m:n, κακοστόμαχος, 2.: ett ondt kastar sig på m:n, εϊς τήν καρδίαν στηρίζει κακόν τι.

Mager, 1) eg., ισχνός, 3. λεπτός, 3. άσαρκος, 2. άτροφος, 2.: göra m., ϊσχναίνειν. λεπτύνειν.: bli m., se Magra, b) om jordmån, λεπτός, 3. λυπρός, 3. τραχύς, εϊα, v.: med m. jordmån, λεπτόγεως, 2. 2) oeg., φαύλος, 3.: ett m:t ämne, άπορος ύπόθεσις, ή. Magerhet, ισχνότης, ή. Ισχνασία, δ. λεητό-

της, ή. άσαρκία, ή. ατροφία, ή.: jordmånens, ή τής γής λνπρότης. τό λεπτόγεων.

Magerlagd, ισχνότερος, λεπτότερος, 3. Se Mager.

Maggrop, καρδία, η.: tryckning i m., καο-διαλγία, ή. καρδιωγμός, ό.: lida deraf, καρδιαί-γεϊν. καρδιώττειν.: s. lider deraf, καρδιαλγής, 2. καρδιακός, 3. καρδιαλγικός, 3.

Magi, μαγεια, ή.: bedraga ngn gm m., μα-γενειν τινά. -isk, μαγικός, 3.

Magister, ό τής φιλοσοφίας διδάσκαλος, σοφιστής, ού, ό·

Magistrat, άρχή, ή. άρχαί, at. βονλή, ή.

Magistratsperson, βονλεντής, ον, ό. ό τής βουλής μετέχων, άρχων, οντος, δ.: magistrats-personerna, οι iv τέλει, τά τέλη. οι τάς άρχάς 1. τιμάς έχοντες.

Magkramp, σπασμός δ κατά τήν καρδίαν. χαρδιαλγία, ή

Magkörtel, πάγκρεας, τό.

Magmedel, στομαχικό ν φάρμακον, τό.

Magmun, στόμαχος, δ. καρδία, ή.: nedre m., πυλωρός, ό.

Magnat, δυνάστης, ου, ό. γνώριμος, ό. i yl., äfv. μεγιστάνες, οι. οι πρώτοι τής πόλεως.

Magnet, ιΗραχλεία λίθος, ή. μαγνήτις 1. μαγνησία λίθος, ή. μαγνήτης, ου, ό. σιδηρίτης λίθος, o. -isk, μαγνήσιος, 3. -nål, μαγνησία βέλόνη, ή.Magplåga — Man.

263

Magplåga, στομάχου οδύνη, ή· καρδιαλγία, ή. καρδιωγμός, ό. στρόφος, ό (o. pl., bukref). Se vidare Maggrop.

Magra, λεπτύνεσθαι. ϊσχναίνεσθαι.

MagTef, στρόφ>ος, ό (o. pl.).

Magsaft, στομαχικός χυλός, ό.

Magstärkande, εύκάρδιος, εύοτόμαχος, 2.

Magsyra, τό κατά τον στόμαχον δριμύ.

Maj, se Månad.

Majestät, βασιλικόν σχήμα 1. ανάστημα 1. αξίωμα, τό. μεγαλειότης, ή. σεμνότης, ή.: Ers M., ώ βασιλεύ. -isk,

βααιλικός, 3. μεγαλοπρεπής, 2. μεγαλειος,3. σεμνός, 3. -sbrott, έργον άσεβες περι τον βασιλέα.

Major, ungef. ταξiαρχος, ό.

Majoritet, se Flertal.

Majs, ζειά, ή.

Mak, i godt m., εύμαρώς. δι' εύμαρειας. άπό-νως.: i sakta m., σχολρ βραδέως.

Maka, se Flytta m. compp.

Maka, se Hustru.: om djur, se Hona.

Maka, adj., σύζυγος, 2. o. gm σνναρμόττειν (άλλήλοις).

Makalös, άνυπέρβλητος, 2. ύπερφνής, 2. υπερβάλλων, ουσα, ον. πάντων διαφέρων, ουσα, ον. — Adv., ύπερβαλλόντως. ύπερφυώς.

Make, 1) d. ene af ett par, σύζυγος, 2. αντίστροφος, 2. 2) lika, όμοιος, 3. ισος, 3. Ofta gm τοιούτος, τοσούτος, αύτη, ούτο. 3) äkta m., άνήρ, δρός, ό. γαμέτης, ου, ό.: om djur, se Hane.

Maklig, a) om pers., άργός, 2. μαλαχός, 3. ραδιονργός, 2. βραδύς, 3. φυγόπονος, μισόπο-νος, 2 (Sedn.).: vara m., άργειν. μαλακiζεσθαι. πόνους φεύγειν. b) om saker, σχολαϊοζ, 3. βρα-δύς, 3.

Maklighet, αργία, ή. μσλαχία, ή. ραδιουργία, ή. ραθυμία, η. ραστώνη, ή. βραδυτής, ήτος, η. σχ ο λα ιό τη ς, ή.

Makrill, σχόμβρος, ό. άμiα, ή. άμiας,ου,ό.

Makt, 1) abstr., a) kraft, förmåga, δύναμις, εως, ή. Ισχύς, νος, ή.: medm., κατά 1. ἀνὰ κράτος.: med all m., χατά τὸ δυνατόν, ix τών δυνατών. όσον 1. ώς τις δύναται μάλιστα.: ha ngt i sin m., εχειν τι (t. ex. τέχνην). δυνασθαί [ποιεΐν) τι. Επίστασθαι, εϊδέναι τι.: det står icke i min m. att, ούχ οΐός τέ εϊμι 1. ού δυνατόν μοι 1. ον δύναμαι m. inf.: på Guds m., σὺν θεώ. b) befogenhet, Εξουσία, ή. δύναμις, ή.: det står i min m., Εξουσiαν εχω. Εξουοια Εστi 1. δέδοταi μοι εξεστi μοι. Επ' Εξουσίας Εστi μοι. δύναμαι. δiκαιος εϊμι. Μ Ε μοi Εστiν. κύριος εϊμι.: då det står i vår m., Εξόν ήμϊν.: ge ngn m., se Befoga. c) välde (öfver andra), κράτος, τό. Επικράτεια, ή. αρχή, ή.: få i sin m., υποχείριον λαμβάνειν.: få m. öfver ngn, κρατήααί τiνος.: ha m. öfver ngn, νποχείριον 1. νφ* εαυτω εχειν τινά. χρατείν τiνος, χατέχειν τινά. d) se Vigt. 2) concr. a) stat, πόλις, ή. άρχή, ή. b)krigsm., δύναμις, ή.: landt-, sjö-m., δύναμις πεζική, ναυτική, ή. c) myndighet, άρχή, ή.

Makthafvande, δυνάστης, ου, ό. δυνατός, ό. κύριος, ό. κυριεύων, ό. ό τά πράγματα (κατ)έχων.

Maktlös, αδύνατος, 2. άσθενής, 2.: vara m., άδυνατεΐν. άσθενεϊν.

Maktlöshet, άδυνασiα, άδυναμiα, ή.

Maktpåliggande, se Vigtig.

Maktspråk, ή δι Εξουσίαν κρiσiς. παράγγελμα Εξουσιαστικόν, τό.: gm m. afgöra, bestämma, δι' Εξουσίαν καταγιγνώσκειν 1. παραγγέλλειν 1. γνώμην άποφαίνεσθαι

Makulatur, χάρτης διεφθαρμένος, ό.

Mal, 1) ett slags fisk, σiλουρος, ό. 2) ett slags insekt, σής, gen. σεός, ή (kläd-o. bok-m.). σiλφη, ή (bok-m), δερμηστής, ού, ό (pels-m.).: uppäten af m., σητόκοπος, σητόβρωτος, 2.

Mala, άλειν. καταλεϊν. Sedn., άλήθειν.

M al ja, κρiκος, ό.

M alle, τά Εντός τού άρτου, σάρξ, κός, ή {?).

Malm, se Förstad.

Malm, 1) metallhaltig sten, μέτάλλον, τό. βώ-λος, ή.: bryta m., μέταλλα ό ρ ύττειν. μεταλλεύειν. 2) ss.

metallblandning, χαλκός, ὁ.: arbeta i m., χαλκοτυπειν. χαλκεύειν.: af m., χαλκοὺς, 3.: ett kärl af m., χαλκειον, τὸ.: Corinthisk m., χαλκός χεκραμένος.

Malmbrott, μέταλλα, τὰ.

Malmbrytare, μεταλλευτής, οὑ, ὁ.

Malmfärg, -ad, se Kopparfärg, -ad.

Malmgård, οικὶα ἡ Εν προαστεἰω.

Malmhalt ig, μεταλλἰτης, ὁ, Λτις, ιδος, ἡ-μέταλλα, εχων, ουσα, ον.

Malmletare, μεταλλευτής, οὑ, ὁ.

Malmletning, μεταλλεια, ἡ.

M a 1 m r i k, μέταλλα εχων (3) ἀφθονα 1. πολλὰ.

Malm streck, -åder, μετάλλου φλέψ, ἡ.

Målning, ἀλετος 1. ἀλετός, ὁ.

Malt, βὐνη, ἡ. κριθὴ βεβρεγμένη τε και πε-φρνγμένη, ἡ. κἀχρυς, υος, ἡ.

Malva, μαλάχη, ἡ.

Maläten, se under Mal.

Malört, ἀψινθος, ἡ. ἀψἰνθιον, τὁ. σέριφος, ὁ ο. σερἰφιον, τὸ (äfv. ett särskildt slag).: dekokt på m., ἀχρἰνθατον, τὁ.: m:s-vin, οἰνος ἀχρινθἰ-της, ὁ.

Mamma, μάμμα, μάμμη, μαμμια, ἡ. μαμ-μἰδιον, τὁ.

M ammon, πλοὑτος, 6.

Man, (på djur), χαἰτη, ἡ. λοφιά, ἡ.

Man, 1) menniska, ἀνθρωπος, ὁ. dem., ἀν-θρώπιον, τὁ. Ofta återges det ej m. särskildt ord t. ex. jag arme m., Εγὠ ὁ τ ἀλας.. på, per m., gm ἑκαστος, 3.: dödens m., se Död.: vara i hrs mans mun, ὑπὸ πάντων θρυλεισθαι. πἀσι διἀ στόματος ειναι, πολυθρὑλητον ειναι.: menige m., se Gemen. 2) person af mankön, a) i allmht, ἀνήρ, ἀνδρός, o. dem., ἀνδριον, ἀνδράριον, τὁ.: gammal m., πρεσβὐτης, ου, ὁ. γέρων, οντος, ὁ.: blifva m., (Εξ)ανδρονσθαι.: penningarne göra m:n, (ordspr.) χρήματ ἀνὴρ.: m. för m., κατ' ἀνδρα, καθ' εκαστον.: kämpa m. mot m., μόνον πρὁς μόνον μάχεσθαι.: god m., Επιμελητής, οὑ, ὁ. Επἰτροπος, ὁ.: m. ur huset, πανδημει.: visa sig ss. en m., παρέχειν εαυτὁν ἀνδρα ἀγαθόν. ἀνδρα-γαθειν, -ἰζεσθαι. ἀνδρἰζεσθαι. b) se Soldat.: 4 man högt, djupt o. d., se d. oo. c) se Make 3).: taga, få ngn till m., γαμεϊσθαἰ τινι. 3) ss. obestämdt pron., τις, τὶ. Yanl. gm omskr. a) med 3 pers. pl. act. t. ex. m. säger, λέγουσιν. b) med pass. vändning, t. ex. m. skrattar åt oss, καταγελὡμεθα.: m. afundas mig, φθονοὑμαι.: m. säger, λέγεται m. nom. 1. acc. o. inf. 1. m. ὀτι. c) med 2 pers. sing. opt. m. av. t. ex. m. kunde säga, φαἰης ἀν. εἲποις ἀν. d) med impers. υ.264 H an α-

I. adj. verb. på -τέον. t. ex. m. bör, δει. χρὴ.: der kunde m. se, Ενταὑθα ἡν ἲδεϊν.: m. måste vara belåten, ἀγαπητέον.

Mana, προ-, παρακαλεϊν. κελεὑειν. προτρέπειν. παρορμάν. ὁρμάν. κινεϊν.: m. godt f. ngn, ἲκε-τεὑειν 1. δεὴσἰϊς ποιεϊσθαι υπέρ τἰνος. m. fram, in, ut, se compp.

Manbar, ἑφηβος, 2 (om ynglingar), ακμάζων, ουσα, ον {τὴν ἡλικιαν), ακμαιος, 3, ωραιος, 3 (om båda könen). Επἰγαμος, 2 ο. ὡραν ἑχουσα γάμου (om jungfrur).: d. m. åldern, ηβη, ἡ. ἀκμή, ἡ· ηλικια ἡ καθεστηκυὶα 1. καθεστὠσα.: bli m., εφηβον γἰγνεσθαι. ἡβάσκειν. ὁρμἀν εἰς τὴν ἡβην. ἀνδροὑσθαι. (τέλειον) ἀνδρα γἰγνεσθαι, γενειάσκειν (alla om mankön), ὡραἰαν γἰγνεσθαι γάμου 1. εἱς ανδρὁς ὡραν Ελθεϊν (om qvinkön).: vara m., ἡβἀν.

Manbarhet, ηβη, ἡ. ἀκμὴ (τὴς ηλικιας), ἡ.

Mandat, 1) uppdrag, påbud, Επίταγμα, τό. παράγγελμα, τό. πρόγραμμα, τό. 2) bedrift, ἀνδραγάθημα, τό. Se f. öfr. Bedrift.

Mandel, 1) ss. frukt, ἀμνγδάλη, ή. ἀμνγδα-λον, τό. dem., ἀμυγδαλὶς, ἱδος, ή.: bitterm., α-μυγδάλη ἡ πικρά.: af m., ἀμυγδάλινος, 3. 2) ss. anatom, t. t., παρίσθμια, τά. σπόγγοι, οι. ἀν-τιάδες, αι.: mandlarne svullna, τὰ παρίσθμια παροιδαίνει. 3) se Femton.

Mandelartad, ἀμυγδαλοειδής, 2.

Mandelbakelse, -kaka, ἀμυγδάλινος πλα-κούς, δ.

Mandelknäppare, ἀμνγδαλοκατάκτης, ον, δ.

Mandelkringla, ἀμυγδάλινος στρεπτός, ό.

Mandelkärna, se Mandel.

M a η d e 1 o 1 j a, ελαιον ἀμυγδάλινον, τό.

Mandelträd, ἀμυγδαλή, ή.

Mandom, 1) mskonatur, ἀνθρώπου ανθρωπεια φ>ύσις, ή. ἀνθρωπότης, ή.: (Christi) m:s anam-melse, se Menniskoblifvande. 2) se Manbarhet. 3) tapperhet, ανδρεια, -ία, ή. αρετή, ή. τὸ ἀνδρεϊον. ἀνδραγαθία, ή.

Mandråp, ανθρωποκτονία, ή.

Mandråpare, ἀνθρωποκτόνος, δ.

Manege, ιππόδρομος, ό.

Manér, δαίμονες, οι. είδωλα, τά.

Manér, 1) i sing., τρόπος, ό. Se Sätt. 2) i pl., σχήμα, τό.: goda, fina m., εὐσχημοσύνη, ή. κοσμιότης, η. εὐκοσμία, ή. ἀστειότης, ή. ευτραπελία , ή.: en man af fina m., ἀνὴρ ευσχήμων, κόσμιος, ἀστεϊος, ευτράπελος, ό.: fula m., ἀσχημοσύνη, ή.: råa, bondaktiga m., αγροικία, ή. ἀνελενθερία, ή.

Manerlig, se Artig.

Manfolk, ἄνδρες, οι.

Mangel, κύλινδρος, ὁ (mangelkafle).

Mangla, κυλινδρουν.

Mango Id, τευτλον, τεντλίον, τό.

M an grannt, πάντες, ἀπαντες, σύμπαντες, 3. ἀμα πάντες, πάντες Εφεξής, έκαστος, 3. παν-δημεί.

Mangård, se Boningshus.

Manhaftig, ἀνδρεϊος, ανδρικός, 3. ἀνδρώ-δης, 2. καλός κἀγαθός, 3.: en m. gerning, ἀνδραγάθημα, τό. ἀριστεία, ή. ἀριστε ν μα, τό.: visa sig m., se Man 2) a).

Manhaftighet, se Mandom 3).

M a η i e r a, μετ αχειρίζεσθαι. — manierad, περίεργος, 2. κομψός, 3. κεκαλλωπισμένος, 3.

-Mantel.

Manifest, προγραφή, ή. πρόγραμμα, rö. παράγγελμα, τό. Επίταγμα, τό. Επιστολή, η.: utfärda ett m., παραγγέλλειν. προαγορεύειν (-ειπείν).

Maning, πρό-, παράκλησις, ή. προτροπή, ή. παρόρμησις, ή. Ofta gm vv.

Manipulera, (Επι)ψηλαφάν. -ering, ψηλά-φηβις, ή.

Manke, αὐχήν, ένος, δ.

Mankera, se Fela, Underlåta.

Mankön, το ἀρρεν (γένος).

Manlig, 1) af mankön, ἀρρην, εν.: få m. af-föda, ἀρρενοκυεϊν, -τοκεϊν.: s. får sdn, ἀρρενο-τόκος, 2. 2) liknande man, ἀρρενικός, 3. ἀρρε-νώδης, 2. ἀρρενωπός, 2. 3) s. anstår en man, kraftfull, tapper, ἀνδρεϊος, 3. ανδρικός, 3. ἀν-δροπρεπής, 2.: m. bragd, ανδραγάθημα, τό.: m. väsen, se Följ.

Manlighet, ανδρεία, -ία, ἀνδρειότης, ἡ. τό ἀνδρεϊον.

Manna, ἀερόμελι, τοζ, τό. μάννα, ἡ ο. τό.

Mannakraft, ρώμη, ἡ. τό ἀνδρεϊον.: varande i sin m., ἀκμαϊος, 3.: vara i sin m., ἀκ-μάζειν τήν ἡλικιαν.

Mannaminne, i m., Εφ' δσον ἀνθρώπων μνήμη Εφικνεϊται.

Mannamod, se Mandom 3).

Mannamord, -mördare, se Mandråp, -dråp ar e.

Mannamån, se Partiskhet.

Mannaålder, -år, ηλικία, ἡ. ἀκμή, ἡ. ηλικίας ἀκμή: vara i m., ἀκμάζειν. ἡβάν.

Mansbot, ὑποφόνια, τά. αποινα, τά. ποινή, ἡ.

Mansbörda, οσον ἀνδρα φέρειν.

Manshög, ἀνδρομήκης, 2.

Manshöjd, ἀνδρός μήκος 1. μέγεθος, τό.

Manskap, ἀνδρες, ών, οι. ἀνθρωποι, οι. πλήθος ανθρώπων, τό. χειρ, ρός, ἡ. δύναμις, εως, ἡ. στρατιωτικόν, τό (i en här).: ungt m., ηλικια, ἡ. νεολαια, ἡ.

Manskläder, ἀνδρεϊα ιμάτια, τά. ανδρική 1. ἀνδρός Εσθής 1. στολή, ἡ.

Manslem, πόσθη, ἡ. μόριον, τό.

Manslinie, οι πατέρες.: på m., πατρόθεν. πρός πατέρων.

Manslång, -längd, se Manshög, -höjd.

Mansperson, ἀνήρ, δρός, δ. ἀρρην, ενος, ο.

Manspillan, σφαγή, ἡ. ἀνθρώπων φθορά, ἡ.: m. stor m., πολλών ἀπολομένων 1. αποθανόντων.

Mansröst, ἀνδρός φωνή, ἡ.

Manssida, se Manslinie.

Mans sko, ἀνδρεϊον υπόδημα, τό.

Manstark, πολλών ἀνθρώπων. πολύς, 3.: mycket m., πάμπολυς, 3. παμπληθής, 2.

Manstukt, ευταξία, ἡ.

Mansålder, αἰών, cονος, δ. γενεά, ἡ. ηλικια, ἡ.: många m:ar förut, πολλαϊς γενεαϊς πρότερον.

Mantal, ἀγρών μέτρον, τό. _

Mantalsfrihet, ατέλεια τον Επικεφαλαίον, ἡ.

Mantalslängd, κατάλογος, δ 1. απογραφή, ἡ (τών υποτελών).

Mantalspenningar, Επικεφάλαιον, τό.: erlägga m., κατά κεφαλήν εισφέρειν ἀργύριον.

Mantel, ιμάτιον, τό. περιβόλαιον, τό. περιβολή, ἡ. χλαμύς, ύδος, ἡ. πέπλος, δ. Μγκυκλον, τό (se Lex.).: kasta m. på, öfver sig, περιβάλ-λεσθαι τό ιμάτιον. Jfr Täckmantel.Mantilj — Mask..

Mantilj, διπλοίδιον, ήμιδιπλοίδιον, τό.

Manufaktur, ἐργαστήριον, τό. Jfr Fabrik.

Manuskript, se Handskrift.

Manöver, 1) milit., ΰύνταξις πολεμική, ή. ή ἐν δπλοις ΰύνταξις. τακτικαὶ διέξοδοι, αι. στρατήγημα, το.; till sjös, ναυτική ΰύνταξις, ή. 2) se Konstgrepp.

Manövrera, συντάττεσ&αι. γυμνάζεσ&αι 1. διάγων ίζεα&αι ἐν τοις δπλοις. ἀνάπειραν ποιεϊσθαι.: till sjös, ἀναπειράσ&αι ναυσίν.: m. ett fartyg, κυβερνάν ναΰν : lätt att m., ευκίνητος, 2.: låta soldaterna m., γυμνάζειν 1. κελεύειν διαγωνίζεσαι τούς στρατιώτας ἐν τοϊς δπλοις.

Mara, πνιγαλίων, ωνος, ό. ἐφιάλτης, ου, δ.

Marbjörk, σαμύδα χ&αμαλή, ή.

Marbuske, d-άμνος χ$αμαλός, ο.

Margebanda, -faldig, -kunnig, se Mångahanda, -faldig, -kunnig.

Marginal, se Brädd.

Marienglas, σεληνίτης λί&ος, ό.

Marig, se Tofvig.

Marin, se Sjöväsen, -makt.

Marin era, ταριχεύεν.

Marionett, νευρόσπαστον, τό. -spelare, νευροσπάστης, ου, δ. -theater, σκηνή ή 1. πήγμα τό τών νευροσπαστών.

Mark, 1) märke, σύμβολον, τό. 2) ss. mynt o. vigt, ungef. μνά, ή. Jfr Skålpund. 3) se Gränsland. 4) jord, grund, γή, ή. ἔδαφος, το'. δάπεδον, τό. αγρός, ο' (fältet).: slå, falla till m., καταβάλλειν, καταπίπτειν. βάλλειν, πίπτειν πρός τό ἔδαφος. Se vidare Jord 2).

Markatta, κερκοπί&ηκος, ό. Jfr Apa.

Markattansigte, πρόσωπον δυσειδέστατον 1. ἀμορφ>ον 1. ἀλλο'κοτοι>, το'.

Markegång, τιμή ή κα&εστώσα.

Markera, σημειοϋν. (ἐπι-, παρα)σημαίνειν.

Marketentare, -erska, κάπηλος ο1, καπη-Χίς ή κατά τό στρατόπεδον. ol, αϊ ἐν rjj ἀγορά.

Marketenteri, 1) ss. rörelse, καπηΧεία ή ἐν ϋτρατια 1. κατά τό ϋτρατόπεδον. 2) ss. ställe, καπηλεϊον τό ἐν τώ στρατοπέδω. ἀγορά, ή (mar-ketentarnes gemensamma tillhåll).

Marknad, πανήγυρις, εως, ή. κοινή ἀγορά, ή.: hålla m., πανηγυρίζειν.: göra en god m., καλώς ἐμπολάν (jfr Köp), εύτυχεϊν. καλτ\ Trj τύχ$ χρήσ&αι.: rosa m:n, χαίρειν. μακαρίζειν αυτόν.

Marknadsbod, -stånd, καπηλεϊον, τό. σκη-νή, ή. γέρρον, τό (flätad af vide).

Marknadsdag, ἀγορά, ή. ή αγοραίος (ήμερα).

Marknadsfolk, ἀγοραϊοι, οι. οι περί τήν ἀγορά ν. οι πανηγυρίζοντες 1. πανηγυρισταί. ol παραγιγνόμενοι ἐπί τήν πανήγυριν.

Marknadsplats, ἀγορά, ή.

Marmor, μάρμαρος, ό. Ofta bl. λίβ·ος, δ.: hvit m., λίνκό? λί&ος, δ. λευκόλι&α, τά.: Parisk m., Πάριος λί&ος.: af m., μαρμάρινος, -ειος, 3. μαρμάρου.: af hvit ra., λευκόλιβ-ος, 2.: glänsa ss. m., μαρμαρίζειν.

Marmorarbetare, ὁ κατεργαζό μένος τόν μάρ-μαρον.

Marmorarbete, μάρμαρος, ο. ἐργον τό ἐκ 1. ἀπό λευκοὺ λi&ου (hvit m.).

Marmorbild, εϊκών μαρμάρου, ή. μαρμάρινοι (λευκόλιβ·ον, af hvit marmor) ἀγαλμα, τό.

Marmorbrott, -grufva, μέταλλα μαρμάρου 1. λi&ου λευκοὺ (af hvit marmor), τά.

Marmorera, ποικίλλειν.

Marmorpelare, μαρμαρίνη στήλη, ή.

Marodera, υστερούντα τού στρατεύματος ληi-ζεσ&αι 1. λεiαν ἀγειν. ἐσκεδασμένον ειναι καθ·1 ἀρπαγήν. Jfr Plundra.

^ Marodör, ληστής, ού, 6. ol ἀπεσκεδασμένοι από τού Στρατοπέδου. Jfr Föreg.

Mars, se Månad.

Marsch, 1) eg., πορεία, ή. δδός, ή.: nattlig m., νυκτοπορία, ή.: på m., καθ·' όδόν. κατά πο-ρείαν 1. ἐκ πορείας (t. ex. μάχεσ&αι). Oftast gm partt. t. ex. under 1. på m. kommo de till en flod, πορευόμενοι ἀφιακνούνται πρός ποταμόν.: anträda m., sätta sig i m., πορεύεσ&αι. ἐξιέναι. ἐξελαύνειν. ὁρμάσ&αι. ἐξορμάσ&αι. ἐκΰτρατεύεσ&αι.: göra m., ὁδόν 1. πορείαν ποιεϊσ&αι, äfv. iέναι, πορεύεσ&αι. ὁδόν βαδίζειν. se Följ.: göra en forcerad m., οξεία τ)) πορεία χρήσ&αι. jfr Il-marsch.: marsch! πρόαγε. προάγετε πορεύεστε. fig., ἀγε, ἀγετε δή. 2) ss. musikstycke, ἐμβα-τήριον μέλος, τό.

Marschera, πορεύεσ&αι. πορείαν ποιεiσβ-αι. ἐλαύνειν, βαδίζειν, gm ett land, διά χώρας, διιέναι, διελαύνειν χώραν.: låta m., ἀγειν.

Marschfärdig, ἑτοιμος (πρός τό) πορεύεσ&αι. παρεσκευασμένος ὡς πορευσόμενος 1. (ἐξ)ελών 1. ἐπί, πρός τήν πορείαν.

Marschordning, ή τών πορευομένων τάξις.

Marschruta, οδός, ή. ή τής πορείας διά-τάξις.

Marsk, πολέμαρχος, ὁ. στρατηγός 1. ήγεμών (τής αρχής), δ.

Marskalk, σκηπτούχος, ὁ (milit. o. vid hof). ήγεμών, όνος, ὁ (vid processioner o. d.).

Marskog, υλη ταπεινή 1. χ&αμαλή, ή.

Marter, -era, se Pina 1 o. 2.

Martialisk, ἀρειος, 2. πολεμικός, 3 (krigisk). βλοσυρός, 3 (till utseendet).

Martyr, μάρτυς, ρος, δ.: bli m. f. en sak, tov θάνατον ὑπομένειν υπέρ τίνος, διδόναι 1. ἀ-πολλύναι τήν ψυχήν 1. τόν βίον υπέρ τίνος, μαρ-τυρειν (K. F.).: beträffande m., μαρτυρικός, 3 (K. F.).: ställe der en m:s reliquier bevaras, μαρ-τύριον, τό (K. F.).

Martyrdöd, θάνατος, ο.: lida m., ὡς μάρτυρα ἀπο$ανεiν.

Marvatten, ligga, segla i m., ὑδατος ἐμπε-πλήσ&αι.

Masa sig, &ερμαίνεσ&αι. &άλπεσ&αι.

Maschin, μηχανή, ή. μηχάνημα, τό. σκεύος, το', -ist, ὁ ἐπί ταiς μηχαναiς.

Mask, matk, ἑρπετόν τό (i allmht, krälande djur), σκώληξ, κος, ὁ (ish. spol-, daggm.). ελμινς 1. ελμις, ν&ος, ή (ish. intestinal-mask). τερηδών, όνος, ή ο. &ρίψ , πός, ὁ (i trä), εΰλή* ή (i ruttnande kroppar).: ha, få m., σκωληκούσαι. $η-ριούσ&αι. Jfr Maskstunge η.

Mask, 1) skråpuksansigte, πρόσωπον, πρόσω-πεϊον, τό.: påtaga m., se Maskera. 2) oeg., προσποίημα, τό. προσποίησις, ή.: begagna ngt ss. m., προκαλύπτεσβ-αι, προσποιεiσ&αί τι. σκή-πτεσO-αί τι (ss. förevändning).:

antaga en m., ὑ-ποκρίνεσβ·αί τι. σχηματίζεσβ-αι m. ὡς o. part.: spela m. af ngn, ὑποκρίνεσβ-αί τινα.: bortlägga m., μηκέτι παρακαλύπτεσ^αι 1. υποκρίνεσαι, ἀ-ποκαλύπτειν τὴν ὑπόκρισιν. ἀφιέναι τὸ πλάσμα.: under m. af ngt, σχήματι m. gen. 1. gm partt.

34266

Maska — M at t fi ät ar θ.

af ofvannämnde vv., t. ex. under m. af vänskap, σχήματι φιλίας 1. προσποιούμενος φίλος εἶναι.

Maska, ἀψίς, ἵδος, tf. βρόχος, ὁ.

Maskera, 1) eg., προσωπεῖον περιθεἶναί τινι.: m. sig, περιθέσθαι 1. ελέσθαι 1. ὑποδύναι πρός-ωπον. ἐνδύεαθαι σχῆμα.: m. sig med ngt, Ινσκευ-άζεσθαί τι. — maskerad, πρόσωπον περικεί-μενος, 3. 2) se Bemantla, Dölja.

Maskformig, -lik, σκωληκοειδής, -ώδης, 2. ελμινθώδης, 2.

Maskhål, διάβρωμα, τό.

M as ku li η, ἄρρην, ενος, 2. ἀρρενικός, 3.: i m., ἀρρί^κώρ.

Mask stungen, -äten, σχωληχόβρωτος, 2. θριπήδεστος, 2.: bli m., σκωληκούσθαι. σχωλη-κ^αν. τερηδονίζεσθαι. θηριοὖσθαι. (ἐκ)ζωούσθαι.

Massa, 1) ämne, νλ»/, tf (konsistent m.). νπο-στασις, tf (grundlaget, hrur ngt framgår), <ττο*-χεϊον, τό (urämne, beståndsdel), φύραμα, το (mjuk m., t. ex. deg, lera). 2) mängd, πλήθος, τό. φορά, tf. ἀφθονία, tf (ymnig tillgång). «ιστορία, tf (af hjelpmedel), äfv. gm χρῆμα, τό. t. ex. en stor m. slungare, guld, πάμπολύ τι χρῆμα σφενδονητών, χρυσίον.: i m., «θ·ρόο*, 3. πανδη-μεί (om folk), πανστρατια (om soldater.).: i ändlös m , ἄπειρος (2) το πλήθος. 3) omfång 1. föremål af stort omfång, ογκος, ο.

Massaker, se Blodblad. -era, se Nedhugga.

Massiv, 1) utan ihåligheter, στερεός, 3. 2) alltigenom af ett ämne, gm ολος, 3 o. πάς, 3, ofta i smnsättngr, t. ex. af m. guld, ολόχρυσος, πάγχρυσος, 2.: af m. silfver, jern, sten, πανάρ-γυρος, ιλοσίδηρος, ὁλόλιθος, 2. 3) se Tjock, Grof.

Mast, ιστός, o.: resa m., ἵστάναι 1. αΧρειν τον ἱσθόν.

Mastix, μαστίχη, tf.: af m., σχίνινος, 3.

Mastixolja, μαστιχέλαιον, σχινέλαιον, τό. μα-στίχινον 1. σχίνινον ελαιον, τό.

Mastixträ, σχίνινον ξύλον, τό.: tugga m., σχινίζεσθαι.: s. tuggar m., σχινοτρώκτης, ου, ὁ.

Mastixträd, σχῖνος, ὁ.: dess bär, σχινίς, wfoff, tf.

Mastkorg, θωράκιον, τό.

Masttopp, καρχήσιον, τό (?).

Masugn, se Smältugn.

M a sur, |iUov σπείρας ἔχον, τό.

Mat, εδεσμα, τό, ό^/ον, τό (tilredd m., rätt). τροφή, tf, ^Jwcftf, tf, βρῶσις, tf, βρῶμα, τό, βρωτόν, τό (allt s. tjenar till föda), σίτος, ὁ, σι-τία, τά (eg. bröd, sedan m. i allmht).: taga, njuta m., σῖτον 1. τροφὴν προσφέρεσθαι. σίτο-ποιεῖσθαι. χρῆσθαι σίτω 1. σιτίοις.: icke förtära ngn m., σίτου ἀπέχεσθαι 1. οὐχ ἄπτεσθαι. τῶν σιτίων ἀποκλείεσθαι. ον προσδέχεσθαι σῖτον.: tillaga m., σιτοποιεῖν. χατασχενάζειν ἐδέσματα. ὀψο-ποιεῖν. ὑψαρτύειν. ἀρτύειν τροφήν.: tillagning af m., se Matlagning.: brist på m., σιτοδεία, tf.: lida brist på m., ἵνδεώς εχειν σίτου. Jfr Måltid.

Mata, ψωμίζειν. σιτίζειν. τροφὴν 1. σῖτον παρέχειν L διδόναι. b) säden matas, τελειούται 1. ἐχπληρονται ὁ χαρπός.

Matador, ἀνήρ πρώτος 1. δυνατός, ὁ. πρώτος τὸ ἀξίωμα.

M at b it ψωμός, ὁ. ολίγον τι τροφής-

Matbod, ταμιεῖον, τό.

Matdags, tf τοὐ δειπνεῖν 1. δείπνου ὡρα.

Materia, 1) ämne, στοιχεῖον, τό (urämne), ὑλη, tf (kroppslig substans). Se Ämne. 2) i mots. mot det andliga, τὸ σωματικόν. 3) se Var.

Material, se Åmne.

Materialier, παρασχευή, tf. νπόστασις, tf. ὑπόθεσις, tf. τὰ παρεσχευασμένα, ὑπάρχοντα.

Materiel, adj., σωματιχός, 3.

Matfat, se Fat 1).

Matfris k, σίτου ἐπιθυμών, ούσα, ούν. ἡδέως ἐσθίων, ουσα, ον.

Matförråd, ὀψα 1. σιτία τὰ ἀποκείμενα.: förse sig med m., ἰπισιτίζεσθαι.

Matgirig, se Glupsk.

Matgrann, se Kräsmagad.

Mathematik, μαθηματική (Ιπιστήμη), tf. μαθήματα, τά (ish. arithmetik o. geometri), -iker, μαθηματικός, o. -isk, μαθηματικός, 3.

Matjord, τὸ χαρποφόρον τής γής. δάπεδον, τό.

Matkammare, se Matsal.

Matkorg, χάνουν, τό.

Matlag, 1) samspisande, συσσίτια, tf. συσσίτιον, τό. jfr Bordskamrat. 2) se Hushåll.

Matlagning, ὀψοποιία, tf. σιτοποιία. tf.

Matlagningskonst, se Kokkonst.

Matleda, se Åckel.

Matlukt, tf από τών ὀψων ὀσμή.

Matlust, ἐπιθυμία σίτου 1. τοὐ φαγειν, tf. γα-στήρ, ρός, tf.

Matlysten, se Matfrisk.

Matmoder, se Husmoder.

Matnyttig, se Ätlig.

Matolja, ελαιον, τό.

Matrikel, κατάλογος, ὁ.

Matrona, οικοδέσποινα, tf (husmoder), γραὐς, ὁς, tf (gammal fru).

Matros, υπηρέτης, ου, ὁ. ναυτικός δούλος, ὁ. ναύτης, ου, ὁ.: matroserna, tf υπηρεσία.: pressa matroser, ὑπηρέτας βία ἀγείρειν.

Matrum, -säl, δειπνητήριον, τό. εστιατήριον 1. -όριοντ τό. ἀνώγεων, ω, τό.: m. f. männen, ἀνδρών, ὡνος, ὁ.

Matsked, κοχλιάριον, τό.

Matskåp, tf τών ὀψων αποθήκη, ὀψοθήκη, tf.

Matsmältning, πέψις, διάπεψις, tf. κατεργασία, tf.: godm., εὐπεψία, tf.: dålig, δνσπεψία, tf.: befordrande m., πεπτικός, 3.

Matstrupe, φάρυγξ, γγος, tf. äfv. λάρυγξ, γγος, ὁ (eg. luftstrupe), λαιμός, ὁ. οισοφάγος, ὁ.

Matsäck, 1) eg., σακκοπήρα o. κίβισις, tf. 2) maten deri, ἐφόδια, τὰ.

Matt, 1) eg , ἀσθενής, 2. ἄρρωστος, 2 (ish. om sjuka), ἄτονος, 2 (utan spänning).: = trött, se d. o.: vara m., ἀσθενεῖν. ἀρρωστεῖν. ἀπειρηκέναι (vara utmattad).: göra m., se Följ.: i schackspel, gm ἀποκλείειν, ἀποτέμνεσθαι (innestänga). 2) oeg., slö, otydlig, ἀμβλύς, 3, ἀμαυρός, ἀμυ-δρός, 3 (om ljus, ögon o. d.). βαιός, 3, μικρός, 3 (ringa i kraft, t. ex. om ljud).

Matta, υβτ})., ἀσθενὴ ποιεῖν. ασθενούν, ἀμ-βλύνειν, ἀμαυρούν (syn, ljus). Se f. öfr. Trötta.: mattas, se Tröttna.

Matta, subst., τάπης, ητος, tf. δάπις 1. τα-πίς, ἱδος, tf. φορμός o. ψίαθος, tf (flätad), στρῶμα, τό.

Mattflätare, -erska, ψιαθοπλόκος, ὁ, tf.Matthet — Meddelande.

267

Matthet, -ighet, 1) ἀσθένεια, ἡ. ἀρρωστία, η. ατονία, ἡ. κάματος, κόπος, ὁ (trötthet). 2) ἀμβλύτης, ἡ. ἀμυδρότης, ἡ. Jfr Matt. ^

Mattpolera, -slipa, λεαίν ειν, ξειν τ ι ἀ-μαυρόν.

Matvaror, Εδέσματα, βρω ματα, τά. Εδώδιμα, τρώξιμα, τά.

Matvin, ευτελέστερος οἱνος, ὁ.

Mausolé, Μαυσώλειον, τό.

Maxim, γνώμη, ἡ. βουλή, ἡ. Se Grundsats 2).

Me ch an ik, μηχανική (τέχνη), ἡ. -iker, μηχανικός, o. -isk, μηχανικός, 3. — αυτόματος, 2. ἀνευ γνώμης, -ism, μηχανή, ἡ. κατασκευή, ἡ.

Med, I) præp., betecknande 1) förbindelse, gemenskap : συν m. dat. μετά m. gen. (d. förra mera uttryckande cohærens, d. sedn. mera coexistens). ἀμα, äfv. ο μου m. dat. (tillika m.). Ofta gm smnsättngr m. σύν. t. ex. glädjas m. ngn, συνή-δεσθαι, συγχαίρειν τινι.: resa m. ngn, συμπο-ρεύεσθαί τινι.: vara m. ngn, συνεῖναι, παρεἰναι παραγίγνεσθαί τινι.: vara m. i, om ngt, παρεἰναι , παραγίγνεσθαί ἐν τινι (vara närvarande vid), κοινωνεῖν, μετέχειν τινός, μέτεστί μοί τίνος (deltaga i).: det är jag m. om, συνδοκεί μοι : hålla m., se Hålla. — Ofta äfv. gm καί (\. καί -καί), då en handling hänföres till flera objj. t. ex. han tillfångatog hm m. hustru o. barn, ἐλα-βεν αυτόν τε καὶ γυναίκα καὶ παῖδας.: jag tror m. denne, καὶ 1. ὡσπερ (καί) οὑτος καὶ Εγώ νομίζω. Gm bl. dat. vid ett betjenande följe (betraktadt ss. verktyg), stundom m. tillagdt αυτός. t. ex. de kommo m. en stor krigshär, ἡλθον παμ-πληθεῖ στόλω.: de togo skeppen m. besättning, εἱλον τὰς ναύς αυτοί ς (τοις) ἀνδράσιν. Likaledes m. bl. dat. vid ord s. uttrycka likhet, öfverensstämmelse, t. ex. vara af lika, sma tanka m. ngn, ὁμογνωμονεἰν 1. ταντά γιγνώσκειν τινί.: jag delar lika öde m. dig, ταὐτὰ πάσχω σοι, äfv. ἅπερ σύ. — Liktidighet uttr. gm ἀμα. t. ex. m. dagens inbrott, ἀμα τρ ημέρα.: m. vårens början, ἀμα τω ρρι (ἀρχομένω).: m. tiden, σύν τω χρόνω προϊόντι. χρόνω. — Vid egenskaper uttryckes "med" gm adj. (o. subst, i acc.). Se Af 6). — han m. 3, 4, 9 andra, αυτός τέταρτος, πέμπτος, δέκατος. — Ofta återgifves "m e d" gm partt. ἀγων (om lefvande föremål, t. ex. τούς ἀνδρας), ἐχων, λαβὼν (om lefvande o. liflösa, t. ex στρατιάν, στολήν), γέρων (om liflösa, t. ex. Επιστολάς, ἀργύριον), χρώμενος (i bet. 2) o. 3), sål. om medel, sätt, tillstånd t. ex. βία, φιλανθρωπία, ευτυχία). — Då "med" närmar sig bet. af "oaktadt", återges det stundom m. Εν o. dat. 1. μετά m. gen., vanl. gm omskr. m. en concess. sats. t. ex. m. all sin stora rikedom är han i förlägenhet, Εν πολλρ χρημάτων ἀφθονία 1. (καί περ) πολλά χρήματα ἐχων ἀπορεῖ. — m. strömmen, κατά τον ποταμόν (mots. ἀνόί).: m. vinden, μετά τ ού ἀνεμου, ἀνέμω (κατα)-φερό μένος, 3.: i m. o. mot, se Medgång. — m. mera, (καί) ἀλλα (τοιαύτα), τἀλλα. καί τά εξής.: m. mindre, ει 1. Εάν μή. 2) medel, verktyg: vanl. bl. dat., äfv. διά m. gen., stundom ἀπό m. gen. t. ex. m. penningar samla en krigshär, ἀπό χρημάτων στρατιάν συλλέγειν: gagna, skada ngn m. ngt, ὠφελεἰν, βλάπτειν τινά ἀπό τίνος.: m. guds hjelp, σύν

θεῷ 1. θεοῖς. μετὰ θεῶν.: m. din hjelp, μετὰ σου. 3) sätt 1. omständigheter,

hrunder ngt sker: gm dat. σὺν m. dat. μετὰ m» gen. διά m. gen. ἀπό m. gen. κατά m. acc. Vanl. dock gm adv. 1. part., t. ex. m. våld, βια 1. σύν βια.: m. skyndsamhet, σὺν τάχει. μετά, διά, ἀπὸ τάχους.: m. storm, κατὰ κράτος.: m. försigtighet, trygghet> μετ' εὐλαβείας, ασφαλείας.: m. fara, μετὰ κινδύνων, κινδυνεύων.: m. lätthet, ραδίως.: m. rätt, δικαίως.: m. glädje, χαίρων.: m. många tårar, μετὰ πολλῶν δακρύων, πολλὰ δακρύων.: m. dsa ord bortgick han, ταὐτ' ειπών ἀπηλλάγη. 4) riktningen af en handling, mot, vid: πρός m. acc. äfv. bl. dat., t. ex. strida, kriga mot ngn, μάχεσθαι, πολεμεῖν τινι 1. πρός τινα.: tala m. ngn, διαλέγεσθαί τινι 1. πρός τινα.: det ser farligt ut m. hm, δεινῶς 1. χαλεπῶς διάκειται.: hur ser det ut m. ngt? πῶς ἐχει τὰ τίνος 1. τὰ περί τι: hd skall jag göra m. hm? τί χρήσομαι αυτῷ: jag vet icke, huru det skall gå m. mig, ουκ οἶδα ο τι γενήσεται περί Εμέ. — Se f. öfr. de ord, s. constr. m. dna præp. o. compp. här ne-danf. — II) conj., — också, καί.: jag m., καί Εγω. Medalj, νόμισμα, τό. Medaljong, προσάρτημα, τό. Medan, Εν ω. οτε. ὡς. Äfv. gm partt. m. ἁμα 1. μεταξύ, t. ex. m. han talade, μεταξὺ λέγων 1. λέγοντος αυτού.

Medarbeta, συμπονεῖν. συνεργάζεσθαι. συ-νεργειν. κοινωνεῖν 1. μετέχειν τοῦ ἐργου.

Medarbetare, συνεργός, ὁ. συνεργάτης, ου9 ὁ. κοινωνός, ὁ. o. partt., se Föreg.

Medarfvinge, κοινωνός 1. ο μετέχων τῆς κληρονομιάς ὁ. συγκληρονομῶν.: vara m., μετέχειν 1. μέτεστί μοι τῆς κληρονομιάς, σηγκληρονομειν.

Medborgare, πολίτης, ου, ὁ. ὁμόπολις, εως, ὁ. ἀστός, ὁ (i stad), δημότης, ου, ὁ.: göra till m., πολίτην ποιεῖν 1. ~σθαι.: vara, lefva ss. m., πολιτεύειν, -σθαι.: bestående af m., πολιτικός, 3.

Medborgarinna, (συμ)πολῖτις, ιδος, ἡ. ἁ-στή, ἡ.

Medborgarrätt, πολιτεία, ἡ.: fåm., τυγχάνειν πολιτείας.: ge ngn m., διδόναι τινί πολι-τείαν.: s. erhållit m. ss. skänk, ποιητός πολίτης. Medborgen, ὁ συμπαρέχων τὴν πίστιν. Medborgerlig, πολιτικός, 3.: m. angelägenheter, τὰ πολιτικά.

Medborgerlighet, πολιτική ἀρετή, ἡ. Medbringa, se Medföra. Medbröder, συνεργός, ὁ (medhjelpare), εταίρος, ὁ (i ett sällskap), ὁ συνάρχων 1. μετέχων τῆς ἀρχῆς 1. τιμῆς (i embete). Jfr Medmenniska.

Medbrottslig, -ling, ο συναδικήσας. κοινωνός 1. ο μετέχων τῆς παρανομιας 1. τοῦ ἀδι-κήματος.: m. i ett mord, μέτοχος 1. (συμ)μετέχων τοῦ φόνου. Se vidare Medskyldig.

Meddela, μεταδιδόναι τινί τίνος, κοινοῦν τινί τι. παραδιδόναι ο. παρέχειν, -σθαι τινί τι.: s. gerna delar m. sig, μεταδοτικός, 3. κοινωνικός, 3. b) gm ord, ἀνακοινοῦν, -σθαι τινί τι 1. τινί περί τίνος, ἀνατίθεσθαι (anförtro), λέγειν, φράζειν.: m. sig med ngn, ἀνακοινοῦν, -σθαι. κοινοῦσθαι. jfr Hådföra.: fritt m. sig, παρρη-σιάζεσθαι.

Meddelande, 1) ss. handling, μετάδοσις, ἡ.: i ord, ερμηνεια, ἡ.: af andra, ἀκοή, ἡ.: enl. andras m., ἀκορ. Εξ ἀκοῆς. 2) det meddelade, λόγος, ὁ. ἁ λέγει 1. είπε τις. τὰ παρά τίνος λεγόμενα I. λεχθέντα.268

Me dd el b a r, οιος μεταδιδοσθαι, κοινοῦσθαι.: gm ord, ρητός, 3.

Meddelsam, se Språksam.

Meddraga, συνεπισπάν. 2) intr. (dra-

ga m.), ἀκολουθεῖν. επεσθαι.: i fält, συστρατεύε-σθαι. συνεξορμάν.: i en procession, (συμ)προ-πέμπειν.

Mede, πέζα, ἡ. βάσις, ἡ.

Medel, 1) se Midt. 2) det s. tjenar till uppnående af ett ändamål, πόρος, ὁ. οδός, ἡ. μηχανή, ἡ, μηχάνημα, το', τέχνη ἡ (om sluga, konst-messiga m.).: m. mot ngt, φάρμακον, τό. Επι-κούρημα, τό. ἀλέξημα, το'.: m. f. ett företag, ἀ-φορμή, ἡ.: m. att Täcka hat, μίσηθρον, τό.: m. att väcka kärlek, φίλτρον, το'.; det sista m., ἡ τελευταια καταφυγή, τὸ εσχατον. ἡ Ιερὰ ἀγκυρα.: finna m., πορίζειν πόρους 1. μηχανάς. μηχανά-σθαι μηχανάς.: s. lätt finner m., πόριμος, 2.: gm alla m., πάν ποιῶν πάντα μηχανώμενος.: använda m., μηχανή χρῆσθαι. μηχανάσθαι.:

anlita alla m., πάσαν όδόν 1. έπί πάν ϊέναι. πάντα κάλων Εκτείνειν 1. Εφιέναι 1. κινέίν. παντοϊον γίγνεσθαι : ha försökt alla m., πάσαν ίδέαν πει-ράσαι.: gm alla m. o. sätt, πάστ] τέχνρ καί μη-χανjj : gm orätta m., Εκ τών μή προσηκόντων, αδικως. 3) i pl., tillgångar, χρήματα, τά. τά υπάρχοντα. άφορμαί, αι.: statens m., τά δημόσια 1. κοινά, τά τής πόλεως.: ha godt om m., ευπορεϊν.: s. har m., εύπορος, εύχρήματος, 2.: af egna m., Εκ τών ιδιων. ιδια.: gifva af egna m., παρ' εαυτού διδόναι.: f. allmänna m., άπό κοινού, xoivrj. δημοσια.

Medel art, μέσον γένος 1. είδος, το'.

Medelbar, διά μέσου 1. άλλου τινός γενόμενος, 3. άλλοι; τινός ύπουργούντος 1. συνεργούντος. διά συνεργίας τινός.

Medelfärg, μέση χρόα, ή.: s. har m., με-σόχροος, 3.

Medelklass, μέση τάξις τών πολιτών, ή. δήμος, ό.: en person af m., άνήρ μέσος 1. Εκ δήμου 1. δημοτικός, ό. δημότης, δ.: en borgare af m., μέσος πολίτης, δ.

Medellös, se Obemedlad.

Medellöshet, απορία, ή.

Medelmått, μεσότης, ή.

Medelmåtta, μεσότης, ή. — μετριότης, ή. τό μέτριον.: öfver m., ού μέτριος, 3. διαφέρων, ουσα, ον. διαφερόντως.: under m., ού μέτριος, φαύλος, 3.

Medelmåttig, μέσος, 3. μέτριος, 3. Επιεικής, 2 (i god men.).

Medelmåttighet, se Medelmåtta.

Medelpris, μέση 1. μετρία τιμή, ή.

Medelproportional, μεσότης, ή (t. ex. αριθμητική, γεωμετρική).

Medelpunkt, μέσον, τό. κέντρον, τό.: stundom ομφαλός, ό (t. ex. γης).

Medelsort, se Medelart.: af m., μέτριος, 3. μέσος, 3, μεσόκοπος, 2.

Medelst, διά m. gen. stundom άπό m. gen. ofta gm part. χρω μένος, 3 m. dat. Jfr Genom.

Medelstor, μέτριος (3) τό μέγεθος.

Medelstorlek, μέτριον μέγεθος, τό.: afm., se Föreg.

Medelstånd, se Medelkass.

Medeltal, μέσος άριθμός, ό. τό μέσον.: i m., ώς τό μέσον 1. μέτριον ειπείν.

Medeltid, 1) se Mellantid, 2) ss. historisk period, ή μέση γενεά.

Medelting, se Mellanting.

Medelväg, μέση οδός, ή. τό μέτριον.: hålla m., μέσον τέμνειν. τηρεϊν τήν μετριότητα 1. τό μέτριον. τό μέτριον άγειν. μετρίων Επιθυμεϊν.

Medelålder, ή καθεστώσα ηλικια.

Medfaren, illa m., κακώς διακειμενος, 3.: bli illa m., κακώς διατίθεσθαι.

Medfart, se Behandling.

Medfå, δέχεσθαι. (παρα)λαμβάνειν. φέρεσθαι.

Medfånge, συναιχμάλωτος, ό (i krig), συν-δεσμώτης, ό (i fängelse).

Medfödd, Εμπεφυκώς, υϊα, ός. έμφυτος, σύμφυτος, 2. φύσει Ενών, ούσα, όν.: det ärm., Εμ-πέφυκε. φύσει εν-, πρός-, πάρεστιν. υπάρχει, φύσει εχω τι.

Medfölja, συν-, παρέπεσθαι. συμπαρέπεσθαι. συνακολουθεῖν. fig., äfv. προσειναι. — medföljande, συμπεμπόμένος, προσκείμενος, 3 (om saker).

Medfölje, se Följe.

Medföra, ἀγειν {μεθ* αὑτού). ἀγεσθαι. Επά-γεσθαι. φέρειν. ἡκειν ἐχοντα 1. ἀγοντα 1. φέροντα (dta om liflösa föremål), φέρεσθαι. Επιφέρεσθαι (ish. om hemgift).: m. hemifrån, οἰκοθεν φέρεσθαι 1. Ελθεῖν ἐχοντα.: fig., ngt för det m. sig, εχει τι τούτο, εχει τι ούτως, πέφυκέ τι. αὑτη Εστὶν ἡ φύσις τινός, τοιούτον Εστί τι. κελεύει τι οὑτως, εστι τινός.

Medförmyndare, σννεπίτροπος, δ.

Medgift, se Hemgift.

Medgifva, 1) tillstå, erkänna, ὁμολογεῖν. καθ-, προς-, συνομολογειν. συγχωρεῖν. (σνμ)φάναι. 2) tillåta, συγχωρεῖν. Εγχωρεῖν. Εάν. διδόναι. Ε-πιτρέπειν. περιοράν (m. part,).

Medgifvande, 1) ομολογία, (ξομολόγησις, προσομολογία, ἡ. 2) συγχώρησις, ἡ. vanl. gm vv.

Medgång, καλή 1. αγαθή τύχη, ἡ. ευτυχία, ἡ. εὐπραγία, -ξία, ἡ.: ham., xaljj τ5} τύχρ χρήσθαι. εὑτνχεῖν. εὐπραγεῖν.: i med- o. motgång, ευ Tf καὶ κακώς πράττων. Εν εὑτυχία τε καὶ δυστυχία. εὑπραγών τε καὶ δυστυχών. Εν ἀπάσαις ταῖς τύχαις.

Medgörlig, Επιεικής, 2. εὑπειθής, 2. εὑκολος, 2. μαλακός, 3. πράος 1. πραύς, 3. ὑπεικτι-κός, 3.: visa sig m., (ὑπ)εἰκειν.

Medgörlighet, ὑπειξις, ἡ. Επιείκεια, ἡ. ευκολία, ἡ. πραότης, ἡ.

Medhafva, εχειν. ἀγειν μεθ' αὑτού. φέρειν. Se Medföra.

Medhinna, se Hinna 3) o. 4).

Medhjelpare, συνεργός, ὁ. συμπράκτωρ, ορος, ὁ. υπηρέτης, ου, ὁ. κοινωνός, ὁ. εταίρος, ὁ.: vara ngns m., συνεργεῖν, συμπράττειν, ὑπηρε-τεῖν τινι.

M ed hjelper ska, συνεργός, ἡ. ὑπηρέ τις, ιδος, ἡ. κοινωνός, ἡ. Jfr Föreg.

Medhåll, χάρις, τος, ἡ, εὐνοια, ἡ (gunst, välvilja). Επικουρία, συνεργία, ἡ (understöd), συν-, καταίνεσις, ἡ (gillande). Jfr Bifall.

Medhållare, se Gynnare, Anhängare.

Medicin, se Läkarekonst, Läkedom, Läkemedel, -era, φ αρμάκοις χρήσθαι. φαρμα-κοποτεῖν. -ering, φαρμακοποσία, φαρμακεία, ἡ. -insk, Ιατρικός, 3.

Medikament, se Läkemedel, kus, se Läkare.Medintressent-

Medintressent, κοινωνός, ὁ.

Meditation, -tera, se Begrundan, -da.

Medium, 1) μέσον, τό. se Medel. 2) gramm., Επίμεσον ρήμα, τό. περιεκτικόν ρήμα, τό.

Medkomma, συμπ αραγίγνεσθαι. συμπαρέ-πεσθαι.

Medkänsla, συμπάθεια, ἡ.

Medla, 1) intr., μεσιτεύειν. διαιτάν (ss skiljedomare). δι-, συναλλάττειν (τινάς, mel. ngra). εῖ-ρήνην ποιεῖν. 2) se Bemedla.

Medlare, μεσίτης, ὁ. μέσος διχαστής, ὁ, διαιτητής, ὁ (skiljedomare), δι-, συναλλαχτής, ὁ, ειρηνοποιός, ὁ (fredsstiftare) samt gm partt., se Föreg.

Medlem, κοινωνός, ὁ. μετέχων, ·ντος, ὁ.: i ett sällskap, εταίρος, δ.: i stateu, πολίτης, ο.: i rådet, βουλευτής, ο.

Medlerst, μέσος ,3. ο, ή, τό έν τω μέσω 1. κατά τό μέσον 1. διά μέσου.

Medlidande, ἐλεος, ὁ (m. ngn, τινός) οίκτος, ό. οϊκτιρμός, ό. συμπάθεια, ή.: ha m. med ngn, (χατ)ελεεϊν τινα (τινός, f. ngt), ἐλεον ποιεϊσθαί Ιπί τινι. (χατ)οιχτείρειν, οϊχτίζειν (τινά τίνος), συμπά-σχειν, -παθεϊν, συναλγεϊν, συγχάμνειν (τινί, lida med ngn).: jag röner m., Ελεούμαι. οϊχτείρομαι. οίκτου 1. ἐλέου τυγχάνω.: röra ngn till m., προάγειν τινά εις ἐλεον.: ngt väcker mitt m., οϊκτείρω ιδών 1. άκουσας τι.: betyga ngn sitt m., συνοιχτί-ζει ν τινά.

Medlidsam, ἐλεήμων, 2. οϊκτίρμων, φιλοικτίρ-μων, 2. συμπαθής, 2.

Medlidsamhet, συμπάθεια, ή. Se Medlidande.

Medljud, se Konsonant.

Med ljud an de, σ ύμφωνος, 2.

Medlärare, · σνν τινι διδάσκαλος 1. διδάσκων.

Medlärjunge, συμμαθητής, συμφοιτητής, ὁ.: vara ngns m., συμφοιτάν τινι.

Medmenniska, άλλος άνθρωπος, ό. ὁ πλησίον 1. πέλας.

Medorsak, αίτιος (3) και αυτός (3). συναί-τιος, 3.

Medregent, σύναρχος, δ. κοινωνός τής αρχής, ὁ: vara m., συνάρχειν. συμβασιλεύειν. μετά τίνος άρχειν 1. βασιλεύειν.

Medregering, συναρχία, ή. ή μετά τίνος αρχή 1. βασιλεία.

Medräkna, συν-, προσαριθμεϊν. προσλογίζε-σθαι.

Medskicka, συμπέμπειν. συναποστέλλειν. συν-επιστέλλειν.

Medsegla, συμπλεϊν. συναπαίρειν.

Medskyldig, μετ-, συν-, παραίτιος, 2, i ngt, τινός.: vara m., μετέχειν 1. κοινωνεϊν τής αιτίας.

Medskyldighet, gm omskr. se Föreg.

Medsoldat, συστρατιώτης, ου, ό.

Medsyster, αδελφή, ή.

Medsända, se Medskicka.

Medsökande, till ett embete, ὁ άντιπαραγ-γέλλων τήν άρχήν τινι. ὁ παραγέλλων και αυτός τήν άρχήν. ὁ τήν αυτήν τινι άρχήν μνηστευόμε-νος. συνεπιθυμητής, ού, δ.

Medsökande, -ning, άντιπαραγγελία, ή.

Medtaga, 1) eg., άγειν μεθ* αυτού, άγεσθαι. (παρα)λαμβάνειν. άπάγειν, -σθαι. (άπιόντα) άπο-φέρεσθαι. ἐχοντα 1. λαβόντα άπιέναι.: våldsamt, άφαρπάζειν. 2) oeg., uttömma, försvaga, κατα-

τρίβειν. καταπονεϊν. ταλαιπωρειν. κακδύν. κόπτειν.: dta har medtagit hela hs förmögenhet, εις τούτο (κατ)ανήλωται 1. (κατα)δεδαπάνηται πάντα τά χρήματα αυτού. — medtagen, κατάπονος, κατάκοπος, 2. καμών, ούσα, όν. άσθενής, 2. αδύνατος, 2.

Me dtj enare, σύνδουλος, ὁμόδουλος, δ.

Medtäflan, se Täflan.

Medtäflare, άνταγωνιστής, ὁ (ngns i ngt, τινί τίνος), άνθάμιλλος, ό. ζηλωτής, ό. συν , άν-τεραστής, ὁ (i kärlek ΐ. άντίτεχνος, ὁ (i en konst).: vara ngns m., άνταγωνίζεσθαί τινι. άνθαμιλλά-σθαί τινι. ζηλούν τινα άντεράν τινι. άντεπιθνμεϊν.

Medtäflerska, ζήλη, ἡ. ἀνθάμιλλος, ἡ. ἀν-τεράστρια, ἡ. o. gm part., se Föreg.

Medverka, συνεργάζεσθαι. συνεργεϊν. συνεργὸ ν εἰναι, συμπράττειν. συλλαμβάνειν, -σθαι. συμ-φέρειν. ὠφελεϊν.

Medverkan, συνεργία, ἡ.: under m. af ngn, συνεργοὑντος, συμπράττοντος τίνος.: utan ngns m., ἀνευ τινός.: utau ngnsm., οὐδενός συνεργοὑντος.

Medvetande, -ten, vara m., 1) om sig sf, εν φρονειν. σώφρον ειν. ἐν εαυτώ εἰναι. 2) om ett annat, σννειδέναι τι. μεμνήσθαἰ τίνος.: jag är m. (med mig sf) om att ha gjort dta, σύνοιδα ἐμαυτώ τοὑτο ποιήσας 1. -αντι.: jag är m. om att han gjort dta, σύνοιδα αὑτώ τοὑτο ποιήσαντι

1. αὑτόν τοὑτο ποιήσαντα.

Medvetande, -tenhet, 1) sjelfmedvetande, φρόνησις, ἡ. σύνεσις, ἡ. φρένες, αι. γνώμη, ἡ. νούς, ὁ.: ha m., se Föreg. 1).: förlora m., ἐξί-στασθαι τού φρονειν. ἐξω φρενών γίγνεσθαι.: återkomma till m., ἀναλαμβάνειν εαυτόν. Εν εαυτώ πάλιν γίγνεσθαι 2) medkunskap, συνείδησις, ἡ. τὸ συνειδός, ότος.: ha, icke ha m. om ngt, συνειδέναι, ἀγνοεϊν τι.: utan ngns m., ἀγ νοούν τός τίνος, λάθρα τινός.

Medvetslös, αναίσθητος, ἀπόπληκτος, 2.: vara m., οὐ φρονειν. ἐξω φρενών εἰναι.

Medvetslöshet, ἀναισθησία, αποπληξία, ἡ.

Medvind, se under Gynnsam.

Medvittne, συμμάρτυς, ρος, ὁ.: vara ngns m., συμμαρτυρεϊν τινι.

Medägare, -inna, κοινωνός, ὁ, ἡ. μετέχων, ουσα, ὁ, ἡ.: vara m. i ngt, μετέχειν, κοινωνεϊν τίνος, μέτεστί μοί τίνος.

Medälskare, συνεραστής, ὁ. συν επιθυμητής, ὁ.: vara m., συνεράν. συνεπιθυμεϊν.

Medömkan, -sam, se Medlidande, -sam.

Meja, -nde, se Afmeja, -nde.

Mej are, θεριστής, ού, ὁ. ἀμητήρ, ήρος, ὁ.

M ej ram, ἀμάρακον, τό. ἀμάρακος, ὁ. σάμψυ-χον, τό.: af m., ἀμαράκινος, 3. σαμψύχινος, 3.

Mejsel, (Εγ)κοπεύς, ὁ. γλαρίς, ίδος, ἡ (ish. hålkjern). κολαπτήρ, ήρος, ὁ.: fin m., γλυφεϊον, τό.

Melancholi, μελαγχολία, ἡ. δυσθυμία, ἡ. δυσκολία, ἡ. - i sk, μελαγχολικός, 3. δύσθνμος,

2.: vara m., μελαγχολάν. δνσθνμέϊν.

Melilot, μελίλωτον, τό. μελίλωτος, ὁ.

Meliss, μελισσόφνλλον, μελισσοβότανον, με-

λισσόβοτον, μέλινον, τό. μελίτεια, ἡ.

Mellan, se Emellan.

Mellan art, se Me del art.

M e 11 a η b a 1 k, διάφραγμα, τό. διατείχισμα, τό.

Mellanbjelke, ἡ Εν μέσω 1. δια μέσον δοκός.

Mellanbyggnad, τό Εν μέσω οικοδόμημα.

Mellandäck, τό μέσον κατάστρωμα.Me lianfinger —Mening.

Mellanfinger, δάχτυλος ὁ μέσος.

Mellan fi äta, διαπλέκειν.

Mellanfärg, se Medelfärg.

Me liangift, προσβ-ήκη, ή. τὸ προσδιδόμενον. ἱπίμετρον, τό.: ss. m., iv προσθήκης μέρει.

Mellangång, ό μεταξί 1. iv μέσω πόρος.

Mellangärde, (anat.) διάφραγμα, τό. διά-ζωμα, τό. φρένες, α».

Mellanhand, sitta i m., iv μέσω 1. μεταξύ καβ-ήσ&αι 1. είναι.

Mellankomma, παρατυγχάνειν, παρεντυγ-χάνειν. παρεμπίπτειν. ἱπιγίγνεσ$αι. ὑπερεντυγχά-νειν (m. förböner).

Mellankomst, παρέμπτωσις, >;. έπείσοδος, >7 (tillfällig, af en pers), παρεντυχία, ή (tillfällig, af en omständighet), ὑπερέντενξις, jf (till ngns" fördel, af en pers.). Ofta gm omskr. m. part., se Föreg.

Mellanliggande, oc, ή, τό μεταξύ 1. iv μέσω 1. διά μέσου (ών ούσα, όν 1. κείμενος, 3.).

Mellanlinie, ή iv μέσω γραμμή.

Mellanlägga, παρεντιϋέναι. παρεμβάλλειν.

Mellanlänk, τό μεταξύ (μέλος 1. μέρος), τό διά μέσου.

Mellanlöpare, διάγγελος, ό.

Me 11 an mur, τό μεταξύ 1. διά μέσου τείχος, διατείχισμα, τό. Jfr Mellanvägg.

Mellanpjes, παρεμβεβλημένον δράμα, τό.

Mellanrad, ό διά μέοου στίχος.

Mellanradig, παρεγγραμμένους στίχονφχων, ουσα, ον.

Mellanregent, μεσοβασιλεύς, ο.

Mellanregering, μεσοβασιλεια, ή. μεσοβα-σίλειος άρχή t ή.

Mellanrum, τό μεταξύ 1. Λα μέσου 1. iv μέσω. τό μέσον, διάλειμμα, διάστημα, τό. άπόστα-σις, ή.: tomt m., τό διάκενον.: mel. pelare, με-σοστύλιον, τό.: mel. torn, μεσοπύργιον, τό.: mel. brösten, μεσομάζιον, τό : mel. ådror, μεσοφ>λέ-βιον, τό.: mel. leder, μεσογονάτιον, τό.: på m., έκ διαστήματος.: lemna m., διαλείπειν.: han uppställde lastskeppen på ungefär 2 plethrers m fr. hrandra, διαλείπουσας τάς όλκάδας όσον δύο πλέ-d-ρα άπ* άλλήλων κατέστησεν. Jfr Afstånd.

Mellanrätt, παρόψημα, τό.

Mellansats, παρεμβολή, παρε νβ-ήκη, ή.

Mellanskof, se Mellantid, Afbrott.

Mellan sort, se Medelsort.

Mellanspel, παρεμβεβλημένον μέλος, τό.: på flöjter, διαύλιον, -ειον, τό.: = mellanpjes, se d. o.

Mellanstycke, τό μέσον μέρος.: = mellanpjes, se d.

Mellans ång, παρεμβεβλημένον μέλος, τό. με-σφδός, ή.

Mellantid, ό μεταξύ χρόνος.: under m:n, iv τω μεταξύ 1. διά μέσου : lifvet under m:n, ό μεταξύ βίος. Ofta gm διαλείπειν. t. ex. efter 1. med 3 års m., τρ*« έτη διαλιπών, ούσα, όν. τριών έτών διαλιπόντων.

Mellantillstånd, μέσον τι.

Mellanting, μέσον τι (τινών, mel. ngra). άδιάφορον, τό (mel. godt o. ondt).

Mellan träd a, iv μέσω καθ-ίστασΟ-αι. εΐς τό μέσον παριέναι. ένίστασθαι (äfv. oeg., se Hindra). Jfr Mellankomma.

Mellanträdande, se Mellankomst.

Mellanvåning, μέσον 1. διά μέσου οίκημα, τό 1. στέγη, ή.

Mellanvägg, μεσότοιχον, τό. μεσότοιχος, ό. διάφραγμα, τό.

Mellanåt, se Emellanåt.

Mellerst, se Medlerst.

Melodi, μέλος, τό. μελωδία, ή. νόμος, ό.

— i s k, έμμελής, 2.

Melon, μηλοπέπων, σικυοπέπων, ονος, ό. -bänk, σικυήλατον, τό. -kärna, σίκυον, τό.

Memoirer, άπομνημονεύματα, τά. ύπομνήματα, τά.

Memorial, γραφή, ή. ύπό μνήμα, τό.

Men, se Skada.

Men, δέ (svagare motsats — aldrig i satsens början, ofta föregånget af μέν). άλλά (skarp mots.

— alltid i satsens början), άτάρ (oftast vid plötslig öfvergång till ngt nytt — præpositivt). μέντοι (bl. vid inkast — postpositivt).: m. icke, άλλ' ου. δ' ον. ού μέντοι. ού μήν.: m. dock, γε μήν. πλήν άλλά. άλλ' όμως. όμως δέ. jfr Dock.: m.

— ju, άλλά γάρ.: m. nu, άλλά μήν. και μήν. άλλά γάρ.

Mena, 1) hålla före, οΐεσ&αι. δοκεϊν. δοξάζειν. ύπολαμβάνειν. νομίζειν.: menar jag, οίμαι. ώί οίμαι. έμοί δοκεϊν. 2) åsyfta med ett yttrande, λέγειν.: hd menar du m. det? πώς τούτο λέγεις; τί λέγεις; dig menar jag, σέ τ οι λέγω. 3) hysa tänkesätt mot ngn.: m. väl, ευ φρονεϊν, med ngn, τινί. εύνοϊκώς έχειν 1. διακεϊσ&αι πρός τινα. εύνουν είναι τινι. εύνοια χρήσ&αι περί τινα.: m. ondt med ngn, κακόνουν είναί τινι. Ιχ&ρά φρονεϊν τινι. κακονοία χρήσ&αι περί τινα.: m. redligt med ngn, άπλώς 1. άδόλως προσφίρεσ&αί τινι 1. έχειν πρός τινα.

Menageri, &ηριοτροφεϊον, τό.

Mened, ίπιορκία, ή. ψευδορκία, ή.: begå m., έπιορκεϊν. ψευδορκεϊν.

Mened a re, Ιπίορκος, ό. ό ίπιορκών 1. -ήσας.

Men ed i g, ίπίορκος, 2. ψεύδορκος, ψευδόρ-κιος, 2.

Men fö re, δυϋοδία, ή.

Menig, -het, se Gemen 1).

Mening, 1) tanke, tro, åsigt, δόξα, ή. οΐη-σις, ή. υπόληψις, ή. γνώμη, ή.: enl. min m., κατά τήν ιμήν γνώμην 1. δόξαν. ιμοί δοκεϊν. ώς iγωμαι. ώς ή ίμή δόξα. ώς δόξρ.: min m., ά ιμοί δοκεΐ. τά ίμοί δοκούντα. α έγώ γιγνώ-σκω.: hysa en m., se Mena.: j.ig är af den m., ούτως έγωγε γιγνώσκω. ούτω διάκε ι μα ι τήν γνώμην. ον τω τήν γνώμην έχω. ταύτην τήν γνώμην 1. δόξαν έχω. ούτως έμοιγε δοκεΐ.: vara af sma m. s. ngn, ται?τ« φρονεϊν 1. δοξάζειν 1. γιγνώ-σκειν τινί. τήν αυτήν γνώμην έχειν τινί. όμογνω-μονεϊν, όμοδοξεϊν, όμονοεϊν τινι.: vara af motsatt m., ivavnav έχειν τήν γνώμην. τά ίναντία φρονεϊν. άντιγνωμονεϊν.: vara af olika m., ετε-ροδοξεϊν.: s. är af olika m., ετερόδοξος, 2.: olika m., ετεροδοξία, ή.: vara af annan m., άλλως γιγνώσκειν.: vara af delade m., δίχα φρονεϊν 1. γιγνώσκειν.: utsäga sin m., άποφαίνεσ&αι τήν γνώμην.: icke uttala sin m., κατέχειν τήν γνώμην.: ändra m., μεταγιγνώσκειν. μετανοείν. με-ταπεί&εσ&αι. άλλοιονσ&αι τήν γνώμην.: bringa ngn att ändra m., μεταπεί&ειν τινά.: biträda ngns m., προστί&εσ&αι tf γνώμtj τινός, έλέσ&αι τήν γνώμην τινός.: bibringa ngn en m., δόξανMeningslös — Mensklig.

παρασκευάζειν 1. παρέχειν τινί.: fråga ngn om hs m-, Ερωτάν τινα, τίνα γνώμην εχει 1. τί δοκεΐ αύτώ. άνακοινούσθαί τινι. 2) i ord, yttranden, νους, ο. διάνοια, ή. δύναμις, ή.: dold m., υπόνοια, ή.: talets m., τό

δηλούμενον Εν τώ λόγω. ή τον λόγου δύναμις.: jag förstår icke din m., ου μανθάνω τί 1. πώς λέγεις.: talet har ingen m., ὁ λόγος ουδέν λέγει.: hd har ordet f. en m., τί νοεί 1. δύναται τό όνομα. 3) syfte, γνώμη, ή. διάνοια, ή. βουλή, ή.: i hd m., τί βουλόμένος

1. διανοούμενος 1. iv νώ εχων; i godm., υπ' εννοίας. εύνοών.: i ond m., κακονοία. χαχά Επιβου-λεύων. Jfr Afsigt.

Meningslös, ουδέν λέγων, ουσα, ον. άσημος,

2. άλογος, 2. κενός, 3.

Meningslöshet, se Omening.

Menlig, se Skadlig.

Menlös, -het, se Oskyldig, Oskuld 3).

Menniska, άνθρωπος, ό. άνήρ, δρός,ό. θνητός, 3 (mer poet.), βροτός, ο (bl. poet.), i pl., stundom, οι ζώντες, dem., άνθρώπιον, -άριον, τό, άνθρωπίσκος, ό (med föraktlig bibet.).: en ung m., νέος, ό. νεανίας, ου, ό. παις, δός, ό, ή.: handla ss. en m., άνθρώπεύεσθαι.: vara m., άν-θρωπούσθαι, -εϊσθαι : mer än en m. bör, kan, ύπέρ άνθρωπον. ού καθ' άνθρωπον.: komma ibland mskr, Εξ-, προϊέναι εις το φανερόν 1. εις τούς άνθρώπους.: på mskrs sätt, άνθρωπείως, -ίνως.

Menniskobarn, θνητός, ό. άνθρωπος, ό.

Menniskoben, ανθρώπου 1. άνθρώπειον ό-στούν 1. σκέλος, τό (se Ben).

Menniskobild, άνθρωπεία εικών, ή άνθρώ-που ειδωλον 1. άγαλμα, τό.

Menniskoblifvande, ή εϊς τούς άνθρώπους κατάστασις.: Christi, Ενανθρωπότης, -ησις, Ενσω-μάτωσις, ή (K. F.).

Menniskoblod, άνθρώπειον 1. ανθρώπου αίμα τό.

Menniskobrist, se Folkbrist.

Menniskobud, άνθρώπων νόμος, ό.

Menniskofiendtlig, μισάνθρωπος, 2.

Menniskofruktan, ο άπό τών άνθρώπων φόβος, ή τών άνθρώπων θεραπεία. *άνθρωπολα-τρεία, ή.: hysa, visa m., τούς άνθρώπους φοβεϊσθαι 1. θεραπεύειν.

Menniskofunder, άνθρώπινα ευρήματα, τά.

Menniskofärg, άνδρείκελον, τό.

Menniskoförmåga, άνθρώπ ου δύναμις 1. φύσις, ή.: s. öfverstiger m., ύπέρ άνθρώπ ον 1. ον κατ* άνθρωπον ών, ούσα, όν.: s. står i m., εϊς οσον άνθρώπφ οϊόν τε> ό, ή, τό Εξ άνθρώπων.

Menniskoförstånd, νούς, ό. ανθρώπου 1. ανθρωπινή γνώμη, ή.: utan m., ανόητος, άλογος, 2. άνευ γνώμης.: vid sundt m., ήγιής τήν ψυχήν 1. γνώμηv. : vara vid sundt m., υγιαίνειν τήν ψυχή ν 1. γνώμηv.

Menniskogestalt, ανθρώπου 1. άνθρώπι-νον ειδος 1. σχήμα, τό.: af m., άνθρωπομορφος, 2.

Menniskogunst, έννοια ή παρά τών άνθρώπων. άνθρωπεία χάρις, ή.

Menniskohamn, se Menniskogestalt.

Menniskohand, ανθρωπινή 1. ανθρώπου χειρ, ή. ofta bl. άνθρωπος, ό.: gjord af m., χειροποίητος, 2.

Menniskohat, μισανθρωπία, ή. άνθρώπων μϊσος, τό.

Menniskohatare, μισάνθρωπος, ό.

Menniskohjelp, βοήθεια 1. Επικουρία ή παρά τών άνθρώπων.

Menniskohjerta, ἀνθρωπου ψυχή, ἡ.

Menniskohud, ἀνθρωπου δορά, ἡ 1. ἀνθρω-πή, ἡ (afdragen). Se Hud.

Menniskohufvud, ανθρώπου 1. ἀνθρωπεία κεφαλή, ἡ.

Mennisko jagt, ἀνθρωποθηρία, ἡ.

Menniskokännare, εμπειρος τών ἀνθρώπων, 2.

Menniskokännedom, Εμπειρία ἡ τών ἀνθρώπων 1. τής ἀνθρωπείας φύσεως, τέχνη ἡ περι τὰ ἀνθρωπινα.

Menniskokär, se Menniskovänlig.

Mennniskokärlek, φιλανθρωπία, ἡ.

M enniskokött, ἀνθρώπειον κρέας, τό.: äta m., ἀνθρωποφαγεϊν, -βορεϊν.: ätandet, ἀνθρω-ποφαγία, ἡ.

M enniskolif, 6 ἀνθρωπου 1. ανθρώπινος βίος. ὁ Ενθάδε 1. iv ἀνθρώποις 1. κατὰ τήν γήν βίος.

Men η is k o li k, 1) adj., ἀνθρώπ οειδής, 2. 2) subst., νεκρός, ὁ.

Mennniskomakt, se Menniskoförmåga.

Menniskomassa, ὁχλος, ὁ. πλήθος ἀνθρώπων, τό. πολλοί ἀνθρωποι, οι.

Menniskomord, se Mandråp.

Menniskonatur, ἀνθρωπίνη 1. ἀνθρωπεία φύσις, ἡ.: antagande af m., se Menniskoblifvande.

Menniskooffer, ἀνθρωποθυσια, ἡ.: anställa m., ἀνθρωποθντεϊν.

Menniskopligt, τὰ τοὐ ἀνθρωπου, α προς-ήχει ἀνθρώπω.

Menniskorätt, τὰ iv ἀνθρώποις δίκαια.

Menniskoröst, ἀνθρωπεία φ>ωνή, ἡ.

Menn isko sky gg, se Folkskygg.

Menniskoslägte, τό τών ἀνθρώπων 1. ἀνθρώπειον γένος, ol ἀνθρωποι.

Menniskostadga, ἀνθρώπων θεσμός 1. νόμος, ὁ.

Menniskostöld, ἀνδραποδισμός, ὁ. ἀνδρα-πόδισις, ἡ.: drifva m., ἀνδραποδίζειν.: s. drifver m., ἀνδραποδιστής, ον, ὁ.

Menniskosätt. ανθρώπινος, -ειος τρόπος, ὁ.: på m., ώσπερ ἀνθρωπος, κατ' ἀνθρωπον. ἀνθρωπείως, -ίνως.

Mennisko tjuf, ἀνδραποδιστής, οὐ, ὁ.

Menniskoverk, ἀνθρώπινον έργον, τό.

Menniskovett, se Menniskoförstånd.

Menniskovis, se Menniskosätt.

Menniskovän, φιλάνθρωπος, ο.

Menniskovänlig, φιλάνθοωπος, 2. κοινός, 3.: m. handling, behandling, φιλανθρώπευμα, ro', behandla ngn på ett m. sätt, φιλάνθρωπεύεσθαι πρός τινα. φιλανθρωπεϊν τινα. φιλανθρώπως προς-φέρεοθαι 1. χρήσθαί τινι. φιλανθρωπία χρήσθαί περί τινα.

Menniskovänlighet, φιλανθρωπία, ἡ. κοι-νότης, ἡ.

Mennisk oålder, se Mansålder.

Menniskoätare, ἀνθρωποφάγος, ο. se Men-niskokött.

Mensklig, 1) tillhörande, lik mska, ανθρώπειος, 3. ανθρώπινος, 3. ό, ή, τό ἀνθρώπ ου 1. ἀνθρώπων 1. παρά τών ἀνθρώπων 1. iv τοις ἀνθρώποις. Adv., ἀνθρωπείως, -ίνως. κατ άν-272

θρωπον.: med m. tungomål, ἀνθρωπίγλωττος, 2.: af m. gestalt, ἀνθρωπο μορφος, 2.: begå ett m. fel, ἀνθρώπινα 1. ἀνθρωπίνως ἁμαρτείν.: om ngt m. skulle träffa hm, ti τι πάθοι. ήν τι πά-θη.: handla m:t, ἀνθρωπεύεσθαι.: m:a tingens gång, τά Ev ἀνθρώποις. 2) mskovänlig, mild, φιλάνθρωπος, 2. ήμερος, 2.

Mensklighet, 1) sinnelag, φιλανθρωπία, ή. ήμερότης, ή. 2) se Menniskoslägte.

Mer, -a, πλείων (πλέων), πλέον (πλείον). Adv., πλέον (extensiv stegring, sällan πλεόνως). äfv. πλείω. Επί πλέον, μάλλον (intensiv stegring). Vid adjektiva o. adverbiala uttryck, gm comp. t. ex. med m. mod, εύθυμότερον. θαρραλεώτερον.: med m. kraft, δυνατώτερος, 3.: m. att beundra, ά-ξιοθαυμαστότερος, 3.: hd m. är, καί τό 1. τό cJe (äfv. ο δέ) μέγιστον. άλλ* έτι aal τούτο.: än m., έτι μάλλον, και μάλλον, έπί πλέον.: m. o. m., αεί μάλλον, έπί πλέον.: en tiondedel m., δέκατη-μορίω πλέον.: så mycket m., τοΰούτω πλέον 1. μάλλον.: icke (dess) m., ουδέν τι μάλλον.: ju m., desto, ιΐσω μάλλον \. πλέον, τοσούτω (meden compr.): hd vill du m., τί ζητείς πλέον 1. παρά τοντ' άλλο.: o. än m., πρός άέ τούτοις, και προ-σέτι. π^ός cP έτι.: dta har ngt m. att betyda, τούτω νπεστι μείζον τι.: m. 1. mindre, (ή) πλέον (η) έλαττον. μάλλον ή ήττον, και μάλλον και ήττον). Jfr Mindre.: m. än, πλείων 1. πλέον ή (1. m. gen.), υπέρ m. acc. μάλλον ή (1. m. gen.), διαφερόντως ή 1. m. gen. 1. m. παρά m. acc. t. ex. de dödade m. än hundrade, άπέκτειναν πλειω (äfv. πλέον) η εκατόν 1. τών εκατόν 1. bl. εκατόν (i acc.) 1. υπέρ τούς εκατόν.: han älskade hm m. än de andre, έφίλει αυτόν μάλλον ή τούς άλλους 1. τών άλλων.: han åtnjöt m. anseende än de Öfrige, ευδοκιμεί μάλλον 1. διαφερόντως η ol άλλοι 1. τών άλλων 1. παρά τους άλλους.: vara m. än, πλεονάζειν τινός (i tal o. mängd), ύπερβάλ-λειν τι (i tal 1. värde), πλέον έχειν, πλεονεκτεϊν τίνος (vara öfverlägsen), διαφέρειν τινός (utmärka sig framför), κρείττω εΐναι (vara bättre), τιμιώτε-ρον 1. πλέονος άξιον εϊναι (af högre värde, för mer).: m. än rätt o. billigt, μάλλον τού δέοντος 1. προσήκοντος.: det är icke m. än billigt, δίκαιον Εστίν. και μάλ' έοικεν. Yid jemförelse meL 2:ne egenskaper, uttryckas i Gr. båda gm compr. t. ex. han var m. vis än lycklig, σοφώτερος ήν η ευτυχέστερος, b) vidare, ytterligare, έτι. (καί) αύθις (om upprepandet af en handling).: om du gör så m., εϊ αύθις τούτο ποιήσεις.: ej m., ού-κέτι. μηκέτι.: jag säger intet m., ουδέν λέγω περαιτέρω 1. Επι πλέον. Ofta gm smnsättning m. πρός. t. ex. begära, gifva (än) m., προσαιτεΐν, προσδιδόναι (hremot πλείω αΐτεϊν är = begära m. än andra 1. ett större qvantum än man förut har 1. d.).

Merbemält, πολλάκις εϊρημένος, 3, ον πολλάκις λέγω.

Meridian, ο μεσημβρινός (κύκλος).

Merit, -era, -erad, se Förtjenst, Förtjena, förtjent.

Merkantil, έμπορικός, 3.

M er la, βαλανοδόκη, ή.

Merändels, τό πολύ. (ώ?) τά πολλά, τό πλείστον. τά πλείστα, (ώς) έπί τό πολύ. ώς έπί πλείστον. πλειστάκις. μάλιστα.

Mes, fig., se Feg, Pultron.

Mesallians, ο ουκ άπό τών Χσων γάμος.

Mesan, έπίδρομος, ό.

M e s o s t, ό έξ ορού τυρός.

Messa, άκολουθία, ή, σύναξις,ή, λειτουργία, ή (K. F.).: fira m., λειτουργείν (K. F.). Jfr Gudstjenst.

Messhake, -skrud, δαλματική, ή (K. F.).

Messing, Ερυθρός χαλκός, ό. ορείχαλκος, ό.: af m., ορείχαλκος, 2. ορειχάλκινος, 3. Ερυθρου χαλκού.

Messingsbleck, ορειχάλκου πέταλον, τό.

Messingsplåt, χαλκού έρυθρου πέταλον τό 1. πλάξ, ή.

Messingstråd, έλασμα τό άπ' ορειχάλκου.

Messlin g, Εξανθήματα, τά (utslag).

Me ss offer, ή εις τήν εύχαρισ τίαν συμβολή.

Mest, πλείστος, 3. Adv., πλείστα, μάλιστα, ονχ ήκιστα.: de meste, se Fleste.: det mesta, τό πλείστον, τά πλείστα, τό πλέον (mots. en mindre återstod).: f. det mesta, se Merändels. : = nästan, se d. o.

Mestadels, se Merändels.

Mestbjudande, πλείστη ν τιμήν 1. πλείστον υποσχόμενος, 3 1. άνειπών, ούσα, όν.

Meta, άγκιστρεύειν (m. krok), θηράν, -εύειν, -σθαι (fånga i allmht).

Metall, μέταλλον, τό.: af m., μεταλλικός, 3.: gräfva efter m., μεταλλεύειν.: gräfvandet, μεταλλεία, ή. Se Malm.

Metallarbetare, μεταλλουργός, ό. χαλκεύς, ό.

Metallartad, μετάλλω έοικώς, νια, ός. \. παραπλήσιος, 3.

Metallaska, σπόδιον, τό.

Metallhaltig, -åder, se Malmhaltig, -åder.

Metallisk, μεταλλικός, 3.

Metamorphos, se Förvandling.

Metaphor, μεταφορά, ή. -isk, μεταφορικός, 3.

Metaphysik, τά μετά τά φυσικά, ή περί τής πάντων φύσεως Επιστήμη.: sysselsätta sig med m., σπουδάζειν περί τήν των πάντων φύσιν. τά δαιμόνια 1. τά μετέωρα σκοπεϊν. -isk, δαιμόνιος, 3. μετέωρος, 2.

Metare, καλαμευτής, ού, ό.

Mete, άγκιστρεία, ή.

Meteor, μετέω^ον, τό. φαινόμενον, τό. -sten, λίθος ό Εξ ούρανου.

Meter, μέτρον, τό.

Method, μέθοδος, ή. τρόπος, ό. αγωγή, ή.: vid behandlingen af en sak, Εγχείρησις, ή. -isk, μεθοδικός, 3. Adv., όδώ. καθ* όδόν.

Metkrok, άγκιστρον, τό.

Metmask, se Daggmask.

Metning, άγκιστρεία, ή.

Metonymi, μετωνυμία, ή. -isk, μετωνυμι-κός, 3.

Me t ref, όρμιά, ή.

Metrik, μετρική, ή. τά περί τά μέτρα. -iker, τών μέτρων Επιστήμων, ό. -isk, μετρι-χός, 3.

Middag, 1) middagstid, μεσημβρία, η. μέση 1. μεσούσα ήμερα, ή. τό μέσον τής ημέρας. på, vid m., κατά τήν μεσημβρίαν. Εν μεσηβρία. άμφί μέσην τήν ήμέραν. μεσούσης τής ημέρας, πλη-θούσης τής άγοράς. μεσηβρινός, 3 (t. ex. Εγείρε-σθαι).: på m. göra ngt, μεσημβριάζοντα (1. -ιζοντα)Middags cirk el — Mindre.

ποιεϊν τι. 2) middagsmåltid, δείπνον, τό (huf-vudmålet, intogs hos Gr. mot aftonen).

Middagscirkel, -linie, se Meridian.

Middagsgäst, övvchvnvos, ὁ. ο Επὶ τον δεῖπνον κληθεἰς.

Midddagshetta, τὁ μεσημβρινὀν 1. κατὰ τὴν μεσημβρἰαν καὑμα.

Middagshvila, - sömn, μεσημβρινὀς ὑπνος, ὁ.: taga sin m., μεσημβριἀζειν, -ἰζειν.

Middagshöjd, vara, stå i sin m., μεσημβριἀζειν. μεσουρανεῖν. fig., ἀκμάζειν.

Middagsmåltid, se Middag 2).

Middagssol, μεσημβρινὀς 1. μεσουρἀνιος ἡλιος, ὁ. μεσὡν ὁ ἡλιος.

Middagsstund, -tid, se Middag 1).

Midja, μἑσον τὁ σῶμα.: fatta ngn om m., μἑσον περιλαβεῖν τινα. μεσολαβεἰν. Jfr Lif 1).

Midnatt, μἑσαι νὑκτες, αι. μεσοὑσα νὑξ, ἡ. μἑσονὑκτιον, τὁ (Sedn.).: vid m., περὶ 1. ἀμφὶ μἑ-σας νὑκτας.: s. sker, kommer vid m. μεσονὑκτιος, 2.

Midnatt lig, μεσονὑκτιος, 2. μἑσης τἠς νυκτὀς.

Midnattsstund, ἡ μἑσης τἠς νυκτὀς ὡρα.

Midnattstid, se Midnatt.

Midskepps, iv μἑσρ τἡ νηΐ.

Midsommar, μἑσον 1. μεσοὑν τὁ θἑρος, θε-ριναἰ {ἡλιου) τροπαἰ, αι.

Midt, 1) subst., μεσὀτης, ἡ. μἑσον, τὁ. Ofta gm adj. μἑσος, 3 (före art.), t. ex. m:n af vägen, μἑση ἡ οδὀς.: i m:n af ön, iv μἑσ$ τρ νἡσω. Äfven gm smnsättngr m. μἑσος, t. ex. m:n af hufvudskålen, μεοὀκρανον, τὁ.: klufven i m:n, μεσοσχιδἡς, 2.: på m:n af himlen, μεσουρἀνιος, 2.: gripa om m:n, μεσολαβεἰν.: gmskära i m:n, μεσοτομεἰν.: vara, ligga im:n, μεσοὑν, μεσεὑειν. μεσἀζειν.: ställa i m:n, ἀιὰ μἑσου ποιεἶσθαι. (εις) μἑσον καθιστἀναι.: taga i m:n, εἰς μἑσον λαβεἰν.: i m:n befintlig, μἑσος, 3: i m:n af sommaren, θἑρους μεσοὑντος. 2) adv., m. emellan, i, på, iv μἑσω (m. gen.) 1. ιιἑσος, 3, se ofvan.: m. i natten, se Midnatt.: m. på dagen, se Middag.: m. i ungdomens blomstring, ἀρτι ακμἀζων τἡν ἡλικἰαν.: m. ibland fienderna, iv μἑσω τὡν πολεμἰων, iv μἑσοις τοἶς πολεμἰοις.: han störtade in m. ibland fienderna, εισἑπεσεν εις αυτὁ τὁ μἑσον τὡν πολεμἰων 1. εις μἑσους τοὑς πολεμἰους.: skära ngt m. af, itu, μἑσον τἑμνειν τι.: μεσοτομεἰν τι.: gripa ngn m. om lifvet, μἑσον (περἡλαβεῖν τινα. μεσολαβεἰν τινα.: m. under talet, μεταξὑ τοὑ λὀγου, μεσοὑντος τοὑ λὀγου, κατἀ μἑσον τον λὀγον.: m. under marschen, μεταξὑ πορευὀμενοι.: m. under det du talade, skedde det, μεταξὑ λἑγοντος σου iγἑνετο.: m. underhuset, υπὀ μἑσης τἠς οικἰας.: m. emot, för, ἀπαν-τικρὑ. καταντικρὑ, iξ Εναντἰας. Εξ Κἀντιου, Εκ τοὑ Εναντἰου. (ἀπ)εναντἰον. Ενἀντιος, 3. (alla m. gen.).·, m. öfver, καταντιπἑρας (m. gen., på andra sidan om), υπἑρ μἑσον τι 1. μἑσου τινὀς, se Öfver.

Midvinter, μἑσος 1. μεσὡν ὁ χειμὡν.

Migrän, ημικρανἰα, ἡ.: s. lider af m., ἡμι-κρανικὀς, 3 o. -κρἀνιος, 2.

Mil, μἰλιον, τὁ (Romersk m.). παρασἀγγης, ου, ὁ (Persisk m.). Grekerna beräknade väglängd i stadier (στἀδιον, τὁ, pl. στἀδια, τἀ, vanl. στἀ-διοι, οι\ hraf ungefär 8 gingo på en Romersk m., 57,8 på en Svensk.

Mila, se Kolmil a.

Mild, πρἀος 1. πραὑς, 3 (äfv. t. ex. σἑλας, φωνἡ), ἡμερος, 2. ἡπιος, 3 o. 2 (äfv. om sjukdomar). Επιεικἡς, 2. προσηνἡς, 2. μαλακὀς, 3 (t. ex. ζημἰα, ὀμβρος, αὑρα), λεἰος, 3 (t. ex. πνεὑμα, φωνἡ), φιλἀνθρωπος, 2 (mskovänlig).

Mildhet, πραὀτης, ἡ. ἡμερὀτης, ἡ. Επιεἰκεια, ἡ. φιλανθρωπἰα, ἡ. o. gm adj.

Mildra, (κατα)πραὑνειν. ἡμεροὑν. πεπαἰνειν. ἀμβλὑνειν (trubba, försvaga). (Επι)κουφἰζειν (lätta). παρηγορειν, παραμυθεισθαι (trösta, stilla). Jfr Lindra.

Mildring, πράϋνσις, ή. ήμέρωσις, ή. κούφι-σις, ή. παρηγορία, παραμυθία, ή.

Milis, οϊ Εν καταλόγω. δύναμις,ή. στρατιά, ή.

Militär, subst., a) στρατιώτης, o. b) kollektivt, στρατιώται, οι. τό στρατιωτικόν.

Militärisk, στρατιωτικός, 3. πολεμικός, 3.

Million, εκατοντάκις μύριοι, 3. εκατόν μυριάδες, αι.

Milsten, σημείον, τό. στήλη, ή. κίονες λίθινοι σημεία τού τής οδού μέτρου, μιλιάριον, το (Romersk).

Mimik, ή τών μίμων τέχνη, -iker, μίμος, ό. μιμικός, ό. -isk, μιμικόζ, 3.

Min, Εμός, ή, όν. μού (enklit.). Εμαυτού. Gm bl. art., då intet eftertryck ligger på pron. o. tydligheten ej fordrar dess utsättande.

Min, πρόσωπον, τό. τό του προσώπου σχήμα, όψις, ή o. βλέμμα, τό (blickens uttryck).: taga en allvarsam m., σπουδαίως ιστάναι τό πρόσωπον.: antaga en förnäm m., σεμνοπροσωπείν. άνα-σπάν τάς δφρύς. (κατ)οφρυούσθαι.: ha en dyster, ond m., σκυθρωπάζειν.: s. har en sdn, σκυθρωπός, 3.: ha en glad m., φαιδρόν είναι τό πρός-ωπον.: få en glad m., φ>αιδρύνεσθαι.: ha en bister, arg m., δριμύ, πικρόν βλέπειν.: en oförändrad m., καθεστός πρόσωπον, τό.: göra m. af, se Låtsa.: hålla god m., ομοίως εχειν τό προς-ωπον. μηδέν ταράττεσθαι.

Mina, (underjordisk gång), υπόνομος, δ. μεταλλεία, ή. σύριγξ, γγος, ή. διωρυξ, χος, ή. δι-όρυγμα, ύπόρυγμα, τό.: anlägga m:r, ύπονο-μεύειν. μεταλλεύειν.: låta alla m:r springa, πάσας μηχανάς μηχανάσθαι. πάντα κάλων κινείν 1. Εφι-έναι 1. Εκτείνειν.

Mina, (vigt o. mynt), μνά, άς, ή.: af enm:s vigt 1. värde, μνααϊος, μναϊαΐος, 3.: en half m., ήμιμναίον, τό.

Minderårig, παις ών. νέος ών τήν ήλικίαν. άνηβος, 2.

Minderårighet, άνηβος ηλικια, ή.

Mindre, a) adj., μικρότερος I. σμικρότερος, 3. (mera liten, se Liten). Ελάττων, μείων, 2 (i intensiv 1. extensiv storhet, antal, värde), ήττων, 2 (inferior).: göra m., Ελαττούν. μειούν.: blifva m., gm pass.: ha, få m. än ngn, μειονεκτείν τίνος.: de dödade ej m. än 300, άπέκπειναν ούκ Ελάττους (μείους) 1. ελαττον (μείον) τριακοσίων 1. ή τριακοσίους 1. ουκ ελαττον (μειον) τριακοσίους.: de kommo till en flod af ej m. än 2 stadiers bredd, ήλθον Επί ποταμόν ού μειω (1. μειον) δυ-οϊν σταδίοιν. b) adv., ελαττον. μειον, ήττον.: icke m., ούχ ήττον, ού δεν ήττον.: mer 1. m., se Mer.: icke mer o. icke m., ουδέν ήττον ούδέ τι μάλλον.: icke desto m., ουδέν ήττον, ού μειον, ού μήν (1. μέντοι) άλλά. άλλ' δμως.: än m., långt

m.. πολύ δ' ήττον, μή τί γε. μή τ* δή. äfv. ούχ όπως, ούχ δη, μή δπως, μή δη (δή), μή δη γε (hrvid dock satsernas ställning måste omvändas i Gr. — se Gramm.).: med m., ει, iàv (ην, αv) μή.

Minera, se Mina 1.

Mineral, μέταλλον, τό. όρυκτόν, τό. λίθος, ό.: m.-källa, ύδατα σιδηρίζοντα 1. σιδήρου τι έχοντα. Jfr Jernhaltig.

Mineralog, όρυκτολόγος, ό (Nygr.), -gi, ορυκτολογία, ή (Nygr).

Mineralriket, τό όρυχτά.

Min er are, μεταλλευτής, ύπονομευτής, ού, ό.

Miniatur, εικόνιον, τό (-bild).: i m., λεπτός, 3. μιχρός, 3. συνεσταλμένος, 3.: en verld i m., μικρόκοσμος, ό.

Minister, ό μετέχων του βασιλιχού συνεδρίου, σύνεδρος τού βασιλέως, ό.: lios en främmande makt, πρεσβευτής, ού, ό.

Ministere, βασιλιχόν συνέδριον, τό.

Minnas, se Erinra sig.

Minne, 1) erinringsförmåga, μνήμη, ή. τὸ μνημονιχόν.: s. har godt m., se Minnesgod.: ha i m., διά μνήμης εχειν 1. φέρειν τι. μνήμην 1. μνείαν εχειν τινός, ιν μνήμρ εχειν τι.: uppkalla i, f. sitt m., ιν μνήμρ πάλιν λαβείν, εις μνήμην ἀναλαβειν. se f. öfr. Erinra sig.: behålla i m:t, tv μνήμτ\ φυλάττειν 1. διασώζειν τι. διαμνημονεύειν τι. ιν νώ εχειν 1. σώζειν τι.: lätt, svår att behålla i m., εὐμνημόνευτος, δυσμνη-μόνευτος, 2.: ännu i friskt m., ετι εναυλος, 2.: det står ännu f. mitt m., ετι ιν μνήμτ} χεϊταί μοι.: stanna i m:t, I μ μένει ν ιν τfi μνήμτ].: lägga på m:t, τιθέναι εις μνήμην, παραδιδόναι Tfj [-μνή-μτ}.:-] {+μνή- μτ}.:+} ngt inpräglar sig underbart i m:t, θαυμα-στόν εχει τι μνημεϊον.: utplåna ur m:t, ἀφανί-ζειν ιx τής μνήμης.: falla ur m., se Glömma.: fela på m:t, μνήμης ιλλιπή γίγνεσθαι.: efter, med mitt m., ώς ιγώ μνήμης εχω.: uppläsa ur m:t, ἀπὸ μνήμης ἀναγιγνώσκειν, εϊπεϊν. ἀπομνημονεύ-ειν.: förlora m., μειούσθαι τήν μνήμην.: föra till minnes, draga sig till minnes, se Erinra.: teckna sig till minnes, ὑπομνηματίζεσθαι.: f. bättre minnes skull, μνήμης χάριν. 2) hågkomst, erinring (både i subj. o. obj. men.), μνήμη, ή. μνεία, ή.: ärofullt, kärt m., μνήμη μετά δόξης, μετ' εύνοιας. 3) s. väcker hågkomst, μνημειον, μνη-μόσυνόν, τό. μνήμα, υπόμνημα, τό. μνήμη, ή.: = minnestal, se d. o. 4) m. ngns goda m., συν-ειδότος, συναινούντος, βουλομένου τινός.

Minnesbeta, μνημειον, μνημόσυνον, τό. χό-λασμα, τό (tuktan).

Minnesbok, υπομνήματα, τά. υπομνηματισμός, ὁ.: skrifva, föra en m., ὑπομνηματογρα-φεϊν.: s. för m., ὑπομνηματογράφος, ὁ.

Minnesfest, εορτή ή εις μνήμην τινός ἀγομ,ενη.

Minnesgod, μνήμων, 2. μνημονιχός, 3.

Minneskonst, μνημονιχόν, τό. μνημονιχή,ή.

Minneslös, ἀμνήμων, 2.

Minnesmärke, se Minnestecken.

Minnespenning, νόμισμα εις μνήμην τινός χεχομμένον, τό

Minnesskrift, σύγγραμμα εις μνήμην τινός γεγραμμένον, τό. μνήμη, ή.

Minnes stod, ἀγαλμα (εις μνήμην τινός πε-ποιημένον), τό. στήλη, ή. μνήμα, τό.

Minnestal, ἐγχώμιον,τό. λόγος Επιτάφιος, ὁ (eg. vid grafven).

Minnestecken, μνημειον, τό. μνήμα, τό. σύμβολον, τό. Jfr Minnesvård.

Minnesteckning, se Lefvernesbeskrif-ning.

Minnesvård, μνημειον, μνημόσυνον, τό. μνήμα, τό. ἀνάθημα, τό.: = grafvård, se d.: af en seger, τρόπαιον, τό.

Minnesvärd, μνήμης ἀξιος, 3. ἀξιομνημό-νευτος, 2.: m. händelse, yttrande 1. d., ἀπομνη-μόνεύμα, τό.

Minoritet, οι ιλάττους. τό ελαττον μέρος.

Minska, Ελαττούν. με ιού ν. μεϊο ν, ελαττον ποιειν. συστέλλειν. συντέμνειν. συνάγειν. χολάζειν. ἀφαιρεϊν τίνος.

Minskning, μείωσις, Ελάττωσις, ή. συστολή, σύντομη, συναγωγή, ή. χόλασις, ή. ἐλάττωμα, μείωμα, τό.

Minst, a) adj., μιχρότατος, σμιχρότατος, 3 (se Liten). Ελάχιστος, 3. ὀλίγιστος, 3. ήχιστος, 3 (Sedn.).: icke det m., οὐδ' ιλάχιστον μέρος, ούχ εστ δπως.: icke det allra m., ήχιστα πάντων. οὐδ' ὁπωστιούν. παντελώς οὐ.: till det m., τό ιλάχιστον. τουλάχιστον, b) adv., ελάχιστα, ήχιστα.: alla m., ήχιστα πάντων (i neg at. bet.). τουλάχιστον (åtminstone).

Minut, 1) i tidsbet., eg., εξηχοστόν μέρος τής ὡρας. oeg., τό τού χρόνου ἀχαρές. βραχύ τι τού χρόνου μέρος.: på m:n, se Ögonblick. 2) drifva handel, sälja i m., χαπηλεύειν.

Minutera, se Föreg.

Minuthandel, χαπηλεία, ἡ.: idka m., χαπηλεύειν.

Minuthandlare, χάπηλος, ὁ. ἀγοραῖος, ο.

Minutiös, περίεργος, 2. μιχρολόγος, 2.

Mirakel, -ulös, se Under, -bar.

Misanthrop, μισάνθρωπος, ο.: varam., μι-σανθρωπεῖν. μισεῖν τοὺς ἀνθρώπους.

Miskund, -da sig, se Medlidande.

Miskundsam, -het, se Barmhertig, -het.

Mispel, ^e'(T7r^or, τό. μεσπίλη, ἡ.

Missakta, -ning, se Förakta, Förakt.

Missbelåten, -het, se Missnöjd, -nöje.

Miss bildad, ἄμορφος, δύσμορφος, 2.

Missbildning, ἀμορφία, δυσμορφία, ἡ.

Miss bjud a, ελαττον τῆς ἀξιας διδόναι.

Missbruk, χατάχρησις, ἡ. vanl. gm vv.: = dålig vana, sed, χαχον ἦθος, τό.: införa m., ἐθίζειν κακὰ.

Missbruka, ἀποχρῆσθαἰ τινι. χατα-, παραχρή-σθαἰ τινι. χακῶς 1. οὐχ εἲς δέον 1. χαλὸν χρῆσθαι τινι.

Missbud, gm omsk., se Missbjuda.

Missdåd, -are, se Missgerning, -sman.

Misse, sig, παρορἀν. σφάλλεσθαι ὁρῶντα.

Missfall, (ἐξ)ἀμβλωσις, ἡ. ἀποφθορά, ἡ. εχ-τρωσις, ἡ. ἰχτρωσμός, ὁ.: få m., αμβλίσκειν, ἰξ-, ἀπ αμβλίσκειν. ἀπο-, διαφθείρειν. ἱκβάλλειν. ὠμοτοκεῖν.: det gm m. framfödda, (ἰξ)ἀμβλωμα, ἀμβλωθρίδιον, τό.

Missfirma, χαχολογεῖν. χαχηγορειν.

Missfirmande, κακολογία, χαχηγορία, ἡ. Jfr Förtal.

Mis sfirmlig, se Förklenlig.: m. tal, se Föreg.: begagna sdnt, se Missfirma.

Missfoster, τέρας, τος, τό.: bringa ett m. till verlden, τίκτειν τέρας, τερατογονεἰν.: framfödandet, τερατογονία, -τοκία, ἡ.Missförhållande —Misstanke.

275

Missförhållande, 1) eg., ἀμετρία, ἀσυμ-μετρία, ἡ. ανωμαλία, ἡ.: s. står i m., ἄμετρος, ασύμμετρος, ανώμαλος, ανόμοιος, 2.: stå i m. till ngt, οὐχ ἁρμόττειν τινὶ 1. πρός τι. ἀσύμμε-τρον, ανόμοιο ν είναι τινι. 2) oeg., felaktigt skick, κακόν, τό. χαχία, η. ἀχοσμία, ἡ.: = oenighet, διαφορά, ἡ.

Missförstå, παραχούειν. οὐχ ορθῶς γιγνώ-σκειν. παρεκδέχεσθαι.

Missförstånd, 1) eg., παρακοή, ἡ. παράσύν-εσις, ἡ. ἀγνωμοσύνη, ἡ. παράκουσμα, σφάλμα, τό. 2) se Oenighet.

Missgerning, κακούργημα, τό. κακόν ἐργον, τό. ἐργον ἀνόσιον καὶ ασεβές, τό.: begå en m., ἐργον ἀνόσιον 1. κακόν πράττειν 1. ποιεῖν. Jfr Brott.

Missgerningsman, κακούργος, ὁ. κακοποιός, ὁ. ἀλάστωρ, ορος, ὁ. Jfr Förbrytare.

Missgrepp, se Misstag.

Missgunst, φθόνος, ὁ. ζῆλος, ο. δυσμένεια, η.

Missgunstig, φθονερός, 3. δυσμενής, 2-

Missgynna, φθονεϊν τινι.: missgynnad af lyckan, dW-, ἀτυχης, 2. af naturen, κακοφυής, 2.

Misshag, δυσαρέστησις, ή. ἀηδία, ή. ἀλλοτρι-ότης, απέχθεια, ή (mot pers.).: hafva m. till ngt, δυσαρεστεϊν τινι. δυσχεραίνειν τι.: visa sitt m. öfver ngt, ἀποδοκιμάζειν τι. δήλον είναι ἀποδο-κιμάζοντά τι·: hysa m. f. ngn, δυσαρεστεϊσθαί τινι. ἀλλοτρίως, ἀπεχθώς διακεϊσθαι 1. εχειν πρός τινα.

Misshaga, ἀπαρέσκειν τινί 1. τινά. δυσαρεστεϊν τινι (hos Sedn.). ἀποδοκιμάζεσθαι, ούκ i-παινεϊσθαι ὑπό τίνος. Se vidare Missnöjd.

Misshaglig, ἀηδής, 2. ἀπάρεστος, 2. δυσχερής, 2. ἐπαχθής, 2. βαξύς, 3. tövara m., se Föreg.

Misshandla, κακουν, κακώς ποιεϊν τινα. κα-κώς χρήσθαι τινι. ἀδικεϊν τινα. αἱκίζεσθαι, κα-ταικίζειν, -σθαι τινα. ὑβρίζειν τινά 1. εις τινα. λωβάσθαι, λυμαίνεσθαί τινα.: misshandlas, κακώς πάσχειν. κακοπαθεϊν. κακουσθαι. ἀδικεϊσθαι. ὑβρίζεσθαι.

Misshandling, αικισμός, ὁ, αἴκια, ή, κά-κωσις, ή (bl. s. handling), αἴκισμα, τό. ὕβρις, εως, ή. ὕβρισμα, τό. ἀδικη μα, τό. κακοπάθεια, ή.

Misshugg, κενή πληγή, ή. σφάλμα, τό. ἁ-μάρτημα, τό.: komma i m., ἁμαρτόντα 1. αντί ἄλλου τινός πλήττεσθαι 1. βάλλεσθαι.: göra ett m., διά κενής πλήττειν. ἁμαρτάνειν, σφάλλεσθαι (βάλλοντα 1. τύπτοντα). πλημμελεϊν.

Misshugga sig, se Föreg.

Misshumör, δυσθυμία, ή.

Misshushålla, κακώς οίκον ο μ εϊν 1. διοικεϊν.

Misshushållare, κακός οικονόμος, ὁ. κακώς οικονομών.

Misshushållning, κακή οικονομία, ή. ἀ-φειδία, ή. Jfr Slöseri.

Misshällig, -het, se Oense, Oenighet.

Misshöra sig, παρακούειν.

Mission, se Sändning.

Missionär, απόστολος, ὁ. δ τών ἐθνικών διδάσκαλος.

Missklang, se Missljud.

Misskläda, ού κοσμεϊν τινα. κακώς 1. ού πρέπειν τινί. ἀφαιρεϊν τού κάλλους.

Misskredit, ἀδοξία, ή. κακή δόξα, ή.: komma i m., ἀδοξία περιπίπτειν.: vara i m., κακώς ἀκούειν. ἀδοξεϊν. ἀπιστεϊσθαι (sakna förtroende).:

bringa ngn i m., διαβάλλειν τινά. ἀδοξίαν φέρειν 1. περιάπτει ν τινί.

Misskreditera, se Föreg.

Misskrifning, se Skriffel.

Misskrifva sig, ἁμαρ τάνειν 1. πλημμελεϊν γράφοντα.

Misskänna, ἀγνοεϊν. ἀλλογνοεϊν. ούκ ορθώς γιγνώσκειν 1. κρίνειν. σφάλλεσθαι τής περί τίνος κρίσεως 1. κρίνοντα περί τίνος, ἀμαριάνειν, δια-ψεύδεσθαί τίνος.: m. sig sf, ἀγνοεϊν εαυτόν.

Misskännande, ἀγνωσία, ἄγνοια, ή.

Missleda, παράγειν. ἐξαπατάν, παραφέρειν (bl. oeg.).

Missledning, παραγωγή, ή. (ἐξ)απάτη, ή.

Missli ud, διαφωνησις, διαφωνία, ή. ἀμουσία, ή. ἀναρμοστία, ή.

Miss ljud a, ἀπηχεϊν. ἀπάδειν. διαφωνεϊν. ἀ-ναρμοσ τειν. — miss ljudande, ἀπηχής, 2. διά-φωνος, 2. ἀσύμφνωος,

2. ἀπόχορδος, 2. ἄμον-σος, 2. δύς-, κακόφωνος, 2.

Misslyckande, ἀτυχία,ἡ.: i ett företag, κα-κοπραγία, δυσπραγία, ἡ.

Misslyckas, οὐκ ἀποβαίνειν (εις καλόν 1. δέον 1. κατ' εὐχήν). οὐ προχωρεῖν.: ngt m. f. mig 1. jag m. i ngt, ατι^ώ, ἀποτυγχάνω τινός, ἁμαρτ άνω 1. διαμαρτάνω 1. σφάλλομαί τίνος.: jag m. i mina företag, δυσπραγώ, κακοπραγώ, οὐ κα-τορθώ.: misslyckadt företag, κακοπραγία, ἡ. ατύχημα, τό. ἀπότευγμα, τό.

Misslynt, δύσθυμος, 2. δύσκολος, 2.: vara m., δυσθυμεῖν. δυσκολαίνειν. Jfr Missnöjd.

Misslynthet, δυσθυμία, ἡ. δυσκολία, η. Jfr Missnöj e.

Missmod, -dig, se Nedslagenhet, nedslagen.

Missnöjd, δυσάρεστος, 2. δύσκολος, 2. ἀθυ-μος, 2.: m. med sitt öde, μεμψίμοιρος, 2.: vara m. med ngt, δυσαρεστεῖν, -σθαι τινι. δυσκολαίνειν τινί. δυσχεραίνειν τι. χαλεπώς 1. βαρέως φέρειν τι. μέμφεσθαί τι 1. τινί. οὐκ Ιπαινεῖν, οὐ δέχε-σθαί τι.

Missnöje, δυσαρέστησις, ἡ. ἀηδία, ἡ. δυσκολία, ἡ. ἀθυμία, ἡ. μέμψις, κατάμεμψις, ἡ.: m. med sitt öde, μεμψιμοιρία, ἡ.: m. med sig sf, κατάμεμψις εαυτού.: förorsaka, väcka m. hos ngn, ἀηδίαν etc. παρέχειν τινί.: anmäla m. (jurid.)., ἐφήσειν τήν δίκην λέγειν 1. δηλοὺν.

Missriktning, παραγωγή, ἡ. ἡ εἴς 1. πρός τό χεῖρον ροπή.: ge en m., παράγειν. παραστρε-φειν. διαστρέφειν (starkare).: taga en m., εις 1. πρός τό χεῖρον ἀποκλίνειν 1. ρέπειν.

Missräkna sig, ψεύδεσθαι, σφάλλεσθαι, ἀ-μαρτάνειν λογιζόμενον. κακώς 1. οὐκ ορθώς λο-γίζεσθαι. παραλογίζεσθαι.: m. sig på ngt (s. man hoppats), ψεύδεσθαι, ἀποτυγχάνειν τινός.

Missräkning, τό ιν τω λογισμώ σφάλμα.: = felslagen förhoppning, ἀπότευγμα, ἀτύχημα, τό.

Misstag, ἁμάρτημ,α, τό. σφάλμα, τό. πλημμέλεια, ἡ. πλημμέλημα, τό. ἀστοχη μα, τό. ἀστοχία, ἡ.: begå ett m., ἁμαρ τάνειν. σφάλλεσθαι. πλημμελεῖν. ἀστοχεῖν. ψεύδεσθαι.: af m., ἁμαρτ ών etc. ὑπ ἀγνοιας 1. ἀγνοών (af okunnighet, utan vetskap).

Misstaga sig, se Föreg.

Misstanke, υποψία, ἡ. ὑποπτον, τό. υπόνοια, ἡ.: stark m., πολλή υποψία.: grundad m., ἀληθής υποψία.: väcka m. hos ngn, ὑποψίαν ιμποιειν 1. παρέχειν τινί. εἴς ὑποψίαν καθιστά-276

Misstro — Mjölk ak t i g.

ναι τινά.: hysa m. mot ngn, ὑποψίαν ἐχειν εις τινα. åC υποψίας 1. Εν υποψία ἐχειν τινά. Εν υποψία ποιεῖσθαί τινα. ὑπόπτως ἐχειν πρός τινα. jfr*Mi s stänk a.: fatta m. mot ngn, νποψίαν λαβειν εἴς τινα 1. κατά τίνος.: råka ut f. m., Εμπε-σειν, Ελχειν εις νποψίαν.: m. uppstår hos ngn mot mig, di' υποψίας 1. ὑποπτος γίγνομαί τινι. εισέρχεται 1. Εγγίγνεταί τινι υποψία εις Εμέ.: aflägsna en m. fr. sig, ποιεῖν εαυτόν πόρρω τής υποψίας, ἀμύνεσ&αι νποψίαν.'. utan m., ἀνvπο-πτος, ἀνυπόπτευτος, 2.

Misstro, ἀηιστεῖν τινι. δναπιστεῖν τινι. μή πιστενειν τινί. ἀπίστως 1. δνσπίστως ἐχειν 1. δια-κεῖσ&αι πρός τινα. ἀπιστίαν ἐχειν τινί. ὑπόπτως ἐχειν τινί. ὑποψίαν ἐχειν κατά τίνος, jfr Misstänka.: jag misstros, ἀπιστούμαι.

Misstro, -ende, ἀπιστία, ἡ. ὑποψία, ἡ.: hysa m., se Föreg.: undanrödja m., παύειν τήν ὑποψίαν.: m. mot ngn upphör, παύεται τις ἀπι-στονμενος.: undanrödja m. hos hrandra, Εξελειν ἀλλήλων τήν ἀπιστίαν.: betrakta ngt med m., ν-φοράσ&αί τι.

Misstrogen, ἀπιστος, δύσπιστος, 2. ὑποπτος, 2. o. partt. af vv. under Misstro.: göra ngn m. mot ngn, ἀπίστως διατι&έναι τινά πρός τινα. ἀπιστίαν Εμβάλλειν τινί πρός τινα.

Misströsta, -η, se Förtvifla, -η.

Misstycka, μέμφεσθ-αί τι. νεμεσάν τι. βαρέως 1. χαλεπώς φέρειν τι. δυσχεραίνειν τι. φ&ονεῖν (Επί) τινι.

Misstycke, μέμψις, ἡ. φθόνος, ὁ.

Misstyda, παρεκδέχεσ&αι. ὑπολαμβάνειν Επὶ τὸ χεἰρον 1. οὐκ ὀρ&ὠς. οὐκ εις καλὸν δέχεσ&αι.

Misstydning, gm vv. Jfr Missförstånd.

Misstänka, ὑποπτεύειν. ὑποτοπεῖν. νπονοεϊν. — misstänkt, ὕποπτος, 2. ἄπιστος, 2.: anse ngt f. m., Εν ὑποψὶα ποιεϊσ&αί τι.: vara m., ϋ-ποπτον εἰναι, ὑπόπτως ἐχειν (af ngn, τινὶ). ὑπο-πτεὐεσϋ·αι (ὑπὸ τὶνος). : ngt förefaller mig m., ὑ-φορὠμαί τι. νποψὶαν παρέχει μοί τι.: göra ngn m. hos ngn, διαβὰλλειν τινὰ πρός τινα. Se Misstanke.

Misstänksam, ὑποπτος, 2. ὑποπτης, ου, ο. καχὑποπτος, 2.: vara m., ὑπόπτως ἐχειν.

Missunna, -sam, se Afundas, -sam.

Missvisa (om kompassen), ἀποκλὶνειν. ἀπο-πλανάσ&αι.

Missvisning (kompassens), ἀπὸκλισις, ἡ. ἀ-ποπλὰνησις, ἡ.

Miss vard, ἀμέλεια , ἡ.

Missvårda, ἀμελεὶν, παρ-, καταμελεὶν τὶνος.

Missväxt, ἀκαρπὶα, ἡ. σπανοκαρπια, ἡ.

Missväxtår, δνσετηρὶα, ἡ. ἀκαρπὶα, ἡ.

Missämja, se Oenighet.

Missöde, se Olycka b).

Mist, ομὶχλη, ἡ.

Mista, se Förlora, Umbära.

Miste, gm ἀμαρτάνειν, äfv. σφάλλεσ$αι, πλημ-μελεὶν m. part. stundom gm smnsättning m. παρὰ. : hugga, höra, räkna, skrifva, taga m., med fl., se Misshugg, Misshöra etc.: gå m., ἀμαρτάνειν τὴς οδοὺ. ἀποπλανάσ&αι.: om ngt, ἀμαρτάνειν, Εξ-, ἀφαμαρτάνειν, ἀποτυγχάνειν, ψεὐδεσ&αί τὶνος,: se m., παρορἀν. σφἀλλεο&αι ὁρὠντα.: stiga m., σφάλλεσ&αι βαδὶζοντα, βαὶνοντα.

Mistel, ἰξός, ὁ. ιξὶα, ἡ. ϋφεαρ, ατος, τὸ. στελὶς, ἰδος, ἡ.

Mistig, ομιχλὠδης, 2.

Mistlig, se Umbärlig.

Mistning, se Förlust, Saknad.

Mix t ur, μὶγμα, τὸ. μὶξις, ἡ. κρἀμα, τὸ. φἀρ-μακον, τὸ.

Mjell (i hufvudet), πὶτυρα, τὰ.

Mjell, adj., κα&αρὸς, 3. λαμπρός, 3.

Mjellhet, καβ-αρότης, λαμπρὸ της, ἡ.

Mjellhvit, λευκότατος, 3.

Mjelte, σπλὴν, νὸς, ὁ.: lik m., σπληνὠδης, 2.

Mjeltgräs, σπληνιον, τὸ. ἀσπληνον, τὸ.

Mjeltsjuk, Επὶ-, ὑπὸσπληνος, 2. σπληνικὸς, 3.: vara m., σπληνιἀν.

M j e 11 s j u k a, σπλὴνες, οι. καχεξὶα σπληνὸς, ἡ.

Mjeltåder, σπληνὶτις φλέψ, ἡ.

Mjeltört, se Mjeltgräs.

Mjugg, se Smyg.

Mjuk, μαλακός (μαλ&ακός), 3 (att trycka på). απαλός, 3 (fin att taga 1. stryka på). ψα&υρός, 3 (lös, mör, t. ex. κρέα). σομφός, 3 (svampaktig). τακερός, 3 (blöt, om frukter), πέπων, 2 (mogen, om frakter), μαλάώδης, 2 (ss. vax), ύγρός 3 (e-lastisk).: = böjlig, smidig, s. d oo.: görarn., se Uppmjuka:; bli m., se Mjukna.

Mjuka upp, se Uppmjuka.

Mjukhet, μαλακότης, ή. άπαλότης, ή. ψα&υ-ρότης, ή. σομφότης, ή. ύγρότης, ή. o. gm adj.:=: böjlighet, smidighet, se d. oo.

Mjukhår i g, μαλακό&ριξ, χος, ό, η.

Mjukna, μαλάττεσ&αι, μαλακι'/νεσ&αι, πεπαί-νεσ&αι (alla äfv. fig.), o. gm adjj. under Mjuk m. γίγνεσθαι.: = blifva rörd, κατα-, Επικλά-ö&ai. τέγγεσ&αι.

Mj är de, κυρτός, o.

Mjöd, οίνόμελι, τος, τό.

Mjöl, άλφιτον, τό, vanl. i pl. (gröfre m., eg. af korn), άλενρον, τό (finare m., eg. af hvete). σεμίδαλις, εως, ή (finaste hvetem.). άμνλον, τό (fint, ej gm målning åstadkommet), παιπάλη, ή (mjöllikt stoft af hd ämne s. helst).

Mjöla ned, se Nedmjöla.

Mjölaktig, άλενρώδης, 2.

Mjölbagge, άκαρι, τό.

Mjölberedning, άλφιτοποιία, ή.

M j ö 1 b o d, άλφιτοπωλητήριον, τό.

Mjöl dag g, Ερνσίβη, ή.: lida af m., Ερυΰιβάν. (άπ)ερνσιβονσθ-αι.: förorsaka m , Ερνσιβοϋν.: hrpå m. sitter, Ερνσιβώδης, 2.

Mjöldam, παιπάλη, ή.

Mjöl grö t, ά&άρη, ή. άλευρίτης πόλτος, ό.

Mjölhandel, se Mjölbod.

Mjölhandlare, -erska, άλφιτοπώλης, o, -πωλις, uΤος, ή.

Mjölig, άλφίτοις κατάπαστος, 2, 1. κεκονιμέ-νος, 3 1. d.: = mjölaktig, se d. o.

Mjölk, γάλα, κτος, τό.: d. första m., se Rå-mjölk.: sur m., οξνγαλα, κτος, τό.: löpnad m., γάλα πηκτόν 1. πεπηγός, τό.: ha m., γαλακτον-χείν.: ge m., γάλα δοϋναι, βδάλλεσ&αι (t. ex. άμ-φορέά).'. ha, ge mycket m., γαλακτιάν.: dricka m., γαλακτοποτεϊν.: lefva af m., γαλακτοφαγείν.: s. lefver af m., γαλακτοφάγος, 2.: föda med m., γαλακτοτροφεϊν : blifva m., γαλακτονσ&αι.: se ut s. m., γαλακτίζειν.: af m-, γαλάκτινος, 3.

M j ö 1 k a, άμέλγειν. βδάλλειν.

Mjölkaktig, γαλακτοειδής, -ώδης, 2. γαλακτικός, 3.Mjölbunke — Modersköfc.

277

Mjölkbunke, -bytta, γαυλός, δ. σκαφίς, ίδος, ή.

Mjölkdrickare, γαλακτοπότης, ου, ό.

Mjölkdrickning, γαλακτοποσία, ή.

Mjölke, σπέρμα, τό. S-ορός, ό. Mjölkfisk, ζ^θ-ι)*· ό αρρ*/"·

Mjölkflicka, -hustru, παρ&ένος, yt/*>i) το ^άλα πωλοισα, »J.

Mjölkfärg, χρώμα γαλάκτινον, ιό.

Mjölkfärgad, ^αλακτό/ρωi, ωτο£, ο1, ή.

Mjölk hvi t, γαλαχτώδης, 2. ^αλακτ^κο'i, 3.: vara m., ^αλακτέζ»)'.

Mjölkhår, χνούς, oc. λάχνη, ή. ϊουλος, ό.

Mjölkkalf, μόσχος γ αλακτοτ ροφού μένος, ό.

Mjölkko, βούς βδαλλομένη 1. γάλα έχουσα 1. γα-λαχτουχούσα.

Mjölkkur, ή διά γάλαχτος 1. γαλαχτοποσίας θεραπεία.

Mjölkkärl, γαλαχτοδόχον (άγγεϊον), τό.: = kärl att mjölka i, se Mjölkstäfva.

Mjölklik, se Mjölkaktig.

Mjölkmat, γαλάκτινον εδεσμα, τό.: tillaga m., γαλαχτουργειν.

Mjölkning, άμελξις, βδάλσις, ή.

Mjölkrik, εύγλαγής, 2.

Mjölksaft, χυλός, δ.

Mjölkskum, άφρόγαλα, χτος, τό.

Mjölk st en, γαλαχτίτης λi&ος, ό. γαλαξίας, δ.

Mjölkstäfva, άμολγεύς, ό. άμόλγιον, τό. πέλλα ο. πελλίς, ίδος, ή. γαυλός, ο.

Mjölktand, νεογιλός οδούς, δ.

MjÖlkvassla, se Vassla.

Mjökätare, γαλαχτοφάγος, ο1.: vara m, γα-λακτοφαγεϊν.

Mjöllår, άλφιτο&ήχη, ή.

Mjölmat, άλεύρον 1. άλφίτου εδεσμα, τό.

Mjölnare, μυλω&ρός, ό. άλέτης, ου, ό.

Mjölnerska, μυλω&ρίς, άλετρίς, ίδος, ή.

Mjölnarvisa, έπιμύλιος ωδή, ή. έπιμύλιον ασμα, τό.

Mjölqvarn, se Qvarn.

Mjöl sikt, άλευρότησις, ή.

Mjölsäck, ϋ-ύλαχος άλεύρου, ό.

Mjölvälling, se Mjölgröt.

Mo, τόπος άμμώδης, ο. άμμος, ή. έρημία, ή.

Mobb, se Pöbel.

Mobil, κινητός, κινητικός, 3 (rörlig), παρε-σχευασμένος, έτοιμος, 3 (om en här).

Mobilier, se Lösegendom.

Mobilisera, παρασκευάζειν, -σB-αι.

Mocka, χα&αίρειν. άπο-, έχχα&αίρειν.

Mod, 1) sinnesförfattning, ψυχή, ή. &υμός, ό.: dristigt m., se 2).: godt, gladt, hurtigt m., ευθυμία, ή. εύφρωσύνη, ή.: vara vid godt m., εύ-&υμεϊν, vanl. -σ&αι. &αρρεϊν.: vid godt m., θαρρών, 3. d-αρραλέος, 3. o. adv. &αρρούντως. &αρ-ραλέως.: jag är till mods, εχω τήν ψυχήν. διά-χειμαι. διανοούμαι (m. ώς o. part.), δοχώ μοι

(m. inf.): hur tror du att han skall vara till mods, τίνα οϊεις αυτόν ψυχήν 1. γνώμην 1. χαρδίαν εχειν.: jag är illa till mods, δυσ&ύμως 1. ά&ύμως έχω. ά&υμώ. χαχώς έχω τήν ψυχήν. άγωνιώ.: jag känner mig underlig till mods, θαυμάσια πάσχω.: jag blir helt underlig till mods, πάνυ d-αυμασίως διατίΰ-εμαι. 2) oförskräckhet, dristighet, &υμός, ο4, d-άρρος, τό. τόλμα 1. -η, ή. εύτολμία, ή. εύ-ψυχία, η. φρόνημα, τό. άνδρία, -εία, ή.: ha m.,

S-αρρεϊν. &υμόν εχειν. τολμάν. άνδρεϊον είναι. ett dåraktigt m., άνόητον θάρρος &αρρεϊν.: fatta m., d-άρρος λαμβάνειν (äfv. λαμβάνει με), θάρρος έγγίγνεται 1. έμπίπτει μοι. &αρρεϊν.: åter fatta m., άνα^αρρεϊν. άναλαμβάνειν &υμόν.: ingifva m., (έπι)&αρρύνειν. έπιρρωννύναι. θάρρος 1. &υ-μόν έμποιείν etc., se Ingifva, d-αρρεϊν ποιεϊν τινα.: åter ingifva ngn m., άνα&αρρύνειν τινά.: ägga ngns m., d-ήγειν τήν ψυχήν 1. τό φρόνημά τίνος, παρα&αρρύνειν τινά.: fälla m., ά&υμεϊν. άποβάλλειν τόν d-υμόν. χαταπίπτειν τώ &υμώ. άποδειλιάν.: sakna m. till ngt, ά&ύμως εχειν πρός ιι. άποδειλιάν πρός τι 1. ποιειν τι.: bryta ngns m., χαταδουλούν τήν ψυχήν 1. τό φρόνημά τίνος. 3) stolthet, φρόνημα, τό. μεγαλοφροσύνη, ή.: ha m., μέγα φρονεϊν. μεγαλοφρονεϊν.

Mod, τρόπος, 6. ε&ος, τό.: efter nu rådande m., εις 1. χατά τόν νύν τρόπον.: vara m., έν έ&ει είναι, έπιχρατεϊν. άκμάζειν. έπιπολάζειν. έπι-χωριάζειν (inom ett land).: blifva m., έχνιχάν. ε&ος γίγνεσθαι, εις έ&ος χα&ίστασ&αι.: komma ur m., se Föråldras.

Moddocka, περίεργος περί τήν έσ&ήτα. καλλω-πίστρια, ή (masc., χαλλωπιστής, ό).

Modefärg, χρώμα τό σύνη&ες.

Modehandlare, ρωποπώλης, ου, δ.

Modell, πρότυπον, τό. πρόπλασμα, τό. παράδειγμα, τό. τύπος, δ. χάναβος, δ. -era, πλατ-τειν. (προ)τυπούν.: en s. modellerar, πλάστης, ου, ό.: konsten att m., πλαστική, ή.

Moder, 1) μήτηρ, τρός, ή. ή τεχούσα (ngns, τινά).: blifva m., τίχτειν (παϊδα).: på m:s sida, μητρό&εν. πρός μητρός.: verklig, naturlig m., ή φύσει μήτηρ. ή τεχούσα. — I fig. bet., gm μήτηρ 1. πατήρ efter det subst:s gen., hrom fråga är, 1. heldre gm τίχτειν 1. άρχή, ή. 2) se Lif-moder. 3) se Bottensats.

Moderat, μέτριος, 3. σώφρων, 2. -ation, μετριότης, ή. σωφροσύνη, ή. -era, κυβερνάν, έπι-στατεϊν. διοικεϊν. μετριάζειν. σωφρονίζειν. κατέχειν. συστέλλειν.

Moderbröst, se Bröst 2).

Moderjord, -land, μητρίς, ίδος, ή. πατρίς, ίδος, ή.

Moderlif, κοιλία, ή. μήτρα, ή (poet., νηδύς, ύος, ή).: fr. m., έκ κοιλίας μητρός, άπό πρώτης γενεάς, εύ&ύς γεννη&είς, εϊσα, έν.

Moderlig, a) s. tillhör moder, μητρικός, 3. μητρώος, 3. δ, ή, τό τής μητρός, b) s. egnar en moder, ώσπερ μήτηρ.: en m. vård, θεραπεια οία μητρός.

Moderlös, άμήτωρ, ορος, ό, ή. μητρός ερη-μος, 2.

Modermord, μητροκτονία, ή.

Modermördare, μητροκτόνος (poet. -φόνος), 2. μητροφόντης, ου, ό. μητραλοίας, α, δ.

Modem, καινότροπος, 2 (nymodig). εις τόν νύν τρόπον πεποιημένος, 3. ό, ή, τό έν έ&ει 1. νύν συνήθης (2) 1. νομιζόμένος, 3 (vanlig).

Moderpassion, -plågor, se Hysteri.

Modersfröjd, -glädje, ή άπό τών τέκνων ηδονή, εύπαιδία, εύτεκνία, ή.

M o d e r s h j e r t a, ή τής μητρός ψυχή.

Moders känsla, -kärlek, φιλοστοργία ή τής μητρός.

Modersköt」, γαστήρ, ρός, ή. κοιλία ή τής μητρός.278

Moderslida, γυναικειος κολεός, o.

Modersmjölk, γάλα τό από της μητρός.: den första m., πυος 1. πνός, ό.

Modersmål, Εγχώριος 1. Ιδία γλώττα, ή.

Mo der språk, bl. μήτηρ, τρός, ή.

Modesjuka, καινόσπουδον, τό.

Modesjukdom, νόσος συνήθης 1. κοινή, lf.

Modest, se Blygsam.

Modevara, καλλώπισμα, ro. ρωπικά, τά.

M o d f ä 11 a, άφαιρείν 1. Εξαιρειν τον θυμόν τι-vof. oΓi^λόν 1. «»$· άθυμίαν καθιστάναι τινά. άθυ-μίαν τινι παρέχειν 1. Εμβάλλειν. ταπεινούν τινα (förödmjuka). — modfälld, άθυμος, 2.: vara m., άθυμειν. άθύμως έχειν 1. διαχεϊσθαi. έν άθυμια είναι, άποδειλιάν. alldeles m., καταθυ-μειν.: blifva m., άποδειλιάν. άναπίπτειν. ύφίε-σθαι. Εκκακεϊν. άθυμεϊν.

Modfälldhet, άθυμια, ή. άποδειλίασις, ή. άποδειλια, ή.

Modificera, ετεροιούν, μεταρρυθμίζειν (ändra). Jfr Lämpa, -kation, ετεροίωσις, μεταρ-ρύθμισις, ή.: med den m. att, Επί τώ 1. Εφ* ω m. inf.

Modig, θαρραλέος, θαρσαλέος, 3. ευθαρσής, 2. τολμηρός, 3. εύτολμος, 2 εύχρυχος, 2. εύθυμος, 2. ανδρείος, 3. θνμοειδής, -ώδης. 2 (ish. om djur), μέγα φρονών, ούσα, ουν (stolt).: göra ngn m., se under Mod.

Modlös, άθνμος, 2, δειλός, 3. άτολμος, 2. άνανδρος, 2. Jfr modfälld.

Modlöshet, άθυμια, ή. άτολμια, ή. άπο-όειλίασις o. άποδειλία, ή. άνανδρία, ή.

Modstulen, se modfälld.

Modulation, καμπή, ή. -era, rösten, έπικλάν τήν φωνήν.

M o dus, έγκλισις, ή (Gram.).

Mogen, πέπων, 2. πεπανός, 3 (Sedn). πέπει-ρος, 2 (äfv. fig.), ωραίος, 3 (ofta fig.), sällan ώ-ρικός, 3. αδρός, 3 (utväxt, kraftfull), τέλειος, 3 (s. hunnit sin fulla utveckling).: göra m., πε-παίνειν. πέττειν. άδρύνειν.: blifva m., se Följ.: bära m. frukt, τελεοκαρπεΐν.: m. f. giftermål, yà-μου 1. γάμων ώραϊος (ish. om jungfrur), πέπει-ρος, 2.: en m. jungfru, äfv. παρθένος εϊς ανδρός ώραν ήκουσα 1. ωραία άνδρός.: d. m. åldern, τελεία 1. καθεστηκυία ήλικία.ι vara i m. ålder, άκμάζειν τ$ ηλικια.: s. är i m. ålder, ακμαιο;, 3. τέλειος, 3.: m. f., till ngt, ήλικίαν έχων τινός 1. m. inf. ικανός (3), επιτήδειος (3) τινι 1. εϊς, πρός τι 1. m. inf.: m. f. galgen, τού σταυρού 1. τού βρόχου άξιοςå 3.: m. f. döden, ώραΐος άποθανειν. b) omsorgsfull, noggrann, Επιμελής, 2. σπουδαιος, 3. άκριβής, 2. ικανός, 3.: efter m. öfverläggning, άκριβώς 1. ικανώς 1. tv μάλα σκεχράμενος. καλώς βουλευσάμενος.

Mogna, πεπαίνεσθαι. ώραιον γίγνεσθαι, ά-δρύνεσθαι 1. άδρονσθαι περκάζειν (om drufvor o. oliver), άκμάζειν. τέλειον γίγνεσθαι, τελειονσθαι. Jfr Föreg.

Mognad, πεπειρότης, άδρννσις, ή (eg.), ω-ραιότης, ή (eg. o. oeg.). άκμή, ή (oeg.). τέλος, τό (full utveckling).: bringa till m., se Mogen.: komma till m., se Mogna.: komma till manlig m., άνδρίζεσθαι τω σώματι, τέλειον άνδρα γίγνεσθαι.

Moll, μαλακή άρμονία, ή.

Moll a, βλίτον, τό.

Moln, νεφέλη, ή. νέφος, τό.: omgifven, betäckt af m., σνννεφής, 2. Επινέφελος, Επινεφής, 2.

Molnbädd, πνκνόν νέφος, τό.

Molnfläck, tapp, νεφέλιον, νεφίον, τό.

Moment, 1) "momang°, se Ögonblick. 2) del af tiden 1. skrift, μέρος, μόριον, το', -an, se Ögonblicklig.

Monad, μονάς, άδος, ή. άτομο ς, ή.

Monarch, μόναρχος, μονάρχης, ό.: vara m., μοναρχειν. -chi, μοναρχία, ή. -chisk, μοναρχικός, 3.: ha m. författning, μοναρχΛσθαι.

Monogami, se Engifte.

Monographi, ϊδιον σύγγραμμα, τό. Ιδία σνγγραφή, ή.

Monolog, μονολογία, ή.

Monopol, μονοπώλιον, τό. μονοπώλια, η.: ha m., μονοπώλιον έχειν. μονοπωλειν.

Monotheism, τό ένα θεόν νομίζει ν.

Monoton, se Entonig.

Monstrans, ung. ιεροθήκη, ή.

Monstrum, τ^ρα?, τος, τό.

Monument, se Minnesmärke, -vård.

Mops, κυνίδιον σιμόν, τό.

Mor, se Moder.

Moral, ηθική Επιστήμη, ή. ηθικά, τά.: = sedlighet, se d. o. -isk, se Sedlig, -itet, se Sedlighet.

Moras, -ig, se Kärr, -aktig.

Morbroder, ό τής μητρός αδελφός, μητραδελφός, 6. θειος ό πρός μητρός.

Mord, φόνος, ό. σφαγή, ή. θάνατος, ό.: begå m., se Mörda.: ha m. i sinnet, βουλεύειν φό-νον.: anklaga ngn f. m., φόνου διώκειν 1. γρά-φεσθαι 1. Επαιτιάοασθαί τινα 1. Επεξιέναι τινί.: vara anklagad f. m., Εφ* αϊ ματ ι φεύγειν 1. διώ-κεσθαι.: med m. befläckad, μιαιφόνος, 2. μιαρός, 3. Εναγής, 2.: beträffande m., φονικός, 3.

Mordanslag, Επιβονλή ή περι τής ψνχής.: ha m. mot ngn, (Επι)βονλενειν φόνον τινί.

Mordbegär, se Mordlust.

Mordbrand, πνρπόλησις, ή.

Mordbrännare, Εμπρηστής, ού, ό. ό πυρ-πολών, ούντος.

Mordgerning, se Mord.

Mordgirig, se Mordisk.

Mordhistoria, φονικός λόγος, ο. τό περι τον φόνον πράγμα, τά περί τον φόνον.

Mordisk, 1) mordlysten, φονικός, 3. φόνου Επιθυμώ ν, ούσα, ονν. 2) mördande, ολέθριος, 3 ο. 2. Εν ω πολλοί άπόλλυνται 1. άποθνήσκονσιν 1. πολύς φόνος γίγνεται.

Mordlust, Επιθυμία φόνου, ή. τό φονικόν.

Mordlysten, se Mordisk.

Mordstål, -vapen, bl. ξίφος, τό. σφαγενς, έως, ό (poet.).

Morfar, μητρός πατήρ, ό. πάππος, δ (πρός μητρός), μητροπάτωρ, ορος, ό.

Morgna sig, άπωθεΐσθαι τον νπνον.

Morgon, 1) tidigaste delen af dagen, ἐως, ω, ή. όρθρος, ὁ (gryning).: tidig m., όρθρος βαθὺς.: tiden mot m., περίορθρον, τό.: på m., ἐωθεν. πρὼ.: s. sker på m., ἐωθινός, 3. όρθριος, 3 (t. βχ. ήκεν, παρήν).: det blir m., ἐως μέλλει γίγνεσθαι. ή ήμέρα ὑπολάμπει 1. υπ οφ αίνε ι.: fr. in. till afton, μέχρι δείλης Εξ εωθινον. ἐωθεν μέχρι δείλης. 2) se Morgondag.: i m., αὔριον. tti αὐριον. äfv. είς τὴν αὔριον (sc. ἡμέραν).·. i m.Morgonandakt-

bittida, αὔριον πρὼ 1. εωθεν.: i m. så bär dags, αυριον τηνιχάδε.

Morgon and akt, -bön, εωθιι>αί εὐχαί, αι.: göra sin m., ε ω fri v ποιεϊσθαι τὰς ενχάς.

Morgonbesök, ἐωθινή ἐπίσχεψις, ή.: göra ngn ett m., εωθεν ιπισχοπεϊν τινα 1. ἐντυγχά-νειν τινί.

Morgondag, ή αὐριον (ημέρα).: (på) m., τή αὐριον.: till m., εις τὴν αὐριον.: morgondagens, ο, ή, το αὐριον.: sörj icke f. m., μή ὑπέρ τὴν πήραν ψρόνα (ordspr.).

Morgondagg, εωθινή δρόσος, ή.

Morgondimma, ή εωθεν ομίχλη.

Morgondrägt, ή εωθεν ἐσθής.

Morgongryning, se Gryning.

Morgongåfva, ungef. ἀναχαλυπτήρια, όπτή-ρια, τὰ (se Lex.).

Morgonkyla, τὰ εωθεν 1. περί τον όρθρον ψύχη.

Morgonluft, ή εωθινή 1. εωθεν αὐρα.

Morgonmål, se Frukost.

Morgonrodnad, εως, ω, ή.: med m., α μ* εω ἁμα τρ εω.

Morgonsol, εωθινός 1. ἀνίσχων ήλιος, ὁ.

Morgonstjerna, φωσφόρος 1. εωσφόρος, ὁ.

Morgonstråle, ἀχτίς ηλίου ἀνίσχονιος, ή.: vid första m., (ευθύς) ὑπολάμποντος τοὺ ήλίον.

Morgonstund, εωθινός χρόνος, ὁ. τὸ ἐωθι-νόν. πρωία, ή.: på m., εωθεν. τὸ εωθινόν.

Morgonsömn, εωθινός ὑπνος, ο'.

Morgonvind, εωθινός ἀνεμος, ὁ. ή εωθεν αὐρα.

Morgonväkt, εωθινή φυλαχή, ή. όρθρος, ὁ.

Morgse, i m., εωθεν 1. πρω τήμερον,: i går m., χθες εωθεν 1. πρω. Jfr Morgon 1).

Morian, μέλας ἀνθρωπος, ο.

Moria, ζεϊν.: det morlar i benen på mig, σφαδάζω τα σχέλη.

Mormoder, ή τής μητρός μήτηρ. τήθη 1. τηθή ή. Sedn. μάμμα 1. -μη, ή (πρός μητρός).

Morot, σταφνλϊνος, ὁ, ή. χαρωτόν, το. δαὺ-χος, ο.

Morra, ράζω, ρύζω. χνυζάσθαι.: = knorra, se d. o.

Morrande, χνυζηθμός, ο.

Morrhår, ο τοὺ αιλούρον πώγων 1. μύσταξ.

Morsk, se Bister.

Mortalitet, se Dödlighet 3).

Mortel, όλμος, ὁ. Χγδη (ΐγδις, ιος), ή. θυεία 1. θϋία, ή.: liten m., θυείδιον 1. θυίδιον, τό.

Mortelstöt, ὑπερος, ο. δοίδυξ, χος, ὁ. ἀλε-τρίβανος, ὁ.

Mos, πόλτος, ό. ετνος, τό.

Mosaik, ψηφοθέτημα, τό. ψηφολόγημα, το', λιθόστρωτοι', τό. σύνθεσης λίθων, : arbeta i m., ψηφοθετεϊν, -Aoye*»'.: s. arbetar i m., ψηφοθέ-της, ου, oe.: bitarna s. hopfogas till m., ψήφος, ή. άβαχίσχος, ό.

Mo sch us, μόσχος, o.

Mosig, πολτώ^*·, 2.: fig., υποπεπωχώς, råa, o£.

Mossa, /^iW, τό. μviov, τό (hafsm.).

Mossa sig, βρυούσθαι.

Mosse, ?λνώ<% jf. iλoi*, τό (träsk).

Mossig, -lupen, βρυώδης, 2. βρυόεις, 3. Øé-βρυωμένος, 3. μνιαρός, 3 (poet.).

Moster, i) τής μητρός άδελφή. μητράδελφος, ή.

Mot, se Emot.: i m. o. m., se Medgång.

Mota, άνθίστασθαι, Ιναντιούσθαί τινι

(sätta sig emot), χατέχειν τινά (hejda), κω-

λviii/ ηνά (hindra). (άπ)αμύνειν, άποτρέπειν, απί-λαύνειν τινά (afvärja).: = fösa, se Drifva.

Motande, Ιναντίωσις, ή. χώλυσις, ή. άμυνα, η. αποτροπή, ή. o.vv., se Föreg.

Motanklagelse, αντιγραφή, άντιχατηγο-ρ/α, τ?.; framställa en m. mot ngn, άντιγράφε-σθαί τινα. άντιχατηγορεϊν τίνος.

Mot anmärkning, άντιλογία, ι?. άνθυποφ<ορά, ή.: göra en m., άντιλέγειν. άνθυποβάλλειν. άν-θυποφέρειν.

Motanstalt, αντιπαρασχευή, ή. άντιμηχάνη-μα, τό.: träffa m:er, άντιπαρασχευάζεσθαι. άντι-μηχανάσθαι.

Motarbeta, άντιπράττειν, Ιναντιούσθαί τινι. άντιτείνειν τινί 1. προ? τι. άνταίρειν τινί 1. πρός τινα.

Motarbetande, άντίπραξις, ή. Ιναντίωσις, ή. bättre gm vv.

Motbefästning, άντιτείχισμα, τό, άντίφρα-γ μα, τό.

Motbeskyllning, άντέγχλημα, τό. άντιχα-τηγορία, ή.: göra en m. mot ngn, άντεγχαλεϊν τινι. άντιχατηγορεΐν τίνος.

Motbevis, έναντίος λόγος, ό.: föra ett m., άνταπ ο δειχνύναι.

Motbild, άντίτυπον, τό.: vara aldeles en m. af ngt, άνομοιότατα i-χειν τινί.

Motbjudande, αηδής, 2. δυσχερής, 2. επαχθής, 2. βαρύς, 3. χαλεπός, 3.: ngt förefaller mig m., äfv. άχθομαί τινι. Jfr Y i dr i g.

Motfordran, göra en m., άνταξιοΰν, άντα-παιτεϊν.

Motförbund, Ιναντία συμμαχία, ή.

Motförklaring, άπόχρισις, ή. έναντία γνώμη, ή.: afgifva en m., άνταποχρίνεσθαι. άντα-ποφαίνεσθαι (γνώμην).

Motförslag, έναντίος, 3, m. subst, under Förslag.

Motgift, άντίδοτον, άντιφάρμαχον, άλεξιφάρ-μαχον, τό.

Motgång, ατυχία, δυστυχία, ή. άτύχημα, δυστύχημα, τό. συμφορά, ή. χαχόν, τό.: ha motgångar, άτυχεϊν. δυστυχεϊν. συμφοραϊς χρήσθαί.: i m., δυστυχών, χακώς πράττων.

M o t h u g g, άντιχοπή, ή.: ge m., άντιπλήττειν. άντιχόπτειν. Jfr Motstånd.

Motion, 1) se Kroppsrörelse. 2) se Förslag. -era, se Föreslå.: m. sig, se Kroppsrörelse.

Motiv, se Bevekelsegrund, -era, 1) anföra skäl, τα*· αιτιας λέγειν 1. ἀποφ>αίνειν τινός, αιτιολογεϊν τι. 2) utgöra tillräcklig grund f. ngt, ιχανήν αΐτιαν 1. πρόφασιν εχειν τινός, -ering, αιτιολογία, ή.

Motliggande, Ιναντιος, 3. ὁ, ή, τό χαταν-τιπέρας, ιξ Ιναντίον (etc., se under Midt), med 1. utan ών, ούσα, όν 1. κείμενος, 3.

Motlist, ἀντιτέχνησις, ή.: använda m., ἀντι-τεχν ἀσθαι. ἀντεπιβο υλεύειν.

Mot mina, anlägga m:r, ἀνθυπο ρύ ττειν. ἀντι-μεταλλεύειν.

Motpart, Ιναντιος, ό. ἀντίδιχος, ὁ (f. rätta).: vara ngns m., Ιναντιούσθαί τινι 1. πρὁ? τινα, i ngt, τι 1. περί τίνος, ἀντιδιχειν τινι 1. πρός τινα (i. rätta).280

Motparti, τὁ αντίπαλο*, ol αντίπαλοι 1. Ενάντιοι. ol έτεροι.: i en stat, ἀντίστασις, tf. Εναντία σιάσις, tf. ἀντιπολιτεία, tf. ἀντιστασιώται, οι.: bilda m., ἀντιστασιάζειν. ἀντιπολιτεύεσθαι.: tillhöra m. i ett bollspel, ἀντισφαιρίζειν.

Motpåstående, ἀντιλογία, tf.: framställa ett m., ἀντιλέγειν. Jfr Motanklagelse, -beskyllning.

Motrustning, se Motanstalt.

Moträkning, Ενάντιος λογισμός.: anställa m., ὰvT ιλογίζεσθαι.

Motsats, Εναντιότης, tf (ss. egenskap 1. fhde). τὁ Εναντίον, τούμπαλιν.: r;ika m:n, το Εναν-τιώτατον. πάν 1. αυτό τουναντίον.: utgöra m:n, Εναντίον ειναι, ἀντιχεϊσθαι.: i m. häremot, τουναντίον 1. τάναντία τούτου.: m:n äger rum med hm, τουναντίον περιέστηχεν αυτω. τάναντία πά-σχει.: påstå m:n, τήν Εναντίαν ἀποφαίνεσθαι γνώμην.

Motsatt, se under Motsätta.

Motse, προσδοχάν. προσ-, Εχδέχεσθαι. Ελπί-ζειν. Jfr Förutse.

Motsida, ή Εναντία 1. ετέρα (πλευρά).

Motskrift, ἀντιγραφή, ή. ἀντίγραμμα, τό.

Mot skäl, Ενάντιος λόγος, ό. ἀνθυπ οφορά, ή.: anföra m., ἀνθυποβάλλειν λόγους.

M o t s o 1 s, Ενάντιος (3) τJj του ήλιου φορά. Εναντίαν οδό ν τω ήλίω.

Motspänstig, se Motsträfvig.

Motstridig, se Stridig.

Motsträfvig, ἀνυπόταχτος, ἀννπήχοος, ἀ-πειθής, 2 (s. ej lyder), ἀντίτυπος, 2. Ενάντιος, 3.: vara m., ἀπειθεϊν. mot ngt, ἀντιτείνειν, ἀν-τερείδειν τινί 1. πρός τι. ἀντιπράττειν, Εναντιον-σθαί τινι. Εν-, ἀνθίσθασθαι πρός τι.

Motsträfvighet, ἀπείθεια, ἀπειθαρχία, ή. Εναντίωσις, tf. ένστασις, ἀντίστασις, tf.

Motstycke, gm ad;, ἀντίστροφος, 2. παρεμφερής, 2. ομοιος, 3 (m. deri.).

Motstå, ἀνθίστασ&αί τινι 1. προ'? τ*ι>α. ἀντιστατεϊν τινι. Εναντίον χαθίστασθαί τινι. Εναν-τιούσθαί τινι. ἀντιτυπείν τινι. ἀντέχειν, ἀνταίρειν τινί 1. πρòί τ*»>α. ἀ*>τ£ρ^'iΓ«>/ ww 1. προ'? τ*, κω-λιi«»' TïΊ^ά, fyniocJW ét^ai rtw (hejda), ἀμύνε-σ&αί τινα (afvärja), χαρτερεϊν τι (uthärda).: kunna m. en sak, χρείττω εϊναί τίνος, αὐταρχεϊν τινι.: icke kunna m. en sak, ήττάσ&αι, ηττω εϊναί τίνος. — motstående, se Motliggande.

Motstånd, Εναντίωμα, τό. Εναντίωσις, tf. ἀν-τίστασις, tf (Sedn.). χώλυμα, το', bättre gm vv.: göra m., se Föreg.: göra m. mot fienderna, äfv. δέχεσθαι, ύπομένειν τούς πολεμίους.: finna m., χωλύεσ&αι. Εμπόδιζε σθαι.: efter ett kort m., ολίγον χρόνον ἀντιστάς 1. ύπομείνας.: utan m., ούδενός Εναντιουμένου 1. ἀμυνομένου 1. χωλύον-το?, ἀμαχεί.

Motståndare, Ενάντιος, ὑπεναντίος, ο. ἀν-ταγωνιστής, ὁ. ἀντίπαλος, ὁ.: f. rätta, ἀντιάι-κο?, ὁ.: vara ngns m., Εναντιούσθαι, ἀνταγωνί-ζεσθαι, ἀντιπράττειν τινί.

Motstöt, ἀντιχοπή, tf. ἀντιτυπία, tf.: med stång 1. d., ἀντιχόντωσις, tf.: gem., ἀντιχόπτειν. ἀντωθεϊν. ἀντιτυπείν.

Motsvara, ἁρμόττειν, Εφ-, συναρμόττειν (passa ihop med), προσήχειν (tillkomma), πρέπειν (anstå), α'κολοϋθ^ι/(öfverensstämma ss. följd), alla m. dai. δμοιον, ϊσον etc. (se nedanf.) εϊναί τι-

νι. ἀνταποδιδόναι.: m. ngns önskningar, κατά νουν εϊναί τινι.: m. ngns förhoppningar, τάς Ελπίδας τινός Εχπληρούν.: icke m. föreställningen, väntan, χαταδεέστερον εϊναι τής δόξης. — motsvarande (utom partt.), ο μοι ο ς, 3 (lik), ϊσος, 3, ισόρροπος, ἀντίπαλος, 2 (jemngod), ἀχόλου-θος, 2 (öfverensstämmande), Επιτήδειος, 3 o. 2 (passande, lämplig), alla m. dat. ἄξιος, 3 (värd) m. gen. δίχαιος, 3 (billig, just).: bli m., äfv. ὁμοιούσθαι. Εξισούσθαι.

Motsvarig, se Föreg.

Motsva righet, ὁμοιότης, ϊσότης, Επιτήδειο-της, ἀξια, tf. vanl. gm adj. 1. omskr. m. vv.

Motsäga, 1) eg., ἀντιλέγειν τινί, i ngt, πρός τι 1. περί τίνος. Εναντιολογεϊν, vanl. Εναντιούσθαι τινι. τάναντία λέγειν τινι.: ngt litet m., ὑπεναντιούσθαι.: m. sig sf, Εναντία λέγειν 1. Εναντιολογεϊν 1. Εναντιούσθαι αυτόν αυτω. περι-πίπτειν ἑαυτω. 2) oeg. om saker, Εναντιον, ούχ ἀχόλουθον εϊναί τινι. — motsägande, Ενάντιος, 3.

Motsägelse, 1) eg., ἀντιλογία, Εναντιολο-γία, tf. Εναντίωσις, tf. Εναντίωμα, το'.: ngt finner m , ἀντιλέγεταί τι.: råka i m. med sig sf, se Föreg.: böjd f. m., ἀντιλογιχός, Εναντιολο-γιχός, 3. Εριστιχός, 3.: utan m., ουδέν ἀντει-πών. ούδενός ἀντειπόντος. ού προφασιζόμένος, 3, ἀπροφάσιστος, 2, ἀπροφασίστως (utan invändning). πρόθυμος, 2, ἑχων, ot/tfa, όι>, προθύμως (m. beredvillighet), jfr Gensägelse. 2) motsatt fhde, Εναντιότης, tf. το' Εναντίον 1. διάφορον. ἀλογία, tf.: stå i m. med ngt, Ενάντιου σθαι, Εναντίον εϊναί τινι. ἀλογον εϊναι πρός τι.: råka i m. med sig sf, Εαυτω Εναντιούσθαι.

Motsägelseanda, τό ἀντιλογιχόν, Εριστιχόν, φιλόνειχον.

Motsätta, ἀντ ιτιθέναι. ἀντιτάττειν.: m. sig, ἀνθίστασθαι, Εναντιούσθαι. ἀντιτείνειν. ἀνταίρειν. ἀντιλέγειν. ἀπισχυρίζεσθαι. — motsatt 1) i local bet., ἀντίος, Ενάντιος, 3. ἀντιχε ίμενος, 3. ὁ, tf, τό Επί θάτερα.: på, åt m. sidan, Επί θά-τερα. είς τάναντία.: fr. m. sida, håll, £κ τού Επί θάτερα. Εξ Εναντίας o. Εχ τού Εναντίου (äfv. = på m. sida, jfr Midt emot).: gifva m. riktning, ἀντιστρέφειν (äfv. taga, = ἀντιστρέφεσθαι). 2) i fig. bet., Ενάντιος, 3. ἀντίστροφος, 2.: på m. sätt, Εναντίως. ἀντιστρόφως.: vara m., Εναν-τίως ἑχειν. : vara af m. mening, Εναντίαν ἑχειν τήν γνώμην. ἀντιδοξάζειν, -ξεϊν.: af m. mening, ἀντίδοξος, 2.: ett m. fall inträder, τάναντία τούτων γίγνεται.: i m. fall, ἀλλο;?, εϊ δέ μή.

Motsättning, ἀντίθεσις, tf.

Mott, ἀχαρι, τό.

Mottaga, se Emottaga.

Motto, se Valspråk.

Mottryck, ἀντέρεισις, tf.

Motverka, Εναντιούσθαι. χωλύειν. Εμποδών εϊναι. jfr Motarbeta.: i polit. bet., ἀντιπολι-τεύεσθαι.

Motverkan, ἀντιπάθεια, tf (en kropps mot en annan). Εναντίωσις, tf. χώλυσις, tf. vanl. gm vv.

Motvigt, ἀντιρροπία, tf.: gm m. göra lika, ἀντισηχούν (poet.).: hålla m. mot ngt, ἀντίρρο-πον, ϊσόρροπον εϊναί τινι.

Motvilja, ἀηδία, tf. ἀγανάχτηοις, tf. δυσμένεια, tf.: hysa m. mot ngt, δυσχεραίνειν τι. ἀ-πρόθυμον εϊναι πρός τι.: med m., ἀηδώς. ἀγα-Motvillig — Muntlig.

ναχτώντ ούσα, ούν. άπροθύμως. άχόντως. o. adj., se Följ. Jfr Ovilja, Vedervilja.

Motvillig, απρόθυμος, 2. αχών, ουσα, ον. ονκ Εθέλων, ουσα, ον.

Motvind, άνεμος άντιος 1. Ενάντιος, ό. α. ix τον Εναντίου πνέων, άντίπνοια, ή.

Motvittne, uppträda ss. m., άντιμαρτνρεϊν.

Motväga, se under Motvigt.

M o tv än d, αντιπρόσωπος, 2. άντίπρωρος, 2.

Motvärn, άμννα, ή.: sätta sig till m., άμύ-νεσθαι. τρέπεσθαι πρός άλχήν. Se vidare Motstånd.

Mucka, (άνα)γρύζειν, se Knysta.

Mndder, se Gyttja.

Muddra, πηλό v etc. Εξαιρεϊν 1. άποκαθαίρειν.

Muddrig, se Gyttjig.

Muff, σκέπασμα 1. περικάλνμμα χειρών, τό.

Mugg, ungef. σκύφος, ό. κώθων, ωνος, o.

Mula, ήμiονoζ, δ.

Mulbete, se Bete.

Mulbär, μόρον, τέ.. ιχνχάμινον, τό.: lik m., συκαμινώδης, 2.

Mulbärsträd, μορέα, ή. σνχάμινος, ό. Sedn. συκαμινέα, ή.: af mulbärsträ, συκαμίνινος, 3.

Mule, στόμα, τό.

Mulen, 1) eg., νεφελώδης, 2. συννεφής, 2. ομιχλώδης, 2 (töcknig).: det blir mulet, συννε-φεϊ. 2) oeg., σκυθρωπός, 3. στυγνός, 3. äfv. συννεφής, 2 o. συννενοφώς, υϊα, ός.

Mulenhot, σνννέφεια, ή. σκυθρωπότης, στυ-γνότης, ή o. gm adj.

Mull, χόνις, εως, ή. γή, ή.

Mullig, 1) eg., γεηρός, 3. χεχονιμένος, 3. 2) oeg., εν-, πολύσαρκος, 2.

Mullhög, -klimp, se Jord-.

Mullra, ψοφεϊν. ήρέμα βροντάν.

Mullrande, ψόφος, ό.

Mullvad, σπάλαξ, άσπάλαξ, κος, δ. σκάλοψ, πος, δ.

Mullvadshög, χώμα τό υπό σκάλοπος κεχω-σμένον.

Mulna, 1) eg., συννεφή γίγνεσθαι, νεφέλαις καλύπτεσθαι.: det mulnar, συννεφεί (sc. Ζευς). 2) oeg., σκυθρωπόν, στυγνόν γίγνεσθαι, σκυθρω-πάσαι.

Multiplicera, πολλαπλασιάζειν (t. ex. m. 4, τρ τετράδι). -kation, πολλαπλασιασμός, ό.

Multna, σήπεσθαι, άπο-, κατασήπεσθαι (είς χονίαν). — multnad, σαπρός, 3. χατασεσηπώς, νϊα, ός.

Mulåsna, όρεύς, έως, ό (m. häst till far o. åsna till mor), ήμίονος, δ (tvärtom, = mula; dock förväxlas ofta båda orden).: hörande till m., όρικός, 3, ήμιόνειος, ήμιονικός, 3 (t. ex. ζεύγος).: träck af m., ήμιονίς, ίδος, ή.

Mulåsnedrifvare, δρεωκόμος, δ. ήμιονη-γός, ό.

Mumie, σχελετόν (σώμα), τό. σκελετός, o. σώμα ταριχευτό ν 1. τεταριχευμένον, τό.

Mumla, τονθορύζειν. μύζειν (med sluten mun). γογγύζειν (af ovilja), θορυβεiν (göra oljud), βρά-ζειν (om björnar).

Mummel, μυγμός, 6. γογγυσμός, δ. γόγ-γυσις, ή. θόρυβος, ό. θρονς, ο.

Mumsa, μασάσθαι.

Mun, στόμα, τό.; m. liten, stor m., σύστο-μος, μεγαλόστομος, 2.: öppna m., διαiρειν 1.

ἀνοίγειν τό στόμα. fig., ρήζαι φωνήν.: icke ens öppna m., μηδέ φθέγγεσθαι. μηδέ γρυζειν.: sluta m., συγκλεiειν τό στόμα.: hålla igenjn., μυὰν (hårdt).: hålla m., σιγή ν ἀγειν. σιωπἀν.: föra i m., ἀνά στόμα 1. διά στόματος εχειν.: vara i folks m., διά στόματος ειναι, θρνλεϊσθαι. πολυ-θρύλητον ειναι.: bringa ngn i allas m., διαβάλ-λειν τινά πρός τούς πολλούς.: hd s. kommer hm i m., ο τι άν ελθη αὐτῷ Μ στόμα.: stoppa m. till på ngn, iμφράττειν to στόμα τινός 1. τινί. iπιβύειν το στόμα τινι. iπιστομiζειν τινά.: taga m. full, στομφάζειν. κομπάζειν.: lägga ngn ngt i m., ύποτiθεσθαι 1. ύποβάλλειν τινί τι. ἀναθεϊ-ναί τινί τι (anföra ss. yttradt af ngn).: stryka ngn om m. med ngt, πρ<ς ήδονήν 1. χάριν λέγειν τινί τι. χαριτογλωττεϊν.: taga bladet fr. m., μηδέν ύποστειλάμενον λέγειν.: taga ordet ur m. på ngn, ύφαρπάζειν τον ἐπiλοιπον λόγον τινί, ύπο-λαβειν τινα (afbryta ngn), φθάσαι λέγοντα ά τις μέλλει iρεϊν.: det går fr. m. till m., διαδiδοται 1. διαχωρεϊ διά πάντων.: tala bredvid m., μή κα-τέχειν τήν γλώτταν 1. μή κρατεiν τής γλώττης. φλυαρεϊν. μάταια, ἀπρονοήτως λέγειν.: ha ngt af ngns m., αὐτού τiνος (λέγοντος) ἀκούσαί τι.: bruka m. emot ngn, λοιδορεἴν, κακολογεiν τινα.

Munart, φωνή, ή. γλώττα, ή. διάλεκτος, ή.

Mundering, σκευή, ή. στολή, ή. iσθήμα-τα, τά.

Mun fi sk, πληγή ή κατά τό στόμα, κόνδυλος, ό.

Munförråd, σίτος, δ. σιτηρέσιον, τό.

Mungipa, χαλινοί, οι.

Munhuggas, Eρiζειν. φιλονεικειν. λοιδορεἴν, -σθαι.

Municipalstad, πόλις ϊσοπολiτις, ή.: medborgare i en m., ϊσοπολiτης, ου, δ.

Munition, παρασκευή, ή. βέλη, ών, τά. Jfr Krigsförråd.

Munk, μοναχός, δ. μοναστής, ου, ό (K. F.).

Munk af le, πάτταλος, δ.: sätta m. på ngn, Eμβάλλειν πάτταλον είς τό στόμα τινί.

Munkkloster, τό τών μοναχών μοναστήριον.

M un k lif, μονασμός, ό. μοναχική δiαιτα, ή.

Munkorg, κημός, φιμός, ό.:förse m. m., κημονν.

Munkväsen, τά μοναχικά, τά περί τούς μοναχούς.

Mun lag, στόμιον, τό. ψάλιον, τό.

Mun lim, ϊχθνόκολλα, ή.

Munlås, sätta m. på ngn, Eπιστομiζειν τινά. Eμφράττειν τό στόμα τινί.

Mun läder, ha godt m., πολυλόγον 1. στωμύ-λον ειναι, δεινότατον ειναι λαλεiν. μή ἀπορειν λόγων.

Munröta, se Skjörbjugg.

Munsbit, se Bit.

Munskolla, Eξανθήματα τά iν τω στόματι. στομακάκη, ή.

Munskänk, οινοχόος, δ.: varam., οϊνοχοειν.

Munstycke, προστομίς, ίδος, ή. γλωττίς, ίδος, ή. σύριγξ, γγος, ή (eg. på flöjten).: på betsel, se Mun lag.

Munter, εύθυμος, 2. Ιλαρός, 3. φαιδρός, 3., vara m., εύθύμως εχειν. εύφραίνεσθαι.

Munterhet, εύθνμία, ή. ιλαρό της, ή. φαι-δρότης, ή. ευφρωσύνη, ή.

Muntlig, -gen, gm διά τον στόματος, άπο στόματος, άπό γλώττης. λόγω χρησάμενος, 3.

36282

Εναντίον. άγραφος, 2 (t. ex. δια&ήκη). Ofta äfv. gm αυτός, 3.: m. berätta, αυτόν άπαγγέλλειν. παρόντα άγγέλλειν.: m. uppdraga, άπό στόματος 1. αυτόν λέγειν 1. Ιντέλλεσ$αι.: m. meddelelse, tf πρός τους παρόντας διάλεξις.: m. befallning, παράγγελμα, τό.

Muntra, «t'S-νμίαν παρέχειν τινί. φαιδρύνειν, φαιδρούν, εύφραίνειν.

Munvig, εύγλωττος, 2. ευτράπελος, 2. στω-μύλος, 3. πολυλόγος, 2.

Munvighet, εύγλωττία, tf. ευτραπελία, tf.

Munväder, se tomt Prat.

Mur, TéZyof, τό, τείχισμα, το' (till befästning). τειχίον, τό (i en byggnad 1. ss. hägnad), τοίχος, ό (i byggnad), αίμασιά, tf (hägnad).: uppföra en m., έστάνα*, άνιστάναι, οικοδομειν, άνορβ·ουν τείχος 1. τειχίον.: ånyo uppföra, άνατειχίζειν.: uppförande af en m., τείχισις, tf. τειχιαμός, ό. τοίχου οικοδόμησις, tf.: förse med m., τειχίζειν.: omgifva med en m., περιτειχίζειν τι. τείχος περι-βάλλειν τινί.: afskilja gm en m., διατειχίζειν. διαφραγνύναι τείχει.: uppföra en m. mot en fien-de, ίπιτειχίζειν med dat.: uppförande af en sdn, Επιτείχισις, tf. Επιτειχισμός, o.: gmbryta en m., διορύττειν τείχος.: nedrifva en m., τείχος xa&ai-ρείν, περιαιρείν, χατασχάπτειν.: väktare, försvarare på en m., τειχοφύλαξ, χος, ό.

Mura, 1) intr., συντι&έναι 1. συνδείν 1. συναρ-μόττειν λί&ους. λι&ολογείν. 2) tr., οικοδομειν λίβ-οις 1. λί&ων.

Murare, λι&ουργός, λι&οδόμος, λ^ολό^ος, ό.

Murbruk, χονία, tf. άμμος, tf.

Murbräcka, κριός, o.

Murgrön, κισσός, χιττός, ό.: af m., κίσσι-νος, 3.: med m. betäckt 1. kransad, κισσοστε-φής, 2. χεχισσωμένος, 3. κισσοφόρος, 2.: liknande m., κισσοειδής, 2.: krans af m., κκκτοΰ στέφανος, o\

Murken, σαθρός, 3. σατιρός, 3. ^«#ι>ρός, 3.

Murkna, σα&ρόν, ψα&υρόν γίγνεσθαι, (κατα)-σήπεσ&αι.

Murslef, t/7iayöiyéifa, «ως, ό.

Mursten, κος, oc, tf.

Murtegel, πλωτός, tf.

Murverk, κ*/?, έων 1. ών, τά. τείχισμα, τό. λι&ολόγημα, τό.

Mus, se Råtta, m. smnsättngr.

Musblack, φαιός, 3. μυϊνος, 3.

Musch, κατάπλασμα, τό.

Muser, se Sånggudinna.

Museum, μουσειον, το'.

Musicera, μουσίζειν. άποτελειν συμφωνιαν. χρούειν (på stränginstrument, t. ex. λύραν). αύ-λείν (på

blåsinstrum.).

M usik, 1) ss. konst, μουσικήt tf.: musikens theori, μουσική, tf. 2) musikstycke, συμφωνία, tf. μέλος, τό ο. μελωδία, tf (melodi).: sätta m., ποιεϊν μελωδία v.: sätta i m., μελοποιειν.: s. sätter i m., μελοποιός, ο. 3) = musikanter, se d. o.

Musikalier, μέλη, ών, τά. χρούματα, τά.

Musikalisk, μουσικός, 3.

Musikaln t, χρουματοποιός, ό. ψάλτης, ου, ο. αυλητής, ου, ό.

Musikkännare, μουσικής εμπειρος, 2.

Musikus, μουσουργός, μουσικός, ό.

Musikvän, φιλόμουσος (άνήρ), ό.

Musivarbete, se Mosaik.

Muskel, μυς, ός, ό.

Muskelband, νεύρον, τό.

Muskelbyggnad, -system, ol μύες. τό σάρκινον τού σώματος.

Muskelknut, μυών, ώνος, ό.

Muskelkraft, ρώμη, tf- εύτονια, tf.

Muskott, -nöt, μοσχοκάρυον, τό.

Muskulös, μυώδης, 2.

Muskus, se Mysk.

Musköt, se Skjutvapen.

Musrumpa, (bot.) μύουρος, tf.

Musselformig, κογχοειδής, κογχώδης, 2. ό-στρεώδης, 2.

Musselfängare, κογχοβ-ήρας, ου, ό.

Musselfärg, τό Εκ κογχών χρώμα 1. φάρ-μακον.

Musselmarmor, κογχίτης λi&ος, ό. κογχυ-λίας, κογχυλιάτης (λi&ος), ου, ό.

Musselskal, κόγχη, tf. κόγχος, ό. κογχύ-λιον, τό.

Mussla, κόγχη, tf. κόγχος, ό. όστρεον, όστρειον, τό.: liten m., κογχίον, κογχάριον, τό.

Must, 1) vin-m., ^λίνκος, τό. ^λ£ϊiκα>ος οίνος, ό. τριi£, /ός, tf.: inkokt m., σίραιον, τό. σίραιος 1. σίρινος οίνος, ό.: af m., γλεύκινος, 3. 2) saft, ;^ι>λός ο. χυμός, ό. se Saft. 3) fig., τό κράτιστον. άν&ος, τό. άκμή, tf.

Mustacher, μάσταξ, μύσταξ, κος, tf.

Mustig, τρόφιμος, θρεπτικός, 3 (födande). I>#ι>λος, εγχυμος, 2 (saftig). νιανικός, 3 (om kött), Λινός, άiΓρός, χαρτ^ρός, 3 (stark, kraftig). πικρός, δριμύς, 3 (skarp), άγροικος, 2, φορτικός, 3 (plump).

Mustighet, gm αφ'.: mustigheter, se Grof-het.

Mustörne, μυάκαν&ος, μυάκαν&α, tf.

Mus öron, (bot.), μυοσωτίς, *(/ος, tf. μυόσω-τον, τό. άλσίνη, tf.

Muta, se Besticka.

Mutor, ΛοροοΓόκ^μα, τό. (Λύρα, χρήματα, τά. Se Besticka, -ning.

Mutkolf, se Besticklig.

Mycken, πολνς, λ>}, v. συχνός, 3 (talrik). άφ&ονος, 2 (ymnig, riklig), äfv. gm πλή&ος, τό (t. ex. mycket penningar, πλή&ος χρημάτων). — Jlrfv. πολύ (framför compr. äfv. πολλω). μάΑα πάνυ. σφόδρα, δεινώς. μεγάλως. ισχυρώς, o. gm superi, t. ex. m. vacker, κάλλιστος, 3. ofta äfv. gm smnsättning med περί o. πάν, t. ex. m. rädd, περίφοβος, περιδεής, 2.: m. bedröfvad, glad, περίλυπος, περιχαρής, 2.: m. skön, svår, πάγκαλος, παγχάλεπος, 2. — ganska m., πάμπολλυς, 3. παμπλη&ής, 2. πλειστος, 3.: alltför m., άμετρος, 2. περιττός, 3.: det är f. m:t sagdt, τοίτ' εσ&' υπερβολή.: mycket af landet, πολύ 1. πολλή τής χώρας., huru m:t af landet, (ό)πόση τής γής.: så m., τοσοντος, αύτη, ούτο(ν). τοσόσδε, ήδε, όνδε.: så o. så m., τόσος καί τόσος.: så m. som, (τοσούτος) όσος.: så m:t på mig ankommer, τό γ* Επ* έμοί. τό έμόν μέρος.: så m:t jag kan, Ιχ τών δυνατών, όσον έν Ιμοί. όσον άν οιος

τ' ώ.: så m:t jag vet, όσον γ' έμέ ειδέναι.: så m:t jag hör, έξ ων εγωγε ακούω.: så m:t om den saken, τοοΐιντα μεν περί τούτων εϊρήσ&ω.: lika m:t till, ετερον τοσούτον il.pl.): en gång till så m:t, δις τόσος, vanl. τοσούτος.: just så m. som,Myckenhet ·

όσόσπερ.: så m:t än, gm καιπερ o. πολύς med part. t. ex. han segrar huru 1. så m:t fiender han än har, περιγίγνεταt χαίηεQ πολλών όντων πολεμίων.: om han än aldrig så m:t undervisade mig, har jag ej lärdt dta af hm, ελ χαί τα μάλιστα 1. ο τι (äfv. ώς) μάλιστά με διδάξειεν, ού τούτο παρ' αυτού μεμάθηκα.: så m:t mer, τοσοντω πλέον 1. μάλλον.: så m:t, τοσούτον, όντως.: så m:t s. möjligt, ώς δυνατόν μάλιστα. εϊς τά μάλιστα. Εσχάτως. jfr Möjlig.: så m:t att, τοσούτον, όσον 1. ώστε m. inf. (1. ind.). — för m:t, άγαν. λίαν. ύπερβαλλόντως. άμέτρως.: rätt m:t, μάλι-λίστα.: ganska m:t, χαί μάλα 1. πάνν 1. σφόδρα, πάνν γε.

Myckenhet, se Mängd.

Mygga, κώνων, ωπος, ό. Εμπίς, ίδος, ή.: göra en m. till en elephant, Ελέφαντα Ιχ μυίας ποιεϊν.

Myggbett, κώνωπος δήγμα, τό.

Myggnät, -tjäll, κωνωπεϊον, τό.

Mylla, γή (χαυνοτέρα 1. d.), ή.

Mylla ned, se Nedmylla.: m. sig, διαχέϊ-σθαι. διαλύεσθαι. χαυνούσθαι. ψαθυρούσθαι.

Myndig, 1) majorenn, ήλικίαν εχων, ουσα, ον. έφηβος, 2.: vara m., ήλικίαν εχειν.: förklara m., δοκιμάζειν.: förklaras m., δοκιμάζεσθαι. εις άνδρας Εγγράφεσθαι. 2) mäktig, ansedd, δυνατός, 3. μέγα δννάμενος, 3. αξιόλογος, 2. 3) befallande, αύθάδης, 2. κελευστικός, 3. σεμνός, 3. σοβαρός, 3.

Myndighet, 1) ηλικία, ή. 2) δύναμις, ή. άξίωμα, τό.: gifva ngn m. till ngt, se Befoga.: 3) αύθάδεια, ή. σεμνότης, ή. 4) embete, άρχή, ή.

Myndighetsförklaring, -pröfning, δοκιμασία {εiς άνδρας), ή.

Myndling, ορφανός, δ. fem., ορφανή, ή.

Mynna, εις-, Εκβάλλειν.

Mynning, στόμα, τό. στόμιον, τό (ish. på kärl). Εκβολή, εισβολή, ή.

Mynt, 1) preglad metallpenning, νόμισμα, τό. κέρμα, κερμάτιον, τό (smått skiljemynt).: kopparm., χαλκός, ό. χαλκούς, ού, ό.: slå m., κόπτειν, χαράττειν νόμισμα, άργυροκοπεϊν.: godt m., δόκιμον νόμισμα, τό.: falskt m., άδόκιμον ν. παραχάραγμα, τό.: slå falskt m., παρακό-πτειν. παραχαράττειν.: klingande m., άργύριον ετοιμον, τό.: betala ngn med smam., τόν αυτόν ερανον άποδούναί τινι. jfr Penning. 2) mynthus, άργυροκοπεϊον, τό.

Mynta, (bot.), μίνθα, μίνθη, καλαμίνθη, κα· λάμινθος, ή. ήδύοσμον, τό.: full af m., καλα-μινθώδης, 2.

Mynta, verb., se under Mynt.

Mynt are, άργυροκόπος, o.: falsk m., παρα-χαράκτης, ου, ό. ό παραχαράττων 1. παρακόπτων νομίσματα.

Myntfot, ή καθεστηκυία τών νομισμάτων άξια.

Mynthus, se Mynt 2).

Myntkabinett, νομισμάτων θησαυρός, ο.

Myntmästare, άργυροκόπος, ό. ό Επί τών νομισμάτων.

Myntproberare, άργνρογνώμων, ονος, ό. δ τού αργυρίου δοκιμαστής.

Myntverk, 1) se Mynt 2). 2) se Följ.

Myntväsen, τά περί τά νομίσματα.

Myr(a), (träsk), ελος, τό. ιλυώδης γή, ή.

Myra, (insekten), μύρμηξ, κος, ό.: sätta ngn η yror i hufvudet, πράγματα 1. φροντίδα παρι-

- Mål. 283

χειν τινί.: ha m:rih., πράγματα εχειν. iν πολλρ φροντίδι είναι, πολλά Εν νω εχειν.

Myrartad, μυρμηκοειδής, 2.

Myriad, μυριάς, άδος, ή,

Myrkott, φαττάγης, ου, ό.

Myrlejon, μυρμηκολέων, οντος, ό.

Myrrha, μύρρα, ή. σμύρνα, ή.: af m., σμυρναίος, 3.: försätta med m., σμυρνίζειν.: s. bär m., σμνρνοφόρος, 2.: olja 1. salfva af m., μύ-ρον, τό.

Myrstack, μυρμηκιά, ή.

Myrten, μυρρίνη, ή. μύρτος, ή.: af m , μύρ-ρινος, μύρσινος, 3.: lik m., μυρσινοειδής, 2.: ställe der m. hålles till salu, μυρρίναι, at.

Myrtenblad, μύρρινον φύλλον, τό.

Myrtenbär, μύρτον,τό. μυρτίς, ίδος, ή. μύρτος, ή.

Myrtenkrans, μύρρινος 1. μύρσινος στέφανος, δ. μυρρίνη, ή.

Myrtenlund, μυρρινών, ώνος, ό.

Myrtenolja, μυρσινέλαιον, τό.

Myrtenqvist, μυρρίνη, ή. μύρτος, ή.

Myrtenträd, μύρτος, ή.

Myrtenvin, μυρίνης, μυρσινίτης, μυρτίτης οίνος, ό.

Myrägg, τό τον μύρμηκος ώόν.

Mysa, μειδιάν, διαμειδιάν, åt ngn, πρός τινα. προσμειδιάν τινι.

Mysk, μόσχος, ό.

Myssla, undan, ύφαιρεϊν, υφαρπάζειν. κλέ-πτειν.

Mysterier, μυστήρια, τά. τελεται, αι. άρρητα ιερά, τά.: inviga i m., μνεϊν. μυστηριάζειν.: invigas i m., μνεϊσθαι τά μυστήρια.: fira m., τε-λεϊν τά μυστήρια.: införa i m., μυσταγωγε ϊν.: införandet, μυσταγωγία, ή.: s. inför i m., μυ-σταγωγός, ό.

Mystisk, μυστηριώδης, 2. μυστικός, 3.

Myteri, συνωμοσία, ή. στάσις, ή.: göra m., στάσεν ποιεϊσθαι. στασιάζειν.: s. gör m., στασιώ-της, στασιαστής,

συνωμότης, ὁ.

Myth, μύθος, ὁ. μυθολόγημα, τό.: lik m., μυθώδης, 2.

Myth o log, μυθολόγος, ὁ. -gi, μυθολογία, ή. μύθοι, οϊ. -gisk, μυθολογικός, 3.

Må, 1) se Befinna sig.: må illa, se Illamående.: huru mår du, πώς ἐχεις; πώς πράττεις (iafs. på yttre fhdn); m. väl! ὑγίαινε. ερρωσο. χαΐρε.: m. väl (i ekonom, afs.), ευθηνεϊν. ενδαι-μονεϊν. ενπορεϊν.: m. s. perla i guld, ήδιστα ζήν 1. τόν βίον ἀγειν.: han skall må illa om han icke tiger, οἱμώξεται 1. κλαύσεται 1. ού χαιρήσει Εάν μή σιγιι 1. -ήστ}. 2) ss. hjelpv., saknar motsvarande särskildt ord i Grek. o. uttryckes gm verbets modalformer, se Gram.: må göra, må vara, εϊεν.: må hända, ske, se Kanske. Uttrycker det förmodan, återgifves det gm δοκεϊν. εικός είναι. t. ex. han måtte vara en dugtig karl, δοκει ἀγαθός ειναι. År det = måste, se d. o.

Måfå, på m., μάτην, εἰκή. μάταιος, 3.

Måg, γαμβρός, ὁ. κηδεστής, ού, ὁ. ὁ τής θυγατρός ἀνήρ.

Mågskap, τό γαμβρόν ειναι, κηδεια, χηδε-στία, ή (slägtskap gm giftermål).

Måka, se Mocka.

Måke, se Fiskmåse.

Mål, 1) tal, målföre, φωνή, η. γλώττα, i.284

Måla — Månadsrasande.

ερμηνεια, ή (talförmåga), jfr Röst.: jag förlorar m:t, Εκλείπει μοι ή φωνή. af skräck, αφασία λαμβάνει με.: återfå m:t, ἀναλαμβάνειν τήν φω-νήν.ι stappla på m:t, τρανλὶζειν τjj φωνρ. jfr. Stamma. 2) munart, γλώττα, ή. διάλεκτος, ή.

3) sak, πράγμα, τό. ἐργον, τό. jfr Fall 2) b).

4) se Rättegångsmål. 5) mått, μέτρον, τό. 6) se Måltid. 7) rigtningspunkt (eg. o. oeg.), σκοπός, ο (f. skjutning, äfv. fig.), τέρμα, τό (f. kapplopp, -körning, äfv. fig.), καμπτήρ, ήρος, ὁ (kring hkt svängdes på rännbanan).: utsätta ett m., σποπόν (προ)τι&έναι.: sätta sig ett m., (προ)-τί&εσ&αι σκοπόν.: ett m. är utsatt, σκοπός ἐκ-, πρόκειται 1. κεῖται. : kasta, skjuta på ett m., βάλ-λειν 1. τοξεύειν πρός 1. Επὶ σκοπόν. ϊέναι Επὶ σκοπόν. στοχάζεσ&αι (sigta) σκοπού.: träffa m:t, τυγχάνειν, κα&ικνεΐσ&αι, κα&άπτεσ&αι τον σκοπού. : lyckligt träffa m:t, εὐστοχειν.: träffandet, εὐστοχία, jJ. : s. träffar, εὐστοχος, 2.: hinna, uppnå m:t, ἀφικνεΐσ&αι Επὶ τό τέρμα. Εφικνεΐσ&αι πρός τον σκοπόν.: sträfva efter ett m., σκοπειν τι. ὀρέγεσ&αι, Εφιεσ&αί τίνος, σπεύδειν εις τι.: förfela m:t, ἀποτνγχάνειν, ἁμαρτάνειν, παραλλάτ-τ«>' τοϊ σκοπού, bl. fig., ἀποτνγχάνειν τής γνώμης. πόρρω γίγνεσθαι τον πράγματος, ἀποπλα-νάσ&αι τής υποθέσεως. Εκτός 1. ἐξω δρόμου φέ-ρεσ&αι (ordspr.).: ha ett m. f. ögonen, βλέπειν πρός σκοπόν. Se vidare Ändamål. 8) ändpunkt, gräns, τέλος, τό. ορος, δ. τέρμα, τό. πέρας, το£, τό.; sätta ett m. f. ngt, τέλος 1. o'ρον Επιτι&έναι τινί. περιγράφειν τι. κολάζειν τι. παύ-ειν τι 1. τινά ποιούντά τι.·, vara vid m:t af ngt, Επὶ τω τέλει εϊναί τίνος, b) se Föremål. 9) se Gång.

Måla, se Mäta.

Måla, 1) bestryka med färg, ἀλείφειν. περια-λείφειν. Επιχρίειν. jfr Färga. 2) konstnärligt, γράφε ιν. ζωγραφεϊν. γραφ j εἰκάζειν 1. ἀπεικάζειν. 3) oeg., se Skildra.

Målare, γράφεύς, ἐως, ὁ. ζωγράφος, ὁ. γραφικός 1. ζωγραφικός ἀνήρ, o. o. gm part.: m. af hvardagslifvets småting, ρωπογράφος, ο.

Målarfärg, γραφικόν χρώμα, τό. χρώμα 1. φάρμακον, ω χρώνται οι ζωγράφοι.

Målarkonst, γραφική 1. ζωγραφική, ή.

Målbrott, ή τής φωνής μεταβολή 1. ἀλλοίωσις. ή τών ήβασκόντων φωνή.

Måleri, γραφή, ή. ζωγραφία, ή. γραφική, ζωγραφική, ή.: perspektiviskt m., σκηνογραφία, σκιαγραφία, ή.

M å 1 f y 11 i g, τὸ νόμιμον μέτρρν ἐχων, ονσα, ον.

Målföre, φωνή, ή. se Mål 1).

Målkärl, ἀγγεiον ω μετρούσιν. μέτρον, τό.

Mållös, ἀφωνος, 2. ἀνευ φωνής, ἀλογος, 2.: han blef m. af förskräckelse, ἀφασία ἐλαβεν αντόν.

Mållöshet, ή τής φωνής ἐκλειψις. αφωνία, ή. ἀφασία, ή (af skräck, häpnad).

Målning, 1) se Måleri. 2) det målade, γραφή, ή. γράμμα, τό. ζωγράφημα, τό. (γραπτή) εϊκών, όνος, ή. πίναξ, κος, ὁ (eg. m. på träd, äfv. tafla i allmht).: enkaustisk 1. vaxm., ἐγκανμα, τό. 3) oeg., se Skildring.

Målningsgalleri, πινακοθήκη, ή.

Mål ro, ή Εν τω δε ιπ νειν ήσνχία 1. σχολή (= lugn) o. ενφροσυννη 1. τέριρις (munterhet, nöje).

Målskjutning, τὸ πρός 1. Επὶ σκοπόν \. πίνακα (på tafla) βάλλειν 1. τοξεύειν.

Målsman, κύριος, ὁ. Επίτροπος, ὁ.

Målsägande, se Kärande. Måltid, δεϊπνον, τὸ (ish. hufvudmålet). σύν-δειπνον, συμπόσιον, τὸ (gemensam), ευωχία, ή (rundlig m., kalas).: m., hrtill hr o. en lemnar sitt bidrag, ἐρανος, ο.: en enkel m., δειπνον εὐ-τελές.: ge en m., δειπνοποιεϊν. δενπνίζειν. εὐω-χεϊν.: hålla m., δειπνοποιεiσ&αι. δειπνον ποιεi-σ&αι. δειπνείν. εὐωχεϊσ&αι.

Mån, 1) skillnad i storlek, eg. μέτρον, τό. μέρος, τό.: en liten, obetydlig m. längre, μικρόν, ολίγον τι 1. ὀλίγω, μικρώ μακρύτερος.: en betydlig m. större, πολὺ 1. πολλώ μείζων.: ingen m. bättre, οὐδέν τι κρείττων. o. s. v. jfr Hårs {+-+} mån. 2) fhde, λόγος, ὁ. μέτρον, τό.: i m. af, κατὰ m. acc. κατὰ 1. ἀνὰ λόγον [τινός), ἀναλό-γως, συμμέτρως o. gm adj. ἀνάλογος, σύμμετρος, 2.: i sma m., ἀνά, κατὰ τον αντόν λόγον. τοσοῦτον.: i den (äfv. sma) m. som, κα&άπερ. ὡς-περ. ὡς. äfv. οσον (1. ὁσω framför compr.). 3) se Fördel.

Mån, adj., Επιμελής, 2. προνοητικός, 3. σπουδαίος, 3. πρόθ-υμος, 2. φειδωλός, 2 (sparsam).: vara m. om ngt, Επιμελεϊσ&αί τίνος 1. ὁπως. Επιμελές 7τοιεϊσ&αί τι. Επιμελές Εστὶ μοί τίνος 1. m. inf. μέλει μοί τι 1. τινός 1. m. inf. 1. ὁπως. προ-νοείν τίνος 1. ὁπως. σπουδάζειν περί τι 1 περί, υπέρ τίνος 1. m. inf. 1. ὡρ, ὁπως. προ&νμεϊσ&αί τι 1. m. inf. 1. ὁπως. φείδεσ&αί τίνος (spara).

Månad, μήν, νός, ὁ.: i början af m:n, μηνός ισταμένου 1. ἀρχομένου.: i midten af m:n, μηνός μεσοῦντος : i slutet af m:n, μηνός φ&ίνοντος, äfv. παυομένου 1. λήγοντος 1. ἀπιόντος. Så benämndes näml. de 3:ne dekader i hka Attiska månaden, utgörande dels 30 dels 29 dagar (μήνες πλήρεις o. κοίλοι), indelades. Dagarne i hrje månad betecknades hr m. sin ordningsnummer i den de-kad, de tillhörde. 1:sta dagen i månaden, kallades νουμηνία, derefter följde δευτέρα, τρίτη etc. μηνός ισταμένου ända till δεκάτη. Derpå vidtog 2:dra dekadens πρώτη, δευτέρα (ll:te, 12:te) etc. m. tillägget μεσοῦντος 1. Επὶ δέκα. D. 20:de dagen hette εἰκάς och fr. dne räknades ofta 3:dje dekadens dagar, t. ex. δευτέρα, τρίτη Επ* εικάδι (22: dra, 23:dje); men vanl. räknades baklänges fr. o. m. månadens sista dag (ένη (τ;) και νέα), så att t. ex. d. 21:sta blef Ενάτη 1. δεκάτη φθίνοντος efter s. månaden hade 29 1. 30 dagar. De Attiska månadernas namn voro ιΕκατομβαιών, Μεταγει-τνιών, Βοηδρομιών, Πυανεψιών, Μαιμακτηριών, Ποσειδεών, Γαμηλιών, 'Λν&εστηριών, Ἐλαφηβο-λιών, Μουνυχιών, Θαργηλιών, Σκιροφοριών. — Då emellertid en reduktion af våra månader till Attiska medför många svårigheter, är lämpligare att använda ant. månadens ordningsnummer (sål. πρώτος, δεύτερος etc. ända till δωδέκατος μήν) 1. ock de från Romarne lånade namnen: Ιανουάριος, Φεβρουάριος, Μάρτιος, Απρίλιος, Μάιος, \Ιούνιος, Ιούλιος 1. πέμπτος, Αὐγουστος 1. ἐκτος, ἐβδομος, ὁγδοος, ἐννατος, δέκατος (I. Σεπτέμβριος, 'Οκτώβριος, Νοέμβριος, Δεκέμβριος).

Månadsfoster, -kalf, μύλη, ή.

Månadslön, - sold, Επιμήνιος μισ&ός, ὁ.

Månadspenning, τὸ κατὰ μήνα διδόμενον ἀργύριον.

Månadsrasande, σεληνιακός, 3. σεληνόβλη-τος, 2.: vara m., σεληνιάζ§ιν.Månadsraseri — Månljus.

Månadsraseri, σεληνιασμός, ο. σεληνιακή νό-ύος, ή.

Månadsrening, μηνιαια, inv-, καταμήνια, τά.

Månadsvis, se Månadtligen.

M å η a d 11 i g, μηνιαίος, 3. Επι-, καταμήνιος, 2.

Månadtligen, κατά μ^α 1. μήνας, μήνα ἑκαστον. τον μηνός.

Måndag, ή δευτέρα τής εβδομάδος. ή τής 2ε-λήνης ημέρα (Nygr.).

Måne, σελήνη, ή. dem., σελήνιον, τό. jfr Halfmåne, Fullmåne : m. i tilltagande, σελήνη αυξανομένη.: m. i aftagande, σ. φθίνουσα 1. ά-πολείπουσα.: m:s till- o. aftagande, al τής σελήνης αναπληρώσεις και απολείψεις.

Månförmörkelse, σελήνης ἐκλειψις, ή.: det är m., ή σελήνη Εκλείπει.

Månfor mig, σεληνοειδής, 2. σεληναϊος, 3.: en m. kropp, μηνίσκος, ό.

Mångahanda, πολύς, λή, ύ. πολύτροπος, 2. πολλοί, 3. παντοδαπός, 3. παντοίος, 3.: på m. sätt, πολλα^ώς, -jj. τρόπω παντοίω.

Mångartad, TioitwdjJff, πολύπροπος, 2. πο*-κ*λο£*, 3.

Mångbesökt, πολυάνθρωπος, 2. εις 1. ty* ο πολλοί συνέρχονται.

Mångbesjungen, πολυύμνητος, πολύνμνος, 2.

Mångbladig, πολν^ι/λλοί·, 2.

Mångdubbel, πολλαπλούς, 3. πολλαπλάσιος, 3. πολλαπλασίων, 2.

Mångdubbla, πολλαπλαΛον*', -άζειν. πολλα-πλάσιον ποιεϊν. — mångdubblad, se Föreg.

Mångdubblande, πολλαπλασίωσις, ή. πολλαπλασιασμός, ό.

Mångelska, χαπηλίς, ίδος, ή. παντόπωλις, icPoς, ή.: i smnsättning vanl. gm -πωλις t. ex. bröd-, frukt-, klädm., άρτόπωλις, όπωρόπωλις, ιματιόπωλις, ιδος, ή.

Mången, 1) i sing., τις, τί (enkl. o. ss. subst.), ενιοι, αι, a. εστίν δς (gm alla num. o. cas.).: på m. ställe, Ενιαχδύ, -rj. εστίν όπου 1. ου.: m. gång, Ενίοτε, äfv. Ενιαχού, -jj. εστίν οτε 1. ἑσθ* δτε.: i intensiv bet., se 2) i pl., πολλοί, 3 [då till πολύς fogas ännu ett adj., förbindas vanl. dsa, i olikhet med Sv., gm καί, t. ex. m. stora floder, πολλοί καί μεγάλοι ποταμοί. Om det gm "många" betecknade antalet betraktas icke i o. f. sig utan ss. en del af de under subst, omfång hörande föremål, sättes dta sedn. i gen. part., t. ex. m. skalder säga, πολλοί τών ποιητών λέ-γουσι. deremot: m. skalder funnos i Gr., ποιη-Tai πολλοί ήσαν κατά τήν 'ΈλλάοΓα.], συχνοί, 3. άφθονοι, 2. o. gm subst, πλήθος, τό.: ganska m., πάμπολλοι, 3. παμπληθέϊς, ή. πλείστοι, 3.: icke m., ολίγοι, 3. σπάνιοι, 3.: på m ställen, πολλαχον, -όθι.: fr., åt, m. håll, sidor, πολλα-χόθεν, πολλαχόσε.: på m. sätt, πολλαχώς, -rj.: m. gånger, πολλάκις, σνχνόν. σνχνά.: så m. gånger, τοσαντάχις.: m. gånger större, πολλαπλάσιος, 3. πολλαπλασίων, 2.: huru, så m. gånger större, όσαπλάσιος, τοσανταπλάσιος I. τοσαπλάσιος, 3.: huru m., πόσοι, 3. όπόσοι (bl.indir.), 3: så m., τοσούτοι, αύται, αύτα. τοσοίάι, αίΰε, άάε.: så m. s., όσοι, 3. όπόσοι, 3. Se vidare Mycken.

Mångenstädes, se Föreg.

Mångfald, gm adj.: = mängd, πλήθος, τό.

Mångfaldig, I) se Mångdubbel. 2) se Mångahanda. 3) se Mången, 2).

Mångfaldiga, se Mångdubbla.

Mångfaldighet, gm adj., se Mångfaldig.

Mångformig, πολύμορφος, 2. πολυσχήμων, 2. πολνειάής, 2. πολύτροπος, 2. ποικίλος, 3.

Mångformighet, πολνμορφία, ή.

Mång fotad, πολνπονς, ονν, ποάος.

Mång färgad, πολύχρους, 2. πολυχρώματος, 2. ποικιλόχροος, 2.: subst., πολύχροια, η.

Mångestaltad, se Mångformig.

Mångifte, πολυγαμία, ή (K. F.).

Mångrenig, κλώνας 1. κλάδους πολλούς έχων, (ουσα, ον). πολυκλαδής, πολύκλαάος, 2. πολύοζος, 2. πολύκλωνος, 2.

Mångguderi, πολυθεότης ο. πολυθεΐα, ή (K. F.).

Månghufvad, -höfdad, πολυκέφαλος, 2. πο-λυκάρηνος, 2 (poet.).

Månghålig, πολότρητος, πολυωπής, πολνωπός, 2 (poet.).

Månghändt, πολύχειρ, ρος, ό, ή.

Månghörnig, πολυγώνιος, πολύγωνος, 2.

Månghörning, πολύγωνον, τό.

Mångklufven, πολυσχιδής, πολύσχιστος, 2.

Mångkunnig, πολυμαθής, 2. πολυίστωρ, ορος, ό, ή. πολυγράμματος, 2. πολυήκοος, 2.

M angkunnighet, πολυμαθία, πολυμάθεια, ή. πολυτεχνία, ή.

Mångla, καπηλεύειν. παντοπωλεϊν.

Manglare, χάπηλος, ό. μεταβολεύς, έως, δ. άγοραϊος, ό. παντοπώλης, ου, ό.: i smnsättningar. gm -πωλ»;ς 1. χάπηλος, t. ex. bröd-, frukt-, klädm., άρτοπώλης, όπωροπώλης, Ιματιοχάπηλος, ό.

Mångleri, καπηλεια, ή.

Månglerska, se Mångelska.

Manglärd, se Mångkunnig.

Mångordig, πολυλόγος, 2 (om pers.), μακρός, 3 (om sak).: vara m., μακρολογεϊν. μακρηγορειν. πολύν είναι λέγοντα.

Mångordighet, μακρολογία, μακρηγορία, ή. μήκος, τό (om sak).

Mångsidig, 1) eg., πολύπλευρος, 2. 2) oeg., πολύτροπος, 2. ποικίλος, 3.: ha en m. bildning, πολλών Εμπείρως έχειν.

Mångsidighet, oeg., ποικιλία, ή.: i bildning, πραγμάτων πολλών Εμπειρία, ή.

Mångslöjd, τό πολλάς Εργασίας Εργάζεσθαι. πολυπραγμοσύνη, ή (i tadlande men.).

Mångstafvig, πολι/σι5λλα/5ος, 2.

Mångstäds, πολλαχού, -όθι.

Mångstämmig, πολύφωνος, 2. πολύχορδος, 2 (måugsträngad).

Mångtalig, 1) πολυάριθμος, 2. se Talrik. 2) se Mångordig.

Mångtonig, πολυηχής, 2. πολύφθογγος, 2. πολύφωνος, 2. πολύχορδος, 2.

Mångtydig, ποικίλος, 3. λοξός, 3.

Mångvinklig, se Månghörnig.

Mångvälde, πολυαρχία, ή.

Mån gård, άλως, ω, ή.

Mångårig, πολλών Ετών. πολυετής, 2. πολυχρόνιος, 2.: ett m. krig, πόλεμος διά πολλών Ετών γενόμενος.

Mångårighet, πολυετία, ή. πολυχρονιότης, ή.

Mångögd, πολυόμματος, 2.

Mån kal f, se Månadskalf.

Mån li k, se Månfor mig

Månljus, 1) adj., εύσέληνος, 2. 2) subst., σελήνης φώς 1. φέγγος, τό.280

M ån lopp — Märke.

Månlopp, ή τής σελήνης περιφορά.

Månne, άρα. άράγε. ή (m. verkligen), ofta öfversattes det ej.: m. — eller, πότερον (sällan άρα)

_ η· m. icke, άρ' ου; πι. då 1. alltså, άρ' ούν;

ούκούν; ή γάρ;: månn' tro det, άλη&ες; πώς λέγεις; τί φής; τί δαί;

Månsken, σελήνη, ή. σελήνης αυγή, η. jfr Månljus.: i, vid πι., έν σελήνη, πρός τήν σε-λήνην. πρός τό σελήνιον.: det är m., λάμπει ή σελήνη.

Månskifte, 1) νουμηνία, ή. 2) ή τής σελήνης περίοδος, μήν, νός, ό.

Må η skifva, ό τής σελήνης κύκλος.

M ån sten, σεληνίτης λίθος, ό.

M ån år, ένιαυτός σεληνιακός, ό.

Mård, γαλή, ή.

Mårdfälla, γαλεάγρα, ή.

Mårdskinn, γαλής δέρμα 1. cfo^«, ή.

Mås, λάρος, ό.

Måste, δει, χρή, ανάγκη 1. άναγκάιον {έστίν) m. acc. c. inf. gm adj. verb. på -τεος, 3 (om constr., se Gram.). Äfv. προσήκει (det är tillbörligt) m. dat. 1. acc. c. inf. δφείλειν (vara skyldig, moral, förpligtad). άναγκάζεσθαι (tvingas). Jfr Må, Skola.

Mått, μέτρον, τό (eg. o. oeg.).: taga m., μέ-τρον λαμβάνειν, till ngt, συμμέτρησίν τίνος λαμβάνειν. : taga m. efter ngt, μετρείν τί τινι 1. πρός τι. σνμμετρειν τί τινι.: efter m:t af, κατά m. acc. t. ex. efter m:t af sina krafter, κατά δύναμιν. jfr Mån.: d. rätta m:t, καιρός, δ.: utöfver d. rätta m:t, ύπέρ καιρόν, καιρού πέρα.: s. iakttager d. rätta m:t, εμμετρος, 2. μέτριος, 3.: rikt m., άφθονία, ή.: i rikt m., άφθονος, 2. άφθό-νως.: mäta ngn m. lika m., τήν ϊσην μετρείν τινι.: i riktigt, behörigt m., μέτρω. μετρίως, ορθώς. δικαίως, se f. öfr. Måtta, b) m. o. steg, βουλή, ή. βούλευμα, τό. γνώμη, ή. μηχανή, ή.: taga, träffa m. o. steg, βουλεύεσθαι. μηχανάσθαι. emot ngt, καταπραγματεύεσθαί τίνος, άντιμηχα-νάσθαι, άντιπράττειν τινι.: taga sina m. o. steg efter ngt, βουλεύεσθαι πρός τι.

Måtta, μέτρον, τό. τό μέτριον. μετριότης, σωφροσύνη, ή (ss. egenskap hos pers.).: hållam., μέτρω χρήσθαι, μετριάζειν, μέτριον είναι, i, vid ngt, εν τινι 1. περί, πρός τι μετρίως εχειν πρός τί. μετρίως χρήσθαί τινι. έγκρατή είναι 1. έγκρα-τώς έχειν τινός (vara återhållsam), σωφρονεϊν περί τι.: håll m., μηδέν άγαν.: icke hålla m., άμετρία χρήσθαί, άκολασταίνειν. άκόλαστον είναι : utan m., άμέτρως. άμετρος, 2.: öfver m:n, πέρα τού μέτρου, άγαν. ύπερβαλλόντως. υπερβάλλων, ουσα, ον. ofta gm smnsättning med ύπέρ, t. ex. öfver m:n ängslas, plågas, νπεραγωνιάν, υπεραλγεϊν.: vara öfver m:n glad, ύπερχαίρειν, ύπερήδεσθαι. o. s. v. b) i högsta, ringa måtto, se Grad 3).: i tillbörlig måtto, άξίϋ)ς. προσηκόντως, δικαίως.:

1 så måtto, (κατά) τοσούτον. ταύτ$. τ^δε. ούτως. Jfr Sätt.

Måtta, se Sigta.

Måttlig, 1) s. håller måtta, μέτριος, 3. εμμετρος, 2. ἐπιεικής, 2. σώφρων, 2 ο. ἐγκρατής,

2 (i begär o. njutningar). : vara m. i ngt, se hålla Måtta.: m. i drickande, μετριοπότης, ου, ὁ.: lefva m:t, διαίτῳ μετρία χρήσθαι. 2) medelmåttig, μέτριος, 3.'οὐ πολύς, 3.

Måttlighet, 1) μετριότης, ἡ. σωφροσύνη, ἡ.

ἐγκράτεια, ἡ.: bevisa m., μετριάζειν. ἀσκεϊν σω-φροσύνην. σοφρόνως 1. μετρίως εχειν. 2) τὸ μέτριον.

Måttstock, μέτρον, τό. κανών, όνος, ὁ. στα-θμή, ἡ.: taga ngt till m. f. ngt, μετρειν, -σθαι τί τινι 1. ἐκ τίνος, σταθμάσθαί τί τινι.

Mäkla, se Medla.

Mäklare, προξενητής, οὐ. δ. se f. öfr. Medlare.

Mäklararvode, τὸ προξενητικόν.

Mäkta, se Förmå.

Mäkta, se Mycket.

Mäktig, 1) absol. a) om pers., δυνατός, 3. πολὺ 1. μέγα δινάμενος, 3. Ισχύων, ουσα, ον. Ισχυρός, 3. κρατερός, 3.: mäktigare, δυνατώτε-ρος, 3. πλείω 1. μεἶζον δυνάμενος, κρείττων, 2.: en m. stat, πόλις μεγάλη 1. ευδαίμων 1. πολλήν δύναμιν ἐχουσα.: vara m., δυνατόν είναι, δύναμιν εχειν. πολὺ δύνασθαι. b) om saker, stark, häftig, ισχυρός, 3. δεινός, 3. μέγας, 3. πολύς, 3. βίαιος, 3. σφοδρός, 3. ὑπερφυής, 2 (utomordentlig). ἀφθονος, 2 (gifvande, ymnig).: om mat, δύσπεπτ ος, 2. 2) m. öfver ngt, (ἐπι) κρατών, οὐσα, οὐν, ἐγκρατής, (2) τίνος, κατέχων, ουσα, ον τι.: vara m. öfver sig sf, κρατειν, ἐγκρατή είναι εαυτού.: s. icke är m. öfver ngt, ἀκρατής, 2.: vara m. ngt, = förstå, ἐπίστασθαί τι. εμπει-ρον είναι 1. ἐμπείρως εχειν τινός.: vara m. att göra ngt, se Förmå.

Mäktighet, se Makt.: malmgångars, αφθονία, ἡ.: mats, τὸ δύσπεπτ ον.

Mäld, bl. σίτος, δ (ἀλούμένος, ἀλεσθησό μένος).

M älta, βρέχειν τε και φρύγειν (κριθήν).

Mänga, se Blanda.

Mängd, πλήθος, τό. ἀριθμός, ὁ (antal), εὐ-πορία, ἀφ&ονια, ἡ (god tillgång), φορά, ἡ (t. ex. ρητόρων, προδοτών). Ofta äfv. gm adj. πολύς, 3.: den stora m., τὸ πλή&ος. οι πολλοί, δ πολύς ομι-λος.: i m., πολύς, 3.: i stor m., ἀφ&ονος, 2. δαψιλής, 2. συχνός, 3. Jfr Hop.

Märka, 1) förse m. märke, σημειούν. (παρα)-σημαίνειν, -σ&αι. παρασημειούσB·αι. 2) förnimma, αἰσ&ἀνεσ&αι. ὁράν. νοεϊν. ἐννοειν(-σβ-αι), κατανοεί ν. γιγνώσκειν, (κατα)μαν&άνειν. νπνοειν, ὑποπτεύειν (gissa, förmoda).: m. ngt hos, på ngn, ἐνοράν (εν) τινί τι. παροράν τινί τι. καταμανθάνειν 1. (m. dålig bibet.) καταγιγνώσκειν τινός τι.: (kunna) märkas, αἴσ&ησιν παρέχειν.: låta m. ngt, ἐνδεικνύναι, δηλούν, φανερόν ποιειν τι. δήλον 1. ενδηλον είναι m. part.: icke låta m., (ἀπο)-κρύπτεσ&αι. λαν&άνειν m. part. 3) aktgifva på, observera, προσέχειν (τὸν νουν) τινί.: = behålla i minnet, (δια)μεμνήσθαι. διά μνήμης εχειν.: = besinna, ἐν&υμεισ&αι. ἐν νοεϊν.: märk, μέμνησο.: märk väl, ευ ισ&ι.: väl till märkandes, δή. λέγω.

Märkbar, 1) eg., αισθητός, 3. νοητός, 3. i-πίσημος, 2. 2) se Märklig 2).

Märke, ση μειον, τό. γνώρισμα, τὸ (hraf ngt igenkännes), δήλωμα, τὸ (hrgm ngt uppenbaras). τεκμήριον, σύμβολον, τὸ (hraf ngt slutes), μνη-μεϊον, τὸ (minnesm.). χαρακτήρ, ήρος, ὁ (eg. in-gräfdt m., charakteriserande kännem.) ἰχνος, τὸ (spår, t. ex. πληγής), στίγμα, τὸ (inbrändt m.).: m. af hugg, slag, μώλωψ, ωπος, ο (blodstrimma, blånad), οὐλή, ὠτειλή, ἡ (ärr).: födelsem., (σύμφυτος 1. συγγενής^ σπϊλος, δ. κηλίς, ϊδος, ἡ.: sätta m. på ngt, se Märka 1).: utan m., ἀΰη-Märkels et θ eken — Möda.

μος, 2.: sluta af märken, τεκμαίρεσθαι. τεκμηριού-σθαι.: lägga m. till ngt, se Märka 3).: taga m. till ngt, se Mått.

Märkelsetecken, se Föreg.

Märklig, 1) se Märkbar 1). 2) betydlig, αξιόλογος, 2. Ελλόγιμος, 2. ούκ ολίγος, 3. dW-φέρων, ουσα, or. Επιφανής, 2. 3) se Märkvärdig.

Märkrulla, απογραφή,

Märksedel, Επίγραμμα, το.

Märkvärdig, μνήμης 1. Aoyov 3.

όλο^ο*·, 2. αξιομνημόνευτος, 2. θαυμαστός, 3.: berättelse om m:a saker, απομνημόνευμα, τό.: m:a yttranden o. handlingar, απομνημονεύματα, τά.: göra sig m., άξιόλογον γίγνεσθαι, δόξης τυγ-χάνειν. Jfr Märklig.

Märkvärdighet, 1) subst., τό άξιόλογον, θαυ-μαστόν. 2) corccr., χρήμα 1. πράγμα άξιόλογον, το', απομνημόνευμα, τό.

Märs, ^ωράχι-ον, το'.

Mäska, £«στόν ν'Λυρ ßvvrj Επιχεϊν 1. tfvyxe-

Mästare, 1) skicklig i en konst, dWof 1. ά-ριστος τέχνην τινά. τεχνίτης, ον, ο', αθλητής, ον, o1, jfr Mästerlig a).: vara en m. i ngt, δεινό-τανον εϊναί τι 1. m. in/, άθλητήν εϊναί τίνος. Εξεπίστασθαι 1. άχριβοϋν ιι. άχριβώς εϊδέναι τι. 2) handverkare-m., διδάσκαλος, ο. Επιστάτης, ον, ο. ο Απαγγελλόμενος τέχνην τινά. 3) förfärdigare, ό ποιήσας. δημιουργός, o£.: verket skall prisa m:n, το πράγμα 1. i'ρ^οι/ cfWé* toV ελεγχον. 4) öfverlägsen, χρείττων, ονος, ό. πρώτος τήν δύνα-μιν.: göra sig till m. öfver ngt, se Bemäktiga sig.: vara m. öfver ngt, κρατεϊν τίνος. (κατ)έχειν τι. χύριον εϊναί τίνος.: spela m., πρωτεύειν. χρα-τιστεύειν. χράτιστον είναι.: icke vara m. öfver sig, ήττω εϊναι 1. μή χρατεϊν εαυτού.

Mästarhand, fig., πλείστη 1. τελέα τέχνη, ή.: utförd med m., διαφερόντως τrj τέχνg Εξειργασ-μένος 1. άπηχριβωμένος, 3.

Mästarinna, γυνή δεινή τήν τέχνην, ή.. Jfr Mästare.

Mästerknep, τέχνημα, τό.

Mästerkock, άρχιμάγειρος, ό.

Mästerlig, a) om pers., άριστος, 3. δεινό-τατος, 3. θαυμάσιος, 3. πλειστ$ τρ τέχνρ χρώ-μενος, 3. b) om sak, κάλλιστος, 3. άκριβέστα-τος, 3. τέλειος, 3. θαυμάσιος, 3.

Mästerman, se Bödel.

Mästerprof, Επίδειγμα, τό. Επίδειξις, ή.: aflägga ett m., Επιδεικνύναι, -δείκνυσθαι έργον. Επίδειξιν ποιεϊσθαι.

Mästerskap, δεινότης, ή. άρετή, ή.: vinna m. i ngt, κράτιστον γενέσθαι τι.

Mästerstycke, a) se Mästerprof. b) verk af fulländad konst, e. d., έργον κάλλιστον 1. θαύ-μασιον 1. τελεία τέχν$ Εξειργασμένον, τό: m. af slughet, έργον δεινοτάτης πανουργίας·; dta var hs m., τοντο Θαυμαστότατον 1. δεινότατος ών αυτός αύτού Εξέπραξεν.

Mästerverk, se Mästerprof, -stycke.

Mästra, se Tadla.

Mäta, 1) eg., μετρεϊν, ngt efter ngt, τί τινι 1. κατά, πρός τι.: åter m., άναμετρεϊν.: m. landet, γεωμετρεϊν. (δια)μετρεϊν τήν χώραν.: m. med lika mått, τήν ϊσην μετρεϊν.: m. sig med ngn, a) jemföra sig med ngn, άντιπαραβάλλειν εαυτόν

τινι 1. πρός τινα. άντιφερίζειν τινί. b) försöka sig mot ngn, άμιλλάσθαι, άντεξετάζεσθαί τινι. διαγωνίζεσθαί τινι 1. πρός τινα.: kunna m. sig med ngn, άξιόμαχον 1. ϊφάμιλλον εϊναί τινι, Εξι-σούσθαί τινι. ίκανώς εχειν πρός τινα.

2) se Innehålla, Rymma.

Mätare, μετρητής, ού, ὁ.: = mått, μέτρον, τό.

Mätbar, μετρητός, 3.

M ätning, μέτρησις, διαμέτρησις, ἡ.

Mätress, se Frilla.

Mätsnöre, σχοῖνος, ὁ.

M ät st ån g, κανών, όνος, ὁ. μετρητικός κάλαμος, ὁ. κερκίς, ίδος, ἡ.

Mätt, κεκορεσμένος, 3. κόρον εχων, ουσα, ον. πλήρης, 2. μεστός, 3. Εμπεπλησμένος, 3 (alla både eg. o. oeg.). Adv., ἄδην, ἀρκούντως, Ικα-νώς, αλις (tillräckligt, till mättnad).: alldeles m., διακορής, 2 (τινός).: göra ngn m. på ngt, Εμπι-πλάναι, κορεννύναι τινά τίνος.: bli m., äta sig m. på ngt, ἄδην Εμπίπλασθαι, κορέννυσθαί τίνος. Εμφορεϊσθαί τίνος. fig., Εμπλησθήναι, με-στόν γίγνεσθαι τίνος 1. ποιούντά τι. : äta sig öf-verm., ύπερεμπίπλαοθαι.: icke kunna bli m. på ngt, ἀπληστον εἶναί τίνος, ἀπλήστως εχειν 1. δια-κεϊσθαί τίνος 1. πρός τι.: vara m. på ngt (fig.), ἄδην εχειν 1. μεστόν εἶναι 1. ἐμπεπλήσθαί τίνος 1. ποιούν τά τι. ἱκανώς εχει μοί τι. Ϊξαρκεϊ μοί τι. ἀγαπώ 1. στέργω τινί. : vara m. på att göra ngt, äfv. (ἀπο)κάμνειν, ἀπαγορεύειν ποιούν τά τι.: man blir m. på allt, πάντων κόρος Ιστίν. πάντα κόρον εχει.: skratta sig m., ἐς κόρον γελάν, μεστόν γίγνεσθαι, εἶναι γελώντα.: jag blir icke m. på ngt, ουδείς κόρος γίγνεταί μοί τίνος.: upphöra att vara m., παύεσθαι τής πλησμονής.

Mätta, κορεννύναι, Ικ-, ἐμπιπλάναι, Ικπλη-ρούν, μεστούν τινά τίνος (eg. o. oeg): m. sig, gm pass. o. ἐμφορέισθαι. se vidare Föreg. — mättande, κορεστικός, 3. — mättad, se Mätt.

Mätthet, -nad, κόρος, ὁ. πλησμονή, ἡ.: ända till m., ἄχρι κόρου, ἐς κόρον. Se Mätt.

Mö, se Jungfru.

Möbel, σκεύος, τό.: möbler, κατασκευή, ἡ.

Möblera, κατασκευάζειν.

Möda, πόνος, ο (ansträngning), κάματος, ὁ, μόχθος, ὁ, ταλαιπωρία, ἡ (vedermöda), ἔργον, τό o. πράγματα, τά (arbete, besvär), σπουδή, ἡ, Επιμέλεια, ἡ (ifver, omsorg).: full af m., se Mödosam.: utan m., ἄπονος, 2. ἄκοπος, 2. ἀταλαί-πωρος, 2. ἀπράγμων, 2. adv., ἀπόνως. ἀμοχθί. ἀκονιτί. ευπετώς.: med m., ἐπιπόνως. συν πόνω. μόλις, σχολrj.: med mycken m., πολυπόνως. σύν πολλώ πόνω. χαλεπώς.: bl. med yttersta m., μόλις και χαλεπώς.: göra sig m. med ngt, σπουδά-ζειν περί τι 1. Επί τινι, äfv. περί, ύπέρ τίνος (eg. f. ngt), σπουδήν ποιεϊσθαι περί τι. Επιμέλειαν ποιεϊσθαι τίνος 1. περί τίνος. Επιμελεϊσθαί τίνος, εχειν πράγματα, κάμνειν, πονεϊν περί, ἀμφί τι 1. ποιούντά τι.: göra sig all möjlig m., πάντα κάλων Εκτείνειν 1. Εφιέναι (ordspr.). med ngt, περί παντός ποιεϊσθαι τι. διατείνεσθαι πρός τι. ἀντέ-χεσθαί τίνος.: göra sig fruktlös m., ἀνήνντα 1. ἀνήνοτα πονεϊν.: göra, förorsaka m., ἔργον εἶναι. πράγματα παρέχειν.: det kostar m., ἔργον Εστίν, χαλεπόν Εστίν. Επιμελείας δεϊ.: underkasta sig m., υπομένειν 1. ύποφ>έρειν πόνον.: underkasta sig m:n att, ύπομένειν m. part.: det är m:n värdt, (λόγου) ἀξιόν Εστίν.288

Möda — Mötesplats.

Möda, πόνον, ἔργον, πράγματα, ἀσχολίαν παρέχειν τινί. βαρύνον τινά.: m. sig, πονεϊν. μοχθεϊν. κάμνειν. πόνον etc. εχειν.

Möderne, μητρώος, 3. μητρικός, 3.: = mö-demearf, τά μητρώα.: på m. sidan, πρός μητρός, μητρόθεν.

Mödernearf, μητρώα, τά. τά ἀπό μητρός χρήματα, μητρώος κλήρος, ὁ.

Mödom, κορεία, ἡ.: beröfva ngn m:n, cἴιακο-ρiΐν, -εύειν τινά. διαφθείρειν τινά.

Mödosam, Επίπονος, 2. πραγματώδης, 2 Εργώδης, 2. καματηρός, 3. χαλεπός, 3. πολύπονος, 2 (mycket m.).

Mögel, εὐρώς, ώτος, ὁ. λάμπη, ἡ (ish. på vätskor), σαπρότης, σ απ ρ ία, ἡ (ruttenhet).

M ögla (sig), εὐρωτιάν. μυδάν. σαπρίζεσθαι.

Möglig, εὐρωτιών, ώσα, ών. λαμπηρός, 3. μυδαλέος, 3.

Möjlig, δυνατός, 3 (γίγνεσθαι), ἀνυστός, 3.: all m., δ, ή, τὸ Ενδεχόμενος, 3. πολὺς και παν-τοδαπός, 3. ὁ, ή, τὸ Εξ ανθρώπων.: det är m:t, δυνατόν Εστι. οἷόν τέ Εστίν, ενεστι (ϊνι). Ενδέχεται. υπάρχει, εστι, εξεστι, πάρεστι (det står öppet, det sista med bibegr. af lätthet).: det är mig m:t, äfv. δύναμαι. οἷός τέ εἴμι: så vidt m:t, så mycket s. m:t, i möjligaste måtto, ὡς ενι 1. οἷόντε μάλιστα, ὡς 1. p ἀνυστόν. καθ' 1. εις οσον Ενδέχεται. Εκ τών δυνατών 1. Ενδεχομένων 1. υπαρχόντων. κατά, εις, Επὶ τὸ δυνατόν. Ενδεχομένως. Εκ παντός τρόπου.: så — s. m.t (ss. en förstärkt superi.), ant. gm ὡ$·, sällan p (δυνατόν, οἷόν τε, ἀνυστόν 1. δύναμαι, οιός τέ εἴμι i den ställning smnhanget fordrar) 1. οτι m. superi. 1. gm οιος, 3 (vid qualitatwa adjj. o. med 1. utan tillägg af δύναμαι etc.) 1. όσος (vid quantitatwa adjj.) o. superi., se Grava.: på allt m:t sätt, πάσρ μηχανρ. Εκ τών Ενδεχομένων.: göra allt m:t, Επὶ πάν ἴέναι 1. ἀφικνεῖσθαι. μηχανάσθαι πάσαν μηχανήν. μηδέν παραλείπειν. πάντα λίθον κινεῖν.

Möjligen, se Föreg.: = måhända, se Kanske.

Möjlighet, τὸ δυνατόν.: det är ingen m., οὐκ εσθ' οπως vanl. m. fut. ουδεμία εστι μηχανή δπως m. fut.: emot all m., παρά τὸ δυνατόν, παρά τὴν δύναμιν.: jag har icke mera ngn ra., att göra det, οὐκέτι Εξουσία γίγνεται 1. Εξεστί μοι ποιεῖν τοὐτο : betvifla möjligheten af ngt, αδύνατον νομίζειν τι (είναι).: om ngn m. vore förhanden att, εἴ μηχανή τις γένοιτο ὥστε m. inf. Se vidare Möjlig.

Mökränkning, παρθένου διαφθορά, ή.

Mönja, μίλτος, ή. σάνδυξ 1. σάνδιξ, κος, ή.: af m., μίλτινος, 3.: bestruken med m., μιλτη-λιφής, 2.

Mönster, ἀρχέτυπ ον, π ρότυηον, πρωτότυ-πον, τό. δείγμα, παράδειγμα, sedn., υπόδειγμα, τό (äfv. oeg.). κανών, όνος, ὁ (bl. oeg.). Jfr Efterdöme.

Mönstergill, δόκιμος, 2. χρηστός, 3. Jfr Exemplarisk.

Mönstra, Εξετάζειν. Εξέτασιν ποιεῖσθαι. δοκι-

μάζειν. κρίνειν. (κατα)θεάσθαι. Επι-, χατασκοπεῖν.

καθ-, Εφοράν.: m. soldaterna, Εξέτασιν τών οπλών ποιεῖσθαι. Εξετάζειν τούς στρατιώτας.

Mönstring, Εξέτασις 1. Επίδειξις (τών δπλων), ή. όπλο σκοπιά, ή (milit.).: i allmht, δοκιμασία, ή. κρίσις, ή. Εξέτασις, ή.: hålla m., se Föreg.

Mör, ψαθυρός, 3, εὔθρυπτος, 2 (om kött o. d.). πέπων, 2, μαλακός, 3 (om frukter, mjuk).

Mörbulta, ψαθυρόν etc. ποιεῖν. χαταθραύειν συντρίβειν, μαλάττειν (äfv. fig·), δέρειν, διαμαστι-γδύν (piska).

Mörda, φονεύειν. μιαιφονεῖν. ἀποσφάττειν. ἀ-ναιρεῖν. διεργάζεσθαι. διαχρήσθαι. Jfr Döda.

Mördare, φ>ονεύς, έως, δ. μιαιφόνος, δ. αυ-τόχειρ, ρος, ὁ. αὐθέντης, ου, ὁ. o. gm part.

Mörderska, μιαιφόνος, ή. o. gm part.

Mörhet, ψαθυρότης, ή. μαλακό της, ή. o. gm adj.

Mörja, 1) se Röra. 2) se Askmörja.

Mörk, 1) eg., σκοτεινός, σκοταῖος, 3. σκοτώ-δης, 2. ἀφεγγής, 2.: det blir m:t, σκότος γίγνεται. σκότος 1. κνέφας 1. νὺξ Επέρχεται, συσκοτά-ζει.: han kom när det blef m:t, χνεφαῖος, σχο-ταῖος ἡλθεν. 2) se Mörkfärgad, -lagd. 3) se Dunkel 2) 3) o. Dyster 2).

Mörkblå, κυανούς, ή, ούν.

Mörkbrun, όρφνινος, δρφνιος, 3.

Mörker, 1) eg., σκότος, ὁ o. τό. χνέφας, ους, τό. δρφνη, ή. 2) se Dysterhet. 3) otydlighet, αφάνεια, ασάφεια, ή. τὸ ἀδηλον, αφανές, ασαφές, σκοτεινόν, αἰνιγματῶδες.: sväfva i m. angående ngt, ἀγνοεῖν περί τίνος. 4) se

Okunnighet. 5) obemärkthet, se Obemärkt.

Mörkfärgad, μελανόχρους, 2. μελανόχρως, ωτος, δ, ή. μέλας, αινα, αν. φαιός, 3.

Mörkgrå, φαιός, 3. λευκό φαιός, 2.

Mörkgrön, πράσινος, 3.

Mörkhet, σκοτεινό της, ή. ο. gm adj.

Mörklagd, μελανόχρως, τ ος, δ, ή. μέλας, αινα, αν.

Mörkna, σκοτεινόν, άμαυρόν, ασαφή etc. (se Mörk) γίγνεσθαι.: det mörknar, χνέφας (Επέρχεται. συσκοτάζει.: så snart det m:r, άμα τω κνέ-φα.: det m:r f. mig, f. mina ögon, σκοτδύμαι. σκοτοδινιώ.

Mörkning, se Skymning.

Mörkrädd, σκότος φοβούμενος, 3. Εν σκότω φοβερός, 3.

Mörkröd, πορφυρούς, ά, ούν. καρύκινος, 3.

Mössa, κυνή, ή. μίτρα, ή (hufvudduk).

Möta, 1) eg., άπαντάν, ουναντάν. συν-, Εν-, Επιτυγχάνειν (påträffa), περι-, Εμπίπτειν (plötsligt). παρα-, περιτυγχάνειν (tillfälligt).: m. inför rätta, se Inställa sig. b) mötas, άπαντάν etc. άλλήλοις. 2) se Hända, Träffa. 3) se Bemöta.

Möte, 1) smnträffande, άπ-, συνάντησις, ή. vanl. gm νυ. 2) smnträde, σύνοδος, η. συνουσία, ή. σύλλογος, δ ο. συλλογή, ή (bl. om flere).

Mötesplats, χωρίον, εϊς ο άπαντώσιν 1. συνέρχονται. N —Namnlös.

N.

N, N, ν, νύ, τό. — N. N., ό Λίνα.

Nabo, -lag, se Granne, -skap.

Nabo lig, o, tf, τό τον γείτονος 1. τών γειτόνων etc., se Granne.

Nackaröd, φλόγινος, 3. πνρρό?, 3.

Nackben, ιό αύχένι όστούν.

Nackdel, se Förlust, Skada.

Nacke, ανχήν, eVo?, ό. τρά^λο?, oc. λόςρο?, o (poet., ish. på dragare).: = bakdelen af hufvudet, τά όπισθεν τής κεφαλής.: stolt höja n:n, τραχηλιάν (om hästar), (μέγα) έπαίρεσθαι (fig·).: böja ngns η., κάμπτειν, συστέλλειν, κολάζειν τινά.: böja η:η, ύφίεσθαι. ταπεινότερον φρονεϊν. Jfr Hals.

Nackgrop, τό έν αύχένι κοίλωμα, ό κοίλος ανχήν.

Nackhår, αι όπισθεν κόμαι 1. τρίχες.

Nackstyf, se Stolt.

N af, σνριγξ, γγος, tf. χ οινική, χοινικίς, ίάος, tf. πλήμνη, tf.

N af la, τον ομφαλό ν έπι-, περιόείν.

Nafle, ομφαλό?, °·: försedd m. η., ομφαλό-εις.: 3.: m. framstående η., έξόμφαλος, 2.: midten af η., άκρομφάλιον 1. άκρόμφαλον, τό.

Nafsa, på ngt, ένάάκνειν τι.

Nafvare, se Borr.

Nafvelband, -bindel, ομφαλού σπάργανον, τό.

Nafvelbråck, ἐξόμφαλος, oc.

Nafvelformig, oV/o^cocfy?, 2. ὀμφαλωτός, 3.

Nafvelgräs, κοτυληάών, όνο?, tf.

Nafvelsträng, ομφάλιον νεύρον, τό. ομφαλός, ό.: afskärandet af η., ὀμφαλοτομία, tf.: knif s. dertill begagnas, ὀμφαλιστήρ, ήρος, ό.

Nagel, 1) ss. kroppsdel, δννξ,χος, ό.: skära naglarne, όνυχίζειν (i med., på sig).: skärandet, όννχισμός, o.: instrumentet derför, όνυχιστήριον, τό.: på η:η (= mycket noga), δννχα. di 1. ἰπ' όνυχος. 2) att inslå, fästa m., ήλος, o (af metall), γόμφος, o (till smnfogning, dymling), πάτταλο?, o (trän.), äfv. κέντρον, τό.: förse m. naglar, ήλονν. πατταλούν.: hopfoga m. naglar, γομφουν.

Nagelfara, (ἐξ)οννχίζειν. εϊς όνυχα 1. ἐπ\ di' δνυχος (ἐξ)ακριβονν. Se vidare Granska.

Nagelformig, όννχοειcftf?, 2. — ήλοειάής, 2.

Nagelfläck, όνυχος νεφέλιον, τό.

Nagel rot, όνυχος ρίζα, tf. se äfv. Följ.

Nagelsprång, παρωνυχία 1.παρωννχίς, kPoς, tf.

Nagelspets, άκρωννχία, tf. άκρο?' ό ow|.

Nagelspån, άπονύχισμα, τό.

Nageltrång, πτερύγιον, τό. παρωνυχία 1.-*?,tf.

Nageltång, όνυχιστήριον, τό.

Nagga, ἐνΰάκνειν. παρατρώγειν. περιτρώγειν (rundt om).: ett naggadt blad, φ^λλον ἐπικεχα-ραγμένον 1. κεχηλωμένον. Se Gnaga.

Naggande, τρώ£*?, tf.

Na g la, ήλούν. γομφουν. πηγνύναι 1. dtfj/ tf'-λο*?. Se Nagel.

Naiv, απλοi/?, tf, οι/ν. απλοϊκό?, 3. αφελής, 2. aiiToqpvtf?, 2. oc, tf τό κατά yiitfw.

Naive t et, άπλότης, tf. tf.

Najad, JVai?, *cfo?, tf.

Naken, γυμνός, 3 (utan kläder, betäckning), ^ι-λό?, 3 (utan hår, vegetation).: m. n. fötter, γυμνόπ ους, ποάος, o, tf. γυμνός τούς πόάας.: visa ^ sig η., γυμνόν όράσθαι.: gån., γυμνόν φοιτάν. γυμνόν είναι, βιώναι.: afkläda ngn η., (άπο)γυμνούν τινα ιματίων.

Nakenhet, γυμνότης, tf. χριλότης, tf.

Nalkas, πλησιάζειν τινί. προσπελάζειν τινί. ἐγγύς 1. πλησίον γίγνεσθαι τίνος, ἐπ-, προσιέναι, προσμιγνύναι τινί.: om fartyg, προσπλìΜΛ: ngt litet η., παρεγγίζειν πρός τι.: om tiden, ἐπιέναι. ἐπιγίγνεσθαι.

Namn, όνομα, τό (äfv. förevändning o. rykte). προσηγορία, tf. do|fa, φήμη, tf (rykte), jfr Binamn.: m. n:t, vid η., τό δνομα. προσαγορευό-μενος, καλούμενος, κεκλημένος, 3.: ropa ngn vid η., όνομαστί καλείν, άνα-, παρακαλεϊν τινα.: nämna ngn vid η., όνομαστί ειπείν τινα.: af lika η., ομώνυμος, 2.: utan η., ανώνυμος, 2.: gifva, tillägga ngn ett η., τιθέναι, vanl. -σθαι όνομα τινί. όνομα καλείν τινα, äfv. τινί. δνομα άποκα-λείν τινα. προσαγορεύειν τινά. ονομάζειν τινά (δνομα 1. m. εϊναι t. ex. σοφιστήν όνομάζουσι τον άνάρα εϊναι).: ge ngn η. efter ngt, ονομάζειν τινά ἐπί τίνος 1. ἐπί τινι 1. εκ τίνος.: ett η. är gifvet, tillagdt, δνομά ἐστι 1. κείται (τινι 1. ἐπί τινι).·. gifva ett annat

η., ἀντονομάζειν, μετονο-μάζειν (i pass., få ett annat η.).: få ett η., δνομα λαμβάνειν, ὀνομασθῆναι. (ἐπι)κληθῆναι.: ha ett η., δνομα ἐχειν. ὀνομάζεσθαι. {ἐπι)καλεἰσθαι. κεκλῆσθαι.: ngn är mig till namnet bekant, γνώριμος ἐστὶ μοὶ τις ἀπ' ονόματος.: dölja en ful sak under ett vackert η., παρακαλὑπτεσθαι. ὑπο-κορἰζεσθαἰ τι.: till n:t, (τω) ονόματι, λόγω. πρό-φασιν.: under ett vackert η., μετ' ονόματος καλοὑ. : under bundsförvandskapens η., ονόματι συμμαχίας (ποιεἰν τι).: göra ngt i ngns η., ποιεἰν τι ἀντἰ τἰνος 1. κελεὑσαντός τἰνος.: jag helsar dig i konungens η., χαίρειν σε κελεὑω παρά τοὑ βασιλέως.: i Guds η., se Gud.: ha ett η. (= vara ryktbar), δνομα ἐχειν (äfv. m. ond bibet.). ὀνο-μαστόν εἶναι.: ha ett stort n., do%αν μεγάλην 1. δνομα λαμπρόν εχειν. δνομα εχειν υπέρ τοὑς πολλοὑς-: ett godt η., do|a καλή. εὑάοξἰα, tf.: ha ett godt η., ευ 1. καλἀ ἀκοὑειν. ενάοξεϊν. εὑάο-κιμεϊν.: s. har ett godt η., εὑοΡοξος, εὑάὁκιμος, 2.

Namnam, λἰχνευμα, χναὑμα, τό. τ ραγή ματα, τά.

Namne, ομώνυμος, 2 (τινἰ 1. τινός), ταϋτόν τινι δνομα εχων, ουσα, ον. προσήκων (3) τω ονόματι.

Nameligen, ὀνομαστἰ. ονόματι, κατ* δνομα. ἐπ* 1. ἐξ ονόματος.: — uttryckligen, synnerligen, se d. oo.

Namngifva, se under Namn.

Namngifvare, δνοματοθέτης, ου, ὁ.

Namngifning, ονοματοθεσία, tf (Sedn.) 1. ονόματος θέσις, tf (tilldelandet af namn), τό ὀνομαστἰ λέγειν (nämnandet vid namn).

Namnkristen, ονόματι χριστιανός, ο.

Namnkunnig, se B-yktbar.

Namnlike, se Namne.

Namnlös, 1) eg., ανώνυμος, 2. 2) outsäg-

lig, ἀρρητος, 2. ανέκφραστος, 2. λόγον μείζων 1. κρείττων, 2. 3) oberömd, ado|off, 2.

Namnregister, ονομάτων κατάλογος, o\

Namnsdag, ὀμώννμος ημέρα, tf. — δεκάτη, tf (sc. ημέρα, d. dag på hkn barnen hos Gr. erhöllo sitt namn).: fira η., τήν δεκάτην ἐστιάν, ποιεϊν 1. (enl. de Gamles bruk) θὑειν.

Namnsdagsfest, ὀνομαστήρια, τά (K. F.).

Naphtha, νάφθα, tf. Μήδειας ἐλαιον, τό.

Nappa, τἰλλειν (rycka), λαβεἰν (gripa, τινἀ ηνος, ngn i ngt), δάκνειν (m. tänderna, t. ex. τό ἀγκιστρον).: η. på kroken, äfv. καταπἰνειν, κατασπἀν τό ἀγκιὑτρον. ψαὑειν τον ἀγκιστρον.: s. nappar på kroken, ἀγκιστροφάγος, 2.: η. åt sig, ἀρπάζειν. ὑπαρπάζειν (förstulet). Jfr Gripa.: nappas, ἀιριμαχεϊν, (δια)μάχεσθαι,· διαγωνἰζεσθαι, φιλονεικεϊν, Ερἰζειν ἀλλήλοις 1. πρός ἀλλήλονς. m. ngn, τινἰ 1. πρός τινα.

Napp t ag, ἀψιμαχἰα, ἡ. ἀγων, ὡνος, δ. νεϊ-κος, τό. ἐρις, ιδος, tf.

Narciss, νάρκισσος, ὁ 1. tf..· af η., ναρκἰσσι-νος, 3.

Nardus, νάρδος, tf.: af η., νάρδινος, 3.: beredd m. η., ναρδἰτης, ου, ὁ.

Nardusblomma, νάρδου στάχνς, ὁ· ναρδό-σταχνς, υος, ὁ.

Nardusolja, νάρδινον μὑρον, τό. νάρδος, tf.

Nardusvin, ναρδἰτης οἰνος, ὁ.

Narfgräs, ἀλσἰνη, tf.

Narfsida, τά εξω τής βύρσης 1. διφθέρας.

Narkotisk, ναρκωτικός, 3.

Narr, μώρος, ό. ηλίθιος, ό. ἀνόητος, δ. λή-ρος, ό. γελωτοποιός, ό ο. βωμολόχος, ό (medveten o. afsigtlig).: en vis η., μωρόσοφος, 2.: göra η. af ngn, ha ngn till η., ἐμπαίζειν τινί. χλευάζειν τινά. Εντρυφάν τινι. ἀπολαύειν τινός, γέλωτα τίθεσθαι 1. ποιεΐσθαί nva.: göra sig till η., παρέχειν εαντον καταγελάσθαι. γέλωτα παρέχειν 1. όφλισκάνειν.

Narra, 1) act., a) η. ngn, η. ngn på ngt, η. af ngn ngt, se Bedraga, Lura. b) n. ngn till ngt, se Locka. — n. bort, fram, in, ut etc., semotsv. compp. af Locka. 2) dep., se Skämta, Lj uga.

Narraktig, a) dåraktig, μώρος, 3. ἠλίθιος, 3. ασύνετος, ανόητος, 2.: handla n:t, μωραίνειν. b) besynnerlig, ἀλλόκοτος, 2. ἄτοπος, 2. c) löjlig, tokig, γελοΐος, 3. φλναρώδης, 2. ληρώδης, 2.

Narraktighet, 1) ss. egenskap, μωρία, tf. ηλιθιότης, ή. ἄνοια, tf. ἀτοπία, tf. f. öfr. gm adj. 2) ss. sak, utom αφ)'., βωμολόχενμα, τό. βωμολοχία, tf. φλυαρία, tf. λήρος, ό.: säga, göra n:er, φλυαρεϊν. ληρειν,

Narrdrägt, tf τού γελωτοποιού σκευή (eg.). γελοία Εσθής, ή 1. γελοϊον σχήμα, τό (oeg.).

Narri, se Skämt.

Narrspel, -streck, -verk, se Narraktighet 2) o. Gyckel.

Na te, ἀλσίνη, tf.

Nation, ἐθνος, τό. φύλον, τό. γένος, τό.: till η., το γένος, τήν πατρίδα.: af sma η., ομοεθνής, 2. ομόφυλος, 2.: af annan η., ἀλλοεθνής, 2. ἀλλόφυλος, 2.

N a ti o η al, Εθνικός, 3. τού ἐθνους 1. φύλου κοινός, 3. Επιχώριος, 2. ο, ή, τό οίκοι.

Nationalcharakter, ίδιον 1. κοινόν ήθος, τό.

Nationaldrägt, πατριώτις 1. Επιχώριος 1. ιδία ἐθνους τινός στολή, tf.

Nationalfest, Επιχώριος 1. δημοτελής 1. κοινή εορτή, tf.

Nationalförsamling, Εκκλησία, tf.

Nation al hat, κοινόν ἐχθος 1. μϊσος, τό.

Nationalisera, πολιτείαν διδόναι 1. πολιτείας μεταδιδόναι τινί.

Nationalitet, se Nationalcharakter.

Nationalskuld, κοινόν 1. δημόσιον χρέος, τό.

Nationalstolthet, κοινόν φρόνημα, τό.

Nativitet, ställa ngns η., γενεθλιαλογεϊν, ώροσκοπεϊν, θεματίζειν (Byz.) τινί.: ställandet, γενεθλιαλογία, tf. ώροσκόπησις, -πια, tf. ἀποτε-λεσματική, tf. -s-ställare, γενεθλιαλόγος, ό. ωροσκόπος, ό. αποτελεσματικός, ό. -stecken, θέμα, τό.

]Satron, νίτρον, λίτρον, τό.: rena m. η., λι-τ ρουν.

Natt, νύξ, κτός, ή. σκότος, ό ο. τό (mörker).: om η:η, νυκτός. νύκτωρ. Εν νυκτί. Εκ ννκτός.: dag o. η., se Dag.: s. sker om n:n, ννκτερινός, 3. ννκτέριος, 3 o. 2.: n:n igenom, διά ννκτός. τήν νύκτα. o. gm adjj. παννύχιος, 3. πάνννχος, 2.: gmvaka η:η, ννκτερενειν. ἀγρυπνεϊν τήν νύκτα. hela η:η, παννυχίζειν.: tillbringa η:η m., vid ngt, ννκτερεύειν, πανννχίζειν ἐν τινι 1. ποιδύντά τι.: djup η., νύξ βαθεϊα 1. πολλή.: under djup η., πολλής ννκτός ούσης, σκότονς πολλού.: η:η stundar, νύξ Επέρχεται.: η:η inbryter, νύξ Επιγίγνε-ται.: η:η kommer öfver ngn, inträffar under ngt, tf ννξ Επιγιγνεταί τινι.: η:η står f. dörren, tf νύξ Επίκειται.: fr. η. till η., Εκ ννκτός εις νύκτα.: långt in på η:η, πόρρω τών νυκτών.: vid n:s inbrott, υπό νύκτα.: god η.! υγίαινε, υγιαίνετε.: önska ngn god η., ὑγιαίνειν λέγειν τινί 1. τινά. — Stundom uttryckes η. gm smnsättningar m. νυκτο-, νυκτι-, t. ex» resa om n:n,

ννκτοπορεϊν. subst., νυκτοπορία, tf,: skrifning om n:n, ννκτο-γραφία, tf.: hålla vakt om n:n, ννκτοφνλακεϊν.: s. gömmer sig om natten, νυκτικρυφής, 2.: s. betar om natten, νυκτίνομος, νυκτερόβιος, 2.

Nattarbete, νυκτερινός πόνος, ό. νυκτρινόν έργον, τό.: s. idkar η., νυκτερευτής, ού, ό.

Nattbäcken, se Nattkärl.

Nattdrägt, νυκτερινή Εσθής, tf. νυκτερινός χιτών, ό.

Nattduksbord, άβαξ, κος, ό.

Natteld, (i läger), πυρά, τά.: un derhålla η., πυρά καίειν.: n:ar brinna, πυρά γίγνεται.

Nattetid, νυκτερινή 1. νυκτός ώρα, tf.: om η., νυκτός, ώρα νυκτός, νυκτερινός, 3. Se vidare Natt.

Nattfest, παννυχίς, ίδος, tf.: fira η., (Λα)-παννυχίζειν.: firandet , (δια)παννυχισμός, ό.

Nattfly, φάλαινα, tf.

Nattfrost, νυκτερινός παγετός, δ.

Nattfågel, νυκτερόβιος όρνις, ό.

Nattherberge, καταγώγιον, τό.: ta η., ννκτερεύειν (tillbringa natten), κατάγεσθαι (taga in).

Natthimmel, αϊθήρ δ κατά τήν νύκτα.

N att jag t, νυκτερεία, tf. ή κατά τήν νύκτα θήρα.: hundar s. användas till η., νυκτερευηκαί κύνες, αι.

Nattjägare, νυκτερευτής, ού,ό. νυκτοθήρας, ον, ό.

Nattkappa, se Bröstlapp.Natt kyla — Naturlig.

291

Nattkyla, τά χατά την νύχτα ψύχη.

Nattkärl, άμίς, ίδος, ή. ούρητρίς, ίδος, ή. ίνουρήθρα, ή. ίνούρηθρον, τό.

Nattlampa, νυχτερινός λύχνος, ο.

Nattlig, νυχτερινός, 3. ό, ί, τό (της) νυχτός 1. (rjj) νυχτί (γενόμενος).

Nattluft, νυχτερινή αύρα,

Nattläger, κοιτη, ή.: = nattherberge, se d. o.

Nattmarsch, νυχτοπορία, ?J..· göra en η., νυχτοπορεϊν. πορεύεσθαι νυχτός 1. ίν νυχτί.

Nattmusik, νυχτερινή συμφωνία, ή.

Nattmössa, μίτρα νυχτερινή, ή. σάκκος, ό.

Nattpost, νυχτοφύλακες, οι.

Nattpotta, se Nattkärl.

Nattqvarter, σταθμός, ό. νυκτέρευμα , τό (boskaps).: taga η., αύλίζεσθαι, ίν-, χαταυλίζε-σθαι (τήν νύχτα). Jfr Nattherberge.

Nattresa, νυχτοπορία, ή. νυχτερινή όδοιπο-ρία, ή.: göra en η., νυχτοπορεϊν. νυχτερινή δδοι-ιιο ρ ία χρήσθαι. π ορεύεσθαι νυχτός.

Nattro, ή διά νυχτός ησυχία 1. άνάπαυσις.

Nattrock, ung. ίφεοτρίς, ίδος, ή.

Nattrund, ίφοδεια, ή. ίφοδευται, οι (personerna s. göra η.).: göra η., ίφοδεύειν. χωδωνο-φορεϊν.

Nattskrål, νυχτερινός θόρυβος 1. χώμος, δ.

Natt stol, λάσανον, τό. σχωραμίς, ίδος, ή.

Nattstrid, ή iν νυχτi 1. χατά τήν νύχτα μάχη, ή. νυχτομαχία, ή. i hålla en η., νυκτομα-χεϊν.

Nattstuga, se Sofrum.

Nattröja, χιτωνίσχος, ό. χιτώνιον, τό (qvin-nors). Jfr Nattdrägt.

Nattstånden, Ιωλοi, 2.

Nattsvalka, se Nattluft.

Nattsvärmare, ό τής νυχτός ήδυπαθων. νυχτερινός συμπότης, ό. κωμαστής, ού, δ.: draga omkr. s. en η., χωμάζειν.

Nattsvärmeri, τό παννυχίζειν 1. χωμάζειν.

Nattsyn, φάντασμα τό χατά τήν νύχτα 1. iν νυχτi (γενόμενον). νυχτερινόν φάντασμα, τό. νυχτερινή όψις, ή.

Nattsång, άσμα νυχτερινόν, τό.

Nattsäck, σαχχοπήρα, ή. μάρσιπος, ό. θύλακος, ό.

Nattsömn, δ νυχτερινός 1. χατά τήν νύχτα ύπνος. Jfr Nattro.

Nattuggla, γλαύξ, κός, ή. κικυμίς, ίδος, ή. κικκάβη, ή.: skrika ss. en η., κικκαβίζειν.

Nattvak, άγρυπνία, ή. νυκτερεία, ή. νυκτερινοi πόνοι, οι.

Nattvakt, νυκτερινή φυλακή 1. φρουρά, ή.: förrättande af η., iκκοιτία, ή.: s. har η:η, νυκτο-φύλαξ, κος, ό.: hålla η., νυκτοφυλακειν. om soldater, iκκοιτειν. iκκαθεύδειν.: visitera η:η, κω-δωνοφορεϊ ν.

Nattvandrare, νυκτός περπτορευόμένος, ό. Jfr Sömngångare.

Nattvandring, νυκτερινή πορεία, ή. νυκτο-πορία , ή.

Nattvard, d. hel. η., κυριακόν δεϊπνον, τό. ευχαριστία, ή.:, gifva, taga η., se Kommunicera.

Nattvardsgång, se Kommunion.

Nattvardsgäst, μεταλαμβάνων 1. κοινωνών τής ιεράς δαιτός 1. τών άγιων δώρων. Jfr Kommunicera.

Nattviol, εσπερίς, ίδος, ή.

Nattväkt, ss. tid, φυλακή, ή. μέρος, τό 1. ώρα ή τής νυκτός. Jfr Nattvakt.

Nattväktare, νυκτοφύλαξ, κος, ό. se Nattvakt.

Nattyg, νυκτερινά ιμάτια, τά.

Natur, φύσις, ή (i alla det Sv. ordets bet.).: af men, φύσει, τήν φύσιν. κατά φύσιν.: enl., efter η:η, κατά φύσιν.: mot η:η, παρά φύσιν.: det ligger i min η., πέφυκα m. inf. φύσει υπάρχει μοί τι.', ngt har öfvergått till η., εις φύσιν καi εθος καθέστηκέ τι.: ligga i sakens η., φύσιν εχειν.: gynnad af η:η, ευφυής, 2.: missgynnad af η:η, κακοφυής, 2.: undersöka η:η, φυσιολογειν.

Natura, in η., gm αυτός, ή, ό.: afgift in η., άποφορά, ή.

Naturalhistoria, ή τής φύσεως ιστορία, φυσική, ή.: undervisa i η., διαλέγεσθαι περί τών τής φύσεως.

Naturalhistorisk, φυσικός, 3. ό, ή, τό περί τήν φύσιν.

Naturalier, φυσικά, τά. τά φύσει υπάρχοντα

1. γιγνόμενα.

Naturalisera, se Nationalisera.

Naturalster, τό φύσει υπάρχον 1. δν 1. γι-γνόμενον. φύσεως έργον, τό.

Naturanlag, φύσις, ή. Se Anlag.

Naturbehof, τό φύσει άναγκαϊον.

Naturdrift, ή φυσική 1. κατά φύσιν ίπιθυ-μία 1. ορμή, ή.: göra ngt af η., ύπό τής φύσεως άναγκαζόμενον πράττειν τι.

Naturel, φύσις, ή. οργή, ή.

Natur enl ig, ό, ή, τό κατά φύσιν.Ζούκ αλλόκοτος, 2.

Naturfel, φυσικόν κακόν 1. ελλειμμα, τό.: ha ett η., φύσει ίνδεώς εχειν.

Naturforskare, φυσιολόγος, ό. φυσικός, ο. ο τά τής φύσεως 1. τά περί τήν φύσιν ίξετάζων. ό τά φυσικά σκοπών, ό περί φύσεως θεωρητικός.: vara η., φυσιολογείν.

Naturforskning, φυσική (θεωρία), ή. φυσιολογία, ή.

Naturföremål, τά πεφυκότα. τά ίν τρ φύσει. τά φυσικά.

Naturföreteelse, τό ίν τρ φύσει φαινόμεν ον. σημεϊον, τό.

Naturgåfva, φύσεως δώρημα, τό. τό φύσει υπάρχον τινί. φύσις, ή.: ha en η. f. ngt, πεφυ-κέναι εϊς, πρός, ίπί τι 1. m. inf.

Naturkraft, ή φυσική 1. τής φύσεως δύναμις.

Naturkunskap, ή περί φύσεως ιστορία, φυσική ίπιστήμη, ή. φυσιολογία, ή.

Naturkännare, ό ακριβώς εϊδώς τά τής φύσεως. δ τά περί τήν φύσιν ίξεπιστάμενος.

Naturlag, φυσικός νόμος, δ.

Naturlig, a) härrörande fr., frambragt af naturen, φυσικός, 3. αυτοφυής, 2. ό, ή, τό φύσει (υπάρχων, γιγνό μένος, παρα-, ίγγιγνό μένος, 3). έμφυτος, 2 (medfödd).: ngt är f. mig n:t, φύσει υπάρχει 1. παραγίγνεταί μοί τι. ίμπέφυκέ μοί τι. πέφυκα m. part. 1. inf. b) enlig m. naturen, qpt/-σικός, 3. ό, ή, τό κατά φύσιν. αναγκαίος, 3.: de n:a behofven. τά άναγκαϊα.: d. n:a döden, ο κατά φύσιν 1. αυτόματος θάνατος.: ett n:t ondt, άναγκαϊον κακόν.: det är n:t, φύσιν εχει. c) ej gm konst, okonstlad, αυτοφυής (äfv. αύτόφυτος),

2.: = enkel, oförställd, απλούς, 3. αφελής, 2.299

αύ&έκαστος, 2.: det går n:t till, οικείως γίγνεται. κατά τό όν αποβαίνει.: η. son, se Oäkta, d) m. sakens beskaffenhet öfverensstämmande, tillbörlig, αναγκαίος, 3. δίκαιος, 3. εικώς. νια, ός. οικείος, 3.: det är n:t, άναγκαϊον 1. εϊκός έοτιν. εοικεν.: det är helt n:t, ού δή θαυμαστό ν γε τούτο.: ss. n:t, ώς (τό) εικός, εἵκότως.

Naturligen, 1) eg., φύσει, κατά φύαιν. 2) se Egentligen. 3) se Naturligtvis.

Naturlighet, άπλότης, ή, αφέλεια, ή (enkelhet). Se f. öfr. Naturlig.

Naturligtvis, είκότως. ώς εοικεν. ώς (τό)', εικός.: m. eftertryck, είκότως γε άμέλει δή.

Naturlära, φνσική (Επιστήμη), ή. φυσιολογία, ή.

Naturmenniska, ό κατά φύσιν άν&ρωπος. αφελής άν&ρωπος, ό (en okonstlad mska).

Naturnödvändighet, τό φύσει άναγκαϊον. ανάγκη, ή.: af η., ύπό τής φύσεως άναγκαζόμένος, 3.

Naturphilosoph, φνσικός, ό. ό περί τήςτών πάντων φ>ύσεως διαλεγόμενος 1. φροντίζων.

Naturphilosophi, φυσική, ή. φιλοσοφία ή περί τής τών πάντων φύσεως.

Naturprodukt, se Naturalster.

Naturrätt, τά φύσει 1. κατά φ>ύσιν δίκαια.

Naturtillstånd, οίος υπάρχει 1. Εύτί τις φύσει.: växters o. djurs, άγριότης, ή. τό άγριον.: mskrs, το' άνήμερον.

Naturvetenskap, se Naturlära.

Naturvidrig, ό, ή, τό παρά φύσιν.

Ned, κάτω. εις τό κάτω.: upp o. η., άνω (τε και) κάτω.: längre, längst η., κατωτέρα), κατω-τάτω. — vanl. gm smnsättning m. κατά, t. ex. sen., κα&οράν. κατα&εάσ&αι. κατασκοπεϊν. κατα-βλέπειν. κάτω βλέπειν (nedslå ögonen), m. förakt, ύπεροράν τι 1. τινός.: gå, falla, kasta η. af, fr. hästen, καταβαίνειν, καταπίπτειν, καταβάλλειν άπό τού ΐππου.: de kastade sig η. fr. muren, έρριψαν εαυτούς κατά τού τείχους (κάτω).: de hoppade ned f. klipporna, ήλλοντο κατά τών πετρών. : sjunka η. under jorden, καταδύεσβ-αι κατά τής γήζ ' fara η· f- floden, κατά τον ποταμόν φέρεσθαι. Jfr Nedanf.

Nedan, månens, ή τής σελήνης άπόλειψις.: månen i η., σελήνη φ&ίνουσα 1. άπολείπουσα.

Nedan, se Nedanföre.

Nedanefter, se Nedifrån.

Nedanför(e), 1) eg., κάτω, κάτωθεν (m. gen.), ύπό m. gen.: längre η., κατωτέρω. 2) i en skrift, (iv τοϊς) όπισ&εν 1. οπίσω. äfv. κάτωθεν (t. ex. ό κάτω&εν νόμος).

Nedanifrån, -igenom, se Nedifrån, -i-geno m.

Nedanom, se Nedanför.

Nedanomkring, -till, se Nedomkring, -till.

Nedbinda, κάτω δείν. καταδεϊν.

Nedblicka, κάτω βλέπειν. κατασκοπεϊν. κα-τα&εάσ&αι. κα&οράν, άφοράν (fr. en högre punkt).

Nedbloda, -blöda, αϊματι (άνα)μολύνειν 1. φύρειν. Se Bloda.

Nedbläcka, se Bläcka.

Nedblåsa, 1) tr., πνεύματι καταβάλλειν 1. άνατρέπειν. 2) intr., ύπό τού άνέμου καταπίπτειν, άνατρέπεσ&αι. καταφ έρεσβ-αι.

Nedbrinna, κατακαίεσβαι. καταφλέγεσβαι.: om ett ljus, χαταφ>έρ$σβαι.

Nedbrusa, κτυπούν τα, ροβονντα (se B r u s a) καταφ έρεσ&αι.

Nedbryta, καταρρηγνύναι. χαβαιρεϊν. κατα-σκάπτειν. καταβάλλειν.

Nedbrytning, καβαίρεσις, ή. o. gm vv.

Nedbränna, κατακαίειν. καταφλέγειν. πυρ-πολεϊν.

Nedbädda, κατατιβέναι. κατα-, περικαλύπτειν. κατακρύπτειν (dölja).

Nedböja, 1) eg., κατακάμπτειν. χαταχλίνειν.: η sig, (κατα)κύπτειν. 2) oeg., ταηεινούν. συ-στέλλειν.

Nedböjning, κατάκαμψις, ή.

Neddamma, κονίειν. κονιορτούν. — neddammad, se Dammig.

Neddigna, καταρρεϊν. (κατα)πίπτειν.

Neddoppa, καταβάπτειν. Se Doppa.

Neddraga, 1) tr., καβ-έλκειν. κατ ασπάν. κα-τασύρειν. άποσπάν, άφέλκειν. περισπάν, περιαι-ρεϊν (kläder o. d., t. ex. χλαμύδα, τιάραν. i med., på sig).: draga sig ned, om höjdsträckningar, καβήκειν. 2) intr., draga ned, κατελα ύνειν. κα-τιέναι.

Neddrifva, 1) tr., κατάγειν. κατελαύνειν. jfr Nedslå. 2) intr., drifva ned, κατ αφ έρεσβ-αι.

Neddroppa, -drypa, καταστάζειν. κατα-λείβεσβαι (poet.).: låta η., καταψακάζειν.

Neddyka, καταδύεσβαι, -δύναι.

Nedefter, παρά τά κάτω τινός, ύπό m. acc.

Neder, m. compjp., se Ned m. compp. utom de 4 Följ.

Nederbörd, τά άπό τού ουρανού καταφερό-μενα. Se Regn, Snö etc.

Nederlag, 1) i en strid, ήττα, ή. ήττημα, τό (Sedn.). συμφορά, ή. σφαγή,ή. διαφ&ορά, ή.: anställa ett η. på 1. bland fienderna, σφαγήν ποιεϊν τών πολεμίων, διαφβείρειν τούς πολεμίους.: lida ett η., ήττάσβαι (äfv. m. tillagdt, πο-λέμω, μάχτ]). νικάσβαι. πλήττεσβαι. ήττα γίγνεται μοι. 2) upplagsort, άπο&ήκη, ή. παράβε-6ις, ή-

Nederlagsplats, se Föreg. 2).

Nederslag, se Bottenfällning.

Nederst, κατώτατος, 3. έσχατος, 3, τελευταίος, 3 (ytterst, sist), ό, ή, τό κατωτάτω 1. κατώτατα.

Nedfalla, καταπίπτειν. συμπίπτειν. καταφέ-ρεσβαι 1. κάτω φέρεσβαι 1. καταρρεϊν (om vatten, frukter m. m.).: η. fr. ngt, καταπίπτειν άπό τίνος. έκπίπτειν τινός 1. έκ τίνος, på ngt, äfv. ά-νωβεν ιπιπίπτειν τινί.: η. f. ngn, προσκυνειν τινα. προσπίπτειν τινί 1. πρός τά γόνατά τίνος.

Nedfallande, καταφορά, ή. på knä, προς-κύνησνς, ή.

Nedfara, κατελαύνειν (i vagn), κατιέναι. καταβαίνειν. καταφέρεσβαι (om ofrivillig rörelse). κατάττειν (i hastig fart).

Nedfart, κατάβασις, ή. ή κάτω οδός. κάθοδος, ή. κατοφορά, ή. Se Föreg.

Nedflotta, se Flotta 2 o. 3.

N e d f 1 y g a, καταπέτεσβαι. καβίπτασβαι($$άη.). καταφέρεσβαι

Ned flyta, καταρρεϊν. ρεϊν κατά τίνος, κα τα-φέρεσβαι.: droppvis, se Neddroppa.

Nedflytta, gm υυ. under Flytta (o. deras simplicia) m. tillägg af κάτω 1. εις τά κάτω.

Nedfläcka, se Fläcka.Ked fäll a — Nedrulla.

293

Nedfälla, χαθιέναι. άνωθεν άφιέναι. se F ä 11 a.

Nedfärga, φαρμάκω 1. χρώματα μόλυναν 1. φύρειν.

Nedför(e), 1) utför, κατά m. gen. (t. ex. κλi-μακος). 2) uedåt, χατά m. acc. (t. ex. ποταμόν). 3) se Nedanför.

Nedföra, χατάγειν, -φέρειν, -κομίζειν, -βι-βάζειν.

Nedförande, -försel, καταγωγή, ή. χατ αχό μιδή, ή.

Nedfösa, se Neddrifva, -jaga.

Ned gjut a, χαταχεϊν.

Nedglida, χατολισθάνειν. άπολισθάνειν. xa-ταρρεϊν. περιρρείν (om det man har på sig).

Nedgräfva, κατορύττειν. καταχωννύναι.

Nedgräfning, κατόρυξις, ή.

Nedgå, 1) eg., καταβαίνειν. κατιέναι. 2) om himlakroppar, (κατα)&ύ εσθαι. (κατα)άύνειν. 3) om vattenyta, pris, se Falla.

Nedgång, 1) eg., se Nedfart. 2) om himlakroppar, άυσμή, ή. άύσις, ή. κατάάυσις, ή : solens η., äfv. ήλίου

καταφορά, ή. ἀυόμενος ήλιος, ο.: fr. solens uppgång till dess η., ἀφ* ήλίου ἀ-νατέλλοντος μέχρι ἀυομένου.: solen lutar till η., ὁ ήλιος κλίνει Ιπὶ ἀύσιν.

Nedgöra, ἀιαφθείρειν. ἀπολλύναι. Se f. öfr. Nedhugga.

Nedhagla, ώσπερ χάλαζαν καταφέρεσθαι.

Nedhalka, se Nedglida.

Nedhalta, σκάζοντα καταβαίνειν.

Nedhasta, se Nedlöpa.

Ned hjelpa, καταβιβάζειν.

Nedhoppa, ἀπο-, καταπη&άν, ἀφ-, καθάλλε-σθαι, fr. ngt, ἀπό 1. κατά τίνος.

Nedhugga, 1) om träd, se Fälla 1) b). 2) om mskr, κατα-, συγκόπτειν. κατακαίνειν. χατα-τέμνειν. σφάττειν, ἀπο-, χατασφάττειν.

Nedhuggning, κατακοπή, ή. σφαγή, ή.

Nedhuka sig, ὀχλάζειν. (ὑπο)πτήσσειν (af fruktan).

Nedhälla, se Nedgjuta.

Nedhämta, χαταχομίζειν. καταφέρειν. χατάγ nv.

Nedhänga, κατα-, ἀπο-, ἰχκρέμασθαι.: låta η., καθιέναι. Se Hänga.

Ne di, κάτω 1. κατά (i smnsättning m. verbet) o. i v m. dat. iv τὸίς κάτω τινός.

Nedifrån, κάτωθεν.

Nedigenom, κάτω diὰ τίνος, diὰ τών κάτω τίνος, μέχρι κάτω.

Nedila, se Nedlöpa.

Nedjaga, κατελαύνειν. ἀπελαύνειν. καταάι-ώκειν.

Nedkalla, ἀνωθεν ἰπικαλεΐν. βοάν τινα κατ ελθεΐν.

Nedkamma, κατακτενίζειν.

Nedkasta, καταβάλλειν. καταρρίπτειν.: η. sig, καταρρίπτειν εαυτόν, καταπίπτειν. i. ngn, se Nedfalla.

Nedklättra, καθέρπειν.

Nedkomma, 1) eg., κατιέναι, - ελθεΐν. καταβαίνειν. 2) föda, τίκτειν. λοχεύεσθαι.: η. m. en son, τίκτειν παιάα.

Nedkomst, 1) κάθοδος, ή. κατάβασις, ή. 2) τόκος, ό. λοχεία, ή.: vara nära η., Επίτοκον είναι.

Nedkrypa, καθέρπειν.

Nedköra, 1) tr., a) se Neddrifva. b) ned-

forsla, κατάγειν. χαταχομίζειν. 2) intr., κατελαύνειν.

N ed körs el, ss. ställe, κάθοδος, ή.

Ne dl eda, κατάγειν.

Nedlemna, χάτω παρέχειν. κατελθόντα åi-όόναι.

Nedljunga, καταστράπτειν. κατασκήπτειν.

Nedlocka, κατάγειν, -σθαι. πειράσθαι κατάγειν.

Nedl ut a, 1) tr., κατακλίνειν.: η. sig, κατα-κλίνεσθαι. 2) intr., luta ned, κατανεύειν.

N e d 1 yfta, ἀποβαστάζειν. αἴροντα καταβιβάζειν.

Nedly sa, 1) intr., κάτω λάμπειν. 2) tr., λυ-χνον φέροντα 1. ἐχοντα προπέμ π ειν.

Nedlåta sig, (συγ)καταβαίνειν εις τι. — nedlåtande, κοινός, 3. φιλόγρων, 2. εὐπροσήγορος, φιλοπροσήγορος, 2. φιλάνθρωπος, 2.

Nedlåtenhet, κοινότης, ἡ. εὐπροσηγορία, ἡ. φιλανθρωπία, ἡ. o. gm adj.

Nedlägga, 1) eg., κατατιθέναι, ἀποτιθέναι τι.: η. ngn, κατακλίνειν τινά. ευνάζειν τινά.: vara nedlagd, κατακεῖσθαι.: η. sig, κατακλίνε-σθαι. till sängs, κατακοιμάσθαι. 2) se Nedskjuta. 3) fig., η. ett embete, ἀπο-, κατατί-θεσθαι, ἀπειπεῖν ἀρχήν. Ιξίστασθαι 1. ἀπαλλάττε-σθαι ἀρχῆς.: η. vapnen, κατατίθεσθαι τὰ ὁπλα. παύεσθαι πολέμου, παραάιάόναι εαυτόν.

Nedläggande, κατάθεσις, ἡ. ἀπόθεσις, ἡ.

N e d 1 ä s a, κατακλείειν.

Nedlöpa, κατατρέχειν. καταθεῖν. ὁρόμω κατιέναι 1. καταφέρεσθαι.: om vatten, se Nedflyta.

Nedlösa, [ἀπο,λύειν. (λύσαντα) καθιέναι.

Nedmjöla, ἀλφίτω 1. ἀλεύρω φύρειν 1. κατα-πάττειν (beströ).

Nedmy 11 a, καταχωννύναι. κατορύττειν.

Nedom, se Nedanför.

Nedomkring, περὶ τὰ κάτω. τὰ κάτω (acc. resp.).

Nedpacka, κατατιθ-έναι. Jfr Inpacka.

Nedplatta, καταπλατύνειν.

Nedplocka, se Afplocka.

Nedplöja, ἀρότρω καταχωννύναι 1. κρύπτειν.

Nedpressa, καταθλἶβειν. καταπιέζειν.

Nedpruta, se Pruta.

Nedramla, -rasa, πίπτειν. κατα-, συμπί-πτειν. καταφέρεσθαι. καταρρεῖν.

Nedregna, (ὡσπερ ὁμβρον) καταφέρεσθαι, καταρρεῖν.

Nedre, ὁ, tf, τὁ κάτω. κατώτερος, 3.

Nedresa, κάτω πορεύεσθαι. κατιέναι, -ελθεῖν. καταβαίνειν.

Nedresa, tf κάτω πορεία 1. οάός. κάθοάος, tf. κατάβασις. tf. ofta gm vv.

Ned rida, καθιππεύειν. κατελαύνειν.

Nedrifning, καθαίρεσις, tf. κατασκαφή, tf.

Ne drifva, καθαιρεῖν. άιαιρεῖν. κατασκάπτειν. καταβάλλειν. omkr. ngt, περιαιρεὶν (t. ex. τεῖχος).: — nedrycka, se d. o.

Nedrig, κακοήθης, 2. κάκιστος, 3. πονηρός, μοχθηρός, 3. κακοῦργος, 2.

Nedrighet, 1) ss. egenskap, κακοήθεια, tf. κακία, tf. πονηρία, μοχθηρία, tf. 2) ss. handling, ἐργον 1. πράγμα κάκιστον 1. πονηρόν. πο-νήρευμα, τό. κακούργημα, τό.

Nedrinna, se Nedflyta.

Nedropa, se Nedkalla.

Nedrulla, 1) tr., κατακυλìνάειν. 2) intr.,294

Nedrusa — Nedsätta.

κατακυλìνάεσθαι. καταφέρεσθαι.; om tårar, κατα-στάζειν.

Nedrusa, se Nedlöpa.

Nedrycka, 1) tr., κατασπἀν. καθαιρεῖν. κα-ταρρηγνῦναι. καθαρπάζειν. — ἀποσπἀν. ἀπορρη-γνὑναι. 2) intr., se Nedtaga.

Nedräcka, λ) tr., κάτω ὀρέγειν 1. παρέχον. 2) intr., καθήκειν.

Nedröka, καπνὼ ἀμαυρούν 1. λυμαίνεσαι. — nedrökt, καπνὡάης, 2.

Nedsabla, τω ξίφει κατασφάττειν.

N ed salta, se Insalta.

Nedsegla, καταπλεῖν.

N ed sim ma, νεϊν 1. νήχεαθαι χατά m. acc. (t. ex. πόταμον). κατανήχεσθαι.

Nedsjunka, (χατα-, συμ)πiπτειν. καταρρεiν. καταφέρεσθαι.: i vattnet, (κατα)ὀ'ὑεαθαι (äfv. om solen).: låta η., καθιέναι. b) fig., ἐλαττουσθαι. ταπεινουσθαι : η. i träldom, εϊς ἀουλειαν μετα-πiπτειν.: vara nedsjunken under djuret, ταπει-νότερον ἀιακεϊσθαι τών θηρiων.

Nedskaffa, se Nedföra.

Nedskaka, κατασεiειν. θειον τα καταβάλλειν.

Nedskeppa, (iv) πλoiοις κατάγειν 1. κατακο-μiζειν 1. καταπέμπειν.

Nedskicka, καταπέμπειν. καταστέλλειν.

Nedskjuta, 1) förflytta ned, κινεϊν. καθιέναι. καταβάλλειν. ἀποκινεϊν. ἀπωθεϊν. 2) gm skott, καταβάλλειν. κατατοξεύειν. κατακοντiζειν. 3) intr., skjuta ned, καταφέρεσθαι. κάτω φέρεσθαι.

Nedskrifva, ἀπο-, ἀνα-, κατα-, συγγράφειν.

Nedskrynkla, καταρρικνούν. ρυτιόουν.

Nedskåda, se Nedblicka.

Nedskära, ἀποτέμνειν.

Nedslagenhet, ἀθυμiα, ἡ. κατήφεια, ἡ. τα-πεινότης, ἡ. ταπεινοφροσὑνη, η.

N ed slipp a, καθiεαθαι. ἀπ ολὑεσθαι.

Nedslita, se Nedrycka.

Nedsluka, se Sluka.

Nedslunga, σφενάονάν εις τὁ κάτω. Se f. öfr. Nedkasta.

Nedslå, 1) tr., a) inslå i marken, καταπηγνύ-ναι. (κατα)ατηρiζειν. κατακρούειν. b) fälla, χατα-χόπτειν. καταβάλλειν.: om träd, se Fälla.: n. ögonen, κατηφεϊν. κάτω βλέπειν. καταβάλλειν τήν o\piv.\ komma ngn att η. ögonen, ἀυσωπεϊν τινα. c) fig. a) bevis o. d., κατα-, ὁιαλνειν. β) ngns mod, ἀθυμiαν παρέχειν τινi. ταπεινουν τινα. λυ-πεϊν τινα. καταπλήττειν τινά. αυστέλλειν τινά. 2) intr., καταφέρεσθαι. καταπiπτειν. καταακήπτειν (ish. om åskan). — nedslående, ταπεινωτικός, 3. καταπληκτικός, 3. λυπηρός, ανιαρός, 3. — nedslagen, ἀθυμος, 2. κατηφής, 2. ταπεινός, 3. ταπεινόφρων, 2.: vara η., (κατ)αθυμεϊν. ἀθὑ-μως εχειν.

Nedslänga, se Nedkasta.

Nedsläpa, καθέλκειν. κατασὑρειν.

Nedsläppa, καθιέναι. ἀνωθεν ἀφιέναι 1 ιέναι.: på ett tåg 1. d., καθιμὰν (fr. ngt, ἐκ 1. κατὰ τίνος), χαλὰν (t. ex. ett fällgaller, καταρρά-κτην).: η. sig, καθιέναι, καθιμὰν εαυτὸν.

Nedsläppning, κὰθεοις, ή. ἡ ἀνωθεν ἀφε-ϋις. καθίμησις, ή. χὰλασις, ή.

Nedsmeta, περιχρίειν. περιαλείφειν.

Ned smutsa, ἀναμολὑνειν καταρρυπαίνειν.

Nedsmyga, 1) intr., καθέρπειν. 2) tr., λανθὰνειν καθιέντα 1. d.

Nedsmälta, κατατήκειν. συντήκειν.

Nedsmörja, se Nedsmeta.

Ned snö a, κατανίφειν. χιονίζειν.

N e d s o t a, καταιθαλουν.

Nedspilla, καταχεϊν τὶ τίνος, περιρραίνειν τὶ τινι.

Nedspringa, se Nedlöpa, -hoppa.

Nedspänna, χαλὰν, ἐπιχαλὰν. ἀνιέναι. παρι-έναι. — nedspänd, ἀνετος, 2. ἀτονος, 2.: vara η., ἀτονειν.

Nedspänning, χἀλασις, ή. ἀνεσις, ή. ατονία, ή.

Nedstamma, se Härstamma.

Nedstampa, κατασάττειν. καταπατειν.

Nedsticka, 1) nedföra (i en öppning 1. d.), καθιέναι. ἱνείρειν.: = nedfästa, χαταπηγνὑναι. 2) döda, (ξίφει, μαχαίρα 1. d.) σφάττειν, αιαχρή-σθαι, ἀπο-, κατακτείνειν.

Nedstiga, καιαβαίνειν. κατιέναι.: låta η., καταβιβάζειν, fr. ngt, ἀπὸ 1. κατὰ τίνος.: i upp-o. nedstigande linie, εις τὸ κάτω και ἰπὶ τὸ ἀνω.

Nedstigande, κατἀβασις, η.

Nedstoppa, καθιέναι. κατατιθέναι. Jfr Instoppa.

Nedstryka, κατασπὰν (neddraga), ὁμαλίζειν (jemna). — ἀποκινεϊν (flytta undan), καταβὰλλειν (så att ngt faller).

Nedstråla, καταλάμπειν (på ngt, τὶ). Se Stråla.

Nedsträcka, καταβὰλλειν. καταστορεννὑναι. κατατείνειν.: = nedräcka, se d. o.

Nedströmma, se Nedflyta.

Nedställa, se Nedsätta 1).

Nedstämma, 1) om strängar, (ἐπι)χαλὰν. ἀνιέναι. 2) fig., αυστέλλειν. κολοὑειν. ταπεινουν. ἐλαττουν.: η. sina anspråk, ὑφίεσθαι τῶν (δικαιωμάτων. : η. sin stolthet, μετριώτερον φρονεϊν. Jfr Nedslå.

Nedstänka, καταρραίνειν. περιρραίνειν.

Nedstörta, l) tr., καταβάλλειν. καταρρίπτειν. κατακρημνίζειν (fr. en brant), κατερείπειν. 2) intr., καταφέρεσθαι. καταακήπτειν (om blixt o. d.). καταρρήγνυσθαι (om regn), καταρρεὶν. πὶ-πτειν, κατα-, αυμπίπτειν.

Nedstörtande, πτώσις, η. καταφορά, ή. vanl. gm υυ.

Nedstöta, 1) eg., κατωθεϊν. ἀπωθεϊν. 2) se Ku 11 stö ta. 3) se Nedsticka 2).

Ne ds val la, καθειμένον 1. ἀνειμένον εϊναι.: låta η., ἀνιέναι, καθιέναι (t. ex. χόμην).

Nedsväfva, χαταπέτεαθαι.

Nedsvälja, καταβροχθίζειν. καταϋπάν. κατε-αθιειν. καταπίνειν.

Nedsvärta, καταμελαινειν. καταπιττουν (fig·)· Se Svärta.

Nedsända, se Nedskicka.

Nedsänka, 1) eg., καθιέναι. υφιέναι. κατα-άύειν (i vatten). 2) fig., se Försänka 2).

Nedsätta, 1) eg., κατατιθέναι. άποτιθέναι.: på en stol 1. d., καθίζει v.: n. sig, καθίζεαθαι.: låta ngn n. sig, καθίζειν τινά. κελεύειν τινα καθίζεαθαι.: η. sig = taga sin bostad, se Bosätta sig.: n. en domstol, καθιστάναι ὑικαστάς. 2) förringa, förklena, ἐλαττοὐν. μειουν. &άττω καθιστάναι (t. ex. τιμήν), αυστέλλειν. ταπεινουν. (ἰκ)φλαυρίζειν\. (ἰκ)φαυλίζειν. ἀτιμάζειν, (κατ)αιαχΰ-νειν, ὀνειάος 1. ἀτιμίαν περιάπτειν (vanhedra).:Nedsättning — Nio.

295

η. till ngt, συστέλλειν εῒς τι.: n. sig, (κατ)αι-σχι)νεσθαι.: η. ngn hos ngn, διαβάλλειν τινά πρός τινα.

Nedsättning, 1) κατάθεσις^ ἀπόθεσις, ἡ.: en domstols, κατάστασις (δικαστών), ἡ. b) μείω-σις, ή. ἐκφαυλισμός, δ. διαβολή, ἡ (förtal), f. öfr. gm vv.

Nedsöla, ἀναμολύνειν. καταμιαίνειν.

Nedtaga, καθαιρείν. ἀνωθεν ἀφαιρείν. ἀπο-κινεϊν (m. ansträügning).: ngt fast, (ἀπο)λύειν.

Nedtill, χάτω. τὰ χάτω.

N e d t i 11 r a, χαταστάζειν. καταλείβεσθαι (poet.).

Nedtjära, χαταπιττούν. πίττίβ μολύνειν.

Nedtrampa, πατεἳν. χαταπατεϊν.

Nedtrycka, 1) ^.,καταθλίβειν. καταπιέζειν. 2) fig., ταπεινούν. συστέλλειν. λυπείν. ἀθυμίαν παρέχειν τινί.: vara nedtryckt, ἀθυμειν. ἀθύμως εχειν.

Nedtränga, 1) tr., καταθλίβειν. χάτω πιέ-ζειν. ἀπωθειν. 2) intr., κατα-, εϊσδύεσθαι.

Nedtumla, se Nedfalla, -rulla.

Nedtynga, χαταβαρεϊν. βαρύνειν. καθέλκειν (en vågskål).: fig., se Nedtrycka 2).

Nedtysta, ngn, σιγάν 1. σιωπάν χελεύειν τι-να.: η. bullret, παύειν τόν θόρυβον.: η. ngt (= ej låta det bli bekant), σιγάσθαι 1. σιωπάσθαί τι χελεύειν. ἀπο-, ὑποκρύπτεσθαί τι.

Nedtåga, χατελαύνειν. χατιέναι.

Ned uti, se Ne di.

Ned vid, χάτω παρά τι.

Ned vrida, χάτω στρέφειν.

Nedvräka, se Nedkasta.

Nedvältra, se Nedrulla.

Nedvända, χάτω 1. εϊς τό χάτω τρέπειν.

Nedväta, se Genomblöta.

Nedåka, se Nedfara.

Nedåt, χάτω. εις 1. πρός τά χάτω.

Nedösa, se Nedgjuta.

Negation, ἀπόφασις, ἡ.

Negativ, ἀποφατιχός, 3. αναιρετικός, 3.: η. storhet, λείψις, ή.

Neger, Aϊθίοχρ, οπος, ὁ. μέλας ἀνθρωπος, ὁ.

Negerslaf, ὁ ἐξ Αιθιοπίας δούλος.

Neglika, καρυόφυλλον, το' (kryddn.).

Negrinna, Αϊθιοπίς, ίδος, ἡ. μέλαινα γυνή, ἡ.

Nej, ού. ουκ. ουχί. ού δήτα. ουδαμώς, ἡκιστά γε. μά Jia (då vokal följer, μά Ji). Vanl. sättes dock icke blotta negationen, utan upprepas derjemte hela frågsatsen 1. ngt enskildt begr. i dens. jfr. Ja. se Gram.: sägan., ού φάναι. ἀρνεϊσθαι.: få η., se Afslag. — Då vid n. finnes, underförstådd 1. utsatt, en sats s. fordrar μή (uttryckande förbud 1. önskan), återgifves det m. μή, dock i förbindelse m. ett annat uttryck, t. ex. μή σύ γε, μή δήτα, μή ποιήσ^ς, μή γένοιτο, o. d. — Ss. öfvergångspartikel, inledande en sats. 8. står i mots. till en föreg., ἀλλά.

Nejd, se Trakt, Grannskap.

N ej ön öga, βδέλλα, ἡ.

Nek, se Kärfve.

Neka, ού φάναι m. inf. ἀνανεύειν τι. ἀποφά-ναι τι, ἀρνεϊσθαι, ἀπ-, ἐξαρνεϊσθαι, εξαρνον είναι 1. γίγνεσθαι τι 1. περί τίνος 1. m. ([το'] μή 1., efter föregången negation, μή ού o.) inf. 1. ώς ού, δτι ού. ἀντιλέγειν δτι ου. Se Gram.: en s. nekar, εξαρνος, ὁ. b) se Vägra.

Nekande, ἀρνησις, ἐξάρνησις, ἡ o. gm vv.

Nekrolog, συγγραφή ἡ περί τού βίου τού τε-τελευτηκότ ος.

Nektar, νέκταρ, αρος, τό.: lik η., νεκταρώ-δης, 2.: af η., νεκτάρεος, 3.

Ner, m. compp., se Ned m. compp. Nere, κάτω. Stundom gm smnsättning m. κατά, t. ex. ligga η., κατακεϊσθαι. κατακεκλίσθαι. fig., se Förfalla.: sitta η., καθήσθαι.: lifvet här η., ὁ ἐνθάδε βίος.

Nerv, νεύρον, τό. ϊς, νός, ἡ.: utan η., ἀνευρος, 2.

Nervartad, νευροειδής, 2. Nervfeber, τών νεύρων νόσος πυρετώδης, ἡ. Nervlära, * νευρολογία, ἡ. Nervsvag, ἀτονος {περί) τά νεύρα. Nervsvaghet, ἀτονία ἡ τών νεύρων. Nervsystem, τό τών νεύρων σύστημα., τό νευρώδες.

Nesa, ὀνειδος, τό. αισχύνη, ἡ. λώβη, ἡ (skymf). Nes 1 ig, αισχρός, 3. ἐπονείδιστος, 2..· η. behandling, λώβη, ἡ. αϊκία, ἡ.: låta ngn vederfaras en sdn, αϊκίζεσθαι, λωβάσθαί τινα. ὑβρίζειν τινά 1. εις τινά.

Neslighet, αίσχος, τό. τ (αισχρό ν, ἐπονεί-διστον.

Netto, i η., αυτός, ἡ, ὁ. ακέραιος, 2. Neutral, μέσος, 3. πολέμου ου μετέχων, οι>-tfa, ον. ot/cJéTi^ot; τών πολεμούντων ὡν, οί>-βα, όν. i'σορ κα* δμοιος, 3.: bli η., Λά μέσου είναι, μέσον εαυτόν φυλάττειν. μετ' ούδετέρον τών πολεμούντων στήναι. ουδέ μεθ' ἑτέρων είναι, ούχ απτεσθαι τού πολέμου, ἐκποδών είναι, b) Gram., ουδέτερος, 3.

Neutralisera, Λα-, χαταλνειν. ἐκκόπτειν. ἀναιρείν. ἀχυρου ν.

Neutralitet, ησυχία, ἡ. τό ἀσπονδον.: iakttaga η., se Neutral.

Neutrum, ούδέτερον (γένος), τό.: i η., ου-δετέρως.

N e v Ö, ἀδελφιδούς, ὁ. Ni, se I.

Nia, ἐννεάς, ἀδος, ἡ.: ss. tecken, ζ. Nick. νεύμα, τό.

Nicka, νεύειν.'. af sömn, νυστάζειν.: η. bifall, ἐπινεύειν. κατανεύειν.

Nickning, νεύσις, ἡ. νεύμα, τό. Niding, πονηρότατος 1. κάκιστος 1. μιαρός ἀνθρωπος, ὁ. κακούργος, ὁ. ἀτιμος (ärelös, föraktad) ἀνθρωπος, δ.

Nidingsdåd, -verk, πονήρευμα, τό. κακούργημα, τό. αϊσχρόν 1. μιαρόν ἐργον 1. πράγμα, τό.

Nidsk, φειδωλός, 3 o. 2. μικρολόγος, 2. γλὶ-σχρος, 3. ακριβής, 2.

Nidsk het, φειδωλὶα, ή. μικρολογια, η. γλι-σχρότης, ή.

Nidvis a, αϊσχρόν ασμα, τό. Nièce, ἀδελφισή, ή.

Niga, τἀ γόνατα κάμπτειν. δκλάζειν (huka sig), κύπτειν (framåt), f. ngn, προσκυνεϊν τινα.

Nigning, δκλασις, ή (nedhukning). προσκύ-νησις, ή (f. ngn).

Nimbus, ung., σκιαγραφία, ή. Nio, ἐννέα.: ss. siffra, θ'.: d. nionde, ἐνατος, 3.: en niondedel, ἐνάτη μερίς, ή.: d. nionde gången, τό ενατον.: på nionde dagen, ἐναταιος, 3.: halfnionde, οκτὼ και ήμισυ.: η. gånger, ἐνάκις.:296

Nio dubbel — Noppning.

talet η., Εννεάς, άδος, tf.· η. alnar lång, bred etc., Εννεάπηχυς, 2 (τό μήκος, εὑρος etc.): af η. våningar, Εννεάστεγος, 2.: af η. trådar, Εννιάλινος,

2.: η. månaders, Εννεάμηνος, 2. μήνας ἐχων (ου-θα, ον) Εννέα. δι* ἐννέα μηνών.: η. dagars , Εννέα ήμερών.: af η. stafvelser, Εννεασύλλαβος, 2.: af η. stämmor, Εννεάφωνος, Εννεάφθογγος, 2. -år i g, Ενναέτηρος, 2. Ενναετής, 2. ἐτη Εννέα ἐχων ουοα, ον. Εννέα Ετών. δι* Εννέα Ετών.: en η. tidrymd, Ενναετηρίς, ίδος, tf.

Niodubbel, -fal dig, £ι/ί/€απλά<7κ>?, 3.

Niohundra, Ενακόσιοι, 3.: d. niohundrade, Ενακοσιοστός, 3.

Nionde, se Nio.

Niotusen, Εννακισχίλιοι, 3 : ss. siffra, /K: d. niotusende, Ενακισχιλιοστός, 3.

Nipper, se Smycke.

Nipperhandlare. ρωποπώλ^ς, ο», ο.

]Sis ch, κοίλωμα, τό.

Nit, se Ifver.

Nita, ήλου v. ήλοις συμπηγνναι.

Nitisk, se Ifrig.

Nitnagel, ήλος, o. κέντρον, τό.

Nittio, Ενενήκοντα.: d. nittionde, Ενενηκοστός,

3.: η. gånger, Ενενηκοντάκις: η. alnar (lång, bred etc.), Ενενηκοντάπηχυς, 2. -år i g, Ενενηκονταε-τής 2. Ενενηκοντούτης, δ.

Nitton, Εννεακαίδεκα. είκοσι δέοντες ενός.: ss. siffra, **9·\; d. nittonde, Εννεακαιδέκατος, 3. δέκατος ἐνατος, 3. ἐνατος Επὶ δέκα.: på nittonde dagen, Εννεακαιδεκαταϊος, 3.: en tidrymd af η. år, Εννεακαιδεκαετηρίς, ίδος, tf -årig, Εννεα-καιδεκαέτης, ό.

Nitälska, se Ifra.

Nitälskan, se Ifver.

Njugg, -het, se N id sk, -het.

Njure, νεφρός, o (vanl. pl.).

Njurfett, νεφρίδιον, τό.

Njurformig, -lik, νεφροειόής, νεφρώδης, 2.

Njursjukdom, νεφρϊτις (νόσος), ιδος, tf.

Njursten, σύναγμα, τό.

Njuta, 1) intr., τέρπεσθαι, ήδεσθαι (τινi, af ngt), εύπαθεΐν, ήδυπαθειν. 2) tr., άπολαύειν τινός (ngt af ngt, τi τiνος), καρπούσθαί τι (hämta frukten, fördelen af ngt, behag af ngt), λαμβάνειν τι (få, bekomma), πάσχειν τι (erfara, t. ex. πολλά αγαθά), τυγχάνειν τινός (ernå), έχειν τι, χρήσθαι τινι (hafva).: om mat o. dryck o. d., γεύεσθαί τiνος, προσφέρεσθαι τι.: till öfvermätt, Εμπίπλασθαί τiνος.: η. frukterna af andras mödor, καρπονσθαι τά έτέροις πεπονημένα. καρπούς λα-βέσθαι άλλοτρίων πόνων, πόνους άλλοτρίους έχειν.: η. undervisning, χρήσθαι παιδεία, παιδεύ-εσθαι. af ngn, χρήσθαι τινι διδασκάλω.: ha njutit en god undervisning, τετυχηκέναι διδασκάλων χρηστών.: η. heder, τιμής άξιούσθαι. τιμάσθαι. mer än en annan, τιμαίς πλεονεκτεΐν άλλου τινός.: η. fördel af ngt, ώφελεΐσθαί τινι 1. έκ τiνος. όνiνασθαί τiνος, μετέχειν τινός (m. andra). Se vidare under Subst.: jag har icke njutit ngt, άγευστος, άπειρος ειμί τiνος.

Njutande, άπόλαυσις, tf. καρπεία, κάρπω-ΰις, tf. o. gm νν.

Njutning, ηδονή, tf. τέρψις, tf. ευπάθεια, ηδυπάθεια, tf. κήλησις, tf (tjusning).: sinnliga n:ar, αι διά τού σώματος ήδοναi.: begifven på n:ar, ήττων τών ηδονών. απολαυστικός, 3.: s. ic-

ke har ngn η. af ngt, άνόνητός τiνος.: med η., ήδέως o. gm νν. ήδεσθαι. τέρπεσθαι. Jfr N öje.

Njutnings full, -rik, ήδιστος, γλυκύτατος, 3. τερπνός, 3.

Nj utn ingsly sten, φιλήδονος, 2. ήδυπαθής,

2. ράθυμος, 2.: vara η., φιληδονεΐν. ήδυπαθεΐν. ραθυμεΐν. δούλε ύειν τρ ήδονρ.

Njutningslystnad, φιληδονiα, φιληδiα, tf. ήδυπάθεια, tf. ραθυμiα, tf.

Nock, τέρθρον, τό.

N o eka, συρράπτειν.

Nog, 1) tillräckligt, ικανώς. άλις. (Εξ)αρκούν-τως. άποχρώντως. άφθόνως. άδην. o. gm adjj., ικανός, 3. Εξ-, Επαρκής, 2. αυτάρκης, 2. άφθονος, 2.: det är η., άρκεΐ. Εξαρκεΐ. άπόχρη.: ha η., τά άρκούντα έχειν. ούδενός δεΐσθαι 1. Ενδεώς έχειν.: = vara belåten, καλώς έχει μοί τι. άγαπάν τι 1. τινί 1. m. part.: ha η. af ngt, άλις έχειν τινός, άρκεΐσθαί τινι. άρκεΐ μοί τι. άδην έχειν τινός.: det är η. af ngt, άλις Εστi 1. γίγνε-ται τiνος.: icke kunna få η., άπλήστως έχειν.: sig sf η., αυτάρκης, 2.: vara sig sf η., αύταρ-κεiν.: η. stor, betydande etc., ικανός, 3.: icke η. stor etc., Ελάττων τού δέοντος. Ενδεέστερος,

3.: dock nog härom, άλλ' ικανώς ταύτα ειρήσθω ήμϊν. άλλ' άλις δή τούτων, αλλά ταiτα μέν δή ταύτα. 2) alltför, vanl. gra compp., se Alltför. 3) se Temligen. 4) visst, tf. tf που. δήπου. γούν. μέν (då adversativ-sats följer 1. tänkes följa). 5) ss. uttryck af förundran: det var η., θαυμαστά 1. θαυμάσια λέγεις 1. λέγετε, αληθές; 1. d.

Noga, άκριβής, 2. Επιμελής, 2 (omsorgsfull). φειδωλός, 3 o. 2 (sparsam), μικρολόγος, 2 (småaktig). περίεργος, 2 (öfverdritvet η.). Adv., άκριβώς etc. Επ' άκριβεία. δι' άκριβειας.: η. pröfva, άκριβώς Εξετάζειν. άκριβούν. Εξακριβούν.: η. känna, άκριβώς 1. σαφώς εΐδέναι. Εξεπίστασθαι. άκριβονν. διακριβούν.: vara η. (vid undersökning, behandling etc.) i ngt, άκριβολογεΐσθαι, διακρι-βούσθαί τι 1. περί τiνος, διακριβολογεΐσθαι περί τiνος.: vara småaktigt η., μικρολογεΐσθαι.

Noggrann, άκριβής, 2. Επιμελής, 2.: η. behandling, undersökning etc., άκριβολογiα, tf. Se f. öfr. Föreg.

Noggrannhet, ακρίβεια, tf. άκριβολογiα, ή (i behandling o. d.).: öfverdrifven η., περιεργiα, tf.: m. största η., άκριβέστατα. πόσρ άκριβεiα.

Nogräknad, άκριβής, 2. σπουδαιος, 3 (allvarlig). μικρολόγος, 2 (i småsaker).

Nogsamt, ικανώς. άρκούντως. άλις.

Nojs, se Gäck, Spe.

Noll, ουδέν, νός, τό. ούτ' αριθμός ουδείς ούτε λόγος.: af η. o. intet värde, άκυρος, 2.: förklara ngt vara af η. o.

intet värde, ἀκυροὺν τι.

Nolla, fig., αριθμός, ο.: vara en η., Εν οὐδενός εἰναι μέρει, οὐδεν δὺνασθαι.

Nomader, νομάδες, οι.: n:s sätt, τό νομα-δικόν.: på n:s sätt, νομαδικώς.: lefvande tillsammans ss. n:r, νομαδιαϊος, 3.: en hop n:r, νομα-δία, tf. -lif, νομαδικός βίος, δ. -folk, νομα-δικόν ἑθνος, τό.

Nom en, ὁνομα, τό.

Nominativ, tf ορθή 1. ει'θεια 1. ονομαστική (πτώσις), tf.

Nopp, κροκύς, ύδος, tf.

Noppa, κροκύδας ἀποτίλλειν. κροκυδίζειν.

Noppning, κροκυδισμός, ο.Norden — Nygift.

297

Nord (en), τὰ πρός ἀρκτον. βόρεια, τὰ. ἀρ-κτώα, τὰ. Se vidare Norr.

Nordanvind, βορέας, ου 1. βορράς, ἀ, ὁ. ἀνεμος t årC ἀρκτου φερόμενης.

Nordbo, ο Εν τοις προς ἀρκτον οἴκών. δ Εκ τών πρός ἀρκτον.

Nordisk, ἀρκτικός, 3. ὁ, ή, τὸ Εν τοϊς πρός ἀρκτον.

Nordlig, προ? ἀρκτον 1. πρός βορράν ἀνεμον τετραμυένος, 3. ἀρκτικός I. ἀρκτφος, 3. βόρειος, 3. προσβόρειος, πρνσβορος, 2.

Nordostlig, προς ἀρκτον τε και ήλιου ἀνα-τολήν {τετραμμένος, 3)

Nordostvind, καικίας, ου, ὁ.

Nordpol, ἀρκτικος πόλος, ὁ. ο*.

Nordvestlig, προ* ἀρκον τε και ηλίου δυσμάς (τετραμμένος, 3).

Nordvärts. πρός ἀρκτον.

Norm, se Regel.

Normal, se Regelbunden.

Norr, βορέας, ου 1. βορράς, ἀ, ὁ : i, at η., πρός βορέαν I. -ἀν (om ngt, τινός), πρός ἀρκιον.: vinden står i η., *«r« βορέαν εστηκεν ὁ ἀνεμος.: belägen i η., se Nordlig.

Norra, se Nordlig.

Norrsken, φώς ἀρκτικόν, τό.

Nos, ρύγχος, τό. ρις, νός, ή στόμα, τό.

Nosgrimma, -korg. κημός, φιμός, ο.: sätta η. på en häst, κημοὺν ἵππον.

Noshörning, ξινόκερως, ωτος, δ.

Not, 1) ss. fiskredskap, σαγήνη, ή. ἀμφίβλη-στρον, τό.: draga η., σαγηνεύειν. jfr Nät. 2) ss. musiktecken, σημεϊον, τό. 3) anmärkning, υπόμνημα, τό. σχόλιον. τό. 4) skrifvelse, Επιστολή, ή. γραφή, η. γράμματα, τὰ.

Nota, κατάλογος, ο. υπόμνημα, τό.

Notarie, γραμματεύς, ἑως, ὁ.

Notdrägt, σαγηνεια, ή.

Notera, se Anteckna, Anskrifva.

Notificera, -kation, se Tillkännagifva, -ande.

Notis, se Underrättelse, Kunskap.

Notorisk, Εμφανής, 2. φανερός, 3. σαφής, 2. κατάδηλος, 2. Εναργής, 2.

Notvarp, σαγήνης βολή, ή.

Novell, μύθος, ό.

November, se Månad.

Nu, 1) adv. (i tidsbet.), νυν. τό νυν. τά νυν. ΕνταΙθα. ήδη τότε (om en förfluteu tidepunkt).: just η., vvvi. νυν γε. νύν δή. άρτι : η först, νύν δή τότε δή : η. ändtligen, ήδη ποτέ : tills η, μέχρι τούδε μέχρι (τού) νύν. μέχρι 'τού) δεύ-ρο.: fr. η., άπό τού νύν (τό) άπο τούδε. Εντεύθεν : η. genast, άρτι. άρτίως. εύθύς. παραχρήμα, αύτίκα μάλα. ήδη : η. f tiden, νύν μέν. τό γε νύν (τό) νύν είναι, το νύν εχον.: η. på stunden, νύν δή. άρτι: i ett η., αύτίκα μάλα. Εξαίφνης. Εν άκαρεϊ : η. en, η. en annan, se Än. jfr Numera, Nuvarande. 2) conj. (i consecutw bet \ νύν. τηίνυν δή. ουν.: men η., άλλό μην. και μήν. άλλα γάρ.

Nu b b, ήλίσκος, δ μικρός ήλος, δ.

Nubba, ήλούν. ήλίσκοις πηγνύναι.: η. fast ngt vid ngt, προσηλούν τί τινι 1. πρός τι.

Nul litet, ουδέν (concr.). το άκυρον (abstr.). Se Noll.

Numera, (τό) νυν. τά νύν. ζδη. τό από τούδε

(hädanefter), τότε δή, τηνιχαύια (om en förfluten tidepunkt).: η. — icke, ονκέτι (μηκέτι*.

N ume re ra, διαλαμβάνειν 1. σημαίνειν άρι-θμοϊς.

Numerus, αριθμός, ο.

Nummer, αριθμός, ό .· η. ett, två etc., αριθμώ I. τον αριθμόν πρώτος, δεύτερος etc.

^unna, ήσνχάστρια, μονάστρια. ή.

Nutid, ό νύν χρόνος, το νύν jfr Följ.

Nuvarande, ο, ή, το νύν. ütV. ιη. tillagdt ών, υπάρχων ο. παρών, οισα, öv (om omständigheter, fhdn o. d.): d. η tidepunkten, ό νύν I. ό πάρων καιρός : ά. η. förhållandena , τα παρόντα : ά. η. menniskorna, οι καθ' ημάς 1. Εφ' ήιιών άνθρωποι

N y, νέος, 3 (s. ej l''inge funnits), καινός, 3 (s. ej förut funnits), νεαρός, 3, νεαλής, 2 (ung, färsk, t. ex. τυρός), πρόσφατος, 2 (eg. nyslagtad, sedan färsk, nyss åstadkommen, t. ex. πρόφασις). ύπό-γυιος, 2 (nyss skedd, t. ex. πόλεμος).: d. nya testamentet, ή καινή διαθήκη.: d. η. tiden, ό νυν αιών.: ngt är f. mig nytt, ξένως εχω τινός, άπειρος ειμί τίνος.: hd nytt? τί νεώιερον γέγο-νεν 1. συνέβη; göra η , καινούν. jfr Fornya.: å nyo, Εκ καινής πάλιν, αίθις. Se vidare compp.

Ny, se N y m å η a d.

Nyans, ή τών χρωμάτων μίξις 1. μετάβασις, ή : fig , διαφορά, ή. -era, διαποικίλλειν. άπο-χραίνειν. — διαιρεί ν.

Ny bak ad, νεόπεπτ ος, 2. πρόσφατος, 2. νεα'' λής, 2. νεαρός, 3.

Nybegynnare, se Nybörjare.

Nyburen, se Nyfödd

Nybyggd, νεόκτιστος, 2.

Nybyggare, -bygge, se Kolonist, -ni.

Nybörjare, ξένος, ö. άπειρος. 2 άμαθώς εχων, ο.: vara. η. i ngt, ξένως 1. άπείρως 1. άμαθώς εχειν τινί ς.: s. beter sig ss. en η., καινο-πρεπής, 2.

Nyck, όρμη, ή. Επίνοια,ή. μετάγνωσις, ή. τό δοκούν τινι.: ödets nycker, αι τής τίχης μετά-βολαι.: han

tillfredsställer i allt sina nycker, ο τι καθ' ήδονήν αύτώ γίγνεται 1 ο τι άν Επέλθρ αντώ. ποιεί.: handla efter η., όρμαίς μάλλον ή λόγω χρίσίΐαι

Nyckel, 1) eg., κλείς, δός, ή. βαλανάγρα. ή.: s. förvarar nycklarne, κλειδούχος, ό. κλειδοφύ-λαξ. κος, ό 2) fig., a) tillträde till ett land, προς-οδος, ή. πάροδος. ή πνλαι, αι. b) medel till förklaring, τι-κμήριον, τό.: ge η. till ngt, ύφη-γείοθαι πρός τι.

Nyckelben, κλείς, δός, ή (vanl. i pl.), κλει-δίον, τό.

Nyckelhål, κλειιΐρία, ή. κατακλείς. είδος, ή (?).

Nyckfull, άβέβαιος, 2. εύμετάβολος, 2. πα-λίμβολος. 2. μετάβουλος, 2. αυθάδης, 2 (egensinnig). δύσκολος, 2 (kinkig).

Nyfiken, περίεργος, 2 πολυπράγμων, 2. φι-λοπευθής, 2.: vara η., περιεργάζεσθαι. πολυπαα-γμονειν.

Nyfikenhet, περιεργία, ή. πολυπραγμοού-

νη' * , .

Nyfödd, νεογενης, νεογνος, αρτιγενής, 2. αρ-

τίτοκος, 2. άρτιφυής, άρτίφυτος, 2.

Ny förlofvad, νεόννμφ ος, 2.

Ny fö rvärfvad, νεόχτητος, 2.

Nygift, νείγαμος, 2.

33293

Nygirig— Nå.

Nygirig, se Nyfiken.

Ny gjord, νεουργός, 2.

Nyhet, 1) ss. egenskap, καινότης, ή. τό και-νόν. τό νέον·: s. har utseende af η., καινοπρε-πής, 2. 2) ss. sak, νέον, νεώτερον, τό. καινόν, τό. πράγμα νέον 1. καινόν, τό. τό νεωστϊ συμβάν. αγγελία, ή ο. άγγελμα, τό (budskap).: hd f. nyheter'.' τί νεώτερον γέγονε 1. συνέβη; fins det ngra n:er? γίγνεται 1. λέγεται τν καινόν; kan en större η. gifvas'.' γένοιτο άν τν καινότερον; b) förändring, ish. i statsskick, νεωτερισμός, ό. καινούργια, καινοτομία, ή.: förehafva n:er, νεώτε-ρόν τν φρονειν.: göra, införa n:er, νεωτερίζενν. νεώτερα πυάττειν. καινοτομεΐν. καννουργεϊν. και-νοποιεϊν.: en s. söker 1. inför n:er, νεωτερίζων, ουσα. καινοτόμος, 2. νεωτεροποιός, 2.: få böjelse f. n:er, καινουοθαι τας διανοίας.

Nyhetsbegär, καινόσπουδον, τό. νεώτερο-ποιία, ή. πολυπραγμοσύνη, ή.

N y h e t s k r ä 111 a r e, λογοποιών, ούντος, ό. δ πλάττων λόγους.

Nyhets m akare, νεωτεριστής, ου, ό. νεωτερίζων, οντος, ο', καινόσπουδος, 2. νεωτεροποιός, 2. καινοτόμος, 2.

Nykomling, -kommen, νέηλυς, υδος,ό,ή. ξένος, ό. «ρτ* 1. νίωστ* ^ίκων 1. άφικόμενος 1. παραγ εν ό μένος, 3.

Nykter, 1) s. ännu ej förtärt ngt, άσιτος, 2.: på n. mage, ανάριστος, αναρίστητος, 2. 2) ej drucken, νηφάλιος, 3. νήφων. οισα, όν.: vara η., νήφειν.: åter bli η., άποκραηιαλάν, -ίζεσθαι. «να-, Εκνήφειν.: göra η., άνανηφειν.: s. gör, håller η., νηφαντικός, 3. 3) ej begifven på omåttlighet, νηφάλιος, 3. Εγκρατής, 2. σώφρων, 2 : lefva n:t, μετρία τζ διαίτ^ χρήσθαι. νήφειν. 4) fantasilös, ψυχρός, ό.

Nykterhet, 1) ασιτία, ή. 2) νήψνς, ή.: återkommande till η., έκνηψις, ή 3) νηφαλιό-της, ή· Εγκράτεια, ή. σωφροσύνη, ή 4) ψυχρό-ί·

Nyland, véoff, (sc. y^), äfv. oc (sc. αγρός), νεά, ή.

Nyligen, νεωστϊ. νέον. Se Nyss.

Nyläring, se Nybörjare.

Nymodig, πρόσφατος, 2. καινώ τρόπω 1. κατά καινό ν τρ. Εξειργαα μένος, 3. του νυν τρόπου.

Nymph, Νύμ^η, ή.: bergens n:er, 'Ορειάδες, αι.: lundernas, !'Λλσηΐ'δες, αι.: trädens, Jρυάδες ο. 'Λμαδυυάδες, αι: ängarnes, Λειμωνιάδες, αι.: vattnets, Ήφυδρίδεζ, 1. -ιάδες, αι.: hafvets (d. inre), Νηρηίδες, αι : oceanens, 'Ωκεανίδες, insjöarnes , Λιμνάδες, αι.: flodernas, källornas, vat-ten-n:er, ΝαΙδες, αϊ : född af en η., νυμφαγενής, 2.: af n:erna hänryckt, besatt, νυμφόλη-πτος, 2.

Nymånad, -måne, νουμηνια (κατά σελήνην), ή. ή νέα (sc. ημέρα) μηνός.

Nyp, se Ny ρη i η g. Jfr Knip.

Nypa, ψαλάττειν. πιέζειν. κνίζειν.

Nypa, subst., δραγμίς, ίδος, ή.

Nyplog, se Nyland.

Ny plöjning, νεατός, δ.

Nypning, πίεσις, ή. πνεσμός, δ. κννσμός, ό.

Nypon, κυνόοβατον, τό.

Nyponbuske, κυνόσβατος, δ ο. ή. κυνάκαν-θα, ή.

Nyptång, se Kniptång.

Nys, få η. af 1. om ngt, αϊσθάνεσθαι τι 1. τινός, πυνθόνεσθαί τι. παρακούειν τι. ύποπτεύειν, ύπονοείν τι (gissa sig till, misstänka).

Nysa, πταίρειν. πτάρνυσθαι.: η. på 1. till ngt, Επιπταίρειν τινί.

Nysgräs, πταρμική. ή.

Ny sn in g, πταρμός, ο.: förorsakanden., πταρ-μικός, 3.

Nyskapa," καινό υν. καινοποιεϊν. άνακαινίζειν. άνανεούν, -σθαι. ΕπανανεοΖσθαι.

Nys kapning, καινοποιια, ή. άνακαίνισις, ο. -ωσις, ή άνανέωσις, ή.

Ny sp ulv er, se Prustrot.

Nyss, νεωστϊ. νέον. άρτι. άρτίως.: helt η., εναγχος.: just η., άρτι νυν 1. νυνί. νυν δ ή.: först η·, χθες τε καί πρώην.

Nysta, τολυπεύειν. έλίττειν.: η. af, ίκτολυ-πενειν.

Nystan, τολύπη, ή. άγαθίς, ίδος, ή. κλω-στήρ, ήρος, ό.

Nystfot, ρόμβος, στρόμβος, ό. τροχαλία, ή.

Nyter, φαιδρός, 3. ϋαρό?, 3. εύθυμος, 2.

Nytta, ώφέλεια, ή. όφελος, τό. καρπός, ό. χρεια, ή. κέρδος, τό.: utan η., άχρηστος, 2. ά-νωφελής, 2. άκαρπος, 2. αργός, 2. μάταιος, 3. adv. μάτην, εική.: m., till η., εϊς τό καλόν, συμ-φερόντως. καλώς. Επί κέρδει.: till ngns η., Επ* άγαθώ τίνος, υπέρ τίνος.: lända ngn till η., ωφελεί ν τινα. ώφέλειαν παρέχειν τινί. καρπό ν 1. κέρδος φέρειν τννί καλόν, άγαθόν εϊναί τννν. jfr Gagna.: ha, draga η. af ngt, ώφελεϊσθαν Εκ 1. άπό τννος. καρπουσθαι τν. όνησίν τννος εχειν. ώφέλειαν εχειν I. ωφελεί σθαι Εκ, άπό τίνος, af en pers. εύχρηστε~σθαι υπό τίνος.: komma till η. f. ngn, εις όνησίν τινι ήκειν.: göra sig η. af ngt, χρήσθαι, άποχρήσθαί τινι. καρπουσθαί τι. άπο-λαύει» τινός : det är ingen η. m. ngt, ουδέν όφελός Εστί τίνος.

Nyttig, χρήσιμος, 3 ο. 2, χρηστός, 3, εύχρηστος, 2 (duglig, brukbar). ωφέλιμος, 2, σύμφορος, 2, συμφέρων, ουσα,

ον (fördelaktig), λυσιτελής, 2 (vinstbringande). καλός, 3 (förträfflig m. afs. på ändamålet).: vara n. f. ngn, ὠφελεῖν τινα. συμφέρειν τινί. λυσιτελεῖν τινι. Εν καιρῶ εἶναί τινι.: göra ett n:t bruk af ngt, καλῶς 1. εἲς καλὸν χρήσθαι τινι. ευ τίθεσθαί τι.

N y ttighet, χρηστότης, ή. τὸ ὠφέλιμον, συμφέρον.

Nyttja, se Begagna, Bruka.

Nyttjande, -rätt, χρήσις, χρεία, ή. κάρ-πωοις, καρπεία, ή. ἀπόλανσις, ή.: ha η. af, till ngt, καρπουσθαί τι. ἀπολαύειν τινός.

Nytändning, se Nymånad.

Nyår, τὸ νέον έτος. ἀρχή τοὺ έτους, ή.: m. n:t, ἀρξαμένου τοὺ έτους.

Nyårsdag, ή πρώτη τοὺ έτους ήμέρα.

Nyårsfest, εισιτήρια (sc. ιερά), τά.

Nyårsgåfva, Επινομίς, ίδος, ή.

Nyårsönskan, Επευχή προσφερομένη αρ£α-μι'νου τοὺ έτους.: bringa ngn en η., εὐθυς ἀρξα-μενου τοὺ έτους προσεύχεσθαί τινι πάντα τἀ ἀ-γαθά.

Nå, a) inledande en fråga, τί δέ; τί ουν; τί γάρ; (allt efter d. iölj. frågans smnhang m. det föreg), äfv. αλλὰ εἴεν.: η. än se'n? τί μήν. τί γάρ; η., men etc , ἀλλὰ γάρ; ἀλλα μήν; και μήν, äfv. και τοι; εἴεν ... ἀλλὰ 1. δέ. b) inledandeNå — Nål ρ en η in gar.

299

en uppmaning, ἀλλὰ. ofta εἴεν.: n. då, n. välan, ἀλλ' ἄγε ἀή. c) till uttryck af gillande 1. förundran.: n. godt, n. ja, n. väl, n. jag må säga, εἴεν. d) till uttryck af ogillande, hot m. m., ἐα. φευ. παύε. παύον.

Nå, τυγχάνει* τινός. Εξ-, Εφικνεἰσθαί τίνος 1. εις, ἐτι ν, προ? τι. ἡκειν, äfv. di- καθήκειν (om saker, sträcka sig) εις, ἐπί τι. jfr Räcka.: η. till ngt (m. handen), (ἀιατειvιἵν, ΐξικνεῖσθαι μέχρι τινός 1. πρός τι. καθάπτειν πρός, εις τι. κα-θάπτεσθαι τίνος : m. rösten η. till ngt, f/θεγγό-μενον Εφικνεἰσθαί μέχρι τινός.: ögat når till ngt, τὸ όμμα Εξικνεἰται είς, πρός τι.: så långt ögat når, Εφ·' δσον τὸ όμμα Εξικνεἰται.: η. till knäna, καθήκειν εις τἀ γόνατα (uppifrån), ἀνήκειν μέχρι γονάτων (nedifrån).: berget η. till floden, το όρος τείνει 1. καθήκει μέχρι του ποταμοὺ 1. πρός τον ποταμό ν.

Nåd, a) välvillig sinnesstämning, εὐνοια, εν-μένεια, ή. χάρις, το?, tf. φιλία, tf.: bete ngn sin η., ευνοιαν ἐχειν 1. Επιάεικννσθαί τινι.: τη. Guds η., θεοὺ ἀιἀόντος. οὺν θεφ· ἀν θεός θέλρ. θεὼν ἲλεο)ν όντων, θεία προνοια.: åtnjuta ngns η., εὐ-ἀοκιμείν παρά τινι. τὴν παρά τίνος κεκτἶ,σθαι χάριν 1. ἐχειν ευνοιαν. εὐνοια χρρταί τις περί Εμέ : han åtnjuter konungens högstan., πρωτεύει φιλία παρά τω βασιλεῖ. b) nådebetygelse, χάρις, το?, tf. εὐεργεσία, tf. ευεργέτημα, τό. ἀωρεά, tf (skänk).: bevisa ngn en η., χάριν νέμειν 1. ἀι-ἀόναι τινί. εὐεργετείν τινα.: åtnjuta en η. af ngn, χάριτος τυγχάνειν παρά τίνος, ευεργετεί σθαι υπό 1. παρά τίνος, c) barmhertighet, förskoning, ἐλεος, ό. συγγνώμη, tf (förlåtelse).: finna η. hos ngn, Ελέου 1. συγγνώμης τυγχάνειν παρά τίνος.: låta η. vederfaras ngn, συγγνώμης ἀξιούν τινα. συγγιγνώσκειν τινί. κατελεείν τινα. αιάεσασθαί τινα (benåda en brottsling).: gifva sig på n. o. onåd, παραάονναι εαυτόν χρήσθαι δπως τις βούλεται 1. ο τι ἀν τις βούληται. Επιτροπήν ἀιἀόναι περί εαυτοὺ, ἀιἀόναι εαυτόν εις Επιτροπήν.: = bedja om η., παραιτείσθαι τον βίον (vid lifsfara). ἀεῖ-σθαι συγγνώμης 1. αἰτεἰσθαι συγγνώμην (f. straff).: bedja om η. f. ngn, παραιτείσθαι περί τίνος.: låta η. gå f. rätt, Επιείκεια χρήσθαι.

Nåda, Gud nåde mig, Gud nås,' οἴμοι. φεύ. jfr Beklagligen.: Gud nåde dig, hm, ον χαι-ρήσεις, χαιρήσει. κλαύσει, κλαύσεται.

Nåda (en spik), κάμψαντα κατακρούειν. ἀνα-κλάν.

Nådebetygelse, -bevisning, se Nåd b).

Nådebröd, σίτος προικα μετρούμενος, ο.: gifva ngn η., προικα τον σίτον didovai 1. παρέχειν τινί. på ålderdomen, γηροτρογείν -βοσκείν τινα.: äta η., ζήν εϊς άλλοτρίαν τράπεζαν αποβλέποντα. på ålderdomen, γηροτροφείσθαι -βοσκεί-σθαι (hos ngn, υπό τίνος).

Nå de gåfva, se Nåd b).

Nådehjon, ὁ προικα τρογήν εχων (παρά τινι 1. τινός, hos ngn). Se vidare Nådebröd.

Nådepenning, μισθός Εν εύεργεσίας μέρει di-cΐόμενος, ο.: ge ngn en η., χαρίζεσθαί τινν μισθόν.

Nådestöt, καίρια πληγή, tf.: ge ngn n:n, και-ρίαν παιειν τινά.

Nådig, Υλεως, 2, εύμενής, 2, εύνους, 2. φνλό-φρων, 2 (huld, bevågen; de 2:ne förstnämnde ish. om Gudomligheten), ευεργετικός, 3 (välgörande). πρζίος ο. πραΰς, 3, συγγνώμων, 2, Ελεήμων, 2

(mild, barmhertig), μέτριος, 3 (om saker, t. ex. ζημία) : η. herre, fru (i tilltal), άεσπότης, ου, ο, άεσποννα, tf.: vara η., Γλίω etc. είναι, ffιλογρο-νείσθαί τινα (ish. nådigt behandla), συγγιγνώσκειν, συγγνώμην έχειν τινί (förlåta). Ελεείν τινα (förbarma sig), εύεργετείν τιια (göra väl).

Nåd år, Ενιαυτού μισθός τοις κληρονόμοις dido μένος, ό.

Någon, τις. τi (enhl.).: några, τινές, ενιοι. 3. έστιν 1. εϊσίν οΐ.: bl. några, ολίγοι τινές.: några

— andra, ol μέν (τίνες) — ol då (τίνες) : några så, andra så, άλλον άλλως 1. άλλον τρόπον.: rågra hit här, härifr. — andra dit, der, derifr., άλλοι άΐλοσε, άλλοθι, άλλοθεν.; ngn gång, Ενιοτε, έστιν ντε.: på ngt sätt, έστιν δπως : på, till, fr. ngt ställe, έστνν δπου, δπον, οπόθεν. (Obetonadt deremot: ngn gång, ποτέ: på, till, fr. ngt ställe, håll, πού, π ον, ποθέν.: på ngt sätt, πώς. π fi. τρόπον τννά.: af ngn storlek, beskaffenhet, ålder, ποοός, ποιός, πηλίκος, 3. se Gram).

— Då "någon" föregås af negat., användes ov-άεiς, dt μια, dåv, t. ex jag vet ick ngt, ονάέν οϊάα. ουκ oida ονάέν. — anse f. ng', νομίζειν εϊναν τν : de tycka sig vara ngt fastän de äro ingenting värde, οιονταί τι (1. τινές) tlvav όντες ούάίνός άξιοι. — ngn s., όστις. äfv. part. m. bestämd art., t. ex. vi söka ngn s. kan hjelpa oss, ζητουμεν υ'στις βοηθήσει 1. τον βοηθήσοντα. se Gram. b) ngt = ngt litet, ολίγον τι. μικρόν τι : ngt penningar, ολίγον άργύριον. Ss. grad-bestämning vid adjj. o. advv. återgifves det vid compr. gm ολίγον, μικρόν 1. όλίγψ, μικροί, vid posit. gm compr. t. ex. ngt större, ολίγον (-ω) μείζων.: ngt stor, μείζων (τού άέοντος).: ngt o-borstad, άγροικότερος, 3.

Någondera, (af två),' πότερος, 3. οπότερος, 3. ό ετερος, 3.: icke η., ούάέτερος (μηάέτερος), 3.

Någonsin, ποτέ (enkl.). πώποτε (bl. om förfluten tid).: icke η., ούπώποτε (μηπώποτε). ονάέ-ποτε, ούποτε (μηπ.). — I sdne talesätt som: så mycket jag n. kan, så mycket s. n. är möjligt etc., återgifves det icke m. särskildt ord, se Kunna, Möjlig. — Hm s. n. = hm helst s., se under Hvilken.

Någonstädes, 1) på frågan: hvar? πού. ά-μουγέπου. 2) på frågan: hvart? π oi, πή. 3) η. ifr., ποθέν.

Någonting, se Någon.

N å g o r 1 e d e s, π/j, πώς (enhl.).

Någorlunda, se Temligen o. Föreg.

Någorstädes, se Någonstädes.

N åk as, έχεσθαι, Εφάπτεσθαι αλλήλων, συνεχή εϊναι.

Nål, βελόνη, tf. dem., βελονίς, ιάος, tf.: att sy, stoppa m., ραφίς, ιάος, tf. ήπητήριον, ήπή-τριον, τό. άκέστρα, tf : friser-n., κνηστίς κοίλη, η.

Nål form i g, βε λονοειάής, 2.

Nålhandlare, -erska, βελονοπώλης, ον, ό. βελονόπωλις, ιάος, tf.

Nål hufvud, tf τής βελόνης κεφαλή.

Nål hus, ραφιάοθήκη, tf.

Nålmak a. re, *βελονοποιός, δ. βελονοπώλης, ον, ὁ (nålhandlare).

Nålpen ningar, τά είς ζώνην άεάο μέν α χρήματα. : ge ngt till η., didovai τι εις ζώνην 1. «ι?, πρός καλλωπισμόν.: ha ngt till η., εχειν τ# είς ζώνην άεάομένον-300

Nålspets — Närma.

Nålspets, ή τής βελόνης άκic.

Nålsöga, ή τ;? ρανίδος οιή. τό τής ραγi-ΰος I. βελόνης τρήμα κ ι αρ, της. τό

Nåt, άομογή. ή αρμός, ό συυβολή, η.

Näbb, ρόγχος, τό. {dem. ρυγχίον. τό). ράμφος, τό (roftbglars krokiga) στόμα, τό (mun i allmht).

N ä b b a s, fig., sp G η a b b a s.

Näbb form i g. ραμ^ώδης. 2.

Näbb i g. προπετής. 2. ιταμός. 3. &ρασύς, 3.

Näbbighet, προπέτεια, ή. ιταμότης, ή. &ρα-σίτης, ή

Näbb mus, μυγαλή, ή. αρουραίος μ νς, ό. ϋ-ραξ χος, ό.

Näck, δαίμων βαλάττιος, ό. (Νηρεύς, έως,~ο. Τρίτων, ωνος, ό.) Jfr B öfv el.

Näckros, ννμφ αία, ή.

Näfkamp, -kämpe, se Kηytnäfvekamp, -kämpe.

Nä frätt, χειρο/ρατία, ή. βια, ή. äfv. βια και χειροκρατία : m. η , Εν χειρών νόμψ.: η. gäller, δίκη Εν χερσίν Εστί : ett statsskick, der η. gäller, τρόπος πολιτείας χειροκοατικός.

Näfve, πυγμή, ή. χειρ. ρός, ή.: knuten η., se Knytnäfve.: m knuten η. slå ngn, πυξ 1. κονδύλω Ελαύνειν τινά. κονδυλίζειν τινά (ish. i ansigtet). κόνδυλον Εντρίβειν τινι. b) ss. mått, δράγμα, τό. δραγμή, ή.: taga en η. af ngt, δράττεα&αί τίνος.

Näfver, λέπισμα τό 1. φλοιός ό άπό τής <sa-μυδας : af η., φλόϊνος, 3 (af bark).

Näktergal, άηδών, όνος, ή.

Nämligen, 1) hörande till ett enskildt begr., δή δήτα. δηλαδή, δηλονότι δήπου. gm λέγω. 2) anknytande en sats, s. innehåller grunden till d. föreg., γάρ.

Nämna, 1) namngifva, όνομάζειν όνομα τι-&έναι 1. τίβεσβαι (gifva namn), se Namn. 2) kalla, καλε'ν, άποχαλεϊν. προσαγορενειν. 3) se Ut η ii τη η a. 4) säga, yttra, λέγειν, φάναι. (Επι)· μνηα&ηναι (omnämna, τινός 1. περί τίνος). — nämnd, = bemäld, se d. o.

Nämnare, μόριον, τό

Nämnbar, ονομαστός, 3. ρητός, 3.

Nämnd, δικαστήριον, τό. συνέδριον, το', ol δι-κασταί, πάρεδροι

Nämndeman, δικαστής, ου, ό. πάρεδρος, ό. σύνεδρος, ό.

Nännas, τολμάν.: jag nännes icke, d-υμός ούκ Ε α. ου τολμώ.

Näpen, κομψός, 3. λεπτός, 3. Επίχαρις, ι, gen τ ος.

Näpen het, χομψότης, ή. χάρις, τος, ή. o. adj.

Näppeligen, se Knappt.

Näpsa, κολάζειν σωφρονίζειν. συστέλλειν.

Näpst, κόλααις, ή. κόλασμα, τό. σωφρόνισις, ή.

När, 1) ss. conj., se D.i 11) 2) ss frågeord, πότε; πηνίκα (dir. o indir). όποτε* όπηνίκα (bl. indir.). 3) då o η., Ενίοτε έ'σιιν ότε. Ενιαχού, 5}

Nära, (stmdom När), I) adj. ό, ή, το πλησίον 1. Εγγύς.: en η. anförvandt, se Närbeslägtad.: en n. vän, οικεϊος, ο.: n. förbindelse, οίκειότης, ή.: stå i sdn m. ngn, οικειότατα χρή-σ&αί τινι 2) αάυ. (o. præp.), πλησίον, Εγγύς (m. gen), ομού (m. dat.) : vid talbestämningar, Εγγύς (äfv. m. gen.), εις m. ttc-j. σχεδόν τι. ώς. jfr Nästan.: hardt n., Εγγύτατα, «τω, sällan ϊγγιστα. πλησιαίιατα.: n. belägen, πλησίον κεί-

μενος, 3. πλησκ'χωρος, 2.: nära döden, se Död.: n. att föda, Επίιεξ. εκος, ή. Επίτοκος, 2.: vara n., a) i rummet, πλησίον etc. είναι πλησιάίειν.: vara mvcket n., Εγγντατα είναι b) i tiden. Εγγύς είναι, μέλλειν έσεσίΐαι. όσον ού παρεϊναι : vara. n. att, Εγγύς είναι τού m. inf. π ana μικρόν 1. ολίγον 1. ουδέν ϊέναι (έρχεσίΐαι) m. inf. ολίγου 1. ου πολλού δεϊν m. inf.: så n var det, att han stött på Athename, παρά τοσούτον Εγε-νετ' αντώ μή περιπεσεϊν τοϊς'Λ&ηναίοις jfr Fattas. — komma n., πλησίον etc. γίγνεοβαι 1. προς-ιέναι πρησπελάζειν (bl. i rum), παρόμοιον 1. παραπλήοιον είναί τινι (vara snarlik).: ngt ligger n. till hands (Hg), ράδιον 1. ου χαλεπόν Εστί τι νοήσαι : taga sig ngt n , Εν&uuiov ποιεϊσθαί τι. άγωνιάν τι 1. περί τίνος 1. Επί τινι. λυπεισΰαι, cϊνιάσΰαί τινι : göra, träda ngn f. n., se FÖrnärm a.

Nära. 1) eg., se Föda 3).: d. närande klassen , οι τάς τέχνας Εργαζόμενοι, τό περί τήν τρο-φήν πλήϊΐος. 2) se Hysa.

Närbelägen, ό, ή, τό πλησίον (κείμενος, 3). πλησιόχωρος, πρόσχωρος. 2.

Närbeslägtad, Εγγύς προσήκων (3) τω γένει (τινί). Εγγύς ών (3) γένει I. γένους (τινί).

Närgränsande, se Angränsa.

Närgående, οικείος, 3. βαρύς, 3. πικρός. 3. jfr Kännbar.

Närgången, φορτικός, 3. χαλεπός, 3. σκυ-λακώδης, 2.

Närgångenhet, τό φορτικόν. χαλεπότης, ή.

Närhet, se Grannskap.: i n:n af ngt, se Nära.

Nä rig, Εργαστικός, 3. κτητικός, 3. χρηματιστικός, 3. βιομήχανος, 2. Jfr Girig.

Näring, 1) se Föda. 2) underhåll, ämne, ϋλη% ή : ge n. åt ngt, τρέγειν τι. (Επ)αυξάνειν τι.: finna n., νλην έχειν. (Επ αυξάνεσβαι (i ngt, τινί,. 3) yrke, Εργασία, ή. τέχνη, ή. se Yrke. 4) se Krog.

Näringsbekymmer, ή περί τού βίου φρον-τίς απορία σίτου 1. τών αναγκαίων, ή.

Näringsdrift, -flit, Εργασία, ή. βιομηχα-νί"* ΐ Χρηματισμός, ό.

Näringsfrihet, ή τών Εργαζομένων 1. χρη-ματιζομένων Ελευθερία.

Näringsfång, se Födkrok.

Näringsgren, Εργασία, ή τέχνη. ή. έργον. τό.

Näringsidkare, Εργαζόμενος, χρηματιζόμενος, ό Εργάτης, ου, ό. δημιουργός, ο.

Näringskraft, το τρόφιμον.: utan η., άτρο-φσς, 2.

Näringslös, άπορης, 2.

Näringslöshec, άπηρία, ή.

Näringsmedel, τρο^ή. ή. τρόφιμα, τά. Επιτήδεια. τά. τά πρός τον βίον.: de oumbärliga η:η, τ« πρός τον βίον

αναγκαια.

Näringsomsorg, η περί τον βiovi. τήν τρο-φήν Επιμέλεια

Näringssaft, χυλός, ο.

Näringsställe, se Krog.

Näringsämne, τρόφιμον, το'.; innehålla η., τρόφιμο ν τι ἐχειν. τρόφιμον ειναι. Jfr Näringsmedel.

Närlagd, συμπεμπόμένος, 3. προσκείμενος 3.

Närliggande, se Närbelägen o. Föreg.

Närma, 1; trπρο<ρ/έρειν, προσάγειν τi uv»Närmare — Näthinna.

]. πρός τι. ἐγγύς ἀγειν 1. πλησίον ποιεΐν τί τίνος, 2) refl.i se Nalkas.: till utseende, beskaffenhet, ἐγγΰς ειναι τινι 1. τινός. ἐοικέναι τινί. παραπλή-οιον 1. παρόμοιον ti ναι τινι.

Närmare, 1) eg., πληηιαίτερος (πλησιέστερος), 3. Adv , πλησιαιτερον. πλησιαιτέρω. ἐγγύτεαον, ἐγγυτέρω, ε'γγιον. se Nära : komma η , πλη-σιαίτερον 1. ἐγγύτερον γίγνεσθαι 1. παραγίγνε-σθαι. se f. öfr. Nalkas. 2) oeg., kunskap, underrättelse o. d.. ακριβέστερης, 3. ἐπιμελέστερος, 3.: ha η. rätt, δικαιότερον ειναι.

Närmast, πλησιαίτατης πλησιέστατος), 3. ό. ή, τό πλησίον 1. πέλας. ἐγγντατος. 3, ό, ή. τό ἐγγύτατα (äfv. i tid). Adv., πλησιαίτατα. ἐγγύ-τατα. ἐγγυτάτω. εγγιστα : de η. slägtingarne, οι ἐγγντατα γένονς 1. γένει, οι προσήκοντες ἐγγντατα. οι οἴκειότατοι : d. η. vägen, ή συντομω-τάτη (οδός). Jfr Nära, Näst o. Föreg.

Närskyld, -slägtad, si> Närbeslägtad.

Närsynt, -het, se Kortsyut, -het.

Närvarande, 1) tillstädesvarande, παρών, ούσα* όν, παραγενόμενος, 3, hos ngn, τινι I. παρά τινι, vid ngt, τινί 1. εν τινι.: händelsevis η., παρατν/ών, ούσα, όν (τινί).: vara η., παρεi-ναι, παραγενέσθαι. παρατυγ/άνειν i en stat, ἐπιδημεiν. 2) i tiden, ivεστώς, ώσα, ώς ό, ή, τό νύν 1. παραχρήμα : det η., τά παρόντα, τά ἐμποδών τά πρό ποδών, τά ἐν χερσiν.: den η. tiden, ställningen, ο ννν χρόνος τό παρόν, τά παρόντα : f. det η , είς τό παρόν, ἐν τώ π«ρόντι. τό γε ννν εχον τό ννν είναι.: d. η. ögonblicket, ό παρών καιρός.: d. η. lifvet, ό ἐνθάδε βiος.: d. η. tiden (i gramm. men.), ό ἐνεστώς (χρόνος).

Närvaro, παρονσiα, ή. vanl. gm vv., se Föreg.: i ngns η., παρόντος τινός, εμπροσθεν, ἐνώπιον, ἐναντίον τινός : i vittnens η , ἐν μάρτνσiν.

Näs, Iσθμός (γής), δ. αὐχήν, ένος, ό. ἀκρα τής γής (utskjutande landtunga), ή

Näsa, ρις, νός, ή. μνκτήρ, ήρος, ο.: inåt böjd η., σιμή ρις.: m. inåt böjd η., σιμός, 3. Iπiσιμος, ρινόσιμος, 2.: m utåt böjd (örn-) η., γρνπός, 3.: putsa η:η, ὑλiζειν 1. ἀπομύττειν (i med. på sigV τήν ρiνα.: hålla igen n:n, ἐπιλαμ-βάνειν τήν ρiνα.: rynka på η:η, σιμονν(τήν ρiνα), μνκτηριζειν : afskära η:η, ρινοκοπεiν (Lex.). ρiνο-τομεiν (Sedn). τήν ρiνα κολοβονν. ἀποτέμνειν τόν μνκτήρα.: falla på η:η, καταπiπτειν ἐπi στόμα : slå igen dörren f. n:n på ngn, προσαράττειν τινί είς τό μέτωπον τήν θύραν : tala i η:η, γθέγγε-σθαι υπό ρινός.: gm η:η uppspåra ngn. ρινηλα-τεiν τινα : m. god η. (om hundar), ενριν 1 ἐνρινος, 2 : draga ngn vid n:n, τής ρινός ελ/.ειν τινά. ρινάν τινα : sätta η:η i vädret, ἀνασπάν τάς δ'/ρύς. βρενθύεσθαι. μέγα γρονεiν. ἐπαiρεσθαι.: återvända m. lång η., ἀπρακτον 1. σ/ξαλέντα ἀ-πελθεiν.: s. har skinn på n:n, σπονδαίος, 3. ακριβής, 2. ανατηρός. 3.

Näsben, τό τής ρινός όστούν.

Näsblod, ἀπόσταξις αiματος 1. ἀπό ρινών, ή. ἐπiσταξις, ή.

Näsborr, μνκτήρ, ήρος, ό. ρώθων, ωνος, ό.: näsborrarne, ρiνες. αι.

Näsbrosk, ό τής ρινός χόνδρος.

Näsbränna, κόλαπις, ή. βλάβη, ή. ζημία, ή.: ge en η., κολάζει ν βλάπτειν. ζημιοΰν.

Näsduk, ρινόμακτρον, τό (Lex). καψιδρώ-τό (svettduk).

Näshår, αι τιΖν ρινών 1. κατά τάς ρίνας τρίχες.

N ä s k η ä ρ ρ, ge ngn en η., σ/.ιμαλίζειν 1. σ/.ιν-θαρίζειν τινά.

Näsljud, ηθόγγος ό διά τών ρινών 1. κατά τάς ρίνας.

Näs perla, se Näbbig.

Näspolyp, οζαινα, ή. πολι'πονς (τών ρινών), ποδος. ό : s. liar en η., οζαινικός* 3.

Nässla, κνίδη, ή άκαλήγη. ή.

Näst, a) se Närmast, b) i följd (till rum, tid, rang), ό, ή, τό εξής 1 εγεξής (efter ngn 1. ngt. τινός 1. τινί.: η. efter ngn, πρώτος (3) μετά τινα (i rang o. tid), δεύτερος (3) τίνος äfv. έπί τ ι νι ο τινά (det sedn. vid vv , s. uttrycka rörelse, t. ex. τάττειν).: den n. dagpn, ήμέρα ή εξής 1 έ'ιεξής 1. (πιοίαα 1. έπιγιγνομένη.

Nästa, ό πέλας 1. πλησίον.: kärlek till η:η, φιλανθρωπία. ή.

Nästa, ράπτειν.: η. ihop, σνρράπτειν.: η. på, vid, προσράπτειν

Nästan, σχεδόν (τι\ παρά μικρόν, παρ ολίγον. μικρού, ολίγον (δείν). ον πυλλον δείν. μόνον ον. δσον ον För att mildra ett starkt uttryck, aic <έπος) ειπείν. — Stundom gm smnsätt-ning m. δνς-. t. ex. n. otrolig, δι'σπιστος, 2.: η, outhärdlig, δνσιόρητος, 2. Jfr Nära.

Näste, καλιά, η. m. ungar, νεοττιά. νεοττεία, ή.: byg^a η., κατασχενάζειν 1. πηγνίναι 1. πλέκειν 1. ποιεϊσθαι καλιά ν. νεοττενειν.: byggandet, νεότ-τενοις, ή. Jfr lvyffe.

Nästföljande, se Näst b).

Nästgränsande, se Angränsa.

N ä s t i η s t u η d a η d e, -kommande, έπινίν, ονσα, όν. έπιγιγνόμένος, 3. αντίκα έσόμένος, 3. μέλλων και ν'σον ούπω παρών, 3.

Nästla, se Innästla.

N ä s 11 i d e η, ύστατος ,3. ό, ή, τό έγγύ τατα (παρεληλνθώς, νια. ός).

Nästipp, τό τής ρινός άκρον, άκρα ή ρις.

Näs to η, se Näsljud.

Näsvis, προπετής, 2. ιταμός, 3. θρασύς, εί α, ύ. άναιδής, 2.

Näsvishet, προπέτεια, ή. ϊταμότης, ή θρα-σύτης, ή. αναίδεια, η.

Nät, δίκτνον. τό. λίνον, τό (fisk- o. jagtn). σαγήνη, ή, άμγίβΧηστρον, τό (stort drag-η., not). θήραθρον, τό, άυκνς, υος, ή (jngt-n.). γαγγάμη, ή o. γάγγαμον, τό (litet rundt, ish. till ostron-fnngst). κεκρν'ΐαλος, ό (på håret), έπίπλοον, τό o. έπίπλοος, ό (i djurkroppen).: knyta, binda η., ύφ αίνειν 1. πλέκειν δίκτνον, θή ρ α τρ ο ν.: utställa η., δίκτνα ιστάναι 1. τείνειν 1. έμπεταννυναι (på ett ställe).: lägga ut η. f. ngn (fig), θηράν τινα. έπιβονλενειν τινί : utkasta η., καθιέναι δίκτνα.: uppdraga η., άνέλκειν 1. άνασπάν δίκτνα.: öfver-spänna m η., δικτύοις καιαπειαννύναι : råka i η., έμπίπτειν είς δίκτυα, περιπίπτειν τοις δικ-τνοις : drifva, jaga ngn i ngns η., ϊμβάλλειν τινα είς τά δίκτυα τίνος : s. fiskar m. η., σαγηνο-βόλος. δικτυοβόλος, δικτυβολος, δ.: fiskande in. η., άμ'Ιιβληστρική. ή.

Nätbindare, δικτυοπλόκος, ό.

Nätbråck, (πιπλοκήΐη, ή.

Nätformig, -lik, δικτυοειδής, -ώδης,2. δικτυωτός, 3. αμφιβληστροειδής, 2.: göra η., Λ-κτυούν.

Näthinna, ἐπίπλοον, τό.302

Nätt — Oafbruten.

Nätt, 1) fin, λεπτός. 3. κομψός, 3. γλαφυρός, 3. κόσμιος, 3. χαρίεις, εσσα, εν. 2) se Knap ρ.

Nätteldu k, ung. σινδών. όνος, tf.

N «ätt lie t, κομψότης, ή. γλαφυρία, -ότης, tf. κοσμιότης ,ή. ο· gm arf;.

Nöd, ἀπορία, tf. ἄπορα, 7α. αμηχανια, tf. ταλαιπωρία, ι) στενοχώρια, tf. δεινά, τά.: vara i η , ἀπορεϊν. Εν ἀπόροις ειναι 1. ἀπό-

ρως i/^*7 I· διακεϊσθαι. Εν δεινοϊς είναι, ἀπορία αυνέχεσθαι. ταλαιπωρεϊσθαι : komma i η. , εις ἀπορίαν καθίστασθαι. ἀπόρως διατεθηναι. i d. yttersta η., εις ἀνάγκας ἀλγεινοτάτας Εμπίπτειν.: vara i yttersta η., Εσχάτως διακεϊσθαι 1. εχειν.: bringa ngn i η., εις ἀπορίαν καθιστάναι τινά. ποιεϊν τινα ἀπορεϊν I. ἀμηχανειν : det liar ingen η., ουδείς κίνδυνος 1. φόβος: nöden har ingen lag, ἁγων ου δέχεται σκήψεις (ordspr.).: m. η., μόλις μόλις καιχαλεπώς. σχολή.: ha, vara af η:η, se Behöfva. Jfr Brist, Nödtvång.

Nödankar, ιερά ἀγκυρα, tf.

N ö d b u d e u, δύσπειστος, 2.: han är icke η., ραδίως πείθεται.

Nödd, se Nödga.

Nödfall, ανάγκη, tf.; i η., εϊ ἀνάγκη (Εστiν).: ει τι δέοι. ην τι δίρ.: i stort η., ει (1. ἀν) πολλή 1. μεγάλη ἀνάγκη : i högsta, yttersta η., ει (1. ἀν) πάσα 1. ἁπασα ἀνάγκη.

Nödfallsverk, ἀναγκαϊον ἐργον, τό.

Nödga, se Tvinga, b) enträget uppmana, παρορμάν. προτρέπειν.

Nödhjelp, 1) ss. handling, βοήθεια, tf. Επικουρία, tf. 2) ss. sak, παραπλήρωμα, τό.

Nödig, 1) se B eho fl ig. 2) se A η ge lägen 2).

Nödlidande, ἄπορος, 2. Ενδεής, 2. ἀθλιος, 3. ταλαίπωρος, 2. o. gm part., se vara i Nöd.

Nödlögn, ἀναγκαϊον ψευδός, τό.: säga en η., ψενδεσθαι ανάγκη 1. υπ' ανάγκης.: η. är tillåten, ενθα τι δει ι/>ευδι>ς λέγεσθαι, λεγέσθω (Her.).

Nödrop, βοή 1. κραυγή ως τίνος κινδυνεύον-τος 1. Εν δεινοϊς όντος. Se vidare Jemmer.

Nödsaka, se Tvinga.

Nödsignal, σημεΐον, ω σημαίνουσι τον κίνδυνον 1. τα δεινά. Jfr E Id sign al.

Nödstadd, - ställd, se Nödlidande.

Nödtorft, τά αναγκαία, τά Επιτήδεια.: ha sin η., εχειν όσον ἀποζην. Jfr Behof.

Nödtorftig, ἀναγκαϊος, 3. δέων, ουσα, ον. όσον δει. Επιτήδειος, 3 ο. 2. μέτριος, 3.

Nödtvungen, se Följ.

Nödtvång, ἀνάγκη, tf.; af η., ἀνάγκη. υπ' ἀ-νάγκης. ἀναγκαζόμένος, 3. ἀνάγκη πεισθείς, εϊ-σα, ἐν.

Nödvändig, ἀναγκαϊος, 3.: det är n:t, α-

νάγκη 1. ἀναγκαϊον (Εστiν), δει. χρή. χρεών.: det är alldeles n:t, πάσα 1 ἁπασα ανάγκη, ουκ εσθ'

ὁπως ου. — Adv., ἀναγκαιως. ἀνάγκη. Εξ ἀνά-γκη

Nödvändighet, ἀνάγκη, tf. τό ἀναγκαϊον· το χρεών (ish. om ödet, bl. i nom. o. acc.).: trängande η., πολλή 1. μεγάλη ἀνάγκη.: försätta ngn i n:n, ἀναγκάζειν τινά. ἀνάγκην Επιθεϊναι 1. προς-φέρειν τινί.: jag är försatt i η., ανάγκη Εστί μοι. εις ἀνάγκην ἀφικόμην. ἀναγκάζομαι.

Nöd värj a sig, περί τής ψυχής 1. περί τών μεγίστων κινδυνευόμενον ἀμύνεσθαι.

Nödvärn, tf Εν μεγίστω κινδύνω ἀμυνα.

Nöja sig, ἀγαπἀν 1. στέργειν τινί 1. τι, ἀρκεϊ μοί τι 1. m. part. — nöjd, στέργων, ουσα, ον. ἀγαπών, ώσα, ών. ἀρκεσθείς, εϊσα, ἑν. Se Belåten o. fö rn öjd.

Nöjaktig, Ικανός, 3. Επιτήδειος, 3 o. 2. δίκαιος,, 3. πιθανός, 3.

Nöje, ήδονή, tf. τέρψις, tf. τό ήδύ. τό τερπνόν, ήδυπάθεια, εύπάθεια, tf (vällefnad, vällust), ψυχαγωγία, tf.: det är ett η., ήδύ 1. ουκ ἀηδές Εστι-: hämta η. af ngt, ἀπολαύειν τινός.: finna η. i ngt, χαίρειν, ήδεσθαι, ευφραίνεσθαι, ἀγάλ-λεσθαί τινι 1. Επί τινι. τέρπεσθαί τινι — alla äfv. m. part.: jaga efter η., θ-ηρεύειν τάς ήδονάς.: vara begifven på n:n, se Njutningslysten.: göra ngn ett n. m. ngt, Εν χάριτι ποιεϊν τί τινι. πρός ήδονήν ποιεϊν τινί τι. χαρίζεσθαί τινί τι.: m. η., ήδέως. ασμένως, ἀσμενος, ήδόμενος, 3. χαίρων, ουσα, όν.: m. största η., ήδέως μάλα. ήδιστα. J fr Behag.

Nöjsam, se Rolig, Behaglig.

Nöt, se Fä.

Nöt, κάρυον, τό (ish. valnöt), βάλανος, tf.: af η., καρυηρός, 3. καρύϊνος, 3 : lik η., καρυώδης, 2.: leka m. nötter, καρυατίζειν.: det är en hård n. att bita på, ἑργον χαλεπόν Εστιν.

Nöta, τρίβειν. ἀπο-, κατατρίβειν.: η. bort tiden, διατρίβειν τον χρόνον. : en nött klädnad, τζίβων, ωνος, ό. τριβώνιον, τό.

Nötaktig, fig., ἀγροικος, 2. φορτικός, 3. Se F ä a k t i g.

Nötboskap, βόες, αϊ. βοσκήματα, τά.

Nötbrun, -färgad, καρυώδης τό χρώμα.

Nöthår, βόειαι τρίχες, αι.

Nötknäppare, καρυοκατάκτης, ου, ό.

Nötkärna, κάρυον, τό. καρύου πυρήν, ό.

Nötkött, βόεια κρέα, τά. τό βοεικόν.

Nötning, τρϊψις. tf. ἀποτριβή, tf.

Nötolja, καρύϊνον ελαιον, τό.

Nötskal, καρύου κέλυφος, ιό 1. λεπίς, ίδος, tf.

Nötträd, καρύα, tf.

Nötväcka, σίττη, tf.

O.

O, Ό, ό (μικρόν, kort), Λ£1, ώ (μέγα, långt).

O, a) ss. tillrop vid vocat., ώ. b) ss. utrop (af förundran, glädje, smärta, etc.), ώ, φευ, al (ofta m gen. t. ex. o mina olyckor, φευ τών Εμών κακών).: o jag olycklige! οἶμοι (τάλας, κακοδαίμων etc., f. ngt, τινός). Se vidare Ack.

O- (nekande smnsättningspartikel), vanl. gm

a priv. 1. gm ου. t. ex. omåttlig, ἀμετρος, 2.: omanlig, ἀνανδρος, 2.: oren, οὐ καθαρός, 3.: oriktig, οὐκ ορθός, 3. Se compp.

O ad el ig, ἀγεννής, 2. δημοτικός, 3.: en o. pers., ἀνήρ Εκ δήμου, δημότης, ου, ό.

Oafbruten, αδιάλειπτος, 2. ἀδιάπαυστος, 2. Ενδελεχής, 2. συνεχής, 2. — Adv., ofta gm Λα- 302

Nätt, 1) fin, λεπτός. 3. κομψός, 3. γλαφυρός, 3. κόσμιος, 3. χαρίεις, εσσα, εν. 2) se Knap ρ.

Nättelduk, ung. σινδών. όνος, tf.

N «ätt lie t, κομψότης, ή. γλαφυρία, -ότης, tf. κοσμιότης ,ή. ο· gm arf;.

Nöd, άπορία, tf. άπορα, 7α. αμηχανία, tf. ταλαιπωρία, ι) στενοχώρια, tf. δεινά, τά.: vara i η , άπορεϊν. Εν άπόροις είναι 1. άπό-

ρως i/^*7 I· διακεϊσθαι. Εν δεινοϊς είναι, άπορία αυνέχεσθαι. ταλαιπωρεϊσθαι : komma i η. , εις άπορίαν καθίστασθαι. άπόρως διατεθηναι. i d. yttersta η., εις άνάγκας άλγεινοτάτας Εμπίπτειν.: vara i yttersta η., Εσχάτως διακεϊσθαι 1. εχειν.: bringa ngn i η., εις άπορίαν καθιστάναι τινά. ποιεϊν τινα άπορεϊν I. άμηχανειν : det liar ingen η., ουδείς κίνδυνος 1. φόβος: nöden har ingen lag, άγων ου δέχεται σκήψεις (ordspr.).: m. η., μόλις μόλις καίχαλεπώς. σχολή.: ha, vara af η:η, se Behöfva. Jfr Brist, Nödtvång.

Nödankar, ιερά άγκυρα, tf.

N ö d b u d e u, δύσπειστος, 2.: han är icke η., ραδίως πείθεται.

Nödd, se Nödga.

Nödfall, ανάγκη, tf.; i η., εϊ άνάγκη (Εστίν).: ει τι δέοι. ην τι δίρ.: i stort η., ει (1. άν) πολλή 1. μεγάλη άνάγκη : i högsta, yttersta η., ει (1. άν) πάσα 1. άπασα άνάγκη.

Nödfallsverk, άναγκαϊον έργον, τό.

Nödga, se Tvinga, b) enträget uppmana, παρορμάν. προτρέπειν.

Nödhjelp, 1) ss. handling, βοήθεια, tf. Επικουρία, tf. 2) ss. sak, παραπλήρωμα, τό.

Nödig, 1) se B eho fl ig. 2) se A η ge lägen 2).

Nödlidande, άπορος, 2. Ενδεής, 2. άθλιος, 3. ταλαίπωρος, 2. o. gm part., se vara i Nöd.

Nödlögn, άναγκαϊον ψευδός, τό.: säga en η., ψενδεσθαι ανάγκη 1. υπ' ανάγκης.: η. är tillåten, ενθα τι δει ι/>ευδι>ς λέγεσθαι, λεγέσθω (Her.).

Nödrop, βοή 1. κραυγή ως τίνος κινδυνεύον-τος 1. Εν δεινοϊς όντος. Se vidare Jemmer.

Nödsaka, se Tvinga.

Nödsignal, σημεΐον, ω σημαίνουσι τον κίνδυνον 1. τα δεινά. Jfr E Id sign al.

Nödstadd, - ställd, se Nödlidande.

Nödtorft, τά αναγκαία, τά Επιτήδεια.: ha sin η., εχειν όσον άποζην. Jfr Behof.

Nödtorftig, άναγκαϊος, 3. δέων, ουσα, ον. όσον δει. Επιτήδειος, 3 o. 2. μέτριος, 3.

Nödtvungen, se Följ.

Nödtvång, άνάγκη, tf.; af η., άνάγκη. υπ' ά-νάγκης. άναγκαζόμένος, 3. άνάγκη πεισθείς, εϊ-σα, έν.

Nödvändig, άναγκαϊος, 3.: det är n:t, α-

νάγκη 1. άναγκαϊον (Εστίν), δει. χρή. χρεών.: det är alldeles n:t, πάσα 1 άπασα ανάγκη, ουκ εσθ'

όπως ου. — Adv., άναγκαίως. άνάγκη. Εξ άνά-γκη

Nödvändighet, άνάγκη, tf. τό άναγκαϊον· το χρεών (ish. om ödet, bl. i nom. o. acc.).: trängande η., πολλή 1. μεγάλη άνάγκη.: försätta ngn i n:n, άναγκάζειν τινά. άνάγκην Επιθεϊναι 1. προς-φέρειν τινί.: jag är försatt i η., ανάγκη Εστί μοι. εις άνάγκην άφικόμην. άναγκάζομαι.

Nöd värj a sig, περί τής ψυχής 1. περί τών μεγίστων κινδυνευόμενον άμύνεσθαι.

Nödvärn, tf Εν μεγίστω κινδύνω άμυνα.

Nöja sig, ἀγαπάν 1. στέργειν τινί 1. τι, ἀρκεϊ μοί τι 1. m. part. — nöjd, στέργων, ουσα, ον. ἀγαπών, ώσα, ών. ἀρκεσθείς, εϊσα, έν. Se Belåten o. fö rn öjd.

Nöjaktig, Ικανός, 3. Επιτήδειος, 3 o. 2. δίκαιος,, 3. πιθανός, 3.

Nöje, ήδονή, tf. τέρψις, tf. τό ήδύ. τό τερπνόν, ήδυπάθεια, εύπάθεια, tf (vällefnad, vällust), ψυχαγωγία, tf.: det är ett η., ήδύ 1. ουκ άηδές Εστι-: hämta η. af ngt, άπολαύειν τινός.: finna η. i ngt, χαίρειν, ήδεσθαι, ευφραίνεσθαι, άγάλ-λεσθαί τινι 1. Επί τινι. τέρπεσθαί τινι — alla äfv. m. part.: jaga efter η., θ-ηρεύειν τάς ήδονάς.: vara begifven på n:n, se Njutningslysten.: göra ngn ett n. m. ngt, Εν χάριτι ποιεϊν τί τινι. πρός ήδονήν ποιεϊν τινί τι. χαρίζεσθαί τινί τι.: m. η., ήδέως. ασμένως, άσμενος, ήδόμενος, 3. χαίρων, ουσα, όν.: m. största η., ήδέως μάλα. ήδιστα. J fr Behag.

Nöjsam, se Rolig, Behaglig.

Nöt, se Fä.

Nöt, κάρυον, τό (ish. valnöt), βάλανος, tf.: af η., καρυηρός, 3. καρύϊνος, 3 : lik η., καρυώδης, 2.: leka m. nötter, καρυατίζειν.: det är en hård n. att bita på, έργον χαλεπόν Εστίν.

Nöta, τρίβειν. άπο-, κατατρίβειν.: η. bort tiden, διατρίβειν τον χρόνον. : en nött klädnad, τζίβων, ωνος, ό. τριβώνιον, τό.

Nötaktig, fig., άγροικος, 2. φορτικός, 3. Se F ä a k t i g.

Nötboskap, βόες, αϊ. βοσκήματα, τά.

Nötbrun, -färgad, καρυώδης τό χρώμα.

Nöthår, βόειαι τρίχες, αι.

Nötknäppare, καρυοκατάκτης, ου, ό.

Nötkärna, κάρυον, τό. καρύου πυρήν, ό.

Nötkött, βόεια κρέα, τά. τό βοεικόν.

Nötning, τρϊψις. tf. άποτριβή, tf.

Nötolja, καρΰϊνον ελαιον, τό.

Nötskal, καρύου κέλυφος, ιό 1. λεπίς, ίδος, tf.

Nötträd, καρύα, tf.

Nötväcka, σίττη, tf.

O.

O, Ό, ό (μικρόν, kort), Λ£1, ώ (μέγα, långt).

O, a) ss. tillrop vid vocat., ώ. b) ss. utrop (af förundran, glädje, smärta, etc.), ώ, φευ, al (ofta m gen. t. ex. o mina olyckor, φευ τών Εμών κακών).: o jag olycklige! οΐμοι (τάλας, κακοδαίμων etc., f. ngt, τινός). Se vidare Ack.

O- (nekande smnsättningspartikel), vanl. gm

a priv. 1. gm ου. t. ex. omåttlig, άμετρος, 2.: omanlig, άνανδρος, 2.: oren, ού καθαρός, 3.: oriktig, ούκ ορθός, 3. Se compp.

O ad el ig, άγεννής, 2. δημοτικός, 3.: en o. pers., άνήρ Εκ δήμου, δημότης, ου, ό.

Oafbruten, αδιάλειπτος, 2. άδιάπαυστος, 2. Ενδελεχής, 2. συνεχής, 2. — Adv., ofta gm Λα-Oafbruten -

τελεϊν, διαγίγνεσθαι, cΐιάγειν, ού διαλείπειν m. part., t. ex. föra krig o., διατελεϊν πολεμούν τα.

O afgjord, ἀκριτος, 2. αδιάκριτος, 2. ἀδi-καστος, 2 (bl. om rättegångar), αμφισβητήσιμος, 2. αμφίβολος, 2. — ἀδηλος, 2. ασαφής, 2. αφανής, 2.: om drabbningar, ἀγχώμαλος, 2. ισόρροπος (sällan αμφίρροπος), 2. αντίπαλος, 2.: halla en o. sjödrabbning, ἀγχώμαλα (αντίπαλα) ναυ-μ αχ ti ν.

Oafhängig, se Oberoende.

O af kortad, ακέραιος, 2. ὁλος, 3.

Oaflåtlig, ακατάπαυστος, ἀδιάπαυστος, 2. αδιάλειπτος, öwéjfi?, 2. μόνιμος, 2. Jfr Oafbruten.

O afsedd (vanl. i neutr,). gm «*>éi/, ^ωρκ m. gen.: oafsedt att, χωρίς τοὺ m. inf. Jfr Oberäknad.

Oafsigtlig, se Ouppsåtlig.

O afs lut ad, se Ofullbordad.

Oafvislig, αναγκαίος, 3. ἀφυκτος, 2.

Oafvundad, ἀζηλος, ἀζήλωτος, 2. ἀφθονη-τ ος, 2. ἀβάσ/.αντος, 2.

Oafvänd, ἀστροφος, 2. ἀτενής, 2.: m. o. blick, ἀτενές. ἀσκαρδαμνκτi, -ti.: oafväudt se på ngn, ἀσχαρδαμυκτεϊν τινα. ἀτενές εϊσοράν τινα. ἀτε~ ν i ζει ν εις, πρός τινα.

Oaktadt, gm ει και m. v. finit. 1. gm (καὶ \. καίπερ m.) part. : det o., ὁμως. ἀλλ' ὁμως. «λλ« και οὐτως: o. den stora mäugden, καὶ εν τοσούτιρ πλήθει.

Oaktsam, αμελής, 2. δλίγωρος, 2. ἀφύλα-κτος, 2. ἀπρόσεκτος, 2.: vara o. om ngt, ἀμελώς εχειν περί τι. ἀμελεῖν, ὀλιγωρεϊν τίνος, οὐ προς-έχειν τινί.

Oaktsamhet, ἀμέλεια, ἡ. ὀλιγώρησις, ολιγωρία, ἡ. ἀφυλαξία, ἡ. ἀπροσεξία, ἡ. ἀνεπιστα-σία, ἡ.

Oanfäktad, se Oantastad.

Oangenäm, se Obehaglig.

Oangriplig, ἀνεπιχίiρητος, 2. ἀνεπίληπτος, 2. ἀμαχος, 2.

Oanmodad, ἀκλητος, 2. ἀκέλευστ ος, 2. οὐ-δενός κελεύσαντος. Jfr Frivillig.

Oanmäld, ἀκατάγγελτος, ἀνεπάγγελετος, 2. αυτεπάγγελτος, 2.

O anmärkt, ἀπαρασήμαντος, 2. ἀμνημόνεν-τος, 2.: lemna o., περιοράν ἀμελεϊν. παραλείπειν.

Oansedt, se Oaktadt.

Oansenlig, ἀφανής, 2. ταπεινός, 3. φαύλος, 3. οὐ πολύς, 3. ουκ αξιόλογος, 2. μικρού ἀξιος, 3. ευτελής, 2.

O ansenlig het, ἀφάνεια, ἡ. φαυλότης, ἡ. μικρό τη ς, ἡ. εντέλεια, ἡ.

Oanständig, ἀπρεπής, 2, αισχρός, 3 (om saker). ἀνελεύθερος, 2, ἀσχήμων, 2 (om pers. o. saker), ἀπειρόκαλος, 2 (om pers.), t uppföra sig oanständigt, ἀσχημονεϊν.: o. uppförande, ἀσχημο-σύνη, ἡ.

Oanständighet, l)ss. egenskap, ἀπρέπεια, η. ἀσχημοιτύνη, ἡ. ἀπειροκαλία, ἡ. 2) ss. sak, το ἀπρεπές, αισχρόν.

O an stöt li g, ἀνεπίφθονος, 2. ἀνεμέσητος, 2. ἀμεμπτος, 2. ἀνεπίληπ τος, 2.

Oansvarig, ἀνεύθννος, ἀνυπεύθυνος, 2.

O an t ag lig, ἀπρόσδεκτος, ἀπαράδεκτος, 2. hellre m. omskr. Jfr Svår, Hård.

Oantastad, απαθής, 2. ανενόχλητος, 2. ἀνε-

πίληπτος, 2. ἀνεπιτίμητος, 2.: lemna ngn o., ἀφιέναι τινά. εάν τινα. ἀπέχεσθαί τίνος.

Oantastlig, ἀνεπίληπιος, 2. ἀθικτος, 2. ανεύθυνος, 2.

Oanvändbar, άνε^ιτήδειος, 2. άχρηστος, 2. άνωφελής, 2.

Oanvändbarhet, άχρηστια, ή.

O arbetad, άκατaaκεύασιος, 2. άδιέργαστος, ιΑκατέργαστος, 2. αύτοφυής, 2. άργός, 2. Jfr O b r u k a d.

Oart, κακοτροπία, ή. άπειροκαλία, ή. άσχη-μοσύνη, ή. — κακία. ή.

Oartig, άπαίδεντος, 2. άκομψος, 2. άσχήμων, 2. άπειρόκαλος, 2. άγροικος, 2.: vara o., άσχη-μονïïν. άγροικίζεοθαι. άπειροκαλεύεσθαι. Jfr 0-höflig.

O artighet, 1) ss. egenskap, (ïπαιδενσία, ή. άσχημοσύνη, ή. αγροικία, ή. 2) ss. handling, άγροικία, ή. ιβρις, εως, ή.: begå o., se Föreg.

Oas, Ανασις, *£1ασις, ή.

Obakad, ονκ όπτός, 3. ωμός, 3 (rå).

Obanad, άτριβης, 2. άστιβής, 2. άπορος, 2. άνοδος, 2. άβατος, δύσβατος, o. trakt, δνσχω-ρία, ή.

Obarmhertig, άνελεήμων, 2. ανηλεής, 2. ά-νοικτίρμων, 2. ωμός, 3.

Obarmhertghet, άνελεημοσννη, ώμότης, ή.

Obebodd, άοίκητος, 2. {ανθρώπων) έρημος, 3 o. 2.

Obeboelig, άοίκητος, 2.

Obebyggd, ονκ ωκισμένος, 3. ουκ εχων ol-κίας 1. οικοδομήματα, ψιλός, 3. έρημος, 3 o. 2.

Obeedigad, άνώμοτος, 2.

Obefaren, άστιβής, 2.: om hafvet, άπλευ-στος, 2.

Obefläckad, άμίαντος, 2. άχραντος, 2. αμόλυντος, 2. άκήρατος, ακέραιος, 2. καθαρός, 3. άγνός, 3.

Obefogad, αντεξοίσιος, 2. άδικος, 2. ου δίκαιος, 3.: på o:t sätt, άϋικως.: jag är o att göra ngt, ού δίκαιος ει μι ποιεϊν τι. ουκ εξεστί μοι ποιεϊν τι.

Obefolkad, [άνθρώπων) κενός, 3, έρημος, 2, άπάνθρωπος, 2.

Obefäst(ad), άτείχιστος, 2. άφρακτος, 2, «-νώχνρος, 2.

Obegagnad, άχρηστος, 2. ανωφελής, 2.: lemna ngt o:t, μη χρήσθαi τινι. προίεσ'άαί τι (t. ex. καιρόν), άμελεϊν 1. εχειν τίνος.

Obegrafven, άταφος, 2, άκήδεντος, 2.

Obegriplig, άκατάληπ τος, άσύλληπ τος. 2. αδιανόητος, ακατανόητος, 2. άσημος, 2. άφανής, 2. άσαφής, 2. άöιάκριτος, 2. ασύνετος, 2,

Obegriplighet, άκαιαληψία, ή. o gm adj.

Obegråten, gm omskr., t. ex. han dog o., άποθανόντα αυτόν ουκ εκλαιον 1. ουδείς εκλαυ-σεν 1. d.

Obegränsad, άπερίγραπτος, 2. άπειρος, 2. απέραντος, 2. άόριστος, άπεριόριστος, 2.: o. äregirighet, (Ανυπέρβλητος φιλοτιμία, ή.

Obehag, 1) ss. känsla, άηδΐα, ή. λύπη, ή. άν'ια, ή. 2) ss. sak, άχθος, τό. δυσχέρεια, ή. vanl. gm adj., se Följ.: ha o., ίνοχλϊϊοθαι ύπό τίνος, πράγματα παρέχει μοί τι.: känna, erfara o., άχθεοθαι, άνιάο'Λαι (τινί.

Obehaglig, αηδής, 2. άχαρις, 2, gen. ιτος. άτερπής, 2. δυσχερής, 2. βαρύς, «*α, ύ. άνιαρός,304

3. λυπηρής, 3.: finna ngt ort, βαρέως φέρειν τι. δισ/εοαίνειν τι «χθεσ9αί τινι 1. ποιούν ι ά τι. άχθόμενον ποιεϊν τι. άνιη με τι

Obehaglighet, 1) ss. egenskap, δυσχέρεια, ἡ. o gm adj. 2) se Obehag.

Obehindrad, ακώλυτος, ἀνεπικώλυτοζ, 2. ἀ-

νεμηόδισιος. 2.

O b e h (') i 1 1 i g, se Onödig.

O b e h o rig, ἀκαιρος, 2. ἀτοπος, 2. ἀλλότριος, 3. ἀπρεπης, 2. οὐ πρέπων, προσήκων, cfcW, ονσα, ον. οι? δίκαιος, 3. «προσΛο'ν^σος, 2.

Obehörighet, ἀκαιρία, ἡ. ἀπρέπεια, ἡ.

Obekant, 1) i pass., bet., ἀγνώς, ώτος, ὁ, ἡ, ἀγνωστος, 2, ἀγνοούμνος, 3, ἀπυστος, 2 (hroin man ingenting känner, förnummit), ἀδηλος, 2 (ej uppenbar). ζιφανής, 2 (ej i ögonen fallande äfv oberömd), ἀδοξος, 2 (oberömd).: en o. storhet, αριθμός, o.: ngt är mig o., ἀγνοῶ τι. λανθάνει μὲ τι. 2) i (tet. bet., ἀγνοών, ούσα, ουν (in. ngt, ıı>. ονκ ειδως, υϊα, ός (τὶ). ἀγνώς, ο, ἡ, αμαθής, Ί {τινός), ἀπειρος, απαθής* 2 (utan erfarenhet, τινός).: vara o. m ngt, ἀγνοεϊν τι. ἀηιίυως εχειν τινός.: o. m. det onda, nr olyckan, ἀπειρος κακών, ἀπειρόκακος, 2. ἀπαθής, ἀγευ-στος κακών.

Obekanthet, ἀγνωσία, ἡ. ἀφ ἀνεια, ἡ. ἀδο-Ψ

Obekantskap, ἀγνοια, ἀγνωσία, ἡ. απειρία, ἡ : o. m. det onda, ἀπειροχακία, ἡ.

Obekymrad, ἀφροντις, ἀφρόντιστος, 2. αμέριμνος. 2. ἀν*πίστρεπτος, -στρεφής, 2. ἀμε-λής, 2. ὀλίγωρος, 2. ἀθεής, 2. ραδιουργός, 2 (liittsinnig). ἀνειμένος, 3 (slapp).: vara o. om ngt, ἀφ ροντιστόν, ἀφ ροντίστως ἐχειν τινός, ἀμελεϊν, ἀμελώς ἐχειν τινός, ολιγωρεί ν τίνος. Εάν τι: var o., μη φρόντιζε θάρρει.: du kan vara alldeles o., φόβος I. κίνδυνος ουδείς (ni. följ. μή o. conj. 1. opt.).

O b e 1 e f v a d, se O a r t i g.

Obelisk, οβελίσκος, ὁ ὀβελός, ὁ.

Obelåten, se Missbelåten.

O b e 1 ä s e η , αγράμματος, 2. γραμμάτων ἀπειρος 1. ἀμαθης, 2.

Oboläsenhet, ἀγραμ ματία, ἡ. γραμμάτων ἀπειρία, ἡ.

O be lönt, αχάριστος, 2. ἀμισθος, αγέραστος, 2. Obemannad, ^νός, 3

O bemedlad, ἀπορος, 2. ἀχρήιιατος, 2. χρημάτων Ενδεής, 2. ἀχτήμων. 2. ἀκληρο;, 2.: vara o., ἀπορεϊν χρημάτων Ενδεώς ἐχειν.

O b e in ä I d, αμνημόνευτος, 2.: lemna o., ἀμνη-μονεϊν τίνος παραλείπειν τι.: vara, blifva o., ἀ-μνημονεϊοθαι.

O be mängd, se Oblandad.

Obemärkt, ἀφανής, 2. ἀσημος, 2. ἀδηλος, 2.: vara o., λανθάνειν. μή ὁράαθαι. περιοράσθαι. ἀ-μελεϊσθαι. — Adu., ἀφανώς. λαθρα. vanl. gm λανθάνειν m. part. t. ex. hau flydde o., ἐλαθε φυγών.

Obenägen, 1) ej bevågen, δυσμενής, 2. δύς-νους, 2 καχόνους. 2. ἀπεχθής, 2 : vara ngn o., δυσμενώς, ὑυσκΐλως, ἀλλοτρίως ἐχειν 1. διακεϊ-σθα πρός τιναι. δυσνοεϊν τινι: vara en sak o., ου φιλεϊν τι. ἀλλοτυίως, δυσχερώς ἐχειν πρός τι.: göra ngn o., ἀλλοτριουν τινα. 2) ej villig, ἀπρό-θυμος.2. οκνηρός, 3.: vara o. till ngt, ὀκνεϊν τι. ουκ Εθέλειν, οὐ βούλεσθαί τι.

Obenägenhet, 1) δυσμένεια, δύσνοια, κακό νοια, ἀλλοτριότης. ἡ <πρός τινα). φυγή, ἡ (f. ngt, τινός). 2) το ἀπρόθυμον. ὀκνος, ὁ.

Obeprydd, se O prydd.

Obepröfvad, ἀδόκιμος, 2. ἀ μάρτυρος, 2. αβέβαιος, 2 (otillförlitlig).

Obeqväm, - lig, ἀνάρμοστος, 2. ἀνεπιτήδειος, 2. ἀνοίκειος, 2. ἄκαιρος. 2. ἄτοπος, 2. δυσχερής, 2.

O b eq ä m 1 i gh Pt, ἀνεπιτηδ*ιότης, ή. ἀκαιρία, ή. ἀιοπία, ή. δυσχέρεια, ή.

O beredd, ἀπαρασκευος, ἀπαρασκεὐαστος, 2. ἀμελέτητος, 2.: vara o., ἀμελετήιο)ς ἐχειν : han l-la, tala o., αὐτοσχεδιάζειν. Jfr Oarbetad, 0-garfv a d.

Obergad, ἀσυγκόμιστος, 2.

O beriden, ἀνιππος, 2.

Oberoende, Ελεὐθερος, 3. οὐχ (οὐδενός) υπήκοος, 3. αυτεξούσιος, 2. αυτόνομος, 2 (politiskt). ἀκὡλυτος, 2 (oförhindrad), αυτάρκης, 2 (sig sf nog). Jfr Sjelfständig

Oberoende, Ελευθερια, ή. αυτονομια, ή (politiskt). o. gm adj.

Oberäknad, gm omskr., vanl. gm παρά m. acc. 1. χωρίς ra. gen. 1. gm παραλείπειν, ἀφιέναι i part. t. ex. o. allt dta, παρά πάντα ταὐτα, πάντων τούτων παραλελειμμένων, ἀφεὶς ταὐτα πάντα.: fienderna förlorade 1000 man, de sjuka o., οι πολέμιοι ἀπώλεσαν ὑπερ τους χίλιους χωρίς τὡν καμνόντων.: o:t att, χωρίς τοὐ m. inf.

Oberäknelig, ἀσυλλόγιστος, 2. ἀμέτρητος, 2.

Oberättigad, se Obefogad.

Oberömd, ἀδοξος, 2. ἀκλεής, 2 ἄτιμος, 2. ἀφανής, 2. ἀσημος, 2.: vara o., ἀδοξεϊν ἀδοξια χρήσθαι.

Obesatt, κενός, 3. οὐ κατειλημμένος, 3. ἐρημος, 2. ἀφρουρος, ἀφρούρητος, 2 (utan besättning).

O besedd, ἀνεπίσκεπτος, 2. ανεξέταστος, 2.: byta o:t, μή Επισκεφάμενον ἀλλάττεσθαι.

Obeseglad, 1) ἀπλευστος, 2. 2) ἀσφράγι-στος, 2.

Obesegrad, ἀήττητος, 2. ανίκητος, 2.

Obeskedlig, ἀνεπιεκής, 2. δύσκολος, 2 δυς-χερής. 2. κακότροπος, κακοήθης, 2. πονηρός, 3.

Obeskedlighet, ἀνεπιείκεια. ή. δυσκολία, ή. δυσχέρεια, ή. κακοτροπία, κακοήθεια, ή. πονηρία, ή.

Obeskriflig, λόγου κρείττων 1. μείζων, 2. ἀδιήγητος, 2. ἀρρητος, 2. αμήχανος, 2.: obeskrifligt stor, mycken, ἀμήχανος ὁσος.: han såg på mig m. en o. blick, Ενέβλεψέ μοι ἀμήχανόν τι οίον.

Obeskrifven, a) hrpå ej är skrifvet, ἀγραφος, 2. οὐ καταγεγραμμένος, 3. κενός, 3. b) ej skildrad, gm omskr. m. οὐ o. vv. under Beskrifva. äfv. ἀδιήγητος, 2. ἀπεριήγητος, 2.

Obeskyddad, ἀφὐλακτος, 2. ἀφρακτος, 2. ἀφρούρητος, 2.

Obesluten, se Följ. b).

Obeslutsam, a) s. ej lätt beslutar sig, ἀβουλος, 2. οκνηρός, 3 (betänksam), ἀπορος, 2 (råd-lös). b) obesluten, gm part. af νυ. ἀμφιγνοεϊν, ἀμφιδοξεϊν, ὀκνεϊν, ἀπορεϊν.

Obeslutsamhet, αβουλία, ή. ἀπορία, ή. ο-κνος, ό.

Obesmittad, ἀνοσος, 2. ἀδιάφθαςιος, 2. ἀχραντος, 2. Se vidare Obefläckad.Obesoldad-

Obesoldad, ἀμισθος, 2. ἀμιΰθωτος, 2.

Obesticklig, se Omutlig.

O b e s t i g 1 i g, ἀνεπίβατος , 2. ἀβατος, 2. οὐχ Επιβατός, 3.

Obestridd, -dlig, αναμφισβήτητος, 2. ἀ-ναμφίλογος, ἀναμφίλεχτος, 2. (ομολογημένος, 3. σαφέστατος, 3. φανερώτατος, 3. Εμφανής, 2. — äfv.

Obestyrkt, αμάρτυρος, 2.

Obestånd, Ελάττωμα, τό. διαφθορά, ή. χα-χοπραγία, ή. ἀπορία, ή.: bringa på o., ΙλαττονιΛ διαφ>θείρειν.

ἀνατρέπειν. εις ἀπορίαν χαθιστάναι.: vara på o., κακοπρα/ïï*'. ἀπορεϊν. χαχώς, ἀπό-ρω?

Obestämbar, ἄρρητος, 2.

Obestämd, αόριστο?, 2. acft/λο?, 2, ασαφής, 2 (otydlig), αμφίβολος* 2 (tvetydig), ἀτέχμαρτος, 2 (utan bestämmande kännetecken), αβέβαιος, 2 (otillförlitlig).

Obeständig, se Ostadig.

Obesuten, aj/ρον 1. εγγειον ονσίαν ον χε-χτημένος, 3.

Obesvarad, ἀναπόχριτος, 2.: o. kärlek, «ρω? ον κοινός.: lemna en helsning o., οὐχ ἀντιπρος-ειπείν, οὐχ ἀντασπάζεσθαι.: lemna ngns kärlek o., οὐχ ἀντεράν.

Obesviklig, ἀνεξαπάτητος, 2.

Obesvuren, ἀνώμοτος, 2.

Obesvärad, ἀθόρυβος, ἀθορύβητος, 2. ανενόχλητος, 2. ἀτάραχτος, 2. Ελεύθερος, 3.

Obesådd, ἀσπάρτος, ἄσπορος, 2.

Obesökt, ἄβατος, 2 (obeträdd), ἐρημος, 2 (öde). 1. gm omskr. t. ex. han lemnade skolan o., οὐχ Εφοίτα εις διδασκάλου.

Obetad, ἀβόσκητος, 2. ακέραιος, 2.

Obetagen, ἀκώλυτος, 2.: det är dig o:t, εξε-στί σοι. ουδεις φθόνος.

Obetalt, a) om skulder, οὐκ ἀποδεδομένος 1. διαλελυμένος, 3. b) om borgenärer, οὐκ ἀπειλη-φώς τό χρέος 1. τον μισθόν.

Obetingad, αναγκαίος, 3. ἁπλοὑς, 3. απόλυτος, 2.: måste vi icke obetingadt medge, ἀλλο τι ἡ ἁπλώς ὁμολογείν χρή.

Obetonad, ἄτονος, 2.

Obeträdd, ἀτριβής, 2. ἀβατος, 2. ἀστιβής, 2.

Obetslad, αχαλίνωτος, 2.

Obetungad, ἄπονος, 2. ἀπαθής, 2, Ελεύθε-ρος, 3.

Obetviflad, ἀναμφίλογος, 2. αναμφισβήτητος, 2. ανενδοίαστος, 2. (ομολογημένος, 3.

Obetvinglig, ἀήττητος, 2. ἀκράτητος, 2. ἀ-χείρωτος, 2. ἄμαχος, 2. ἀκαταμάχητος, 2. ἀνά-λωτος, 2. ἀ(νεκ)βίαστος, 2. ἀληπτος, 2.

Obetydande, -lig, οὐδενός 1. ολίγου ἄξιος, 3. οὐκ ἀξιόλογος, 2. ἀναξιόλογος, i', ευκαταφρόνητος, 2. βραχὺς, εϊα, ὑ. ολίγος, 3. μικρός, 3. φαὺλος, 3. λεπτός, 3.

Obetydlighet, a) ss. egenskap, βραχύτης, ολιγότης, μικρότης, φαυλότης, λεπτότης, ἡ. b) ss. sak, gm adj.

Obetäckt, ἀστέγαστος, 2 (utan tak), ακάλυπτος, ἀκατακάλυπτος, 2 (utan hölje), γυμνός, ψιλός, 3 (naken, bar), ἀστρωτσς, 2 (utan täcke). Jfr Obeskyddad.

Obetänksam, ἄβουλος, 2. αλόγιστος, 2. ἀ-προνόητος, 2. ἀσκεπιος, απερίσκεπτος, 2. ἀνευλα-βής, 2. αφύλακτος, 2. αμελής, 2. προπτής, 2.

Obetänksamhet, a) ss. egenskap, αβουλία, ἡ. ἀλογιστία, ἡ. απερισκεψία, ἡ. ἀφνλαξία, ἡ. αμέλεια, ἡ. προπέτεια, ἡ. αφροσύνη, ἡ. b) ss. handling, ἀλόγιστον, ἀπροβούλευτον ἐργον, τό.

Obetänkt, ἀσκεπτος, ἀπερίσκεπτος, 2. αλόγιστος, 2. εϊκαιος, 3.

Ob e vak ad, αφύλακτος, 2. ἀφρουρος, ἀφρού-ρητος, 2.: vara o., ἀφρουρεἰν.

Obevandrad, se Oerfaren.

Obeveklig, ἀπαραίτητος, 2. ἀτεγκτος, 2. ἀκαμπτος, 2. ἀπειστος, 2.: vara o., μὴ πεἰθεσθαι.

Obevislig, -vist, ἀναπόδεικτος, 2. ἀνεξέ-λεγκτος, 2.

Obevittnad, αμάρτυρος, αμαρτύρητός, 2.

Obevågen, se Obenägen.

Obeväpnad, ἀοπλος, 2. γυμνός 1. ψιλός (οπλών), 3.

Obevärad, se Föreg.

Obildad, (fig.), απαίδευτος, 2. αμαθής, 2. ἀμουσος, 2. ἀγροικος, 2.: alldeles o., αγράμματος, 2.

O billig, ἀνεπιεικής, 2. ἀγνώμων, 2.: det är o:t, οὐκ Εξ ἲσου Εστιν.: vara o., ἀγνωμονειν 1. (Sedn.) -εὐειν, mot ngn, εις, πρός, περὶ τινα.

Ob illighet, a) ss. egenskap, ἀνεπιείκεια, ἡ. ἀγνωμοσύνη, ἡ. b) ss. sak, ανεπιεικές ἐργον, τὀ. αδίκημα, τό.

Objekt, τὀ ἀντικεἰμενον (grammatiskt), τὀ ο ν (philosophiskt). τὀ ὀρώμενον 1. ορατὀ ν (physiskt). τὀ ὑποκεἰμενον (f. en verksamhet). Jfr Föremål.

Objektiv, ὀ ρω μένος, 3. (αληθώς) ὠν, ούσα, δ ν.

Objuden, ἀκλητος, αυτόκλητος, 2.

Oblandad, ἀμιγής, 2. ἀμικτος, ἀνεπίμικτός, 2. ἀκέραστος, 2. ακραιος, 2 (ish. om vin; derf. ὀ ἀκρατος, o. vin), καθαρός, 3. ζωρίς, 2.

Oblid, αυστηρός, 3 (sträng), σκυθρωπός, 3 (dyster), ἀπηνής, 2, σκληρός, 3, ὠμός, 3 (hård). ἀπροσήγορος, 2 (otillgänglig), δύσκολος, 2 (vresig). χαλεπός, 3, κακός, 3 (om saker).

Oblidhet, αυστηρό της, ἡ. σκυθρωπότης, ἡ. σκληρότης, ἡ. ὠμότης, ἡ. ἀπροσηγορία, ἡ. δυς-κολία, ἡ. χαλεπό της, ἡ.

Oblidkelig, se Obeveklig, Oförsonlig.

Obligation, χειρόγραφον, τό. συγγραφή, ἡ.: utfärda en o., χειρόγραφον ποιεἲσθαι.

Oblyg, αναιδής, 2. αναίσχυντος, 2. ιταμός, 3. θρασύς, 3. ἀχρωμος, 2 (s. ej rodnar).

Oblyghet, ἀναίδεια, ἡ. ἀναισχνντία, ἡ. ἲτα-μότης, ἡ. θρασύτης, ἡ.

Oborstad, se Ohyfsad.

O botfärdig, ἀμετανόητος, 2 (N. T.), bättre οὐ μετανοών, ούσα, ούν 1. μεταγιγνώσκων, ουσα, ον 1. μεταμελόμενος, 3.

Obotlig, ανίατος, 2. ἀνήκεστος, 2.

Obroderlig, οὐχ ὠσπερ αδελφός, οὐχ ὡς πρέπει ἀδελφω. ἀστοργος, 2.

Obrottslig, εμπεδος, 2. βεβαιότατος, 3. ευσεβής, 2. ὀσιος, 3. ἀθικτος, 2.

O brukad, se Obegagnad.: om jorden, ἀγε-ώργητος, 2. ἀργός, 2. ἀργών, ούσα, ούν. ἀγριος, 3.

Obrukbar, ἀχρεἲος, 3 o. 2. ἀχρηστος, 2. ού-δενός ἀξιος, 3.: göra o., αχρείου ν. διαφθείρειν.: vara o., Εν ου δενός χρεία είναι. Jfr Oduglig.

Obrukbarhet, αχρηστία, ἡ. o. gm adj.

O brukl ig, ἀήθης, 2. ἀρχαἲος, 3. ἀχρηστος, 2 (Gram.).

39306

O bruklighet ἡ (ovanlighet), αχρη-

στία, ἡ. τὸ μὴ χρῆσθαι.

O bränd, om tegel, οὐκ ὀπτός 1. πρὸς τὸν ηλιον ὀπτός, 3.: om kaffe o. d., ον φρυκτός, 3.

Observator, σκοπός, κατάσκοπος, ὁ. vanl. gm part.

.Observatorium, se Vakttorn.

Observera, se Iakttaga.

Obuden, se Objuden, Oombedd.

sObunden, 1) eg., ἄδετος, 2. ἄδεσμος, 2. i-λεύθερος, 3. 2) fig., a) i allmht, Ελεύθερος, 3. ακώλυτος, 2. ον κατεχόμενος 1. κατειλημμένος, 3 (af en förbindelse), ἀνειμένος, 3. ἄνετος, 2 (utan inskränkning 1. återhåll), ακόλαστος, 2 (tygellös). ασελγής, 2 (utsväfvande), b) o. tal, πεζός 1. ἄμετρος λόγος, ὁ. ἡ ἄνευ μέτρων λέξις.

Obundenhet, Ελευθερία, ἡ. ἄνεαις, ἡ. ακολασία, ἡ. ασέλγεια, ἡ.

Obygd, Ερημιά, ἡ. ἐρημος χώρα, ἡ.

O by 11, jag har ingenting o. m. hm, εστι μοι οὐδὲν πράγμα πρός αὐτόν.: hd har jag o. m. dig, τὶ Εμοὶ καὶ σοι;

O b ä d d a d, ἄστρωτος, 2.

Obäka sig, μορφάζειν. ἀσχημονεῖν.

Obäke, πράγμα πελώριον, τὸ. δεινόν τι χρῆμα. τέρας, τος, τό.

Obäklig, ὑπερφυής, 2. τερατώδης, 2. δεινός, 3.

Obändig, αδάμαστος, 2, αχαλίνωτος, 2 (eg. om odresserade hästar). dWxctøtxro^, 2 (svår att hålla), ατίθασος, ἀτιθάσευτος, 2 (otämjd). ακόλαστος, 2 (tygellös). 3, ωμό^, 3 (vild). ακρατής, 2 (oåterhållsam, omåttlig), ακράτητος, 2 (β. ej kan styras, beherrskas).

Obändighet, ακολασία, ij. α/ρ^ότ^, jy. ακράτεια, ἡ. o. gm adj.

Oböjd, ἄκαμπτος, 2.

Oböjlig, ἀκαμπήςἄκαμπτος, 2. ἀμετάκλα-στος, 2. bl. oeg., ατρίπτο^·, ἀδιάτρεπτος, 2. ἀ-πειστος, 2. ανένδοτος, 2. απαραίτητος, 2. cJW-τραπίλοι·, δυσχερής, δνσξύμβολος, 2 (ej smidig).

Oböjlighet, ακαμψία, ἡ. ἀδιατρεψία, jJ. o. gm αφ'.

Occident, se Vesterland.

Ocean, ὠκεανός, ὁ.

Och, καὶ. τέ (enkl.). ofta äfv. δέ. Vid en närmare förbindning af två 1. flera ord 1. satser, äfv. τέ — καὶ, καὶ — καὶ, τέ — τέ och, då de förbundna begr. motsättas hrandra, μέν — δέ. Negativa satser förbindas gm ουδέ (μηδέ), äfv. οὔτε — οὔτε (μήτε — μήτε). Då flere begr. fogas till hrandra, sättes icke, ss. i Sv., bindningspartikeln bl. mel. de 2:ne sista utan mel. alla 1., mindre ofta, ingenstädes. Se Gram. Ofta undvikes καὶ gm participial-konstr. t. ex. han uppstod o. sade, αναστὰς είπεν. — o. äfven, και — di (negat. ουδέ — dt), δὲ καὶ. καὶ δὲ καὶ. — o. tillika, ἅμα τε καὶ. καὶ ἅμα. ἅμα δέ. — o. dock 1. likväl, καὶ ὁμως. αλλ' ὁμως. καίτοι, jfr Dock. o. det, detta, καὶ ταῦτα. äfv. καὶ — γέ t. ex. der voro personer närvarande, o. det många, παρῆσάν τίνες και πολλοί γε. — o. så (äfv.), καὶ δή (καὶ).

Ochristlig, ασεβής, 2. ανόσιος, 2.

Ock, καὶ. — om o., ει καὶ. ἡν καὶ. Se vidare Äfven.

Ocker, τόκος, ὁ. τοκισμός, ὁ. δανεισμός, o. — ^χροκέρδεια, ἡ. — ὀβολοστατική, ἡ (ss. yrke).

Ockra, τοκίζειν. δανείζειν. — τοκογλυφεῖν. δβολοστατεῖν. αισχροκερδεἰν.

Ockrare, τοκιστής, ὁ. δανειστής, ὁ. χρήστης, ὁ. τοκογλύφος, ὁ.

Också, καὶ. Står det i början af en sats, s. innehåller grunden till ett föreg., i tanken sup-pleradt omdöme, återgifves det m. καὶ γαρ (o. icke, ουδέ γάρ, äfv. καὶ γάρ ουδέ). — men o., καὶ — δέ. καὶ μήν (vid öfvergång till ngt nytt, "men vidare"). — om o., εἴ καὶ. ἡν καὶ.

Odal, ἴδιος, 3. ιδιόκτητος, αὐτόκτητος, 2.

Odal bonde, -man, γεωμόρος, ὁ.

Odalgods, κλήρο ς, ὁ. πατρώον γβδιον, τό.

Ode, se Sång.

Odelad, αμέριστος, αδιαίρετος, 2.: = ofördelad, ἀνέμητος, 2.; vinna o. bifall, Επαίνου τυγ-χάνειν παρά πάντων.

Odelbar (af odla), Εργάσιμος, 2. γεωργήσι-μος, 2. οίος Εργάζεσθαι.

Odelbar, αμέριστος, ἀμερής, 2. αδιαίρετος,

2. ἀτμητος, ἀτομο ς, 2.

Odjur, θηρίον, τό (äfv. fig. om mskr). τέρας, τος, τό (vidunder).: ett o. i grymhet, θηριώδης τήν ωμότητα, ἀγριώτατος ὥσπερ θηρίον.

Odla, a) jorden, Εργάζεσθαι. θεραπεύειν. γε-ωργεῖν. b) växter, σπείρειν. φυτεύειν. c) själen o. dess förmögenheter, παιδεύειν. ἀσκεῖν. γυμνά-ζειν. d) en konst, vetenskap, ἀσκεῖν 1. -εῖσθαι, μελετάν τι. γυμνάζεσθαι εν τινι 1. περί τι.

Odlare, Εργάτης, δ. ασκητής, ὁ. o. gm part.

Odling, a) jordens, Εργασια, θεραπεια, η. b) växters, σπορά, ἡ. φύτευσίς, ἡ. c) själsförmö-genheternas, παιδεια, παίδευσίς, ἡ. ἀσκησίς, η. γυμνασια, ἡ. d) en konsts o. d., ἀσκησίς, ἡ. μελέτη, ἡ.

Odlingsbar, se Odelbar 1.

Odoga, se Oduglig.

Odrickbar, οὐ πότιμος, 2.

O dryg, a) litet rymmande, ολίγων δεκτικός,

3. οὐ χωρητικός, 3. ολίγον 1. οὐ πολὺ χωρῶν 1. δεχόμενος. στενός, 3. βραχύς, 3. b) ej länge räckande, ου μόνιμος, 2. ολίγον χρόνον Εξ-, διαρκών, ούσα, οὑν. ὀλιγοχρόνιος, 3.

Odryghet, a) στενότης, ἡ. βραχύ της, ἡ. τό ολίγα χ ω ρεῖν. b) τό ολίγον χρόνον Εξ-, διαρ-κεῖν. τό Εν βραχεῖ (κατ)αναλίσκεσθαι.

Odräglig, a) outhärdlig, ἀνύποιστος, 2. αφόρητος, 2. δυσάνεκτος, δυσανάσχετος, 2. οὐκ ἀ-νεκτός 1. ἀνασχετός, 2. ἀκαρτέρητος, 2. μείζων η ὥστε φέρειν 1. ἀνέχεσθαι.: o:t lif, βίος αβίωτος, ὁ.: det är ett o:t lif, ἀβίωτόν Εστιν.: finna ngt o:t, δυσανασχετεῖν τι 1. πρός τι.: det är o:t, ουκ ἀνεκτῶς ἐχει. τούτ* οὐκέτ ἀνασχετόν. b) kinkig, svår, δύσκολος, 2. δυσάρεστος^ 2. χαλεπός, 3. δυς~ χερής, 2. Επαχθής, 2.

Odräglighet, a) gm neutr. af adj. b) δυς-κολία, τ), δυσχέρεια, ἡ.

Oduglig, ἀχρεῖος, 2. ἀχρηστος, 2. ἀνεπιτή-δειος, 2. ἀνόνητος, 2. ἀνωφελής, 2. ἀφνής, 2 (af naturen), φαῦλος, 3. ἀνάξιος, 2. Jfr Oförmögen.

Oduglighet, αχρηστία, ἡ. ἀνεπιτηδειότης, η. φαυλότης, ἡ. o. gm adj.

Odugling, οὐδενός ἀξιος, 3. κάκιστος, ὁ. μι-στιγίας, ου, ὁ. παλίμπρατος, ὁ.

O dygd, a) ss. egenskap, κακία, ή. κακοήθεια, ή. πανουργία, ή. ακολασία, ή. b) ss. handling,Odygdig — O ff erkaka.

307

πανονργημα, τό. νεανίευμα, τό. νβρις, η.: göra o., πανονργεϊν. νεανιεύεσθαι. υβρίζει*.

Odygdig, κακός, 3. κακοήθης, 2. πανούργος, 2. άκόλ«βΤο£, 2. λαμι/ρό?, 3. νεανικός, 3. ν/ϊρ*-στικός, 3.

Odäckad, άπρακτο?, 2. άοτ£)/αστοί·, 2. Odödlig, αθάνατος, 2 (äfv. fig. t. ex. cfo|a). άφθαρτος, 2.: o. ära, αθάνατος 1. άείμνηστος δόξα.: göra o., (άπ)αθανατίζειν. άθάνατον ποιείν 1. τιθέναι. άθανασίαν περιποιεΐν τινι.

Odödlighet, άθανασία, tf. — άίδιοςμνήμη, tf. O dömd, άκρ*το£, 2. άκατάκρ^το?, 2. άδικα-στος, 2.

O döp t, άβάπτιστός, 2.

Odört, xftJmov, τό (så väl växten β. dess saft).: tömma odörtsbägaren, χωνειάζεσθαι. πιείν τό κώ-νειον.

Oeftergiflig, άναγχαϊος, 3. Oefterhärmlig, αμίμητος, 2. Oeftertänksam, se Obetänksam. Oegennytta, Ελευθεριότης, tf. δικαιοσύνη, tf. άφιλοχρηματία, άφιλαργυρία, tf. o. gm αφ".

Oegennyttig, &iϊ/θ·«ρ*ο£, 2. δίκαιος, 3. ον πλεονέκτης, ου, ό. ού πλεονεκτικός, 3.

O egentlig, άκυρος, 2. μεταφορικός, 3.: o:t uttryck, άκυρολογία, tf.: tala i oegentliga uttryck, άκυρολογεϊν.: o. diphthong, tf καταχρηστικώς δίφθογγος.

O egentlighet, άκυρία, tf. τό άκυρον. Oemotståndlig, άνυπόστατος, 2. άμαχος, 2. ακάθεκτος, άκατάσχετος, 2. άμήχανος, 2.

Oemotsäglig, άναντίλεκτος, αναντίρρητος, 2. έμφανής, 2. φανερώτατος, 3. Jfr Obestridlig. Oemottaglig, se Otillgänglig. Oenig, Oense, διάφορος, 2. διαφέρων, ουσα, ον.: göra o., διιστάναι. εϊς διαφοράν καθιστάναι. ngn m. ngn, συμβάλλειν τινά είς εριν τινί.: vara, blifva o. m. ngn, διίοτασθαι πρός τινα. διάφερε-σθαι τινι 1. πρός τινα. εϊς διαφοράν χαταστήναί τινι. διαφορά γίγνεταί μοι πρός τινα. δι' άπε-χθείας γίγνεσθαι τινι. διχοστατεϊν πρός τινα. προσκρούειν τινί. διαφωνείν, άμφιαβητείν, διχο-γνωνειν (i meningar) τινι περί τίνος, στασιάζειν πρός τινα (om partisöndringar i en stat).

Oenighet, διαφορά, tf. διχοστασία, tf. ερις ιδος, tf. νείκος, τό. διαφωνία, tf. πρόσκρουσις, tf. διχόνοια, tf (Sedn.).: bringa, vara, komma i o., se Föreg.

Oerfaren, άπειρος, 2. άμαθής, 2. απαθής, 2 (i olyckor 1. d.). ιδιώτης, ου, ο (alldeles o.). άτριβής, 2. άμελέτητος, 2 (oöfvad), ξένος, 3 (Sedn).: vara o., απείρως έχειν (τινός 1. περί τίνος 1. πρός τι), άγευστον εϊναί τίνος.

Oerfarenhet, απειρία, tf. άμαθία, tf. Oerhörd, a) eg., ανήκουστος, 2. άτοπος, 2. αλλόκοτος, 2. καινός, 3. νέος, 3. b) = utomordentlig, ofantlig, se d. oo.

Oersättlig, άνήκεστος, 2. ανεπανόρθωτος, 2. Ofall, se Missöde.

Ofantlig, ύπερφυής, 2. άμέτρητός, 2. τερα-τώδης, 2. δεινός, 3. υπερβάλλων, ουσα, ον. θαυμάσιος, 3. άπλετος, 2. άμήχανος, 2.: ofantligt stor, mycken, ύπερφυής 1. άμήχανος τό μέγεθος, τό πλήθος, αμήχανος δσος.: en o. massa, mängd, πάμπολύ τι χρήμα 1. πλήθοι.

O farbar, άπορος, 2. άβατος, δύσβατος, 2.: i. vagn, άναμάξευτος, 2.

Ofatt, se Ofantlig, Oskaplig.

Ofattlig, se Obegriplig.

Ofelbar, a) s. ej kan fela, misstaga sig, a-ναμάρτητος, 2. άδιάπτωτος, 2. άψευδής, αδιάψευστος, 2. b) säker, tillförlitlig, πιστός, 3. άψευδής, 2. ασφαλής, 2. c) ovillkorlig, oundviklig, άφυκτος, 2. άναγκαίος, 3. — Adv., ασφαλώς. σαφώς, άκριβώς. o. gm άνάγκη.

O felbarh et, άδιαπτωσία, tf. άψεύδεια, tf. ασφάλεια, tf. o. gm adj., se Föreg.

Offensiv, gå o:t till väga, ἀρχειν (τον πολέμου, i kriget), ἐπιτiθεσθαι (anfalla).: s. gerna går o:t till väga, Επιθετικός, 3.: o.-förbund, συμμαχiα, tf.

Offentlig, 1) s. sker öppet, φανερός, 3. I μ* φανής, 2.: låta se sig i det offentliga, ἐξι tv at εις ανθρώπους. Jfr Följ. 2) allmänheten 1. staten tillhörande 1. angående, κοινός, 3. δημόσιος, 3.: på o. bekostnad, κοινρ. δημοσία, ἀπό κοινού.: o. verksamqet, πολιτεiα, tf.: ha en sdn, πολι-τεύεσθαι. δημοσιεύειν.: göra o., δημεύειν, δημο-σιεύειν (göra till allmänhetens egendom). Jfr Allmän.

Offentligen, φανερώς, ἐμφανώς. ἐχ τού φανερού 1. Εμφανούς. Εν τω φανερώ 1. Εμφανεi (t. ex. εἴναι, εαυτόν παρέχειν). εἴς τό φανερόν 1. τούμφανες (t. ex. Ιέναι, προελθεϊν).

Offentliggöra, se under Bekant 1).

Offentlighet, τό φανερόν.: komma till o., διαδiδοαθαι, δηλούσθαι, Εχφέρεσθαι, Εκφοιτάν.

Offer, 1) eg., θυσiα, tf. θύμα, τό. ιερά, τά. Jfr Offerdjur.: dryckesoffer, se d. o : o. f. räddning, σωτήρια (ιερά), τά.: o. f. en lycklig fulländning, τελεστήρια, τά.: o. till bekräftelse af ett fördrag, δρκια τά.: anställa ett o., θυσiαν ποιειν, θύειν 1. ποιεϊσθαι, θύεσθαι (f. sin räkning). jfr Offra.: ett lyckobådande o., χαλλείρη-μα, τό. χαλά ιερά.: anställa ett sdnt, χαλλιερεϊν.: offret är lyckobådande, τά Ιερά χαλά Εστιν. γiγνεταi τά Ιερά (mots. οὐ γiγνεται, är olycksbådande).: fira ngt m. o., θύειν, t. ex. γενέθλια, τά. 2) oeg., ἀνάλωμα, τό. ἐρανος, ὁ. χάρις, τ ος, tf.: bringa ngn ett o., χαρiζεσθαi τινi τι.: göra ngn ett o. af ngt, προiεσθαι τι υπέρ τiνος.: göra ett o. af ngt f. en sak, ἀντικαταλλάττε-σθαi τi τiνος 1. ἀντi 1. υπέρ τiνος.: bli ett o. f. ngt, ἀπόλλυσθαι 1. διαφθείρεσθαι υπό τiνος.

Offeraltar, θυσιαστήριον, τό. Εσχάρα, tf. βωμός, δ.

Offerb etjent, θυσιουργός, ὁ. Offerbila, πέλεκυς, εως, ὁ. Offerbindel, ταινiα, tf. Offerblod, τό τού ιερειον αiμα. Offerbord, θυσιαστήριον, τό. θνωρός, tf. tf ιερά τράπεζα.

Offerbruk, -ceremoni, ὁ περι τά ιερά νόμος 1. τό π. τ. ι. νομιζόμενα. Offerbäcken, σφαγεϊον, τό. Offerbön, at προ τής θυσiας γενόμεναι εν-χαi.

Offerdjur, ϊερεϊον, ιερόν, τό σφάγιον," τό. θυσiα, tf.

Offerdöd, τό θύεσθαι. εκούσιος θάνατος, δ (frivillig död).

Offerfest, -högtid, θυσiα, tf. Ιερά, τά. Offerhus, Ιερόν, τό.

Offerkaka, πέλανος, ο. πόπανον, τό. θνον, τό.S08

O ff er knif— Ofördragsam.

Offer knif, σφαγiς, iδος, ἡ. θυτική μάχαι-, -

Offerkärl, Ιερόν σκεύος, το. — σφαγειον, το.

Offerlund, ἀλσος, τό.

Offermåltid, δεϊπνον τό μετά τήν θυσiαν ποιονμενον. ιερόν ὀέϊπνον, τό.

Offerprest, θύτης, ον (poet. θυτήρ), ὁ. ιε-ροθύτης, ὁ. ιερεύς, ὁ. ιεροσκόπος, ὁ.

Offerredskap, τά περi 1. πρός τήν θυσiαν σχεύη.

Offerskål, φιάλη, ἡ (πρός τήν θυσiαν).

Officer, ἡγεμών όνος, ὁ 1. ηγούμενος, ὁ (anförare), λοχαγός, ὁ.

Officiant, ὑπηρέτης, ου, ὁ. -era, ὑπηρε-τειν. παρ ειναι.: vid gudstjenst, ποιεϊν τά ιερά.

Offra, 1) eg., θύειν ο. θύεσθαι (d. förra bl. ss. en yttre handling, d. sedn. m. afs. på subjektets intresse 1. deltagande i handlingen), θυ-σiαν ποιεϊν ο. ποιεϊσθαi (m. ung. sma skillnad). θυσiαν 1. θ ν μα θύειν. θνσιάζειν. θνσiαν ἀποτελεϊν

1. ἀποδιδόναι (ett offer s. man är skyldig), χαθα-γiζειν (helga ss. ett offer), χαθιερενειν. σφάττειν (slagta).: o.

förstling, ἀπάρχεσθαι. ἀπαρχάς θύειν, ἀποτελεϊν. 2) oeg., a) åt undergång, förstörelse, ἀναλίσχειν. ἀποβάλλειν. διαφθείρειν. ἀπολλύναι.: o. sig 1. sitt lif, προίεσθαι, ἀναλίσχειν τήν ψυχήν.: o. ngt f. ngt, äfv. ἀντιχαταλλάττεσθαί τί τίνος 1. αντί, ύπερ τίνος.: o. ngt f. ngn, προίεσθαι τι υπέρ τίνος, b) gifva ss. en gärd åt ngn, Επιδιδόναι τινί τι. χαρίζεσθαί τινί τι. προίεσθαι τινί τι.

Offrare, θύτης, ου, ὁ. θυων, οντος, ὁ.

O ff ring, θυσία, ή. τό θύειν. σφαγιασμός, ὁ. σφαγή, ή.: duglig till o., θύσιμος, 2.

O fj ettrad, ἀδετος, 2. αδεσμος, 2.

Ofjädrad, ἀπτερος, 2.

Ofjällad, ἀλέπιστος, 2.

O flådd, ἀδαρτος, ἀνέχδαρτος, αδορος, ἀδό-ρητος, 2.

Ofog, αταξία, ή. ἀχοσμία, ή. ακολασία, ή. — νβρισμα, τό.: drifva o., ἀταχτεϊν. ἀσχημο-νεϊν. θορυβεϊν. ϋβρει χρήσθαι. ἀδιχεϊν.

O fog li g, ἀπειθής, δυσπειθής, 2. δυσχερής, 2.

Ofoglig het, απείθεια, δυσπείθεια, ή. δυσχέ-ρεια, ή.

Oformlig, ἀμορφος, δύσμορφος, 2. ἀρρυθμος, 2. αλλόκοτος, 2. ἀτοπος, 2.

Oformlighet, αμορφία, ή. τό ἀλλόχοτον. ἀ-τοπία, ή.

O fred, se Krijg.

Ofreda, Ενοχλεϊν τινι. ἀπτεσθαί τίνος, Εγκεϊ-σθαί τινι. ἀνιάν. χνίζειν. ταράττειν. Jfr Oroa.

Ofredande, Ενόχλησις, ή. o. gm νυ.

O fredlig, Εριστικός, 3. φιλόνειχος, 2. Jfr 0-rolig.

Ofrestad, ἀπείρατος, 2.

Ofri, ἀι^ελεύθερος, 2. δούλος, 3.

Ofrisk, se Sjuk, Sjuklig.

Ofrivillig, a) om pers., ἀχων, ουσα, ον. b) om sak, ἀχούσιος, 2. ἀβονλητος, 2. αυτόματος,

2. ἀπροαίρετος, 2. ἀναγχαΐος, 3. — Aάυ. , ακόντια ς. ἀκουσίως etc. ofta gm adj. ἀκων.

Ofrom, ἀσεβής, 2. ἀνόσιος, 2.

Ofruktbar, 1) eg., ἀκαρπος, 2. ἀφορος, 2.: vara o., ἀκαρπεϊν. 2) fig., = gagnlös, ἀλυσιτε-λής, 2. μάταιος, 3.

O fruktbarhet, ἀχαρπία, ή. ἀφορία, ή. o. gm adj.

O fruktsam, ἀγονος, 2 (äfv. om andlig ofruktsamhet). στείρος, 3 (poet.), ἀτοκος, 2 o. στ ερίφη, ή (om qvinnor).: en o. skald, ἀγονος ποιητής.: vara o., ἀγονεϊν.

Ofruktsamhet, ἀγονία, ή. ἀτοκία, ή. ἀπαι-δία, ή (barnlöshet).

O frågad, ουκ Ερωτηθείς, ονδενός Ερωτώντος

1. Ερωτήσαντος.

Ofrånskiljelig, ἀχώριστ ος, 2. ἀν απόλυτος, 2.

Ofrånvänd, se Oafvänd.

O frälse, ἀγεννής, 2. δημώδης, 2.: om jord, φόρου υποτελής, 2.

Ofta, πολλάκις, θαμά, θαμινά. συχνόν, συ-χνώς. πολλά.: oftare, πλεονάκις.: oftast, πλει-στάκις. τά πλεϊστα. τά

πολλά, ώς Επί το πολύ.: oändligt o., άπειράκις.: huru o.?, ποσάκις; πόσον; så o., τ οσάκις.: så o. som, οσάκις, όποαά-κις (όποσακισούν). οπόταν m. subj., οπότε m. opt.

Ofullbordad, άτέλεστος, ατελείωτος, ατελής, άσυντελής, 2. άνεξέργαστος, 2. ακέφαλος, 2.

Ofullgjord, άπρακτος, 2. άτέλεστος, 2.

Ofullkomlig, άτελής, 2. ού τέλειος, 3. Ενδεής, 2. Ελλιπής, 2.

Ofullkomlighet, άτέλεια, ή. τό άτελές, Ενδεές.

Ofullständig, Ενδεής, 2. Ελλιπής, άτελής, 2.

Ofvan, 1) eg., άνω. Επάνω, ύπερθεν. äfv. (Επ)-άνωθεν (eg. ofvanifrån).; o. befintlig, ό, ή, τό άνω.: o. jord, Επάνω 1. υπέρ γής. (άνω) Επί τής γής. 2) förut, Επάνω, εμπροσθεν.: det är o· nämndt, Εν τοις Επάνω εϊρηται.: o. bemält, berörd, nämnd, sagd, είρημένος, προειρημένος, 3.

Ofvanefter, se Ofvanifrån.

Ofvanför(e), se Ofvan.

Ofvanifrån, άνωθεν. Επάνωθεν. ύψόθεν.

Ofvanom, Επάνω τινός, υπέρ τινος. Jfr Ofvan.

Ofvanpå, Επιπολής. Επιπόλαιος, 2.: vara, simma o., Επιπολάζειν.

Ofvantill, (τό, τά) άνω 1. ύπερθεν.: o. i ngt, Εν τοις ανω 1. άκροις τινός. Εν άκρω τινί

Ofärd, se Olycka, Undergång.

O färdig, αδύνατος, 2. ασθενής, 2. ανάπηρος,

2. χωλός, 3 (ish. i fötterna).: = ofullbordad, se d. o.

Ofärdighet, ασθένεια, ή. αναπηρία, ή. χωλό τη ς, ή.

O färgad, άχρωστος, άχρωμάτιστος, 2. άβαφος, 2. άφαρμάκευτος, 2.

Ofödd, άγέννητος, 2.

Oför, se Obanad, Ofärdig.

Oförarglig, άκακος, 2. αλυπος, 2. άνεπα-χθής, 2. εύκολος, 2. εύήθης, 2.

Oförarglighet, τό άκακον, άλυπον. ευκολία, ή. εύήθεια, ή.

Oförbehållsam, άσίγητος, 2. ανυπόκριτος, 2. άπλούς, 3. εύήθης, 2.

Oförbehållsamhet, άσιγησία, ή. απλό της, ή. εύήθεια, ή.

Oförberedd, se Oberedd.

Oförbränd, -brännelig, άκαυστος, 2. άφλεκτος, 2.

Ofördelaktig, άσύμφορος, 2. άλνσιτελής, 2. άνωφελής, 2. άνόνητος, 2.

O förderfvad, άφθορος, άδιάφθαρτος, 2. ακέραιος, 2. εύήθης, 2.

Ofördragsam, ον φέρων τους Ετέρους. άν§-πηικής, 2. αυθάδης, 2.Ofördragsamhet-

Ofördragsamhet, άνειιιείκεια, η. αύθά-thia, ή-

Ofördröjligen, αμελλητί- άόκνως. άπροφα-σίστως. προθύμως. ονδεμίαν αναβολήν ποιούμενος. Se vidare Genast.

Ofördunklad, καθαρός, 3. λαμπρός, 3. αχέ ραιος, 2.

Oförenad, κεχωρισμένος, 3. άάύστατος, 2. α-σύναπτος, άσύμπλεκτος, 2.: vara o., χ€χωρίσθα*9 λίλνσΦα* απ' αλλήλων.

Oförenlig, ἀσύστατος, 2. ἀσννάρμοστος, 2. αμικτος, ἀσύμμικτος, 2. ασυνάρτητος, 2. ἀκολ-λος, ἀχόλλητος, 2. ἀχέραστος, 2.: = ej öfverensstämmande, ἀνάρμοστος, ασύμμετρος, ἀνοίχειος, 2.: vara o., ἀναρμοσιειν.

Oförfalskad, ἀκίβδηλος, ἀκιβδήλεντος, 2. ακέραιος, 2. αχρατοί, 2. acfoAoff, 2. 2. καθαρός, 3.

Oförfaren, se Oerfaren.

Oförfärad, se Oförskräckt.

Oförgriplig, gm omskr. t. ex. enl. min o. mening, ὡς έγωμαι, οίμαι, Εμοί δοκεϊν (paren-thetiskt an slutne) o. opt. m. ἀν af hufvudverbet t. ex. enl. min o. mening sker dta icke, οὐχ αν γένοιτο τούτο Ε μοί δοκεϊν.

O fö r g än gli g, ἀφθαρτος, ἀφθορος, αδιάφθορος, 2. ἀθανατος, 2. ἀίδιος, 2. ἀγήρως, ἀγήρα-τος, 2. ανεξίτηλος, 2. ἀνεξάλειπτος, 2. ἀνώλε-θρος, 2.: o. ära, minne, δόξα, μνήμη αείμνηστος.

Oförgänglighet, αφθαρσία, αθανασία, ἡ.

Oförgätlig, ἀνεπίληστος, 2. αείμνηστος, 2.

Oförgätlighet, τὀ ἀείμνηστον. μνήμη ἀίδιος 1. ἀθάνατος, ἡ.

Oförhappandes, se Oförmodadt.

Oförhindrad, se Obehindrad.

Oförhörd, ἀκριτος, 2. οὐχ ἀνακριθείς, εϊσα,'έν.

Oförklarad, ἀνεξήγητος, 2. ἀδιήγητος, 2. ἀοαφής, 2.

Oförklarlig, ἀδιεξίτητος, 2. ἀδιήγητος, 2. ανερμήνευτος, 2. ἀσύμβλητος, 2. ασαφής, 2.: dta är mig o:t, τούτο μανθάνειν, σννιέναι, διοράν οὐ δύναμαι. Jfr Obegriplig.

O förkränkt, αβλαβής, 2. ἀχέραιος, 2. ασφαλής, 2. οαιος, 3.

Oförliknelig, se Ojemnförlig.

Oförlikt, οὐ δι-, κατ-, συνηλλαγμένος, 3.

Oförlofvad, ἀνέγγυος, 2.

Oförlåtlig, ἀσύγγνωστος, 2. bättre gm omskr., ονχ ἀξιος συγγνώμης, οὐχ ἐχων συγγνώ-μην o. å. Se Förlåta.

Oförminskad, οὐδέν Ελάττων, 2. ἀμείωτος, 2. ἀχέραιος, 2. ἀνενδεής, 2. Εντελής, 2.

Oförmodad', ἀπροσόόχητος, ἀδόχητος, 2. αιφνίδιος, 3. παράδοξος, 2. παράλογος, 2. — Adv., Εξ ἀπροσδοχήτου. ἀπό τού\ἀδοχήτου. ἀπρονοήτως. αφνω. Εξαίφνης, αιφνιδίως.

Oförmåga, ἀδνναμία, ἀδννασία, ἡ. ασθένεια, αμηχανία, ἡ.

Oförmånlig, se Ofördelaktig.

Oförmäld, se Ogift.

Oförmärkt, ἀναίοθητος, ἀνεπαίσθητος,2.— Adv., λεληθότως. ἠρέμα (sakta). Vanl. gm omskr. m. λανθάνειν o. part.

Oförmögen, αδύνατος, 2. ἀσθενής, 2. οὐχ οιός τε. αμήχανος, 2. ἀνεπιτήδειος, 2.: vara o., ἀδνναιεϊν. ἀσθενείν. οὐχ οιόντε είναι, ουκ ἐχειν.

ον δύνασθαι.: göra ngn o. att göra ngt, ἀφαι-ρεισθαί τίνος τὀ ποιεϊν τι.

O förnim bar, αναίσθητος, ἀνεπαίσθητος, 2. ασαφής, 2.

Oförneklig, se Obestridlig.

O förnuft, ἀλογία, ἡ. ἀνοια, ἡ. αφροσύνη, ἡ.

Oförnuftig, ἀλογος, ἀλόγιστος, 2. ἀνους, 2. οὐχ ἐχων (ουσα, ον) νοὺν. ἀφρων, 2.

Oförnöjd, a) se Missnöjd, b) se Följ.

Oförnöjsam, δυσάρεστος, 2. δύσκολος, 2. ἀ-κόρεστος, 2. ακρατής, 2. ἀπληστος, 2.: vara o. i ngt, ἀκρατῶς 1. ἀπλήστως ἐχειν πρός τι.

Oförnöjsamhet, δνσκολία, ἡ. ακράτεια, απληστία, ἡ.

Oförruttnelig, ἀοηπτος, 2.

Oförräntad, ἀτοκος, 2.

Oförrätt, ἀδικια, ἡ. ἀδικηυα, τό. ὕβρισμα, τό. ὑβρις, εως, ἡ.: tillfoga o., ἀδικεϊν τινα 1. περί τινα. ὑβρίζειν τινὰ 1. εἰς τινα.: lida o., ἀ-δικεἰσθαι. κακὼς πάσχειν. ὑβρίζεσθαι. de gröfsta oförrätter, δεινότατα πάσχειν.: ha lidna o. i minnet, μνησικακεἰν. Jfr Förorätta.

Oförrätta, se Förorätta.

Oförrättad, ἀπρακτος, 2. ἀποἰητος, ατελής, 2.: bortkicka ngn m. o. ärende, ατελή ἀποπέμ-πειν τινά.: bortgå m. o. ärende, ἀπρακτον ἀπιέ-ναι, ἀποχωρεἰν. ἀπράκτως ἀπελθεἰν.

Oförsagd, se Oförskräckt.

Oförsedd, se Oförmodad.

Oförseglad, ἀσφράγιστος, 2. ασήμαντος, 2.

Oförsigtig, απερίσκεπτος, 2. αφύλακτος, 2. ἀπρονόητος, 2. προπετής, 2.

Oförsigtighet, a) ss. egenskap, απερισκεψία, ἡ. ἀφυλαξία, η', ἀπρομήθεια, ἡ. προπέτεια, ἡ. b) ss. sak, gm adj.

Oförskräckt, ἀνέκπληκτος, ἀκατάπληκτος, 2. ἀτρεμής, 2. ἀτρεστος, 2. ἀτάρακτος, 2. ἀφοβος, 2. ἀδεής, 2. εὐθαρσής, 2.: vara o., θαρρεἰν. ενθαρσεϊν.

Oförskräckthet, ἀνεκπληξία, ἡ. αταραξία, ἡ. αφοβία, ἡ. θάρρος, τό.

Oförskylld, se Oförtjent.

Oförskämd, se Oblyg.

Oförsonlig, αδιάλλακτος, ἀκατάλλακτος, 2, απαραίτητος, 2, ἀσπονδος, ἀσπειστος, 2 (om pers. o. tillstånd), ἀσυγγνώμων, 2, ἀν(εξ)ἰλαστος, 2 (om pers.), ἀδιάλυτος, 2 (om tillstånd).: hysa o. hat mot ngn, ἀδιαλλάκτως ἐχειν πρός τινα.: föra ett o. krig mot ngn, ἀκαταλλάκτως 1. ἀδιαλντως π ολεμεἰν τινι.

Oförsonlighet, gm adj.

Oförstånd, ἀγνωμοσύνη, ἡ. ἀσυνεσία, ἡ. ἀ-λογιστία, ἡ. ἀνοια, ἡ.: det är ett stort o., πολλή ἀνοια.: m. o., ἀλογίστως.

Oförståndig, ἀγνώμων, 2. ἀσύνετος, 2. αλόγιστος, 2. ἀνους, 2.

Oförställd, ἀνυπόκριτος, 2. ἀπλαστος, 2. α-τεχνος, 2. απλούς, 3. αὐθέκαστος, 2.

Oförstörbar, ἀκαθαίρετος, 2. ἀδιάλυτος, ακατάλυτος, ἀλυτος, 2. Jfr Oförgänglig.

O försvagad, ἀκήρατος, 2. ἀκέραιος, 2. ακραιφνής, 2.

O försvarad, ἀναπολόγητος, 2 (m. ord), φρουρών 1. φυλάκων ἐρημος, 2. ἀφρούρητος, 2. ἀφύ-Κακτος, 2.

Oförsvarlig, ἀναπολόγητος, 2. απαραίτητος, 2. ουκ ἐχων (ονϋα, ον) ἀπολογιαν. δεινός, 3.310 Oförsynt

Oförsynt, αναιδής, 2. αναίσχυντος, 2. Ιταμός, 3. προπετής, 2.

Oförsynthet, αναίδεια, ἡ. ἀναισχυντία, ἡ. Ιταμό της, ἡ. προπέτεια, 3?.

Oförsökt, ἀπείρατος, 2. ἄγευστος, 2 (ej smakad). : icke lemna ngt o., παν ἐλθειν 1. α-φικνεϊσθαι. πάσας μηχανάς μηχανάσθαι.

Oförsörjd, ἀκληρος, 2. ἄπορος 1. ἐνδεής τών πρός τόν βίον.: om döttrar, ἀνέκδοτος, 2.

Oförtalt, αδιάβλητος, 2. ἀμεμπτος, 2. o. gm omskr. t. ex. hr och en o., οὐδένα διαβάλλων 1. μεμφόμ ενος.

Oförtjent, ανάξιος, 2. — Adv., ἀναξιως. παρ* ἀξίαν 1. παρά τήν ἀξίαν. προσηκόντως.: lida o., ἀναξιοπαθεϊν. ἀνάξια πάσχειν.

Oförtruten, ἀοκνος, 2. ἀπροφάσιστος, 2. πρόθυμος, 2. ἐθελουργός, 2. σπουδαίος, 3.: arbeta o:t, ἐθελουργεϊν.

Oförtrutenhet, προθυμία, ή. ἐθελουργία, ή.

Oförtullad, ἀναπόγραψος, 2. ἀδεκάτευτος, 2.

Oförtäckt, απροκάλυπτος, ἀπαρακάλυπτος, 2. ἀνυπόστολος, 2. φανερός, 3.: tala o., μηδέν ὑ-ποστειλάμενον λέγειν.

Oförtänkt, se Oförmodad.

Oförtärd, ἀβρωτος, 2.

Oförtöfvad, αμέλλητος, 2. ἀοκνος, 2. ἀπρο-φάσιστος, 2. πρόθυμος, 2. — Adv., se Ofördröj-ligen.

Oförutsedd, ἀπροόρατος, ἀπρόσκεπτος, 2. ἀπρονόητος, 2. ἀπροσδόκητος, 2. αιφνίδιος, 3. Jfr Oförmodad.

Oförvansklig, se Oförgänglig.

Oförvarad, αφύλακτος, 2. ἀφρακτος, 2.

Oförvarandes, se Oförmodadt. Ofta gm omskr. m. λανθάνειν o. part.

Oförvillad, ἀναμάρτητος, 2. ἀτάρακτος, 2. ἀνε ξ απάτητος, ἀφευδής, 2. υγιής, 2.

Oförvissnelig, ἀμάραντος, 2. ἀγήρως, ων. αθάνατος, 2.

Oförvitlig, ἀμεμπτος, 2. ἀνεπίληπτος, 2. ἀνεπιτίμητος, 2. ἀνέγκλητος, 2. ἀμωμος, ἀμώ-μητος, 2. χρηστός, 3.^

Oförvitlighet, ἀμεμφια, ή. χρηστότης, η. o. gm adj.

Oförvunnen, ανεξέλεγκτος, ανέλεγκτος, 2.

Oförvållad, se Oförtjent.

Oförvägen, τολμηρός, 3. ιταμός, 3. ιτης, ου, δ. φιλοκίνδυνος, 2. ριψοκίνδυνος, 2. παράβολος, 2. παράτολμος, 2 (öfverdådig), προπετής, 2. θρασύς, εϊα, ύ.

Oförvägenhet, τόλμα o. τόλμη, ή. Ιταμό-της, ή. θράσος, τό. θρασύτης, ή. τό τολμηρόν, φιλοκίνδυνον.: ha d. o., τολμάν.

Oförväntad, se Oväntad, Oförmodad.

Oförytterlig, οὐχ οιος ἀποδόσθαι.

Oförädlad, ἀγριος, 3. ανήμερος, 2. απαίδευτος, 2.

Oföränderlig, ἀτρεπτος, ἀδιάτρεπτος, ἀμε-τάτρεπτος, 2. αμετάλλακτος, ἀπαράλλακτος, 2. ἀμετάβολος, αμετάβλητος, 2. ἀναλλοίωτος, 2. ἀ-μετάστατος, 2. ἀμετάπτωτος, 2. ἀμετάστροφος, 2. ἀκίνητος, 2. ἀμετακίνητος, 2. ἀμετάθετος, 2. αεί ὁ αυτός, ή αύτή, τό αυτό. ἀεί ομοιος, 3.: till sinnes, ἀμετάγνωστος, 2. ἀμετάπειστος, 2.: vara o., ἀκινήτως εχειν.

Oföränderlighet, ἀμεταβλησια, ή. ἀμετα-πτωσία, ή. o. gm adj.

-Ogödd.

Ogagn, -elig, se Onytta, -tig.

O gar f v ad, ἀδέψητος, 2.: af o:dt oxläder, ὠ-μοβοϊνος, 3.

Ogemen, se Ovanlig.

O gen, a) om pers., ἀχάριστος, 2. απρόθυμος, 2. ου θεραπευτικός, 3. οὐχ υπηρετικός, 3.: vara o. mot ngn, ἀχαριστειν πρός τινα. b) om saker, ovig, χαλεπός, 3. ἐπίπονος, 2. πολλήν εχων διατριβήν.

O genhet, αχαριστία, ἡ. δυσκολία, ἡ o. adjj.

Ogenomskinlig, ου διαφανής, 2.

Ogenomtränglig, απέραστος, 2. αδιάβατος, 2. αμήχανος, 2.: o. mörker, πολὺ 1. ἀμήχανον σκότος. Jfr Outgrundlig.

Ogerna, ἀκοντι. ακουσίως, ἀηδώς. μόγις. gm adjj., ἀκων, ουσα, ον. ακούσιος, 2. αηδής, 2. o. gm omskr. m. ἀχθεσθαι, ἀνιάσθαι, ἀγανακτεἰν, οὐκ ἐθέλειν o. d., t. ex. o. göra ngt, ἀχθεσθαι, ἀνιάσθαι, ἀγανακτεἰν ποιοὐντά τι 1. ἀχθόμενον etc. ποιεἰν. οὐκ ἐθέλοντα 1. μή ἐθέλειν ποιεῖν τι.: o. höra ngt, ἀχθεσθαι ἀκούοντα. δυσχερώς ἀκού-ειν.: o. se, ἀηδώς θεάσθαι. oeg., μισεῖν τι. βαρέως 1. χαλεπώς φέρειν τι. ἀχθεσθαι, ἀνιάσθαι τινι. οὐχ ἡδομένω μοἰ ἐστὶ τι.

Ogerning, se Missgerning, Illbragd.

Ogerningsman. se Missgerningsman.

Ogift, ἀγαμος, 2 (om man), ἀνέκδοτος, ἀνανδρος, 2 (om qvinna).: o. stånd, ἀγαμία, ἡ. μοναυλία, ἡ.

Ogild, Ogiltig, ἀκυρος, 2. ἀδόκιμ,ος, 2.: göra, förklara o., ἀκυρον ποιεῖν. ἀκυρούν. αθετεἰ ν. καταλύειν. καθαιρεῖν.: ligga o., ἀτιμώρητον εἱναι 1. ἐάσθαι.

Ogilla, αποδοκίμαζειν. ἀπογιγνώσκειν. μέμ-φεσθαἰ τι 1. τινί. ουκ ἐπαινειν. b) förklara ogiltig, se Föreg.

Ogillande, αποδοκιμασία, ἡ. μέμψιϊ, ἡ. — ἀκύρωσις, ἡ.

Ogiltig, se Ogild.

Ogiltighet, ἀκυρία, ἡ. τὁ ἀκυρον.

Ogjord, ἀπρακτος, 2. ἀποίητος,2. ἀγένητος,Ζ.

Ograunlaga, ανεπιεικής, 2. ἀγνώμων, 2. αναιδής, 2. σκληρός, 3. ἀγροικότερος, 3.

Ogrannlagenhet, ἀνεπιείκεια, ἡ. ἀγνωμο-σύνη, ἡ. αναίδεια, ἡ. σκληρότης, ἡ.

Ogranskad, ανεξέταστος, 2. ἀνεπίσκεπ τος, 2.

Ograverad, ἀστικτος, 2. ἀνεπιδάνειστος, 2. οὐκ ἀπότιμος, 2 1. υποκείμενος, 3.

Ogrundad, se Grundlös,

Ogräddad, se O b ak ad.

Ogräs, ἀγριον φυτόν 1. σπέρμα, τό.: i säd, αιρα, ἡ. ζιζάνιον, τό.

Ogudaktig, ασεβής, 2. ἀθεος, 2. ανόσιος, 2. ἀθέμιστος, 2. πονηρός, 3.

Ogudaktighet, ἀσέβεια, ἡ. ἀνόσιον, τό. ἀ-θεμιστία, ἡ. πυνηρία, ἡ.

Ogunst, se Onåd, Obenägenhet.

Ogunstig, 1) se Onådig. 2) se Följ.

Ogynnsam, ἀκαιρος, 2. ἀν επιτήδειος, 2. κακός, 3. ου καλός, 3. απαίσιος, 2, αριστερός, 3 (om förebud).: o. tid, ἀκαιρία, ἡ. f- skeppsfart, ἀπλοια, ἡ.

Ogynnsamhet, gm adj.: tidens, fhdnas, ἀκαιρία, ἡ.

Ogångbar, om mynt, αδόκιμος, 2.

Ogästvänlig, ἄξενος, 2.

O g ö d d, ἀχόπριστος, ακοπρος, 2 (om jorden). ἀσίτευτος, 2 (om djur).Ogörlig-

0 gör lig, αδύνατος, 2. αμήχανος, 2. ἄπορος, 2.

Ogörlighet, αμηχανία, ή. ο. αφ)'.

Ohandterlig, αμεταχείριστος, δυσμεταχείρι-στος, 2. — ἀκόλαστος, 2. ἄγριος, 3.

Oharmonisk, ἀσύμφωνος, ανάρμοστος, 2.

Ohejdad, -lig, ἀχατάσχετος, ἀκάθεκτος, ἀ-νεπίσχετ ος, 2. ακώλυτος, 2. ἀχόλαστος, 2.^

O helga, μιαίνειν, καταμιαίνειν. ἀσεβεῖν περί τι. αἰσχύνειν. βεβηλοὑν (Sedn.).

Ohelgande, μίανσις, ή. βεβήλωσις, ή. bättre gm vv.

Ohelig, om pers., ἀι'όσιος, 2. ἀσεβής, 2.: om saker, ανίερος, 2. ἀνόσιος, 2.

O helighet, ἀνοσιό της, ή. ἀσέβεια, ή.

Ohelsa, se Sjukdom, Sjuklighet.

O helsosam, νοσηρός, 3. νοσώδης, 2.: om trakter, äfv. βαρύς, εϊα, v.

Ohemul, se Orättmätig.

Ohistorisk, se Fabelaktig, Osann.

O hj e 1 ρ 1 i g, ἀβόητος, αβοήθητος, 2. ἀνήχεστ ος

2. ἀνεπανόρθωτος, 2. ἀμήχανος, 2. ἄπορος, 2.

Ohjelplighet, αμηχανία, ή. ο. adjj.

Ohjelpsam, se Ogen.

O hu g g en, ἀπελέχητος, 2. ἀσκέπαρνος, 2 (poet.) ἀνεξέργαστος, 2, αυτοφυής, 2 (ej bearbetad).

Ohycklad, se Oförställd.

O hy fi ad, a) eg., ου ρυκανητός, 3. ἄξεστος, 2. b) se Följ. b).

O hyfs ad, a) eg., οὐ κεκαθαρ μένος, 3. οὐ καθαρός, 3. ἀκοσμος, 2. b) fig., ἀνάστειος, ἀκομψος, 2. ανάγωγος, 2. ἀπαίδευτος, 2. ἀπειρόκαλος, 2. ἀγροικος, 2. φορτικός, 3. σόλοικος, 2.

Ohygglig, μυσαρός, 3. βδελυρός, 3. μιαρός,

3. αισχρός, 3. δεινός, 3.

Ohygglighet, a) ss. egenskap, βδελυρία, ή. αίσχος, τό. δεινότης, η. b) ss. sak, μύσος, τό. βδέλυγμα, τό. μίασμα, τό.

Ohyra, ζωάρια τά λυμαινόμενα.

Ohåg, -gad, se Obenägenhet, -gen.

Ohäcklad, ἄλοπος, 2.: fig., se Otadlad.

Ohägn, τό ἄφρακτον. — βλάβη, ή.: göra o., βλάπτειν. λυμαίνεσθαι.

O häftad, ἀσύρραπτος, 2. ἀκόλλητ ος, 2.

O hägn ad, ἄφρακτος, 2.

Ohämmad, se Ohejdad.

Ohämnad, ἀτιμώρητος, 2. Jfr O straffad.

O höflig, ἀπαίδευτος. 2. ἀπειρόκαλος, 2. ἀ-γροικος, 2. ἀκοσμος, 2.

O höflighet, a) ss. egenskap, ἀπαιδευσία, ἡ. ἀπειροκαλία, ἡ. αγροικία, ἡ. ἀκοαμία, ἡ. b) ss. sak, gm adj.

Ohöfvisk, απρεπής, 2. ἀσχήμων, 2. αχάριστος, 2. ἀκοσμος, 2.

Ohöfvi|skhet, ἀπρέπεια, ἡ. ἀσχημοσύνη, ἡ. αχαριστία, ἡ. ἀκοσμία, ἡ.

Ohöljd, ἀκάλυπτος, ἀπαρακάλυπτος, ἀκατα-κάλυπτος, ἀνεπικάλυπτος, 2. γυμνός, 3. ψιλός, 3. φανερός, 3.

Ohörbar, ἀνήκουστος, 2.

Ohörd, ἀνήκοος, ἀνήκουστος, 2.: ss. jurid. t. t., ἀκριτος, 2. Adv., ἀκρίτως.

Ohörsam, -het, se Olydig, Olydnad.

Oigenkännelig, ἀδιάγνωστος, 2. δυσγνώ-ριστος, 2. ἀφανής, 2. o. gm omskr., se Igenkänna

Oinkörd, Oinriden, se Otämjd.

Oinskränkt, απερίγραπτος, απεριόριστος, 2.

•Oktober. 311

ἀπειρος, 2. ἀμετρος, 2. αυτεξούσιος, 2. ἀνυπεύ-θυνος, 2 (om pers).: o. herrskare, αυτοκράτωρ, ορος, oc. όεσπότης, ου, ὁ.: o. makt, αυτοκρατορία, ἡ. δεσποτεια, ἡ.: herrska o., αὐτοκρατορεὐειν. δεσπόζειν.

Ointaglig, ἀνάλωτος, 2. ἀμαχος, 2. ἀλη-πτοζ, 2.

Oinvigd, αμύητος, 2, ἀτέλεστος, 2 (bl. om pers.), βέβηλος, 2 ανίερος, 2. κοινός, 3.

Ojemn, 1) ej slät, plan, ἀνώμαλος, 2. τραχύς, 3. 2) olika (sig 1. annat), ἀνώμαλος, 2. ἀνισος, 2. ανόμοιος, 2. ἀσύμμετρος, 2. ἀμετρος, 2. ἀρρυθμος, 2 (utan jemnmått). οὐ συνεχής, 2 (m. afbrott), ἀκατάστατος, εὑμετάβολος, 2 (ostadig). Jfr Olika. 3) om tal, ἀνάρτιος, 2. περιττός, 3. γόνιμος, 3 o. 2 (om ετος, μήν, ημέρα).

Ojemn förlig, δυσπαράβλητ ος, ασύγκριτος, 2. — Εξαίρετος, 2. ανυπέρβλητος, 2. πάντων διαφέρων, ουσα, ον. — Adv., ὑπερβαλλόντως. Jfr Y ida.

Ojemnhet, ἀνωμαλία, ἡ. τραχύτης, ἡ (markens). ἀνισότης, ἡ. ἀνομοιότης, ἡ. f. öfr. gm adj., se Ojemn.

Ojäfaktig, Ojäfvig, ἀμεμπτος,2. δόκιμος, 2. ἀνέλεγκτος, ἀνεξέλεγκτος, 2.

Ojäst, ἀζυμος, 2.: o. vin, τρύξ, γός, ἡ.

Ok, 1) eg. ζυγόν, τό.: spänna under o:t, ὑπά-γειν εῒς το ζυγόν. (ζυγφ) ζευγνύναι. ὑποζευγνύ-ναι.: lägga o. på ngn, Επιτιθέναι τινί ζυγόν.: skickas under o:t (hos Rom.), τὀ ζυγόν ὑπο-στήναι. b) fig., ζυγόν, τό.: träldomens o., δοὐ-λειον I. δουλείας ζυγόν.: bringa, lägga under o:t, δουλοὐν, καταδουλοὐν, -σθαι. χαταστρέφεσθαι. χείρον οθ αι.

Oka, se Föreg.: o. tillsammans , συζευγνύναι.

O kallad, ἀκλητος, αυτόκλητος, 2. — Aάυ., ἀκλητί.

O kammad, ἀκτένιστος, 2.

Oklanderlig, se Oförvitlig, Otadlig.

Oklandrad, se Otadlad.

Oklar, se Dunkel.

Oklippt, ἀκαρτος, 2.

Oklok, ασύνετος, 2. αλόγιστος, 2. ηλίθιος, 3. μώρος, 3. ἀαοφος, 2 (Sedn.).

Oklokhet, ἀλογία, ἡ. ἀνοια, ἡ. ἠλιθιότης,η. μωρία, ἡ. αβουλία, ἡ.

O klufven, ἀσχιστος, 2. ἀσχιδής, 2.

Oklädd, ἀναμφίεστος, 2. γυμνός, 3.

O k okt, ἀνέψητος, 2. ἀνεφθος, 2. ἄπυρος, 2. ωμός, 3.

Okonstlad, ἀτεχνίτευτος, 2. ανεπιτήδευτος, 2. ἀκατάσκευος, 2. απέριττος, 2. ἀπερίεργος, 2. ἄπλαστος, 2. ἀφελής, 2. απλούς, 3.: om stil, äfv. ἀποίητος, 2.: det okonstlade, ἀπεριεργία, ή. τό ἀπέριττον. αφέλεια, ή.

Okostig, Εμβριθής, 2. βαρύς, 3. βραδύς, 3.

Okostighet, βαρύ της, ή. βραδυτής, ή.

O kraf d, ουκ απατημένος, 3. ἀκέλευστος, 2.

Okristlig, ασεβής, 2. ἀνόσιος, 2.

Okroppslig, ἀσώματος, 2. ἀναφής, 2.

Okryddad, ἀνάρτυτος, 2. ἀνήδυντος, 2.

O kränk t, ἀκάκωτος, 2. ἀνύβψστος, 2. αβλαβής, 2. ἀπαθής, 2. ἀδηκτος, 2. ανεπηρέαστος, 2. Jfr Oskadd.

Oktav (i musik), η διά πασών (χορδών συμφωνία).

Oktober, se Månad.m

Okufvad— Olycka.

O kufvad, ἀχείρωτος, 2. αδάμαστος, 2.

Okufvelig, se Obändig.

O k u 1 e r a, Ενοφθαλμίζειν.

Okulering, Ενοφθαλμισμός, ο.

Okullstötlkig, ἀμετάπτωτος, 2. βεβαιότατος , 3.

Okunnig, a) utan kunskap om 1. i ngt, ἀγνο-ών, ουσα, ουν, ουν. εἰδώς, νια, ός (τι), ἀνεπι-στήμων, 2 (τινός), αμαθής, 2 (τινός), ἄπειρος, 2 (τινός).: vara o. i ngt, απείρως εχειν τινός, μή Επί-στασθαί τι. ἰδιωτεύειν τινός, b) utan kunskaper i allmht, obildad, αμαθής, 2. ἀμουσος, 2. απαίδευτος, 2. αγράμματος, 2. ιδιώτης,t ον, ό.

Okunnighet, a) ἀγνοια, ή. ἀν επιστημοσύνη, ή. απειρία, ή. ἀμαθία, ή. b) ἀμαθία, ή. α μούσια, ή. ἀπαιδευσία, η.

Okynne, κακία, κακοτροπία, ή. πονηρία, ή. ακολασία, ή. ὑβρις,f εως, ή.: bedrifva o., ἀκολα-σταίνειν. νεανιεύεσθαι. μειρακιεύεσθαι. ὑβρίζειν.

Okynnig, κακός, 3. κακότροπος, 2. πονηρός, 3. ἀκόλαστος, 2. υβριστικός, 3. νεανικός, 3.

Okynnighet, se Okynne.

O kysk, ἀναγνος, 2. ασελγής, 2. ἀκόλαστος, 2. se Kättjefull.

Okyskhet, ασέλγεια, ή.

Okänd, se Obekant.

O k än b ar, αναίσθητος, 2.

O k är, αηδής, 2. ἀτερπής, 2. ανιαρός, 3. Jfr Obehaglig.

Ok öp t, ἀπρίατος, 2.

Olag, αταξία, ή. ταραχή, ή.: bringa i o., δια-ταράττειν. διαστρέφειν.: vara i o., gm perf. pass., äfv. ἀναρμοστεῖν.: allt är f. hm i o., πάντα δυσχεραίνει 1. μέμφεται.

O lagad, αδιόρθωτος, 2.

Olaglig, παράνομος, 2. ἀνομος, 2. ἀθεσμος, 2. ἀδικος, 2. ὁ, ή, τό παρά τόν νόμον 1. τους νόμους.: en o. handling,

παρανόμημα, τό.: handla o:t, παρανομεϊν. ἀνομεϊν. ποιεϊν παρά τους νόμονς.

Olaglighet, παρανομία, ή. ανομία, ή.: ss. sak, παρανόμημα, τό. ἀνόμημα, τό.

O lastad, κενός, 3. φόρτου ἐρημος, 2.: = otadlad, se d. o.

Olekamlig, se Okroppslig.

Olidlig, se Odräglig.

O liga r ch, τών ολίγων εiς.

Oligarchi, δυναστεία ολίγων ανδρών, ή. ή τών ολίγων δυναστεία, ολιγαρχία, ή (äfv. aristokrati).

Oligarchi sk, ολιγαρχικός, 3.: ha en o. författning , ὀλιγαρχεϊσθαι.

O lik (a), a) till utseendet, ανόμοιος, 2. ἀπεμ-φερής, 2.: vara o., ἀπεοικέναι. b) i allmht, ἀνισος, 2. ἀνώμαλος, 2. ανόμοιος, 2. ασύμμετρος, 2. ούχ δ αυτός, ή αυτή, τό αυτό. äfv. διάφορος, 2, ετερος, 3, ἀλλος, 3. jfr Skiljaktig.: o. sig sf, se Ojemn.: vara af o. mening, ἑτεροδοξεϊν. ἀλλως γιγνώσκειν. meningar, δίχα φρονειν 1. γιγνώσκειν.: åt o. håll, ετέρωσε.: de bortgingo åt o. håll, ἀπήεσαν ἀλλος ἀλλοσε. se Annan. Ofta gifves det gm smnsättningar, t. ex. af o. antal, ἀνισάριθμος, 2.: af o. gestalt, ανισοειδής, 2.: af o. längd, bredd, ἀνισομήκης, 2, ἀνισοπλατής, 2.: af olika mått, ἀνισόμετρος, 2.: vara af o. krafter, ἀνισοκρατεϊν.

Olikartad, ἀνομοειδής, 2. ἀνώμαλος, 2. διάφορος, 2.: af o. delar, ἀνομοιομερής, 2.

Olikformig, ανώμαλος, 2. ανόμοιος, 2. ασύμμετρος, 2.

Olikfärgad, ανόμοιος (2~) τό χρώμα.

Olikhet, ἀνομοιότης, ή. ἀνισότης, ή. ανωμαλία, ή. Jfr Skilnad.

Oliklig, se Osannolik.

Oliksidig, ἀνισόπλενρος, 2. ετερομήκης, 2.: o. triangel, σκαληνόν τρίγωνον, τό.

O limmad, ἀκόλλητ ος, 2. — ἀκονίατος, 2 (ej kalkstruken).

Oliquiderad, se Obetalt.

Oliv, Ελάα, ή.: fullmogen o., δρνπετής (Ελάα), ή.: inlagd o., ἀλμάς Ελάα, ή.: insamla oliver, Ελαιολογεϊν.: s. insamlar, Ελαιολόγος, 2.: af o., Ελαιηρός, 3.

Olivfärgad, Ελαιοειδής, 2. Ελαιόχρους, 2.: vara o., Ελαίζειν.

Olivlund, Ελαών ἀλσος, τό. Ελαιών, ώνος, ο. Ελαιόφντον, τό.

Olivlöf, Ελάας φύλλον, τό.

01 i v o d 1 i η g, Ελαιοκομία, ή.: drifva o., Ελαιο-κομεϊν.

O li v q vi st, ἐλάα? 1. Ελάϊνος θαλλός 1. κλάδος, ὁ.: krans af o:ar, κοτίνον στέφ>ανος, ὁ.

Olivträd, a) ss. växt, Ελάα (Ελαια), ή.: vildt o., ἀγριελαία, ή. κότινος, δ.: planterad m. o., Ελαιόφντος, 2. b) ss. virke, Ελάας ξύλον I. ξύλα, τά.: af o., Ελάϊνος, 3.

Olja, ἐλαιον, τό.: välluktande o., μύρον, τό.: smörja m. o., Ελαιο ν ν.: smörja sig m. o., λίπα ἀλείφεσθαι 1. χρίεσθαι.: gjuta o. på elden (ordspr.), πυρ Επί πυρ (ἀγειν, Εγχείν, ὀχετεύειν).

Olja, Ελαιούν. λίπα 1. Ελαίω χρίειν. — oljad, Ελαιωτός, 3. Ελαιοβρεχής, Ελαιόβροχος. 2.

Oljeberedning, Ελαιοποιια, ή.

Oljedrägg, Ελαιότρνγον, τό. ἀμόργης, ου, δ.

Oljeflaska, λήκυθος, ή. όλπη, ή.

Oljefärg, Ελαιοκονία, ή (hvit).

Oljehandlare, Ελαιοπώλης, ον, δ.

Oljekruka, Ελαιοδόχον άγγεϊον, τό.

Oljepress, -qvarn, Ελαιονργειον, τό. Ελαιο-τρόπιον, τό.

Oljeqvist, -träd, se Olivqvist, -träd.

Oljig, Ελαιοειδήζ, Ελαιώδης, 2 (lik olja), i-λαιοπινής, 2 (nedsmord m. olja).

Oljud, se Larm, Skrik.

Ollon, βάλανος, ή (άπό τής δρυός), δρνοβά-λανος, ή.: ätbart o., άκυλος, ή.: s. bär o., βα-λανηφόρος, 2.: s. äter o., βαλανηφάγος, 2.

01 lon b orre, μηλολόνθη, ή.

Ollonformig, -lik, βαλανώδης, 2.

Ollon skog, δρυμός βαλανηφόρος, ο.

Ollonsten, βαλανίτης (λίθος), ό.

O lof lig, άθέμιστος, 2. άπ όρρητος, 2. ον δίκαιος, 3.: ngt är o:t, ού θέμις I. ούκ εξεστι ποιεϊν τι.

Olofvandes, παρανόμως, αδίκως, ούκ Εξι ν. ον δεδομένον. ούκ Επιτετραμμένος, 3.

Olust, άηδία, ή. λύπη, ή. δυσκολία, ή.: m. o., άηδώς.

Olustig, άηδής, 2. δύσκολος, 2.: vara o., άηδίζεσθαι. ναυτιάν (känna äckel).

Olycka, a) ss. tillstånd, ατυχία, ή. δυστυχία, ή. κακή τύχη, ή. κακοδαιμονία, ή. κακοιτάθεια, ταλαιπωρία, ή (elände), κακοπραγία, ή (eg. i företag, sedan o. i allmht). b) olycklig händelse, ατύχημα, δυστύχημα, τό. συμφορά, ή. δεινόν,Olycklig — Om.

χαχόν, τό. κακή τύχη, ή. άτνχία, ή. σφάλμα, πταίσμα, τό. πάθος, πάθημα, τό (ss. förenadt m. smärta). — vara stadd i o., δνστνχεϊν. κακο-δαιμονεϊν. κακοτνχειν. Εν δνστνχία 1. δεινοϊς ειναι. δνστνχία χρήσθαι. ταλαιπωρεϊν, -αθαι. χα-χώς πράττειν. κακοπραγειν.: ha o. vid ngt, κακοπραγειν περί τ*, δνστνχεϊν [tv) τινι 1. πρός, π(ρί τι», άποτνγχάνειν, άτνχϊϊν, σφάλλεσθαι τίνος (förfela ett mål).: råka i o., περιπεσεϊν χαχοϊς 1. σνμφορζi σφάλλεσθαι. πταιειν.: o. träffar mig, σνμ-βαίνει μοι χαχόν. περιπίπτω σνμφ>ορα. σνμφορά κατ€<λαμβάνει με. ηχεί μοι χαχόν.: störta ngn i o., Εμβάλλειν τινά εϊς χαχόν 1. εις άτνχίας. περι-βάλλειν τινά χαχοίς 1. σνμγοραϊς. χαθιστάναι τινά εις δνστνχίαν. χαχών αίτιον εϊναί τινι. ταλαιπωρεί ν τινά.: han hade den o. att, σννέβη αντώ m. inf.: anse ngt f. en o., σνμγοράν ήγεισθαί τι.: till min o., 7S7 Εμϊ} δνστνχία.: om ngn o. skulle hända mig, εϊ τι πάθοιμι. ην τι πάθω.: o. på o., χαχόν πρός κακώ. χαχά Εκ χαχών.

Olycklig, a) om pers. o. dess tillstånd, άτν* χής, δνστνχής, 2 (eg. om misslyckande), χαχο-δαίμων, 2 (förföljd af ett olyckligt öde), άθλιος, 3, ταλαίπωρος, 2, σχέτλιος, 3, τλήμων, 2, poet. τάλας, αινα, αν (eländig, betryckt, usel), b) om saker, bringande olycka, χαχός, 3. δεινός, 3. ολέθριος, 2. σχέτλιος, 3. — o. läge, händelse, se Föreg.: o. dag, άποφράς ημέρα, ή.: vara, blifva, göra o., se vara, råka, störta i Olycka.

Olyckligtvis, se Beklagligen.

Olycksalig, a) om pers., χαχοδαίμων, 2. άθλιος, 3. ταλαίπωρος, 2. τλήμων, 2. κάκιστος, 3. b) se Olycklig b).

Olycksalighet, κακοδαιμονία, ή. άθλιότης, ή.

Olycksaning, δττεία, ή. κακών προαίσθη· σις, ή.: ha o., όττεύεσθαι.

Olycksbud, 1) ss. pers., κακάγγελος, ο. δ δεινά άπαγγέλλων. 2) ss. sak, κακαγγελία, ή. άγγελία κακή, ή.

Olycksdag, αποφράς ήμέρα, ή. δυσημερία, ή.

Olycksfall, se Olycka b).

Olycksfull, -diger, πολλὰ κακὰ φέρων, ουσα, ον. πολλῶν κακῶν αἴτιος, 3. κάκιστος. 3. δεινός, 3. ολέθριος, 2.

Olycksfågel, κακός οιωνός, δ.: fig., se OI yck lig.

Olyckshändelse, se Olycka b)

Olyckskamrat, ὁ σνμπάσχων 1. σνμπαθών. ο μετέχων 1. μειασχὼν τῶν κακῶν.

Olycksprophet, ὁ κακὰ προφητεύων.

O ly eks stiftare, κακοποιός, ὁ. κακῶν αἴτιος, δ

Olycksöde, κακή τύχη, ἡ. ἀτνχία, δνστνχία, ἡ. ατύχημα, δνστύχημα, τό. κακοδαιμονία, ἡ (bl. ss. tillstånd).

Olydig, ἀπειθής, 2. δύσπειστος, 2. ἀνυπή-κοος 1. ἀνήκοος, 2, mot ngn, τινός : vara o. mot ngn, ἀπειθεϊν, ἀπιστεϊν τινι. ἀπειθῶς εχειν πρός τινα. ἀνηχονστέìν τìνος.

Olydnad, απεìθεια, ἡ. ἀνηκονστία, ἡ.

Olympiad, ὀλνμπιάς, ἀδος, ἡ.

01 åt, se Oljud, Knot.

Olägenhet, δνσχέρεια, ἡ. ζημìα, ἡ. κακόν, τό. πράγματα, τά.: förorsaka ngn olägenheter, πράγματα παρέχειν τινí. βλάπτειν τινά. ζημìαν φέρειν τινì. jfr Följ.

Oläglig, ἀκαιρος, 2. ἀτοπος, 2. ἀνεπιτήδειος,

2. δχληρός, 3. Επαχθής, 2.: ngt är mig o:t, Ενοχλεì μοì τι. Ενοχλούμαι ὑπì τìνος, ἀχθομαì τινι. — Adv., παρὰ καιρόν, ἀπο καιρού, οὐκ Εν καιρφ.

O läglig het, ἀκαιρìα, ἡ. o. gm adj.

Oläklig, se Obotlig.

01 ämplig, ἀν επιτήδειο ς, 2. ἀνάρμοστος, 2. ἀκαιρος, 2. ἀτοπος, 2. αλλότριος, 3. ἀχρηστος, 2. ἀφνής, 2 (utan anlag, f. ngt, πρός τι).

01 ämplighet, ἀνεπιτηδειότης, ἡ. ἀκαιρία, ἡ. ἀτοπìα, ἡ. ἀχρηστìα, ἡ. ἀφνΐα, ἡ.

Oländig, τραχύς, εϊα, ὑ. ανώμαλος, 2. δύς-βατος, 2.

Oländighet, τραχύ της, ἡ. ἀνωμαλìα, ἡ. τό δύσβατον.

O läraktig, δνσμαθής, 2. δνσπει&ής, 2 (om djur).: vara o., δνσμαθῶς εχειν.

Oläraktighet, δυσμάθεια, δνσμαθìα, ἡ.

Olärd, ἀμαθής, 2. ἀδìδακτος, 2. ἀγράμμα-τος, 2. ἀμονσος, 2. ἀπαìδεντος, 2. ἀνεπιστήμων, 2.

Olärd het, ἀμαθìα, ἡ. ἀπαιδενσìα, ἡ. ἀμου-σìα, ἡ. ἀγραμματìα, ἡ. ἀνεπιστημοσύνη, ἡ.

O läslig, δνσανάγνωστος, 2. ἀμνδρός, 3.

O läs t, 1) ονx ἀνεγνωσμένος, 3. 2) ἀκλε ιστός, 2.

O Iὸ η t, ονx ἀνταποδεδο μένος, 3. ἀμισθος, 2. αχάριστος, 2. ἀτιμώρητος, 2 (ohämnad).: lemna en välgerning o., μὴ ἀντενεργετεϊν.: lemna ngt o., ἀγαθά, κακὰ παθόντα μὴ ἀνταποδιδόναι. μὴ μνησικακειν τìνος (icke söka hämnd f. ngt).

Olöslig, ἀλντος, ἀδιάλντος, 2.

Om, conj. 1) conditional, εϊ m. ind. 1. opt. Εάν, ἀν, ἡν m. subj. ofta äfv. gm participial-konstr. Se Gram. — Står "om" m. eftertryck (ofta "om nämligen", "om verkligen", "om blott"), tillägges γέ (εϊ γε, Εάν γε etc.)·: om således, om nu, εϊ ἀρα. εϊ τοìννν. εϊ δή.: om verkligen, om då (när innehållet af villkorssatsen framställes ss.

kändt), εϊ (γε) δή.: om nämligon, εϊ γε (δή). εϊ δή.: åtminstone om, εϊ γε. εϊγονν.: om annars, εϊπερ (γε). εϊ δή.: om möjligen, εϊ άρα. εϊ τι (πον). εϊ πον. εϊ πως.: om — om åter, εϊ μέν — εϊ δέ.: om också, εϊ και. καίπερ m. part.: till o. m. om, και εϊ. κάν m. subj.: om också möjligen καν εϊ.: såsom om, liksom om, ώς, ώσπερ, ώς άν m. εϊ o. opt. 1. m.part.: det synes, tyckes ss. om, se d. 00. b) i önskningssatser, ("om dock"), se Ack att. 2) interrogativ (i indir. fråga), εϊ. Εάν m. subj.: om — eller, πότερον 1. πότερα — ή (vid sträng motsats), εϊτε (και) — εϊτε (και), εϊτε — ή. εϊ — εϊιε. Εάν τε — Εάν τε. εϊ — ή. (stundom återgifves ej "om", utan bl. "eller" m. ή 1. εϊτε): om icke, μή (efter vv. "tillse", "tveka" o. d., se Gram.), vanl. bl. εϊ.

Om, I) præp. 1) i local. bet., a) omkring, περί, sällan άμφι m. acc.: falla ngn om halsen, περιβάλλειν τινά.: gripa ngn om lifvet, μέσον λαμβάνειν τινά. om benet, τού σκέλονς.: frysa om fötterna, ριγών τονς πόδας, ριγώσί τινι ol πόδες, b) från, vid "höger", "venster", "norr", "söder", "sida" etc., gm gen., se d. 00. 2) i temp. bet. a) under, Ev m. dat. 1. bl. gen. (inom en tiderymd), bl. acc. (sträckning gm en tiderymd). κατά m. acc. Jfr Under.: om dagen, ήμέρας. μεθ* ήμέραν.: om natten, ννκτός. νύ-κτωρ.: om sommaren, vintern, (τον) θέρονς, χει-μώνος. — dagen om, διά τής ήμέρας : året om, δι' ολον του έτους.: om Söndag, τ4ξ πρώτ$ τής

εβδομάδος.: om Söndagarne, r«ff πρώτας ημέρας τ. έβ. b) efter, inom, μετά m. acc. äfv. έν m. dat. έντός m. gen. o. bl. gen. 1. gm omskr., t. ex. om 3 år,, έτών τριών παρελθόντων (se Förflyta). 3) angående, περί m. gen. υπέρ m. gen. (sällan vid föremålet f. en bl. theoretisk verksamhet).: tala om ngt, λέγειν περί τίνος.: kämpa om ngt, μάχεσθαι περί 1. υπέρ τίνος. 4) vid mått, belopp, gm gen. se Af 5). 5) i särskilda talesätt: om bord, om hand, om intet, om en hals m. fl., se d. o.: s. är om sig, κτητικός, 3. χρηματιστικός, 3. φιλοκερδής, 2.; vara om sig, yi-λοκερδεϊν. — Se f. öfr. vv., s. konstrueras m. dna præp. (t. ex. bedja, bönfalla, beflita sig o. d.). — II) adv., 1) omkring, gm smnsättning m. περί. t. ex. vända, vrida o., περιστρέφει*, περιάγειν, se compp. m. Kring-. 2) tillbaka, πάλιν, έμπα-λιν. εις τούμπαλιν. o. gm smnsättning ish. m. άνά. t. ex. vända om, a) tr.. άναστρέγειν. b) intr., άναστρέφειν, -σθαι ύποστέφ εσθαι (Επ)ανιέναι : vända, se sig om, έπι , μεταστρέφεσθαι.: utan att se sig om, άμεταστρεπτί. 3) åter, ånyo, att. ανθις. πάλιν : stundom gm smnsättning m. άνά t. ex. tug^a, lära, döpa om , άναμασάσθαι, άνα-μανθάνειν, άναβαπτίζειν.: om igen, πάλιν αν 1. ανθις. αν 1. avdις πάλιν, αύθις αν. 4) i annat läge, tillstånd, gm smnsättning m. μετά t. ex. sätta, ställa, flytta om, μετατιθέναι, μεθιστά-ναι, μετατάττειν.: vända om, μεταστρέφ ειν.: lyckan har kastat om, ή τύχη μεταπέπτωκεν.: höger, venster om, se d. oo. 5) se Förbi. — Se vidare compp.

Omak, se Besvär, Olägenhet.

Omaka, άσνναρμοστος, 2.

O man ad, άκέλενστος, 2. Jfr Frivillig.

Omanlig, άνανδρος, 2. μαλακός, 3. δειλός, 3.

Omanlighet, άνανδρία, ή. μαλακια, ή. δειλία, ή.

Omarbeta, διαακενάζειν (en skrift), μετα-ποιεϊν. μεταπλάττειν.

Omarbetning, διασκενή, ή. μεταποίησις, ή. μετάπλασις, ή.

O marma, se Omfamna.

Omaskerad, απρόσωπος, αντοπρόσωπος, 2. Jfr Oförställd.

Ombaka, αύθις οπτάν.

Ombedja, se Bedja.

Ombestyra, -besörja, se Bestyra.

Ombetro, se Betro.

Ombilda, se Omskapa.

Ombinda, περιδεῖν (i med., o. sig), περιάπτειν τί τινι. δεῖν τι περί τι.

Omblanda, ἀνα-, σνμμιγνύναι. συμφύρειν. σνγκνκάν.

O inblandning, ἀνά-, σύμμιξις, ἡ.

Ombona, κατασκενάζειν. [Επί)κοσμεῖν. — πε-ριειλεῖν. περικαλίπτειν. Ενδνειν.

Ombringa, ἀναιρεῖν. ἀπο-, κατακτείνειν. ἀ-πολλνναι. διαφθείρειν. δι-, κατεργάζεσθαι. δια-, καταχρήσθαι. ἀποαφάττειν. φονενειν.

Ombringande, ἀναίρεσις, ἡ. διαφθορά, ἡ. φόνος, ὁ o. νν.

Ombryta, μετατιθέναι.

Ombud, -sman, ἐπίτροπος, ὁ. Επιτετραμμένος, ὁ. αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ (m. oinskränkt fullmakt). Επιμελητής, οὐ, ὁ. σύνδικος, ὁ (ish. juridiskt, äfv. ἐκδικος, ὁ).: vid en rådplägande för-

samling, συνέδριος, ὁ (πνλαγόρας, -όρος, o och ιερομνήμων, ονος, ὁ, vid Amphiktyonernas råd), jfr Deputerad.: utsändt o., ἀπό στόλος, o. πρε-σβεντής, οὐ, ὁ (pl. πρέσβεις, οι).

Ombygga, 1) bygga ånyo, μετοικοδομεῖν. με-ταποιεῖν. μετασκενάζειν. 2) kringbygga, περιοι-κοδομεῖν.

O in byta, ἀλλάττειν, δι-, μεταλλάττειν, -σθαι. μεταβάλλειν, -σθαι. μεταλαμβάνειν. ἀμείβεσθαι, διαμείβεσθαι.: o. kläder, se Omkläda.: o. vistelseort, χώραν ἀλλάττειν, μεταλλάττειν, διαλ-λάττειν (-σθαι), αμείβει ν, -σθαι.

Ombyte, ἀλλαγή, δι-, μεταλλαγή, ἡ. ἀμοιβή, ἡ. μεταβολή, ἡ.: o. förnöjer, μεταβολή πάντων γλνκύ.

Ombytlig, se Föränderlig, Ostadig.

Ombädda, 1) se Inbädda. 2) bädda ånyo, annorlunda, ανθις καί ἀλλως στρωνννναι. μετασκενάζειν.

Ombäddning, l)selnbäddning. 2) με-θνπίστρωσις, ἡ.

Omböja, ἀνακάμ πτειν. ἀνακλάν. περικάμ-π τειν.

Omdana, se Omskapa.

O m d o f t a, περιπνεῖν.

Omdöme, γνώμη, ἡ. κρίσις, ἡ. δόξα, ἡ (mening, åsigt).: fälla o., γιγνώσκειν, κρίνειν. γνώμην 1. κρίσιν ποιεῖσθαι : säga sitt o., {την) γνώμην ἀποφ αίνεσθαι.: enl. mitt o., ὡσπερ Εγώ γι-γνώσκω. Εξ ὡν μοι δοκεί. Εμοί δοκεῖν : ej misstaga sig i sitt o. öfver ngt, μή ἁμαρτάνειν κρίνοντα τι. b) omdömesförmåga, -kraft, διάνοια, ἡ. σύνεσις, ἡ. γνώμη, ἡ. jfr Förstånd.: s. har skarpt o., κριτικός, 3.

Omdömes kraft, se Föreg.

Omdöpa, ἀναβαπ τίζειν.

Omeddelbar, οὐχ οιος μεταδίδοσθαι 1. κοι-νοισθαι ἀρρητος, ἀνέ/.φραστος, 2 (i ord).

O meddelsam, ἀκοινώνητος, 2. κρνψίνονς, 3. Se vidare Osällskaplig.

Omedelbar, ἀμεσος, 2. — Adv., ἀμέσως. ofta ενθύς. — Vanl. gm αντός. t. ex. öfverlemna ngt o:t till Konungen, αυτω τω βασιλεῖ Εγχειρί-ζειν τι·: stå i o t samband m. ngt, Επικοινωνεῖν αντώ τινι ἐχεσθαί τίνος.: o:t efter, Επί m. dat.: följa o:t efter ngt, εξής τίνος εἶναι. ἐχεσθαι τίνος.: o:t efter det att 1. sedan, gm ἀμα, t. ex. o:t efter det han sagt dta bortgick han, ἀμα ταύτα ειπών ἀπι}ει 1. ἀμα ταύτ ἐλεγεν καί ἀπρει 1. ταντ εἴπων ἀμα καί ἀπίμι.

Omedveten, ἀσύννονς, 2. ον σννειδώς(εαντώ), 3. ἀγνοών, ονσα, ούν. vanl. gm λανθάνειν.: han felade o., ον σνν/]δει ἑαντώ ἁμαρτών 1. ἁμαρτόντι. ελαθεν αν τον ἁμαρτών 1. ἡμαρτεν αὐτόν λαθών, ἠγνόει I. ἐφνγεν αὐτόν οτι ἡμαρτεν.: jag är o. om ngt, λανθάνει, φεύγει μέ τι. αγνοώ τι. ον σύνοι-δά τι. Jfr Medvetande 1.

Om en ing, ἀνοια, ἡ. ἀλογία, ἡ. τό αλογον. τό ἀσννάρμοστον.

Omenniska, se Följ.

O m e η s k 1 i g, ἀπ ἀνθρωπος, 2. ἀγριος, 3. ωμός, 3. θηριώδης, 2. Jfr Obarmhertig.

Omensklighet, ἀπανθρωπία, ή. ἀγριότης, ή. ὠμότης, ή.

Omfamna, περιβάλλε ιν, περιλαμβάνειν, προς-πτύσσεσθαι, Εναγκαλίζεσθαί τινα. περιπλέκεσθαί τινι.Omfamning — Omkull.

Omfamning, περιβολή, tf. περιπλοκή, tf.

Omfatta, περιλαμβάνειν. περιβάΧλειν. περιέ-χειν, Εμπεριέχειν. συλλαμβάνειν. περι-, συμπλέ-χεαθαι.: o. ngns knän, ἀψασθαι τών γονάτων τινός. — omfattande, περιληπτικός, 3. περι-εχτιχός, 3. jfr Vidsträckt.: äga o. kunskaper i net, Εμπειρότατοι/ είναι τίνος.

Omfattning, περίληψις, tf. Se f. öfr. Omfång.

Omfladdra, περιπέτεσθαι. περιπλανάται.

Omflytta, μεταχινεΐν. μετατιθέναι. μεθιστά-ναι. μετατάττειν.

Omflyttning, μεταχίνησις, tf. μετάθεσις, tf. μετάστασις, tf.

Omfläta, περικλέκειν.

Omforma, μετατυποvν. Se Omskapa.

Om fråga, ίτταvΛρωτάν. ανθις Ερωτάν.

Omfång, περίοδος, tf. περίβολος, oe. rrip*^oAtf, tf. περίμετρον, τό. περιοχή, tf..· oeg., μέτρον, τό. μήχος, τό. μέγεθος, τό. πλήθος, τό. Se Vidd.

Omfångsrik, πολιί διήκων, ot/øa, ov. Jfr Vidsträckt.

O m f ä r g a, μεταβάπτειν. μεταχρωννύναι. μεια-χρωματίζειν.

Omförmäla, se Omtala.

Omgestalta, se Omskapa.

Omgifning, 1) ss. handling, περιβολή, tf. æiJiiAioöK, tf. o. gm vv. 2) omgifvande trakt, ställen, τά περιχείμενα, äfv. προσκείμενα, τά περί τι· τά πέριξ χωρία. 3) omgifvande personer, o* πίρ* 1. αμγ* τ*να. o* σόν τ*ν*. oi συνόντες τινί.

Omgifva, a) ngt m. ngt, ww to.

περιτιθέναι τινί τι. περιλαμβάνειν τί τινι.: o. m. mur, vall, graf, se d. oo.: o. staden m. en krigshär, περιιστάναι στράτευμα περί τήν πόλιν. : o. ngn m. mskr (till umgänge), προσάγειν τινί ἀν-θρώπους. b) ställa, befinna sig omkring, περι-ίστασθαί τινα, περιχεϊσθαί τινι. περιχαθέζεσθαι, -χαθήσθαί τινα. περιχεϊσθαί τινι. περιέχειν, περιλαμβάνειν τι. είναι περί τινα. συνείναί τινι. ι vara omgifven af mskr, ἀνθρώπους εχειν περί εαυτόν, af ngt, περιειλημμένον εϊναί τινι.: vara omgifven af faror, περιιστανταί με κίνδυνοι. Ενέ-χεσθαι χινδύνοις.

Om gjorda, περι-, δια-, ὑποζωννύναι.: o. sig m. ngt, περι-, Λα-, ὑποζώννυσθαί τι.: dethrmed man o:r sig, περίζωμα, τό.

Omgjuta, a) om gjutgods, ἀναχωνεύειν. b) ngt m. ngt (fig.), περιχεϊν τί τινι. Jfr Omgifva.

Omgränsa, περιχεϊσθαί. äfv. προσχεϊσθαι. περιέχειν. Jfr Kringliggande.

Omgång, περιφορά, tf. περίοδος, tf.: af rätter, äfv. τράπεζαι, αι.: = hvarf, se d. o.: kläder, bl., Εσθής, ?τος, tf.: i 2, 3, 4 etc. omgångar, se Gång 6).

Omgås, -gälda, -gälla, m. fl., se Umgås etc.

Omgärda, se Omhägna.

Om göra, μεταποιεϊν. μεταπλάττειν.: och m. speciellare vv. efter smnhanget.

Omhugsam, se Omtänksam.

Omhulda, θεραπεύειν. Επιμελεϊ σθαι, Επιμέ-λειαν ποιεϊσθαί τίνος, φυλάττειν.

Omhuldande, θεραπεια, tf. Επιμέλεια, tf.

Omhvälfning, περιχύλισις, tf. tf. περιστροφή, tf. ἀνατροπ^i, tf (omstörtning). Jfr Statshvälfning.

Omhvälfva, περιχυλίνδειν. περιστρέφε tv. à-νατρέπειν (omstörta).

Omhvärfva, se Omgifva, Omringa.

Omhägna, (περι φράττειν. -φραγνύναι. περι-είργειν. ειργνύναι. περιοιχοδομεϊν.: omhägnad, περίφραχτος, 2. Jfr Skydda.

Omhägnad, 1) ss. handling, περίφραξις, tf. περιφραγμός, ό. 2) ss. sak, περιφραγή. tf. περί'! ραγ μα, τό. φραγμός, ό. αιμασιά, tf. κός, ό

Om hän ge, περιπέτασμα, τό. π^ρ^άλιμμα. τό.

Omhölja, πίρ*-, ἀμφι-, χαταχαλύπτειν. ἀμ-φιεννύναι.

Omhölje, περιχάλυμμα, τό. σχέπασμα, τό. ἀμφιεσμα, τό.

Omild, οι? πράος, 3. ἀπηνής, 2. τραχύς, εϊα, ιί. ^αλίπόΓ, 3. σκληρός, 3.

O mildhet, τραχύτης, tf. χαλεπό της, tf. σκληρό tf.

Ominskad, se Oförminskad.

Omintetgöra, μάταιον ποιεϊν. διαλύειν. σφάλ-λειν. διαφ θείρειν.: o. ngns hopp, τ>?ν Ελπίδα τι-νος ὑποτέμνειν. χαταλύειν. Εχχρούειν, Εχβάλλειν τινά τής Ελπίδος.: mitt hopp omintetgöres, Εχ-πίπτω, ον/άλλομα*, ψεύδομαι τής Ελπίδος : o. ngns förehafvande, plan, διαφθείρειν, λυμαίνεσθαι τήν πράξϊν τινι.: ngt omintetgöres f. mig, ἀποτυγ-χάνω, οφάλλομαί τίνος ούχ αποβαίνει μοί τι. μάταιον, ἀπραπτον, ἀτέλεστον γίγνεται μοί τι. Jfr Tillintetgöra.

Omisskännelig, Εμφανής, 2. Εναργής, 2. φανερώτατος, 3. σαφέστατος, 3. ειλικρινής, 2.

Omistlig, se Oumbärlig.

Omkasta, 1) tr., διαρρίπτειν (åt olika håll). μεταρρίπτειν. ἀτάκτως ρίπτει v. συγχεϊν. — ἀνα-τρέπειν. 2) intr., μεταβάλλει v. μεταπίπτειν.

Omkastning, 1) διάρριιρις, tf. σύγχυσις, tf. — ανατροπή, tf. 2) μεταβολή, tf. μετάπτωσις,ή. ροπή, tf. καταστροφή, tf.

Omkläda, 1) se Omhölja, Bekläda. 2) kläda annorlunda, μεταμφιεννύναι μεταμπίσχειν. μετενδύειν.: o. sig, μεταμφιέννυσθαι. μετενδύε-σθαι. μεταβάλλεσθαι τά ιμάτια, στολήν ελέσθαι ἀλλην. ιμάτια μεταλαμβάνειν.

Omklädning, 1) περιστολή, tf. περιχαλυφή, tf. 2) tf τών Εσθήτων ἀλλαγή.

Omknyta, περιδεϊν.

Omkomma, ἀπόλλυσθαι.9διαφθείρεσθαι. ἀπο-θνήσχειν. τελευτάν. af ngt, τινί 1. υπό τίνος.

Omkostnad, se Kostnad.

Omkransa, περιστέφειν. περιστεφανούν.

Omkrets, περίοδος, tf. περιβολή, tf. περιοχή, tf. περιγραφή, tf. περίμετρον, τό. κύκλος, δ.

Omkring, 1) i local. bet., περί m. acc. (stundom m. dat.), ἀμφί m. acc. Ofta gm smnsätt-ningar m. περί t. ex. ställa

sig o. ngn, περιίστα-σθαί τινα.: gå o., περιιέναι (τι). περιπατεῖν. : se sig o., περιβλέπειν.: lägra sig o. en stad, περι-χαθίζεσθαι, περιστρατοπεδεύεσθαι πόλιν.: kasta en mantel o. sig, περιβάλλεσθαι ιμάτιο ν.: uppföra murar o. en stad, τείχη περιβάλλειν πόλει o. s ν.: rundt o., κύκλω (περί m. acc.). πέριξ.: i trakten o., Εν τρ πέριξ χώρα. — Se vidare compp. m. Om- o. Kring-. 2) se Ungefär.

Omkull, vanl. gm smnsättning m. ανά 1. κατά 1. gm omskr. m. ἀνατρέπειν. t. ex. blåsa o., φυ-σώντα (gm andedrägten), Επιπνέοντα (om vinden)316

O ml aga — Omsorg.

ἀνατρέπειν.: segla o., Επιπλέοντα ἀνατρέπειν.: falla o., κατα-, συμπίπτειν. ἀνατρέπεσθαι. om träd, Εκπίπτειν.: fälla, slå, skuffa o., χαταβάλλειν. ἀνατρέπειν. ἀναστρέφειν.: supa o., καταοείειν,: springa o., δρόμω Επιφερόμενον ἀνατρέπειν. χαταβάλλειν.: rifva o., χατασχάπτειν. χα&αιρεῖν. χαταβάλλειν, — Se vidare compp. m Om-, o. Kull-

Om lag a, αὐθις Επισχενάζειν, ἀκεῖσ&αι. Se Laga.

O ml as ta, μετατι&έναι τον φόρτον.

Omliggande, se Kringliggande.

Omlinda, περι-, χατειλεῖν. περι-, κα&ελίτ-τειν. περιπλέχειν.

Omlindande, περιείλησις, περιέλιξις, περιπλοκή, ἡ.

Omlopp, περιφορά, ἡ. περιαγωγή, ἡ. περίοδος, ἡ. περίδρομος, ὁ. περιδρομή, ἡ. ἀναχύχλη-σις, ἡ. κυκλοφορία, ἡ. διέξοδος, ἡ.: vara i o., περιφέρεσθαι : sätta i o., περιάγειν.: ett rykte är i o., λόγος χωρεί, διαδίδοται. πολύς Εστίν ὁ λόγος.: bringa ett rykte i o., διαδιδόναι, δια -σπείρειν λόγον 1. φήμην.

Omlägga, 1) lägga omkring, περιτι&έναι, περιβάλλειν τί τινι. 2) lägga annorlunda, μετα-τι&έναι.

Omläsa, αὐθις 1. δεύτερον ἀναγιγνώσκειν.

Ommåla, αὐθις γράφειν, χρωννύναι.: = måla annorlunda, μεταγράφειν.

Omnämna, (Επι)μιμνήσκεσθαί τίνος 1. περί τίνος, μνήμην 1. μνείαν ποιεῖσθαί τίνος 1. περί τίνος, μνημονενειν τι. Se Nämna.

Omnämnaude, μνήμη, μνεία, ἡ. λόγος, ὁ. o. gm vv. Se Föreg.

Omogen, ἀπεφθος, 2, ὀμφαξ, o', ἡ (bl. eg., om frukter), ἀωρος, 2 (äfv. oeg.).: bl. oeg., ἀνη-βος, 2 (ej utväxt), παιδαριώδης, 2 (barnslig), ἀτελής, 2 (s. ej hinner fullbordan, om planer o· företag).

Omogenhet, ἀωρία, ἡ. o. gm adj., se Föreg.

Omoralisk, se Osedlig.

Omorda, se Omtala.

Omordna, μετακοσμεῖν. μετατάττειν.

O m p a c k a, ἀνα-, μετασκενάζειν. μετατιθέναι.

Ompackning, μετασκευή, ἡ. μετάθεσις. ἡ.

Omplantera, μεταφυτεύειν. μεταμοσχεύειν.

Omplantering, μεταφυτεία, μεταφώτευσις, ἡ. μεταμόσχευσις, ἡ.

Omplåstra, καταπλάττειν.

Omplöja, δεύτερον 1. Εκ δευτέρου ἀρουν.

Omprägla, μεταχαράττειν. μετακόπτειν.

Ompröfva, se Pröfva.

Omqvartera, ἀλλοσε, -θι κατασταθμε ύειν.: o. sig, μετασκηνοὐν.

Om qväde, Επωδός, ὁ.

Omringa, κυκλοὑσθαι. περι-, Εγκνκλοὑσθαι. κύκλω περιλαμβάνειν, περιβάλλεσθαι, περιἰστα-σθαι περιπτὑσσειν.: o. en stad, πολιορκεϊν, πε-ριχαθἐζεσθαι, περιστήναι, συγκλείειν πόλιν.

Omringanda, κνκλωσις, περι-, Εγκὑκλωσις, ἡ.: en städs, πολιορκἰα, ἡ.

Område, a) eg., ἀρχἡ, ἡ. χὡρα, ἡ. νομὀς, o (del af ett rike), b) oeg., τἀ τἰνος, τἀ περὶ (sällan ἀμφἰ) τι.: liöra inom ngts o., Εντὀς iἰρων τινός είναι, εϊναἰ τἰνος, ἐχεσθαἰ τἰνος.

Omräkna, πάλιν 1. δεὑτερον ἀριθμεϊν 1. λο-γἰζεσθαι. ἀναριθμεϊν.

Omröra, (δια)κυκἀν. τορὑνειν. (δια)ταράττειν. περιάγειν.: = omnämna, se d. o.

Omrörande, κὑκησις, ἡ.

Om rö sta, διαψηφἰζεσθαι, ψηφἰζεσθαι, ψη-φοφορεϊν (eg. m. stenar, sedan i allmht). (δια)-χειροτονεἳν (gm händernas uppräckande) Jfr Rösta.

Omröstning, διαψήφισις, ψηφοφορἰα, ἡ. (δια)· χειροτονἰα, ἡ.: låta skrida till o., Επιψηφἰζειν. Επιχειροτονεϊν.

Ömsad la, 1) eg., μετασκευάζειν τον ϊππον. 2) fig., μεταλλάττειν τἡν τέχνην (ändra yrke). μεταγιγνὡσκειν (ändra mening). μεθἰστασθαι (till annat parti), μεταβάλλειν (i allmht).

Omsegla, 1) se Kringsegla. 2) segla förbi, παραπλεϊν. ὑπερβάλλειν (en udde 1. d.). πλέοντα φ&άνειν, περιγἰγνεσθαι, νικἀν.

O ms egli η g, περἰπλους, ὁ. — παράπλους, o€.

Omsider, χρόνω. διἀ πολλοὑ (χρόνου), ἡδη. ποτέ (enkl.). δψἐ. μόγις.: o kom han, χρόνιος ἡλ&εν.: nu o., ἡδη δἡ.: o. en gång, sent o., δψἐ ποτε. χρόνω ποτἐ ποτἐ.

Om sjunga, πάλιν 1. Εκ δευτέρου ἀδειν.

Omskaka, δια-, ἀνα , συσσεἰειν. διατινάσ-σειν.

Omskapa, μετα-, ἀνα-, παραπλάττειν. με-τασχηματἰζειν. μεταμορφ>οὑν. μεταποιεϊν. μετασκευἀζειν. μετ ακοσμεϊν. μεταβάλλειν. ἀλλοιοὑν.: o. sig, μετασχηματἰζεσθαι. μεταβάλλειν εις ἀλλο είδος.

Omskapning, μετά-, ἀνάπλασις, ἡ. παρα-πλασμὀς, ὁ. μετασχημάτισις, ἡ. μετασχηματισμὀς, ὁ. μεταμὀρφωσις, ἡ.

Omskifta, -e, se Omvexla, -ling.

Omskrifning, περἰ-, μετἀ-, παράφρασις, ἡ.

Omskrift, τἀ περιγεγραμμἐνα.

Omskrifva, 1) skrifva omkring, περιγρἀ-φειν. 2) skrifva ånyo, μεταγράφειν. 3) återge m. andra ord, περι-, μετα-, παραφ>ράζειν.

Omskriken, se beryktad.

Omskugga, περι-, Επι-, συσκιάζειν. — om-skuggad, σιἰσκιος, Επἰσκιος, 2.

Om skuggande, συσκἰασις, ἡ. συσκιασμὀς, ὁ.

Omskära, περιτἐμνειν.

Omskärelse, περιτομἡ, ἡ.

Omslag, 1) det hri ngt invecklas, (περι)κἀ-λυμμα, τὀ. περιεἰλημα, τὀ. ἐλυτρον, τὀ. b) om sjuka lemmar: vått, Εμβροχἡ, ἡ. ἐμβρεγμα, τὀ.: varmt, θἐρμασμα, τὀ.: uppmjukande, μάλαγμα, τὀ. χλἰασμα, τὀ (tillika värmande).:

kallt, ψύγ-μα, τό.: lägga o. på ngt, μάλαγμα περι-, Επι-, προσθεϊναί τινι. 2) se Omkastning 2).

Omslingra, περιηλέκεσθαί τινι. περιττύσσε-σθαι τινα. περιελίττεσθαί τινι.

Omsluta, περικυκλούν. περικλείειν. περιείρ-γειν. Jfr Omfatta o. Föreg.

Omsmida, μεταχαλκεύειν.

Om smidning, μεταχάλκευσις, ή.

Omsmälta, μεταχωνεύειν.

O m snärj a, περι-, συμπλέκειν. περιελίττειν. περιβάλλειν.

O m s η ö r a, περισφ ίγγειν. περιπλέκειν.

Omsorg, Επιμέλεια, ή. κηδεμονία, ή. φρον-τις, ίδος, ή. μελέτη, ή. πρόνοια, ή. σπονδή, ή (ifver), ακρίβεια, ή (noggrannhet). Jfr Bekymmer.: ha o. om ngt, Επιμελεϊσθαί τίνος. Επιμέ-λειαν ποιεϊσθαί τίνος. Επιμέλειαν έχειν τινός 1.Omsorgsfull — Omvrida.

περί τι 1. περί τίνος. δι* Επιμελείας έχειν τι. κή-δεσθαί τίνος, φροντίζειν τινός 1. περί τίνος, μέλει μοί τίνος 1. τι. προνοεϊν τίνος. πρόνοιαν εχειν 1. τίθεσθαί τίνος, προμηθεϊσθαί τίνος.: ha o. om att, Επιμελεϊσθαι, προνοείν, μέλει μοι, φροντί-ζειν, όπως.: ha stor o. om ngt, ngn, πολλή ν Επι-μέλειαν ποιεϊσθαί τίνος. Εν πολλρ φροντίδι έχειν τινά.: dela ngns o. om ngt, συνεπιμελεϊσθαί τινί τίνος.: s. delar ngns o., συν επιμελητής, jw, ό.: icke ha o. om ngt, άμελεϊν τίνος, άμελώς έχειν τινός 1. περί τι. περιοράν τι.: det blir ngns o., αυτού τίνος έργον έοται τούτο.

Omsorgsfull, Επιμελής, 2. προνοητικός, 3. ευλαβής, 2.

Omspinna, περιπλέχειν.

Omspänna, 1) förspänna på annat sätt, με-ταζενγνύναι. 2) spänna om sig, περιπορπάσθαι (m. spänne), περιζώννυσθαι.

Omstjelpa, άνατρέπειν. άναστρέφειν. καταβάλλειν.

O m s t r å 1 a, περιλάμπειν. περιαυγάζειν.: om-strålad, περιαυγής, 2.

Omställa, μετατιθέναι. μεθιστάναι. μετα-τάττειν. μετακινέίν.

Omställning, μετάθεσις, ή. μετάστασις, ή. μετάταξις, ή. μετακίνησις, ή.

Omstämma, μεθαρμόζειν.: bl. oeg , μετα-πείθειν. παραπείθειν.

Omstämning, μεθάρμοσις, ή. άλλοίωσις, ή. μεταβολή, ή (intr.).

Omstämpla, se Omprägla.

Omständighet, πράγμα, τό. τό γιγνόμενον, γεγενημένον. τό συμβάν, συμβεβηκός (händelse).: omständigheterna, äfv. περίστασις, ή (lä-ga, tillstånd), καιρός, ό (o. i pl.). Ofta utan utan motsvarande särskildt ord, t. ex. en lycklig o., ευτύχημα, τό. εύτυχία, ή.: en olycklig o., δυστύχημα, τό. δυστυχία, ή.: inträffande o:er, συμφοραί, al.: de närvarande o:erna, τά παρόντα, καθεστώτα.: ngns o:er, τά τίνος (πράγματα) τά περί τινα.: f. dna o., τούτου ένεκα.: efter o:na, Εκ τών Ενόντων. Εκ τών παρόντων (d. förhandenvarande).: under dsa, sdna o:er, ώδ' Εχόντων τών πραγμάτων, (τούτων) ούτως Εχόντων, ότε τού τ* 1. ταύτ' ούτως έχει. Εκ τούτων τοιούτων όντων. Εν τοιούτοις πράγμασιν. Εν τω τοιούτω 1. τοιώδε.: vara i goda o:er, εύπορεϊν. εύπορία χρήσθαι. εύ πράττειν. καλρ rjj τύχ$χρήσθαι·: vara i dåliga o:er, κακώς έχειν \. πράττειν. ταπεινώς πράττειν.: komma i goda o:er, εύπορία παραγίγνεταί μοι. i dåliga, Ελαττούσθαι τήν τύχην.: göra omständigheter, άκκίζεοθαι. περιεργόζεσθαι. προφασίζεσθαι,: utan (alla) o:er, Εξ ετοίμου, ετοίμως, ού μέλλων, ουσα, ον. άοκνος, 2. προθύμως. ώσπερ έχει, είχεν etc. συντόμως (i korthet).

Omständlig, ακριβής, 2 (noggrann), περίεργος, 2, περιττός, 3 (vidlyftig).: berätta en sak o:t, διεξελθεϊν λέγοντα

καθ' 'έν έκαστον τών πραγμάτων.

Omständlighet, ἀκρίβεια, ἡ (noggrannhet). περιεργία, ἡ. πιριττολογία, ἡ (i tal).

Omstöpa, se Omskapa.

Omstörta, 1) tr., ἀναιρ έπειν. περιτρέπειν. ἀνα-, μετα-, καταστρέφειν. ἀναιρεῖν, καθαιρεῖν. καταλύειν. 2) intr , ἀνατρέπεσθαι. κατα-, συμ-πίπτειν. καταρρεῖν.

Omstörtning, 1) ανατροπή, ή. καθαίρεσις,

ή. κατάλυσις, ή. 2) πτώσις, κατά-, σνμπτωσις, ή.

Omsvep, μακρολογια, ή.: nyttja o., μακρο-λογεῖν.: tala utan o., ἀπό 1. Εκ τού εὐθέος, απλώς, συντόμως λέγειν.

Omsvepa, περι-, κατειλεῖν. περιβάλλειν.

Omsäga, αὖθις 1. δεύτερον λέγειν, παλιλλο-γεῖν.

Om sagu ing, παλιλλογία, ή.

Omsätta, μετατιθέναι. μετατάττειν. μεθιστά-ναι.: en växt, se Omplantera.: varor 1. d., με-ταβάλλεσθαι. μετ-, ἀνταλλάττειν.: ett lån, se Förnya.

Omsättning, μετάθεσις, μετάστασις, μετά-τάξις, ή. — μεταβολή, μετ-, ἀνταλλαγή, ή. Jfr Föreg.

O m t a g a, (Επ)αναλαμβάνειν. Jfr Upprepa.

Omtala, ἀγγέλλειν, ἀπ-, Εξ-, Επαγγ έλλειν (ish. om sändebud), ἀποφαίνειν, δηλονν, φρά-ζειν (yppa), καταγορεύειν, μηνύειν (angifva, förråda). λέγειν, q άναι. δι'εξιέναι, διεξηγεῖσθαι], καταλέγειν (i smnhang). Jfr Omnämna.

Omtanke, πρόνοια, ή. προμήθεια, ή. Επιμέλεια, ή. φροντΐς, ἰδος, ή. ευλάβεια, ἡ (försigtighet). λογισμός, ὁ (beräkning).: ha o. om ngt, προνοεῖν, προμηθεῖσθαι, Επιμελεῖσθαι, φροντί-ζειν τινός, πρόνοιαν, προμήθειαν, Επιμέλειαν ποιεῖσθαί τίνος.: använda o., προνοια, Επιμελεία, εὐλαβεία, λογισμώ χρήσθαί. εὐλαβεῖσθαι. εὐλογι-στεῖν.

Omtrent, se Ungefär.

Omtrycka, ἀνατυποὖν.

Omtränga, δεῖν. χρῆναι.

Omtugga, se Idisla, Omsäga.

Omtvistad, ἀμφισβήτητος, 2. ἀμφίλογος, 2. ἀμφισβητήσιμος, 2. Jfr Tvista.

Omtyckt, ἀρεοτός, ἀγαπητός, κεχαρισμένος, 3. εὔχαρις, ιτος, ὁ, ή. προσφιλής, 2. ενδόκιμος, 2.: vara o. af ngn, ἀρέσκειν τινί, κεχαρισμένον εἶναί τινι, εὁδοκιμεῖν παρά τινι, τιμάσδαι πρός τίνος (om pers. o. saker), ἀγαπάσθαι ὑπό τίνος, εὔνοιαν ἐχειν παρά τίνος, χάριν ἐχειν πρός τίνος 1. παρά τινι (om pers.). Εν ἡifovjj εἶναί τινι (om saker).: göra sig o., χάριν καταθέσθαι τινί 1. πρός τινα. ἀνακτάσθαί τινα. εὔνοιαν κτήσασθαι παρά τίνος.: söka göra sig o t θηρεύειν χάριν 1. ευνοιάν τίνος. (Εκ)θεραπενειν τινά.

Omtänksam, προνοητικός, 3. προμηθής, 2. Επιμελής, 2. ευλαβής, 2 (försigtig), ευλύγιστος, 2.

Omtänksamhet, se Omtanke.

Omtöckna, Επισκοτεῖν, -σκοτίζειν, -σκοτά-ζειν.: omtöcknad, συννεφής, 2.

Omutlig, ἀδωροδό κήτος, ἀδωρος, 2. αδιάφθορος, 2. χρήμασιν ἀτρωτος, 2. χρημάτων κρείτ-των, 2 I. ἀδωρος. — δίκαιος, 3. ορθός, 3.

Omutlighet, ἀδωροδοκια, ή. τὸ ἀδωροδό-κητον.

Omveckla, se Omsvepa.

Omvexla, 1) tr., se Ombyta. 2) intr., a) förändras, se Vexla, b) ske vexelvis, Εναλλάξ, Εκ διαδοχής etc. (se Vexelvis) γίγνεοθαι. δια-δέχεσθαι, m. ngn, τινά. — omvexlande, αμοιβαίος, 3. ποικίλος, 3, πολυειδής, 2 (mångartad). = föränderlig, se d. o. adv., se Vexelvis.

Omvexling, se Ombyte, Förändring.: = mångartenhet, ποικιλία, ή. πολυειδία, ή.

Omvrida, στρέφειν, Επι-, μεταστρέφειν (åtannat håll).: == vrida omkring, se Kringvrida.318

Omvårdnad — On&d.

Omvårdnad, se Vård.

Omväg, περίοδος, ή. μαχροτέρα οδός, ή. I-λιγμός, δ.: göra en o., περιιέναι. κύκλω πορεύ-εσθαι. ού rjj συντομωτάτρ χρήσθαι.: göra många o:ar, πολλούς ελιγμούς πλανάσθαι. πολλά περιπλα-νάσθαι.: på o:ar, περιωδευμένως. Jfr Krok.

Omvälja, αύθις, πάλιν αιρεϊσθαι.

O m v ä lt r a, περικυλίνδειν. π εριστρεφειν. Jfr Kullkasta.

Omvända, μετα-, περιτρέπειν. μετά-, έπι-στρέφειν. b) till sinnelag, έπιστρέγειν. χάμπτειν. παρα-, μεταπείθειν. άποτρέπειν τής χαχίας 1. πονηρίας: o. sig, άλλοιούσθαι 1. μεταλλάττειν τήν γνώμην άλλον γίγνεσθαι μετανοεϊν. μεταγιγνώ-σκειν. γνωσιμαχεϊν. μεταβάλλειν 1. μεταλλάττειν τους τρόπους.

Omvändelse, 1) tr., ή άπό τής χαχίας άπο-τροπή. 2) intr., μετάνοια, J7. Vanl. gm vv.

Ömvändning, ανατροπή, ι;, έπι-, μεταστροφή* i-

O m vändt, se Tvärtom.

Omyndig, oifr εαυτού χύριος, 3. oitf εαυτού, άνηβος, 2. παϊς έτι ών. νέος ών τήν ήλικίαν.

Omyndighet, άνηβος ήλιχία, ij.

O myntad, άσημος, 2.

Omålad, «^ραχιτο?, άχρωμάτιστος, 2.

O måttlig, a) utan mått, öfverdrifvet stor, άμετρος, 2. ι;7Γ£βάλλων, ουσα, ον. δεινός, 3. b) utan måtta, ακρατής, 2, i ngt, twoc. άκόλ«-στ ος, 2, πίρι τ*. ασελγής, 2 (utsväfvande).: vara o., άκρατεύεσθαι. άκολασταίνειν, άκολάστως εχειν. άσελγαίνειν.

Omåttlighet, a) άμετρία, ύπε ρ βολή, ή. b) άκράτεια o. άκρασία, ή. άκολασία,

Omängd, se Oblandad.

Omändra, μεταβάλλειν, μεταλλάττειν, άλ-λοιούν (i allmht förändra), μεταποιείν (omarbeta). μετατιθέναι, μεθιστάναι (eg. läge, ställning), με-τασχευάζειν, μεθαρμόζειν (inre inrättning).

Omändring, μεταβολή, ή. μετάλλαξις, μεταλλαγή, ή. άλλοίωσις, >}. μετάθεσις, μετάστασις, ή.

Omärkbar, -lig, άφανής, 2. «cfyAor, 2. ά-σημος, 2. δύσγνωστος, 2. άρρ«π>7$. — , κατά μικρόν. κ«τό βραχύ. Ofta gm λαν^άν^ν m. |?ari. t. éx. de närma sig o., λανθάνουσι προσι-όντες.

Omärkt, άσημος, άσημείωτος, 2.à άνεπισή-μαντος, 2.

Omätlig, άμετρος, άμέτρητος, 2. άπειρος, 2. απέραντος, 2. άπλετος, 2. άνάριθμος, αναρίθμητος, 2 (otalig)..: omätligt hög, djup, lång, stor, απ**ρο?, άμήχανος τό ύφος, τό βάθος, τό μ?-κο?, τό μέγεθος.

Omätlighet, τό άπειρον, άμετρον.

O mätt, άμέτρητος, 2.

Omättad, ού κεκορεσμένος, 3. οι?κ έμπεπλη-σμένος, 3.

Omättlig, «κόριστο?, 2. ἄπληστος, 2, på ngt, τινός.: vara o. på ngt, ἀπλ^σ^ω^ wof 1.

πρός w.: vara så o. att, éfr toøto «7ïλï7-iλ&εϊν ώστε.

Omättlighet, ἀπληστία, ἡ, på ngt, 7«ό'£.

Omöjlig, «tft/varoc, 2 (m. o. utan γενέσθαι), ἀμήχανος, 2.: det är o:t, ἀδύνατον (ἐστι). οὐκ εστι. οὐκ εσθ', δπως. οὐχ οἱόν τε. ουκ ἐνδέχεται. ουδεμία μηχανή (ἐστι).: det är mig o:t att göra ngt, αδύνατος, ἀμήχανος, οὐχ οιος τέ fi μι, ον

δύναμαι ποιεῖν τι.: sträfva efter det o:a, αδυνάτους πράγμασιν ἐπιχειρεῖν, ἐπιθέσθαι.

Omöjligen, ουδαμώς, μηδαμώς. Vanl. gm omskr., se Föreg.

Omöjlighet, τὸ ἀδύνατον. ἀμ ηχανία, ἡ.: det är en o., se Omöjlig.

Onaturlig, a) eg., ὁ, ἡ, το παρά φύσιν. οὐ κατά τήν φύσιν. ὑπεργυής, 2 (af en beskaffenhet, s. öfverskrider d. naturliga måttet), αλλόκοτος, 2, ἄτοπος, 2 (sällsam, besynnerlig).: på ett o. sätt, παρά τήν φύσιν. παρά τὸ εικός, ἀλλοκότως.: o:t stor, liten, μείζων, μείων ἤ κατά φύσιν. b) konstlad, tvungen, προσποίητος, 2. περίεργος, 2. ἄλογος, 2. ἄτοπος, 2. c) se O mensklig.

Onaturlighet, τὸ παρά φύσιν γιγνόμενον. τὸ νπερφνές.

Ond, 1) vred, argsint, οργιζόμένος, 3. χαλεπός, 3. ἄγριος, 3.: göra o., ἐξαγριαίνειν. ἐρε-θίζειν.: vara o. på ngn, χαλεπαίνειν, δργίζεσθαι, ἄχθεσθαι τινι. 2) i allmht, κακός, 3. πονηρός, 3. μοχθηρός, 3. κακούργος, κακοποιός, ἄδικος, 2 (s. gör ondt, handlar orättrådigt), φαῦλος, 3 (dålig, föraktlig), χαλεπός, 3 (svår), δυσχερής, αηδής, 2 (vidrig). Stundom gm smnsättning m. δυς- 1. κακός. t. ex. o. lukt, δυσωδία, ἡ.: s. har sdn, δυσώδης, 2.: o. ande, κακοδαίμων, ο.: vara besatt af en sdn, κακοδαιμονάν.: o. andedrägt, δυσώδες πνεύμα.: göra ondt, κ«κ« ποιεῖν. ἀδι-κεῖν. βλάπτειν (skada).: tillfoga ngn ondt, κακά 1. κακώς ποιεῖν τινα. κακοποιεῖν τινα. βλάπτειν, ἀδικεῖν τινα.: ha ondt i sinnet mot ngn, κακά μηχανάσθαι, κακώς βουλεύειν, κακά ἐπινοεῖν τινι.: ha ondt rykte, κακώς ἀκούειν. κακόδοξον ειναι. κακοδοξεῖν.: ha ondt (i phys. men.), ἀηδώς εχειν. κακώς εχειν.: ha ondt af ngt, ἄσην 1. ἀη-δίαν παρέχει μοί τι. βλάπτεσθαι, κακώς πάσχειν τινί 1. υπό τίνος.: ha ondt i ögonen, fötterna, ἀλ-γεῖν (erfara smärta), νοσεῖν (vara sjuk) τούς οφθαλμούς, τούς πόδας.: ngt gör mig ondt, λυπούμαι τινι. ἀλγώ, ἄχθομαί τινι 1. m. part. βα ρέως φέρω τι. μεταμέλει μοί τι 1. τινός 1. m. part. (jag ångrar).: det gör mig ondt om dig, (κατ)-ἐλεώ σε. οἰκτείρω σε. συμπάσχω σοι.: det är ondt om, efter, se Brist. Jfr Illa.

Ondgöras, χαλεπώς φέρειν. ἀγανακτεὶν. θυ-μούσθαι.

Ondsint, se Arg 3).

Ondska, 1) vrede, οργή, ἡ. θυμός, ο.: i o., δργισθεὶς. χαλεπαίνων. 2) i allmht, κακό της, κακία, ἡ. κακοήθεια, ἡ. κακοτεχνία, ἡ. κακουρ-γία, ἡ. πονηρία, ἡ. μοχθηρία, ἡ.

Ondskefull, se Ond.

Oneklig, se Obestridlig.

Onsdag, ἡ τετάρτη τής εβδομάδος, ἡ τού Έρμου ἡμέρα.

Onytta, ζημία, ἡ. βλάβη, ἡ. o. gm adj.

Onyttig, ἄχρηστος, αχρείος, 2 (obrukbar). ἀνωφελής, αλυσιτελής, ἀνόνητος, ασύμφορος, 2 (s. ej bereder ngn fördel), οὐδενός ἄξιος, 3, φαῦλος, 3 (värdelös), μάταιος, κενός, εἰκαῖος, 3 (utan påföljd 1. mål).: bedrifva o:a ting, περιεργάζε-σθαι.: o. beskäftighet, περιεργία, ἡ.: o. prat, φλυαρία, ἡ λήρος, δ. — Adv., μάτην, εἴkfj.

Onyx, δνυξ, υχος, ὁ.: gjord af o., δ νύχι-νος, 3.

Onåd, δυσαρέστησις, ἡ. δυσμένεια, δύσνοια, ἡ.: falla i o. hos ngn, ἐκπίπτειν τής φιλίας 1.Onådig — Ord.

Γης χάριτος τίνος, ἀποβάλλειν τήν χάριν τίνος, ἀποστερεῖσθαι τής εννοίας τινός.: gifva sig på nåd och o., se Nåd.

Onådig, ἀπηνής, 2. δυσμενής, δύσνους, 2. χαλεπός, 3. αυστηρός, 3. τραχύς, εῖα, ύ.: visa sig o. mot ngn , χαλεπώς

προσφ έρεσθαί τινι.

Onämnd, ἀνώνυμος, 2.: lemna ngn o., οὐκ ονομάζειν τινά. οὐ λέγειν τὸ ὀνομά τίνος.

Onämnbar, ἀνωνόμαστος, 2, ἀκατονό μαστός, 2. ανέκφραστος, 2.: = obeskriflig, se d.

Onäpst, se Ostraffad.

Onödd, se Otvungen.

Onödig, οὐκ ἀναγχαῖος, 3. περιττός, 3, περίεργος\ 2 (öfverflödig), μάταιος, 3, εἰκαῖος, 3 (ändamålslös, fruktlös).: hysa en o. fruktan, μάτην φοβεῖσθαι.: ngt är o:t, οὐ δει τίνος.

Onödigtvis, ούδεν δέον (acc. absol). μάτην. •frjj-

O odlad, αργός, 3. ἀργῶν, οὐσα, οἰῖΛ ἐρημος, 2.

Oombedd, μηδενός δεηθέντος, αιτούντος, χi-Αéi»ff«i/TO?. àxfÅévøro?, 2 «κλίτος, 2. αυτεπάγγελτος, 2.: o. göra ngt, ἑκόντα 1. ἀφ>* εαυτού ποιεῖν τι.

Oomkullstötlig, βεβαιότατος, 3. «μ*τ«7ἴτω-το?, 2. «^i'λi/κτΌ?, àri|fAéyxroi', 2.

Oordentlig, 1) se Oordnad, 2) om pers. o. lefnadssätt, ἀνειμένος, 3 ἄνετος, 2. ῥάθυμος, 2. «ffέAyj}*· 2, «σωτοί, 2 (liderlig) : föra ett o. lefnadssätt, ἀνειμένρ τï} διαίτ*) χρήσθαί. ἀνειμέ-νως 1. ραθύμως ζήν 1. διαιτάσθαι.

Oordentlighet, 1) se Oordning, 2) ἀνε-σις, ἡ ραθυμία, ἡ. ἀσέλγεια, ασωτία, ἡ.

Oordnad, ἄτακτος, ἀδιάτακτος, ἀσύντακτος, 2. ἀκοσμος, 2. ἀκόσμητος, 2. ἀδιόρθωτος, 2. ἀ-κατάστατος, 2 o. ἀνομοθέτητος, 2 (οιη samhällstillstånd).: o. tillstånd, ακαταστασία, ἡ. ἀκοσμια, ἡ. Jfr Följ.

Oordning, αταξία, ἡ. ἀκοσμία, ἡ. ακρισία, ἡ. τύρβη, ταραχή, ἡ o. θόρυβος, ὁ (förvirring).: förorsaka, bringa i o., [δια,ταράττειν, θορνβεῖν (pass., komma i o.).: i full o., σύν ονδενί κόσμω.

Oorganisk, ονκ εχων ὁργανα.

Opal, ὀπάλλιος, ὁ.

Opartisk, a) tillhörande intetdera partiet, μέσος, 3. μετ* οὐδετέρου ὢν, οὐσα, όν 1. εστώς, ὢσα, ὡς.: vara o., διά μέσον εῖναι. μετ* οὐδετέρου ἑστάναι. μέσον εαυτόν φ αλά ττειν. b) o-väldig, ἴσος, 3. κοινός, 3. δίκαιος, 3. ορθός, 3. Επιεικής, 2.: döma opartiskt, ορθώς κρίνειν, δικάζειν (om domare), ορθώς καί δικαίως ποιεῖσθαι τὴν κρίσιν,

Opartiskhet, δικαιοσύνη, ἡ. ὀρθότης, η. o. gm adj.

Opassande, απρεπής, 2. ου πρέπων, ουσα, ον. ἀκαιρος, 2. ἄτοπος, 2.

Opasslig, vara o., ἀσθενεῖν. ἀρρωστεῖν. ἀ-ηδώς εχειν.

Opasslighet, ασθένεια, ἡ. αρρώστια, ἡ. ἀρ-ρώστημα, τὸ.

Operation, se Företag.: chirurgisk o., χειρισμός, δ. χείριξις, ἡ.

Operationsbas, ὁρμητήριον, τὸ.

Operera (chirurg.), χειρίζειν. χειρουργεῖν.: opererad del, χείρισμα, τὸ.

O ρ er men t, ἀρσενικόν, τὸ.: rödt o., σανδα-ράκη {-χη), ἡ.: ställe der sdnt hämtas, σανδα ρακουργεῖον, τὸ.

Opersonlig, ἀπροσωπος, 2 (Gram.).

O ρ hit, ὀφίτης (λίθος), ὁ.

Opinion, se Mening.

Opium, μηκώνιον, τὸ. ὄπιον, τὸ.

O plöjd, ἀνήροτος, 2. ἀργός, 2.

Opolitisk, ού πολιτικός, 3. Se f. öfr. O kl o k.

^ Opponera sig, Εναντιονσθαι. άνταγωνίζεσθαι, άντιλέγειν. άντιτείνειν. Jfr Motsätta sig.

Opposition, 1) ss. handling, έναντίωσις, ή. 2) se Motparti.

O pris, det är ej o. på ngt, τής αξίας πιπρά-σκεταί τι. ενωνον, ευτελές Εστί τι.

Oproportionerud, ασύμμετροι, 2,

O prydd, άκόσμητος, άκοσμος, 2. άκαλλώπι-στος, 2.

Opröfvad, άπείρατος, 2. άδοκίμαστος, άδό-κιμος, 2. άνεξέταστος, 2. αβασάνιστος, 2.

Optativus, εύκτική, ή.: i o., ενκτικώς.

Optik, οπτική (τέχνη 1. θεωρία), ή.

Optisk, οπτικός, 3.

O ρ å k a 11 a d, άκέλενστος, 2. άκλητος, 2. ού-δενός κελεύσαντος. Jlr Onödig.

Opålitlig, άπιστος, 2. αβέβαιος, 2. αστάθμητος, 2. σφαλερός, 3. Επισφαλής, 2. ούκ ασφαλής, 2. Jfr Be dr ägl ig.

Opålitlighet, απιστια, ή. άβεβαιότης, ή. o. adjj.

O påmint, ούδενός ύπομνήσαντος 1. παραινέ-σαντος. άκέλευστος, 2. Jfr Frivillig.

O påräknad, se Oväntad.

Opåtalt, se Otadlad, Ostraffad.

Oqvald, se Oantastad.

O qvinlig, ού κατά τάς γυναϊκας. παρά τήν γυναικείαν φύσιν.

O q v ä d a. κακολογεϊν. κακηγορεϊν. λοιδορεϊν, όνειδίζειν τινί.

Oqvädinsord, κακολογία, κακηγορία, ή. λοι-δυρημα, τό. όνείδισμα, τό. [άπόρρητα, τά, vissa i Athen, lagen angifna).

Or (i mjöl), άκαρι, τό.

Orakad, ούκ Εξνρημένος, 3.

Orakel, 1) se Följ. 2) ss. ställe, μαντεϊον, τό. χρηστήριον, τό.: fråga o., μαντεύεσθαι. Ερω-τάν, Επερωτάν (-ερέσθαι) τον θεόν. χρήσθαί τφ θεώ περί τίνος, άνακοινούν τω θεώ περί τίνος, χρηστηριάζεσθαι.: af o. förkunnad, μαντευτός, 3.: ngn är ss. ett o. f. ngn, ώσπερ θεώ χρήταί τις τινι.

Orakelsvar, χρησμός, ό. μάντευμα, μαντεϊον, τό. μαντεία, ή. λόγιον, τό. θεοπρόπιον, τό.: gifva o., μαντεύεσθαι. χρησμοδοτεϊν. χρη-σμωδεϊν. χρήν. χρήζειν. αναιρεί ν (ish. om Delphi-ska oraklet).: jag får ett o., χρησμός γίγνεταί μοι. λαμβάνω χρησμόν. ό θεός άναφαίνει 1. αναιρεί μοι.: förkunna ngt ss. ett o., ώσπερ Ex τρίποδος λέγειν τι.: s. förkunnar o., μάντις, εως, ό. προφήτης, ου, ό. πρόμαντις, εως, ή. προφή-τις, ιδος, ή.

Orange, se Pomerans. -färgad, μήλινο-ειδής, 2.

Orator, se Talare, -isk, ρητορικός, 3.

Orchester, l)ss. ställe, ύποακήνιον, τό. ορχήστρα, ή. 2) de samspelande, ol συμφωνούντες.

Ord, 1) i grammat. bet., λi£»ς, *ω<. , ή. ρήμα, τό. επος, τό. όνομα, τό. φωνή, ή (m. afs. på ljudet).: o:t man, äfv. bl. τό άνήρ.: föråldradt o., γλώττα, : o. f. o., επος πρός επος (o. satt mot320

o.), καθ' έκαστα. κατά λέξιν (ordagrannt).^ 2) sjs. uttryck f. tanke, tal, λόγος, ό. ρήσις, ή. μύθος, ό.: m. dsa o., ταύτ* είπών 1. λε|α?.; m., i följande o., ώδε. τάδε. ungef. följande o., τοιάδε. τοιαύτα, ώδέ πως. : m. ett o., ενι

λόγω. ώ? iv βραχυτάτω δη-λώσαι. jfr Korteligen.: dta var hs egna o., ούτως είπε τω ρήματι.: utsäga i o., λόγω φρά-ζειν 1. ειπείν.: lian säger icke ett sannt, sundt

0., αληθές γε, υγιές ούδέν λέγει.: ställa sina o. till ngn, λέγειν πρός τινα.: dina o. röra mig, ωχτειρα άκουσας σου. : I förstån icke mina o., άγνοεϊτε ό τι λέγω.: tomma o., κενοί λόγοι, οϊ.: tala sdne, χενολογεϊν.: m. tydliga, klara o. säga, διαρρήδην 1. σαφώς είπεϊν.: föra ordet, λέγειν, i. ngn, υπέρ τίνος, προηγορεϊν (ύπέρ) τίνος.: taga ordet, till orda, άρχεσθαι λέγειν, άπτεσθαι τον λόγου 1. τών λίγων, ύπολαμβάνειν. ρήτραν λαβείν.: få ordet, λόγου τυγχάνειν.: anhålla om (att få) ordet, αϊτεϊσθαι λόγον. δεϊσθαι λόγου τυχχάνειν.: icke låta ngn få ordet, ούχ iàv τινα λέγειν.: lemna ngn ordet, λόγον διόόναι τινί. λόγων ν-πείχειν τινί.: lemna ordet fritt, Εξουσίαν διδόναι λέγειν ό τι τις βούλεται. προτιθέναι λόγον (i folkförsamlingen) : jag har ett o. att tala m. dig, λόγος Εστί μοι πρός σέ.: hm tillhör första ordet, εικός αυτόν άρχειν λόγου.: inlägga ett godt o. f. ngn, ϊχετεύειν υπέρ τίνος, Εξαιτεϊσθαί τινα.: f. stor, mycken att kunna m. o. uttryckas, λόγου μείζων, π λείων.: ha högsta ordet, πλείστον ϊσχύειν

1. δύνασθαι. άρχειν. : i o. och handling, έργω xai λόγω. έργω τε χαί έπει. 3) löfte, πίστις, ή. ύπό-σχεσις, η.: gifva ngn sitt o., πίστιι'διδόναι τινί.: gifva hrandra sitt o., πίστιν δούναι χαί λαβείν.: hålla sitt o., Εμμένειν οϊς 1. Επιτελεϊν ά ύπέσχετό τις. φ υλάττειν πίστιν. βεβαιούν τήν πράξιν.: återtaga sitt o., άνατίθεσθαι ά ύπέσχετό τις 1. τά ει-ρημένα.: fordra att ngn står vid sitt o-, άξιούν τινα έργω Επιτελεϊν ά ύπέσχετό. άναπράττειν τήν νπόσχεσιν.: icke hålla o., όμολογήσαντα Εξαπα-τάν. m. ngt, ψεύδεσθαι περί τίνος.: mans o. mans ära, άνήρ άγαθός ούχ άν ψεύδοιτο.

Orda, λόγους ποιεϊσθαι. λέγειν, διαλέγεσθαι. Se Tala.

Ordabetydelsen, -förstånd, ή τών ονομάτων 1. αυτών τών γεγραμμένων διάνοια.

Ordagrann, ό, η, τό χατά λέξιν. αύταϊς λέ-ξεσιν.

Ordalag, se Ord, Uttryck.

Ordalydelse, τά χατά λέξιν. αυτά τά εϊρη μένα 1. γεγραμμένα.

Ordasätt, λέξις, ή. φράσις, ή. ρήσις, ή

Ordbildning, ονοματοποιία, ή.: gm härledning, παραγωγή, ή. gm smnsättning, σύνθεσις, ή.

Orden, 1) ss. förening af mskr, εταιρεία, εταιρία, ή. τάγμα, τό (Nygr.). 2) tecknet, πα-ράσημον, τό.

Ordentlig, a) ordentlig, ευ 1. χαλώς τεταγμένος, 3. εύτακτος, 2. κόσμιος, 3. εύθετος, 2. — Adv., εύτάκτως. κοσμίως. σύν κόσμω. συν-τεταγμένως.: marschera o:t, iv τάξει 1. εύτά-κτους πορεύεσθαι. b) s. älskar, iakttager ordning, εύτακτος, 2. εύθήμων, 2. κόσμιος, 3. σπουδαίος, 3. χρηστός, 3. μέτριος, 3.: lefva o:t, εύ-τακτεϊν. μετρία τ/j οιαίτρ χρήσθαι.: o:t sköta sina åligganden, σπουδαίως 1. ώσπερ δει πράττειν τά προσήκοντα, c) dugtig, bra (om saker), ικανός, 3. Επιτήδειος, 3 o. 2. δίκαιος, 3. d) verklig, äkta,

άληθής, 2. άληθινός, 3. γνήσιος, 3. — Adv., β-τεχνώς, άπλώς (rent af).

Ordentlighet, a) god ordning, εύταξία, ή. εύθημοσύνη, ή. b) ss. egenskap hos en pers., ευταξία, ή. εύθημοσύνη, ή. σπουδαιότης, η. μέτριο τ ης, ή.

Order, se Befallning.

Ordfattig, λόγων άπορος, 2.: om språk, ένδεώς έχων λέξεων.

Ordfogning, σύνταξις, ή.

Ordföljd, ή τών λέξεων συνάφεια.

Ordförande, πρόεδρος, ό- έπιστάτης, ου, δ.

Ordförandeskap, προεδρία, ή. Επιστασία, ή.

Ordförråd, αϊ ύπάρχουσαι λέξεις.

Ordgräl, se Ordstrid.

Ordhittig, λόγων εύπορος, 2.

O r d h å 11 i g, πιστός, 3. τάς υποσχέσεις 1. « ύπέσχετό έπιτελών, ούσα, ουν.

Ordhållighet, πιστότης, ή. βεβαιότης, ή.

Ordinarie, νόμιμος, 2. άληθινός, 3. äfv. gm αυτός, 3.: o. folksammankomst, ίκκλησία κυρία, ή.

Ordination, πρόσταγμα, τό (föreskrift), τελετή, ή (invigning).

Ordinera, προστάττειν (föreskrifva). τελειν (inviga).

Ordinär, se Vanlig, Medelmåttig.

Ord k arg, βραχυλόγος, ό.

Ordklyfveri, λεπ τολογία, ή.: s. drifver o., λεπτολόγος, ό.: drifva o., λεπτολογεϊν.

Ordkram, ονομάτων κόμπος, δ.

Ordkrämare, λογοπώλης, ου, ο. κομψολό-γος, ό.

Ordkonstnär, λογο δαίδαλος, ό. λόγων σοφιστής, ού, ό.

Ordledning, se Etymologi.

Ordlek, παρονομασία, ή.

Ordna, τάττειν, διατάττειν. κοσμειν. δια-, χα-τακοσμεϊν. κόσμω τιθέναι. διατιθέναι. διοικεϊν. καταρτύειν.: väl o., (δι)ευθετειν. ρυθμίζειν. — ordnad, utom partt., se Ordentlig 1).

Ordning, 1) ordnadt fhde, τάξις, ή. σιν-τοξις, ή. κόσμος, ό.: god o., εύταξία, ή. ει'κοσμια, ή. εύθημοσύνη, ή.: god borgerlig o., ευνομία, ή.: i god o., εύτακτος, 2. εύτάκτως.: sätta, ställa, bringa i o., se Ordna.: åter bringa i o., κατευ τρεπίζειν. καταρτίζειν.: hålla i o., κόσμιον

1. εύτακτον παρέχειν. εύθημονεϊσθαι.: hålla, iakttaga o., έμμένειν Ty τάξει, φυλάττειν τήν τάξιν. εύτακτεϊν.: icke iakttaga o., άτακτειν: utan o., άτακτος, 2. εικαίος, 3. άτάκτως. ούδενί κόσμω. εικΐ}. b) beredskap.: i o., έτοιμος, 2. εύτρεπής,

2. πρόχειρος, 2.: göra i o., ετοιμάζειν, εύτρεπί-ζειν, προχειρίζειν, παρασκευάζειν (i med., ï. sig). 2) öfverensstämmelse m. lagar o. föreskrifter, εν-κοσμία, ή. εύταξία, ή. μετριότης, ή. σωφροσύνη, ή.: hålla ngn i o., σώφρονα 1. κόσμιον ποιεϊν τινα. σωφροσύνην έμποιεϊν τινι.: återföra ngn till o., σωφρονίζειν τινά. 3) regel, sed, νόμος, ό. τά νομιζόμενα. εθος, τό.: vara i sin o., ορθώς, καλώς, μετρίως εχειν. νόμιμον είναι.: icke vara i sin o., παράνομον είναι.: det hör till o:n, νομίζεται, καθέστηκεν. σύνηθές ίστιν. φιλούσι (πώς). 4) klass, τάξις, ή. τάγμα, τό.: den Doriska (pe-lar)o:n, ό Αωρικός νόμος.: ett snille af första o:n, άνήρ δεινότατος ών την ψυχήν iν τοϊς πρώτοις.: en fältherre af första o:n, εϊς τών στρατηγικωτά-των. af andra, tredje o:n στρατηγικός ών τώνOrdningskärlek —Orklös*

321

δευτέρων, των τρίτων. 5) tur, μέρος, τό.: hr i sin o., έκαστος έν τω μέρει.: när o:η kommer till mig, οταν εις i με καθήκρ 1. ηκρ τό μέρος.: o:η att tala är kommen till mig, εϊς έμε καθή-κει ό λόγος. Ιμόν έστι τό μέρος του λέγειν.

Ordningskärlek, -sinne, ευθημοσύνη, ή. ευταξία, ή.: s. har sdnt, ενθήμων, 2. εύτακτος, 2.

Ordningstal, τακτικός αριθμός, δ.

Ordprål, λόγων κόμπος, ό. άγλαϊσμος βημάτων, ό. περιττολογία, ή.

Ordqvickhet, τό τών ονομάτων κομψόν.

Ordregister, ό τών λέξεων κατάλογος

Ordrik, πολυλόγος, 2. λάλος, 2.: alltför o., περιττός έν τοΐς λόγοις.

Ordrikedom, λόγων 1. ονομάτων ενπορία, ή

1. πλήθος, τό. περιττολογία, ή.

Ordryttare, λεπτολόγος, δ. λογομάχος, ό.

Ordrytteri, λεπτολογία, ή. λογομαχία, ή.

Ordspråk, παροιμία, ή. τό λεγό μενον. ό πα-

ροιμιαζόμενος λόγος, τό παροιμιαζόμενον.: tala i o., använda ss. o., παροιμιάζεσθαι.: hörande till o., ποροιμιώδης, 2. παροιμιακός, 3.: vara ett o., παροιμιάζεσθαι·: blifva ett o., παροιμιώδη γίγνεσθαι.: följa ett gammalt o., διασώζειν παλαιάν παροιμίαν.: enl. o:t, ss. o:t säger, κατά τήν πα-ροιμίαν. τό τής παροιμίας, ώς λέγομεν παροι-μιαζόμενοι. τό έν παροιμία λεγόμενον. τό λεγό-μενον. τό τού λόγου.: "måtta i allt" är ett godt o., τό "μηδέν άγαν" καλώς λέγεται 1. εχει.: ordspråket "sundare än Kroton", ή παροιμία ύγιέ-σιερον Κρότωνος λέγουσα.

Ordstrid, λογομαχία, ή. ή περί λέξεως ϊρις.

Ordstäfve, το λεγόμενον. Jfr Ordspråk,

Ordställning, ή τών ρημάτων 1. ονομάτων θέσις. σύνθεσις ονομάτων, ή.

Ordsvall, όχλος λόγων, δ. ονομάτων πλήθος, rö. ρημάτων άπεραντολογία, ή.

Ordtvist, se Ordstrid.

Ord vexla, άμφισβητειν. άντιλέγειν. διαμά-χεσθαι. ερίζειν.

Ordvexling, ή διά τών λόγων άμιλλα, άμ-φισβήτησις, ή. άντιλογία, ή. ερις, ιδος, ή.

Ordvrängare, δ διαστρέφων τούς λόγους, δ χακονργών τον λόγον.

Ordvrängning, διαστροφή τών λόγων, ή. χακουργία ή περί τούς λόγους.

Ore ad, Όρειάς, άδος, ή. se Nymph.

Oreda, αταξία, ή. άχοσμία, ή. ταραχή, ή. ά-χρισία, ή. σύγχυσις, ή. ασάφεια, ή.

Oredig, άτακτος, 2. άκοσμος, 2. ταραχώδης,

2. άκριτος, 2. άσαφής, 2.

O redlig, άπιστος, 2. κακός, 3. ού χρηστός,

3. κίβδηλος, 2. δολερός, απατηλός, 3. κλοπικός, 3 o. κλέπτης, ου, ό (tjufaktig).

Oredlighet, άπιστία, δ. κακία, ή.

Oregelbunden, άκοσμος, 2. άταχτος, 2. ανώμαλος, 2. ακατάστατος, 2.

Oregelbundenhet, αταξία, ή. άχοσμία, ή. ανωμαλία, ή.

Oregerlig, ακράτητοςf 2. ακόλαστος, 2. ασελγής, 2. δυσκάθεκτος, 2. υβριστικός, 3. υβριστής, ού, δ. αυθάδης, 2.: vara o., άχολασταί-νειν. άσελγαίνειν. νβρίζειν. αύθαδίζεσθαι. Jfr Obändig.

Oregerlighet, ακολασία, ή. ασέλγεια, ή. ύβρις, εως, ή. αύθάδεια, ή.

Oren, ρνπαρός, 3 (bl. physiskt, smutsig), α-

κάθαρτος, 2, ού χαθαρός, 3 (både phys. o. moral.). μιαρός, 3, άναγνος, ανόσιος, 2 (moral.).

Orena, [άνα] μολύνει ν. χαταμιαίνειν. χαται-σχύνειν.

Orenhet, ρυπαρία, ή. ακαθαρσία, ή. μιαρία, ή. μιαιφονία, ή (gm blodskuld), o. gm adj.

Orenlig, ἀκάθαρτος, 2. ῥυπαρός, 3. ἄλου-τ ος, 2. αθεράπευτος, 2. βδελυρός, 3. ἀσνρής, 2.

Orenlighet, 1) abstr., ἀκαθαρσία, ή. ῥυπαρία, ή. ἀλουσία, ή. βδελυρία, ή. 2) concr., κάθαρμα, τό. λύμα, τό. se Smuts.

Or en sad, ον κεκαθαρμένος, 3. ούχ Ιξ^ρημέ* νος, 3 (om fisk).

Organ, όργανον, τό.: = röst, φωνή, ή. στόμα, τό.: vacker o., ενστομία, εύφωνία, ή.: m. vacker o., εὔστομος, εὔφωνος, 2.

Organisation, κατασκευή, ή. διάθεσις, ή. διοίκησις, ή. σύνταξις, ή.

Organisera, κατασκευάζειν. διατιθέναι. δια-χοσμεῖν. διοικεῖν. (δι)οργανοὺν (Sedn.).

Organisk, όργανα εχων, 3. διηρθρωμένος, 3.

Organism, φύσις, ή. σώμα, τό. Jfr Organisation.

Orgel, όργανον Ιμ πνευστό ν, τό.

Oridderlig, se Oädel.

Orient, se österland.

Orientera sig, i ngt, ἱμπειρίαν κτήσασ&αί τίνος, διαγιγνώσκειν τι.

Original, 1) adj. (i smnsättning), πρωτότυπος, 2. Jfr nedanf. 2) subst., ἀρχέτυπον, πρω-τότύπον, τό (så väl af bild s. af skrift).: o. af en handskrift, αυτόγραφον, τό.: = en egen mska, ἰδιος 1. άτοπος 1. αυτοφυής άνθρωπος, δ.

Originalbref, αυτόγραφοι ἰπιστολαί, al.

Originaldokument, αυθεντικά γράμματα, τά.

Originalhandskrift, ï δ ιό χεῖρον, τό. αυτόγραφον, τό.

Originalitet, τό αυτοφυές.

Originell, αὐτοφυής, 2. ἰδιος, 3. οἰκεῖος, 3. γνήσιος, 3. γόνιμος, 3 (om författare).

Oriktig, ούκ ορθός, 3. ψευδής, 2, ουκ αληθής, 2 (falsk, osann), πλημμελής, 2 (felaktig). ούκ ακριβής, 2 (inackurat). ἀδόκιμος, 2 (s. ej står prof, ogiltig).: o. mått, mynt, ἀδόκιμον μέτρον, νόμισμα, τό.: o. föreställning, ψευδής δόξα, ή. ψευδοδοξία, ή.: o. omdöme, κρίσις γνώμη ούχ δρθή, ούχ ἀχριβής, ον δικαια.: fälla ett o. omdöme, ούκ δρθώς, οὐ δικαίως κρίνειν, γιγνώσκειν. παρακρίνειν. παραγιγνώσκειν.: ett o. uttryck, λέξις ούκ δρθή, κακή, πλημμελής, ή. Jfr Orätt.

Oriktighet, 1) abstr., τό ψευδές, πλημμέλεια, ἀμαρτία, ή (felaktighet) o. adj. 2) concr., ψεύδος, τό. πλημμέλημα, τό. αμάρτημα τό. σφάλμα, τό. πλάνημα, τό. — F. öfr. gm adj.

Orimlig, άτοπος, 2. ἀκαιρος, 2. αλλόκοτος, 2. ἀλογος, 2. ἀπεικώς, υϊα, ός.: det är o:t, ἀπέ-οικεν. εοικεν ἀτόπω.: icke o:t, οὐκ ἀπό τρόπου 1. καιρού.

Orimlighet, ἀτοπία, ή. ἀλογία, ή. o. gm adj.

O rimmad, ούχ ό μοιοτέλεντος, 2.

Orka, se Förmå.

Orkan, Ικνεφίας [ἀνεμος), ον, ό. θύελλα, ή. σχηπτός, δ.

Orklös, αδύνατος, 2. ασθενής, 2.: == lat., se d. o.

41322 Orklöshet -

Orklöshet, αδυναμία, ή. ασθένεια, ή.: = lättja, se d. o.

Orlof, se Afsked.

Orm, δγις, εως, η. εχιδνα, ή. δράκων, οντος, ο. ασπίς, kΐος, ή.: hörande till o., οφιακός, 3.: β. äter o., όφιοβόρος, 2.

Orm a sig, se Slingra.

Ormbett, οφεως 1. ίχίδνης ΰηγ μα, τό.

Ormbiten, ογιόδηκτος, 2.

Ormbo, δφεων φωλεός, ο 1. χειά, ή.

Ormbunke, πτipi?, ίδος, ή.

Ormetter, -gitt, ό τών οφεων ιός.

Ormhår, οφεώδης κόμη, ή.: m. o., όφιοπλό-χαμός, 2.

Ormlik, οφεώδης (οφιώδης), 2. ἐ^π^τώ^?, 2.: ormlika arm-, halsband, J^iWiovTfff, o*.

Orm skinn, δφεως δέρμα , τό 1. λεβηρίς, ίδος, η. σύφαρ, τό.

Ornament, {ίπήκόσμημα, τό. καλλώπισμα, τό. ποίκιλμα, τό.

Ornat, κόσμος, ό. κατασκευή, ή.

Orne ra, {έπήχοσμειν. καλλωπίζει, ν.

Oro, ακαταστασία, jf (ostadighet), ταραχή, ι}, θόρυβος, o4 (förvirring), o/λος, ό (trångmål, be-§vär). Ινόχλησις, ή (besvärande), φροντίς, «Joe, 17, μέριμνα, η (bekymmer), πολυπραγμοσύνη, ^ (màngverksamhet). Jfr Orolighet.: förorsaka o., göra sig o., se Följ.: råka i o., θορυβεΐσθαι. τα-ράττισ^α*.

Oroa, ταράιτ^ν, Λα-, Ιπι , αυνταράττειν. α-wav. κνίζειν. άγχειν. ίνοχλεΐν ην*, δχλον παρέχον, δι' ojfAou i/να* 1. γίγνεσθαι ηνι.: o. sig, λυπεισθαι. άνιάσθα*. φρόντιζαν, iv φροντίδι elva*. μεριμνάν.: == frukta, cJtdWva*. φοβεϊσθαι.

Orolig, αχ«τ«<ττατο£, 2. ταρα/ω^i·, 2. θορυβώδης, 2. 3.: o. till sinnes, gm partt., τεταραγμένοςt τεθορνβημένος, Αρπού/κνο; etc., se Föreg. äfv. μiτi'ωροi, 2.: politiskt o., χώδης, 2. «rnmcMmæoi', 3. στασιώδης, 2. στάσεων, οικΓ«, όν.; ett o. hufvud, ι>iωτϊ(>o77o*0£, ό. νεωτεριστής, o£, ό..· vara o., άκαταστατειν. κινεισθαι. σφαδάζειν. θορυβεϊν. ταράττεσθαι. om en stat, στασιάζειν. till sinnes, {νοχλεϊαθαι. θο-ρυβεϊσθαι. ταράττεσθαι. αϊωρεϊσθαι τήν ψυχήν. Jfr Föreg.

Orolighet, a) se Oro. b) i pl., borgerliga oroligheter, ταραχαί, al. θόρυβοι, ol. στάόεις, ai.: väcka, stifta o , ταράττειν, σταοιάζειν την πόλιν. iϊς στάσιν iμ β άλλα, ν 1. κινεϊν τούς πολίτας.

Orostiftare, νεωτεροποιός, ό. νεωτεριστής, ου, 6.

Orre, τέτραξ, γος 1. χος, ό o. ή{?)

Orsak, αιτία, ή. αίτιον, τό. αρχή, ή. πρόφασης, ή (s. uppgifves). Jfr Anledning, Upphofsman.: medverkande o., συναίτιον, τό.: vara o. till ngt, αίτιον είναι τίνος, αιτίαν εχειν τινός, iv αιτία είναι τίνος.: anföra ss. o., αιτιάσθαι. προφασίζεσθαι. προφάσει χρηστά*.: af ngn o., Λ* αιτίαν τινά.: af dna o., διά τούτο 1. ταύτα.: af många o:r, πολλών ενεκα. διά πολλά.: af den o. att, διά τό m. inf.: icke af en 1. två o:r har det kommit derhän, 01? παρ' εν ούδε παρά δύο iις τούτο τό πράγμα άφϊκται : utan o., ti κ [j. μάτην. κενός, 3.: jag har (ingen) 0. a-tt, (01?*) εχω m. inf. (ov) άiχαιός εϊμι m. inf.

Orsaka, se Förorsaka.

Ort, 1) se Ställe. 2) se Trakt. 3) bebodd

- Orättfången.

plats, πόλις, ή. χωμη, η.: befäst o., τύχισμα, τό. iρυμα, τό. φρούριον, τό.

Ortbeskrifning, τοπογραφια, ή.: göra en o., τοπογραηiιν.

Orthodox, ὀρ&όάοξος, 2.: vara o., ὀρ&οάο-ξϊϊν. νομίζϊΐν π*ρὶ τους &τούς απερ ἡ πόλις νομίζω 1- οι πολλοὶ νομίζουσιν.

Orthodoxi, ὀρ&οάυξία, ἡ.

Orthoepi, ὀρ&οἐπϊΐα, ἡ.

Orthographi, ορ^ογρα^ία, ἡ.

Orubbad, ακίνητος, ἀμιταχίνητος, 2. ἀτάρα-χτος, 2. ἀχίραιος, 2.

Orubblig, «σειστός, 2. ασάλευτος, 2. αχίνη-Tof, 2.: fig., ἀτάραχτος, 2. ἀνέχπληχτος, 2. α-μετάπειστος, 2. ατρεπτος, ἀάιάτρεπιος, ἀμετά-τρεπτος, 2.

Orubblighet, ανεχπληξία, αταραξία, ἡ (fig·)· f. öfr. gm adj.

Orygglig, se Orubblig.

Oråd, ἀυσβουλία, χαχοβονλία, ἡ. vanl. gm χαχόβουλος, 2. χαχός, 3. βλαβερός, 3. 1. gm ἀ-βούλως. ἀλογίστως. ὡς ουχ εάει. o. d.: märka o., νπονοεϊν τὸ γιγνόμενον. ὑποπτευσαι. εις νπαψίαν χαταστηναι.

O rå dl ig, αχρήσιμος, 2. ασύμφορος, 2. αλόγιστος, 2.

Orädd, ἀφοβος, 2. αΰεης, 2. φόβου κρεἰττων, 2. Se Djerf.

Oräddhet, αφοβία, ἡ. o. gm adj.

Oräknad, αναρίθμητος, 2. Jfr O b e r ä k η a d.

Oräknelig, se Otalig.

O rät, se Kro kig.

Orätt, adj. 1) oriktig, falsk, ej den s. vederbör, ουκ ορθός, 3. οὐχ αληθής, 2. ψευάής, 2. πλημμελής, 2. ἀκαιρος, 2. ἀτοπος, 2. οὐχ ο άεων, προσήκων, πρέπων, 3. ον ου Λϊ, προσήκει, cΠχαιόν ιση.: på o. tid, ονχ Ιν χαιρφ. αχαίρως. οὐχ εις χαλόν. από χαιρου. παρά καιρόν.: på o. sätt, οὐχ ον iΓϊϊ 1. προσήκει τρόπον.: höra o., παρα-χούειν-: döma o., παραγιγνώσχειν.: fatta o., πα-ραισθάνεσθαι (m. sinnena), ον σαφώς μανθάνειν. οὐ κατά τὸ ον ἀέχεσθαί τι.: ha o,, οὐχ ορθώς λέγειν, ovdtv λέγειν, σφάλλεσθαι. οὐχ ορθώς νο-μίζειν.: göra o. i ngt, χαχώς ποιειν m .part. ἀ-μαρτάνειν, πλημμελειν m. part.: det är o. af dig att, κακώς, ἀλογίστως ποιείς τα. part. 1. οτι.: fa o., ἀποάοχιμάζεσθαι. Ιλέγχεσθαι ον πείθεσθαι. ητιω γίγνεσθαι, χαταψη^ίζεσ^αι.: komma till o. man, προσιέναι, συγγιγνεσθαι οὐχ ω ἀεϊ 1. βοΰ-λεται τις (sinnträffa m). παραάίάοσθαι οὐχ ω dtt (om bref o. d.). 2) stridande mot det rätta 1. sedliga, ἀδικος, 2. οὐ ΰίχαιος, 3. αθέμιστος, 2. παράνομος, 2.: pä o. sätt, αδικως : göra, handla o. mot ngn, ἀδικεϊν τινα. παρανομεῖν εις τινα. αδικως χρήσθαί nvi 1. προσφέρ^σθαί τινι 1. πρός τινα. absol., παρά τούς νόμους 1. τὰ δί-χαια ποιειν.: det är o af dig att göra dta, αδικείς ποιών τούτο. Jfr Följ.

Orätt, subst., αδικία, ἡ ανομία, παρανομία, ἡ. ἐργον ἀδικον, ιο. τὸ ἀδικον. αδικημα, ἀνό-μημα, παρανόμημα, τὸ (begången o.).: begå, för-öfva o., se Föreg.: vedergälla o. m. o., ανια-διχεϊν.: med o., αδικως, οὐ δικαίως, οὐχ εἴκότως. οὐχ ορθώς.: ej m. o., οὐχ αδικως, οὐχ εἴκρ.: det sker mig o., αδικοὐμαι, ανάξια 1. οὐχ ἀξίως πάσχω.

Orättfången, ἀδίχως κεκτημένος, 3 1. χτη-θείς, εισα, ἑν. ανόσιος, 2.Orättfärdig —Oslipad.

323

Orättfärdig, ἀδικος, 2. ον δίκαιος, 3. παράνομος, 2. ἀνόσιος, 2. μιαρόζ, 3. κακός, 3. κακούργος, 2. πονηρός, 3. Jfr Orätt adj. 2).

Orättfärdighet, ἀδικία. ἡ. παρανομία, ἡ. ἀνοσιότης, ἡ. κακία, ἡ. πονηρία, ἡ. κακονργία, ἡ. ιό μιαρόν.

Orättmätig, ἀνομος, 2. παράνομος, 2. ἀδικος, 2. ον δίκαιος, 3. οὐκ ορθός, 3. ὁ, ἡ, τὸ παρά τονς νόμονς 1. τὸ δίκαιον.

Orättmätighet, ἀνομια, ἡ. τὸ παράνομον.

Orätttrådig, -het, se Orättfärdig, -het.

Orättvis, se Orätt adj. 2).

Orättvisa, se Orätt 2.

Orörd, 1) eg., ακίνητος, 2. ἄθικτος, ἀθιγής, ἀχρανοτος, ἀνέπαφος, 2 (ej vidrörd). 2) fig., ἀκαμπτος, 2. ἀτἱγγής, 2. ἀκηλητος, 2.

Orörlig, ἀκίνητος, 2. ἀτρεμής, 2. ασφαλής, 2. ἀτρεπτος, ἀδιάτρεπτος, 2.: vara o., ἀκινήτως ἐχειν. ἀτρεμεϊν.

Orörlighet, ακινησία, ἡ. ἀτρεμία, ἡ. τὸ ἀ-κίνητον etc.

O s (på is), χάσμα, το.

Os, ἀτμός, ὁ. ἀτμίς, ίδος, ἡ. οσμή, ἡ (lukt). κνίσα, ἡ (af fett).

Osa, ἀτμιάν. ἀτμίζειν.

O sadlad, ἀστρωτος, 2.

Osagd, lemna osagdt, ἐάν. παραλείπειν. μή διισχνρίζεσΟαι.

Osalig, se Olycksalig.

Osaltad, ἀναλος, ἀναλτος, ἀναλμος, 2.

Osammanhängande, ἀσνν άρτητος, ἀσννάρ-μοστος, 2. ἀνακόλονθος, 2.

Osams, se Oense.

Osann, ψενδής, 2. ονκ αληθής, 2. πλαστός, 3.

Osannfärdig, ψενδής, 2. ἀναλήθης, 2. ἀπιστος, 2.

Osanning, ψευδός, τό, πλάσμα, τό.: tala o., φενδεσθαι. ψενδολογειν. ψευδή λέγειν.: icke vara i stånd till ngn o., μή οιόν τε είναι ψεύ-δεσθαι.

Osannolik, ἀπίθανος, 2. ἀπεικώς, νϊα, ός.: vara o., ἀπεοικεναι.

Osannolikhet, ἀπιθανότης, ἡ. τὸ ἀπεικός.

Osed, κακόν ἐθος, τό.

Osedd, ἀνόρατος, αθέατος, ἀοπτος, 2. ἀφα-νής, 2. Jfr Obemärkt.

Osedig, ἀκοσμος, 2. ἀπαίδευτος, 2. κακοήθης, 2. ἀκόλαστος, 2.

Osedighet, ἀκοσμία, ἡ. ἀπαιδευσία, ἡ. κακοήθεια, ἡ. ἀκολασία, ἡ.

O sedlig, κακοήθης, 2, ἀσεβής, 2 (om pers.). ανόσιος, 2, ἀδικος, 2 (om pers. o. handling). αισχρός, 3 (bl. om handling).

Osedlighet, κακοήθεια, ἡ ἀσέβεια, ἡ. ἀνο-σιότης, ἡ. ἀδικία, ἡ. αισχρὁ της, ἡ. αίσχος, τό.

Osegelbar, ἀπλονς, 2.

O siktad, ἀσηστος, 2. ἀδιάκριτος, ἀκριτος, 2.

O silad, ἀδιύλιστος, ἀδιήθητος, 2.

Oskadd, ἀκέραιος. 2. ακήρατος, 2. ἀκραιφνής, 2. ἀβλαβής, 2. ἀσινής, 2. ἀδήλητος, 2. σώος (σώς), 3. ἀρτι μελής, 2.

Oskaddhet, ἀκεραιότης, ἡ. ἀβλάβεια, ἡ.

O sk a dl i g, ἀβλαβής, 2. ἀσινής, 2. ἀκακος, 2. ἀλνπος, 2.

Oskadlighet, ἀβλάβεια, ἡ. τὸ ἀσινές. ακακία, ἡ. ἀλνπία, ἡ.

O skalad, ἀλέπιστος, 2.

O skapad, ἀγένητος, 2. ἀκτιστος, 2. ἐξ ἀρχῆς υπάρχων, ονσα, ον.

O s k a ρ 1 i g, ἀμορφος, δύσμορμος, 2. δνσειδής, 2. αισχρός, 3.

O s k a ρ 1 i g, ἀμορφία, δυσμορφία, ἡ. αἰσχος, τό.

Oskattbar, ὑπερτίμιος, 2. πλείστον ἀξιος, 3. νπερ πάσαν τιμήν, πολντίμητος, 2.

Oskattbarhet, πλείστη ἀξια, ἡ.

O s k e d d, ἀγενητος, 2.

Oskick, ἀκοσμια, ἡ. ἀκολασια, ἡ. ὑβρις, ἡ. κακὀν ἐθος, τὸ (osed).

Oskicklig, a) opassande, απρεπής, 2. οὐ πρέπων, ονσα, ον. ἀοχήἶων, 2. ἀπειρόκαλος, 2. b) oduglig, oförmögen, αδύνατος, 2. αγνής, 2. σκ α ιός, 3. δνσχερής, 2. Jfr Otymplig. c) utan färdighet, ἀπειρος, 2. ἀμονσος, 2. ἀτεχνος, 2· ἀνεπιστήμων, 2. ἀμαθής, 2.

Oskicklighet, a) ἀπρέπεια, ἡ. ἀσχημοσύνη, ἡ. ἀπειροκαλία, ἡ. b) ἀδνναμία, ἡ. ἀφυία, ἡ. σκαιότης, ἡ. c) ἀπειρία, ἡ. ἀμονσία, ἡ. ἀτεχνία, ἡ, ἀνεπιστημοσύνη, ἡ ἀμαθία, ἡ.

Oskiftad, se Odelad.

Oskiljaktig, ἀχώριστος, 2. ἀδιάλυτ ος, 2. — σνμπεφνκώς, υια, ός. ἀεί σννών, ούσα, όν.

O skodd, ἀννπόδητος, 2 (på fötterna).

Oskrapad, ἀστλέγγιστος, 2. ἀψηκτος, 2.

Oskrifven, ἀγραπτος, ἀγραφ>ος, 2. Jfr O b e-skrifven.

Oskrymtad, se Oförställd.

Oskrynklad, ἀρρντίδωτος, 2. ἀκλαστος, 2.

Oskrädd, ον κεκαθαρμένος, 3. ἀλέπιστος, 2. ακέραιος, 2.

O skuggad, ἀσκιος, 2.

Oskuld, 1) skuldlöshet, τὸ ἀναίτιον, sedn., ἀννπαίτιον. τὸ ἀνέγκλητον. ἀναμαρτησία, ἡ. 2) kyskhet, ἀγνότης, ἀγνεία, ἡ. 3) enfald, obekantskap m. det onda, ἀκακία, ἡ. εὐήθεια, ἡ.

Oskuldsfull, se Oskyldig.

O skuren, ἀτμητος, 2.: om djur, ἐνορχις 1. ἐνορχος, 2.: om säd, ἀθέριστος, 2.

Oskyld, se Obetäckt.

O skyld, ον 1. οὐδεν προσήκων, ουσα, ον (τω γένει), αλλότριος, 3. ὀθνειος, 3.

Oskyldig, 1) skuldlös, ἀναίτιος, sedn. ἀ-νυπαίτιος, 2 (till ngt, τινός), ἀνέγκλητος, 2. ἀ-νεύθννος, 2. ἀναμάρτητος, 2.: förklaras o., ἀ-πολύεσθαι τῶν Εγκλημάτων, jfr Frikänna. 2) kysk, αγνός, 3. καθαρός, 3. 3) enfaldig, utan ondska, ἀκακος, 2. ενήθης, 2.: = oskadlig, se d.: ett o. skämt, ἀνεπαχθές σκῶμμα, τό.

Oskyldighet, se Oskuld, Oskadlighet.

O skymd, ἀνεπισκότιστος, 2. hellre m. οὐ o. partt. af vv. under Skymma.

Oskymfad, ἀνὑβριστος, 2. ἀκἀκωτος. 2.

O skäl, ἀλογον, τό. ἀλογία, ἡ.: m. o., ἀνευ λόγου- ἀλόγως. εικρ.

Oskälig, 1) se Grundlös. 2) se Obillig. 3) oförnuftig, ἀλογος, 2.: de oskäliga djuren, τἀ ἀλογα (ζῶα).

Oskälighet, ἀλογία, ἡ.: = obillighet, se d. o.

O skämd, ακέραιος, 2.

Oskär, -a, se Oren, -a.

O s k ö 1 j d, ἀκλυστος, 2. ἀπλυτος, 2.

Oskön, οὐ καλός, 3. αισχρός, 3.

O s 1 a g e η, αθέριστος, 2 (om säd), ακέραιος, 2.

Oslipad, ἀθηκτος, 2. αυτοφυής, 2 (om ädelstenar).m

O slutad — Osäkerhet.

Oslutad, se Ofullbordad.

O släckt, ἀσβεστος, ἀκατάσβεστος, 2.

O släck lig, ἀσβεστος, 2.: o. törst, ἀπαυστος δίψα, tf.: o. hat, ἀσπειστον μίσος, τό.

Oslät, se Ojemn.

O smak, δυσχυμία, tf. ἀηδία, tf. fig., ἀπειρο-καλία, tf.

Osmaklig, 1) eg., di)σχυμος, δύσχυλος, 2. ιωλος, 2, ἀηδής, ἀνήδυντος, 2 (äfv. fig.). 2) fig., ψυχρός, 3. ἀκαιρος, 2. ἀτοπος, 2.

Osmaklighet, 1) δυσχυμία, tf. ἀηδία, tf· 2) ψυχρότης, tf. ἀχα*ρί«, tf. o. gm αφ*.

O sminkad, ακαλλώπιστος, 2. ἀν επίπλαστος, 2. àtfXétfaøTOi·, 2. απέριττος, 2.: = oförställd, se d. o.

O sm ord, ἀνήλειπτος, avtfAtijpo;, 2. ἀχριστος, 2. bättre gm partt. af vv. under Smörja m. negat.

Osmutsad, αμόλυντος, 2. αμίαντος, 2.

Osmyckad, ἀκοσμος, ἀκόσμητος, 2. ἀκαλ-λώπιστος, 2. ἀσκεναστος, 2. απέριττος, 2. ἀκομψος, 2. αφελής, 2.

Osmält, -lig, ἀτηκτος, 2. βζ^ώνίντος, 2 (om metall), ἀπεπτος, 2 , ἰπιπολαστικός, 3, ωμός, 3 (om föda).

Osmältlighet, ἀπειρία, ὠμότης, ή. o. gm adj.

Osnygg, se Oren, -lig.

O snöpt, «νορ^ος, ενορχις, 2.

O snörd, ἀσφιγκτος, 2. ἀπίεστος, 2. ἀθ-ωρά-χιστος, 2.

O sopad, ἀκόρητος, 2. ακάθαρτος, 2.

Ospard, ἀφειδής, 2. ἀταμίευτος, 2 (eg.), ἀγονος, 2 (riklig).: ha all möda o., ^tf πόνων φείδεσθαι. πάντα ποιεϊν.: ha alla kostnader o:da, μή φ είδεσθαι χρημάτων. αφειδώς παρέχειν δαπάνην.

Ospord, se Oåtspord, Oerhörd.

O spänd, ἀτονος, ἀσύντονος, 2. ἀνετος, 2. ἀ-νειμένος, 3. χαλαρός, 3.

Ost, τυρός, ό. πηκτή, ή (löpnad mjölk).: färsk o-, τροφαλίς, ίδος, tf : göra o., τυροποιεϊν. τυ-ρεύειν.: s. gör o., τυροποιός, ό.: tillverkning af o., τυροποιία, tf. τνρευσις, τυρεία, ή.: sälja o., τυροπωλεϊν.

O s t a d d, ἀμισθωτός, 2. ου λαβών (3) αρραβώνα.

Ostadig, a) eg., ἀστατος, ἀκατάστατος, αστάθμητος, ασταθής, 2. ἀβέβαιος, 2. ἀνίδρυτος, 2. ἀνέδραστος, 2. πλάνης, ητος, ό.: vara o., ἀ-(κατα)στατεϊν. πλανάσθαι. b) oeg., ἀβέβαιος, 2. ευμετάβολος, 2. ἀπιστος, 2. σφαλερός, 3. ἀγχί-στροφος, 2. ἀστάθμητος, 2.

Ostadighet, a) ἀστασία, ακαταστασία, tf. b) ἀβεβαιότης. F. öfr. gm adj.

O startad, τυρώδης, 2.

Osthandlare, τυροπώλης, ου, ὁ.: deras saluplats, τυροί, ὁ.

Osthylla, -korg, τυροκομεῖον, τό. ταρσός, ο. τυροβόλιον, τό.

Ostkaka, τυρόεις (ἀρτος 1. πλακούς), ὁ.

Ostknif, τυρόκνηστις, εως, tf.

Ostlig, se Östlig.

Östra, se Ostron.

Ostraffad, ἀζήμιος, 2. ατιμώρητος, 2. ἀ-θφος, 2, f. ngt, τινός.: lemna ngn o., ἀθώον etc. iav 1. ἀφιέναι τινά.: komma o. fr. ngt, ἀ-θφον 1. χαίροντα ἀπαλλάττειν, -σθαι.: du skall icke o. ha gjort dta, ου καταπροίξεις τούτο ποι-ηΰας.: o. kunna göra orätt, ἀδικούντα μή διδό-

ναι δικη ν.: man kan o. göra ngt, αδειά Ιστι 1. δέδοται ποιεϊν τι.

Ostrafflig, ἁγνός, 3. ἀνέγκλητος, 2. ἀμεμ-πτος, 2. ἀνεμέσητος, 2. ἀκακος, 2. ὁσιος, 3. δίκαιος, 3. ἀναμάρτητος, 2. ἀναίτιος, 2 (utan skuld till ngt).

Ostrafflighet, ἁγνεία 1. ἁγνότης, tf. ὁσιό-της, tf. o. gm adj

Ostridig, se Obestridlig.

Ostron, ὁστρεον, λιμνόστ ρεον, τό. τ ήθος (pl. τήθη o. τήθυα), τό.: lik o., ὀστρεώδης, 2.

Ostronfångst, tf τών ὀστρέων θήρα.

Ostronskal, τό τών ὀστρέων ὀστρακον.

Ostrångad, ἀχορδος, 2.

Ostuderad, se Olärd.

Ostyckad, se Odelad.

Ostympad, ἀπηρος, ἀπήρωτος, 2. ακέραιος, 2.

Ostyrig, se Oregerlig.

O s t ä d a, ἀκοσμο ν, ἀτακτον ποιεϊν. ταράττειν. συγχεϊν. — ostädad, fig., se Ohyfsad.

Ostämd, se förstämd 1).

Ostämdhet, se Förstämning 1).

Ostämplad, ἀσημος, 2.

O stängd, ἀκλειστος, 2. ἀφρακτος, 2.

Ostörd, ἀτάρακτος, ἀτάραχος, 2. ἀθόρυβος,

2. ἀνενόχλητος, 2. ἡσυχος, 2.

Ostördhet, ησυχία, tf. o. gm adj.

Osund, se Ohelsosam, Sjuklig.

O svept, ἀναμφίεστος, 2. ἀκόσμητος, 2.

Osviklig, ἀψευδής, 2. αδιάψευστος, 2. ασφαλής, 2. πιστότατος, 3. σαφέστατος, 3.

Osviklighet, ἀψεύδεια, tf. τὸ ἀψευδές. ασφάλεια, tf. σαφεστάτη πίστις, tf.

O svuren, ἀνώμοτος, 2.

Osydd, ἀρραφος, 2. ἀσύρραπτος, 2.

Osynlig, αόρατος, 2. ἀθέατος, 2. ἀφανής, sedn. ἄφαντος, 2. ἄδηλος, 2.: göra o., ἀφανίζειν.: blifva o., ἀφανίζεσθαι. ἀφανή γίγνεσθαι, μηκέτι ὁράσθαι.

Osynlighet, ἀφάνεια, tf. vanl. τὸ ἀόρατον.

Osyrad, ἄζνμος, 2.

O sådd, ἄσπαρτος, 2.: =obesådd, se d. o.

O sågad, ἄπριστος, 2.

O såld, ἄπρατος, 2.

O såll ad, ἄσηστος, 2.

O s å r ad, ἄπληκτος, 2. ἄτρωτος, 2. σώος (σώς),

3. ἀκέραιος, 2.

Osårbar, ἄτρωτος, 2, af ngt, τινι 1. ὑπό τίνος.

Osäglig, se Outsäglig.

Osäker, ἀκάταστατος, 2 (ostadig), σφαλερός, 3, Ιπισφαλής, 2, ουκ ἀσφαλής, 2, αβέβαιος, 2 (utan fasthet, opålitlig), ἄπιστος, 2 (otillförlitlig). ἀμφίβολος, 2 (tvifvelaktig), αμφισβητήσιμος, 2 (omtvistad), ἄδηλος, 2, ἀφανής, 2 ἀσαφής, 2 (obestämd, oviss).: vara o. (om pers), ἀπορεϊν. ἀμφιοβητεϊν. διστάζειν.: vara o. om sitt lif, περί σώματος 1. ψυχής φοβεϊσθαι 1. κινδυνεύειν.: statens ställning är o., σφαλερώς καθέστηκε τά πράγματα τξ πόλει.: vägarne äro o:ra, κίνδυνος «τιό ληστών Ιστιν iv ταϊς όδοϊς.: det är o:t att resa, ουκ ἐστιν ἀδεώς 1. ἀσφαλώς πορεύεσθαι.: det är o:t, om, ἄδηλον ει.: då det var, är o:t, ἄδηλον όν.

Osäkerhet, ακαταστασία, tf. ἀβεβαιότης, tf. απιστία, tf. vanl. gm adj.: vägarnes o., ὁ κατά τάς οδούς κίνδυνος.Osäljbar-

O sälj b ar, ἄπρατος, 2.

Osälj barhet, ἀπρασία, ή.

Osäll, se Olycksalig.

Osällskaplig, ἀνομίλητος, ἀπροσόμιλος, 2. ἄμικτος, ἀν επί μικτός, ἀπρόσμικιος, 2. ἀκοινώ-νητος, 2. δυσξύμβολος, 2. àj/fV«i/*roi·, δυσέν-τευκτος, 2 (svårtillgänglig).

Osällskaplighet, ἀμιξία, ἀν επιμιξία, ἀ-χοινωνησία, ή. o. gm ad;.

Osämja, se Oenighet.

Osökt, αζήτητος, 2. ἀνερεύνητος, 2.:= enkel, okonstlad, se d. oo.

O sö mm ad, αρρα^οi1, αρρα^?, 2.

Osöndrad, ό/ώρ*στο?, 2. αδιαίρετος, 2. α'-διάσπ αστός, 2. α'Λάλντοί, 2.

O sörjd, ἀπένθητος, 2. ἀοΡάχρι/τοi, ακλαι/-<nroff, 2 (poet.). Jfr Obegråten.

O t ack, αχαριστία, ή. ἀγνωμοσ ύνη, ή.: löna ngn m. o., χάριν μή ἀποδιδόναι τινί. αχαριστία χρήσθαι περί τινα. ἀγνωμονεϊν εϊς, πρός, περί τινα.: lönas m. o., ἀχαριστεϊσθαι, af ngn, υπό, παρά τίνος. χάριν μή ἀποΧαβεϊν 1. χομίσασθαι παρά τίνος.

Otacksam, ἀχάριστος, 2. ἀγνώμων,2.: vara o· mot ngn, ἀχαριστεὶν τινι 1. πρός τινα. jfr Föreg. b) se Tacklös.

Otacksamhet, se Otack.

Otadlad, -lig, ἄμεμπτος, 2. ἀμώμητος, 2. ἀνέγχΧητος, 2. ἀνεπιτίμητος, ἀνεπίπΧηχτος, 2. ἀψεγής, 2. ἀκατάχρεκτος, 2

Otadlighet, ἀμεμφία, ἡ. o. gm adj.

Otalig, ἀνάριθμος, αναρίθμητος, 2. ἄμετρος

1. ἄπειρος 1. ἀμήχανος (2) τὸ πλῆθος. μυρίος, 3.: o. gånger, ἀπειράχις.

Otalt, jag har ingenting o. m. hm, ουδὲν πράγμα εστι μοι πρός αυτόν 1. ἐμοὶ χαὶ τούτω.

O tam, ἀνήμερος, 2. ατίθασος, ἀτιθάσευτος,

2. ἄγριος, 3.

O tam het, ἀνημερότης, ἡ. ἀγριότης, ἡ. o. gm adj.

Otid, ἀκαιρία, ἡ. ἀωρία, ἡ.: io, ἄχαιρος, 2. ἀχαίρως. παραχαίρως. ἀωρὶ. παρὰ χαιρόν

Otidig, l)i otid skeende, ἄχαιρος, 2. ἄωρος, «£ωρος, 2. o. gm adv., se Föreg. 2) oförskämd, ovettig, αναιδής, 2. ιταμός, 3. ἀγροιχος, 2.: vara o., ἀναιδεύεσθαι. ἀγροιχίζεσθαι. δνειδίζειν. νβρίζειν.

Otidighet, 1) abstr., ἀναίδεια, ἡ. Ιταμό της, ἡ. ἀγροιχία, ἡ. 2) concr., Χόγοι ἀγροιχοι, οι. δνειδος, τό. υβρισμα, τό.

Otillbörlig, ον δέων, προσήκων, πρέπων, 3. ον οὐ δει, οὐ χρή, οὐ θέμις οὐ δίκαιος, 3, ἄδικος, 2 (orättvis), οὐκ ὀρθός, 3. απρεπής, 2. ανάξιος, 2. ἄκαιρος, 2.

Otillbörlighet, ἀπρέπεια, ἡ. ἀναξία, ἡ. ἀκαιρία, ἡ o. gm adj. 1. gm omskr. m. δει, χρή etc., se Föreg.

Otillfredsställande, οὐχ ικανός, 3. ἐΧΧι-πής, 2 ἀνεπιτήδειος, 2.

Otillfredsställd, vara o., ον ατέργειν. μέμ-φεσθαι.: ingen af mina önskningar blef o., ων ϊπεθύμησα οὐδενός ἀπέτυχον 1. ουδέν μοι οὐκ ἐ-χαρίσαντο.

Otillförlitlig, se Opålitlig.

Otillgänglig, 1) eg., ἀπρόσβατος, ἄβατος, δύσβατος, ἀνέμβατος, 2. ἀπρόσιτος, 2. ἀπρος-όδευτος, 2. 2) se O sällskaplig. 3) oemot-

taglig, o ti προσδεχόμένος 1. προσιέμε νος, 3 (τι, t ngt), ἀνεπίδεκτος, 2 (τινός), ἀναίσθητος, 2 (τινός).: o. f. lärdomar, ἀμαθής, δνσμαθής, 2.: o. f. skäl, ἄπειστος, 2.: vara o. f. ngt, μισεὶν τι. καταφρονεϊν, ολιγωρεὶ ν τίνος, ἀμαθῶς εχειν τινός.

Otillräcklig, οὐχ ικανός, 3. ένδεής, 2. ἐλ-Χιπής, 2.: vara o., οὐκ ἐξαρκεὶν. ἐνδεεστέρως εχειν.

Otillräcklighet, τὸ ἐΧΧιπές. τὸ ἐνδεέστερον.

Otillspord, se Oåtspord.

Otillständig, se Otillbörlig.

Otillåten, -lig, ἀθέμιστος, 2. ασυγχώρητος, 2. οὐκ ὀρθός, 3. οὐ δίκαιος, 3.: ngt är o.t οὐ θέμις, οὐκ εξεστι ποιεϊν τι.

Otillåtlighet, τὸ ἀθέμιστον.

O til lämplig, ἀνεπιτήδειος, 2. ἄχρηστος, 2. ω οὐκ εστι χρῆσθαί 1. d.

O ting, τὸ οὐκ δν. τὸ οὐ δεν (μηδέν), ἄτοπον, τό. τέρας, τος, τό (vidunder).

Otjenlig, se Onyttig, Olämplig.

O tjenst, ἄκαιρος χάρις, ἡ.: göra ngn en o., ἀκαίρως 1. παρὰ καιρόν χαρίζεσθαί τινι. Jfr Skada.

Otjenstbar, se Oduglig.: till krig, ἀδν-νατος, 2 (στρατεύεσθαι).

Otrampad, ἀπάτητος, 2. ἄβατος, 2.

Otjenstaktig, -färdig, se Ogen.

O t re fi ig, ἄχαρις, τος, 2. ἀηδής,2. ατερπής, 2. δυσχερής, 2. Χυπηρός, 2.

Otreflighet, ἀηδία, ή. δυσχέρεια, ή. o. gm adj.

Otro, ἀπιστία, ή.

Otrogen, 1) s. ej tror, ἄπιστος, 2. 2) s. bryter sin tro, ἄπιστος, 2.: bli ngn o., ἀγίστα-σθαi τίνος, οὐ γυΧάιτειν τινί τὴν πίστιν. προδι-δόναι, ἀποΧείπειν τινά·: bli o. sin pligt, ἀμεΧεϊν τών δεόντων.: bli sig sf o., ἐπιΧανθάνε σθαι, οὐ μεμνήσθαι εαυτού.

Otrohet, ἀπιστία, ή. — ἀπόστασις, ή (affall). προδοσια, ή (förräderi).

Otrolig, ἄπιστος, 2. παράδοξος, 2.: o:t stort, mycket, långt, ἀμήχανον δσον.: berätta o:a saker, παραδοξοΧογεiν. s. berättar, παραδοξολόγος, 2. berättandet, παραδοξολογια, ή.: ngt förefaller mig o:t, ἀπιστίαν παρέχει μοί τι.: förefalla, vara mycket o:t, πολλήν ἀπιστίαν εχειν.

Otrolighet, ἀπισιια, ή. τὸ ἄπιστον.

Otrygg, se Osäker.

O trängd, i oträngda mål, se Onödigtvis.

Otröskad, ἄτριπτος, 2.

Otröstlig, ἀπαραμύθητος, ἀπαρηγόρητος, 2.

Otröttlig, se Outtröttlig.

Otta, όρθρος, ο.: i o., κατ'δρθρον. ορθρου.: s. sker i o., δρθριος, 3.

O tuggad, ἀμάσητος, 2.

O tukt, ασέλγεια, ή. ακολασία, ή. πορνεία, ή. λαγνεία, ή. κιναιδία, -εϊα, ή. αϊσχρουργία, ή. μοιχεία, ή.: bedrifva o., αίσχρουργεϊν. αισχρό-ποιειν. πορνεύεσθαι.

O tukt ad, ἀκόλαστος, 2.

Otuktig, ἀσελγής, 2. ἀκόλαστος, 2. λάγνος, 2. μάχλος, 2. μοιχικός, 3. κίναιδος, ὁ. αισχρός, 3 (om handlingar) : tala o:t, κιναιδολογεϊν.: s. talar ort, κιναιδολόγος, ο.

Otuktighet, ἀσέλγεια, ή. ακολασία, ή. λαγνεια, ή. μαχλοσύνη, ή.

Otur, κακή τύχη, ή. δυστυχία, ή. ατυχία, jJ.)326

O tvifvel ak ti g — Ovan.

ha o., y.ay.fj τύχρ χρήσθαi. δυστυχεϊν. ἀτυχείν* Jfr Olycka.

Otvifvelaktig, ἀναμφίλογος, αναμφίβολος, αναμφισβήτητος, 2. σαφέστατος, 3. Εμφανής, 2. Εναργής, 2.

Otvungen, 1) utan tvång, αβίαστος, 2. ἀνα-νάγκαστος, 2. ^ω*/, οὖσ«, όν. εκούσιος, 3. 2) okonstlad, naturlig, ανυπόκριτος, 2. ἁπλους, 3. αφελής, 2.

Otvungenhet, 1) το ἑκούσιον% Εθελούσιον. 2) απλό τη ς, >J. αφέλεια, ή.

Otvättad, ἄλου τας, 2. ἄνιπτος, 2. «πλι/ros, 2 (bl. om saker).: egenskapen att vara o., ἀλου-ή. ἀπλυσία,

Otydlig, αφανής, 2. ἄσημος, 2. ἀσαφής, 2. «i/^λoi·, 2. ἀμαυρός, αμυδρός, 3 (dunkel, t. ex. γράμμα, ἰχνος).

Otydlighet, αφάνεια, ή. ασάφεια, ή. o. adj).

Otyg, γοήτευμα, μαγγάνευμα, τὁ. κακόν τι.

Otyglad, αχαλίνωτος, 2 (eg.), ακόλαστος, ακρατής, 2 (oeg.).

Otymplig, «/ρο^ος, 2. δυσχερής, 2. σκαιός, 3. αδέξιος, 2. άφυής, 2.

Otymplighet, αγροικία, ή. σκαιότης, ή. ά-qr>i/i'«, jJ.

Otålig, ου καρτερικός, 3. ορμητικός, 3, οξύς, 3, 3 (häftig).: bli o., χαλεπαίνειν. ά-

χθεσθαι.

Otålighet, ορμή, ή, όξύτης, ή, χαλεπότης, ή (häftighet).: m. o. bära, fördraga, χαλεπώς 1. βαρέως φέρειν.: m. o. afvakta, καραδοκείν.

Otäck, βδελυρός, 3. βδελυκτός, 3. αισχρός, 3.

Otäckhet, βδελυρία, ή. αίσχος, τό.

Otäckt, άστεγαστος, 2.

O tämjd, αδάμαστος, 2. άτιθάσε υτος, 2. ανήμερος, 2. ου μεμαθηκώς Ιππεύειν (oinriden), άρμα άγειν (oinkörd).

Otämjelig, se Obändig.

Otänkbar, άδιανόητος, 2. άλογος, 2. άτο-πος, 2. αμήχανος, 2. άδύνατος, 2.

Otänkbarhet, άνεπινοησία, ή. άτοπία, ή. o. gm adj.

Otät, se Gisten, Gles, Söndrig.

O törs tig, ού δίψων, ώσα, ών. άδιψος, 2.: dricka sig o., άδην πιεϊν. Εμπλησ&ήναι πίνοντα.

Oumbärlig, άναγκαϊος, 3.

Oumbärlighet, άνάγκη, ή. τό άναγκαϊον.

Oumgängsam, se Osällskaplig.

Oundersökt, άνεξέταστος, 2. αβασάνιστος, 2. άν{εξιέλεγκτος, 2. άκριτος, 2.

Oundgänglig, άφυκτος. 2. άναγκαΐος, 3· — det är oundgängligen nödvändigt, πάσα άνάγκη (Εΰτί). παντελώς δεϊ.

Oundgänglighet, άνάγκη, ή.

Oundviklig, άφυκτος, άνέκφευκτος, 2. ά-διάδραστος, 2. είμαρμένος, πεπρωμένος, 3. αναγκαιος, 3.: det o. ödet, τό ειμαρμένον.

Ouppbrukad, se Oodlad.

Ouppbruten, άλυτος, άδιάλυτος, 2 (om bref o. d). κλειστός, κεκλεισμένος, 3.: lemna [ett bref o:t, μή λύειν τήν Επιστολήν 1. τήν σφραγίδα τής Επιστολής.

Ouppfunnen, άνεξεύρετος, 2.

O uppfylld, ατελής, 2. άπρακτος, 2. Εσφαλμένος,, 3. κενός, 3 : ett o. hopp, άτελής 1. κενή Ελπίς.: bli o., ούκ άποβαίνειν. ούκ άποτελεϊσθαι.: ngt blir o. f. mig, αποτυγχάνω, ατυχώ, άμαρ-

τάνω, σφάλλομαι, ψεύδομαι τίνος.: lemna ett löfte o., ουκ άποδούναι, ούκ Εκπληρώσαι, ψεύ-δεσθαι ύπόσχεσιν. ett fördrag, Εκλιπεϊν συνθή-κην. ett hopp, ουκ Εκπληρώσαι Ελπίδα.

O up pgj o r d, άπρακτος, 2. ούχ αΟμολογημένος, 3.

Oupphinnelig, ανέφικτος, 2. ακατάληπτος, 2. o. gm omskr., άδύνατος 1. ον ουκ έστι κατα-λαβεϊν etc.

Oupphunnen, gm omskr., ου τις ούκ Εφίκετο o. d.: fig, se O uppfylld.: ngn blir o., πάντας άπολείπει τις.

Oupphörlig, άπαυστος, ακατάπαυστος, α-διάπαυστος, 2. άληκτος, άκατάληκτος, 2. άδια-άλειπτος, 2. συνεχής, 2. μηδέν Επισχών, ού διαλιπών, ούσα, όν. —Adv., συνεχώς, άδιαλείπτως. άεί κποτε). o. gm διατελεϊν, διάγειν, διαγίγνε-σ»9αι, ού διαλείπειν m. part.

Oupplyst, 1) eg., ἀφώτιστος, 2. 2) fig., απαίδευτος, 2, αμαθής, 2 (om pers.), ἀσαφ ής, 2 (om saker).: jag är ännu o., huruvida, ἐτι αγνοώ, οὔπω μεμάθηκα 1. οἰδα, εἴ.: det är o., ασαφές Εστίν.

O u ρ ρ 1 ö s 1 i g, ἄλυτος, ἀδιάλυτος, ακατάλυτος, 2.

Ouppmärksam, απρόσεκτος, 2. οὐ προσέχων, ουσα, ον (τον νοὺν). ἀνεπίστατος, 2. αμελής, 2.

Ouppmärksamhet, απροσεξία, ή. ἀνεπι-στασία, ή. αμέλεια, ή.

Ouppodlad, se Oodlad.

Ouppstigen, οὔπω Εξαναστάς 1. ανεγερθείς.

Ouppsåtlig, ἀπροβούλευτος, 2. ανεπιτήδευτος, 2. ἀπροαίρετος, 2. ακούσιος, 2.: s. gör ngt, ouppsåtligt, ἀκων, ουσα, ον.

Ouppsåtlighet, ἀπροβουλία, ή. ἀπροαίρε-σία, ή. o. gm adj.

Oupptagen, se Obesatt, Ledig.

Oursäktlig, ἀναπολόγητος, 2. απαραίτητος} 2. Jfr Oförlåtlig.

Outdelad, αδιανέμητος, ἀνέμητος, 2.

Outforskad, ἀνεξέταστος, 2. ἀνερευνητος, αδιερεύνητος, 2. αβασάνιστος, 2.

Outförbar, ἀμήχανος, 2. ἀτέλεστος, 2. αδύνατος (ποιεϊν), 2.

Outförbarhet, ἀμηχανία, ή. τὀ ἀμήχανον.

Outgifven, ἀν ἐκδοτος, 2.

Outgrundlig, ἀνεξέταστος, ἀδιεξέταστος, 2. ανεξερεύνητος, ἀδιερεύνητος, 2. ἀν(εξ)έλεγκτος, 2.

O ut hyrd, ἀμίσθωτος, 2.

Outhärdlig, se Odräglig.

Outplånlig, ἀνεξάλειπτος, 2. ἀνέκπλυτος, 2. ἀδιάφθαρτος, 2,

Outransaklig, se Outgrundlig.

Outredd, se Oförklarad.

Outrotlig, ἀνεκρίζωτος, 2. ἀδιάφθαρτος, 2.

Outslitlig, ἀρρηκτος, 2.

Outsläcklig, se Osläcklig.

Outsäglig, ανέκφραστος, 2. ἀρρητος, 2. Se Obeskriflig.

Outtröttlig, ἀκοπος, 2. ακάματος, 2. ακαταπόνητος, 2.

Outtömlig, ἀνέχλειπτος, 2. ανεξάντλητος, 2.

Outvecklad, ἀνεξέλικτος, 2. ἀτελής, 2. απαίδευτος, 2 (om förmögenheter). Jfr Oförklarad.

O v ak t ad, αφύλακτος, 2. ἀβουκόλητος, 2.

Oval, ωοειδής, 2.

Ovalkad, ἀγναπτός, ἀγναφος, %

Ovan, ἀήθης, ασυνήθης, 2, οὐχ εἴωθώς, νϊα, ός (om pers. o. saker), ἀπειρος, 2 (om pers.),Ovana— Oxkött.

vid ngt, τι νός. αλλότριος, ξένος, καινός, 3 (om saker o. tillstånd).

Ovana, 1) bristande vana, ἀήθεια, ἀσυνή-θεια, ἡ. απειρία, ἡ. ἀλλοτριότης, ἡ τὸ καινόν. se Föreg. 2) dålig vana, κακή συνήθεια, ἡ. κακόν εθισμα, τό.

Ovanlig, a} se Ovan. b) påfallande, sällsam, αλλόκοτος', 2. ξένος, 3. καινός, 3. ἄτοπος,

2. Εξηλλαγμένος, παρηλλαγ μένος, 3. θαυμάσιος,

3. c) utmärkt, διαφέρων, ουσα, ον. Εκπρεπής, 2. οὐχ ὁ τυχὼν, ουσα, όν.

Ovanlighet, ἀήθεια, ἡ. καινότης, ἡ. o. gm adj.

Ovansklig, se Oförgänglig.

Ovaraktig, se Förgänglig, Ostadig b).

O v ar η ad, ἀνουθέτητος, 2.

Ovarsam, αφύλακτος, 2. ἀνευλαβής, 2. ἀμε-λής, 2. απερίσκεπτος, 2.

Ovarsamhet, ἀφυλαξία, ἡ. αμέλεια, ἡ. ἀ-περισκεχρία, ἡ.

Ovedergälld, se Olönt.

Ovedersäglig, ἀναντίλεκτος, 2. ἀναντίρρη-τος, 2. Se vidare Obestridlig.

Overksam, 1) utan verkan, ἄπρακτος, 2. ἀνενέργητος, ανενεργής, 2. ἀδύνατος, 2. αδρανής, 2. ασθενής, 2. μάταιος, 3.: ngt blir o:t, ουδέν δύναται τι. ουδέν πλέον 1. εις πλέον ποιεί τι. 2) ej i verksamhet, αργός, 2. ἀπράγμων, 2. ἄπονος, 2.: vara o., ἀργεϊν. ἡσυχίαν εχειν 1. ἀγειν.

Overksamhet, 1) ἀδυναμία, ἡ. αδράνεια, ἡ. ματαιότης, ἡ. 2) αργία, ἡ. ἀπραγία, απραξία, ἡ. ἀπονία, ἡ.: politisk o., ἀπραγμοσύνη, ἡ.

Overkställbar, se Outförbar.

Overkställd, ἄπρακτος, 2. ἀτέλεστος, 2.

Ovetande, ἀγνοών, οὐσα, οὐν. οὐκ ειδώς, υῖα, ός. vanl. gm λανθάνειν.: ngn o., λάθρα 1. κρύφα τινός, ἀγνοούντος 1. οὐ συνειδότος τινός.: han gjorde dta mig o., ελαθεν t με τούτο ποιήσας 1. λαθών Εμέ τούτο Εποίησεν.

Ovetenhet, ἄγνοια, ἡ.: af o., ἄγνοια, δι' ἄγνοιαν. ὑπ' ἀγνοιας. Jfr Föreg.

Oveterlig, se Obekant.

Oveterligen, se Ovetande.

O vett, ὀνειδος, τό. κακηγορία, κακολογία, ἡ. λοιδορία, ἡ.

Ovettig, vara o., ὀνειδίζειν, κακηγορεϊν, κα-κολογεϊν, λοιδορεϊν τινα.

Ovig, δυσκίνητος, 2. βραδύς, εῖα, ὑ. Εμβριθής, 2. βαρύς, εῖα, ν. δυσχερής, 2 (svår).

O vigd, ἄγαμος, 2 (ogift), ἀνίερος, 2 (ej helgad) βέβηλος, 2 (profan).

O vig het, δυσκινησία, ἡ. βραδυτής, η. βαρύ-της, ἡ. δυσχέρεια, ἡ.

O vigtig, κούφος, 3. λεπτός, 3. βραχύς. εϊα, ὑ. φαύλος, 3. ουκ ἀξιόλογος, 2. μικρού ἄξιος, 3.

Ovigtighet, λεπτό της, ἡ. φαυλό της, ἡ. μικρό της, ἡ· o. gm adj.

Ovilja, 1) se Motvilja, Obenägenhet. 2) öfver ngt, δυσαρέστησις, ἡ. ἀγανάκτησις, ἡ. δυσθυμία, ἡ. δυσκολία, ἡ.

Ovilkorlig, a) obetingad, ἁπλοὑς, 3. απόλυτος, 2. ἀπροφάσιστος, 2. b) nödvändig, ἀναγ-καῖος, 3.: måste vi icke o:t etc., ου πολλή 1. πάσα ανάγκη (Εστίν) ἡμάς m. inf. ἀλλο τι ἡ χρή ἡμάς m. inf. c) ofrivillig, αυτόματος, 2. ἀβούλητος, ἀπροαίρετος, 2.

Ovillig, 1) se Motvillig, Obenägen. 2) öfver ngt, δυσάρεστος, 2. ἀγανακτητικός, 3. δύς-θυμος, 2. δύσκολος, 2.; vara o., ἀγανακτεϊν. δυς-αρεστεϊν. δυαθυμεϊν. ἀχθεσθαι. βαρέως 1. χαλεπώς φέρειν. δυσφορεϊν. δυσχεραίνειν.

O vi 11ig het, se Ovilja.

O vingad, ἄπτερος, 2.

Ovis, ἄσοφος, 2. ἄφρων, 2. ἀγνώμων, 2. Jfr Oklok.

O vis het, αφροσύνη, ή. ἀγνωμοσ ύνη, ή.

Oviss, -het, se Osäker, -het.

O vrängd, ἀδιάστροφος, 2.

O vård ad, αθεράπευτος, 2. ατημέλητος, 2. ά-νεπιμέλητος, 2. ήμελημένος, 3.

Ovårdsam, se Oaktsam.

Oväder, χειμών, ώνος, ό.

Ovägad, se Obanad.

Ovägerlig, ο ουκ εστὶν ἀπαρνεῖσθαι. αποδοτέος, 3. — Adv., ἀπροφασίστως. ἀπροφάσιστος, 2.

Oväld, -ig, se Opartiskhet, Opartisk.

Ovän, se Fiende.

Ovänlig, αυστηρός, 3. στυγνός, 3. σκυθρωπός, 2. αηδής, 2. ἀπηνής, 2. χαλεπός, 3. δύς-κολος, 2. ἀπροσήγορος, 2. δυσξνμβολος, 2.: o:t utseende, σκνθρωπότης, ή. τό σκνθρωπόν.

O vänlighet, ανοτηρότης, ή. στνγνότης, ή. σκυθρωπότης, ή. τὸ σκυθρωπόν. ἀηΰια, ή. χα-λεπότης, η. δυσκολία, ή. ἀπροσηγορία, ή.

Ovänskap, se Fiendskap.

Ovänskaplig, δυσμενής, 2. δύσνους, 2. ά-φιλος, 2.

Oväntad, ἀπροσδόκητος, 2. ανέλπιστος, ά-ελπτος, 2. παράλογος, παράδοξος, 2 : det oväntade τό παράλογον. ὁ παράλογος. — Adv., ά-προσδοκήτως. Εξ ἀπροσδοκήτου. ἀέλπτως. Εκ δυς-ελπίσιων. παρ* Ελπίδα, παρ' α ήλπιζέ τις. παραδόξως. παρά γνώμην.

Oväpnad, se Obeväpnad.

Ovärderlig, se Oskattbar.

Ovärdig, ἀνάξιος, ἀπ ἄξιος, 2. οὐ κατ' ἀξίαν. δεινός, 3 (upprörande).: afvisa ngt ss. o:t, απαξιούν τι : anse ngn o. ngt, ἀπαξιονν τινά τίνος: o. behandling o. harm deröfver, ἀναξιοπάθεια, ή.: röna sdn o. harmas, ἀναξιοπαθεϊν.

Ovärdighet, gm adj.

Oväsen, θόρνβος, ό. τύρβη, ή. ταραχή, ή.

Oväsendtlig, περιττός, 3. ό, ή, τό ἐξω. Jfr Tillfällig.

O χ ak t i g, βοώὸης, 2.: fig., ἄγροικος, 2. φορτικός, 3.

Oxben, βόειον όστονν, τό.

Oxdrift, νομή 1. αγέλη βοών, ή.

Oxdrifvare, ό Ελαύνων βούς.

Oxdräng, βονκόλος, ό.

Oxe, βούς, βοός (τομίας), ό.: οχ-, βόειος, 3.: vakta oxar, βονκολεϊν.: s. vaktar, βονκόλος, ό.

Oxel, κραταιγός, · ών, ό (?)

Oxeltand, γομφίος, ό. μύλος, ό. μύλη, ή.: den innersta, κραντήρ, ήρος, ό.

Oxhandlare, ὁ βους πωλών.

Oxherde, βουκόλος, ὁ. βουποίμην, ενος, ο.

Οχ hor η, βόειον κέρας, τό.: m. o., βούκερ ως, 2.

Oxhud, βοεια (δορά 1. βύρσα), ή.

Oxhufvud, βοός 1. βοεία κεφαλή, ή . m. o., βουκέφαλος, ὁ. βούκρανος, 2.

Oxklöf, βοεία χηλή 1. οπλή, ή.

Oxkött, βόεια κρέα, τά.328

Oxstall — Pallra.

Oxstall, βούσταθμον, βουστάσιον, τό. βου-στασία, βούστασις, ή. βοών, ώνος, ὁ.

Oxstek, /9ό«« όπτά, τά.

Οχ talg, βύειον στέαρ, το'.

Oxtunga, /Sof/rt ^λώττα, ή. 2) växten, /Sov-yAcurw, ὁ. έγχονσα, ή.

Oxöga, βοός οφθαλμός, ὁ. 2) växten, βού-φθαλμον, τό.

O återhåll sam, άκρατης, 2 (i ngt, wof).

Oåterkallelig, άμετάγνωστος, 2. άμετάθε-τος, 2. βέβαιος, ο. 2.

Oåtkomlig, άκατάληπτος, 2. oV ot/κ έση κα-ταλαβειν.: o. f. lagen, τοί νόμου χρείττων, 2.

O åtlydd, ω οι? πείθονται, ήμελημένος, 3. α-πραχτος, 2, «Γίλ^Γ, 2 (befallning o. d.).

Oåtskiljd, se Osöndrad.

Oåtkiljelig, αχώριστος, 2. αδιάκοπος, 2. à-dVfUi/TOf, 2.

Oåtspord, ούκ Ερωτηθεις, εϊσα, έν.: ngn o., άνευ τινός. Jfr Ovetande.

O ädel, άγεννής, 2. ανελεύθερος, 2. χαχός, 3. αισχρός, 3.: o. härkomst, αγένεια, ή. τό άγεν-νές.ι o. sinne, άγένεια, ή. άνελευθερία, ή. χα-χόνοια, ή.

Oäfven, icke o., ου μεμπτός. 3. ου φαύλος, 3. ού χαχός, 3. χρηστός, 3. — Adv., ούχ άπό τρόπου.

Oäkta, νόθος, 3 o. 2. κίβδηλος, 2. άδόκιμος, 2. υποβολιμαίος, 3.: om mynt, παράσημος, 2. παραχεχομμένος, 3.: om en skrift, ψευδεπίγραφος, 2.: vara, gälla f. o., νοθε ύεσθαι.: o. härkomst, νοθεια, ή.

O äkthet, νοθεια, ή. xißcΐηλια, ή.

Oändlig, άπειρος, 2. απέραντος, 2.: oändligt stor, mycken etc., άμετρος, 2. άπλετος, 2. ύπερ-φυής, 2. αμήχανος, 2 {το πλήθος, μέγεθος, etc).: o:t mycket, άμήχανον όσον. υπερβάλλον ι ως.: o:t ofta, άπειράχις.: o:t stor, άπειρομεγέθης, 2. — Adv., äfv. άμηχάνως ώς (t. ex. εύ, σφόδρα).

Oändlighet, άπειρία, ή. τό άπειρον, άπέραν τον.: i o., εις άπειρον.

Oärlig, se Oredlig.

O äten, άβρωτος, 2. άγευστος, 2.

Oöfvad, άγύμναστος, 2. άνάσχητος, 2. άμε-λέτητος, 2. άπειρος, 2. i ngt, τινός.: vara o., ά-γνμνάστως etc. εχειν.: egenskapen att vara o., άμελετησία, ή. άπειρία, ή.

Oöfverlagd, άπερίσχεπτος, άπρόσχεπτος, α-σχεπτος, 2. άπροβούλεντος, άβονλος, 2. άγνώμων, 2. άσύννους, 2. άλόγιστος, 2. άπρονόητος, 2. αυτοσχέδιος, 2. — Adv., äfv. εική.: handla o., άγνωμονεϊν. άλογιστειν. αβουλία χρήσθαι. αύτο-σχεδιάζειν.

Oöfverskådlig, ἄπειρος, 2. απέραντος, 2.

Oöfverstiglig, αδιάβατος, 2 (eg.).: fig., ανυπέρβλητος, 2. ἀνίχητος, 2.

Oöfverträfflig, ἀνυπέρβλητος, 2. πάντων χράτιστος 1. ἄριστος, 3. οὐδενός δεύτερος, 3. δεινότατος, 3.

Oöfvervinnelig, ἀήττητος, 2. ανίκητος, 2. ἀχαταμάχητος, ἄμαχος, 2. ἀνυπέρβλητ ος, 2.

O öfvervunnen, se Obesegrad.

Oöm, αναίσθητος, 2, απαθής, 2 (känslolös; f. ngt, τινός 1. πρός τι), αμελής, 2, δλίγωρος, 2 (vårdslös; om ngt, τινός).: om färg, o. d., μόνιμος, 3. οὒχ Εξίτηλος, 2. ισχυρός, 3.

P.

P, 77, 71, 71ι, το'.

Pack, 1) eg., pick o. ρ., πάντα τἀ τίνος.: m. pick o. ρ., (πάντα) τἀ αύτοὺ συσχευασάμένος 1. εχων. 2) om mskr. σύρφαξ, χος, ὁ. συρφετός, δ. σύγχλυς ὁχλος, ὁ 1. σύγχλυδες ἀνθρωποι, οι.: tiggar-p., ἀγύρται, οι. ἀγυρτιχοί ἀνθρωποι, οι.

Packa, 1) tr., συσχευάζειν, συντιθέναι, Εντι-θέναι (o. med.), στοιβάζειν. jfr Inpacka.: ρ. ihop, se Sammanpacka. 2) refl., ρ. sig af, bort, ἀπάγειν εαυτόν, ἑρρειν. φ>θείρειν. — ἀπι-έναι.: ρ. dig bort, ἀπαγε, ερρε, ἀπερρε. φθεί-ρου, ἀπο-, Εκφθείρου. οὐχ ἀποδιώξεις σαυτόν. jfr Böfvel.: ρ. dig in, ut, εις-, ρ. sig

undan (oförmärkt), ὑπάγειν. ὑπαποκινειν.: packen er i väg, ὑπάγετ' ὑμεῖς τής οδοὺ.

Packa(-e), σύνδεσμος, ὁ. φ>ορτίον, τό. φάκελος, ὁ.: binda i packor, συνδειν. συνειλειν.

Packbod, σκευοθήκη, ἡ. ἀποθήκη, ἡ.

Packduk, εἴλημα, τό. ἑλυτρον, το'.

Packhus, Εμπόριον, τό.

Packhäst, φορτηγός 1. φορτηγικός 1. σκευο-φόρος (vid en krigshär) ἳππος, ὁ.

Packning, 1) ss. handling, συσκευασία, ἡ. vanl. gm vv. 2) bagage, σκεύη, ὡν, τἀ. cbio-cr*f ujf, ij.; bära ρ., σκευοφορεῖν.: s. bär ρ., σκευο-φόρος, 2.

Packsadel, σάγμα, Επίσαγμα, τό. στρωμα-τοθ*[κη, ἡ.: pålägga ρ., Επισάττειν.

Packvagn, σκευοφόρον ἀρμα, τό. αμαξα, ἡ.

Packåsna, φορταγωγός (jfr Packhäst) ὁνος, ὁ. κανθήλιος 1. κάνθων, ωνος, ὁ.

Padda, φρύνος, ὁ. φρύνη, ἡ. φύσαλος, ὁ.: lik en ρ., φρυνοειδής, 2.

Page, Tialff, ὁ (περί τόν"βασιλέα).

Pagina, σελίς, ίδος, jJ. -era, τοιίς αριθμούς Εν ταῖς σελίσι παρα-,{ Επιγράφειν. τήν τών σελίδων τάξιν παρασημειούσθαι. -ering, a) eg. gm vv. b) οι τών σελίδων αριθμοί.

Paket, σύνδεσμος, ὁ. φάκελος, ὁ.

Paketbåt, ἀγγελιαφόρον πλοιον, τό. πάρα-λος, η.

Pakt a, se Arrendera.

Palats, μεγάλη 1. λαμπρά οικία, ἡ.: konungens ρ., βασίλεια, τἀ.

Palissad, χάραξ, κος, ὁ. σταυρός, δ. σκό-λοψ, πος, o1.: nedslå ρ., στανρονν. -era, jfa-ραχοι/>>. -ering, a) ss. handling, χαράκωσις, b) ss. sak, χαράκωμα, τό. äfv. xos, o.

Pall, att sitta på, χαμαίζηλος (δίφρος), o.: i. fötterna, ὑπόβαθρον, ὑποπόδιον, τό. θρήνυς, υος, δ (Hom.).

Palladium, Παλλάδιον, τό. τό τής Παλλάδος ἀγαλμα, τό.

Palliativ, παραμύθιον, τό. παραμυθία, ή.

Pallra, 1) se Pladdra. 2) p. sig af, άφέρ-πειν. άποκινεϊν. ύπάγειν. 328

Oxstall — Pallra.

Oxstall, βούσταθμον, βουστάσιον, τό. βον-στασία, βούστασις, ή. βοών, ώνος, ό.

Oxstek, /9ό«« όπτά, τά.

Οχ talg, βύειον στέαρ, το'.

Oxtunga, /Sof/rt ^λώττα, ή. 2) växten, /Sov-yAcurw, ό. έγχονσα, ή.

Oxöga, βοός οφθαλμός, ό. 2) växten, βού-φθαλμον, τό.

O återhåll sam, άκρατης, 2 (i ngt, wof).

Oåterkallelig, άμετάγνωστος, 2. άμετάθε-τος, 2. βέβαιος, ο. 2.

Oåtkomlig, άκατάληπτος, 2. oV ot/κ έση κα-ταλαβειν.: o. f. lagen, τοί νόμου χρείττων, 2.

O åtlydd, ω οι? πείθονται, ήμελημένος, 3. α-πραχτος, 2, «Γίλ^Γ, 2 (befallning o. d.).

Oåtskiljd, se Osöndrad.

Oåtkiljelig, αχώριστος, 2. αδιάκοπος, 2. à-dVfUi/TOf, 2.

Oåtspord, ούκ Ερωτηθείς, εϊσα, έν.: ngn o., άνευ τινός. Jfr Ovetande.

O ädel, άγεννής, 2. ανελεύθερος, 2. χαχός, 3. αισχρός, 3.: o. härkomst, αγένεια, ή. τό άγεν-νές.ι o. sinne, άγένεια, ή. άνελευθερία, ή. χα-χόνοια, ή.

Oäfven, icke o., ου μεμπτός. 3. ου φαύλος, 3. ού χαχός, 3. χρηστός, 3. — Adv., ούχ άπό τρόπου.

Oäkta, νόθος, 3 o. 2. κίβδηλος, 2. άδόκιμος, 2. υποβολιμαίος, 3.: om mynt, παράσημος, 2. παραχεχομμένος, 3.: om en skrift, ψευδεπίγραφος, 2.: vara, gälla f. o., νοθε ύεσθαι.: o. härkomst, νοθεία, ή.

O äkthet, νοθεία, ή. xißcΐηλία, ή.

Oändlig, άπειρος, 2. απέραντος, 2.: oändligt stor, mycken etc., άμετρος, 2. άπλετος, 2. ύπερ-φυής, 2. αμήχανος, 2 {το πλήθος, μέγεθος, etc).: o:t mycket, άμήχανον όσον. υπερβάλλον ι ως.: o:t ofta, άπειράχις.: o:t stor, άπειρομεγέθης, 2. — Adv., äfv. άμηχάνως ώς (t. ex. εύ, σφόδρα).

Oändlighet, άπειρία, ή. τό άπειρον, άπέραν τον.: i o., εις άπειρον.

Oärlig, se Oredlig.

O äten, άβρωτος, 2. άγευστος, 2.

Oöfvad, άγύμναστος, 2. άνάσχητος, 2. άμε-λέτητος, 2. άπειρος, 2. i ngt, τινός.: vara o., ά-γνμνάστως etc. εχειν.: egenskapen att vara o., άμελετησία, ή. άπειρία, ή.

Oöfverlagd, άπερίσχεπτος, άπρόσχεπτος, α-σχεπτος, 2. άπροβούλεντος, άβονλος, 2. άγνώμων, 2. άσύννους, 2. άλόγιστος, 2. άπρονόητος, 2. αυτοσχέδιος, 2. — Adv., äfv. εική.: handla o., άγνωμονεϊν. άλογιστειν. αβουλία χρήσθαι. αύτο-σχεδιάζειν.

Oöfverskådlig, άπειρος, 2. απέραντος, 2.

Oöfverstiglig, αδιάβατος, 2 (eg.).: fig., ανυπέρβλητος, 2. άνίχητος, 2.

Oöfverträfflig, άνυπέρβλητος, 2. πάντων χράτιστος 1. άριστος, 3. ούδενός δεύτερος, 3. δεινότατος, 3.

Oöfvervinnelig, άήττητος, 2. ανίκητος, 2. άχαταμάχητος, άμαχος, 2. άνυπέρβλητ ος, 2.

O öfvervunnen, se Obesegrad.

Oöm, αναίσθητος, 2, απαθής, 2 (känslolös; f. ngt, τινός 1. πρός τι), αμελής, 2, δλίγωρος, 2 (vårdslös; om ngt, τινός).: om färg, o. d., μόνιμος, 3. οὒχ Εξίτηλος, 2. ισχυρός, 3.

P.

P, 77, 71, 71ι, το'.

Pack, 1) eg., pick o. ρ., πάντα τά τίνος.: m. pick o. ρ., (πάντα) τά αύτοὺ συσχευασάμένος 1. εχων. 2) om mskr. σύρφαξ, χος, ό. συρφετός, δ. σύγχλυς όχλος, ὁ 1. σύγχλυδες ἀνθρωποι, οι.: tiggar-p., ἀγύρται, οι. ἀγυρτιχοί ἀνθρωποι, οι.

Packa, 1) tr., συσχευάζειν, συντιθέναι, Εντι-θέναι (o. med.), στοιβάζειν. jfr Inpacka.: ρ. ihop, se Sammanpacka. 2) refl., ρ. sig af, bort, ἀπάγειν εαυτόν, ἐρρειν. φ>θείρειν. — ἀπι-έναι.: ρ. dig bort, ἄπαγε, ερρε, ἄπερρε. φθεί-ρου, ἀπο-, Εκφθείρου. οὒχ ἀποδιώξεις σαυτόν. jfr Böfvel.: ρ. dig in, ut, εις-, ρ. sig

undan (oförmärkt), ὑπάγειν. ὑπαποκινειν.: packen er i väg, ὑπάγετ' ὑμεϊς τής οδοὺ.

Packa(-e), σύνδεσμος, ό. φ>ορτίον, τό. φάκελος, ό.: binda i packor, συνδειν. συνειλειν.

Packbod, σκευοθήκη, ή. ἀποθήκη, ή.

Packduk, εϊλημα, τό. ἐλυτρον, το'.

Packhus, Εμπόριον, τό.

Packhäst, φορτηγός 1. φορτηγικός 1. σκευο-φόρος (vid en krigshär) ἵππος, ό.

Packning, 1) ss. handling, συσκευασία, ή. vanl. gm vv. 2) bagage, σκεύη, ὡν, τά. cbio-cr*f ujf, ij.; bära ρ., σκευοφορεϊν.: s. bär ρ., σκευο-φόρος, 2.

Packsadel, σάγμα, Επίσαγμα, τό. στρωμα-τοθ*[κη, ή.: pålägga ρ., Επισάττειν.

Packvagn, σκευοφόρον άρμα, τό. αμαξα, ή.

Packåsna, φορταγωγός (jfr Packhäst) όνος, ό. κανθήλιος 1. κάνθων, ωνος, ό.

Padda, φρύνος, ό. φρύνη, ή. φύσαλος, ό.: lik en ρ., φρυνοειδής, 2.

Page, Tialff, ὁ (περί τόν"βασιλέα).

Pagina, σελίς, ίδος, jJ. -era, τοιίς αριθμούς Εν ταϊς σελίσι παρα-,{ Επιγράφειν. τήν τών σελίδων τάξιν παρασημειούσθαι. -ering, a) eg. gm vv. b) οι τών σελίδων αριθμοί.

Paket, σύνδεσμος, ό. φάκελος, ό.

Paketbåt, ἀγγελιαφόρον πλοιον, τό. πάρα-λος, η.

Pakt a, se Arrendera.

Palats, μεγάλη 1. λαμπρά οικία, ή.: konungens ρ., βασίλεια, τά.

Palissad, χάραξ, κος, ό. σταυρός, δ. σκό-λοψ, πος, ο1.: nedslå ρ., στανροvv. -era, jfa-ραχοι/>>. -ering, a) ss. handling, χαράκωσις, b) ss. sak, χαράκωμα, τό. äfv. xos, o.

Pall, att sitta på, χαμαίζηλος (δίφρος), o.: i. fötterna, ὑπόβαθρον, ὑποπόδιον, τό. θρήνυς, υος, δ (Hom.).

Palladium, Παλλάδιον, τό. τό τής Παλλάδος άγαλμα, τό.

Palliativ, παραμύθιον, τό. παραμυθία, ή.

Pallra, 1) se Pladdra. 2) ρ. sig af, ἀφέρ-πειν. ἀποκινεϊν. ὑπάγειν.Palm — Paradis.

329

Palm, 1) trädet, φοίνιξ, κος, o.: dess frukt, φοινικοβάλανος, ή. βάλανος ή ἀπό τών φοινίκων. 2) palmqvist, φοίνικος κλάδος, ό 1. ράβδος, ή.: räcka ngn palmen, στέφανον περιθεϊναί τινι. af ρ., φοινίκινος, φοινίκειος, 3.

Palmblad, φύλλον φοινίκειον 1. τό ἀπό του φ-οίνικος.

Palm kål, Ιγκέφαλος, t.

P alm olja, ελαιον φοινίκειον, τό.

Palmskog, φοινικών, ώνος, ο*.

P a 1 m v i η, οίνος φοινίκειος 1. φοινίκινος 1. φ οι-νικίτης, ό.

Palsternacka, σταφυλϊνος, ο1, ή. δαύκος, ό.

Palt, αϊματια, -bröd, ἀρτος αιματίτης, δ.

Palta, -ig, Trasa, -ig.

Pamp, σπάθη, ή.

Panacé, πανάκεια, ή. πάγχρηστον φάρμα-κον, τό.

Pandekter, πανδέκται, ών, αι.

Panegyrik, se Loftal.

Panel, σανιδώματα, τά. σανίδες, αι.: i tak, φατνώματα, τά.

P an i sk, ρ. förskräckelse, πανεϊα 1. πάνεια, τά. πανικόν δεϊμα, τό. πανικός φόβος 1. θόρυβος, ό. πανική ταραχή, ή. πανικόν, τό.

Pank, παντελώς ἀχρήματος, 2.

Pankratiast, παγκρατιαστής, ου, δ.: hs konst, παγκρατιαστική τέχνη, ή.

Pankration (kroppsöfning innefattande brottning o. knytnäfvekamp), π αγκράτιον, τό.: öfva ρ., π αγκρατιάζειν.

Panna, 1) kroppsdelen, μέτωπον, τό.: rynka ρ:η, ἀνασπάν τό μέτωπον.: släta, jemna ρ:η, χαλάν τό μέτωπον. jfr Ögonbryn.: slå ngn f. p:n, πλήττειν τινά τό μέτωπον.: m. fräck ρ. göra ngt, ἀναιδώς ποιεϊν τι.: m. hd ρ. skall jag trädamin far under ögonen, ποίω ἀν προσώπω 1. ποίοις ἀν δμμασι προσίδοιμι τον πατέρα;: hörande till ρ., μετωπίδιος ο. μετωπιαίος, 3.: m. stor, bred ρ., μετωπίας, ου, ο. 2) kokkärl, τάγηνον, τήγα-νον, τό.: steka i ρ., ταγηνίζειν, τηγανίζειν.

Pannband, -bindel, ish. ss. fruntimmers-prydnad, στεφάνη, ή. στλεγγίς, ίδος, ή. σφενδόνη, ή. ἀμπυξ, κος, ό ο. ή. ταινία, ή. διάδημα, τό. προμετωπίς, ίδος, ή, προμετωπίδιον, τό (pann-plåt på hästar).

Pannben, μετωπίδιον όστούν, τό.

Pannhår, προκόμιον, τό.

Pannkaka, ταγηνίτης ο. τηγανίτης, δ.

Pansar, se Harnesk.: iklädd ρ., θωρακο-φ>όρος, 2. θωρακίτης, ου, ό.

Pansar skjorta, αλυσιδωτός θώραξ, δ. σίδηρους θώραξ υπό τον χιτώνα.

Pant, υποθήκη, ή. παρακαταθήκη, ή (i allmht deponerad egendom), ινέχυρον, τό. ένεχύρασμα, ἀσφάλισμα, τό (Sedn.). ουλον, τό (se Lex.).: ρ. f. trohet, πιστόν, τό. πίστις, εως, ή.: lemna, ställa ρ., {ύπο)τιθέναι Ινέχυρον.: lemna ngt ss. ρ., τι-θέναι τι ινέχυρον. ύποτιθέναι τι. κατατίθεσθαί τι.: ställa ρ. hos ngn, παρέχειν 1. (παρα)διδόναι τινί Ινέχυρον.: taga ρ. af ngn, ένέχυρα λαβείν παρά τίνος, ένεχυράζειν, -σθαι τίνος (τι), υποτί-θεσθαί τι. πιστά λαβείν παρά τίνος, σύλα ποιεϊσθαι παρά τίνος.: återfordra en ρ., ἀπαιτεϊν τήν ύποθήκην.: lemna, låna på ρ., in' ένεχύρω διδό-ναι, δανείζειν.

Panta, ινεχυράζειν τί τίνος, jfr Föreg.: ngt

p:s (ut) hos mig, ένεχυράζομαί τι.: pantad, ινt-χυραστός, 3.

Pantbref, -förskrifning, ἡ περὶ υποθήκης 1. ἱνεχύρου συγγραφή.

P an th er, πάνθηρ, ηροζ, δ. πάρδαλις, εως, ή. πάρδος, £.: fläckig s. en ρ., παρδαλωτός, 3.

Pantherartad, παρδαλώδης, 2.

Pantherhud, παρδαλή, ή.

Pantning, &εχυρασία, ή. o. gm νυ.

Pantomim, όρχημα, τό. ορχησις (παντόμιμος, Sedn.), ή. ὑπόρχημα, τὸ (se Lex.).

Pantomimisk, ορχηστικός, 3.: ρ:t framställa, όρχεῖσθαι. μιμεῖσθαι.

Pantsätta, ὑποτιθέναι. τιθέναι τι ἐνέχυρον. κατατίθεσθαί τι. Jfr Pant.

Papegoja, ψίττακοε, δ. ψιττάκη, ή.

Papp, χάρτης δ σύγκολλος.

Pappa, πάππας, ου, ο.: ropa ρ., παππάζειν.

Papper, πάπυρος, δ ο. ή. χάρτης, ου, ὁ. χαρ-τίον, τό. βιβλίον. τό.: pappers-, βύβλινος, 3. παπύρου 1. βύβλου-: sätta på ρ., ἀπο-, καταγρά-φειν.: krigsmakt, s. bl. finnes på p:t, δυνάμεις ἰπιστολιμαῖαι.: föra krig på p:t, iv τοῖς ψηφίσμασι και ταῖς ἐπιστολαῖς πολεμεῖν.: finnas på p:t, λόγω ετοιμον είναι.: ett folkbeslut, s. bl. finnes på p:t, ψήφισμα κενόν, b) skrifter, handlingar, γράμματα, τά. γραφαί, αι.: falska ρ., γραφαί ψευδείς.

Pappersartad, παπυρώδης, 2.

Pappersblad, se Blad.

Pappersbruk, *χαρτουργειον, τό.

Pappershandlare, χαρτοπώλης, χαρτοπρά-της, ου, δ.

Pappersmynt, νόμισμα παπύρου 1. βύβλι-νον, τό.

Papperssäf, πάπυρος, δ ο. ή. βύβλος, ή.

Papyrus, se Föreg, -rulle, βιβλίον, τό.

Par, a) smnhörande föremål, ζεύγος, τό. συζυγία, ή. συνωρίς, ίδος, ή (bl. om lefvande), ἀνήρ και γυνή (ett äkta ρ.).: dta ρ., ἀμφω τούτω. b) två, δύο.: ρ. om ρ., se Parvis, c) några få, ενιοι, αι, a. ολίγοι, αι, a.

Para, p. ihop, (συ)ζευγνύναι. συνδυάζειν. συν-άπτειν.: ρ. sig, συνδυάζεσθαι. συμμίγνυσθαι. Jfr Förbinda 2) o. Passa.

Parabel, παραβολή, ή. -bolisk, παραβολικός, 3.

Parad, 1) uppvisning till åskådande, prål, i-πίδειξις, ή. κόσμος, ό. κατασκευή, ή. προστασία, πρόστασις, ή. αλαζονεία, ή.: till ρ., ἰπιδείξεως ένεκα, πρός κόσμον.: göra ρ. m. ngt, ἰπίδειξιν ποιείοθαί τίνος, ἰπιδείκνυσθαί τι. 2) truppers, ή τών στρατιωτών πομπή, ή iv κόσμω παράτα-ξις. ἐξέτασις, ή.: rytteriets, διέλασις, ή.: låta hären göra ρ., ἐπιδεικνύναι τό στράτευμα, σύν-ταξιν I. ἐξέτασιν τών στρατιωτών ποιεῖσθαι. 3) af värj ande af hugg, ἀπό-, διάκρουσις, ή.

Paradbädd, κλίνη ἐπιτάφιος 1. ἐστρωμένη, ή.: utställa på ρ., προτιθέναι ἐπί κλίνης.

Paraddrägt, λαμπρά στολή, ή.

Paradera, ἐπιδείκνυσθαι (m. ngt, τι), ἰπί-δειξιν ποιεῖσθαι (τινός), πομπεύειν. πομπήν πέμ-πειν (i en procession), iv κόσμω παρα-, συντε-τάχθαι. σοβαρευεσθαι. Jfr Parad.

Paradhäst, σοβαρός 1. πομπικός ἵππος, δ.

Paradigm, παράδειγμα, τό.

Paradis, 1) eg., ή τών πρώτων ανθρώπων

42330

χώρα, παράδεισο:, ό. 2) oeg., a) behaglig ort, χωρίον πάγκαλον 1. χαριέστατον, τό. b) de saligas vistelseort, al τών μακάρων νήσοι.

Paradisisk, πάγκαλος, 2. tfcfWroff, 3. χα-ριέστατος, 3.

Paradox, παράδοξος, 2.

Paragraph, παράγραφος, tf (ss. tecken), κώ-JLov, τό (ss. afdelning i en skrift).

Parallel, παράλληλος, 2. — Adv., παράλληλα. παραλλήλως, ìκ παραλλήλου.: draga p., παράλληλα τείνειν.: löpa p., ìκ παραλλήλου τείνειν. -lelepiped, παραλληλεπίπεδον, το. -leilinie', παράλληλος [γραμμή), tf.: på en glob, κύκλοι οί παράλληλοι. -lelogramm, παραλληλόγραμμον σχήμα), τό. -lelställe, παρόμοιος ρήσις, tf.

Paralysera, ìκ-, παραλύειν. -lytipk, παραλυτικός, 3. παράλυτος, 2.

Paraphras, παράφρασις, tf. Jfr Omskrifning.

Paraply, tf τοιi ύετού σπέπη. τό άπό τών ομβρων σπεπασμα. άντιβρόχιον, τό (Nygr.).

Parasit, παράσιτος, ό. βωμολόχος, ό.

Parasol, σκιάδειον, τό. σκιάς, άδος, tf.

Parcer, Μοϊραι, αι.

Pard, se Panther.

Pardon, συγγνώμη, tf.: bedja om p., παραι-τεϊσθαι τον βιον.: ge p., συγγνώμην εχειν τινί. συγχωρειν τον βίον τινί. φείδεσθαί τίνος, αΐδέ-σασθαί τινα (åt en brottsling).: få p., συγγνώμης τυγχάνειν. τό σώμα σώζεσθαι.

Parentation, -era, se Liktal.

Parenthes, παρενθήκη, παρένθεσις, tf.: i p., διά μέσου.

Parera, 1) afvärja hugg, άπο-, διακρούεσθαι τήνπληγήν. 2) se under Vad. -ering, se Parad.

Parforce, βία. πρός βίαν. κατά 1. άνά κράτος. -jagt, κυνηλασία,ή.: anställa p., κυνηλατεϊν.

Parfym, μύρον, τό. οσμή, tf. -era, μυρούν. άλείφειν, χρίειν (m. salvor).: parfymerad, μυρο-βρεχής, 2. άληλιμμένος, κεχρισμένος, 3. -eri-bod, μυροπωλειον, -πώλιον, τό.

Park, παράδεισος, ό. άλσος (περιπάτοις διει-λημμένον), τό. όρχάμη, tf.

Parlament, βουλή, tf. οι τού δήμου ìπίτρο-ποι. συνέδριον τό 1. σύνοδος tf τών τού δήμου Επιτρόπων, -s-akt, ψήφισμα (τών τού δήμου Επιτρόπων), τό. -sledamot, βουλευτής, ού, ό. εΐζ τών τού δήμου ìπιτρόπων.

Parlamentera, ìπικηρυκεύεσθαι, m. ngn, τινί 1. πρός τινα, om ngt, περί τίνος, -tering, έπικυρυκεία, tf. -tär, κήρυξ, κος. ό.

Pärm, p. hö, κύβος χόρτου, ό.

Parning, ζεύξις, ή. σύμμιξις, tf. συνδυασμός, ό.: duglig till p., συνδυαστικός, 3.

Parodi, παρωδία, tf.: s. skrifver p., παρω-δός, ό : hörande till p., παρωδικός, 3. -iera, παρωδείν.

Paroll, 1) se Lösen 2).: p:n går, utdelas, τό σύνθημα παρέρχεται.: p: η har gått, är utdelad, τό σύνθημα ήκει πάλιν άνταποδιδόμενον. 2) se Ord 3).

Paroxysm, παροξυσμός, ό.

Part, 1) se Del. 2) i en rättegång, άντίδι-κος, ό. ol (δια)δικαζόμενοι 1. άντιδικούντες.

Parterr, ορχήστρα, tf, θέατρον, τό (intetdera fullt mutsv.).: = åskådarne der, οί θεαταί. τό θέατρον.

Parti, 1) faktion, anhang (förening af mskr mot andra inom sma samhälle), προαίρεσις, tf (ss. fullföljande vissa polit. grundsatser), εταιρεία, -ία, tf (sällskap, klubb, ish. f. pol. syftemål) στά-σις, tf (faktion af medborgare, s. står fiendtlig mot en annan 1. andra), σύστημα, τό (hrje förening).: ngns ρ., οί μετά τίνος, οί τά τίνος φρονούντες.: vara af ngns ρ., είναι 1. εστάναι μετά τίνος, συν-εστάναι τινί 1. μετά τίνος, φρονειν 1. πράττειν τά τίνος, iv τ5} τίνος μερίδι είναι.: omfatta ngns ρ., ελέσθαι τά τίνος.: vara delad i p:r, διεστά-ναι 1. στασιάζειν πρός άλλήλους.: vara med i ett ρ., συστασιάζειν. 2) beslut, προαίρεσις, tf. βουλή , tf.: taga ett ρ,, προαιρεϊσθαί τι. βουλεύεσθαί τι.: jag har tagit mitt ρ. i dna sak, έγνωκα περί τούτου.: icke veta hd p. man skall taga, άπορεϊν, -σθαι.: det bästa ρ., τό βέλτιστον. 3) fördel, nytta, χρεία, tf.: draga p. af ngt. άπολαύειν (άπό) τινός, χρήσθαι τινι. 4) gifte, γάμος, ό.: göra ett rikt ρ., άγεσθαι γυναίκα πλουσίαν. 5) del, μερίς, ίδος, tf. μέρος, τό.: = roll, τά τίνος. 6) obestämd mängd af ngt, πλήθος, τό. αριθμός, ό· 7) i spel, παίγνιον, τό. 8) (sällskapligt) samqväm, συνουσία, tf. = deltagarne, οι συνόντες.: vi ha uppgjort ett ρ., ώμολογήκα-μεν περί συνουσίας.: tillställa ett ρ., ούλλογον ποιεϊσθαί τών φίλων, συγκαλεί ν τους φίλους εις συνουσίαν.: deltaga i ett ρ., μετέχειν τής συνουσίας. είναι τών συνόντων.

Partianda, τό στασιαστικόν I. στασιωτικόν.

Partichef, στασιάρχης, στασίαρχος, ό. ήγεμών 1. άρχων τής στάσεως 1. τών στασιωτών.

Participium, μετοχή, -tf. -pialt, μετοχικώς.

Partiel, gm κατά μέρος, ik 1. ίπί μέρους.

Partigängare, στασιαστικός 1. στασιωτικός άνήρ. στασιώτης, ου, ό.: = partichef, se d. o.

Partihat, τό τών στασιαζόντων μϊσος.

Partiifver, ζήλος, ό.

Partikel, μόριον, τό. προσθήκη, tf.

Partisk, oiïκ ϊσος, 3. ού δίκαιος, 3. ούκ ορθός, 3 (bl. om saker).: vara ρ. f. ngn, εύνοϊκώς έχειν πρός τινα. χαρίζεσθαί τινι.: icke vara ρ. f. ngn (om domare), ομοίως αμφοτέρων άκούειν.: döma p:t, ούκ ορθώς κρίνειν 1. δικάζειν. παρά τό δίκαιον τίθεσθαι τήν ψήφον.

Partiskhet, γνώμη ού δικαία 1. ούκ ορθή. f. ngn, χάρις, τος, tf. εύνοια, tf.

Partisöndring, στάσις, tf.: fri fr. ρ., άστα-σίαστος, 2.

Parvis, (ζυγάδην). κατά ζεύγη, κατά δύο. σύν-δυο.

Pascha, σατράπης, ου, ό. -likat, σατραπεία, tf.

Pasquill, σκωπτικόν 1. χλευαστικόν γράμμα 1. ποίημα, τό. σίλλος, ό.: skrifva p:er m. ngn, κατατοιχογραφεϊν τίνος, καταστηλιτεύειν τινά (i eg. bet.).

Pass, 1) gmgång, υπερβολή, tf. πάροδος, tf. πόρος, ό. διάβασις, tf. εισβολή, tf.: trångt ρ., στενά, στενόπορα, τά. στενοπορία, tf. στενωπός, ό. πύλαι, al.: m. ett trångt ρ., στενόπορος, 2. 2) respass, σφραγίς, ΐδος, tf. σύμβολον, τό. δίπλωμα, τό.: ha ρ. fr. ngn, σφραγίδα έχειν παρά τίνος 3) se Pass g ån g.

Pass, ngt kommer mig till ρ., καιρόν έχει μοί τι. iv καιρώ 1. κατά καιρόν γίγνεταί μοί τι.: komma väl till ρ., εις καλόν ήκειν. iv καλώPassa — P el smöss a.

331

είναι, γίγνεσθαι (om saker).: komma illa till p., παρά καιρόν γίγνεσθαι, άχαιρον είναι.: vara ngn till ρ., άρέσκειν τινά 1. τινί.: vid ρ., se Ungefär.

Passa, 1) tr., iv-, Εφ-, προς-, συναρμόττειν, προσάπτε ιν τί τινι. jfr. cornpp. 2) iwir. (o. refl.), άρμόττειν. Εφαρμόττειν. συναρμόττειν. εύάρμο-στον, Επιτήδειον, οιχεϊον είναι, χαλώς διακεϊσθαι (πρός τι), οίχείως εχειν

(πρός τι), πρέπειν (anstå).: ρ. noga, ἀπαρτίζειν (πρός τι).: icke ρ., ἀναρμο-στεϊν. ἀνάμοστον είναι, ἀχαιρον 1. παρά χαιρόν είναι.: ρ. bra, χαιρόν εχειν. χαίριον είναι. Εν χαίρω γίγνεσθαι.: d passar (sig) icke, οὐ πρέπει. αϊσχρόν 1. οὐ χαλόν Εστιν. — passande, εὐάρμοστος, 2. ἁρμόδιος, 3. (Εφ)αρμόττων, ουσα, ον. σύμμετρος, 2. πρέπων, ουσα, ον. πρεπώδης, 2. £7T*tj}cP«o£, 3 o. 2. οικεϊος. 3. 3. κα-

λός, 3. — ρ. af, in etc., se cornpp. — ρ. på, [Em-, παρα) τηρεϊν τι. ἀνα·, περιμένειν τι. χαρα-δοκεϊν τι. προσέχειν (τον νοὺν) τινί. ὑπαχοὺειν τινί 1. τινός.

Passabel, μέτριος, 3. Επιεικής, 2.

Passadvindar, Ετησίαι (ἀνεμοι), ων, οι.

Passage, διάβασις, ἡ. δίοδος, διέξοδος, ἡ.

Passagerare, ὁδίτης, ου, ὁ. οδοιπόρος, ὁ. på fartyg, Επιβάτης, ου, ὁ. περίνεως, ὁ. ναυτίλος, o. Εμπλέων, οντος, ὁ. på en vagn, ὁ Εμβε-βηκώς τὁ ἁρμα. -gods, Εφόλκιον, τό.

Passera, 1) intr., a) eg. (äfv. tr.), πορεὺεσθαι.: = ρ. förbi, παριέναι, παρελαὺνειν, παραλλάττειν, παραμείβεσθαι (om pers., t. ex. χωρίον), παρα-πλεϊν (om fartyg), παρακομίζεσθαι (om varor).: låta ρ., παρ-, διιέναι. παραπέμπειν. οὐ κωλὺειν.: ρ. (öfver) en flod, o. d., διαβαίνειν ποταμόν. ett berg, ὑπερβαίνειν 1. ὑπερβάλλειν ὁρος.: ρ. gm ngt, διαβαίνειν, όιαπορεὺεσθαι, (δια)περάν τι. om saker, διαχωρεϊν, διακομίζεσθαι διά τίνος.: lätt, beqväm att ρ., εὺπορος, 2. εὐδιάβατος, 2.: f. ryttare, ιππάσιμος, 2.: svår att ρ., δὺσβατος, 2. δυσπέρατος, 2. χαλεπώς διαβατός, 3.: s. man kan ρ., διαβατός, 3. περατός, 3.: s. man ej kan ρ., ἀδιάβατος, 2. ἀπορος, 2. ἀπέρατος, 2. b) om tid, se Förflyta, c) se Hända, d) låta ρ., = ej motsätta sig, Εάν τι. μή κωλὺειν τι. ἀπο-δέχεσθαί τι. περιοράν τι γιγνόμενον. e) ρ. för = gälla, νομίζεσθαι, δοκεϊν είναι τι. 2) tr., se Tillbringa.

Passerlig, se Passabel.

Passgång, τὁ κατά σκέλος βαδίζειν 1. βάδισμα.

Passgångare, ϊππος ὁ κατά σκέλος βαδίζων.

Passion, se Lidelse, Begär, -erad, se Lidelsefull, Häftig.

Passiv, ἡσυχος, 2.: förhålla sig ρ., ἡσυχίαν εχειν 1. ἀγειν. ἡσυχάζειν. μηδέν ἀντιπράττειν. b) i gram., παθητικός, 3. -vi te t, τὁ ἡσνχον, ἀρ-γόν. -vum, το παθητικόν.

Passning, gm vυ. under Passa 1).

Pastej, ἀρτόκρεας, ως, τό.

Pastor, Ιερεὺς, έως, ὁ. ϊεροφάντης, ου, ὁ. Ιεροδιδάσκαλος, ὁ.

Pastorat, ιερατεία, ἡ. παροικία, ἡ.

Patent, προγραφή, ἡ. παράγγελμα, τό. δίπλωμα , τό.: utfärda ett ρ., προαγορεὺειν. πα-ραγγέλλειν.: = diplom, πινακίς, ιάος, ἡ. -era, διπλώματος ἀξιοὺν.

Pathetisk, παθητικός, 3.

Patient, ὁ θεραπευόμένος. Se vidare Sjuk.

Patriarch, πατριάρχης, ου,ὁ. -alisk, πατριαρχικός, 3. -at, πατριαρχία, ἡ.

Patriot, φιλόπολις, ιάος, ὁ, ἡ. φιλόπατρις, ὁ, ἡ.: vara ρ., φιλόπολιν είναι, τὁ κοινόν 1. τήν πόλιν ὠφελείν 1. εὐεργετεϊν. -ism, εὺνοια 1. φιλία ἡ πρός τήν πόλιν.

Patron(us), προστάτης, ου, ὁ. κηάεμών, όνος, ὁ. Sedn., πάτρων, ωνος, ὁ.: gifva ngn en ρ., νέ-μειν τινί προστάτην.: välja sig en ρ., προστά-την γράφ>εσθαι.: stå under en ρ., Επί προστά-του είναι, -at, προστασία, προστατεία, ἡ. Sedn., πατρωνία, ἡ.

Patrull, περίπολοι, οι. κω&ωνοφόροι, οι. Ε-φοάεια, ἡ.: anförare f. ρ., περιπολάρχης o. περι-πόλαρχος, ὁ.: när ρ:η

passerat, τοὐ κώάωνος πα-ρενεχθέντος. -era, περι-, Εφοάεύειν. περιπολεϊν, -εύειν. κω&ωνοφορεϊν

Paulun, se Förhänge.

Paus, παύλα, ἀνάπαυλα, ἡ. διάλειμμα, τό: i musik, διαστολή, ἡ.: efter en kort ρ., μικρόν άιαλιπών 1. Επισχών, 3. -era, ἀναπαύεσθαι. παύ-λαν λαμβάνειν, άιαλείπειν.

P a v il 1 o η, σκιάς, ἀάος, ἡ. θόλος, η. σκηνή, ἡ. σκήνωμα, τό, οὐρανίσκος, ὁ.

Pedagog, παιδαγωγός, ὁ. -g i, παιδαγωγία, ἡ. -gik, παιδαγωγική, ἡ. -gisk, παιδαγωγικός, 3.

Pedant, ἀνήρ μικρολόγος, ὁ. σχολαστικός, ὁ. -eri, μικρολογία, ἡ. ἀκαιρία, ἡ. -isk, μικρο-λόγος, ὁ.

P ed el 1, υπηρέτης, ου, ὁ.

Pejla, βολίζειν. jfr L o d a. — Εξετάζειν (undersöka i allmht).

Peka, δεικνύναι, σημαίνειν, på ngt, τι.:j m. fingret p. på ngt, δεικνύναι τι τω δακτύλω. δα-κτυλοδεικτεϊν τι.\ τον δάκτυλον Εκτείνειν πρός τι.

Pekfinger, λιχανός (δάκτυλος) ὁ.

Pelare, κίων, ονος, ὁ, στύλος, ὁ (bärande, i byggnader), παραστάς, άδος, ἡ (pilaster), ορθοστάτης, ου, ὁ (ett slags fristående), στήλη, ἡ (ensam, rest till vård, gränsmärke etc.).: liten ρ., στυλίς, ίδος, ἡ. στυλίσκος, ὁ. στυλάριον, τό. στηλίς, ίδος, ἡ. στηλίδιον, τό.: af ρ. omgifven, περίστυλος, 2.: stödja m. ρ., στυλούν.: mellanrummet mel. 2:ne ρ , μεσοστύλιον 1. μεσόστυλον, τό.: inrista på en ρ., στηλογραφεϊν. στηλοκοπειν.: tillkännagifva gm anslag på en ρ., στηλιτεύειν.: göra till ρ., στηλούν.ι resa en ρ., στήλην ἀνιστάναι. στηλούν.

P el arf o t, στυλοβάτης, ου, ὁ.

Pelargång, περίστωον 1. περίστοον, τό. πε-ρίστυλον, τό. Jfr Pelarsal.

Pelarhals, ὑποτραχήλιον, τό.

Pelarhufvud, κιόκρανον, κιονόκρανον, τό. Επίκρανον, τό. ἡ τοὐ κίονος κεφαλή 1. κεφαλίς.

Pelarordning, νόμος, ὁ.

Pelarsal, στοά, ἡ. παστάς, άδος, ἡ.

P el ar skaft, τό τοὐ κίονος σώμα. στύλος, ὁ.

Pelikan, πελεκάς, άνος 1. άντ ος, 1. πελέκας, αντος, ὁ. b) chirurg. instrument, ὀδοντάγρα, ἡ. ὀδονταγωγόν, τό.

Pell, οὐρανίσκος, ὁ,

Pels, διφθέρα, ἡ. σισνρα, ἡ (eg. af getskinn).

Pel sa på, διφθέρας Ενδύειν ο. Ενδύεσθαι (sig).

Pelshandlare, διφθεροπώλης, ου, ὁ.

Pelskappa, διφθέρινον ϊμάτιον, τό

Pelsmössa, κυνή, ἡ. ἀλωπεκίς, ίδος, ἡ (af Täfskinn).333

Pelsverk, διφθέραι, al.

Pelsänger, δερμηστής, ού, ὁ.

Pen, se Fin.

Pen a t er, θεοί πατρώοι, ol.

Pendant, se Motstycke.

Pendel, στάθμη, ἡ.

Penna, 1) fjäder, πτερόν, τό. 2) skrifp., (γραφικός) κάλαμος, ο. ciόναξ, κος, ὁ. γραφεί-ον, τό.

Penndrag, γραφή, ή. Jfr Drag 2).

Pennknif, σμίλη, ή. σμιλίον, τό. δονάκων οξυντήρ, ὁ.

Penning, 1) sing., se Mynt.: 10:de, 20:de ρ., δεκάτη, εικοστή, ή. 2) i plur., ἀργύριον, τό (eg. i silfver, sedan i allmht). χρυσίον, τό (eg. i guld), κέρματα, τὰ (i små skiljemynt), χρήματα, τὰ (egendom, förmögenhet).: p. s. man är skyldig, χρέος, τό. τό ὀφειλόμενον ἀργύριον,: i. ρ., αργυρίου, χρημάτων.; s. kan fås f. ρ., ὤνιος, 3 o. 2.: ge mycket ρ. f. att, πολλοῦ πρίασθαι τό 1. ὥστε m. (acc. o.) inf.: vi hafva inga ρ. att köpa f-, ουκ εστίν 1. οὐ πάρεστιν οτου ὠνησόμέθα. : förvandla i ρ., ἐξαργυρούν, -ίζειν.: beräkna ngt i ρ·, εις ἀγύριον λογίζεσθαί τι.: utan ρ. kan ingenting uträttas, ἄνευ χρημάτων ουδέν εστι γενέσθαι τών δεόντων.: p:ne äro mannen, χρή-ματ ἀνήρ.

Penningaffärer, χρηματισμός, ὁ.: göra ρ., χρηματίζεσθαι.: en s. gör ρ., χρηματιστής, ού, ὁ.

Penningafgift, ἀνάλωμα αργυρίου, τό, Se Afgift.

Penningangelägenheter, τὰ τών χρημάτων. τὰ περί τὰ χρήματα, πόροι, οι.

Penningbegär, se Girighet.

Penningbehof, ἀνάλωμα, τό. τὰ αναγκαία χρήματα, δσον δει χρημάτων.

Penningbelöning, bl. χρήματα, τὰ 1. «ρ-γύριον, τό.: gifva ngn en ρ., τιμάν τινα χρή-μασι 1. ἀργυρίω.

Penningbrist, ἀχρηματία, ή. χρημάτων εν-δεια 1. σπάνις, ή.

Penningbörs, βαλάντιον, τό. σακκίον χρημάτων, το. Se Börs.

Penningböter, se Böter.

Penningdryg, ἐπ' ἀργυρίω 1. ἐπί τοις χρή-μασι μέγα φρονών 1. καυχόμένος, 3.

Penningdryghet, ὁ ἐπ' ἀργυρίω 1. ἐπί τοις χρήμασιν όγκος.

Penningfattig, χρημάτων 1. ἀργυρίου ἐνδε-ής, 2. ἀχρήματος, 2. Jfr Fattig.

Penningfordran, χρήματα οφειλόμενα τά·: jag har en ρ., χρήματα οφείλεται μοι. Jfr Fordran.

Penningförlust, χρημάτων ἀποβολή, ή.

Penningförlägenhet, χρημάτων ἀπορία, η.: vara i ρ,, χρημάτων ἀπορείν.

Penningförråd, χρημάτων πλήθος, τό. χρήματα (ἀποκείμενα 1. ὑπάρχοντα), τὰ

Penningförskott, χρήματα προδεδομένα, τά. Jfr Förskott.

Penningfö-värf, χρηματισμός, ὁ. ή τών χρημάτων κτήσις.: s. är betänkt på ρ., χρηματιστικός, 3.

Penning hjelp, ἐρανος, ὁ (gm bidrag), δά-νεισμα, τό (lån).: lemna ngn ρ., ἐπαρκειν τινι χρήματα, χρήμασιν ἐπικουρείν τιν*.

— Perla.

Penningkassa, se Kassa.

Penningkista, ἀργυροθήκη, ή.

Penninglysten, se Girig.

Penninglån, ἀργυρίου δάνεισμα, τό.

Penninglön, μισθός ἀργυρίου, δ.

Penningpost, bl. ἀργύριον, τό.

Penningpung, se Börs.

Penningpåse, θύλακος 1. μάρσιπος ἀργυρίου, ὁ.

Penningrörelse, χρημάτων μεταβολή, ἡ.

Penningskatt, 1) afgift, ἀργυρίου εισφορά, ἡ 1. φόρος, ὁ. 2) förråd, θηραυρός ἀργυρίου, ὁ. χρήματα ἀποκείμενα, τά.

Penningskuld, τό ὀφειλόμενον ἀργύριον. Se Skuld.

Penningsniken, -snål, se Girig.

Penningsumma, ἀργύριον, τό. ἀργυρίου πλῆθος, τό,

Penningtillgång, χρήματα τά υπάρχοντα, αφορμή, ἡ.: stor, ringa, ingen ρ., εὐπορία, σπάνις, ἀπορία χρημάτων, ἡ.

Penninguppbörd, a)ss. handling, ἀργυρο-λογία, ἡ. χρημάτων λῆψις, ἡ.: hålla ρ., ἀργυ-ρολογεϊν. b) uppburna penningar, χρήματα τά εἲσιόντα 1. φοιτώντα.

Penningutgift, ἀνάλωμα ἀργυρίου, τό. Se Utgift.

Penningvexlare, se Yexlare.

Penningvärde, τιμή, η.

Pensel, γραφεϊον, τό. γραφίς, ίδος, ἡ.

Pension, 1) underhåll, σύνταξις, ἡ. μισθός, ἐνιαύσιος 1. ἐν εὐεργεσίας μέρει διδό μένος, ὁ.: ge ngn ρ., εμμισθον ποιεϊν τινα. μισθόνχαρίζεσθαί τινι. 2) se Uppfostringsanstalt, -när, a) s. får pension, ἐμμισθος, δ. b) s. är i ρ., ο λαβών τήν τροφήν ἐπί μισθώ.

Pensla, se Måla.

Pensum, ἐργον, τό. τό τεταγμένον 1. προτα-χθέν.: förelägga ngn ett ρ., (προσ)τάττειν τινί τι.

Pentathlon, πένταθλον, τό.: en s. idkar ρ., πένταθλος, δ.

Pentameter, πεντάμετρος [στίχος), δ.

Pentateuchen, ἡ πεντάτευχος (βίβλος).

Penultima, ἡ παραλήγουσα (συλλαβή).

Peppar, πέπερι, εως 1. ιος 1. ιδος, τό.: m. ρ. beströdd, πεπερόπαστος, 2.: tillagad m. ρ., πε-περίτης, δ, -ϊτις, ἡ.: smaka ρ., πεπερίζειν.

Pepparbuske, -träd, πέπερι, εως 1. ιος 1. ιδος, τό.

Pepparkorn, πεπέρεως χόνδρος, ὁ.

Pepparmynta, μίνθη ἡ πεπερϊτις.

Pepparrot, ἀνάρρινον, τό (?).

Peppra, ἐξαρτύειν πεπέρει : pepprad, πεπερό-παστός, 2.

Peremtorisk, ἀνυπέρθετος, 2. jfr afgörande, bestämd.

Perfectum, συντελικός χρόνος, δ. παρακείμενος (χρόνος), ὁ. συντέλεια, ἡ.

Pergament, περγαμηνή, ἡ. διφθέρα, ἡ.

Period, 1) gram., περίοδος, ἡ. 2) se Tidehvarf, -rymd. -byggnad, ἡ τών λόγων διά-θεσις. -is k, περιοδικός, 3.

Peripheri, περιφέρεια, ἡ. κύκλος, ὁ.

Perla, μάργαρον, τό. μάργαρος, ὁ. μαργαρίτης, ου, δ, -ίτις, ιδος (λίθος), ἡ. μαργηλίς, ίδος, ἡ. b) på vätskor, πομφόλυξ, γος, ἡ.

Perlband, μόργαρα ὑιινειρμένα, τά. μαργάρων όρμος, ο.

Perlemor, νστρακον, τό.

P erlfiskeri, ή τών μαργάρων άναζήτησις.

Perl form i g, μαργαρώδης, 2 (K. F.).

P er lf är g, τό τών μαργάρων χρώμα.

Perlfärgad, μαργάροις όμοιος (3) τό χρώμα, πολιός, 3.

Perlhöna, μελεαγρίς, ίδος, ή.

Perlmussla, μάργαρος, ο. βέρβερι, ε ος, τό. κόγχη ή τά μάργαρα έχουσα.

Perl stick, γράμματα Ελάχιστα, τά.

Perm, πτυχή, »J. σκέπασμα, τό.: fr. ρ till ρ., από τ?? πρώτης συλλαβής μέχρι τής τελευταίας.

Permission, συγχώρημα, τό. άδεια ή του άπιέναι Επί ρητόν χρόνον. σχολή (ύπό τών άρ-χόντων δεδομένη), ή.: ge ngn ρ., άφιέναι 1. ά-ποπέμπειν τινά Επί ρητόν χρόνον.: få ρ., gm pass. äfv. άδειας τού άπιέναι τυχεϊν.

Perorera, διελθεϊν λόγω 1. λέγοντα, άγορεύ-ειν. δημηγορείν.

Perpendikel, κάθετος (γραμμή), ή. -ulär, se Lodrät.

Pers, ϊπωσις, ή.: ha en svår ρ., πιέζεσθαι χαλεπώς.

P ers a, Ιπούν. λεαίνειν.

Persika, Περσιχόν (μήλον), τό. -träd, Περ-σιχή (μηλέα), ή.

Persedel, χρήμα, τό. jfr Sak.: fig., om pers., άνθρώπιον, τό. άνθρωπίσκος, ό.

Persilja, όρεοσέλινον, πετροσέλινον, τό.: vin försatt m. ρ., πετροσελινίτης {οΐνος), ό.

Persjern, Ιπος, ό.

Person, 1) mskligt individuum, άνθρωπος, ό. σώμα, τό. ofta öfversattes det ej m. särskildt ord.: omge ngns ρ., εϊναι περί τινα.: i en ρ., είς ών.: furstliga p:er, άρδρες άρχοντες, οι Εν άρχρ όν-τες.: jag f. min ρ., εγωγε. Εγώ αύτός. τό γ' Επ' Εμοί : i egen ρ., αύτός, ή, ό. παρών, ούσα, όν. αυτοπρόσωπος, 2.: i egen ρ. åskåda ngt, αύτό-πτην εϊναί τίνος·: i egen ρ. höra, αυτόν άχούειν τι. αύτήχοον εϊναί τίνος : se till ρ., σχοπεϊν τήν τίνος άξίαν. (προσωποληπτεϊν. Ν. Τ.).: utan anseende till ρ., gm μή σχωπεϊν τινα όστις Εστίν, : man betalar en drachma ρ., εχαστός τις όραχμήν τελεί. 2) i ett skådespel, πρόσωπον, τό.: föreställa ngns ρ., υποκρίνεσθαί τινα. 3) gram., πρόσωπον, τό.

Personal, αριθμός, ο. πλήθος, τό. Ofta gm part. 1. gm οl περί τινα.: ρ. i en beskickning, οl πρεσβεύοντες 1. οl περί τήν πρεσβειαν.: ρ. i ngns följe, οl άχολουθούντες 1. άχόλουθοι.: ρ. i en skådespelartrupp, οl ύποχριταί.

Personalier, τά περί τον βίον τινός, ό βίος τινός.

Personifiera, προσωποποιεϊν. -k a ti o η, προσωποποιία, ή.

Personlig, 1) s. tillhör 1. angår en viss person, enskild, ϊδιος, 3. Adv. ιδία.: ρ. fiende, ϊδιος Εχθρός.: ρ. fördel, ϊδιον συμφέρον, τό ιδία συμφέρον : bjuda ngn en ρ. fördel, ιδία Επαγ-γέλλεσθαί τινί τι. : ρ. förolämpning, τό ιδία πρός τινα άδίκημα. 2) i egen ρ., αύτός, ή, ό. παρών, ούσα, όν.: ρ. smnvaro, ή πρός τούς παρόν-τας ομιλία, ή χατά πρόσωπον εντευξις: formera ρ. bekantskap m. ngn, κατ' όψιν Εντυχεϊν τινι.

Personligen, 1) Ιδία.: ρ. hata ngn, Ιδία μισεϊν 1. Εν όργy εχειν τινά.: förolämpa ngn ρ., ιδία άδιχεϊν τινα. 2) gm αύτός, ή, ό. παρών, ούσα, όν.: komma ρ., αυτόν Ελθεϊν 1. παραγε-νέσθαι.: åhöra ρ., παρόντα άχούειν τι.

αὐτήχοον εἶναί τίνος.: känna ngn p., αὐτόν 1. Εχ τής ὀψεως γιγνώσχειν τινά·: hr o. en tror att utförandet åligger hm p., αὐτός ἐκαστος αὐτω προς-ήκειν τὸ πράττειν ἡγεῖται. Jfr Föreg.

Personlighet, οὐσία, ἡ, ὑπόστασις, ἡ (tillvaro, bestånd), φύσις, ή. ἡθος, τὸ. ἴδιος τρόπος, ὁ. ἴδιον, τὸ.: = person, se d. o. b) i pl., förolämpande yttrande, λοιδορία, ἡ.

Perspektiv, *τηλεσκόπιον, τὸ. jfr Utsigt, -is k, σκηνογραφικός, σκιαγραφικός, 3.: måla p:t, σκηνογραφειν. σκιαγραφεῖν.: p. måleri, σκηνοφρα-φία, σκιαγραφία, ή.: p. målning, σκιαγράφημα, τὸ. -målare, σκηνογράφος, σκιαγράφ ος, ὁ.

PeTuk, se Hårtur. -makare, τεχνίτης ὁ κατασκευάζων φενάκας. := frisör, κεροπλάατης, ου, ὁ. πλοκεύς, έως, ὁ. hos de gamle, κουρεύς, ὁ (f. män. κομμώτρια, ή, {. qvinnor).

Pest, 1) eg., λοιμός, ὁ. νόσος λοιμώδης, ἡ.: hörande till p., λοιμικός, 3.: p:η bryter ut, ο λοιμός ἀρχεται γίγνεσθαι, ὁ λοιμός Εγκατασκή-πτει 1. Εμπίπτει, bland, εις m. acc.: ha p:η, λοι-μώττειν. 2) oeg., φθορά, διαφθορά, ἡ (om saker). Se f. öfr. Förderf.

Pestartad, λοιμώδης, 2.: p. lukt, λοιμική δυσωδία, ἡ.

Pestböld, ἑλκος τὸ ἀπὸ τοὺ λοιμού.: ha pestbölder, ελκεσιν Εξανθεῖν.

P est luft, λοιμικόν πνίγος, τό.

Peta, στίζειν. κεντεῖν.: p. sina tänder, κα-λαμίσκω διακαθαίρεσθαι τοὺς οδόντας.

Petrificera, se Förstena.

Phalang, φάλαγξ, γγος, ή.

Phantasi, 1) se Inbillningskraft, 2) föreställning, φάντασμα, τὸ. φανταστόν, τὸ. -äst, Ενθουσιαστής, οὑ, ο. ληρών, οὑντος, ὁ. μαινόμενος, ο. -as tis k, Ενθουσιάζων, ουσα, ον. λη-ρώδης, 2. -isera, πλάττειν φάσματα 1. φαντάσματα . φαντασιοκοπεῖν : i feber f., μαίνεσθαι. παραλέγειν. — om, φάσμα, φάντασμα, τὸ.

Pharmaceut, se Apothekare.

Philanthrop, se Mennisko vä η.

P hi list er, βάναυσος, ο. -er i, βαναυσία, ή.

Philo lo g, φιλόλογος, ο. -gi, φιλολογία, η. -gisk, φιλόλογος, ο.

Philosoph, φιλόσοφος, ο. σοφός, ο. σοφιστής , οὑ, ὁ. - p h e r a, φιλοσοφεῖν. - p h i, φιλοσοφία:, ή. -isk, φιλόσοφος, 2.

Phlegma, l)i blodet, φλέγμα, τὸ. 2) fig.. βραδυτής, ήτος, ή. βλακεία, ή. -atisk, 1) eg., φλεγματικός, 3. 2) fig., βραδύς, εἶα, ὑ. βλάξ, κός, ὁ, ή.

Phoenix, φοῖνιξ, κος, ὁ.

P hr as, φράσις, ἡ.: tomma ph:r, κενοί λόγοι, ol. λόγων κόμπος, ὁ.

Physik, φυσική, ἡ.: studera p., φυσιολογεῖν. σκοπεῖν τὰ τής φύσεως, -iker, φυσικός, ὁ. ὁ σκοπών τὰ τής φύσεως, φυσιολόγος, ο. -isk, φυσικός, 3. ὁ, ή, τὸ φύσει 1. κατά 1. περὶ τὴν φύσιν.

Physiognom, φυσιογνώμων, ονος, ο. - m i, seAnsigtsbildning. -mik, φυσιογνωμο via, ή.: skicklig i p., φυσιογνωμονικός, 3.334

Physiolog, φιiσιολόγος, ο.: vara p., φυσιο-λογειν. - g i, φυσιολογία, ή.

Pick, se Pack.

Picka, 1) hacka, κολάπτειν. 2) om hjertat, ur etc , πάλλεσθαι. κινεἰσθαι.

Pickelhäring, se Putsmakare, Narr.

Pick hågad, Επιμανής, 2.: vara p. på ngt, γλίχεσθαί τίνος. Επιθυμητικώς 1. Ερωτικώς εχειν τινός. Επιμαίνεσθαί τινι. Επιμανώς εχειν πρός τι.

Picknick, έρανος, ό. συναγώγιον, τό. (Τεϊ-πνον συναγώγιμον 1. συγκομιοτόν 1. συμφορητόν, τό. τό άπο σπυρί&ος άείπνον. τό άπό συμβολών συμπόσιον.: hålla en ρ., συνάγειν άπό συμβολών.: inbjuda till en ρ , παρακαλεί ν εϊς έρανον.

Piedestal, βάθρον, io βάσις, ή.

Pietet, a) se From het. b) mot föräldrar etc., φιλοστοργία, ή. ευσέβεια ή είς 1. περί τούς γονέας.

Piga, θεράπαινα, ή. θεραπαινίς, ίάος, ή. όούλη, ή. οικέτις, ιάος, ή. άιάκονος, ή.

Pigg, se Liflig, Kry.

Pigg, κέντρον , τό. Εγκεντρίς, ή.: = böld, φνμα, τό. απόστημα, τό. έπαρμα, τό.

Piggs vin, νστριξ, 1. ύστριγξ, yyop, ό. jJ. ακανθίων, ωνος, ό.

Pigkammare, τό τών θΈραπα^ων οίκημα.

Piglön, ό τών θεραπαινιάων μισθός.

Pik, 1) eg., λόγχη, ή. άόρν, ατος, τό. 2) stickord, αϊνιγμός, ό. σκώμμα, τό. χλεύη, ή.

P i ka, αϊνίττεσθαι εις 1. πρό? τι-ra. χλευάζειν τινά. κατακνίζειν τινά.

Pikant, άριμύς, εια, ι; (eg. f. smak o. lukt). δηκτικός, 3, άηκτήριος, 2 (fig.).

Pikenerare, λο^οφόρορ, o1.

Piket, -vakt, προφυλακή, ή.: stå på p., προ-φυλακήν άγειν. προφυλάττειν.

Pil, (vapnet), τόξευμα, τό. βέλος, τό. οιστός, ό.: skjuta pilar, τοξεύειν. ϊέναι 1. άφιέναι βέλη.: nedlägga m. p., κατατοξεύειν.

Pil, (trädet), ma, »j. ελικη,ή.: en m. ρ. beväxt plats, ιτιών cuvof, ό.: af ρ., ϊτέϊνος, 3. οισΰϊνος,3.

Pilaster, παραστάς, άάος, ή.

Pil bar k, ϊτέϊνος φΊοιός, ό.

Pilbåge, se B å ge.

Pilbössa, se Armborst.

Pilgrim, οδοιπόρο? 1. όάίτης, o (vandrare, resande), προσήλυτος, o (fremling. Sedn.).: resa ss. p , προσηλυτεύειν {?). άποάημεϊν (fara i fremmande land).

Pilkoger, se Koger.

Piller, κατάποτον, καταπότιον, τό. τροχίσκος, ό. κόκκος, ό. γογγυλίάιον, τό.

Piil ra, κνήν. κνίζειν.: p. sig (om fåglar), α-ποκαθαίρεσθαι 1. λαμπρύνεσθαι τά πτερά.

PiHof, Ιτέας 1. ϊτέϊνον φύλλον, τό.: kollektivt, ϊτέινα φύλλα, τά.

P i 1 q v i s t, ϊτεΐνη ράβδος, ή. λύγος , ή.

Pilregn, βελών πλήθος, τό. οίον νέφος βελών.

Pilskott, τόξευμα, τό.

Pilskytt, se Bågskytt.

Pilsnabb, βέλους οξύτερος, 3. οξύτατος, 3, τάχιστος , 3.

Pilt, se Gosse.

Pimpla, νποπίνειν.

Pimsten, κίσσηρις, εως 1. ιάος, ή.: glätta m. ρ., (κατα)κισσηρίζειν.

Pimstensartad, κισσηροειόής, -ώάης, 2.

Pina, a) gm tortur, βασανίζειν. στρεβλούν. πα-ρατείνειν. b) plåga, τρύχειν. (Εκ)άέρειν. άγχειν. άποκναίειν. άνιάν. se Plåga, c) tvinga, πιέζειν. (προσ)αναγκάζειν. — ρ. af, in, ihop, se Af-, In-, Sammantränga. — p. ut, se Utpressa.

Pina, βάσανος, ή. άλγηΰών, όνος, ή. ανία, ή.: utstå ρ., άλγηάόνας έχειν.

Pinbänk, στρέβλη, ή. βάσανος, ή.: lemna ngn till ρ., (7ταρα)άούναί τινα είς βάσανον.: lägga på ρ., se Pina a).: förhöra ngn på ρ., βασάνοις ά-νακρίνειν τινά.

Pingel, ήχος, τό. φθόγγος, ό.

Pingla, se Bj ellra.

Pingla, κω&ωνίζεν. κροταλίζειν.

Pingst, πεντηκοστή {ήμέρα), ή.

Pingstfest, -helg, Εορτή τής πεντηκοστής, ή.

Pinie, πίτυς, υος, ή.: frukten, πιτνίς, kToς, ή. κώνος τής πίτι/ος, ή.: kärnan, κόκκαλος, ό.

Pink, -a, se Urin.

Pinlig, p:t förhör, βάσανος, ή.: anställa sådant m. ngn, βασανίζειν τινά.

Pinna, γομφούν. πατταλεύειν.

Pinne, πάτταλος, ό (att hänga ngt på), γόμφος, ο (att hopfoga med), έμβολον, τό o. Εμβο-Afiif, έως, ό (att insticka), περόνη, ή (hjul-p.). βάλανος, ή (m. hkn dörrigeln fästes), σκαλμός, ό (vid hkn åran bindes), ένάρυον, τό (gm hkn oket o. tistelstången smnhållas).: m. p:r fästa, (προσ)-πατταλεύειν. γομφούν.

Pinoredskap, στρέβλη, ή. βασανιστήριον, τό. τό πρός τάς άνάγκας όργανον, κλίμαξ, κος, ή (ett särskildt slag).

P i η o r u m, βασανιστήριον, τό.: = helvete, se d. o.

Pinsam, άλγεινός, 3 (smärtsam), πικρότατος, 3. ανιαρότατος. 3. χαλεπώτατος, άεινότατος, 3.: vara i ett ρ. läge, άγωνιάν.

Pion, παιωνια, ή. γλυκυσίάη, ή.

Pip (på kärl), σύριγξ, γγος, ή.

Pip, συριγμός, ό. ροϊζος, ό. ρ ο ίζημα, τό. Se vidare Gnällande.

Pipa, πιπίζειν (om fågelungar), συρίττειν. ροι-ζείν. Jfr Gnälla, Hvina.

Pipa, σύριγξ, γγος, ή. αυλός, ό.: liten ρ., αΰλίσκος, ό.: dansa efter ngns ρ., πάντα ύπα-κούειν τινί.: sticka ρ:η i säcken, se Vika.: = tobaksp., καπνοσωλήνιον, τό.

Pipare, συριστής, ού, ό. αυλητής, ού, ό.

Pip form ig, συριγγώάης, 2.

Pip i g (af Pipa), συριγγώΰης, 2. σηραγγώδης, 2 (porös).

Pipig (af Pip 2), λιγυρός, 3 (gäll), μινυρός, 3 (jemrande). θρηνώάης, 2 (klagande), κλαυστι-κός, 3 o. κλαυσιών, ώσα, ών (s. gråter lätt).

Pipskägg, (τραγικός) πώγων, ωνος, ό.

Pipsår, se Fistel.

Piska, se Gissel.

Piska, μαστιγοὺν -είν. μαστίζειν. (Εκ)ἀέρειν. πλήττειν. πατάσσειν. Jfr Prygla.

Piskslag, μάστιγμα, τό.: under ρ., ὑπό μαστιγών. o. gm partt. μαστιγών 1. μαστιγούμένος, 3.: s förtjenar ρ., μαστιγώσιμος, 2. μαστιγίας, ου, ὁ.

Pi ss , se Urin.

Pissa, οὐρειν.: handlingen, οὐρησις, ἡ.: vilja ρ., οὐρητιάν.

Pistacie, πιστάκη, ἡ. πιστάκια, τά.Pi β ta cie träd — Platt.

335

Pistacieträd, πιστάχη, ἡ.

Pitschaft, se Signet.

Pittoresk, γραφικός, 3.: en p. utsigt, ὁψις σκηνογραφική, ἡ.

Pj es, se Stycke.

Pjexa, καρβατίνη, ἡ. Εμβάς, ἀΰος, ἡ.

Pjoller, Χήρος, ὁ. υ&λος, ὁ. φλήναφος, ὁ. φλυαρία, ἡ.

Pjollra, ληρεϊν. ὑ&λεϊν. φληναφάν. φλυαρεϊν.

Pjollrig, ληρώόης, 2. φλήναφος, 2. φλυαρώ-άης, 2. παιάαριώάης, 2.

Pjoskig, μαλακός, 3. φαύλος, 3.: = fjoskig, se Fånig.

Pjoskighet, μαλακια, ἡ. φαυλότης, ἡ.

Pjunk, (Ini μικροϊς) στεναγμός, ὁ 1. οϊμω-

Pjunka, {Επί μικροϊς) στενάζειν, οιμωζειν, σχετλιάζειν. ἀεινά ποιεϊσθαι. ὁεινοπαθείν. — &ρύ-πτεσ&αι.

Pjunkig, θρηνώόης, 2. φιλοπεν&ής, 2. — 3·ρνπτικός, 3. ἀύσκολος, 2.

Pj åk, κατάπληξις, ἡ. ὁκνος, ὁ. μαλακια, ἡ.

Pjåka, μαλακίζεσ&αι. S-ρύπτεσβ-αι. καταπλήτ-τεσβ-αι. ἀποάειλιάν. ὀκνεϊν.

Pjåkig, μαλακός, 3. καταπλήξ, γος, ὁ, ἡ. d-ρυπτικός, 3. — ἀβέλτερος, 2 (enfaldig).

Pjåkighet, μαλακια, ἡ. ἀβελτερία, ἡ. o. gm adj.

Placera, se Ställa, Anställa.

Pl ad der, λαλιά, ἡ. φλυαρία, ἡ. λήρος, ὁ. Jfr Prat.

Pladderaktig, λάλος, 2. πολυλόγος, πολύ-λάλος, 2. φλύαρος, 2. σπερμολόγος, 2.: vara ρ., πολυλογεϊν. πολυλαλεϊν. πάντα Εκλαλεϊν.

Pladderaktighet, λαλιά, ἡ. φλυαρία, ἡ. ά-άολεσχία, ἡ. σπερμολογία, ἡ. πολυλογία, ἡ.

Pl ad dra, λαλεϊν. φλυαρεϊν. ληρεϊν. ἀάολεσχεϊν. σπερμολογεϊν.: ρ. om ngt, Εκλαλεϊν τι. Jfr Prata.

Pladdrare, se Pratmakare.

Plagg, εσ&ημα, τό. ιμάτιον, τό.

Plagga på, se Piska.

Plagiat, κλέμμα, τό. -era, κλέπτειν.

Plakat, se Anslag, Kungörelse.

Plan, se Jemn.

Plan, 1) jemn yta, slätt, ἀπεόον, Επίπεάον, τό. πεάίον, τό. 2) utkast a) på papper o. d., υπογραφή, ἀιαγραφή, ή. διάγραμμα, τό. ιχνογραφία, ή.: utkasta en p. af, till ngt, ὑπογράφειν 1. ἀιαγράφειν τι. b) i tanken, Επιβολή, ή. Επίνοια, ή. ἀιάνοια, ή. βουλή, ή. γνώμη, ή. προ-αίρεσις, ή.: konstmässig, listig p., μηχάνημα, τέχνημα, τό.: fatta, uppgöra en p., Επιβάλλεσ&αι. Επινοεϊν. προαιρεϊσ&αι. βουλεύεσ&αι. mot ngn, Ε-πινοεϊν τινι Επιβουλεύειν τινi.: ha, umgås m. den p., βουλενεσ&αι. ἀιανοεϊσ&αι. βούλεσδαι. γνώ-μην εχειν. μηχανάσ&αι. παρεσκευάσ&αι m. ὡρ o. part. fut.: utföra sin p., ποιείν α διανοείται, Επινοεί, βούλεται. περαίνειν 1. ἀιαπράττειν τήν γνώμην.

Planera, 1) jemna, ὁμαλίζειν, -ννειν. λεαί-νειν. 2) förbereda, arbeta i., προοάοποιεϊν τινι. προπαρασκευάζειν, -σ&αί τι. μηχανάσ&αι όπως γενήσεταί τι.

Planet, πλάνης, ητος, ό. πλανήτης, ου, ό. αστρον πλανητόν 1. κινούμενον 1. περιφερόμενον, τό. - b a η a, άστρων περιφορά, ή. -system, τάξις τών πλανήτων, ή.

Plank, φράγμα, περίφραγμα, τό. περιφρα-

γή, ή·

Planka, se Bräde.

Planlös, ἀβουλος, 2. ἀσκεπτος, απερίσκεπτος,

2. μάταιος, 3. εϊκαϊος, 3. — Adv., äfv. ἀνευ γνώμης, ούάενί κόσμω. εική.

Planlösh et, αβουλία, ή. o. gm adj.

Planmässig, a) ändamålsenlig, Επιτήδειος, 3 o. 2. b) beräknad, βουλευτός, 3. Εσκεμμένος,

3. προαιρετός , 3. gm εὔβουλος, 2 (om pers.). — Adv., Εσκεμμένως. Εκ προαιρέσεως, γνώμη.

Planritning, se Plan 2) a).

Planta, φντόν. τό. φύτευμα, τό.: en späd p., νέον φυτόν, τό.: sätta p:r, φυτά Εμβάλλειν εϊς τήνγήν.: uppdraga p:r, φυτοτροφεϊν. φυτουργεϊν.: pirs uppdragande, φυτουργία, φυτοκομία, η.

Plantage, φυταλιά, ή. φυτούργημα, τό.

Plantera, φυτεύειν. i ngt, Εμφυτεύειν.: p. kanoner o. d., τι&έναι. ιστάναι, κα&ιστάναι.

Planterare, φυτευτής, ου, ό. φυτουργός, ό. o. gm part.

Plantering, 1) ss. handling, φυτεια, φ>ύ-τευσις, ή. 2) se Plantage.

Planterpinne, Εμβολεύς, έως, ό.

Plantlafve, -säng, φυταλιά, ή.

Plantskola, φυτώριον, τό. φυτουργεϊον, τό.

Plaska, καχλάζειν. παταγεϊν.

Plaskning, καχλασμός, ό. πάταγος, ό. o. gm vv.

Plastik, πλαστική, ή. -isk, πλαστικός, 3.

Platan, πλάτανος, ή.: lik p., πλατανώόης, 2.

Plats, 1) i allmht, τόπος, ό. χώρος, ό. χώρα, ή. χωρίον, τό.: offentlig p., ἀγορά. ή.: jemn p., πεδίον, τό, πεδιάς, ἀδος, ή.: vid, rymlig p., ευρυχωρία, ή. 2) bebygd ort, χωρίον, τό.: en fast p., χωρίον ὀχυρόν 1. Εχυρόν. έρυμα,τό. φρού-ριον, τό.: en öppen, obefäst p., χωρίον ἀτείχι-στον. κώμη, ή. 3) det rum , s. ngn 1. ngt upptager, χώρα, ή. εδρα, ή. &ἀκος, ό. κλισία, ή. στάσις, ή.: uppstå fr. sin p., Εξανίστασ&αι τής έδρας.: lemna ngn (sin) p., εϊκειν τινί τής έδρας, παραχωρεϊν, με&ίστασ&αί τινι.: taga p., κα&ι-ζειν, -σ&αι. κατακλίνεσ&αι.: nödga ngn att taga p.,

κα&ίζειν τινά.: tränga ngn fr. sin ρ., άπε-λαύνειν τινά τής έδρας. άποστερεϊν τινα τήν ε-δραν.: inställa sig på sin ρ., παραγίγνεσ&αι εϊς τήν αύτού χώραν.: lemna ngt på sin ρ.. Εάν τι κατά χώραν μένειν. άκίνητον Εάν τι.: flytta ngt fr. sin ρ., κινεϊν τι. μετατι&έναι 1. με&ιστάναι τι.: lemna ρ., Εκποδών άπιέναι.: ha ρ. f. ngt, χωρεϊν τι. ικανόν εϊναί τινι.: ρ. på theatern, d-έα, ή.: första ρ., πρωτεία, ή.: första ρ. vid bordet, προκατάκλισις, ή.: intaga den, προκατακλί-νεσ&αι.: blipåprn, πίπτειν. άπο&νήσκειν.: behålla ρ:η, νικάν. περιγίγνεσ&αι.: vara på sin ρ., Εν καιρώ 1. καίριον εϊναι. Επιτήδειον εϊναι. πρέπειν. 4) embete, post, τάξις, ή. χώρα, ή.: den första ρ., πρωτεία, ή. πρώτα, τά·: haden, πρωτεύειν.: inträda i ngns ρ., διαδέχεσ&αί τινα. επεσ&αί τινι εϊς τήν τάξιν.: anvisa ngn en ρ. bland ngra, τάττειν τινά έν τισιν 1. εις τινας. 5) m. ρ., μόλις. <*χολϊι.

Platt, πλατύς, εϊα, ύ. ομαλός, 3. άπεδος, 2. ταπεινός, 3 (äfv. fig.). — Adv. = alldeles, παντελώς. παντάπασιν. άτεχνώς. jfr Alldeles.

Platt, πλάξ, κός, ή. πέταλον, τό. πλατεϊον, τό.: af drifven metall, έλασμα, τό.336

Platta — Plågoande.

Platta, πλατύνειν. όμαλίζειν. λεαίνειν.

Plattfot, πλατύπους, ποδος, oc, ή.

Platthet, πλατύ της, ή. ομαλό της, ή. τ ånn· νότης, ή. o. adjj.

Platthufvad, πλατυκέφαλος, 2.

Plattnosig, πλατνρρνγχος, 2.

Plattnäsa, -ig, πλαττύρριν, νος, δ, ή.

Plausibel, πιθανός, 3.: finna ngt ρ., Επαι-νεϊν τι. συνδοκεϊ μοί τι. άρέσκεσθαί τινι.

Plebej, δημότης, ου, ο. δημοτικός, δ. ό Εκ 1. από τού δήμου.

Plenipotentiär, πρεσβευτής αύτοκράτωρ, δ.

Plethron, πλέθρον, τό.: ett ρ. lång, bred etc., πλεθριαίος (το μήκος, εύρος etc.).: 2, 3 etc. ρ. lång, δίπλεθρος, τρίπλεθρος, 2.

Pleti, se Kreti.

Pligg, ήλος, ό. πάτταλος, δ. Se Pinne.

Pligt, τό δέον. τό προσήκον, καθήκον, έργον, τό. χρέος, τό. Ofta gm gen. af ett nom. 1. gm neutr. af ett pron. poss. ss. præd., t. ex. det är en bra karls ρ., άνδρός Εστίν άγαθού.: det är min ρ., Εμόν Εστίν. προσήκει, καθήκει μοι.: ρ:η fordrar att göra ngt, χρή ποιεϊν τι.: uppfylla sina p:r, τά προς-, καθήκοντα πράττειν 1. άποτε-λεϊν. τά δέοντα 1. δίκαια ποιεϊν I. πράττειν. mot ngn, τινί 1. προ? τινα. mot gudomligheten, föräldrar o. d., εύσεβεϊν 1. εύσεβεία χρή σθαι περί τινα.: handla mot sin p., παρά τά προσήκοντα πράττειν. άκοσμεϊν.: försumma sin ρ., άμελεϊν, καταμελεϊν. Ελλείπειν τού δέοντος, λείπειν τήν τάξιν. mot gudarne, άσεβεϊν περί τούς θεούς.: icke göra sin ρ. (om krigare), κακόν είναι. Εθελοκα-κεϊν. άποδειλιάν.: jag anser f. min ρ. att göra ngt, άξιώ ποιείν τι.

P1 i g t e η 1 i g, όσιος, 3. δίκαιος, 3, ευσεβής, 2. προς-, καθήκων, ουσα, ον. εννομοί, 2. νόμιμος, 3.

Pligtförgäten, αμελής, 2. άσεβής, 2. ανόσιος, 2. άγνώμων, 2. Jfr Trolös.

Pligtförgätenhet, αμέλεια, ή. άσέβεια, ή. ανοσιό της, η· άγνωμοσύνη, ή.: visa ρ. mot ngn, άμελώ< εχειν τινός 1. πρός τινα. άσεβεϊν περί 1. πρός τινα. άγνωμονεϊν 1. άγνώμονα είναι περί 1. πρός τινα.

Pligtförsummelse, παράβασις τών προσηκόντων, ή. άμέλεια, ή. άσέβημα, τό. πλημμέλεια, ή. πλημμέλημα, τύ.

Pligtig, δίκαιος, 3.: vara ρ., όφείλειν. Se vidare Förbinda 3).

Pligtstridig, άνόσιος, 2. άθέμιστος, 2. παράνομος, 2. αισχρός, 3.

Plikt, τιμή, ή. τίμημα, τό. Επιτίμιον, τό. δφλημα, τό. ζημία, ή. δίκη, ή.: den af anklagaren yrkade ρ., Επίγραμμα,

τό. τά Επιγεγραμ-μένα.: yrka en ρ., Επιγράφεσθαι.

Plikta, τίνειν, Εκ-, άποτίνειν. διδόναι 1. ύ-πέχειν δίκην 1. τιμωρίαν, f. ngt, τινός.: ρ. derföre att, δίκην διδόναι m. part. 1. m. οτι.

Pliktfälla, ζημιονν τινά τινι. Επιτιθέναιλ. Ιπιβάλλειν τινί τίμημα.: pliktfällas, äfv. δφΧείν.

Plinth, πλίνθος, ή.

P1 i r a, σκαρδαμύττειν. (συμ)μύειν τούς οφθαλμούς. ύποβλέπειν.: en s. plirar, μύωχρ, ωπος, δ. Jfr Närsynt.

Plit, ξίφος, τό. μάχαιρα, ή.

Plita, 1) slåss, (δή)αγωνίζεσθαι. (δια)μάχε-σθαι. 2) arbeta ifrigt, φιλοπονεϊν. σπουδάζειν. Επιμελώς πράττειν. περιεργάζεσθαι.

Plock, ρώπος, δ. συρφετός, ό· κέρματα, τά.

Plocka, δρέπειν, -σθαι. jfr Afplocka.: ρ. frukter, ax, καρπολογεϊν, σταχυολογεϊν.: ρ. fåglar, τίλλειν. άποτίλλειν.: ρ. ihop, συλλέγειν.: ρ. sönder, κατατίλλειν. δια-, κατασπαράττειν. b) = plundra, sed.

Plog, άροτρον, τό.: draga ρ., άροτροφορεΐν.: lik ρ., άροτροειδής, 2.

Plogbill, άνοτρόπους, οδος, δ. ύνις 1. υννις, εως, ή.

Plogfåra, se Fåra.

P1 o g hj u 1, ό τον άρό τρου τρο^ο'?·

Ploghäst, ϊππος άρότης, ό.

Plogland, πλέθρον (πέλεθρον), τό.

Plogstjert, έχέτλη, ή.

Plommon, κοκκύμηλον, τό. πρδύμνον, τό.

Plommonkärna, τό τον κοκκυμήλου όστούν.

Plommonträd, κοκκυ μηλέα ο. κοκκυ μηλος, ή. προύμνη, ή.

Plotter, 1) i skrift, a) plottrande, gm vv. b) resultatet, γράμματα έπισεσυρμένα, τά. 2) små utgifter, at κατά μικρά 1. εις ούδενός άξια δαπάναι 1. άναλώσεις. 3) småplock, ούδενός άξια. συρφετός, ό. ρώπος, ό.

Plottra, l)i skrift, ίπισύρειν 1. φύρειν τά γράμματα. 2) |p. bort, κατά μικρά, εις ουδενος άξια δαπανάν 1. καταναλίσκειν. έκχείν.

Plugg, εμβολον, τό. γόμφος, δ.

Plugga, εμβολον έμβάλλειν. γομφούν.: ρ. igen, (έμβόλω) Ιπι- , Ιμφράττειν 1. συγκλείειν.: ρ. in, se Inprägla.

Plump, se Grof 1) o. 5).: bära sig p:t åt, άγροικίζεσθ αι.

Plump, se Bläckfläck.

Plumpa, κηλιδούν, σπιλούν (på ngt, τί).

Plumphet, se Grofhet.

Plundra, άρπάζειν, διαρπάζειν. άρπαγήν ποιεϊσθαι. ληίζεσθαι. λεηλατεΐν. λεία ν άγειν. λ$στεύ-ειν. άγειν και φ>έρειν. πορθεϊν. συλάν. διαφορεϊν.: låta ρ., άφιέναι άρπάζειν. άρπαγήν ποιεϊν.: ρ. en fallen fiende, σκυλεύειν. συλάν.: ρ. tempel, ιεροσυλεϊν.

Plundrare, ληστής, ού, δ. o. partt.

Plundring, άρπαγή, διαρπαγή, ή. λεηλασία, ή. σύλησις, ή πόρθησις, ή. ληστεία, ή.: en fallen fiendes, σκυλεία, ή.: tempels, ϊεοροσυλία, ή.

Pluralis, πληθυντικός (αριθμός), ὁ.: i ρ., πληθυντικός, 3 ο. -ώ?.

Pluralitet, οι πλείους. jfr Rö stpluralitet.

Pius, se Öfverskott, Tillägg.: 2 p. 3, δύο και τρεις.

Plusquamperfectum, ὑπερσυντέλικος χρόνος, δ.

Plåga, ἀνιάν. λυπεϊν. θλίβειν. δάκνειν. ταλαι-πωρεϊν. ἀγχειν. παρατείνειν. Ενοχλεί ν τινα 1. τινί. οχλον 1. πράγματα παρέχειν τινί.: ρ. ngn m. böner, Επι-, Εγκεϊσθαί τινι (δεόμενον). λιπαρεϊν τινα.: plågas, äfv. κακώς εχειν 1. διακεϊσθαι υπό τίνος, λύπην εχειν εκ τίνος : ρ. sig m. ngt, πό-νον 1. πράγματα εχειν ποιούντά τι. κάμνειν ποι-ούντά τι.

Plåga, ἀνία, ἡ. λύπη, ἡ. ταλαιπωρία, ἡ. οδύνη, ἡ. ἀλγηδών, όνος, ἡ. πόνος, ὁ. μόχθος, ὁ. κακόν, τό. συμφορά, ἡ.: ha ρ., πονεϊν. ταλαιπω-ρεϊν, -σθαι. ἀλγεϊν. o. pass. af vv. under Föreg.: förorsaka ngn ρ., κακοϊς Ελαύνειν. Se Föreg.

Plågoande, -ris, Ερινύς, ύος, ἡ. xaxo*Plågsam -

δαίμων, ονος, ὁ. ἀλιτήριος, ο. ἀλάστωρ, ορος, ο. παλαμναιος, ὁ.

Plågsam, ανιαρόςg 3. 3. οδυνηρός,

3. aÅywvof, 3. πικρός, 3. χαλεπός, 3. o. partt. af ι/v. under Plåga.

Plån, δέλτος, j}. πινάκιον, -ίδιον, τό.

Plåna ut, se Utplåna.

Plånbok, ἐγχειρίδιον, τό, δελτός, jJ. Trwa-/dof, jf.

Plåster, εμπλαστον, -στρον, τό. κατάπλα-σμα, τό.: uppmjukande ρ , μάλαγμα, τό.: belägga m. ρ., καταπλάττειν.

Plåstra, καταπλάττειν. ἐμπλάστω χρήσθαί 1. στρωννύναι. Jfr Q v a c k s a 1 f v a.

Plåt, πέταλον, τό. ἐλασμα, τό : belägga m. ρ., πεταλονν.: belagd m. guld-p., Επίχρυσος, 2.: lik ρ., πεταλώδης, 2.

Plåtslagare, πεταλοποιός, πεταλουργός, δ.

Pläga, 1) tr., a) se Förpläga, b) p. vänskap, umgäDge m. ngn, χρήσθαί φιλία, ομιλία τινός, χρήσθαί τινι οικείως. se subst. 2) intr., εϊωθέναι. ειθίσθαι. εθος εχειν. νομίζειν (iakttaga ss. fr. fäderna ärfd sed), φιλεϊν (eg. m. bi-bgr. af böjelse, sedan allm., äfv. om saker: "p. gerna"). Ofta bl. gm præs. 1. gm imperf. 1., vid allmänna ur erfarenheten hämtade omdömen, gm aor. Se Gramm.

Plägning, se Förplägning,

Plägsed, νόμος, ὁ. νόμιμον, τό. εθος, τό.: de ha den ρ., νόμον 1. εθος εχουσιν. νόμος 1. νόμιμον ἐστιν 1. καθέστηκεν αὐτοϊς. νομίζεται παρ' αὐτοϊς.: bestående plägseder, τά εϊωθότα νόμιμα. : blifva ρ., ἐν ἐθει γίγνεσθαι, ἐκνικάν.

Plätt, πλάξ, κός, ἡ. πέταλον, τό.: i hufvudet, φαλάκρα, ἡ. φαλάκρωμα], τό.

Plöja, ἀρουν, ἀροτριάν.

Plöj are, ἀ^ότης, ου, ὁ. ἀροτήρ, ήρος, δ. ἀ-ροτρεύς, έως, ο.

Plöjning, ἀροτος, ὁ. ἐργασία γής, ἡ.

Plöjningstid, ἀροτος, ὁ

Plötslig, αιφνίδιος, 3. ἐξαπιναίος, 3. ὁ, ἡ, τό αυτίκα 1. παραυτίκα. ἀγχίστροφος, 2. ἀπρος-δόκητος, 2. Adv., ἐξαίφνης. ἐξαπίνης. αιφνιδίως, ἀφνω. αυτίκα. παραυτίκα. παραχρήμα, ἐξ ἀπρος-δοκήτου.

Fock, ἀπειλαί, αι. ἐπήρεια, ἡ. θράσος, τό. ἡ μετά θράσους 1. αναίδειας 1. θρασεια αίτησις.: m. lock o. ρ., se Lock.

Pocka, ἀπειλεϊν. θρασύνεσθαι. ἀναισχυντεϊν. — ρ. på ngt, a) fordra, θρασέως 1. δι' απειλών 1 θρασυνόμενον αἵτείσθαι 1. ἀξιουν τι. b) trotsa på, θρασύνεσθαι τινι 1. ἐπὶ τινι. μέγα φρονεῖν ἐπὶ τινι. πιστεύειν τινί. — pockande, απειλητικός, 3. θρασύς, εία, ύ. αυθάδης, 2.

Pockande, se Pock.

Pocker (i våld), μορμώ. βαβαί. βαβαιάξ. πυπ-παί. πυππαιάξ. πυππάξ.: drag f. ρ. i våld, se B öfv el.

Podager, ποδάγρα, ή. ποδαλγία, ή.: lida af ρ., ποδαγράν, -ιάν. ποδαλγεῖν. κάμνειν τούς πόδας. -grisk, ποδαγρικός, 3. ποδαγρός. 2.

Poem, se Dikt.

Poesi, ποίησις, ή. ποιητική, ή. — φ^ή, ή. gPoet, se Skald, κ Poetisk, ποιητικός, 3.

Pojkaktig, παιδαριώδης, 2. μειρακιώδης, 2. παιδικός, 3.

Ponton. 337

Pojkaktighet, παιδικός τρόπος, δ. τὸ παι-δαριῶδες etc.

Pojke, se Gosse.

Pojkstreck, (παιδικόν) ™ πονήρεύμα 1. πανούρ-γημα, τό. νεανίευμα, τό.: begå ρ., πανουργείν. νεανιεύεσθαι.

Pokal, se Bägare.

P o k u 1 e r a, συμπίνειν. κωθωνίζεσθα*.

Pöl, πόλος, ό.

Polarstj erna, ἀρκτοῦρος, δ.

P o lej a, βληχώ, ους 1. βλήχων, ωνος, ή.

Polemik, διαφορά, ή. ἀμφισβήτησις, ή. -i-s e r a, ἀμφισβητεἰν. - i s k, διάφορος, 2.

Polera, a) se Glatta, b) göra glänsande, στιλβοὺν. στιλπνοὺν λαμπρύνειν. — polerad, ξε~ στός, ξυστός, 3. λειος, 3. στιλπνός, 3. -are, ξυστήρ, ήρος, ό. o. gm part.

Polering, a) ξέσις, ή. b) στίλβωσις, ή.: medel f. ρ., στίλβωτρον, τό.

Polhöjd, επαρμα, τό.

Polis, ἀστυνομία, ή. αστυνόμοι, οι (personalen). ή τής εὐνομίας ἐπιμέλεια. ἀρχὴ ή ἐφορώ-σα περί τε τά συμβόλαια και περί τήν εὐνομί-αν. [Polismyndigheter i Athen: ἀστυνόμοι, ἀγο-ρανόμοι, σιτοφύλακες, μετρονόμοι, ἐπιμεληταΧ τοὺ ἐμπορίου, πολέμαρχος, οϊ ἐνδεκα: o. deras tjenare, δημόσιοι (τοξόται, Σκνθαι). se Lex.].

Polisb etj ent, δημόσιος, ό. τοξότης, ου, δ.

Poliskammare, ἀστυνόμιον, τό.

Polismyndighet, ή τών αστυνόμων ἀρχή. Se Polis.

Polis tjensteman, ἀστυνόμος, δ. Se Polis.

Polisväsen, τά περί τήν ἀστυνομίαν.

Politi, οι περί τής εὐκοσμίας νόαοι.

Politik, πολιτική, ή. τά πολιτικά, πολιτεία, ή.: gm sin ρ. bedraga, kufva, καταπολιτεύεσθαι.: = klokhet, slughet, se d. oo. -iker, πολιτικός ἀνή(), ό. ἀνηρ ἀκριβώς ἐπιστάμενος τά πολιτικά 1. τα περί τήν πόλιν. -isk, πολιτικός, 3 o. ό, ή, τό τής πόλεως 1. ἐν πόλει 1. περί τήν πόλιν o. s. v. efter smnhanget.: oeg., πανούργος, 2. σοφός, 3.

P o li tur, στιλπνότης, ή. λαμπρότης, ή.: oeg., se Hyfsning.

Pollett, σύμβολον, τό. σημειον, τό.

Pollution, (ἐξ)ονειρωγμός, δ.: ha ρ., (ἐξ)-ονειρώττειν.: s. har ρ., ἐξονειρωκτικός, 3.

Pols tj erna, ἀρκτούρος, ο.

Polygami, πολυγαμία, ή (K. F.).

Polyhistor, ἀνήρ πολυίστωρ (ορος) 1. πολυ-μαθής, ό. δ ἐμπειρίαν Μχων ἐπιστημών πολλών.

Polyp, πολύπους, ποδος, ό.: knif till polypers bortskärande, σπάθιον πολυπικόν, τό. πο-λυποξύστης, ου, δ.

Polytheism, πολυθεότης, ή, πολυθεία, ή

(K.F.)· , .

Pomada, χρίσμα, τό. κηρωτή, η.: smörja m. ρ., ἀλείφειν χρίσματι.

P om erans, Μηδικόν μήλον, τό. χρυσό μήλον, τό. -sträd, Μηδική μηλέα, ή.

Pomp, se Ståt.

Po η t if ex, ιερομνήμων, ονος, δ. Ιεροδιδά-σκαλος, ό.: ρ. maximus, ἀρχιερεύς, δ. Ιεράρχης, ου, δ.: vara ρ. max., ἀρχιερατεύειν. ιεραρχείν. -ikat, ἀρχιερωσύνη, ἀρχιερεια, ή. Ιεραρχία, ή.

Ponton, σχειδία, ή. -brygga, γέφυρα, ή. -ier, γεφυρωτής ο. γεφνροποώς, ό.

43338 Ρορρβί«

Poppel, svart, αἴγειρος, tf. hvit, λεύκη, tf.: af ρ., αιγείρινος, 3.

Poppelallé, αιγείρων όρχος, ό.

Poppelskog, αιγείρων, ώνος, ο.

Popularisera, τοῖς ϊδιώταις δηλούν 1. σα-φηνίζειν 1. d.

Popularitet, τό δημοτικόν. κοινό της, tf. tf τού δήμου χάρις.

Populär, δημοτικός, 3. κοινός, 3 (om pers.). αρμόδιος (3) 1. κεχαρισμένος (3) τοις πολλοίς.

Porer, πόροι, οί.

Porla, 1) om kokande vatten, (ἀνα)ζεΐν. πομ-φολνγεΐν. 2) om häckar, ροθιάζειν. ψιθυρίζειν. ψοφεϊν.

Porlande, 1) ζέσις, ἀνάζεσις, tf. 2) ριϋμός, ό. ψιθύριομα, τό.

Porositet, τό øty^ayytücfei. χαυνότης, tf. ἀ-ραιότης, tf.

Porphyr, πορφυρίτης, ου, ό.

Porslin, κέραμος, ο1.: af ρ., κεράμινος, -*ος, -for, -«ος, -eoic, -κο'ί, 3. -s-lera, κέραμος, ό. κεραμίς {γή), ίδος, tf.

Port, πύλη, tf. tf (båda vanl. i

πυλών, ώνος, oc (eg. ρ. m. särskild byggnad).: förse m. ρ.. πυλούν.: stänga p:n, κλείειν τάς πύ-λαί*.: öppna ρ:η, ἀνοίγειν 1. ἀναπεταννύναι τάς πύλας.

Portal, πυλοί»', ώνος, ό. θυρώματα, τά.

Portgång, πύλαι, ών, «ί. πυλών, ώνος, ο\

P ort halfva, Λκλ^'ς, *όος, tf.

Portik, se Pelargång.

Portion, μερίς, ίδος, tf. τό τακτό ν μέρος, λάχος, τό.: lika ρ., ισομοιρία, tf.: ha lika ρ., ϊσομοιρειν : dubbel ρ., διμοιρία, tf.: spisa portionsvis, πρός μερίδας δειπνείν.: tilldela ngn sin p., νέμειν τινί τον οίτον.

Portklapp, κόραξ, κος, ὁ. κορώνη, tf. λύ-χο*·, ὁ. ἱπίσπαστρον, τό.

P o r 11 a k, ἀνδράχνη, tf. ανόρα;^ vos*, ὁ.

Portlider, πυλών ώνος, ὁ.

Porto, ὁ της διακομιδής μισθός, ἀργύριον υπέρ διακομιδής τελούμενον, τό. φορείον, τό. fri, ἀτελής [τού φορείου), 2. -frihet, ἀτέλεια (τού φορείου), tf.

Portpenningar, διαπύλιον (τέλος), τό.

Porträtt, εἴκών, όνος, tf. ἀπείκασμα, τό. -era, ἀπεικάζειν γραφίβ -målare, εικονογράφος, ὁ. -måleri, εικονογραφία, tf.

Portvakt, πυλωρός, ὁ.: vara ρ., πυλωρεϊν.

Porös, σηραγγώδης, 2. χαύνος, 3. ἀραιός, 3.

Position, se Ställning, Läge.

Positiv, θειικός, 3. θεματικός, 3.: det positiva, θεματισμός, ὁ.: ρ. storhet, ὑπάρξις, tf.: ρ. bud, λόγος προστακτικός (mots. ἀπαγορευτικός,, ὁ.: ρ. lagar, νόμοι θετοί 1. χαθεστηκότες, οι. b) se bestämd, Viss. c) i gramm., θετικός, δ. ἀπόλυτον, τό.

Positur, σχήμα, τό. τρόπος, ὁ.: ställa sig i ρ., εὐτρεπίζεσθαι. παρασκευάζεσθαι.

Possession, se Besittning.

Possessionat, γεωργός, ὁ. κύριος, ὁ.

Possessiv (gram.), κτητικός, 3.

Post, 1) milit., a) plats, τάξις, tf. χώρα, tf.: d. anvisade ρ., tf τεταγμένη 1. προσήκουσα χώρα.: anvisa ngn en ρ., τάττειν τινά.: begifva sig, komma på sin ρ., καταστήναι εις τήν τάξιν. Ιν τρ χώρ% γίγνεσθαι.: blifva på sin ρ., υπομένειν

-Praktik.

ἰν τ? χώρα. τήν τάξιν διατηρεϊν.: lemna sin ρ., λείπειν τήν τάξιν. b) vaktpost, φυλακτήριον, τό. φρουρά, tf. φρούριον, τό. φυλάχιον, -εϊον, τό.: stå på ρ., se P os t a. c) vakt, φυλακή, tf. φρουρά, tf. φύλακες, οι. φρουροί, oi.: utställa poster, φνλακάς καθιστάναι (o. med.) I. διατιθέναι. 2) se Plats 4). 3) summa, χρήματα, τά. ἀργύριον, τό. μέρος, το' (del). 4) i dörrar 1. fönster, σταθμός, ὁ (pl. σταθμά, τὰ). παραστάς, άδος, tf (dörrp.). 5) postverk (obekant hos Grek.), δημόσιος δρόμος, ὁ. ἄγγαροι, οι (Persernas ridande ρ.).: åkande ρ., όχημα δημόσιον 1. κοινόν, τό. b) budskap, underrättelse, se d. oo.

Posta, φυλάττειν 1. ἄγειν φυλακήν. φρουρεϊν.

Postament, βάσις, tf. βάθρον, τό. ἕδρα, tf.

Postera, τάττειν. καθιστάναι.: på en ort, ἰγ-καθίζειν, ἰγκαθιστάναι (ἰν τινι χωρίω). — ρ. sig, (κατα)στήναι.

Postering, 1) eg., τάξις, tf. κατάστασις, tf. 2) truppafdelning, τάξις, tf. φρουρά, tf (till försvar f. ett ställe).

P o s t i 1 j o η, ἄγγαρος, o (ridande ilbud hos Perserna).

Posto, fatta ρ., καθίζεσθαι. καθιδρύεσθαι.: på ett ställe, ἰγκαθέζεσθαι (ἰν) χωρίω τινί.

Postmästare, ὁ ἰπί τών ἀγγάρων. δ τών ἀγγάρων ἰπιστάτης.

Postpenningar, φορεῖον, τό.

Poststation, σταθμός, ὁ. ιππών, ώνος, ὁ.

Post tjensteman, *ἀγγαρευτής, ού, ὁ. ὁ ἰπί τών ἀγγάρων.

Postulat, αξίωμα, τό. αίτημα, τό.

Postvagn, όχημα δημόσιον 1. κοινόν, τό.

Postverk, άγγαρεία, tf. η τής κοινής ίπιμι-ξίας ίπιμέλεια.

Potates, γεώμηλον, τό (Nygr.).

Potens, δύναμις, εως, tf (ish. 2:dra ρ:η 1. qvadraten) : 3:dje ρ., κύβος, ό.: 6:te ρ., δυναμόκυ-βος, ό.: 9:de ρ., κυβόκυβος. ό.

Potta, κεράμιον, τό ο. κέραμος, ό (af ler). χύτρα, tf. Jfr Nattkärl.

Pottfisk, φυσητήρ, ήρος, ό,

Pottmakare, se Krukmakare.

Pracka, αιοχροκερδειν. αϊσχρώςχρηματίζεσθαι 1. κερδαίνειν. καπηλεύειν.: ρ bort, αϊσχρώς 1. ά-πάταις χρώμενον άπεμπολάν. καπηλεύειν.: ρ. sig fram, χαλεπώς 1. ώς αν τύχρ διατρέφεσθαι 1. τα ίπιτήδεια πορίζεσθαι.

Pracka η de, αισχρός χρηματισμός, ό. καπηλεία, tf. πλεονεξία, tf.

Prackare, αισχροκερδής 1. καπηλικός άνήρ, ό. φ αύλος χρηματιστής, ό. — φαύλος 1. ούδενός άξιος άνθρωπος I. άνθρωπίσκος, ό. άνθρώπιον, τό.

Pragmatisk, πραγματικός, 3.: ρ. historia, άποδεικτική ιστορία, tf.: ρ. historieskrifvare, συγγραφεύς ό τάς τε αιτίας τών εκάστοτε γενομένων καί τά άποβαίνοντα διεξιών.

Prakt, μεγαλοπρέπεια, tf πολυτέλεια, tf. τό μεγαλεϊον. μεγαλειότης, tf. κόσμος, ό. ίξουσία, tf (Sedn.).

Praktbord, άβαξ, κος, ό.

Praktbyggnad, κατασκεύασμα πολυτίλί's, τό. οικοδόμημα εις τρυφήν, τό.

Praktdrägt, λαμπρά στολή, tf·

Praktfull, μεγαλοπρεπέστατος, πολυτελέστατος, 3. Jfr Präktig.

Praktik, 1) öfning, erfarenhet, πείρα, tf. έμ-Praktikabel·

πειρία, tf.: ha ρ. i ngt, ίμπείρως εχειν τινός. 2) utöfning, άσκησις, tf. χειρουργία, tf.: en läkares, ιατρεία, tf.: en advokats, συνηγορία, tf.

Pratikabel, δυνατός, 3. άνι/στός, 3.: f. resande, βατός, 3. διαβατός (om floder), 3. πορεύ-σιμος, 2. πλώϊμος, 2 (segelbar).: lätt ρ., ει/μί-χανος, 2. — εύπορος, εύβάτος, εύδιάβατος, 2.: ej ρ., αμήχανος, 2. — άπορος, άβατος, άδιάβατος, 2.: m. möda ρ., χαλεπός, 3. — οΡνσττορος, δύσβατος, δυσδιόβατος, 2.

Praktisera, 1) tr., utöfva, πράττειν, Λα-πράττεσθαι. μηχανάσθαι. άσκεϊν. 2) , άσκεϊν 1. £ρ)/ά£εσ#αί> 1. Ιπιτηδεύειν τήν τέχνην. είναι iv ìυ\ τέχντ] : ss. läkare, ϊατρεύειν. έπιτη-δεύειν τήν ϊατρικήν. δημόσιεύειν.: ss. advokat, συνηγορ ειν.

Praktisk, πρακτικός, 3. ^ειροι/ρ^ικός, 3 (t. ex. τό μέρος τζς μουσικής). βιωφελής, 2 (nyttig f. lifvet), χρήσιμος, 3 (nyttig).: en p. lärdom, παραίνεσες tf πρός τον βίον.: f. det p. lifvet, προς τήν χρήσιν : p. användning, χρήσις, tf.: ρ. vishet, tf έν τω βίω σοφία: ha ρ. kunskap i ngt, ίμπείρως εχειν τινός.: vara ρ läkare, άσκεϊν τήν ϊατρικήν.: p:t utöfva ngt, ί'ρ^ω άσκεϊν τι.

Praktkärlek, μεγαλοπρέπεια, tf. πολυτέλεια, tf.

Praktrum, οίκημα λαμπρότατον 1. «»ς τρυ-κατεσκευασμένον, τό.

Praktstycke, πολντελες χρήμα, τό. ά)/αλ-μα, τό.

Praktupplaga, εκδοσις tf πολυτελεστάτη (kollektivt). βιβλίον πολυτελέστατον, τό (ett enskildt exemplar).

Praktverk, πολντελε'στατον έργον, τό. κάλλος, τό.: sådana p. af tempel, κάλλ?/ τοιαύτα Ιερών.

Praktälskande, μεγαλοπρεπής, 2.

Prassel, ^ό^ος, ὁ. ψιθύρισμα, τό.

Prassla, ψοφεϊν ιριθυρίζειν.

Prat, λαλιά, tf. λάλημα, τό. στωμυλία, tf. λό-yoi, ol. λέσχημα, τό.: = tomt p., λζρος, ὁ. λ»;-ρήματα, ζά. κενολογία, tf. «ρλναρία, tf. φλυάρη-μα, τό. φλύαρος, ὁ. ίΦλος, o'.: ändlöst p., άπε-ραντολο/ία, tf.

Prata, Λαλε'/εσθ-αι (samtala), λαλεΐν. ἀόολε-σγεΐν. στωμύλλειν, vanl. -σθαι. κωτίλλειν (m. bi-begr. af smicker o inställsamhetj.: = prata strunt, λ^ρεΓν. κε>ολο)/ειν. κενοκοπεϊν. θαλαττοκοπεϊν (kom.), ςτλϋαρεΐν. ι/#λεϊν.: p. m. ngn, προσομι-λεϊν, προσλαλεϊν, προσμυθολογεϊν τινι. ι ρ. m. sig sf, διαλέγεσθαι ίαυτώ.

Pratmakare, -makerska, ἀoΡολε'σ^ς, ου ο. βαίολεσ^ος, ὁ. πολυλό^ος, ὁ, tf. περιττολο'^ος, o', tf. φλύαρος, ὁ. λαλίστατος, 3. σπερμολό^/ος, ὁ. κρό-ταλον, τό (kom.).: outhärdlig p., άπεραντολό-γος, ὁ, tf.

Pratsam, λάλος, 3. στωμύλος, 2. κωτίλος, 3. πολι/λό/ος, 2. ανολεσ^ικός, 3. ἀδολέσχης, ου, ὁ.: vara p., ἀόολεσ^εϊν. jfr Föreg.

Pratsamhet, λαλιά, tf. στωμυλία, tf. ἀόο-λεσχία, tf λεσχηνεία, tf πολι/λο/ία, tf. τό ἀόολε-σχικόν.: ändlös ρ., ἀπεραντολογία, tf.: oförsynt ρ., ^λωσσαλ^/ία, tf.

Pratsjuk, se Pratmakare.

Praxis, se Praktik.

Precis, ακριβή;, 2 (noggrann), συνεϋτραμμένος, 3 (om uttryck), σύμμετρος, 2 (noga passande). — Adv., ofta gm αὐτός, 3. Jfr Just.

Pred estination, προορισμός, ο. -era, προορίζει.

Predika, δημηγορεϊν. λόγον 1. λόγους ποιεϊσθαί πρός τον δήμον.: ρ. ngt, παραινεϊν τι.: ρ. f. ngn, παραινεϊν τινα. πείθειν τινά.: ρ. f. döfva öron, λέγοντα μή πείθειν. πολλά λέγοντα μηδέν εις πλέον ποιεΐν.

Predikament, se Klass, Läge.

Predikan, δημηγορία, tf. ὁ iv τώ δήμω λόγος. ιερός λόγος, ὁ.

Predikant, -are, ιερολόγος, ὁ. Ιεροδιδάσκαλος, δημοδιδάσκαλος, ὁ. ὁ τά θεια διδάσκων.: hs embete, ιερατεία, tf.

Predikat, κατηγορία, ή. κατηγόρημα, τό. τό κατήγορουμενον. Ιπίθετον, τό. Ιπίθεσις, tf.

Predikstol, βήμα, τό. Sedn., ἀμβων, ωνος, ὁ.: uppträda på p:n, προελθεϊν ἐπί τό βήμα.

Preexistens, προΰπαρξις, tf. -era, προν-πάρχειν.

Prefekt, ἐπαρχος, ὁ.

Preja, (sjöt.) Ιπιβοάν τινι. προσαγορεύειν τινά.

Preja, ίκβιάζεσθαι (aftvinga, τινά τι), ἐκχρη-ματίζεσθαι (τινά τι), (ἐξ)απατάν (bedraga), ὑπερ-τίμιον πωλεϊν (τί τινι). πλέονεκτεϊν.

Pr ej er i, (ἐξ)απάτη, tf· πλεονεξία, tf.

Prejudikat, δίκη προεγνωσμένη, tf. τά πρότερον ίγνωσμένα 1. διαδικασθέντα.

Prelat, ὁ πρωτεύων τών ιερέων.

Preliminärer, προκλήσεις, αι. ὑπόθεσις, tf. -närfördrag, συνθήκη tf Ικ προκλήσεως, τά προομολογούμενα προ τών ἐσομένων σπονδών.

Prella, ἀναρρίπτειν. αἰωρεϊν. μετεωρίζειν.

Preludiera, ἀνακρούειν. προανακρονεσθαι -ium, se Förspel.

Premium, se Belöning, Afgift.

Premiss, se Försats.

P ren ta, γράφειν. καλλιγραφεϊν.: ρ. in, fig., se Inprägla.

Prentning, γραφή, tf. καλλιγραφία, tf.

Prenumeration, προκαταβολή, tf. πρόδοσiζ, tf -era, προκαταβάλλειν 1. προδιδόναι τό ἀργύ-ριον.

Preparera, se Förbereda, Tillreda.

Preposition, πρόθεσις, tf. προθετικόν μό-ριον, τό.

Prerogativ, se Företrädesrätt.

Presens, ό ίνεστώς (χρόνος), ώτος.

Present, se Gåfva.

Presentation, παράστασις, tf. σύστασις, tf.

Presentera, 1) framställa, παριστάναι.: ngn f. ngn, συνιστάναι τινά τινι.: ρ. sig, παραφαι-νεσθαι. καταστήναι εϊς όψιν. 2) räcka, bjuda, προσφέρειν. παρέχειν. ένδιδόναι.

Preservativ, se Förvaringsmedel.

President, πρόεδρος, ό. προεδρεύων, οντος, ό. Ιπιστάτης, ου, ό. -era, προεδρεύειν. προστα-τεϊν. -ium, προεδρεια, -ια, tf.: föra ρ. i rådet, προεδρεύειν τής βουλής.

Preskription, προθεσμία, tf.

Press, (έκ)πιεστήριον, τό. τριπτήρ, ήρος, ό. ληνiς, ό (vinp.).: ρ. f. kläder, Ιπος, ό. Jfr äfv. Tryck.

Pressa, πιέζειν. (άπο)θλίβειν. πατεϊν (om vin). Χπούν (om kläder).: ρ. matroser, συγκροτεϊν Ιπι-βάτας. ύπηρέτας βια άγείρειν.: pressade matroser, πληρώματα i£ ἀνάγκης συμπλέοντα.: ρ. ngn på penningar, πράττειν, -σθαι τινα άργνριον.340 Pressning-

Pressning, πίεσις, ή- ο. vv.

Prest, ιερεύς, έως, ο.: vara p., Ιεράσ&αι. Ιε-ρατεύειν.

Prestembete, ιερωσύνη, Ιερατεία, ϊερεία, ή. ϊεράτενμα, τό.: förvalta ρ., se Föreg.

Prestera, πράττειν. dia-, καταπράττειν. πε-ραίνειν. τελεϊν. ίπι-, άποτελεϊν. (Ιξ)ανντειν.: = lemna, uppvisa, άποφαίνειν. άποδεικνύναι. παρέχειν.: kunna ρ. ngt, άρκεϊν πρός τι. ικανό ν είναι πρός τι 1. ποιεϊν τι.

Presterlig, Ιερατικός, 3. ό, ή, τό τού ιερέως 1. τών ιερέων.

Presterskap, Ιερείς, οι.

Prestestånd, ή τών Ιερέων τάξις.

Prestinna, ιέρεια, ή.

Prestrock, ιερά 1. λειτουργική στολή, ή.

Pre st val, Ιερέως αΐρεσις, ή.

Prestvign in g, τελετή ιερέως, η.

Prestvärdighet, se Prestembete.

Presumera, se Förutsätta, Förmoda.

Pretendent, gm partt. jfr Kronpreten-dent. -era, ἀξιούν, δικαιούν. -tion, ἀξίωσις, δικαίωσις, ή.: ha stora p:r,

αὐ&αδιάζεσ&αι. jfr Anspråk.

Preteritum, ο παρωχημένος (χρόνος).

Pretext, se Förevändning.

Pr et or, στρατηγός, ὁ. πραίτωρ, ορος, ο. -to-rianer, cΐορυφόροι, οι. -tur, στρατηγία, ἡ.

Prevenera, se Förekomma, Förbereda.

Prick, ατίγμα, τὸ. στιγμή, ἡ. b) se Sjömärke.

Pricka, στίζειν.

Prickig, στικτόςy 3.

Primtal, πρώτος αριθμός, ὁ.

Princip, αρχή, ἡ.: ledande ρ., το ἀρχηγόν 1. ἡγεμονικὸν : rörande ρ., τὸ κινητικόν 1. κινούν.: återföra ngt till ρ:η, ἐπ' αρχὴν ἐπ-, ἀναγαγειν τι. jfr Grundsats.

Principal, μισ&ο&ότης, ου, ο. δεσπότης, ου, ὁ. jfr Patron .fem., δέσποινα, οικοδέσποινα, ἡ.

Prins, ὁ τοὺ βασιλέως 1. τυράννου παις 1. υιός. νέος ἡγεμονικός, ὁ.

Prinsessa, ἡ τοὺ βασιλέως 1. τυράννου παις 1. 8·υγάτηρ.

Prinsmetall, λευκός χαλκός, ο.

Prior, προστάτης, ου, ὁ. -at, προστατεία, προστασία, ἡ. -in η a, προστάτις, ιδος, ἡ. -it et, πρωτεια, ἡ.

Pris, 1) handelsvärde, τιμή, ἡ. ἀξια, ἡ.. öfver p:t, ὑπέρ τὴν ἀξίαν.: hd är p:t? τις ἡ τιμή; till, f. hkt ρ.? πόσου; ἰπι πόσω; äfv. πώς; hurudant är p:t på spannmålen i Megara? Μεγαροϊ πὼς ὁ σίτος ὡνιος.: till hd pris sålde de mjölet åt Er? πώς ἐπώλουν ὑμϊν τἀ ἀλφιτα; f. billigt ρ., τὴς ἀξιας.: bestämma ρ. på ngt, συνιστάναι 1. τάττειν τιμὴν τίνος.: sätta ett högre 1. lägre ρ. på ngt, πλειονος 1. ἰλάττονος τιμὰν τι.: höja p:t på ngt, ἐπιτιμὰν τι (τιμηουλκεϊν ο. τιμιουλκεϊν Sedn.).: stiga i ρ , Επιτιμάσ&αι.: falla i ρ., μειού-σ&αι 1. ἐλαττούσ&αι τὴν τιμὴν: s. står i högt ρ., ἐντιμος, 2. πολυτελής, 2.: sätta ngt i högt ρ., τάττειν τι αργυρίου πολλού.: f. högt ρ., πολλὼν χρημάτων.: köpa f.^högt ρ., πολλοὺ πρίασ&αι.: sälja f. billigt, lagom ρ., τὴς ἀξιας ἀποδίδοσ&αι.: sälja f. godt ρ., ἐπευωνίζειν.: sälja till hd ρ. s. helst, τοὺ εὑρόντος πιπράσκειν.: f. intet ρ., ουδὲ τοὺ παντός. 2) segerlön, ἀ&λον, το' (i täflingar),

Privatlif.

νικητήριον, τὸ (f. seger), βραβεϊον, τὸ (Sedn.).: ρ. f. tapperhet, ἀριστεϊον, τὸ. γέρας, ως, τὸ (äre-skänk).: ρ. f. upptäckande af en brottsling, μή-νυτρον, τὸ.: utsätta ett ρ. f. ngt, τι&έναι, κατα-, προτι&έναι ἀ&λόν τίνος.: ρ. äro utsatte, ἀ&λα κεϊται 1. πρόκειται (Εν μέσω).: sätta ρ. på ngns hufvud, Επικηρύττειν χρήματά τινι (den, på hrs hufvud ett ρ. är satt, Επικηρυχτεἰς).: ett stort p. är satt på upptäckande af gerningsmännen, ἰπι μεγάλοις μηνύτροις ζητούνται οι δράσαντες.: vinna ρ., ἀ&λα λαμβάνειν 1. φέρεσ&αι.: första, andra, tredje p:t, τἀ πρωτεϊα, δευτερεϊα, τριτεϊα. 3) lof, beröm, ἐπαινος, ὁ. ευλογία, ἡ. δόξα, ἡ. 4) fångst, byte, se d. oo.: gifva ngt till ρ., προιεσ&αί τι. (κατα)προδιδόναι τι.: ge ngt till ρ. åt ngn, προϊεσ&αι, ἀφιέναι τί τινι. Εφ ιέναι 1. Επιτρέπειν τί τινι. εκδοτον ποιεϊν 1. διόόναι τί τινι. χαρίζε-σ&αί τί τινι.: ge landet till ρ. åt sköfling, πε-ριιδεϊν τὴν γὴν τμη&εϊσαν 1. τμηδὴναι : ge sig till ρ. åt faran, διδόναι 1. ρίπτειν εαυτόν εις τον κίνδυνον.

Prisa, Επαινεϊν. Εγκωμιάζειν. ὑμνεϊν. εὑλογεϊν. δοξάζειν.: ρ. ngn f. ngt, Επαινεϊν τινα ε'ίς τι.: ρ. ngn lycklig f. ngt, μακαρίζειν, εὑδαιμονίζειν τινὰ τίνος, ζήλουν τινὰ τίνος.: prisad, ἀοίδιμος, 2. εὑλογητός, 3.: prisad 1. att ρ. lycklig, μακαριστός, 3.

Prisbelöna, τὸ ἀ&λον 1. νικητήριον 1. τὰ πρωτεϊά τινι (ἀπο)δοὺναι. στεφανούν τινα.: bli prisbelönt, ἀ&λον λαβειν 1. φέρεσ&αι

Prisdomare, ἀγωνο&έτης, ἀ&λο&έτης, ου, ὁ. βραβεύς, βραβευτής, ὁ.

Prisma, πρίσμα, τὸ.

Prisskrift, σύγγραμμα περί τών πρωτείων άμιλλώμενον (s. täflar om pris), τών πρωτείων τυχόν (s. vunnit pris), τό.

Prissättning, ά&λο&εσία, -τία, ή.

Pristäfling, άγών, ώνος, ό. άγώνισμα, τό.

Prisvärd, έπαίνου άξιος, 3. αξιέπαινος, 2. Επαινετός, 3. εύδοξος, 2. άγαστός, 3.

Prisämne, άγώνισμα, τό. Privat, ϊδιος, 3. ιδιωτικός, 3. οϊκεϊος, 3. Adv., ιδία.

Privatangelägenhet, ϊδιον πράγμα, τό.: mina p:r, τά Εμά. τά Εμαυτού.: i p:r, ιδίων ενεκα πραγμάτων.: bedrifva sina p:r, ϊδιοπραγεϊν. πράττειν τά εαυτού.

Privataudiens, ο ιδία χρηματισμός.: ha ρ. hs ngn, ιδία Εντυγχάνειν τινί.: bedja om ρ., δεϊσ&αι μόνον Εντυγχάνειν.: gifva ρ., ιδία χρη-ματίζειν 1. λόγον διδόναι.

Privategendom, ϊδιον, τό. ϊδια, τά.

Privatförhållanden, τά ϊδια (πράγματα).

Privatförmögenhet, τά ϊδια (χρήματα), τά οικεία.: gifva af sin ρ., παρ' εαυτού διδόναι.: bestrida kostnaderna af sin ρ., τά ϊδια 1. οϊκεϊα δαπανάν.

Privathus, ιδία 1. ιδιωτική 1. ϊδιώτου 1. πολίτου οικία, ή.

Privatim, ϊάία.

Privatintresse, τό ϊδιον διάφορον 1. συμφέρον. ή ϊάία ωφέλεια, τά ϊδια.: jag har ett ρ. vid ngt, ιόία τι διαφέρει μοι.

Privatisera, ϊδιωτεύειν. ϊδιώτην εϊναι.

Privatlif, ιδιωτεία, ή. ιδιωτικός 1. ιδιώτης 1. ϊδιος βιος, ό.: i p:t, ιδία. κατά τον ϊδιον βιον.: träda tillbaka i p:t, ϊδιώτην γίγνεσ&αι.Privatlärare — Proportion.

341

Privatlärare, o idia Μάβχων 1. πα^εύων.

Privatman, -person, Ιάιώτης, ου, o. άη-μότης, ον, ό.: lefva ss. ρ., ϊΰιωτiύειν.: tillhörande 1. tillkommande ρ., ιδιωτικός, 3.

Privaträtt, ol 7τερί τών Ιδιωτιχών συμβολαiων νόμοι.

Privatsak, idiov πράγμα 1. άιάψορον, τό. idia dixr\, ή (process).

Privatumgänge, ή idia πρός τινα ομιλία.: ha ρ. m. ngn, idia προσομιλεϊν τινι.

Privatundervisning, gifva ngn ρ., idia didàaxsiv τινά.: taga ρ. hos ngn, idia προσφοι-τάν τινι 1. διδάσκεσθαι ύπό τίνος.

Privilegiera, προνομίαν didovai τινι.: ρ. fr. (= befria fr. afgifter till) ngt, άτέλειαν didovai τινί τίνος, -i er ad, προνομίαν έχων, ουσα, ον. προνομία χρώμενος, 3.: fr. ngt, άτελής, 2. -ium, προνομία, ή. ά τέλεια, ή.

Probabel, se Sannolik, Antaglig.

Probera, se Pröfva, Pröfva.

Probersten, βάσανος, ή. Λυδία λίθος, ή.: pröfva på ρ., τρίβειν βασάνω. βασανίζειν.

Problem, πρόβλημα, τό. πρότασις, ή.: förelägga ngn ett ρ., πρότασιν προτείνειν τινί.

Problematisk, προßληματώdης, 2. άdηλος, 2.

Procent, gm τόχος, ό·: en ρ., εκατοστή, ή.: 2 ρ., πεντηχοστή, ή : δρ., εικοστή, ή.: 10 ρ., δεκάτη, ή. τόκοι Επιδέκατοι.: 20 ρ., τόχοι Επίπεμ-πτοι.: 33'/3 ρ., τ. ίπίτριτοι. Ofta betecknas ρ. gm antalet af oboler, s. i månaden

erläggas f. en mina (= 100 drachmer; 1 drachma = 6 oboler). t. ex. låna ut på 10, 12, 16, 18 ρ., Επί πέντε όβολοϊς, Επί δραχμή (= εξ όβολοϊς), Επί οχτώ, Επ* Εννέα όβολοίς δανείζειν.

Procenta, se Ockra.

Process, 1) förlopp, förfaringssätt, ο do ς, ή. τρόπος, ό. 2) se Rättegång.

Process a, (δια)δικάζεσθαι, m. ngn, τινί 1. πρός τινα. άντιδικεϊν τινι 1. πρός τινα.: gerna ρ., φιλοδικεϊν.: en s. gerna processar, φιλόδικος, 2.: lust f. att ρ., φιλοδικία, ή.: de processande, οι αντίδικοι.

Procession, πομπή, ή.: till ett tempel, πρός-odoς, ή.: hålla en ρ., πομπήν πέμπειν 1. τελεϊν 1. ποιεϊσθαί. πρόσodoν ποιεϊσθαί.

Producera, φύειν, φέρειν (om naturen), γεν-νάν. Εργάζεσθαι, άπο-, Επιδεικνυσθαι (om alster af konst). Jfr Alstra.

Produkt, τό γιγνόμενον εκ τίνος, γέννημα, τό. καρπός, ό.: vara en ρ. af ngt, γίγνεσθαι έκ 1. άπό τίνος, i mathem. bet., περιέχεσθαι ύπό τίνος. Jfr Alster.

Produktion, γέννηαις, γένεσις, ή. o. gm νν.

Produktiv, γεννητικός, 3.

Prof, 1) försök, πεϊρα, ή. άπόπειρα, διάπειρα, ή. βάσανος, ή (af ngns äkthet 1. värde). Sedn., δοκιμή, ή.: göra ett ρ., πειράσθαι.: anställa ρ. m. ngt, πεϊραν, βάσανον λαμβάνειν τινός, (άπο)-πειράσθαί τίνος, βασανίζειν τι. βασάνω δοΰναι τι.: låta ngn anställa ρ. m. ngt, πεϊραν παρέχειν τινί τίνος.: ställa ngn på ρ., πειράσθαι, άπο-, dιαπειράσθαί τίνος.: hålla, bestå ρ., δοκι-μάζεσθαι. δόκιμον φαίνεσθαι 1. εύρίσκεσ&αι.: s. håller, icke håller ρ., dόκιμος, άdόκιμος, 2. 2) bevis, έλεγχος, ό. dείγμα, Επίδειγμα, τό. Επί-dειξις, άπόδειξις, η.: en lärlings, έπιdidaγμα, τό.: ρ. att smaka ρ., γεύμα, τό.: aflägga ρ. på

ngt, βάσανον 1. έλεγχον didovai τινός, πεϊραν didovai 1. παρεχειν τινός, Επίδειξιν ποιεϊσθαί τίνος. Επίδειγμα έπ^είξαί τίνος, dείγμα έκφέρειν τινός.: till ρ., dείγματος ένεκα.: låta aflägga ρ., iπidει-ξιν λαμβάνειν

Profan, βέβηλος, ανίερος, 2, κοινός, 3 (om ställen), άμνητος, 2 (om pers.).: = ogudaktig, ασεβής, 2. ανόσιος, 2.

Profanera, βεβηλούν. Se Vanhelga.

Profession, Επάγγελμα, τό. τέχνη, ή. Επι-τήdευμα, τό.: drifva en ρ., Επιτηάεύειν τι. ά-σκεϊν τέχνην. dιατρίβειν περί τέχνην.: uppge ngt ss. sin ρ., έπαγγέλλεσθαί τι. έργον ποιεϊσθαί τι.

Professor, Μάσκαλος, ό. ό έπαγγελλόμένος τέχνην τινά.

Profgill, -haltig, cfox^oi, 2. dεdοκιμα-σμένος, 3.: icke ρ., άdόκιμος, 2.: förklara ρ., dοκιμάζειν. έγκρίνειν.

Profil, καταγραφή, ή. κατατομή, ή. — όρισμα, τό. όρος, ό. τά έξω.: måla i ρ., καταγραφή ά-πεικάζειν.: tecknad i ρ., κατ άγραφος, 2.: figur i ρ., αχήμα κατά κρόταφον.

Profit, -era, se Vinst, Fördel.

Profning, dοκιμασία, έξέτασις, ή. απόπειρα, πείρασις, ή

Profoss, dήμιος, ό.

Pro f styck e, se Prof 2).

Proftid, πρωτοπειρία, ή.

Pröfva, άποπειράσθαι τινός, πεϊραν ποιεϊσθαί 1. λαμβάνειν τινός, dιάπειραν λαμβάνειν τινός, βασανίζειν τι. dοκιμάζειν τι. έξεταζειν τι.: låta ngn ρ., πεϊραν didovai τινί τίνος.

Profvare, dοκιμαστής, ού, ό.

Program, πρόγραμμα, τό. προγραφή, η.

Progression, έπίόοσις, αύξησις, ή.

Projekt, se Förslag, Plan.

Proklamation, πρόκλησις, ή. dήλωσις, η. κήρυγμα, τό.: aflåta en ρ. till ngn, προκαλεϊσθαί τινα. προαγορεύειν τινi.: konungens ρ., άνακλη-τήρια τού βασιλέως, τά. Se vidare Kungörelse.

Proklamera, άνα-, προαγορεύειν (-ειπείν). χηρύττειν.

Prokonsul, έπαρχος, ό. άνθύπατος, ό.: vara ρ., άνθυπατεύειν, - ar i sk, άνθυπατικός, 3. -at, Επαρχία, ή. άνθυπατεια, ή.

Prokurator, Επίτροπος, ο. dioix'.ητής, ού, ο.

Prolog, πρόλογος, ό. προοίμιον, τό.: framsäga en ρ., προλογίζειν. προοιμιάζεσθαι.

Prolongation, άνανέωσις, ή. -era, άνανε-ούν.

Promemoria, ύπό μνήμα, τό.

Promenad, -era, se Spatsergång, Spatsera.

Promovera, se Befordra.

Pronomen, αντωνυμία, ή. -al, άντωννμι-κός, 3.

Proper, se Snygg, Renlig.

Prophet, προφήτης, ου, ό. μάντις, εως, 6. χρησμοdότης, ου, ό. χρησμωdός, ό. χρησμολόγος, ό.: falsk ρ., \ρευdόμαντις, εως, ό. -tera, προ-φητεύειν. μαντενεσθαι. χρησμολογεϊν, χρησμωdεϊν. -tering, προφητεία, ή. μαντεία, ή. χρησμολο-για, ή. -tia, μάντευμα, τό. μαντεία, ή. χρησμός, ο. χρησμοdότημα, τό. - tisk, φροφητικός, 3. μαντικός, 3. -tissa, προφήτις, ιδος, ή. γυνή μάντις, ή.

Proportion, συμμετρία, ή. αρμονία, ή. ρυ-342 Propo sition -

θμός, ό. αναλογία, ή. jfr Förhållande 5) a).: arithmetiska geometrisk, oafbruten ρ., αριθμητικός, γεωμετρικός, συνεχής αναλογία, ή. -nal, ανάλογος, 2. -era, συμμετρεϊν. ανάλογον ποιείν. άρμόττειν, Εφαρμόττειν. -erad, ανάλογος, 2. σύμμετρος, 2. εμμετρος, 2.: väl ρ., εύρυθμος, 2.: illa ρ·, άρρυθμος, 2.

Proposition, se Sats, Förslag.

Propp, βύσμα, τό. Επίφραγμα, τό.

Proppa, βύειν. στοιβάζειν.: ρ. full m. ngt, άναπληροvv, Εμπιπλάναι τινός.: ρ. till, igen, βύ-ειν. Επιφράττειν.

Propretor, αντιστράτηγος, ο.: vara ρ., ά-ντιστρατηγειν.

Prosa, λόγος, ό. πεζός λόγος, ψιλός λόγος.: på ρ., καταλογάδην.: skrifter på ρ. o. vers, πεζά και εμμετρα : skrifva på ρ., πεζογραφεϊν. καταλογάδην γράφειν.: konsten att skrifva ρ., λογο-γραφική, ή.

Prosaisk, πεζός, 3. άμετρος, 2.: ρ. författare, πεζογράφος, ό. συγγραφεύς, έως, ό. λογο-γράφος, ό. ιδιώτης, ου, ό.: ρ. skriftställeri, λο-γογραφ ια, ή.

Prosaist, se Föreg.

Proselyt, προσήλυτος, ο£.

Proskribera, προγράφειν. - ρ t i o η, προγραφή, ή. Jfr Akt 3.

Prosodi, προσωδία, ή. -isk, προσωδικός, προσωδιακός, 3.

Prost, ung. προστάτης, ου,ό. -eri, προστα-τεία, -σία, ή.

Prostituera, Εκθεατρίζειν.: en qvinna, δια-φθείρειν. καταισχύνειν εις πορνείαν προδιδόναι.: ρ. sig, πορνεύεσθαι. -tion, πορνεια, ή.

Protest, ενστασις, ή. άντιλογία, ή. άντιγρα-φή, ή. -era, Ενίστασθαι. άνθίστασθαι. άντιλέγειν. Εναντιούσθαι.: f.

rätta, äfv. ἀντομνύναι, ἀντιγράφεσθαι (se Lex).

Protokoll, ἀναγραφ ή, ή. υπόμνημα, τό. γραμματειον, τό.: föra p., ἀνα-, ὑπογράφειν.: lemna till p., ἀπογράγεσθαι. -s-förare, ἀνα-, ὑπογραγεύς, ὁ ἀντιγραγεύς, ὁ.

Proviant, σίτος, ὁ. σιτηρέσιον, τό. σιτία, ων, τὰ σιτάρνεια, ή. Επιτήδεια, τὰ. αγορά, ή. Επι-σίτια, τά. Επισιτισμός, ὁ.: p. på en resa, Εφό-διον, τό (både i sing. o. pl.).: förse m. p., σΐ-τον, ἀγοράν, τὰ Επιτήδεια παρέχειν. σιτηρεάζειν τινά- σιτομετρείν τινα Εκπορίζειν σιτηρέσιον τινι. ὀψωνιάζειν ιινά.: tillföra p , σιταγωγείν παρέχειν ἀγοράν.: tillförsel af p., σπαγωγία, ή : förse sig m. p., Επισιτίζεσθαι. σιτολογεϊν. Εξιέναι Επὶ τὰ Επιτήδεια I. Επισιτούμενον. τὰ Επιτήδεια, σίτον, σιτηρέσιον λαμβάνειν, πορίζεσθαι, κόμιζε-σθαι, παρα-, συσκευάζεσθαι, Επάγεσθαι, ἀγο-ράζεσθαι (gm uppköp) etc. Jfr Fur a ge.

Proviantera, se Föreg, -ering, Επισιτισμός, δ. Επισίτισις, ή. σιτολογία, ή. τών Επιτηδείων κομιδή, παρασκευή, ή etc.

Provicintmästaree, σιτάρχης, σίτ ἀρχος, ὁ.: vara p,, σιταρχειν : hs befattning, σιταρχία, ή.

Proviantskepp, σιταγωγός ναύς, ή. σιταγωγό ν 1. σιτηγόν πλοιο ν, τό

Proviantvagn, σιταγωγόν ἁρμα, τό. σίτου ἁμαξα, ή.

Provincialism, γλώττα, ή.

Provins, χώρα, ή (landskap i allmht). Επαρχία, ή (styrd af guvernör).: i Egypten, νομός,

-Pråm.

0 : i Persien, σατραπεία, ή.: en man ur p:n, Επαρχιώτης, ου, ὁ·: hörande till p., Επαρχικός, 3.: guvernör i en p., ἑπαρχος, δ.: vara guvernör

1 en p., Επάρχειν χώρας, σαπραπεύειν χώρας 1. χώραν.

Provision, μισθός, ὁ. κέρδος, τό.

Provisorisk, πρόσκαιρος, 2. ὁ, ή, τό μεταξύ 1. πρός τον καιρόν 1. εις τό παρόν 1. Επὶ χρόνον.: ha en p. anställning, δημοσιεύειν Επ' ἀδη-λω τω μέλλοντι.

Prunk, -a, se Prål, -a.

Prusta, se Nysa, Frusta.

Prustrot, ελλέβορος [Ελ-), ο.: svart p., με-λαμπόδιον, τό.: behöfva p., Ιλλεβοριάν.: böta ngn m. p., ελλεβορίζειν τινά.: vin försatt m. p., ελ-λεβορίτης οίνος, ὁ.

Prut, gm vv.: utan p., ἀπροφασίσ τως. ουδέν Εναντιούμενος 1. προφασιζόμένος.: m. mycket p., μόλις (πειθόμενος). πολλά προφασισάμενος 1. ἀν-τιλέξας.

Pruta, Ελαττούν 1. Ελάττω διαπράττεσθαι τήν τιμήν τίνος. Επευωνίζειν.: p. emot, προφασίζε-σθαι. Εναντιούσθαι.

Prutmån, Ελάττωμα, μείωμα, τό.

Prutta, se Fj erta.

Pryda, κοσμεί v. Εκ-, Επι-, κατ ακοσμειν. καλ-λωπίζειν. καλλύνειν. κομμούν. ἀσκείν. κόσμον φέρειν 1. παρέχειν τινί. πρέπειν τινί (anstå).: p. sig, gm med., κοσμεΐσθαι. καλλωπίζεσθαι. καλλύ-νεσθαι.

Prydlig, κεκαλλωπισμένος, 3 (prydd), κομψός, 3. γλαφυρός, 3. κόσμιος, 3. καλός, 3. εύπρεπής,

2.: p:a ord, κεκαλλιεπημένοι λόγοι, οι.

Prydlighet, κομψόν, τό. κομψεια, ή. γλα-

φυρία, γλαφυρό της, ή. κοσμιό της, ή. ευπρέπεια, ή.

Prydnad, κόσμος, ὁ. (Επι)κόσμημα, τό. καλλώπισμα, τό. καλλωπισμός, δ. άνθος, τό. ποί-κιλμα, τό (brokig).: skön ρ., εὐκοσμία, ἡ.: talets p:r, ὁ τῶν λόγων κόσμος, χρώμα, τό.: utan ρ , λιτός, 3. ἀφελής, 2.: utgöra en ρ. f. ngn, κοσμεῖν τινα. κόσμον φέρειν 1. εἶναί τινι. πρέπειν τινί.

Prydning, 1) eg., κόσμησις, ἡ. καλλωπισμός, δ. κόμμωσις, ἡ. 2) se Föreg.

Prygel, πληγαί, αι. ραπίσματα, τά. Jfr Slag.

Prygla, ραπίζειν. μ,αστιγούν. δέρειν. αἰκίζε-σθαι. παίειν πλήττειν τύπτειν. πληγάς Εμβάλλειν 1. προστρίβειν τινί.: till döds, ἀποτυμπανί-ζειν.

P ry gli η g, μαστίγωσις, ἡ. ραπισμός, δ. αἰ-κία, ἡ αἰκισμός, ὁ.

Pryl, κεντητήριον, τό. όπεας, ατος, τό. όπή-τιον, τό. στιγεύς, έως, ὁ.

Prål, καλλωπισμός, δ. καλλώπισμα, τό. κόμπος, δ ποικιλία, ἡ ποίκιλμα, τό. Jfr Skryt.

Pråla, καλλωπίζεσθαι. (ἀπο)λάμπειν. (ὑπερ)-λαμπρύνεσθαι. Εκ-, διαπρέπειν. Εκπρεπή 1. περιφανή είναι, ἀνθεῖν.: ρ. m. ngt, Εγκαλλωπίζεσθαί τινι. Επιδείκνυσθαί τι. Jfr Skryta.

Prål i g, κεκαλλωπισμένος, 3. πεποικιλμένος,

3. ποικίλος, 3· λαμπρός, 3. περίεργος, 2. καλλωπιστής, ού, ό, · ίστρια, ἡ (om pers).

Prålighet, καλλωπισμός, ὁ. ποικιλία,ἡ. λαμ-πρότης, ἡ. περιεργία, ἡ.

Pråm, ἁλιτενές πλοίον, τό. φορτηγικόν πλοῖον, τό. σχεδία, ἡ.Pråmg — Punkt.

313

Prång, στενή οδός, ἡ. στενωπός, ὁ.

Prångla, se Pracka.: ρ. ut, seUtprångla.

Prägel, 1) eg., ἐγχάραγμα, τό. χαρακτήρ, ήρος, ὁ. κόμμα, τό. τύπος, ὁ. το (το? νομίσματος) ἐπίσημον,: han slog ett mynt m. en oxe i p:n, ἐκοψε νόμισμα βοῦν ἱγχαράξας. 2) fig., χαρακτήρ, ὁ. τύπος, ὁ. σχήμα, τό. είδος, τό.: påtrycka ngt en ρ., τύπον ἐνσημαίνεσ&αί τινι, af ngt, τ*νό$\ ^αρακτξρα £π*£άλλi**> wt τίνος.: ha ρ. af ngt, «Jdo? 1. τίνος.

Prägla, κόπτειν. χαράττειν.: låta ρ. ngt på ett mynt, ἐντυπούν 1. ἐγχαράττειν τι νομίσματι 1. εις νόμισμα.: ρ. ngt på ngt, ἐνσημαίνεσ&αί τί τινι.: präglad mynt, ἐπίσημον νόμισμα 1. ἀργύ-ριον, τό.: ρ. in, se Inprägla.

Präktig, μεγαλοπρεπής, 2. μ,εγαλεῖος, 3. πολυτελής, 2. λαμπρός, 3. πομπικός, 3. b) se Förträfflig.

Pröfning, ἐξέτασις, jJ· ἰξετασμός, ὁ. lAty-^of, ὁ. δοκιμασία, βάσανος, ^ π«ρα, ἡ.; anställa ρ. m. ngt, ἐξέτασιν, ἐξετασμόν, δοκιμασίαν ποιεῖσ&αί τίνος, πειραν, ελεγχον λαμβάνειν 1. πο*-εῖσ&αί τίνος, jfr Följ.: underkasta ngt ρ., βασά-νω διδόναι τι.: undergå ρ., ελεγχον διδόναι. δο-κιμάζεσΰαι.: bestå många p:r i lifvet, πολλών κακών ἐμπειρον γίγνεσθαι κατά τόν βίον.: bestå en ρ., = godkännas, δοκιμάζεσ&αι. δόκιμον φαί-νεσ&αι.: vid ρ. godkänna, underkänna, δοκιμά-ζειν, ἀποδοκιμάζειν.

Pröfningskommitté, σύνεδροι οι ἰπί δοκιμασία.

Pröfva, ἐξετάζειν. (ἐξ)ελέγχειν. δοκιμάζειν. (ἀνα)κρίνειν. βασανίζειν. πειράσ&αι {τινός), κωδω-νίζειν.: ρ. sig, γιγνώσκειν εαυτόν.: s. pröfvat, icke pröfvat olyckan, τών κακών ἐμπειρος, ἄπειρος, 2.

Pröfvare, ἐξεταστής. δοκιμαστής, κριτής, ον, ὁ.

Pröfvosten, βάσανος, »7 κριτήριον, τό.

Pröfvotid, ὥσπερ προάγων, ωνο?, ὁ.

Psalm, ψάλμα, τό. ^αλμό?, ὁ ὕμνος, ὁ.: sjunga p:r, ψαλμωδεῖν.: sjungandet af p:r, ^/αλ-μωδία, ἡ.: en s. sjunger p:r, ψαλμωδός, ὁ.

Psaltare, ψαλτήριον, τό. ψαλτήρ, ήρος, ό.

Psy ch ologi, *ψυχολογία, ή.

Pseudonym, ψευδώνυμος, 2.

Publicera, se under Bekant 1).

Publik, se Offentlig.

Publik(um), se Allmänhet.

Puckel, κύρτωμα, κύφωμα, τό. κύφος, τό. υβος, ό ο. υβωμα, τό (ish. Kamelens).

Puckelryggig, κνρτός·, 3. κυφός, 3. ν^όi*, 3.: ngt ρ., ύπόκυρτος, ύπόκυφος, 2.

Puder, παιπάλη, ή.

Pudra, παιπάλην καταπάττειν τινός, b) fig., se Bedraga.

Puff, 1) stöt, κόνδυλος, ό. πληγή, ή. 2) knall, δούπος, ό. πάταγος, ό. κτύπος, ό.

Puffa, κόνδυλον έντρίβειν 1. πληγή ν έμβάλ-λειν τινί ώδεϊν.

Puka, τύμπανον, τό. ρόπτρον, τό.: slå ρ., τυ μπάνιζε ιν.-. slåendet, τυμπανισμός, ό.: lik ρ., τυμπανοειδής, 2.

Pukslagare, τυμπανιστής, ό. — fem. τυμ-πανίστρια, ή.

P u 11 a, όρνί&ιον, τό.

Pulpet, τράπεζα, ή.: läs-p., άναγνωατήριον, ιό.

Puls, σφυγμός, δ·: hörande till ρ., σφυγμικός, 3.: förbunden m. häftig ρ., σφυγμώδης, σφυγματώδης, 2.: stark ρ., άδρός I πυκνός σφυγμός : svag ρ., μανός σφυγμός, μικροσφ>υξία, ή: m. svag ρ., μικρόσφυκτος 2.: utan ρ., άσφ>υκτος, 2.: vara utan ρ., άσφ>υκτεϊν.: afstannad ρ., ασφυξία, ή.: god ρ., εύσφυξία, ή.: ρ:η slår, πάλλει τό αιμα έν τ αϊ ς φλεψίν.

Pulsera, άλλεσ^αι.: pulserandet, άλσις, ή. άλμα, τό.

Pulsslag, σφυγμός, ό. σφύξις, εως, ή. Se Puls.

Pulsåder, άρτηρία, ή.

Pultron, θρασύδειλος, ό (stursk o. feg), δειλός, κακός, άνανδρος άνθρωπος, ό. βλάξ, κός, ό. συκομάμμας, ον, ό.: visa sig ss. ρ., άποδει-λιάν. μαλακίζεσθ-αι. βλακεύειν.

Pultroneri, δειλία, ή. άνανδρία, ή. μαλακία, ή.

Pulver, κόνις, εως, ή. τρίμμα, τό. παιπάλη, ή.: ss. läkemedel, κατάποτον, τό.: att utströ, ish. välluktande, διάπασμα, τό.

Pulverisera, κατα-, συντρίβειν.

Pump, κηλώνειον, τό. κοχλίας, ου, ό.

Pumpa, άντλεϊν. έξαντλεϊν.

Pumpa, växten, κολόκυν&α, κολοκύν&η, ή.

Pumpning, άντλησις, ή.

Pund, τάλαντον, τό (ss. vigt o. myntenhet; d. Att. talenten närmare = 2 Sv lispund; sål. 1 lisp., ung. = η1 μι τάλαντο ν, τό).

Pung, &υλάκιον, τό. σακκίον, τό. βαλάντιον, τό (penningp.).: ur egen ρ., έκ τών Ιδίων, άφ* εαυτού, b) testiklarnes, όρχίπεδον, τό (vanl. pl.), λακκόπεδον, τό. Sedn., &υλάκη, ή. πηρίν, ϊνος, ή.

Punga ut, se Utbetala.

Pungformig, d-υλακοειδής, &υλακώδης, 2.

P u η g s 1 å, ιχχρηματίζεσ&αί τινα, på ηgt, τί. άποστερίσκειν τινά τίνος : pungslagen, παντελώς άχρήματος, 2. αργυρίου άπ ορών, ούσα.

Pungsten, se Tes tik el.

Punkt, 1) prick, στίγμα, τό. στιγμή, ή (mathem. o. gramm., d. sedn. äfv. τελεία στιγμή).'. sätta p:r på ngt, στίζειν τι. διαλαμβάνειν ιι στί-γμασιν.: af en p:s storlek, στιγμιαιος, 3. b) det gm p. afdelade i tal 1. skrift, περίοδος, ή. κώλο*/, τό. 2) liten del, a) af rummet, χωρίον, τό. σημειον, τό. τόπος, ό. b) af tiden, καιρός, δ, άκαρές (τού χρόνου), τό. — Ofta blir det oöfver-satt, t. ex. samla på en ρ., συνάγειν εις εν (χωρίον) 1. εις ταύτό.: på dna ρ., κατά τοΰτο. έν τούτω, ταύτρ. ένταύ&α : fr. hn ρ.? πόθ-εν; på alla p:r, πανταχού, .: på ingen ρ., οΰδαμού.: på många p:r, πολλαχού. — stå på p:n att göra ngt, μέλλειν ήδη ποιεϊν τι.: han har redan hunnit till den ρ., εις τούτο ήδη προελήλυδεν 1. προ-ήκεν.: på ρ:η, gm αυτός, t. ex. på ρ:η^10 år, αυτά εκατόν έτη. : på ρ:η kl. 10, αιWy τ»} δεκάτη ώρα. : då på ρ:η, κατ' αυτόν έκεϊνον τόν χρόνον.: på ρ:η der, derifr , αύτού [έκεϊ), αύτό&εν. 3) sak, omständighet, λόγος, ό. ειρημένον, τό. Yanl. utan motsvarande ord i Gr. t. ex. hrje p. i anklagelsen, εν εκαστον τού έγκλήματος.: ρ. f. ρ., καθ·' iV εκαστον. καΰ·' έκαστα.: i dna ρ., τό κατα τούτο ταύτα, ένταύ&α ταύτρ. : i fördraget var en ρ., ειρητο έν ταϊς σπονδαϊς.: i många p:r, έν πολλοίς, εϊς πολλά : i andra ρ: r, ταλλα.: ge vika i alla p:r, ένδιδόναι πρός άπαντα.: om jag ocksåm

Punktera —På.

felat i dna ρ., εΐ και τούτο (ποιών) ήμαρτον.: den vigtigaste p:n, κεφάλαιον, τό.: omtvistad ρ., διάφορον, τό.: d rätta ρ:η, το καίριον. καιρός, ό.

Punktera, στίζειν.

Punktlig, άκριβής, 2. Επιμελής, 2. — Adv., ακριβώς. Επιμελώς, i tiden, Εν καιρώ. πρός καιρόν. κατά χρόνον ρητόν.

Punktlighet, άκρίβεια, ή. Επιμέλεια, ή.: m. p., se Föreg.

Punktvis, καθ' 'έν έκαστον. καθ' έκαστα.

Pupill, 1) i ögat, κόρη, ή. γλήνη, ή. 2) se Myndling.

Puppa, (κάμπη, ή. νύμφη, ή), χρησαλλίς, ή.

Pur, se Ren, Idel.

Purgativ, -era, se Laxativ, -era.

Purjolök, πράσον, τό.

Purpra, se Purpurfärga, Purpurfärgad.

Purpur, πορφύρα, ή.: skifta i ρ., (Επι)πορ-φνρίζειν.: s. sk ftar i ρ., Επιπόρφνρος, 2.: färgad m. ρ., πορφνροβαφής, πορφνρόβαπτος, 2. άλουργής, 2, άλουργός, 3. άλουργοβαφής, φοινι-κοβαφής, 2.: lik ρ., πορφυροειδής, 2. πορφυρίτης, ου, ό. πορφυρϊτις, ιδος, ή.: blandad m. ρ., πορφυρόμιγής, 2.

Purpurfärg, πορφύρα, ή. όστρειον όστρε-ον, τό.

Purpurfärga, πορφύρα βάπτειν. — Ερυθραι-νειν. φοινίσσειν, — purpurfärgad, πορφυρούς, α, ουν. άλουργός, 3. άΐουργής, 2. φοινικούς, ή, ούν (högröd, eldfärgad).

Purpurfärgare, πορφυρεύς, έως, ό. πορ-φυρευτής, ου, ό. πορφυροβάφος, ό.

Purpurfärger i, πορφυροβαφεϊον, τό. πορ-φυροβαφική, ή.

Purpurhandel, πορφυροπωλική, άλουργοπω-λική, ή.

Purpurhandlare, πορφυροπώλης, ἀλουργο-πώλης, ου, ὁ.

Purpurklädnad, πορφυρίς, ίδος, ἡ. πορ-φύρα, ἡ. ἀλουργίς, κΐος, ἡ. i pl. ἀλουργή, τά.

Purpurmantel, ἀλουργές 1. ἀλουργόν ιμάτιο ν, τό.

Purpurrand, πορφύρα, ἡ. ὀχθοιβος, ὁ (se Lex).: på båda sidor försedd m. ρ., παραλουρ-γής, 2.

Purpursaft, κάλχη, ἡ.

Purpursnäcka, πορφύρα, ἡ. κογχύλη, ἡ. κάλχη, ἡ.: fånga p:r, πορφυρέ ύειν.: d. s. fångar, πορφυρεύς, έως, ὁ. πορφυρευτής, οὐ, ὁ.: hs konst, πορφυρευτική, ἡ.

Purra, se Narra.

Puss, συστάς, ἁδος, ἡ. τέλμα, τό. b) se Kyss.

Pussa, se Kyssa.

Puss era, πλάττειν.: i vax, κηροπλαστειν.: s. pusserar i vax, κηροπλάστης, ου, ο.: hs konst, κηροπλαστική, η.

Pusserare, πλάστης, ου, ὁ.

Pussig, χάννος, 3. πεφνσημένος, 3.

Pussighet, χαυνότης, ἡ.

Pust, 1) eg., πνεύμα, τό. (ἐκ)πνοή, ἡ. φύσημα, τό.: = suck, se d. o. 2) ss. instrument, ριπίς, ίδος, ἡ. 3) slag, κόνδυλος, ὁ.

Pusta, πνεϊν. ἐκ-, ἀποπνεϊν. φνσάν.: — sucka, se d. o.: p. på elden, ριπίζειν τό πύρ.

Puta, se Dyna.

Puts, παιδιά, ἡ. παίγνιον, τό. γέλως, ωτος, ο. — πανουργία, ἡ ο. πανούργημα, τό (elakt 1.

listigt), ὕβρισμα, τό (af öfvermod), jfr Streck.: göra p., παίζειν. γελωτοποιειν. ΕρεσχηΙεϊν. — πα-νουργεϊν.: spela ngn p., παίζειν εϊς τινα. παρα-κρούεοθαί τινα. σφάλλειν τινά.

Putsa, -ning, se Hyfsa, -ning.

Putslustig, παιγνιώδης, 2. γελοίος, 3. αστείος3. χαρίεις, εσσα, εν.

Putsmakare, γελωτοποιός, ὁ. βωμολόχος, ὁ (föraktlig).

Putsmakeri, γελωτοποιία, ἡ. βωμολοχία, ἡ.

Puttra, τονθορύζειν. γογγύζειν.

Puttrande, τονθορυσμός, γογγυσμός, δ.

Pynta, se Hyfsa, Pryda.

Pyra, πυρούσθαι. πυρακτούσθαι.

Pyramid, πυραμίς, ίδος, ἡ.

Pyramidform ig, πυραμοειδής, 2.

Pyssla, m. ngt, se Syssla.: p. om ngn, θε-ραπεύειν τινά.

Pyssling, νάννος, ὁ. ναννώδης ἄνθρωπος, ὁ. ἀνθρωπίσκος, ὁ.

Pyts, ἀντλητήρ, ήρος, ὁ,

Pytt, ιδού. ουδέν λέγεις, οὐδαί^ώς.

På, I) præp. 1) i local bet. a) vid stället, hrest ngt är 1. sker, Επί m. gen. 1. dat. ἐν m. dat. (inom omfånget af ngt). Επί, κατά ο. ἀνά m. acc. (sträckning utöfver en rymd; κατά dock mera allm., ofta nästan = Ev).: på jorden, Επί

τής γής (mots. under j.). Εν γy 1. κατά τήν γήν (mots. andra områden), ἀνά τήν γήν (utöfver jorden, t. ex. ἀνά πάσαν τήν γήν έσται ειρήνη).: på berget, Επί τοὐ όρους (ofvanpå berget). Εν τω όρει 1. κατά τό όρος (inom bergets område), ἀνά τό όρος (längs åt, öfver).: på hästen, Επί τοὐ ἵππου.: på vagn, Εφ' ἀμάξης.: på hufvudet, Επί τής κεφαλής 1. τξ κεφαλή (pl. om flere).: på ön, Εν νήοω. κατά τήν νήσον.: på skeppet, Επί τής νεώς. Εν τ(3} νηi.: segla på (= öfver) hafvet, πλειν Επί τον πόντον.: irra på bergen, πλανάσθαι ἀνά τά όρη.: på högra, venstra flygeln, Επί τοὐ δεξιοὐ , ευωνύμου κέρως. Επί τω δεξιώ, εὐώνύμφ κέρα.: blind på ena ögat, τυφλός τον ἑτερον ό-φθαλμόν.: döf på begge öronen, κωφός ἀμφω τώ ὠτε. I adverbiella uttryck m. Ställe, Håll, Hand, Afstånd, Sida, etc., se subst.; i verbalkonstr. ss. m. Spela, Blåsa, Hänga etc., se vv.: hafva på sig, ἑχειν. φέρεσθαι. ἀμπέχεσθαι, ἡμφιέσθαι (om kläder). Vid fråga om en rörelse ned, utåt ngt, användes κατά m. gen. t. ex. stiga ned på en trappa, κατά κλίμακος καταβαίνειν. Står "på" i en till subj. 1. obj. attributivt fogad localbe-stämning, s. tillika betecknar utgångspunkten f. den gm verbet angifna verksamheten, kan gm s. k. attraktion användas Εκ 1. από t. ex. folket på fältet, på taken flydde, οί Εκ τοὐ πεδίου, ἀπό τών οικιών ἑφνγον.: folket på tornen märkte det, βσθοντο οί Εκ τών πύργων, b) vid stället, hτi ill en rörelse sker, Επί m. acc. εἰς m. acc.: gå på torget, εις τήν ἀνοράν ιέναι.: komma på en ort, εις χώραν Ελθεϊν.: uppstiga på berget, på hästen, αναβαίνει v Επί τό όρος, τον ἵππον.: samlas på borgen, σνλλέγεσθαι εις τήν ἀκρόπολιν.: fly upp på en kulle, φεύγειν Επί λόφον. Vid vv. "sätta", "ställa", "lägga" o. d. användas vanl. Εν m. dat. 1. Επί m. gen., i det att det gm handlingen uppkomna tillståndet afses (eljest εἰς, Επί m. acc.). t. ex. ställa på bordet, τιθέναι ἐν τ«} τραπέζ^.: sätta sig på en stol, καθίζεσθαι ἐνPåbinda —P&k.

345

ἑδρα.: komma på en mening, γίγνεσθὐti ini γνώμης. — Då fråga är om en rörelse ned utåt ett föremål, användes κατά m. gen. t. ex. slå vatten på händerna, υδωρ χεϊν χατά τών χειρών. Yid smnsatta vv. blir "på" stundom oöfversatt, t. ex. sätta ngt på ngt, ἐπιτιθέναι τί τινι.'. sätta på hufvudet, περιτιθέναι trj κεφαλή.: stiga upp på muren, ἐπιβαίνειν τον τείχους, dock sällan i eg. bet. 2) i temp. bet. a) vid tiderymden, inom hkn ngt sker, Iv m. dat. 1. bl. gen. t. ex. på många år, Iv πολλοί? ἑτεσιν. πολλών ἑτών.: på sommarn, vintern, χειμώνος, θέρους, ἐν χειμώνι, θέρει. b) vid tidepunkten, då ngt sker, ἐν m. dat. ἐπί m. gen. χατά m. acc. ofta bl. dat. t. ex. på den dagen, {ἐν) ἐχείνη τ»} ημέρα.·, på 3:dje året, (ἐν τώ) τρίτω ἑτει.: mskrna på vår tid, οί ἐπί τούτων 1. καθ' ημάς ἀνθρωποι, c) vid tiden gm hkn ngt sträcker sig, ἐπί m. acc. ἀνά m. acc.

0. bl. acc. t. ex. på en lång, kort tid, (ἐπί) πολὐν, ολίγον χρόνον.'. på en tid, (ἐπί) χρόνον τινά.: de slöto fred på 50 år, σπονδάς ἐποιήσαντο είς, ἐπί πεντήχοντα ετη 1. πεντηχοντούτεις. d) = efter, ἐπί m. dat., ἐχ m. gen. (omedelbart), μετά m. acc. t. ex. mord på mord, φόνος ἐπί φόνω : olycka på olycka, κακόν ἐχ κακοὐ.: på^dta följde en 10-årig fred, ἐχ τούτου 1. μετά ταὐτα ειρήνη ήν 1. ἐγένετο δέκα ετη. se Följa: på dta svarade han, πρός ταὐτα ἀπεχρίνατο 1. είπεν.: på erhållen underrättelse, αἴσθόμένος, πυθόμένος, ἀπαγγελ-^•fVroffl.d. 3) vid tillstånd, omständigheter (oeg. tidsbestämningar), ἐν m. dat. ἐπί m. gen., stundom dat. Ofta gm part. t. ex. på resan, ἐν τ$ όδώ 1. πορευόμένος.: på gästabud, ἐν συν-δείπνω 1. συνδειπνοὐντες. 4) vid grund, orsak, ἐπί m. dat. ἀπό ο. ἐχ m. gen. διά m. acc.: på dsa vilkor, ἐπί τούτοις.: på billiga villkor, ἐπί δικαίοις. ἐπ' ἴσοις. ἐπ' tay χαί όμοια.: låna på pant, ἐπ' ἐνεχύρω δοὐναι. ἐφ> υποθήκη δανείζειν.: på aftal, ἀπό, ἐχ συνθήματος. Ofta gm part. t. ex. på ngns inrådan, συμβουλεὐσαντος, ὐποθεμένου τινός.: på din befallning, αοὐ χελεὐοντος 1. κε-λευσθείς ὐπό σοὐ. 5) vid ändamål, ἐπί m. acc., äfv. dat. εις m. acc.: gå, bjuda på gästabud, ἵέ-ναι, χαλειν ἐπί δεῖπνον.: gå på spektakel, jagt, ἵέναι ἐπί θέαν, θήραν. — på det att, se Att II) 2). 6) vid sätt, mest gm dat. ofta gm adv. t. ex. på dta sätt, ταὐttj. τ?}δε. οὐτως. ώδε. τούτον

1. τόνδε τόν τρόπον.: på offentlig, enskild bekostnad, δημοσια, Ιδια.: på Grekiska, Ελληνιστι. så äfv. Περσιστι. Μηδιστι. cΡωμαιστι etc.: på nytt, αὐθις. 7) vid ämne, mått, belopp, gm gen. 1. gm adj. 1. gm omskr. m. ett part., t. ex. en förmögenhet på 30 talenter, οὐσία cἴέχα ταλάντων 1. δεκατάλαντος.: en man på 30 år, a-νήρ τριάχοντα ἑτών 1. τριαχοντούτης 1. τριάχοντα ετη γεγονώς 1. εχων. 8) = åt, gm dat. t. ex. så mycket blir det på hr o. en, τοσοὐτον ἑκάστω γίγνεται.: på hrje soldat kommo tre oboler, ἑκάστω (τώ) στρατιώτη ἐγένοντο τρεις δβολοί. II) adv. a) framåt, vidare, vanl. gm smnsättning m. πρό t. ex. gå ρ., προβαίνειν. πορρωτέρω 1. τοὐ πρόσω ἴέναι. stundom gm ἀιατελεϊν m. part. b) fortare, raskare, θάττον. μάλλον, ofta jemte sitt v. gm σπεὐδειν 1. d.: rid på,

θάττον ελαυνε.: gå, skynda, raska på, σπεύδε, ἐγχόνει. σποὺδασον. Jfr compp.

Påbinda, ἐπι-, προὺδεϊν. — περιδεϊν. περι-

ἁπτειν. — ὑποδεϊν (om fotbeklädnad; i med. P- sig).

Påbjuda, παραγέλλειν. προαγορεὺειν. ἀνα-χηρὺττειν (gm häroldsrop), χελεὺειν.

Påbrå(s), se Brås.

Påbud, παράγγελμα, τὁ. παραγγελία, ἡ. διάγραμμα, τὁ. κέλευσμα, τὁ. Jfr Befallning.

Påbygga, (ὑχρηλότερον) ἐποιχοδομεϊν. υψηλότερο ν ποιεϊν.

Påbörda, 1) eg., se Pålägga. 2) oeg., ἐ-πιφέρειν, ἐπάγειν (αἲτίαν). Se vidare Beskylla.

Påbörja, ἐπιχειρεϊν τινι. ἁπτεσθαἱ τὶνος, αἱ-ρεσθαἱ τι. (χατ)ἀρχεσθαἱ τὶνος, ἀρχεσθαι ποιεϊν ο. ποιοὺντα.

På dikt a, πλάττεσθαἱ τι περἱ τὶνος 1. ἐπἱ τινα. ψευδόμενον ἐπιφέρειν τινἱ τι 1. χατηγορεϊν τινὀς τι.

Pådraga, se Påkläda.

Pådrifva, χεντεϊν (en dragare), ἐπιταχὺνειν, ἐξ-, παρορμἀν, (χατ)επείγειν (eg. o. oeg.). προτρέ-πειν. ἐπαίρειν. παροξὺνειν.

Påfallande, ἐναργής, 2. ἐχπληχτιχὀς, 3. θαυμαστὀς, 3.

^Påfinna, ἀν-, ἐξευρίσχειν. ἐπινοεϊν. μηχανάσθαι.

Påflig, ιεραρχικός, 3.: p. värdighet, ιεραρχία, ἡ.

Påflugen, -het, se Framfusig, -het.

Påfordra, se Fordra.: när så påfordras, ὀταν, οπόταν δέ$.

Påfordran, se Fordran.: vid p., se Föreg.

Påfund, εὑρημα, ἐξεὑρημα, τὁ. ἐπινόημα, τὁ. μηχάνημα, τὁ.

Påfve, ιεράρχης, ου, ὁ. ἐπίσκοπος δ πρὡτος. Ρωμαιος ἐπίσκοπος.: vara p., ιεραρχεϊν.

Påfvedöme, ιεραρχία, ἡ. ἡ τοὑ Ρωμαίου I-πισκόπου Ιεραρχία.

Påfylla, ἐμπιπλάναι. ἀναπληρδὺν. τιροσεγ-χεϊν (ytterligare ingjuta).

Påfågel, ταὡς, ὡ ο. ταὡν, ὡνος, δ.: hörande till p., ταὡνειος, 3.

Påfästa, se Fästa.

Påföljande, se följande.

Påföljd, ἁπο-, ἐκβάν, τὁ. τέλος, τὁ.: göra ngt m. lycklig p., κατορθοὑν, εὑτυχεϊν τι.: ha lycklig, olycklig p., καλὡς, κακὡς ἁποβαίνειν.: utan p , μάταιος, 3. ἀκαρπος, 2. ἁπρακτος, 2. ανωφελής, 2. adv., μάτην.: vara utan p., οὑ-δεν δὑνασθαι. μάταιον etc. ειναι.

Påföra, 1) eg., φέρειν, ἀγειν, κομίζειν ἐπἱ τι. 2) debitera, ἀνα-, ἐγγράφειν τινἀ ὀφειλοντα I. εις τἀ υπὀ 1. παρἀ τἱνος οφειλὁμενα. 3) p. ngn krig, πόλεμον ἐπιφέρειν 1. ποιεϊσθαι τινι 1. ἐκφέρειν πρὀς τινα.

Pågjuta, ἐπιχεϊν τἱ τινι. καταχεϊν τἱ τἱνος, προσεγχεϊν τι-

Pågå, γίγνεσθαι, είναι.: under pågående krig, πολέμου ὀντος.: under pågående strid, μάχης γι-γνομένης. μαχόμενος, 3.

Påhafva, se Hafva 1).

Påhelsning, se Besök.

Påhitt, -a, se Påfund, Påfinna.

Påhäng, vara p. f. ngn, ἐνοχλεῖν τινι. ßa-ρύνειν τινά.: ha ρ. af ngn, ἐνοχλεῖσθαι, βαρύν»-σθαι ὑπό τίνος.

Påk, ρόπαλον, τό. ξύλον, τό. σκυτάλη, ἡ. βα-κτηρία, ἡ.

44346

Påkalla —Påtränga.

Påkalla, 1) eg., (Επι-, προσ)καλεῖν.: tillhjelp, ava-, ini·, προσκαλεῖσθαι Επιβοάσθαι: till vittne, μαρτύρεσθαι. διαμαρτύρεσθαι. 2) se Fordra 2). Påkläda, se Kläda.

Påknyta, ini-, προσδεῖν. ἀναδεῖν. περιδεῖν. περιβάλλειν.: ρ. sig, gm med.

Påknäppa, ηρος-, συμπερονάν. συλλαβεῖν ηόρπρ.

Påkomma, προς-, Επιπίπτειν. Ειτιγίγνεσθαι. συμβαίνειν. άπαν τ αν. γίγνεσθαι, Επι-, καταλαμβάνειν. περιπίπτω τινι. πάσχω τι : om ngt skulle ρ. mig, εϊ τι πάθοιμι. ἡν τι πάθω.: vid påkommande behof, όταν δέ$. εϊ δεήσει.

Påkosta, δαπανάν. ἀναλίσκειν. — påkostande, χαλεπός, 3. δυσχερής, 2. Επίπονος, 2. δεινός, 3.: jag finner ngt ρ., ἄχθομαι 1. χαλεπώς φέρω τι 1. Επί τινι 1. ποιών τι. πράγματα παρέχει μοί τι. όκνώ ποιεῖν τι.

Påkänning, 1) eg., ἀφή, ἡ. ψηλάφησις, ἡ. γενσις, ἡ. 2) fig., βάρος, τό. συμφορά, ἡ. βλά-β*1·> ἡ- ζημία, ἡ·'· ha ρ. af ngt, βαρύνεσθαί τινι. ζημιούσθαι, βλάπτεσθαί τινι 1. υπό τίνος. Påköra, se Påd rifva, Påföra. Påla, σταυρουν. χαρακούν. σκόλοπας 1. σταυρούς εμβάλλειν 1. καταπηγνύναι.: ρ. af, omkring, σκόλοψιν άπο-, περιφράττειν, -φραγνύναι. Pålaga, φόρος, ὁ. δασμός, ὁ. Επιβολή, η. Pålassa, -lasta, ἀνα-, Επιτιθέναι. Επιβάλ-λειν. Επιτάττειν. Επισκευάζειν.

Påle, σκόλοχρ, οπος, ὁ. χάραξ, ακος, ό ο. ἡ. σταυρός, ὁ.: nedslå ρ., se Påla.: nedslagen ρ., καταπήξ, ήγος, ὁ.: spetsa på ρ., (ἀνα)σκολοπί-ζειν. Jfr Skampåle, Palissad.

Pålitlig, αξιόπιστος, 2. ἀψευδής, 2. πιστός, 3. ἀσφαλής, 2. βέβαιος, 2. Εχέγγυος, 2. ἀξι όχρεως, 2. ισχυρός, 3.

Pålitlighet, πιστό της, ἡ. βεβαιό της, ἡ. ἀσφά-λεια, ἡ. ο. gm adj.

Pålning, σταύρωσις, ἡ. χαράκωσις, ἡ. Pål verk, σταύρωμα, τό. χαράκωμα, τό. Pålysa, ἀνα , προαγορεύειν. ἀνακηρύττειν. Pålägga, Επιτιθέναι. Επιβάλλειν. Εμβάλλειν. Επισάττειν (en häst sadel, packning o. d.). Επι-, προστάττειν, Επισκήπτειν (bl. oeg.).: ρ. ngn straff, δίκην, ζημίαν, τίμημα, Επιβολήν Επιτιθέναι 1. Επι-βάλλειν τινι.: ρ. skatt, τάττειν φόρον 1. εἴσφο-ράν (enl. lag), Επιβάλλειν φόρον 1. δασμόν (efter godtycke).: ytterligare ρ., προσ-, Επανατιθέναι. Påminna, se Erinra. Jfr Anmärka. Påminnelse, se Erinran. Pånyttfödd, παλιγγενής, 2. jfr Förnya. Pånyttfödelse, παλιγγένεια, ἡ. Påpacka, se Pålassa. Påpassa, se Passa på. Påpasslig, προσεκτικός, 3. Επιτηρητικός, 3. φυλαχτικός, 3. ἀκριβής, 2. Επιμελής, 2. Επιστρε-φής, 2.

Påpasslighet, πρόσεξις, προσοχή, ἡ. ἀκρί-βεια, ἡ. Επιστροφή, ἡ. ἰπιμέλεια, ἡ.

Påpeka, σημαίνειν. Επιδεικνύναι. δηλούν. Jfr Peka.

Påropa, καλεῖν. ἀνα-, Εκκαλεῖν. Påräkna, se Räkna. Påsadla, se Sadla.

Påse, θύλακος, ὁ. μάρσιπος, ο. dem., θυλά-χιον, μαρσίπιον, τό. Jfr Börs, Säck. Påse, se Åse.

Påseende, θέα, ἡ. θεωρία, ἡ. Jfr Anblick. Påsegla, (πλέοντα) περι-, Επι-, Εμπίπτειν.: = segla i qväf, χαταδύειν. Påsela, se Sela. P ås ig, θυλαχοειδής, -ώδης, 2. Påsk, πάσχα, τό.: fira ρ , πασχάζειν. Påskicka, se Tillskicka. Påskina, låta ρ., ὑποφαίνειν. σημαίνειν. (υπ)-αινίττεσθαι. προσποιεῖσθαι.

Påskrift, Επίγραμμα, τό. Επιγραφή, ἡ.: förse m. ρ., Επιγράφειν. ἀναγράφειν.: m. ρ., Επι-, ἀ-ναγεγραμμένος, 3.

Påskrifva, επιγράφειν. ἀναγράφειν. Påskrufva, κοχλίφ προς-, περιάπτειν. Påskynda, Επιταχύνειν. σπεύδειν. Επι-, κατα-σπεύδειν. (κατ)επείγειν. παροξύνειν.

Påslå, προσηλούν. Επιβάλλειν: = pågjuta, se d. Påsmeta, προσκολλάν.

P å s m ö r j a, Επι , προσχοίειν. προσαλείφ ειν. Påsnöra, Επισφίγγειν. αναδεῖν σπάρταις. Påspika, προς-,

καθηλοὺν. προσπατταλεὺειν. På spä da, προσεγχεϊν (ὺδωρ 1. d. εις τι). Påspänna, Εμπερονὰν. Εμπορπὰν. πορπά-ζειν.: på fötterna, ὺποδεϊν (med., på sig).

Påstryka, Επιχρὶειν. περι-, Επαλεὶφειν. Επι-χρωννὺναι (färg).

Påströ, προς-, Επι-, Εμπὰσσειν. Εν(δια)σπεὶ-ρειν.

Påstå, λὲγειν, φὰναι. φὰσκειν. ἀξιοὺν.: ifrigt, bestämdt ρ., (δι)ισχυρὶζεσθαι. παγὶως διισχυρὶζε-σθαι. διατεὶνεσθαι. b) se Pågå.

Påstående, λὸγος, ὁ. γνὼμη, ἡ. ἀπὶφασις, ἡ. τὰ εἲρημένα. ἁ λὲγει 1. φησὶ τις.: enl. mitt ρ., ὡς Εγὼ φημι.: uppställa ett ρ., ἀποφαὶνε-σθαι γνὼμην. o. Föreg.

Påstöt, -ning, 1) eg., πρὸσκρουσις. ἡ. πρὸς-κρουμα, τὸ. πρὸσπταισμα, τὸ. 2) o eg., παρὸρ-μησις, ἡ. προτροπὴ, ἡ. παραχὲλευσις, ἡ. παρα-χὲλευσμα, τὸ.

Påstöta, 1) eg., πταὶειν πρὸς τι. προσκροὺ-ειν, προσκὸπτειν, προσπταὶειν τινὶ. 2) råka, περι-, προς-, Εμπὶπτειν. Εν-, Επι-, περιτυγχὰνειν. 3) uppfordra, Εξ-, παρορμὰν. προτρὲπειν, -σθαι. παρακελεὺεσθαι. ὺποτὶθεσθαι. Påsy, προς-, Επιρρὰπιειν. Påsyfta, se Syfta.

Påtaga, 1) se Kläda. 2) se Åtaga sig. Påtaglig, se Handgriplig. Påtal, -a, se Åtal, -a. På tapp a, Εγχ ειν (τὶ εις τι), ἀνα-, Εμπιπλὰ-ναι (fylla).

Påteckna, se Påskrifva. Påtinga, se Beställa. Påtruga, se Påtvinga. Påtrycka, ngt ett insegel, σφραγὶδα Επιβὰλ-λειν τινὶ. Επισφραγὶζειν τι.: en prägel, se d. o. Jfr Trycka.

Påtryckning, 1) sigills, σφραγϊδος Επιβολὴ, ἡ. 2) tvång, inverkan, βια, ἡ. ἀνὰγκη, ἡ. jfr Inflytelse.

Påträda, en tråd, Ενεὶρειν. Ενιὲναι.: perlor o. d., ἀνεὶρειν. συνεὶρειν.

Påträffa, Επι-, Εν-, περιτυγχὰνειν. καταλαμβὰνειν. Jfr Anträffa.

Påtränga, 1) tr., Επιφὲρεσθαι. Επι-, προς-, Εγκεϊσθαι. βιὰζεσθαι. 2) reflex., ρ. sig ngn, εἲς-βιὰζεσθαι πρὸς τινα. προς-, Εγκεϊσθαι τινι. Εν-Påtvinga— Qvarn.

οχλεϊν τινι.: om saker, Επ ιέναι τινὶ. sid ιέναι τινὰ.

Påtvinga, βια 1. ἀκοντὶ τινι προς-, Επὰγειν 1. προς-, Επιφὲρειν. ἀναγκὰζειν 1. βιὰζεσ&αὶ τινα m. inf. Εγκεϊσ&αὶ τινι ὡστε δὲχεσ&αὶ τι.

Påverka, se Inverka.

Påtända, se Antända.

Påtänka, se Tänka.

Påyrka, αἲτεϊν, -σ&αι. ἀξιου v. δικαιοὺν.

Påöka, πλεὶω ποιεϊν. προὒτι&ὲναι. προς-, Ε-πιδιδὸναι. Jfr Öka.

Påökning, Επὶδοσις, ἡ. προσ&ὴκη, ἡ. Επι-φορὰ, ἡ (i sold).

Påösa, se Pågjuta.

Pär, ευπατρὶδης, ου, ὁ. ομὸτιμος, o. -s-kammare, τὸ τὼν ὁμοτὶμων συνὲδριον.

Päron, ἀπιον, τὸ.: vild-p., ἀχρὰς, ἀδος, ἡ.

Päronqvitten, στρουὺ&ειον, τὸ.

Päronträd, ἀπιος, ἡ.: vildt ρ., ἀχερδος o. ἀχρὰς, ἀδος, ἡ.

P är ön vin, ἀπὶτης {οινος), ου, ὁ.

Pöbel, πλὴ&ος, τό. οι πολλοί, όχλος, ὁ. συρφετός, ὁ.: ur d. lägsta ρ:η, δήμου τοὺ Εσχάτου.

Pöb el ak ti g, δημώδης, 2. συρφετώδης, 2. ἀγροικος, 2. φορτικός, 3.

Pöl, 'ἑλος, τό. σνστάς, ἀδος, ἡ. τέλμα, το.

Pösa, όγκοὺσ&αι, χαυνοὺσ&αι, φυσάσ$αι (alla eg. o. oeg.).

Pösig, ογκώδης, 2. ώγκωμένος, πεφυ ση μένος, 3. Se Föreg.

Pösighet, όγκος, ὁ. φύσημα, τό.

Qvabba, γάδος, ο.

Qvabbig, χαύνος 3 σιαλώδης, 2.

Qvacksalfva, φαρμακεύειν.

Qvacksalfvare, φαρμακεύς, ἑως, ο. αγύρτης, ου, ὁ.

Qvacksalfveri, φαρμακεία, ἡ.

Qvadersten, τετράπεδος 1. τετράγωνος λἱ-&ος, ὁ.

Qvadrant, τέταρτημόριον, τό.

Qvadrat, τετράγωνον όρ&ογώνιον, τό.: på ett tal, δύναμις, εως, ἡ.

Qvadratfot, τετράγωνος πούς, ο.

Qvadratisk, τετραγωνικός, 3.

Qvadrat rot, πλευρά, η.

Q v adr er a, 1) eg., τετραγωνίζειν. 2) passa in, συμφέρεσ&αι, σύμμετρον είναι. m. ngt, τινί.

Qvadrupel, τετραπλάσιος ἀρι&μός, ὁ.

Q v æ s t o r, ταμίας, ου, ὁ.: vara q., ταμιεύειν, -σ&αι.: hs embete, ταμιεία, ἡ.

Qväf, gå i q., καταδύεσ&αι. ἀπόλλυσ&αι.

Qväf, adj., πνιγηρός, 3. πνιγώδης, πνι-γμώδης, 2.

Q v ak, (βρεκεκέξ) κοάξ.

Qval, βάσανος, ἡ, ἀλγηδών, όνος, ἡ. οδύνη, ἡ. ἀνία, ἡ.: dö under q., κακουχούμενον τελευ-τήσαι τον βίον.: förorsaka q., ἀλγηδόνα παρέχειν. ἀλγεινόν είναι, ἀλγύνειν. όδυνάν.: lida q., ἀλγεῑν. όδυνάσ&αι. ἀλγηδόνας εχειν.

Qvalfull, ἀλγεινός, 3. οδυνηρός, 3. ἀνιαρός, 3. πικρός, 3.

Qvalificera, a) bestämma, ορίζειν, - σ&αι. διορίζειν. κρίνειν. χαρακτηρίζειν. b) göra lämplig, Επιτήδειον, χρήσιμον ποιεῑν. : vara q:d till ngt, Επιτήδειον 1. χρήσιμον είναι πρός τι. οϊ-κείως εχειν πρός τι. οιόντ* είναι ποιεῑν τι. af naturen, πεφυκέναι ποιεῑν τι. — qvalificerad, se Beskaffad.

Qvalifikation, a) ορισμός, διορισμός, ὁ. κρίσις, ἡ. b) Επιτηδειότης, ἡ. φύσις, ἡ (naturlig). Jfr Egenskap.

Q v al i t at i v, ποιότητι. τώ ποιώ.: q: t åtskild, εϊδει διαφέρων.

Qvalitet, se Beskaffenhet.: af dålig, god q., κακός, ἀγα&ός τήν φύσιν.: af hurudan q., ποιος, 3.: af sma q. s., τοιούτος οίος καί.: utan q., ἀποιος, 2.

Qvalm, πνίγος, τό. πνιγώδης καπνός, ὁ. πνι-γηρόν καύμα, τό.. b) i magen, ναυτία, ἡ.

Qvalmig, se Qväf. b) s. förorsakar qvälj-ning, ναυτιώδης, 2.

Qvalsöfd, vara q., δυσκοιτεῑν. δυσυπνεἰν.

Qvantitativ, ποσότητι. τω ποσώ. πλή&ει. ἀρι&μώ.: ngt är q:t skiljdt fr. ett annat, πλή&ει καὶ ὀλιγότητι διαφέρει τὶ τίνος.

Qvantitet, ποσό της, ή· τὸ ποσόν, πλή&ος, τό. ἀρι&μός, ὁ.: en så stor q., gm τοσούτος, αὐτη, ούτο.: af huru stor q., πόσος, 3.: utan q., ἄποσος, 2.: man bör ej fråga efter q:n utan qva-liteten, οὐ δει σκοπεῖν ὁπόσον τὶ Εστὶν ἀλλ' ὁποιον.

Q v an tum, πλήθ-ος, τό. ἀριθ-μός, o.

Qvar, vara, blifva, stanna, dröja, sitta, ligga, stå q., λείπεσ&αι. κατα-, ὑπολείπεσδαι. (κατα-, ὑπο)μένειν.: vara q. = återstå, vara öfrig, περιεῖναι. περιγίγνεσ&αι (blifva q.), λοιπόν, περί-λοιπον εἱναι.: lemna, sätta, lägga, ställa q., λείπειν κατα-, ὑπολείπειν.: behålla q., κατέχειν. μή ἀποδιδόναι. περιποιεῖν, -σ&αι. διασώζεσ&αι. διαφυλάττειν.: jag har, får q., περίεστί, περιγί-γνεται 1. λοιπόν Εστι 1. γίγνεταί μοί τι. Jfr compp.

Qvarbjuda, κελεύειν τινά 1. δεῖσ&αί τίνος [κατα-, παρα)μένειν.

Qvarantän, τετταρακοντάς, ἀδος, ή. — λοι-μοκα&αρτηριον, τό (Nygr·)·

Qvarblifva, -dröja, μένειν. κατα-, νπο-, περιμένειν. παραμένειν (hos ngn).

Qvarhålla, κατέχειν. Επέχειν. μή ἀποδιδόναι. Jfr Behålla.

Qvarka, se Hosta.

Qvarlefva, καταλείπεσ&αι. περιγίγνεσ&αι.

Qvarlefva, subst., λείιρανον, τό λεῖμμα, περί-, ἀπόλειμμα, τό.: q. ur hkn ngt nytt uppstår, ζώπυρα, τά.

Qvarlemna, -låta, καταλείπειν (på stället). (ὑπο)λείπειν (äfv., lemna öfrig), ἀπολείπειν (lemna efter sig, öfvergifva).: q. i, vid, hos, Εγκα-ταλείπειν.: = efterlemna vid döden καταλείπειν, -σθ·αι. λείπειν.: = lemna öfrig, ä v. περιποιεῖν, -σ&αι. '

Qvarlåtenskap, χρήματα τά* καταλελειμ-μένα. κλήρος, ό.

Qvarn, μύλη, ή.: hörande till q., μυλικός, Påtvinga— Qvarn.

οχλεῖν τινι.: om saker, Επ ιέναι τινί. sid ιέναι τινά.

Påtvinga, βια 1. ἀκοντί τινι προς-, Επάγειν 1. προς-, Επιφέρειν. ἀναγκάζειν 1. βιάζεσ&αί τινα m. inf. Εγκεῖσ&αί τινι ὡστε δέχεσ&αί τι.

Påverka, se Inverka.

Påtända, se Antända.

Påtänka, se Tänka.

Påyrka, αἴτεῖν, -σ&αι. ἀξιου v. δικαιοῦν.

Påöka, πλείω ποιεῖν. προὔτι&έναι. προς-, Ε-πιδιδόναι. Jfr Öka.

Påökning, Επίδοσις, ή. προσ&ήκη, ή. Επι-φορά, ή (i sold).

Påösa, se Pågjuta.

Pär, ευπατρίδης, ου, ό. ομότιμος, o. -s-kammare, τό τών ὁμοτίμων συνέδριον.

Päron, ἄπιον, τό.: vild-p., ἀχράς, ἀδος, ή.

Päronqvitten, στρού&ειον, τό.

Päronträd, ἄπιος, ή.: vildt ρ., ἀχερδος o. ἀχράς, ἀδος, ή.

P är ön vin, ἀπίτης {οίνος), ου, ό.

Pöbel, πλή&ος, τό. οι πολλοί, όχλος, ό. συρφετός, ό.: ur d. lägsta ρ:η, δήμου τού Εσχάτου.

Pöb el ak ti g, δημώδης, 2. συρφετώδης, 2. άγροικος, 2. φορτικός, 3.

Pöl, 'έλος, τό. σνστάς, άδος, ή. τέλμα, το.

Pösa, όγκούσ&αι, χαυνούσ&αι, φυσάσ$αι (alla eg. o. oeg.).

Pösig, ογκώδης, 2. ώγκωμένος, πεφυ ση μένος, 3. Se Föreg.

Pösighet, όγκος, ό. φύσημα, τό.

Qvabba, γάδος, ο.

Qvabbig, χαύνος 3 σιαλώδης, 2.

Qvacksalfva, φαρμακεύειν.

Qvacksalfvare, φαρμακεύς, έως, ο. αγύρτης, ου, ό.

Qvacksalfveri, φαρμακεία, ή.

Qvadersten, τετράπεδος 1. τετράγωνος λi-&ος, ό.

Qvadrant, τέταρτημόριον, τό.

Qvadrat, τετράγωνον όρ&ογώνιον, τό.: på ett tal, δύναμις, εως, ή.

Qvadratfot, τετράγωνος πούς, ο.

Qvadratisk, τετραγωνικός, 3.

Qvadrat rot, πλευρά, η.

Q v adr er a, 1) eg., τετραγωνίζειν. 2) passa in, συμφέρεσ&αι, σύμμετρον είναι. m. ngt, τινί.

Qvadrupel, τετραπλάσιος άρι&μός, ό.

Q v æ s t o r, ταμίας, ου, ό.: vara q., ταμιεύειν, -σ&αι.: hs embete, ταμιεία, ή.

Qväf, gå i q., καταδύεσ&αι. άπόλλυσ&αι.

Qväf, adj., πνιγηρός, 3. πνιγώδης, πνι-γμώδης, 2.

Q v ak, (βρεκεκέξ) κοάξ.

Qval, βάσανος, ή, άλγηδών, όνος, ή. οδύνη, ή. άνια, ή.: dö under q., κακουχούμενον τελευ-τήσαι τον βίον.: förorsaka q., άλγηδόνα παρέχειν. άλγεινόν είναι, άλγύνειν. όδυνάν.: lida q., άλγεϊν. όδυνάσ&αι. άλγηδόνας εχειν.

Qvalfull, άλγεινός, 3. οδυνηρός, 3. άνιαρός, 3. πικρός, 3.

Qvalificera, a) bestämma, όρίζειν, - σ&αι. διορίζειν. κρίνειν. χαρακτηρίζειν. b) göra lämplig, Επιτήδειον, χρήσιμον ποιεϊν. : vara q:d till ngt, Επιτήδειον 1. χρήσιμον είναι πρός τι. οϊ-κείως εχειν πρός τι. οιόντ* είναι ποιεϊν τι. af naturen, πεφυκέναι ποιεϊν τι. — qvalificerad, se Beskaffad.

Qvalifikation, a) ορισμός, διορισμός, ό. κρίσις, ή. b) Επιτηδειότης, ή. φύσις, ή (naturlig). Jfr Egenskap.

Q v al i t at i v, ποιότητι. τώ ποιώ.: q: t åtskild, εϊδει διαφέρων.

Qvalitet, se Beskaffenhet.: af dålig, god q., κακός, άγα&ός τήν φύοιν.: af hurudan q., ποιος, 3.: af sma q. s., τοιούτος οίος καί.: utan q., άποιος, 2.

Qvalm, πνίγος, τό. πνιγώδης καπνός, ό. πνι-γηρόν καύμα, τό.. b) i magen, ναυτία, ή.

Qvalmig, se Qväf. b) s. förorsakar qvälj-ning, ναυτιώδης, 2.

Qvalsöfd, vara q., δυσκοιτεϊν. δυσυπνεϊν.

Qvantitativ, ποσότητι. τω ποσώ. πλή&ει. ἀρι&μώ.: ngt är q:t skiljdt fr. ett annat, πλή&ει καὶ ὀλιγότητι διαφέρει τὶ τίνος.

Qvantitet, ποσό της, ἡ· τὸ ποσόν, πλή&ος, τό. ἀρι&μός, ὁ.: en så stor q., gm τοσούτος, αὑτη, οὑτο.: af huru stor q., πόσος, 3.: utan q., ἄποσος, 2.: man bör ej fråga efter q:n utan qva-liteten, οὐ δει σκοπεϊν ὁπόσον τὶ Εστὶν ἀλλ' ὁποιον.

Q v an tum, πλήθ-ος, τό. ἀριθ-μός, ο.

Qvar, vara, blifva, stanna, dröja, sitta, ligga, stå q., λείπεσ&αι. κατα-, ὑπολείπεσδαι. (κατα-, ὑπο)μένειν.: vara q. = återstå, vara öfrig, περιεϊναι. περιγίγνεσ&αι (blifva q.), λοιπόν, περὶ-λοιπον ειναι.: lemna, sätta, lägga, ställa q., λείπειν κατα-, ὑπολείπειν.: behålla q., κατέχειν. μή ἀποδιδόναι. περιποιεϊν, -σ&αι. διασώζεσ&αι. διαφυλάττειν.: jag har, får q., περίεστί, περιγί-γνεται 1. λοιπόν Εστι 1. γίγνεταὶ μοί τι. Jfr compp.

Qvarbjuda, κελεύειν τινὰ 1. δεϊσ&αί τίνος [κατα-, παρα)μένειν.

Qvarantän, τετταρακοντάς, ἀδος, ή. — λοι-μοκα&αρτηριον, τό (Nygr·)·

Qvarblifva, -dröja, μένειν. κατα-, νπο-, περιμένειν. παραμένειν (hos ngn).

Qvarhålla, κατέχειν. Επέχειν. μή ἀποδιδόναι. Jfr Behålla.

Qvarka, se Hosta.

Qvarlefva, καταλείπεσ&αι. περιγίγνεσ&αι.

Qvarlefva, subst., λείιρανον, τό λεϊμμα, περί-, ἀπόλειμμα, τό.: q. ur hkn ngt nytt uppstår, ζώπυρα, τά.

Qvarlemna, -låta, καταλείπειν (på stället). (ὑπο)λείπειν (äfv., lemna öfrig), ἀπολείπειν (lemna efter sig, öfvergifva).: q. i, vid, hos, Εγκα-ταλείπειν.: = efterlemna vid döden καταλείπειν, -σθ·αι. λείπειν.: = lemna öfrig, ä v. περιποιεϊν, -σ&αι. '

Qvarlåtenskap, χρήματα τὰ* καταλελειμ-μένα. κλήρος, ὁ.

Qvarn, μύλη, ἡ.: hörande till q., μυλικός,348 Qvarnhjul —

3. b) q.-byggnad, -hus, μυλών, ώνος, ο. ἀλε-τών, ώνος, ο.

Q var η hjul, μυλικός τροχός, ὁ.

Qvarnsten, μυλίας 1. μυλικός 1. ἀλέτης λίθος, ὁ. μύλη, μύλος, ο' (ish. d. undre).: d. öfre q:η (löparen), oVos (αλδ'τ^i), o..· lik en q., μυλοειδής, 2.

Qvarnvatten, ν'Λϋρ τό κινοὺν τὴν μύλην.

Qvarnverk, μύλη, >7.

Qvarstad, se Beslag.

Qvarstanna, -sitta, -stå, se Qvar.

Q v ar t, τετάρτη, ή. τέταρτη μόριον, τό.: i musik, ἡ διὰ τεττάρων.

Qvartal, τριμηνιαίος χρόνος, ὁ. τρίμηνος, ἡ. τρίμηνον, τό. b) lön f. ett fjerdedels år, τρίμηνος 1. τριών μηνών μισθός, ὁ.

Qvartalsvis, διὰ τετάρτου μηνός, τριών μηνών.

Qvarter, 1) ss. längdmått, τέταρτον μέρος 1. τεταρτημόριον τής πήχεως, τό. ungef. ἡμίπους, οδος, ὁ. 2) ss. rymdmått, ungef., κοτύλη, ἡ. 3) i en stad, κώμη, ἡ. 4) i trädgård, ἀνδηρον, τό. πρασιά, ἡ. 5) herberge, bostad, οἰκητήριον, τό. δίαιτα, ἡ. στέγη, ἡ. : f. resande o. soldat, σταθμός, ὁ. σκήνωμα, τό.: taga q. hos ngn, κατα-λύειν παρά τινα 1. τινι. σταθμεύειν, κατασκηνούν παρὰ τινι.: fördela sig i sina q., διασκηνεϊν.: ha sitt q. på ett ställe, ἐναυλίζεσθαι.: ligga i q., κατασκηνοὺν, -ασθαι : gå, lägga i q , se In-qvartera.: intagandet af sitt q., κατασκήνωσες, ἡ. ἐπισταθμια, ἡ. 6) se Pardon.

Qvartera in, se Inqvartera.

Qvartermästare, σταθμοδότης, ου, ο. ἰπi-σταθμός, ὁ.

Qvartett, τετράφθογγος συμφωνία, ή.

Q va st, a) i allmht, φάκελος, ὁ. ὁέσμη ο. δε-σμiς, kTo?, ή. θύσανος, ο (tofs), b) se Sopqvast.

Q va t em, τετραδεϊον, τ ετράδιον^ τό.

Q ved, μήτρα, ή. ὑατέρα, ή.

Q ve sved, στρύχνος, ὁ ο. ή. στρύχνον, τό.

Qvick, 1) i sinlig bet., οξύς, εϊα, ύ. σφοδρός, 3. Ιλαφρός, 3. δεξιός, 3. ευκίνητος, 2. ταχύς, εια, ύ. 2) i andelig men., ἀστεϊος, 3. εὐ· τράπελος, 2. κομψός, 3. χαρίεις, εσσα, εν. Ιπi-χάρις, ι, gen. τος. δεξιός, 3.: q. infall, se Qvickhet 2) b).

Qvicka, se Up ρ q v i c k a.: q. sig, se Skynda.

Qvickhet, 1) ὁξύτης, ή. σφοδρό της, ή. ἐλα-φρότης, ή. ταχυτής, ή. 2) €(στειότης, ή. εὐτρα-πελία, ή. κομψότης, ή. αἱμυλία, ή. δεξιότης, ή. b) qvickt infall, σκώμμα, τό. ἀστεϊσμός, ὁ. ἀ-στειολογία, ή (Sedn). κόμψευμα, τό. αστείοι 1. κομψοί λόγοι, ol.: bitande q., σίλλος, ὁ. Sedn., σαρκασμός, ὁ.: misslyckad q., ψυχρόν σκώμμα.: säga q:r, κομψεύεαθαι. χαριεντίζεοθαι, ἀστεiζε-σθαι.

Qvickhufvud, εὐτράιτέλος, κομψός ἀνήρ, ὁ. σκωπτόλης, ου, ὁ.

Qvick hvete, -rot, ἀγρωστις, εως ο. ιδος, ή.

Qvick η a (vid), ἀναζωπορειοθαι. ἀναζωπ υρεϊν εαυτόν, ἀναρραiζειν (efter sjukdom). Se Hämta sig.

Qvicksilfver, χυτός ἀργυρος, ὁ. ὑδράργυ-ρος, ὁ (gm konst beredt).

^Qvicktionde, δεκάτη, ή 1. δεκάτευμα, τό τών ζώων.

- Qvinnoprat.

Qvida, μινυριζειν. οϊμώζειν. κλαυθμυρiζεσθαι (ish. om barn), κνυζάσθαι (om hundar).

Qvidan, μινύρισμα, τό. οιμωγή, ή. οιμω-γ μα, τό. κλαυθμυρισμός, ὁ.

Qviga, δάμαλις, écof, ή. πόρτις, ιος, ή.

Q vi g k alf, μόσχος θήλυς, ὁ.

Qvillra, τερετiζειν. τιτiζειν. πιππiζειν. τρi-ζειν.

Qvinlig, 1) eg., γυναικειος, 3. θήλυς, εια, υ. θηλυγενής, 2. ὁ, ή, τό τών γυναικών.: det q. könet, τό θήλυ.: af q. kön, θήλυς, 3. θηλυκός, 3.: af q. utseende, θηλυφανής, 2. θυλυπρεπής, 2.: af q. gestalt, γυναικάμορφος, 2.: bära q. drägt, θηλυστολεϊν.: s. får q. afkomlingar, θη-λυγόνος, 2.: på q. linien, κατά θυλυγονιαν. 2) oeg., veklig, γυναικώδης, 2. γυναικειος, 3. γυναικικός, 3. θηλυκός, 3. ἀνανδρος, 2. μαλακός, 3.: bli q., γυναικούσθαι.: q. väsen, skick, γυναiκισις, ή. γυναικισμός, ὁ. ἀνανδρία, ή. χλιδή, ή·: ha, visa sdnt, γυναικiζειν, -σθαι. γυ-ναικοπαθεϊν. θηλυκεύεσθαι.: göra q., ἀπο-, δια-θηλύνειν. ἀπαλύνειν.: en q. man, γυναικίας, θη-λυδρίας, ου, ὁ.: af q. sinne, θηλύφρων, 2.

Qvinlighet, 1) eg., τό θήλυ. τό γυναικεϊον ήθος. 2) veklighet, ἀνανδρία, ή. μαλακό της, ή. o. gm adj

Qvinna, γυνή, ή. dem., γύναιον, τό (äfv. m. föraktlig bibet).: gammal q., γραύς, ός, ή.: göra till q., ἀποθηλύνειν.

Qvinnfolk, se Föreg.: kollektivt, γυναiκες, αϊ.

Qvinnkön, τό θήλυ. γυναικεϊον 1. θήλυ ἐθνος, τό. αϊ γυναίκες, gram., θηλυκόν γένος, τό.

Qvinnoansigte, γυναικός 1. γυναικεϊον προς-ωπον, τό.

Qvinnoarbete, γυναικεῖον ἐργον, τό. γυναικῶν ἐργα, τά.

Qvinnoblygd, τό τῶν γυναικῶν αιδοϊον. γο-

νή, ή.

Qvinnobröst, se Bröst 2).

Qvinnodrägt, γυναικεία Ισθής, ή. γυναικεία 1. θήλεια στολή, ή. γυναικεῖον σχῆμα, τό.

Qvinnofruktan, 1) qvinlig fruktan, γυναι-κώδης 1. ἀνανδρος φόβος, ό. 2) fruktan f. qvinnor, ό (ἀπό) τῶν γυναικῶν φόβος.

Qvinnogunst, εὔνοια ή παρά τῶν γυναικῶν.

Qvinnohat, τό τῶν γυναικῶν μῖσος.

Qvinnohatare, μισογύνης, ου, ό. μισογύ-ναιος, ό.: vara q., μισογυνεῖν.

Qvinnohjerta, γυναικεία ψυχή, ή. γυναικεῖον ἦθος, τό.

Qvinn oj ägare, γυναικο μανής, θηλυ μανής, ούς, ό.: vara q., γυναικομανεῖν.

Qvinno k läder, se Qvinnodrägt.

Qvinnokär, φιλόγυνος, -γύνης†, ον, ό.

Qvinnokärlek, 1) kärlek till qvinnor, φι-λογυνία, ή. ό τῶν γυναικῶν ἐρως.: rasande q., γυναικομανία, ή. 2) qvinnors kärlek, ό γυναικειος 1. τῶν γυναικῶν ἐρως.

Qvinnolinie, på q:n, κατά θηλυγονίαν. πρός τῶν θηλέων προγόνων.

Qvinnolist, γυναικεία πανουργία, ή.

Qvinnomantel, γυναικεῖον ιμάτιον, τό. πέπλος, ό.

Qvinnonamn, γυναικεῖον ὀνομα, τό.

Qvinnonatur, θήλεια 1. γυναικεία φύσις, ή.: af q., γυναικοφυής, 2.

Qvinnoprat, γυναικείοι φλήναφοι 1.λόγοι, ol.Qvinnoprydnad·

Qvinnoprydnad, o τῶν γυναικῶν 1. γυναικείος κόσμος, ό. γυναικεία κοσμήματα, τά. τά τῶν γυναικῶν καλλωπίσματα.

Qvinnoröst, γυναικεία φωνή, ή.: m. q., γυναικόφωνος, 2.

Qvinnosida, se Qvinnolinie.

Qvinnoskönhet, γυναικεῖον κάλλος, τό.

Qvinsperson, γυνή, ή. γύναιον, τό.

Q vin t, ή 1. τό διά πέντε.

Qvintessens, τό κράτιστον. ἀκμή, ή. ἀνθος, τό.

Qvissla, se Blemma.

Qvisslig, φλυκταινού μένος, 3.

Qvist, κλών, νός, ό. κλάδος, ό. κλῆμα, τό.: späd q., θαλλός, ό. μόσχος, ό.: torr q., se Ris. b) se Qvistknöl.

Qvist a, περικλάν.: vinstockar, κλαδεύειν.

Q vi stig, a) eg., κλώνας 1. κλάδους ἐχων πολλούς. πολυκλαδής, πολύκλαδος, 2. πολύκλωνος, 2. b) full af qvistknölar, γογγρώδης, 2. c) se Kinkig.

Qvistknöl, γόγγρος, ό. γογγρώνη, ή. κρο-τώνη, ή.

Qvitt, vara q. m. ngn, διαλελύσθαι πρός τινα. μηδέν όφείλειν τινί.: blifva, vara ngn, ngt q., άπαλλάττεσθαι, άπηλλάχθαι τινός.

Qvitten, κυδώνιον μήλον, τό.

Qvitt en gul, μήλινος, 3.

-Hak. 349

Qvittenträd, κυδωνέα, -ία, ή.

Qvittensaft, μήλινον έλαιον, τό.: m. honing blandad, κυδωνόμελι, τος, το.

Qvittenvin, μηλίτης οίνος, ό.

Qvitter, τερετισμός, ό. τερέτισμα, τό.

Q vitt er a, άποχήν διδόναι τινί τίνος.

Qvitto, αποχή, ή.

Qvitt ra, τερετίζειν. τρίζειν. πιππίζειν.

Qvot, πόστον, τό. τό γενόμενον έκ τής δι-αιρέσεως.

Qväda, άδειν. ποιεϊν.

Qväde, άσμα, τό. ωδή, ή. μέλος, τό.

Q väfning, πνϊξις, κατάπνιξις, ή. πνιγμός, ό. πνϊγμα, τό.

Qväfva, 1) eg., πνίγειν. άπο-, καταπνίγειν. Jfr Strypa. 2) fig., άποσβεννύναι. κατέχειν. έ-ξαλείφειν.: om växter, πνίγειν. — qväfvande, se Qväf.

Qväka, κεκραγέναι. βοάν.

Q v älj a, 1) phys., άσην 1. άηδίαν παρέχειν τινί.: det q:r mig, ναυτιώ. άηδώς έχω. 2) se Plåga.

Q välj ning, ναυτία, ή. άηδία, ή. άση, ή.: ha, förorsaka q., se Föreg.

Qväll, se Afton.

Qväll as, det q., εσπέρα γίγνεται.

Qvällsmål, -vard, se Aftonmåltid.

Q vä sa, (fig.) κολάζειν. συστέ λλειν. ταπεινούν.

Qväsning, κόλασις, ή. ταπείνωσις, ή.

R.

R, P, ρ, ρω, τό.

Rabatt, l)i handel, έλάττωσις, μείωσις τής τιμής, ή. 2) i trädgård, περίκηπος, ό. άνδηρον, τό.

Rabattera, υφιέναι, καθυφιέναι τι τής τιμής. έπευωνίζειν.

Rabbin, δευτερωτής, ου, ό (K. F.).

Rabbla upp, έπιτρέχειν.

Rabulist, δικορράφος, ό. — νεωτεριστής, δ. στασιαστικός, 3.

Racka, κυνίδιον, κυνάριον, τό.

Rackare se Bödelsdräng.

R a c k 1 a, (άπο^χρέμπτεσθαι.

Rackling, χρέμψις, ή.

Rad, στίχος, ο (äfv. i skrift), στοίχος, δ. τάξις, ή. όρχος, ὁ (af träd, vinstockar o. d.). όρμαθός, ὁ, Sedn. ειρμός, ὁ (kedja af tätt till hrandra slutna föremål), jfr Följd, Led.: en half r., ή-μιστίχιον, τό.: liten r., στιχίδιον, τό.: s. befinner sig i en smnhängande r., συνεχής, 2.: ställa, bringa i r., στιχίζειν. (διαστοιχίζειν.: vara i r., Ιπὶ στοίχου είναι, εξής κεϊσθαι. εξής τετάχθαι. έχεσθαι άλΐήλων. διαδέχεσθαι άλλήλοις.: gå i r., στοιχεϊν (bredvid hrandra). ζυγεϊν (efter hrandra). όγμεύειν (eg. om skördemän).: i två, tre r:r, δί-στοιχος o. δίστιχος, τρίστοιχος o. τρίστιχος, 3.: i r., εξής. έγεξής. συνεχώς. Ιπὶ στοίχου, κατά στοϊ-χον.: i r.r ordnad, στιχήρης, 2. στιχηρός, 3. Jfr jRad vis.

Radera, ξεϊν, ξύειν (skrapa).: ut, bort, άπ-, έξαλείφειν.

Radering, ξέσις, ή ξυσμός, ὁ,

Raderknif, ξυστήρ, ήρος, ὁ.

Radie, ή έκ κέντρου {ευθεία).

Radikal, se Grundlig, Genomgripande.

Radvis, στιχηδόν. στοιχηδόν. κατά στοίχους 1. στίχους, έπὶ στοίχων, κατά τάξιν. o. gm στιχή-ρης, 2. στιχηρός, 3.

Raffel, άστραγάλισις, ή. κυβεία, ή.

Raffinera, se Rena, Förfina. — raffinerad, fig., δεινός, 3. πανούργος, 2. σοφός, 3.

Raffla, άστραγαλίζειν. κυβεύειν.

Rafsa, άρπάζειν.: till sig, ίφαρπάζειν. συν-αρπάζειν. σφετερίζεσθαι.: τ. bort, undan, άφαρ-πάζειν. άφαιρεϊσθαι. hemligt, ύφαρπάζειν. ύφαι-ρεϊσθαι.

Raft, στρωτήρ, ήρος, ὁ.

Ragg, λάχνη, ή. τρίχες, αι. τρίχωμα, τό.

Raggig, τριχωτός, 3. λάσιος, 3. τραχύς, εϊα, ν (sträf).

Ragla, άστατέϊν. σφάλλεσθαι. παράφορον βαδίζειν. ιλιγγιάν. κραιπαλάν.

Ragu, περικόμματα, τά.

Rak, ευθύς, εϊα, ύ (ish. i horizontal riktning) ορθός, 3 (i lodrätt riktning).: en lång o. r. person, κανονίας άνθρωπος, o.: göra, rikta r., (κατευθύνειν. όρθοϋν (upprätt) : r. väg, εύθεϊα (οδός), ή.: r:a vägen, τήν εύθεϊαν. έπ' εύθείας. ευθύ (på ngt, τινός).: gå rakaste vägen, συντέ-μνειν (όδόν) : gå r:a vägen, εύθυπορεϊν. som går, εύθνπορος, 2. gåendet, εύθυπορία, ή.: τ. linie, εΰθεΐα (γραμμή), ή.: i r. linie, κατ* εύθεϊαν. έπ* ευθείας.: s går i, består af r:a linier ευθύγραμμος, 2 : r. riktning, εύθυωρία, ή.: i r. riktning, εύθύωρον.: gå, röra sig i sdn, εύθυω-ρεϊν. εύθυφορεϊσθαι.: s. har sdn rörelse, εύθυφε- Qvinnoprydnad·

Qvinnoprydnad, ο τών γυναικών 1. γυναικείος κόσμος, ό. γυναικεία κοσμήματα, τά. τά τών γυναικών καλλωπίσματα.

Qvinnoröst, γυναικεία φωνή, ή.: m. q., γυναικόφωνος, 2.

Qvinnosida, se Qvinnolinie.

Qvinnoskönhet, γυναικεϊον κάλλος, τό.

Qvinsperson, γυνή, ή. γύναιον, τό.

Q vin t, ή 1. τό διά πέντε.

Qvintessens, τό κράτιστον. άκμή, ή. άνθος, τό.

Qvissla, se Blemma.

Qvisslig, φλυκταινού μένος, 3.

Qvist, κλὼν, νός, ὁ. κλάδος, ὁ. κλῆμα, τό.: späd q., θαλλός, ὁ. μόσχος, ὁ.: torr q., se Ris. b) se Qvistknöl.

Qvist a, περικλάν.: vinstockar, κλαδεύειν.

Q vi stig, a) eg., κλώνας 1. κλάδους ἔχων πολλούς. πολυκλαδής, πολύκλαδος, 2. πολύκλωνος, 2. b) full af qvistknölar, γογγρώδης, 2. c) se Kinkig.

Qvistknöl, γόγγρος, ὁ. γογγρώνη, ἡ. κρο-τώνη, ἡ.

Qvitt, vara q. m. ngn, διαλελύσθαι πρός τινα. μηδέν ὀφείλειν τινί.: blifva, vara ngn, ngt q., ἀπαλλάττεσθαι, ἀπηλλάχθαι τινός.

Qvitten, κυδώνιον μῆλον, τό.

Qvitt en gul, μήλινος, 3.

-Hak. 349

Qvittenträd, κυδωνέα, -ία, ἡ.

Qvittensaft, μήλινον ἔλαιον, τό.: m. honing blandad, κυδωνόμελι, τος, το.

Qvittenvin, μηλίτης οἰνος, ὁ.

Qvitter, τερετισμός, ὁ. τερέτισμα, τό.

Q vitt er a, ἀποχήν διδόναι τινί τίνος.

Qvitto, αποχή, ἡ.

Qvitt ra, τερετίζειν. τρίζειν. πιππίζειν.

Qvot, πόστον, τό. τό γενόμενον ἐκ τῆς δι-αιρέσεως.

Qväda, ἀδειν. ποιεῖν.

Qväde, ἀσμα, τό. ωδή, ἡ. μέλος, τό.

Q väfning, πνῖξις, κατάπνιξις, ἡ. πνιγμός, ὁ. πνῖγμα, τό.

Qväfva, 1) eg., πνίγειν. ἀπο-, καταπνίγειν. Jfr Strypa. 2) fig., ἀποσβεννύναι. κατέχειν. ἐ-ξαλείφειν.: om växter, πνίγειν. — qväfvande, se Qväf.

Qväka, κεκραγέναι. βοάν.

Q v älj a, 1) phys., ἀσην 1. ἀηδίαν παρέχειν τινί.: det q:r mig, ναυτιώ. ἀηδώς ἔχω. 2) se Plåga.

Q välj ning, ναυτία, ἡ. ἀηδία, ἡ. ἀση, ἡ.: ha, förorsaka q., se Föreg.

Qväll, se Afton.

Qväll as, det q., εσπέρα γίγνεται.

Qvällsmål, -vard, se Aftonmåltid.

Q vä sa, (fig.) κολάζειν. συστέ λλειν. ταπεινούν.

Qväsning, κόλασις, ἡ. ταπείνωσις, ἡ.

R.

R, P, ρ, ρω, τό.

Rabatt, l)i handel, ἐλάττωσις, μείωσις τῆς τιμῆς, ἡ. 2) i trädgård, περίκηπος, ὁ. ἄνδηρον, τό.

Rabattera, υφιέναι, καθυφιέναι τι τῆς τιμῆς. ἐπευωνίζειν.

Rabbin, δευτερωτής, ου, ὁ (K. F.).

Rabbla upp, ἐπιτρέχειν.

Rabulist, δικορράφος, ὁ. — νεωτεριστής, δ. στασιαστικός, 3.

Racka, κυνίδιον, κυνάριον, τό.

Rackare se Bödelsdräng.

R a c k 1 a, (ἀπο^χρέμπτεσθαι.

Rackling, χρέμψις, ή.

Rad, στίχος, ο (äfv. i skrift), στοίχος, δ. τάξις, ή. όρχος, ό (af träd, vinstockar o. d.). όρμαθός, ό, Sedn. ειρμός, ό (kedja af tätt till hrandra slutna föremål), jfr Följd, Led.: en half r., ή-μιστίχιον, τό.: liten r., στιχίδιον, τό.: s. befinner sig i en smnhängande r., συνεχής, 2.: ställa, bringa i r., στιχίζειν. (διαστοιχίζειν.: vara i r., Ιπί στοίχου είναι, εξής κεϊσθαι. εξής τετάχθαι. έχεσθαι άλΐήλων. διαδέχεσθαι άλλήλοις.: gå i r., στοιχεϊν (bredvid hrandra). ζυγεϊν (efter hrandra). όγμεύειν (eg. om skördemän).: i två, tre r:r, δί-στοιχος ο. δίστιχος, τρίστοιχος ο. τρίστιχος, 3.: i r., εξής. έγεξής. συνεχώς. Ιπί στοίχου, κατά στοϊ-χον.: i r.r ordnad, στιχήρης, 2. στιχηρός, 3. Jfr jRad vis.

Radera, ξεϊν, ξύειν (skrapa).: ut, bort, άπ-, έξαλείφειν.

Radering, ξέσις, ή ξυσμός, ό,

Raderknif, ξυστήρ, ήρος, ό.

Radie, ή έκ κέντρου {ευθεία).

Radikal, se Grundlig, Genomgripande.

Radvis, στιχηδόν. στοιχηδόν. κατά στοίχους 1. στίχους, έπί στοίχων, κατά τάξιν. ο. gm στιχή-ρης, 2. στιχηρός, 3.

Raffel, άστραγάλισις, ή. κυβεία, ή.

Raffinera, se Rena, Förfina. — raffinerad, fig., δεινός, 3. πανούργος, 2. σοφός, 3.

Raffla, άστραγαλίζειν. κυβεύειν.

Rafsa, άρπάζειν.: till sig, ίφαρπάζειν. συν-αρπάζειν. σφετερίζεσθαι.: τ. bort, undan, άφαρ-πάζειν. άφαιρεϊσθαι. hemligt, ύφαρπάζειν. ύφαι-ρεϊσθαι.

Raft, στρωτήρ, ήρος, ό.

Ragg, λάχνη, ή. τρίχες, αι. τρίχωμα, τό.

Raggig, τριχωτός, 3. λάσιος, 3. τραχύς, εϊα, ν (sträf).

Ragla, άστατέϊν. σφάλλεσθαι. παράφορον βαδίζειν. ιλιγγιάν. κραιπαλάν.

Ragu, περικόμματα, τά.

Rak, ευθύς, εΐα, ύ (ish. i horizontal riktning) ορθός, 3 (i lodrätt riktning).: en lång o. r. person, κανονίας άνθρωπος, ο.: göra, rikta r., (κατευθύνειν. όρθούν (upprätt) : r. väg, εύθεΐα (οδός), ή.: r:a vägen, τήν εύθεΐαν. έπ' εύθείας. ευθύ (på ngt, τινός).: gå rakaste vägen, συντέ-μνειν (όδόν) : gå r:a vägen, εύθυπορεϊν. som går, εύθνπορος, 2. gåendet, εΰθυπορία, ή.: τ. linie, εΰθεΐα (γραμμή), ή.: i r. linie, κατ* εύθεΐαν. έπ* ευθείας.: s går i, består af r:a linier ευθύγραμμος, 2 : r. riktning, εύθυωρία, ή.: i r. riktning, εύθύωρον.: gå, röra sig i sdn, εύθυω-ρεϊν. εύθυφορεϊσθαι.: s. har sdn rörelse, εύθυφε-350 Raka

ρής, 2.: rörelsen, εύθυφορία, ή.: segla i r. riktning, εύθυπλοεϊν. s. seglar, εύθύπλοος, 2. seglingen, εύθύπλοια, : s. blåsor i r. riktning, εύθύπνοος, 2.: r. växt, όρθοφυία, ή· s. har sdn, όρθοφυής, 2. ha sdn, ορθοφ υεϊν.: s. står r., όρ-θός, 3.: r. ställning, όρθότης, ή.: i r. ställning, όρθοστάδην.: bringa i sdn, (άν)ορθούν.: ha sdn, όρθοστατεϊν. ορθόν έστάναι (χαθήσθαι etc.) όρθουσθαι.: r. motsatsen, αυτό 1. παν τουναντίον. — Adv., εύθύ (på ngt, τινός), χατ' εύθύ. τήν ευθειαν. έπ' ευθείας, εις τό ευθύ (τ. fram, t. ex. βλέπειν). εύθύωρον. όρθήν. άντιχρυς.: r. ut, από 1. έχ τού εύθέος. άντιχρυς.

Raka, 1) skägg e. hår, ξυρεϊν. Sedn. ξυράν.: τ. sig, ξύρεσθαι. χείρεσθαι τὸν πώγωνα. 2) kol o. d., σχαλεύεν. 3) intr., πίπτειν. φέρεσθαι.: τ. emot, προσπταίειν. Se Falla.

Raka, σχάλευθρον, απάλαθρον, τό.

Rakare, se Barberare.

Rakdon, -tyg, χουριχά αχεύη, τά.

Rakhet, εὐθύτης, ἡ. εὐΒυωρία, ἡ. ὀρθότης, ἡ. Se Rak.

Rak knif, ξυρόν, τό. ξυρός, ὁ. μαχαιρίς, ίάος, ἡ. χουριχή μάχαιρα, ἡ.

Rak η a, εὐθύνεαθαι. ὀρθουσθαι. εὐθύν, ορθόν γίγνεσθαι χαλάσθαι (slakna). Se Rak.

Rakstuga, χουρεϊον, τό.

Ram, 1) infattning, χράσπεδον, τό. περιβολή, ἡ.: infatta i r., περιλαμβάνειν χρασπέδω. 2) tass, όνυξ, χος, ο.

Ram, adj., se Ren 2).

Rama, ἁρπάζειν τοις όνυξιν.

Ramla, (χατα)πίπτειν. αυμπίπτειν χαταρρεϊν.

Rammel, se Brak.

Ramsvart, se Korpsvart.

Rand, 1) se Kant, Brädd.: ända till, i jemnhöjd m. r:n af ngt, ἰσοχειλής, 2 (τινί). 2) strimma, ῥάβδος, ἡ. γραμμή, ἡ.

Randa, ῥάβδους ποιεϊν.

Randglossa, γλώττα παραγεγραμμένη, ἡ.

Randig, ραβδωτός, 3.: grön-, hvit-r., διάχλω-ρος, διάλευχος, 2.

Rand ning, ῥάβδωσις, ἡ.

Rang, τάξις, ἡ. χώρα, ἡ. τιμή, ἡ. αξίωμα, τό. ἀξίωσις, ἡ. αξία, ἡ.: högsta r:en, πρωτεϊον, τό.: ha den, πρωτεύειν τιμτ\ 1. ἀξιώματι. πρώτον είναι.: sträfva efter den, φιλοπρωτεύειν.: af lika r., Ιαότιμος, 2. δμοιος (3) τὴν τιμήν.: ha hög r., ἐν πολλϊ} είναι τι μjj. ἐντιμον είναι, π ο-λυωρεϊσθαι.: ha ugns r., ἐν χώρα τινός είναι, τὴν τάξιν τινός εχειν. τιμάαθαι ϊσα τινι.: icke ha ngn r., ἐν ουδεμία χώρα είναι.

Rangera, διατάττειν. διατιθέναι. διοιχεϊν. διαχοσμεϊν.: r. ngn bl. ngra, τάττειν τινά εις τινας. Se Ordna.

Ranglig, se Gänglig.

Rangordning, τάξις, ἡ.

Rangtvist, ἡ περί τής πρωτειαζ φιλονειχία.: vara i r. m. ngn, φιλοτιμεϊσθαι πρός τινα. ἀμ-φιαβητεϊν τινι τής τιμής 1 προεδρίας.

Ranka, χλήμα, τό. οἴναρίς, ίάος, ἡ. ελιξ, χος, ἡ.: skjuta rankor, ἐχχληματούσθαι

Ransaka, ζητεϊν. χρίνειν. ἀναχρίνειν. (ἐξ)-ελέγχειν. βααανίζειν. διαγιγνώσχειν. ἐξετάζειν.

Ransakning, ζήτηαις, ἡ. χρίσις, ἡ. ἀνάχρι-αις, ἡ. ἐλεγχος, ο. βάσανος, ἡ. διάγνωσις, ἡ. ἐ-ξέτασνς, ἡ.: τ. f. domstol, äfv. δίχη, ἡ.: hålla r.

- Rationel.

m. ngn, ἀναχρίνειν, ἐξελέγχειν, βααανίζειν τινά, om ngt, τἰ. χρίαιν, ελεγχον ποιεϊσθαι, βάσανον λαμβάνειν τινός.

Ranson, se Lösepenning.

Ranunkel, βατράχιον, τό.

Rapa, ἐρυγγάνειν.

Rapning, ἐρυγή, ἡ. ἐρευγμός, ἐρυγμός, δ. ερευξις, ερυξις, ἡ. ἐρυγμα, τό.

Rapp, se Flink.

Rapp, se Slag.

Rappa, se Slå, Kalkstryka.: r. sig, se Skynda.

Rapphöns, πέρδιξ, χος, ὁ, ἡ. χαχάβα, ἡ.: skrika ss. r., χαχχαβίζειν.: hörande till r., περ-διχιχός, 3.: s. jagar r., 7τερδιχοθήρας, ου, ὁ.

Rappning, χονίασις, ἡ. χονίαμα, τό.

Rapport, απαγγελία. ἡ. ἐπιστολή, ἡ. -era, ἀπ—, εἰσαγγέλλειν. ἀναφέρειν. ἐπιατέλλειν.

Rar, se Sällsynt, Dyrbar.

Ras (race), γένος, τό.: af god, ädel r., γενναίος, 3. ευγενής, εὐφυής, 2.

Ras, 1) nedstörtande, πτῶσις, χατάπτωσις, ἡ. πτῶμα, χατάπτωμα, το'.: = det nedstörtade, ἐρείπια, τά. 2) lek, (ἀχόλαστος) παιδιά, παίγνια, ἡ. θόρυβος, ο.

Rasa. l)störta, (χατα)πίπτειν. συμπίπτειν. (χατ)-ερείπεσθαι. 2) vara ursinnig, μαίνεσθαι. λυττάν. παραφρονεϊν. δαιμονάν. 3) leka, (ἀχολάστως) παίζειν. νεανιεύεσθαι. ἀχολασταίνειν. θορυβεϊν. — rasande, μαινόμενος, 3. ἄφρων, 2. οἰστρώόης, 2. περιμανής, 2 (alldeles r.). = förvänd, narrak-tig, se d. oo.: göra r., se Raseri.

Rasera, (χατ)ερείπειν. χαθαιρεϊν. χατασχά-πτειν.

Raseri, μανία, ἡ. λύττα, ἡ.: färsätta ngn i r., μανίαν ἐμβάλλειν τινί. ποιεϊν τινα μαίνεσθαι.

Rasering, χαθαίρεσις, ἡ. χατασχαφή, ἡ.

Ra sig, ἀχόλαστος, 2. νεανιχός, 3. λαμυρός, 3.

Rask, ταχύς, 3, οξύς, 3, ἐλαφρός, 3, ἀο-χνος, 2 (flink, hurtig), ἐνεργής, 2, δραστήριος, 2, σπουδαίος, 3 (driftig, dugtig), θρασύς, 3, ἀν-όρεϊος, 3 (modig, tilltagsen), εὐρωστος, 2, ὑγιής, 2 (till helsan). — Adv., ταχέως, οξέως, ἐξ ετοίμου.: s. handlar r., ταχύεργος, 2.

Raska på, se Skynda.

Raskhet, σπουδή, ἡ. τάχος, τό. ὀξύτης, ἡ. ἐλαφρότης, ἡ. ἐνέργεια, ἡ. τὸ δραστήριον. θάρρος, τό. ἀνδρία, ἡ.: r. i handling, ταχυεργία, ἡ.

Rasp, ρίνη, ἡ.

Raspa, ρινάν.

Rast, -a, se Hvila.

Rastdag, -tid, ησυχία, ἡ. σχολή, ἡ. ἀνά-παυλα, ἀνάπαυσις, ἡ : ha r., ἡσυχάζειν. ἡσυχίαν ἀγειν. ἀνάπαυλαν λαβεiν.

Rastlös, ἀσχολος, 2. οὐχ ἀναπαυόμένος, 3. ἀχάματος, 2.

Rastlöshet, ἀσχολία, ἡ.

Rata, ἀποβάλλειν. ἀποπτύειν. ἀπ-, διωθεϊσθαί τι. ου δέχεσθαι.

Ratificera, se Stadfästa.

Ration, μοίρα, ἡ. μερίς, ίδος, ἡ.: r. af proviant, σιτόμετρον, σιτομέτριον, τό. σιτηρέσιον, τό. σιτομετρία, ἡ.: utdela, erhålla sdn, σιτομε-τρεϊν, σιτο μετρ εϊσθ αι.: utdelningen, σιτομετρία, ἡ. b) se Förhållande.

Rationel, λογιχός, 3. νοητός, 3. b) mathem., ρητός, 3 (mots. ἀρρητος, 2).Reagera — Refning.

Reagera, se Återverka.

Reaktion, τὸ ἀντίτυπον. αποκατάσταση, ἡ (återställande, ish. i pol men.), -är, ἀντίτυπος, 2. τῆς αποκαταστάσεως Επιθυμών 1. τὴν αποκατάσταση σπουδάζων.

Real, a) mots. verbal, ὁ, ἡ, τὸ περὶ τὰ πράγματα. πραγματικός, 3 b) mots. ideel, ὼν, ουσα, ὀν· αληθής, 2. αληθινός, 3. ὁ, ἡ, τὸ τω όντι 1. όντως 1. (ὡς) αληθώς.

Re al i er, πράγματα, τά. χρήματα, τά.

Realinjurie, αἰκία, ἡ. ὕβρις, εως, ἡ.

Realisera, se Förverkliga.: = förvandla i penningar, Εξαργυρίζειν, -οὺν.

Realitet, όν, όντος, τό. ουσία, ἡ. τὸ ἀλη · θες, ἀληθινόν.

Rebell, -lera, -lion, -lisk, se Uppror, -is k.

Recensent, -sera, -sion, se Granskare, -a, -ning.

Recept, πρόσταγμα, τό.

Recess, ομολογία, ἡ. συνθήκη, ἡ.

Recidiv, se Återfall.

Reciprok, ἀντανακλαστικός, 3. Se Ömsesidig.

Recitativ, παρακαταλογή, ἡ. -era, seFöre-draga, Uppläsa.

Reda, 1) utreda, Εξελίττειν. διαλύειν. ἀιαιρεῖν. ἀιατάττειν ἀιασαγηνίζειν. 2) se Bereda. - r. in, till, se compp. 3) r. sig, (δια)σώζεσθαι. Εκφεύγειν. dia-, ΕκΙΐύναι. περιγίγνεσθαι. εὐπορεῖν (m. lätthet).: s. har lätt att r. sig, εὔπορος 2. εὐμήχανος, 2.: lättheten, εὐπορία, εὐμηχανία, ἡ.: ej kunna r. sig, ἀπορειν. ἀμηχανειν. ἀπόρως, ἀ-μηχάνως εχειν.: s. ej vet r. sig, ἄπορος, ἀμήχα-νος, 2.: oförmåga att r. sig, ἀπορία, ἀμηχα-νία, ἡ.

Reda, r. penningar, bl. ἀργύριον, τό. νόμισμα, τό.

Reda, τάξις, ἡ. κόσμος, ο.: god r., ευταξία, εὐκοσμία, ἡ.: m. r., εὐτάκτως. εὐκόσμως. σαφώς.: utan r., οὐάενὶ κόσμω. ατάκτως, ἀσαφώς.: bringa r. i ngt, se Reda 1).: göra r., se Redogöra.: taga r. på ngt, (κατα)μανθάνειν. (Εξ)ευρίσκειν. (Εξ)-ερευνάν. Εξετάζειν.: taga r. på ngn, σωφρονίζειν. ευθύνειν. κολάζειν. ἡμερουν. κρατειν.: få r. på ngt, καταλαμβάνειν. μανθάνειν. αῖσθάνεσθαι. Εννοεῖν.: ha r. på ngt, εὑρηκεναι. eidεναι. γιγνώσκειν.

Redaktör, ὁ diaτάττων 1. dιοικών τι. diaΤà-κτης, ου, ὁ (Nygr.).

Redan, ἡdη. και dἡ.: τ. länge, ἡdη Εκ πολλού. πολὺν ἡdη χρόνον.: τ. f. länge sedan, πάλαι idtf 1. dἡ. εκπαλαι. πρόπαλαι. b) till o. m., και. t. ex. r. häraf, και Εκ τούτων.

Redare, ναὐκληρος, ο.

Redbar, a) om saker, τίμιος, 3. πολλού ἄξιος, 3. b) om pers., χρηστός, 3. αγαθός, 3. ἀξιόχρεως, 2. σπουdaῖος, 3.

Red b ar het, a) om saker, αξία, ἡ. — redbarheter, χρήματα πολλοὺ 1. πλεἰστου ἄξια, τά. b) om pers., ἀξια, ἡ. χρηστότης, ἡ. ἀρετή, ἡ.

Rede, se Underrede o. Näste.

Redd, ὁρμος, ὁ. ναὐσταθμον, τὸ ο. -ος, 6. Επίνειον, τό.: lägga sig, ligga på r:en, ὁρμίζε-σθαι, ὁρμεῖν.

Redebogen, se Beredvillig.

Rederi, ναὐκληροι, οι.

Redig, ἀτάρακτος, 2. εὐτακτος, εὐκοσμος, 2. ευκρινής, εὐκριτος, 2. σαφής, 2.: ett r:t hufvud, εὐξυνεοια,

ευστοχία, ή. εὐξύνετος, εὔστοχος ἀνθρωπος, ό. b) vid sina sinnen, εμφρων, 2. ευ φ>ρονών, ούσα, ούν.: åter blifva r., Εντός αύτού

1. Εν εαυτώ πάλιν γίγνεσθαι, ἀναλαμβάνειν εαυτόν.

Redigera, cJWrrcττειν. dioiy-εῖν.

Redighet, ευταξία, εὐκοσμία, ή. ευκρίνεια, ή. σαφήνεια, ή. ο. gm adj., se Redig. a Redlig, χρηστός, 3. δίκαιος, 3. σπουdaïος, 3. αξιόπιστος, 2. πιστός, 3. απλούς, 3. ἀdoλος, 2. jfr Uppriktig.

Redlighet, χρηστότης, ή. diy.aiooύνη, ή. σπου-άαιότης, ή. πιστότης, ή.

Redlös, ἄπλους, 2 (om skepp).: fig., ἄπορος,

2. ἀμήχανος, 2.

Redo, se Färdig.

Redogöra, λόγον 1. εὐθυνας didovai 1. ἀ-ποφέρειν (aflägga räkenskap, jfr d. o.), ἀπολογί-ζεσθαι. ἀπαγγέλλειν (afgifva berättelse). Εξ-, d^-γεϊοθαι. λέγειν.

Redogörelse, λόγος, ό. ευθυναι, αι ο. απολογισμός, ό (bl. räkenskap), ἀπαγγελία, ή. Εξ-, ἀιήγησις, ή.

Redovisa, -visning, se Räkenskap.

Redovisningskyldig, υπεύθυνος, 2.

Redskap, σκεύος, τό. όργανον, τό. μηχανή, ή.: kollektivt, σκεύη, τά. παρασκευή, κατασκευή, ή. κατασκευάσματα, τά.

Reducera, 1) förminska, μειούν. συστέλλειν. 2) förvandla till ngt, μεταλλάττειν τί τινι. μετα-βάλλειν, μετατιθέναι τι εις τι. λογίζεσθαί τι εις τι.

Reduktion, 1) μείωσις, ή. συστολή, ή. 2) μετάλλαξις, μεταβολή, μετάθεσις, ή. 3) se Indragning.

Reduplikation, (ἀνα^ιπλασιασμός, ό.

Re el, 1) se Real. 2) till karakteren, πιστός, 3. βέβαιος, 3. χρηστός, 3.

Ref, 1) snodd, μήρινθος, ή. όρμιά, ή (met-ref). 2) på växter, κλήμα, τό. οἰνάς, ἀdoς, ή. οἴναρίς, idoς, ή. 3) bank i hafvet, ταινία, ή, χοιράδες, al. ερμα, τό. 4) på segel, ποdεών, ώνος, ό. 5) slitning i magen, στρόφοι, οι.

Refben, πλευρά, ή.

Referent, ε ϊσαγωγεύς, έως, δ. -era, εἴσηγεί-σθαι, dιηγεϊσ&αι (innehållet af en skrift), ἀπαγγέλλειν (en tilldragelse), b) se Hänföra.

Ref fi a, ολκός, ο. ράßdoς, ή, διάξυσμα, τό (ish. på pelare).

Reffla, διαξνειν. ραßdoύν. — refflad, ρα-ßdωτός, 3.

Reffling, ράßdωσις, ή (på pelare).

Reflektera, I) om ljuset, a) tr., ἀνακλάν, ἀνταποdιdόvaι. b) intr., gm pass. 2) fig., r. på ngt, λόγον ποιείσθαί τίνος, προσέχειν (τον νούν I. τήν γνώμην) τινί. Ενθυμεϊσθαί τι.: τ. öfver ngt, σκοπεΐν, μελετάν, Εννοεΐν, θεωρεΐν τι.

Reflex, ἀνάκλασις, ή. τό ἀνταποdιdόμενον.: gifva r., ἀπολάμπειν. ἀπαστράπτειν. ἀποοτίλβειν.

Reflexion, 1) begrundning, σκέιρις, ή. μελέτη, ή : anställa r. öfver ngt, se Reflektera (öfver). 2) (af begrundning föranledd) anmärkning, Ενθύμημα, τό. γνώμη, ή.

Reflexiv, αὐτοπαθής, 2.

Refning, 1) jords, γεωμετρία, ή. μέτρησις, ή. 2) segels, συστολή, ή. bättre gm νυ.352

Reform — Regntid.

Reform, λειχήν, ήνος, ὁ : ha r:ar, λειχηνιάν.

Reform, ἐπανίρθωσις, ή. ἐπανόρθωμα, τό. μεταβολή (επί τό κρεϊττον), ή. -at o γ, ἐπανορθω-τής, ου, ὁ. -ation, ἐπανόρθωσις, ή. -era, I-πανορθούν, -σθαι. διορθούν, -σθαι. νεοχμούν.

Refräng, ἀκροτελεύτιον, τό. ἐπωδός, ὁ (äfv. fig.).

Ref va, ρήγμα, τό. ραγάς, άδος, ή. αμυχή, ή (gm klösning).

Refva, 1) jord, γεωμετρεϊν. μετρεϊν. 2) segel, στέλλειν, -σθαι. ὑποστέλλειν. καθαιρεϊν.

Refvel, se Sandbank.

Refvig, κληματώδης, 2.

R e g a le, ἐξαίρετίν τι του βασιλέως 1. τω βασιλεϊ.

Regalera, se Undfägna.

Regel, se Rigel.

Regel, κανών, όνος, ὁ. νόμος, ὁ. όρος, ὁ.: r. f. lefnadssättet, διαίτημα, τό.: reglerna f. ett förfarande, en behandling, αγωγή, ή. οδός, ή.: reglerna f. en konst, ἐπιστήμη, ή. τό τής τέχνης ακριβές.: fäkta efter konstens regler, ἐπιοτήμρ μάχεσθαι.: gifva ngn regler, παραινεϊν τινι. όρους τιθέναι τινι.: iakttaga en r., νόμον τηρειν 1. φυλάττειν.: göra sig ngt till r., νόμον ποιει-σθαι τι. νομίζειν τι 1. m. inf.

Regelbunden, a) öfverensstämmande m. en viss fastställd ordning, τακτός, 3. εὐτακτος, 2. νόμιμος, 2 o. 3. κόσμιος, 3. ἐννομος, 2. κανονικός, 3 (ish. ss. gramm. t-t.). b) harmonisk, s. äger jemn-mått i sina delar, ἐμμετρος, 2. σύμμετρος, 2. εὐρυθμος, 2. ἐμμελής, 2. δίκαιος, 3. ορθός, 3. c) vanlig, εϊωθώς, υϊα, ός. συνήθης, 2.

Regelbundenhet, ευταξία, ή. συμμετρία, ή. ευρυθμία, ή. ἐμμέλεια, ή. o gm adj.

Regellös, ἀνομοθέτητος, 2. ἀτακτος, 2. αδιόρθωτος, 2. ἀκόσμητος, 2. ἀμετρος, 2.

Regellöshet, αταξία, ή. o. gm adj.

Regelmässig, se Regelbunden.

Regelrätt, ορθός καί νόμιμος, 3. κανόνι-κός, 3.

Regent, ἀρχων, οντος, ὁ. κυβερνήτης, ου, ὁ. προστάτης, ου, ὁ. βασιλεύς, έως, ὁ.: = s. för regeringen f. ngn, o ἐπίτροπος ἀρχων.

Regentinna, ή ἀρχουσα, προστάτις, ιδος, ή. ή βασιλεύουσα.: s. för regeringen f. ngn, ή τήν ἀρχήν ἐπιτροπεύουσα.

Regera, ἀρχειν. βασιλεύειν. κυριεύειν. δεσπό-ζειν, -τειν. προστατεϊν, -εύειν. κυβερνάν, διοικεϊν. μεταχειρίζεσθαι.: τ. sig sf, αὐτονομεϊσθαι. αὐτό-νομον είναι.

Regering, 1) ss. handling, ἀρχή, ή. βασιλεία, ή. προστατεία, -σία, ή. κυβέρνησις, ή. διοί-κησις, ή.: under ngns r., (επί) ἀρχοντος 1. βασιλεύοντος τίνος.: tillträda, anträda r., καθίστα-σθαι ἀρχοντα 1. εις τήν ἀρχήν 1. βασιλειαν. πα-ραλαμβάνειν, ἐλέσθαι τήν ἀρχήν. ή ἀρχή γίγνε-ταί μοι 1. περιήκει εις ἐμέ.: föra r., εχειν τήν ἀρχήν. ἐν ἀρχϊ} εϊναι. o. Föreg.: nedlägga r., ἰξι-στασ&αι 1. παραχωρεϊν τής ἀρχής. ἀπαγορεύειν {-ειπείν), ἀποκηρύττειν τήν ἀρχήν: bli afsatt fr. r., καταπαύεσ&αι ἀρχοντα 1. τής ἀρχής. 2) de regerande, ἀρχή, ή. οϊ ἀρχοντες, οι ἐν τέλει ὀντες. οι τά τέλη ἐχοντες, τά τέλη. τό αρχειο ν.

Regeringsbörda, ή ἀιά τήν ἀρχήν ἀσχολία.

Regeringsform, -sätt, πολιτεια, ή.

Regeringskonst, ἀρχική 1. βασιλική 1. πολιτική τέχνη, ή.

Regeringsmakt, se Regering 2).

Regeringstillträde, ή εϊς τήν αρχήν κα~ τάστασις.: före hs r., πριν καταστήναι αυτόν εϊς τήν άρχήν. πριν παραλαβεϊν τήν άρχήν αυτόν.: vid sitt r., ευθύς καταστάς εις 1. παραλαβών τήν άρχήν. ^

Regeringsärender, τα σημόσια 1. πολιτικά, τά τής άρχής.

Regimente, 1) se Regering. 2) ss. trupp-afdelning, τέλος, τό. τάξις, ή. χιλιοστύς, ύος, ή.: föra ett r., τελαρχεϊν. ταξιαρχεϊν. χιλιαρχείν.

Regimentsbefälhafvare, τελάρχης, ό. ταξίαρχος, ό. χιλίαρχος, ό.

Region, τόπος, ό. χώρα, ή. κλίμα, τό.: de öfra r:na, ό άνω τόποι.: de vestliga r:na, τά πρός άυσμάς τετ ραμμένα·: sväfva i de högre r:na, με-τέωρον φέρεσθαι. μετεωρίζεσθαι. i tal, μετεω-ρολογεϊν.

Register, κατάλογος, ό. άπο-, διαγραφή, ή. διάγραμμα, τό. πιναξ, κος, ό. -rator, ο έπί τού καταλόγου, -rera, καταλέγειν. άπογράφειν, κατάλογον ποιεϊσθαι τίνος.

Reglemente, διαγραφή, ή. προγραφή, ή. πρόγραμμα, τό. παράγγελμα, τό. διάταξις, ή.

Reglera, διορίζειν. (δια)τάττειν. διατιθέναι. διακοσμεϊν.

Reglering, διάταξις, τάξις, ή. διάθεσις, ή. διακόσμησις, ή.

Regn, ύδωρ τό άπ' 1. έξ ουρανού (i smnhang ofta bl. ύδωρ), ύετός, ό. όμβρος, δ (stört-r.).: starkt r., πολύς ύετός 1. όμβρος. ύδωρ πολύ έξ ούρανού.: omåttligt r., έπομβρία, ή.: utan r., άνομβρος, 2. άνυδρος, 2.: r. faller, se Följ.: komma ur r.t i takdroppet, καπνόν (äfv. σπο-δόν) φεύγοντα περιπίπτειν εϊς τό πύρ. ές τό πύρ έκ τού καπνού βιάζεσθαι.

Regna, ύειν (eg. låta r.; derf. det regDar, ύει, sc. ο Ζευς 1. ό θεός).: det r:r guld, ύει χρυσόν.: det r:r starkt, ύει πολύ. ύδωρ πολύ γίγνεται έξ ούρανού. όμβρος καταφέρεται.: då det r:t, ύ-σαντος.: det r:r i ett land, ύει χώραν. ύεται χώρα τις.: det r:r föga i Assyrien, ή 'Λσσυρία ύεται όλίγω (sc. υδατι).: det r:r stenar, blod på ett ställe, ύεται χωρίον λίθοις, σταγόσιν αίματος.: land hrest det r:r, έπομβρος χώρα, ή.: låta r., ύειν. ύετίζειν. πέμπειν όμβρον 1. ύδωρ έξ ουρανού.: jag vet att gud låtit r. fiskar, οϊδα τόν θεό ν ύσαν τα ϊχθύσιν.

Regnaktig, se Regnig.

Regnbrist, άνομβρία, ή. άβροχία, ή.

Regnby, ύετού καί πνεύματος καταφορά, ή.

Regnbåge, ϊρις, ιδος, ή.

Regnbäck, χειμάρρους, ό.

Regndag, συννεφης ή μέρα, ή.

Regndroppe, ύδατος 1. όμβριος σταγών, ή.

Regnig, ύετώδης, 2. ύέτιος, 3. όμβριος, 3. όμβρώδης, 2. έπομβρος, ϊπόμβριος, 2.

Regnmask, se Daggmask.

Regnmoln, ύέτιον 1. όμβριον νέφος, τό. ΰ-πομβρος νεφέλη, ή.

Regnmånad, έπομβρος μήν, δ.

Regnskur, όμβρος, ό. φορά 1. καταφορά ύετού 1. όμβρου, ή.

Regnskärm, se Paraply.

Regnspåman, ύετόμαντις, fws, ό.

Regntid, χειμερινή 1. χειμερία (ώρα), ή. χει-μών, ώνος, o.Regnvatten —Ren.

Begnvatten, το Εξ ουρανοὺ ὑδωρ. δμβριον, ὑένον, οὐράνιον ὑδωρ, τό.

Regnvind, νέτιος ἀνεμος, ὁ.

Regnväder, πολὺς ὑετός 1. ὁμβρος, ὁ. πο-λυομβρία, Επομβρία , ἡ. χειμών, ώνος, ὁ.

Regulier, se Regelbunden.

Rekapitulation, ἀνακεφαλαίωσις, ἡ. Επάνοδος, ἡ. -era, ἀνακεφαλαιοὺν. Επανιέναι (τοὺς λόγους 1. τω λόγω). Επαναλαμβάνει, ἀναπεαπά-ζεσθαι.

Reklamation, ἀπ-, Εξαίτησις, ἡ. -era, ἀπ-, Εξαιτεϊν, -σθαι.

Rekognoscera, προ-, χατασκοπεϊν. -ering, προ-, κατασκοπή, ἡ.: utskicka på r., Επὶ κατα-σκοπὴν 1. -tj πέμπειν.: anställa r., κατασκοπαϊς χρήσθαι. χατασχοπὴν εχειν. Επὶ προσκοπὴν ϊέναι,.

Rekommendation, σύστασις, ἡ. ἑπαινος, ὁ.: ha r. af ngn, συνίστασθαι 1. Επαινεϊσθαι υπό ηνος.: ge ngn en r. till ngn, συνιστάναι 1. προ-ξενεϊν ηνὰ ηνι.: på ngns r., συστή σαν τος 1. Ε-παινέσαντός τίνος.

Rekommendationsbref, συστατική Επιστολή, ἡ. συστατικὰ γράμματα, τά.: skönhet är d. bästa r., χάλλος πάσης Επιστολής συστατιχώτερον.

Rekommendera, l) tr., συνιστάναι τινὰ τινι (föreställa), προξενεϊν τινὰ τινι (lägga sig ut f. ngn hos ngn). Επαινεϊν τὶ τινι (piisa ngt f. ngn), παραινεϊν, Επισχήπτειν τὶ τινι (uppmana ngn till ngt). Επιτρέπειν τινὶ τινα 1. τὶ (öfverlemna ngn 1. ngt åt ngn till behandling).: r. ngn till läkare, rättsbiträde etc., παραινεϊν χρήσθαι τινι ϊατρω, συνδίκω etc.: r. ngn till benådning hos ngn, παραιτεϊσθαί τινα περὶ τίνος.: en sak r:r ngn, χοσμεϊ τὶ τινα. ποιεί τὶ τινα Επίχαριν 1. εὐδοκιμεϊν. χόσμον φέρει 1. χαλὸν Εστὶ τὶ τινι. 2) refi., r. sig hos ngn, a) taga afsked, ἀσπά-ζεσθαί τινα. χαίρειν χελεύειν τινά.: jag r:r mig, ερρωσο. χαϊρε. b) göra sig ngn bevågen, εὐνοιαν κτήσασθαι παρά τινι, gm ngt, εκ τίνος 1. πράτ-τοντά τι. πραττοντά τι χαρίζεσθαί τινι.: r. sig i ngns ynnest, bevågenhet, προστρέπεσθαι τινα.: söka r. sig hos ngn, φιλοτιμεϊσθαι περὶ τὴς εὐνοιας τινός.

Rekonvention (-s-talan), παραγραφή, ἡ.: framställa en sdn, παραγράφεσθαι, mot ngn, τινά.

Rekreation, se Vederqvickelse, Förlustelse.

Rekryt, νεοσύλλεκτος, ὁ. νεοστράτευτος, ὁ.: blifva r., καταλέγεσθαι (στρατιώτην).

Rekrytera, χαταλέγειν, συλλέγειν στρατιώ-?ας. στρατολογεϊν.

Rekrytering, κατάλογος, ὁ. συλλογή, ἡ. Sedn,, στρατολογία, ἀνδρολογία, ἡ.: anställa r., χατάλογον ποιεϊσθαί.: utskrifva r., χατάλογον προγράφε ιν.

Rektangel, ὀρθογώνιον τετραγωνον, τό. ε-τερόμηκες, τό.

Rektor, i en skola, Επιστάτης διδασκαλείου, ὁ. σχολάρχης, ου, ὁ. Nygr., κυβερνήτης, ου, ὁ.

Rektorat, Επιστασία, ἡ.

Relatera, se Referera.

Relation, 1) referering, διήγησις, ἡ. απαγγελία, ἡ. λόγος, ὁ. 2) se Förhållande, Gemenskap.

Relativ, a) i gram. bet., ἀναφοριχός, 3. b) i philos. bet., σχετικός, 3. τών πρός τι. Jfr 0-fullkomlig.

Relegera, se Förvisa.

Relief, Εκ τύπωμα, τό.: arbetad i r., εκτυ-πος, 2.: afbilda i r., Εκτυπούν.: ge r. åt ngt, λαμπρότερον, μεγαλοπρεπέστερον ποιεϊν τι.

Religion, 1) i objektiv men., τὰ περὶ τοὺς θεοὺς (νομιζόμενα). τὰ θεϊα νόμιμα, ἡ τών θεών θεραπεία, τὰ θεϊα. τὰ ιερά.: ss. lära, οι περὶ τοὺς θεοὺς 1. θεϊοι λόγοι, θεολογία, ἡ. 2) i subj. men., θεοσέβεια, ἡ. εὐσέβεια ἡ περὶ τοὺς θεούς.

Religionsbespottare, ὁ τών θείων 1. ιερών καταφρονών. ὁ βλάσφημων εϊς 1. περὶ τὰ θεϊα.

Religionsbespottelse, ή τών θείων 1. *f-ρών καταφρόνησις. ή εϊς 1. περί τά θεια βλασφημία.

Religionsbruk, τελεταί, αι. θρησκεϊαι, αι.

Religionsceremoni, se Ceremoni.

Religionsfrihet, Ελευθερία ή περί τά θεϊα 1. ιερά.

Religionsförvandt, κοινωνός ό τών θείων.

Religionshandling, Ιερόν πράγμα 1. έργον, τό.

Religionshat, μίσος το πρός τούς νομίζοντας ετέρους θεούς.

Religionskrig, ie^oV πόλεμος, ό.

Religionslära, se Religion.

Religionslärare, ο τών θείων διδάσκαλος, ιεροδιδάσκαλος, ό.

Religionsnit, θειασμός, ό. Ενθουσιασμός ο περί τά θεϊα (religiöst svärmeri), φιλοτιμία, ή 1. ζήλος, ό περί τά θεια.

Religionssaker, Ιερά, τά.

Religionsstridighet, διαφορά ή περί τά θεϊα 1. περί τήν τών θεών θεραπείαν.

Religionstvång, ή κατ' 1. πρός άνάγκην 1. βιαία θρησκεια.

Religionsöfning, ιερά, τά. η τών θεών θεραπεία, θρησκεια, ή.

Religiositet, θεοσέβεια, ή ευσέβεια ή περί τούς θεούς, όσιότης, ή.

Religiös, θεοσεβής, 2. ευσεβής (2) περί τούς θεούς, όσιος, 3.

Relik, λείψανον ιερόν, τό.

Reling, κράσπεδον νεώς, τό. άκροστόλιον, τό.

Rem, ιμάς, άντ ος, ό. jfr Tygel.: liten r., Χμάντιον, -τίδιον, -τάριον, τό.: gjord af τ., I-μάντινος, 3.: lik r., ιμαντώδης, 2.: skära remmar, ιμαντοτομεϊν.: s. skär r:ar, ιμαντοτόμος, ό.

Remiss, αναπομπή, ή. Επίπεμψις, ή. άφε-σις, ή. bättre gm vv.: τ. af penningar, άργύριον διαπεμπόμενον 1. Επεσταλμένον.

Remittera, άνα-, άποπέμπειν (tillbaka). Επι-, διαπέμπειν. άφιέναι. Επιστέλλειν. — Επιτρέπειν. παραδιδόναι.

Remna, ρήγμα, τό. ραγή, ή. διαρρωγή, ή. σχίσμα, τό. χάσμα, τό, διασφάξ, γος, ή (i klippor), χαράδρα, ή (i jorden).: s. har r:or, ρη-γματώδης, 2.

Remna, ρήγμα λαβείν, (διαρ)ρήγνιισθαι. οχί-ζεσθαι.

Rem nig, ρηγματώδης, 2.

Remsa, ταινία, ή.

Remtyg, ol Ιμάντες, al ήνίαι (på en häst).

Ren (djuret), τάρανδος, ό (?).

Ren, 1) osmutsad, καθαρός, 3 (fr. ngt, τινός), φαιδρός, 3.: göra r., se R e η a. 2) oblandad, fri

45354

fr. främmande tillsatser, καθαρός, 3. ειλικρινής, 2 ακήρατος, 2. ακέραιος, 2. αμικτός, αμιγής, 2. άκίβδηλος, 2 (oförfalskad), αληθινός, 3 (verklig). απλούς, 3 (enkel).: r. vatten, καθαρόν ύδωρ.: r. guld, καθαρός, ακήρατος, äfv. άπεφθος χρυσός.: r. luft, himmel, αιθρία, ή.: han talar r. sanning, πάντα αληθή λέγει.: r. strunt, lögn,

φλυαρίαι, ψεύδη ἀλλως, jfr Idel.: om inkomster

0. d., ατελής, 2, t. ex. slafvarne inbragte hm dagligen en mina i r. afkastning, τὰ ἀνδράποδα αὐτώ προσέφερε μνὰν ἀτελή τής ημέρας.: τ. räkning, καθαραί ψήφοι.: τ. språk, ευκρινής λόγος, ο. καθαρά λέξις, ή. — Adv., τ. af, παντελώς, παντάπασιν. δλως. ἀτεχνώς.: τ. ut, ἁπλώς, ἀπό

1. ἐκ τού εὐθέος. οιδέν νποστειλάμένος. 3) i moral, bet., καθαρός, 3. ἀγνός, 3. ἀκακος, 2.: om jungfrur, ἀγνός, 3. ἀγαμος, 2. ἀφθορος, 2.: τ. vänskap, φιλία ἀγνή.: ha ett r. samvete, μηδέν ἀ-δικον εαυτώ συνειδέναι.: vara τ., hålla sig r., ἀγνεύειν, καθαρεύειν (fr. ngt, τινός 1. ἀπό τίνος).: en r. jungfru, ἀγνή 1. ἀγαμος κόρη, ή. {ἀγνή) παρθένος, ή.

Rena, 1) eg., (ἀπο)καθαίρειν, καθαρόν ποιεϊν, fr. ngt, τινός, καλλννειν. ειλικρινεϊν. 2) i moral, men., καθαίρειν. ἀγνίζειν. ἀφοσιουν.: τ. fr. ngt, (beskyllningar o. d), ἀπολύεσθαί τι (t. ex. δια-βολήν, νποψίαν o. d.). — renande, i moral, men., καθάρσιος, 2. καθαρτικός, 3. καθαρτήριος, 2.

Rendera, se Afkasta.

Ren ega t, ἀποστάτης, ου, ὁ.

Rengöra, se Rena.

Renhet, καθαρότης, ή. ειλικρίνεια, ή. ευκρίνεια, ή. ἀκεραιότης, ή.: moral. r., ἀγνότης, ή. ἀγνεία, ή. ἀκακία, ή. {. öfr. gm adj., se Ren.

R enhjertad, ἀγνός, καθαρός (τήν ψυχήν), 3.

Rening, 1) eg., (ἀπο)κάθαρσις, ή. vanl. gm νν. b) qvinnors, ἐμμηνοι καθάρσεις, at. vanl. τά καταμήνια. 2) i moral, men., κάθαρσις, ή. καθαρμός, ὁ. καθαρισμός, ὁ (Sedn.). ἀγνισμός, ὁ. ἀγνεία, ή.

Reningsmedel, καθαρτήριον, τὁ. ἀγνιομα, τό.

Reningsoffer, καθαρμός, ὁ. ἀγνιστήριον, τό.

Reni ef η ad, ἀγνεία, ή. ἀγνότης, ή.

Renlig, καθάριος, 2. κόσμιος, 3. κομψός. 3.

Renlighet, καθαριότης, ή. τ ὁ κόσμιον. κομ-ψότης, ή.

Renlärig, ορθόδοξος, 2.

Renlärighet, ορθοδοξία, ή.

Renovera, se Förnya.

Rensa, se Rena.: fisk, fågel o. d., Εκκοιλί-ζειν. Εξεντερίζειν. bättre gm ἐξαιρεϊν (τί ἐκ τίνος).: τ. bort, ut, ἀποκαθαίρειν. ἐξαιρεϊν. Εκκρί-νειν.

Renskrifva, καθαρόν 1. -ώς ἀπο-, Εκγρά-φειν. καθαρογραφεϊν (K. F.).

Rensning, se Rening.: af fisk, fågel, gm ἐξαίρεσις, ή (τών ἐγκοιλίων, Εντέρων).

Rentvå, - tvätta, se Tvätta (m. tillägg af καθαρός) o. Rena.

Reorganisation, ή ἱκ καινής διοίκησις. -era, πάλιν διοικεϊν. μεταρρυθμίζειν.

Rep, se Tåg.: till strypning, βρόχος, ὁ. ἀγ-χόνη , ή.: döma ngn till r:t, καταγιγ ν ώσκειν τινός ἀγχόνην.

Repa, ἀμύττειν. χαράττειν. Επιτέμνειν.: τ. lin,

λίνον (ἀπο)καθαίρειν, ψήχειν.: r. löf o. d., (ἀπο) δρέπειν, -σθαι.: τ. mod, se d. o.: r. upp, se Upprepa.: r. sig, se Hämta sig.

Repa, se Rispa.

Reparation, Επισκευή, ή. διόρθωσις, ή.

Reparera, Επισκενάζειν. (Εξ)ακεϊσθαι. Επανορ-θούν, διορθούν, vanl. i msd. Se f. öfr. Godt-göra.

Repe, αϊρα, ή. ζιζάνιον, τό.

Repertorium, κατάλογος, ό. πίναξ, κος, ό. θησαυρός, ό.

Repetera, (ίπ)αναλαμβάνειν. -ition, (Επ)α-νάληψις, ή.

Replik, a) jur., άντιπαραγραφή, ή.: ingifva en γ., άντιπαραγράφειν. b) träffande svar, εύστοχος άπόκρισις 1 ύπόληψις, ή.

Representant, ό άντί τίνος τεταγμένος, ό τήν τάξιν τινός έχων. Επίτροπος, ό. άντιπρόσω· πος,ό (Nygr.). -ation, Επίδειξις, ή. jfr Föreställning. -era, είναι άντί τίνος 1. Εν μέρει τινός.

Repressalier, άμοιβαί, αι. ρύσια, τά.: bruka r. mot ngn, άμοιβας άποδιδόναι τινί. ϊσα άν-ταποδιδίναι τινί. τοις αύτοϊς 1. ϊσοις (κακοϊς) ά-μείβεσθαί τινα. κακώς παθόντα άντιδράν 1. άν-τιποιεϊν τινα. ήδικημένον άνταδικεϊν τινα.: få vidkännas r., κακώς άντιπάσχειν.: anse sig berättigad att bruka r , δικαιούν τοις αύτοϊς άμννε-σθαι οίσπερ νπήρξέ τις.

Repris, Επανάληψις, ή. —μέρος, τό. περίοδος, ή.: i flera r:r, πολλάκις, συχνόν, -ά.

Reproducera, 1) eg., πάλιν 1. αύθις φύειν. άναφύειν. Sedn. άναγεννάν. 2) oeg., Επαναλαμ-βάνειν. Jfr Upprepa, -duktion, 1) gm vv. 2) Επανάληψις, ή.

Repslagare, σχοινοπλόκος, -στρόφος, σχοι-νιοστρόφος, -συμβολεύς, ό. καλωστρόφος, ό. σπαρ-τοπλόκος, ό.

Republik, δημοκρατία, ή. δημοκρατουμένη πόλις, ή δήμος, ό. πολιτεία, ή.

Republikan, δημοκρατικός άνήρ, ό.

Republikansk, δημοκρατικός, 3.: r. författning, δημοκρατία, ή. πολιτεία, ή.: ha en sdn, δημοκρατεϊσθαι.: r:t sinnad, δημοκρατικός , 3.

Reputation, se Rykte, Anseende.

Requirera, (άπ)αιτεϊν, -σθαι. Εξαιτεϊσθαι. κε-λεύειν πέμπειν 1. κομίζειν τι. περιαγγέλλειν (gm allm. uppbåd), -sition, άπ-, Εξαίτησις, ή. -si-tum, ου δεϊταί τις.

Resa, 1) tr., (άν)ορθούν. (ορθόν) άνιστάναι.: τ. håren, φριττειν τάς τρίχας, jfr Uppresa. 2) refl., r. sig, a) eg., (άν)ορθούσθαι (ορθόν) άνί-στασθαι.: om hästar, ορθόν ϊστασθαι. άναπάλ-λεσθαι: = sätta sig upp, άνακαθίζεσθαι: håren r. sig, όρθαί ϊστανται αί τρίχες.: = stå upprätt, se Höja lj. b) uppkomma, γίγνεσθαι, καταφέρε-σθαι, κατιέναι (om storm), c) göra uppror, Επα-νίστασθαι. άφ>ίστασθαι (affalla).

Resa, intr., πορεύεσθαι. πορείαν ποιεϊσθαί, äfv. πορεύεσθαι 1. ιέναι. όδοιπορεϊν. άπο-, Εκδημειν, άποδημίαν ποιεϊσθαί (i utlandet), στέλλε-σθαι, στ όλον ποιεϊσθαί (om större sällskaper). : till sjös, πλεϊν. ναυτίλλεοθαι. ναυστολέισθαι.: τ. till lands, κατά γήν πορεύεσθαι. όδοιπορεϊν.: τ. till häst, på vagn, πορεύεσθαι Εφ' ϊππου, Εφ' άμάξης 1. ϊππω, άρματι χρώμενον.: τ. till 1. i ett land, Επελθεϊνχώραν. — resande, se Resenär.Resa-

Resa, πορεία, ή. ό&οιπορία, ή. στόλος, ό. οδός, ή άπο-, Εκδημία, ή (i fremmande land).: r. till lands, ή κατά γήν πορεία, όδοιπορία, ή.: r. till sjös, ή κατά βάλατταν πορεία, πλους, ου ό.: r. till häst, på vagn, ή Εφ1 ϊππου, Εφ* αμάξης πορεία.: en lång r., μακρά οδός. πολλή πορεία, πολυχρόνιος αποδημία (till tiden).: göra en r., se Föreg.: begifva sig på resor, άποδημεϊν. m. ngn, συναποδημεϊν τινι.: återkomma fr. en r., Εξ άπο-δημίας Επανιέναι. άπονοστεϊν.: rusta sig till r., συσκενάζεσβαι. παρασκευάζεσ&αι ώς πορευσόμενον 1. ώς Επί τήν πορείαν. ετοιμάζεσβ-αι Επί 1. εις τήν όδόν.: vara på r:or, άπο-, Εκδημεϊν.: lycklig r., καλή πορεία.: lycklig r.! εύ 0οι (ύμϊν) γένοιτο ή πορεία, όναιο (όναισ&ε) τής πορείας, b) se Gång 6).

Rese, se Jätte.

Resebeskrifning, όδοιπορικόν βιβλίον, τό. ή περί τής πορείας 1. οδού συγγραφή.

Resenär, οδοιπόρος, ὁ. Επιβάτης, ον, ο (på skepp 1. vagn).: en r. till sjös, ναύτης, ου, ὁ. περίνεως, ω, ὁ.

Reserv, 1) i allmht, τὰ περιόντα. 2) milit., Επίτακτοι, Επιτεταγμένοι, οι. Επίταγμα, τό. Sedn., Εφεδρεία.: uppställa ss. r., Επιτάττειν (ὄπισθεν 1. κατόπιν).: tjena, stå ss. r., Επιτετάχ&αι. Επὶ τής Εφεδρείας τετάχ&αι. Εφεδρεύειν.

Reservation, ἀντιλογία, ἡ. παραγραφή, ἡ. Jfr Förbehåll, -era, φυλάττειν. περπτοιεῖν. b) r. sig, ἀντιλέγειν. παραγράφεσ&αι.

Reservoir, &ήκη, ἡ. δοχεῖον, τό. — δεξαμενή, ἡ. λάκκος, ὁ.

Res färdig, ἑτοιμος πορεύεσ&αι. παρεσκευα-σμένος ὡς Επὶ τὴν πορείαν.: göra sig r., = rusta sig till resa, se Resa.

Res hatt, πέτασος, ο. καυσία, ἡ. Θετταλὶς κυ-νή, ἡ.

Residens, οἴκησις, ἡ.: en konungs, βασίλειον, τό (vanl. pl). -ent, πρόξενος, ὁ. ἐπίτροπος, ο. -era, οἰκεῖν. διατρίβειν. τὴν διατριβὴν ποιεῖσ&αι.

Resignation, 1) se Afsägelse. 2) undergifvenhet, καρτερία, η. ἀνεξικακία, ἡ. ευκολία, τ/.: bära ngt m. r., ευκόλως φέρειν 1. ὑπομένειν τι. -era, se Afsäga sig.

Reskamrat, συνέμπρορος, ὁ. συνοδοιπόρος, ο. ο ode» κοινωνός, συναπόδημος, ὁ.: på sjöresa, σύμπλους, ὁ.; vara r. m. ngn, συμπο-ρενεσ&αι, συνοδοιπορεῖν, συνοδεύειν, συναποδη-μεῖν τινι. κοινωνεῖν τινι τής οσιού. ἑπεσ&αί τινι πρός τὴν πορειαν 1. Εν tf πορεία.

Resklädd, περιεσταλμένος ὡς Επὶ πορειαν 1. πορευσόμενος.

Reskläder, οδοιπορική Εσ&ής 1.'στολή, ἡ.

Reskoffert, ρίσκος, ο.

Reskost, ἐφόδιον, τό.

Reskostnad, ἡ τής πορείας δαπάνη. τάπρός τὴν πορειαν ἀναλώματα. Εφόδια, τά. χορηγία η πρός 1. περὶ τὴν πορειαν.

Re skr i ρ t, αντιγραφή, ἡ.

Reslig, εὐμήκης, 2. μέγας, 3.

Reslighet, μέγεθος, τό.

Reslust, τὸ φιλαπόδημον.

Resmantel, φαινόλης 1. φενόλης, ου, ὁ.

Resning, 1) eg., ἀνόρ&ωσις, ἡ. ἀνάστασις, ἡ. ο. gm νν. 2) uppror, Επανάστασις, jJ. απο-στασις, ἡ.

Resolution, se Utslag, Beslut.

Resolvera, se Utslag, Besluta.

Resonans, ἀπ-, αντήχησις, ἡ. -s-botten, ηχείο ν, τό.

Reso η, λόγος, ὁ. δίκη, ἡ. τὸ δίκαιον. τὸ Επιεικές.: utan r., ἀλόγως.: gifva o. taga r., λόγον didovai και δέχεσβαι.: taga r., υποκουειν διδα-σκόμενον. πείβεσ&αι. σωφρονίζεσ&αι. σωφρονή-σαι.: bringa till r., σωφρονίζειν.: s. brukar r., λόγω χρώμένος, 3. Επιεικής, 2. δίκαιος, 3. σώφρων, 2. Jfr Skäl, Förnuft.

Resonnement, λόγος, ὁ. λογισμός, ὁ.: efter dta r., τούτω τω λόγω κατά τούτον τον λόγον.

Resonnera, λογίζεσ-9-αι λόγον 1. λόγους ποιεῖσθαἱ. λέγειν, διαλέγεσβαι.

Respass, se Pass.

Respekt, se Aktning.: sätta sig i r. hos ngn, αιδώ αυτού Εμποιεϊν τινι. κτήσασ&αι 1. λαβείν δόξαν παρά τίνος 1. τινί.

Respektabel, se Aktningsvärd, Ansen-

Hg·

Respektera, se Akta.: r. ngns vilja, befallning, πει&αρχεϊν τινι.

Respektiv, gm έκαστος, 3. b) se Respektabel.

Respenningar, Εφόδιον, τό (o. pl.), όδοιπό-ριον, τό.: ge ngn r., Εφοδιάζειν τινά (äfv. τινί τι).

Respiration, άναπνοή, ή. -era, άναπνεϊν.

Re sp i t, αναβολή, ή

Ressällskap, συνοδοιπόροι, συνοδοιπορούν-τες, οι. οι συνακολου&ούντες.: till sjös, συμπλέοντες, ol. Se Reskamrat.

Rest, se Återstod.: vara på r. m. ngt, se Restera.

Restantier, τά Ελλείποντα 1. ούπω τετελεσμένα.

Restauration, 1) se Återställande. 2) Spisqvart er.

Restaurera, -stituera, se Återställa.

Restera, Ελλείπειν.: s. r:r m. en skuld, ο ούπω διαλύσας τό χρέος, ό ούπω Εκτίσας 1. άπο-δούς τό όφλημα. ό τής αποδόσεως υστερών, m. utskylder, ό ούπω τελέσας τον φόρον. ό Ελλείπων τάς εισφοράς.

Restlängd, ό τών Ελλειπόντων κατάλογος.

Resultat, κεφάλαιον, τό. τέλος, τό. άποτέ-λεσμα, τό. τό άποβάν, συμβάν : man kan draga ett r. af ngt, έξεστι τεκμαίρεσ&αί τινι.: τ. af en undersökning, τά συμβαίνοντα.: r:t blef att, πε-ριεγένετο δε ώστε m.inf. Se vidare Följd 3).

Resumé, κεφάλαιον, τό. άνακεφαλαίωσις, ή.: göra en r., κεφαλαιούν, -σ&αι. άνακεφαλαιούν.

Ressurs, se Utväg, Hjelpmedel.

Res vagn, (οδοιπορική) άμαξα, ή.: täckt, άρ-μάμαξα, ή.

Res vurm, 1) ss. pers., φιλαπόδημος, ό. 2) ss. egenskap, τό φιλαπόδημον.

Resväder, vackert, fult, ώρα τοις πορευομέ-νοις καλή, κακή, ή.: vackert r. för sjöfarande, εύπλοια, ή. καλός πλους, ό.: fult, κακός πλούς.

Reta, a) i allmht κινεϊν. παροξυνειν. Ερε&ι-ζειν. πά&ος Εμβάλλειν 1. Εμποιεϊν (τινί). Εκκαλεϊ-σ&αι (t. ex. οργήν). Επι&ήγειν (t. ex. Επιθυμίας).: τ. ngn till ngt, παρορμάν, Επαίρειν τινά πρός τι> παροξύνειν τινά Επί τι, Επάγεσθ-αί τινα πρός τι, 1. m. inf. πεί&ειν τινά ποιεϊν τι.: τ. ngn till afund, Εμβάλλειν 1. Εμποιεϊν τινι φ&όνον. b) = τ. till vrede, (άν)ερε$·ίζειν. {Εξ-, παρ)οργίζειν. παροξύνειν. προάγειν τινά Επ' όργήν. Εμβάλλειν τινί386

οργή v. — retande, Επαγωγός, 2. έπαφρόδιτος, 2. χαρίεις, εσσα, tv. Ιπίχαρις, 2, gen. ιτος. τερπνός, 3.

Re t el se, 1) retning, ίρεθισμός, ό. Ιρέθισμα, τό. παρόρμηΰις, ή. παρόρμημα, τό. Επαγωγή, ή. επαρσις, ή· παροξυσμός, ο4 (till vrede), πάθος, τό (häftigare affektion). ορμή, ή (drift), ηδονή, ή (lust). 2) det retande, χάρις, ιτος, ή. κάλλος, τό. τέρψις, τό τερπνόν, φίλτρον, τό (till kärlek).: ha, innebära r. f. ngn, τέρπειν, ψυχαγω-γεϊν τινα. iv ήδονjj εϊναί τινι.

Retirera, άνα-, άποχωρεϊν. ύποχωρεϊν. παρα-χωρεϊν.

Re t li g, ευερέθιστος, 2. παθητικός, 3. ενπα-ρόρμητος, 2. εύπαρόξυντος, 2. ευκίνητος, 2. ορ-3. όξύρροπος, 2.

οξύς, «ϊα, ιί.

Retlighet, όργιλότης, ή ο. gm αφ.

Retmedel, ίρεθισμός, ό. τό ίρεθιστικόν.

Retning, se Retelse.

Reträtt, se Återtåg, Tillflykt, Enslighet m. fl.

Revers, συγγραφή, ή. άνταποχή, ή.: utfärda en r. till ngn, συγγραφήν διδόναι τινί. Ιγγυά-σθαι πρός τινα. πιοτά διδόναι τινί.

Revidera, Ιξετάζειν.: en skrift, έπιΐΐιασκευά-ζειν.: en räkning, λογιστεύειν.

Revision, έξέτασις, ή.: en skrifts, Ιπιδια-σκεύασις, ή.: en räknings, τό λογιστεύειν. λογο-θεσία, ή.: af en embetsförvaltning, εύθυναι, αι.: bestå en sdn, εύθύνας ύπέχειν 1. διδόναι.

Revisionskommission, λογισταί, λογοθέ-ται, οι. τό τών λογιστών συνέδριον. εύθυνοι, οι.

Revisor, έξεταστής, ου, ό. λογιστής, ου, ό. λογοθέτης, ου, ό.

Revolt, -era, seUppror, Uppröra, -ution, se Omhvälfning, -utionär, στασιαστικός, 3. νεωτεροποιός, 2. ταραχώδης, 2.: vara γ., νεωτε-ρίζειν περί τήν πολιτείαν. ταραχωδέοτατα dia-κεϊσθαι.

Revy, se Mönstring.

Rhabarber, ρά, τό.

Rhapsod, ραψωδός, ό.: vara r., ραψφδεϊν.: hs konst, ραψωδική, ή. -di, ραψωδία, ή.

Rhetor, ρ^τωρ, ορος, ό. - i k, ρητορική, ή. λόγων τέχνη, ή. -isk, ρητορικός, 3.

Rheumatisk, ρευματικός, 3. -ism, ρεύμα, τό. ρευματισμός, ό.: ha r., ρευματίζεσθαι.

Rhomb, ρόμβος, ό. -b o i d, ρομβοειδές, ούς, τό.

Rhythm, ρυθμός, ό. - i sk, ρυθμικός, 3. ρυ-θμοειδής. 2. ερρυθμος, 2.

R i a, θειλόπεδον, τό.

Ribba, σανίς, ίδος, ή.

Rida, ιππεύειν. ιππάζεσθαι (äfv. Irt όνου, δελφίνος etc), ιππηλατεϊν. έλαύνειν τώ ΐππω 1. έφ' ϊππου, vanl. bl. έλαύνειν. έλασίαν ποιεϊσθαι. ίφ' ϊππου (1. ΐππω, καμήλω etc.) όχεϊσθαι. [έφ*) Ϊππω Ιποχεϊσθαι.: τ. en häst, έλαύνειν ί'ππον. Ϊππω χρρσθαι.: hästen låter icke r. sig, ό ϊππος ου δέχεται άναβάτην.: τ. fort, ταχύ 1. άνά κράτος Ιλαύνειν.: komma ridande, έλαύνοντα ήκειν.: τ. till, mot ngn, προσιππεύειν, προσελαύνειν τινί 1. πρός τινα, fiendtligt, ini τινα. ιππεύοντα φέρε-σθαι έπί τινα.: τ. omkull ngn, άνατρέπειν τινά τψ ϊππω.: τ. bort, sin väg, αφ ιππεύειν. άφιππά-ζεσθαι. άπελαύνειν. άπέρχεσθαι 1. οϊχεσθαι έλαύ-νοντα.: s. icke kan r., άφιππος, 2. — ridande, äfv. έφιππος, 2.

Ridbana, ιππόδρομος, ό. άμμος, ή.

Ridbar, ιππάσιμος, 2. ιππήλατος, 2.

Ridbyxor, άναξυρίδες, αι.

Riddare, ιππεύς, έως, ό. ιππότης, ον, β (hos Nygr., innehafvare af en orden).

Riddargods, ιππικό ν χωρίον, τό.

Riddarspel, ιππικός άγων 1. άθλος, ο.

Riddarstånd, se Ridderskap.

Ridderlig, 1) eg., ό, ή, τό τών Ιππέων, ιππικός, 3. 2) oeg., γενναϊος, 3. καλός, 3. καλός κάγαθός, 3. Jfr Ädel.

Ridderskap, ἡ τῶν ιππέων τάξις, ιππάς, άδος, ἡ (ss. stånd), οι ιππεις (riddarne).: höra till r:t, (εἲς) ιππάδα 1. εἲς τοὺς Ιππέας τελεῖν.

Riddersman, se Riddare, Adelsman.

Riddyna, ὑπηρέσιον, τό.

Ridhäst, μόνιππος, ὁ. κέλης, ητος, ὁ (vid kapplöpningar), ἵππαστὴς ἱππος, ὁ.

Ridklädning, ιππικὴ στολή 1. Ισθής, ἡ.

R i d k η e k t, ιπποκόμος, ὁ. αναβολείς, έως, ὁ.

Ridkonst, Ιππική, ἡ.

Ridning, ιππεία, ιππασία, ἵππηλασία, ἵπ-πευσις, ἡ. ελασις, έλασία, ἡ. ιππική, ἡ (ss. konst).: hörande till r., ιππικός, 3.: öfvad i r., ιππικός, 3. ιπποιοίαις εποχος, 2.: oskicklig i r., ἀφιππος, 2.: oskicklighet i r., ἀφιππία, ἡ.: öfva sig i r., ἀσκεῖν τὴν ιππικὴν.

Ridrock, ιππικὸς χιτών, ὁ.

Ridsadel, se Sadel.

Ridt, Ιππασία, ἡ.: göra en r., ιππασίαν ιπ-πάζεσθαι 1. ποιεῖσθαι. ἐλασίαν 1. ελαοιν ποιεῖσθαι.

Rid v äg, ἱππήλατ ος οδός, ἡ.

Rifjern, κνήστρον, τό. κνήστις, εως, ἡ.

Rif η in g, ἀμυξις, ἡ o. ἀμυγμός, ὁ (rispande). κνήσις. ἡ (kliande), τρῖψις, ἡ o. τριμμός, ὁ (af färger o. d.). ρῆξις, ἡ (sönderrifning).: af byggnader, καθαίρεσις, κατασκαφή, ἡ.

Rifva, 1) skrapa, skafva, ἀμύττειν (rispa). ξαίνειν, ξειν. κνήν. jfr Klia.: r. sig i hufvudet, håret, κνήσασθαι 1. τρίβειν τὴν κεφαλήν, τάς τρίχας. : τ. färger o. d., (κατα)κνήν. τρίβειν. 2) sönderslita , (διαρ)ρηγνύναι. (δια)σχίζειν. (δια)σπαράττειν.: r. ihjäl, σπαράξαντα ἀποκτεῖναι. 3) se Rycka. 4) r. i ngt, σπαράττειν. ριπτάζειν. δι-αρρίπτειν.: = röra, κινεῖν. 5) en byggnad, κα-θαιρεῖν. κατασκάπτειν. καταβάλλειν. Se vidare compp.

Rigel, μοχλός, ὁ. κλεῖθρον, τό. μάνδαλος, ὁ. εμβολον, τό. τύλαρος, o.: förskjutar:n, τον μοχλό ν ἐπιτιθέναι 1. Ιπι-, ἐμβάλλειν.: från skjuta r:n, ἀποκινεῖν, παραφέρειν, χαλάν τον μοχλόν.

Rigla, μοχλοὺν. βαλανοὺν. ἐπιζυγοὺν. Jfr Föreg.

Rik, 1) eg., πλούσιος, 3. πλου τών, ούσα, ούν. εὔπορος, 2. ευ-, πολυχρήματος, 2.: om länder o. städer, ευδαίμων, 2.: mycket r,, βαθύπλουτος, 2. πολύχρυσος, 2.: τ. på ngt, πλούσιος, εὔπορος τίνος, πλήρης τινός.: vara r., πλουτεῖν. χρήματα εχειν. ἀκμάζειν πλούτω. πλούτος εστι 1. υπάρχει μοι. εὐδαιμονεῖν, εὐθενεῖν (om länder etc.).: vara mycket r., διαφέρειν πλούτω.: vara r. på ngt, ἀφθονον 1. συχνόν εχειν τι. εὐπορεῖν τίνος, γέ-μειν, πληθύειν τινός (vara full af).: göra r., πλου-τίζειν.: bli r., πλουτίζεσθαι. 2) riklig, ymnig, ἀφθονος, 2. δαψιλής, 2.: r. skörd, καρποί ἀφθονοι. ἀφθονία καρπών.: τ. byte, πολλή λεία.: τ. skänk, δαψιλὴς δωρεά.; r. hår, βαθεῖα κόμη.Rike -

Rike, αρχή, ἡ. βασιλεία, ἡ.: de dödas r., a-δης, ου, o. οἱ τῶν νεκρῶν τόποι. Jfr Område.

Rikedom, πλούτος, ὁ. εὐπορία, ἡ. χρήματα, τά. αφθονία, δαιρίλεια, ἡ. εὐθηvia, ἡ. ευδαιμονία, ἡ (ett lands). περιουσία, ἡ (öfverflöd).: r. på guld, χρυσοὺς 1. χρυσοὺ πλούτος.: τ. på säd, ευ-, πολυκαρπία, ἡ.: τ. på ord, πολυλογία, ἡ.: τ. på tankar, πολύνοια, ἡ.: samla r., συνάγειν 1. αθροίζει ν πλούτον, χρυσόν, χρήματα, gm, m. ngt, πλουτίζεσθαι, πλουτήσαι από τίνος, περιποιεῖσθαι χρήματα 1. πλούτον ἀπὸ 1. εκ τίνος.: gifva τ., πλουτίζειν. πλουτοδοτεῖν.: efter (hrs o. ens) r., πλουτίνδην (t. ex. αιρεῖσθαι) : r:ns herravälde, πλουτοκρατία, ἡ.: s. ger r., πλουτοδότης, ου, δ.

Rikhaltig, ἀφθονος, 2. δαψιλής, 2.

Rikhaltighet, ἀφθονία, ἡ. δαιρίλεια, ἡ.

Riklig, ἀφθονος, 2. δαιριλής, 2, ἀφειδής, 2. περιττός, 3. συχνός, 3 (talrik), πολύς, 3. ικανός, 3 ο. ἀρκών, ούσα, ούν (tillräcklig).: r:t försedd m. ngt, εύπορος τίνος, πλήρης τινός, συχνόν 1. ικανόν εχων τι. πληθυων, ουσα, ον τινός.

Riklighet, ἀφθονία, ή. δαψίλεια, ή. ε υπ όρια, ή. τό συχνόν, περιττόν.

Riksakt, se Akt 3.

Riksarfvinge, se Thronarfvinge.

Riksarkiv, γραμματοφυλακεϊον 1. -κιον τής

"ςχηε- f

Riksdag, σύλλογος, ο 1. σύνοδος, ή 1. συνέ-δριον, τό τών Επιτρόπων 1. αντιπροσώπων (Nygr.) 1. τών τής πόλεως τάξεων.

Riksdagsman, αντιπρόσωπος, δ (representant, Nygr.). βουλευτής, ό. Εκκλησιαστής, ού, ό.

Riksföreståndare, Επίτροπος τής αρχής, δ. ό τής πόλεως προστάτης.

Riksförfattning, -hushållning, -hvälfning, se Statsförfattning, -hushållning, -hvälfning.

Riksförrädare, δ τής πατρίδος προδότης, δ τήν πατρίδα προδούς.

Riksförräderi, se Högfδrräderi.

Riksinsignier, τά τής ἀρχής σύσσημα 1. σημεια.

Riksråd, -skuld, -styrelse, se Statsråd, -skuld, -styrelse.

Riksstånd, τάξις τής ἀρχής 1. πόλεως, ή.

Rikta, πλουτίζειν. καταπλουτίζειν. πλούσιον ποιεϊν, τιθεναι, ἀποδεικννναι. αὐξάνειν.: τ. sig, πλουτίζεσθαι. χρηματίζεσθαι. — riktande, πλου-τηρός, 3.

Rikta, ευθύνειν, ἀπευθύνειν. τρέπειν, στρέ-φειν, τείνειν, συντείνειν, på ngt, εις, Επί, πρός τι.: r. blicken, ögonen, tanken, uppmärksamheten

0. s. v., se Subst.: vara r:d mot ngn, είναι κατά τινός.: yttrandet är r:dt mot mig, κατ* Εμού ει-ρηται τούτο.

Riktande, αὐξη, αὔξησις, ή·

Riktig, ορθός, 3. δίκαιος, 3. νόμιμος, 3 ο. 2 (öfverensstämmande m. rätt, lag, sed), ἀληθής, 2, ἀληθινός, 3 (sann, verklig), ών, ούσα, ον (verklig). ἀκριβής, 2 (noggrann), δόκιμος, 2 (s. håller prof), πρέπων, προσήκων, ουσα, ον (behörig, passande).: ett r. mått, νόμιμον, δίκαιον, ορθόν μέτρον.: ett r. omdöme, δρθή, δικαία, ἀληθής, ἀκριβής κρίσις.: en r. mening, ἀληθής, δρθή γνώμη : ett r:t förfarande, ορθή μέθοδος, δρθή

1. δικαία πράξις.: ett r. uppförande, ol πρέποντες τρόποι.; bringa i r. ordning, ευθετείν εκα-

• Ring. 357

στα. κατά τό πρέπον 1. ορθώς, προσηκόντως δια-τιθέναι.: ett r. uttal, δρθοέπεια, ή. ορθή Εκφώ-νησις, ή. τό ἀκριβές τής φωνής.: icke vara r. i hufvudet, ούκ ορθώς φρονεϊν. εξω φρενών είναι.: de r. philosopherna, ol ἀληθινοί 1. ώς ἀληθώς φιλόσοφοι.: en r. olycka, μέγα 1. δεινό ν κακόν.: erfara en r. sorg, σφόδρα λυπεϊσθαι. περίλυπον είναι.: en r. glädje, περιχαρή είναι, σφόδρα χαίρειν. υπερχαίρειν.: tala r:t, ορθώς λέγειν, δρθο-επείν. ορθώς Εκφωνείν 1. Εκφέρειν (uttala).: svara r:t, ορθώς ἀποκρίνεσθαι.: r:t infinna sig, Εν καιρώ 1. εις τον τεταγμένον χρόνον παρεϊναι.: r:t öfverlemna, ἀποδιδόναι τι προσηκόντως 1. ώς προσήκει.: det står icke r:t till m. ngt, ούκ ορθώς 1. ούχ ώς δεϊ, προσήκει εχει τι 1. τά περί τι.: r:t! ορθώς, αληθή, τά δντα λέγεις, εστίν ούτως, πάνυ μεν ούν. Jfr Rätt.

Riktighet, ὀρθότης, ή. τό ὀρθόν. τό δίκαιον. δοκιμότης, ή. ἀλήθεια, ή. ακρίβεια, ή : det har sin r. m. hd du säger, αληθή 1. ορθώς λέγεις.: ἀληθή Εστίν ἀπερ λέγεις.

Riktning, εὔθυνσις, ἡ (riktandet), θέσις, κα-τάστασις, ἡ (en hvilande kropps läge, ställning). φορά, ἡ (en i rörelse stadd kropps), σκοπός, ο

0. τέλος·, τὸ (riktningspunkt, -mål).: i dna, den r., ταύττ}. τρδε. Εκείνη. Εκεῖσε, αὐτόσε (dit).: i annan r., ἀλλτ\. ἀλλαχι/. ἀλλοσε : i motsatt r., ἀντίστροφος, 2.: gifva, taga motsatt r., ἀντιστρέ-φειν.: rak r., ὀρθότης, ἡ. εὐθύτης,ἡ. εὐθυωρία, ἡ. τὸ ευθύ. jfr Rak.: sned r., se d. o.: ge ngt en r. åt ngt, τείνειν τι πρός, Επὶ τι.: ha r. åt ngt, τείνειν πρός τι.: i r. åt ngt, ὡς Επὶ τι. πρός τι.: sinnets r. på ngt, ορμή, ἡ. επιστροφή, ἡ. πρόσεξις (τοὺ νοὺ), Sedn. προσοχή, ἡ.: taga en skef, dålig r., ἀπο-, Εγκλίνειν 1. ρέπειν πρός

1. Επὶ τὸ χεῖρον.

Riktpunkt, σκοπός, ὁ. τέλος, τό.

Rim, ομοιοτέλευτον, τό.: == rimmade verser, στίχοι δμοιοτέλευτοι, οἱ.: göra r., se Rimma.

Rim, -frost, πάχνη, δροσοπάχνη, ἡ. πάγος, παγετός, ο. στίβη, ἡ.: öfverdragen m. r., παγετώδης, παχνώδης, 2.: öfverdraga m. r., παχνοὺν.

Rimlig, εὔλογος, 2. Επιεικής, 2. πιθανός, 3. εἰκώς, υῖα, ός.

Rimlighet, πιθανό της, ἡ. Επιείκεια, ἡ. o. gm adj.

Rimligtvis, Εκ τὼν ευλόγων. Εκ τοὺ εικότος 1. τὼν εικότων, ὡς εοικεν. εἰκότως. Εκ τὼν δικαίων. δικαίως.

Rimma, 1) göra rim, στίχους δμοιοτελεύτους ποιεῖν 1. γράφειν. jfr Y ers.: dta kan jag icke r. tillsamman, οὐχ οἱός τ' ειμὶ τούτο συμβαλέ-σθαι. 2) r. m. ngt, ομοιοτέλευτον εἱναι τινι. 3) r. sig. ἁρμόζειν πρός τι. προσήκειν τινί. ἀκολου-θεῖν τινι. Εοικέναι. πρέπειν.: det rimmar sig icke, ἀπέοικεν. οὐ πρός /ιιόνυσον. Jfr Passa.

Rimma, det rimmar, πάχνη 1. παγετός γίγνεται.: τ. sig, παχνούσθαι.

Rim salta, ἁλίζειν. ἅλας καταπάττειν τινός.

Rimstafvelse, ομοιοτέλευτος συλλαβή, ἡ.

Ring, ss. figur, κύκλος, δ. γύρος, ὁ.: omkring månen, ἅλως, ω, ο. ἁλωή, ἡ. 2) ss. kropp, κρίκος, ὁ.: på fiDgret, δακτύλιος, ο.: kring arm, fot (ss. prydnad), ψέλλιον, τό.: att fästa 1. smnhålla, πόρπη, ἡ.: på dörren, κόραξ, κος, δ. κορώνη, ἡ. ῥόπαλον, τό. ῥόπτρον, τό.: draga en r. gm ngt, κρικούν τ*.; han har eu koppar-r. dragen358 Ringa -

gm läppen, χεχρίχωται τ ὁ χεῖλος χαλχω.: påsätta, aftaga en r., περιθεῖναι, περιελέσθαι δαχτύλιον.

Ringa, χύχλον, χρίχον, σώτρον (på ett hjul). περιθεῖναι χριχούν (t. ex. svin). Jfr Omringa.

Ringa, 1) om pers., χρούειν τόν χώδωνα. χω-δωνίζειν. χροταλίζειν.: τ. på ngn, χώδωνι 1. χα-cϊωνίζοντα χαλεῖν τινα. 2) om klockor, βομβεῖν. ψοφεῖν. φθέγγεσθαι.: det ringer f. mina öron, βομβοὺσί μοι al ἀχοαί. βομβεῖ τὰ ὦτα.

Ringa, a) i allmht, ολίγος, 3. μιχρός, 3. βραχύς, εῖα, ύ. λεπτός, 3. ἐνδεής, 2 (ish. i compr.).: ringare, μείων, ἐλάττων, ἥττων, 2.: bli ringare, μειονσθαι, ἐλαττονσθαι.: ringaste, ὀλίγιστος, λά^στο?, 3. stundom πολλοστός, 3.: icke d. ringaste del, οὐδὲ πολλοστόν 1. Ελάχιστον μέρος.: icke det ringaste, ovcf ότιουν 1. ὁπωστιούν. ἠχι-ffra. b) i värde, godhet, εντελής, 2. φαύλος, 3. ἐνδεής, 2 (ish. i compr.). μιχρον, ολίγον ἄξιος, 3.: ringare, äfv. ἥττων, 2.: ringaste, äfv. ἐσχατος, 3. t ex. ἐσχατον ἀνδράποδον. — akta f. r., σμιχροὺ ποιεῖσθαι. ολίγον ἄξιον νομίζειν. ολιγωρεῖν, χαταφρονεῖν (τινός) ἀτιμάζειν.ι icke d. ringaste akta, ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιεῖσθαι. c) i stånd, ταπεινός, 3. ἀγεννής, 2. stundom πολλοστός, 3. τω γένει ἐνδεής, 2.

Ringakta, se Föreg.

Ringdans, ἐγχύχλιος χορός, ὁ.

Ringdufva, φάττα, ἡ.

Ringel, χύχλος, ο.

Ringfinger, ὁ παράμεύος δάχτνλος.

Ringfodral, σφραγιδοφνλάχιον, τὸ (f. sigill-ring).

Ringformig, χνχλοειδής, χυχλώδης, 2. χν-χλωτός, 3.

Ringhaltig, se Ringa b).

Ringhet, ὀλιγότης, μιχρότης, λεπτό τη ς, φαν-λότης, ἡ. εντέλεια, ἡ. o. gm adj., se Ringa.

Ringla, ελίττειν. βοστρνχούν.: τ. sig, gm pass.

Ringmur, περίβολος, ὁ. χύχλος, ὁ.

Rinna, ρεϊν. λείβεσθαι. φέρεσθαι.: ur ngt, προρρεϊν. ἐχ-, προχεϊσθαι.

Rinnande, ροή, ἡ. ρούς, ὁ.

Ris, (växten), ὁρυζα, ἡ. ὁρνζον, τό.: bära r., ὁρνζοτροφεϊν.

Ris, (torra qvistar), χάρφος, τό. φρύγανα, τά. τρώξανα, τά.: samla r., φρνγανίζεσθαι.: samlandet, φρνγανισμός, ὁ. Jfr Qvist.

Risa, 1) ärter o. d., φρύγανα ἐπιτιθέναι τινί. χαραχονν (spröta). 2) rensa fr. ris, φρύγανα ἀ-φαιρεϊν, ἀποχαθαίρειν. 3) straffa, χολάζειν.

Ris grö t, πόλτος, ὁ 1. ἐ'τνος, τὸ ἀπό τής ὁ· ρύζης.

Risk, se Fara, Äfventyr.

Riskera, se Åfventyra, Våga.

Risknippa, φρυγάνων 1. ὑλης φάχελος, ὁ.

Rispa, ἀμύττειν. ἐπιτέμνειν. χεντεϊν.. τ. sig (om tyg), ἀιαλύεσθαι. σχίζεσθαι. Jfr Upprispa.

Rispa, ἀμνχή, ἡ. ἐπιτομή, ἡ.

Rispig, ἀμνχώάης, 2. o. partt.

Rissel, se Såll.

Rista, τέμνειν. χαράττειν. ἐγχολάπτειν. jfr In-, Upprista. 2) se Skaka.

Rita, γράφειν. dia-, ὑπογράφειν.

Ritkonst, γραφιχή, ἡ.

Ritlärare, ὁ τής γραφιχή ς didάσχαλος. ὁ τήν γραφιχήν ἐπαγγελλόμένος.

-Rof.

Ritning, γραφή, διαγραφή, ἡ. διάγραμμα, τό.: uppdraga en r. af ngl, ἀιαγράφειν τι.

Ritpenna, -stift, γραφίς, ἰάος, ἡ. γράφει-ον, τό.

Aittyg, γραφιχά σχεύη, τά.

Rival, se Medtäflare.

Ro, 1) stillhet, lugn, ἡσνχία, ἡ. ηρεμία, ἡ. σχολή ἡ (ledighet), απραξία, ἀπονία, ἡ (frihet fr. göromål, vedermöda), ειρήνη, ἡ (frid).: vara i r., ἡσνχίαν εχειν 1. ἀγειν. ἡσνχάζειν : icke ha ngn r., ἀσχολίαν 1. πράγματα εχειν.: icke ha r. f. ngn, ἐνοχλεϊσθαι ὑπό τίνος.: lemna ngn ingen r., ἀσχολίαν 1. πράγματα παρέχειν τινί. ἐνοχλεϊν τινι. : bringa ngn till r., (χατα)παύειν τινά.: lemna ngn i r., ἐάν. μή ἐνοχλεϊν τινι.: sätta sig till r., ἀναχωρεϊν. σχολάζειν. ἀπράγμονα γίγνεσθαι.: lefva i r., ἐν ἡσνχία διάγειν τόν βίον. ἡσύχως ζήν. b) sinnets, själens, εὐδία, ἡ. γαλήνη, ἡ. ἀταρα-ξία, ἡ. εὐχολία, ἡ. 2) se Nöje.: för r. skull, παίζων, ονσα, ον. παιόιάς ενεχα. ἐν παιδιά. — μάτην, ἀλλως.

Ro, se Höft.

Ro, ἐρέσσειν. ἐρέττειν. νπηρετεῖν. χωπηλατεῖν. (τρ χώπτ]) ἐλαύνειν τὴν ναύν.: τ. bakut, πρνμναν χρούειν, -σθαι.

Roa, 1) tr., τέρπειν. ενφραίνειν. ψνχαγωγεῖν. χηλεῖν. τέρψιν, ἡδονήν, εὐθνμίαν, διατριβήν παρέχειν τινί. ἐν ἡδονrj εἶναί τινι. : det roar mig att, τέρπομαι, ἥδομαι, ευφραίνομαι, χαίρω m. part. 2) r. sig, ενφραίνεσθαι, τέρπεσθαι, ἀγάλ-λεσθαί (ἐπί) τινι 1. m. part. διατρίβειν περί ἀμφί, τι, ἐν 1. πρός τινι 1. m. part.: r. sig m. ngn, παίζειν, σχώπτειν εις τινα.

Röck, 1) χιτών, ώνος, ὁ. dem. χιτωνίσχος, ὁ. χιτώνιον, -άριον, τό. 2) se Spinnrock.

Rocka, βατίς, ίδος, ἡ. βάτος, ον, ὁ.

Rodd, εἰρεσία, ἡ. ὑπηρεσία, ἡ, χωπηλασία, ἡ.

Roddarbänk, ζνγόν, τό. ζνγός, ὁ.: dynan derpå, ὑπηρέσιον, τό.

Roddare, ἐρέτης, ὁ. ὑπηρέτης, ὁ. κωπηλάτης, ὁ. πρόσχωπος, ὁ.: τ. på d. öfversta af de 3 roddarbänkarne, θρανίτης, ο. på mellersta, ζεν-γίτης, ο. på nedersta, θαλαμίτης, ὁ.: τ. ο. sjösoldat tillika, αντερέτης, ου, ὁ.

Roddarfartyg, ἐπίχωπος ναύς, ἡ. ὑπηρετι-χόν πλοῖον, τό.

Roddarkonst, ἐρετιχή , ἡ.

Roddarmanskap, Ιρετιχόν,τό. νπηρεσίαι, αι.

Roddar tjenst, ὑπηρεσία, ἡ.

Roddarvisa, εἴρεσία, ἡ.

Rodderska, γννή ἐρέττονσα 1. πρόσχωπος, ἡ.

Roder, πηδάλιον, τό. οἴαξ, χος, ὁ.: dess mellersta del, ὑπόζωμα, τό.: föra r., τόν οιαχα ἄγειν. fig., χνβερνάν, διοιχεῖν (t. ex. τήν πόλιν). ἴπιστατειν, προστατεῖν (τινός).

Rodna, ἐρυθραίνεσθαι. ἐρνθριάν.

Rodnad, ἐρνθρότης, ἡ. ἐρύθημα, τό. ἰρνθρί-ασις, ἡ.

Rodnande, ἐρνθρίασις, ἡ.

Roende, se Rodd.

Rof, 1) röfvande, ἁρπαγή, ἡ. ἁρπαγμός, ὁ. ληστεία, ἡ. ἄγρα, ἡ (jagt, fångst).: gå ut på r., ἐξιέναι ἐφ* ἁρπαγήν 1. Ιπ' ἄγραν. ἐξιέναι λ$στεύ-σοντα.: lefva af γ., ἀπό ληστείας 1. ἀπ' ἄγρας ποιεῖσθαι τόν βίον. ληϊζόμενον ζήν. 2) det röfvade, ἁρπαγή, ἡ. ἅρπαγμα, ἅρπασμα,τό. λεία, ἡ. ἄγρα, ἡ. Jfr Byte.: bli ett r. f. fienderna, ἀφαιρεῖ-Rofaktig -

σθαι, ἐξαρπάζεσθαι ὑπό τών πολεμιων.: bli ett r. f. en sjukdom, νόσω 1. ὑπό νόοου διαφθείρε-σθαι, ἀπόλλυσθαι.

Rofaktig, se Rofgirig.

Rofdjur, θηρίον ἄγριον 1. ἁρπακτικόν. θη-ρίον τό ἀφ' ἁρπαγής ζών. äfv. bl. θηρίον, τό.

Roffa, ἁρπάζειν. ἐφ-, συναρπάζει, σφετερί-ζεσθαι.: τ. bort, ἀφαρπάζειν. ἀφαιρείν.

Rofferi, ἁρπαγή, ἡ. ἁρπαγμός, ὁ.

Roffågel, ἁρπαχηχός όρνις, ὁ. οιωνός, ὁ.

Rofgirig, ἅρπαξ, γος, ὁ, ἡ. ἁρπαχηχός, 3. λρστικός ο. ληστρικός, 3. ἁρπαγής ἐπιθυμών, ούσα, οἶν.

Rofgirighet, ἁρπαγής ἐπιθυμια, ἡ. τό ἁρπακτικόν.

Rofolja, ἔλαιον τό ἀπό τών γογγυλίδων.

Röfva, γογγύλη, γογγυλίς, idog, ἡ· ῥάπυς, υος, ἡ.: aflång r., βουνιάς, ὰϲΐος, ἡ.

Rojalist, ὁ φρονῶν τὰ τοὺ βασιλέως.: vara r., φρονεῖν τὰ τοὺ βασιλέως, βασιλἰζειν (Sedn).

Rolig, 1) lugn, ἡσυχος, 2. ἀτάραχτος, 2. 2) roande, lustig, τερπνός, 3. ἐπιτερπής, εὐτερπής, 2. ηδὐς, 3. γλυκύς, 3. κεχαρισμένος, 3. ἐπυχα-ρις, ι, ιτος. ἀστειος, 3 (qvick), γελοιος, 3 (löjlig). δαιμόνιος, 3 (besynnerlig).

Rolighet, 1) se Ro 1). 2) nöje, lustighet, το τερπνόν, ηδὐ. τέρψις, ή. ἡδονή, ή. παιδιά, ή.: på r., f. r:s skull, ἐν παιδιἀ. μετὰ παιἀιἀς. παἰζων, ουσα, ο ν.

Rolighetsmakare, γελωτοποιός, ὁ.

Roll, a) eg., i skådespel, πρἰσωπον, τό. σχήμα, τὁ (skådespelarens hållning), ρήσις, ή (de ord han har att uttala).: tilldela en r., πρόσωπον περιτιθέναι (om skalden).: öfvertaga en r., ἀνα-λαμβἀνειν πρόσωπον 1. σχήμα. fig. äfv. γίγνεσθαι, t. ex. jag vill öfvertaga hs r. o. fråga dig, ἐκεἰνος γενόμενος σε ἐρωτήσω.: spela, gifva en r., ὑποκρἰνεσθαι.: väl (illa) gifva ngns r., ευ, καλὡς, πιθανὡς (κακὡς, ἀπιθάνως) ὑποκρἰνεσθαἰ τινα.: väl gifva sin r., καλὡς ἀγωνἰζεσθαι. illa, κακὡς ἀγωνἰζεσθαι. ἀσχημονειν.: spela första r.n, τα πρώτα ὑποκρἰνεσθαἰ. πρωταγωνιστειν. andra r:n, τα δεὑτερα ὑποκρἰνεσθαἰ δευτεριάζειν. δευτε-ραγωνιστειν. tredje, τὰ τρἰτα ὑποκρἰνεσθαἰ. τρι-ταγωνιστειν. : en s. spelar första, andra, tredje r:n, πρωταγωνιστής, δευτεραγωνιστής, τριταγωνι-στής, ού, ὁ. b) oeg., τα κατὰ τινα τἀ τἰνος : spela en r , ὑποκρἰνεσθαἰ. σχηματἰζεσθαι. προς-ποιεἰσθαι.: han spelade r.n af en sörjande, προς-εποεῖτο 1. ἐσχηματἰζετο πενθεἰ v. προσεποεἰτο πένθος. ὑπεκρἰνετο πενθοὑντα : biträda ngn i att spela en r., συνυποκρἰνεσθαἰ τινι : ombyta r., μεταβάλλειν τὀ σχήμα.: spela alla r.r, πάντα σχήματα ποιειν.: han har väl spelt sin τ., καλὡς διεπράξατο τὰ καθ' αὐτὀν 1. τα αὐτοὑ.: spela en lysande r., διαφέρειν τὡν ἀλλων.: spela en betydande r. hos ngn, μέγαν ειναι 1. μέγα δὑνα-σθαι παρὰ τινι. Rom, se Råm.

Roman, λόγος, ο (ish. i pl.), μὑθος, ο. μυ-θολόγημα, τό.: skrifva r:r, λογοποιεἰν. μυθοποι-ειν.

Romanesk, μυθὡδης, 2. μυθικός, 3.

Romanskrifvare, λογοποιός, μυθοποιός, μυ-θολόγος, ὁ.

Romantisk, χαρἰεις, εσσα, εν. ἐπἰχαρις, 2, gen. ιτ ος.

Rop, 1) skrik, βοή, ή. κραυγή, ή. φωναἰ, αι.: klagande r., ὀλολυγή , ή. jfr Glädjerop, Härrop. 2) kallande på ngn, κλήσις,ή.: hörsamma ngns r., ὑπακοὑειν, πειθεσθαἰ τινι καλοὑντι.: inställa sig på ngns r., κληθέντα παρειναι 1. πα-ραγἰγνεσθαἰ τινι. 3) vid auktioner, ἀναγόρευ-σις, ή.: stanna f. r:t, ἀναγορεὑεσθαι ὡνητήν. 4) se Rykte.: vara i r., Λα-, περιβόητον είναι, δό-ξαν εχειν. εὐδοκιμεἰν, εν c) ο ξ εἰ ν.

Ropa, 1) skrika, βοἀν. ἀνα-, ἐχβοἀν. κρἀζειν (κεκραγέναι). 2) τ. (på) ngn, καλειν. se vidare Kalla. 3) vid auktioner, ἀναγορεὑειν, -ειπεἰν, ἀνακηρὑττειν.: r. in, ὡνεἰσθαι.: τ. på, ἀντωνεἰ-σθαι. jfr Bjuda 4).

Rorgängare, ο τὀν οἴακα ἀγων. κυβερνήτης, ου, ὁ.

Ros, 1) eg., ῥόδον, τό.: hörande till r., ρό-δεος, 3.: doftunde af r, ροδόπνους, 2.: af r:r (gjord), ῥόδινος, 3.: m. r:r tillredd, försatt, ρο-δἰτης, ου, ὁ. ροδωτός, 3.: likna r., ροδἰζειν. 2) blomma i allmht, se d. o.: dansa på r;r, ἡδυπα-θεἰν. ἡδέως ζήν. 3) en sjukdom, ἐρυσἰπελας, ατος, τό.: lik r., ἐρυσιπελατὡδης, 2. 4) se Pris, Beröm.

Rosa, se Prisa.

Rosaktig, se Ros 3).

Rosenblad, ῥόδινον φὑλλον, τό. τὁ τοὑ ρό-c†ου φὑλλον.

Rosenbuske, ροδή, ή. τὁ τοὑ ῥόδου φυτὁ ν.

Rosendoft, ή τὡν ῥόδων ευωδιά.

Rosen essens, -extrakt, ροδόστακτον, τό.

Rosenfärg, ρὑδεον χρὡμα, τό.

Rosen färgad, ροδοειδής, 2. ροδόχρους, 2. ρόδεος, 3.: vara r., ροδἰζει ν.

Rosengård, ροδών, ροδεών, ώνος, δ. ροδωνιά , ή.

Rosenhoning, ροδόμελι, ιτος, τό.

Rosenkrans, ρόδων 1. ρόδινος στέφανος, δ.

Rosenolja, ρόδινον έλαιον, τό.

Rosenpomada, ροδίς, ίδος, ή.

Rosenqvist, ρόδων δέσμη, ή.

Rosenröd, se Rosen färgad.

Rosenträ, ρόδεα, ρόδια, ρόδινα ξύλα, τά.

Rosenvatten, ρόδεον, ρόδινον <‡άρμαχον, τί. ροδωτόν, τό.

Ro sen vi η, ροδίτης (οίνος), ό.

Rosenäpple, ροδόμήλον, τό.

Rosenättika, ροδωτόν όξος, τό. δξυρρόδι-νον, τό.

Rosig, ρόδεος, 3. Jfr Rosenfärgad, Blommig.

Rosmarin, λιβανωτίς, ίδος, ή.

Rosqvarter, ροδωνιά, ή.

Rossla, άσθμαίνειν. άσθμάζειν.: om döende, ολίγον έ μην ειν.

Rossling, άσθμα, τό.

Rost, 1) på metaller, ιός, ο. πίνος, ό (Sedn.).: r:n fräter ngt, περιεσθίει, περιτρώγει τι δ ιός. 2) på säd, se Brand. 3) se Hal st er.

Rost, 1) anfrätas af rost. ίούσθαι. διαφθεί-ρεσΰαι τώ ιώ. fig., μαραίνεσθαι. 2) steka, φρύ-γειν. φρύττειν. όπτάν. φωγνύναι, -νύειν, φώζειν.: på kol, άπανθραχίζειν. — rostad, φρυκτός, 3. όπτανός, όπταλέος, 3. δπτήσιμος, 2. φωκτός, 3.

Rostfläck, ιώδες σπίλωμα, τό. ιώδης κη-λίς, ή.

Rostfärg, ιώδες χρώμα, τό.360 Rostig-

Rostig, ιώδης, 2.

Röstning, φρνγμός, ό. όπτησις, tf..· instrument f. r., φώγανον, τό. φρύγετρον, τό. φρυ-γεύς, ό.

Rot, ρίζα, tf- dem., ριζίον, τό.: handens, καρπός, ό.: af qvadrat 1. kubiktal, πλευρά, tf. πυ-θμήν, ένος, ό.: till ett ord, πρωτότυποι, τό : = uppskof, orsak, αρχή, tf. αιτία, tf 1. gm αίτιος, 3. — m. r., πρόρριζος, αύτόρριζος, 2.: m. hela r:n, 2.: utan r., άρριζοζ, 2.: fr. r.,

ριζόθεν.: gjord af r., ριζίας, ό (t. ex. οπός).: hörande till r., ριζικός, 3.: slå, drifva r., ριζοΰσθαι. ριζοβολεϊν. ριζοφνεϊν.: s. slår r., ριζοβόλος, 2. ρι-ζοφνής, 2.: samla, skära r:r, ριζολογεϊν. ριζοτο-μεϊν.: uppgräfva r:r, ριζωρνχεϊν.: äta r:r, ριζοφα-γεϊν. s. äter, ριζοφάγος, ο.

Rota, se Böka.: r sig in, se Inrota.: r. ut, se Utrota.: r. sig ihop, tillsamman, se Samman r o t a.

Rotartad, ριζώδης, 2.

Rotation, περιστροφή, tf. -era, περιστρέ-φεσθαι.

Rote, a) milit., στίχος, ό. λόχος, ο.: indela i r:r, καταλοχίζειν. σνλλοχίζειν.: indelningen, συλ-λοχισμός, ό. b) i indelningsverket, συντέλεια, tf. Ουμμορία, tf.

Rotehållare, στρατιώτην τρέφων, ὁ.

Rotfast, κατ ἀρριζος, 2. Κκατ)ερριζω μένος, 3.

Rotfrukt, βολβός, ὁ.

Rotfästa, (καταρτίζουν.: τ. sig, gm pass.

Rotfäste, ρίζα, tf.

Rothugga, ριζοτομεϊν. Εκριζούν. αὐτόρριζον τέμνειν.

Rotskott, παραφυάς, ἀδος, tf.

Rottal, se Rot.

Ro t vis, κατά λόχους.

Rotvälska, βάρβαρος 1. αδιάκριτος φωνή 1. γλώττα, tf.

Rubb o. stubb, πρόρριζος, 2. ἀρδην, παντελώς, πάς. 3.

Rubba, κινεϊν. μετακινεἰν. παρακινεϊν (äfv. till förståndet).

Rubbning, μετακίνησις, παρακίνησις, tf.

Rubin, λυχνίτης, ον, ὁ.

Rubricera, Επιγράφειν. — καλεϊν. ονομάζειν.

Rubrik, Επιγραφή, tf. — ὁνομα, τὁ. Jfr Afdelning.

Rucka, κινεϊν.

Ruckla, ἀσωτεύεσθαι. ἀσελγαίνειν. ἀοελγεϊν. ἀκολασταίνειν.

Rucklande, ἀσωτία, tf. ἀσέλγεια, tf. ἀκολα-σία, tf.

Rucklare, ἀσωτος, ασελγής, ἀκόλαστος (2) ἀνήρ, ὁ.

Ruda, κορακϊνος, ὁ. πλάταξ, κος, ὁ.

Ruelse, se Ånger.

Ruff, se Kraft, Raskhet.

Rufva, Επωάζειν. νεοττεύειν.: τ. på en tanke, μελετάν τι. λογίζεσθαί τι πρός αυτόν.

Rugg, τρίχωμα, τό. τρίχες, αϊ. τό τραχύ.

Rugga, πεκτεϊν. ποκίζειν.

Ruggig, τραχύς, 3. λάσιος, 3.

Ruin, 1) förstörelse, φθορά, διαφθορά, tf, ὁλεθρος, ὁ (både om pers. o. sak), ἀνατροπή, κα-θαίρεσις, tf (bl. om sak). 2) lemning, Ερείπιον, λείψανον, τό (ish. pl.).

R uinera, (&ια)φθείρειν. ἀπολλύναι. ἀνατρέπειν.

-Rusa.

ἀναιρεϊν. καθαιρεἰν. i i ekonom, afs., εἲς Εσχάτην πενίαν καθιστάναι.

Rulla, 1) tr., a) vältra, κυλίνδειν. b) i rnlle, ελίττειν.: ngt kring ngt, περιελίττειν τί τινι. πε-ριειλεϊν τι περί τι. 2) intr., κυλινάεσθαι. περι-φέρεσθαι.: m. dån, ψοφεϊν. κροτεϊν. φέρεσθαι μετά ψόφου.: tårarne γ. öfver kinderna, τά δάκρυα λείβεται κατά τών παρειών.: r:nde ögon, πε-φερεϊς οφθαλμοί.: åskan r.r, tf βροντή παταγεϊ.

Rulla, κατάλογος, ὁ.

Rullande, κύλισις, tf. περιφορά, tf..* m. dån, φόφος, ὁ. κρότος, ὁ. βρόμος, ὁ.

Rulle, κύλινδρος, ὁ. σκυτάλη, ἡ.: = ngt hoprulladt, Ενείλημα, τό.

Rum, χώρος, ὁ. χώρα, tf. τόπος, ὁ.: stort γ., ευρυχωρια, tf.: litet, trångt r., στενοχώρια, tf.: tomt r., κενός τόπος, ὁ. τὸ κενόν.: τ. mel. ngt, se Mellanrum.: intaga ett r., χώραν πληρούν.: intaga ett stort r., Επὶ πολὺ είναι 1. Εκιείνεσθαι.: ha r. f. ngt, χωρεῖν τι. ἵκανόν είναι τινι.: ge, lemna r. f. ngn, χωρεῖν, παραχωρεῖν, ὑπείκειν τινί. i. ngt, χώραν διδόναι τινί. Ενδιδόναι τινί. Ενδέχεσθαί τι. προσίεσθαι τι. jfr Medgifva, Tillåta.: äga r., είναι, γίγνεσθαι, ὑπάρχειν. 2) boningsrum, οίκημα, τό. δωμάτιον, τό. οίκος, ὁ. στέγη, tf. διαιτητήριον, τό. θάλαμος, ὁ (sängkammare).

Rumla, ἀσελγαίνειν. ἀσωτενεοθαι. κωθωνίζε-σθαι. κωμάζειν.

R u m 1 a r e, ἀσελγής, ἄσωτος ἄνθρωπος, ὁ. κω-θωνιστής, ὁ. οἰνόφλνξ, γος, ὁ. κωμαστής, ὁ.

Rummel, ἀσέλγεια, tf. κωθωνισμός, ὁ. σνμ-πόσιον, τό. κώμος, ὁ.

Rum or, se Larm.

Rump(a), se Säte, Svans, Stjert.

Runa, se Bokstaf.: pl. μαγικὰ γράμματα,

τά.

Rund, στρογγύλος (äfv. om kroppsdelar o. om stil), γογγνλος, 3, κνκλοτερής, εγκνκλος, Εγκύκλιος, περιφερής, 2 (krets-, cirkelr.). σφαιροει-δής, 2, σφαιρικός, 3 (klotr.).: göra r., se Runda. : r. sten. τρόχμαλος (λίθος), ο (af vattnet rundad), ὁλοίτροχος λίθος, ὁ.: r:t tal, räkning, ἀριθμός, λογισμός ουκ ακριβής.: ge r. löften, μεγάλα ὑπισχνεῖσθαι 1. Επαγγέλλεσθαι.

Rund, 1) eg., κύκλος, ὁ. γνρος ὁ.: i r., (Εν) κύκλω, εις κύκλον. 2) milit., περιοδεια, tf. se Patrull.

Runda, στρογγύλειν. γογγύλειν. στρογγυλίζειν. γογγυλίζειν. κύκλο τερή ποιεῖν. τορνεύειν.

Rundaktig, στρογγυλοειδής, 2.

Rundel, se Rund.

Rundhet, στρογγυλό της, tf. περιφέρεια, tf.

Rundlig, se Riklig.

Rundning, περιφέρεια, tf. τορνεία, tf. — κύκλος, ο.

Runka, se Skaka.

Rus, κραιπάλη, tf. μέθη, μέθυσις, tf.: ett starkt r., μέθη βαθεῖα.: i r., διὰ μέθης, μεθύων, ουσα, ον,: få ett r., μεθύσκεσθαι.: ha ett r., κραιπαλάν. μεθύειν.: s. har ett lätt r., ἀκροθώ-ραξ, ακος.: sofva r.t af sig, ἀποκραιπαλὰν. Εκ μέθης ἀνανήφειν.

Rusa, se Berusa.

Rusa, ὁρμάν. δρόμω φέρεσθαι. τρέχειν. θεῖν.: τ. på, Επιφέρεσθαι. Εφορμάν, -σθαι.: τ. åstad, ἀφορμάν. Se compp.R u s a nde — Rykte.

361

Rusande, δρόμος, ὁ. φορά, ἡ.

Rusgifvande, gm part. præs., se Berusa.

Rusig, se berusad.

Rusk, συννεφεῖς ἡμέραν, at. χειμών, ώνος, ὁ.: det är r., συννεφεῖ. χειμάζει.

Ruska, se Qvist.

Ruska, se Skaka.

Ruskig, 1) om väder, χαλεπός, 3. τραχύς, 3. συννεφής, 2. 2) i kroppen, κακώς έχων, 3. νο-σώδης, 2. 3) till utseende, ρυπαρός, 3 (snuskig). ἀηδής, 2 (vidrig), βδελυρός, 3 (otäck).

Ruskighet, χαλεπό της, ἡ. τραχύτης, ἡ. — ρυπαρία, ἡ. ἀηδία, ἡ. βδελυρία, ἡ.

Russin, ἀσταφίς, σταφυλίς, ίδος, ἡ.: göra till γ., σταφιδουν.

Rus sin vin, ἀσταφιδί της οίνος, ὁ.

Rusta, 1) hålla ryttare, Ιππέα τρέφειν I.πα-ρέχειν. 2) göra tillrustningar, παρασκευάζει, ἑ-τοιμάζειν.: om soldater, ὁπλίζειν. Εξ-, καθοπλί-ζειν.: τ. sig till ngt, παρασκευάζεσθαι Επί, εις, πρός τι 1. ὡς m part.: τ. sig mot ngn, παρα-σκενάζεσθαι πρός τινα. ἀντιπαρασκευάζεσθαι. Jfr Till-, Utrusta. 3) se Larma. 4)seRuckla.

Rusthåll, ἀγρός ϊπποτρόφος 1. Ιππικός, ὁ.

Rusthållare, ιπποτρόφος, ὁ. Ιππέα τρέφων.

Rustkammare, οπλοθήκη, ἡ.

Rustning, 1) ss. handling, παρασκευή, ἡ.: m. vapen, οπλισμός, ὁ. ὁπλισις, ἡ. 2) ss. sak, σκευή, ἡ. σκεύη, τἀ. δπλισμα, τό.: full, tung r., πανοπλια, ἡ.: soldat m. tung r., οπλίτης, ου, ὁ.: strida i full, tung r., ὁπλομαχεϊν.: s. strider, ο-πλομάχος, -μάχης, ο.: stridandet o. dess konst, οπλομαχια, ἡ.: m. lätt r., ψιλός, ὁ. γυμνής, ήτος, ο.: anlägga, påtaga r., Εξοπλίζεσθαι. Jfr Harnesk.

Rust tjenst, Ιπποτροφία, ἡ. τὁ ιππέα τρέφειν.

Rustvagn, σκευοφόρον άρμα, τό.

Ruta. πήγανον, τὁ (vild, ὀρεινόν, odlad, κη-πευτόν 1. ἡμερον).: af τ., πηγάνινος, 3. πηγανί-της, ὁ. -ίτις, ιδος, ἡ.: saften af r., πηγανϊτις χολή, ἡ.: lik r., πηγανώδης, 2.: likna r., πηγα-νίζειν.

Ruta, τετράγωνον, τό. ρόμβος, ὁ.: = fönsterruta, se d. o.

Ruter, se Drift.

Rutig, τετράγωνος, 2. ρομβοειδής, ρομβώδης, 2. — ἀβακίου δίκην πεποικιλμένος, 3. — ποικίλος, 3.

Rut olja, πηγάνου έλαιον, τό. πηγανέλαιον, τό.

Rutten, σαπρός, 3. μυδαλέος, 3. (κατα)σεση-πώς, νια, ός. σαθρός, 3 (fig.)·: vara r., (κατα)-σεσηπέναι.

Ruttenhet, σαπρότης, ἡ.

Ruttna, (ἀπο-, κατα)σήπεσθαι. σαπρίζεσθαι. (δια)μυδάν.: bringa att r., (δια-, κατα)σήπειν. σαπρουν, -ίζειν.

Ryck, a) eg., se Ryckning, b) oeg., ορμή, ἡ. φορά, ἡ.: i ett r., μια όρμjj.

Rycka, 1) eg., τίλλειν (utrycka, om hår, fjädrar o. d.). ελκειν. σπάν.: τ. till, åt sig, ἀρπά-ζειν. ἀφαρπάζειν (fr. ngn), Εφέλκεσθαι. περιβάλ-λεσθαι, σφετερίζεσθαι (bl. oeg.).: r. af, bort, ut, o. s. v., se compp.: ryckas o. slitas, διαπα-λαίειν. ἀψιμαχεϊν. διαπνκτενειν. om ngt, περι-μάχητόν Εστί τι.: r. på hästen, tygeln, σπάν τον ϊππον, τον χαλινό ν.: τ. på sig, r. till, κινει-σθαι. σφαδάζειν. ἀλλεσθαι. πηδάν. ἀσπαίρειν. 2)

se Marschera, Tåga. — r. fram, in, ut etc., se compp. af Tåga.

Ryckning, i kroppen, σπασμός, ὁ. σπάσμα, τό. σφαδασμός, ὁ. παλμός, ὁ. ἀλμα, τό. F. öfr. gm νν.

Ryckvis, χρόνον διαλιπών, ονσα, όν.

Rygg* a) ss· kroppsdel, νώτον, τό, mindre ofta, νώτος, ὁ (i pl. bl. νώτα, τά).: hörande till r., νωτιαίος, 3.: liggande på r., ὑπτιος, 3.: ligga, falla på r., ϋπτιον κατακεϊσθαι, καταπίπτειν.: på ryggen (befintlig), Επινώτιος, 2.: bära på r:n, Επὶ νώτον φέρειν. νωτοφορεϊν. νωταγωγεϊν.: bärande på r:n, νωτοφόρος, νωταγωγός, 2.: binda händerna på

r:n, se Bakbinda.: lä:£ga händerna på r.n, εις τούπίσω τάς χείρας άπ άγειν καί τφ νώτω περιπλέκειν.: vända r:n, τό νώτον 1. τά νώτα Επιστρέφειν 1. διδόναι. άποστρέφεσθαι. τρέ-πεσ&αι.: i r:n, κατά νώτου 1. νώτον. όπισθεν. Εξ-, κατόπισ&εν: hafva i r:n, όπισθεν έχειν.: laga att man får ngt i r:n, όπισθεν ποιεϊσθαί τι.: komma i fiendens r., όπισθεν γίγνεσθαι τών πολεμίων. κατά νώτου γίγνεσθαι τοις πολεμιοις.: falla ngn i r:n, όπισθεν, Εξ-, κατόπισθεν Επιτίθεσθαι 1. Εμπίπτειν τινί. om en hjelptrupp, κατά νώτον βοηθεϊν.: göra ngt i ngns r., λανθάνειν τινά ποιουντά τι. λάθρα 1. κρύφα τινός ποιεϊν τι.: hålla ngn r:n fri, παρεϊναι, παρεστάναι τινί. προ-στατεύειν τινός, άσφάλειαν παρέχειν τινί.: till rygga, se Tillbaka.: vika till r:a, (Επί πόδα) άναχω-ρεϊν. ύποχωρεϊν.: lägga till r:a, se Tillryggalägga. b) se Baksida.

Rygga, 1]intr., r. tillbaka, (ύπ)είκειν. ύποχωρεϊν. άναχάζεσθαι. (άπο)τρέπεσθαι. oeg., φεύγειν* άποδειλιάν. όκνεϊν. 2) tr., a) eg., en häst, ά-νακρούειν. b) oeg., en förbindelse, se Bryta.

Ryggmerg, ραχίτης 1. νωτιαιος μυελός, δ. αιών, ώνος, ό.

Ryggrad, ράχις, εως, ή. (νωτιαία) άκανθα, ή.: midten af r:n, ράχετρον, τό.: hörande till r:n, ραχιαίος, 3.

Ryggstöd, Επίκλιντρον, τό. b) fig., αποστροφή, άναφορά, ή (tillflykt). Επικουρία, βοήθεια, ή (hjelp).: jag har ett r. i ngn, υπάρχει μοί τις έφ>εδρος 1. βοηθός.

Ryggvärk, αι κατά τήν ράχιν άλγηδόνες.

Ryggvärn, τό όπισθεν 1. κατά νώτου έρυμα 1. σκέπασμα, jfr Ryggstöd.

Ryka, καπνιάν. άτμιάν. άτμίζειν. καπνόν ά-ναδιδόναι, άναπέμπειν, άνιέναι.: det r:r, καπνός γίγνεται, αναφέρεται, αίρεται.

Rykt, se Skötsel, Yård.

Ryktbar, δια-, περιβόητος, έκπυστος, πολυθρύλητος, 2 (beryktad). Ελλόγιμος, 2. ονομαστός, 3. ένδοξος, ένδοξος, εύδοκιμος, 2. εύκλεής, 2. έπίσημος, Επιφανής, 2. περίβλεπτος, 2. λαμπρός, 3. φανερός, 3.: bli r., διαδίδοσθαι. διαθρνλεϊ-σθαι, διαβοάσθαι, εις άνθρώπονς Εκφέρεσθαι (bli beryktad). Se vidare Berömd.

Ryktbarhet, εύκλεια, ή. δόξα, ή. λαμπρό-της, ή. λαμπρόν όνομα, τό. o. gm adj.

Rykte, 1) sägen, φήμη, ή, λόγος, δ. ακοή, ή. θρούς, ό.: utsprida ett τ., διαδιδόναι, διασπείρειν, κατασκεδαννύναι λόγον 1. φήμην. = föra ut, Εκφέρειν λόγον.: vidt utbreda ett r., (δια)θρν-λεϊν φήμην.: det är ett allmänt r., (δια)θρυλεϊ-ται. (δια)τεθρύληται.: ett r. går, διέρχεται, δια-δίδοται λόγος 1. θρούς. διαδίδοται φήμη. λόγος

έστι, κατέχει, κρατεί.: ett r. går om ngn, λόγος έχει τινά.: förorsaka ett r., παρέχειν λόγον.: gm r. veta ngt, άκο^ 1. λόγω εϊόέναι τι. 2) allmänna omdömet om en pers., δόξα, ή. φήμη, ή. όνομα, τό.: godt r., καλή δόξα , ή. ευδοξία, ή. εϋκλεια, ή.: dåligt r., se Vanrykte.: ha det r. (om sig) att, δόξαν έχειν λέγεσ&αι m. inf. äfv. αϊτίαν έχειν τινός (beskyllas för) o. άκούειν. t. ex. han har r. f. att vara smickrare, κόλακα ακούει.: sådant hs r. i lifstiden var, ola ζών ήκουεν.: ha ett godt r., εύδοξεϊν. εύδοκιμεϊν. εν 1. καλώς άκούειν. καλτ} tf δόξρ χρήσ&αι. Επιεική τήν δόξαν έχειν.: s. har godt r., ένδοξος, ένδοξος, εύδόκι-μος, 2. ενκλεής, 2.: s. har dåligt r., κακόδοξος, άάοξος, 2.: bringa ngn i dåligt r., förklena, nedsätta ngns namn o, r., se Vanrykta.

Rymd, se Rum.: d. oändliga r:n, τό άπειρον.: d. öppna r:n, τό υπαι&ρον. = öppna hafvet, πόντος, o.

Rymdmått, κυβικό ν μέτρον, τό. κύβος, ό.

Rymlig, ενρνς, εϊα, ύ. εϋρύχωρος, Sedn. πο-λνχωρος, 2. πλατύς, εια, ύ (t. ex. χώρος).: r. plats, ευρυχωρία, ή.

Rymlighet, ευρυχωρία, ή. εύρντης,ή. μέγεθος, τό.

Rymma, 1) ha rum f., χωρεϊν. δέχεσ&αι. Εμ-περιέχειν. Εμπεριλαμβάνειν. ικανόν εϊναί τινι. 2) se Ut-, Inrymma. 3) fly bort, άπο-, δια-διδράσκειν (τινά), δραπετεύειν (παρά τινος\: fr. ett ställe, Εκδιδράσκειν.

Rymmare, δραπέτης, ὁ (förrymd slaf), o. gm part.

Rymning, ἀπόδρασις, ή. δρασμός, ό. vanl.

gm vv.

Rynka, πινσσειν.: τ. pannan, συνοφρυούσ&αι. Επαίρειν, σννάγειν, άνα-, σνσπάν τάς όφρύς.

Rynka, πτυχή, ἡ (i pl. äfv. πτυχές, αϊ), στο-λίς, ϊδος, ἡ (på kläder), κόλπος, ὁ (f. bröstet).: i pannan, ρντίς, ίδος, ή. sällan, φαρκίς, στολίς, ή.

Rynkig, πτνχώδης, στολιδώδης, 2. (veckrik). στολιδωτός, 3 (veckad).: om huden, ρντιδώδης,

2. ρνσός, 3. ρικνός, 3. φαρκιδώδης, 2.: bli r., ρνσονσ&αι. ρικνούσ&αι.

Rynkighet, ρνσότης, ή. o. gm adj.

Rynkning, πτνξις, ή. — ρυτίδωσις, ρίκνω-σις, ή.

Rysa, φρίττειν. φρικιάν. ριγών (af köld).: r. f. ngt, φρίττειν, όρρωδεϊν τι.

Ryslig, φρικώδης, 2. φ<ρικτός,3. — δεινός,

3. φοβερός, 3. στυγερός, 3.

Ryslighet, δεινότης, ή. o. gm adj.

Rysning, φρίκη, ή. ρίγος, τό (äfv. feber-r.

= φρικίαι, αι. φρικιά, τά. φρικίασις, ή.): ha feber-r., φρικιάζειν.: s. väcker sdn, φρικοποιός, 2.: känna r., se Rysa.: framkalla r,, φ>ρίκην Εμποιεϊν.: en r. påkommer mig, φρίκη Εγγίγνεταί μοι. Επιφρίττω.

Ryss (f. kol), se Kolryss.

Ryssja, κυρτός, o.: fiskning m. r.. κυρτεία, ή.

Rysvärd, se Ryslig.

Ryta, βρυχάσ&αι. oeg , βοάν. άνα-, Εκβοάν.

Rytande, βρύχημα, τό. βρυχη&μός, ό.

Ryttare, Ιππεύς, έως, ό. ιππότης, ου, ό. ιππαστής, ον, ὁ (Sedn.). Επι-, ἀναβάτης, ου, ὁ (s. sitter till häst).: god, dålig r., καλώς, κακώς ιππεύων 1. ιππεύειν επιστάμενος.: skicklig r., ιππικός, ό.: tjena ss. r., ιππεύειν.

Rytteri, se Kavalleri.: terräng tjenlig f. r., ιππάσιμον, Ιππήλατον χωρίον, otjenlig, άφιπ-πον.: vara, öfverlägsen i r., ιπποκρατεϊν.: öfverlägsenhet, ϊπποκρατία, ή.

Rytteribefälhafvare, ίππαρχος, o.: vara r., ϊππαρχεϊν. : hs befäl, ιππαρχία, ή.

Ryttmästare, εϊλάρχης, ον, ό.: vara r., ει-λαρχεϊν.

iià, adj., 1) eg., ωμός, 3 (i alla bet.), άνε-ξέργαστος, 2, αυτοφυής, 2, ό, ή, τό κατά φ>ύοιν (obearbetad, i naturl. tillståndet). 2) fig., άπαί-δευτος, 2, άγροικος, 2, άμα&ής, 2, άμουσος, 2 (obildad), άπειρόκαλος, 2 (utan smak), άγριος, 3 (vild), ώμός, 3, τραχύς, εια, ύ, χαλεπός, 3 (hård, känslolös, grym).

Rå, subst., 1) (på fartyg), κεραία, ή.: dess yttersta ända, τέρ&ρον, τό. 2) se Gräns. 3) se Troll.

Råbock, δόρκος, ό. δορκάς άρρην, ή.

Råd, 1) rådslående, συμβουλή, ή. συμβουλία, ή. βουλή, ή.: gå till råds m. sig sf, βουλενεσβαι. λογίζεσ&αι. Εν$νμεϊσ$αι.: gå till r:s m. ngn, taga ngn till r:s beträffande ngt, σνμβονλεύεσ&αί τινι περί τίνος. Επι-, άνακοινονσ&αί τινι περί τίνος : bistå ngn i r. o. dåd, se Dåd. 2) meddelad mening, βονλή, ή. βούλευμα, συμβούλευμα, τό. γνώμη, ή. λόγος, ό. παραίνεσις, ή.: ett godt r., ενβονλία, ή. σοφός λόγος, ό.: på ngns r., γνώμ$ τινός, συμβουλεύοντος 1. σνμβονλεύσαντος 1. vnoS-εμένον τινός, πεισθείς ύπό τίνος.: gifva ngn r., se Råda.:

fråga ngn om r., se Rådfråga.: följa ngns r., πεί&εσ&αί τινι συμβου-λεύσαντι. 3) rådförsamling, βουλή, ή. συμβού-λιον, τό. βονλεντήριον, τό. τό βονλευτικόν. συν-έδριον, τό.: τ. af gubbar, γερουσία, ή.: smnkalla r:t, συνάγειν 1. σνγκαλεϊν τήν βονλήν.: sitta i r:t, βουλεύειν : den förste i r:t, βούλαρχος, ο.: vara det, βουλαρχεϊν. 4) medlem af rådsförsamling, βουλευτής, ού, ό. ό μετέχων τής βουλής, σύμβουλος, ό. 5) utväg, medel, πόρος, ό. μηχανή, ή.: r. f., mot ngt, Επικούρησις, ή. Επικούρημα, τό. φάρ-μακον, τό.: skaffa r., πορίζειν πόρους 1. μηχα-νήν.: icke veta ngn r., (δι)απορεϊν. άμηχανεϊν.: s. lätt finner τ., εύπορος, ενμήχανος, 2.: s. icke vet sig ngt r., άπορος, αμήχανος, 2.: det fins intet annat r., ονκ έστιν άλλη μηχανή, ούκ έστιν όπως ού etc.

Råd, τά υπάρχοντα, χρήματα, τά. δύναμις, εως, ή.: god r., εύπορία, ή. άφ&ονία, ή. πλήθος, τό.: s. har god r., εύπορος, 2.: ha god r., ενπορεϊν.: efter r. o. lägenhet, κατά δύναμιν. Εκ τών Ενόντων 1. ύπαρχόντων.: jag har ej r. att, ονκ (1. ού τοσαύτα) έστι μοι χρήματα ώστε m. inf.

Råda, 1) gifva r., βουλεύειν. συμβουλεύειν. εϊς-ηγεϊσ&αι παραινεϊν. ύποτί&εσ&αι.: τ. ngn till ngt, σνμβονλεύειν τινί ποιεϊν τι. παραινεϊν τινί τι 1. ποιεϊν τι. πεί&ειν τινά ποιεϊν τι.: icke låta r. sig, ού πεί&εσ&αι.: låta r. sig af ngn, συμβούλω χρήσθαί τινι. 2) se Herr sk a 1) o. 2).: r. sig sf, εαυτού είναι. Ελεύθερον, αύτόνομον, αύτοκράτορα είναι. 3) se Förmå. — r. för ngt, αίτιον εϊναί τίνος. — r. om ngt, se Äga.: r. om sig sf, εαυτού είναι σχολή ν έχειν. — r. på ngn, κρείττω είναι τίνος, νικάν τινα. πείθειν τινά.

Rådbråka, 1) eg., τροχίζειν. 2) fig. (om språk o. d.), πονηρώς βαρβαρίζειν. καμψικίζειν. διαφθείρειν.

Rådfråga, συμβουλεύεσαι, κοινολογείσ&αι, Επι-, άνακοινούσ&αί rrn περί τίνος, χρήσ&αί τινι συμβούλω.: ett orakel, se d. o.

Rådföra sig, Rådgöra, se Föreg.: rådgöra m. sig sf, se Råd 1).

Rådgifvare, συμβουλευτής, ον, ό. ό συμβουλεύων, -εύσας. βουλευτήριος, δ. παραινετήρ, ήρος, 6.

Rådgifverska, σύμβουλος, ι/, ij συμβουλεύουσα, -σασα.

Rådhus, βουλευτήριον, το', a^flor, τό. πρν-τανεϊον, τό.

Rådig, εύπορος, εύμήχανος, 2. μηχανικός, 3. άγχίνους, 2.

Rådighet, εύπορία, εύμηχανία, ι?. ày^'-

Rådjur,
Råd lig, χρήσιμος, 3 ο. 2. πρός-, σύμφορος, 2. øtønj^of, 2. Επιτήδηος, 3 ο. 2. ασφαλής, 2. ακίνδυνος, 2. : anse f. r:t, Jbx^aCw- ΛαραΜΊ*»*. Επαινείν. άποδέχεσβ-αι.: det r:aste f. dig är att, χάλλιοτ' α»' πράξειας, #ι. .· längre än r:t, τιροσΐο-τερω τον χα*ρον..· det var icke r.t, att J, ovx υμάς.: hkt icke var r:t, ovVéj> δέον.

Rådlös, άβουλος, 2. (βουλής) άπορος, 2. αμ>ί-χανος, 2.: vara r., άπορειν, -σθαι. άμηχανείν.

Rådlöshet, αβουλία, ή. απορία, ή. αμηχανία, ή.

Rådman, se Rådsherre.

Rådpläga, se Rådslå.

Rådplägning, βούλευσις, ή. βουλή, ή. συμ-βουλία, συμβουλή, ή. κοινολογία, ή.: göra ngn till deltagare i en r., σύμβουλον ποιεϊσ&αι 1. πα-ρακαλεϊν τινα. παραλαμβάνειν τινά εις συμβου-λίαν.: anställa en r., βουλήν προτι&έναι 1. ποιειν.: hålla r., se Rådslå.

Rådrum, se Besinningstid.: = uppskof, αναβολή, ή.

Rådsbeslut, βούλευμα, τό. βουλής ψήφισμα, τό.: = betänkande, προβούλευμα, τό.

Rådsembete, βονλεια, ή.: innehafvas, βου-λεύειν.

Rådsförsamling, se Råd 3).

Rådsherre, (συμ)βουλευτής, ού, δ. σύνεδρος, δ. γερουσιαστής, ον, ό.: hörande till r., βουλευτικός, 3.

Rådslag, 1) se Rådplägning. 2) det s. rådes, beslutas, βούλευμα, τό. βουλή, ή. γνώμη, ή. ψήφισμα, τό (medelst röstning). Jfr Råd 2).

Rådslå, βουλεύεσ&αι (äfv. aet.). διαλογίζεσβ-αι. βουλήν ποιεϊσθαι.: m. ngn om ngt, συμβουλεύε-σ&αι, κοινολογεϊσθ·αι, άνακοινούσ&αί τινι περί τίνος.

Rådstuga, se Rådhus.

Rådvill, vara r., άπορειν. από ρω ς εχειν. άμηχανείν. δκνεϊν. άμφιχνοεϊν.

Råegg, τό τραχύ της ακμής.

Råg, βρίζα, ή. ζειά, ή.

Råga, ύπερεμπιπλάναι. Εκπιμπλάναι.

Råge, -a, τό (προσ)επιδιδόμενον 1. Επιμετρον-μενον. Επίδοσις, ή. Επίμετρον, τό. τό περιττόν.: till r. på olyckan, τό (1. ο) δε εσχατον 1. νπίρ-βάλλον τού κακού.

Råget, δορκάς &ήλεια, ή.

Rågranne, όμορος, πρόσχωρος, πρόσοικος, δ.

Rågång, se Gräns.

Råhet, ώμότης, ή (eg. o, oeg.). bl. oeg., άπαι-

δευσία, ή. άγροικία, ή. άμα&ία, ή. άπειροκαλία, ή. άγριότης, ή. τραχύτης, ή. χαλεπότης, ή. Se Rå. Råk, se Yr åk.

Råk (af slagtade djur), Εγκοίλια, τά. χολικές, αι.

Råka, 1) tr. (äfv. r. på), i v-, Επι-, συντυγ-χάνειν τινί. ενρίσκειν, καταλαμβάνειν τινά. άπαν-τάν τινι (möta). 2) hitta vägen, τήν όδον εύ-ρίσκειν 1. εϊδέναι.: jag r:r icke, ούκ οϊδα 1. εχω, δπy ιω. jfr Y il se. 3) r. att, τυγχάνειν m. part.: jag råkade säga, Ετύγχανον λέγων.: r. vara närvarande, τυγχάνειν παρόντα, παρατυγ-χάνειν. 4) r. i ngt, περιπίπτειν τινί. (εις-, Εμ)-πίπτειν εις τι. περιτυγχάνειν τινί.: τ. ur ett tillstånd i ett annat, μεταπίπτειν, περιστήναιεϊςτι.: om sinnestillstånd, γίγνεσθαι διά τίνος (t. ex. διά φόβου, οργής), κα&ίστασ&αι εις τι 1. εν τινι (εις δέος, εχ&ραν, Εν διαφορά). Εκφέρεσ&αι εις τι (om öfvergående sinnesrörelser).: r. i olycka, förderf, glömska, förlägenhet, ngns våld, slagsmål o.s. v., se d. oo. jfr Falla. — r. ihop, περιπίπτειν άλ-λήλοις. προς-, συμμιγνύναι άλλήλοις (i handgemäng). προσκρούειν άλλήλοις (bli oense). — in i, ifr-, Εμπίπτειν εις τι. — r. ut för, περιπίπτειν τινί. εϊς-, Εμπίπτειν εις τι 1. εις τινας. συν-, περιτυγχάνειν τινί. τυγχάνειν τινός. 5) råkas, συν-τυγχάνειν, περιπίπτειν, άπαντάν άλλήλοις. συγγί-γνεσ&αι, συνείναι (άλλήλοις).

Råkalf, -killing, δορκάδος τέκνον, τό. δορ-κάδιον, τό.

Råkall, υγρός τε και ψυχρός, 3.

Råm, τά τών ιχθύων ωά.

Rårna, se Böla.

Råmfisk, S-ήλυς ιχθύς, ο.

Råmjölk, πύος, ό. πνριάτη, ή.

Råmärke, se Gränssten.

Rån, βία και άρπαγή, ή. βιαία άφαίρεσις, ή. — ληστεία, ή. Jfr Rof v er i.

Råna, βιαζόμενον 1. βία άφαιρεϊν τινά τι. συλάν τινα (τί). Jfr Röfva.

Rånare, ληστής, ού, δ. o. gm part.

Rån ock, τέρ&ρον, τό.

Råskilnad, se Gräns.

Rasten, se Gränssten.

Råtta, μύς, ός, δ.: fånga r:r, μυο&ηρεϊν.

Råttbo, μυών νεοττιά, ή.

Råttfälla, μυάγρα, ή.

Råttfångare, μυο&ήρας, ου, δ.

Rått gift, μυοκτόνον (φ·άρμακον), τό.

Råtthål, μυωπία, ή.

Råttkrig, μυομαχία, ή.

Råtträck, μυόχοδον, τό. μυσκέλενδρον, τό.

Rå väder, υγρός τε και ψυχρός άήρ.

Rååmne, se Rå 1) o. Ämne.

Räcka, 1) tr. a) göra rak, (κατ,ευ&ύνειν.: τ. sig, σκορδινάσ&αι (efter sömn), jfr Sträcka, b) utsträcka (o. gifva), Εκ-, προτείνειν, δρέγειν (τήν χείρα), παρέχειν. Επ-, ύπέχειν (t. ex. μαστόν). διδόναι. Εν-, Επι-, παραδιδόναι 2) intr., a) nå, sträcka sig, Εξικνεϊσ&αί τίνος 1. εις, πρός, Επί τι. Εφάπτεσ&αί τίνος, δι-, κα&ήκειν εις, πρός, Επί τι. Εκτείνεσ&αι μέχρι τινός.: så långt minnet r.r, Εφ* όσον ή μνήμη Εφικνείται. jfr Nå, Sträcka sig. b) i tiden, μένειν. δια-, καταμένειν. stundom διαγίγνεσ&αι. διατελεϊν. ofta bl. εϊναι, γίγνεσθαι (μέχρι τινός), c) vara tillräcklig, άρ-χεϊν, Εξ-, διαρκειν.364

Räcka —Räkning.

Räcka, συνέχεια, ή. se f. öfr. Rad.

Räckande, εύ&υνσις, ή. — πάρεξις, δόσις, παράδοσις, ή. bättre gm vv.

Rädas, se Frukta.

Rädd, a) ss. konstant egenskap, φοβερός, 3 (s. lätt förskräckes). ά&αρσής, 2 (modlös), άτολμος, 2 (utan tilltagsenhet), άνανδρος, 2, δειλός, 3 (omanlig, feg), οκνηρός, 3 (försagd), ευλαβής, 2 (försigtig).: mycket r., περίφοβος, περιδεής, 2.: bli r., άποδειλιάν.: r. om orden, βραχυλόγος, 2. b) ss. öfvergående tillstånd: vara, blifva r., se Frukta.: vara r. om ngt, φοβεϊσθ-αι, δεδοικέναι περί τίνος 1. περί τινι. προνοεϊσ&αι 1. πρόνοιαν έχειν τινός, έπιμελεϊσ&αί τίνος, φείδεσ&αί τίνος (spara).

Rädda, σώζειν. δια-, έκ-, περισώζειν. περι-ποιεϊν. fr. ngt, (άπο)λύειν, άπαλλάττειν, έλεν&ε-ρούν τινά τίνος.: r. sig, σώζεσ&αι. διασώζεσ&αι.: τ. sig ur en fara, άποφεύγειν κίνδυνον.: r. sig till ett ställe, (δια)σώζεσθ·αι, καταφεύγειν εϊς 1. πρός τινα τόπον. — räddande, σωτήριος, 2.

Räddare, σωτήρ, ήρος, ό. o. partt.

Räddarinna, σώτειρα, ή. o. partt.

Räddhet, τό φοβερόν. ατολμία, άνανδρία, ή. δειλία, ευλάβεια, ή. τό οκνηρό ν. Jfr Rädd.

Räddhåga, se Fruktan.

Räddning, σωτηρία, ή. λύσις, ίλευ&έρωσις, ή (befrielse).: söka sin r. i ngt, τί&εσ&αι τήν σω-τηρίαν έν τινι. ζητεϊν σωτηρίαν έκ τίνος.: finna r., σωτηρίας τυγχάνειν. σωτηρία γίγνεταί μοι.: på dig beror vår r., έν σοι έσμεν.: förtvifla om sin r., άπογνώναι τήν σωτηρίαν 1. τής σωτηρίας.·. bereda r., σωτηρίαν πορίζειν, έκπορίζεσ9αι, κα-τ εργάζεσθαι: lön, skänk f. r., σώστρον, τό (1. pl.).: gifva sdn, σώστρα άποδιδόναι 1. Ικτίνειν τινι.: tackoffer f. r., σωτήρια (ίiρά), τά.: bringa det, σωτήρια &ύειν.: till ngns r., ofta bl. ύπέρ τίνος.

Räddningsmedel, σωτήριον, τό. σωτηρίας οδός, ή. έπικονρημα, τό. φάρμακον, τό.

Rädisa, ραφανίς, Ιδος, ή. ραφανίδιον, τό.

Rädsla, se Fruktan.

Räf, άλώπηξ, εκος, ή. κερδώ, ους, ή.: en ung r., άλωπεκιδεύς, ό. άλωπέκιον, τό.: fig., κι-ναδος, ους, τό. jfr Genompiskad.: vara en r., άλωπεκΐζειν : gå räfvens vägar, αλώπεκος ϊχνεσι βαίνειν.: räf-, άλωπέκειος, 3.

Räf akt ig, άλωπεκώδης, 2. jfr Listig.

Räfhåla, ο τής άλώπεκος κευ&μών (ώνος). άλωπεκια, ή.

Räfjagt, ή τών άλωπέκων θήρα.

Räfrumpa, 1) eg., άλώπεκος ούρά, ή. 2) växten, άλωπέκουρος, ή.

Räfsa, άγρειφνα, ή. άμη, ή. άρπάγη, ή.

Räfsa, τρ άμρ etc. συνάγειν.

Räf skinn, άλωπεκεία διφθέρα, ή. άλωπεκίς, ή. άλωπεκή, ή.

Räfst, se R ans åkning.

Räka, β-αλάττιος καρκίνος, ό.

Räkenskap, 1) i sing., λόγος, ο.: f. förvaltning af embete, εύ&υναι, αι.: aflagd r., απολογισμός, ο.: aflägga r., λόγον 1. εύ&ύνας διδόναι, άποδιδόναι, άποφέρειν, ύπέχειν, παρέχειν. άπολογίζεσ&αι.: ha att 1. vara förbunden att aflägga r., λόγον 1. εύ&ύνας ύπέχειν. τάς εύ&ύνας όφλεϊν. νπεύ#υνον είναι.: låta aflägga r., λόγον, εύ&ύνας λαμβάνειν 1. δέχεσ&αι.: fordra r. af ngn

f. ngt, λόγον, εύ&ύνας (άπ)αιτεϊν τινά τίνος, αϊ-τειν τινα λόγον περί τίνος, λόγον τινός ζητεϊν παρά τίνος.: draga, nödga ngn till afläggande af r., εύθύνειν τινά (i allmht). inför rätta, ύπεύ-&υνον γράφεσ&αί τινα. εύ&ύνας κατασκευάζειν έπί τινα. δίκην λαβείν παρά τίνος (ύπέρ τίνος), εύ&ύνας κατηγορεϊν τίνος.: vara skyldig ngn r., ύπεύ&υνον εΐναί τινι. 2) i pl., se Räkning.: aflägga sina r.r, άποφαίνειν λογισμόν. άποφέρειν λόγον. άπολογίζεσ&αι.: låta ngn aflägga sina r:r, λόγον 1. λογισμούς (άπο)λαμβάνειν παρά τίνος. άπαιτεϊν τινα λογισμόν. λογο&ετεϊν τινα.: revidera r:r, λογιστεύειν.: afsluta γ., λογισμούς συντελεϊν.

Räkenskapsbok, λογιστικαίδέλτοι, αι. γραμ-ματεϊον, τό.

Räkenskapsförare, ό τόν άπολογισμόν ποιούμενος. ό άπολογιζόμένος.

Räkenskapspligtig, ύπειι&υνος, 2.

Räkenskapsverk, λογιστήριον, τό. λογο&ε-ται, οι.

Räkenskapsväsende, τό λογιστικό ν. τό περί τούς λογισμούς.

Räkna, 1) eg., άρι&μεϊν. άπ-, έξ-, διαριθ-μεϊν, λογίζεσ&αι. τι&έναι χρήφους. ψήφοις λογίζεσ&αι.: r. på fingrarne, πεμπάζειν, -σ&αι.: τ. tillsammans, συλλογίζεσ&αι.: τ. ytterligare, till, προσλογίζε-σ§αι.: r. orätt, παραλογίζεσ&αι.: τ. efter ngt, τόν λογισμόν ποιεϊσ&αι κατά τι.: lära r., μαν&άνειν τήν άρι&μητικήν 1. λογιστικήν. 2) se Beräkna. 3) hänföra (till en klass o. d.), καταλογίζεσϋ-αι, καταρι&μεϊν, καταλέγειν, τι&έναι 1. τί&εσ&αι έν τισι 1. εις τινας. τι&έναι, καταλέγειν τινά τίνων, έγκαταλέγειν τινά τισι. άναφράφειν, τάττειν τινά έν τισιν.: r. ngn till d. klass, han hör, κατα-νέμειν τινά εις τήν προσήκουσαν τάξιν.: räknas till en klass, äfv. εϊναί τίνων 1. έν τισιν. (συν)-τελεϊν εις τινας. έξετάζεσ&αι έν τισιν 1. μετά τίνων. 4) anse för, λογίζεσ&αι, τι&έναι 1. -σ&αι m. två acc. 1. τί ώς τι. jfr Anse.: τ. ngt f. intet, άγειν, τί&εσί$αί τι παρ* ούδέν. ούδαμού τι&έναι τι περί ούδενός ήγεΐσθαι. νομίζειν τι ούδενός άξιον. λόγον ούδένα ποιεϊσ&αί τίνος.: τ. för en heder, φιλοτιμεϊσ$αι έπί τινι 1. m. inf άγειν τι διά τιμής, τιμήν νομίζειν τι. 5) r. på ngt, τήν Ελπίδα έχειν έν τινι. πιστεύειν, πειτοι&έναι τινί. πιστεύειν τεύξεσ&αί τίνος.: jag kan r. på ngt, βέβαιον, πιστόν, ετοιμον έχω 1. έστί μοί τι. υπάρχει, άπό κεϊταί μοί τι.

Räknebok, ἀρι&μητικὸν βιβλίον, τό. ἀρι&μη-τική συγγραφή, ἡ.

Räknebord, -bräde, πίναξ, ακος, ὁ. πι-νάκιον (ἀρι&μητικόν), τό. ἄβαξ, ακος, ὁ. ἀβά-κιον, τό. ψηφολογεῖον, τό.

Räknefel, τὸ περὶ τὸν λογισμὸν ἁμάρτημα.

Räknekammare, se Räkenskapsverk.

Räknekonst, ἀρι$μητική, ἡ. λογιστική, ἡ. λογισμοί, οι.

R ä k η e 1 i g, αριθμητός, 3.: lätt r., εὐαρί&μη-τος, 2.

Räknelärare, -mästare, λογιστής, ὁ. λογιστικός (ἀνήρ), ὁ.

Räkneord, ἀρι&μητικόν, τό.

Räknepenning, -ψῆφος, ἡ. ψηφίς, ἴδος, ἡ.

Räkneskola, λογιστήριον, τό.

Räknetafla, se Räknebord.

Räkning, 1) ss. handling, räknande, ἀρί&μη-Ränker —Rätt.

365

σις, ἡ. λογισμός, ο.: anställa en r., ἀριθμὸν ποιεῖν 1. -σθαι (t. ex. τῆς στρατιάς, τῶν νεῶν). se Räkna. 2) ss. sak, λογισμός, ο (vanl. pl.), λόγος, ο. ψῆφοι, at.: r. s. går ihop, καθαραϊ ψῆφοι.: r:n går ihop, träffar in, ο λόγος συμβαίνει.: falsk, oriktig r., παραλογισμός, ο.: bedraga gm sdn, παραλογίζεσθαι.: förär., ἀπ ολογίζεσθαι.: upptaga i r., κατα-, ὑπολογίζεσθαι. Επαναφέρειν. ἀποφαίνειν. νπόλογόν τίνος ποιεϊσθαι 1. iv ὑπο-λόγῳ ποιεϊσθαι τι.: dta kommer icke m. i r:n, τούτου ουδείς λόγος, τοὐ τ' οὐ σκοπούμεν. jfr B e-räkna : göra r. m. ngn, λογίζεσθαι, δια-, ὑπολογίζεσθαι πρός τινα.: uppföra, skrifva ngt på ngns r., ἀνατιθέναι, Επάγειν τινί τι. τὴν αἴτίαν τινός Επιφ>έρειν τινί.: sätta ngt på ngts r., ἀνα-φέρειν τι εις τι.: taga på r., εις ὑπόλογον λαμβάνειν.: göra sig r. på ngt, se Räkna 5).: göra ett streck i r:n f. ngn, Εκκρούειν τινά τῆς Ελπίδος.: finna sin r. vid ngt, κερδαίνειν 1. κέρδος λαμβάνειν ἀπό 1. εκ τίνος, ὠφελεϊσθαι εκ τίνος. κέρδος ἡγεϊσθαί τι. Εν κέρδει ποιεϊσθαι τι.: på egen r., ιδία.: f. det allmännas, statens r., δημοσία.', f. min r., τὸ γ9 Εμόν. Εμοί.: dta är f. din r., σοι 1. σον τούτο.: hålla ngn r. f. ngt, χάριν εχειν 1. εἴδέναι τινί τίνος.

Ränker, μηχανήματα, τεχνήματα, τά. τέχναι, αι. δόλοι, οϊ.: smida r., μηχανορραφειν. κακο-πραγμονεϊν. τεχνάζειν.

Ränkfull, μηχανορράφος, 2. δολοπλόκος, 2. κακοπράγμων 2. πανούργος, 2.

Ränna, σωλήν, ῆνος, ὁ. αὐλός, ὁ. οχετός, 2.

Ränna, 1) intr., se Löpa.: r. emot, på, προς-κόπτειν, προσκρούειν. i fiendtl. afsigt, Επιφέρεσθαι, ἐπιτρέχειν τινί. φέρεσθαι Επί τινα. 2) tr., Ελαὐ-νειν.: r. värjan gm ngn, διαλαμβάνειν, διαχρή-σθαί τινα τῷ ξίφει. — r. omkull ngn, (Επιφ>ερό-μενον, τρέχοντα) ἀνατρέπειν 1. καταβάλλειν τινά.

Rännande, δρόμος, ο.

Rännarebana, στάδιον, τό (i pl. äfv. στά-διοι, οϊ). δρόμος, ο (f. kapplöpare). Ιππόδρομος, ὁ (f. hästar).

Rännil, ρεϊθρον, τό. jfr Ränna.

Ränning, se Varp.

Rännsnara, βρόχος, ο.

Rännsten, σωλήν, ῆνος, ὁ. ὑδρορρόα, ἡ.

Rän sel, πήρα, ἡ. διφθέρα, ἡ (af läder), θύλακος, ὁ.

Ränta, (af slagtade kreatur), εντερα, Εντόσθια, τά.

Ränta, τόκος, ό. πρόσοδοι, αϊ (inkomster). μισθοφορία, ή.: låna ut på r., Επι τόκω δανει-ζειν (i med. låna sig), τοκίζειν.: betala r., (άπο)-διδόναι 1. τελεϊν τόκον. τοκοφορεϊν.: taga r., τό-κον λαμβάνειν.: gifva r., τόκον 1. προσόδους φέρειν. : τ. på r., άνατοκιομο'ς, ό.: utan r., άτοκος, 2.

Räntefot, τόκος, ό.

Räntefri, άτοκος, 2. ατελής, 2.

Räntegifvare, ό τον τόκον (άπο)διδούς 1. τελών.

Ränteräkning, ο τών τόκων λογισμός.

Räntetag are, ο τον τόκον (άηο)λαμβάνων.

Räntmästare, ταμίας, ου, ό.

Rät, se Rak.: r. vinkel, ορθή γωνία 1. ορθογώνια, ή.: göra r., se Följ.

Räta, εύθύνειν. άπ-, κατευθύνειν. όρθούν.: Γ· gm pasi· = r. upp sig, όρθούσθαι. ορθόν γίγνεσθαι.

Rät ning, εύθυνσις, ή.

Rätlinig, ευθύγραμμος, 2. εύθυγραμμικός, 3.

Rätsida, τό εξω 1. πρόσθεν.

Rätt, adj. o. adv. a) i allmht, — riktig, vederbörlig, tjenlig, passande o. d., ορθός, 3. Επιτήδειος, 3 o. 2. Επιεικής, 2. προσήκων, πρέπων, ουσα, ον. οϊκεϊος, 3. ικανός, 3. όν, οίον δει 1. χρή. ακριβής, 2. o. τέλειος, 3 (fullkomlig). — Adv., oftast, ευ. καλώς. — r:a vägen, ή ορθή οδός.: ha d. r:a storleken, τό οϊκεϊον μέγεθος εχειν.: han är d. r:a mannen till ngt, Επιτήδειος 1. ικανός Εοτιν ό άνήρ πρός τι.: en r. sophist, τέλειος σοφιστής.: d. r:e lagstiftaren, o άκριβής νομοθέτης.: r:a tiden, καιρός, o.: i r:n tid, Εν καιρώ, εις 1. κατά καιρόν, σύν καιρώ 1. bl. καιρώ. Εν δέοντι. εις τό δέον.: s. sker i r. tid, καίριος, 3. έγκαιρος, πρόσκαιρος, 2.: d. r:a måttet, τό μέτριον. τά μέτρια.: mer än r. är, πέρα 1. περαιτέρω τού μετρίου 1. τού δέοντος.: i r. mått, μετρίως.: veta r., ευ, καλώς, ορθώς Επίστασθαι 1. εϊδέναι.: minnas r., εν, καλώς, σαφώς μεμνή-σθαι.: göra r. i ngt, gm καλώς ποιών (m. v.finit.) 1. ποιεϊν (m. part.) t. ex. de gjorde r. i att börja kriget, καλώς ποιούντες ήρξαν 1. Εποίησαν άρ-ξαντες τού πολέμου.: τ. så, εύγε. i svar, ορθώς 1. άληθή λέγεις.: om allt går r. till, ει μή τι δαιμόνιον εϊη.: deri har du r., ορθώς τούτο λέγεις 1. αληθή ταύτα (i ett påstående), ορθώς τούτο νομίζεις (i en mening), καλώς τούτο ποιεις (i en handling).: ge ngn r., όμολογεϊν 1. συμφάναι τινί. Επαινεϊν α τις λέγει, πείθεσθαί τινι.: få r., νικάν. κρατεϊν.: vilja ha r., φιλονεικειν. φιλονεί-κως εχειν.: få, taga, skaffa r. på ngt, άν)-

ευρίσκειν τι.: komma till r:a, gm pass.: komma till r.a m. ngn, σνμβαίνειν τινί. δι-, καταλλάττε-σθαί τινι. καταπραννειν τινά. πείθειν τινά. σω-φρονίζειν τινά. m. ngt, μεταχειρίζεσθαι. εύτρε-πίζειν. άπ-, Εξεργάζεσθαι. (Εξ)ανύτειν. jfr Reda.: hjelpa ngn till r:a, ήγεϊσθαί τινι. οδηγεϊν τινα. διδάσκειν τινά.: lägga, sätta, ställa till r:a, (κόαμω) διατιθέναι. διατάττειν. κοσμεϊν. εύτρι-πίζειν. ετοιμάζειν. προχειρίζεσθαι. πρόχειρον διατιθέναι. κατα-, παρασκενάζειν. — Ss. gradbestäm-mande adv. (vid adjj. o. advv.)., μάλα. πάνυ. σφόδρα, o. gm superi.: icke r., ού πάνυ (τι), ου σφόδρα.: τ. gerna, πάνυ ήδέως. ήδιστα.: τ. mycket, καί μάλα. ευ μάλα (μάλ' ευ), σφόδρα, b) sann, äkta, αληθής, 2. αληθινός, 3. γνήσιος, 3. äfv. gm ώς άληθώς. τώ όντι.: d. r:a vänskapen, ή άληθής φιλία.: d. r:a modern, ή φύσει 1. γόνψ 1. κατά φύσιν μήτηρ. ή τεκούσα. ή γειναμένη.: d. r:a föräldrarne, οι γεννήσαντες 1. γεινάμενοι.: d. r:a slägtskapen, ή τώ όντι συγγένεια, c) öfverensstämmande m. (gudoml. 1. msklig) lag, δίκαιος, 3. όσιος, 3 (enlig m. gudoml. 1. naturl. lag), έννομος, 2, νόμιμος, 3 o. 2 (enlig m. msklig lag, sed).: handla r., δίκαια ποιεϊν 1. πράττειν. όσια καί δίκαια ποιεϊν.: det är r., δίκαιον, όσιο ν, άξιον, θέμις Εοτίν.: det är icke r. af dig att göra dta, άδικεϊς τούτο ποιών.: det är r. åt dig att, άξια 1. τά εικότα 1. τά δίκαια πάσχεις m. part.: det är r. åt hm att han omkommer, άξιός Εστίν άπόλλυσθαι.

Rätt, subst., 1) det af lag (sedlig 1 polit.) bestämda, τό δίκαιον, δίκη, ή. τό όσιον (gudomlig). τά όσια καί δίκαια (gudomlig o. msklig γ.). θέμις, ή (bl. i nom. o. acc., gm gammalt bruk366

helgad r.). τὰ νομιζόμενα o. τὸ νόμιμο* (gm positiv lag 1. plägsed stadgad r.). τὸ εικὸς (ss. m. rättsklänslan öfverensstämmande).: mot all r.. παρὰ πάντα τὰ δίκαια.: mot r. o. billighet, παρὰ τὸ εἴχόςm. r., δίκρ. iv, συν δίχτ], μετὰ δίκης, δικαίως, εἰκότως. κατὰ τὸ ἰίχός. προσηκόντως, ἐκ τών δικαίων.: efter r. o. billighet, δικαίως και ηροσηκόντως.: m. full r., και πάνυ προσηκόντως, λόγω τώ δικαιοτάτω.: förvrida r., στρεψοδικεῖν.: skipa r., δικάζειν. δικαιοδοτεῖν (Sedn.). κρίνειν.: söka r., (δια)δικάζεσθαι.: anse, fordra ss. r., ἀ-ξιούν. δικαιούν. 2) rättighet, befogenhet, δίκαιον, τό. ἐξουσία, ἡ.: ha r. att göra ngt, δίκαιον είναι 1. ἐξουσίαν εχειν ποιεῖν τι.: ha r. öfver ngt, ἐξουσίαν εχειν τινός, κρατεῖν τίνος.: få, skaffa sig (sin) r., τὰ δίκαια λαμβάνειν, τών δικαίων τυγ-χάνειν 1. ἀπολαύειν. νικάν (f. rätta).: göra gällande sin r., δικαιούν.: efterskänka ngt af sin r., ὑφίεσθαί τι τών εαυτού δικαίων.: försvara sin r., δικαιολογεῖσθαι (πρός τινα, mot ngn).: försvaret, δικαιολογία, ἡ.: låta ngn få sin r., τὰ δίκαια δράν 1. ποιείν περί 1. πρός τινα.: kränka ngns r., ἀδικεῖν τινα.: ha lika r. m. ngn, τὸ ἴσον εχειν τινί. τών ἰσων μετέχειν τινι.: lika r. i borgerligt afs., ισονομία, ἡ.: lika r. att tala, ισηγορία, ἡ. 3) positiva lagar, νόμος, ὁ. νόμοι, οι. τὰ περὶ τούς νόμους, τὰ νόμιμα.: så bjuder r:n, ούτω κελεύουσιν οl νόμοι.: efter r. (o. lag), νόμο). κατὰ νόμον. συν νόμω. νόμω και δίκ$.: mot r., παρὰ νόμον.: handla mot r., παρανο-μεῖν. ἀδικεῖν. 4) domstol, δικαστήριον, τό. δι-κασταί, ol. κριταί, οi.: draga ngt f. rätta, ἀναφέρειν τι πρὸς τοὺς δικαστάς.: draga ngn inför r:a, ἀγειν τενὰ πρὸς τους δικαστάς. εισάγειν τινὰ εἴς τούς δικαστὰς 1. εις τὸ δικαστήριον. ὑπάγειν τινά. jfr Anklaga, Instämma.: inställa sig f. r:a, παραγίγνεσθαι 1. παρεῖναι ἐν τοις δικα-σταῖς. δίκην ὑπέχειν. εις κρίσιν καταστήναι. ἀ-παντάν πρὸς τὴν δίκην.: uppträda inför r:a, ἀνα-βαίνειν, εἴσελθεῖν, βαδίζειν εις τὸ δικαστήριον.: stå f. r:a, κρίνεσθαι. (δια)δικάζεσθαι.: tala inför r:a, ἐν τοις δικασταῖς λόγους ποιεῖσθαι.: bistå ngn inför r:a, συνδικεῖν, συνηγορειν, συνειπεῖν τινι. jfr Försvara. 5) mat-r., ἐδεσμα, τό. οχρον, τό. βρώμα, τό.: de framsatta r:rna, τὰ παρακείμενα ὀψα.

Rätta, 1) beriktiga, ἐπανορθούν, -σθαι. διορ-θούν. μεθαρμόζειν.: = afhjelpa, καταλύειν. (κατα)-παύειν. Jfr Förbättra.: r. sig, βελτίω γίγνεσθαι (bättra sig), ἐπανορθούσθαι τὸν λόγον 1. τὰ εἴρημένα (i tal), fάνα)παύεσθαι (hålla inne). 2) lämpa, ποιεῖσθαι, διατιθέναι τι πρός τι (efter ngt), ἐφαρμόζειν τί τινι.: τ. sitt lif efter ngt, tov βίον κατασχευάζειν, -σθαι 1. ζήν κατά τι.: τ. sig efter ngn, ἐφαρμόζειν εαυτόν τινι. ἐπακολου-θεῖν τινι. πείθεσθαί τινι. συμπ εριφέρεσθαί τινι. λόγον ποιεῖσθαι τίνος (göra afs. på).: r. sig efter ngt, ἐπακολουθεῖν τινι. τὸν νουν προσέχειν τινί.

Rättare, ἐπιστάτης τών οἴκετών 1. θητών, ὁ.

Rättegång, δίκη, ἡ (om ngt, τινός), ἀγών, ώνος, δ. διαδικασία, ἡ. δικανικὸν πράγμα, τό. γραφή, ἡ (i stats- o. kriminal-mål).: na, föra en r. m. ngn, δίκην δικάζεσθαί τινι. διαδικάζεσθαί τινι 1. πρός τινα, om ngt, περί τίνος.: börja en r. mot ngn, δίκην λαγχάνειν τινί. δίκην διώχειν τινά. ἐπεξιέναι τινί (δίχ?] 1. γραφ,rj). γράγεσθαί τινα (i kriminal- 1. stats sak), δίχην ἐπ ἀγειν 1. ἐπιφέρειν τινί. χαθιστάναι τινὰ εις δίχην 1. α-

γώνα.: inleda en r., εισάγειν 1. παρασκευάζειν

δίκην, mot ngn, κατὰ τίνος.: en r. uppstår, δίκη συνίσταται.: vinna en r., αιρεῖσθαι δίκην. νικάν δίκην. ἐπιτυγχάνειν ἀγώνος.: förlora en r., ἡττά-σθαι {δίκην). ἁλίσχεσθαι (bli fälld), δφλισκάνειν δίκην.: en r. pågår mot mig, φεύγω (δίκην 1. γραφήν).: undandraga sig en r., φυγοδικεῖν.: uppge, låta falla en r., καθυφιέναι αγώνα, διαγρά-ψασθαι δίκην.: förnya en r., παλινδικεῖν.: tillställa r:r, δικορραφεῖν.

Rättegångsbalk, ol περὶ τὰς δίκας νόμοι. δικαστικοὶ νόμοι, ol.

Råttegångsbiträde, se Advokat.

Rättegångsdag, δικάσιμος 1. ἀγοραῖος ημέρα, ἡ.

Rättegångsferier, ἀπραξία, ἡ.

Rättegångshandlingar, δικανικὰ γράμματα, τά.

Rättegångskostnad, τὰ πρυτανεία.

Rättegångsmål, -sak, δίκη, ἡ. γραφή, ἡ. δικανικὸν πράγμα, τό. Jfr Anklagelse.

Rättegångsombud, se Advokat.

Rättegångsordning, ὁ δικαστικὸς 1. περὶ τὰς δίκας νόμος.

Rättegångstal, δικανικὸς λόγος, δ. ὁ ἰν τοῖς δικασταῖς λόγος.

Rättegångsverk, δικαστήριον, τό·

Rättegångsväsen, τὰ περὶ τὰς δίκας.

Rätteligen, 1) se Rättvisligen. 2) egentligen, ακριβώς, τὼ ἀκριβεῖ λόγω. κατὰ τὸν ἀ-κριβὴ λόγον. ἱς τὸ ακριβές ειπεὶν, ὼς αληθώς, τὼ δντι. χατὰ τὸ όν.

Rättelse, ἐπανόρθωσις, διόρθωσις, ἡ. ἐπα-νόρθωμα, διόρθωμα, τό. ἐπιδιόρθωσις, ἡ.

Rättesnöre, στάθμη, ἡ. κανών, όνος, ὁ. κρι-τήριον, τό. γνώμων, ονος, ὁ. — μέτρον, τό.

Rättfram, se Uppriktig.

Rättfärdig, δίκαιος, 3. ο'σιος, 3.

Rättfärdiga, ἀπολογεϊσθαι 1. δικαιολογεῖ-σθαι ὑπὲρ τίνος νπρός τινα, hos ngn), ἀπολὑειν τινὰ τίνος.: r. sig f. ngt, ἀπολογεἱσθαι ὑπὲρ 1. περὶ τίνος.: r. sig f. förtal, ἀπολογεισθαι (πρός) διαβολὰς.

Rättfärdigande, ἀπολογία, ἡ. απολογισμός, ὁ. δικαιολογία, ἡ. ἀπόλυσις, ἡ.: till ngns r., ὑπὲρ τίνος.: han anförde till sitt r., ἀπολογο ὑ μένος είπεν.

Rättfärdiggöra, δίκαιον ποιεῖν. δίκαιον εἰναι κρίνειν. ὁσιοὺν.

Rättfärdiggörelse, ἀφοσίωσις, ἡ o. gm vv.

Rättfärdighet, δικαιοσὐνη, ἡ. δικαιότης, ἡ. ὁσιότης, ἡ.

Rätthafveri, φιλονεικία, ἡ. αὐθάδεια, ἡ. Ισχυρογνωμοσύνη, ἡ.

Rätthet, se Riktighet, f. öfr. gm adj.

Rättighet, se Rätt. subst. 2).

Rätt i ka, ραφανὶς, ῖδος, ἡ.: af r., ραφάνι · νος, 3.: lik en r., ραφανιδώδης, 2. adv., ραφα-νηδόν.

Rättmätig, δίκαιος, 3. νόμιμος, 3 o. 2. ἐννομος, 2. ὁ, ἡ, τὸ κατὰ τὸν νόμον 1. συν τω νόμω.: τ. hustru, γνήσια γυνή, ἡ. ἡ νόμω γα-μετή.: r:ga barn, γνήσιοι παῖδες, ol.: r. fordran, δικαίωσις, ἡ. δικαίωμα, τό.: r:t fordra ngt, δικαιοὺν τι.: en r. sträfvan, σπουδή ορθώς σπουδαζομένη.: r:t förvärfva, σὺν τὼ δικαίω 1. διὰ τοὺ δικαίου κτήσασθαι.Rättmätighet — Rö fveri.

367

Rättmätighet, gm adj.

Rättning, Επανόρθωσις, διόρθωσις, ἡ. o. gm νυ. Jfr Rät η ing.

Rät t nu, νυν δή. αντίκα μάλα. se Strax.

Rättrogen, ὁ νομίζων οὓσπερ ἡ πόλις νομίζει θεούς, ορθώς πιστεὐων περὶ τοὺς θεούς, ορθόδοξος, 2.

Rättrogenhet, ορθοδοξία, ἡ.

Rättrådig, δίκαιος, 3. όσιος, 3.: handla r:t, δίκαια ποιεῖν 1. πράττειν. δικαιοπραγεῖν.: r. handlande, δικαιοπραγία, ἡ.: r handling, δικαιοπρά-γημα, τό.: på r. sätt, σὺν τω δικαίω.

Rättrådighet, δικαιοσύνη, ἡ. ὁοιότης, ἡ. δικαιοπραγία, ἡ.

Rättsanspråk, δικαίωμα, τὸ. τὸ δίκαιον.

Rättsenlig, se Rättmätig.

Rättsfråga, νομική πρότασις, ή.

Rättsgiltig, se Rättmätig.

Rättsgrund, δικαίωμα, τό. τό δίκαιον.

Rättsinnig, -het, se Rättrådig, -het.

Rättskaffens, δίκαιος, 3. χρηστός, 3. σπουδαίος, 3. καλός κἀγαθός, 3.: handla r., δικαιοπραγεϊν. δίκαια ποιεϊν 1. πράττειν. ἀνδραγαθεϊν, -ίζεσθαι.

Rättskaffenhet, δικαιοσύνη, ή. χρηστότης, ή. σπουδαιο της, ή. καλοκαγαθία, ή. ἀνδραγα-θία, ή.

Rättskipning, se Lagskipning.

Rättskrifning, ορθογραφία, ή.

Rättslära, διδασκαλία νομική, ή. ή περί τούς νόμους 1. περί τών νόμων διδασκαλία, τά περί τάς δίκας μαθήματα.

Rättslärd, se Lagfaren.

Rättslös, 1) utan rättigheter, ἀτιμος, 2. 2) se Laglös.

Rättslöshet, 1) ἀτιμία, c. 2) se Laglöshet.

Rätt stridig, ἀδικος, 2. παράνομος, 2.

Rättsökande, δικαζόμένος, 3. οι διαδικα-ζόμενοι. διώκων, οντος, ὁ (kärande).

Rättvis, a) om pers., δίκαιος, 3.: handla r:t, δίκαια ποιεϊν 1. πράττειν, mot ngn, περί τινα 1. περί τίνος, jfr Opartisk, b) om saker, δίκαιος, 3. νόμιμος, 3 o. 2. ἀξιος, 3.: r:t straff, ζημία ἀξια.: lida r. straff, τά δίκαια 1. ἀξια πά-σχειν.: τ. fordran, δικαίωσις, ή. δικαίωμα, τό (äfv. r. handling).

Rättvisa, δικαιοσύνη, ή (ss. egenskap), δίκη, ή (personificerad o. ss. sak), τό δίκαιον (ss. sak), jfr Opartiskhet.: öfva r., δικαιοσύνη χρήσθαι: låta r. vederfaras ngn, δικαίως κρίνειν περί τίνος. τά δίκαια ποιεϊν περί τίνος, inför rätta, τά δίκαια γνώναι 1. ψηφίζεσθαι.: den r. måste man göra hm, δίκαιον (Εστί) τούτο γε ἀποδιδόναι αὐ-τώ.: öfverlemna ngn i r.s händer, ἀγειν τινά πρός τούς δικαστάς. ἀπάγειν τινά.

Rättänkande, se Rättrådig.

Rätvinklig, ορθογώνιος, 2. ορθός, 3.

Rö, se Rör.

Röd, Ερυθρός, 3. Ερυθρόχρους, 2 (rödfärgad). Εξέρυθρος, 2 (mycket r.). φοινικους, 3 (mörkröd). πυρρός, 3 (eldröd, rödgul), μίλτινος, 3 (mönje-färgad). ρόδεος, 3 (rosenröd). Ερνθρόχλωρος, 2 (blekröd).: göra r., Ερνθραίνειν. Ερνθρούν. φοι-νίσσειν.: blifva r., se Rodna.: färga r., Ερυ-θροδανούν. μιλτούν.: τ. vin, οίνος μέλας 1. Ερυθρός, ό.

Rödaktig, υπέρυθρος, 2. Ερυθροειδής, Ερυ-θρώδης, 2. Ενερενθής, 2. Ενέρυθρος, 2.

Rödbeta, σεύτλον 1. τεύτλον μέλαν, τό.

Rödblommig, Ερυθροϊς ἀνθεσι πεποικιλμέ-νος, 3.: = rödkindad , se d. o.

Rödbrun, ρούσιος, 2.: se r. ut, ρουσίζειν. πυρρούσθαι.

Rödbrusig, Εξέρυθρος, 2. χαλκοειδής, 2.

Rödfläckig, Ερυθρόστικτος, 2.

Rödfärg, Ερυθρόν χρώμα 1. βάμμα, τό. μίλτος, ή.

Rödfärga, Ερυθραίνειν, Ερυθρονν. φοινίσσειν. μιλτούν. — rödfärgad, Ερυθρόχρους, -χρως, 2. πυρρόχρους, 2. ἀλουργής, -γός, 2, φοινικοβα-φής, 2 (purpurfärgad).

Rödgul, πυρρός, 3.

Rödhårig, Ερυθρόκομος, 2. πυρρόθριξ, χος, ὁ, ἡ. ξανθός (3) την κόμην.

Rödhet, se Rodnad.

Rödhvit, se Hviträd.

Rödja, καθαίρειν. ἀποκαθαίρειν. λεαίνειν.: r. väg, ὁδοποιεῖν. Se f. öfr. Bort-, Undan-, Upprödja. Jfr Röja.

Rödkindad, Ερυθρός (3) τὰς παρειάς. Ερυθρὰς εχων τὰς παρειάς.

Rödkrita, -sten, μίλτος, ἡ.

Rödlett, Ερυθρός, 3. Ερυθρόχρους, 2. υπέρυθρος, 2 (ngt r.).: en r. person, Ερυθριας, ου, ὁ.

Rödling, φοινικόπτερος, ὁ.

Rödlök, κρόμμυον, τό.

Rödmåla, se Rödfärga.

Rödockra, Ερυθρὰ ὤχρα, ἡ.

Rödskimmel, Ερυθρόστικτος ἵππος, ὁ.

Rödskägg ig, Ερυθρόν εχων τό γένειον. πυρ-ράζων 1. -ίζων τό γένειον. χαλκοπώγων, ωνος, ὁ (rödskägg).

Rödsot, δυσεντερία, ἡ.: lida af r., δυσεντε-ριάν.

Rödspräcklig, Ερυθροποίκιλος, 2. Ερυθρό-στικτος, 2.

Rödstjert, φοινίκονρος, ὁ.

Röfva, ἁρπάζειν. συλάν. βία ἀφαιρεῖν, -σθαι, παραιρεῖσθαι. λρστεύειν. ἁρπαγὴν ποιεῖσθαί. λεη-λατεῖν.: τ. o. plundra, ἄγειν καὶ φέρειν.

Röfvaraktig, λ^στικός, ληστρικός, 3. ἅρπαξ, γος, ὁ, ἡ.

Röfvaranförare, -höfding, λρστάρχης, λήσταρχος, ὁ. ἀρχίκλωχρ, ωπος, ὁ. ἀρχιλρστής, οὐ, ὁ.

Röfvarband, λ^στικόν, ληστρικόν, λρστήριον, τό. λρστῶν σύστημα, τό. λρσται, οι.

Röfvarborg, ληστών ἀκρα, ἡ 1. φρούριον, τό.

Röfvare, ληστής, οὐ, ὁ. ἅρπαξ, γος, ὁ. : τ. af ngt, ὁ ἀφελόμένος 1. ἀφρρημένος τι. ὁ ἀρ-πάσας 1. Εξαρπάσας τι.

Röfvarehand, falla i röfvarhänder, λ^σταῖς περιπεσεῖν. ὑπό ληστών ἁλίσκεσθαι.

Röfvarfartyg, ληστρικόν 1. πειρατικόν (Sedn.) πλοῖον 1. σκάφος, τό. ληστρίς (ναύς), ίδος, ἡ. μυοπάρων, ωνος, ὁ. Επακτρίς, ίδος, ἡ. Επακτρο-κέλης, ητος, ὁ, λέμβος ληστρικός, ὁ (små r.). ἡ-μιολία (ληστρική), ἡ. ληστρικόν κελήτιον, τό (jakt).

Röfvarkula, -näste, ἡ τών ληστών καταφυγή. ληστρικόν o. λρστήριον, τό.: förstöra ett r., καταλύειν λρστήριον.

Röfvarstat, πόλις λρστρικήν ποιου μένη 1. ἀπό ληστείας βίον ἐχουσα.

Röfveri, ληστεία, ἡ. λρστική, ἡ. λρστικόν, τό.368

Röja. — Röst.

αρπαγή, ἡ.: idka r., λ^στεύειν. ἁρπαγὴν ποιεῖ-ὑθαι.: lefva af r., από ληστείας τον βίον ποιεῖσθαί. ληϊζόμενον ζῆν.^

Röja, φανερόν ποιεῖν. ἀποφαίνειν. ἀηλοὺν. σημαίνειν. μηννειν (angifva). (Εξ)ελέγχειν (öfverbevisa). Jfr Vis a.

Röjande, ἀήλωσις, ἡ. μήνυσις, ἡ. ἐλεγχος, ὁ. o. gm νν.

Rök, καπνός, ὁ.; tjock, qvalmig r., λιγνύς, ύος, ἡ· τύφος, o\ ατμός, oc o. ἀτμίς, ἰΰος, tf (ånga).: bitande r., ὁρ^μιίς

καπνός, ο'.: ge r., se Ryka.: utan r., ἀκαπνος, 2.: uppgå i r., ««i* καπνόν ἀιαλύεσθαι. καπνούσθαι. ἀνα-, καταφλέγεσθαι.: besväras af r., καπνίζεσθαι. χαλεπώς ἀιακεῖσθαι νπό τοὐ καπνού.: vin försatt m. r., καπνίας οἰνος, ο'.: få r. om ngt, se Nys.

Röka, 1) se Ryka 2) görar., θυμιάν. θύ-ειν.: m. vällukter, ét?iodW θυμιάν. 3) inbyra m. r., torka i r., καπνίζειν. — rökt, καπνιστός, 3.

Rökaltar, θυμέλη, tf.

Rökelse, θυμίαμα, τό. θύος, τό. κάπνισμα, τό.: bränna r., θυμιάν. b) λιβανωτός, λίβανος, ὁ.: af r., λιβανώτινος, 3.: bärande r., λιβανωτο-φόρος, 2.: lukta af r., λιβανίζειν.: trädet hraf r. fås, λίβανος, ὁ. ἀενόρολίβανος, ὁ.: s. säljer r., λι-βανωτοπώλης, ου, ὁ.: sälja r., λιβανωτοπωλεῖν.: s. liknar r., λιβανοειάής, -ώάης, 2.

Rökelsekar, θυμιατήριον, τό. λιβανωτρις, kTo?, tf.

Rökfång, -hål, καπνοάόκη, ή. κάπνη, tf. οπή, tf.

Rökig, καπνώάης, 2. λιγνυώάης, 2. ἀτμώ-ἀης, ἀτμιάώόης, 2.: r. eld, λιγνύς, νος, tf.

Rökmoln, καπνού νέφος, τό. καπνός ὡσπερ μελανία.

Rökning, θυμίασις , tf. κάπνισις, tf.: hörande till r., καπνιστικός, 3.: tjenlig till r., θυμιατι-χός, 3 (= att r. m.).

Rökoffer, se Rökelse.

Rökpanna, ἐσχαρίς, ἰΰος, tf. Se Rökelsekar.

Rökpelare, καπνός ὡσπερ στήλη.

Rökpulver, -verk, se Rökelse.

R ö 11 e k a, ἀγήρατον, τό, αρνόγλωσσον, τό. πο-λννευρον, τό.

Rön, se Försök, Erfarenhet.

Röna, se Erfara.

Rönn, oa 1. όη 1. οἶη, tf.

Rönnbär, δον, τό.

Rör, 1) cylinder, σωλήν, ήνος, ὁ. σίφων, ωνος, ὁ. αυλός, ὁ. σύριγξ, γγος, tf.: i en blåsbälg, ἀκροφύσιον, τό. : litet r., σωληνίσκος, αὐ-λίσκος, ὁ. 2) ss. växt, κάλαμος, ὁ. cΐόναξ, κος, ὁ. ήλακάτη tf.: full af r., beväxt m. r., cPονακώ-<?ης, 2. καλαμώάης, 2.: af τ., καλάμινος, 3.: vackla ss. ett r., ἀονεῖσθαι.: spjelka m. r., κα-λαμούν. 3) käpp af rörväxt, καλάμινον σκηπά-piov 1. σκήπτρον, τό.

Röra, 1) sätta i rörelse, κινεῖν. ἀονεῖν.: r. sig, κινεῖσθαι. φέρεσθαι.: omkr. ngt, φέρεσθαι, περιφερεσθαι περί τι.: icke r. sig, ἀκίνητον είναι. ἀτρεμίζειν. ἀτρεμειν. ἀτρεμίαν ἐχειν. ἀτρέ-μας ἐχειν. ἠρεμεῖν. ἡσυχίαν ἀγειν 1. ἐχειν. ἡσυ-χάζειν.: icke kunna r:s, ἀκινήτως ἐχειν.: utan att r. sig, ἀτρέμα. ἀτρεμής, 2. ἀκίνητος, 2.: τ. på sig, σπεύαειν. Ιγκονεῖν. 2) beröra (r. vid), απτεσθαε. ἱφ-, καθάπτεσθαἱ τίνος. (ἐπι)ψαύειν τι-

νός. θιγγάνειν τινός. 3) omröra (r. i), κυκάν. τορυνάν.: τ. om hrtannat, ἀιακυκάν.: τ. ihop, κε-ραννύναι. μιγνύναι. συμμ,ιγνύναι. συγχεἰν. dia-ταράττειν.: r. i ngt, (lig·), κινεῖν τι. 4) ngns hjerta, sinne, κινεῖν. ἱπι-, κατακλάν. τέγγειν.: ngt rör mig, τρέπομαι πρός τι. ἐλεον ἐμποιεῖ μοί τι. οικτείρω Ιάών 1. ἀκουσας τι. πάσχω τι πρός τι.: r. till tårar, εις ἀάκρυα προάγειν 1. κατα-οπάν. — rörande, ἐπικλών, ώσα, ών. ἐλεεινός, 3. θρηνώάης, 2. — rörd, περιπαθής, 2. jfr Beveka. 5) träffa, angå, προσήκειν τινι. τείνειν εις 1. πρός τι. μετέχειν τίνος, εἰναι πρός m. acc. o. περί m. gen. Se vidare Angå.

Röra, μῖγμα, σύμμιγμα. φύραμα, τό. φορν-τός, ὁ. πλήθος είκρ συμπεφνρμένον, τό. ὀχλος, ὁ (af mskr).

Rördrum, ἀστερίας Ιρωάιός, ὁ. ὀκνος 1. ο-κνός, ὁ.

Rörelse, 1) eg., κίνησις, tf. κίνημα, τό. φορά, ή : hastig, ofta upprepad r., κιγκλισμός, ὁ.: τ. kring ngt, περιφορά,

tf.: sätta i r., se Röra

1): sätta sig i r., ορμάν, -σθαι.: utan r., se Röra 1). = kroppsrörelse, se d.: bevaka fiendens r:r, τηρεϊν τά άπό τών πολεμιών. 2) oro, uppståndelse, κίνησις, tf. θόρυβος, ό. τα-ραΧ*ί ι Ά- στάσις, tf.: sätta i r., εις στάσιν ίμ-βάλλειν. ταράττειν. 3) yrke, έργασία, tf. έργον, τό. πραγματεία, tf. 4) sinnets, hjertats, πάθος, τό. έλεος, ό ο. τό ίλεεινόν (medlidande).: erfara r., πάσχειν τι πρός τι. περιπαθώς όιατίθεσθαι. jfr Röra 4).: i häftig r., Εμπαθής, περιπαθής, 2.

Rörelsekapital, τό άργύριον, ω 1. οΐ' ου τις χρηματίζεται 1. έργασίαν ποιείται, άφορμή, tf.

Rörformig, 1) σωληνώάης, 2. αύλώόης, 2.

2) καλαμώόης, 2. άονακώάης, 2.

Rörig, όύσπεπτος, 2.

Rörknippa, φάκελος καλάμων 1. άονάκων,

Rörkäpp, se Rör 3).

Rörlig, 1) s. kan röras, κινητός, 3. 2) s. lätt röres 1. rör sig, εύκίνητος, 2. κινητικός, 3. υγρός, 3. Ελαφρός, 3. 3) rask, driftig, Ενεργής, -ός, 2. Εργατικός, 3. άραστήριος, 3.

Rörlighet, ύγρότης, Ελαφρό της, tf (vighet, snabbhet). Ενέργεια, tf (driftighet). F. öfr. gm adj.

Rörpipa, άόναξ, ακος, ό. καλάμινος αυλός, ο. καλαμίνη σύριγξ, ιγγος, tf.

R ö r s 1 e f, τάρακτρον, τό. τορύνη, tf. κύκηθρον, τό. Ετνήρυσις, tf.

Rör stol, καλαμίνη έάρα, tf.

Rör tak, καλάμινον στέγασμα, τό.

Rö se, se Stenröse.

Röst, 1) eg., φωνή, ή. φθόγγος, ό (i allmht läte, ljud af alla lefvande varelser).: höja sin r., φθέγγεσθαι. άφιέναι, ρήξαι, ιέναι φωνήν.: höja r:n, όξύνειν τήν φωνήν. όξυτέρα τγι φωνρ χρήσθαι.: sänka r:n, ύφιέναι τήν φωνήν.: stark, hög r., ισχυρά 1. μεγάλη φωνή.: m. hög r. uttala ngt, όιατείνειν τι.: ha stark r., μεγάλη τjj φωντ\ χρήσθαι : s. har sdn, μεγαλόφωνος, 2.: svag r., λεπτή 1. όλίγη φωνή.: m. svag r., ί-σχνόφωνος, λεπτόφωνος, 2.: djup r., βαρεία φωνή, tf. βαρυφωνία, tf., ha sdn, βαρυφωνεϊν. βαρύ φθέγγεσθαι φύσει.: s. har den, βαρύφωνος, 2.: vacker r., εύφωνία, tf.: ha sdn, εύφωνον είναι. 2) mening, votum, ψήφος, tf (eg. gm röststen afgifven). γνώμη, tf o. κρίσις, tf (i ord).: afgifva sin r., se Rösta.: alla r.r utfalla f. ngn, αϊ ψή-Rösta— Sak.

369

φοι γίγνονται πάσαι σύν τινι.: ha en r., μιας ψήφου κύριον είναι. μίαν ψήφον εχειν.

Rösta, ψήφον Εμβάλλειν Ι. φέρειν. ψηφοφο-ρεϊν. τίθεσθαί τήν ψήφον. ψηφίζεσθαι: τ. f. ngn, τίθεσθαί τήν ψήφ,όν τινι. χειροτονεϊν τινα.: τ. f. ngt, ψηφίζεσθαι, χειροτονεϊν τι. δέχεσθαί τι. δοκεϊ μοι m. inf.·, r. m. ngn, σύμψηφον 1. όμόψη-φον εϊναί τινι.: r. mot ngn, καταιρηφίζεσθαί τίνος.: r. mot ngt (= förkasta), άποψηφίζεσθαι, άποχειροτονεϊν τι.: låta ngn r., Επαγεϊν τινι τήν ψήφον. έπιψηφίζειν τινά : låta r. öfver ngt, ψήφον Εμβαλεϊν περί τίνος. Επιψηφίζειν τι.

Röstberättigad, ψήφου κύριος, 3. δίκαιος ψηφίζεσθαι.

Rö ste, se Takröste.

Röstning, se Omröstning.

Röstpluralitet, al πλείους 1. πλεϊσται τών

ψήφων, ή πλείστη χειροτονία.: jag får r., γίγνεταί μοι ή πλείστη χειροτονία.: gm r. besluta, (Επι)ψηφίζεσθαι. [Επι)χειροτονεϊν.: beslut gm r., Επιχειροτονία, ή.

Rösträtt, gm ψήφος, ή.: likar., Ισοψηφια, ή. jfr Röstberättigad.

Röststen, ψήφος, ή.

Rösturna, υδρία, ή. κάδος, ό. κηθάριον, τό.

R öta, σαπροτης, ή. σαπρία, ή. σηπεδών, όνος, ή.: taga r., se Ruttna.

Röta, σήπειν. δια-, κατασήπειν. σαπρούν, -ίζειν.

Rö t ak ti g, ύπόσαπρος, 2. σαπρός, 3.

Rötböld, se Etterböld.

Rötmånad, se Hunddagar.

R ö t η i η g, οήψις, ή.

Rötsår, Εμπύημα, τό.

Rötägg, ώόν σαπρόν 1. σαθρόν, τό.

S.

S, 2, σ, ς (ss. slutbokstaf). σίγμα, τό.: i form af s, σιγματοειδής, 2.

Sabbat, σάββατον, τό.: fira s., 0αββατίζειν.: hörande till s., οαββατικός, 3.

Sabbatsbrott, ασέβεια ή εις τό σάββατον.: föröfva s., άσεβεϊν τό σάββατον 1. εις τό σ.

Sabbats firning, σαββατισμός, ό.

Sabbats hus, σαββατεϊον, τό.

Sabel, μάχαιρα, ή. κοπίζ, ίδος, ή (Asiatisk). άκινάκης, ου, ό (Persisk).

Sabelbalja, κολεός ό τής μαχαίρας o. s. v. (se Föreg.).

Sabelformig, μαχαιρωτός, 3 (sälls.).

Sabelfäste, κώπη ή τής μαχαίρας o. s. v. (se Sabel).

Sabelhugg, πληγή ή άπό τής μαχαίρας o. s. v. (se Sabel).

Sabel klinga, πέταλον τό τής μαχαίρας o. s. v. (se Sabel), äfv. μάχαιρα, ή.

Sacka Ιζάνειν, καθίζεσθαι (om jord).: fartyget s:r, τού πνεύματος Ενδιδόντος παρεκκλίνει Ες τούπίσω ή ναύς.

Sadel, σάγη,ή. Εφίππιον, τό (hästbetäckning). έποχον, τό (ridsadel) ύπηρέσιον, τό σάγμα, τό. άστράβη, ή (rids.). Επίσαγμα, τό (Sedn.).: rida m. s., Επ' άστράβης ιχεϊσ&αι.: stötas ur s:n, fig. νικάσ&αι.

Sadeldyna, ύπηρέσιον, τό.

Sadelfast, εποχος, 2.

Sadel gjord, έποχον, τό.

Sadelmakare, ήνιοποιός, ό.

Sadelmak a reverkstad, ήνιοποιεϊον, τί.

Sadelmundering, σκεύη, ών, τά.

Sadeltäcke, Εφίππιον, τό. κασάς, ό.

Sadla, στρωννύναι τον ϊππον. Επισάττειν.

Säf, 0*710?, ού, ό.

Säf fi or, κνήκος, ό.

Saffran, κρόκος, ό.: af s., κρόκινος, 3.: likna s., κροκίζειν.: beströ 1. färga m. s., κροκούν.

Saffransfärg, κρόκεον χρώμα, τό.: ge ngt s., κροκούν τι.

Saffransfärgad, -gul, κρόκεος, 3. κροκώ-δης, 2. κροκίας, ου, ό. κροκόεις, εσσα, εν.: s.

klädning, κροκωτός, ό. äfv. κροκόεις, εντός, ό. κροκωτίδιον, τό.

Safir, σάπφειρος, ή.: af s., σαπφείρινος, 3.

Saft, 1) eg., οπός, ό (utsipprande, i växter). χυλός 1. χυμός, ό (utdragen, urkokt).: draga 1. pressa ut s., Εκχυλίζειν. χυλού ν (äfv. göra s. 1. till s.).: bli s., förvandlas till s., χυλούσ&αι.: som innehåller dåliga s:er, κακόχυλος 1. κακόχυμος, 2.: utan s., ξηρός, 3. 2) fig., se Must 3).: utan s. o. mnst, ξηρός και Εκνενευρισμένος, 3. jfr äfv. Vätska.

Safta sig, χυλώδη γίγνεσθαι, χυλούσ&αι.

Saftfull, Saftig, 1) eg., έγχυλος, έγχυμος, 2. χυλώδης, 2. όπώδης, 2. 2) oeg., se Kraftig, Mustig.

Saftlös, άχυλος, άχυμος, 2. ξηρός, 3.

Säf va, -e, se Säf.

Säf vig, όπώδης, 2.

Saga, μύ&ος, ό. λόγος, ό. μυ&άριον, τό. μυ-βολόγημα, το. πλάσμα, τό (dikt).: dikta s:or, λόγους 1. μύθους πλάττειν.: tala om s:or, μύθους λέγειν, μυθολογεϊν, -εϊσθαι.: gamla s:or, λόγοι παλαιοί, οι.

Sagesman, ό σημαίνων (οντος). ό μαρτυρών (ούντος). ό πρώτος ειπών (όντος) τινί τι. ό του λόγου άρξας {αντος). o. d.

Sagga, se Käx a.

Sågo, Εντεριώνη ή 1. Εγκέφαλος ό τού κόϊκος.

Sagobrott, λείψανα τά μύθου τινός 1. d.

Sagolik, μυθώδης, 2.

Sagoliteratur, ol μύθοι, ol παλαιοί λόγοι.

Sagopalm, -träd, κόϊξι ικος, ό.

Sågo ål der, ό εκ μύθων χρόνος, χρόνος ό κατά τούς παλαιούς λόγους.

Sak, 1) föremål i allmht, ting, χρήμα, τό. uttr. äfv. gm τί 1 neutr. af ett adj., t. ex. välstånd är en god s., όλβος άγαθόν τί Εστιν 1. άγαθόν Εστιν.: en sådan s , τοιούτον τι. 2) föremål, tillhörighet, κτήμα, τό. äfv. gm neutr. af ett adj., t. ex. de för resan erfordeliga s:er, τά πρός τήν πορείαν Επιτήδεια.: detta är mina s:er, έστι τάμά ταύτα.: han har sina s:er oordentligt, άμελώς έχει περί τά εαυτού. 3) föremål f.

φοι γίγνονται πάσαι σύν τινι.: ha en r., μιας ψήφου κύριον είναι. μίαν ψήφον εχειν.

Rösta, ψήφον Εμβάλλειν I. φέρειν. ψηφοφο-ρεϊν. τίθεσθαί τήν ψήφον. ψηφίζεσθαι: τ. f. ngn, τίθεσθαί τήν ψήφ,όν τινι. χειροτονεϊν τινα.: τ. f. ngt, ψηφίζεσθαι, χειροτονεϊν τι. δέχεσθαί τι. δοκεϊ μοι m. inf.·, r. m. ngn, σύμψηφον 1. όμόψη-φον εϊναί τινι.: r. mot ngn, καταιρηφίζεσθαί τίνος.: r. mot ngt (= förkasta), άποψηφίζεσθαι, άποχειροτονεϊν τι.: låta ngn r., Επαγεϊν τινι τήν ψήφον. έπιψηφίζειν τινά : låta r. öfver ngt, ψήφον Εμβαλεϊν περί τίνος. Επιψηφίζειν τι.

Röstberättigad, ψήφου κύριος, 3. δίκαιος ψηφίζεσθαι.

Rö ste, se Takröste.

Röstning, se Omröstning.

Röstpluralitet, al πλειους 1. πλεϊσται τών

ψήφων, ή πλείστη χειροτονία.: jag får r., γίγνεται μοι ή πλείστη χειροτονία.: gm r. besluta, (Επι)ψηφίζεσθαι. [Επι)χειροτονεϊν.: beslut gm r., Επιχειροτονία, ή.

Rösträtt, gm ψήφος, ή.: likar., Ισοψηφία, ή. jfr Röstberättigad.

Röststen, ψήφος, ή.

Rösturna, υδρία, ή. κάδος, ό. κηθάριον, τό.

R öta, σαπροτης, ή. σαπρία, ή. σηπεδών, όνος, ή.: taga r., se Ruttna.

Röta, σήπειν. δια-, κατασήπειν. σαπρούν, -ίζειν.

Rö t ak ti g, ύπόσαπρος, 2. σαπρός, 3.

Rötböld, se Etterböld.

Rötmånad, se Hunddagar.

R ö t η i η g, οήψις, ή.

Rötsår, Εμπύημα, τό.

Rötägg, ώόν σαπρόν 1. σαθρόν, τό.

S.

S, 2, σ, ς (ss. slutbokstaf). σίγμα, τό.: i form af s, σιγματοειδής, 2.

Sabbat, σάββατον, τό.: fira s., 0αββατίζειν.: hörande till s., οαββατικός, 3.

Sabbatsbrott, ασέβεια ή εις τό σάββατον.: föröfva s., άσεβεϊν τό σάββατον 1. εις τό σ.

Sabbats firning, σαββατισμός, ό.

Sabbats hus, σαββατεϊον, τό.

Sabel, μάχαιρα, ή. κοπίζ, ίδος, ή (Asiatisk). άκινάκης, ου, ό (Persisk).

Sabelbalja, κολεός ό τής μαχαίρας o. s. v. (se Föreg.).

Sabelformig, μαχαιρωτός, 3 (sälls.).

Sabelfäste, κώπη ή τής μαχαίρας o. s. v. (se Sabel).

Sabelhugg, πληγή ή άπό τής μαχαίρας o. s. v. (se Sabel).

Sabel klinga, πέταλον τό τής μαχαίρας o. s. v. (se Sabel), äfv. μάχαιρα, ή.

Sacka Ιζάνειν, καθίζεσθαι (om jord).: fartyget s:r, τού πνεύματος Ενδιδόντος παρεκκλίνει Ες τούπίσω ή ναύς.

Sadel, σάγη,ή. Εφίππιον, τό (hästbetäckning). έποχον, τό (ridsadel) ύπηρέσιον, τό σάγμα, τό. άστράβη, ή (rids.). Επίσαγμα, τό (Sedn.).: rida m. s., Επ' άστράβης ιχεϊσ&αι.: stötas ur s:n, fig. νικάσ&αι.

Sadeldyna, ύπηρέσιον, τό.

Sadelfast, εποχος, 2.

Sadel gjord, έποχον, τό.

Sadelmakare, ήνιοποιός, ό.

Sadelmak a reverkstad, ήνιοποιεϊον, τι.

Sadelmundering, σκεύη, ών, τά.

Sadeltäcke, Εφίππιον, τό. κασάς, ό.

Sadla, στρωννύναι τον ϊππον. Επισάττειν.

Säf, 0*710?, ού, ό.

Säf fi or, κνήκος, ό.

Saffran, κρόκος, ό.: af s., κρόκινος, 3.: likna s., κροκίζειν.: beströ 1. färga m. s., κροκούν.

Saffransfärg, κρόκεον χρώμα, τό.: ge ngt s., κροκούν τι.

Saffransfärgad, -gul, κρόκεος, 3. κροκώ-δης, 2. κροκίας, ου, ό. κροκόεις, εσσα, εν.: s.

klädning, κροκωτός, ό. äfv. κροκόεις, εντός, ό. κροκωτίδιον, τό.

Safir, σάπφειρος, ή.: af s., σαπφείρινος, 3.

Saft, 1) eg., οπός, ό (utsipprande, i växter). χυλός 1. χυμός, ό (utdragen, urkokt).: draga 1. pressa ut s., Εκχυλίζειν. χυλού ν (äfv. göra s. 1. till s.).: bli s., förvandlas till s., χυλούσ&αι.: som innehåller dåliga s:er, κακόχυλος 1. κακόχυμος, 2.: utan s., ξηρός, 3. 2) fig., se Must 3).: utan s. o. mnst, ξηρός και Εκνενευρισμένος, 3. jfr äfv. Vätska.

Safta sig, χυλώδη γίγνεσθαι, χυλούσ&αι.

Saftfull, Saftig, 1) eg., έγχυλος, έγχυμος, 2. χυλώδης, 2. όπώδης, 2. 2) oeg., se Kraftig, Mustig.

Saftlös, άχυλος, άχυμος, 2. ξηρός, 3.

Säf va, -e, se Säf.

Säf vig, όπώδης, 2.

Saga, μύ&ος, ό. λόγος, ό. μυ&άριον, τό. μυ-βολόγημα, το. πλάσμα, τό (dikt).: dikta s:or, λόγους 1. μύθους πλάττειν.: tala om s:or, μύθους λέγειν, μυθολογεϊν, -εϊσθαι.: gamla s:or, λόγοι παλαιοί, οι.

Sagesman, ό σημαίνων (οντος). ό μαρτυρών (ούντος). ό πρώτος ειπών (όντος) τινί τι. ό του λόγου άρξας {αντος). o. d.

Sagga, se Käx a.

Sågo, Εντεριώνη ή 1. Εγκέφαλος ό τού κόϊκος.

Sagobrott, λείψανα τά μύθου τινός 1. d.

Sagolik, μυθώδης, 2.

Sagoliteratur, ol μύθοι, ol παλαιοί λόγοι.

Sagopalm, -träd, κόϊξί ικος, ό.

Sågo ål der, ό εκ μύθων χρόνος, χρόνος ό κατά τούς παλαιούς λόγους.

Sak, 1) föremål i allmht, ting, χρήμα, τό. uttr. äfv. gm τί 1 neutr. af ett adj., t. ex. välstånd är en god s., όλβος άγαθόν τί Εστιν 1. άγαθόν Εστιν.: en sådan s , τοιούτον τι. 2) föremål, tillhörighet, κτήμα, τό. äfv. gm neutr. af ett adj., t. ex. de för resan erfordeliga s:er, τά πρός τήν πορείαν Επιτήδεια.: detta är mina s:er, έστι τάμά ταύτα.: han har sina s:er oordentligt, άμελώς έχει περί τά εαυτού. 3) föremål f.

47370

handling, tal, beslut o. d., uppgift, πράγμα, τό. έργον, τό. λόγος, ό. ύπόθεσις, ή (ämne).: gå, komma till s:en, iiναι Επι τό πράγμα. Επιχει-ρεϊν τω πράγματι, άπτεσθ-αι του έργου. Επανέρχεσαι Επι τήν ύπό&εσιν.: nåh, till s:en då!, αλλ' ϊωμεν Επι τό πράγμα 1. τό έργον (i handling 1. förrättning), άλλ' ώρα ήδη δειλ&εϊν περι ών ό λόγος (i

tal 1. skrift).: s:en är tydlig o. klar, ἁπλονς ö λόγος.: det hör ej till s:en, ουδέν πρός ἑργον 1. λόγον 1. επος. ταύτα πάρεργα : det är en annan (ej hithörande) s., «λλος 1. ετερος λόγος ούτος.: det är en svår s. att ..., (μέγα) ἑργον Εστι m. inf.: det är en s. af vigt, πράγμἀ Εστι.: det är en ringa s., ουδέν πράγμα.: det är ingen svår s. att..., ουδέν ἑργον m. inf. 4) tilldragelse, förhållande, ställning, πράγμα, τό. πρα-χθέν, ἑντος, τό (en förrättad s.). γιγνόμενον, γενόμενον, γεγενημένον, τό. συμβάν, ἁντος, τό.: berätta hela s:en, λέγειν ἁπαν τό πράγμα 1. πάντα τἁ πραχ&έντα. διεξελ&εϊν πάν τό συμβάν.. låta s:en ha sin gång, Εάν 1. ου κωλὑειν τό πράγμα, π εριοράν τι γιγνό μενον.: huru är det m. tjufsien, πώς εχει 1. γέγονε τἁ περι τήν κλο-πήν.: likaså t. ex., giftermålssren, τἁ περι τούς γάαους.: krigssaken, τἁ περι τον πόλεμον o. d.: s:ens nuvarande beskaffenhet, τἁ παρόντα.: nu vet du hela s:en , εχεις τἁ πάντα, πάντ* ἀκήκοας λόγον.: s:en sjelf skall ådagalägga det, αυτό τό πράγμα δεiξει. 5) angelägenhet, omständighet, πράγμα, τό. ἑργον, τό. ofta gm neutr. adj., gin artikel m. gen. 1. m. περί o. acc.: andras s:er, αλλότρια, τά. τἁ τών ἁλλων.: blanda sig i andras s:er, ἀλλοτρίων ἁπτεσ&αι 1. μεταλαμβάνεσ&αι. äfv. πολυπραγμονεϊν.: befatta sig m. onödiga s:er, πε-ριεργάζεσθ·αι.: sina egna s:er, τἁ εαυτού.: våra s:er äro i godt skick, τἁ περι ἡμάς 1. τἁ ἡμέ-τερα καλώς εχει. τό καθ-' ἡμάς σώόν Εστiν 1. καλώς εχει.: s:en aflöper väl, τό πράγμα καλώς αποβαίνει.: min s. står väl, Εν ἁσφαλεϊ εϊμι. ασφαλώς εχω. καλώς πέπρακται περι Εμέ.: vara viss på sin s., πεποι&έναι. ἀκριβώς Επίστασ&αί τι.: göra gemensam s. m. ngn, a) i krig, στή-ναι μετά τίνος, σύμμαχον καταστήναί τίνος 1. τινί.

b) i allmht, κοινωνειν τών τίνος πραγμάτων, κοινρ τινι πράττειν τι.: det är ngns s., ἑργον Εστί τίνος, εστι τινός 1. πρός τίνος.: det är min, din o. s. v. s., Εμόν, σον o. s v. ἑργον (Εστί).: det är icke min s., a) = tillkommer mig icke, οὐκ Εμόν τούτο τό ἑργον, ουδέν προσήκει μοι τούτων, οὑ πρός Εμέ (Εστί) ταύτα b) = jag är ej i stånd dertill, ουκ Εν 1. Επ' Εμοί 1. ον πρός Εμού τούτο 1. πράττειν τούτο, οὑχ οιός γ' ειμi m. inf.

c) = jag tycker ej om det, οὑ φιλώ. ουκ αγαπώ, οὑκ Ε&έλω. 6) s. inför rätta, δικη, ἡ. αιτια, ἡ (klagomål), ἀγών, ὡνος, ὁ. λῆξις δίκης, ἡ. κατηγορια, ἡ (anklagelse).: hafva s. m. ngn, διαδι-κάζεσ&αί τινι. διώκειν τινά (om kär.mde). φεύ-γειν τινός (t. ex. ξενιας, δειλίας) υπό τίνος (om svarande).: göra s. af ngt, ἑγκλημα ποιεϊν τι. Εγκλήματα εχειν τινός. Εγκαλεϊν τι (τινί). ἡγεϊ-σ&αἵ τι ειναι κατηγορίας ἁξιον.: söka s. m. ngn, λυπείν τινα κατηγορούντα 1 Εν δίκαις. συκοφαν-τεϊν τινα. ζητείν τινα συκοφαντεiν. αϊτίαν Επιφέ-ρειν τινί τίνος.: hafva en s. vid domstol, εϊς ἁ-γώνα 1. Εν ἀγώνι καθίστασ&αι. ἀγωνίζεσ&αι ἀγών α 1. υπέρ τίνος, δίκην εχειν πρός τινα. κρί-νειν τινά (om anklagare), κρίνεσβαι (om anklagad).:

göra en s. anhängig vid domstol, ἁπο-, εϊσφέ-ρειν δίκην 1. γραφή ν τινί (mot ngn) τίνος (f. ngt), λῆξιν ποιεϊσθαι.: vinna en s., νικάν (δίκην).: afdöma en s., αγώνα δικάζειν. ψηφίζεσ&αι.: afgöra en s., κρίνειν (ἀγώνα).: tappa en s., ἡττά-σ&αι δίκην. ζημίας βλάβην ὀφείλειν. δίκης νικά-σθαι.: ge sin s. förlorad, Ερήμην δφλείν. ονχ ὑ-πακούειν εις τό δικαστήριον. ἁπό τίνος κρινόμε-νον φεύγοντα οϊχεσ&αι.: bilägga en s., διαιτάν τι (ss. skiljedomare).: se f. öfr. Bilägga 2).

Saker, υπόδικος, 2 (τινός), ἑνοχος, 2 (τινί).: vara s. till ngt, αιτία τινί Ενέχεσ&αι.

S a k fa 11, ungef. δήμευσις τών χρημάτων, ἡ.

S a k f ä 11 a, καταγιγνώσκειν, καταδικάζεν τινός, äfv. τινός ἀδικεϊν (i uttr. εαυτού καταγιγν 1. κα-ταδικ. ἀδικεϊν). καταδιαιτάν wi>o£(ss. skiljedomare). κατακρίνειν τινός (om domare), καταψηφίζεσβ-αι, καταχειροτονεϊν τίνος (om folkförsamling). — sakfälld, κατάδικος, 2. κατακεκριμένος, 3. κατά-κριτος, 2.

Sak fällan de, καταδίκη, ἡ. κατάκρισις, ἡ. κα-τάγνωσις, ἡ. καταιρήφισις, ἡ. καταχρηφισμός, ὁ. καταχειροτονία, ἡ (af folkförsaml).

Sakförare, se Advokat, äfv. δικανικός, ο (= processkunnig).

Sakförhållande, ἑργον, τό. πράγμα, τό.: bevisa ngt m. stöd af sjelfva s:na, Εξ αυτών τών ἑργων ἀποδεικνύναι τι. Jfr Faktum.

Salcföring, συνηγορια , ἡ. συνδικια, ἡ.

Sak förklaring, Εξήγησις ἡ τών πραγμάτων

1. περὶ τὰ πράγματα (ss. handling). Εξήγημα, τὸ (ss. sak).

Sakkunnig, εμπειρος (2) τῶν πραγμάτων. Εμπείρως εχων, ουσα. Επιστάμένος, 3. εἴδώς, υΐα.

Sakkunskap, -kännedom, Εμπειρία τῶν πραγμάτων, ή.

Saklös, ἀναίτιος, 2 (τινός), ἀνέγκλητος, 2. ἀναμάρτητος, 2. ἀ&ωος, 2. — Adv., ἀ&ώως. αζημίως. ἀτιμωρήτως.

Saklöshet, το ἀναίτιον o. s. v. (se Föreg.). ἀναμαρτησία, ή.

Sakna, 1) vara utan, οὐ πάρεστί τινί τι. οὐ τυγχάνει τινί τι παρόν. 2) vara i förlägenhet om 1. för, ἀπορεϊν τίνος, οὐκ εὐπορεϊν τίνος. Εν-δεώς εχειν τινός (behöfva). 3) finna sig beröfvad, åstunda, δεϊσ&αί τίνος (behöfva, bedja), πο-&εϊν τι (längta efter). Επιζητεϊν τι (τ e q u i r e r e). Εν Ερήμω εϊναί τίνος (person), ερημον εϊναί τίνος (t. ex. φ·ίλων).

Saknad, 1) brist, afsaknad, ενδεια, ή. ἀπορία, ή.: i s. af förstånd, ἀνους, 2.: i s. af utvägar, αμήχανος (2), ἀπορος (2) ών. jfr under Förlägenhet. 2) mistning, känsla deraf. Ερημιά, ή. πόθος, o.: ingifva s., πό&ον Εμποιείν.: känna s., πόθος Εvγίγνεταί τινί τίνος.

Sak ord, ὑπαρκτικόν ρήμα, τό.

Sakrament, τελετή, ή (K. F.). μυστήριον, τὸ (N. T.).: altarets s., τελετή ἀπόρρητος (K. F.).

Sakregister, πίναξ τῶν πραγμάτων, ό.

Sakrik, se Innehållsrik.

Sakristan, se Klockare.

Sakristia, Ιερατεϊον, τὸ (K. F.).

Sakta, adj. 1) iågljudd, ήσυχος, 2. ήσύχιος,

2. Ελαφρός, 3. ήρεμαίος, 3. μικρός, 3. βαιός, 3. ὑφειμένος, 3 (t. ex. φ>ωνή). 2) ej häftig, lindrig, λειος, 3. μαλακός, 3. οὐκ ισχυρός, 3. 3) långsam, ήρεμαϊος, 3. σχολαϊος, 3. — Adv. 1)Sakta — Samfällighet.

371

συχα. ήρεμα, ήσνχτ}. ἀτρέμα. σιγϊ}: tala s , ήρεμα λέγειν, λεπτό ν φθέγγεσθαι. ήσυχαιτέρα τβ φωνρ χρήσθαί. 2) πράως. μαλακώς. ήρέμα. 3) σχολβ. ηρέμα. βάδην. : gå s., σχολρ 1. βάδην πορεύεσθαι. μαλακώς 1. ήρέμα βαδίζειν.

Sakta, verb., 1) göra saktare, κατέχει ν. ήρε-μίζειν. κρατείν. κολάζειν. 2) stilla, lindra, συστέλλειν. καιαστέλλειν. ιλάσκεσ θ αι. μειουν. κατ αϊιραύνειν. μετριάζειν. — s. sig, μετριάζειν. ἐν-διδόναι. ἀνιέναι : s sig i ngt, μετριάζειν περί 1. πρός τι. μετρίως χρήσθαί τινι. φείδεσθαί τίνος, ἐγκρατή είναι τίνος, ἐγκρατώς εχειν πρός τι.

Saktmod, πραότης, ήπιότης, ή. ήσυχία, ή. φιλανθρωπία, ή. ευκολία, ή. εὐοργησία, ή.

Saktmodig, I) i sig sf, ήμερος, 2. εὐόργη-τος, 2. εὐκολος, 2. 2) i beteende mot mskr, φιλάνθρωπος, 2. πραύς, εϊα, υ. ήπιος, 3. προς-ηνής, 2. — Adv., πράως. πραόνως. ήμέρως. λείως και προσηνώς. φιλανθρώπως. ευοργήτως.

Saktmodighet, se Saktmod.

Sakägare, δικαζόμένος, ό.

Saköre, τιμή, ή. τίμημα, τό. ἐπιτίμιον, τό. ζημία, ή. δίκη, ή. τὰ ἐπιγεγραμμένα.

Säl, (μέγας) οίκος, ό. ἀνώγεων, ω, τὸ (Sedn.).

Salad, 1) ss. ört, θρϊδαξ, ακος, ή, θριδακίνη, ή (lactuca). σέρις, εως o. ιδος, ή (end.vie). σελί-νον ρίζαι, αι (persiljerot). 2) ss. rätt, τρώξιμα δ-ξει δεδενμένα, τὰ (i allmht). specielt: θρίδακες, σέριδες, σελίνον ρίζαι δξει δεδευμέναι.

Salamander, οαλαμάνδρα, ή.

Saidera, διαλύειν χρέα. διαλογίζεσθαι πρός τινα.

Sal de ring, διαλογισμός, ὁ.

S a 1 d o, ὑπόλειμμα τὸ ἐκ διαλογισμού, λοιπά-δες, αι 1. d.

Salig, 1) eg., μακάριος, 3 (äfv. i biblisk mening). μάκαρ, ος, ἡ (poet.; οἱ μάκαρες, de salige, = gudarne), μακαρίτης, ον, ὁ ο. μακαρΐτις, ιδος, ἡ.: prisa ngn s., μακαρίζειν τινὰ (N. T). 2) afliden, μακαρίτης, ον, ο. μακαρΐτις, ιδος, ἡ.

Saliggöra, σώζειν (N. T.).

Saliggörare, σωτήρ, ήρος, ὁ (N. T·).

Salighet, μακαρία, ἡ. μακαριότης, ἡ.

Saliv, πτύαλον, τό. σίαλον, τό.

Salivation, πτυαλισμός, δ.

Sal i ν era, π λναλίζειν.

Salong, ἐξέδρα, ἡ (se Lei.) 1. d.

Salpeter, νίτρον, τό.

Salpeteraktig, νιτρώδης, 2.

Säl ρ et er gr ο ρ, νιτρία, ἡ.

Salpeterhaltig, νιτρίτης, ον, ὁ. νιτρΐιις, ιδος, ἡ.

Salpeterjord, νιτριτις, ιδος, ἡ.

Salpetersjudare, νιτροποιός, ὁ.

Salt, 1) eg., ἅλς, αλός, ὁ (råämnet), ἅλες, οι (beredt).: fodra m. s., ἁλίζειν. 2) pikant skämt, ἅλες, oi.

Salt, adj., 1) s smakar af salt, ἁλμνρός, 3. ἁλνκός, 3.: s. vatten, ἅλμη, ἡ. ἁλμυρίς, ίδος, ἡ. vara s., ἁλμυρίζειν. 2) saltad, ταριχευτός, «λ*-στός, τεμαχιστός, 3. ἁλίπαοτος, 2.

Salta, ἁλίζειν. ταριχεύειν (s. in), ἁλμενειν (lägga i saltlake). — saltad, se Salt, adj.

Saltaktig, -artad, ἁλμώδης, ἁλμυρώδης, ἁλνκώδης, 2.

Saltande, ταρίχενσις, εως, ἡ. ταριχεία, ἡ.

Saltbin ge, ἅλες ἀποκείμενοι, οι.

Saltfjerding, (ss. förvaringskärl), ἁλοθήκη,ἡ.

Saltfång, ἁλνκίδες, ων, αι ἁλοπήγια, τά.

Saltförråd, ἅλες ἀποκείμενοι, οι.

Saltförsäljning, ἁλατοπωΐια, ἡ (ss. handling o. ss. rättighet).

Saltgrufva, ungef. ἁλοπήγια, τά. ἁλός μέ-ταλλον, τό.

Saltgurka, σικνός ἁλμ^ τεταριχενμένος, ὁ.

Salthaltig, se Salt, adj. 1).

Salt handel, ἁλών ἐμπορία, ἡ.

Salthandlare, ἁλοπώλης, ον, δ.

Saltjord, ἁλμυρίς, ίδος, ἡ.

Saltkaka, ἐπίπαστον, τό.

Saltkar, ἁλιά, ἡ. ἁλοθήκη, ἡ.

Saltkorn, ἅλινος 1. ἁλὸς χόνδρος, δ. ψῆγμα ἁλός, τό. plur., ἅλες, οι.

Saltkälla, ἁλνκίς, ίδος, ἡ.

Saltlake, ἅλμη, ἡ. ἀλμαια, ἡ. ἁλμαία, τά. äfv. ἅλς, ἁλός, ὁ.

Saltmagasin, ἁλῶν αποθήκη, ἡ.

Saltning, ταρίχενσις, ταριχεία, ἡ.

Saltsjudare, ἁλοπηγός (ἀνήρ), δ.

Saltsjuderi, ἁλοπήγια, τά.

Saltsjö, ἁλμνρὰ λίμνη, ἡ. ἅλς, ἁλός, ἡ (haf vet).

Saltsjöbad, se Hafsbad.

Saltsjöfisk, se Hafsfisk.

Salt sjövatten, ἅλμη, ἡ. ἁλμνρόν νδωρ, τό. ἁλμνρίς, ίδος, ἡ.

Saltskatt, φόρος ὁ ἀπό τῶν ἁλῶν.

Saltsmak, ἁλμνρόν, τό. ἁλμνρότης, ἡ.

Sal t stod, στήλη αλός. ἡ (Bibi.).

Salttillverkning, ἁλῶν ἐργασία, ἡ 1. d.

S a 111 u 11, τέλος τὸ ἀπό τῶν ἁλῶν.

Salttunna, πίθος ἁλός, ὁ.

Saltverk, ἅλες, oi. Se f. öfr. Saltgrufva.

Salu, till s., ὤνιος, 2. πράσιμος , 2. ὠνητός, 3.: varor till s., ἀγοράσματα, τά. ὤνια, τά.: hålla till s., διατίθεσθαι. ἀπεμπολάν.

Salubod, se Handelsbod.

Salva, 1) fett att ingnida sig m., χρίσμα, τό. ἀλοιφή, ἡ. ἄλειμμα, τό. 2) välluktande, μνρον, τό. μύρωμα, τό.: m. s. öfvergjuten, μνρόρραντος, 2.: doftande af s., μνρόπνονς, 2. 3) medicinsk, χριστὸ ν φάρμακον, τό. κατάπλασμα, τό.: bestryka m. s., καταπλάττειν.

Sal via, σφάκος, ὁ. ἐλε λίσφακος, δ. ἐλελίσφα-κον, τό.

Salvievin, ἐλελισφακίτης οίνος, ὁ.

Samarfva, τής κληρονομιάς κοινωνός, δ, ἡ 1. μετέχων, ουσα.

Samband, σύνδεσμος, ο. σύναψις, εως, ἡ. συναφή, συνάφεια, ἡ. συμπλοκή, ἡ συνέχεια, ἡ.: stå i s. m., se under Förbindelse 1).

Sambroder, se Helbroder.

Samdrägt, se Endrägt.

Samdrägtig, se Enig.

Samfund, σύστασις, ἡ. κοινωνία, ἡ. κοινόν, τὸ (samhälle), οἱ συνόντες, οι σνγγενόμενοι (sällskap af personer, s. verka f. ett visst ändamål). κοινωνία ἡ πολιτική, πόλις, εως, ἡ.

Samfundsanda, τὸ κοινωνικόν. τὸ πολιτι-κόν (τής γνώμης).

Samfundsdygd, ἀρετή ἡ πολιτική 1. κοινωνική.

Samfällighet, μετονσία, ἡ. κοινωνία, ἡ. κοι-νότης ἡ περί τίνος.372

Sam fä lt — Sammandrifva.

Samfält, 1) adj., κοινός, 3. 2) adv., κοινώς. κοινή, δημοσίas. rådslå, xoivjj βουλεύεσθαι. κοινοβουλεϊν. κοινολογεϊσθαι.

Samfärdsel, κοινωνία, ἡ. ομιλία, ἡ.

Samhälle, τὁ κοινόν. τά τής πόλεως, πόλις, ἡ. äfv. δήμος, ὁ.

Samhällelig, o, ἡ, τὁ τής πόλεως, πολιτικός, 3. äfv. δημόσιος, 3.

Samhällig, ὁμόφρων, 2. ὁμογνώμων, 2. ὁ-μόνους, 2. ομόθυμος, 2 (Sedn.) : vara s., ὁμο-νοεϊν. ὁμογνωμονεϊν. ὁμοθυμεϊν. τήν αυτήν γνώμην εχειν περί τίνος. — Adv., μια γνώμy. ομοθυμαδόν. Εκ μιας γνώμης.

Samhäll ighe t, ομόνοια, ἡ. ὁμοφροσύνη, ἡ. ὁμογνο)μοσύνη, ἡ (Sedn.).

Samhällighetsdrift, ορμή ἡ Επί τήν ὁμι· λίαν (τήν πολιτικήν).

Samhällsdygd, se Samfundsdygd.

Samhällsförstörande, τξ πόλει βλαβερός, 3. νεωτεροποιός, 2.

Samhällsklass, οι Εν πόλει.: tillhöra en hög s., τών Εν πόλει Εντίμων 1. πρωτευόντων εϊναι : höra till jordbrukarnes s., εις γεωμόρους τελεϊν. till presternas s., εις κληρικούς, o. s. v.

Samhällslag, νόμος πολιτικός, ὁ.

Samhällslif, βιος ὁ Εν πόλει 1. πολιτικός.: lefva i s., πολιτεύεσθαι.

Samhällslära, πολιτική Επιστήμη, ἡ.

Samhällsmedlem, πολίτης, ου, ὁ. ὁ πολιτευόμενος.

Samhällsordning, νόμοι οι τής πόλεως, τὁ Εν ε'θει τρ πόλει όν.: god s., ευταξία ἡ Εν πόλει.

Samhällspligt, ευσέβεια ἡ περί τήν πόλιν. δ τι προσήκει 1. καθήκει τινί πολίτη όντι. äfv. m. gen. poss., t ex. d. är en s., του πολίτου 1. τών Εν πόλει Εστί.

Samhällsskick, πολιτεία, ἡ. κατάατασις τής πόλεως, ἡ.: godt s., ευκοσμία, η. ευνομία, ἡ.: dåligt s., δυσνομία, ἡ.: s:et är godt, dåligt, ἡ πόλις καλώς, κακώς διοικείται.

Samhälls stridig, τρ πόλει 1. τοις νόμοις τοϊς τής πόλεως εναντίον μένος, 3.

Samhällstillstånd, κατάστασις τής πόλεως, ἡ.

Sam k a, σνλλέγειν. (συν)αγείρειν. συν-, κατα-νεϊν.

Samklang, αρμονία, συμφωνία, ομοφωνία, ἡ.: vara i s., συμφωνεϊν. συνάδειν.

Samla, (σνν)αθροίζειν. (σνν)αγείρειν. σνλλέγειν, -σθαι. σννάγειν. συγκομίζειν. σνμφορεϊν (hopa), θησαυρίζειν (i förråd), ομού ποιεϊν. σννά-γειν (föra ihop, t. ex. Εκκλησίαν, στρατιώτας). συγκαλεϊν (kalla ihop).: s. bidrag, (συν)ερανίζειν.: s. frukt, καριτίζειν 1. vanl. καρπούσθαι (af jorden, γήν). δρέπεσθαι καρπών.: s. skuld, λαμβάνειν χρέος, ύπόχρεων εϊναι δανείσματος.: s. sina tankar, λογισμώ χρήσθαι. συντεινόμενον σκοπεϊν. Επιστήναι τήν διάνοιαν.: s. sig, συνιέναι. συνελ-θ-εϊν. ομού γίγνεσθαι.: s:s, σνλλέγεοθαι. (σνν)-αθροίζεσθαι.

Samlag, se under B eb 1 an d c 1 s e.

Samlande, ἀθροισμός, ὁ. σνλλογή, ἡ. θησαυρισμός, ὁ.

Samlare, συλλογεύς, ὁ. συναγωγεύς, ὁ. ὁ ἀ-θροίζων m. fl. part. se Samla.

Samling, συλλογή, ἡ. σύλλογος, ὁ. ἀθροισμα, τό. συμφόρημα, τό. Ερανισμός, ὁ (af bidrag).: en stor s. af folk,

πολλοί άνθρωποι.

Samlingsplats, - ställe, χωρίον εις ο συνέρχονται 1. τον σύλλογον ποιούνται.

Sam ljud, φθόγγος σύμφωνος, ό. συμφωνία, ή. Jfr Samklang,

S a m 1 j u d a, συμφωνεϊν,

Sammaledes, -lunda, τον αυτόν τρόπον, ωσαύτως, ωσαύτως όντως, κατά ταντά. ταύτόν τοντο ώσαύτως. κατά ταύτόν.

Samman, όμον.: mest ss. smnsttngspartikel, t. ex. όμοθνμεϊν, sammanstämma, όμόβιος, sammanlefvande, o. d. äfv. m. σύν, t. ex. συν-θυμεϊν, σύμβιος, o. d.

Samman af la, συγγεννάν.

Sammanbinda, συνδεϊν. συνδεσμεύειν. συν-αρμόζειν 1. - μόττειν (t. ex. τά λεγόμενα, orden). σνλλαμβάνειν.

Sammanbindning, σύνδεσις, εως, ή. ούν-δεσμος, ο (band).: ords o. meningars s., σύντα-ξις, εως, ή.

Sammanbita, κατατρίβειν τοϊς όδούσι (m. bitning sammantrycka): s. tänderna, βρύχειν τούς οδόντας. : s. läpparna, δάκνειν χείλος 1. εάυτόν.

S a m m a η b j u d a, συγκαλεϊν.

Sammanblanda, σνμμιγνvναι. σνγκεραννύ-ναι. (σνμ)φύρειν.

Sammanblandande, σύμμιξις, ή. κράσις, ή. φυρμός, ό.

Samman b lås a, 1) gm blåsning samla, σαλ-πίγξαντα σνλλέγειν 1. συγκαλεϊν. τ*} σάλπιγγι ση-μαίνειν τισί συλλέγεσθαι. 2) gm blåsning hopsmälta, σνγχωνεύειν.

Sam manbringa, συσκευάζειν. συγκροτεϊν (i hast), se f. öfr. Samla.

Sammanbunta, φακελονν.

Sammanbygga, σννοικοδομεϊν.

Samma η böj a, σνγκάμπ ι ειν (böja ihop), εις ταντό κάμπτειν (t. ex. δύο δένδρα).

Sammandrabba, σννέρχεσθαι (εις μάχην) τινί. συνιέναι. όμόσε ιέναι, έρχεσθαι, χωρεϊν, γίγνεσθαι (τινί). σννάπτειν μάχην. σνμβαλεϊν (εις μάχην). σνμ-, προσμιγνύναι τιιί. συμπίπτειν τινί. εις χεϊρας ερχεσθαι, (συν)ιέναι τινί. συνάπτειν μάχην τινί.

Sammandrabbande, -bbning, συμβολή, ή. äfv. μάχη, ή.

Sammandrag, Επιτομή, ή.: göra ett s. af ngt, Επιτέμνεσθαί τι.: i s., Επιτόμως (Sedn.). äfv. συντόμως.

Sammandraga, 1) gm smndragng göra trängre, συνέλκειν. συσπάν. συσπειράν. συστρέφειν. σννάγειν (t. ex. τάς όφρύς. äfv. συσπάν τάς ά.). (συ)σφ·ίγγειν (snöra ihop). 2) samla, σνλλέγειν (t. ex. στρατιάν). σννάγειν (t. ex. δνναμιν). άγει-ρειν. άθροίζειν (εις ταντό, på ett ställe). 3) verka astriktion, (άπο-, Επι)στύφειν. στρυφνούν.: egnad att s., στυπτικός, 3. στρυφνός, 3. 4) göra kort, συστέλλειν. συναιρεί ν (t. ex. ρήμα, ett ord): ej s:dragen, άσυναίρετος, 2. δ) sammanfatta, Επι-τέμνειν.

Sammandragning. 1) συναγωγή, ή. σννολκή, ή. äfv. gm vv. 2) συλλογή, ή. συναγωγή, ή. άγερ-αις, ή (mera sälls.). 3) στύψις, ή. 4) συστολή, ή.: s. af vokaler, συναίρεσις, κράσις, συναλοιφή, ή (om olikheterna i bet. se Lex.).: utan s., άσύ-στολος, 2. 5) Επιτομή, ή.

Sammandrifva, συν άγειν. συνελαύνειν. συν-ειλεϊν.S ammanfall a -

Sammanfalla, 1) falla ihop, borttäras, σνμ-πίπτειν. μαραίνεσθαι. τήκεσθαι Jfr äfv. Sammanstörta. 2) vara samtidig, σνμπίπτειν (εις τον αυτόν χρόνον). άμα γίγνεσθαι*. 3) komma på ett nt, εν καί ταύτό είναι, τούτον είναι, iv ταύτω καθίστασθαι.

Sammanfatta 1) kort uttrycka 1. framställa, συντέμνειν (λόγον, serskilda delar af föredraget). συγκεφ αλαιούν (summariskt), συλλογίζεσθαι (slutledningsvis). συναιρεϊν εις εν. äfv. συλλαμβάνειν.: för att i korthet s., ως συνελόντι (ngn gng συν-τέμνοντι) ειπείν, ὡς συνελόντι ὡς συντόμως δια-λέγεσθαι. ὡς δή συντέμνειν. 2) se Af fatta.

Sammanfattning, συγκεφαλαίωσες, ἡ. συντομία, ἡ (afkortning).

Samman flicka, συν-, ν.αταρράπτειν. συγκατ-τύειν (om skomakare). — s.-flickad, κατάρρα-πτος. 2.

Sammanflickning, συρραφή, ἡ. συγχάττυ-σις, ἡ.

Sammanflyta, συρρεϊν. συμφέρεσθαι. συ μ-βάλλειν 1. συμμιγνύναι το νδωρ. συρρήγνυσθαι (med brusande 1. dån).: s. m. en ström, εις- 1. Εμβάλλειν εις 1. προσπίπτειν πρός ποταμόν τινα — s.-flytande, σύρρους, 2.

Sammanflytning. συρροή, ἡ. σύρροια, ἡ. συμβολή, ἡ. σύρρευσις, ἡ (Sedn.).

Sammanflytta, συνοικίζεσθαι. χατοιχεϊν εις ταύτόν. σύσκηνον γίγνεοθαι.

Sammanfläta, συμπλέκειν. äfv. συνείρειν.

S a m m a· η f 1 ä t η i η g, συμπλοκή, ἡ.

Sammanfoga, (συζευγνύναι. (συν)αρμόττειν. συμπηγνύναι. συνάπτειν. συντιθέναι.

Sammanfogning, σύζευξις, ἡ. σύνθεσις, ἡ. συναρμογή, ἡ. συναφή, ἡ.

Sam man fästa, συνάπτειν. συνδεϊν. συμπηγνύ-ναι.

Samm an fästande, -ning, σύμπηξις, ἡ. συναφή, ἡ.

Sammanföra, συν άγειν (εις ταύτόν). σννι-στάναι.

Sammanförande, συναγωγή, ἡ. äfv. gm inf.

Sammanfösa, se Sammandrifva.

Sammangadda sig, συνίστασθαι. συστρέφε-σθαι (Επί τινά), στασιάζειν. συνομνύναι (Επί τινα). s:d hop, συστροφή, ἡ. σύστρεμμα, τό.

Sammangaddning, σύστασις, ἡ. συλλογή, ἡ. συγκρότησις, ἡ. συνωμοσία, ἡ (smnsvärj-ning).

Sammangjuta, συγχεϊν. συγχεραννύναι.

Sammangjutande, - ning, σύγχυσις, εως, ἡ.

Sammangyttra, σαναγείρειν. συσσωρεύειν (Sedn.). äfv. συνειλεϊν.

Sam mangy ttring, σώρευσις% ἡ (Sedn., ss. handling), σώρευμα, τό (ss. åstadkommet).

Sammanhang, συνέχεια, συνάφεια, συναφή, ἡ (i phys. o. metaphor. bet.), αλληλουχία, ἡ. κοινωνία, ἡ.: s. m. ngt, συναφή (καί κατάμιξις) πρός τι.: s. i tal, άκολουθία ἡ τού λόγου. Jfr äfv. Kontext 2).: i s. m. dta, Εχομένως τούτων.: stå i s. m., se Sammanhänga.: ej ha ngt s. m. hrandra, κοινόν ουδέν εχειν άλλήλων. : berätta s:et af en sak, όηλουν πάν τό πράγμα, λέγειν τό πράγμα ὡς εγένετο. καθ' 'ὲν εκαστον διελθεϊν (τον πράγματος).

Sammanhopa, (συν)αθροίζειν. σνναγείρ ειν. σνννειν.

Sammanhopning, συναθροισμός, ὁ. f. öfr.

gm νυ.

Sammanhålla, 1) eg., συνέχειν. 2) hålla i styr, κατέχειν. κρατεϊν (τινός) 3) jemnföra, se d. o.

Sammanhållning, 1) sammanhållande, gm vv. 2) organisering, κατασκευή, ἡ. σύνταξις, ἡ. σύ-στασις, ἡ. ευστάθεια, ἡ.

S a m in a η h ä m t a, συν άγειν. συγκομίζειν.

Sammanhänga, εχεσθαί, Εφάπ τεσθαι (τινός, m. ngt), συνεχή είναι (τινί). άρτάσθαι (εκ τίνος). — sammanhängande, συνεχής, 2. Ενδελεχής, 2. άκόλουθος, 2 (om tal, framställning).

S a ni m a η j a g a , συνελαύνειν. συνδιώκειν.

Sammanjemnka, Εφ-, συναρμόττειν (τί τινι). συνάπτειν.

Sammankalla, σνγκαλείν. συνάγειν. συν-αγείρειν. συναθροίζειν.

Sammankallande, -leise, συναθροισμός, ό. συνάθροισις, ή (Sedn.). helst gm νυ.

Sammankedja, συνδεϊν 1. ζευγνύναι άλύσεσι.

Sammankitta, συγκολλάν.

Sammankittande, συγκόλλησις, ή.

Sammanklämma, συν&λίβειν.

Sammanknyta, συνάπτειν. συμπλέκειν. Jfr Knyta.

Sammanknytning, συναφ ή, ή. συμπλοκή, ή. σύνδεσις, ή. σύζευξις, ή.

Sammankomma, se Sammanträda.

Sammankomst, σύνοδος, ή. σύλλογος, ό. συλλογή, ή. συνέλευσις, ή (Sodn.). συνουσία, ή.: hålla en s., σύνοδον ποιεϊσθαί. m. ngn, συγ-γενέσθαι τινί. συνέρχεσθαι εϊς ταύτό τινι.: be-r.ima en s. mellan fyra ögon, μόνον μόνω συ-νιέναι 1. συγγίγνεσθαι.: önska en s. m. ngn, συγγενέσθαι τινί χρβζειν.

Sammankoppla, συζευγνύναι. συνδεϊν.

Sammankrympa, συστέλλεσθαι. ρικνούσθαι (mera sälls.).

Sammankrympning, συστολή, ή. ρίκνωσις, ή.

Sammankrypa, συστέλλεσθαι 1. μειούσθαι (krypa ihop, minskas).

Sam ma ii köpa, συνωνεϊσθαι. συναγοράζειν. πριάμενον συνάγειν.

Sammanköra, σννάγειν. σνγκομίζειν. όμο-ζύγοις χρήσθαι (t. ex. ϊππω καί ßot, sätta under ett ok).

Sammanlefnad, σνμβίωσις, ή. δίαιτα ή κοινή.

Sammanlefva, σνμβιονν. σνζήν. κοινρ ποιεϊσθαί τήν δίαιταν.

Samnianleta, σνζητεϊν. συλλέγειν.

Sammanletande, συζήτησις, ή. σύλλεξις, ή.

Sam manliggande, ομού 1. Εν ταύτω κείμενος, 3.

Sammanlikna, σνμβάλλειν (τί τινι 1. τί πρός τι).

Sammanlimma, σνγκολλάν.

Sammanlinda, σννειλεϊν. σνοπειράν. σννελίτ-τειν. συμπλέκειν.

Sammanlopp, συνδρομή, ή.

Sammanlägga, τιθέναι 1. καθιστάναι Εν ταύτω.: s. ngt m. ngt, παρατιθέναι τί τινι. Jfr äfv. Sammanfatta 1).

Sammanläka, συμφύειν.: s: as, συναλθεϊσθαι, συναλθαίνεσθαι. Επιπωρούσθαι (om benbrott).

Sammanlöda, συστεγνούν. συσμηρίζειν.

Sammanlöpa, συντρέχειν, συνθεϊν ο. συν ελθεϊν374 Sammanmalet

δρόμω (om lefvande väsenden), συρρεϊν (om vatten, äfv. om folk).

Sammanmalet mjöl, ungef. κρϊμνον, τό. ψανστά, τά (af kom).

Sammannagla, συμπηγνύναν ήλονς.: s. ngt m. ngt, προσηλούν, προσπατταλεύενν τί τινι.

Sammanpacka, συσκευάζενν ο. -ζεσθ-αν.

Sammanpara, συνδυάζενν. συζευγνύναι.

Sammanparande, σνδυασμός, ό. σΰζευξνζ, ή.

Samm anpassa, συν -, έφαρμό ττενν. συνά-πτενν.: ej s., άναρμοστεϊν.

Sammanpressa, συμπνέζενν. συν&λίβενν.

Sammanpressning, συμπίεσες, σύν&λνψνς, ή.

Sammanproppa, συμβύενν.

Sammanrada, συνείρενν. συντάττενν. συνά-πτενν.

Sammanrafsa, συγκροτεϊν.

Samm an rinna, συρρεΊν.

Sammanroffa, συναρπάζενν.

Sammanropa, βοώντα συγκαλεϊν.

Samm an ro ta sig, se Sammangadda sig.

Sammanrulla, 1) tr. a) rulla ihop, in i, συνελίττενν. συστρέφενν. b) rulla till samma ställe, κυλννδουντα συνάγενν. 2) intr., gm pass. af föreg.

Sammanrusa, όμόσε φέρεσ&αι. άλλήλοιςπρος-πίπτειν. συρράττενν.

Sammanräkna, συλλογίζεσ&αν. mera sällan συμβάλλεσ&αν (göra öfverslag). συγκεφαλανουν (sammanfatta). συναρι&μεϊν (räkna in m.).

Sammanräkning, συλλογισμός, ό.

Sammanröra, διακυκάν. συγκεραννύναι. το-ρύνειν (röra om).

Sammansjunka, συμ-, καταπίπτειν. συνι-ζάνειν.

Sammansjunkning, συνίζησης, ή.

Sammanskarfva, σνρράπτειν.

Samman skjuta, συμβάλλειν, -σ&α*. συνε-ρανίζειν \τινί).

Sammanskott, συμβολή, ή.

Sammanskrapa, συμψήν. ά&ροίζειν, συν-αγείρειν (pengar o. d.).

Samman skrifning, συγγραφή, ή.

Sammanskrifva, συγγράφειν. jfr äfv. Kompilera.

Sammanskrufva, κοχλία σηνάγειν τν προς τν.

Sämmanslagning, σύγκρουσνς, ή. σύμπη-ξνς, ή. äfv. gm vv. under Sammanslå, jfr ock Förbindelse 1).

Sammansluta, συγκλείενν.

Sammanslutning, σύγκλενσνς, ή.

Sammmanslå, 1) slå mot hrandra, συμ βάλλενν. συναράττενν. συγκρούενν. συγκροτεϊν (t. ex. τώ χεϊρε, äfv.

κρούενν τώ χεϊρε). 2) gm slagning förena, συγκροτεiν. συμπηγνύναι. 3) bringa ihop, ομού 1. άμα ποιεϊν. συνάγενν εϊς ταυτόν. 4) se Förbinda 2).

Sammansläpa, συνάγενν. συμφορεϊν.

Sammansmeta, συγ-, προσκολλάν.

Sammansmida, 1) eg., συγκροτεiν (gm smidande sätta ihop), συνδεϊν (fängsla). 2) uppdikta, (συμ)πλάττενν. έπιμηχανάσ&αι. Jfr Uppdikta.

Sammansmälta, 1) tr., a) gm hopsmältning göra till ett, συντήκειν. συγχωνεύενν. fig., συντήκενν. όμοΰ πονεiν. συμμνγνύναν. εϊς ταυτόν συνάγενν. b) nedsmälta, συγχωνεύενν. δια-, κα-τατήκενν. διαχεϊν. äfv. συντήκενν. 2) intr. (se

- Sammansöka.

föreg, indeln.). a) συντήκεσθat. ομού ποιεϊσ&αι. συμφύεσ&αν. b) pass. af 1) b), äfv. διαλύεσ&αν. διαρρεϊν (oeg).

Sammansmältning, σύντηξις, ή. f. öfr. gm vv.

Sammansno, συστρεφ>ενν. äfv. συγγογγυλίζενν.

Sammansnoende, συστροφή, ή.

Sammansnöra, συσφίγγενν. äfv. συνδεϊν.

Sammansnörning, σύσφιγξις, ή.

Sam man spara, περνπ ονεϊσ&αν. φ>ειδωλία κτά-σ&αι 1. συνάγενν.

Sammanspänna, συμπερονάν. συνδεϊν. πε» ρονρ (m. spänne), βελόν/j (nål), ήλω, πασσάλω o. d συνάπτενν. συζευγνύναν (under ett »k).

S a m m a η s t a f τ a, συλλ αβίζενν.

Sammansticka, συρράπτενν. ραφίδν τεκταί-νεσ&αν.

Sammanströmma, 1) eg., se Sammanflyta. 2) om folk, συντρέχενν. συρρεϊν. συνα-γείρεσ$αν. συναΰροίζεσ&αι. συναλ'ιζεσ&αν.

Samma η stå, συνίστασ&αν (om pers.), παρα · κεϊσ&αν (om ting).

Sammanställa, 1) ställa på samma plats, συννστάναν. κα&ιστάναν εις ταντό 1. Ιν ταύτώ. συντν&έναν εϊς έν. 2) ordna, συντάττενν (εϊς ταύτό). 3) jemföra, se d. o. äfv. παρνστάναν τί τννν 1. πρός τν.

Sammanställning, σύνταξνς, ή. παράτα-ξις, ή. σύν&εσις, ή. παραβολή, ή.

Sammanstämma, 1) eg., συμφωνεϊν, συνά-δειν (om toner). 2) oeg., a) om pers., συμφωνεϊν, όμολογεϊν (τννν). όμογνωμονεϊν, τά αυτά φρονεϊν (τινί). συμπνεϊν. b) om sak, συναρμότ-τενν. συμγέρεσ#αν. σύμμετρον, όμονον είναν. συν-άδειν. συνωδόν εϊναί τινι.: ej s. m. ngt, άναρ-μοστειν τινι 1. πρός τι. άπάδειν πρός τι. #ύδέν πρός χορδήν.

Sammanstämmande, -ning, συμφωνία, ή. άρμονία, ή.

Sammanstörta, 1) tr., κατερείπειν. συνερεί-πειν (Sedn). καταβάλλενν. καταφέρενν. 2) intr., κατα-, συμπίπτενν. καταρρείν νπερί εαυτό), κατα-φέρεσ&αν.

Sammanstöta, l)ir., συμβάλλειν. συνω&εϊν. συγκροτεiν, συναράττειν (m. buller). 2) intr., a) våldsamt (om ting), utom pasø. af föreg, συμπί-πτειν, περιπίπτειν (τινί). b) gränsa omedelbart intill, εχεσθαί τίνος, άπτεσ&αί τίνος, συνεχή εϊναί τινι. δμορον εϊναι 1. όμορειν τινι. c) sammanträffa (om pers.), se d. o.

Sammanstötning, σύνωσις, ή. σύγκρουσις, ή. συμβολή, ή. συνέχεια, ή (intr.).

Sammansvärja sig, συνομνύναι τινί (emot ngn, ἐπί τινι 1. τινά), συνωμοσίαν ποιεῖσ&αί τινι.

— sammansvuren, συνωμότης, ου, ό. έν συνωμοσια ὠν. ὁ μετέχων τὴς συνωμοσίας.: ngns med-smnsvurne, οἳ συνομοσάμενοί τινι.

Sammansvärjning, συνωμοσία, ἡ. συγκρό-τησις, ἡ.: anstifta s., συνωμοσίαν (καὶ εταιρείαν) συνάγειν.: uppgifva en s., τὸ συνώμοτον ἐκλεί-πειν.: hörande till s., συνωμοτικός, 3.

Sammansätta, συντι&έναι. συνάπτειν. συναρ-μόττειν. συνιστάναι. συγκρίνειν.: s. sig, se Sammangadda sig. — sammansatt, σύνθετος, 2.: vara s., συγκεῖσ&αι. συντε&εῖσ&αι. συνηρμόσ&αν.

Sammansättning, σύν&εσις, ἡ. συναρμογή* ἡ-

Sammansöka, συζητενν. συλλίγειν.Sammansökande — Samvetsagg.

375

Sammansökande, σνζήτησις, η- σύλλεξις, εως, ἡ.

Sammantaga, συλλαμβάνειν. συναιρεϊν.

Samraantigga, πτωχεύοντα συλλέγειν. συν-ερανίζειν, -σθαι.

Sammantimra, συνάπτειν.

Sammantorka, 1) tr., ξηραίνειν. συνισχναί-νειν. 2) intr., ξηραίνεσθαι. συνισχναίνεσθαι.

Sammantrampa, καταπατεϊν. συγκροτεϊν τοις ποσί.

Sammantrycka, συμπιέζειν. ουνθλίβειν. συ-στέλλε νν.

Sammantryckning, σνμπίεσις, ἡ. σύνθλι-ψις, ἡ (Sedn.).

Sammanträda, συνιέναι. συνελθεῖν. συνίστα-σθαι. συγγίγνε σθαι τινι. σύνοδο ν ποιεϊσθαί. συμβαίνειν εις ταὐτό. ομού γίγνεσθαι, συλλέγεσ&αι. (συν,αθροίζεσθαι : s. f. att talas vid, συνελθεϊν εις λόγους.: f. att öfverlägga, συνιέναι εῖς λογισμούς. βουλευσομένους συνιέναι.: låta s., συνάγειν. συγκαλεϊν. ἀγείρειν.

Sammanträde, se Sammankomst.

Sammanträffa, 1) om pers., a) i vänskapl. men., t μου γίγνεσθαι, ἀφικνεῖσθαι εις ταὐτό. ἐπι , παρα-, συντυγχάνειν τινί (m. ngn), ἀπ-, συναντάν τινι. γίγνεσθαι σύν τινι. συνίστασθαί (συστήναι) τινι. ἐμπίπτειν εις τινα. b) i fiendtl. men. (om härar), se Sammandrabba. 2) om ting, tillstånd o. d., συνιέναι. συντρέχειν.: våra tankar s., ταὐτὰ γιγνώσκομεν. 3) om samtidighet, se Sammanfalla 2).

Sammanträffande, συνάντησις, ἡ.

Sammanträffning, συντυχΐα,ἡ (h.ändelsers). σύνοδος, ἡ, συμβολή, ἡ, πρόσμιξις, ἡ (fiendtlig).

Sammantränga, συστέλλενν. συνάγειν. συ-σπειράν. συνειλεϊν. πυκνούν : s. sina uttryck, tankar, ρήματα, νοήματα συστρέφειν.: s:trängdt skrifsätt, λέξις σύντομος, ἡ. τὸ συντόμως λέγειν.

Sammanträngd het, πυκνότης, ητος, ἡ. τὸ ἀθρόον. συντομία, ἡ 1. τὸ σύντομον (i skrifsätt, uttryck).

Sammanträngning, σύνωσις, ἡ. πύκνωσις, η. συνείλησις, ἡ (Sedn.).

Sammantvinga, συνάγειν (εῖς εν).

Sammanvara, ομού είναι 1. γενέσθαι, έν ταύτω εϊναι. συνεϊναι, συγγενέσθαι, ὁμιλεῖν τινι (m. ngn).

Sammanvaro, συνουσία, ἡ. ομιλία, ἡ.

Sammanveckla, συνειλεϊν. συνελίττειν. (Ουμ)-μηρύεσθαι. συσπειράν.

Sammanviga, ungef. συζευγνύναι.

Sammanväfva, συνυφαίνειν. συμπλέκειν.

Sammanväxa, συμφύεσθαι (συμφύναι).

Sammastädes, ἐν ταὐτω αὐτοὑ. αυτου ταύτη.

Samme, oc αυτός, ἡ αυτή, τὸ αυτό {ταὐτὁ, ταὐτόν).: just s., (ὁ) αυτός οὑτος.: den s. som, ὁ αυτός m. dat. 1. καὶ 1. ὥσπερ.: på s:a sätt, (κατὰ) τον αυτόν τρόπον, κατὰ ταὐτἀ. ομοίως.

Sammelsurium, πολυμιγία, ἡ. πλήθος εική συμπεφυρμένον.

Sammet, ἑξἀμιτον, το', ὁλοσηρικόν, το'.

Samqveda, ὁμότιτθος, 2. ομογάλακτες, 2 (pl.), ὁμομήτριος, 2.

Samqväm, συνουσία, ἡ. εταιρεία, ἡ. συνόν-τες, οι. συμπόσιον, τό, θίασος, ὁ, κώμος, o'(gille).

Samkonung, συμβασιλεὑς, ἑως, ὁ.

Samregering, τὁ συμβασιλεὑειν.

Samråd, συμβουλία, ἡ. συμβουλή, ἡ κοινολογία , ἡ.: träda i s. m. ngn, σόμβουλον ποιεῖσθαὶ 1. παρακαλεί ν τινα. παραλαμβάνειν τινἀ είς συμβουλίαν.

Samrådas, se Rådslå.

Sams, se Enig.

S a m s k y 1 d, ὁμομήτριος καὶ ὁμοπάτρνος, 2 o. 3.

Samspråk, κοινολογία, ἡ. ομιλία, ἡ. Se f. öfr. Samtal.

Samsyskon, παῖδες ὁμομήτριοι και ὁμοπά-τριοι.

Samsyster, αὐτάδελφος, ἡ.

Samt, 1) tillsammans.: s. o. synnerligen, σύμπαντες, ἁπαντες, ασαι, αντα. ἀθρόοι, αι, α. καθ' εκάστους, πανδημεί. 2) äfvensom, ἀμα σύν m. dat., ἀμα δὲ καὶ. και δή καὶ. τὲ. 3) och, καὶ. τὲ.

Samtal, λόγοι, οι. διάλεκτος, ἡ. διάλεξις, ἡ. διάλογος, ὁ. ἐντευξις, ἡ. διατριβή, ἡ.: inleda ett s. m. ngn, λόγους συνάπτειν τινι.: komma i s. m. ngn, εις λόγους (συν)ελθεῖν, ἀφικνεῖσθαι, ἴέναι τινί.: vara inbegripen i s. m. ngn, ἐν λόγοις εἶναί τινι.: föra ett vetenskapligt s., διαλογίζε-σθαι.: föra ett s., se Följ.

Samtala, m. ngn, διαλέγεσθαί τινι 1. πρός τινα. κοινολογεῖσθαί τινι. ἐντεὐξεις ποιεῖσθαί τινι 1. πρός τινα. ἐντυγχάνειν νινί διά λόγων, διά γλώττης 1. λόγων ἴέναι τινί. διατρίβειν μετά τίνος. ὁμιλεῖν τινι.

Samtalsämne, περῖ οὑ ὁ λόγος ἐστίν. λόγος, ὁ. ἀφορμή (föranledning) λόγου 1. τοἰ διαλέγεσθαί, ἡ.

Samtid, οι νὑν (1. τότε, i fråga om en an näns samtid än vår) ἀνθρωποι, οἱ καθ' ἡμάς (i allmht, κατά τινα) ἀνθρωποι.: beundras af s. o, efterverld, τοις τε νὑν {τότε) και τοῖς ἐπειτα θαυ-μάζεσθαι.

Samtida, ἡλικιώτης, ου, ὁ. ἡλικιὡτις, ιδος, ἡ. ὁ (ἡ) κατά τον αυτόν χρόνον γενόμενος (-μένη), ὁ, ἡ κατά τινα 1. ἐπί τίνος.

Samtidig, se Liktidig.: s:t, κατάλληλα, κατά τον αυτόν χρόνον.: lefva s:t m. ngn, συγχρο-νίζειν, ὁμοχρονεῖν τινι. Jfr Samtida.

Samtlig, ἀπας, σύμπας, ασα, αν. ἀθρόος, 3 o. 2.

Sam t lig en, κοινρ. πανδημεί.

Samtycka, συγχωρεῖν. συγκαταινεῖν. ἐνδέ-χεσθαι. Se f. öfr. Bifalla.

Samtycke, se Bifall.: utan ditt s., σοὑ ἀκοντος.

Samvara, -värö, se Sammanvara, -värö.

Samverka, -an, se Medverka, -an.

Samvete, συνειδός, ότος, τό. äfv. συνείδησις, εως, ή.: godt, rent s., τό όσιον τού συνειδότος. ευσυνειδησία, ή (Sedn.).: af ett godt s., όσιος, 3. εύσυνείδητος, 2.: jag har ett godt s., σύνοιδα έ-μαυτώ κακόν ουδέν δράσαντι 1. δράσας 1. d.: s:t säger honom, att han är oskyldig, σύνοιδεν αύτώ άναίτιος ών.: s:t slår mig f. dta, ένθύμιόν μοι γίγνεται τούτο ποιήσαντι.: göra sig s. af ngt, ένθύμιον ποιεϊσθαί τι.: efter s. fullgöra en sak, άφοσιονσθαί τι.: han frågade hm på s., ήρετο πρός θεών 1. θεούς έπιμαρτυρόμένος 1. κελεύσας τάληθή λέγειν 1. d.: efter bästa förstånd o. s., γνώμρ tjj δικαιοτάτρ.

Samvetsagg, δήξις ή 1. δήγμα τό τής ψυχής 1. τής καρδίας. : känna s., δηχθήναι τον θυ-μόν 1. τήν καρδίαν ώς κακόν τι δράσαντα (i allmht376 S amvetsenlig ·

ώς τι ποιήσαντα, öfver ngt), ταράττεσθαι (τήν ψυχήν) in. part. Εγκαλεϊν έαυτώ αϊσχρόν τι.

Samvetsenlig, όσιος, 3.

Samvetsfrid, ειρήνη, ή (τής ψυχής).

Samvetsfrihet, τό τής γνώμης Ελεύθερον.

Samvetsfråga, göra ngn en s., πυνθάνε-σθαι τίνος πάσαν τήν άλήθειαν. προς θεών Ερωτάν τινά τι 1. d.

Samvetsgrann, όσιος, 3. δίκαιος, 3. ofta όσιος και δίκαιος, ευσεβής 2 (from), ένορκος, 2 (edtrogen). — Adv., εύσεβώς. όσίως. δικαίως.: s. hålla sin ed, εύορκήσαι.

Samvetsgrannhet, όσιότης, ή. το οοιον. ευσέβεια, ή. τό ενορκον.: handla m. s., ενσεβεια χρήσθαί. εΰσεβεϊν (περί τι, i ngt), τά δίκαια ποιεϊν 1. πράττειν.

Samvetslugn, se Samvetsfrid.

Samvetslös, ανόσιος, 2. άσεβής, 2. ραδιουρ-γός, 2 (lättsinnig).: vara s., άσεβεϊν. ραδιονρ-γείν.

Samvetslöshet, άνοσιότης, ή. ασέβεια, ή. ραδιουργία, ή.

Samvetspligt, τό ευσεβές, τό όσιον.

Samvetsqval, se Samvetsagg.

Samvetsro, se Samvetsfrid.

Samvetssak, τό Ενθύμιον.: göra ngt till s., Ενθύμιον ποιεϊσθαί τι.

Samvetsskrupel, φροντίς ή περί ών τις εϊργάσατο.

Samvetstvång, τό άνελεύ&ερον τής γνώμης, τό μή Εξεϊναι όπφ άν τις βούληται γιγνώσκειν περί τών θείων.

Sand, ψάμμος, άμμος, ή.: af s., ψαμμί-της, ου, ό. -ϊτις, ιδος, ή. ψάμμινος. 3. äfv. άμ-μινος, 3.

Sanda, ψάμμω διαπάττειν.

Sandaktig, ψαμμοειδής, 2.

Sandal, σάνδαλον, τό πέδιλον, τό. υπόδημα, τό. : påtaga s:er, ύποδεϊσθαι τά σάνδαλα 1. υποδήματα.

Sandbacke, ψαμμώδης λόφος, ό.

Sandbank, στήθος, τό. έρμα, τό. ταινία, ή. θίς, νός, ό, ή. σύρτις, εως, ή (eg. Libyska kustens).

Sandberg, ψαμμώδες όρος, τό.

Sandbotten, ψάμμινον 1. ψαμμώδες έδαφος, τό.

Sandel, ξ όλον σαντάλινον, τό.

Sandelträd, σάνταλον, τό.: af s., σαντάλι· νος, 3.

Sandgrop, ψαμαθών, ώνος, ο (Lex.).

Sandgrund, πνθμήν ψαμμώδης, ό.

Sandhed, χώρα άννδρος και ψαμμώδης, ή. έρημος θίς, ό, ή.

Sandhög, ψάμμου σώρενμα, τό. ψάμμον σωρός, ό. θϊνες, οι, al (ish. i 1. vid hafvet).

Sandig, αμμώδης, 2. ψάμμινος, 3. ψαμμί-της, ον, ό, -ϊτις, ιδος, ή : mycket s., δίαμμος, 2.

Sandjord, ψαμμώδης γή, ή.

Sandkorn, ψαμμίον, τό. ψάμμου χόνδρος, ό 1. ψήγμα, τό.

Sandkrypare, ψαμμοδντης, ου, ό.

Sandlöpare, κίγκλος, ό.

Sandmark, ψαμμώδης γή 1. άρονρα, ή.

San dr ak, σ ανδαράκη 1. σανδαράχη, ή.

Sandrefvel, θίς, νός, ό, ή. σύρτις, ή. jfr Sandbank.

-Sansa.

Sandrik, πολΰψαμμος, 2.

Sandsten, ψάμμινος λίθος, ό. άμμίτης, ον, ό, -ϊτις, ιδος, ή.

Sandås, άκρώρεια ψαμμώδης, ή.

Sänk, adj., τελματώδης, 2. έλώδης, 2. πηλώ-δης, 2. ϊλυώδης, 2.

Sänk, borra (skjuta) ett skepp i s., καταδύ-ειν 1. διαφθείρειν 1. καταποντίζειν ναύν.

San k het, τελματώδης etc. (se Sank, adj.), τοποθεσία, ή.

Sanktion, -nera, se Stadfästelse, -fästa.

Sann, 1) m. rätta förhållandet, verkligheten öfverensstämmande, αληθής, 2. άληθινός, 3 (verklig). άψενδής, 2 (oförfalskad), πιστός, 3 (trovärdig). σαφής, 2 (påtaglig).: talas:t, αληθή 1. ορθώς λέγειν, άληθενειν. 2) af rätta slaget, verklig, άλη-θής, 2. άληθινός, 3. άψενδής, 2. ορθός, 3. δίκαιος, 3 (vederbörlig), γνήσιος, 3 (äkta), ofta äfv. gm ώς άληθώς, t. ex. ό ώ$· άληθώς φιλόσοφος. : så s:t jag lefver, ον τω ζώην.: är det s:t (m. ironi 1. förundran) αληθές.

Sanna, πιστούν. Εμπεδούν. (κατα)βεβαιούν. Ε-πιδεικνύναι.

Sannerligen, ή μήν. ή πoυ. δήτα. νή τον Jia. ναι μά τον Jia.: s. icke, μά Αία (m. följ. negation).

Sannfärdig, αληθής, 2. πιστός, 3. άψενδής, 2. άληθινός, 3. άληθευτικός, 3. (όρθιος και) αύ-θέκαστος, 2. — Adv., άληθώς. μετ' άληθείας.

Sannfärdighet, αλήθεια, ή. πιστό της, ή. τό άληθές.

Sanning, άλήθεια, η. άληθές, ούς, τό. σαφές, ούς, τό : söka, utforska s:n, ζητεϊν 1. διώ-κειν, ενρίσκειν τήν άλήθειαν.: säga s:n, τάληθή λέγειν, άλη^εύειν λέγειν 1. είπεϊν τήν άλήθειαν. τ†ι αλήθεια χρήσθαι. άψενδεϊν. τά όντα λέγειν.: i s., tf άληθεία. τω όντι. προς άλήθειαν. κατ' άλήθειαν. Επ' άληθείας. τό άληθές. άληθώς. ώ? αληθώς.

Sanningsenlig, άληθής, 2. άληθινός, 3. άψενδής, 2. πιστός, 3

Sanningsenlighet, άλήθεια, ή. πιστό τη ς, ή. ο. gm adj.

Sanningskärlek, φ>ιλάληθες, ους, τό. άψεύ-δεια, ή. τό άπλονν και πιστόν.

Sanningslös, άναλήθης, 2. ψενδής, 2.

Sanningsvän, φιλαλήθης, ονς, ό.

Sanningsälskande, φιλαλήθης, 2. άψευ-δής, 2.

Sannolik, εἲκώς, υῖα, ός. δοκών, ούσα, ουν. Επιεικής, 2. εὐλογος, 2. πιθανός, 3.: det är s:t, εικός γε. έοικε. κινδυνεύει. — Adv., εἲκότως. ώς έοικε. Εκ τού εικότος.

Sannolikhet, εικός, ότος, τό. εὐλογον, τό. πιθανό της, ή.: efter all s., Εκ τών εὐλογων. ώς δή έοικεν. Εκ τών εικότων.

Sannskyldig, se Sann 2).

Sannspådd, ἀληθόμαντις, ό, ή (om person). ἀληθώς προειρημένος, 3 (om ting).

Sans, τό έμφρον. σωφροσύνη, ή. σύνεσις, ή. αϊσθησις, ή. φρένες, ών, αι.: förlora s., λειπο-θνμεϊν. εαυτού Εξίστασθαι.: återfå s., se Följ.: behålla s., εαυτού κρατεϊν.

Sansa sig, εαυτόν ἀναλαμβάνειν. Εν εαυτω πάλιν γίγνεσθαι, ἀναφέρειν, εαυτόν ἀνακτάσθαι (έκ τίνος, efter ngt).Sanslös — Se.

Sanslös, -het, se Medvetslös, -het.

Sansning, se Sans.

Saphir, σάηφειρος, ή.

Sarde 11, ἀφύη, ή. σαρδίνη, η. τριχίας, ον, ό, τριχίς, ίδος, ή.

S årder, se Karneol.

S ar do ni sk, σαρδάνιος, 3.

Sardonyx, σαρδόννξ, υχος, ο.

Sarga, (δια-, κατα^αράττί*»'. καταδρύητειν. ἀμύ ττειν. Jfr äfv. K älta.

Sargande, σπαραγμός, οc. ἀμυξις, εως, ή. κατάδρυμμα, το' (poet.).

Sarkasm, σκώμμα, τό. σαρκασμός, ό (Sedn.).

Sarkastisk, σαρκαστικό*·, 3. σαρ^ά^οί, 3.

Sarkophag, σαρκοφάγος, jf (Sedn.). λίθινη σορός, ή. äfv. i allmht σορός, ή. λάρνα£, ακο$, jJ.

Satan, Σατάν, άνος, ό. Σατανάς, α, ό.

Satir, σκωητικόν 1. χλευαστικόν ποίημα, τό. σίλλος, ό (eg. parodisk), -iker, σιλλογράφος, o1 (se Lex.). -isk, σκωητικός, 3. χλευαστικός, 3.: s. mska, χλευαστής, ον, ό. -isera, (ίπι)σκώ-πτειν τινά 1. τί. σιλλαίνειν. χλευάζειν. τωθάζειν.

Satrap, σατράττ^, ον, ό.: vara s. i ngn provins, στραπεύειν χώρας τινός.: göra ngn till s., σατράπην καθιστάναι τινά. -pi, σατραπεία, ή.

Sats, 1) a) se Beståndsdel, b) bottensats, ύπόστασις, ή. υποστάθμη, ή. ύπόστημα, τό. 2) språng, hopp, πήδημα, τό. ἀλμα, τό. : göra s., (ιδια)πηδάν. αλλεσθαι. παραφέρεσθαι. 3) påstående, λόγος, ό. γνώμη, ή. θέσις, ή. θέμα, τό (sälls.).: mathematisk s., μαθηματική θέσις, ή. 4) mening, lära, δόγμα, τό. τό ἀρέσχον, οντος. τό ἀρέσαν, αν τος.: allmänt giltig s., χύριον δόγμα, τό. όμολογούμενον, τό. αξίωμα, τό. 5) i grammatisk mening, χώλον, τό. χόμμα, τό (se Lex.). 6) i musik, ungef. τό εννομον.

Satt, undersätsig, α^ρό?, 3. παχύς, εϊα, ύ (robust), ρωμαλέος, 3. χαρτερός, 3.

Satyr, Σάτυρος, ό. -artad, σατυρώδης, 2. -spel, σάτυρος, ό (äfv. pl.), σατυρική, ή, σα-τυρικόν δράμα, τό.: skådespelare i s:et, σατυ-ριστής, ου, ό.

Sax, ψαλίς, ίδος, ή.

Scen, 1) den del af theatern på hvilken skådespelarne uppträda då de agera, λογεϊον, τό. προ-σκήνιον, τό.

ὀκρίβας, αντος, ὁ. 2) skådeplats, σκηνή, ή. θυμέλη, ή. θέατρον, τό.: bearbeta f. s:en, εIσάγειν εις τό θέατρον (charakter 1. pjes). ἀναβιβάζειν ini τήν σκηνήν (en charakter), διδά-σκειν (pjes). 3) i en theaterpjes, μέρος τό του δράματος, πράξις, ή 1. d. 4) platsen f. handlingen i ett skådespel, ὀπου (χώρα, iv y) τά του δράματος γίγνεται. σκηνή (του δράματος), ή (Gram.). 6) oeg., uppträde, πράγμα, τό. συμβεβηκός, ότος, τό. bet. inneslutes ofta i ett substantiveradt epi-thet, t. ex. en löjlig s., γελοϊόν τι.: ställa till s:er, θόρυβον ποιεϊν. θορυβοποιεϊν. Jfr Skådeplats.

Scenförändring, υπάλλαξις 1. ἀμειψις της χώρας, ή. 1. d.

Scenisk, σκηνικός, 3.

Scenographi, σκηνογραφία, ή.

Scepter, σκήπτρον, τό.

Scepticism, σκεπτική φιλοσοφία, ή. σχέψις, ή. -ti k er, σκεπτικός, ο. ἐφεκτικός, ὁ. ἀπορη τι-χός, ὁ. -tisk, σκεπτικός, ἰφεχτιχός, ἀπορη τι-χός, 3.

Schabrak, νπηρέσιον, τό.

Schack, ζατρίχιον, τό (Byz.).: spela s., ζα-τρικίζειν (Byz.).: hålla i s., ἐφορμεϊν τοις τινο9 χαιροϊς.

Sch ack a, πολιορκεί/.

Schackbräde, γραμμαί, αϊ. -pjes, πεσσός, ο.

Schackra, καπηλεύειν.

Schackrande, -ring, καπηλεία, ή.

Schackrare, κάπηλος, ὁ. ὁ χαπηλεύων, οντος.

S c ha k al, θώς, ός, ὁ, ή.

Schakt, σήραγξ, αγγος, ή. σύριγξ, ιγγος, ή.

Schal, ungef. ἀμπεχόνη, ή 1. ἀμπεχόνιον, τό. (πέπλος, ὁ, ej brukl, i Att.).

Schasa, bort, ἀποπτοεϊν. ἀποοοβεϊν.

Schattera, σκιάζειν. σκιαγραφεϊν. ἀποχραί-νειν. ἀποσκοτούν. -ring, σκιασμός, ὁ. σκιαγραφία, ή. ἀπόχρωσις σκιάς, ή.

Schatull, κιβώτιον, τό. θήκη, ή.

Schavott, φόνιον πήγμα, τό 1. d.: ss. straff, ἐσχάτη τιμωρία, ή.: ban dog på s:en, ἀπέθανεν ἀποτμηθείς τήν κεφαλήν, περιέπεσε τιμωρία tSJ ἐσχάτΰ.

Schavottera, låta s., ικθεατρίζειν. ικπομ-πεΰειν.: s. = pass. af anf. vv. äfv. καταστηλι-τεύεσθαι.

Schema, διαγραφή, ή. διάγραμμα, τό. τύπος, ὁ. -tisera, διαγράφειν. iv διαγράμματι τιθέναι.

Schikt, πτυχή, ή 1. (obr. πτύξ) πτυχός, ή.

Schism, σχίσμα, τό (K. F.).

Scholastiker, - astisk, σχολαστικός, 3.

Schåare, se Lastdragare 3).

Schäfer i, ungef. ποίμνη, ή.

Se, 1) eg., ὁράν, βλέπειν (ha synförmåga, m. synförmåga iakttaga), θεάσθαί (betrakta) τι (ngt) 1. εις, πρός τι (på ngt), διά τών οφθαλμών αϊ-σθάνεσθαι.: se f. sig, långt, προοράν. ϊπι πολύ ἰξικνεϊσθαι τοις ὀφθαλμοϊς.: man kan knappt s. f. sig, ἀπορόν ioTiv ϊδεϊν τά προ αύτού.: s. längre, s. bättre på långt håll, τηλαυγέστερον ὁράν.: så långt

jag kan s., ἐφ9 ὁσον 1. i-φικνεῖται τἀ ὁμματα (μου).: jag s:r många stadier bortåt, ini πολλἀ στάδια iξικνεῖται τἀ ὁμ-ματἀ μου.: s. med spänd blick, ἀτενίζειν εις 1. πρός τι. äfv. &ατενίζειν τι. ἀτενέσι 1. ἀσκαρ-δαμύκτοις τοις ὀφθαλμοῖς ὀράν τι. ἀσκαρδαμυ-κτὶ βλέπειν εις τι. τὴν ὀψιν εις τὀ ἀτενές ἀ-περειόεσθαι εις τι. διατελεῖν ἐνορῶντἀ τι.: s. ned 1. opp ifrån, καθορἀν.: s. in i, iγκύπτιν κατἀ 1. εις τι.: s. i, iνοράν τινὶ τι.: s. dervid, IiΌράν τι : s. upp, ἀναβλέπειν.: s. igenom, διο-ράν (äfv. oeg.).: s. efter, ἀηοβλέηειν ηρός 1. εις τι. ἐηισκοηεῖν τι (äfv. betrakta).: s. ngn i ansigtet, ἀντιβλέηειν τινὶ, äfv. εις 1. ηρός τινα.: s. m. egna ögon, iv ὀφθαλμοῖς ὀράν τι. αὐτό-ητην εἶναί τίνος.: ej kunna s. ngt, ἀθέατον εἶναί τίνος.: s. under lugg på ngt, ὑφοράν τι. — är objektet en att-sats, brukas participial-konstr. t. ex. jag s:r att fienderna rycka fram emot oss, ορώ ἐηελθόντας ἡμῖν τοὐς πολεμίους, att jag gått vilse, o'ρώ ἀμαρ τών τής οδοὐ.: s. ngn dö, ὀράν τινα αποθνήσκοντα.: man s:r att de vilja åt oss, φανεροί 1· δῆλοι εἴσιν 1. φαίνονται iniβουλεύον-τες ἡμῖν. äfv. οτι 1. aiff, då att-satsen framstår ss. en sjelfständig företeelse, t. ex. s:r du ej, att du felat? ουχ οράς ὁτι ἡμαρτες (= beträffande det, att du felat, s:r du ej det?).; — Med fröjd, lusts.

48378

ngt, χαίρειν, η ds σθαι ορών τα 1. θεώ μενον 1. προς-βλέποντἀ τι. τέρπεσθαί τινι 1. ὀρῶντἀ τι. ἡδέως ὀράν 1. θεάσθαί τι.: låta s. (uppvisa), Επιδει-xv v ναι τι. Επίδειξιν ποιεῖσθαι τίνος. jfr. äfv. Y i s a.: låta s. sig, φαίνεσθαι. ὀράσθαι. φανερόν γίγνεσθαι. εῖς τοὐμφανές ἴεναι. Εξελθεῖν 1. εξιέναι εῖς ανθρώπους (bland mskr). Επιοἴεiκνυσθαί τι (visa sin skicklighet i ngt). 2) oeg., a) aktgifva på, iakttaga, ὀράν. αῖσθάνε σθαι. iv-, κατανοεί ν. (Επι)γι-γνώσκειν. jfr Iakttaga 1).: jag s:r, att du ej finner dig väl, ουκ ευ φρονοὐντα ορώ σε·: vi skole s., huru det går, εῖσόμεθα τὀ ἐργον {πώς εσται).: gerna s. ngt, φιλεῖν τι. αγαπάν τι 1. τινί. äfv. χαίρειν m. part., t. ex. han ser gerna, att han berömmes, χαίρει Επαινούμένος.: jag s:r ngn gerna, ἀσμενος 1. χαίρων ορώ τινα (äfv. m. tillagdt part., t. ex. ἀφικνούμενον, ankomma), äfv. χαίρω ορών τινα. b) inse, bedöma, Ενοράν. ἴdεῖν. γιγνώσκειν.: häraf s:r jag, Εκ τούτων δή γιγνώ-σκω.: deraf kan man s., Εκ τούτων εστιν ἴ-dεῖν. τεκμαίροιτο ἀν τις τούτοις, δήλον Εκ τούτων.: s. en vedersakare i ngn, ανταγωνιστών ὐ-πολαμβάνειν τινἀ. c) försöka, πειράσθαι.: jag vill s., om jag kan öfvertala hm, πειράσομαι, εῖ πεἰσαιμι αὐτόν. d) särsk. uttr.: se till, s. sig om, σκοπεῖν. σκέιρασθαι. Επιμέλεσθαι. Επιμελεi-σθαι.: han får s. sig om efter räddning (huru han kan rädda sig), αὐτώ μελρσει, οπως σώζε-σθαι.: s. till ngn (= ha uppsigt), Εφοράν τινα (äfv. τi). Επιμελεῖσθαί τίνος.: s. på ngt, σκοπεῖν τι. προνοεῖν τίνος, ἀποβλέπειν προς τι. ὀράν τι.: s. strängt på det rätta, τὀ δίκαιον ισχυρώς ὀράν.: blott s. på sin fördel, τἀ εαυτώ μόνον συμφέροντα σκοπεῖν.: s. till, att, σκοπεῖν 1. Επιμελεῖ-σθαι, δπως m. ind. fut. 1. conj. 1. opt. 3) se ut, intr., εῖναι ideῖν (t. ex. θοἴμάτιόν Εστι καλόν ἴ-dεῖν). εῖdος εχειν. φαίνεσθαι. τὴν oχpiν (παρ)έχειν. τὀ σχήμα εχειν. äfv. βλέπειν o. ὀράν (om pers.), t. ex. s. bister ut, dριμὐ βλέπειν.: s. afundsjuk ut, φθονερἀ βλέπειν : s. frisk ut, εὐχροεῖν. ὑγι-αίνοντος τὴν oipiν παρέχειν.: s. illa ut, κακο-χροεῖν.: det s:r bra ut, καλώς 1. ευ ἐχει.: hur s:r det ut i staden? πώς εχει τἀ κατἀ την πόλιν; s. ut som, παραπλήσιον τὀ εῖdος 1. σχήμα εχειν (τι-νί). δμοιον εῖναί τινι. Εοικέναι τινι.: det s:r ut, som om, doxti m. inf. Εοικέναι m. dat. part. 1. inf., t. ex., han s:r ut, som om han framställde gåtor, εοικεν αἰνιγμα συντιθέντι.

Sed, 1) bruk, vana, ἐθος, τό. Εθισμός, ὁ. εθισμα, τό. συνήθεια, ἡ. νόμος, ὁ.: hafva f. s. εθος εχειν. εῖωθέναι. νόμον εχειν. νόμος Εστί 1. καθέστηκέ τινι. εθος 1. Εν εθει Εστί τινι. νομί-ζειν.: bli s., Εν εθει 1. οῖκεῖον 1. ἴδιον γίγνεσθαι. Εκνικάν. : vänja ngn vid en s., εθος τι Εθίζειν τινἀ. 2) pl., tillämpad moral, ἡθος, τό (i inre häns.). τρόπος, ὁ (i yttre).: goda s., ἡθη χρηστά. τρόποι καλοί 1. Εσθλοί.: af goda s., χρη-στοήθης, 2. χρηστός (3) τὀ ἡθος. χρηστός, 3. σπου-daw, 3. καλός (3) τοὐς τρόπους.

Sedan, 1) adv., a) derpå, εῖτα. επειτα. μετέπειτα. μετἀ ταὐτα, μετἀ dé. αὐθις. Εντεὐθεν, ὐστερον. b) vidare, ετι dé. πρός dé. 2) præp., Εκ, Εξ, ἀπό m. pen.: s. lång tid, Εκ πολλοὐ (χρόνου), diἀ πολλοὐ χρόνου.: s. ganska lång tid, Εκ τοὐ Επί πλεἰστον.: s. den tiden, Εξ Εκείνου. Εκ τότε 1. ἐκτοτε.: s. den tiden, då.., Εξ οὐ. ἀφ* ου.: äfv. gm blott gen., t. ex. s. lång tid, συχνοὐ

1. πολλοὐ χρόνου. — för — sedan, vid tidsbe-stmngr, gm acc. och ett m. en enhet förökadt ordinale, t. ex. f. 10 månader s., ivdév.aTov μήνα τουτονi.: gift f. 8 dar s., Ενάτην ἡμέραν ταὐ-την γεγαμημένη. 3) conj., utom gm

participial-konstr, m. Επεί, Επε^ή m. ind. 1. opt. Επὰν, Επει-dàv m. conj.

Sedebud, Επίταγμα ήθικόν 1. νόμον τοὺ ηθικού, τό.

Sededomare, Εξεταστής τών τρόπων, δ. äfv. σωφρονιστής, ού, ό.

Sede förderf, κακοί 1. πονηροί τρόποι, οι. πονηρία, ή.

S edeförderfvande, τών καλών τρόπων ά-νατρεπτικός, 3.

Sedel, χαρτίον, τό.

Sedelag, νόμος θεϊος 1. ηθικός, ό. νόμος δ στοχαζόμένος 1. ό Επί τής τών πολιτών καλοκαγαθίας.

Sedelära, ηθική, ή. τρόπων παίδευσις, ή. λόγος προτρεπτικός Επί τά καλά, δ.

Sedelärare, ηθοποιός άνήρ, ό. παιδεύων τούς τρόπους, δ Επί τά καλά προτρέπων.

Sedemålare, ήθογράφος, ό.

Sedemålning, ηθοποιια, ή. ηθολογία, ή.

Sederegel, κανών τών άγαθών, ό. τών καλών δρος, ό. pl., δροι τών άγαθών και κανόνες, οι.

Sedermera, εΐτα. κατα. έπειτα. Se f. öfr. Sedan 1).

Sedesam, κόσμιος, 3. σώφρων, 2. αϊδήμων,

2. ευσχήμων, 2. — Adv., κοσμίως, σωφρόνως o. s. v.: uppföra sig s., εύσχημονείν. σωφρονεϊν.

Sedesamhet, κοσμιότης, ή. κόσμιον, τό. εύ-σχημοσύνη, ή. σωφροσύνη, ή. αιδώς, ούς, ή.

Sedeslös, άπειρόκαλος, 2. αισχρός, 3. άκοσμος, 2. άκρατής, 2 (utsväfvande), άσχήμων, 2.

Sedeslöshet, άπειροκαλία, ή. άχοσμία, ή. άκρατία 1. άκρασία, ή άσχημοσύνη, ή.

Sedespråk, άπόφθεγμα, τό. λόγος δ προτρεπτικός Επί τό καλόν. äfv. χρυσούν επ ος, τό (t. ex. Pythagoras').

Sedig, πραύς, εϊα, ΰ, Επιεικής, 2 (om mskr). ήμερος, 2, εύπειθής, 2 (om djur).

Sedighet, πραότης, ή. Επιείκεια, ή. ήμερό-της, ή o. εύπείθεια, ή (djurs).

Sedlig, ήθικός, 3.: s:t god, χρηστός, 3 (τά ήθη), σώφρων, 2 (återhållsam), καλός και αγαθός, 3. καλός (3) τούς τρόπρος.: s. charakter, s:a förhållanden, ήθη, τά. — Adv., ήθικώς. καλώς. äfv. άγαθώς. σωφρόνως.

Sedlighet, ήθος, τό. καλά ήθη, τά. καλοί τρόποι, οι, καλοκάγα&ία, ή.

Sednare, 1) adj., ύστερος, 3. χρόνω ύστερος,

3. ό, ή, τό ύστερον 1. εξής 1. μετά ταύτα, ύστερον γιγνό μένος, 3. Επιγιγνό μένος, 3.: den förre — den sednare (ss. korrelat.) δ (ή, τό) μεν — ό (ή, τό) δέ. δ μεν πρότερος — ό δε ύστερος. 2) adv., ύστερον, χρόνω ύστερον, μετά ταύτα.: ngt s., δλίγον ύστερον, ού πολύν χρόνον ύστερον.: två dar s., δύο ήμέραις ύστερον,: komma s., ύστερεϊν 1. ύστερίζειν.

Sednast, 1) adj., ύστατος (i afs. på tid), 3. έσχατος (sist), 3. τελευταίος (sist, om tid o. rum), 3. 2) adv., ύστατον. εσχατον.

Sedvana, se Sed 1).

Sedvanlig, se Bruklig.Seg — Sen.

379

Seg, 1) ϊξώδης, 2. κολλώδης, 2. γλοιώδης, 2. γλίσχρος, 3. γλισχρώδης, 2. 2) oeg., εμπεδος, 2, Ισχυρογνώμων, 2 (i god men.), δύσπειστος, 2, αυθάδης, 2 (i dålig men.).

Segel, ιστίον, τό. δθόνη, ή. άρτέμων, ωνος, ό (bramsegel). παράσκειον, τό (toppsegel), δόλων, ωνος, ό (liten

fock), ἐπίδρομος, ὁ (aktersegel).: stora s., Ιστiα μεγάλα, τά.: små s., ἀκάτια ιστία, τά.: lefva s., συστέλλειν, ὑποστέλλειν, κα-θαιρεϊν τά ιστία.: hissa s., se Hissa.: gå m. fulla s., ϊστιοδρομεϊν.: m. fulla s. styr han kurs på Dgt, πλησίστιος φέρεται ἐπί τι (äfv. fig·).: gå till s:s, ἀνάγεσθαι. ἐκπλεἰν. ἀπαίρειν. ἀναγωγήν 1. ἐκπλουν ποιεϊσθαι : fylla seglen, ἐμπιμπλάναι τά ιστία.: som fyllers., πλησίστιος, 2.: sätta till alla s., πάντα κάλων ἐντείνειν 1. κινεϊν 1. ἐξιέ-ναι (fig.).

Segelbar, πλωτός, 3. πλώϊμος, 2. ναυϋίπορος, ναυσιπέρατος, 2.

Segelduk, οθόνη, ἡ. φώσων, ωνος, δ.

Segelfart, πλους, ου, ὁ. äfv. ναυτιλία, ἡ.

Segelfärdig, ἑτοιμος (3) πλεϊν 1. πρός τόν πλουν.

Segelgarn, μήρινθος, ἡ. λίνον, το.

Segelled, πόρος, ὁ. πλώϊμος οδός, ἡ 1. d.

Segelstång, κεραία, ἡ. ϊστοκεραία, ἡ.

Segelsömmare, ιστιορράφος, ὁ.

Seger, νίκη, ἡ (τινός, öfver ngn), äfv. νίκη-μα, τό.: s:n är på ngns sida, ἡ νίκη ἐστι μετά τίνος : vinna s., jag får s., κτάσθαι, ἀνελέσθαι, νικάν νίκην. νίκης τυγχάνειν. νίκη γίγνεταί μοι. νίκη ἐστι μοι 1. μου 1. ἐμή. jfr f. öfr. Segra.: förlora, behålla s:ns frukter, τήν πρόσθεν νίκην ἀποβαλεϊν, τήν νίκην (δια)σώζειν.: vinna en fullständig s., παντελώς κρατεἰν. ἐκνικάν.: vinna en lätt s., ευπετώς κρατεἰν,: kämpa m. oafgjord s., ετεραλκώς μάχεσθαι·: begagna s:n, rj νίκρ ορθώς χρήσθαἰ. ὠφελεϊσθαι ἀπό του νικάν.: förläna s., νίκην διδόναι, νέμειν, ποιεϊν.: tillerkänna ngn s., δμολογεϊν νικάν τινα.: förtjena s., ἀξιόνικον ειναι.: förande till s., νικητικός, 3.: tvifvelaktig s., νίκη ἀμφιδήριτος.: Segrens gudinna, Νίκη ἡ.

Segerbud, ἀγγελία ἡ περί τής νίκης.: komma m. s., ἀπαγγέλλειν τήν νίκην.

Segerdrucken, μεθύων (ουσα, ον) ὑπό τής νίκης.

Segerfest, -firing, ἐπινίκια 1. νικητήρια (sc. ιερά), τά. ἐπινίκιος εορτή, ἡ.: fira s., ἐπινίκια θύειν 1. ἑστιάν.ἳ spel vid en s., ἐπινίκιοι ἀγώ-νες, οι 1. πομπαί, αι.

Segerhjelte, ὁ κατά τήν μάχην αριστεύσας και νικήσας 1. d.

Segerkrans, -krona, ἀθλον, τό. στέφανος, δ.

Segerpalm, räcka ngn s., ἐπειθεϊναι στέφα-νόν τινι.

Segerpris, νικητήριον, τό (vanl. pl.), ἀθλον (τής νίκης), τό. ἀριστεϊον, τό. πρωτεϊον, τό.

Segerrapport, ἀγγελία ἡ περί τής νίκης.

Segerrik, νικηφόρος, 2. νικητικός, 3.: föra en s. kamp, εὐπραγεϊν πολεμδύντα.

Segerrop, -skri, ἀλαλά,ἡ. ἀλαλαγή,ἡ. ἀ-λάλαγμα, τό.

Segerrus, χαρά ἡ ἐκπεπταμένη διά τήν νίκην. : göra ngt i s., μεθύοντα ὑπό τής χαράς τής διά τήν νίκην ποιεϊν τι.

Segerstod, τρόπαιον, τό.

Segerståt, se Triumph,

Segersång, παιάν, άνος, δ. ἐπινίκιος ὑμνος, δ 1. ωδή, ἡ. ἐπινίκιον, τό.: uppstämma s., παια-νίζειν.

Segertecken, τρόπαιον, τό.: uppställa ett s. f. segern öfver ngn, τρόπαιον στήσαι 1. στήσα-σθαι 1. ἐγεϊραί τίνος 1. κατά τίνος.

Segertåg, -vagn, se Triumphtåg, -vagn.

Segervinnare, se Segrare.

Segervinning, se Seger.

Seghet, ιό ιξώδες, γλισχρότης, ή. γλίσχρον, τό.

Segla, πλεϊν. πλουν ποιεϊσθαι. ναυτίλλεσθαι. φέρεσθαι (om fartygen).: s. på öppna hafvet, πλεϊν κατά θάλατταν, έν πελάγει.: s. utefter kust, πα-ραπλεϊν.: s. m. half vind, έκ κεραίας διαδραμεϊν.

Seglare, 1) fartyg, ναύς, fak, ή.: snäll s., κέλης, ητος, δ. εο πλέων, ουσα, ον : dålig s., κακώς πλέων, ουσα, ον. 2) pers., πλωτήρ, ήρος, δ. ναύτης, ου, δ. ναυτικός άνήρ, δ.

Seglifvad, βιώσιμος, 2.

Segling, πλους, ού, ό.

Seglingskonst, ναυτική, ή.

Segment, άποτομή, ή. τμήμα, τό.

Segna, 1) bli seg, γλισχραίνεσθαι. 2) se Digna.

Segra, νικάν. κρατείν. κρείττω γίγνεσθαι, πε-ριγίγνεσθαι (τώ πολέμω, i kriget).: s. öfver ngn, κρατείν τίνος o. τινά νικάν τινα. περιγίγνεσθαί τίνος.: s. m. ngn, συννικάν τινι,: s. i en drabbning, sjödrabbning, νικάν μάχην, ναυμαχίαν.: s. i kapplopp, i Olympiska spelen, νικάν δρόμον, ολύμπια. Jfr äfv. Seger.

Segrare, νικηφόρος, ό (τινός, i ngt, t. ex. παγκρατίου), κρείττων, ονος, δ. νικητής, ού, δ.: vanl. m. part. af föregg. vv.: s. i en drabbning, ό νικών μάχην τινά.

Sejlare, se Repslagare.

Sekel, εκατόνταετηρίς, ίδος, ή (100 år), αιών, ώνος, δ (tidsålder).

Sekreterare, ungef. γραφεύς, έως, δ (privat). γραμματεύς, έως, ό (offentlig).

Sekt, εταιρεία, ή. αϊρεσις, εως, ή.: sluta sig till en s., αιρετίζειν (K. F.).

Sektanhängare, αιρετιστής, ού, δ.

Sekterisk, αιρετικός, 3 (K. F.).

Sektföreståndare, αίρεσίαρχος, -άρχης, ό.

Sektor, τομεύς, έως, ό.

Sektion, 1) afskäring, (άνα)τομή, ή. 2) afdelning, τάξις, εως, ή.

Sekund, τό άκαρές τού χρόνου, άκαριαϊον τού χρόνου μέρος, τό. 1. d.

Sekundant, παραστάτης τού μονομαχούν-τος, ό. 1. d. -era, παραστήναι, παρεϊναί τινι. συμπράττειν, συνεργεϊν τινι.

Sekundär, δευτερουργός, 2.

Sela på, ένσκευάζειν. (υπο)ζευγνύναι.

Seldon, σκεύη, τά.

Selleri, σέλινον, τό.

Semester, εξάμηνος, ο.

Semikolon, ungef., μέση στιγμή, ή.

Seminarium, παιδευτήριον, τό 1. d.

Semivokal, ήμίφωνον, τό.

Semla, σεμιδαλίτης άρτος, ό. γυρίτης άρτος, ό (Sedn.).

Semlemjöl, σεμίδαλις, εως, ή. γύρις, εως, ή.

Sen, 1) eg., δψιος, 3. όψιμος, 2.: s. qväll, βαθεϊα εσπέρα, ή. 2) se Senfärdig. — Adv., oxpi.: s. på dagen, οψέ τής ημέρας, άμφί δει-Sena— Sid.

λην oxpiav.: komma f. s., όψίζειν. äfv. ύστερί-ζειν.: blomma s., όψιανθεϊν (adj. όψιανθής, 2).: s. född, όχρίγονος, 2.: gro s., όψιβλαστεϊν (adj. όψιβλαστής 1· όχρίβλαστος, 2).: s. bära frukt, oxpi-χαρπεϊν (adj. οψίκαρπος, 2).: så s., όψισπορεϊν.

Sena, τίνων, οντος, ό. τό.

Senap, νάπυ, νος, τό. σίναπι, «ως, τό.

Senapskorn, νάπυος ^όνοΓρος, ό.

Senapsolja, <τμ>«7ιτό.

Senapsplåster, νάπυος 1. civ άπ εως κατά-πλασμα, τό.: lägga på s., σιναπίζειν.

Senare, οψιαίτερος, 3. -nast, όψιαίτατος, 3.

Senat, γερουσία, ή. βουλή, ή. σύγκλητος, ή (vanl. = Senatus Rom.).: princeps senatus, ßov-λαρχος, o.: hänskjuta till s:n, άναφέρειν πρός τήν σύγκλητον.: väljas in i s:n, Εγκρίνεσθαι εις γερουσίαν.; upplösa s;ns sammankomst, άφιέναι βουλήν.

Senator, βουλευτής, ου, ό. γερουσιαστής, ου, o. συγχλητιχός, ό (ish. Rom.).: vara s., βουλεύβιν.

Senfull, νευρώδης, 2.

Senfärdig, οκνηρός, 3. βραδύς, εια, v. βρα-δύνων, ουσα, ον. άσύντονος, 2, άνβιμένος, 3 (slapp).: vara s., όκνεϊν. (άπορ)ραθυμεϊν.

Senfärdighet, οκνηρία, ή. όχνος, ό. ραθυ-μία, ή. άνεσις, ή.

Sengrodd, όψιβλαστής, 2. όχρίβλαστος, 2.: vara s., οψιβλαστειν.

Senig, νευρώδης, 2.

Senior, i en korporation, τών γερόντων εϊς.

Sensation, αϊσθησις, ή. αίσθημα, τό. Jfr Uppseende.

Sensibel, -bilitet, se Känslig, -het.

Sen sådd, όχρίσπορος, 2.

Sentens, γνώμη , ή. απόφθεγμα, τό. ρήσις, η. λεχθέν, έντος, τό. λεγόμενον, τό·: uttala en s., άποφθέγγεσθαι. — tios, γνωμιχός, 3.

Sentimental, ungef. Εμπαθής, 2.

Separat, κεχωρισμένος, 3. ίδιος, 3.

Separatfred, ϊδιαι σπονδαί 1. διαλλαγαί, αι.: sluta s., ιδία ποιεϊσθαι σπονδάς.

Separatfördrag, ϊδιαι συνθήκαι, αι.: sluta s., ιδίας συνθήκας ποιεϊσθαί.

Separatförhandling, ϊδιοι λόγοι, ol.

Separatist, αϊρετιχός, ό.

September, se Månad.

Seqvester, σύλη, ή 1. σύλα, τά. -era, χα-τεγγυάν τι.

Seralj, ungef. γυναιχωνϊτις, ιδος, ή.

Serenad, Ερωτοπαίγνιον έσπερινόν, τό 1. εσπερία θεραπεια ή δι' ύμνου Ερωτικού 1. d.

Serie, se Rad.

Servera, παρατιθέναι τήν τράπεζαν 1. τρα-γήματα. δεϊπνον παρασχευάζειν. -ering, παρά-θεσις, ή. δείπνου παρασχευή, ή.

Servet, χειρόμαχτρον, τό.^Εκμαγεϊον, τό (handduk).

Servis, Επιτράπεζος 1. Επιτραπέζιος χατασχευή, ή. Επιτραπέζια σχεύη, τά.

Sesam, σήσαμον, τό (växten o. frukten), ση-σάμη,ή (växten).: af s., σησάμινος, 3. σησάμου. οησαμίτης, ου, ό.

Sesambröd, άρτος σησαμίτης, ό.

Sesamkaka, πλαχονς (ούντος) σησαμίτης, ό. σησαμούς, ούντος, ό.

Sesamkorn, σησάμου χόνδρος, ό.: beströdd pa. s., Οησαμόπαστος, 2.

S e s a m o 1 j a, σησάμου Ελαιον, τό.

Sesamrätt, σησαμή, ή. σησαμίς, ίδος, ή.

Session, εδρα, ή. συνεδρεία 1. -ία, ή. συν-έδριον, τό. σύλλογος, ό.: ha s., ίδραν εχειν. συνεδρεύειν.

Sex, εξ. ς' (ss. siffertecken).: ett antal af s., εξάς, άδος, ή,: s. i sönder, χατά εξ.: s. gånger, εξάκις.: af s. böcker, εξάβιβλος, 2.: anförare f. s., εξάδαρχος, o.: af s. drachmers värde, έ£ώΙρα-χμος, 2.: af s. kotyler, εξαχοτνλιαϊος, 3:: af s. bokstäfver, έξάσημος, 2.: af s. medimner, έξμέ-διμνος, 2.: af s. alnar, εξάπηχυς, υ·: m. s. händer, Εξάχειρ, ό, ή.: m. s. våningar, εξώροφος, 2.: varande i s. månader, εξάμηνος, 2. διά μηνών εξ.: s. månader gammal, εξαμηνιαίος, 3. εξάμηνος, 2. 'έξ μηνών, μήνας εχων (ουσα) εξ.: tidrymd af s. månader, εξάμηνος, o. - årig, εξαετής, εξ-έτης, ό. εξαέτις, εξέτις, ιδος, ή. Ετών εξ. δι' 'έξ Ετών. έκτον ετ·ς άγων, ουοα. ετη εχων, ουσα.

Sexdubbel, -faldig, εξαπλάσιος, 3. εξα-πλους, ή, ούν. — Adv., εξαπλή. εξαχή. εξαχώς.

Sex dubbla, εξαπλούν.

Sexfingrad, εξαδάκτυλος, 2.

Sexfotad, εξάπους, ουν, οδος. έξάπεδος, 2.: s. vers, εξάμετρον (επος), τό.

Sexhjulad, Εξάχυχλος, 2.

Sexhundrade, 1) cardinale, εξακόσιοι, 3. χ' (ss. siffertecken). 2) ordinale, εξακοσιοστός, 3.

Sexhörnig, -kantig, εξάγωνος, 2.

Sexhörning, -kant, εξάγωνον, τό.: bilda en s., εξαγωνίζειν.

Sexpundig, εξάλιτρος, 2.

Sexradig, εξάστιχος, 2.

Sexroddareskepp, εξήρης, ου, ή.

Sexsidig, εξάπλευρος, 2.

Sexstafvig, εξασύλλαβος, 2.

Sextal, εξάς, άδος, ή.

Sextio, εξήκοντα. ξ' (ss. siffertecken).: β. tusende, εξακισμύριοι, 3. εξ μυριάδες, αι.: s. gånger, έξηκοντάκις. -årig, εξηκονταέτης, -τούτης, ό. έξηκοντούτις, ιδος, ή.

Sextionde, εξηκοστός, 3.: på s. dagen, εξη-κοσταϊος, 3.

Sextiotal, έξηκοντάς, άδος, ή.

Sexton, εκκαίδεκα. ις' (ss. siffertecken).: s. tusende, εξακισχίλιοι καὶ μύριοι.: s. gånger, εκκαι-δεκάκις.: tid af s. år, εκκαιδεκαετηρίς, ίδος, ή.: af s. stadier, Εκκαιδεκαστάδιος, 2.: af s. talenter, εκκαιδεκατάλαντος, 2.: af s. alnar, εκκαιδεκά-πηχυς, υ. -årig, ἑκκαιδεκαέτης, -δεκέτης, ου, ὁ. εκκαιδεκέτις, ιδος, ἡ.

Sextonde, εκκαιδέκατος, 3. δέκατος ἑκτος 3. ἱκτος Επὶ δέκα : en s. del, Εκκαιδεκατημόριον, τό.

Sextonroddare, εκκαιδεκήρης, ους, ή.

Sextusend, εξακισχίλιοι, 3. ,ς (ss. siffertecken).: den sextusende. Εξακισχιλιοστός, 3.

Sexvinklig, εξάγωνος, 2.

Si, ιδού. ήν ιδού.

Siare, μάντις, εως ὁ. εἰκαστής τών γενησομέ ν ων, ὁ.

Siareblick, εύστοχία, ή. ἀγχίνοια, ή.

Siarekonst, μαντική, ή.

Sibylla, Σίβυλλα, ή. -llinsk, Σιβύλλειος, 2. Σιβυλλιακός, 3. : s:a böckerna, βίβλοι αι Σι-βύλλειοι 1. Σιβυλλιακαί. (γράμματα) τὰ Σιβύλλεια.

Sickel, σίγλος 1. σίκλος, ὁ.

Sid, om kläder o, d., βαθύς, tia, v.Sida— Sig.

381

Sida, 1) de ytstyeken af en kropp, hvilka ligga emellan dess främre o. bakre delar, πλευρά, ἡ (äfv. på, en animalisk kropp), πλευρόν, τό. τοίχος, ὁ (af ett skepp), πλάγια, τὰ (af härar o. slagtlinier, = flank).: vänd på s:n, πλάγιος, 3.: högra, venstra s:n, τὰ δεξιά, τὰ αριστερά.: på högra s:n, iv δεξιά. Επι (τὰ) δεξιά, ἰς δεξιά, ix δεξιάς. Ιπι δόρυ o. ix δορός (i militärisk mening).: på venstra s:n, iv ἀριστερά. Ιξ ἀριστεράς. ἱπ' ασπίδα o. ζξ ἀσπίδος (i milit. men.): på båda s:or, κατ' αμφότερα. καθ' εκάτερα. ἀμφοτέρωθεν. εκατέρωθεν, ένθεν και ένθεν. äfv. αμφότερα.: åt båda s:or, ἑπ' ἀμφότερα. ἑφ' εχάτερα. ἀμφ>οτέ-ρωσε. ἑκατέρωσε.: på, åt hvilkendera s:n?, ποτέ-ρωθι, ὁποτέρωθι. ποτέρωσε, ὁποτέρωσε. 2) en kropps gränsdel, en figurs gränslinie, ὁρος, o. μέρος, τό. πλευρά, ἡ (af en mathematisk figur, af en kub o. d.).: ofta utsättes ej begreppet utan inneslutes i ett adjektivt uttryck, t. ex. den framåt, bakåt liggande s:n, τὰ πρόσθεν, τὰ ὁπισθεν.: den öfre, undre s:n, τὰ ἀνω, τὰ κάτω (dock äfv. τὸ ἀνω μέρος, τὸ χάτω μέρος), βάσις, ή (undersida på stående föremål).: d. motsatta s:n, τὰ ἱπὶ θάτερα.: landets vestliga s., τὰ πρός εσπέραν τετραμμένα τής χώρας.: på ena — på andra s:n, tf μέν — tf δέ. ένθα μέν — ένθα δέ.: på den här s:n, tf δε.: på den der s:n, ικείνρ.: åt den här s:n, ἑπὶ τάδε.: åt den der (den andra) s:n (hinsidan), in* ἑχεϊνα. ἑπέχεινα. ἑχεισε.: från alla s:r, πανταχόθεν, εκασταχόθεν.: på alla s:r, παν-ταχψ εχασταχ^. πανταχόθεν, εχασταχόθεν.: fr. ingen s., οὑδαμόθεν. β) af tunna föremål, t. ex. den främre 1. bakre, den öfre 1. undre ytan, σελίς, ίδος, ή (af ett blad, papper o. d.). τὰ ἀνω, τὰ κάτω (af tyger o. d.). 3) oeg., sätt att visa sig, uppträda o. d.: visa sig fr. en god s.: χαλόν φ>αί-νεσθαι. χαλόν παρέχειν εαυτόν.: ha en god o. en dålig s., τὰ μέν χαλώς ἑχειν, τὰ δὲ χαχώς. πή μέν χρηστόν είναι, πή δὲ χαί χαχόν.: betrakta ngt fr. en annan s., ἑτέρως ἑπισκοπεϊν τι.: se ngt fr. den goda s., λαμβάνειν τι ii τὸ χαλόν.: en saks svaga s., τὰ σαθρά τίνος.: en hr har sin svaga s., μανία γ' ον πάσιν ὁμοια.: hrje sak har två s:r, προσθήχαι δύο πάσιν εϊσι πράγ-μασί τε χαί λόγοις.: ngt visar sig fr. olika s:r, πολλαί ϊδέαι τινός χαθέστασιν.: vara bekant fr. en dålig s., ini τάχειρω γιγνώσχεσθαι.: å ena — å andra s:n, τὰ μέν — τὰ δέ. πή μέν — πή δε (πή enklit.). 4) sersk. uttryck: a) på (ngns) s., a) eg., sitta, sätta sig, παρακαθήσθαι, παραχα-θίζεσθαί τινι.: låta sitta, παραχαθίζειν τινά τινι. gå, παρέπεοθαι, παραχολουθεὶν τινι.: ha ngn, πα-ρεπό μενον, παραχολουθοϋντα ἑχειν τινά.: stå, vara, παραστήναί, παρεϊναί τινι.: ställa, παριστάναι τινά (τί) τινι. β) = till bistånd.: hafva, παρα-στάτην, συνεργόν ἑχειν τινά.: stå, παραστάτην εϊναί τινι.: ställa, χοινωνόν, ἑπίχονρον, βοηθόν, συνεργόν, σύνδιχον 1. συνήγορον (inför rätta), σύμμαχον (i strid) ποιεϊν, διδόναι, ἀποδειχνύναι τινά τινι. γ) = i 1. f. ngns partiintresse.: vara, είναι 1. γίγνεσθαι σύν τινι 1. μετά τίνος, ί'στασθαι μετά τίνος, σννίστασθαί τινι. σνμπράττειν τινί. φρονεϊν τὰ τίνος.: gå, προστίθεοθαί τινι. τάττεσθαι μετά τίνος, ελέσθαι τὰ τίνος, συγγνώ-

μονα γίγνεσθαι τινι.: föra, ἀγειν τινὰ πρός τινα. ποιεῖν τινα ἐπὶ τινι. σνγγνώμονα ποιεῖν τινά τινε.: draga ngn på sin s., πρός εαυτόν λαβείν

τινα. προσχτήσασθαι, παραστήσασθαί τινα. συν-οιχειούν τινα εαυτώ.: segren är på hs s., ή νίκη γίγνεται σύν αὐτώ. b) vid s:n: ställa en sak vid s:n af ngt (= jemnföra, se d. o.), σνμ-παραβάλλειν τινί τι. c) fr. s.: ej vika fr. ngns s., μηδέποτε ἀπολείπεσθαι 1. ἀπαλλάττεσθαί τίνος. d) å ngns s., ἀπό, ix, παρά τίνος.: välvilja, εύνοια παρά 1. ἐκ τίνος.: afund, φθόνος ἀπὸ τίνος : å faders, moders s., ἀπὸ 1. πρός πατρός, μητρός, πατρόθεν, μητρόθεν.: å min s. f τὸ ἀπ' 1. παρ' ιμού. τὸ κατ' ἐμέ. τὸ γ' ἐμόν. τὸ ' ἐμοί.: å hs s., τὸ κατ' αντόν.

Siden, βόμβνξ, υκος, ὁ (silke), σηρικόν, τό. jfr Silke.: af s., βομβύκινος, 3. σηρικός, 3.

Sidenfabrik, 1) ss. byggnad, ἱργαστήριον τών βομβνκίνων. 2) ss. handtering, ἱργασίαι τών βομβνκίνων.

Sidenhandel, σηρικών ἱμπορία, ή.

Sidenhandlare, ὁ σηρικά ϊμπολών 1, Εμπορευόμενος.

Sidentyg, βομ,βύκινον ὑφασμα, τό.

Sidenvaror, βομβύκινα 1. σηρικά, τά.

Sidenväfvare, σηρικοδιαστής, ού, ο. σερι-κοπλόκος, ὁ.

Sid länd, ὁ, ή, τὸ κάτω (κείμενος, 3).

Sidoafsigt, se Biafsigt.

Sidoanfall, ἱπιβολή, προσβολή, ορμή ή ix πλαγίου.

Sidoarfvinge, κληρονόμος ὁ κατά σνγγε-νειαν.

Sidobalk, på fartyg, στα μίνες, αι.

Sidobetäckning, καταπλευρίδιον, τό.

Sidoblick, βλέμμα τὸ ἐκ πλαγίου, παρά-βλέμμα, τό.: kasta en s., παραβλέπειν. πλαγίοις τοις ομμασι προσβλέπειν (τί, på ngt).

Sidobräde, σανίς ή παραπεπηγμένη.

Sidobyggnad, παροικοδόμημα, τό.

Sidodörr, παράθνρος, ή.

Sidofönster, θνρίς ή βλέπουσα ἐπὶ τὸ πλάγιον.

Sidogång, στοά ή ικ πλαγίου.

Sidohugg, 1) eg., πληγή ή ἐκ πλαγίου.: rikta ett s., πλαγιάζειν (om fäktare), mot ngn, πλη-γήν £κ πλαγίου ιντείνειν τινί. 2) oeg., κρυπτή μέμχρις, ή. κρυπτός χρόγος, ὁ.: rikta ett s. mot ngn, ὑπομέμφεσθαί τινα. παρασκώιττειν τινά.

Sidohäst, σειραφ>όρος 1. σειροφόρος ἵππος, ὁ.

Sidokamrat, ὁ πλησίον, παραστάτης, ου, ὁ.

Sidolinie, 1) eg., πλαγία γραμμή, ή. 2) om slägtled, αγχιστεια, ή.: anförvandter på s:η, συγγενείς, οι (blodsförv.). κηδεσταί, οι (gm gifte).

Sidoriktning, πλαγία θέσις, ή (en hvilande kropps), πλαγία φ>ορά, ή (en i rörelse satt kropps). ἀπόκλισις, ἀπόνευσις, ή (afvikelse fr. rak rikt-ëe në' en s » ἀποκλίνειν, τι.: taga en s., ἀπο-, ἐκκλίνειν. ἀπονεύειν.

Sidostycke, se Motstycke.

Si do vind, πλάγιος ἀνεμος, ὁ.

Sid o v äg, ἰκτροπή οδού, ή. παρεκτροπή, ή (Sedn.).: taga en s., (παρ)εκτρέπεσθαι.

Sidovägg, τοίχος, ό.

Si do yta, πλευρά, ή. τό πλάγιον.

Sidovördnad, ungef. αναίδεια ή περί 1. είς τινα.

Si er ska, μάντις, εως, ή.

Siffertecken, σημεΐον (άριθμού), τό.

Siffra, γράμμα, τό. ψήφος, ή.

Sig, pr ön. refi., dat. acc., εαυτώ, y, ω (αύτώ,382

Sigill — Silfver servis.

fi, ώ). εαυτόν, ήν, ό (αυτόν, ήν, ό). pl., σφίσιν (αύτοϊς, αϊς). σφάς (αυτούς, άς). äfv. εαυτοϊς, αϊς, οϊς. εαυτούς, άς, ά. Ofta (såväl i dat. s. acc. o. abl.) gra medialform af ett verb., t. ex. påkläda s. en mantel, χλανίδα περιβαλέσ&αι.: ge s. en lag, τί&εσΒ-αι νόμον.: hämna s. på ngn, τιμω-ρεϊσ&αί τινα.: akta s. f. ngn, φυλάττεσ&αί τινα.: vända s., τραπέσ&αι.: men, vända ifr. s. (slå på flykt), τρέψασΰαι.: skicka ifr. s., πέμπεσ&αι.: tvätta s., λούεσ&αι.: ställa s., ΐστασθ-αι. (Dock måste språkbruk o. lex. rådfrågas, ty många vv. uttrycka icke reflexivet gm medialformen, utan på annat sätt, t. ex. älska s., εαυτόν αγαπάν.: döda s., αύτόν άποκτείνειν). Äfv. gm pass., t. ex. röra s., κινεϊσ&αι.: förnöja s., τέρπεσ&αι.

Sigill, σφραγίς, ϊδος, ή. σφράγισμα, τό (si-gillaftryck). σήμαντρον, τό (insegel).: sätta s. på ngt, σφραγίδα έπιβάλλειν τινί. έπισφραγίζειν τι. (τω σημάντρω) σημαίνεσ&αί τι.: bryta s., λύειν, άνοιγνύναι τήν σφραγίδα.

Sigillbevarare, σφραγιδοφύλαξ, ακος, ό.

Sigillförfalskare, ό παραποιησάμένος τήν σφραγίδα.

Sigilljord, σημαντρίς γή, ή.

Sigillkapsel (på diplomer), κόγχη, ή.

Si gill ring, σφραγιστής, ού, ό. σφραγίς, ϊδος, ή. δακτύλιος, ό.: en som graverar s:ar, δακτυλιο-γλύφος, ό.

Si gill v ax, σφραγιστός κηρός, ό.

Signa, 1) tr., καλήν τύχην διδόναι τινί.: Gud s:e dig, δοίη ό &εός σοι εύτυχεϊν. ευμενής σοι ειη ό d-εός. καλώς πράξειας συν &εώ.: s:e dig, ευ σοι γένοιτο. όναιο. όλβιος ειης. jfr Välsigna. 2) intr. , s. öfver ngn 1. ngt, έπάδειν τινί. κατάδειν τινί 1. τινά 1. τί.

Signal, σημεϊον, τό. σήμα, τό. σύσσημον, τό (Sedn.).: ge s., σημαίνειν. αϊρειν σημεϊον.: efter s., άπό σημειου, jfr Signalera.

Signaleld, φρυκτοί, οι. πυρσοί, oi.: ge s., φρυκτωρεϊν. πυρσεύειν.: ngn får s., πυρσεύεταί τινι.: man får i Athen s. om fiendens ankomst, φρυκτοί αίρονται πολέμιοι ές τάς Ά&ήνας.

Signalement, χαρακτήρος όστις 1. είδους καί σχήματος ό τι έστί τίνος δήλωσες, ή.: ge s. på ngn, χαρακτήρα 1. εϊδος καί σχήμά τίνος έκδηλούν.

Signalera, σημαίνειν τι. φρυκτωρεϊν, φρυ-κτοϊς σημαίνειν, διασαφει ν διά πυρσών (m. eldsignal 1. signaleld).: ankommande fartyg s:s mig, φρυκτωρούνταί μοι νήες προσπλέουσαι.

Sign are, έπωδός, ό.

Signera, σημειούν.

Signet, σφραγιστήριον, τό. jfr Sigill.

Signetring, se Sigillring.

Signifikativ, σημαντικός, 3.

Sig ta, στοχάζεσ$αι (τινός, på ngt).

Sigte, 1) eg., όψις, εως, ή.: komma i s., εϊς όψιν έλ&εϊν τινι.: ur s., ύποχωρεϊν τινι έκ τής όψεως.: ha ngt i s., έν όφ&αλμοϊς όράν τι. σκοπεϊν τι.: få ngt i s., βλέπειν τι. (διά τών οφθαλμών) αϊσ&άνεσ&αί τι 1. τινός. : förlora ngt ur s., έκλείπει τι τήν όψιν. μηκέτι δύνασ&αι κα&οράν τι. ἀποκρύπτειν τι (t. ex. γήν, om seglande). 2) se Syfte.

Si g t ni η g, στοχασμός, ό. στόχασις, ή.

Sikt, κόσκινον τρίχινον, τό. έντρίχωμα, τό. σήστρον, τό (Lex.).

Sikta, κοσκινεύειν. κοσκινίζειν. äfv. ύποσειειν.

Siktmakare, κοσκινοποιός, δ.

Siktning, κοσκίνισις, εως, ή. f. öfr. gm νν.

Sil, ή&μός, ό. ύλιστήρ, ήρος, δ. ήβ·ητήριον, τό (durchslag). ύλιστήριον, τό (Sedn.). διαττος, ο (Lex.).

Sila, ύλίζειν. δι-, άφυλίζειν. (δι)ηθ-εϊν.

Silande, υλισμός, διυλισμός, ό. διή&ησις, ή.

Silben, ή&μοειδές όστούν, τό. ήΒ-μός, ό.

Silduk, τρύγοιπος, ό. ύλιστήριον, τό.

Silfver, ἀργυρος, ό (rått), ἀργύριον, τό (ar-betadt, ish. ss. mynt, pengar).: gediget s., σφυρήλατος ἀργυρος, ο.: smälta s., ἀργυροχοεϊν.: bryta s., ἀργυρεύειν.: drifven m. s., ἀργυρήλατος, 2.: af s., ἀργυρούς, ἀ, ούν. ἀργύρου. ύπάργυρος, 2 (förgyld).: m. båge af s., ἀργυρο τοξος, 2.: m. betsel af s., ἀργυροχάλινος, 2.

Silfverarbetare, ἀργυροκόπος, ό. ἀργυρη-λάτης, ου, ό.: s:s verkstad, ἀργυροκοπεϊον, τό. ἀργυρεϊον, τό.

Silfverarbete, ἀργυρούν έργον, τό.

Silfverartad, ἀργυροειδής, ἀργυρώδης, 2.

Silfverbergverk, ἀργυρεϊον (μέταλλον, äfv. έργον), τό. μέταλλα ἀργύρου, τἀ.

Silfverbelägga, έπαργυρούν. — silfver-belagd, έπάργυρος, 2.

Silfverbeslå, καταργυρδύν. — silfverbe-slagen, κατάργυρος, 2.

Silfverblad, ἀργύρου πέταλον, τό.

Silfverblandad, ἀργυρομιγής, 2.

Silfverbleck, ἀργύρου έλασμα, τό.

Silfverbröllop, γάμοι εϊκοσιπενταέτεις, οί 1.d.

Silfverflotta, ἀργυρολόγοι νήες, αι.

Silfverfärg, χροία οϊα ἀργύρου, ή.

Silfverfärgad, ἀργυροειδής, 2.

Silfverglans, ἀργύρου λαμπρότης, ή.

Silfverglitt, λιθάργυρος, ή.

Silverglänsande, ἀργυροφεγγής, 2. ἀργν-ροειδής, 2.

Silfvergrufva, se Silfverbergverk.

Silfverhalt, ἀργυρος ό ύπών. τ ἀργύρου πλή&ος τό ύπάρχον.

Silfverhaltig, ἀργυρίτης, ου, ο, — ΐτις, ιδος, ή. ύπάργυρος, 2. ἀργυρώδης, 2.

Silfverhvit, ἀργυροφεγγής, 2. χροίαν οἱ'αν ἀργύρου ἐχων, ουσα, ον.

Silfverkammare, ἀργυροθ·όκη, ἀργυριο&ή-κη, ἡ

Silfverkamrer, αργυροταμίας, ου, ὁ.

Silfverkis, ἀργύρου ψήγμα, τό.

Silfverklang, φθόγγος οῖος ἀπ' ἀργύρου.

Silfverklimp, ἀργύρου βώλος, ὁ.

Silfverkorn, ἀργύρου χόνδρος, ὁ 1. ψήγμα, τό.

Silfverkärl, ἀργυρίς, ίδος, ή. ἀργύρωμα, τό. ἀργυρούν σκεύος, τό.

Silfvermalm, ἀργυρῖτις γή, ή.

Silfvermina, 1) ss. myntsumma, ἀργύρου μνά, ἀς, ή. 2) se Silfverbergverk.

Silfvermynt, ἀργυρούς, ού, ὁ. ἀργυρούν 1. ἀργύρου νόμισμα, τό. ἀργύριον, τό.

Silfver ne, = af silfver, se under Silfver.

Silfverpenning, se Silfvermynt.

Silfverplåt, ἀργύρου πλάξ, ακός, ή.

Silfverprof, ἀργύρου δοκιμασία, ή.

Silfverrik, εύφορος (2) ἀργύρου (om malm o. d.). πολυάργυρος, 2 (om pers.).

Silfverservis, κατασκευή αργυρά 1. αργύρου, ή.Silfverskrin — Sinne. 383

Silfverskrin, -skåp, ἀργυροθήχη, ή. θησαυρός αργύρου, ὁ.

Silfverskål, ἀργυρίς, ίδος, ή.

Silfverslagg, σκωρία ή ἀπό τού ἀργύρου.

Silfverstift, ἀργυρά βελόνη, ή.

Silfver stuff, ἀργυρίτης λίθος, ὁ.

Silfver stång, -tacka, ἀργυρά πλίνθος, ή.

Silfvertråd, ἀργύρου ἐλασμα, τό.

Silfververk, se Silfverbe rgv erk.

Silfveråder, ἀργυρίτιδος (γής) φλέψ, βός, ή.

Silfverålder, ἀργυρά γενεά, ή.

Silke, βόμβυξ, υχος, ὁ, μέταξα 1. μάταξα, i (rått), σηριχόν, το (beredt).: af s., βομβύχινος, 3. σηριχός, 3.

Silkesafvel, θεραπεία ή τών βομβύχων.

Silkesmask, βόμβυξ, υχος, ο', σ^ρ, ρό?, ὁ.: s:s puppa, βομβύχιον, τό. μέταξα, jj (Sedn.).

Silkespinnnare, σηριχοδιαστής, ο?, ο. ση-ριχοπλόχος, ο' (Lex.).

Silkesvaror, βομβνχινα 1. σηριχά, τά.

Sill, μαίνη 1. μαινίς, tcJos, ι} (?).

Sillfångst, τών μαινών, ή.

Silltunna, πίθος μαινών, ο.

Silning, se Silande.

Silrör, ἀδὴν, ένος, ὁ. äfv. 77.

Simfotad, νηξίπους, ο', ή, -πουν, τὸ, ocfof.: s:e djur, o* στεγανόποδες.

Simfågel, όρι/ιοι> τὸ νηχόμενον 1. νηχτόν 1. πλωτός.

Simhinna, ἐπιδερματίς ο. ἐπιδερμίς, ίδος, ή.

Simkonst, κολυμβητική, ή.

Simma, l)eg, νήχεαθαι. χολυμβάν (äfv.

dyka).: s. utöfver, derpå, ἐπινεϊν, ἐπινήχεσθαι : s. ofvanpå, ἐπιπολάζειν.: s. öfver en flod, διανεϊν, διανήχεσθαι ποταμόν.: s. under, ὑπονήχεσθαι. — simmande, νηχόμενος, νηχτός, πλωτός, 3.: s. ö, πλωτή 1. πλωϊάς νήσος, ή. 2) oeg., s. i tårar, <Λ**ρυρροιϊ*'. .· s. i sitt blod, κεϊσθαι περι-χεόμενον αἵματι πολλφ.: s. i blod, αἵματι ρεϊν 1. καταρρεϊσθαι.: s:nde öga, υγρός 1. κά#ι//ρο$· οφθαλμός, ό. κλαδαραὶ όψεις, ai.

Simmare, χολυμβητής, ού, ό. äfv. πλώτης, ου, νήχτης, ου, νευστήρ, ήρος, ό (ovanl.).: god s., κολυμβητικός (ἀνήρ), ὁ.

Sim mig, παχύς, εϊα, ύ. παλαισταγής, 2 (om vind; poet.).

Simning, νῆξις, ή. νεύσις, κολύμβησις, ή. äfv. gm vv. (s. Simma).: s. ofvanpå, ἐπιπόλα-σις, ή.: gm s. undkomma, ἀποχολυμβᾴ v. δια-νεϊν, διανήχεσθαι.: vara ngn underlägsen is., ὑ-πονήχεσθαἰ τινι.: hörande till s., νηκτικός, 3. κολυμβητικός, 3.

Simpa, χεστρεύς, έως, ό (?).

Simpel, ἀφελής, 2. ἀπλούς, ή, ούν. εὐήθης, 2 (i god o. dålig men.).

Simplicitet, ἁπλότης, ή. αφέλεια, ή. εὐή-θεια, ή (enfald).

Sims, θριγκός, ό. στεφάνη, ή.

Simslist, κυμάτιον, τό.

Simulaker, προσποίητος μάχη γυμνάσματος ενεχα, ή 1. d.

Sin, εαυτού, ής, ού (αύτού, ής, ού).: s. egen, ἴδιος, 3. äfv. εαυτού, uttr. äfv. gm artikel, när ej särskild vigt ligger på pron., t. ex. en far älskar sin son, toV υἱόν πατήρ φιλεϊ.

Sina, 1) eg., (ἀπο)ξηραίνεσθαι (om digifvande djur), (ἀπο)σβέννυσθαι (om mjölken). 2) i allmht

uttorka, ἐλλείπειν (om en källa), ξηραίνεσθαι. äfv. σβέννυσθαι.

Si η der, λεπίς, ίδος, ή. στόμωμα, τό.

Singularis, ενικός ἀριθμός, ό.

Singularitet, ξενισμός, ό.

Singulier, ἴδιος 3. ἐξαίρετος, 2 (utmärkt).

Sink, se Dr öj sm ål.

Sinka, 1) tr., förorsaka dröjsmål, χρόνον 1. διατριβήν ἐμποιεϊν. διατριβήν (o. s. v., se Dröjsmål) παρέχειν τινι. 2) sinka sig, se Dröja.

Sinka, subst., όννξ, υχος, δ.

Sinka, verb., fästa i en sinka, όνυχα ἐνει-ρειν.: s. ihop, όνυξι συρράπτειν, συνάπτειν.

Sinlig, 1) sensuel, αισθητός, 3. ό, ή, τό διά τού σώματος.: s:a njutningar, ήδοναί al διά τού σώματος.: s:a begär, ἐπιθυμίαι al διά τού σώματος. 2) sensualistisk, ἡδυπαθής, 2. φιλήδονος, 2. ράθυμος, 2. τρυφερός, 3. ήττων τών

ηδονών 1. έπιθυμιών.: vara s., ήδυπαθεϊν. ηττω είναι τής ήδονής. ραθύμως ζήν. — Adv., 1) αισθητώς. δι' αισθήσεων. 2) ραθύμως. δι' ήδυπαθεΐας (o. s. v. se Följ. 3).

Sinlighet, 1) eg., τό αίσθητόν. 2) sinliga njutningar 1. begär, se under Sinlig 1). äfv. ensamt, ήδοναί, al.: vara slaf under s:en, δου-λεύειν ταίς ήδοναϊς. 3) fallenhet f. det sinliga, ήδυπάθεια, ή. φιληδονία, ή. ραθυμία, ή.

Sinnad, 1) besluten, διανοούμενος, 3. έπινοών, ούσα, ούν. γνώμην έχων, ουσα, ον. 2) beskaffad till sinnes, φρονών, ούσα, ούν (m. tillagdt adv., t. ex. ευ, χαχώς τινι 1. εις τινα, väl, illa s. mot ngn; 1. ett adj. neutr., t. ex. μαλαχά, mildt s.). (τήν γνώμην 1. διάνοιαν) έχων (ουοα, ον) 1. διακείμενος, 3.: väl s., εύνους, 2. ευμενής, 2.: illa s., χαχόνους, δύσνους, 2. δυσμενής, 2. χαχοήθης, 2.: lika s., ό μόνους, 2. όμογνώμων, όμόφρων, 2.: vara s., φρονεϊν, (τήν γνώμην 1. διάνοιαν) έχειν 1. διακεϊσθαι (m. tillsats af adv. 1. adj. neutr., se ofvan).: vara lika s. m. ngn, ομοίως 1. χατά ταύτά έχειν τινί. όμογνωμονεϊν, όμονοεϊν, όμο-φρονεϊν τινι. τήν αύτήν γνώμην εχειν τινί. τά αυτά γιγνώσκειν.: vara annorlunda s., άλλοίαν γνώμην έχειν.: vara än så än så s., αλλοτ' άλλως έχειν (τήν γνώμην). : vara Romerskt s., τά τών 'Ρωμαίων φρονεϊν 1. ρωμαίζειν.: vara Grekiskt s , έλληνίζειν.

Sinne, 1) ss. förnimmelseförmåga, a) af känslor (yttre sinne), αΐσθησις, ή.: ha s. f. ngt, ευ-αισθήτως εχειν τινός, εΰαίσθητον είναι τίνος.: ej ha s. f. ngt, άναισθήτως έχειν 1. διαχεϊσθαί τίνος. ούχ αίσθάνεσθαί τίνος, b) af föreställningar (inre sinne), νους, ού, ο. äfv. γνώμη, ή, διάνοια, ή (tanke).: det faller mig i s:t, έννοια μοι έγγίγνεται. ένθυμούμαι. έπέρχεται 1. έπεισί μοί τι 1. m. inf.: väcka s:t f. ngt, έπεγείρειν τήν διά-νοιάν τινι.: rikta sitt s. på ngt, προσέχειν τόν νουν τινι. 2) ss. förnimmelseverktyg, αισθητή-ριον, τό. äfv. αΐσθησις, ή. νους, ού, δ.: m. friska s:n, ευαίσθητος, 2.: friskhet i s:na, ευαισθησία, ή.: ngt faller i s.t, αίσθητόν έστι τι. αΐσθησιν παρέχει τι.: föremål f. de yttre o. inre s:na, τά αισθητά τε χαί νοητά. 3) beskaffenhet 1. yttring af föreställningsförmågan, tänkesätt, stämning, φρόνημα, τό. διάνοια, ή. γνώμη, ή (äfv. ss. vilja, föresats), θυμός, δ (ss. vilja, lust), äfv. ψυχή, η.: välvilligt s., ευγνώμων ψυχή, ή.: herrskares s., τυραννιχόν φρόνημα, τό.: "sinne"384

m. tillagdt adj. återgifves oftast ant. gm ett sinnets egenskap uttryckande adj. i neutr. 1. egen-skaps-snbst., t. ex. mskovänligt s., τό φιλάνθρωποι 1. φιλανθρωπία, ή.: broderligt s., τό φιλά-άελφον 1. φιλαάελφία. ή.: omoraliskt s., τό κακόηθες 1. κακοήθεια, ή : manligt s., τό άνάρεΐον

1. άνόρεία, ή.: ofta gm blott 1. heldst endera, t. ex. patriotiskt s., τό φιλόπολι.: ädelt s., τό γεν-ναϊον.: lumpet s., ταπεινότης, ητος, ή.; enhr sitt s. har, έκαστος τις αΐρεΐται τό αύτω άόξαν.: sätta sig i s., παριέναι τι εις τήν ψυχήν. όια-νοεϊσθαι ποιεϊν τι. Ινθυμεϊσθαί τι.: hafva i s., άιανοεϊσθαί τι. iv νώ εχειν τι. &ινοεϊν τι. γνώμην εχειν 1. ποιεϊσθαι τινα.: mitt s. står efter ngt, τήν γνώμην έχω 1. ορμώ πρός τι. ίπιθυμώ τίνος.: vara dyster till s:s, κακώς εχειν τήν ψυ-χήν. βαρυθυμεϊν. άυσθυμεϊν.; dyster till s:s, όύς-θυμος, 2. βαρύθυμος, 2.: glad till s:s, εύθυμος,

2. εύθύμως εχων.: vara glad till s:s, εύθυμεΐ-σθαι. εύθύμως εχειν. 4) vrede, θυμός, ο. (θυμός καί) οργή, ή.: styra-, dämpa sitt s-, θυ-μόν άακεϊν. 5) förnimmelseorganets sundhet 1. dta organ ss. normalt, φρένες, ών, al τό φ>ρονεϊν. νούς, ού, ό. γνώμη, ή.: vara vid sina s:n, εμ-φρονα εΐναι. εν εαυτω εΐναι. εύ φρονεϊν: ej vara vid sina s:n, άφρονα, παράφρονα εΐναι. παρα-φρονεϊν.: mista sina s:n, Εξίστασθαι (τού φρονεϊν). άπονοεϊσθαι. εξω εαυτού γίγνεσθαι.

Sinnebild, σύμβολον, τό. εΐκών, όνος, ή. υπόνοια, ή.

Sinnebildlig, συμβολικός, 3. adv., άι εικόνος.

Sinnelag, -esart, ψυχής άιάθεσις, ή (stämning). φύσις, ή (naturell), äfv. οργή, ή. φρόνημα, τό, γνώμη, ή (hjertelag, tänkesätt), τρόπος, ό (mest pl.), ήθος, τό (karakter).: ändra s., άλ-λοιούσθαι τήν γνώμην, τήν φύσιν, τούς τρόπους.: vara af anuat s. än ngn, Εναντιούσθαι τή τίνος γνώμ$. τάναντία φρονεϊν τινι.: vara af samma s. m. ngn, όμονοεϊν τινι. jfr S i η η e 3). S i η η a d 2).

Sinnesbeskaffenhet, εξις τής ψυχής, ή.

Sinnesfrid, εύθυμία, ή. ειρήνη (iv ψυχ$), ή.

Sinnesförfattning, ἀιάθεσις, εξις τής ψυχής.

Sinnesförmögenhet, se Sinne 1).

Sinnesförvirring, παράνοια, ἡ. παραφροσύνη, ἡ· εκστασις, ἡ : lida af s., παρανοεϊν. πα-ραφρονεϊν. παρακινητικώς εχειν.

Sinnes förändring, γνώμης μεταβολή, ή. ὑιατροΊτή, ή. μετάνοια, ή. μετάγνωσις, ή. μετα-γνώμη, ή.

Sinnesintryck, αϊσθησις, ή. πάθος, τό.

Sinneslugn, ἀταραξία, ή. απάθεια, ή. εὐθυμία, ή.

Sinnesnärvaro, se Själsnärvaro.

Sinnesorgan, se Sinne 2).

Sinnesoro, μέριμνα, ή. φροντίς, ἰάος, ή.

Sinnesrubbning, se Sinnesförvirring.

Sinnesrörelse, πάθος, τό. οργή, ή.: i häftig s., Εμπαθής, περιπαθής, 2.: vara i häftig s., Εμτιαθώς 1. περιπαθώς εχειν.

Sinnessjuk, νοσών τήν ψυχήν. ἀύσθυμος, 2.

Sinnessjukdom, νόσος ή τής ψυχής, λύπη, ή. ἀυσθυμία, ή.

Sinnesstyrka, ρώμη ή τής ψυχής.

Sinnestämning, εξις τής ψυχής, ή. ἀιάθε-σις, ή.

Sinnessvag, ἀναίσθητος, 2. ἀμβλύς (εϊα, ύ) τήν φύσιν.

Sinnessvaghet, ἀμβλύτης, η. αναισθησία, ή. βραάύνοια, ή.

Sinnestillstånd, Πξις τής ψυχής, ή.

Sinnesyra, παραφροσύνη, ή. μανία, ή.

Sinneverld, τά αισθητά.

Sinnrik, 1) om pers., ἀγχίνους, 2. εὐμήχα-νος, 2. σοφός, 3. συνετός, 3. 2) om sak, χαρίεις, εσσα, εν. σοφός, 3. συνετός, 3. Εμμελής, 2. αστείος, 3.

Sinnrikhet, σύνεσις, ή. ἀγχίνοια, ή.

Sinsemellan, se under Emellan 1).

Sipp, περίεργος, 2. ἀκκιζόμένος, 3.

Sippa, ἀνεμώνη, ή.

Sipphet, περιεργία, ή. ἀκκισμός, ό.

Sippra, πιάύεσθαι (mera sälls.).: s. fram, ἀιαπι&ύεσθαι.

Sira, -rat, -rlig, -ratlig, se Pryda, -nad, -lig.

Sirap, ungef. χύλισμα σακχάρινον, τό (συρού-πιον, τό. Nygr.).

Sist, 1) adj., ἐσχατος, 3 (om tid, rum, ordning, rang) ὑστατος, 3 (tid), τελευταίος, 3 (tid o. rum).: f. s:a gången, τό ὑστατον. τό τελευ-ταϊον. τό εσχατον.: visa ngn d. sista tjensten, τά νομιζόμενα ποιεϊν τινι. 2) adv., εσχατον. τελευταϊον. τό τελευτ αϊον. τά τελευταια, ὑστατο ν.: s. förfluten, lidén, bemäld, nämnd, ἀρτι 1. νεω-στί παρελθών (ούσα, όν), παροιχό μένος ,3, λεγόμενος. 3, εϊρημένος, 3.: s. ankommen, ὑστατος ἐλθών.: till s. kom han, τελευταίος ήλθεν.

Sits, εάρα, ή (i allmht,). άιφρος, ό (vagns). εάώλιον, τό (f. roddare).

Sitta, 1) eg , καθήσθαι. καθέζεσθαι.: s. på ngt, ἐπικαθήσθαί τινι. καθήσθαι ἰπὶ τινι.: s. vid ngt 1. ngn, παρακαθήσθαι, παρακαθέζεσθαί τινι,.: 3. till bords, κατακεϊσθαι, bredvid ngn, παρ ακατακεϊσθαί τινι.: s. lugn, καθήσθαι iv ησυχία. : s. säker (i sadeln), εποχον εϊναι.: s. i fängelse, se d. o.: bli sittande, καθήσθαι, καταμένειν iv εάρα.: låta s., άπο-, καταλείπειν (öfverge).: i s:de ställning, εάραϊος, 3. 2) dväljas: s. lugn, ήσυχίαν άγειν 1. εχειν.: s. i rådet, βουλεύειν. εϊναι τών βουλευτών.: jemnt s. hemma, οϊκουρεϊν. μή ἐξιέναι εις τούς ανθρώπους,: s. öfver ngt, εϊναι πρός τινι. εχειν άμφί τι. προσεάρεύειν τινι.: bli sittande (uppehållas), (κατ)έχεσθαι. 3) vara tillsammans, hålla session, vara i sitt kall, συν-ε&ρεύειν. σύλλογον ποιεϊσθαι. καθήσθαι (om domare o. s. v.), συνέάριον (t. ex. τών ενάεκα, o. s. v.) εστiν.: rätten s:er, ol άικασταί κάθηνται. 4) passa (om drägt), (ἐφ)αρμόζειν, 1. -ό ττειν.

Sittande, εάρα, ή. κάθισις, ή.: under s., καθεζόμένος, 3.

Sittarbete, lefραία Ip^ασκτ, ή.: yrke, till hkt hör s., βάναυσος τέχνη, ή.

Sittdyna, στρώμα, τό.

Sittning, 1) se Sittande. 2) se Session.

Sittplats, Μρα, ή.

Sittsyssla, ἑργον ε&ραϊον 1. (m. bibegr. af låghet) βάναυσον, τό. jfr Sittarbete.

Situation, κατάστασις, ή.: vara, komma i ngn s., καθίστασθαι εν τινι 1. «tf τι.: sdn är s:en, ούτως ἑχει, ούτω καθέστηκε τά πράγματα.

Sjelf, αύτός, ή, ό.: m. pron. personalt smn-sättes det till reflex., t. ex. ἐμαυτού, σαυτον, αυτού o. s. v.: i och f. sig, αυτός καθ* αύτόν, αύτη καθ* αυτήν, αυτό καθ' αν τό. τό καθ* αυτόν, αν-Sjelfbedrägeri— Sju.

τήν, αυτό.: mskn i o. f. sig s., αύτοάνθρωπος, o. ο κατά φύσιν άνθρωπος.: af sig s., s:t, άφ' εαυτού. άπό 1. Ix ταύτομάτου. αυτομάτως (= frivilligt). εχων, ουσα, όν. εκούσιος, 3. Εθελούσιος, 3. αύτοκέλενστος, 2 (sjelfmant), μηδενός κελεύσαν-τος.: ske (komma) af sig s., αντόματον γίγνεσθαι. αΰτοματίζειν (äfv. handla af sig s).: af sig s. skeende, αύτόματος, 2.: hd s. sker af sig s., αυτοματισμός, o.: kunnig, undervisad af sig s., αυτοδίδακτος, 2. αύτομαθής, 2. αΰτότεχνος, 2.: springande af sig s., αντόδρομος, 2.: rörd gm sig s., αΰτοκίνητσς, 2.: som säljer s., αύτοπώλης, ου, o.: s. förrätta arbete, αυτουργεϊν.: han är mskovänligheten s., φιλανθρωπότατός Εστiν.

Sjelfbedrägeri, τό Εξαπατάν εαυτόν.

Sjelfbehag, -lighet, αύθάδεια,ή. αυταρέσκεια, ή.

Sjelf behaglig, αυθάδης, 2. αυτάρεσκος, 2.

Sjelfbeherskning, Εγκράτεια, ή. σωφροσύνη, ή.: ha s., εαυτού Εγκρατή είναι, σωφρονεϊν. Εγκρατεύεσθαι (Sedn.).

Sjelfberöm, περιαυτολογία, ή.

Sjelfbestånd, αυτάρκεια, ή (enskildes), αυτονομία, ή (staters).

Sjelfbevarelse, Επιμέλεια ή.τής ζωής 1. περί τήν ζωήν.

Sjelfbevarelseinstinkt, Επιθυμία ή κατά φύσιν ή τής ζωής 1. περί τήν ζωήν.

Sjelfbjuden, αυτόκλητος, 2.

Sjelfförakt, καταφρόνησις ή εαυτού.

Sielfförgätenhet, αμέλεια ή περί αυτόν.

Sj elfförnöjd , -het, se Sj elfbehaglig, -behag.

Sjelfförnöj sam, αυτάρκης, 2.

Sj elf fö rn öj s amh et, αυτάρκεια, ή.

Sjelfförsakelse, ολιγωρία ή τών ιδίων συμφερόντων.

Sjelfförsvar, άμυνα, ή. τό άλέξασθαι.

Sjelfförtroende, φρόνημα, τό (i god o. dålig bem.). αυχημα, τό (i tadlande bem.).: ha s., φρόνημα εχειν. πιστεύειν εαυτώ. πιστεύειν γνώμ$.

Sj elfförtrö stån, θάρσος, τό. τό εαυτώ ϊ-σχυρίζεσθαι. äfv. φρόνημα, τό.: ha s., πιστεύειν εαυτώ.

Sjelf gjord, αύτόσκευος, 2.

Sjelfgod, αντογνώμων, 2. Ιδιογνώμων, 2. αυθάδης, 2.: vara s., αύτογνωμονείν. ιδιογνώ-μονείν.

Sjelfherrskare, αυτοκράτωρ, ορος, δ. αυλάρχης, ου, ό (Sedn.).: varas., αύτοκρατορεύειν. αύταρχείν.: hörande till s., αυτοκρατορικός, 3.

Sjelfherrskarinna, αύτοκράτειρα, ή.

Sj elfherrskarm akt, αύτοκράτεια, -κρατο-ρία, ή. αυθεντία, αύταρχία, ή (Sedn.).

Sjelfhämnd, τιμωρία ή ιδία.: taga s., ιδία τιμωρίαν λαμβάνειν παρά τίνος, αυτόν τιμωρεΐ-σθαί τινα.

Sjelfklok, -het, seSjelfbehaglig, -behag.

Sjelfkännnedom, τό γνώναι εαυτόν.: vinna β., γνώναι εαυτόν.

Sjelfkänsla, φρόνημα, τό.

Sjelfkär, -lek, se Egenkär, -lek.

Sjelfljud, Sj elfl ju dan de bokstaf, φωνήειν (γράμμα), τό.

Sjelflärd, αυτοδίδακτος, 2. αύτομαθής, 2. αύτότεχνος, 2 (i ett yrke).

Sjelfmant, αύτοκέλευστος, 2. αυτεπάγγελτος,

2 (s:t tillbjudande sig). αύτός9 3. αύτός δι αυτού. Jfr äfv. under Sjelf.

Sjelfmedvetande, τό εαυτώ συν εΐδέναι. äfv. συνείδησις, ή.

Sjelfmord, αυτοχειρία, ή. αυθαίρετος θάνατος, ό.: begå s., άποκτείνειν, διαχρήσασθαι εαυτόν. άπολλύναι τήν ζωήν.

Sj elfmyndig, -het, se Egenmy η dig, -het.

Sjelfmördare, αύτόχειρ, ρος, ό. αύθέντης, ου, ό. äfv. αύτοθάνατος, ό.

Sj elfpröfning, Εξέτασις εαυτού, ή.: anställa β., Εξετάζειν εαυτόν.

Sj elfrådande, αυτεξούσιος, 2 (om enskild pers.), αυτόνομος, 2 (om samhälle).

Sjelfrådig, -het, se Egenmyndig, -het,

Sj elfspillan, -spilling, se Sjelfmord, -mördare.

Sj elf stridig, -het, se Inkonseqvent, - seqvens.

Sj el ständig, 1) om lefvande väsen, Ελεύθερος, 3, αυτεξούσιος, 2 (om enskilde), αυτόνομος, 2, αυτοτελής, 2 (om stater o. folk).: fullt s., αυτάρκης, 2 (äfv. i ekonomiskt häns.).: s. stat, αύ-τόπολις, ή.: medlem af en s. stat, αύτοπολίτης, ο.: vara s.: om stater o. folk. Εφ' εαυτού οϊκείν, ειναι, κεϊσθαι. αύτονομεϊσθαι om enskilde, Εφ* εαυτού 1. ιδία γνώμτ] πράττειν. Εφ* εαυτού είναι, αύτογνωμονείν. 2) om ting, αύθύπαρκτ·ς, 2. αύθυπόστατας, 2.

Sjelfständighet, Ελευθερία, ή (frihet), αυτονομία, ή (en stats), αυτάρκεια, ή (äfv. i afs. på utkomst). Εξουσία

αὐτοπραγίας, ἡ. o. gm adj.

Sjelfsvåld, ἀκολασια, ἡ. νεανίευμα , τὸ (ådagalagdt i handling).

Sjelfsvåldas, νεανιεύεσθαι. ἀκολασταίνειν. μειρακιεύεσθαι.

Sjelfsvåldig, ακόλαστος, 2. νεανικός, 3. λα-μυρός, 3·

Sjelftagen, αὐτοπροαίρετος, 2.: m. s. rätt göra ngt, παρὰ τὸ εικός 1. ἀνομούντα 1. νόμον αὐτὸν αὐτῷ τιθέντα ποιεῖν τι.

Sjelftillit, so Sjelfförtröstan.

Sjelftillräcklig, αυτάρκης, 2.

Sj elftillräcklighet, αὐτάρκεια, ἡ.

Sjelftillfredsställelse, αυτάρκεια, ἡ. αὐ-θάδεια, ἡ. ευκολία, ἡ.

S j e 1 f v a 1 d, αυθαίρετος, 2. αὐτοχειροτόνητος, 2.

Sjelfverksam, αυτουργός, 2.: vara s., αυτουργείν. αυτ οχειρίζειν.

Sjelfverksamhet, αυτοχειρία, ἡ.

Sjelfvilligt se Frivillig.

Sjelfvisk, φίλαυτος, 2. πράττων (ουσα) μόνον τὸ ἴδιον συμφέρον.

Sjelfviskhet, φιλαυτία, ἡ. Επιθυμία ἡ τῶν Ιδίων μόνον συμφερόντων.

Sjette, ἑκτος, 3 : f. s. gången, τὸ ἑκτον, ι på s. dagen, εκταιος, 3.: en s. del, εκτημόρι-ον, τό.

Sju, επτά. ζ' (ss. siffertecken).: talet s., I-πτάς, ἀδος, ἡ. εβδομάς, ἀδος, ἡ.: s. gånger, I-πτάκις.: m. s. mynningar, επτάσνομος, 2.: af s. kotylers innehåll, επτακότυλος, 2.: m. s. portar, επτάπυλος, 2.: m. s. bordsoffor, επτάκλινος, 2.: af s. handbredder, επταπάλαιστος, 2.: af s. talenter, επτατάλαντος, 2.: sf m. s., Ζγδοος αυτός.: m. s. kullar, επτάλοφος, 2. våningar, ἑπτώ-ροφος, 2. torn, επτάπυργος, 2.: i, under, förs.

49386

Sjua — Sjutio.

dagar, ἑφθὴ μέρος, 2. επταήμερος, 2. επτὰ ἡμερων. ἑβΰομαάικός, 3 (i en vecka).: s. dagars tid, ἑβόομάς, ἀ&ος, ἡ. : i, under, för s. månader, I-πταμηνιαῖος, 3 (s. månader gammal), επτάμηνος, 2. επτὰ μηνῶν.: tidrymd af s. år, επταετία, ἡ. äfv. εβΰομάς, ἀΰος, ἡ. -årig, επταετής, ἑπτέτης, ον, ὁ. ἑπτέτις, ιΰος, ἡ. επτὰ Ετῶν. ἑβΰομον ἑτος ἀγων 1. ἑχων, ουσα, ον.

Sjua, επτάς, ἀάος, ἡ.

Sjublad i g, επτάγ νλλος, 2.

Sjuda, 1) tr., ἑψειν. ἀναβράττειν. 2) intr., ζεῖν. βράζειν ἀναβράττεσθαι. κυμαίνειν (om hafvet).

Sjudande, ἑψησις, ἡ (tr.). ζέσις, ἡ (intr.).

Sjudubbel, -fal di g, ἑπταπλονς, 3. επτά-cPνμος, 2. επταπλασίων, ον. ἑπταπλάσιος, 3. — Adv., επταχῆ. επταχῶς. επταπλασίως.

Sjudubb la, ἑπτ απλασιάζειν.

Sjufotad, επτάπονς, ουν, gen. ποάος (m. sju fötter o. sju fot lång), ποάῶν επτά. πόάας επτὰ ἑχων, ουσα, ον (sju fot lång).

Sjuhundra, επτακόσιοι, 3. \p' (s. siffertec-ken).: s. gånger, επτακοσιοπλασιάκις.: d. sjuhundrade, επτακοσιοστός, 3.

Sjuhör nig, επτάγωνος, 2. επταγωνικός, 3 (Sedn.).

Sjuhörning, επτάγωνον, τό.

Sjuk, νοσηματνκός, 3, νοσώάης, 2, νοσερός o. νοσηρός, 3 (eg.), άρρωστος, 2, ασθενής, 2 (klen, dålig), κλινήρης, κλινοπετής, 2 (sängliggande), oftast gm part. af följ. vv. (= vara sjuk), νοσεϊν (νόσω τινi, νόσον τινά 1. m. acc. af den sjuka kroppsdelen, t. ex. τούς οφθαλμούς), νοσάζεσθαι, νοσαίνειν, νοσεύεσθαι, νοσηλεύεσθαι (Sedn.). άρ-ρωστεϊν. άρρώστως έχειν 1. άιακεϊοθαι. άσθενεϊν. κάμνειν. κακώς, νοσηματικώς έχειν.: göra s., νόσον Εμποιεϊν τινι. ποιεϊν τινα κάμνειν. νοσο-ποιεϊν. νοσίζειν.: vårda s:a, νοσηλενειν. νοσοκο-μεϊν. θεραπεύειν νοσούντας.

Sjuka, νόσος, ή. πάθος, τό.: Engelska s:n, ραχϊτις, icΐος, ή.

Sjukbesök, τό Επισκοπεϊν νοσούντας.

Sjukbädd, νοσούντος κλίνη, ή. äfv. κλίνη, ή (der smnhanget gör begr. tydligt).: ligga på s., κατακλινήναι νοσούντα.: läggas på β:η, περιπί-πτειν νόσω. κλινοπετή, κλινήρη γίγνεσθαι.

Sjukdiet, νοσοτροφία, ή.

Sjukdom, νόσος, ή. νοσηλεία, ή. νόσημα, τό. άρρώστημα, τό, αρρώστια, ή, ασθένεια, ή (svaghet, dåligt befinnande), πάθος, τό (smärta).: långvarig s., μακρά νόσος, ή. μακρονοσία, ή.: svår, häftig s., χαλεπή νόσος, ή.: lifsfarlig s., θανά-σιμον νόσημα, τό. νόσος Επιθάνατος, ή.: akut s., όξεϊα νόσος, ή.: ådraga sig s., νόσον κτήσασθαι 1. λαμβάνειν.: hemsökas af s., Εμπίπτει τινί νόσος, περιπίπτειν νόσω. άπτεται τίνος νόσος.: få s. (= bli sjuk), framkalla 1. förorsaka s. (= göra sjuk), se under Sjuk.: fördrifva s., απ αλλά ττειν νόσους. επικουρεϊν νόσω.: öfvervinna en s., περι-γίγνεοθαι νόσου.: s:en tilltager, Επιτείνεται ή νόσος, aftager, χαλα. : bäfva en s., νόσον άιαλύειν.: dö i en s., άπο&νήσκειν 1. τελευτάν νόσω 1. Εκ νόσου.: fri fr. s., άνοσος, 2.: sköta under s. (= vårda sjuka), se under Sjuk.: själens s., κακόν 1. νόσημα τό τής ψυχής 1. Εν ττ\ ψυχρ.

Sjukdoms diagnostik, ή νοσογνωμονική.

Sjukdomsfall, νόσανσις, ή. o. gm vv., se vara Sjuk.

Sjukdomsorsak, αίτιον τό νοσοποιόν 1. νο-

σάζον.

Sjukdomstecken, τό γνώριμον τής νόσου.: konsten att upptäcka s., ή νοσογνωμονική.

Sjukdomsämne, τό νοσώόες. νόσου άρχή, ή.

Sjukhus, νοσοκομεΐον, τό.

Sjuklig, νοσακερός, 3. Επίνοσος, 2. äfv. άρρωστος, 2. ασθενής, 2. νοσερός o. νοσηρός, 3, νο-σώ&ης, 2 (de två sistn. äfv. = osund), νόσημα-τικός, 3.

S j u k 1 i g h e t, τά νοσακερόν, Επίνοσον, νοσερόν. άρρώστημα, τό. ασθένεια, ή.

Sjukling, ό νοσών o. s. v., se under Sjuk.

Sjukmat, σιτία τά τοις άσθενούσι Μόμενα. νοσήλια (σιτία), τά (Sedn.).

Sjukna, νόσηματικόν o. s. v. (se Sjuk) γίγνεσθαι. νόσω περιπίπτειν, ληφθήναι νόσω (insjukna).

Sjukrum, νοσοκομεϊον, τό.

Sjukskötare, - terska, νοσοκόμος, ό, ή. ό, ή νοσούντας θεραπεύων, ουσα.

Sjukskötsel, νοσοκο μία, ή. νοσηλεία, ή. θεραπεία ή τών νοσούντων. äfv. νοσοτροφία, ή.

Sjuksäng, -vaktare, -vakterska, -vård, se Sjukbädd, -skötare, -sköterska, skötsel.

Sjuledad, έπτάκωλος, 2.

Sjunde, έβάομος, 3.: på s. dagen, έβϋομαϊος, 3.: en s. del, έπταμόριον, τό.

Sjunga, ἀάειν.: s. en sång, μελωάεῖν.: s. en lofsång öfver ngn, ὑμνεῖν τινα.: s. segersång, παιανίζειν.: s. före, (der)till, Επάόειν.: s. till cithra, κιθαρωάεῖν.: lära s., φωνασκεῖν. μανθά-νειν ἀάειν.

Sjungande, ωάή, ή. τό αὔειν. μελωάια, ή.

Sjunka, 1) eg., (κατα)πίπτειν (falla åt djupet). καταφέρεσθαι (nedstörta). (καταρ)ρέπειν (om vågskålen), (κατα)ό'ύεσθαι (komma under vatten; äfv. om himmelskropparna), ἵζεσθαι, συνιζάνειν, ἵζημα λαβεἰν (om hus, mark o. d.).: låta s., κα-θιέναι. καταβάλλειν. 2) oeg., ταπεινοὑσθαι (i styrka, anseende, mod o. d.). χεἰρω γίγνεσθαι, ἀιαφθαρἡναι (i moral. häns.). Ελαττοὑσθαι, μειού-σθαι (i omfång, kraft, värde), ἐρρειν, ἀπόλλυ-σθαι, πίπτειν (gå till undergång).: s. i pris, låta modet s., se Falla 2) a).: s. under djuren, ἀ-γριώτερον γίγνεσθαι αυτών τών θηρίων, ταπεινότερων τών θηρίων ἀιακεῖσθαι,: s. i vanmakt, λειπ οψυχεῖν.

Sjunkande, 1) eg., πτώσις, ή. καταφορά, ή. ροπή, ή. ἀύσις, ή. κατά&υσις, ή. ἵζημα, τό. 2) oeg., μείωσις, ή. Ελάττωσις, ή. ἀιαφθορά, ή.

Sjuportad, επτάπυλος, 2.

Sjuroddare, επτήρης, ους, ή.

Sjusidig, επτάπλευρος, 2.

Sjusofvare, εις τών επτά καταάαρθόντων 1. d.

Sjusofvarråtta, Ελειός 1. ἐλειός, ό.

Sju stjernan, αι (ἐπτ ἀστεροι) πλειάάες, ων.

Sjusträngad, ἐπτάχοράος, 2.

Sjustämmig, επτάφωνος, ἐπτάφθογγος, 2.

Sjutal, επτάς, εβάομάς, ἀάος, ή.

Sjutio, εβδομήκοντα. ο (ss. siffra).: s. gånger, ἐβόομηκοντάκις.: tidrymd af s. år, ἐβάομη-κονταετηρίς, ιάος, ή.: d. sjutionde, εβδομηκοστός, 3. -årig, ἐβάομηκοντούτης, ου, ό. ἐβόομηκον-τούτις, ιαος, ή. ἐβάομήκοντα Ετών. ἐτη ἐχων (ουσα, ον) ἐβάομήκοντα.Sjutiotusend

Sjutiotusend, ἐπτακισμύριοι, 3. επτάμυριάδες, al.

Sjutton, επτακαίδεκα ιζ' (ss. siffertecken).: s. gånger, ἐπτακαιδεκάκις.: s. alnar lång, ἐπτα-καιδεκάπηχυς, υ.: d. sjuttonde, ἐπτακαιδέκατος, 3. ἐβδομος xal δέκατος, 3. ἐβδομος ἐπί δέχα.: på sjuttonde dagen, επτακαιδεκαταιος, 3.: s. fot lång, ἐπτακαιδεκάπους, ουν, 7iocfos\ -årig, επτακαιδεκαέτης, ἐπτακαιδεκέτης, ον, o1, ἐπτακαί-δεχα ἐτών.

Sjuttontusend, ἐπτακισχίλιοι xal μύριοι, 3.

Sjutusend, ἐπτακισχίλιοι, 3. (ss. siffertecken).: d. sjutusende, ἐπτακισχιλιοστός, 3.

Själ, 1) eg., ψυχή, 77 (i allmht, (anima, lifskraft), πνεύμα (spiritus, andedrägt, lifsflägt). φρένες, al (själen ur phys. synpunkt, instinkt), vovff, oi), o1 (uppfattnings-, tankeförmåga), äfv. τό νοητιχον, διάνοια, ή (förstånd), θυμός, ο (känslosinne, viljekraft), γνώμη, (kunskapsförmåga).: ur djupet af s:en, τξι ψυχής. ἐκ θυμού. ἐχ χαρδιας.: m. hela min s., παντι τώ θυμφ. όσον δύναμαι μάλιοτα. όλρ τρ ψυχτ\,: det gör mig ondt i s:n, σφόδρα ἀλγώ τούτο.: vara ett hjerta o. en s., ὁμοιρύχους ειναι.: dta (yttrande) har du tagit alldeles ur min s., τούτο εἴπάς μοι πάνυ χατά νδύν.: s:s välfärd, σωτηρία ή τήςφυχής.: lära om s:en, ἐπιστήμη ή περί τής ψυχής, ψυχολογία, ή (Nygr.). 2) mska, ἀνθρωπος, ό.: ingen s., ού-δείς ἀνθρώπων. 3) den styrande 1. ledande i ett företag, ώσπερ ψυχή.: vara s:n i ngt, ώσπερ ψυ-χήν εῖναί τίνος.

Själamessa, ευχή ή ὑπέρ τών ψυχών 1. d. ἐνάγισμα, τό (se Lex.).

Själ as, ἐχπνεύσαι. τήν ψυχήν ἀφιέναι.

Själasorg, ἐπιμέλεια ή τής ψνχής.

Själaspis, ἐστ ια μα τής ψυχής, τό. Jfr Själs-näring.

Själasörjare, se Prest (om ψυχαγωγός ο. ψυχοταμίας, se Lex.).

Själatröst, παραμύθιον τής ψυχής, τό.

Själavandring, μετεμψύχωσις, ή.

Själ a v än, φίλος ὡς μάλιστα, πιστότατος φίλος, ὁ.

Själfull, ἀγχίνους, 2. συνετός, 3. νοημάτων, ψυχής πλέως, ων. εὐμουσος, 2.

Själlös, ἄψυχος, 2. ἄμουσος, 2. ἀμβλύς, εΐα, ν. ἀβέλτερος, 3.

Själsadel, αρετή ψυχής, η. γενναιότης, ή. χρηστότης, ή.

Själsansträngning, ψυχής πόνος, δ 1. διά-τασις, ή.

Själsfrände, ungef. ὁμοιοπαθής, 2. ὑμοφυής (2) τινι.

Själsförmögenhet, -gåfva, αρετή ψυχής, ή. φύσις, ή.

Själshöghet, se Själsstorhet.

Själskrafter, δύναμεις al τής ψυχής, τά περί τήν ψυχήν. τά τής ψυχής.

Själslugn, ἀταραξία, ή. ευθυμία, ή. ευκολία, ή.

Själsnäring, τροφή ή τής ψυχής, ψυχαγωγία , ή.: ge s., ψυχαγωγειν. Jfr Själaspis.

Själsnärvaro, παράστημα, τό 1. παράστασις, ή (τής ψυχής), τό φρόνιμον. ἀνδρεία, ή.: m. s., παραστατικός, 3. ἀνδρειος, 3.

Själsodling, se Själsutveckling.

Själssjukdom, νόσος ή 1. πάθος τό τής ψυχής.

Själsstark, ἐρρωμένος (3) τξ ψυχή. δεινός (3) τήν ψυχήν.

Själs stor het, μεγαλοψυχία, ή·: en man m. s., ἀνήρ μεγαλόψυχος.

Själsstyrka, ρώμη ή τής ψυχής.

Själsstämning, διάθεσις τής ψυχής, ή.

^Själsutbildnin g, -utveckling, παίδευσις τής ψυχής, ή. παιδεια, ή.

Själsångest, ἀγωνία, ή. ἀδημονία, ή.

Själtåget, ψυχορραγία, ή (Sedn.).: ligga i s., se Ligga 1).

Sjö, λίμνη, ή (eg.).; s. m. salt- 1. hafsvatten i, στ ομαλίμνη 1. λιμνοθάλαττα, ή. θάλαττα, ή (hafvet), κλύδων, ωνος, ὁ 1. κύμα, τό (störtsjö).: gå till s:s, ἀνάγεσθαι. ἀνάγειν. ἐκπλεϊν. ἀπαί-ρειν. ἀναγωγήν 1. ἐκπλουν ποιεϊσθαι.: liala ut i s:n, ἀνάγειν τήν ναύν.: fartyget är på öppna s:n, μετέωρος ἐστιν ή ναύς.: det går hög s., μετεωρίζεται 1. ἀνοιδεΐ 1. κυμαίνει ή θάλαττα.: ha öfverväldet på s:n 1. till s:s, θαλαττοκρατεϊν. · herre på s:n, θαλαττοκράτωρ, ορος, ο.: herraväldet på s:n, θαλαττοκρατία, ή.

Sjöbad, 1) ss. ställe, θαλάττια ὑδατα, τά. 2) ss. handling, τό ἐν τρ θαλάττρ λούεσθαι.: taga s., λούεσθαι ἐν θαλάττρ.

Sjöbjörn, θαλάττιος ἀρκτος, ο.

Sjöborre, ἐχίνος ὁ θαλάττιος 1. πελάγιος.

Sjöbotten, se Botten 1).

S jö drab b ning, se Sjöslag.

Sjödrucken, ἀλμ$ 1. ὑδατι διεφθαρμένος, 3.

Sjöexpedition, στόλος, ὁ.

Sjöfarande, ναυβά της , ον, ὁ. πλέων, οντος, ὁ. ναύτης, ον, ὁ.

Sjöfart, ναυτιλία, ἡ, πλους, οὐ, ὁ (segling i allmht). ἐμπορία 1. ναυκληρία, ἡ (i handeJsären-der).: idka s , ἐμπορεύεσθαι.

Sjöfolk, ναῦται, ών, οἱ. ναυτική δύναμις, ἡ (sjökrigsfolk).: s:t (= besättningen å ett fartyg), πλήρωμα, τό. ὑπηρεσία, ἡ (roddarne).

Sjöfågel, θαλάττιος όρνις, ιθος, ὁ.

Sjöförsvarsdepartementet, διοίκησις ἡ τών περί τόν ναυτικόν στρατόν 1. τών ναυτικών, οΐ ἐπὶ τών περί τόν ναυτικόν στρατόν 1. d.

Sjögräs, φύκος, τό. φυκίον, τό.

Sjögrön, κυάνεος, -νούς, 3.

Sjögud, θαλάσσιος θεός, ὁ.

Sjögång, κύμανσις, εως, ἡ. κλύδων, ωνος,ὁ.

Sjöhandel, ἐμπορία ἡ {κατά θάλατταν). ἐρ-γασία ἡ κατά θάλατταν. ναυκληρία, ἡ.

Sjöhjelte, o1 κατά τάς ναυμαχίας ἀριστεύ-σας, αντος.

Sjöhund, φώκη, ἡ.

Sjöhäst, ἵππος ὁ ποτάμιος.

Sjökadett, ὁ εἲς τά ναυτινά 1. εις τό ναυ-μαχειν παιδευόμένος.

Sjökalf, se Sjöhund.

Sjökapten, ναύαρχος, ὁ. τριήραρχος, δ (på krigsskepp), ναύκληρος, ὁ (på handelsfartyg).

Sjökarp, τρίγλα 1. τρίγλη, ἡ.

Sjökrabba, κάμμορος, ὁ.

Sjölag, νόμος ὁ περί τήν ναυτιλίαν 1. d.

Sjöledes, κατά θάλατταν. διά θαλάττης.: fara s. (utom föreg.) πλέοντα 1. ἐπὶ νεώς πο-ρεύεσθαι.

Sjölejon, λέων (οντος) ὁ θαλάττιος.

Sjöluft, αὐρα ἡ κατά θάλατταν. πνεύμα τό ἀπό τής θαλάττης.388

Sjölukt—· Skadeslöshet.

Sjölukt, οσμή θαλάττης, ἡ.: ha s., ὄζειν 1. προσβάλλων θαλάττης.

Sjölägenhet, καιρός τον πλεϊν, ὁ.: afgå m. första s., ΙπΙ παρατυχούσης νεώς πορεύεσθαι.

Sjömakt, 1) styrka till sjös, ναυτικόν, τό. ναυτικά, τά. ναντική ἀύναμις, ἡ. ναντικός στρατοί, ὁ. 2) sjö stat, πόΧις ἡ Ιπιτ η&εύουσα τό ναν-τικόν 1. ἐπιμελουμένη του ναυτικού.

Sjöman, ναύτης, ον, ὁ. ναυτικός ἀνήρ, ὁ. ναυβάτης, ον, ὁ.: vara s., χρήσθαι τ5} θ-αλάττ^. θαλαττουργεϊν.

Sjö mannnaveten skap , ναυτική, ἡ.

Sjömanöver, ναυτική σύνταξις, ἡ.

Sjöminister, ὁ Επί τών περι τά ναυτικά.

Sjöofficer, εις 1. τις τών iν ναυσί αρχόντων 1. ήγεμόνων. ναύαρχος, ό.

Sjöresa, πορεία ή κατά θάλατταν. πλους, ον, ό. ναυστολία, tf.: göra en s., πλονν ποιεϊσθαi. ναυτiλλεσθαι.

Sjörustning, παρασκευή tf τον ν*ντ*κον.

Sjörätt, 1) ss. grundsats, τά κατά θάλατταν 1. περi τήν ναυτιλiαν δiκαια. 2) ss. domstol, ναυτοάiκαι, ών, ο*.

Sjöröfvare, ληστής, ό (κατά θάλατταν). πε*-ρατής, ού, ό (Sedn). καταποντιστής, ον, ό.

Sjöröfvarhop, το λρστικόν, πειρατικόν.

Sjöröfvarskepp, se Röfvar fartyg.

Sjöröfveri, ληστεια, tf. λ^στική, tf. πειρατεια, tf (Sedn.).: idkas., λρστεύειν. πειρατεύειν (Sedn.).: utrota s:et, τό λ^στιχόν καθ αiρεϊν Εx τής θαλάττης.

Sjöseger, se under Sjöslag.

Sjösida, τα προς θ-άλατταν.: belägra på s:n, πολιορκεϊν κατά θ-άλατταν 1. £κ θαλάττης.: fr. s:n, £κ Φαλάττ^ς·: på s:n , πρός τξς θαλάττης.

Sjösjuk, ναντεών, ώσα, ών.: vara s., se Följ.

Sjösjuka, ναυτiα, tf. ναυσiα, tf (Sedn.).: ha s. (vara sjösjuk), ναυτιάν. κακώς εχειν 1. διακεϊσθαι 1. καρηβατεϊν υπό ναυτiας 1. νπό σάλον.

Sjöskum, 1) ss. fradga, πόντο* ά</>ρός, ό. 2) ss. lera, σήπιον Ι.σηπiον, τό. οστρακiτης λiθος, ό.

Sjöslag, ναυμαχiα, tf.: hålla s., ναυμαχεϊν πρός τινα (mot ngn), άιαναυμαχεϊν τινι.: vinna ett s., ναυκρατεiν. ναυσi κρατεϊν. νικάν ναυμα-χiαν.: besegra ngn i ett s., καταναυμαχεϊν τινα.: seger i s., νiκη tf κατά θάλατταν. νiκη ναυμαχiας, tf. ναυκρατiα, tf.

Sjöslagen, se Sjödrucken.

Sjösoldat, ναυτικός στρατιώτης, ό. oftast (i smnhang) gm ναύτης, ον, ό. Επιβάτης, ου, ό.

Sjöstad, πόλ^ς tf έπ*#αλά#σ*ος 1. tf προς τ»} θαλάττρ.

Sjöstat, se Sjömakt 2).

Sjöstrand, άκτή, tf. «ιταλός, oc.

Sjöterm, *9·αλαττονρ)/iας 1. ναυτικής όνομα, τό 1. λε£*ς, tf. ναυτική λέξις, tf.

Sjötjenst, ναυτικό ν έργον, τό. ερ)/α τα τών Επιβατών.

Sjötrupper, ναυτική dύ να μις, tf. ναυτικό ν στράτευμα, τό.

Sjötull, iλλιμενικόν τέλος, τό. Ελλιμένιον, τό. ναυτικοi τόκοι, οι.

S j ö t å g, στόλος, ό.

Sjötång, φύκος, τό.

Sjövetenskap, se Sjömannavetenskap.

Sjöväg, se Sjöledes.

Sjöväsende, τό ναυτικόν. τά ναυτικά.: kunnig i s:t, ναυτικός, 3.

Sjöväxt, φυτόν τό κατά θάλατταν 1. iν τή θαλάττρ.

Sjöärende, τα περi τό ναυτικόν.: hörande till s., ναυτικός, 3.

Skabb, ψώρα, tf. ψωρiασις, tf, κνήφη, tf (Sedn.).: ha 1. få s., ψωριάν.: medel mot s., ψωρικόν, τό.

Skabbaktig, -bbig, ψωραλέος, 3. ψωρός, 3, ψωροειάής, 2 (Sedn.).

Skada, vtrb., (κατα)βλάπτειν, ζημιοὺν τινα. σίνεσθαί τινα 1. τί. λυμαίνεσθαί τινα 1. τί. κα-κούν 1. φθείρειν τι. κακώς ποιειν, κακοποιεϊν, κα-κουργεϊν, κακόν τι ποιειν 1. Εργάζεσθαί τινα. βλά-βην 1. ζημίαν φέρειν τινί. πηρούν τινα (lemlästa). Jfr Följ.

Skada, subst., 1) afbräck, förlust (se d. oo.), förfång, βλάβη, tf. κακόν, τό (hvarje s.). λύμη, λώβη, tf (skadande, men, kännbar åverkan, skymfning, skam o. d.).: göra ngn s., = skada ngn, se Föreg.: lända ngn till s., ειναι 1. κα-θίστασθαί τινι βλάβην 1. ζημίαν. βλαβερόν ειναι τινι.: lida s., βλάβην, ζημίαν, κακόν λαμβάνειν, περιπίπτειν ζημία, ζημιούσθαι. βλάπτεσθαι.: lida stor s., μεγάλα 1. πολλά βλάπτεσθαι.: ha s. af ngt, βλάπτεσθαι υπό τίνος 1. ποιούν τά τι. κακόν τι πάσχειν 1. ϊχειν άπό τίνος 1. ποιούν τά τι. ζημιούσθαι εν τινι.: till s., Επί τω κακώ. Επί βλά-ßjj. Επί ζημία. äfv. μετά βλάβης 1. ζημίας, ουκ εις καλόν.: utan s., άνευ βλάβης, άβλαβής, 2. ά-νατεί.: bli gm s:n klok, παθόντα γνώναι.: det är s., att han dött, λύπην Εργάζεται 1. λυπηρόν Εστίν αυτόν τεθνηκέναι. ουκ εις άέον όλωλεν. ώ-φελε μή άποθανεϊν.: det vore ej s. om han komme, όναιτ' άν Ελθών : det var s. att han ej fick rapp, όναιτ' άν άαρείς.: det är s., att han kostat på så mycket, κρείττων ήν μή τοσαύτα άε-άαπανηκώς. 2) åverkan, skadande, κακόν, τό (i allmht). σαθρόν, τό. λώβη, tf. λύμη, tf (se under 1). τραύμα, τό (sår).: kroppslig s., τό iv τφ σώματι κακόν 1. σαθρόν : taga s., σαθρόν γίγνεσθαι (om ting), πηρούσθαι, κακόν τι 1. τραύμα λαβείν (om organ, kroppar).: åstadkomma kroppslig s., πηρούν. λωβάν. λυμαίνεσθαι. τραυματίζειν. — skadad, σαθρός, 3. πεπηρωμένος, 3 (till kroppen, lemlästad), Ενάεής, πλημμελής, 2 (bristfällig), κακός, πονηρός, φαύλος, 3 (äfv. moraliskt; usel).: s:t tillstånd, σαθρό της, tf. τό σαθρόν.

Skadedjur, άάκετον, τό. θηρίον ιοβίλον, τό. άάκος, τό (poet.), äfv. θηρίον, τό.

Skadeersättning, 1) ss. handling, βλάβης Επανόρθωσις, tf. άντιχπόάοσις, tf. εκτισις tf τής βλάβης. 2) ss. sak, τά άντιάοθέντα. Jfr äfv. Skadeslös o. Skadestånd.

Skadeglad, (έπι)χαιρέκακος, 2. κακόχαρτος, 2 (poet.).: vara s. öfver ngt, se Följ.

Skadeglädje, (Επι)χαιρεκακία, tf.: hysa s. Öfver ngt, Επιχαίρειν 1. Επιχαιρεκακεϊν τινι. Εφή-όεσθαι τινι.: föremål f. s., Επίχαρμα, τό. Επίχαρτα, τά.: s. är föremål f. s., Επίχαρτος, 2.

Skadeslös, άζήμιος, 2. άβλαβής, 2.: hålla ngn s., Εκτίνειν τινί βλάβην. άνταποάιόόναι τινί. Επανορθούν, -ούσθαι 1. άκεϊσθαι τήν εκ τίνος βλάβην. παραμυθεϊσθαί τινα κακώς παθόντα.: hålla sig s., Επανορθούσθαι 1. άκεϊσθαι τήν βλάβην 1. τό κακόν.

Skadeslöshet, τό Επανορθούσθαι 1. άκεϊσθαι τήν βλάβην 1. τό κακόν.Skadestånd — Skam tafla.

389

Skadestånd, εκτισμα του βλάβους, τό.: han må ge den lidande dubbelt s., ϋιπλάσιον του βλάβους άλλο έκτισάτω τω βλαφθέντι. Jfr äfv. Skadeersättning 2).

Skadlig, βλαβερός, 3. Επιβλαβής, 2. άσύμ-φορος, 2. ζημνώάης, 2. κακός, 3. λυμαντήριος, λυμαντικός, 3 (menlig). Ενάντιος, 3 (hindersam, menlig).

Skadlighet, gm αφ".

Skaf, 1) se Skafning. äfv. θλάσις, ή (skadande). 2) kontusion, θλάσμα, τό. εκθλιμμα,τό. 3) afskaf, κνήσμα, τό. ξύσμα, τό. äfv. ξέσμα, τό.

Skaffa, 1) tillvägabringa, (Ικ)πορίζειν. παρα-, κατασκευάζει (t. ex. χρήματα, medel, μηχανάς, utvägar).: s. ngn ngu på halsen, Επάγειν, Επιφέ-ρειν, περιάπτειν τινί τι.: s. sig ngt på halsen, Επισπάσθαι, Επάγεσθαι, περιάπτειν εαυτω τι. ά-ναιρεϊσθαι (t. ex. πόνους), κατατίθεσθαι (t. ex. fy^0*")· -) fortskaffa, se d. o. 3) göra, uträtta ngt, έργον εχειν.: hafva att s., πράγματα, ά<X£o-λίαν, πόνον εχειν. άσχολεϊσθαι περί τι.: jag har ej ngt m. hm att s., πράγμα ovdév Εστί μοι πρός Εκεινον.: hd har du här att s. ?, τί σοι μέτεστι τών Ενθάάε; ge ngn att s., πράγματα, άσχολίαν, πόνον, Ιρ^ο*' παρέχειν τινί.

Skaffare, σιτηρεσίου Επιμελητής, oi>, ό. oc σι>-τηρεσιάζων, οντος.

Skafferi, ταμιεϊον, τό. Εάεσματοθήκη,ή(Sedn.).

Skafföttes, ἀντιστρέφας(αντος) τούςπόάας\Λ.

Skafning, litft?, ?}. κνήσις, ή. ξύσις, ή ο. £ι/-σμό?, ο1 (Sedn.).

Sk af sår, Ιλκοί chaüAafröeV, το'.

Skaft, ξι/στον, τό. ράβδος, ή. στύραξ, ακος, ὁ (på spjutet), καυλός, ὁ (på växter), μίσχος, ό^ (på frukter), πέλμα, τό (på äpplen o. päron), «ττί/λο?, οс, σώμα τό τής κίονος (på en pelare), στελεόν, τό (på yxan), λαβή, ή (handtag).

Skafva, ξεϊν, ξύειν. κνήν, κνήθειν (klå).: s. sig, (άια)θλάσθαι.: s:en, ξεστός, 3.

Skaka, 1) tr., a) eg., [dia-, κατα-, συσ)σείειν. σαλεύειν. τινάσσειν. όιαάονεϊν (genomrista).: s. frukt, ἀπο-, κατασείειν καρπούς.: s. ngns hand, κατασείειν τινί τήν χείρα.: s. sitt hufvud, άνανεύ-ειν. b) oeg., (dia-, κατα)σείειν. (dia-, Εκ)ταράτ-τειν. ταραχήν Εμποιεϊν τινι. κινεϊν. äfv. πάλλε-σθαι.: ett skakadt samhälle, πόλις ταραττ ο μένη 1. σφαλλομένη, ή. 2) intr., (dia-, κατα)σείεσθαι. σαλεύειν. κινεϊσθαι.

Skakande, σεϊσις, ή. τιναγμός, ό. παλμός, ό.

Skakel, ρυμός, ό. ρυτήρ, ήρος, ό (draglina).

Skakning, l)eg., (άια)σεισμός, ό. κατάσει-σις, ή. se f. öfr. Skakande. 2) oeg., ταραχή, ή. εκπληξις, ή. κίνησις, ή. ρύμη, ή (t. ex. οργής, passionernas).

Skal, 1) eg., όστρακον, τό (skaldjurs, äfv. äggs), κύτος, τό (t. ex. sköldpaddans), ελυτρον, τό (insekters, äfv. frukters), κέλυφος, τό, κελύφανον, τό (skaldjurs, äggs, frukters), λέπος, λέμμα, λέ-πυρον, λεπύριον, τό (djurs, äggs, skidfrukters). (ἀπο)λέπισμα 1. ἀρύψελον, τό (aftaget). λοβός, ό (frökapsel, hylsa). 2) fig., kärnlöshet, τό κενόν, κενότης, ή. τό Επιπόλαιον. εύπρεπές μέν Επιπό-λαιον dE και κενόν όν.

Skala, 1) aftaga skalet, (ἀπο)λέπειν. (ἀπο-, Εκ)λεπίζειν. (περι)φλοϊζειν (bark).: s. ägg, περιγλύ-φειν ωά. 2) löpa fort, ἀρόμω φέρεσθαι. δρο-μαϊον προς-, Επελθεϊν (komma).

Skala, graderingsmått, ἀιάγραμμα, τό. φθόγγοι οι τού συστήματος.

Skald, ποιητής, ού, ό. άοΜς, ό (poet).

Skaldegåfva, ποιητικόν, τό.

Skaldekonst, ποιητική, ποίησις, ή.

Skaldeslag, γένος τό τών ποιημάτων.

Skaldespråk, ποιητική λέξις, εως, ή. λέξις Ενθουσιώσα, ή (högtrafvande).

Skaldestycke, ποίημα, τό. επος, τό (episkt). μέλος, τό, ωάή, ή (lyriskt), εϊάύλλιον, τό (litet; i liten genre).: författa ett s., ποίημα ποιεϊν.

Skaldinna, ποιήτρια, ή.

Skaldjur, ζώα όστρακηρά, τό. τά ο'στρακό-άερμα.

Skalfrukt, λεπυριώάης καρπός, ό. 1. d.

Skalk, πανούργος, ό. τρίμμα, παιπάλημα, τό. κόκαλο?, ό (upptågsmakare).

Skalkaktig, πανούργος, 2. τριβών, ό, ή.

Skalkaktighet, πανουργία, ή.

Skall, 1) hårdt ljud, ήχος, τό. ήχημα, τί. ήχή ι η- ψόφος, ό. : trumpetens s., βυκάνημα, τό. αάλπιγγος ήχος, τό. σάλπισμα, τό. 2) hundars, ύλακή, ή. ύλαγμός, ό.

Sk al la, ήχεϊν. ψοφεϊν. ψόφον, ήχος, ήχημα, ήχήν ἀποτελεϊν.

Skalle, se Hufvudskål o. Hufvud 1).

Skallig, φαλακρός, 3. ψιλός, 3.; s:t hufvud, ψιλή κεφαλή, ή.

Skallighet, φαλακρότης, ή.

Skallra, subst., κρότάλον, τό. κρέμβαλον, τό. πλαταγή, ή.: leka m. s., κρεμβαλιάζειν.

Skallra, verb., (Επι)κροτεϊν. παταγειν. πλα-ταγειν.

Skallrande, κρότος, ό. πάταγος, ό. κροτα-λισμός, ό. κρεμβαλιαστύς, ύος, ή (m. skallran).

Skälm, på ett åkdonsrede, ungef. ρυμός, ο (se Lex.).: på sax, γνάθος ή τής ψαλίάος.

Skalmeja, αυλός, ό 1. d.

Skalp era. άπο-, περισκυθίζειν.

Skam, αιάώς, ούς, ή, αισχύνη, ή (i alla bett.). αίσχος, τό (skamlighet, nesa). άυσωπία, ή (skam-flathet). ατιμία, άάοξία, αισχρά cfo|a, ή (van-hedsr). ονειάος, τό, λώβη, ή (smälek).: s. drabbar hm, αισχύνη συμβαίνει αύτω. εις όνειδος καθίσταται. αίσχύνην όφλισκάνει : anse ngt f. s., όνειεΡος, αίσχος etc. ήγεϊσθαί τι. Εν αίσχύνρ, di' αισχύνης τίθεσθαί τι.: ha s. af ngt, αΐσχρόν 1. όνειδος laτί τινί τι. αΐσχράν do ξ αν κτάσθαι άπό τίνος.: det är s., όνειάος, αΐσχρόν έστι m. inf.

Skam fi at, άυσωπηθεϊς, εϊσα. κατηφής, 2. i-ρυθριών, ώσα, ών.: bli s., (άν)ερυθριάν. Ιρυθραί-νεσθαι·: göra s., έρυθραίνειν.

Skam flathet, άυσωπία, ή. κατήφεια, ή (Sedn.). έρυθρίασις, ή.

Skamfläck, κηλίς, ιάος, ή. αΐσχύνη, ή. λύμα, τό.: sätta en s. på ngn, αΐσχννειν περιποιεϊν, περιάπτειν, προσβάλλειν τινί. καταισχννειν τινά.

Skamlig, αισχρός, 3. Ιπονείάιστος, 2.

Skamlighet, αίσχος, τό. αισχρό της, ή.

Skamlös, άναιάής, 2. άναίσχυντος, 2.: vara s., άναισχυντεϊν. άναιάεύεσθαι.

Skamlöshet, άναίάεια, ή. άναισχυντία, ή.

Skampåle, se Kåk.

Skamtafla, στήλη, ή.: sätta ngn på s:n, στηλιτεύειν τινά. στηλίτην ποιεϊν τινα.: den som stått på s., στηλίτης, ου, ό.390

Skandal, σκάνδαλον, τό (N. T., K. F., se Lex). αισχύνη 1· αΐσχρότης είς τήν πόλιν 1. τούς ανθρώπους έκφερομένη, ή. 1. d.

Skandera, ρυθμίζειν. μέτρω διελεϊν 1. δια-λαβεϊν.

Skänk, σκέλος, τό.

Skans, χαράκωμα, τό. χάραξ, ακος, ό. £ρυ-μα, τό. περιτείχισμα, τό.: uppsätta 1. uppkasta en s., χαράκωμα βάλλεσθαι. έρυμα τειχίζειν, -σθαι, περιβάλλεσθαι. περιτειχίζειν. χαρακοποιεΐ-σθαι (Sedn.).

Skansarbete, ταφρεία και χαράκωσις, ή.

Skansgräfning, χαρακοποιία, χαρακοβο-λία, j) (Sedn.). χαράκωσις, περιτειχισμός, ό.

Skanskorg, οπαλίων, ωνο?, ό. φορμός, ό.

Skanspåle, se Palissad.

Skansverk, άποτείχισμα, τό. (περι)σταύρωμα, χαράκωμα, τό.

Skapa, ποιεϊν. δημιουργεϊν (dana). (α7ΐ)«ρ)/ά-ζεσθαι (tillvägabringa, färdiggöra). φύειν, γεν-νάν (afla, fostra),

κτίζειν (grundlägga).: ej vara skapad till ngt, oJ πεφυκέναι πρός τι 1. m. m/. : han är skapt derför, (fj) πέφυκε πρός τούτο.: skapad till fältherre, tuV (ΤΓρατ^ό?.: vara s:d, (egnad) f. ngn, οικεϊως έχειν τινί. — skapad, γεννητός, 3.

Skapande, γέννηαις, ή. ποίησις, ή. κτίσις, jf. παρασκευή, äfv. gm vv.

Skapare, δημιουργός, ο (om verldsframbrin-garen). δ φύσας (aflare, fostrare), πατήρ, τρό?, ό (t. ex. τ>7Γ ρητορικής, τής φιλοσοφίας, o. d). ivpi-Tijc, oi, ό. ό «ίρων, oVros" (uppfinnare), κτίστης, ου, δ. πρώτος εύρών 1. ποιήσας 1. κατασκευάσας 1. κτίσας 1. εϊσηγησάμένος, δ.

Skapelse, 1) verldens daning, γένεσις τού κόσμου 1. τών πάντων, ή. 2) frambringande, τό γεννάν 1. φύειν. γέννησις, ή. κατασκευή, ή. δημιουργία, ή. γένεσις, ή. 3) åstadkommen sak, γέννημα, τό. ποίημα, τό. πλάσμα, τό. εύρημα, τό. 4) allt hd skapadt är, τό ολα. πάντα τά υπάρχοντα 1. πεφυκότα. κόσμος, ό. φύσις, ή. äfv. γένεσις, ή.

Skapelsedag, ήμερα ή τής γενέσεως.

Skaplynne, se Sinnelag o. Lynne 1).

Skapnad, μορφή, ή. μόρφωμα, τό. φύσις, ή. Jfr Gestalt.

Skara, ομιλος, ό. όχλος, ό. πλήθος, τό. ά-γέλη, ή. σύστημα, τό.: en s. ryttare, ιππέων ϊλη 1. τάξις, ή 1. τέλος, τό.: i s. 1. s:or, άγεληδόν. ϊλαδόν. κατ' ιλας. αθρόος, 3. άγελαίος, 3.

Skare, άκρα χιών ή συμπεπηγυία. πάχνη ή χιόνος 1. d.

Skärf, 1) tillsatt stycke, πρόσθεμα, τό. τό προσραφέν, έντος 1. προσερραμμένον. 2) se F o g-ning 2).

Skarfva, προσ-, συρράπτειν. προστιθέναι.

Skarlakan, 1) ss. färg, κόκκος, ό. κόκκι-νον (χρώμα), τό. ύσγινον, τό. πρίνου άνθος, τό (poet.). 2) ss. tyg, ύσγινοβαφές 1. κοκκοβαφές 1. κόκκινον (ϊμάτιονι, τό.; klädd i s , κακκοβαφή 1. υσγινοβαφή άμπεχόμένος, 3.

Skarlakansek, πρίνος, ου, ή.

Skarlakansfärg, se Skarlakan 1).

Skarlakansfärgad, -röd, κόκκινος,3. κοκ-κοβαφής, 2, κοκκινοβαφήςt 2. ύσγινοβαφής, 2.: vara s., κοκκινίζειν.

Skarp, 1) eg., οξύς, tia, ti (om egg, spets,

luft, ljus, ljud, samt i afs. på smak o. lukt). δριμύς, εϊα, ύ (i afs. på smak o. lukt), πικρός, 3 (i afs. på smak), τμητικός, 3 (bitande), τραχύς, εϊα, v (om yta).: s. köld, δριμύ ψύχος 1. κρύος, τό.: s. stämma, φωνή διάτορος, ή.: m. s. udd, δξύκεντρος, 2. 2) oeg., om sinnen o. själsförmögenheter, οξύς, 3. δριμύς, 3. άκριβής, 2 (i forskning).: s. syn, se Skarpsynthet.: s. hörsel, όξυηκοΐα, ή.: ha s. hörsel, δξυήκοον είναι.: s. ton 1. accent (gramm.), ή όξεϊα (sc. προσωδία).: m. s. ton 1. accent, όξύτονος, 2.: s:t förstånd, se Skarpsinne. 3) hård, sträng, απηνής, 2· πικρός, 3. βαρύς, εϊα, ύ. χαλεπός, 3. δεινός, 3. τραχύς, 3. — Adv., οξύ. άκριβώς. τρα-χέως. χαλεπώς.: se, tänka s., βλέπειν, νοεϊν οξύ.: förfara s. mot ngn, χαλεπώς προσφέρεσθαί τινι.: s. tilltala ngn, τραχέως προσφωνεϊν τινα.: s. vaka öfver lagen, άκριβώς φυλάττειν τόν νόμον.

Skarpkantig, δξυγώνιος, 2.

Skarp η a, όξύνεσθαι. πικραίνεσθαι. δξύν, δρι-μύν, πικρόν γίγνεσθαι.

Skarprättare, δημόσιος, δήμιος, δη μόκο ι-νος, ό.

Skarpsinne, άγχίνοια, η. δξύτης (φρενών), ή. εύξυνεσία, ή. εύστοχία, ή. τό άκριβές(τής γνώμης).

Skarpsinnig, οξύς, εϊα, ύ. άγχίνουζ,2. ευ-ξύνετος, 2. εύστοχος, 2. άκριβής, 2 (noga), o|iif τήν γνώμην.

Skarpsinnighet, se Skarpsinne, äfv. τό άγχίνουν είναι, τό συνοπτικόν.

Skarpsynt, 1) eg., όξυωπής, 2. δξυωπός, 2. οξυδερκής, 2. δξυβλέπτης, ου, ό (Lex).: vara s., δξυδερκεϊν. δξυβλεπτεϊν. οξύ βλέπειν. όξυωπεϊν. 2) se Skarpsinnig.

Skarpsynthet, ὀξυωπία, ἡ. οξυδέρκεια, ἡ. ὀξυδορκία, ἡ. ὀξυβλεψία, ἡ. Jfr Klarsynt.

Skarpvinklig, δξυγώνιος, 2.

Skarpvinklighet, δξυγωνία, ἡ.

Skata, κίττα, ἡ.: låta som ens., κιτταβίζειν.

Skatt, 1) penninge- 1. i allmht förmögen-hets-samling, θησαυρός, δ. χρήματα τά ὑπάρ-χοντα 1. (ἀπο)κείμενα.: statens s:er, τὀ δημόσιον, χρήματα τά δημόσια, γάζα, ἡ (kunglig).: gräfva s:er, ἀνορύττειν, ἀναιρεϊσθαι θησαυρούς·: samla s:er, συνάγειν, συλλέγειν, ἀθροίζειν θησαυρούς 1. πλούτον. b) oeg., γαμέτης, ου, ο, γαμετή, η (make. maka).: mins.! ὠ φίλτατε. ὠ φιλτάτη. ὠ φιλότης. 2) afgift, gärd, tribut, φόρος, δ. δασμός, ὁ. ἀποφορά, ἡ.: pålägga ngn s., (ἐπι)τάτ-τειν φόρον τινί. φορολογεϊν τινα.: lemna s., διδόναι φόρον. δασμόν (ἀπο)φέρειν, ἀποδιδόναι, ἁ-πάγειν. δασμοφορεϊν. φορολογεϊσθαι.: taga upp s., (εἰσ)πράττειν τόν φόρον (af ngn, τινά 1. παρά τίνος). 3) beskattningsafgift, utlagor, τέλος, τὀ (till staten, i allmht). φόρος, ὁ, ἀποφορά, ἡ (fastighetsskatt). εισφορά, ἡ (förmögenhetsskatt, extra s.). ἐπίδοσις, εως, ἡ (frivillig, bevillning), συντέλεια, ἡ (gemensam s., af kommun, korporation o. d). jfr äfv. Arrendeafgift.: betalas., (ὑπο)-τελεϊν φόρον. εϊσφέρειν. συντελεϊν.: indrifva s., τελωνεϊν. (εϊσ)πράττειν τέλος, jfr 2).

Skatta, 1) betala skatt, uppbära skatt, se Skatt 2) o. 3).: s. en bistock, σμήνη (ἀπο)βλίτ-τειν. 2) värdera, anse, se Akta 1) c) o. Anse.

Skattdragande, δασμοφόρος, 2.

Skattebidrag, εισφορά, ἡ. ἐπίδοσις, ἡ. συντέλεια, ἡ.

Skattebörda, se Skatt 3).

Skattefri, ατελής, 2. φόρου ουχ υποτελής, 2. ἀνείσφορος, 2.

Skattefrihet, ατέλεια, ἡ. ἀνεισφορία, ἡ.

Skatterest, τὀ Ελλεϊπον τοὺ φόρου.

Skatterestant, ὁ Ελλείπων τον φόρον.

Skattesäd, σϊτος ὁ εις φόρον δεδομένος.

Skatteuppbörd, φορολογία, δασμολογία, τελωνεία, ἡ.

Skatteuppbördsman, τελώνης, ον, ο. φορο-λόγος, δ. δασμολόγος, δ. εϊσπράκτωρ(ορος) ὁ τοὺ φόρου.

Skatteväsende, τα περί τον φόρον 1. τάς εισφοράς.

Skattgräfning, ἀναπομπή θησαυρών, ἡ.

Skattgräfvare, ὁ ἀνορύττων(οντος) θησαυρούς.

Skattkammare, θησαυρός, ὁ. ταμιειον, τό. γαζοφνλάκιον, τὀ (kunglig).

Skattlägga, φόρον Επιτιθέναι (τινί).

Skattläggning, φόρου Επίταξις, ἡ. 1. gm vv. se Skatt 2) o. 3).

Skattmästare, θησαυροφνλαξ, ακος, δ. ταμίας 1. φύλαξ ὁ τών χρημάτων, γαζοφύλαξ, ὁ (kunglig), ελληνοταμίας, ου, ὁ (se Lex.).

Skntiis kr ilning, ungef. απογραφή, ἡ.: förrätta s., ἀπογραφήν ποιεϊσθαι.

Skattskyldig, φόρου υποτελής, 2. συντελής, 2. δασμοφόρος, 2.: vara β. åt ngt, συντελεϊν τινι 1. εις τινα.

Skattskyldighet, τὀ φόρου υποτελή είναι.

Ske, 1) göras, πράττεσθαι. ποιεϊσθαι. δρά-σθαι. äfv. ειναι, γίγνεσθαι.: mig sker orätt fr. ngns sida, κακώς πάσχω υπό τίνος, αδικούμαι υπό τίνος.: det sker mig rätt, δίκαιος εϊμι ταύτα παθεϊν. άξια πάσχω 1. πέπονθα.: det skall s., εσται τούτο. 2) se Förefalla, Hända.

Sked, κοχλιάριον, τό. μύστρον, τό ο. μύστρος, δ. μυστρίον, τό. Ετνήρυσις, εως, ή (grötslef).

Skede, οδός, ή (i rummet), περίοδος, ή (i tiden).

Skedgås, πελεκάς, άνος, ό.

Skef, 1) eg., πλάγιος, 3. Εγ-, Επικάρσιος, 2. λοξός, 3.: ge s. riktning, πλάγιον τιθέναι. πλα-γιδύν. πλαγιάζειν. Εγκλίνειν.: bli s., λοξονσθαι.: gå i ι. riktning, λοξοπορεϊν.: se s:t, λο|α βλέπειν. i. öfr. jfr Sned. 2) oeg., σκαιός, 3. άτοπος, 2. σκολιός, 3. ουκ ορθός, 3.: en s. föreställning, åsigt, άτοπος 1. ούκ δρθή γνώμη, ή : ha en s. åsigt, ούκ ορθώς γιγνώσκειν 1. κρίνειν.: taga en s. vändning, άποκλίνειν εις 1. Επί τό χείρον.

Skefbent, se Krokbent.

Skefhet, λοξότης, ή. πλαγιότης, ή. τό πλάγιον.

Sk ef mun t, στρεβλόστ ομος, 2 (Sedn.). διά-στροφος (2) τό στόμα 1. τά χείλη.

Skefva, m. benen, = vara krokbent, se d. o. äfv. διαστρέφεσθαι τώ πόδε.: m. ögonen, se Följ.

Skela, διαστρέφε σθαι τώ δφθαλμώ. λοξά βλέπειν. ιλλαίνειν. ϊλλώπτειν, Ιλλωπεϊν (Sedn). στρα-βίζειν. παραβλέπειν. πλαγίοις όμμασιν όράν.: s. på ngn (af betagenhet) κατιλλώπτειν τινί.

Skelande, Skelögd, ϊλλός, δ. ιλλώδης, 2. στραβός, 3. στραβών, ώνος δ. : skelande ögon, διάστροφοι 1. στρεβλοί οφθαλμοί, οι.

Skelande, Skelögdhet, ιλλωσις, ή. στραβισμός, δ. οφθαλμών διαστροφή, ή.

Skelett, σκελετός, ό (Sedn.). οστά, ών, τά.

Sken, 1) eg., φέγγος, τό. μαρμαρυγή, ή. τό λαμπρόν. (άπ)αυγή, ή. ανγασμα, τό. τό δια-φαινόμενον.: ge s. ifrån sig, άπανγάζειν. jfr Glans, Ljus. 2) oeg., det yttre i ögonen fallande, εμφασις, εως, ή. δόξα, ή, δόχησις, ή (subjektivt). σχήμα, πρόσχημα, τό (objektivt, falskt s.). äfv. πλάσμα, το'.: ge sig s. af ngt, νποκρί-νεσθαί τι. δόξαν τινός περιβάλλεσθαι. εμφασιν ποιεϊν ώς m. part.: ha ett visst s. f. sig, λόγον τινά εχειν. ενπρέπειάν τινα εχειν.: under s., λό-γω. Ιπί προφάσει. ofta gm part. af προσποιεϊ-σθαι 1. προφασίζεσθαι (under förevändning) 1. σκήπτεσθαι, t. ex. bedraga under s. af vänskap, φιλίαν προσποιονμενον Εξαπατάν.: endast f. s. skuld, λόγου ενεκα 1. χάριν, οσον βοής ένεκα.

Skena, subst., 1) till hjul, κνημίς , ίδος, ή. Επίσωτρον, τό. κανθός, ό. 2) att spjelka brutna ben m., πλάστιγξ, ιγγος, ή. νάρθηξ, ηκος, δ.

Skenbar, δοκών, ούσα, ούν. ευπρεπής. 2. προσποίητος, 2. πλαστός, 3 (uppgjord), κενός, 3 (innehållslös).

Skenbarhet, ευπρέπεια, ή. τό προσποίητον. τό πλαστόν.

Skenbarlig, Εμφανής, Εναργής, 2.

Skenben, κνήμη, ή. άντικνήμιον. τό.: slå på s:et, άντικνημίζειν.

Skendygd, -ψευδής άνδραγαθία, ή.

Skendöd, 1) adj., νεκρός δοκών (ούσα) ειναι.: vara s., άποψυχεiν. δοκεϊν ειναι νεκρόν. κεϊσθαι ώσπερ νεκρόν 1. άψυχον. νεκρώ Εοικέναι. 2) subst., άψυχία, ή. λειποψυχία, ή.

Skenfager, υποκριτικός, 3. προσποίητος, 2. πλαστός, 3. ύπουλος, 2.: s:t bevis, σόφισμα, τό.: s:t godt, τό δοκούν 1. νομιζόμενον αγαθόν.: s. klokhet, κενοσοφία, ή. Jfr Skenbar.

Skengru η d, αιτία ονκ ούσα. πρόφασις, ή. πρόσχημα, τό.: ånge s:er, προφασίζεσθαι.

Skenhelig, χρηστότητα προσποιούμενος, ένη.

Skenhelighet, κενή 1. προσποίητος 1. πλαστή χρηστό της, ή.

Sk en ig, skengalen (om hästar), se Ko 11 rig.

Skepelse, Skepnad, se Skapnad.

Skepp, 1) fartyg, πλοϊον, τὸ (i allmht, äfv. båt), ναύς, νεώς, ή (större), τριήρης, ους, ή (tre-roddare, krigssk.), äfv. μακρά ναύς, ή. γαύλος, ὁ (Phoeniciskt handelssk.), ύπηρετικόν πλοϊον, τὸ 1. δημοσια ἀκατος, ή (mindre s., som åtföljer o. gör tjenst åt ett större).: befälhafvarens s., στρα-τηγίς, ίδος, ή.: s. m. soldater, στρατιώτις ναύς, ή.: obrukbart s., νανς ἀπλους.: segelbart s., νανς πλώϊμος 1. δόκιμος.: däckade s., σεσανιδωμένα 1. κατ ἀφρακτα πλοϊα.: odäckade s., ἀφρακτα πλοϊα.: s:et ligger på sidan, τοιχίζει 1. ἀνα-τοιχεϊ ή ναύς.: bygga s., ναυπηγεϊν. κατασκευά-ζειν ναύς.: låta bygga s., ναυπηγεϊσθαι.: utrusta s., παρα-, κατασκενάζεσθαι, Εξαρτύεσθαι ναύς.: bemanna s., πληρούν νανς.: föra s. i land, νεωλ-κεϊν. ἀναβιβάζειν 1. ἀνέλκειν νανν.: låta s. löpa ut, κατάγειν, κατασπάν, καθέλκειν πλοϊον.: hyra ut s., ν αυλού ν πλοϊον.: hyra s, νανλούσθαι πλοϊον.: gå ombord på s., Εμβαίνειν (εϊς τήν νανν). Επι-βαίνειν τής νεώς 1. Επί τήν ναύν.: stiga af s., ἀποβαίνειν ἀπό 1. Εκ τής νεώς 1. Επί τήν γήν.: gå (= resa på s.), πλεϊν. äfv. ναυτίλλεσθαι. ναυστολεϊσθαι. ναυστολεϊν. Επιβατεύειν.: resenär på s., πλέων, ουσα, ον. ναύστολος, ο, ή. ναύ-392

της, Επιβάτης, ου, o.r^föra 1. frakta ngt på s., ναυστολεϊν τι. Enl νεών 1. Εν ναυσίν ἀγειν τι.: en expedition på s., ναυτικός στόλος, ὁ.: befälhafvare 1. kapten på s., ναύαρχος, o.: amirals-s., ναυαρχίς, kPος, ή.: befäl öfver s., vav-αρχία, ή.: ha befäl öfver s., ναναρχεϊν. 2) i kyrkor, ναός 1. νεώς, ὁ.

Skeppa, ναυστολειν (τι). Επι νεώς 1. Εν νηι ἀγειν.

Skeppare, ναύτης, ου, ὁ. πλωτήρ, ήρος, o. ναύαρχος, ὁ (skeppskapten).

Skeppsbefälhafvare, ναύαρχος, ὁ. τριήραρχος, ὁ (på krigsfartyg), ναύκληρος, o (på handelsfartyg, redare).

Skeppsbesättning, ναυτικόν, τὸ. πληρώματα, τὰ.

Skeppsbord, τράφηξ, ηκος, ὁ. τοίχος ν τής νεώς.

Skeppsbotten, τρόπις, ιάος o. ιωί, ή. ἀμ-φιμήτριον, τό.

Skeppsbro, -brygga, γέφυρα πλοίοις Ε-ζευγμένη, ή. πλοία εϊς ζεύξιν τού ποταμού ἀε&ε-μένα, τὰ. ζενγμα, τό. : slå en s. öfver en flod, ζευγνύναι 1. γεφυρούν ποταμόν πλοίοις.

Skeppsbrott, ναυαγία, ή. ναυφθορία, ἀλι-φθορία, ή (Sedn.).: lida s., ναυαγεϊν. ναυαγία περιπίπτειν.

Skeppsbruten, ναυαγός, 2.

Skeppsbröd, ναυτικοί ἀρτοι, οι.

Skeppsbyggare, -byggmästare, ναυπηγός, ὁ.: skicklig s., ναυπηγικός ἀνήρ, ὁ.

Skeppsbyggnad, ναυπηγία, ή. ναυπήγησις, ή (Sedn.). κατασκευή ή τών νεών.: lämplig till s., ναυπηγήσιμος, 2.: skicklig i s., ναυπηγικός, 3.: virke till s., ναυπηγήσιμα ξύλα, τά.

Skeppsbyggnadskonst, ναυπηγική, ή.

Skeppsdocka, se Docka 2).

Skeppsdäck, κατάστρωμα, τό. σανίάωμα, τό.

Skeppsfart, πλούς, ού, ὁ. ναυτιλία, ή.

Skeppsfolk, se Skeppsbesättning.

Skeppskapten, se Skeppsbefälhafvare.

Skeppskock, Εσχαρεύς, έως, ὁ.

Skeppsköl, τρόπις, ι&ος o. fcu?, ή.: skepp m. god köl, ναύς ϊκανώς τετροπισμένη, ή.

Skeppsladdning, -last, γόμος, ό. φόρτος, ό. αγώγιμα, τά. νάύλον, τό. ναύλος, ό.

Skeppsredare, ναύκληρος, ό.

Skeppsskrof, σκάφος τό τής νεώς.

Skeppstimmer, ναυπηγήσιμα ξύλα, τά.

Skeppståg, κάλως, ω, ό. σχοινιά, ή (ankartåg). τοπεια, τά (tackelt.). πούς, οάός, ό, ύπέ-ρα, ή, χαλινός, ό, πρότονος, ό, άπόγεια, Επί-γυα, πρυμνήσια, τά (om skillnaden, se Lex.).

Skeppsvarf, ναυπήγιον, τό. νεώριον, τό.

Skeppsvarfsfogde, νεωρός. ό.

Skeppsvrak, ναυάγια, τά.

Skeppsägare, ναύκληρος, ό.

Skick, 1) tillstånd, κατάστασις, ή. άιάθεσις, η.: ngntings s., τά περί 1. κατά τι. jfr Tillstånd. 2) behörig ordning, εύκοσμία, ή. ευταξία, ή. εύθημοσύνη, ή.: sätta i s., κατευτρεπί-ζειν.: iakttaga s., εύτακτειν. 3) sätt att skicka sig, τρόπος, ό (ofta pl.), παιύεία, ή (vett, uppfostran).: en man m. s., αστειος, κομψός, εύ-τράπελος, ενπαιάευτος, εύ 1. καλώς πεπαιδευμένος ανήρ, ό.: belefvadt s. , αστειος* τρόπος, ό.: utan β., απαίδευτος, 2. 4) se Sed.

Skicka, 1) låta gå, resa o. d., πέμπειν. Εκ-, άποπέμπειν (fr. ngt ställe). Επιπέμπειν (till ngt mål). (άπο)στέλλειν (sända, t. ex. krigsmakt, beskickning). till ngn, πρός 1. παρά τινα. mot ngn, Επί τινα. till ett ställe, εις τινα τόπον.: s. efter ngn 1. ngt, μεταπέμπεσθαί τινα 1. τι. (προς)-καλεϊν τινα.: s. (bud) till ngn, πέμπειν πρός 1. παρά τινα (άγγελον 1. πρέσβεις). Επιστέλλειν τινί 1. πρός τινα.: s. i 1. f. ngt ändamål, πέμπειν Επί τινι (t. ex. Επι συμμαχία).: s. folk ut på spej-ning, πέμπειν τούς προσκοπήσοντας (så ofta fut., f. uttrycka ändamålet 1. afsigten m. skickningen).: s. åt olika håll, άιαπέμπειν (άλλον άλλ†], den ene hit o. den andre dit).: hemligt s., ύποπέμπειν. 2) förfoga, Επιπέμπειν. νέμειν. Μόναι.: Gud s:ar sådant, τοιαύτα νέμει θεός. 3) s. sig, a) se Bete 2).: = uppföra sig väl, εύσχημονεϊν. εύσχη-μοσύνρ χρήσθαί. άστεϊον, εύτακτον ειναι 1. παρέχειν εαυτόν, c) se Foga 3). d) passa sig, impers., πρέπει, προσήκει, άει. άξιον 1. οικειον 1. καλόν Εστιν. Εμμελώς 1. καλώς έχει. se f. öfr. Passa 2).

Skickande, -ning, πέμψις, ή. αποστολή, ή. heldst gm vv.

Skickelse, μοϊρα, ή. τύχη, ή. τό συμβάν, άντος.ι gm Guds s., d-εία μοίρα. Εκ d-εού.

Skicklig, 1) som eger färdighet o. insigt, άεξιός, 3, ευχερής, 2 (mera i yttre häns.). έμπειρος, Επιστήμων, 2 (mera i inre häns., τινός, i ngt), άεινός, σοφός, άγα&ός, 3. 2) duglig, Επιτήδειος, 3. ικανός, άγα&ός, καλός, χρηστός, δυνατός, 3.: göra sig s. till ngt, παρασκευάζεσ&αι εϊς 1. πρός τι. — ofta gm derivationsändelsen -ικός lagd till verbalstammen, t. ex. s. att herr-ska, άρχικός, 3. 3) anständig, εύπρεπής, 2. πρέπων, ουσα, ον. πρεπώάης, 2. εύσχήμων, 2. καλός, 3. — Adv., 1) (ΐεξιώς. άεινώς. Επιστημόνως. 2) Επιτηάείως. ικανώς. καλώς. 3) πρεπόντως. εύ-πρεπώς. εύσχημόνως. καλώς, κόσμω.

Skicklighet, άεξιότης, ή. άεινότης, ή. ευχέρεια, ή. εύμηχανία, ή. Εμπειρία, ή. έξις, ή. 2) Επιτηάειότης, ή. εύφυία, ή. 3) τό πρέπον, οντος. εύπρέπεια, ή. εύσχημοσύνη, ή. τό κόσμιον.

Skida, 1) på växter, λοβός, ό. κέλυφος, τό. 2) på svärd, κολεός, ό. β-ήκη, ή.

Skidfrukt, όσπριον, τό. χέάροψ, οπος, ό. έλ-λοβα, τά.

Skiffer, σχιοτός λί&ος, ·.

Skifferbrott, -tag, λι&οτομία σχιστών λίθων, ή.

Skiffertafla, πίναξ (ακος) σχιστού λίθου, ό.

Skiffertak, στέγη 1. οροφή σχιστού λίθου, ή.

Skifta, 1) se Dela 1). 2) byta om, (di-, μετ)αλλάττειν. μεταβάλλεσθαι. (ἀι)αμείβεσθαι.: s. färg, ἀλλάττειν l. ἀιαφθείρειν τὸ χρώμα, ἀχρουν γίγνεσθαι.

Skifte, 1) se Delning. 2) vexling, (μεταλλαγή, ή. μεταβολή, ή. τροπή, ή.: årets 1. årstidernas s:n, τροπαί αι Λ' ἐτους 1. τών ὡρών.: lifvets s:n, τύχαι αι (Εν τω βίω). συμβάντα, τά. συμφοραί. al. 3) i tiden, χρόνου περιοάος, ή. 4) teg, jordlott, χώρα, ή. κλήρος, ό.

Skifte vis, Εν-, παρ-, Επαλλάξ. Εν μέρει.

Skiftning, se Skifte 1) o. 2).

Skifva, κύκλος, ὁ (rund), πλάξ, ακός, ή (platt s., plåt), τόμος, ό. τέμαχος, τό (af bröd o. d.). äfv. τμήμα, τό. ηλατεϊον, τό (tafla).Skildra-

Skildra, διηγεϊσθαι, δι(εξ)ελθεΐν, ιμφανίζειν, ἐπιδεικνύναι, ἀποφαίνειν (mundtligen 1. skriftligen). διελθεϊν λέγοντα, (κατα)λέγειν, φράζειν (mundtl.). [δια)γράφειν (skriftl.). ἀπεικάζειν 1. (Sedn.) χαρακτηρίζειν (charakteristiskt).

Skildring, διήγησις,ή. λόγος, ό (ofta i ρZ.).: ge en s. af ngt, διήγησιν ποιεϊσθαι τίνος.

Skilja, 1) bringa ifrån, söndra, [διαχωρίζειν (i rummet), διαιρεϊν (dela). (Λα-, ἀνα)λύειν. δια-ζευγνύναι (hd s. hört ihop), δίχα ποιεϊν (två föremål). ἀπο-, διασπάν (våldsamt) διιστάναι (ställa isär). (δια)σχίζειν (klyfva). ἀπαλλάττειν (frigöra fr.). (δι)ορίζειν (gm gränser).: s. kämpande, Λα-λύειν μαχομένους.: s fr. ngt χωρίζειν o. s. v. τινός o. ἀπό τίνος : vara skild fr. ngt, κεχωρίσθαι τινός 1. ἀπό τίνος. χωρίς γίγνεσθαι τίνος, Λα-στήναι ἀπό τίνος.: s. sig fr. ngt, ἀπαλλάττεσθαί τίνος, δίχα γίγνεσθαι τίνος, χωρίζεσθαί τίνος o, ἀπό τίνος, ἀπαρτάσθαί τίνος.: s. sig fr. hrandra, ἀπαλλάττεσθαι ἀλλήλων. ἀπιέναι ἀπ1 αλλήλων.: s:as, διαλύεσθαι (om en församling, om stridande).: lefva s:d fr. man, ἀπ' ἀνδρός ειναι. 2) afskilja, {ἀπο-, δια)κρίνειν· (δι)ορίζειν. διαλύειν. διαζευγνύναι (t. ex. äkta makar), (δια)χωρίζειν.: s. sig, ἀπο-, διαλύεσθαι τίνος 1. ἀπό τίνος.: s. sig fr. sin hustru, τήν γυναϊκα ἀποπέμπεσθαι, ἐχπέμπειν, ἐχβάλλειν (repudiare).: s. sig fr. sin man, ἀπολείπειν τόν ἀνδρα. διαστήναι του ἀνδρός. : s:s, ἀπιέναι.: s:s hädan, ἀπαλλάττ ειν του ζήν. ἀπολείπειν το ζήν. ἀπιέναι ἐχ τού βίου. 3) göra skilnad emel., känna skilnad på, διαιρεϊν, -εϊσθαί τι. διορίζειν τι (ἀπό τίνος, fr. ngt) διά-γνώσιν ποιεϊσθαι.: noga s., διευκρινεϊν.: m. tecken s., σημειοις διαλαμβάνειν.: s. sig fr. ngn gm 1. i ngt, διαφέρειν τινός τινι 1. εις τι I. ἐν τινι. διίστασθαί τινός τινι. διαλλάττειν τινός τινι 1. τί.: lätt att s., εὐδιάκριτος, 2.: svår att s., α-διάγνωοτος, 2. ἀδιάκριτος, 2.

Skiljaktig, διάφορος, 2 (m. gen.), ετερος, ἀλλος, 3 (m. gen. 1. παρά τι 1. ή τι), ἀλλοϊος, 3 (m. gen. 1. ή τι) οὐχ ὁ αυτός, ή αυτή, τό αυτό 1. ἀνόμοιος, 2 (m. dat.), χεχωρισμένος, διρρημέ-νος, 3 (τινός).: vara s., διαφέρειν. διαλλάττειν. ἐξηλλαγμένον εϊναι. κεχωρίσθαι.: göra s., ἀλ-λοιούν. (δι)αλλάττειν.: vara af s. mening, ἐτεροιΐοξεϊν.: af s. mening, ετερόδοξος, 2.

Skiljaktighet, ἀλλοιότης, ἀνομοιότης, ή. διαφορά, ή.: s. i språk, αλλογλωσσία, ή.: s. i meningar, ετεροδοξία, ή.

Skilj b ar, διαιρετός, χωριστός, τμητός, 3.

Skiljebref, ἀποστασίου βιβλίον, τό 1. ἀποστά-ϋιον, τό (N. T.).

Skiljedom, δίαιτα, ή. διαιτήσιμος χρίσις, ή.

Skiljedomare, -man, διαιτητής, ού, ό. δι-αλλαχτής, ού, -χτήρ, ήρος, ό. χαταρτιστήρ, ήρος, δ (medlare vid tvistigheter), βραβεύς, έως o. βρα-βευτής, ού, ό (eg. vid täflingsstrider).: vara s. emel. ngra, διαιτάν τισι 1. τινάς.: vara s. i en sak, διαχρίνειν τι. βραβεύειν, χαταρτίζειν τι. κρίσιν ποεϊσθαι περί τίνος.: ss. s. bilägga ngt, διαιτάν τι. fälla ngn, χαταδιαιτάν τίνος.: fällas af s:n, ὀφλεϊν τήν δίαιταν.: hörande under s:n, δι-αιτήσιμος, 2.: hörande till s., διαιτητικός, 2.: s:s befattning, δίαιτα, ή. βραβεια, ή.

Skiljemur, 1) eg., τοϊχος ὁ ἐν μέσω 1. Λα μέσου, διάφραγμα, διατείχισμα, τό. 2) oeg., διάφραγμα, διατείχισμα, τό.

Skiljemynt, κέρματα, χερμάτια, τά. νομι-σμάτια, τά.

Skiljeväg, σχιστή οδός, ή.

Skiljevägg, se Skiljemur.

Skiljsmessa, 1) ss. handling, ἀπαλλαγή, η. ἀποχώρησις, ή. i giftermål, ἀπόπεμψις, ή, ἐχ-πομπή, ή, τής γυναικός ἐκβολή, ή (mannens fr. hustrun), ἀπόλειψις, η (hustruns fr. mannen). διάλυσις ή τού γάμου, ἀπαλλαγή, ή. ofta gm vv. t. ex. vännerna kysstes vid s:n, ἀπαλλαττόμενον 1. ἀπιόντες ἐφίλησαν ἀλλήλους οἱ φίλοι. 2) ss. tillstånd, απουσία 1. ἀπαλλαγή ή ἀπ' ἀλλήλων. διάλυσις, ή. 1. d.

Skilnad, 1) hd s. skiljer åt, διάφραγμα, διατείχισμα, τό. διάλειμμα, τό. διάστημα, τό. όρος, ό, όριον, τό (gränsskilnad). 2) åtskilnad, olikhet, διαφορά, ή. διάφορον, τό. διάστασις, ή. ἀνομοιότης, ή. παραλλαγή, ή.: göra s., διαφέ-ρειν.: det gör ingen liten s., om det är så 1. så, ού τι σμικρόν παραλλάττει ούτο>ς ἔχον ή ἄλλως.: göra s. emel. det o. det, ήγεἴσθαι δια-φέρειν τί τίνος.

Skimmel, ψαρός ἵππος, ό.

Skimmer, μαρμαρυγή, ή. αὐγασμός, ό. στίλ-ψις, η (Sedn.). ἀμαυρά φ>λόξ, ογος, ή (matt ljus).: s. af hopp, ἐλπίς τις ἀμυδρά, ή.

Skimra, μαρμαρύσσειν, μαρμαίρειν (Sedn. o. poet.), αὐγάζειν, λάμπειν, ἀστράπτειν, στίλβειν (τινί, af ngt). — skimrande, λαμπρός, 3. στιλπνός, 3. στιλβός, 3.: göra s., στιλβούν.

Skina, λάμπειν. φαίνειν (om himmelskroppar). φωτίζειν, φέγγειν (Sedn.).: s. på, ἐπιλάμπειν.: solen s:r ngn i ansigtet, ήλιος ἀντιλάμπει τινί.: s. fram, ἐκλάμπειν.

Skingra, 1) sprida åt olika håll, διασπεί-ρειν. (δια)σκεδαννύναι. διαφορεϊν. διασκορπίζειν.: s. fienden, φυγήν ποιεϊν τοις πολεμίοις. τροπήν ποιεϊν τών πολεμίων, εἲς φυγήν τρέπειν τούς πολεμίους. τρέπεσθαι τούς πολεμιους.: s. sig, pass. af Föreg. 2) häfva, ἀπελαύνειν (t. ex. τόν φό-ßον, fruktan), ἐκπλήττειν (τό λυπηρόν, sorg), δια-λύειν.

Skingrande, -ring, διασπορά, ή. σκέδα-6ις, ή. διαφόρησις, ή. διασκορπισμός, ό.

Skinka, πέρνα, ή. κωλή, ή. σκελίς o. σχελίς, ίδος, ή (lårstycke), πέτασων, ώνος, ό (frambog-stycke).

Skinn, ἐπιδερμίς, ίδος, η (ss. omhölje på mska o. djur), χρώς, ωτός, ό, χρόα, ή (msko-kroppens). ύμήν, ένος, δ (hinna, s. omsluter ngn enskild kroppsdel), δέρμα, τό, δορά, ή (djurs, ish. afdraget). βύρσα, ή (afflådt). διφθέρα, ή, σκύτος, τό (beredt), äfv. λοπός, ό. νάκος, τό, κώ-διον, τό (m. ull på), σύφαρ, τό, λεβηρίς, ίδις, ή (s. ormar o. insekter fälla), πάγος, ἐπίπα-γος, τό, γραύς, αός, ή (på mjölk; äfv. σύφαρ, τό). λάμπη, ή (hinna, mögel på vätskor), κέλυφος, λέπυρον, τό (på frukter), χιτών, ώνος, δ (på lök).: af s., δερμάτινος, 3. βύρσινος, 3. Λ-φθέρινος, 3.: lik s., δερματώδης, 2.: öfverdraga m. s., διφθερούν. (κατα)βυρσούν.: öfverdragen m. s., βυρσότονος, 2. βυρσοτενής, 2.: afdraga s., (ἀπο)δέρειν.

Skinn a, se Preja. äfv. μικρομε τρεϊν.

Skinnfäll, κώδιον, τό. νάκος, τό.

Skinnpels, μηλωτή, ή. ἀρνακίς, ίδος, ή κώδιον, τό. σισύρα, ή.

50394

Skinnpåse — Skogs väs ende.

Skinnpåse, θύλακος1 βύρσινος, o. κώρυκος, o.

Skinnvaror, ἀέρματα, τά. ἀιφθέραι, al.

Skinnöfverdrag, σκύτινον Επικάλυμμα, τό.

Skipa, rätt, ὀικάζειν. ἀ'ικαιοάοτεϊν. κρίνειν (fälla dorn).

Skir, καθαρός, 3. κατατηκόμένος, 3 (om vax, o. d.). όιει&ής · 2 (om tyg).

Skira, άιηθεϊν. καθαίρειν. κατατήκειν (t. ex. vax, talg o d.j

Skjorta, (obekant f. de gamle), λινούς χ ετών 1. χιτωνίσκος, ό 1. d

Skjul, σκέπη, ή (skydd, τινός f. 1. mot ngt). ύκέπασμα, τό.

Skjuta, 1) tr., a) flytta fr. sin plats ngt, κινεϊν ώθεϊν (knuffa).: s. bort, άπο-, μετακινεϊν. άπωθειν.: s. fram, προκινεϊν προσωθεϊν : s in i, Ενιέναι, εμβάλλειν τινί I. si ς τι: s. åt sidan, παρωθεϊν. = stöta ifrån sig (fig), παρωθεί-σθαι : s. på längden m. ngt, άναβάλλεσθαί τι άναβολήν ποιεϊσθαί τιι/ος.: s. skulden på ngn f. ngt, Επι-. άναφέρειν, προσβάλλειν, άνατιθέναι τινί τήν αϊτίαν τινός, jfr Skuld, b) frambringa, alstra, (Εκ)φύειν. άνιέναι.: s blad, blom, φύειν φύλλα, άνθη.: s. grodd, skott, knopp, Εκβλαστά-νειν. βλαστοφ υεϊν : s. frö, σπερμογονεϊν. σπερ-μον/εϊν. 2) tr. o. intr , handtera skjutvapen, άκοντίζειν (eg. s. m. kastspjut; äfv. i allmht). βάλλειν. ιέναι (mindre vanl. i præs.). πνροβόλοις βάλλειν (m. eldgevär, okändt af de gamle).: s. m. båge, τοξεύειν : s. m. pilar, βάλλειν 1. ιέναι το-ξεύματα (på 1. efter ngn, κατά, Επί, εις τινά) : s. på ngn, βάλλειν στοχαζόμενόν τίνος, άκοντίζειν,, τοξεύειν εις, Επί, πρός, κατά τινα : s. ngn m. ngt, βάλλειν, ϊέναι τινά τινι.: s. ngn i hufvudet, βάλλειν τινά είς 1. κατά τήν κεφαλήν 1. τινός τήν κεφαλήν.: s. ihjel ngn, καταβάλλειν. κατατοξε ύειν. βαλόντα κατ εργάζεσθαί 1. άναιρεϊν : s. miste, βαλόντα άμαρτάνειν 1. άποτυγχάνειν. άσκοπα τοξεύειν.: s:s, βάλλεσθαι. βέλει πλήτ-τεσθαι. τοξεύεσθαι. άκοντίζεσθαι (den kroppsdel, hri inan träffas, τί 1. εις τι.: s. af skottet, τό πυρ Εκτρίβειν 1. d. 3) intr., hafva fart, φέρεσθαι. όρμάν, - άσθαι. b) växa till, αύξάνε-σθαι. Εκ-, άναβλαστάνειν (upp), έκσπερματούσθαι (ur broddén), προφέρεσθαι Επί τό μήκος (i höjden). Επίϋοσιν λαμβάνειν.

Skjutande, τοξεία, ή. βολή, ή. άκόντισις,ή. άκοντισμός, ό. o. gm νυ.

Skjutgevär, τόξον, τό. άφετήριον βέλος, τό. πυροβόλον, τό (i modern men , eldgevär).

Skjutglugg, se Skottglugg.

Skjutkonst, τοξική, ή.

Skjutning, se Skjutande.

Skjutplats, τόπος iv ω άσκούσι τοξικήν.

Skjuts, υποζυγίων Επικουρία 1. Επάρκεια, ή.: ge ngn s., Επαρκεϊν τινι υποζύγια.

Skjutsa, όχεϊν. (όιά)κομίζειν. Ελαύνοντα 1. άρματηλατούντα άγειν.

Skjutsbonde, άμαξεύς,ό. άρματηλάτης, ό l.d.

Skjutsning, κομιϋή, ή. αγωγή, ή. o. gm vv,

Skjutspengar, μισθός ό τής κομιάής.

Sko, 1) mskans fotbeklädnad, ύπόόημα, τό (fotsåla), κρηπίς, ϊΰος, ή (fotsåla, toffelartad fotbeklädnad). κοίλον ύπόϋημα, τό. Εμβάς, άόος, ή (vanlig s., Boeotisk s.). βλαντία, ή, βλαύται, αϊ (finare), καρβατινη, ή (simpel, bond-s.). Ενάρομίς, ίόος, ή (högtgående, jagt-s.). χόθορνος, ό (half-

stöfvel). σάνδαλον, σανάάλιον, τό (qvinnors, pjexa). f. öfr. άρβύλαι, πηλοπατίϋες, σχισται, περιβαρί-όες, κρούπεζαι, αι (se om dem Lex.).: påtagas., ύποϋεϊσθαι (κρηπida o. s. v. 1. absol.).: ömsa s., μεθυποόΥισθαι.: laga s:r, νευρορραφειν. καττύειν.: hvar o en vet bäst sf hr s:n klämmer, se Klämma. 2) se Hästsko. 3) jernbetäckning nedtill på pälar, pikar o. d., σιάήρωμα, τό.

Sko, verb., ύποόείν. κρηπιύόύν. {κατα,σιάηρουν, σιάήρω τυλούν (jernbeslå).

Skoarbete, κάττυμα, τό.

Skoborste, σπόγγος, ό (enl. de gamles bruk).

Skock, εξηκοντάζ, άάος, ή (antal af 60). f. öfr. πλήθος, τό (mängd), όχλος, ό αγέλη, ή.

Skocka, ἀθροίζειν. (Επι) συνάγειν. συναγεί-ρειν.: s. sig, συναγείρεσθαι. πληθύειν.

S k o c k v i s, ἀγεληἀόν. uttr. äfv. gm adj., t. ex. ἀθρόος, 3.

Skodon, υποδήματα, τά. κάττυμα, τό.

Skof, χρόνος ὁ μεταξὑ, ἀιάστημα, τό.

Sk of la, rrj ἀμἳ] 1. τω λίστρω σκάπτειν 1. συν-αγείρειν. χουν.

Skoflickare, νευρορράφ-ος, ὁ.

Skoftals, se Ryck vis.

Skofvel, λίστρον, λιστρίον, τό. ἀμη, ἡ. μά-κελλα, ἡ (poet.), äfv. σκάφιον, τό.

Skofvor, ὑπόστημα Εμπεπηγός, τό.

Skog, ὑλη, ἡ (i allmht). ὁρυμός, ὁ (ish. af ekar), ξὑλα, τὰ (fälld, ved).

Skogbeväxt, Skogig, ὑλώ&ης, 2. ὁρυμώ-&ης, 2. κατάάρυμος, 2.

Skoglös, ἀνυλος, 2. ἀΰενόρος, 2 (utan träd).

Skogsbete, νομἡ ὑλώάης, ἡ 1. (poet.) νομός, ὁ (ss. mark), χόρτασμα τὁ Εν ὑλρ (ss. foder).

Skogsbi, υρεία 1. ἀγρια μέλιττα, ἡ.

Skogsbrand, πυρκαιά ἡ κατά τούς ἀρυμούς.

Skogsbo, ὁ τά ὁρη κάτοικων 1. Εν τοϊς ὁρε-σιν οἱκων, οὑντος. pl. ol περί τούς ἀρυμούς οι-κούντες.

Skogsbryn, Εσχατιά τής ὑλης 1.τον ἀρυμοὑ, ἡ.

Skogsbygd, χώρα ὑλώάης, ἡ.

Skogsdjur, (ἀγριον) θηρίον, τό. pl. ἀγρια, τά.

Skogsdufva, φάττα, ἡ.

Skogsdunge, ἀλσος, τό. τέμενος, τό (fridlyst, helig).

Skogseld, se Skogsbrand.

Skogsfågel, ὁρνις ἀγριος, c.

Skogsfång, Εξουσία ἡ του ξυλίζεσθαι.

Skogsfälle, ὑλοτόμιον, τό.

Skogsgud, ἀαίμων ὁ κατά τούς δρυμούς. (.Σάτυρος, ὁ. Πάν, ανός, ὁ).

Skogs honung, ἀγριον μέλι, τό. μέλι τὁ Εν τοις ὁρεσιν εὑρισκόμενον.

Skogshushållning, ἀιοίχησις ἡ τών ἀρυμών.

Skogshygge, ξυλεία, ἡ. ξυλοτομία, ἡ.

Skogsmark, ὁενΰρόφυτος χώρα, ἡ.

Skogsnymph, se Nymph.

Skogspass, ἀγκος, τό.

Skogs råtta, μύς ἀγριος, ὁ.

Skogstrakt, νάπη, ἡ. νάπος, τό. χώρα νλώ-(%, η.

Skogstägt, se Skogsfång.

Skogsuppsyningsman, ὑλωρός, ὁ.

Skogsväg, ἀτραπός ἡ κατὰ τὴν ὕλην (väg i skogen), odos ἡ cJV ὕλης (passage gm skog).

Skogsväsende, τὰ περὶ τούς ἀρνμούς 1. τὰς ὕλας.Skogs åverkan — Skott.

Skogsåverkan, βλάβη ἡ τῆς ὕλης. ξύλων κλο-πεία, ἡ (skogstjufnad).: förüfva s., τὴν ὕλην βλάπτειν. ξύλα κλέπτειν.

Skogsåverkare, 6 τὴν υλην βλάψας, αντος. ξύλων κλέπτης, οι/, ὁ.

Skogvaktare, ὑλωρός, ὁ.

Skoj, κώμος, ὁ (upptåg m. väsen), φενακισμός, ὁ (bedrägeri).

Skoja, κωμάζειν (svärma omkring under väsen o. upptåg), φενακίζειν (lura).: s. omkring, (ἀστατον) περιπλανάσθαι.

Skojare, φενακιστής, ox5, ο (bedragare).

Skola, a) hjelpv., se Gram. b) se Böra. c) lära, sägas, λέγεται, λέγουσιν. se Lära 3).

Skola, 1) eg., läroanstalt, (γραμματο)διδα-σκαλεῖον, τό. παιδευτήριον, τό. γραμματεῖον, τὸ (Lex). σχολή, ἡ (Sedn.).: gå i s., φοιτάν εις τὸ διδασκαλεῖον 1. εις διδασκάλου.: skicka i s , πέμ-πειν εις διδασκάλου 1. διδασκάλων.: lemna s:n, ἀπαλλάττεσθαι ἐχ διδασκάλου 1. διδασκάλων. 2) fig., dygdens s., γυμνάσιον τής αρετής, τό.: lidandets s., ἀσκησις ἡ ἐν τοις κακοῖς : vår stat är en s. f. Grekland, η πόλις ἡ ἡμετέρα παίδευσίς ἐστι τής 'Ελλάδος.: genomgå en s. af ngt, ἀοκεϊοθαι, δια-πονεισθαι ἐν τινι.: taga ngn i s., παιδαγωγείν τινα. 3) följden 1. helheten af en mästares lär-junga- 1. anhängare-antal, ol ἀπό τίνος.: Platos s., ol ἀπό τον Πλάτωνος.

Skolaga, κόλασις, νουθεσία, παραίνεσις ἡ (ἐν διδασκαλεία) γιγνομένη).

Skolexamen, ἐλεγχος ὁ τών μαθητών. : hålla s., ἐπιδείξεις λαμβάνειν τών μαθητών.

Skolflicka, ἡ φοιτώσα εις διδασκάλου.

Skolgosse, φοιτητής, ον, ὁ. ὁ φοιτών, ώντος, (εις διδασκάλου).

Skolgång, φοίτησις ἡ 1. τὸ φοιτάν είς διδασκάλου.

Skolhus, οικία ἐν y ἐστι διδασκαλεῖον.

Skolkamrat, συμμαθητής, συμφοιτητής, ον, δ.: vara ngns s., συμφοιτάν τινι

Skolkurs, κύκλος μαθημάτων, ὁ. παιδεία, ἡ.

Skolla, subst., πέταλον 1. ἐλασμα, τό. λεπίς, ίδος, ἡ.

Skolla, verb., καταχείν τίνος ὕδωρ ζεστόν.

Skollag, νόμοι ol κείμενοι τοίς μαθηταίς.

Skollof, se Lof 2) b\ (om ἐλινύες, al, se Lex.).

Skollärare, -man, γραμματιστής, ού, δ. (γραμματοδιδάσκαλος, ὁ. τα γράμματα διδάσκων. ὁ τὴν τών γραμμάτων ποιούμενος διδα-σκαλίαν.

Skolmessig, σχολικός, 3.

Skolmästare, se Skollärare.

Skolordning, τὰ καθεστώτα περί τὰ τής παιδείας 1. περὶ τὴν παίδενσιν τὴν ἐν πόλει 1. τὴν δημοσίαν 1. d.

Skolrum, παιδαγωγείον, τό. ἀκροατήριον, τό.

Skoltid, ώρα καθ' ἡν τις φοιτά εις τὸ διδασκαλεῖον.

Skoltukt, παιδεία ἡ ἐν τώ διδασκαλείο).

Skolundervisning, γράμματα, τά. παιδεία ή παρά τώ διδασκάλω.

Skolvetenskaper, -ämnen, ϊγκνκλια (μαθήματα), τά.

Skolvän, σνντεθ ραμμένος, σνμπεπαιδευ μένος, ό. όμήλιξ, ικος, ό ήλικιώτης, ου, ό. ό εύ-νοϊκώς έχων πρός τά περί τήν παιδείαν (vän af skolan).

Skolväsen, τά περί τήν διδασκαλίαν 1. τά μαθήματα 1. τήν παίδενσιν τήν δημοσίαν 1. d.

Skomakare, σκυτεύς, έως, ό. σκυτοτόμος, ό. σκυτικός, ό.

Skomakarearbete, τά σκυτικά. υποδήματα, τά.

Skomakareknif, τομεύς, έως, δ.

Skomakareverkstad, σκυτεϊον, σκυτοτο-μείον, τό.

Skomakeri, σχυτοτομία, ή. σκυτική, σκυτο -τομική, ή.: idka s., σκυτοτομεϊν. σκυτεύειν.: hörande till s., σκυτοτομικός, 3.

Skona, άπέχεσθαί τίνος, φειδώ τίνος έχειν 1. ποιεϊσθαι (förskona), φείδεσθαί τίνος (spara).: s. sitt lif, φιλοιρυχεϊν.: som s:ar sitt lif, φ+λό-ψυχος, 2.: icke s., άφειδεϊν τίνος. : icke s:nde, άφει-δής, 2.

Skoning, τό σιδηροϋν, τό κρασπεδοϋν. κρά-σπεδον, τό (fåll).

Skonsam, μέτριος, 3. έπιεικής, 2 (foglig). πράος ο. πραΰς, ε ία, υ (mild).

Sk ön sam het, φειδώ, ους, ή (äfv. sparande). έπιείκεια, ή (foglighet) μετριότης, ή (hofsamhet), mot ngn, περί 1. πρός τινα. αιδώς, oDff, ή (τινός, mot ngn, försynthet).: behandla ngn m. s., μετρίως 1. πράως χρήσθαί 1. προσφέρεσθαί τινι. πραότητι χρήσθαί περί τινα : ngn låter mig s. vederfaras, αίδονς τυγχάνω παρά τίνος.

Skonslös, άφειδής, 2 (τινός, mot ngn), äfv. χαλεπός, 3. άνοικτος, 2. άνελεήμων, 2.

Skonslöshet, τό άφειδές. χαλεπό της, ή.

Skopa, άρι'naiva, ή. άρυτήρ, ήρος, ό.

Skoputsare, ό περικωνών τά έμβάδια.

Skorem, ζνγόν, τό. ζυγός, ο. ήνία, ή.

Skorf, άχώρ, ώρος 1. άχωρ, ωρος, ό, πίτυ-ρον, τό (på hufvudet), på sår i allmht, έσχάρα, ή.: få s., πιτυροϋσθαι.

Skorf vi g, πιτυρώδης, 2.

Skorpa, 1) hårdnad yta, έπίπαγος, ο (på mjölk, bröd o. s. v.), λέμμα, τό. 2) på sår, έσχάρα, ή.: öfverdraga m. en s., έσχαροϋν.: fallen att bilda s., έσχαρωτικός, 3. 3) bröd, διπυρίτης, ου, ό. δίπυρος (άρτος), ό.

S k o r p i o η, σκορπίος, ό.: biten af en s., σκορ-πιόδηκτος, σκορπιόπληκτος, 2.

Skorpionbett, σκορπιού δήγμα, τό.

Skorpionlik, σκορπιώδης, 2.

Skorpionsten, σκορπϊτις, ιδος, ή.

Skorpna, έσχαροϋσθαι.

Skorra, 1) tala m. skorrning, τραυλίζειν. 2) låta sträft, ροιζεϊν. τρύζειν. γογγύζειν. — skor-rande, i talet, τραυλός, 3.

Skorrning, ροϊζος, ό. ροίζημα, τό.

Skorrsten, καπνοδόχη, ή. κάπνη, ή. οπή, ή.

Skorstensfejare, ό έκκαθαίρων (οντος) τάς καπνοδόχας.

Skospänne, περόνη ή τής έμβάδος.

Skos åla, πέλμα, τό. πτέρνα, ή (Lex).

Skott, 1) afiossning af ett skjutvapen, τόξευ-μα, τό. βολή, ή.: lossa ett s., βάλλειν.: höra ett s., άκούειν ψόφου άπό τοξεύματος. : få ett s., βάλλεσθαι. τραύμα λαβείν άπό τοξεύματος. τοξεύεσθαι. 2) på träd o. växter, κλάδος, ό. κλα-δίσκος, ό. βλάστημα, τό. άποφυάς, παραφυάς, άδος, ή παράφυσις, εως, ή. κλήμα, τό. μόσχος, ό. ράδαμνος, ὁ (Sedn). βλαστός, ό. βλάστη, ή.: slå s., βλαστόφνείν.396

Skotta — Skriftlärd.

Skotta, σκάπτειν τρ άμ$. χουν.

Skottafla, kan uttr. gm σκοπός, ο.

Sko t tb om, διάπηγμα, τό.

Skottdag, Εμβόλιμος ήμερα, ή.: förlängd m. en s., περιττός, 3.

Skottglugg, -hål, τοξοτίς ή (διά του τείχους).

Skotthåll, -linie, τόξευμα, τό. Εφ* όσον τόξευμα Εξικνείται. διατοξεύσιμος χώρα, ή.: vara utom s., εξω τοξεύματος \. βέλους γενέσθαι.: inom s., Εντός τοξεύματος.: komma i s., εϊς τόξευμα άφικνε ϊσθαι.

Skottkärra, μονόστροφος άμαξα, ή.

Skottmånad, Εμβόλιμος 1. Εμβολιμαϊος μήν, νός, ό.

Skottspole, väfskyttel, κερκίς, ίδος, ή.

Skottsår, τραύμα τό άπό τοξεύματος.

Skottår, περιττές Ενιαντός, ό.

Skr af la, παταγεϊν. πλαταγεϊν. Επικροτεϊν.

Skraflande, πάταγος, ό. πλαταγή, ή.

Skral, se Dålig.

Skramla, subst., κρόταλον, τό.

Skramla, verb., ψοφεϊν. κροτεϊν.

Skrammel, κρότο?, ό.

Skranglig, ασθενής (2) καί ραδινός (3).

Skrank, 1) eg., εϊρκτή , ή, περίφραγμα, τό (i allmht). δρύφακτον, τό (domsals), βαλβίς, Ιδος, ή, νσπληγξ, ηγγος 1. υοπληξ, ηγος, ή (på kapplöpningsbanan). : omge m. s., δρυφακτούν. περι-φράττειν. περιβάλλειν δρύφακτον. 2) begränsning, τέρμα, τό. μέτρον, τό.: sätta s:or f. ngt, όρίζειν, περιγράφειν, κατέχειν, αυστέλλειν τι.: hålla i s:or, κατέχειν. κωλύειν. κολάζειν.: hålla sig i s:orna, μετρίως εχειν. μετριάζειν. μέτρω χρήσθαί. τηρεϊν τό μέτρον.: öfverträda s:orna, ύπερβάλλειν, παραβαίνειν τό μέτρον. νπέρ τά Εσκαμμένα πηδάν (ordspr.).

Skrapa, l)eg., ξύστρον, τό (i allmht). ξύστρα, η (äfy. badskrapa), στλεγγίς, ίδος, ή (vid badet 1. i palæstran). ψηκτήρ, ήρος, ό, ψήκτρα, ή (hästskr.). 2) tillrättavisning, νουθέτημα, τό. κόλασις, εως, ή. μέμψις, ή. ψόγος, ό. Επίτιμη-σις, ή.

Skrapa, ξεϊν. (Επι)ξύειν. (άπο)στλεγγίζειν. ψή-χειν (hästar; äfv. κτενίζειν, kamma).

Skrapning, ξέσις, ή.

Skrapjern, ξύστρον, τό.

Skrapknif, κνήστρον, τό.

Skratt, γέλως, ωτος, ό. καγχασμός, ὁ (gapskr. ish. karlars. Sedn.),: hårdt, högljudt s., πολὺς, μέγας γέλως.: häftigt s., Ισχυρός γ.: gällt s., καπυρός γ.: omåttligt, hejdlöst s., ἀθρόος, ἀσβεστος γ.: hånfullt s., Σαρδάνιος 1. Σαρδόνιος γ.: s. f. ingenting, γ. ὁ Επ' οὐδενὶ νγιεϊ.: det blir ett s. öfver ngt, γ. γίγνεται Επὶ τινι.: brista ut i s., Εκγελὰν. ὁρμὰν εις γέλωτα.: hejda sitt s., κατέχειν τον γέλωτα.: ha f. afsigt att väcka s., μηχανάσθαι γέλωτα.: under s., σὺν γέλωτι. 1. m. part. af följ., t. ex. han yttrade under s., γελὼν 1. γελάσας είπεν.

Skratta, γελὰν (Επὶ τινι, åt ngn 1. ngt), καγ-χάζειν (flina).: om skatan, κιτταβὶζειν.: s. åt ngn, Επιγελὰν τινι (såv. hånfullt s. godmodigt). γελὰν τινα. Εγγελὰν τινι. καταγελὰν τίνος (hånle).: man s:ar åt ngn 1. ngt, γελὰταὶ τις 1. τὶ. γέλως γίγνεται Επὶ τινι.: s. högt, ἀναγελὰν. πολὺν γέλωτα ποιεϊσθαι. Εκ-, ἀνακαγχάζειν : börja s., ἀνα-, Εκγελὰν.: kikna af s., Εκθνήσκειν γέλωτι.: jag

måste s., Εγέλασα.: få ngn att s., γέλωτα Εξά-γειν τινός.: utan att s., αγέλαστος, 2.: gerna s , γελασείειν.

Skrattare, γελαστής, ού, ο. ὁ γελών, ώντος.

Skrattlust, ha s., γελασείειν. φιλόγελων εϊναι.

Skrattsalva, «θ-ρόοi-1. ἀσβεστος γέλως, ωτος, ὁ.

Sk ratt sjuk, φιλόγελως, ὁ, ή. γελαστικός, 3.: vara s., γελασείειν.

Skrefva, διαβαίνειν.

Skrefva, σήραγξ, γγος, ή. φάραγξ, αγγος, ή. διασφάξ, άγος, ή. äfv. χάσμα, τό. ρήγμα, τό. κευθμών, ώνος, ὁ (håla), διαρρωγή, ή (remna).

Skri, βοή, κραυγή, ή. βόημα, τό. φωναί, at: gifva till ett s., (ἀνα-, Εκβοάν. κράζειν. κραυγή ν ποιεϊσθαι·: åsnans s., όγκηθμός, ό.: vargens, ὡρυγμός, ο.: lejonets, βρύχημα, τό.: foglars, κλαγγή, ή.: gökens, κοκκυσμός, ό (äfv. tuppens), tranans, vaktelns o. d., γρυλισμός, ο.: kråkors, κλω^αόi, ο.

Skria, jfr Skrika, βρωμάσθαι 1. ὀγκάσθαι (om åsnan), στρηννζειν (elephanten). κλάζειν, ρύ-ζειν (foglar, ish. roffoglar), κλαγγάζειν (tranor). κοκκύζειν (gök), τιττυβίζειν, κακκαβάζειν (höns, rapphöns), κρώζειν (kråka), κλώζειν, κο-λοιάν (kaja), πιπίζειν (fogelunge i allmht). ποπί-ζειν (härfogel). ϊύζειν (ugglan).: s:nde orättvisa, ἐργον περιφανώς ἀδικον.

Skrida, 1) om rörbara kroppar, βραδέως, σχο-λαίως, ήσυχ‡} προκινεϊσθαι, προβαίνειν, προϊέναι, προχωρεϊν. βαδίζειν. 2) om tiden, διέρχεσθαι.

Skridsko, παγοπέδιλα, παγοσάνδαλα, τὰ (Nygr.).: gå på s., παγοδρομεϊν (Nygr.).

Skrifbläck, μέλαν, ανος, τό.

Skrifbok, δέλτος, ή. βιβλίον, τό.

Skrifbord, ἀβαξ, ακος, ὁ (se Lex.).

Skrif dön, γραφικά σκεύη, τά.

Skriffel, γραφικόν αμάρτημα, τό. πλημμέλημα τό Εν τω γράφειν.

Skrifkonst, γραφική, ή.

Skriflysten, πολυγράφος, 2.

Skrifmaterialier, γραφική παρασκευή, ή.

Skrifmästare, γραφικός, ό. γραφικής διδάσκαλος, ό.

Skrifning, γραφή, ή. heldst gm vv.

Skrifpapper, γραφικός χάρτης, ου, ό. γραφικόν βυβλίον, τό.

Skrif penna, (γραφικός) κάλαμος, ό. δόναξ, ακος, ό. γραφεϊον, τό (Lat. s ty lus).

Skrifpulpet, ἀνάβαθρον τὸ γραφικόν.

Skrifskola, ungef. γραμματεῖον, τό.

Skrifsätt, τρόπος ὁ τῆς λέξεως, λέξις, ή.

Skrift, 1) ngt gm skrifning affattadt, (συγ)-γραφή, ή. γράμματα, τά. σύγγραμμα, τό. γραμματ εῖον, τὸ (skrifven handling).: den hel. s., τὰ ιερὰ γράμματα, οι θεῖοι λόγοι, jfr Urkund. 2) skrift, beteckning, γράμματα, τά.

Skrifta, ngn, Εξομολογουμένου τινός τὰς ἁ-μαρτίας ἀκροάσθαι.

Skriftafla, δέλτος, ή. πυξίον, τό. πίναξ, ακος, ό. πινακίς, ίδος, ή. σανίς, ίδος, ή.

Skriftlig, γεγραμμένος, 3. ἐγγραφος, 2. Ε-πιστολιμαῖος, 3 (i bref).: ge ngn ett s:t uppdrag, διὰ γραμμάτων Επιστέλλειν τινί τι.

Skriftligen, Εν γράμμασιν. διὰ γραμμάτων.: s. affatta, συγ-, καταγράφειν.: vara s. affattad, γεγραμμένον κεῖσθαι.

Skritflärd, θεολόγος, ό.Skriftställare — Skräckbild.

397

Skriftställare, συγγραφεύς, εως, δ. όσυγ-γρ&ψας, αντος. ὁ συν&είς 1. συντάξας γράμματα.: höraode till s., συγγραφικός, 3.

Skriftställarskap, -ställeri, ἐργον τὸ τῆς συγγραφῆς.: öfva s., συγγραφικοί* είναι, συγ-γράφειν, συντι&έναι, συντάττειν γράμματα 1. συγ-γραφάς.

Skriftvexla, γράμματα πέμπειν και λαβεῖν. Jfr B ref vexla.

Skriftvexling, αμοιβαία γράμματα, τά.

Skrifva, 1) teckna bokstäfver, γράφειν (εν τινι 1. εις τι, på ngt). Επιγράφειν τινί 1. Επί τι, Εγγράφειν τινί 1. εν τινι 1. εις τι (påskrifva, s. ngt på ngt 1. i ngt).: s. väl, Επιστημόνως 1. καλῶς γράφειν.: lära s. o. läsa, μαν&άνειν τὰ γράμματα.: det står skrifvet, γέγραπται 1. εἴρηται. derpå 1. deröfver 1. deri, ini-, Εγγέγραπτat. derunder, ὑπογεγραπται. 2) i skrift aftatta, (συγ)-γράφ-ειν. συντι&έναι. συντάττειν, -εσ&αι. om ngt, περί 1. υπέρ τίνος.: s. väl, χρήσiΐαι λέξει καλjj.: s. till ngn, Επιστέλλειν τινί. γράφειν τινί I.πρός τινα. λέγειν τινί δι' Επιστολῶν.: s. svar till ngn, ἀντεπιστέλλειν τινί.

Skrifvare, γράφεύς, ἑως, δ (enskild, handsekreterare, afskrifvare), γραμματεύς, ό (ss. offentlig embetsmän).: vara s., γραμματεύειν.

Skrifvarebiträde, γράφεύς, ἑως, δ.

Skrifvelse, γράμματα, τά. (συγ)γραφή, ή. Επιστολή, ή (bref).

Skrik, βοή, ή. φωναί, αι. κλαυ&μός, ό (m. gråt), κλαυ&μυρισμός, ό (qvidande, barns).: jem-merligt s., δλολυγή, ή.: väcka s. om ngt (fig.), διαθ-ρυλεῖν τι δεινὸ ν ποιεῖσ&αί τι.

Skrika, en fogel, κίττα, ή.

Skrika, βοάν. ßojj χρήσ&αι. κράζειν (κεκραγέ-ναι), κραυγάζειν (skräna). κραυγήν ποιεῖσ&αι. βληχάσ&αι 1. (mera sällan) κωκύειν (gråta högt), κλαυ&μυρίζεσ&αι, κνυζάν (qvida; om barn).: s. m. en hals, κα&άπερ μια φων?ι βοάν.: alla s. om hrandra, πάντες διαβοῶσιν 1. ἁμα κεκράγα-σιν.: s. i kapp, διαβοάν.: s. på ngn, κράζειν πρός τινα.: s. efter ngt (= fordra), κράζειν τι.: s. på hjelp, βοάν.: s. öfver ngt (fig), δεινόν ποιεῖσθαι τι. δεινολογεῖσ&αι 1. δεινοπα&εῖν Επί τινι. δδύρεσβ-αί τι.: s. öfver 1. om ngn, μέμφεσ&αι 1. Εγκαλεῖν τινι. Επαιτιάσ&αί τινα.

Skrikare, κεκράκτης, ου, ό. βοητής, οὑ, δ.

Skrikhals, κρακτικώτατος, δ.

Skrin, κιβώτιον, τό. κιστίς, ίδος, ή. κοιτίς, ίδος, ή (ish. f. nipper). γλωττοκομεῖον τὸ (eg. f. flöljtmunstycken).

Skrinda, ungef. κάνα&ρον, τό.

Skrocka, om höns, κλώζειν. κακκάζειν.

Skrockande, κλωγμός, δ.

Skrodera, ραχίζειν.

Skrof, ·9·ώραξ, ακος, δ. σώμα, τό. οστά, τά (benbyggnad).

Sk rof ler, χοιράς, άδος, ή.

Skroflig, 1) eg., τραχύς, εϊα, ύ (i eg. men. om ett föremål, t. ex. berg, o. d.). χαραδρώδης, 2 (om en samfälthet af föremål, t. ex. en bygd). ρυσός, 3, ρυτιδώδης, 2 (rynkig). 2) oeg. (till lynne o charakter), τραχύς, 3. χαλεπός, 3. σκληρός, 3.

Skroflighet, 1) eg., τραχύτης, ή. 2) oeg., χαλεπότης, τραχύτης, σκληρότης, ή.

Skrofulos, χοιραδικός, 3. χοιραδώδης, 2.

Skrot, 1) hagel, μολύβδου χόνδροι, ol. 2) mynts, έλασμα χρυσού, αργυρίου, τό.

Skrubb, άπουργος γωνία, ή (Lex.). Jfr Kyffe.

Skrubb a, κνήν. κνή&ειν. Επιγράφειν τι.: s. sig, κνήσ&αι δλίβεσ&αι ώμους

Skrud, κόσμος, ό. κόσμημα, τό. κατασκευή, ή. κάλλος, τό (fig., i bibi. men.).

Skruf, κοχλίας, ου, δ. κοχλίον, τό. στρέβλη, ή. Επιτόι/ιον, τό (på ett musik, instrum): ställa, stå på s:var, άμφίβολον ποιεϊν, είναι.

Skrufgång, -gäng s, Μιξ, ικος, ή.

Skrufstäd, ungef. εχμα, τό.

Skrufva, (συ)σιρέφειν (κοχλίαν).: s. upp sin stil, βασανίζειν τήν λέξιν.: f. mig går han o. s:r (= söker lura), Εμέ παρακρούεται. — skruf-vad, oeg., πεπλασμένος, 3. προσποίητος, 2.

Skrumpen, ρικνός, 3. κραϊρος, 3. ρικνό-φυής, 2 (af naturen), ρικνώδης, 2.

Skrumpenhet, ρικνό της, ή.

Skrumpna, ρικνουσβ-αι. άποσκέλλεσ&αι. άπε-σκληκέναι. καταμαραίνεσ&αι.

Skrupel, 1) vigt, γραμμάριον, τό. 2) betänklighet, Εν&ύμιον, τό. μέριμνα, ή.: göra sig s:er öfver ngt, Ενίϋύμιον ποιεϊσ&αί τι.

Skrymma, εύρύχωρον 1. εύρυχωρή είναι 1. φαίνεσ&αι.

Skryms le, τρώγλη, ή. φωλεός, δ (vilddjurs). χειά, ή (ormens).

Skrymta, -tare, -teri, se Hyckla, -lare, -leri.

Skrymtaktig, υποκριτικός, 3. προσποίητος, 2. πλαστός, 3. ύπουλος, 2 (lömsk).

Skrynka 1. -kla, ρυτίς, ίδος, ή. φαρκίς, ϊδος, ή. στολίς, ίδος, ή (veck), ώλιγξ, ιγγος, ή (Lex.).

Skrynkla, verb., ρυτιδούν. ρυσούν.

Skrynklig, ρυτιδώδης, 2. ρυσός, 3. φαρκι-δώδης, 2.

Skryt, άλαζονεία, ή, μεγαληγορία, ή, μεγα-λορρημοσύνη, ή, μεγαλαυχία, ή (skrytaktighet). κόμπος (λόγου), ο. άλαζόνευμα, τό.

Skryta, μεγαληγορεϊν, ύψηγορεϊν, ύψηλολο-γεϊσ&αι (tala om sig i stora ord), κομπάζειν, à-λαζονεύεσ&αι (skräfla). καυχάσ&αι, μεγαλαυχεΐ-σ&αι. καλλωπίζεσ&αι (pråla).: s. m. ngt, Επιδεικνύομαι τι. άλαζονεύεσ&αι περί τίνος, μεγαλαυ-χεϊσ&αι Επί τινι.

Skrytaktig, -sam, μεγαληγόρος, 2. μεγά-λαυχος, 2. ἀλαζὼν, ὁ. αλαζονικός, 3. κομπώδης, 2.

Skrytaktighet, -samhet, se Skryt.

Skrå, Εργασία, ή. äfv. εταιρεία , σvvτέλεια, ή.

Skrål, ὠρυγή, ή. ἀμελώδητός τις κραυγή, ή.

Skr ål a, ὠρύειν (eg. om djur), ἀμελώδητόν τινα κραυγήν ποιεϊσ&αι.

Skråma, αμυχή, ή. μώλωψ, ωπος, δ (bul-nadt märke efter slag), ούλή, ἡ (märke efter sår).

Skråpuk, μορμολυκεϊον, τό. μορμώ, ους ο. μορμών, ώνος, ή. προβασκάνιον, τό. λάμια, ή.

Skråpuks ansigte, se Mask 1).

Skräck, φόβος, ό. δεϊμα, τό. δέος, τό (fruktan). εκπληξις, ἡ (skrämsel), ταραχή, ἡ (förvirring).: till sin s. få erfara, αϊσ&όμενον 1. πυ&ό-&ενόν τι Εκπλαγήναι. φόβος εχει τινά αίσθ·όμενον 1. πυ&όμενόν τι.: injaga s. hos ngn, φόβον Εμβάλλειν 1. Εμποιεϊν τινι.

Skräckbild, φόβητρον, τό. δεϊμα, τό. μορ-μολύκη, ή. Jfr Skråpuk.398

Skräda—Sknll.

Skräda, se Afskräda.^

Skräddare, ϊματιονργός, ο. ἀκεστής, ού, ο'.

Skrädderi, Χματιονργία, ή. ιματιουργική 1. ἀκεστική (τέχνη), ή.: idka s., ἀκείσ&αι ποιεϊν 1. ἰργάζεσ&αι 1. χατασκευάζειν Ιμάτια.

Skrädderska, ἀκέστρια, ή.

Skräfla, φλυαρεϊν. ματαιολογεϊν. ἀλαζονεύε-σ&αι.

Skräfla, -lare, ἀλαζών, όνος, ο1, ραχιστής, ον, ι (Sedn.).

S k r ä f v e 1, ματαιολογία, ή. φλυαρία, ή. αλαζονεία, ή. ἀλαζόνεύμα, τό.

Skräll, ψόφος, ό.

Skrälla, ψοφεϊν. σα&ρόν φ&έγγεσ&αι (om spruckna kärl).

Skrälle, σαβ-ρόν σκεύος, τό.: om en gammal o. skräpig mska, σορός, ή.

Skrämma, (κατα)φ>οβεϊν (say. i inre s. yttre måtto), σοβεϊν (djur), ἐκπλήττειν (i inre häns.). φόβον ἐμβάλλειν τινί. εις φόβον 1. ἐκπληξιν καθιστάναι τινά.: s. barn, μορμολνττεσ&αι.: häftigt s., ἐχφοβειν.

Skrämsel, ἐχπληξις, εως, ή. f. öfr. gm υυ.

Skrän, όλολνγή, ή, κωκυτός, ὁ (af mskr). ὠρνγμός, ὁ ο. ὠρνγή, ἡ (af djur).

Skrän a, ἀνολολύζειν (om mskr). ὠρύεσ&αι (om djur). Jfr Skrika.

Skräp, ρώπος, ό, ρωπικά, τά (krams), ρώ-πιον, τό (bråte), γρύτη, ή (bråte i fig. men.), χρήμα ούάενός ἄξιον, τό. μηδέν, ενός, τό.

Skräpa, ἀταχτον είναι, σνγχεύεσ$αι. χνχα-σ&αι. ἀτάχτως ἐχειν.: s. o. prata, se Skräfla.

Skräpbod, γρντοπωλεϊον, τό.

Skräphandlare, γρντοπώλης, ον, ό.

Skräpig, gm part. af υυ. under Skräpa.

Skräpkammare, γρντοάόκη, ή.

Skröplig, σα&ρός, 3. ἀνά-, χατάπηρος, 2. ασθενής, 2.

Skröplighet, τὸ σα&ρόν. αναπηρία, ή. ασθένεια, ή.

Skubba, se Skrubb a.

Skuff, ὠ&ισμός, ὁ. ὦσις, ή. ὠσμός, ό.

Skuffa, ὠ&εϊν. ἐπιχείμενον ὠ&εϊν.

Sk uf v a, μεταχιν εϊν.

Skugga, σκιά, ή. σχίασμα, τὸ (skuggning, äfv. i målning).: kasta s. ifrån sig, ἀποσχιάζειν. på ngt, ἰπισχοτεϊν τινι. ἐπηλυγάζειν τι (Sedn.).: den s., som ngt föremål kastar, σχιὰ ἀποσχια-ζομένη, ή.: ge s., σχιὰν παρέχειν.: d. öfver ngt sig utbredande s:n, σχιὰ προσπίπτονσά τινι : hvila i s:n, ἐν 1. υπὸ Ty σχιᾷ (äfv. υπὸ ταϊς σχιαϊς) ἀναπαύεσ&αι.: frukta sin egen s., τὴν εαυτοὺ σχιὰν ἀε&ιέναι. en tom s., ἀάεἑς ἀέος ἀ.: slåss m. s:n, σχιαμαχεϊν.: ställa ngt i s:n (oeg.), ἐπι-σχοτεϊν τινι. ἐπηλυγάζειν τι. ἀποχρύπτειν τι. ἀ-μανρούν τι. äfv. ἀποσχιάζειν τι.: s. i underjorden (enl. de gamles förest.), ειάωλον, τό. ψυχὴ ἡ iv adov. äfv. σχιά, ή.: s:oruas konung, βασιλεὺς ο iv αὑου. "Αιάης, ου, ὁ.

Skuggbild, (αμυδρὸν) εϊάωλον 1. εϊὑος, τό. σχιά, ή. σχίασμα, τό. φάντασμα 1. φάσμα, τό.

Skuggdrag, σκιαγράφημα, τό.: upprita s., σχιαγραγ εϊν.

Skuggig, σκιερός, 3 ini-, κατὰ , οὐσκιος, 2.

Skuggkonung, ὁ βασιλέως ὀνομα μόνον ἐχων, οντος.

Skugglik, σκιοίΐάής, 2.

Skuggning, σκιαγραφία, ή. σκιασμός, ὁ. ἀ-πόχρωσις σκιάς, ή. σκίασμα, τὸ (ss. sak).

Skuggporträtt, se Skuggdrag.

Skuggrik, εν-, κατά-, πολὑσκιος, 2.

Skuggrädd, acFffc ἀέος ἀε&ιώς, οεάιυϊα 1. ἀεὑοικυϊα, ὁ, ή. äfv. οκνηρός, 3. ει'λαβής, 2.

Skuggsida, τὰ iv 1. ὑπὸ σκιᾷ (på kroppar). τὰ σκοτεινά (på en figur 1. ritning), κακόν τό (oeg.): det är s:n af ngt, ἐνταὑένι τὸ κακόν τίνος, ταύτrj κακόν ἐστι τι.

Skuggspel, εϊάωλα και σκιαί 1. d.

Skuld, 1) hd man är ngn skyldig, gäld, χρέος, τό. οφ ειλὸ μενον, τό. οφειλόμενα χρήματα, τά. ὀφλημα, τό. συμβόλαιον, τό.: betala s:er, ἀπο&ι-άὀναι 1. οιαλνειν χρέα. ἐκτίνειν ὀφλημα. ἀποάι-άὀναι> χρήματα.: betala sina s:er, ἀιαλνεσ&αι τὰ χρέα.: göra s:er, ἀανείζεσ&αι ἀργύριον. λαμβάνειν χρέος.: ha s:er, ὀφείλειν χρέα. ὑπόχρεων ειναι.: utestående s:er, χρέα Επὶ τόκοις οφειλόμενα.: vara försänkt i s:er, ὀφλήμασι βεβαπτισ&αι.: ha s. öfver öronen, ὑπέρχρεων ειναι.: för s., υπὸ χρεών. 2) förbindelse, προσήκοντα, οφειλόμενα, τά.: gälda fosterlandet sin s., ἐκτίνειν τjj πατριάι τὰ τροφεία.: gälda en tacksamhets s., χάριν ἀ-ποὑιάὀναι. 3) förskyllan, vållande, αιτία, ή. αίτιον, τό.: vara s. till, ha s. i ngt, αίτιον ειναι 1. καταστήναί τίνος, iv αιτία εϊναί τίνος, αϊ-τίαν ἐχειν τινός.: han var s. till, att de omkommo, Εποιησεν αντοὑς ἀπολέσ&αι. αίτιος ἠν τοὺ ἀπολέσ&αι αντούς.: s:n stadnar på hm, ἐνοχος ἐστι 1. Ενέχεται τ$ αιτία.: s:en är ej hos mig, οὑκ ἐγωγε αίτιος.: ej ha s. i ngt, ἀναί-τιον ειναί τίνος.: ge ngn s:n f. ngt, iv αιτία ἐχειν τινά, ἐπιφέρειν 1. ἀνατι&έναι τινὶ τὴν αϊ-τίαν τινός 1. ότι. νομίζειν τινὰ αίτιον εϊναί τίνος. (Επ)αιτιάσβ-αί τινὰ τίνος, Εγκαλεϊν τινί τι 1. m. inf. 1. m. ω?.; fritaga ngn fr. s., ἀφιέ-ναι, ἀπολνειν τινὰ τής αιτίας.: bli fritagen fr. s., ἀπαλλάττεσ&αι τής αιτίας. 4) fel, öfverträdelse, αιτία, ή. ἀμάρτημα, τό. ἐγκλημα, τό. πταίσμα, τό. ἀγος, τὸ (blodskuld).: hafva s., iv αιτία εϊναι. ἡμαρτηκέναι.: vara utan s., ἐκτος αιτίας εϊναι.: bära s:n f. sina handlingar, τὴν di-κην τών ἡμαρτημένων ὑπέχειν 1. Μόναι.: vältra s:n ifr. sig, ἀποτρίβεσ&αι 1. ἀπω&εϊσ&αι τὴν αϊτίαν.

Skuldbelastad, vara s., ὑπόχρεων γενέσθαι (m. skulder), Ενέχεσ&αί τινι αιτία, μίασμα ἐχειν (m. skuld).: ha ett s:dt samvete, σννειόέναι εαυτώ τι ἀράσαντι 1. ἀράσαντα κακόν.

Skulderblad, ὠμοπλάτη, ἡ.

Skuldfordran, ἀάνειον, ἀάνεισμα, τό.

Skuldfri, οὐχ ὑπόχρεως, ων.: göra sig s., ὑιαλύεσ&αι τὰ χρέα.

Skuld lös, ἀν(υπ)αίτιος, 2 (τινός, i ngt), ἀ-νέγκλητος, 2 (oantastad), ἀναμάρτητος, 2.

Skuldpost, χρέος, τό. οάνεισμα, τό.

Skuldra, se Axel.

Skuldsedel, συγγραφή, ἡ. χειρόγραφ ον, τό. ἀνταποχή, ἡ (förskrifning).: skrifva 1. utfärda s., χειρογραφεῖν (Sedn.).: låta ngn ge s., σνγγρά-φεσ&αι σνγγραφ>ήν πρός τινα.

Skuldsätta, ὑπόχρεων ποιεῖσ&αι. se f. öfr. Skuld 1).

Skull, præp., f. s., ενεκα m. gen. diὰ m. acc. ὑπό , ἀπό m. gen. (t. ex. &ανμάζεσ&αι ἀπό τίνος). Eπί m. dat. (t. ex. ἀιαβόητον εἶναι ἰπί τινι). χάριν m. gen. ὑπέρ1 περi m. gen. κατά m. acc.Skulle-

Skulle, se Hö skull e.

Skul or, πλύμα, ἀπόπλυμα, το'.

Skulptera, (ἀναγλύφειν.

Skulptör, γλυφεύς, έως, ο1, ξοανογλύφος, ὁ.

Skum, κνεφαῖος, 3 νεφελώδης, 2 (molnig).: det blir s:t, κνέφας γίγνεται : det börjar bli s:t, συννεφεῖ.: s:a ögon, ἀμαυροί 1. αμυδροί οφθαλμοί, οἱ.

Skum, arf ρός, o.: kasta s., ἀφ>ρίζειν, αφ ρεῖν.: förvandla till s , ἐξαφ>ροὐν.: s. som består af mjölk, ἀφρόγαλα, τό.

Skumma, 1) tr., se Afskumma. 2) intr., se Fradga.

Skummig, αφρώδης, 2.

Skumrasket, ro λυκαυγές.

S k u m ö g d, ἀμαυρους οφθαλμούς ἐχων, ουσα, ον.

Skur, se Regnskur.

Skura, ὑμήν (gnida), ἀποσμήχειν. \ἀπο)σπογ-γίζειν (m. svamp), (ἀπο)καθαιρειν (rengöra), σα-ρουν, σαίρειν (feja).

Skurande, ἀποσπογγισμός, ὁ. σμῆξις, ἡ.

Skurk, πονηρός, ὁ. κακούργος, ὁ. μιαρός,ὁ.

Skurkaktig, -streck, o. s. v., seBofak-tig o. s. v.

Skuta, φορταγωγός ναῦς, ἡ 1. ὁλκάς, ἀδος, η' 1. d.

Skutt, -a, se Hopp, -pa.

Sky, verb., ἀποτρέπεσθαι (undvika), (κατ)ορ-ρωδεῖν τινα 1. τί. εὐλαβεῖσθαί τινα 1. τί (akta sig f.). (κατ)οκνεῖν τι (ej komma sig f. m. ngt). αιδεῖσθαι, αἲσχύνεσθαί τι 1 acc. c. inf. (i moral, häns.).

Sky, subst., νεφέλη, ἡ.

Skydd, σκέπη, ἡ (hägn, τινός, emot ngt). ἀμυνα, ἡ (försvar), πρόβλημα, τό, προβολή, ἡ (värn), προστασία, ἡ. βοήθεια, ἡ (hjelp).: söka s. hos ngn, προστρέπεσθαί τινα. ικέτην προσελ-θεῖν τινι 1. γίγνεσθαι τίνος, καταφεύγειν πρός τινα.: taga ngn i sitt s., (προσ)δέχεσθαί τινα.: stå under ngns s., χρήσθαι προστάτη τινί : vara i s. mot ngt, ἐν σκέπἶ] εἶναί τίνος.

Skydda, σκέπην παρέχειν, σκεπάζειν ἀπό τίνος (värna, freda), στέγειν (hägna), διαφυλάττειν (bevara), (δια)σώζειν. ἀσφ>αλίζειν. προστατεύειν τινί (beskydda).

Skyddsafgift, μετοίκιον, τό (se Lex.).: betala s., τελεϊν, προσφέρειν, (κατα)τιθέναι τό με-τοίκιον.

Skydds engel, (αγαθός) δαίμων, ονος, ό.

Skydds förbund, ἐπιμαχία, ή : sluta, göra s. m. ngn, ἐπιμαχίαν ποιεϊσθαι τινι 1. πρός τινα.

Skyddsgud, se Skyddsengel.

Skyddskap, προστατεία, προστασία, ή.

Skyddsling, πελάτης, ου, ὁ (Rom. cliens).

Skyddsmedborgare, μέτοικος, ὁ : bo ss. s. ngnstädes, μετοικεϊν ἐν τινι (πόλει).

Skydd sm ur, πρόβλημα, τό. πρόβολος, ὁ. πρό-μαχον, τό. προβολή, ή.

Skyddsvakt, φυλακή, φρουρά, ή.: vara s. på ett ställe, φρουρεϊν χωρίον τι 1. ἐν χωρίω τινί.

Skyddsvärn, ἔπαλξις, εως, ή, ἔρυμα, τό (på en fästningsmur), ἀντίφραγμα, τό (bålverk till skydd mot ngt).

Sky drag, τυφών, ώνος, o. äfv. σίφων, ωνος, ὁ.

Skyfall, νεφελών ἔκρηγμα, τό 1. d.

Skyffel, λίστρον, τό.

Skyffla, λίστρω σκάπτειν.

Skygd, σκέπασμα, τό. σκέπη, ή πρόβλημα, τό.: vara i s. f. vinden, ἐν σκέπτ] τοὐ ἀνέμου εϊναι. Jfr Skydd.

Skygg, δυσωπον μένος, 3. ὑποπ τήσσων, ουσα, ον. ὑποπτης, ου, ὁ. ψοφοδεής, 2. πτυρτικός, 3 (om hästar).

Skygga, 1) ge skygd, σκεπάζειν. σκέπην παρέχειν (τινός, mot ngt). 2) bli rädd, (δια)ταράτ-τεσθαι, ι δια πτοεϊσθαι, ἱξίστασθαι (äfv om hästar). πτύρεοθαι (eg om hästar), δυσωπεϊσθαι.

Skygghet, ὀρρωδία, ή. φόβος, ὁ. ψοφοδέεια, ή (Sedn.) 1. τό ψοφοδεές.

Skyhög, οὐρανομήκης. 2.

Skyl, σωρός ἀμαλλών, ὁ.

Skyla, 1) säd, ἀμάλλας σωρεύειν. 2) se Betäcka 1), Dölja.

Skyldig, 1) s. har skuld, οφειλών, ουσα, ον (τινί τι), δανεισάμενος, 3 (ngn ngt, παρά τινός τι). 2) pligtig, förbunden, se Pligtig o. Förbinda 3). 3) tillbörlig, προσήκων, καθήκων, ουσα, ον. ἄξιος, 3.: aflägga s. tacksägelse, ἀποδιδόναι τήν ἀξίαν χάριν.: visa s. vördnad, ἀξίως τιμάν.: åsidosätta s. aktning mot ngn, οὐχ ώς προσήκε τιμάν τινα. 4) saker, αἴτιος, 3. υπαίτιος, 2. ὑ-πόδικός (2) τίνος, ἔνοχος (2) τινι. ἄδικος, 2 (brottslig).: veta sig s., συνειδέναι ἑαυτώ ἀδικήσαντι.: vara s. till en förseelse, ἐνέχεσθαι ἐγκλήματι.: göra sig s. till en förbrytelse, ἀδικεϊν. ἁμαρτά-νειν.: vara den s:e, ἀδικεϊν.: förklara ngn s. till ngt, καταγιγνώσκειν τινός τι.

Skyldighet, τό προσήκον, καθήκον, δέον, οντος. ἔργον, τό (värf).: det är min s., ἐμόν (ἔργον) ἐστί, δίκαιος εϊμι, ἐμέ χρή m. inf: göra sin s., τά καθήκοντα πράττειν. περαίνειν τά δέοντα.: i intet afseende uppfylla sin s., οὐδέν τών δεόντων ποιεϊν.

Skyldra, gevär, αἴρειν τό ὅπλον 1. d.

Sky Id sk ap, συγγένεια, ή. κηδεία, ή. κήδος, τό. ἀναγκαιότης, ή.

Skylla, = ge ngn skulden, se under Skuld 3).

Skylt, σημεϊον, ἐπίσημον, τό 1. d.

Skymf, ὑβρις, εως, ἡ. αἴκια, ἡ. λώβη, ἡ (skymfande), ὑβρισμα, τὸ.

Skymfa, ὑβρίζειν τινά 1. εις τινα. λωβάσθαί τινα. αἴκίζεσθαί τινα.

Skym fi i g, ὑβριστικός, 3. ἐπονείδιστος, 2. ἀν ἀξιος, 2.: s. behandling, se Skymf.: s:t behandlad, λωβητός, 3.

Skymford, λοιδόρημα, τὸ. λοιδορία, ἡ.

Skymma, ἐπισκοτεῖν τινι (eg. o. oeg.). ἐπὶ-προσθεν εἶναι \. γίγνεσθαι, ἐπιπροσθεῖν τινι.: s. sig sf, Ιξαπατάν, βλάπτειν εαυτόν.: dets.er, κνέ-φας (ἐπ)ἐρχεται. συσκοτάζει.: så snart det s:er, ἁμα τῶ κνέφει. — skymd, ἐπί-, κατάσκιος, 2.: ej s., περιφανής, 2. ἀσκιος, 2.

Skymning, κνέφας, ους, τό. λυκαυγές, τό. λυκόφως, ωτος, τό.: morgons., ὀρθρος, ὁ.: han kom i s:n, κνεφαῖος ἡλθεν.

Skymt, ἐπιφάνεια, ἐπίφασις ἰξαιφνίδιος 1. ἐξαπιναία, ἡ.: s. af hopp, λεπτή τις ἐλπίς.

Skymta, αιφνιδίως 1. Ιξαίφνης ἐπι-, ἐκφαι-νεσθαι.: s. förbi, αιφνιδίως παριόντα φαίνεσθαι.

Skynda, s. sig, σπεύδειν, ἐπείγεσθαί τι (m. ngt), σπουδάζειν περί τι. = s. sig i sin gån g, σπεύδειν (δρόμω). συντείνειν. τρέχειν. δρόμφ φέρεσθαι. : han s:de sig bort, φχετο ἀπιών.400 Skyndsam ·

Skyndsam, 1) om pers., ταχύς, εῖα, v. σπου-δαῖος, 3. f. öfr. part. af Föreg. 2) om sak, Εσπευσμένος, Εσπουδασμένος, 3. διά τάχους, Εν τάχει, σπουδή ιτεποιημένος 1. ποιούμενος, 3. — , σπουδρ ταχέως. διά τάχους, iv τάχει. δρό-μω (om gående).: göra s., αὐτοσχεδιάζειν, Επι-σύρειν, Επισύροντα ποιεῖν τι.

Skyndsam het, τά/ος, τό. σπουδή, ἡ.

Skynke, ράκος, τό.

Skytt, τοξότης, ον, ὁ (äfv. stjernbilden).: god s., δεινός τοξότης : mästerlig s.. τοξικώτατος, ὁ.

Skyttel, se Skottspole.

Skåda, θεάσθαι. θεωρεῖν. äfv. ὁράν.: s. m. förundran, ὁρῶντα θαυμάζειν.

Skådebana, se Skådeplats.

Skådebord, τράπεζα (τής προθέσεως), ἡ (Sep-tuag.y

Skådebröd, ἀρτοι τής προθέσεως, ol (N. T.).

Skådemynt, -penning, ungef. ἀγαλμα, τό. äfv. νόμισμα μνημονικόν 1. εἴς μνήμην τινός κε-κομμένον, τό 1. d.

Skådeplats, 1) se Scen 2). 2) oeg., χώρα iv]j 1. τόπος iv ω 1. ὁπου τι γίγνεται 1. Εστί.

Skådespel, 1) åsyn af ngt märkligt, θέαμα, τό. θέα, ἡ. : erbjuda ett s., θέαμα παρέχειν.: bli vittne till ett s., θέαμα ὁράν 1. θεάσθαι. 2) stycke f. scenen, δράμα, τό. äfv. θέα, ἡ.: ge ett s., Επιτελεῖν θέαν. εισάγειν 1. (om flrfattaren) διδάσχειν ἀράμα.: uppförande af ett s., διδασκαλία δράματος, ἡ.: skrifva s., δραματοποιεῖν.

Skådespelare, υποκριτής, ου, ὁ. μῖμος, ὁ. pl. ol Επὶ 1. ἀπό σκηνής, ol διονυσιακοὶ 1. περί τον διόνυσον τεχνῖται. διονυσοκόλακες, ol (öknamn, komoedianter).: komisk s., κωμικός, ὁ. κωμωδός, ὁ.: tragisk s., τραγωδός, ὁ.

Skådespel ars ällska ρ, υποκριτών εταιρεία,ἡ.

Skådespelerska, (fanns ej hos Gr., qvluno-roler utfördes af karlar), γυνή υποκρινομένη iv Ttj σκηνρ. γυναίκες al Επὶ 1. ἀπό σκηνής 1. d.

Skådespelarkonst, ὑπόκρισις, ἡ. υποκριτική, ἡ.

Skål, φιάλη, ἡ (i allmht). τρυβλίον, τό. λο-πάς, άδος, ἡ (bordskärl), παροιρίς, ἰόος, ἡ (karott). σκύφος, τό (bål), κύλιξ, ιχος, ἡ (bägarartad), λεπαστή (snäcks.), λεκάνη, ἡ (bäcken: alla dryckeskärl). φιλοτησία, ἡ (ss. helsning i dryckeslag). : dricka ens s., φιλοτησίας προπίνειν τινί. Εγ-, Επιχεῖσθαί τίνος.

Skålformig, φιαλώδης, 2.

Skälig, se Konkav.

Skålpund, λίτρα, ἡ. μνᾶ, ἡ.

Skåp, κιβωτός, ἡ. κιβώτιον, τό.

Skäck, βαλιός ἵππος, ὁ.

Skäckig, βαλιός, 3. ποικίλος, 3. ποικιλόθερμος, 2.

Skaft lin a, σχοινίον, τό.

Skägg, πώγων, ωνος, ὁ. γένειον, τό (på kind o. haka), äfv. ὑπήνη, ἡ. μύσταξ, ακος, ὁ (på öfverläppen, mustasch), κάλλαια, τά (tuppens).: få

1. ha s., γενειάσκειν 1. γενειᾶν.: låta s:et växa, πωγωνοτροφεῖν. πώγωνα τρέφειν.; strida om påfvens s., περὶ ὄνου σκιᾶς μάχεσθαι : m. vackert, starkt s., εὐγένειος, 2.: m. tjockt s , δασυπώγων,

2. tunnt, σπανοπώγων, 2. långt, μακρό-, βαθυ-πώγων, 2. rödt, χαλκοπώγων, 2.

Skäggfjun, χνους, οὐ, ὁ. ἴουλος, ὁ. λάχνη, ἡ (poet.).

- Skämtfull.

Skägghår, ἡ κατὰ τὸ γένειον.

Skäggig, πωγωνίας, ου, ὁ. γενειήτης, ου, ὁ-ὑπηνήτης, ου, ὁ : vara s., γενειᾶν.

Skägglös, ἀγένειος, 2.

Skäckta, λίνο ν λικμαν 1. d.

Skäl, sjödjuret, φώκη, ἡ.

Skäl, 1) det hrpå man stöder en sats 1. mening, reson, λόγος, ὁ. αιτιολογία, ἡ. ἀπό&ειξις, ἡ, δεῖγμα, τό, σημεῖον, τεκμήριον, τό (bevis). (Ικανή) αιτία, (motiv, orsak), πρόφασις, ἡ (anledning). 2) fog, δίκαιον, τό. ἀξία, ἡ. se Fog 1).: m. rätt o. s., ορθῶς καὶ δικαίως. 3) hd billigtvis kan fordras, δέοντα, τά. προσήκοντα, τά : göra s. f. sig, (Εξ)αρκεῖν. πληροφορεῖν. δια-πράττειν τὰ προσήκοντα, δέοντα.

Skälfva, πάλλειν, -σθαι (äfv. af bäfvan 1. förtjusning), τρεῖν, τρέμειν, τρομεῖν (af bäfvan).

Skälfva, subst., se Frossa.

Skälig, δίκαιος, 3. μέτριος, 3. Επιεικής, 2. ἄξιος, 3.: anse s:t, δικαιοῦν. ἀξιοῦν.

Skäligen, εικότως, iv. τῶν εικότων 1. δικαίων (billigtvis), μετρίως (måttligt).

Skälla, subst., κώδων, ωνος, ὁ, ἡ.

Skälla, verb., ὑλακτεῖν. oeg., λοιδορεῖν τινα εις τι (på ngn f. ngt), κακίζειν τινά. ονειδίζειν τινί.

Skällande, ὑλακή, ἡ. ὑλαγμός, ὁ. ἵλαγμα, τό.

Skällsord, se Skymford.

Skälm, πανούργος, ὁ. κακούργος, ὁ. ἀπατεών. ῶνος, ὁ. Jfr Klippare 2).

Skälmaktig, πανούργος, 2. κακοήθης, 2. γελοίος, ὁ (i god men.).

Skälmak ti ghet, γελοῖον, τό (i god men.). κακοήθεια, ἡ. πανονργία, ἡ.

Skälmstycke, πανονργημα, τό. κακοήθεν-μα, τό.

Skämma, 1) se Skada. 2) s. ut, καται-σχύνειν (τινά), λυμαίνεσθαί τινα 1. τί. iv αἴσχύνρ ποιεῖν τινα. αἰσχύνην, ὄνειδος, ἀδοξίαν φέρειν 1 περιάπτειν τινί. 3) pass., se Blygas.

Skämt, παιδιά, ἡ, παίγνιον, τό, παιγνιά, ἡ (lek, i tal o. handl.). γελοῖον, τό (i ord)- σκῶμ-μα, τό (gyckel), γέλως,

ωτος, ὁ, σκαλάθυρμα, τό, φλήναφος, ὁ, φλαρία, ἡ (narri, äfv. παιδιά, ἡ).: oskyldigt s., ἀνεπαχθή σκώματα, τά.: fint s., ἀστεῖος λόγος 1. ἀστεϊσμός, ὁ. χαριέντισμα, τό. χαριτία, ἡ.: m. 1. på s., μετά παιδιάς. iv παιδιά, iv παιδιάς μέρει 1. μοίρα, παιδιάς χάριν (f. s. skull), äfv. m. part. παίζων, ονσα, t. ex. säga på s., παίζοντα ειπείν.: tåla, förstå sig på s., σκώμματος ἀνέχεσθαι. σκώμματα φέρειν. σκω-πτόμενον μή δυσχεραίνειν.: är det s. 1. allvar?, σπουδάζεις ταύτα ἡ παίζεις; säga ngt halft på s. halft på allvar, παίζειν τι ἁμα σπουδάζοντα.: utbyta s., διασκώπτειν.

Skämta, παίζειν. παιδιάς ποιεϊσθαί 1. παίζειν (i ord 1. handling), σκώπτειν. γελοιάζειν. παι-διάν 1. ἀστεΐα λέγειν.: s. m. ngn, παίζειν τινά, πρός 1. εις τινα.

Skämtande, παιδιά, ἡ. τό παίζειν. γελοιασ-μός, ὁ (Sedn.).

Skämtedikt, παίγνιον, τό.

Skämtfull, -sam, παιγνιώδης, 2. σκωπτικός, 3. γελοίος, 3. ἀστεΐος, 3 (om pers. o. sak). εὐτράπελος, 2 (om pers.), εὔχαρις, ι, gen. ιτος, παίγνιος, 2 (bl. om sak).: s:t tal, ἀστεϊσμός, ὁ. ἀστειολογία, ἡ. γελοίος, παγνιώδης λόγος, ὁ. σκώμμα, τό.: s:t väsen, se Följ.Skämtsamhet-

Skämtsamhet, ἀστειότης, ἀστειοσύνη, ἡ. o.

gm adj.

Skända, (κατ)αισχύνειν (tillfoga skam).: s. en qvinna, (δια)φθείρειν, βιάζεσθαι, äfv. αἴσχύνειν γι>ναϊκα.

Skändande, ἀτιμία, ἡ.: en qvinnas s., φθορά 1. αισχύνη γυναικός, ἡ.

Skändare, φθορεύς, έως, ὁ. o. gm part.

Skändlig, αισχρός, 3. ανόσιος, 2. μιαρός, 3. κάκιστος, 3. ἱπον€ΐά*στος, 2.: s. behandling, λώ-/fy, >f. αἴκια, ἡ.: handla s:t, αισχρά πράττειν.: s:t handlande, αἴσχρουργός, 2.

Skändlighet, αίσχος, τό. πονηρία, ἡ. τό μι-αρόν. τό ἀνόσιον.

Skänk, 1) skåp, κυλικεῖον, τό. 2) vinskänk, κάπηλος, ὁ. 3) gåfva, δώρον, τό. δωρεά, ἡ. δώ-ρημα, τό.: ge en s., δώρον ἀγειν, (προσ)φέρειν. σωροφορεϊν. δώροτελεϊν (Sedn.).: få s:er, δώρα λαμβάνειν, δέχεσθαι.: ta s:er, δωροδοκεϊν.

Skänka, δωρεϊσθαι. dido ναι. παρέχειν. τιμάν τινά τινι (förära, hedra ngn m. ngt), jfr Föreg. 3).: s. ngn medborgarrätt, τιμάν τινα τρ πολιτεία.

Skänkbord, se Skänk 1).

Skäppa, μέδιμνος, o.: innehållande en s., μεδιμναϊος, 3.: ösa guld m. s., μεδίμνω ἀπομε-τρεϊσθαι ἀργύριον.

Skär, 1) klippa, σπιλάς, άδος, ἡ. χοιράς, άδος, ἡ. σκόπελος, δ. 2) inskärning, τομή, ἡ.

Skär, adj., λαμπρός, 3. αίθριος, εϋδιος, 2 (om luften), καθαρός, 3, καθάριος, 2 (ren), φαιδρός, 3 (klar).

Skära, rena, καθαίρειν. καθαρό ν ποιεϊν. ά-γνίζειν (i inre häns.).

Skära, 1) eg., a) tr., m. ngt egghvasst föremål intränga i ngt, τέμνειν. κόπτειν.: s. i stycken, συν-, κατατέμνεεν.: s. sig, τραύμα λαβείν ἀπό τής μαχαίρας, τραυματίζειν εαυτόν τρ μαχαίρα.: s. ut (kastrera), ἐκτέμνειν.: s. tungan ur halsen på ngn, ἐκτέμνειν τήν γλώττάν τίνος.: s. af handen på ngn, ἀποτέμνειν τήν χειρά τίνος.: s. säd, se Afmeja.: skuren, τετμημένος, τμη-τός, 3. b) intr., vara skarp: knifven skär bra, ὀξεϊά ἐστιν ἡ μάχαιρα. 2) oeg., a) tr., sk. guld på ngt, κερδαίνειν 1.χρηματίζεσθαι ἀπό 1. ἐκ τίνος.: s. öfver en kam, ὲvi καλάποδι υποδεϊν.: s. tänder, βρύχειν.: s. till i växten, ραχίζειν. b) impers., = såra, δάκνειν. κνίζειν. καιειν.: det skär mig i hjertat, δέδηγμαι καρδιαν (ἐπί τινι, i. ngnting). τούτό με κνίζει, att se, κνιζόμένος δρω. δυσχερώς ἐχω ορών. βαρέως φέρω ορών. c) refl., (κατα)πήγνυσθαι (om mjölk o. d.).: om flytande kroppar: s. sig fram, προχεϊσθαι. ἀναβλύ-ζειν 1. -ύειν.: ut, ἐκρήγνυσθαι. — skärande, οξύς, εϊα, ν. τμητικός, 3. δριμύς, 3. πικρός, 3. χαλεπός, 3.: s. stämma, φωνή διάτορος.: s. mot* sats, τό ἐναντιώτατον.

Skära, subst., ζάγκλον, τό. äfv. δρέπανον, τό. αρπη, η.

Skärf, χερμάτιον, τό. νομισμάτιον, τό. έρανος, δ (bidrag).: ge ngn en s., έρανον εισφέρειν 1. έρανίζειν τινί.

Skärfva, θραύσμα, τό. κλάσμα, τό. δστρα-χον, τό. ψήφος, ή (att votera med: jfr. äfv. χύα-μος, ό).

Skärgård, νήσοι al παρ' αϊγιαλώ σποράδες 1. d.

Skärm, σπέπη, ή, σκέπασμα, τό (τινός, till skydd mot ngt).: på blommor, πέτασος, ή.

Skärmtak, άποστέγασμα, τό (τινός, mot ngt). άπογείσωμα, τό.: bilda s., tjena som s., άπο-στέγειν, -στεγάζειν.: förse m. s., άπογεισούν. (άπο)σκεπάζειν. Jfr Stormtak o. Solskärm.

Skärmytsel, αψιμαχία, ή. άκροβόλισις, ή. άκροβολισμός, ο.

Skärmytsla, άκροβολίζεσθαι.

Skärning, τμήσις, ή. τομή, ή. γλυφή, ή (i sten, gravering).: s:ar i magen, στροφοί, οί.: hafva känning af sdna, στροφουσθαι.

Skärp, ζώνη, ή. περίζωμα, τό.

Skärpa, 1) eg., όξύνειν. στομούν (hvässa, äfv. härda). 2) oeg., s. sitt mod, θήγειν τήν ψυχήν.: sitt förstånd, άσκείν τήν διάνοιαν.: ett straff, προστιμάν τραχυτέραν τήν τιμωρίαν ποιεϊν.

Skärpa, όξύτης, ή. τό οξύ (hvasshet, eg. o. oeg.). δριμύτης, ή, τό δριμύ (om lukt, smak, förstånd), άλμυρότης, ή (om smak, sälta).: blickens, ögonens s., οξυδέρκεια, ή. άρετή ή ο'-φθαλμών.: s. i studier, undersökning, urskiljning

0. d., ακρίβεια, ή : s. i förståndet, se Skarpsinne.

Skärpning, θήξις, ή.: s. i straff, προστίμη-σις, ή. προστίμημα, τό.

Skärs eld, καθαρτήριον πυρ, τό.

Skärskåda, διασκέπτεσθαι. δι-, έξερευναν. διαγιγνώσκειν. άκριβώς έξετάζειν. άκριβούν. δια-κριβούσθαι. άχριβολογεϊσθαι.

Skärskådan, -nde, - d η i η g, διάσκεψις, ή. σκέψις, ή. έξέτασις, ή. έρευνα, ή. άνάκρισις, η.

Skärtorsdag, ή μεγάλη πέμπτη (Nygr.).

Sköfla, (έκ)7ιορθεϊν. έρημου ν. δρουν, τέμνειν, περικόπτε ιν, κακούν (länder).

Sköfling, πόρθησις, ή. έρήμωσις, η. τμήσις, ή. äfv. gm vv.

Sköka, se Hora.

Sköld, 1) ss. försvarsvapen, ασπίς, ίδος, η (stor oval), θυρεός, ο (stor, rektangelformig). άρ-γολική ασπίς, ή (rund, lätt), πέλτη, ή (liten, lätt). γέρρον, τό (liten, flätad m. öfverdrag af skinn).: föra ngt i s:en (fig.), μηχανάσθαι τι. έν νώ έχειν τι. έπινοεϊν τι. διανοεϊσθαί τι.: betäckt af s:n, ύπό τρ άσπίδι. 2) värn, se Skydd.

Sköldbeväpnad (se Föreg. 1), θυρεαφόρος o. θυρεοφόρος, ό. άσπιστής, ού, ό. πελταστής, ού

1. πελτοφόρος, δ.

Skölddrag are, υπασπιστής, ού, δ. οπλοφόρος, ό. άσπιδούχος, δ (poet.).

Sköldmärke, έπίσημον 1. σημεΐον τό τής ευγενείας 1. d. (okändt af de gamle).

Sköldform ig, άσπιδοειδής, 2.

Sköldhandtag, πόρπαξ, αχος, δ.

Sköldmö, se Amazon.

Sköldpadd, χελώνη, ή.

Sköldpadda, χελώνη, ή. κλέμμυς, τιος, ή. χέλυς, ή (poet.).

Sköldpadd skal, χελώνιον, τό.

Sköldrand, ιτυς, υος, ή.

Skölja, (απο-, ἐκ)πλύνειν. (δια-, περι)κλύζειν. παραφέρεσθαι, παραρρεῖν παρά τινα τόπον (om vatten, s. flyta förbi ngt ställe).

Sköljande, πλύσις, ή. äfv. χλύσις, η.

Sköljbalja, -fat, πλυνός, ο (se Lex.).

Sköljvatten, ἀπόπλυμα, τό.

Skön, subst., se Behag 1) b).

Skön, καλός, 3 (i alla bet. af det Sv. ordet). ωραίος, 3 (ungdomlig, fager), εὐ-, ἐκπρεπής, 2

51402 Skönfärgare

(ypperlig), εὐειδής, εὔμορφος, 2 (till gestalt, utseende). κομψός, 3 (prydlig), i iron. mening, θαυμάσιος, αἱμνός, 3.: m. s:t ansigte, εὐπρό σωηος, 2.: utmärkt s., ὑπερκαλλής, 2. κάλλια τος, 3.: s:a konster, Ελευθέρια* τέχναι, αι.: s. själ, κομψός και φιλόχαλος ἀνήρ, ὁ 1. d.: de sköna (= qvinnoslägtet), al γυναίκες. Jfr Förträfflig, Beqväm.

Skönfärgare, ἀνθοβάφος, ο. δευσοποιός, ο.

Skönfärgeri, -färgning, ἀνθοβάψεια, ή. δευσοποιία, ή.: förehafva s., δευσοποιεῖν.

Skönhet, 1) ss. egenskap, κάλλος, τό. καλλονή, ή. εὐμορφία, ή. ὡραιότης, ή. χάρις, ιτος, ἡ (grace), κομψότης, ἡ (prydlighet), εὐμορφία, ή.: s:ens pris, καλλιστεῖον, τό. καλλίστευμα, τό. 2) konkret, = skön qvinna, καλή γυνή, ή. äfv. κάλλος, τό.: gamla s:er, ἀρχαῖα κάλλη, τά.

Skönhetskänsla, αἴαθησις ἡ τών καλών, τὸ εὐαισθήτως εχειν τών καλών.

Skönhetsmedel, φάρμακον, τό.

Skönhetssinne, se Skönhetskänsla.

Skönja, αἴσθάνεσθαί τι ο. τινός. Εν-, κατα-νοεῖν. ὁράν. γιγνώσκειν.: deraf s:es, Εκ τούτων φανερόν, δήλον, ενδηλον (Εστίν).

Skönskrifning, καλλιγραφία, ή.: idka s., καλλιγραφεῖν.

Skönskrifvare, καλλιγράφος, ο*.

Skör, κραύρος, 3.

Sköraktig, -het, se Liderlig, -het.

Skörbjugg, στομακάκη 1. στομοκάκη, ή.

Skörbjuggsartad, πλαδαρός, 3.: s:t tandkött, πλαδαρά ούλα, τά.

Skörd, θερισμός, ό. θέρισις, ή. καριιολογία, ή. (συγ)κομιδή, ἡ (inbergning).

Skörda, 1) eg., θερίζειν. (συγ)κομίζεσθαι (in-berga). σνλλέγειν, -σθαι καρπούς. 2) oeg., (ἀπο)-λαμβάνειν, λαμβάνεσθαί τι. ἀπολαύειν τινός.: s. frukten af ngt, καρπούς λαβέοθαι τινός, καρπού-σθαί τι.: s. hd man ej sått, ἀλλότριον ἀμάν θέρος.

Skördand, αμητος, ό. τρυγητός, ό. θέρος, τό.

Skördande, se Skörd.

Skördare, θεριστής, ού, ό.

Skördefest, συγκομιστήρια, τά. ἁλώα, τά.

Skördetid, se Skördand.

Sk öre, (ὑπ)έκκαυμα, τό. αἴθυγμα , τό.

Skörhet, κραυρότης, ἡ.

Skörlefnad, se Otuktighet.

Skört, πτέρυξ, νγος, ἡ.

Sköta, θεραπεύειν τι ο. τινά (t. ex. τό σώμα, νοσούνιας). θεραπείαν ποιεϊσθαι τίνος. Επεμελεϊ-σθαι 1. Επιμέλειαν ποιεϊσθαι τίνος.: s. barn, τι-θηνεϊσθαι παιδιον.: s. sjuka, νοσοκομεϊν. νοση-λεύειν (τινά).: β. sina åligganden, sin befattning, πράττειν τά δέοντα, προσήκοντα.: s. sin beqvämlighet, ἁπολαύειν σχολής.: s. sina kärleksförbindelser, τών Ερωτικών ἁντέχεσθαι.

Skötare, θεραπευτής, ού, ό. Επιμελητής, ού, β. τροφεύς, έως, ό (barns).

Sköte, κόλπος, ό.: i jordens s., γής Εν κόλ-πφ. Εν τρ γρ. ὑπό τρ γρ.: jorden fostrar i sitt β., ἡ γή ἁνίησι, ἁναδίδωσι, φέρει.: sitta i lyckans s., διατελεϊν εὑτυχούντα τά πάντα, ἁσάλεύτω ευτυχία χρήσθαί.

Skötebarn, παιδιον, τό. fig., αγαπητός ο. αγαπητή παις. παιδικά, τά.

Sköterska, γυνή ἡ θεραπεύουσα 1. Επιμελου-μένη. τροφός, ἡ (barns).

-Slag.

Skötevän, φίλτατος, οἵκειότατος, ό.

Skötsel, θεραπεία, ἡ. κηόεμονία, ἡ. Επιμέλεια, ἡ (omsorg), τημέλεια, ἡ (ans), τροφή, ἡ (barns vård).: brist på s., ἁθεραπενσία, ἁθερα-πεία, ἡ.

Sladd, ungef. τρίβολα, τά (se dock Lex.)

Sladder, -aktig, -gliet, Sladdra, se Pladder o. s. v.

Slaf, δούλος, ό. οἵκέτης, ου, ό. ἁνδράποδον, τό (krigsfånge gjord till s.). ἁργυρώνητος (δούλος), ό (köpt).: vara s , δουλεύειν.: göra till s., (κατα)-δουλούν. δονλαγωγεϊν. ἁνδραποδίζειν, -σθαι.: vara en s. under sina lustar, ἁκρατή 1. ηττω είναι τών Επιθυμιών 1. ἡδονών. δουλεύειν ταϊς ἡδοναϊς.: förvandling till s., Εξανδραπόδισις, ἡ.

Slafarbete, δούλων εργα, τά.

Slafdrägt, δουλικό ν ιμάτιον, τό.

Slafhandel, σωματεμπορία, ἡ (Lex.). äfv. ἁνδραποδισμός, ό. ἁνδραπόδισις, ἡ.: drifva s., ἁνδραποδίζεσθαι. σωματεμπορεϊν.

Slafhandlare, ἁνδραποδοκάπηλος, ό. ἁνδρα-ποδώνης, ου, ό.

Slafkrig, πόλεμος ό πρός τούς δούλους.

S1 a f m a r k η a d, όπου πιπράσκεται ἁνδράποδα.: der är s., ἁνδράποδα ώνια προτίθεται κατά τούτο τό χωρίον.

1 a f s i η η e, ἁνδραποδωδία, ἡ. ἁνελευθερία, ἡ. δουλοπρέπεια, ἡ. τό ἁνδράποδώδες.: som har s., ἁνδραποδώδης, 2. δουλοπρεπής, 2. ανελεύθερος, 2.

Slafstånd, δουλεια, ἡ. τάξις ἡ τών δούλων, βίος ό δούλου, τό δούλον.

Slaftjenst, δουλεία, ἡ.

Slafuppsyningsman , δούλων Επιστάτης, ου, ό.

Slaf va, δουλεύειν. Εν δουλεια εϊναι.

Slafveri, δουλεία, ἡ. δουλοσύνη, ἡ.: vara i s., se Föreg.: bringa i s., εϊς δουλειαν ἁγειν. δουλαγωγεϊν.: råka i s.,

δούλον γίγνεσθαι, (κατα)-δουλούσθαι.: lefva i det hårdaste s., δουλεύειν τήν χαλέ πωτάτην 1. κακία την δουλειαν.

Slafvinna, δούλη, ή. οϊκέτις, ιδος, ή.: ung s., παιδισκη, ή.

Slafvisk, δουλικός, 3. δουλοπρεπής, 2. άνδραποδώδης, 2.

Slag, 1) rapp, hugg, a) eg., πληγή, ή (m. hand 1. tillhygge), ράπισμα, τό (m. käpp 1. spö). μααtίγωαις, ή (pisk), αϊκία, ή (misshandel), κρού-σις, ή (stötande).: ge ngn s., πλήττει ν 1. πατάσ-σειν τινά. πληγάς Εντείνειν 1. προατρίβειν τινί. πληγαϊς κολάζ ειν τινά. μαστιγούν τινα. ξνλοκο-πεϊν (m. käpp 1. d.). jfr Slå.: under hugg o. s., μαστιγωθείς, εϊαα. ύπό μαστιγών.: få s., πληγάς λαμβάνειν (Επί τινι, f. ngt).: vexla s., πληγάς και λαβείν καί δούναι.: få många s., τνπτεαθαι 1. μααtιγούαθαι πολλάς (πληγάς).: förtjena s., πληγών δεϊσθαι.: taga emot ett s., προαρπάζειν, ν-ποδέχεαθαι πληγήν. b) oeg., af ödet, συμφορά, ή. πταίσμα, τό. πάθος, τό. 2) ss. ljud, τύπος, κρότος, ψόφος, ό. φωνή, ή (sångfoglars, äfv. ωδή, ή), φθόγγος, ό (en klockas), κεραυνός, ο (åskans), κρούμα, τό. 3) plötslig förlamning, apoplexi, άπόπληξις ο. αποπληξία, ή.: få s., ά-ποπλήττεσθαι.: fallen f. s., άποπληκτικός, 3.: träffad af s., άπόπληκτος, 2. 4) sort, γένος, τό. φύλον, τό (af lefvande väsen), φυλή, ή (äfv. af liflösa föremål), εϊδος, τό (art), φύσις, ή (beskaffenhet). äfv. τρόπος, ο. κόμμα, τό (mynts, prä-Slaga— Slimsa.

gel).: af sma s., ομογενής, % ομόφυλος2.: af godt s., ευφυής, 2.: vara af dåligt s., του πονηρού κόμματος είναι.: af sdnt s , τοιούτος, αι/τ»7, ούτο.: af sdnt s. som, οίος, 3.: mskr af sdnt slag, οι τοιούτοτροποι.: af ett slag, ομοιότροποι.: hd är det f. s.? τί τούτο; ποιόν τι τούτο; — slags uttr. (utom είδος o. κόμμα) m. τις, οίον, ώσπερ, t. ex. hrje s. fara, πας τις κίνδυνος.: ett s. mska, οίον 1. ώσπίρ αν&ρωπος. ·' ett s. mskr, είδος άν&ρώπων.: ett nytt s. gudar, &εοί, νέον κόμμα.

5) särsk. bet. a) omgång, hvarf, περιπάτησις, ή (vid spatseringar). ελιγμοί, ol (vid dans, färder

0. d., äfv. περίοδος, ή), περιφορά, ή. γύρος, ό. jfr Kretsgång, Hvarf, Omlopp, äfv. Gång

6). b) se Fältslag, c) se Lof 1). d) på klädesplagg, se Kant. e) väderkorn, δσφρησις, ή: ha s. på ngt, έρευνάν, &ηράσθ·αί τινα 1. τί.: en hund som får lätt s., κύων εύρινος. Jfr f. öfr. Pulsslag, Hj er tklappning, Dufslag, Falldörr.

Slaga, ungef. τυπάς, άδος, ή. (jfr τρίβολα, τά).

Slaganfall, se Slag 3).

Slagbal k, εμβολον, τό. ϋσπληγξ, ηγγος, ή 1. ξόπτρον, τό (på giller).

Slagbom, Ιπιβλής, ήτος, ή. äfv. εμβολον, τό

1. μοχλός, ο.: fälla upp, ned s:en, έπιβάλλειν, Ιπιχαλάν τον μοχλόν.: på en väfstol, μεσάντιον, τό.

Slagbur, kan uttr. m. παγίς, ίδος, ή (se Lex.).

Slagdänga, σκόλιον 1. ασμα χυδαϊον, τό.

Slagfluss, se Slag 3).

Slagfält, χώρα ή τής μάχης, ofta gm μάχη, ή.: på s:et, έν (τ$) μάχρ. ^

Slagfärdig, συντεταγμένος {ώς έπί την μά-χην), 3. έτοιμος (3) συμβαλείν 1 .πολεμείν. πάρε-σκευασμένος (3) Ιπί τον πόλεμον. εύτρεπής, 2.

Slagg, σκωρία, ή. περίτηγμα, τό (äfv. oeg. = utskum, Sedn.).

Slaggartad, σκωριοειδής, 2.

Slaggfri, κα&αρός, 3. είλικρινής, 2.

Slagfalk, τριορχος, ό.

Slagning, τύψις, ή. μαστίγωσις, ή. ραβδι-σμός, ό. αίκία, ή (misshandling), κρότος, ό (en klockas), λακτισμός, δ (en hästs).

Slagnät, δίκτυον, τό.

Slagordning, τάξις, εως, ή. παράταξις, ή.: ställa hären i s., (παρα-, συν-, δια)τάττειν τούς στρατιώτας είς μάχην.: stå i s., τεταγμένον είναι ώς εις μάχην.: ställa sig i s. mot fienden, πα-ρατάξασ&αι τοις πολεμίοις.

Slagregn, (ραγδαίος) όμβρος, δ.: det kommer fullt s., δμβροι καταρρήγνυνται.

Slagskämpe, πλήκτης, ου, ό. άψίμαχος, δ.

Slagsmål, χειρών άψιμαχία, ή. πληγαί, al. χείρες, ών, αι.: börja s., άπτεσ&αι χειρών, ίς χείρας έλ&εϊν.: stupa i s., έν χειρών νόνω άπόλ-λυσ&αι.: afstyra ett s., διερύκειν αψιμαχίαν.

Slägt, σφαγή, ή. σφαγιασμός, δ (af offerdjur).

Slagta, σφάττειν. &ύειν. σφαγιάζειν (offerdjur).

Slagtarbod, κρεωπωλεϊον, τό.

Slagtardräng, υπηρέτης ό τού άρτάμου.

Slagtare, άρταμος, δ. äfv. κρεουργός, δ. σφα-γεύς, έως, ό (af ett offerdjur).

SI ag t ar knif, κοπίς 1. μάχαιρα ή άρτάμου.

Slagtboskap, -kreatur, σφάγια, τά (äfv. till offer).

Slagtning, 1) se Slägt. 2) se Fältslag.

SI ak, άτονος, 2. άνετος, 2. άν ει μένος, 3.: m. i:a tyglar, άφ-, άν-, έφείς χαλινό ν 1. τάς ήνίας.

Slakhet, ατονία, ή. άνεσις, ή.

Slakna, χαλάν, άνιέναι (äfv. oeg.). νφίβσ&α$ (oeg., m. gen.).

Slam, πηλός, ό. ιλύς, ύος, ή (dy). βόρβορος% ό (smuts).

Slammer, άραγμός, ο. πάταγος, δ. χτύπος, ό. äfv. χρόφος, ό.: oeg., λέσχημα, τό (prat).

Siam mig, ίλυώδης, 2. βορβορώδης, 2.

Slamra, ψοφείν. άράσσεσ&αι. παταγειν.

Slang, σωλήν, ήνος, ο (eg. spruta).

Slanka, άνειμένως εχειν.

Slankig, χαλαρός, 3. άνειμένος, 3.

Slant, νομισμάτιον, τό.

Slapp, χαλαρός, 3. άν ει μένος, 3. χαύνος, 3 (vårdslös), αμβλύς, εϊα, ύ, μαλακός, 3 (vek, utan energi), i ngt, περί 1. πρός τι.: vara s., μαλακιάν, μαλακίζεσ&αι, άτονεϊν (έπί τινι, i ngt).

Slappa, χαλάν, διαλύειν.

Slapphet, χαλαρό της, ή. χαυνότης, ή. αμβλύ της, ή. μαλακία, ή.

Slarf, slarfver, άμελής, δλίγωρος, ξ>ά&υμος άνήρ 1. άν&ρωπος, δ.

Slarf, slarf van de, άνεσις, ή. υφεσις, ή. χά-λασις, ή.

Slarfaktig, άμελής, δλίγωρος, 2. άνειμένος, 3. ράθυμος, 2. ούκ άκριβής, 2.

Slarfaktighet, άμέλεια, ή. ολιγωρία, ή. τό άνειμένον. ρα&υμία, ή.

Slarfva, verb., άμελεϊν (τινός, i ngt), ρα&ν μεϊν. ρα&ύμως εχειν. άμελώς εχειν τινός 1. περί 1. πρός τι (i 1. m.

ngt), δλιγωρεϊν τίνος.

Slarfva, subst., 1) om person, ἀμελής, δλι-γωρος, ρά&υμος γυνή 1. παις, ή. 2) ss. plagg, ράκος, τό. ράκιον, τό. τρύχος, τό. λακίς, ίδος, ή.

Slarfvig, -het, se Slarfaktig, -het.

Slask, πλύμα, τό. ἀπόνιμμα, τό. ἀποχά&αρμα, τό. περιχρήματα, τά. ἀντλία, ἡ (se Lex.).: om väder: χειμών, ώνος, ό. χειμέριος όμβρος \. αήρ, ο.

S1 a s k a, ned, till, (ἀπονίμματι) καταρραίνειν. χα&υγραίνειν.: det regnar o. s:ar, όμβρος καταφέρεται.

Slaskig, διάβροχος, 2. νοτερός, 3 (om väder).

SI ef, ἀρυτήρ, ήρος, ἀρι/στίχος, ό, ἀρύταινα, ή (att ösa m). τρυηλίς, ίδος, τορύνη, ή (attröra m.). ἐτνήρυσις, εως, ή (eg. gröts.). Jfr Murslef.

Slem, adj., κακός, 3. φαύλος, 3. πονηρός, 3. αισχρός, 3.: f. s. vinning skull, κέρδους tvix* ἀδικου 1. αισχρού.

Slem, subst., λάπη, ή. μύξα ή. φλέγμα, τό.: full af s., se Slemaktig.: afsöndra, rensa fr. s., ἀποφλεγματίζειν.

Slemafsöndring, ἀποφλεγματισμός, δ.

SI em akti g, φλεγματώδης, 2. φλεγματικός, φλεγματιαϊος, 3.

Slemdrifvande, ἀποφλεγματιχός, 3.

Slemmig, se Slemaktig.

SI en trå, σχολαϊον περεπατεϊν.: s. bort tiden, διαγίγνεσ&αι ἀναλίσκοντα τον χρόνον.

Slentrian, τρόπος δ συνή&ης. ε&ος πεπλι-μένον, τό.

Slicka, λείχειν. λάπτειν.

Slickande, λεϊξις, ή bäst gm verb.

Slida, 1) på svärd, κολεός, ό. &ήχη, ή.: draga svärdet ur s:n, σπάσασ&αι, γνμνονν, ελκεσ&αι το ξίφος. 2) på växter, λ έπος, λέπυρον, τό. κέλυφος, τό. λοβός, ο.

Slimsa, θρόμβος, δ. &ρομβίον, τό.m

Slinga — Sluta.

Slinga, verb., se Fläta.

Slinga, subst., βρόχος, ό. αγκύλη, ή (ränn-snara). Jfr Fläta.

Slingra, l)eg., σαλεύειν (om fartyg).: s. sig, ελίττεσθαι, κολπούσθαι (om vatten, floder). ϊλυ-σπάσθαι (om maskar, ormar), ελιγμούς ποιεϊσθαι. 2) oeg-, se Krumbugta 2).

S lin gr i η g, ελιξις, ή. ελιγμός, ό. 1. gm vv.

Slinka, 1) hänga lös, ἀνειμένως ἐχειν.: hänga o. s., ἀνειμένον ἐκκρέμασθαι. 2) om tiden, s. undan, λανθάνειν παριόντα, ἐξιόντα, (παρ)οιχό-μενον, φεύγοντα. 3) försvinna under, (ὑπ)εκδύε-σθαι. Ικ-, διαφεύγειν.: han s:er ifr. mig, ἀποδι-δράσκει με (φενγων).: det slank fram under hans tal, λέγωρ Ιξέβαλε τούτο.: s. igenom, λανθάνειν διελθόντα. 4) löpa i smyg, λανθάνειν ἐλθόντα, ϊόρτα.: s. efter fruntimmer, λανθάνειν θηρώμε-vop γυραϊκας.

Slinka, subst., εταίρα, ή. πόρρη, ή.

Slinta, όλισθάνειν.: s. ur handen, νειν τής χειρός.

Slintning, όλίσθησις, ή.

Slipa, λεαίνειν (göra glatt). ξύειν, ξεϊν (skrapa). θήγειν, ἀκονάν (hvässa).

Slipning, θήξις, ή. o. m. vv.

Slippa, ἀπαλλάττεσθαί τιρος. Ελεύθερον 1. ἐξω γίγνεσθαι τίνος, ἐλενθερούσθαί τίνος, παύεσθαί τιρος. ουδέν δει μοί τίνος.: s. undan, Ικφενγειν. ἀποδιδράσκειν.: s. fram, διαδύεσθαι. διαπεράν.: s. in, εισαφικνείσθαι. εισιέναι. δύνασθαι εις-ελθεϊν. ἐξεστί τινι εισελθεϊν.: ej s. in, κατα-, αποκλείε σθαι τής εισόδου.: låta s. in, εϊσαφιέναι.: s. ut, δύνασθαι 1. εστίν Ιξελθείν. διαδύναι.: ej s. ut, ἐνέχεσθαί τινι. εΐργεσθαι.: s. upp (om hopsatta föremål), ρήγννσθαι.

Slipprig, 1) eg., ολισθηρός, 3. γλίσχρος, 3. 2) oeg., σφαλερός, 3. Επισφαλής, 2. ούκ ακίνδυνος, 2. αισχρός, 3 (oanständig).: s:t tal, λόγοι αισχροί 1. ούκ ευπρεπείς.

Slipprighet, 1) eg., τό όλισθηρόν. γλισχρό-της, ή. 2) oeg., τό σφαλερόν.

Slipsten, θηγάνη, ή. ἀκόνη, ή.

Slisk, λίχνευμα, τό. χναύμα, τό.

Sliska, λιχνεύειν. τραγή ματα χναύειν.

Sliskig, ὑπόγλυκυς, υ. ἀχρι κόρον 1. ἐς κόρον γλυκύς, εϊα, ύ. γλίσχρος, 3.

Slita, 1) af, sönder, (διαρ)ρηγνvναι. διαιρεϊν, διασπάν. ἀια-, κατασχίζειν. (δια)σπαράττειν. λα-κίζειν. κατασκύλλειν. 2) nöta (t. ex. kläder), (καταρ)ρακονν. ἀπο-, κατατρίβειν. ἐκτρυχουν.: sliten, κατατετριμμένος, 3. ἐκτετρνχωμένος, 3.: sliten drägt, τριβών, ωνος, ό. τριβώνιον. τό. 3) draga, rycka, ελκειν. σύρειν. σπάν.: s. ngn ifr. ngt, ἀποσπάν τινά τίνος 1. ἀπό τίνος. 4) en tvist, ἀιακρίνειν (om domare).: s. sins emellan, διαλύεσθαι. διατίθεσθαι.: en ej sliten rättstvist, ἀάικaατος δίκη, ή. 5) lida, πάσχειν. ἀνέχειν.: s. spö, ραβδίζεσθαι μαστιγούσθαι : s. en hund, ἀεινά 1. δεινότατα πάσχειν. 6) s. sig lös ifr. ngt, ἀπαλλάττεσθαί τίνος, ἀφίεσθαι, μεθίεσθαί τίνος, ἀφίστασθαί τίνος. 7) slitas om ngt m. ngn, ἀμ-φιϋβητεϊν τινί τίνος 1. περί τίνος, ἀμιλλάσθαί τινι περί τίνος, διαγωνίζεσθαι τινί τι. φιλονεικειν πρός τινα περί τίνος. ἐρίζειν τινί περί τίνος, δικαιο-λογεΐσθαί τινι 1. πρός τινα περί τίνος (inför rätta).

Slitning, ἀπ ο τριβή, ή (nötning), διάσπασις,ή. ακυλμός, ό. σπαραγμός, ό. ρήξες, ή.

Slockna, (ἀπο-, κατα)σβένννσθαι. äfv. ἐκλεί-πειν. ἀμαυρούσθαι. oeg., (ἀπο)μαραίνεσθαε. Jfr Koin a.

Slök, ἀπράγμων, ονος, ό (sorglös), πανούργος, ό (skälm), ἀγροΐκος, ό (tölp). αγοραιος, δ (dagdrifvare).

Sloka, 1) tr., καθιέναι. κατ α βάλλειν (t. ex. τά ώτα). 2) intr. gm pass.: öronen s., καταβέ-βληται τά ώτα.

Slokig, καθειμένος, 3. καταβεβλημένος, 3.

Slott, se Borg o. Palats.

Slottsfogde, φρούραρχος δ κατά τήν ἀκραν 1. ἐν τρ ἀκροπόλει.

Slottsträdgård, κήπος δ πρός τήν ἀκρόπο-λιν 1. τά βασίλεια.

Slottsvakt, φύλακες οι ἐν τρ ἀκροπόλει. φρουροί οι κατά τήν ἀκραν.

Slug, σοφός, 3. Se f. öfr. Förslagen, Klok, Listig.

Slughet, se Förslagenhet, List.

Sluka, (κατα)βροχθίζειν. κατεσθίειν. καταπίνε ιν. (ἐγ)κάπτειν. λαφύσσειν. ἀδηφαγεϊν (äta glupskt). — slukande, αδηφάγος, 2. πολυφά-γος, 2.: m. s. aptit, ἀδηφάγως.

Slummer, ὑπνος, ο. (ὑπνιον, τό).

Slump, 1) tillfällighet, τύχη, ή. αὐτόματον, τό (Sedn.).: anse ngt vara s:ens verk, τύχης ἐργον νομίζειν τι.: s:ens makt, τά τής τύχης.: ngn gör, lider hd s:en ger vid hand, ο τι ἀν τις τύχρ (näml. πράττων), τούτο πράττει, ο τι ἀν συμβρ ποιεί 1. πάσχει τις. 2) rest, λείψανον, τό. λείμ-μα, τό. τό λοιπόν.

Slumpvis, ἀπό 1. ἐκ τύχης, κατά τύχην. τύχρ. ἀπό 1. ἐκ ταὐτομάτου. τυχόν.

Slumra, ὑπνου τυγχάνειν. ν ν στάζε ιν.: oeg., ἀργεϊν. äfv. κεϊσθαι.

Slunga, σφενδονάν (kasta m. slunga), (ἀφιέναι. βάλλειν. ἀκοντίζειν. ρίπτειν.: konsten att s., σφενδονητική, ή.

Slunga, σφενδόνη, ή.: kastarn, s., se Föreg.: göra s:or, σφενδόνας πλέκειν.

Slungande, σφενδόνησις, ή.: skicklig i s., σφενδόνητικός, 3. σφενδονάν ἐπιστάμενος, 3.

Slungare, σφενδονήτης, ου, ὁ.

Slungsten, χερμάδιον, τό. χερμάς, άδος, ή.

Sluskig, ἀκοσμος, 2. ἀτακτος, 2. ἀνειμένος, 3. αμελής, 2.

Sluskighet, ἀκοσμία, ή. αταξία, ή.

Sluss, καταρράκτης, ου, ὁ. ὑδρορρόα, ή. κλι-σιάδες, ων, al.: s. m. portar, φράκτης, ου, ὁ.

Slut, τέλος, τό (om rum o. tid), πέρας, ατος, τό (om rum), τέρμα, τό (slutpunkt), τελευτή, ή (om tid, omständigheter), διάνυσις, κατάλυσις, λῆξις, παύλα, ή, κατάπαυμα, τό (afslutning, upphörande). καταστροφή, ή (utveckling), κορωνίς, ίδος, ή (kronan på verket), ἀπόβασις, ή (utgång).: göra s. på ngt, se Sluta I) 2).: yttersta s:et, ἀκροτε-λεύτιον, τό.: s:et på ett tal, Επίλογος, o.: till s., vid s:et, τελευτών, ἀποπαυόμένος (t. ex. εἶπεν). äfv. τέλος.: vid årets s., τελευτώντος τοὐ έτους. Jfr äfv. Slutsats.

Sluta, I) tr., 1) tillsluta, (κατα , συγ)κλείειν. se f. öfr. Till-, Innesluta. 2) göra slut på, περαίνειν τι. τελευταν τι. τελεἰν. τέλος 1. πέρας Επιτιθέναι τινί. δια-, καταπράττειν (utföra, gm-drifva). (κατα)παι'ειν (t. ex. πόλεμον, λόγον). δια-, καταλύειν (t. ex. πόλεμον, ἐχθρας, λόγον, σύλλο-Slutande — Slägt

405

γον, o. β. v.). (κατα)λήγειν τι>ν6ς, ἀποπαύίσ&αἰ τίνος (upphöra m.).: s. sina dagar, τελευτάν (τον βίον). 3) se Ingå II). 4) sammanhålla, ti v v ἐχειν. αυντάττειν (τό στράτευμα, s. krigshärens leder).: i slutna leder, iv τάξει, συντεταγμένοι, oi. 5) bilda slutet på, s. ett tåg, οὐραγεῖν. II) intr., 1) ligga tätt intill, (ἰφ)αρμόζειν. προσκεῖσ&αι (om dörrar, som s. tätt intill), προσπτύσσεσ&αι (om drägt). 2) upphöra, τέλος 1. πέρας ἐχειν 1. λαβεἰν. τελεντάν. (χατα)λήγειν. (ἀπο-, κατα)πανε-σ&αι. παυλαν λαβείν, χαταλύειν. -σ&αι. 3) få en utgång, ἀηοβαίνειν.: s. illa, ἐς φαύλον ἀποσκή-πτειν.ι s. så, ἐς τούτο τό τέλος χατασχήπτειν. 4) döma, göra en konklusion, (συλ)λογίζεσ&αι (ἐχ τίνος), af ngt, τεκμαίρεσ&αἰ τινι 1. ix 1. ἀπό τίνος. στοχάζεσ&αι ἀπό 1. ἐχ τίνος, πορίζεσ&αι ἐχ τίνος (i mathematiken). III) refi., s. sig intill, se II) 1).: s. sig till (= sälla sig till), παρίατα-σ&αι. lif ὁμιλίαν ἑλ&εῖν τινι. προσομιλεῖν τινι. παρέπεσ&αἰ τινι.

Slutande, χατάπαυΰις, άιά-, κατάλυϋις, ή. o. gm νν.

Slutanmärkning, τελευταία σημείωσις, ή. τελευταίος λόγος, ὁ.

Slutbokstaf, τελευταιον γράμμα, τό.

Slutdom, άιάχρισις, ή. οιαγνώμη, ή.

Slut fall, χατάληξις, ή. βάσις, ή.

Slutföljd, ἐπαχολού&ημα, τό. Ιπαχολον&ία, ή. ἰπακολού&ησις, ή. ἰπιχείρημα, τό.

Slutkonst, συλλογιστική τέχνη, ή.

Slutledning, ἐπιχείρησις, ή. τό ἰπιχειρειν.

Slutlig, τελευταίος, 3. χρόνιος, 3 (ändtlig).

Slutligen, (τό) τέλος, τό τελευταϊον. ἰπἰ πάσι όέ. τό dè ϋστατον. ώς συνελόντι εἴπεϊν. όλως άέ. απλώς di.

Slutmening, τά iv ἀχροτελευτίφ λεχ&έντα. τελευταίοι λόγοι, οι. ἀχροτελεύτιον, τό.

Sluträkning, συλλογισμός, καταλογισμός, ὁ.

Slutsats, συλλογισμός, o. Jfr Slutledning.

Slutsten, άκρος λi&ος, ό. χολοφών, ώνος, ό.: lägga s., χολοφώνα έπιτι&έναι 1. έπάγειν.

Slutta, κλίνεσθ-αι. o. gm följ. adj. m. εϊναι. — sluttande, καταφερής, κατάντης, πρανής, χαταχλινής, 2. κρημνώδης, άπό κρημνός, άπότο-μ ος, 2 (brant).

Sluttning, χαταφέρεια, ή. κρημνός, o. äfv. gm adj., se Föreg.

Slyna, φορτική, ή.

Slyngel, φόρταξ, αχος, ό.

Slå, I) tr., 1) m. häftig rörelse drabba emot ngt, κρούειν. κόπτειν. χροτεϊν. πλήττειν. παίειν. τύπτειν.: s. på dörren, κόπτειν 1. κρούειν τάς &ύρας. &υροποπεϊν.: s. på svärdfästet, κρούειν tf χειρί τήν λαβήν τής μαχαίρας : s. puka, se Puka.: s. takt, ύποκρούειν.: s. i stycken, 9ραύειν. χα-τακόπτειν.: s. en spik i ngt, ήλον έμβάλλειν 1. έμπηγνύναι τινί.: s. ngt i ansigtet på ngn, προς-ρίπτειν τι τφ προσώπω τινός.: s. ngn öfver ryggen m. en påk, παίειν τινά ροπάλω τό νώτον.ι s. ngt på bordet, καταβάλλειν τι ίπι τήν τράπε-ζαν. 2) ge slag, rappa, tukta, παίειν. πλήττειν. πατάσσειν. τύπτειν. πληγάς ίμβάλλειν 1. ίντείνειν].προστρίβειν τινί. αϊκίζεσ&αι, κακούν(misshandla). κολάζειν (tukta), μαστιγούν (piska), ραπίζειν, äfv. ξυλοκοπεϊν (m. käpp 1. spö), όέρειν (hudflänga).: s. ngn m. käppen, svärdet, παίειν nvà tf ßa-κτηρία, τφ ξίφει.: s. ngn f. örat, ini χόρρηςπα-

τάξαι τινά. tw/| ïλαύνενν τινά.: s. sig f. bröstet, pannan, κόπτεσ&αι τό στή&ος, τήν κεφαλήν.: bli slagen af en häst, λακτίζεσ&αι υφ* ϊππου.: s. ngn gul o. blå, tf βακτηρία στίζειν τινά. 3) gm slag ge en riktning 1. ställning, t. ex. s. till mark, καταβάλλειν. βάλλειν πρός τό έδαφος, παίειν τινά εις τήν γήν.ι s. boll, rot, se d. oo.: s. ned, upp ögonen, κατηφεϊν 1. τήν όψιν καταβάλλειν, Ιπαί-ρειν τούς οφθαλμούς.: s. ngt (t. ex. en drägt) om ngn, περιβάλλειν τινί τι. 4) gm slagning åstadkomma, t. ex. slå alarm, en bro, eld, kullbytta, läger, mynt, se d. oo.: s. olja, έκπιεζε^ν έλαιο v. åder, φλεβοτομεϊν. σχάζειν φλέβα. 5) hälla, se Gjuta 1). se Afmeja. 7) besegra, νικάν τινα. κρατεϊν τινός o. τινά. περιγίγνεσ&αί τίνος, κρείττω γίγνεσ&αί τίνος, τρέπειν (τρέψασ&αι) τινά.: s. på flykten, se Flykt.: bli slagen, νικάσ&αε. ήττάσ&αι. ήττω γίγνεσθαι, πλήττεσ&αι.: s. en bricka, pjes (i damspel), άναιρείν πεττόν 1. ψήφον. II) intr., om häftig rörelse emot ngt, ish. i fallande riktning, (κατα)φέρεσ$αι. πίπτειν. σχή-πτειν.: s. i mark, χαμαϊ καταπεσεϊν.: åskan slår ned på ngt, σκηπτός πίπτει εις τι. κεραυνός αχή-πτει εις τι.: s. mot 1. på ngt, παίειν τι.: s. m. ngt på ngt, κρούειν τι πρός τι.: elden slår upp fr. ngt, έκλάμπει ή φλόξ 1. τό πυρ έχ τίνος, φλόγα αναπέμπει τι. 2) vara i dallrande rörelse, πάλ-λεσ&αι (om puls o. hjerta), σφύζειν (om puls). άλλεσ&αι (om hjertat). 3) om hästen, λακτίζειν. 4) gm slående åstadkomma ljud, φ&έγγεσ&αι, άκούεσβ-αι (om klockor o. d). αδειν (om foglar). III) bildl. uttr., tr. o. intr.: s. ur hågen, έπιλα-&έσ$αι τινός, ον μεμνήσ&αί τίνος. λή9ην ποιεϊ-σ&αί τίνος, tf λή&p παραάιάόναι τι.: s. i band, bojor, πέάαις όεiν. έμβάλλειν εϊς πέάας.: veta hd klockan är slagen, όράν τό πράγμα οϊόν έστιν. όράν τό μέλλον.: samvetet slår ngn, ivd-ύμιον γίγνεται τινι. ταράττεταί τις τήν γνώμην.: s. sig på ngt, σπουάάζειν περί τι 1. ini τινι. φροντί-ζειν τινός, (πραγματεύεσαι και) προσφιλονειχεϊν τι.: s. ngn m. häpnad, έκπλήττειν τινά.

Slå, subst., άιάξυλον, τό. ζύγωμα, τό.

Slående, κρότησις, ή. χόλασις, ή. μαστίγω-σις, ή.

Slån, χοκκυμηλέα αγρία, ή (trädet), χοχχύ-μήλον αγριον, τό (frukten).

Slåss, χειρών άπτεσ&αι. άψιμαχεϊν. μάχεσ&αι άλλήλοις (om härar), άιά μάχης 1. οιά χειρών ϊέναι άλλήλοις. μονομαχεϊν (duellera), άιαγωνίζε-σ&αι άλλήλοις.

Slåtter, se Höbergning. äfv.χορτολογία, η.

Slåtterkarl, χορτοκόπος, ό.

Slåttertid, ώρα ή τού χορτολογειν.

Släcka, 1) eg., (κατα-, άπο)σβεννvναι. 2) oeg., s. törst, σβεννύναι 1. πληρούν 1. παύειν τήν όίψαν.

Släckning, σβέσις, ή.

Släckningsmedel, σβεστήριον (κώλυμα), τό.

Släckningsredskap, σβεστήρια σκεύη, τά.

Släde, έλκη&ρον, τό, χαμουλκός, ο (Nygr.).

Slädföre, όάός ικανή όχεϊσ&αι ini χαμονλ-κώ 1. d.

Slägga, σφύρα, ή.

Slägga, se Hamra.

Slägt, 1) ss. sak, γένος, τό. γενεά, ή (generation).: af samma, annan s., ομογενής, άλλογε-νής, 2. jfr äfv. Slägtskap.: af god s., εύγε·406 Slägte·

νής, 2. 2) ss. pers., ol Iv γένει. τά γένη (i nedstig. linie), ol συγγενείς, ol προσήκοντες (τω γένει) (sidoslägt, anhörige), ol οικείοι (i allmht., anförvandter), jfr äfv. Slägting.: vara nära s., άγχιστεύειν. άγχιστα 1. Εγγύτατα γένους είναι.

Slägte, γένος, τό. φύλον, τό. φυλή, ή (stam). φύσις, η (naturlig art).: af s:a, annat s., ομόφυλος, αλλόφυλος, 2.

Slägtföljd, γενεά, ή. διαδοχή ή κατά το γένος (slägtled).

Slägtförbin del se, τά τής συγγενείας αναγκαία. οίκειότης, ή. τό συγγενές.

Slägting, συγγενής, ούς, ό. ό προσήκων (οντος) (τω) γένει, συγγενής γυνή, tf, γννtf προσήκουσα (τω) γένει (om qvinna), άγχιστεύς, έως, ό (nära), κηδεστής, ον, ό (gm giftermål).: s:ar, (utom jjZ. af föreg), τό συγγενές.: nära, närmaste s:ar, ol άγχιστεύοντες. ol μάλιστα 1. Εγγύτατα προς-ήκοντες τω γένει, ol συγγενέστατοι.

Slägtled, se Slägtföljd.

Slägtledning, γενεαλογία, tf.

S1 äg t linie, γενεά, tf. γενεαλογία, tf.

Slägtnamn, πατρώο ν 1. πάτριο ν όνομα, τό. κοινόν τον γένους όνομα, τό.

Slägtregister, γενεαλόγημα, τό (Sedn). κατάλογος ό τών προγόνων.: upprätta ett s. öfver ngn, wva.: upprättande af ett s.,

γενεαλογία, tf.

Slägtskap, 1) eg., ovyyiviut, tf·, ovi, τό. άναγκαιιτης, tf. κηδεια, tf. κ?<Λ>ς, ovc, τό. οϊκειότης, tf.: intim s., <rvyy«ma tf άνα^/κα*-οτάτη. 2) oeg., tfvyyévii, τό. τό Εγγύς, οικειότης, tf. κοινωνία, tf.: ha s. m. ngt, Εγγύς είναι τίνος, κοινόν τι εχειν τινί.: själen har s. m. Gud, tf μετέχει τής θείας φύσεως, θειον τι tf

ψυχή. β

Slägttycke, πρόσωπον τό (1. χαρακτηρ ο) τού γένους οϊκεϊον (οικειος). Se f. öfr. Slägt-skap 2).

Slända, άτρακτος, ο, tf. κλωστή ρ, 5ρος, ό. νξτρον, τό (Lei.).

Släng, 1) slag, πληγή, tf. ράπισμα, τό. 2) streck, ράβδος, tf. γραμμή, tf. ολκός, ό. 3) tillstymmelse, ορμή, tf. άρχή, tf.

Slänga, ρίπτειν. ριπτάζειν.: s. m. armarne, παρασειειν τάς χείρας. — slängd, δεινός, 3 (i god men.). Επίτριπτος, 2. πανούργος, 2.: en s. person, δεινός άνήρ, o4 (i god men.), τρίμμα, τό. περίτριμμα, τό.

Slängkyss, φίλημα 1. φιλημάτιον τό διά τών δακτύλων., ge ngn en s., φίλημα διά τών δαχτύλων πέμπειν τινί. äfv. προσκυνείν.

Släp, 1) eg., σύρμα, τό. Επίσυρμα, τό. 2) se Följe 2). 3) träligt arbete, άθλιον έργον, τό.

Släpa, 1) tr., ελκειν. σύρειν.: s. inför domstol, άγειν 1. ελκειν πρός τούς δικαστάς.: β. m. sig ngt, μοχθείν φέροντά τι. πόνον εχειν κομίζοντά τι. 2) intr., a) eg., (Επι)σύρεσθαι.: låta s., (Επι)σύρειν. b) träligt arbeta,

μοχθείν 1. πόνον εχειν ποιούν τά τι. — släpande, Εφολκός, 2.: s. drägt, Επισεσυρμένη Εσθής, tf. ποδήρης χι-τών, ό.

Släpande, !λ£*ς, tf. o. gm vv.

Släparbete, se Släp 3).

Släpig, ολκός, 3. Εφολκός, 2.

Släpkläder, -mundering, Εσθής tf φαύλη 1. d.

-Smak.

Släppa, I) tr., 1) förlora taget, άφιέναι. άπο-, Εκ β άλλε ιν (Εκ τής χειρός).: ngn s: er ngt. Εκπίπτει τινί τι. 2) göra lös, låta gå, άφ-, άν-, μεθ-, παρ-, προϊέναι. (άπο)λυτρούν, άπολύειν, Ελεύθερον άφιέναι (frigöra).: s. en hund på ngn, Επαφιέναι τινί κύνα. 3) låta bli, Εάν. χαίρειν Εάν. προιεσθαι. παύεσθαί τίνος, άφίστασθαί τίνος.: s. tillfället, παριέναιτόνκαιρόν.: s. en utsigt, άποβάλ-λειν Ελπίδα. II) intr., Εχπίπτειν. άπαλλάττεσθαι. χαλάν (s. efter), άνιέναι. άπομαραίνεσθαι (om sjukdomsanfall o. d.).

Släpphändt, 1) eg., προπετής (2) πρός τό Εχ-βάλλειν Εκ τής χειρός, 1. d. 2) se Efterlåten o. Medgörlig.

Släp sam, χοπώδης, 2.

Släptåg, ρύμα, τό.: föra i s., ρυμουλκέϊν.: taga ett uppbringadt fartyg i s., άναδεϊσθαι vavv.: låta sig tagas i s., Εφολκόν είναι.

Slät, 1) se Jemn 1). 2) se Hal 2). äfv. θωπευτικός, 3. 3) klen, tarflig, φαύλος, 3. κακός, 3. ευτελής, 2. λιτός, 3. — Adv., όμαλώς etc.: rätt o. s., άπλώς.

Släta, όμαλίζειν. λεαίνειν.: s. öfver, περιπέτ-τειν. Επισκιάζειν. καλλύνειν.

Släthugga, ξύειν 1. ξείν.

Slätt, πεδίον, τό. ισόπεδον, τό. άπεδον, Επί-πεδον, τό. πεδιάς, άδος, tf.

Slättbo, πεδιεύς, έως, ό. pl. ol πεδία εχον-τες. πεδιεϊς, ol (ish. i Ättika).

Slättbygd, -land, πεδιάς, άδος, tf. πεδιά-σιμος χώρα, tf.: hörande till s., πεδινός, 3.

Slö, άμβλύς, εϊα, ύ (eg. o. oeg.). κωφός, 3, άναίσθητος, δυσαίσθητος, αδύνατος, 2 (oeg.). άγονος, 2 (om säd). Jfr Slöhet.

Slödder, συρφετός, ό. σύρφαξ, ακος, ό. ά-γυρτικόν πλήθος, τό.

Slöhet, άμβλύτης, tf (eg. o. eg.), κωςρότ^ς, tf (oeg.).: sinnenas s., δυς-, αναισθησία, tf.: synens s., άμβλυωπία, tf.: tändernas s., αίμωδία, tf.

Slöja, κάλυμμα, τό. καλύπτρα, tf.: lägga en s. öfver, καλύπτειν.: lyfta s:an af ngt, κεχρυμ-μένον τι άποκαλύπτειν 1. Εκφαίνειν.

Slöjd, τέχνη, tf. φιλοτεχνία, tf. χειρουργία, tf. Jfr Konstflit.

Slöjdidkare, τεχνίτης, ου, ό.

Slösa, διασπαθάν. (κατ)αναλίσκειν. δαπανάν. προίεσθαι. Εκχεϊν.: s. välgerningar på ngn, μεγάλα, πολλά εύεργετεϊν τινα.

Slösaktig, άφειδής, 2. φιλανάλωτος, 2. προε-τικός, 3. δαπανηρός, άναλωτικός, 3 (äfv. om åtgöranden).

Slösaktighet, άφειδία, tf. ασωτία, tf (frosseri). o. gm adj.

S 1 ö s a r e, (φιλ)αναλ ωτής, ού, ό. ό π ρ οϊ ε μένος τά χρήματα, ό καταναλίσκων 1. κατεδηδοχώς τήν ούσίαν.

Slöseri, άφειδία, tf. πρόεσις, tf. δαπάνη, tf.

Slösint, ἀμβλὺς (3) τὴν φύσιν. βραδὺ νους, 2. απαθής, 2.

Slösinthet. ἀμβλύτης τής φύσεως, tf. βραδὺ νοια, tf. ἀπάθεια, tf. κόρυζα, tf.

Sm ack, κλωγμός, ὁ.

Smacka, κλώζειν. ροθιάζειν (om svin).

Smak, 1) ss. ett af de 5 yttre sinnena, γεύ-σις, tf. χυμός, ὁ. γευστική δύναμις, tf. 2) ss. æsthetisk förmåga, αισθησις, tf.: vara utan s., ἀναισθήτως 1. ἀπειροκάλως εχειν.: brist på s.,Smaka-

ἀπειροκαλία, ἡ.: ha smak i ngt, ἀκριβῶς] χρϊ-νειν τι. ἐμπείρως ἐχειν τών καλών τε καϊ μὴ κα λών. αισθάνεσθαί τι. 3) subjektivt, tycke, behag, ἐπιθυμία, ἡ. ἐρως, ωτος, ὁ.: finna s. i 1. ha s. f. ngt, ἐπιθυμεϊν τίνος, φιλείν τι. ἡδεσθαί τινι. ἀσπάζεσθαί τι.: ej finna s. i ngt, παραμε-λεϊν τίνος.: ge ngn s. f. ngt, ἐρωτα ἐμποιειν τινὶ τίνος. 4) objektivt, a) ss. tings egenskap, χυμός, ο. χυλός, ο.: utan s.. ἀχυμος, ἀχυλος, 2. b) ss. persons, χάρις, ιτ ος, ἡ.: m., utan s., se Smakfull, -lös.

Smaka, 1) känna, fresta på ngt, (ἀπο)γεύε-σθαι τίνος, αισθάνεσθαί τίνος διά τού στόματος 1. διά τής γλώττης.: s. förut, προγεύεσθαί τίνος.: ej hafva s:t ngt, ἀγευστον είναι τίνος.: ge ngn ngt att s., γεύειν τινά τι. 2) ge smak ifr. sig, χυμούσθαι (Sedn.). δζειν τινός (oeg.).: s. bra, ἡδὺ είναι ἐσθἰειν.: det s:r mig väl, ἡδεως ἐσθἰω 1. πἰνω τινός, ἡ ψυχή δέχεται τι. ἡδομαί τινι (äfv. oeg.).: låta sig ngt s., ευωχείσθαί τίνος.

Smakande, γεύσις, ἡ. γεύμα, τό. heldst gm vv.

Smakfull, 1) om pers., αισθητικός, 3. φιλό-χαλος. 2) om sak, χαρίεις, εσσα, εν. ἐπί-, εὐχαρις, 2. γλαφυρός, 3 (nätt, putsad).

Smakfullhet, se Smak 2) o. 4) b).

Smaklig, ηδύς, εϊα, ὑ. εὐχυμος, εϋχυλος, 2.

Smaklighet, ευχυμία, εὐχυλία, ἡ.

Smaklös, 1) subjektivt, ἀπειρόκαλος, 2. ἀ-μουαος, 2. αναίσθητος, 2. βλάξ, ακός, δ, ἡ. 2) objektivt, ἀχαρις, 2. ἀκαλλής, 2.

Smaklöshet, 1) om pers., ἀπειροκαλία, ἡ. ἀμουϋία, ἡ. αναισθησία, ἡ. 2) om sak, ἀχαρι, τό.

Smaksinne, se Smak 1) o. 2).

Smal, στενός, 3 (trång), λεπτός, Ισχνός, 3 (tunn, spenslig), ραδινός, 3 (smärt).

Smalben, κνήμη, ἡ. ἀντικνήμιον, τό.

Sm alb en t, ϊσχνοσκελής, λεπτοσκελής, 2. λε-ντόπους, οδος, δ, ἡ.

Smalhet, στενό της, ἡ. λεπτότης, Ισχνότης, ἡ.

Smalna, = bli smal, se Smal. äfv. λεπτύνε-σθαι. στενούσθαι.

Smaragd, σμάραγδος, ἡ.

Sm aska, ξοθιάζειν.

Smattra, ψοφείν.: trumpeten s:r, ἡ σάλπιγξ φθίγγεται. — smattrande, βαρυηχής, 2.

Smattrande, ψόφος, ὁ.: trumpetens s., φθόγγος, ο. κλαγγή, ἡ.

Smed, σιδηρουργός, ὁ. χαλκεύς, ἐως, ἡ.

Smedja, σιδηρεϊον, σιδηρουργεϊον, τό. χάλ-κεϊον, τό.

Smedjehärd, χάμινος ἡ τών σιδηρουργών, θέρμαστρα, ἡ (ässja).

Smedsarbete, χαλχευτικά ἐργα, τά.

Smedshandtverk, τῶν σιδηρουογῶν τέχνη, ἡ. σιδηρῖτις τέχνη, ἡ χαλκεία, ἡ. χαἰκευτική, ἡ.

Smedstång, θερμαστρις, ἰδος, ἡ.

Smek, αιμυλἰα, ἡ. ἀσπασμα, τό. ασπασμός, δ. θώπευμα, τό.

Smeka, ἀσπάζεσθαι. (ὑπο)κορίζεσθαι. θωπεύ-ειν. — smekande, αιμύλος, 2. υποκοριστικός, 3.

Smekning, se Smek.

Smekord, ὑποκόρισμα, τό. ὑποχοριστικόν δ-νομα, τό.

Smergel, σμύρις, ιδος, ἡ.

Smet, (γλισχρόν τι) φύραμα, τὸ 1. d.

Smeta, περιχρίειν.

Smetig, γλίσχρος, 3, πηλώδης, 2

• Smuts. 407

Smicker, 1) ss. sak, κολακευτικός λόγος, ο. χολάκενμα, τό. θώπευμα, τό. 2) ss. handling, κολακεία, ἡ. θωπεία, ἡ. ἀρεσκεία, ἡ (inställsamt).

Smickersam, κολακευτικός, 3. θωπευτικός, 3.

Smickra, κολακενειν, θωπεύειν, α αίνειν, ἀσπάζεσθαι, ὑποτρέχειν, θεραπεύειν τινά. εἰς κάλλος 1. ἐπὶ τὸ κάλλιον εἰκάζειν τινά.: s. folket, δημοκοπεῖν.: s. sig m. ngt, ἡγεῖσθαι 1. ἐλπίζειν ἐσεσθαί τι. πεποιθέναι ἡ μὴν ἐσεσθαί τι.: s. sig m. förhoppningar, ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.: känna sig s:d af ngt, ἡδέως ἀκούειν τι. — smickrande, κολακευτικός, θωπευτικός, 3. ἀρεσκος, 3.

Smickrare, κόλαξ, ακος, δ. κολακεύων, δ. θώψ, ωπός, ὁ.: s. af folket, δημοκόπος, δ.

Smida, l) eg., χαλκεύειν (vara smed). (συγ)κρο-τεῖν, σφυρηλατεῖν, ἐλαννειν τι (gm smidning förfärdiga ngt).: s. fast vid en klippa, προσπαττα-λεύειν πέτρα.: s. i bojor, ἀλύσεσι δεσμεύειν 1. δειν.: man måste s. medan jernet är varmt, tv-θύς τὸ πράγμα κροτεἰσθω. 2) oeg., se Hopsmida, Hopspinna.

Smide, 1) smidning, χαλκεία, ἡ. 2) se Jernsaker.

Smidig, υγρός, 3 (mjuk, om pers. o. sak). χαμπτός, 3 (böjlig), εὐάγωγος, εὐάρμοστος, 2 (s. lätt fogar sig), εὐπειθής, 2 (lättbeveklig). πανούργος, 2 (fin), ραδινός, 3 (smärt), ευφυής, 2 (välväxt).

Smidighet, υγρό της, ἡ. ευαγωγία, εὐαρμο-στία, ἡ. o. gm adj.

Smil, μειδίαμα, τό. ἀρεσκεία, ἡ (oeg.).

Smila, μειδιάν (eg.), ἀρεσκεύειν, -σθαι (oeg.).: gå o. s. m. ngn, ἀνακτάσθαί τινα θωπεύμασιν. Jfr Lisma.

Smink, χρώμα, τό. ἐντριμμα, τό. φάρμακον, τό. ἀνθισμα, καλλώπισμα, τὸ (äfv. oeg.). φύχος, φύκιον, φυκἰον, τό (rödt s., äfv. ἐγχουσα, ἡ, παιδέρως, ωτος, ὁ). ψιμύθιον, τό (hvitt s.). στίμ-μι o. στίμμισμα, τό, äfv. ὑπόγραμμα o. καλλι-βλέφαρον, τό (svart, att färga ögonhåren m.).

Sminka, ἐντρίβειν. χαλλωπίζειν. φυκούν, φν-κιδύν. ψιμυθιούν.: s. ögonhåren, στιμμίζειν. ν-πογράφειν τὰ βλέφαρα.: s. sig, gm med.

Sminkande, (χρωμάτων) ἐντριψις, ἡ. καλλωπισμός, δ. ψιμυθισμός, 2 (Sedn.).: ögonens β., οφθαλμών υπογραφή, ἡ.

Sminkburk, πυξίς, ἰδος, ἡ.

Sminkrot, ἐγχουσα 1. ἀγχονσα, η.

Sminkvatten, καλλωπιστικόν φάρμακον, τό.

Smitta, μiασμα, τὸ (smittning). λοιμός, δ, λοιμώδης νόσος, ή, λοιμικὸν πάθος, τὸ (sjukdom).

Smitta, νοσοποιεϊν. διαφθείρειν. ἀναπιμπλὰ-ναι, ἐμπιπλάναι. χραίνειν.

Smittsam, λοιμώδης, 2. λοιμικός, 3.

Smolk, ψεκάς, ψακὰς, ἀδος, ἡ. äfv. πασπά-λη, ἡ (mjölstoft).

Smugla, -are,-eri, se Lurendräga o.s.v.

Smula, ψωμiον, τό. ψὶξ, ιχός, δ, ή. äfv. ψακὰς, ἀδος, ἡ.

Smula, sönder, se Krossa.

Smulgråt, κυμινοπρίστης, ου, δ. κνιπός, δ. se f. öfr. Girigbuk.

Smulig, ψιχώδρς, -χιώδης, 2.

Smultron, χόμαρον, τό, μιμαίχυλον, τὸ (se Lex.). χαμοχέρασον, τὸ (Nygr.).

Smultronbuske, χόμαςος, ἡ. ἀνδράχνη, ἡ.

Smuts, ξύπος, ὁ. ρνπαρία, ή. τδ ρνπαρόν.408 SmQtié-

πιναρόν. πίνος, ο (ish. af fett), αὐχμός, ο. 0όρ-βορος, ο, 7ϊi7λοΓ, ὁ (gyttja, dy o. d.).

Smutsa, (χαταρ)ρυπαίνειν. (ἀνα)μολύνειν. (κα-τα)μιαίνειν. φύρειν. καταισχύνειν.

Smutsig, 1) eg., ρυπαρός, 3. ρυπώ*', ώσα, ώρ. π*ναρό?, 3. αυχμηρός, 3. βορβορώδης, 2, πηλώδης, 2 (dyig, gyttjig).: vara s., ρυπάν.: bli s., ρυπαίνεσθαι. 2) oeg., αισχρός, 3.: s:t tal, αισχροὶ λόγοι, ol. αισχρολογία, <f.; föra sdut, αϊσχρολογεϊν.: s. vinningslystnad, αἵ<τ/ροκ£ρ&*α, ij.: visa sdn, αιο^ροκ^ρ^β»'. α»0^ροχ«ρ(#7 ifra».

Smutta, χειλοποτεϊν. Jfr Smaka 1).

Smycka, -ad, se Pryda, -lig.

Smycke, ἀγαλμα, τό. κόσμημα, κόσμωμα, καλλώπισμα, τό.

Smyg, 1) se Kryphål. 2) vrå, γωνiα, ἡ. ἀγκὼν, ώνο;, ὁ.: i s., se under Hemlig.

Smyga, se Insmyga, äfv. gm λα»'θ>«>'<»>' m. part. — smygande, ερπυστικός, 3 (eg.). Iπ*-/9ονλο(, ὑπουλος, 2 (om charakter), ἀβληχρός, 3 (om sjukdom).

Smygande, ἱρπυσμός, ο. heldst gm vv.

Smyghandel, -handlare, se Lurendrä-geri, -gare.

Smyghål, se Kryphål.

Små, se Liten. — Adv., ολίγον, μικρόν, σχολή, ήρεμα, βάδην (sakta).: skära s., εις μικρἀ σιακόπτειν.

Småaktig, μικρολόγος, 2. μικραίτιος, 2.

Småaktighet, μικρολογiα, ή.

Småle, νπομειδιαν.

Småningom, κατἀ μικρόν 1. βραχύ, ἡρεμα.

Småsak, μικρόν (τι).: anse som en s., παρ* ο ν δε ν τίθεσθαι. περι οὐδενός ἡγεϊσθαι 1. ποιεϊσθαι.

Småsinne, se Småaktighet.

Småslug, μικρόσοφος, 2. μικροτέχνης, ου, ὁ.

Småstad, se Landsortsstad.

Småstadsbo, μικροπολίτης, ου, ὁ.

Smäda, λοιδορει ν τινα. λοιδορεϊσθαί τινι. κακώς λέγειν τινά (pass. = κακώς άκούειν υπό τίνος). κακολογεϊν τινα. βλασφημεϊν τινα.

Smädare, λοίδορος, ό. κακολόγος άνήρ, ο. βλάσφημος άνθρωπος, ό.

Smädedikt, αΐσχρόν άσμα, τό. ιαμβοι, οι (se Lex.).

Smädelse, λοιδόρημα, τό. βλασφημία, ή. κακολογία, ή.

Smädelust, φιλολοιδορία, ή. βλασφημία, ή. κακηγορία, ή.

Smädelysten, (φιλο)λοίδορος, 2. βλάσφημος, 2. κακολόγος, 2.

Smädlig, υβριστικός, 3. αισχρός, 3. Επονει-διστός, 2. ανάξιος, 2. βλάσφημος, 2.

Smäkta, se Försmäktat, s. efter ngt, πο-θεϊν τι. φέρεσθαι πόθω τινός, Εφίεσθαί τίνος. — smäktande, διψηρός, διψαλέος, 3. τακερός, υγρός, μαλακός, 3 (om ögon).: som har s. ögon, ύγρόφθαλμος, 2.

Smälek, λώβη, ή. Jfr Smädelse, Skymf.

Smäll, ψόφος, ό. κρότος, ο.

Smälla, ψοφεϊν, παταγεϊν. κροτεϊν.

Smälta, I) tr., a) göra flytande, (άνα-, συν-δια-)τήκειν. χωνεύειν (metaller).: s. i ugn, κα-μινεύειν. b) mat, (δια-, Εκ)πέττειν. καθέψειν. c) oeg., harm o. d., Επιλανθάνεσθαί τίνος, άπαλ-γειν τι. Il) intr., (δια)τήκεαθαι. διαχεϊσθαι. δια-λύεσθαι. συναλείφεσθαι (om toner).

- Snarka.

Smält are, χωνευτής, ού, ο.

Smältbar, τηκτός, 3. χωνευτός, 3.

Smältdegel, χωνίον, τό. χώνη, ή.

Smältgrop, χόανον, τό.

Smältning, τήξις, ή. διάλυσις, ή (tr. o. intr.). τηκεδών, όνος, ή (intr.). χωνεία, χώνευσις, ή (af metaller).

Smältugn, χωνευτήριον, χωνεϊον, τό. κάμι-νος, ή.

Smärre, Smärst, se Mindre, -nst.

Smärt, se Smal.

Smärta, άλγηδών, όνος, ή, äfv. άλγος, τό (såv. kropps s. själs), οδύνη, ή (mest kroppslig.). (έδίς, ϊνος, ή (eg. o. oeg.). λύπη, ή (själs).: s. m. konvulsioner), σφάχελος, ο.: till sin s. erfara, άχθεσθαι άκούσαντά τι.

Smärta, 1) act., ngt smärtar, άλγηδόνας παρέχει τι. άλγεινόν Εστί τι. λυπεϊ τι. δάκνει τι.: ngt s:r mig, άλγώ τι 1. τινί Επί τινι. λυπούμαι Επί τινι. βαρέως φέρω τι. άχθομαι τι.: förolämpningen s:r mig, άχθομαι αδικηθείς 1. τ$ ΰβρει. 2) pass., άλγειν. άλγος εχειν. άλγηδόνι Εν έχ εσθαι. όδυνάσθαι λυπεϊσθαι.: s. i hög grad, περιαλγεϊν.

Smärtfri, άνώδυνος, 2. άναλγής,2. άλυπος, 2.

Smärt frihet, άναλγησία, ή. άνωδυνία, ή. άλυπία, ή.

Smärtfull, -sam, 1) i yttre häns., άλγεινός, 3. άλγηρός, 3. οδυνηρός, 3. όδυνώδης, 2. 2) i inre häns., λυπηρός, ανιαρός, πικρός, 3. βαρύς, εϊα, ύ. Επαχθής, 2. χαλεπός, 3.

Smärtsamhet, πικρότης, βαρύ της, ή.

Smör, βούτυρον, πικέριον, τό.: af s., βουτύ-ρινος, 3.

Smörja, χρίσμα, τό. αλοιφή, ή. άλειμμα, τό. Jfr Salva.

Smörja, (Επι)χρίειν. άλείφειν.: s. på, Επι-, καταπλάττειν. Επιχρίειν τί τινι.: smord, άλειπτός, 3.

Smörjning, χρïσις, ή. αλοιφή, ή.

Smörjelse, se Salva.

Snabb, se Hastig, Flink, Skyndsam.

Snabbfotad, τοις ποσί ταχύς, tia, v. nto-δώκης, 2 (mest poet.).

Snabbhet, se Skyndsamhet.

Snabblöpare, ήμεροδρόμος, ο.

Snabbseglare, ταχεία 1. ταχυναυτούσα ν αν ς,

ή-

Snabb växt, ταχύβλαστος, 2.

Snabel, προβοσχίς, ίδος, ή (elephantens). προνομή, προνομαία, ή (elephantens 1. flugors).

S na fva, πταίειν. τον πόδα προσκρούειν, προς-κόπτειν. ψελλίζειν τήν βάσιν. σφάλλεσθαι. όλι-σθάνειν (flinta).

Snafvande, πταϊσμα, τό. σφάλμα, τό.

Snar, se Hastig. — Adv., τάχα. ταχέως. Εν μικρώ. Εν βραχεί, ούκ εις μακράν, ήδη. jfr Strax.: s. derefter, μετ* ολίγον, ού πολύ ύστερον, μετ' ού πολύν χρόνον.: s. — s., se Ån.

Snar, θάμνων, ώνος, ό. ρώψ, ωπός, ή. λό-χμη♦ η-

Snara, 1) fälla, λαιμοπέδη, ή. άρπεδόνη, ή. ποδοστράβη, ή. παγίς, ίδος, ή. 2) slinga, βρόχος, ό. 3) se Försåt.

Snarare, se Fastmer.

Snarast, τάχιστος, 3.: m. det s:e, τήν ταχί-στην. ώς, οτι τάχιστα, κατά 1. aff τάχος.

Snarhet, τάχος, τό.

Snarka, ρέγχειν.Snarkning -

Snarkning, ρέγξις, ή. φέγχος, τό.

Snarlik, παρ-, προσόμοιος, 2.

Snarsticken, se Lättretlig.

Snattra, χλάζειν. πλατυγίζειν.

Snattring, κλαγγή, ή.

Sned, πλάγιος, 3. λοξός, 3. Εγκάρσιος, 3. Jfr Sk ef.

Sneda, πλαγιάζειν.

Snedd, τό πλάγιοι: pä s:en, Ex, άιά πλαγίου. εις τό πλάγιον.

Snedhet, πλαγιότης, ή. λοξό της, ή.

Snegla, πλαγίοις δμμασι^προσβλέπειν. παραβλέπουν.

Snibb, ποδεών, ώνος, ό (eg. på hud), άχρον, τό (i allmht) λοβός, ό (örats, lefverns).

Snibba, συ ν άγειν εις οξύ. άποκορυφδύν.

Snickare, ξυλουργός, ό. äfv. τέχτων, ονος, ό.

Snickarearbete, έι/λονρ^α, ή· λίπτονρ^α, ij (finsnickeri).

Snickarehandtverk, ξυλουργ*χή, ή·

Snickra, Ινλονρ^ΜΛ

Snida, γλύφειν.

S ni dåre, γλυφεύς, έως, ό (ss. pers.), ξυήλη, ή 1. fofff, icfoff, i? (knif).

Snidverk, γλυφαί, al.

Snigel, κοχλίδιον χερσαϊον, τό.

Sniken, αισχροχερΰής, 2. äfv. κέρδους ακρατής, 2. πλεονέκτης, ου, ό.

Snikenhet, αισχροκέρδεια, ή.

Snille, I) ss. egenskap, φύσις, ή (ss. νοχ media). αρ<τα* ψυχής, al. ευφυια, ή. εύμά&εια, ή (receptivt), άγχίνοια, ή (skarpsinne), δεινότης, ή (öfvad kapacitet). 2) ss. pers., άνήρ ευφυής, πρός τι ευφ>υώς εχων, τήν εύφυίαν θεσπέσιος o. d.: stort s., άνήρ εύφυέστατος.

Snillegåfva, se Föreg.

Snillekraft, δύναμις ή τής ψυχής, se äfv. Snille.

Snillrik, 1) om pers., ευφυής, 2. άγχίνους, 2 (skarpsinnig), δεινός (3) τήν ψυχήν. 2) om andliga ting, νοημάτων πλέως, ων (tankediger). άστειος, 3. χαρίεις, εσσα, εν.: hög o. s. konst, τέχνη S-εσπεσία και υψηλή.

Snitt, 1) skärning, τμήσις, ή. τομή, ή. 2) på kläder, τρόπο?, δ. σχήμα, τό. 3) på böcker, στόμα, τό.

Sno, 1) tr., στρέφειν. πλέκειν. jfr Tvinna.: s. ngt om ngt, περιελίττειν τί τινι.: s. in ngt i ngt, Εμπλέκειν τινί τι : s. sig, έλίττεσδαι. σπει-ράσ&αι. ελιγμούς ποιεϊσ&αι. — snodd, ίλικτός, 3. στρεβλός, 3. στρεπτός, 3. 2) intr., se Löpa 1) a).

Snodd, μήριν&ος, ή. Jfr Snöre.

Snodd, Snoende, στρέψις, ή.

Sno k, uppvädrare, ιχνηλάτης, ου, t. ρινηλά-της, ου, δ.

Snoka, ΐχνεύειν. στιβενειν.

Snoppa, ljuset, προμύττειν τον λύχνον.

Snor, μύξα, ή. βλέννα, ή.

Snöra, μυξάζειν 1. μυξάν.

Snorig, μυξώδης, βλεννώδης, 2.

Snudda, vid, χα&ικνεΐσ&αι, κα&άπτεσ&αί τίνος. άκρο&ιγώς Εφάπτεσ&αι.

Snufva, κόρυζα, ή. χατάρρους, ου, δ.: ha s., χορυζάν. χαταρροίζεσ&αι.

Snufvig, χορυζώδης, 2.

Snugga, παρασιτείν τινι (af 1. hos ngn).

•Snöhvit. 409

Snuggare, παράσιτος, ό. βωμολόχος, δ. χό-βαλος, ό (illparig s.).

Snugg er i, παρασιτία, ή. βωμολοχία, ή. κο-βαλεία, ή.

Snurra, βέμβιξ, ικος, ή. στρόβιλος, ό. ρόμβος, δ.

Snurra, 1) tr., βεμβιχίζειν. στροβιλούν. γυ-ρούν. περιάγειν εις γύρον. δινειν. 2) intr., δι-νείσ&αι. κυκλοφορείσ&αι. κύκλω περιφέρεσ&αι.

Snus, ερρινον, τό (se Lex.).

Snusa, ελκειν ερρινον 1. δια τών φ§νών 1. άνά τάς ρϊνας.

Snusk, -ig, -ighet, se Orenlighet, -lig.

Snyfta, λύζειν.

Snyftning, λιγμός, o. äfv. λύγξ, γγός, ή (hicka).: m. s., λύγδην.

Snygg, καθάριος, 2. κομψός, 3. γλαφυρός, 3. κόσμιος, 3.: iron., σεμνός, 3.

Snygga, se Pryda, Hyfsa.

Snygghet, κα&αριότης, ή. κομψό της, ή.

Snyltgäst, se Snuggare.

Snyta, sig, άπομύττειν 1. υλίζειν τάς ρίνας, άπομύττεσ&αι.: s. ljuset, se Snoppa.

Snål, se Girig 1), Sniken.

Snålas, φιλοχρηματεϊν. φιλοχρημονειν. φιλαρ-γυρεϊν, γλισχρεύεσ&αι (Sedn.). φείδεσ&αι.

Snålhet, se Girighet 1), Snikenhet.

Snäcka, κοχλίας, ου, δ. κόχλος, ό. στ ρόμβος, ό. $λιξ, ικος, ή o. äfv. κάλχη, ή (p& den Joniska pelaren).

Snäckformig, χοχλιώδης, 2. ελικτός, 3.

Snäckgång, ελιγμός, δ. κοχλίον, τό.

Snäckhus, -skal, κέλυφος, τό. κελύφανον, τό. όστραχον τό τού κοχλιού.

Snäf, se Knapp. äfv. στενός, 3.

Snäf het, τό προσεσταλ μενον. στενό της, ή.

Snäll, se Hastig, Kunnig, Flitig, Sedig.

Snäppa, σκολόπαξ, ακος, ό.

Snäppare, σχαστήριον, τό.

Snärja, Εμ-, περιπλέκειν. πεδάν. περιβάλλειν {τινά τινι).: s. sig, Εμπλέκεσ&αι, ΕνέχεσΘ·αι, π$-ριπίπτειν τινί. Εμπίπτειν εις τι. Jfr Fånga 2) b).

Snärjande, Ε μ-, περιπλοκή, ή.

Snärt, λώρος, δ. ιμαο&λη 1. μάσ&λη, ή (poet.)· Jfr Stickord.

Snärta, se Piska.

Snäsa, se Afsnäsa, Banna.

Snäs ig, τραχύς, εϊα, ύ. χαλεπός, πικρός, 3.

Snäsighet, τραχύτης, χαλεπότης, ή.

Snäsning, se Bannor.

Snö, χιών, όνος, ή (liggande), νιφετός, o, νι-φάς, άδος, ή (nedkommande).: djup, stark s., βα&εϊα 1. πολλή χιών.: full af s., χιονώδης, 2.

Snöa, νίφει.: det s:r, νίφει (ό &έος). ποιεί ν$-φετόν. νιφετός καταφέρεται.: i ett land, νίφεται χώρα τις.: litet, ύπονίφει.

Snöbetäckt, νιφόμένος, 3. κεχιονισμίνος, 3.: jag blir s., Επιπίπτει μοι χιών.: ständigt s:a berg, άεί κατανιφόμενα όρη.

Snöboll, θρόμβος χιόνος, ό.

Snöd, se Fåfäng 2), Dålig.

Snöfall, νιφετός, ὁ.

Snöflinga, νιφάς, άδος, ἡ.

Snöga, se Snöa.

Snöglopp, νιφάς, άδος, ἡ.

Snöhvit, χιόνεος, χιόνινος, 3. χιονοειδής, 2.: af s. färg, χιονόχρους, 2.

62410 Snömoln-

Snömoln, νιφετώδης νεφέλη, tf.

Snömos, ungef. ἀφρόγαλα, ακτος, τό. oeg., se Prat.

Snöpa, Εκτέμνειν (τινά, ngn).

Snöping, Εκτομίας, ου, ὁ. σπάδων, ωνος, ο, ευνούχος, ὁ.

Snöplig, -het, se Neslig, Dålig, -het.

Snöpning, Εκτομή, tf.

Snöra, σφίγγειν.: s. sig, τον θώρακα περι-θέσθαι.

Snöre, μήρινθος, tf. σχοινίον, τό. σπάρτη, tf. σπαρτίον, τό. σείρα, σειρίς, ίος, tf.

Snöripa, λα)/ώπονς, οόος, ὁ.

Snörlif, ungef. #ώρα£, ακος, ὁ. (analogt hos de gamle, ταινία, tf. μίτρα, tf. ἀπόδεσμσς, ὁ. στηθόδεσμον, τό. στηθοδεσμίς, kΓος, tf. se Lex.).

, Snörning, σφίγξις, tf.

Snörpa, -ning, se Sammansnöra, -ning.

Snörrätt, ευθύτατος, 3. προς στάθμην πε-ποιημένος 1. χατεσχευασμένος, 3 (efter sänklod).

Snövatten, χιόνινον ύδωρ, τό. νόωρ τό από τζς χιόνος γενόμενον.

Snöväder, νιφάδες, αι. νιφετώδης χειμών, ὁ.

Snöyra, νιφετός, ὁ. συρμός νιφετών, ὁ.

Sobel, μνς ὁ ποντικός.

Social, κοινός, 3. κοινωνικός, 3. πολιτικός, 3.

Societet, se Samfund, Cirkel 4).

Socka, ποδεϊον, τό. πίλος,

Sockel, κρηπίς, ιόος, tf.

Socken, παροικία, tf.

Socker, σάκχαρ, σάκχαρον, σάκχαρι, εος, τό.

Sockerbagare, πλακονντοποιός, ὁ. πεμμα-τουργός, ὁ.

Sockerrot, σίσαρον, τό.

Sockersöt,)/λνκντατος, 3. μέλιτος γλυκίων, 2.

Sockra, ήδύνειν τι σακχάρψ. προσπάττειν τινί σάκχαρον.

Soffa, κλίνη, tf. σκίμπους, οδος, ὁ.

Sofgemak, -kammare, se Sofrum.

So fr a, πνρονν (metaller), καθαίρειν. j Sof ring, πνρωσις, tf. κάθαρσις, tf.

Sofrum, θάλαμος, ό. δωμάτιον, τό. κοιμητή-ριον, τό. κοιτών, ώνος, ό.

Sof t id, ώρα tf τον ύπνου.: komma vid s:n, χοιταϊον Επελθεϊν.

Sofva, καθ·ενί/ε*ν. κοιμάσθαι (ligga). καταοΓαρ-θάνειν (hårdt), νυστάζειν (nicka), νπνονν.: s. lugnt, tfcTfW άναπανεσθαι.: s. djupt, βαθύν κοιμάσθαι. καθυπνούν.: s. illa, oroligt, δυσκοιτειν. δυσυπνεϊν.: s. hos ngn, σι/y-, παρακοιμάσθαί τινι. παρακοιτεϊν τινι. συγ-, παρακαθεύδειν, συγκατακεϊσθαί τινι.: lägga sig, gå att s., κοιμάσθαι. εύνάζεσθαι. κοι-τάζειν, κατακλίνεσθαι ώς καθεύδοντα. εις κοϊτον τρέπεσθαι.

Sofvel, oty/ov, τό. προσόψημα, τό.

Söl, ήλιος, ό.: upp-, nedgående s., se Sol-bergning, -uppgång.: vid s:ens uppgång, ό-νίσχοντος, άνατέλλοντος τού ήλιου. άμ* ήλίω ά-νίσχοντι 1. άνατέλλοντι. άμ' ήμερα 1. «ω.: sätta, lägga i s;en, ήλιούν.: gå i s:n, s:ns sken, περίπατων νπό τον ήλιον.: torka i s:n, αύαίνειν πρός τον ήλιον. θειλοπεδεύειν.: se s:en i synen, εις τον ήλιον άντιβλέπειν.: uppvärmd i s:n, ειλη-θερής, 2.: trakten, der solen går upp, ned, ήλίου άνατολαί, δυσμαί, αι.

Sola, ήλιούν.: s. sig, ήλιούσθαι, ήλιάζεσθαι. είληθερεϊν.

-Solstråle.

Solbadd, ήλιοκοΛα, tf. εϊλη, tf. καύμα 1. θάλπος τό τού ήλιου, ήλιοι, οι.

Sol ban a, δρόμος ό 1. περιφορά tf τον ήλίου.

Solbergning, ήλίου δύσις, tf. ήλιος δυο μένος 1. δύνων 1. δύς.: vid s:n, άμα τω ήλίω δύνοντι. δυομένου τού ήλίου. fore, προ ήλίου δύνοντος 1. elfeΐυκότος. efter, μεθ' ήλιον δύντα. τού ήλίου δεδυχότος.

Solbränd, ήλιοκαής, 2.

Sold, μισθός, ό. μισθοφορά, tf.; fordra nödig s., άπαιτεϊν τον μισθον. mera s., προσαι-τεϊν μισθόν.: stå i ngns s., μισθοφορεϊν παρά τίνος.: taga i sin s., μισθούσθαι. μισθώ πείθειν.: tjena för s. hos ngn, μισθοφορεϊν {παρά) τινι. μισθού 1. Επί μισθώ στραιεύεσθαι ύπό τινι 1. μετά τίνος.: knappa in s:n, υφαιρεϊσθαι τού μισθού.: som har liten s., όλιγόμισθός, 2.: som tjenar f. s., μισθοφόρος, 2. μισθωτός, 3.: tjenst för s., μισθοφορια, tf.

Soldat, στρατιώτης, ου, ο.: s:er! (ώ) άνδρες στρατιώται.: gammal s., ό πάλαι 1. Εκ πολλού στρατευόμενος.: anföraren o. hs s:er, ό στρατηγός καί οι περί αυτόν 1. άμφί αυτόν 1. σύν αντώ.

Soldatesk, στρατιωτικόν, τό.

Soldatgöromål, τά τού στρατιώτου 1. τών στρατιωτών.

Soldathatare, μισοστρατιώτης, ου, ό.

Sol da t lif, στρατιωτικός βίος, ό. βίος ό κατά τό στρατόπεδον.

Soldatmaner, τρόπος στρατιωτικός, ό.

Soldatmantel, χλαμύς, ύδος, tf. σάγος, ό.

Soldatspråk, λόγοι οι κατά τό στρατόπεδον 1. Εκ τού στρατοπέδου.

Soldatsätt, se Soldatmaner.

Soldatväsende, στρατιωτικά, τά.

Solfjäder, σκιάδειον, τό (eg.), ριπίς, ίδος, tf (att fläkta m.).

Solfläckar, π^λιόες τού ήλίου, αι.

Solförmörkalse, εκλειχρις tf τον ήλίου.: det är s., ό ήλιος Εκλείπει, partiel, τον ήλίου Εκλι-πές τι γίγνεται.

Solglas, ύαλος, tf (se Lex.). jfr äfv. σκάφιον, τό.

Solgrand, se Atom.

Solhatt, θολια, tf (fruntimmers), καυσια, tf.

Solhetta, se Solbadd.

Solid, se Fast, Redbar, Grundlig.

Solidarisk, κοινός, 3.

Solig, προσήλιος, 2. ευήλιος, 2.: en s. dag, εὐδιος 1. εὐδιεινή ἡ μέρα, tf.

Solk, -a, -ig, se Smuts, -a, -ig.

Solklar, ειλικρινής, 2. κατάδηλος, 2. Εναργής, 2. σαφέστατος, 3. Επιφανέστατος, 3.

Solljus, φώς τό τοὐ ήλίου.

Solmånad, ?ίλιακός μήν, νός, ὁ.

Solo, sång, μονωδία, ή.: sjungas., μονφδεϊν.

Soloecism, σολοικισμός, ὁ.: en som begagnar s:er, σόλοικος, ὁ. σολοικιστής, οὐ, ὁ.: begagna s:er, σολοικίζειν.

Solros, ήλιοτρόπιον, τὸ.

Solsken, αὐγή tf τον ήλίου. ήλιος, ὁ. ήλιοι, οι.: i s:et, πρὸς τον ήλιον. se under Sol.

Sol skifva, κὐκλος ὁ τον ήλίου.

Solskärm, σκιάς, άδος, tf. σκιάδειον, τὸ.

Solstrimma, σέλας τὸ τοὐ ήλίου.: det synes en s., ὁ ήλιος Εκλάμπει 1. διαυγάζει.

Solstråle, ἀκτίς, ϊνος [ήλίου), tf. ήλιώτις ἀ-κτίς, tf.Solstyng-

Solstyng, ἀστροβλησία, ἀστροβολία, ή. σει-ρίασις, ή.: träffad af s., ἀστροβλής, ή τος, ὁ, ή.: lida af s., ἀστροβολεϊσΒαι. σειριάν.

Solstånd, τροπαί al τον ηλίου, al τροπαί (Βεριναί, sommar-, χειμερνναί, vinter-).

Solståndspunkt, σημεία τροπικά, τά.

Soltorka, εIληΒερεϊν. se f. öfr. under Sol.

Soluppgång, ηλίου ανατολή, ή. ήλιος ανατέλλων», ο1.: i s:en, se under Sol.: fr. s:en, ἀφ* ηλίου ανατέλλοντος.

Solur, γνωμών, ονος, ὁ. ήλνοτρόπνον, τό. σκν-οΒηριχον ὡρολόγνον, τό. σκναΒήρας, ον, ο. σκνό-Βηρον. τό.

Solvisare, στονχεϊον, τό. γνώμων, ονοі*, ο4.: s:n pekar på 6, ο' γνώμων σκιάζει τήν εχτην.

Solvärme, Βάλπος 1. καὐμα τὸ του ήλιου, εΐλη, ή.

Sol år, ηλιακός ἐνιαυτός, ὁ.

Som, I) pron. rel., se Hvilken 2). II) rel. part. 1) liksom, se under Lika 2). — ss. förstärkning vid superi., ὡς, ότι, ὡς οϊόν τε, t. ex. s. hastigast, ὡς τάχιστα. — ss. framhållande ett begrepp till lika vigt m. ett föreg., ὥσπερ 1. ὡς xai. χαὶ — χαὶ. τέ — χαὶ t ex. unga s. gamla, νέον ὥσπερ xai πρεσβΰταν. νέον τε χαὶ πρεσβΰταν. — ss. inskränkande bestämning vid ett begrepp, ὡς, t. ex. s. mska, ὡς ἀνΒρωπος (lat. ut homo). 2) emedan, se d. o. 3) då, se Då II) 1).

Somliga, τινές, ἐννον, 3. ἐστνν οϊ.: endast s , ολίγον τινές·: s. — andra, ol μέν (τίνες) — οϊ ὁέ (τίνες).', s. så andra så, ἄλλον ἄλλως 1. ἄλλον τρόπον.: s. här andra der, ἄλλον ἀλλοΒι.: s. härifrån andra derifrån, ἄλλον ἀλλοΒε v.: s. då andra då, ἄλλον ἄλλοτε.

Somligstädes, ἐνιαχοὐ. ἐστνν ου 1. ὁπου.

Sommar, Βέρος, τό.: om s:en, του Βέρους, ἐν Βέρει. χατά τό Βέρος, ὡρα Βέρους.: m. s:ens början, ἀμα τώ Βέρει.: det blir s., τό Βέρος ἐ-πέρχεται.: hög s., se Högsommar.: tillbringa s:en på ett ställe, Βερίζειν ἐν χωρίω τννν.: fuktig s., ὕπομβρον Βέρος.: torr s., αὐχμοί χατά τό Βέρος 1. ἀνά του Βέρους.

Sommarafton, Βερννή 1. Βερεία εσπέρα, ἡ.

Sommararbete, Βέρενα ἐργα, τἀ. ἐργα τἀ του Βέρους 1. ἐν Βέρεν

Sommarbostad, Βέρετρον, τό.: ha sin s. på ngt ställe, B-ερίζενν ἐν χωρίω τινί.

Sommarfrukt, Βέρειοι 1. Βερινοί χαρποί, οἱ. Βερινά μήλα, τά. οπώρα, ἡ.

Sommarkläder, Βερινόν 1. σείρινον Ιμάτιον, τό. Βέριστρον 1. Βερίστριον, τό. λράος, τό. σειρά, ἡ. σειρόν, τό.

Sommarluft, Βερννή αὒρα, ἡ.

Sommarmånad, Βέρειος 1. Βερινός μήν, ὁ.

Sommarnatt, νύξ ἡ χατά τό Βέρος.

Sommarregn, Βερινός όμβρος, ὁ.

Sommarsolståndet, al (ἡλιου) Βεριναί τροπαί.

Sommarvärme, Βάλπη Βέρους, τἀ.

Somna, 1) falla i sömn, χαταύαρΒάνειν. ἀφ-, χαΒυπνοὒν. χαταφέρεσΒαι εἲς ὓπνον. χαταχοιμά-σΒαι. 2) om kroppsledamöter, ἀποπιέζεσΒαι. ἀ-ποναρχοἴσΒαι. 3) fig., nedsjunka i overks.imhet, ἐξίτηλον γίγνεσΒαι. ἀναπανεσΒαι. λήγειν.

Somnambul, ὁ χαΒ' ὑπνο ν πλανώ μένος.

Son, υιός, ὁ. παϊς, ἀός, ὁ. äfv. εχγονος, ὁ. τεχνον, τό.: vid gen. af faders- 1. modersnamnet

står gemenl. blott art., t. ex. Thucydides Oloros' s., Θουχυόίάης ὁ Ὀλόρου.: få en s., φύσαι (om fader), τίχτειν (om moder), γεννάν (om beggedera) , παϊάα. γίγνεταί τινι παις. · upptaga ss. s., εἴσποιεῖσΒαι. υΙοποιεισΒαι. π αϊ da ποιεῖσΒαι.: upptagande till s., υIoΒεσία, ἡ.: upptagen ss. s., υἵο-ποιητός, 3.

Sönd, μήλη, ἡ.^-era, μηλοὑν.

Sondotter, υιού Βυγάτηρ, (τρός), ἡ. υἵωνή, ἡ.

Sonlig, o', ἡ, τό τοὑ τέχνου 1. τών τεχνών, ευσεβής (2) περι τους γονέας 1. φιλόστοργος, 2 (i afs. på vördnad o. kärlek).

Sonson, υιάους, ου, ὁ. υἵωνός, ὁ. υἵοὑ υιός, ὁ.

Sopa, χορεϊν. σαίρειν. χαλλύνειν, χαΒαίρειν (städa).

Sophi sm, σόφισμα, τό.

Sophist, σοφιστής, ού, ὁ.: en s:s lärorum, σοφιστήριον.: handla, tala som en s., σοφιστεύειν. σοφιστιάν (i tadl. men.).

Sophisteri, σοφιστεία, ἡ. σόφισμα, τό. λόγος σεσοφισμένος, ὁ.

S o p h i s t i k, σοφιστιχή (τέχνη), η. ἀντιλογιχή, ἡ.

Sophistisk, σοφιστιχός, ἀντιλογιχός, 3.

Sop ni η g, χαΒαρμός, ὁ. bäst gm vv.

Sopor, χόρημα, χάΒαρμα, σ άρω μα, σάρον, τό. σύρμα, τό. συρφετός, ὁ. σχύβαλον, τό. φορυ-τός, ὁ (sälls.). χλήάος, ὁ. jfr όφελμα, τό.

Soppa, ζωμός, ὁ.

Sopqvast, χόρηΒρον, τό. σάρος, ὁ. σάρωΒρον, τό. χόρημα, τό, ὄφελμα, τό.

Sop vrå, ἀπουργος γωνία, ἡ.

Sorg, φροντίς, ἰάος,ἡ. μέριμνα, ἡ. λύπη, ἡ.: göra ngn s., λυπεῖν, ἀνιάν. χαχόν ποιεῖν τινα. jfr Bedröfvelse, Bekymmer, b) efter ngn afliden, πένΒος, τό. Βρήνος, ὁ.: djup s., βαρν-πενΒία, ἡ. μέγα τό πένΒος.: ha s., πένΒος εχειν, ποιεῖσΒαι, ἀγειν.: hafvande s., πένΒιμος, 2. πεν-Βιχός, 3.: betyga ngn sin s., συνάχΒεσΒαί τινι.: anlägga s., se Sorgdrägt.

Sorgbunden, σχυΒρωπός, 3, περίλυπος, 2 (om pers.), λυπηρός, ἀνιαρός, στυγνός, 3 (om pers. o. sak).: se s. ut, σχυΒρωπάζειν.

Sorgbundenhet, λύπη, ἡ. ἀΒυμία, ἡ (nedslagenhet). σχυΒρωπότης, ἡ.

Sorgdikt, Βρήνος, ὁ.

Sorgdrägt, πενΒιχή 1. πένΒιμος ἐσΒής, ἡ. μέλαν Ιμάτιον, τό.: lägga an s., πένΒιμον ἐσΒήτα λαβείν, μέλαν ιμάτιον περιβαλέσΒαι.: gå i s., μελανειμονεῖν.

Sorgebud, χαχάγγελος, ὁ (pers.), χαχή αγγελία, ἡ (sak).

Sorgehus, οιχία ἡ πένΒος ἀγουσα. πένΒιμος οἴχια, ἡ.

Sorgesång, Βρηνώὰημα, τό. Βρήνος, ὁ. Βρή-νημα, τό. Ιάλεμος, ὁ (poet.).

Sorgetåg, se Likprocession.

Sorgfri, ἀμέριμνος, 2. ἀάεής, 2. ἀλυπος, 2. εὔκολος, 2. ἀφροντις, ι&ος, 2.: lefva s., ἀνευ φροντί&ος ποιεῖσΒαι τὸν βίον. ευκόλως ζήν.

Sorgfull, πολύφροντις, ιάος, ὁ, η. πολυμέρι-μνος, 2. περιΰεής, 2. λυπηρός, 3.

Sorgfällig, ἐπιμελής, ἐπιστρεφής, 2, περι-εσκεμμένος, 3 (om pers), σπουάαῖος, 3, ακριβής, (om pers. o. sak).

Sorgfällighet, ἐπιμέλεια, ἡ. σπονδή, ἡ. ακρίβεια, ἡ. ἐπιστροφή, ἡ. φροντίς, ἰάος, ἡ.: använda s. på ngt, ἐπιμέλειαν ποιεῖσΒαι τίνος.412

Sorglig, βαρύς, εῖα, v. χαλεπός, 3. οικτρός, 3. λυπηρός, ανιαρός, στυγνός', 3.^

Sorglighet, ατυγνότης, ἡ. λύπη, ἡ. ανία, ἡ. o. gm adj.

Sorglustig, χλαυσίγελως, ωτος o. ω, ὁ (se Lex.).

Sorglös, ἀφροντις, *dof, ὁ, ἡ. αμελής, 2. ράθυμος, 2. ρηΛοι/ρ^ο'ί*, 2. ἀνειμένος, 3.: vara, visa sig s., αμελώ ς ἐχειν. ὀλιγωρεῖν. ραθυμεῖν. φαδιουργεῖν.

Sorglöshet, ραθυμία, ἡ. αμέλεια, ἡ. εύω-ρία, ἡ.

Sorgmusik, πενθιχόν μέλος, τό. πενθιχή συμφωνία, ἡ.

Sorgqväde, se Sorgdikt, -esång.

Sorgsen, -het, se Sorgbunden, -het.

Sorgspel, τραγωδία, ἡ. Jfr Tragedi.

Sorgtid, χρόνος ὁ τοὐ πένθους.

Sorl, θόρυβος, o, θ ρου ς, δ (en folkhops), ψιθυρισμός, ὁ. ψιθύρισμα, τό.

Sorla, ψοφείν (i allmht). ψιθυρίζειν (om flöden). ροθιάζειν (om vågor), τονθορύζειν (af ovilja). θορυβεῖν (om en folkhop).

Sort, se Slag 4).

Sortera, διατιθέναι χαθ' έκαστα.

Sot, αιθάλη, ή. αιθαλος, ό. άσβολος, ή. λι-γνύς, ύος, ή.: bränna till s., αϊθαλούν.

Sota, 1) rena skorsten fr. sot, τήν χαπνο-δόχην καθαιρεi ν. 2) svärta m. sot, άσβολάν.

Sötare, δ τάς καπνοδόχας καθαίρων.

Sotdöd, naturlig död, se under Död.

So ti g, αϊθαλώδης, άσβολώδης, λιγνυώδης, 2.

Sotsäng, θανούντος 1. θνήσκοντος κλίνη, ή.

Spad, ζωμός, δ. έμβαμμα, τό.

Spade, σκαφειον, τό. σκαπάνη, ή.

Spak, -het, se Sedig, -het.

Spalt, se Kolumn.

Spana, (κατα)σκοπείν. (έκ)πυνθάνεσθαι.

Spaning, πύστις, ή. μάθησις, ή. λόγος, ό.: få β. om ngt, λόγω 1. àxojj παραλαμβάνειν 1. μανθάνειν τι.

Spann, 1) ss. längd, σπιθαμή, ή. λιχάς, άδος, ή.: hållande ett s., σπιθαμαίος, -μιαίος, 3. σπίθα μώδης, 2. 2) ss. rymd, χούς, ού, δ 1. μέδι-μνος, ό 1. ήμαμφόριον, τό (se Lex.). 3) se Δη-spann.

Spannmål, σίτος, δ 1. σίτα, τά.: köpa upp β., σιτωνειν.

Spannmålsbod, σιτοβολών, ώνος, ό. σιτο-βόλιον, σιτοφυλάκιον, τό.

Spannmålsbrist, σετοδεια, σπανοσιτία, ή.

Spannmålshandel, τό σιτοπωλεiν. σιτω-νία, ή.

Spannmålshandlare, σιτοπώλης, ου,ό. σι· τοκάπηλος, ό.: s:sbod, σιτώνιον, τό.: varas., σιτοπωλείν.

Spannrem, ιμάσθλη, ή. 1. Ιμάς, άντ ος, δ.

Spara, 1) lägga upp, (δια)σώζειν. (δια)φυλάτ-τειν. άποτίθεσθαι. ταμιεύεσθαι, 2) se B e s p a r a. 3) uppskjuta, άναβάλλειν, -σθαι. 4) skona, φείδεσθαί τίνος.

Sparbössa, άργυριοθήκη, ή.

Sparf, στρουθός , ό ο. ή. στρουθίον, τό.

Sparfhök, σπιζίας, ου, ό.

Spark, λάκτισμα, τό.: ge ngn en s., se Följ.

Sparka, λακτίζειν τινά. πατε'ιν τινα.

Sparkning, λακτισμός, ό.

Sparning, se Besparande.

Sparre, στρωτήρ, ήρος, ο.

Sparris, άσπάραγος 1. άσφάραγος, δ.: växten, άσπαραγιά, ή.

Sparrlag, οροφή, ή. πινάκωσις, ή.

Sparrlakan, σκηνή, ή.

Sparsam, φειδωλός, φειδόμένος, 3, άκριβής, 2 (om pers.), σπάνιος, ολίγος, λεπτός, μικρός, μανός, 3 (om ting).

Sparsamhet, 1) fallenhet f. att spara, φειδώ, οὐς, ή. φειδωλή, φ ειδώλια, ή. ακρίβεια, ή. 2) tarflighet, ευτέλεια, ή. λιτότης, ή·: företaga, beräkna ngt på s., εις εύτέλειαν συντέμνειν τι. εις εύτέλειαν σωφρονίζειν. 3) sällsynthet, obetydlighet, σπάνις, εως, ή. σπανιότης, ή. λεπτό-της, ή. μανότης, ή.

Spasmer, se Kramp.

Spatsera, περιπατεἰν. (δια)βαδίζειν

Spatserande, περιπάτησις, ή. περίπατος, δ.

Spatserfärd, -gång, περίπατος, ό (såv. plats s. handling), δρόμος, ο (plats).: företaga en s., περίπατον ποιεϊσθαι. περιπάτω χρήσθαί.

Spatserridt, περιέλασις, ή.: företaga en s., περιελαύνειν έφ' ϊππου.

Spe, σκώμμα, τό. χλευασμός, ό. χλεύασμα, τό. χλεύη, ή. καταχήνη, ή. μώμος, ο. διασυρμός, δ. κατάγελως, ωτος, ό. έμπαιγμός, δ.: göra s. af ngn, se under Gäck.

Speceri, άρτυμα, το'.

Specialitet, -c i el, se Sär skild het, -skild.

Species, ειδος, τό.

Specificera, καθ' έκαστα δι- 1. έξηγεϊσθαι. διόριζε ιν.

Sp ecimen, se P rof 2).

Spedition, ώνίων διαπομπή, διαποστολή, ή.

S p e d i t ö r, δ τά ώνια διαπέμπων 1 .διαποστέλλων.

Spefull, χλευαστικός, 3. σκωπτικός, 3. δια-συρτικός, 3.: s:t tal, σκώμματα, τά.

Spegel, 1) eg., κάτ-, εις-, ένοπτρον, τό. χαλ-κεϊον, τό.: ställa sig f. s:n, τφ κατόπτρψ παρα-στήναι.: se sig i s:n, είς-, έν-, κατοπτρίζεσθαι. 2) skeppets, κόρυμβος, ο.: vattnets, έπιφάνεια τού ύδατος, ή.

Spegelbild, έμφασις, ή.

Spegelfäkteri, σκιαμαχία, ή. άλαζόνεύμα, τό. λόγοι κενοί, οι.: öfva s., σκιαμαχεϊν.

Spegelklar, -lik, κατοπτροειδής, 2.

Spegla, 1) reflektera, άποστίλβειν. μαρμαί-ρειν. 2) s. sig, se under Spegel 1).: s. sig i ngt 1. i föredömet af ngn, παράδειγμα ποιεϊσθαι τινα 1. τί 1. παραδείγματι χρήσθαί τινι οιον χρή είναι.: i edert exempel kunna andra s. sig, παράδειγμα τοϊς άλλοις έσεσθε οιους χρή είναι.

Speja, (κατα)σκοπεϊν. σκοπιάζειν. σκοπιωρεί-ϋθαι.

Spejande, (κατα)σκοπή, ή. σκοπιά, ή.

Spejare, σκοπός, κατάσκοπος, ό· διερευνητής, ού, δ.

Spektakel, se Skådespel.

Spekulant, ό χρηματιζόμενος, ό ώνεϊσθαι μέλλων 1. βουλόμένος.

Spekulativ, θεωρητικός, 3.

Spekulation, 1) theoretisk, σκέψις, ή. θεωρία, ή. 2) oekonomisk, χρημάτισις, ή. χρηματισμός, ό.

Spekulatör, χρηματιστής, ού, δ.

Spekulera, 1) theoretiska σχοπεϊν u 1. περiSpel·

τίνος. φρόντιζαν π 1. περί τίνος. 2) ekeno-miskt, χρηματίζεσ&αι.

Spel, 1) musikaliskt, φθόγγος, ὁ. μέλος, τό. 2) theatraliskt, ὑπόχρισις, ἡ. 3) hasardsp., κυβεια , ἡ (tärningsspel), äfv. παιάιά, ἡ.: förlora på s., μειον εκτ εῖν κυβεύοντα.: sätta på s., καταβάλλειν, -σθαι. ἀναρρίπτειν τον κύβον περί τίνος.: sätta sin existens på s., ἀναρρίπτειν τό υπάρχον.: mitt lif står på s., κινάννενω περί τοὺ βίου 1. τής ψνχής.: ge ngn vunnet s., λαβὴν ivdidovai 1. παρέχειν τινί.: blanda sig i s:et, σνλλαβέσθαι τών πραγμάτων. 4) om festliga täflingslekar hos Grekerna, ἀγώνες, ων, ot. αγωνίσματα, τά. ἀθλοι, ol.

Spela, 1) musikaliskt, κρούειν. ψάλλει v (sträng-instrument). κρέκειν (stränginstr. m. plektron). 2) öfva tidsfördrif, s. tärning, κνβεύειν (äfv. i allmht). παίζε iv. 3) agera, ὑποκρίνεσθαί τινα (ngns rol).: s. en pjes, Ιπιτελειν θέαν 1. θέατρον.: i dag s:s icke, ονκ ἐστι θέα τήμερον.: s. sjuk, προσποιεῖ-σθαι ἀσθενεῖν.: s. herre, πράττειν τά τού χυρίον.: s. hederlig karl, ὑποχρίνεσ&αι σχήμα ἀνάρόςχρηστού. προσποιεῖσθαι χρηστότητα.: s. under ett täcke m. ngn, συνάνάζεσθαί τινι. 4) oeg., vinden s:r, ψιθυρίζει ἡ αὐρα. i trädens kronor, ο ἀνεμος όιαρριπίζει τά ἀχρα τών ὐένάρων.

Spelande, 1) musikaliskt, χρούσις, ἡ. ψαλμός, ὁ. 2) se Spel 3). 3) skådespelares, νπό-κρισις, ἡ. μίμησις, ἡ.

Spelare, παίχτης, ον, ὁ. κνβεντής, ον, ο (på tärning) πεττευτής, ὁ (på bräde, dam, schack). ψαλτήρ, ήρος, ο (på instrument).

Spelbord, ἀβαξ, αχος, ὁ. τηλία, ἡ (se Lex.).

Spel hus, χυβειον, κνβευτήριον, τό. σκιραφεῖ-ον, τό.

Spelkamrat, συγχυβευτής, οί/, ὁ (på tärning).

Spelman, ψάλτης, ου, ὁ. μουσικός, ὁ.

Spelrum, χώρος, ὁ. χώρημα, τό.: ge tillräckligt s. åt ngt, χωρεῖν τι (rymma ngt).

Spelsjuka, φιλόχνβον, τό.

Spelsällskap, συγχυβευταί, ών, ol. συγκυ-βεύοντες, ol.

Spe namn, (γελοιον) όνομα, τό. Επωνυμία, ἡ.

Spenat, ἀτράφαξις, εως, ἀτράφαξυς, ἀνάρά-φαξυς,υος,ἡ.

Spenbarn, θηλαζό μένος, 3. γαλαθηνός, ὁ, ἡ. ἐπιμαστίάον βρέφος, τό. νεογνόν θρέμμα, τό.

Spendera, se Påkosta.

Spene, se Bröstvårta.

Spenslig, se Smal. äfv. λαγαρός, 3. Ισχνός 3 (xai σφηχώάης 2).

Spe ord, αἵνιγμός, ὁ. χλευαστικός λόγος, ὁ.

Speta, 1) tr., ἐχτείνειν. 2) se Klättra.

Spets, ἀχίς, kToς, ἡ (vapens), ἀχμή, ἡ (egg, äfv. oeg. = höjdpunkt). χέντρον, τό (udd), σχόλοψ, οπος, ο (i allmht, tagg), ἀχρον, τό, ἀχρα, ἡ (höjd, landtungas s). κορυφή, ἡ (bergs), ofta gm adj., ἀχρος, 3.: t. ex. s:n på fingret, ἀχρος ο ἀάχτυλος.: bergets högsta s., ἀχρότατον τό όρος.: armbogens s., ἀχρωλένιον, τό.: krusig i s:n, a-χρονλος, 2.: löpa ut i en s., ἀποκορνφονσθαι.: stå i s:n, πρώτον χαταστήναι 1. τεταγμένον εἶναι. ἡγεῖσθαι τίνος (f. ngt), προστήναι 1. προστατεῖν τίνος.: ställa ngn i s:en f. ngt, ἐφιστάναι τινά τινι.: ställa sig i s:n, ηγεμόνα χαταστήναί τίνος.: bjuda ngn s:n, όμόσε χωρεῖν J. ἴέναι τινί. ἀντέχειν τινί. ἀνθίστ ασθαι 1. ἀνταίρειν τινί 1. πρός τινα. fienderna, όέχεσθαι τούς πολεμίους.

Spetsa, 1) göra spetsig, ἀχονάν. στ ομού v (Sedn.).: s. öronen, ορθά 1. όρθια (ἐφ)ιστάναι 1. ἐπορθιάζειν τά ώτα. 2) ss. straff, άιαπείρειν τω ἀόρατι. ἀιελαύνειν τφ ἀόρατι.: s. på en påle, ἀνασχολοπίζειν.: s. sig på ngt, περιπίπτειν τινί.

Spetsbof, se Bof.

Spetsfundig, σοφιστικός, 3. άντιλογικός, 3 (advokatorisk), λεπτός, 3. άκανθώάης, 2, κομψός, 3 (bl. om saker).: s:t tal, άκανθαι λόγων, al. λόγοι άκανθώάεις, ol. λεπτολογία, ή.: tala s:t, λεπτολογεϊν. τερθρενεσθαι.: m. ngn, άιαλεπτολο-γεϊσθαί τινι.: talande s;t, λεπτολόγος, 2.

Spetsfundighet, λεπτό της φρενών, ή. σοφιστεία, ή.: s:er, (λόγων ακριβών) σχινάάλαμοι, ot.: tomma, τερθρεία, ή.: dialektiska, κιγκλίάες dia-λεκτικαί, al.

Spetsgård, οτρατιώται περιεστώτες, ol. πε-ρίστασις, ή (se Lex.).

Spetshammare, κροταφίς, ίόος, ή. κέατρα,ή.

Spetsig, 1) eg., οξύς, 3. όξύτονος, 2. άκρος, 3, κορυφώάης, έπακρος, 2 (slutande m. en spets 1. topp). 2) oeg., άηκτικός, 3. πικρός, 3.: ge ngn ett s:t svar, θρασέως άποκρίνεσθαί τινι. Jfr äfv. under Bita 2) c).

Spetsighet, όξύτης, ή (äfv. oeg.). τό άηχτι-χόν (oeg.).

Spetsnäsig, όξύρριν 1. -ρρις 1. -ρρινος, ό,η.

Spetspåle, σχόλοψ, οπος, ό.

Spetsvinklig, όξυγώνιος, 2.

Spetsvinklighet, όξυγωνιότης, ή.

Spett, se Stek spett.

Sp etälsk, λεπρός, 3.: vara s., λεπράν.

Spetälska, λεπρότης, ή. λέπρα, ή.

Spher, 1) eg., σφαίρα, ή. 2) verksamhetskrets, τά καθήκοντα. τάξις, ή.: stadna inom s:en f. sin verksamhet, πράττειν, έπιτηάεύειν τά καθήκοντα.: det ligger utom min s., τούτων ούάέν μοι προσήκει, ού πρός έμέ ταύτα. 3) förmågans begränsning.: det går öfver din s., άάννατός γβ εϊ ταύτα νοεϊν (theoret.), ποιεϊν 1. πράττειν (praktiskt), μείζον ταύτα ή κατά σέ·: ej gå utom sin s., μή άψασθαι μειζόνων ή καθ* αυτόν. Jfr Hofva.

Spherisk, σφαιρικός, 3.

Spicka, ταριχεύειν.

Spickekött, κρέα ταριχευτά I. τεταριχευμένα, τά. τάριχος, ό ο. τό.

Spicken, ταριχευτός, 3. τεταριχευμένος, 3.

Spik, γόμφος, ό. ήλος, ό.

Spika, ήλοϋν. πασσαλεύειν. γομφοϋν. πηγνύ-ναι 1. δ εϊν ήλοις.

Spikböld, στεάτωμα, τό.

S ρ i k η i η g, γόμφωσις, ή. 1. gm νν.

Spiksmed, ήλοκόπος, ό.

Spilkum, έχϊνος, ό (se Lex.). ψυκτήριον, τό.

Spilla, se Bortspilla, Förspilla.

Spillning, 1) eg., έκχυσις, ή. πρόχυσις, ή. 2) se Dynga.

Spillo, ge till s. ngt, προίεσθαί τι. (χατα)-προάιάόναι τι.

Spillra, άκίς, ίδος, ή. κλάσμα, τό. παρα-σχίάες, ων, αι. Jfr Fragment.

Spillra, σχίζειν. Jfr Krossa.

S pil ta, ιππόστ ασις, ἡ (f. hästar), βούστασις, -ία, ἡ (f. oxar o. kor).

Spindel, 1) insekt, αράχνη, ἡ. αράχνης, ὁ. φάλαγξ, αγγος, ἡ.: giftig s., φαλάγγιον, τό.:414

Spindellik — Sprittning.

väfd af s., ἀραχνοϋφής, 2. 2) i valsverk o. d., κιόνιον, τό.

Spindel lik, ἀραχνοειδής, 2.

Spindelväf, ἀράχνιον, τό. αράχνης ὑφασμα, τό.: öfverdraga m. s., ἀραχνιοὺν.: vara full af s., ἀραχνιοὺσθαι.

Spink, ἀποσμίλευμα, τό.

Spinkig, λεπτός, 3. ισχνός, 3.

Spinna, νεϊν. νήθειν. κλώθειν.: s. silke på ngt, κερiΤαίνειν ἀπό τίνος.

Spinnande, κλῶσις, ἡ. νῆπις. ἡ.

Spinnrock, ἠλαχάτη, ἡ. Επίνητρον, τό.

Spinn ull, χάταγμα, τό.

Spion, πρόσχοπος, ὁ. πευθήν, ἡνος, ὁ. Jfr Spe-j are.

Spionera, χατα-, προσκοπεϊν. κατασκέπτεσθαι.

Spioneri, se Spejande.

Spira, se Scepter. ἠλαχάτη, ἡ (på mast). δόρυ, aros1, τό (stång), äfv. χάμαξ, ακο?, ?f. [-κοριοi},-] {+κο- ριοi},+} ἡ (på torn), χλήμα, τό (på växter).

Spiral, i-κορ, Jfr Spiral linie.

Spiralgång, ελιγμός, ο. χοχλiον, τό.

Spirallinie, ελικοειδής γραμμή, ἡ. σπβῖρα, »J. Jfr Spiral.: beskrifva en s., ελικογραφεiν.

Spirituel, se Snillrik.

Spiritus, πνεύμα, τό.: s. asper, πνεύμα δασύ. s. lenis, πν. ψιλόν.: försedd m. s. asp., δασύς, εϊα, ύ. subst., δασύτης, ἡ. förse, δασύνειν. πνευ-ματίζειν.: försedd m. s. len., ψιλός, 3. subst., xpi-λότης, ἡ. förse, ψιλούν.

Spis, 1) se Eldstad. 2) se Föda, Mat.

Spisa, 1) se Be spisa. 2) äta mat, Εστιά-σθαι. δειπνεϊν, δειπνοποιεϊσθαι (hufvudmålet). ἁ-ριστάν, ἀριστοποιεΊσθαι, ἀριστίζεσθαι.: s. en gång om dagen, μονοσιτεϊν.: ha s:at, ἀπό δείπνου γενέσθαι.: s. m. ngn, συνδειπνεϊν τινι.: s. hos ngn, ἑστιάσθαι παρά τινι 1. εν τίνος.

Spisel, se Spis 1).

Spisgäst, se Bordsgäst.

Spiskammare, se Matsal, Skafferi.

Spisning, 1) σιτισμός, ὁ. σίτισις, ἡ. Ιστία-σις, ἡ. 2) σίτησις, ἡ. δεῖπνον, τό. εστίαμα, τό.

Spisqvarter, καπηλεϊον, τό. jfr ὀψοπωλεϊον, τό.

Spjela, σχινδαλμοϊς κατασκενάζειν (τi).

Spjele, σκινδάλαμος, σχινδάλαμος, σχινδαλ-μός, ὁ.

Spjelka, ερμάζειν, ερματίζειν. καλαμούν. συν-δεϊν.

Spjelkning, ἱρμασμός, ὁ.

Spjell, τής καπνοδόχης Επίθεμα, τό.

Spjerna, emot, ἀντερείδειν. ἀντιλακτίζειν (sparka emot), ἀντερίζειν. ἀντιμάχεσ&αι.: s. mot udden, πρός κέντρον λακτίζειν.

Spjut, δόρυ, ατος, τό. αιχμή, ή. ἀκόντιον, τό. jfr Lans.: kasta s. , ἀκοντίζειν.

Spjutkastning, ἀκόντισις,ή. ακοντισμός, ό.

Spjutkastare, ἀκοντιστής, ού, ό.

Split, διχοστασία, ή. διαφορά, ή. διχόνοια, ή. ερις, ιδος, ή.: väcka s. bland medborgarne, στασιάζειν τούς πολίτας 1. τήν πόλιν. εϊς στάσιν iμβάλλειν τήν πόλιν.

Splittra, (κατα)σχίζειν. διαθρύιττειν. διασπάν (oeg.).: s. sig, διαϋπάσθαι Jfr Krossa.

Splittring, κατάσχιοις, ή. διάσπασις, η (oeg.)

Spola, 1) intr., om vatten, προχεϊσθαι. 2) tr., till väf, πηνίζεσθαι.

Spole, κανών, όνος, ό. πηνiον, τό (den uppspolade tråden, = πήνισμα, τό).

Sp ön de, σπονδεϊος, ό.

Sponsion, se Borgen.

Sporadisk, σποραδικός, 3. σποράς, άδος, ό, ή.

Sporra, 1) en häst, μυωπίζειν (ϊππον). τούς μύωπας προσβάλλειν (τώ ϊππφ). πτερνίζειν (m. hälen), συστρέφειν τον ϊππον. 2) se Egga.

Sporre, μύωψ, ωπος, ό (ryttares, äfv. oeg.). iγκεντρiς, iδος, ή (tagg), κέντρον, τό (tuppens, pådrifvarpik, äfv. oeg). παρόρμημα, τό.: gå m. s:ar, Εν τοϊς μνωψι περιπατεϊν.: bruka s:arna på ngn, κέντρον προσφέρειν τινi.

Sporrstreck, i s., δρόμω (Εκτενεστάτψ). όρ-μηδόν.

Sportler, δωρεαί, αι. λήμμα, τό.

Spotsk, αυθάδης, 2.

Spotskhet, αύθάδεια, ή.

Spott, 1) eg., σίαλον, τό. πτύαλον 1. πτύελον, τό. πτύσμα, τό. χρέμμα, τό (upphostning).: full af s., πτυαλώδης, 2.: ha munnen full af s., πτυα-λίζειν. πτυελίζειν. 2) se Hån.

Spotta, (Εκ-, ἀπο)πτύειν. χρέμπτεσθαι (harkla).

Spottande, χρέμψις, ή. πτυαλισμός, ό.

Spottkörtlar, οιαλοχόοι αδένες, οι.

Spottstyfver, τίμημα Ελάχιστον, τό.: sälja f. en s., Ελαχίστου ἀποδίδοσθαι.

Spraka, ψοφεiν.

Sprakbloss, πεύκη, ή.

Spratt, se Puts.

Sprattla, (ἀ)σπαίρειν. σφαδάζειν. πάλλεσθαι.

Sprattlande, σφαδασμός, δ. παλμός, ό.

Spricka, διαρ-, καταρρήγνυσθαι. διαλύεσθαι.: sprucken röst, παρερρωγυϊα φωνή, ή.

Spricka, se Remna.

Spri kning, διαρρωγή, ή.

Sprida, se Försprida, Skingra.: s. ett rykte, διαθροεϊν.: s. sig, διαδίδοσθαι. διήκειν. διέρχεσ&αι. διαπίπτειν.: vara

allmänt spridd på ett ställe, Επιδημεϊν χωρίω τινί.

Spridning, διάδοσις, ή. διασπορά, ή. 1.gmvv.

Spring, se Löpande.

Springa, 1) röra sig fort m. benen, θεϊν. τρέχειν. δρόμω φέρεσθαι. jfr Löpa 1) a).: komma s:ndes, δρομαϊον προς-, Επελθεϊν. s. så fort man kan, ώ^ ποδών εχει (om flere: εχουσι) 1. άνά κράτος θεϊν 1. τρέχειν.: s. ifrån, άποθεϊν. άποδιδράσκειν. δραπετεύειν. φ<εύγειν.: s. bredvid, παρατρέχειν. παραθεϊν. παρέπεσθαι. 2) gå sönder, (διαρ)ρήγνυσθαι. 3) fig., låta ngn s. öfver klingan, διαχρήσθαί τινα.: låta pengarna s., προίεσθαι χρήματα.

Springande, -are, se Löpande, -are.

Springbrunn, -källa, κρουνός, ο.: liks. en s., κρουνηδόν.

Sprint, περόνη, ή. πατττάλιον, τό (Lex). παρ-αξόνιον, τό (på hjulaxeln).

Sprinta, περόνην Εμβάλλειν. περόνρ πηγνύ-ναι.

Sp rita, Εκ-, άπολεπίζειν (skidfrukter). (δια)-σχίζειν (fjäder o. d).

Spritta, (ά)σπαίρειν. σφαδάζειν. πηδάν. κι-νεϊσθαι. άλλεσθαι, πάλλεσθαι (t. ex. af glädje). άνάττειν, Εκ-, αναφέρεσθαι, άναπηδάν (plötsligt o. häftigt fi ra upp).: s. till, φρίττειν. συνταράττεσ&αι.

Sprittning, σφαδασμός, ό. παλμός, ο. σπασμός, ό. άλμα, τό.Sprund-

Sprund, βύσμα, τό. εμβολον, τό. Επίφραγ μα,τό.

Sprund a, Εμβυειν βύσμα τω πίθω. τω Εμβολα) κλείειν τον πίθον.

Sprundhål, -öppning, στόμα, τό.

Spruta, σίφων, ωνος, ό.

Spruta, 1) ir., ραίνειν. ραντίζειν. πάττειν.: berget s:r eld, πυρ άναάί&ωσι, φλόγας αναπέμπει 1. άναφυσα, ρύακας αναπέμπει τό όρος. 2) intr., προχεϊσθαι. ut ur ngt, Εξάττειν (εκ) τίνος.: vattnet s:r mig i ansigtet, το νόωρ όιε-σπαρμένον βρέχει μου τό πρόσωπον.

Språk, 1)tungomål, γλώττα,ή. διάλεχτος, ή.: ha sma s. som ngn, rjj αύτρ γλώττρ χρήσθαι τινι. όμογλωττεϊν, όμόγλωττον 1. όμόφωνον είναι τινι : hafvande annat s., έτερόγλωττος, 2.: tala Grek. s:et, ελληνίζειν. ελληνιστί είπεϊν.: förstå ett s., εμπειρον είναι γλώττης τινός, συνιέναι γλώτ-τάν τινα. 2) uttryckssätt, λόγος, ό, äfv. pl. λέξις, ή.: föra ett s., χρήσθαι λόγω.: föra ett djerft s., θρασύνεσθαι τω λόγω. %ϊρασυστομεϊν. högt, ύψηλολογεϊσθαι. frimodigt, παρρησιάζεσθαι.: hvardagligt s., κοινή όιάλεχτος, ή.: fint s., αστείος λόγος, ό. 3) citeradt uttryck, ρήσις, ή. ρήμα, τό.

Språka, -ande, se Samtala, -tal.

Språkbruk, συνήθεια ή ρημάτων xal ονομάτων. τρόπος ό χαθεστώς 1. κοινός τής λέξεως, τά νομιζόμενα περι τήν λέξιν. τό είωθός, ότος. äfv. λέξις, εως, ή.

Språkegenhet, ϊϋίωμα γλώττης, τό. ϊάιος τρόπος τής λέξεως, ό. äfv. ιάιωτισμός, ό (Sedn.).

Språkenlig, γλώττης άνάλογος, 2.

Språkenlighet, γλώττης άναλογία, ή.

Språkfel, άμάρτημα τό περι τήν λέξιν.: begå s., άμαρτάνειν Εν τ$ λέξει 1. περι τήν λέξιν. jfr äfv. βαρβαρισμός, ό. σολοικισμός, ό. άκυρολογία, ή. άκυρία, tf. Jfr äfv. Soloecism.

Språkforskare, γραμματικός άνήρ, ό.

Språkforskning, γραμματική, tf.

Språkkunnig, γραμματικός, 3. έμπειρος (2) yÅlüTTtfff.

Språkkunnighet, -kunskap, γραμματική, tf. Εμπειρία γλώττης, tf.

Språkkännare, se Språkkunnig.

Språklära, γραμματική, tf.

Språklärare, γραμματιστής, ον, ὁ.

Språklärd, -mästare, se S ρ råkkun η i g, -lärare.

Språkregel, λεκτικό? νόμος, ὁ. νόμος ὁ περὶ τὴν λέξιν.

Språkriktig, κατά τον τ?ἱ λε'£εω? τρόπον 1. νόμον.

Språkrör, φωνητικός αὐλός, ὁ.

Språksam, ςριλο-, εὐπροσήγορος, 2. ομιλητικός, 3. πολνλό^ο?, 2.

Språksamhet, φίλο-, εὐπροσηγορία, tf. [-πο-λνλο}/ια,-] {+πο- λνλο}/ια,+} tf.

Språkstridig, σόλοικο?, 2. βάρβαρος, 2.

Språkstudium, γραμματική, tf. μάθησις tf τών γραμμάτων.

Språkvetenskap, se Språkkunnighet, Philologi.

Språng, 1) se under Lopp 1) a). 2) afbrott i fortgångs jemnhet, hopp, ρήγμα, τό. ραγάς, άάος, tf. Λαρρω^, tf.

Språte, ^άρα|, ακο?, ὁ o. tf (f. slingerväxter). β ad· μις, ιάος 1. idW, tf (i stegar).

•Spänna. 415

Spräcka, (Λαρ-, αναρ)ρηγνύναι.

Spräcklig, ποικίλος, 3. στικτό?, 3. βαλιός, 3.

Spränga, 1) ir., (Λαρ-, ἀναρ)ρηγνυναι. ὰια-κόπτειν. διαιρεῖν. (ὰια)σχίζειν. κατασχίζειν (t. ex. πνλα?, #νρα?). 2) intr., Ελαύνειν ὑρόμω. ὁρμάν, -σθ·αι (emot| fienden, ει? τον? πολεμίους), φέρεσθαι άρόμω (τω Εκτενεστάτω).: hästen s:r öfver en graf, ὁ ἵππος ὑπερπηάρ τάφρον.

S pr än kl a, πο&οστράβη, tf.

Sprätt, ὡραϊστής, ού, ὁ. ἄνθρωπος κεκαλλω-πισμ^νος, ὁ. καλλωπιστής, ον, ὁ. ἀβρυντής, ο ν, ὁ.

Sprätta, 1) sprida 1. rifva omkring, πάλλειν. ἀνασείειν. πάττειν. σκαριφνσθαι (om höns). 2) se Rispa.

Sprättning, πάλσις, tf. heldst gm vv.

Spröd, -het, se Skör, -het.

Spröt, κεραια, tf. Jfr Språte.

Spy, {ἀπ-, Εξ)εμείν. Ερυγγάνειν. Jfr under Spruta 1).

Spyende, εμεσις, tf. Εμετός, ὁ. Ερυγή, tf. Ε-ρευγμός, ο.

Spy fluga, μυϊα στρατιώτις, tf.; oeg., βλάσφημος, ο.

Spå, -dom, -domskonst, -man, -qvinna, se under P rop het. Jfr Fö rutsäga, -else, Siare, -konst.

Spån, -a, σχίααξ, ακος, ὁ. πελέκημα, τό (skrädspån). σχίζα, tf. σχιζίον, τό.

Spånad, νήμα, ὰιάνημα, τό.

Spång, γεφύριον, τό. ὰιάβασις, tf.

Spår, 1) eg., ἴχνος, τό. ἴχνιον, τό. στίβος, ὁ. αἴσθησις, tf (vädradt spår), jfr Hj ulspår.: gå på s. efter ngn, (ἀν)ιχνεύειν, ἴχνηλατεῖν τινα.: följa s:et, μετιέναι, ὰιώκειν τὸ ἰχνος.: följa ngs s., ἀκολουθεῖν τοις ἴχνεσί τίνος, εις ἰχνος τινός ἴέναι.: s:et går ngrstädes, τα ἴχνη τετ ραμμένα Εστὶ πρός τι.: lemna s. af ngt, ἰχνος τι νός καταλείπει ν

(äfv. oeg.). 2) oeg., ἰχνος, τὸ. τεκμήριον, τὸ. σημειον, τὸ.: det finns ej ett s. mer af ngt, οὐ ὁ* ἰχνος ὑπολέλειπταὶ τἰνος, ὁλως ἠφάνισται τι.: upptäcka s:n af ngt, ἀνευρἰσκειν ἲχνη τινός, τεκμαἰ-ρεσθαι τι.

Spåra, 1) eg., ἰχνεὑειν. στιβεὑειν. 2) bli varse ngt, αἲσθάνεσθαἰ τἰνος 1. τι. αἲσθησιν εχειν 1. λαμβάνειν τινός, μανθἀνειν τι.

Spårande, ϊχνευσις, tf. Ιχνεια, ιχνηλασἰα, tf. στιβεια, tf. ερευνἀ, ἡ.: hundars s., ρινηλασια, tf.

Spårhund, ρινηλἀτης 1. ιχνηλἀτης 1. στιβευ-τἡς κὑων, ὁ.

Späck, λἰπος, τὀ. στεαρ, ατο?, τὀ (talg), äfv. στεἀτωμα, τὀ.

Späcka, λἰπει 1. στἐατι στἰζειν 1. ἀιαπεἰραντα και στἐαρ Εμβαλὀντα καταρτὑειν 1. d.: s. sin börs, πληροὐν 1. Ενσἀττειν τὀ βαλἀντιον.

Späd, λεπτὀς, 3. απαλὀς, 3. μαλακὀς, 3.: fr. s:a barndomen, Εκ νηπἰου. Εκ παιἀων, νἐου 1. νἐων.

Späda, t πρὀτερον ποιεϊν, κεραννὑναι.

Spädhet, λεπτὀτ^?, tf· απαλὁ της, tf.

Späka, ἡμεροὑν. κολἀζειν. äfv. σωφρονἰζειν.

Späkning, ἡμἐρωσις, tf. κὁλασις, tf.

Spänna, 1) göra stram, (Εν)τεἰνειν (t. ex. χορ-ἀἀς). Εκτεἰνειν (s. ut).: s. öfver ngt, Επιτεἰνειν τινι.: s. om, περιτεἰνειν.: s. ngn på sträckbänk, στρεβλοὑν τινα. 2) se Förspänna. 3) fästa m. spänne, πορπἀν. περονἀν. 4) oeg., s. sin uppmärksamhet, προσἐχειν τον vovv.: s. ngns uppmärksamhet, προσεκτικὀτερον ποιεϊν τινα.: ej416

s. sin båge f. högt, μηδἐν ἀγαν χατελπἰζειν.: vara i spändt förhållande till ngn, iv διαφορἀ elvaι προς τινα. δ) om skor, kläder o. d., πιἐζειν.: det s:er i magen, ατροφει τι πνεὑμα περἰ τον ὁμφαλὀν. ἰντεροπονὠ. 6) intr., s. emot, ἀντι-τειν tiv. ἀντερεἰδειν.

Spänne, πὀρπη, ἡ. πὀρπημα, τὀ. περὀνη, ἡ.

Spänning, 1) eg., τἀσις, ἡ. ἑκ-, ἑντασις, ἡ. τὀνος, ὀ. 2) oeg., a) själskrafternas, προσοχἡ, ἡ. σὑντασις, ἡ. b) bekymmer, φροντἰς, >}.:

min själ är i s., αιωροὑμαι (τἡν ψυχἡν). ixtta-μαι. Επαἰρομαι τω θυμὠ. c) oenighet, διαφορἀ, ἡ.: råka i s. m. ngn, εἰς διαφορἀν ἡκειν τινἰ.

Spänstig, υγρὀς, 3 (smidig), εὐ-, αὑντονος, 2. συνεστραμμἐνος, 3. ἀντἰτυπος, 2.

Spänstighet, εν-, αυντονια, ἡ. τὀ εὐ-, αὐν-τονον. äfv. τἀαις, ἡ.: brist på s., ατονἰα, η.

Spänta, σχἰζειν. ἰκπελεκἀν.

Spärra, (χατα-, ἀπο)κλειειν.: s. en stad, ἀπο-χλεἰειν 1. ἀπεἰργειν τοὐ εἰσελθεἰν εϊς πὀλιν.: s. en hamn, ἀποφρἀττειν λιμἐνα.: s. ett hjul, ἰπἐχειν τροχὀν.: s. ut benen, διαπλἰσαεσθαι. διαβαἰνειν.

Spärrning, ἀπὀχλεισις, ἡ. ἀπὀφραξις, ἡ

Spö, ρἀβδος, ἡ. ραπἰς, ἰδος, ἡ.: slitas., μα-ατιγοὑσθαι. ραπἰζεσθαι.

Spö a, ραβὁἰζειν. ραπἰζειν. μαατιγοὑν.

Spöka, det s:r, φἀσματα 1. εἰδωλα περιἐρχεται.

Spöke, φἀσμα, τὀ. ειδωλον, τὀ. μορμὠ, οὑς, -μὠν, ὀνος o. ὠνος, ἡ. μορμολυχεϊον, τὀ.

Spöklik, φασματὠδης, 2.

Spörja, se Fråga 1), Förnimma.

Spörj sm ål, se Fråga.

Spöslitning, ραπισμός, ο.

Sqvadron, ιλη, ή. φυλή, ή.: anföra en β., ϊλης ήγεϊσθαι. φυλαρχεϊν.

Sqvadronvis, χατ* ϊλας.

Sqval, χαχλασμός, ό. χάχλασμα, τό. γ έλασμα, τό.

Sqvala, χαχλάζοντα, παταγούντα ρεϊν.

Sqvaller, θρούς, ού, ό. έχφορά λόγου, ή. αγόρευσις, ή. ίξαγγελία, ή. λόγοι, οι. λέσχήμα, τό. λήροι χαί διαβολαί. στωμυλία. ή. βασκανία, ή (förtal).

Sqvallra, ίκλαλείν. ἐξαγορεύειν. Ιξαγγέλλειν. Ικφέρειν. βασκαίνειν (förtala).

Sqvallrare, βάσκανος, δ.

Sqval ρ, πάταγος, ό.

Sqvalpa, παταγειν. καχλάζειν.

Sqvalregn, ραγδαίος δμβρος, ό.

Sqvalregna, det s:r, δμβροι καταρρήγνυνται,

Sqvattra, κιτταβίζειν.

Sqvätt, λοιπόν τι (τών υδάτων).

Stab, οι ηγεμόνες τε και οι λοχαγοί 1. ol περί τόν ηγεμόνα 1. d. Ιπιτελείς, οι (Nygr.).

Stabil, -itet, se Fast, -het.

Stabrak, se Solstånd.

Stack, σωρός, δ. σώρευμα, τό. S-ωμός, ό.

Stacka, σωρεύειν. αυνάγειν, συντι&έναι εϊς &ωμόν.

Stackare, se Kräk 2). äfv. δύστηνος, ό. φαύλος, δ.

Stackig, -het, se Kort, -het.

Stackning, σώρευσις, ή.

Stad, 1) på linne o. d., παρυφή, παρύφασμα, τό. παραίρημα, τό. 2) se Ställe. 3) sambygd ort, urbs, civitas, πόλις, εως, ή (äfv. innef. innevånarne i en st.), πόλισμα, τό. άστυ, εος, τό.:

befästad β., περιτετειχισμένη πόλις, ή. οχυρό ν πόλισμα, τό. τείχος, τό.: fr. s. till s., χατά πόλεις. καθ* εκάστην τήν πόλιν.

Stadd, vara s. i ngt (göromål), είναι πρός 1. έν τινι. έχειν άμφί τι. γίγνεσθαι πρός τινι 1. περί τι.

Stadfästa, (ίπι)κυρούν. ἐπιχειροτονεϊν (om folkförsamlingen), ἀποδέχεσ&αι. Ιπικρίνειν.

Stadfästelse, κύρωσις, ή. αποδοχή, ή. β§-βαίωσις, ή.

Stadga, se Fasthet, Förordning.

Stadga, 1) göra fast, Ιμπεδούν. βεβαιούν, ί-πιρρωννύναι.: s. ngn i hs mening, καταβεβαι-ούν τήν δόξαν τινός. 2) se Fastställa.

Stadgande, se Bud, Påbud.

Stadig, se Beståndande, Beständig, Fast.

Stadighet, se Fasthet, Beständighet.

Stadigvarande, se Oafbruten.

Stadium, στάδιον, τό.: ss. längdmått i pl. ofta στάδιοι, οi.: ett s. lång, σταδιαίος, 3.

Stadsbarn, άστού παις, δ.

Stadsbo, άστός, δ. iv rjj πόλει κάτοικων, ούντος. ό κατά τήν πόλιν.

Stadshus, πρυτανείον, τό.

Stadskunnig, δημό&ρους, 2. πολυθρύλητος, 2.: historien är s., πολύς ό λόγος ένέσπαρται τρ πόλει.: ngt blir s:t, διαδίδοται 1. ίκφέρεταi τι είς τήν πόλιν.

Stadskyrka, ίβρόν to (1. νεώς ό) iv τρ πόλει.

Stadslag, τά iv τρ πόλει καθεστώτα.

Stadslif, βίος, ό (1. διαγωγή ή) i ν τρ πόλε».

Stadsläkare, ιατρός δ κατά τήν πόλιν.

Stad sm annanäring, ίπιτήδευμα τό τού άστού.

Stadsmark, άγροί οί πρός τρ πόλει.

Stadsmilis, φρουροί, οι. φρουριχοί στρατιώ-ται, οι.

Stadsmur, περίβολος, δ. κύκλος, δ. τείχος τό τής πόλεως.

Stadsområde, τά περί τήν πόλιν.

Stadsport, πύλη ή τής πόλεως.

Stadsskola, διδασκαλείον τό κατά τήν πόλιν 1. iv τρ πόλει.

Stadsåker, -ägor, se Stadsmark.

Staf, βακτηρία, ή (att stödja sig på), σκή-πτρον, τό (konungs, härolds o. s. v.). Jfr Käpp.

Staffli, κιλλίβας, αντος, δ.

Stafning, τό συλλαβίζειν.

Stafningssätt, se Orthographi.

St af v a, συλλαβίζειν.

Stafvelse, συλλαβή, ή.: sista s:n, ή κατα-λήγουσα.: näst sista, ή παραλήγουσα.: den näst före den näst sista, ή προπαραλήγουσα.: m. lång s., μακροσύλλαβος, 2.: sluta m. lång s., μακρο-καταληκτείν.: slutande m. lång s., μακροκατάλη-κτος, 2.: m. näst sista s:n lång, μακροπαράλη-κτος, 2.: ha dna lång, μακροπαραληκτείν.: m. kort s., βραχυσύλλαβος, 2.: slutande så, βραχύ-κατάληκτος, 2.: sluta så, βραχυκαταληκτειν.: mäta s:erna, μετρείν τάς συλλαβάς.: skrifva efter hr-enda s. som ngn skrifvit, τάς αΰτάς συλλαβάς γράφειν τινi.

Stafvelsemått, μέτρον, τό μετροποιία, ή.

Stagnation, στάσις, ή (t. ex. vattens), απραξία, ή (i affärer o. göromål).

Staka, t. ex. bönor, krypväxter, χαραχούν.:Stake —Stat.

417

s. sig, σχολοπίζεσ&αι (eg.).: s. sig i ett tal, ix-πίπτειν ix τού λόγου, διαπορεϊσ&αι. τών γεγραμ-μένων διασφάλλεσβ·αι (tappa koncepterna).

Stake, χάραξ, αχος, o o. ή (att stödja växter vid), κάμαξ, αχος, ή.

Stalaktit, πώρος, o.

Stall, 1) rum f. hästar o. d., στα&μός, ο. ε-παυλος, εως, ή. σηκός, ο. 3) på stränginstru-ment, μαγάς, åcFor, ζυγό ν, το (skrufstall).

Stalla, 1) <r., se Göda. 2) mir., ottøiZi'.

Stallbroder, se Kamrat.

Stalldräng, ίπποκόμος, ο.

Stallfodring, χορτασία, »J, τροφή, ή ένδον (ss. handling), ίπιφατνιδία φορβειά, ή (ss. sak).

Stallmästare, ίπιμελητής δ τών ϊππων. im-ϋτάτης ο του ίπποστασίου.

Ställning, I) tr., se Gödning a). 2) intr., ούρησις, ή.

Stalp, 1) se Brant 2), Bråddjup 2). 2) se Ras 1).

Stam, 1) på träd, στέλεχος, τό. σώμα τό του δένδρου, πρέμνον, τό. φιτρός, ό (afhuggen).: skjuta s., οτελεχοϋν. 2) af mskr, γένος, τό. γενεά, ή. φύλον, τό (folks.), φυλή, ή. ε&νος, τό. 3) ords, δέμα, τό. ετυμον, τό (stamhärledning). 4) se Framstam.

Stambok, 1) se Slägtregister. 2) bidragsförteckning, έράνων 1. τών έρανιζόντων κατάλογος, ό. 3) minnesbok, se d. o.

Stambok st af, συλλαβή &εματικ ή, ή.

Stamfader, προπάτωρ, ορος, ο. άρχηγός 1. άρχηγέτης του γένους, δ.

Stamföräldrar, πρόγονοι, οϊ. προπάτορες, οϊ.

Stamgods, γήδιον τοις de* ίκγόνοις παραδε-δομένον, τό 1. d.

Stamhus, άρχαϊον 1. έξ αρχής γένος, τό.

Stamma, 1) se Härstamma. 2) på målet, tala hindradt, ψελλίζειν. βατταρίζειν. διαπταίειν.

Stammande, ψελλισμός, βατταρισμός, ό. φελλό της, ή.

Stammare, ψελλός, δ. βατταριστής, ου, δ.

Stammoder, προμήτωρ, ορος, ή. άρχηγέτις, ιδος, ή.

Stam ord, πρωτό&ετον, πρωτότυπον, τό. 3·ε-ματιχόν ρήμα, τό.

Stamp, τριπτήρ, ήρος, ό. ύπερος, δ (mortelstamp).

Stampa, 1) tr., (συγ)χόπτειν. τύπτειν. (συν)-τρίβειν. συν&λάν. πατεϊν (m. fötterna, ish. drufvor i vinpresskaret). 2) intr., πατάσσειν, χρού-ειν, χροτεϊν τήν γήν τοις ποσί.: s. takt, έπικτυ-πειν, ίγχαταχρούειν, Ιγκροτεϊν τοις ποσί.: s. på theatern, πτερνοχοπεϊν.

Stampning, 1) tr., τρϊψις, ή. σύντριψις, ή. 2) intr., χρότος δ τών ποδών, ποδοχρονστία, ή (Sedn.). f. öfr. gm vv.

Stamregister, se Slägtregister.

Stamspråk, πρωτότυπος γλώττα 1. διάλεχτος, ή 1. d.

Stamtafla, -träd, γενεαλόγημα, τό. κατάλογος δ τών προγόνων.

Standar, σημαία, ή. σημεϊον, τό.

Stank, δυσωδία, δυσοσμία, ή. κακή οσμή, ή. βρώμος, ο (af brunstiga djur), σαπρότης, ή (af ngt ruttet).

Stanna, 1) tr., se Hämma. 2) intr., a) upphöra i gång, (ύπο)στήναι. vid ngt, μένειν έπί

τίνος, b) göra halt, se under Halt. c) hålla stånd, se under Stånd, d) bli qvar, (κατα)μέ-νειν. se f. öfr. Dröja, e) bli som rest, öfrig, ύπολείπεσ&αι. f) afbryta, καταλήγειν m. part.: s. vid 1. m. ngt, λήγειν elf 1. ini τι, εν τινι.: i ett föredrag, καταλύειν τον λόγον εν τινι 1. περί τι. άπολείπειν.: jag skall söka fortsätta (framställningen) der jag

s:de, δ&εν ἀπέλιπον τὁ εξῆς πειράσομαι διεξελθ·εϊν. g) om mjölk o. andra vätskor, (κατα)πήγνυσθ·αι.: låta s., πηγνύναι.: s:d, πηχτός, 3.

Stans, στροφή, ή.

Stapel, 1) se Stack, Hög. 2) der fartyg byggas, ναυπήγιον, τό.: låta ett skepp gå af s:n, κα&έλκειν, κατάγειν, κατασπάν ναύν (εις &άλατ-ταν).: skeppet går af s:n, κατάγεται ή ναΰς (εϊς τήν &άλατταν).

Stapelplats, ἐμπόριον, τό. ίπίνειον, τό.

Stapla, 1) lägga i hög, (&ι)νεϊν. jfr Hög. 2) göra felsteg, προσπταίειν. προσκόπτειν. προς-χρούειν. ψελλίζειν τήν βάσιν. σφάλλεσ&αι. Jfr Stamma, Staka sig.

Staplande, πταϊσμα, τό. σφάλμα, τό.

Stare, ψάρ, αρός, δ.

Stark, ροψαλέος, 3. ἐρρωμένος, 3. εὔρωστος, 2. ισχυρός, 3. δεινός, 3. δυνατός, 3. εϋτονος, 2. χαρτερός, 3 (s. håller, håller ut), ἄρρηκτος, 3 (s. ej går sönder).: vara s., ϊσχΰειν. till kroppen, ρωμαλέον 1. δυνατόν είναι 1. ισχύ ειν 1. δύνασ&αι τώ σώματι, εὐσθ-ενεϊν.: vara s. i ngt, δεινόν εϊναί τι 1. ἀμφί, περί τι 1. ποιεϊν τι, t. ex. i att tala, δεινόν είναι τον λόγον 1. λέγειν.: s. mur, fästning, ισχυρόν, ἐχυρόν, καρτερόν τείχος.: s:t bevis, μέγα 1. σαφέστατον τεκμήριον. σημεῖον σύντονον.: s. lukt, βαρεια 1. δριμεία οσμή.: s. vind, πολύς, βίαιος, χαλεπός, ἐντονος ἀνεμος.: s. eld, hetta, πολύ 1. μέγα 1. ἁδρόν πυρ, καύμα.: s. stämma, μεγάλη φωνή.: s. köld, πολύ, μέγα, χαλεπόν κρύος.: s. vinter, πολύς, τραχύς χει-μών.: s. diarrhé, ἀκρατος διάρροια.: s. puls, ά-δρός σφυγμός.: s. marsch, μακρά πορεία 1. ο1-δός.: s:t vin, σκληρός, πληκτικός (rusande), ὀξύς (hetsigt) οίνος.: s. slag, rapp, ισχυρά, βιαία, βαρεία πληγή.: s. regn, ποιύς, βίαιος ὑετός. πολύ ύδωρ ἐξ ουρανού.: s. rus, πολλή, βα&εϊα μέ&η.: s. hopp, πολλή, ισχυρά ίλπίς.: s. minne, ἀγα&ή, ισχυρά μνήμη.: s:t bedrifva ngt, σπονδρ 1. ἐκτε-νώς πράττειν τι. σπεύδειν τι.: dricka s:t, ἀδρό-τερον πίνειν. Jfr Fast, Kraftig.

Starkhet, se Styrka.

Starkna, se Stanna 2) g).

Starr, 1) gräset, κνπειρον, τό. κύπειρος, δ. βούτομον, τό. 2) ögonsjukdomen.: grå s., γλαύκωμα, τό.: svart, δφ&αλμών ἀμαύρωϋις, ή.: ngn får s., ή δψις ἀπογλαυκούιαί τινι.: sticka s:en på ngn, παρακεντεϊν τινα. ἀφαιρεϊσ&αί τινα τό γλαύκωμα.

Starrvall, ὑγρόν χορτοκοπεϊον, τό.

Stat, 1) politisk organism, πόλις, εως, ή. πολιτεία, ή. κοινά, τά.: demokratisk s., δημοκρα-του μένη πόλις. δημοκρατία, ή. πολιτεία, ή.: mo-narkisk, μοναρχία, ή·: aristokratisk, ολιγαρχία, ή. jfr ἀριστοκράτεια, ή.: tillhörande s:en, δημόσιος, 3. κοινός, 3.: till s.ens bästa, πρός, εϊς τό κοινόν ἀγα9·όν.: å s:ens sida, vägnar, δημοσία. 2) samtliga statens embetsmän, οι τά τέλη εχον-τες. οι iv τέλει 1. iv ἀρχαϊς. οι εχοντες τάς ἀρχάς

53418

xai τάς τιμάς Iv no lei. oi Iv τοϊς πράγμασιν.

3) förteckning på statsembetsmännen, κατάλογος τών iv τέλει. 4) lön in natura, σιτομετρία, ή. 5) prakt o. ståt, μεγαλοπρέπεια, ή. κόσμος, ό. κόμπος, ο. καλλώπισμα, τό. 6) tillgångar, ουσία, 37· τ<* όντα.: ge upp s:en, ἀπόφασιν τών όντων ποιεϊσΒαι. Jfr Bankruttera.

Stata, μi/αλοπ^πώ? προίλ^ïϊτ. καλλωπι^ε-ΰ&αι. λαμπρό ν φαίνεσΒαι.

Statik, ή στατική.

Station, σταΒμός, ό.

Stationera, καΒίζειν. Ιδρύειν.: β. sig, στα-Βμεύειν.

Stationsvis, κατά σταθμούς.

Statist, på theatern, χωφόν πρόσωπον, τό. δορυφόρημα, τό.

Statistik, Εμπειρία ή τών περί τήν χώραν χαί περί τά πολιτικά.

Statsangelägenheter, τό τ?$·πόλiω$(πρό^-ματα). τά περί τήν πόλιν. τά δημόσια 1. κοινά.: lägga hand vid s., τά πολιτικά (πράγματα) 1. τό τής πόλεως όιοικεΐν 1. πράττειν. τήν πόλιν δι-οικειν.: deltaga i s., μετέχειν τής πόλεως, του κοινού ΕπιμελεΐσΒαι. πολιτεύεσΒαι.: uppträda i s., δημηγορειν.

Statsarchiv, τό δημόσιον.

Statsbank, τό δημόσιον. δημόσια 1. κοινά (χρήματα), τά.

Statsbehof, δημοσία χρεία, ή.

Statsbidrag, εισφορά, ή. λειτουργία, ή (se Lex.).

Statsborgare, πολίτης, ον, ο.

Statsbrist, τό Ελλεϊπον τών δημοσίων 1. d.

Statsbrott, se Statsförbrytelse.

Statsembete, τέλος, τό (i allmht). άρχή, η (högre). Επιμέλεια, ή (konstitutoriskt). διακονία, ή (underordnadt). τιμή, ή (äreställe), λiΐτουργία, ή (lönlöst hedersembete).

Statsform, πολιτεία, ή.

Statsfånge, ο δημοσία φυλαττόμένος, δ Εν δημοσία φυλακή ών.

Statsfängelse, δημόσιον 1. κοινόν δεσμωτήριον, τό. δημόσιον, τό.

Statsförbrytare, ό αδικών τήν πόλιν. άδικος ό περί τήν πόλιν.

Statsförbrytelse, αδίκημα τό περί τήν πόλιν. διάλυσις ή τον δήμου (se Lex.).

Statsförbund, σύμμαχοι 1. συμμαχίδες πόλεις, αι.

Statsförfattning, se Konstitution 2).: demokratisk s., se under Stat 1).

Statsförvaltning, διοίκησις, Επιμέλεια, οικονομία ή τής πόλεως 1. τών κοινών.: öfvertaga s:n, τήν τής πόλεως διοίκησιν παραλαμβάνειν. ι-ivai έπί τά τής πόλεως 1. έπί τήν πολιτείαν. ά-πτεσΒαι τής πολιτείας. Επιβάλλειν τοις κοινοί ς. άντιλαμβάνεσΒαι τών πραγμάτων.: sköta s:en, πράττειν τά τής πόλεως, τά κοινά, τά πολιτικά, διοικείν τήν πόλιν 1. τά τής πόλεως, διαχειρίζειν τά πράγματα.

Statsgrundsats, τό δίκαια τής πόλεως, πολίτευμα, τό.

Statsgöromål, πολιτικά, τά. τά τής πόλεως.: befatta sig m. s., se under Statsförvaltning.

Statshandlingar, δημόσια γράμματα, τά. άναγραφαί, αι.

Statshemlighet, τό τών αρχόντων άπόρρητον.

Statshushållning, πολιτεία, ή. διοίκησις 1. οικονομία ή τής πόλεως 1. τών κοινών, ταμίευσις 1. ταμιεία ή τών δημοσίων χρημάτων.

Statshvälfning, νεωτερισμός, ό. μεταβολή ή τής πολιτείας.

Statsinkomster, πρόσοδοι αι τής πόλεως, πόροι, οi. äfv. τό δημόσια, jfr τέλη, τά.

Statsintresse, ωφέλεια ή κοινή, τό κοινόν άγαΒόν.

Statskassa, τό δημόσιον, τό κοινόν. τά δημόσια 1. κοινά (χρήματα), πρόσοδοι, αι.: ingå till s:n, δημόσιον γίγνεσθαι.

Statsklokhet, -konst, πολιτική, ή. Εμπειρία ή τών πολιτικών.

Statskupp, πολιτικόν τόλμημα, τό. πολίτευμα, τό. στρατήγημα τό 1. Επιβουλή ή περί τήν πόλιν.: göra en s., πολιτικόν τι τόλμημα τολμάν.

St at si ag, νόμοι οι τής πόλεως.

Statslån, χρήματα δημοσία δειδανεισμένα, τά.

Statslära, se Samhällslära.

Statsmakter, δυνάμεις 1. άρχαί al Εν τρ πόλει 1. τής πόλεως.

Statsman, πολιτικός (άνήρ), ό (i allmht). ό Εν τοις πράγμασιν (ών), ό τά δημόσια 1. τό κοινά πράττων, ό τών κοινών Επιμελούμενος (som verkar ss. s.).

Statsmaxim, se Statsgrundsats.

Statsmedel, πρόσοδοι (τής πόλεως), ai.

Statsminster, se Minister.

Statsobligationer, -papper, δημόσιαι συγ-γραφαί, al.

Statsreligion, τό περί τούς Βεούς Εν τρ πόλει νομιζόμενα. τά Εν τρ πόλει νομιζόμενα Βεϊα.

Statsrevolution, se Statshvälfning.

Stats ro der, μεγίστη άρχή, ή.: stå vid s:t, κυβερνάν τήν πόλιν. άρχειν τής πόλεως.

Statsråd, 1) ss. kollegium, βουλή ή μεγίστη 1. ή άνω. 2) ss. medlem, βουλευτής, ού, ό. δ μετέχων τής μεγίστης βουλής.

Statsrätt, δίκαια δημόσια, τά.

Statssak, 1) se Statsangelägenhet. 2) se Statsförbrytelse, äfv. διάλυσις τού δήμου, ή.

Statsskuld, δημόσιον χρέος, τό.

Statsstreck, se Statskupp.

Statssystem, άμφικτύονες, οί, άμφικτυονία, ή (se Lex.).

Statsutgifter, άναλώματα τό κοινά 1. τό τής πόλεως, δαπάναι αι τής πόλεως.

Statsärende, se Statsangelägenhet.

Statuera, se Fastställa.: s. ett exempel på ngn, παράδειγμα ποιεϊσΒαι τινα. παραδειγμα-τίζειν τινά.

Statut, se Förordning.

Staty, se Bildstod.

Steg, 1) eg., βήμα, τό (äfv. ss. mått), βάδισμα, τό.: s. för s., βάδην.: gå s. f. s., βαδί-ζειν. βάδην ίέναι, πορεύεσ&αι.: gå s. f. s. tillbaka , έπί πόδα αναχωρει v.: taga stora s., μεγάλα, μακρά (προ)βαίνειν. små s., βραχέα βαι-νειν.: gå m. jemna s., εύρύΒμοις βήμασι πορεύε-σΒαι.: ej gå ett steg ur huset, μηδέ τόν ετερον πόδα προϊέναι Εκ τής οικίας.: följa s. f. s. efter ngn, προσκεϊσΒαί τινι ϊόντι πανταχού καί μή άπολείπεσ&αι. συνακολονΒεϊν, συμπαρομαρτεϊν τινι. 2) på vagn, maskin, trappa o. d., βάΒρον, τό. ύποπόδιον, τό. (Επ)(ανα)βαΒμός, ό. 3) fjät, στίβος, ό. ίχνος, τό. jfr Spår. 4) ljud af gående,Stegben —Stenrik.

419

κρότος 1. ψόφος ποδών 1. βαδιζόντων.: höra s., άκον ειν τινός βαδίζοντος. 5) oeg., åtgärd, Επιχείρημα, τό. πράξις, ή. πράγμα, τό. έργον, τό. α τις πράττει 1. ποιεί. Εφ* α τις ορμά. οίς τις Επιχειρεί.: taga ett falskt s., ού δίκαιον Επι-χειρεϊν πράγμα.: ett felaktigt s., αμαρτια, ή. άμάρτημα, τό. djerft, τόλμημα, τό. vågadt 1. farligt, κινδύνενμα, τό.: taga ett obetänksamt s., άπερισκέπτως, άλογίστως πράττειν. άγνωμο-νεϊν.: förleda ngn till ett s., Επ-, Ενάγειν 1. I-παίρειν τινά ποιεϊν τι.: låta förmå sig till ett s., Επάγεσθαι ποιεϊν τι. πεισθέντα ποιεϊν τι. Jfr

Mått b).

Stegben, Ενήλατα, ων, τά.

Stegbygel, σκάλα τής σέλλας 1. στάφνα, ή (Nygr.).

Stege, κλΐμαξ, ακος, η. βαθρον, το.: sätta en s. intill, κλίμακα προσάγειν 1. προσκινεϊν,: stiga upp på, ned utför s:ar, διά κλιμάκων ἀνα-βαίνειν, κατά κλιμάκων καταβαίνειν.

Stegel, s. o. hjul, τροχός, δ.

S t e g 1 a, τροχίζειν.

Steglitsa, ἀκανθίς, ἀκαλανθίς,~ἀκανθνλλίς} ίδος, ή.

Stegpinne, se Steg 2).

Stegra, ανξειν, (Επ)ανξάνειν.: s. priset på ngt, Επιτεινε iv τό τίμημα τίνος, πλειστηριάζειν τι : s. sig (om en häst), ορθόν ϊστασθαι. ἀναπάλλεσθαι.

Stegring, αὐξησις, ή. Επίτασις, ή.: s. af pris, τό πλειστηριάζειν.: s. i uttryck, κλΐμαξ, ακος, ή.

Stek, ὀπτόν κρέας, τό.

Steka, 1) tr., ὀπτάν. σταθεύειν (äfv. bränna , t. ex. om solen).: s. hårdt, Εξ-, κατοπτάν.: s. i panna, ταγηνίζειν. på halster, ἀποτηγανίζειν. på kol, ἀπανθρακίζειν.: stekt, ὀπτός, 3. 2) intr. a) eg., οπτάσθαι. b) oeg., καίεσθαι. φλέγεσθαι.

Stekfisk, Επανθρακίς, ίδος, ή. -korf, αλλάς, ἀντ ος, ὁ.

Stekning, ὄπτησις, ή. τηγανισμός, ὁ (i panna).

Stekpanna, τάγηνον, τήγανον, τό.

Stekspett, ὀβελός, οβελίσκος, ὁ.: träda ngt på s:et, πείρειν τι τω δβελώ.

Stekugn, ὀπτανεϊον, ὀπτάνιον, τό. κρίβανος, ὁ.

Stel, 1) eg., στερεός, στερρός, 3 (styf, som tager emot vid böjning), äfv. ἀκαμπής, ἀκαμπτος, 2. πεπηγώς, νια, ός (stelnad, om vätskor, äfv. af köld), ναρκώδης, 2, ναρκών, ώσα, ών (gm kramp, af köld), ε μ-, ἀπόπληκτ ος, 2 (af skräck, äfv. af slag). 2) oeg., a) se Oböjlig, b) se Onatur-

Hsb)· , ...

Stelhet, 1) eg., στερεότης, στερρότης, η. νάρκη, ἀναισθησία, ή (i lemmarna). κριθιασις, ή (en hästs ledstyfhet). f. öfr. gm adj. 2) oeg., se 0-böjlighet, Onaturlighet.

Stelna, ναρκάν.ι helt o. hållet s., ἀποναρκάν (af kramp, fasa o. s. v.) (ἀπο)πήγννσθαι, παχνον-σθαι (af köld, om vätskor; äfv. om animal. kroppar, af förskräckelse, köld o. d.). ξηραίνεσθαι (torka ihop). Εκπλήττεσθαι, ἀναισθήτως εχειν (af häpnad, fasa).: s:d, πεπηγώς, νια, ός. ναρκώδης, 2. Εξηραμμένος, 3. Εκπεπληγμένος, 3.

Stelnande, νάρκη, ή. ἀπονάρκωσις, ή. πή-ξις, ή (gm köld).

Sten, λίθος, ὁ (ή = ädelsten, äfv. λιθάριον, τό). λιθεια, λιθία, ή (ss. byggnadsmaterial), λα-τόμημα, τό (ss. ursprängdt 1. utbrutet stycke), πέ-τρα, ή (block), ψήφος, ψηφίς, ϊδος, χάλιξ, ικος,

•η (liten), κάκληξ, ηκος, ὁ (tillnött s. vid stränder). ὀστούν, το' (i frukter).: af s., λίθινος9 3. λιθουργής, 2 (Sedn.). λίθον, λίθων (gen. mäter.), λιθόδμητος, 2 (om byggnader).: spränga, bryta s., λατομεϊν. λιθοτομεϊν (äfv. hugga, mejsla i s.). λί-θονς τέανειν.: hugga, arbeta i s., λιθονργεϊν. ξεϊν λίθους.: bära, sammanföras., λιθοφορεϊν.: stappla s., λιθολογεϊν.: kasta s., λιθοβολεϊν.: uthuggen i s., λιθογλυφής, 2.: huggen afs., λιθόξεστος, 2.: ha s. (i blåsan) λιθιάν.

Stena, λιθάζειν. καταλεύειν. λιθολευστεϊν. κα-ταλιθούν. καταπετρούν. λιθοβολεϊν.: s:d, λιθόλευ-στος, 2.

Stenaktig, λιθοειδής, 2.

Stenande, λιθοκτονία, ή. λιθοβολία, ή. λι-θασμός, ό.: som förtjenar s., καταλεύσιμος, 2.

Stenar t, λίθων είδος, τό.

Stenbacke, πετρώδης λόφος, ό.

Stenblind, = fullkomligt (Εσχάτως) blind.

Stenbock, αιγόκερως, ω ο. ωτος, δ.

Stenborrare, λαοτο'ρο;, ό.

Stenbrott, λιθοτομία, λατομία, ή. λατομειον, τό.: döma till arbete i s:en, παραδιδόναι εϊς τάς λατομίας.

Stenbrytare, λ ιθ ο τόμο ς, λατόμος, λιθοκό-7τος, ό.

Stenbrytning, τό λατομεϊν.

Stenbunden, se Stenig.

Stenfot, (λίθινη) κρηπίς, ϊδος, ή. θεμέλιοι λίθοι, οι.

Stenfrukt, καρπός ό πυρηνώδης.

Stengata, λιθόστρωτος οδός, ή.

Stengolf, λιθόστρωτον πόδωμα, τό.

Stenhacka, λιθοξόον Εργαλεϊον, τό. λαξβυ τήριον, τό.

Stenhop, se Stenröse.

Stenhuggare, λιθοκόπος, λιθονργός, λιθο-ξόος, λατόμος, λατύπος, λίθων Εργάτης, ον, ό.

Stenhuggeri, l)ss. handling, λάξενσις, ή. λιθοκοπία, ή. λιθοτομία, ή. 2) ss. ställe, λ*-θονργεϊον, τό.

Stenhård, λίθινος, 3. λιθώδης, 2. άδαμάν τίνος, πετραϊος, 3.

Stenhög, se Stenröse.

Stenig, πετραΐος, 3. πετρώδης, 2. πολυψήφις, ιδος, ό, ή.: s. trakt, λίθοι, οι.

Steninfattning, (på en ring), πνελίς, ίδος, ή.

Stenkast, λιθοβολία, ή. λίθου βολή, ή.: inom, utom ett s:s håll, Εντός, εξω λίθον βολής.

Stenkitt, λιθόκολλα, ή.

Stenkol, γεώδης άνθραξ, ακος, ό. άνθραξ ό Εκ τής γής.

Stenkruka, κεράμιον, τό.

Stenlag, λιθολογία, ή.

Stenlägga, (κατα)στρωννύναιϊλίθοις. — sten-lagd, λιθόστρωτος, 2.

Stenläggning, 1) ss. handling, τών οδών στρώσις, ή. όδοστρωσία, ή (vägarnes 1. gatornas). 2) ss. sak, λιθόστρωτον, τό.

Sten olja, νάφθα, ή. άσφαλτος, ή.

Stenoperation, λιθοτομία, ή.

Stenpassion, λιθίασις, ή. λίθος, ό. νεφρΐ-τις, ιδος, η.: ha s., λιθιάν. λίθον εχειν.

Stenregn, λιθάς, άδος, ή.: det faller s. på ett ställe, λίθοις νεται χωρίον τι.

Stenrik, βαθύ-, ζά-, λακκόπλουτος, 2.: vara s., ζαπλουτεϊν.420

St en rik θ t — Stillastående.

Stenriket, τά τών λίθων εϊάη. τ ο τών λίθων γένος.

Stenristning, Επίγραμμα τό στήλτ} τινί (1. σήματί τινιί d.) Επιγεγραμμένον. Se äfv. Stensnideri.

Stenröse, λίθων σώρενμα 1. χώμα, τό 1. σωρός, ό.

Stenskrift, se Stenristning.

Stenslipare, ό τριβών λίθους.

Stensliperi, λιθοτριβική, ή.

Stensnidare, λιθογλύφος, άακτυλιογλύφος, ό. äfv. λιθουργός, ό.

Stensprängare, -ning, se Stenbrytare, -ning.

Stenstil, γράμματα τά iv τοΐς λίθο ι ς 1. iv λίθω.

Stensätta, se Stenlägga.

Stentorsstämma, βαρυτάτη φωνή, ή.: ropa m. s., Στεντόρειον βοάν.

Stentryck, -are, o. s. v. Se Lithograph, o. s. v.

Sterbhus, οικία αποθανόντος, ή (i allmht). ol καταλελειμμένοι (pers.).

Steril, o. s. v. Se Ofruktbar, o. s. v.

Stia, είρκτή, ή.: f. svin, σνφεός, ό. σνφεών, ώνος, ό.

Stick, se Sting.: lemna ngn 1. ngt i s:et, άπο-, Εκ-, κατα-, προλείπειν, (κατα)προόΜναι τινά 1. τι. φεύγειν 1. οίχεσθαι προλιπόντα τινά 1. τί.

Sticka, 1) föra in ngt uddigt i ngt föremål, κεντεΐν, κεντρίζειν, νύττειν, πλήττειν (eg), στίζειν (m. spetsigt verktyg göra hål), άάκνειν (om insekter, ormar), πλήττειν, τύπτειν τφ κέντρφ (om bien). άποσφάττειν (t. ex. en gris = slagta), χη-λεύειν (gm stickning förfärdiga, jfr äfv. Brodera).: s. m. spjutet, πλήττειν 1. παίειν τω άόρατι.: solen s:r, ό ήλιος βάλλει 1. καίει.: s. i ögonen, κατά&ηλον, έναργές, καταφανές εΐναι (skönjas klart), έκπρέπειν (se ngt ut).: ngt s:er mig i ö-gonen, άρέσκει μοί τι. έπιθυμώ τίνος.: som hvarken är hugget 1. stucket, ο ούτε πόάας ούτε κεφαλήν έχει. 2) stoppa, bringa in i ngt, Εμβάλλειν. έντιθέναι.: s. en planta i jorden, Εμβάλλειν φυτά εις τήν γήν.: s. ngt i munnen, Εντίθεσθαί (på sig) τι εις τό στόμα, προσάγειν, προσφέρειν τι τω στόματι.: s. svärdet i skidan, κρύπτειν τό ξίφος.: s. fingret i ringen, περιτιθέναι τον άα-τύλιον. 3) s. ut, om båtar, se under Löpa 1) b). 4) se Förarga, Reta a). 5) ge ngn pikar, αϊνίττεσθαί (εις 1. πρός) τινα. χλενάζειν τινά.

Sticka, ξυλάριον, τό. άπόσχισμα, τό.

Stickande, νυγμή, ή. νυγμός, ό. πλήξις, ή. ΰήξις, ή. ΰηγμός, ό.

Stickhosta, πνίξ, ιγός, ή.

Sticknas, άγανακτεϊν Επί τινι. άνόχεραίνειν Επί τινι 1. πρός τι.

Stickning, 1) se Stickande. 2) ss. söm-mande, ποικιλία, ποίκιλσις, ή. ποικιλτική, ή (s:ns konst). 3) stickadt arbete, ποίκιλμα, τό. πεποι-κιλμένον 1. ποικιλτόν έργον, τό.

Stickord, σκώμμα, τό. αΐνιγμός, ό. χλευαστικός λόγος, ό.

Sticksår, πληγή, ή.

Stift, 1) uddhvast verktyg 1. ting, στοιχεΐον, τό. σκόλοψ, οπος, ό. στύλος, ό (att skrifva m.). περόνη, ή (i ett spänne). 2) biskops, Επισκοπή, ή 1. Επισκοπεϊον, τό (K. F.).

Stifta, 1) införa inrättningar o. bruk, καθιστάναι. Εξ αρχής 1. πρώτον τιθέναι. κτίζειν, κα· θιάρύεεν (t. ex. ett kloster), se f. öfr. Införa 3), Inrätta b). 2) införa ngt tillstånd, ποιεϊν τι. αίτιον εϊναί τίνος, κατασκευάζειν τι.: s.

fred, ἡ-συχίαν, εἰρήνην ποιεῖν.: s. fred mel. tvistande, ὰιαλὐειν, ὰιαλλάττειν Eρίζοντας.: s. förbund, vänskap, ποιεῖν, κατασκευάζειν σνμμαχίαν, φιλίαν.: s. godt, ondt, αγαθά, κακὰ Eργάζεσθαι. αγαθών, κακών αἴτιον εἶναι.: s. oenighet, tvedrägt, ἔριν ποιεῖν. cἴιιστάναι τινὰ τίνος, συμβάλλειν τινάς.

Stiftande, κατάστασις, ἡ. θέσις, ἡ.

Stiftare, κτίστης, ον, ὁ. o. gm part.

Stiftelse, 1) ss. handling, κτίσις, ϊάρυσις, ἡ (t. ex. af ett kloster), ὰιάθεσις, ὰιάταξις, ἡ (testamentarisk). se f. öfr. Stiftande. 2) ss. sak, κτίσμα, ϊάρυμα, τό. ὰιαθήκη, ἡ. ὰιατεθέν, dia ταχθέν, τό.

Stig, ἀτραπός, ἡ. οδός, ἡ.

Stiga, 1) se Gå. 2) höja sig, αιρεσθαι (i allmht).: vattnet s:r öfver ngt, τὸ ϋάωρ αἵρεται υπέρ τίνος.: floden s:r, πληρούται, πληθύει, πλήρης γίγνεται, αναβαίνει ὁ ποταμός.: s. i styrka o. betydenhet, ανξάνεσθαι, Eπιὰιάόναι. Eπιάοσιν λαμβάνειν. Eπιτείνειν (t. ex. bullret s:r, ἡ ταραχὴ Eπιτείνει).: priset s:r, μείζων γίγνεται ἡ τιμή.: s. i pris, Eπιτιμάσθαι. 3) i makt o. anseende, se under Höja 2) c), Svinga 2) b).

Stigande, ἀνάβασις, ἡ (floders), ανξη, (Eπ)-αὔξησις, ἡ (stegring). Eπίτασις, ἡ. Eπιτίμησις, ἡ (prisets).: stigande o. fallande, αὐξομείωσις, ἡ.

Stigbygel, se Stegbygel.

Stil, 1) se Handstil. 2) boktryckares, γράμμα, τό.: s:ar, τύποι ol τών γραμμάτων. 3) sätt att i ord uttrycka sina tankar, λέξις, ἡ. τρόπος ὁ τής λέξεως.: upphöjd s., ὑψηλή, μεγαλοπρεπής, σεμνή λέξις.: enkel s., ἀφελής, ἁπλή, λιτή, ισχνή λ.: låg, simpels., χαμαι τυπήςλ.: blomstrande s., ανθηρά λ.: flytandes., εὑρους λ. εὑροια τής λέξεως, ἡ.: prydlig s., γλαφυρά λ.: gammaldags s., εὐπινής, ἀρχαιότροπος, ἀρχαιοπρεπής λ.: egendomlighet i s., χαρακτήρ τού λόγου 1. τής λέξεως, ὁ.: skrifva i prydlig s., χρήσθαἰ γλαφυρά (τ$) λέξει.: pryda sin s., Eπανθίζειν τὴν λέξιν.: skrifva en blomstrande s., ἀνθηρογραφεῖν. 4) konstbeskaflfenhet, χαρακτήρ, ήρος, ὁ. äfv. χειρ, ρός, ἡ (om den plastiska o. målarekonsten).: den gamla byggnads-s., αρχαία τεκτονική, ἡ.

Stil gjutare, ὁ χωνενων τούς τών γραμμάτων τύπους.

Stilisera, se Uttrycka.

Stilist, λογογράφος, ο (prosaist).: god s., λο-γογραφικός, ὁ.: dålig s., κακός, φαύλος λογογράφος.

Stilla, se Dämpa, Sakta.

Stilla, se Lugn, Fridsam, Sakta.: vara s., ἡσυχάζειν. ἠρεμεῖν. ἡσνχίαν ἐχειν 1. ἀγειν.: var s., ἐχ' ἡσνχα.: sitta s., ἀτρέμας ἧσθαι 1. ἐχειν. καθήσθαι (overksam).: ståss., ἡσυχη (κατ α)στήναι. ἀτρεμεῖν.: arbetet står s., ἀργεῖ τὸ ἐργον.

Stillande, κατάπαυσις, ἡ. πάύσις, ἡ. Eπίστα-σις, ἡ. Eπίσχεσις, ἡ. παραμυθία, ἡ. Eκπλήρωσις, ἡ. o. gm υυ.

Stillasittande, ἐνδον ὠν, ούσα. ἥσυχος, 2. ακίνητος, 2.: föra ett s. lif, ἠρεμίζειν.

Stillastående, 1) adj., ἀκίνητος, 2. ἥσυχος, 2. 2) subst., στάσις, Eπίστασις, ἡ. Eπιοχε-Stillatigande — Stoppa.

421

σις, ἡ (söl), παύλα κινήσεως, ἡ. ακινησία, ἡ (o-

rörlighet).

Stillatigande, 1) adj., σιωπηλός, 3. σιωπών, ώσα, ών. 2) subst., σιωπή, ἡ (pågående tystnad). σιγή, ἡ (inträdande tystnad).

Stillhet, se Lugn.

Stillna, om vädret, πανεσθαι. λωφάν.

Stillsam, ἠρεμαῖος, 3.

Stiltje, νηνεμία, γαλήνη, ev dia, ή.

Stim, 1) fiskars, Ιχθύων όχλος, ό 1. πλήθος, τό. 2) se Ras 2).

Stimma, 1) se Hvimla. 2) se Rasa 3). äfv. ραβάσσειν.

Stimulera, se Egga, Reta a).

Sting, 1) eg., a) ss. handling, νυγμός, ό. άήξις, ή, δηγμός, ό (insekters, ormars), b) ss. sak, νύγμα, κέντημα, τό. δήγμα, τό (bett, insekters, reptiliers). τραύμα, τό (sår), πληγή, ή (hugg). 2) oeg., ngt förorsakar mig ett s. i hjertat öfver ngt, νυγμό ν εϊς τήν ιρνχήν λαμβάνω κατά τι.

Stinga, se Sticka.

Stinka, κακώς όζειν 1. άποπνεϊν (τινός, af ngt), άυσωάία Εστίν άπό τίνος.

Stinkande, άυσώάης, 2. σαπρός, 3.

Stinn, σπαργών, ώσα, ών. σφρνγανός, 3.: vara s., σπαργάν. σφριγάν(&ν'ύ\\&). Jfr Pösig o. Pösa.

Stinnhet, σπάργωσις, ή. Jfr Pösighet.

St inn t, se s. på ngn 1. ngt, άτενίζειν εϊς 1. πρός τινα 1. bl. τινί.

Stipendium, εύεργέτημα, τό. έρανος, ό 1. d.

Stipulation, -era, se Aftal, -a, Kontrakt.

Stirra, άτενές, άσκαρόαμυκτεί όράν 1. βλέ-πειν εις τι. λιθίνως βλέπειν πρός τινα.

Stjelk, l)växtstam, καυλός, ό.: få s., dia-, Εκκαυλεϊν. 2) blads o. frukters, μίσχος, o. πέλμα, τό (äplens o. pärons).

Stjelpa, 1) eg., a) tr., se Kulls tjelpa, -kasta, b) intr., pass. af a). 2) oeg.,= störta i förderf, se under Förderf.

Stjelpning, 1) tr., άνατροπή , ή. 2) intr., πτώσις, κατάπτωσις, ή.

Stjerna, 1) himmelskropp, άστήρ, έρος, ό. άστρον, τό.: observera siorna, άστρονομεϊν. ά-στρολογειν (äfv. spå af dem), παρατηρεϊν τά άστρα.: observation på s:erna, άστεροσκοπία, ή. παρατήρησις τών άστρων, ή.: sätta in bl. siorna, καταστερίζειν.: olycklig s., gm κακοάαιμο-via, ή. 2) märke i djurs pannor, μήνη, ή. μη-νίσκος, ό. 3) ordenstecken, se Orden.

Stjernbeströdd, άστεροειάής, 2. άστροις di-ειλημμένος, 3.

Stjernbild, άστρον, τό.

Stjernfall, ακοντισμός άστέρων, ό. άιάττον-τες άστέρες, οι.

Stjernhimmel, ουρανός άστροις άιειλημμέ* νος, ό. άστρα τά κατ' ουρανό ν.

Stjernkikare, se Astronom.

Stjernklar, άστροφαής o. άστροφανής, 2.

Stjernkunnig, άστρονόμος, άστρολόγος, 2.

Stjernlik, άστεροειάής, 2.

Stjerntydare, άστρόμαντις, εως, ό. άστο-λόγος, ό.

Stjerntydning, άστρομαντεία, αστρολογία, ή. αστρολογική, ή (ss. konst).

Stjert, όρροπύγιον, τό (foglars o. fiskars), ουρά 1 ή. πυγή, ή, πρωκτός, ό (mskrs, = stuss).

Stjertfena, όρροπύγιον, τό.

Stjert fjäder, ούραιον πτερόν, τό.

Stjuf-, se Styf-.

Stjäla, (ὑπο)κλέπτειν. ὑφαιρεῖσθαι. — stulen, κλοπιμαίος, 3.

Stjälande, κλοπεία, ἡ. κλοπή, ἡ.

Sto, ἵππος, ἡ.

Stock, φιτρός, ὁ. τὸ κάτω (μέρος) τοὑ στελέχους. κορμός, ὁ (trädklump), ξύλον, τὸ (äfv. ss. straffredskap). δοκός, ἡ (bjelke).

Stocka, πηγνύναι.: s. sig, (κατα)πήγνυσθαι (om vätskor), äfv. ἵστασθαι, Επίσχεσθαι (hämmas). συρρεῖν (om mskr).

Stockning, πῆξις, ἡ. κώλυμα, τό.; s. i penningemarknaden , ἀμιξία χρημάτων, ἡ.

Stod, se Bildstod.

Stoff, ὑλη, ἡ (materielt). ὑπόστασις, ἡ (mäter. o. immat.), ὑπόθεσις, ἡ (f. en afhandling, ett tal), ὑφασμα, τὸ (tyg).

Stoffera, κοσμεῖν. περιστέλλειν.

Stoffering, κόσμησις, ἡ.

Stoft, κόνις, εως, ἡ. σποάός, ἡ (en döds brända s). νεκρός, ὁ (en död msks).

Stoft er, υφάσματα, τὰ.

Sto föl, πώλος, ἡ.

Stoiker, Στωικός, ὁ. ὁ ἀπὸ 1. ix της στοάς.

Stoisk, στωικός, 3.

Stoj a, θορυβεῖν. ραβάσσειν.

Stol, εάρα, καθέάρα, ἡ. άίφρος, ὁ. θρόνος, ὁ (äfv. konunga-s.). βῆμα, τὸ (domare-s.),

Stolgång, 1) afföring, κοιλιολυσία, ἡ. κοιλίας ὑπόστασις, ἡ. άιαχώρησις, ἡ. ευμάρεια, ἡ. 2) sätet, όρρος, ὁ. πρωκτός, ὁ.

Stoll, i en grufva, υπόνομος, ὁ.

Stolle, -ig, se Narr, -aktig.

Stolpe, στύλος, ὁ. στήριγξ, γγος, ἡ (att stödja emot).

Stolpiller, πρόσθεμα, τὸ. πρόσθετον, τό.

Stolt, 1) om lefvande väsenden, μεγαλόφρων9 2, σεμνός, 3 (i god men.), ὑπερήφανος, 2, σοβαρός, 3 (äfv. om hästar), χαύνος, 3 o. 2 (allaitad-lande men.), μέγα φρονών, ούσα, οὺν.: vara s. öfver ngt, μέγα φρονεῖν Επὶ τινι, ἀγάλλεσθαί τινι o. Επὶ τινι (i god o. tadl. men.), μέγαν αἵρε-σθαι ἀπὸ τίνος, Επαίρεσθαί τινι 1. Επὶ τινι, όγ-κούσθαι, χαυνούσθαι, βρενθύεσθαι Επὶ τινι (i tadl. men.). 2) om ting, μεγαλοπρεπής, 2. σεμνός, 3.

Stolthet, 1) abstrakt, ss. egenskap, μεγαλοφροσύνη, ἡ. ὑπερηφανία, ἡ. όγκος, ὁ. χαυνό-της, ἡ.: ädel s., φρόνημα, τὸ. 2) konkret, föremål för s., αὐχημα, τὸ. ἀγαλμα, τό.

Stoltsera, se under Stolt 1). Jfr Hög-mo das.

Stomme, σώμα τὸ τίνος (af ngt).: af ett hus t τοίχοι καὶ οροφή οικήματος.: af ett skepp, σκάφος, τό.

Stop, ung. ξέστης, ου, ὁ (mått), κύαθος, ὁ (drickeskärl). äfv. ἀμφορείάιον, τό.

Stopp, Επίφραγμα, τὸ. εμβολον, τὸ.

Stoppa, στοιβάζειν (proppa).: s. till ngt m. ngt, in ngt i ngt, (Εμ)βύειν, Εμφράττειν τί τινι.: s. ngt mel. ngt, άιαστοιβάζειν τι diὰ τίνος.: s. ngt fullt, Εμπιπλάναι, Εμβύειν, Επιφράττειν, Επι-πληρούν τι.: s. m. nål, ἀκεῖσθαι. καταρράπτειν.:422

s. munnen till på ngn, φιμούν, ἐπιστομίζειν τινά.: lätt s. munnen till på ngn, ἀπορράπτειν τὸ τίνος στόμα ὁλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ.

Stoppnål, ἡπητήριον 1. ηπήτριον, τό. ἀχέ-στρα, ἡ.

Stor, μέγας, γάλη, γα (i allmht). πολύς, πολλή, πολύ (innefattande mycket, t. ex. πολλὴ δύ-ναμις, ουσία.: s:t skri, πολλὴ βοή), ευρύς, sia, ύ, εὐρύχωρος, 2 (intagande s:t rum), εὐμήχης, 2 (till växten), αξιόλογος, 2 (ansenlig), ἀδρός, 3 (t. ex. λοπάς, πίρ). cJf*i>0ff, 3 (till intensitet), λαμπρός, 3, εὐχλεής, εὔδοξος, 2 (till ära o. anseende, berömd).: s. smärta, δεινὸν ἄλγος.: s. talare, δεινὸς λέγειν.: vid måttbestämniugar uttr. s. m. acc. (το') μέγεΒος.: allt f. s., περιττός, 3. ὁ, ἡ, τὸ ἄγαν.: så s. som, τοσούτος όσος.: många ggr så s., πολλαπλάσιος, 3.: bli s., αὐξάνεσΒαι. ἐπί-δοσιν λαμβάνειν.

Storartad, μεγαλοπρεπής, 2. μεγαλεῖος, 3.

Storbladig, μεγαλόφυλλος, 2.

Storhet, μέγεΒος, τό. πλήΒος, τό. μέτρον, τὸ (mått), ποσό της, ἡ (i afs. på tal o. mått), τὸ μέγα. μεγαλεῖον, τό, μεγαλοπρέπεια, ἡ (prakt). τιμή, ἡ, ἀξίωσις, ἡ, χράτος, τὸ (makt, anseende). λαμπρό της, ευδοξία, εὔχλεια, ἡ (ära o. anseende , namnkunnighet).

Storhufvad, μεγαλοχέφαλος, 2.

Stork, πελαργός, δ.

Storkna, (ἀπο-, χατα)πνίγεσΒαι.

Storknande, πνίγος, τό.

Storknäbb, ράμφος τὸ τοῦ πελαργοῦ.

Storlek, μέγεΒος, τό. πλήΒος, τό. ποσό τη ς, ἡ. μέτρον, τὸ (mått). Jfr Längd, Höjd, Omfång.

Storlemmad, μεγαλόχωλος, 2.

Storligen, μάλα. πάνυ. δεινώς. μεγάλως. σφόδρα. πολύ. ισχυρώς.

Storm, 1) stark blåst, χειμών, ώνος, ὁ. Βύ-ελλα, ψ λαῖλαψ, απος, ἡ. ζάλη, ἡ. χαταιγίς, ίδος, ἡ.: uppväcka s., χειμάζειν.: ha att uthärda s., χειμάζεσΒαι.: råka ut f. s , χειμῶνι περιπίπτειν. 2) oeg., oro, larm, Βόρυβος, δ. χλύδων, ωνος, δ. ταραχή, ἡ. τύρβη, ἡ. ορμή, ἡ.: politiska s:ar, στάσεις, αι. äfv. χειμών, ώνος. ὁ. 3) stormning, angrepp, προσβολή, ἐπιδρομή, ἡ.: gå till s:s mot ett ställe, προσβάλλει ν χωρίῳ 1. πρός χωρίον, δρόμῳ φέρεσΒαι ἐπὶ χωρίον.: taga en stad m. s., χατὰ χράτος 1. βία αἵρεῖν πόλιν.: uthärda en s., ὑπομένειν προσβολή ν. ἀντέχειν τοις ἐπιφερομένοις

1. προσβαλλόντων τῶν πολεμίων.: afslå en s., ἀ-πωΒεῖσΒαι 1. ἀποχρούεσΒαι προσβαλόντας τοὺς πολεμίους: en m. s. intagen stad, πόλις δοριάλωτος.

Storma, 1) tr., προσβάλλειν τινί. προσβολή ν ποιεῖσΒαι πρός τι. 2) intr., φέρεσΒαι. ὁρμάν, -ᾶσΒαι.: det s:r, χειμὼν ἐστι (om vädret), βιαίως χαταφέρεται 1. χατέρχεται ὁ ἄνεμος (om vinden). χυμαίνει ἡ Βάλαττα (om hafvet), jfr Storm 3). — stormande, se Stormig.

Stormande, a) tr., se Storm 3). b) intr., (χατα)φορά, ἡ (t. ex. πνεύματος).

Stormhatt, ἀχόνιτον, τό.

Stormhufva, χράνος, τό. χόρυς, υΒος, ἡ.

Stormig, 1) eg., χειμέριος, 3 o. 2. Βυελλώδης,

2.: vara s., χειμαίνειν. χυμαίνειν (om hafvet). 2) oeg., Βορυβώδης, 2. βίαιος, 3. ταραχώδης, 2. ἀγριος, 3. δεινός, 3.

Stormklädnad, δέρρις, εως, ἡ (se Lex.).

Stormmarsch, δρόμος, ὁ.: gå i β., δρόμῳ χωρεϊν. τροχάζειν.

Stormning, se Storm 3).

Stormodig, -het, se Högmodig, -mod.

Stormsteg, se Stormmarsch.

Stormstege, ΙπιβάΒρα, ἡ.

Stormtak, χελώνη, ἡ. σπαλἰων, ωνος, ὁ.

Stormunt, μεγαλόστομος, 2.

Stormvind, -väder, se Storm 1).

Stormäktig, μεγαλοχρατής, 2. μέγα δυνάμενος, 3. δυνατώτατος, 3.

Storordig, μεγαληγόρος, 2. μεγάλαυχος, 2. ἀλαζών, ὁ, ἡ. ἀλαζονιχός, 3. χομπώδης, 2.: vara s., μεγαληγορειν. μεγαλορρημονεϊν. μεγαλαυχεϊσΒαι. μεγαλὑνεσΒαι. ἀλαζονεὑεσΒαι. χομπάζειν. χομπεϊν.

Storordighet, μεγαληγορια, μεγαλορρημο-σὑνη, μεγαλαυχἰα, αλαζονεια, ἡ. χόμπος, δ.

Storpratare, se Pratmakare.

Storsint, -het, se Högsint, -het.

Stortalig, -het, se Storordig, -het.

Storverk, μέγα 1. λαμπρὸ ν ἐργον, τό. αριστεἰα, ἡ.

Storända, τὁ παχὑ τἰνος.

Storätare, βορός, ὁ. πολυφάγος, αδηφάγος, λαἰμαργος, γαστρἰμαργος, ὁ.: egenskapen af s., πολυ-, ἀδηφαγἰα, λαι-, γαστριμαργἰα, ἡ. λαβρό-της, ἡ.

Storögd, μεγαλόφΒαλμος, 2.

Straff, ζημια, ἡ (förvålladt, i penningar o. i allmht). τιμωρια, ἡ (hämnds., lifs- o. kropps-s.). ποινή, ἡ (umgäld, böter), χόλασις, ἡ, äfv. τἰμη-σις, ἡ (tuktelse, bestraffning).: ådömdt s., δἰχη, ἡ. εὐΒυνα, ἡ. πρός-, -ἐπἰτιμον, τό. ἐπιβολή, ἡ. τιμή , ἡ. (προσ)τἰμημα, τό (se Lex).: förtjent s., ἀξια ζημια.: bestämma s. f. ngn, τιμἀν τινα. ψηφἰζεσΒαι, ἐπιψηφἰζειν, δρἰζειν, γράφειν τινἰ τιμήν 1. τἰμημα, τάττειν ζημἰαν, ἐπιτἰμιον 1. τι-μωρἰαν τινἰ (περἰ τἰνος, f. ngt).: pålägga ngn s., ζημἰαν, δἰχην o. s. v. τινἰ προς-, ἐπιτιΒέναι, ἐπι-τἰΒεσΒαι, ἐπιβάλλειν, προσβάλλειν. det hårdaste s., χολάζειν τινά ταῖς μεγἰσταις τιμωρἰαις.: undergå s., ζημἰαν ἀπο-, ἐχτἰνειν, χαταβάλλειν, εἰσφέρειν (böter).: lida s., τἰνειν τιμωρἰαν. ὑπομένειν δἰχην 1. τιμωρἰαν. δἰχην, ζημἰαν διδόναι, ὑπέχειν, τἰνειν (τινός 1. ὑπέρ τἰνος, f. ngt, τινι, af ngn), τιμωρἰαν λαμβάνειν, ὑπέχειν. ζημιού-σΒαι.: s. träffar ngn , ἡχει τινἰ τιμωρἰα.: förverka s., ζημἰαν ἐργάζεσΒαι. δἰχην ὀφλισχάνειν.: vara förfallen till s., ενοχον εἴναι δἰχρ, ἐπιτιμἰοις, ζημἰα.: s. väntar ngn, ἀπό-, πρόχειταἰ τινι ζημἰα, τιμωρἰα.: föreslå ngns s., (om anklagaren inf. domstol), τιμάσΒαἰ τινι τήν δἰχην. (om den anklagade, då han å sin sida föreslår f. anklagaren dylikt) ὑποτιμάσΒαἰ τινι τήν δἰχην 1. ζημἰαν. : undgå s., ἐχ-, διαφυγεϊν δἰχην. διαχρούε-σΒαι, διαδὑναι δἰχην 1. τὁ δἰχην δοὖναι.: bestämma s. f. ngt, ζημἰαν o. s. v. ἐπιτιΒέναι 1. τάττειν τινἰ. ζημἰαν ποιεϊν ἐπἰ τινι. ἐπιγράφε-σΒαι.: ngt är belagdt m. s., ζημἰα ἐπἰχειταἰ τινι.

Straffa, ζημιούν. ζημἰαις τινά ζημιδὑν. τι-μωρεϊσΒαἰ τινά τι (f. ngt), ζημἰαις τινά χολάζειν. μετέρχεσΒαἰ τινα τιμωρἰα.: s. strängt, μεγάλαις τιμωρἰαις 1. ισχυρώς χολάζειν.: s. ngn m. böter, ζημιούν τινα χρήμασι 1. εις τά χρήματα, m. döden , Βανάτω ζημιούν τινα.: s:s, ζημιοὑσΒαι. χο-λάζεσΒαι. δἰχην διδόναι. i. ngt, δἰχην ἐχειν τινός. Se vidare Föreg.Straffare— Str&le.

Straffare, χολαστής, ζημιωτής, δ. o. part.

Straffbar, ζημιας, τιμωρίας ἀξιος, 3. Επιζήμιος, 2. äfv. πονηρός, 3. ασεβής, ἀδικος, 2.: vara s., ζημίαν οφείλει ν.

Straffbarhet, τὸ Ιπιζήμιον. äfv. πονηρία, ἀσέβεια, αδικία, ἡ.

Straffdom, καταδίκη, ἡ. κατάκρισις, ἡ.

Strafflag, νόμοι οι περὶ τὰ αδικήματα.

Strafflös, se Ostraffad.

Sträf fi öshet, to ἀζήμιον. äfv. ἀδεια, ἡ.

Straffpåstående, ἐπιτίμημα, Επίγραμμα, τό.

Straffrätt, κόλασις, ἡ. κολάσεως Εξουσία, ἡ.: ha s., κύριον είναι κολάσεως.

Straff summa, τιμή, ἡ. τίμημα, τό. Επιτί-μιον, τό. äfv. ζημία, δίκη, ἡ.

Stram, Επιστρεφής, ἀτενής, σύντονος, 2.

Strand, δχθη, ἡ, χείλη, ών, τὰ (floders).: hafvets, ακτή, ἡ (brant), αιγιαλός, ὁ (grund).

Stranda, δκέλλειν. Εξ-, Επ-, προσοκέλλειν (äfv. ngn gång tr.). ναυαγείν (lida skeppsbrott).

Strandgods, ἐκβολα (νεώς), τὰ.

Strandning, ναυαγία, ἡ.

Strandrätt, τὰ περὶ τούς ναυαγούντας δίκαια.

Strandsätta, 1) eg., τὴν ναῦν προσκρούειν. äfv. προσοκέλλειν τὴν ναῦν 1. τὸ πλοιον. 2) oeg., bringa ngn i nöd, se under Nöd.

Strandvrak, se Strandgods.

Strapats, -era, se Ansträngning, -stränga.

Strax, se Genast.

Streck, 1) se Lina, Tåg. 2) se Snara. 3) trakt, riktning, χωρίον, τό. οδός, ἡ. οίμος, δ (poet.), jfr Malmstreck. 4) se Linea. 5) se Knep.

Streta, se Bemöda sig.: s. emot, ἀναχαιτί-ζειν. ἀντιτείνειν, ἀντερείδειν, ἀνθίστασθαι (τινί 1. πρός τι), διαμάχεσθαί (πρός) τι 1. m. μή o. inf..

Strid, βίαιος, σφοδρός, 3 (om en flod), ἀδρομερής, 2 (om säd).: s:a tårar, θερμὰ δάκρυα, τὰ.

Strid, 1) fiendtlig sammandrabbning, μάχη, ἡ. ἐργον, τό. ἀγων, ώνος, ὁ. συμπλοκή, ἡ (handgemäng). ἀμιλλα, ἡ (täflings.). συμβολή, ἡ.: regulier, ordentlig s., μάχη σταδία 1. ἡ συσταδόν. Jfr Drabbning, Kamp, Slagsmål. 2) se Krig. 3) se Oenighet, Tvist. 4) se Polemik.

Strida, 1) se Kämpa, Kriga. 2) vara o-enig, se Oenig o. T vista. 3) ej öfverensstämma m., s. mot, Εναντιοὺσθαί τινι. Jfr Motsäga 2).

Stridbar, μάχιμος, 2. πολεμικός, 3. ἀν-δρειος, 3.

Stridig, 1) tvistande, αμφισβητών, ούσα, ἀν-τιλέγων, ουσα (περὶ τίνος, i afs. på ngt).: s:a parter, οἱ αντίδικοι, ol διαδικαζόμενοι. 2) se Grä-lig. 3) omtvistad, ἀμφισβητήσιμος, ἀμφισβήτη-τος, 2. αμφισβητούμενος, 3. ἀμφίλογος, 2. ἀκριτος, 2. 4) motsatt, Ενάντιος, 3.

Stridsbuller, οπλών θόρυβος, ὁ.

Stridsfråga, ἀπόρημα, τό. ἀμφισβήτημα, τό. ζήτημα, τό.: framkasta en s., Επάγειν, προτείνειν, προτιθέναι ζήτημα, ἀπόρημα.

Stridsfält, μάχη, ή. πεδίον, τό. παλαίστρα, ή (f. öfningar).

Strids färdig, παρεσκευασμένος (3) ὡς εἰς μάχην.

Stridskamrat, se Krigskamrat.

Stridskrafter, πολεμικαὶ δυνάμεις, αι. παρασκευή, ή.

Stridskrift, Εριστική διατριβή, ή.

Stridslysten, πολεμικός, 3. φιλοπόλεμος, 2. Jfr Grälig.

Stridslystnad, τὸ φιλοπόλεμον. Jfr Grä-lighet.

Stridsman, se Krigare.

Stridsplats, se Stridsfält.

Stridsvagn, πολεμικὸν ἁρμα, τό. πολεμιστή-ριον (ἁρμα), τό.

Stridsyxa, πέλεκυς, εως, ὁ. σάγαρις, ή.

Strimma, ράβδος, ή (i allmht, äfv. ljuss.). ἀκτίς, ινος 1. βολή, ή (af ljus).: s. af blod, σμώ-διξ, ιγγος, ή, μώλωιρ, ωπος, δ.

S trim mig, ραβδωτός, 3.

Stroph, στροφή, ή.

Stropp, τροπός, ὁ.

Struktur, se Bygjgnadss ätt, Inrättning 2).

Strumpa, κνημὶς πλεκτή, ή, 1. d. (okänd f. de gamle).

Strunt, se Lappri.

Strupe, λαιμός, δ. βρόχθος, ὁ. λάρυγξ, γγος, ὁ (struphufvudet), φάρυγξ, γγος, ή o. υ (svalg, strupmynning).: afskära s:en på ngn, λαιμοτο-μεῖν τινα. ordspr.: knifven är på s:en, ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ακμής.

Strut, συνειλιγμένον κάλυμμα, τὸ 1. d.

Struts, στρουθοκάμηλος, δ o. ή. στρουθίων, ωνος, δ. στρουθός ή μεγάλη.

Stryk, se Prygel, Slag.

Stryka, 1) tr., σμήν. χρήχειν. καταψήν \. σαί-νειν 1. θέλγειν (t. ex. ἵππον, smeka).: s. ngt jemnt, δμαλύνειν, ὁμαλίζειν, ὁμαλοῦν τι.: s. ngt ifr. ngt, ἀποσμήν, ἀποχρήν, ἀπομάττειν τί τίνος 1. ἀπό τίνος.: s. upp, ned håret på sig, ἀνα-, κατασπάν τάς τρίχας.: s. m. färg, ἀλείφειν τί τινι (t. ex. μίλτω).: s. ut, ἐξαλείφειν. διαγράφειν (ngt skrifvet). 2) intr., φέρεσθαι (om vind, foglar, kast-pjeser, o. d.).: s. öfver ngt, κατα^έρειν τινός.: till ngt, καθικνεῖσθαί τίνος.: s. m. rakknifven öfver hakan, καταφέρειν τινός τῶν γνάθων τὸ ξυρόν.: s. omkring, ἀλάσθαι.

Strykande, σμήξις, ή. bäst gm vv. Jfr Stråk 2).

Strykare, se Landstrykare.

Strykbom, -jern, ὁμαλιστήρ, ήρος, δ. δμά-λιστρον, τό. ὁμαλίστρα, ή.

Strypa, (ἀπ-, δι)άγχειν. ἀπο-, καταπνίγειν. ἀποστραγγαλίζειν.: s. sig, ἀπάγξασθαι. βρόχω εαυτόν ἀποπνίγειν.

Strypning, πνίξις, κατάπνιξις, ή.

Strå, κάλαμος, ὁ. κάρφος, τό.

Stråk, 1) på instrument, χρούσις, ή. 2) strykande fram o. åter, vindens, ανέμου φορά, ή.: foglars, πορεία ή τῶν ορνίθων.: af mskr, πλήθος παρερχομένων 1. διαβαδιζόντων, τό.

Stråla, 1) eg., ἀκτινοβολεὶν. βάλλειν ακτίνας. (ἀπο)λάμπειν. (ἀπο) στιλ β ειν. (ἀπ)αυγάζειν. ἀπα-στράπτειν. 2) oeg., ἐκπρέπειν. λαμπρύνεσθαι. λαμπρόν εἰναι. — strålande, ἀκτινοειδής, 2. ακτινωτός, 3. στιλπνός, 3. λαμπρός, 3.

Strålbrytning, (ἀντ)ανάκλασις, ἡ. ἀνακλα-σμός, δ.

Stråle, ἀκτίς, ινος, ἡ. αυγή, ἡ. βολή, ἡ.: kasta s:ar, se Stråla.: s:arna bryta sig, al ακτίνες ἀνακλῶσι.ι reflektera s:arna, τάς ἀκτ ίνας 1. αὐγάς ἀνακλίνειν, ἀντανακλἀν.424

Strålfortnig— Studsa.

Strålformig, ἀκτινοειδής, 2. — Adv., ἀκτι-νηδόν.

S träl ig, ακτινωτός, 3.

Strålkrans, -krona, ακτινωτός στέφανος, ο.

Strålning, ακτινοβολία, ἡ. φέγγος, τό.

Strålsken, αυγή ἡ του φέγγους.

Stråt, -röfvare, se Yäg, Röfvare.

Sträcka, 1) uttänja, metaller, Ελαύνειν, σφυ-ρηλατειν χαλκόν. 2) räcka ifr. sig, (ἀπο-, Εκ-, δια-)τείνειν. ἀνατ είνειν (upp, t. ex. τάς χείρας πρός τον οὐρανόν).: s. fram, προτείνειν, ὀρέγειν (t. ex. τήν χεὶρα).: s. gevär, vapen, παραδιδόναι, ἀπο-$·ἐσ&αι τά οπλα.: s. sig, σκορδινάσ&αι (s. på lemmarna).: s. sig ned mot 1. på ngt, ἀνακλίνεσ&αι Ιπὶ τι 1. éfc τι. κατ a κλίνε abai, κατακεῖσ&αι Ιπὶ τινι.: s. sig på längden, μακρόν 1. Επὶ μήκος τείνειν, -σ&αι.: s. sig (i tiden), (δια)μένειν.

Sträcka, διάστημα, τό (afstånd), χώρα, ἡ, χωρίον, τό (i rummet), äfv. gm δδός, ἡ, t. ex. lång s., μακράν οδόν. uttr. ock gm adj. neutr. t. ex. en lång s. land är ofruktbar, πολύ τι τής γής ἀ-καρπόν Εστι.: en lång s. igenom, Ιπὶ πολύ. διά πολλού.

Sträckbänk, στρέβλη, ἡ.

Sträckjern, Ελατρεύς, έως, ο.

Sträf, l)eg., τραχύς, εϊα, ὐ (i allmht). σκληρός, 3 (hård), στρυφνός, 3, πικρός, αυστηρός, 3 (f. smaken). 2) oeg., a) om mskr, τραχύς, 3. ωμός, 3. χαλεπός, 3.: s:t väsen, se Sträfhet. b) om organ, κερχαλέος, 3. κερχνώδης, 2. βραγ-χώδης, 2 (hes).: s. röst, τραχυφωνία, ἡ. κερχνα-σμός, ὁ.

Sträfhet, τραχύτης, ἡ. ωμό της, ἡ. βαρύτης, ἡ.: s. i rösten, κέρχνος, ο.

Sträfsam, se Påkostande, Arbetsam.

Sträfva, stödjebjelke, ἀντέρεισμα, τό. ἀντη-ρίς, ἰδος, ἡ.

Sträfva, se Arbeta, Anstränga sig, Eftersträfvat s. f. ngt, σπουδάζειν περί, ἀμφί πρός, Επὶ τι, υπέρ τίνος.

Sträfvande, se Ansträngning, Bemödande.

Sträng, 1) se Snöre. 2) på ett instrument, χορδή, ἡ. νεύρον, νευρίον, τό. μίτος, ὁ (Sedn.). högsta s:en, ἡ νήτη. lägsta, ἡ υπάτη, näst högsta, lägsta, παρανήτη, παρυπάτη.: spänning af s:arna, χορδοτονία, ἡ.: slå på s:arna, κρούειν, ψάλλε iv, κινεὶν τάς χοξδάς.: anslå rätta s:en (oeg.), πρός τρόπον, Επιτυχώς, κατά μοὶραν εἰπεὶν. 3) på bågen, χορδή, ἡ. νευρά, ἡ. νεύρον, τό. 4) af fälld säd 1. gräs, δγμος, ὁ.

Sträng, τραχύς, εϊα. ὐ, αυστηρός, 3. πικρός, 3. σκληρός, 3. δεινός, 3. χαλεπός, 3. ϊσχυρός, 3 (bl. om saker), ἀκριβής, 2 (noggrann), σκουδαῖος, 3 (nitisk).: stundom μέγας, 3 (t. ex. χειμών).: s. vinter, δεινός, χαλεπός, μέγας χειμών.: s. lefnadssätt, uppfostran, τραχεία, σκληρά δίαιτα, παιδεία.: s. lag, πικρός, χαλεπός νόμος.: s. husbonde, χαλεπός δεσπότης.: s. omdöme, σπουδαια χρίσις.: iakttaga s. diet, ἀκριβώς φυλάττειν τήν δίαιταν.: vara s. mot ngn, χαλεπόν εἶναί τινι 1. πρός τινα. χαλεπώς, τ ρ αχ έως προσφέρεσ&αί τινι. χαλεπότητι χρήσ&αι περί τινα.: regera s:t, σπου-δαίως, χαλεπώς ἀρχειν.: s:t taget, το μεν ἀκρι-βές.: i s. mening, ἀκριβεῖ λόγῳ.

Stränga, förse m. strängar, χορδὰς Εντείνειν τινί.: s:d, ἐγχορδος, χορδότονος, 2.

Strängaspel, ψάλμα, χροὑμα, τὸ (oftai/??.).

Stränghet, τραχύτης, αυστηρό της, πικρότης, πικρία, σκληρότης, δεινότης, χαϊεπότης, ἡ. ακρίβεια, ἡ. σπουδαιότης, ἡ. Se Sträng.

Stränginstrument, Εντατόν 1. ψαλτικό ν όργανον, τό. ψαλτήριον, τό.

Strängmakare, χορδοποιός, δ.

Strö, (δια)σπείρειν. διασκεδαννύναι. (δια-, κατα)-πάττειν.

Strö, υπόστρωμα, τό. στιβάς, ἀδος, ἡ (halms.).

Ströfkår, εκδρομοι, οι. Εκδρομή, ἡ.

Ströfning, -tåg, (Επ-, δι)εκδρομή, ἡ. καταδρομή, ἡ.: företaga s., se Ströfva 2).

Ströfva, 1) i allmht, drifva, gå.: s. omkring, ἀλάσ&αι.: förbi, παραμείβεσ&αι (τί, ngt). 2) spec. om soldater, δια-, Επεκ-, περιτρέχειν. Ιπεκ-, δια-&εϊν. πλανάσ&αι.: s. in i ett land, Ιπιτρέχειν χώ-ραν. ἐπιδρομήν ποιεϊσθ-αι εΐς χώραν.: emot ngn, καταδρομήν ποιεϊσ&αι Ιπὶ τινα.

Ström, 1) vattnets lopp, (5o5ff, οὑ, δ. ρεύμα, τό. ρεϊβ-ρον, τό. φορά, ἡ.: segla emot s:en, ἀνὰ τὸν ποταμόν πλεϊν.: gå, flyta emot s:en, ἀνω ποταμών χωρεϊν 1. ρεϊν.: tidens s., χρόνου φυγή I. συνέχεια, ἡ. 2) strid, flod, χειμάρρους, ου, δ. se f. öfr. Flod.

Strömdrag, οὑ, ὁ. ρεύμα, τό. ροή, ἡ.

φορά, ἡ.

Strömning, ρυάδες, αι.

Strömma, ρεϊν. φέρεσθ-αι. λείβεσβ·αι. ὁρμάν.

Strömmande, se Strömdrag.

Strömvis, ρύδην. ποταμηδόν.

Ströpulver, κατάπασμα, τό. ξηράφιον, τό.

Strösand, ψάμμος ἐπίπαστος, ἡ.

Stubb, 1) fruntimmers, χιτώνιον, τό 1. d. 2) på en afmejad åker, καλάμη, ἡ. κάρφος, τό.: rubb o. s., παντελώς, τελέως. πάμπαν.

Stubba, ἀκροτομεϊν. κολοβού ν. ἐκτέμνειν. κο-λάζειν.

Stubbe, πρέμνον, τό.

Stubbhårig, τὰς τρίχας κεκολασμένας εχων, ουσα, ον.

Stubbig, se Kort.

Stubbning, κολόβωσις, ἡ.

Stubbnäsig. Se Trubbnäsig.

Student, gm part. af vv. under Följ.

Studera, σπουδάζειν περί τὰ γράμματα, τών γραμμάτων μελέτην ποιεϊσ&αι (vetenskapligt). (δια-, ἐκ)μελετάν τι (öfva in, t. ex. s. på ett tal, μελετάν λόγον). διαπονεϊσ&αί τι (m. ansträngning arbeta på ngt), ἀσκεϊν, Ιπιτηδεύειν τι (öfva sig i 1. på ngt), φροντίζειν τι (tänka på ngt). μαν&άνειν τι (lära sig, t. ex. juridik, τὰ περί τὰς δίκας). διερευνάν τι (undersöka), είναι πρός τινι. εχειν ἀμφί τι. δμιλεϊν (fördjupa sig i).: hafva tillbörligen s:t ngt, ἰξηκριβωκέναι τι. ἐξεπί-στασ&αί τι.

Studerande, -ering, σπουδή ή περί τών γραμμάτων, μελέτη, ή. 1. gm vv.

Studerkammare, μουσεϊον, τό (se Lex). φροντιστήριον, τό.

Studium, μελέτη, ή. μελέτημα, τό. σπουδή, ή. διατριβή, ή. Επιτήδευμα, τό. Επιστήμη, ή (vetenskap).

Studsa, l)eg., άνα-, άποπάλλεσ&αι. άνακύ-πτεσ&αι. (άντ)ανακιάν (om ljus o. ljud). 2) oeg., Εκπλήττεσ&αι. διαταράττεσ&αι. όκνεϊν. :j. f. ngt, Εκπεπληγμένον άποστήναί τίνος, άποδειλιάν πρός τι.Studsande — Stå.

435

Studsande, 1) eg., ανακοπή, ή. (άντ)ανά-χλασις, ή. 2) oeg., ϊκπληξις, ή. όκνος, ο.

Stufning, πνϊξις, ή.

Stufva, 1) koka, ηνίγειν. 2) inpacka, (κατα n τνχάς) σνντι&έναι 1. σννάγειν.

Stuga, οϊκημα, τό. στέγη, ή. όιαιτητήριον, té.: sitta hemma i s:n, σκιατραφεϊσ&αι. οικουρεϊν.

Stum, Ενβός, χωφόί, 3 (utan förmåga att tala). άφωνος, άναυδος, 2 (ej talande).: s. som en fisk, τών Ιχ&νων άφωνότερος, 3.

Stum het, Ενεότης, κωφότης, ή (af naturen). άφωνια, ή, τό άφωνον (afsigtlig), άφασια, ή (af skrämsel).

Stump, λείψανον, ιό 1. μικρόν τ*. 1. d.

Stund, χρόνος, ό,: en liten ι., ολίγος χρόνος. ου πολύς χρόνος, μικρόν τι χρόνου. Ελάχι-στος χρόνος.: efter en s., ού πολύ 1. πολλώ ύστερον.: en s. (bortåt 1. igenom), χρόνον τινά. Επί τινα χρόνον. τέως μέν (se Lei.).

Stunda, se Tillstunda.

Stundlig, -en, καθ·' (Ικάστην τήν) ώραν.

Stundom, -tals, Ενιοτε. εστιν ότε. Ενιαχού.

Stupa, 1) tr., se Luta 2). 2) intr., se Falla 1), Luta 3).

Stupa, se Framstupa, Brant.

Stupning, se Lutning, Fall.

Stupstock, έπίξηνον, τό.

S tur sk, cfWi ράπελος, ανυπότακτος, 2. αύ&ά-δης, 2. se f. öfr. Högfärdig.

Sturskas, βρεν&ύεσ&αι. αύ&αδίζεσ&αι. se äfv. under Högfärdig.

Sturskhet, αν&άδεια, ή. άυστραπελία,ή. βρίν-&ος, ό. se f. öfr. Högfärd.

Stuss, πρωκτοί*, ο. πυγή, ή.

Stut, μόσχος, ό.

Stycka, κατά μικρά ποιεϊν. (άια)σπαράττειν (slita i tu), (κατα)κερματίζειν. τεμαχίζειν. (dia)-μιστύλλειν (ish. kött). Jfr Stycke 1).

Styckande, σπαραγμός, ό. κατ ακοπή, ή.

Stycke, 1) bit, μέρος, τό, μερίς, kΐος, ή, μόριον, τό (del), κώλον, τό (lem), θραύσμα, τρύ-φος, άπόκλασμα, τό (fragment), σπάραγμα, φάρ-σος, τό (afslitet s.). τμήμα, τό, τόμος, ό (afsku-ret).: gå ett stort s. väg, πολλήν πορεύεσ&αι πεζή.: skära i s:n, άιατέμνειν. άιαιρεϊν είς μέρη.: slita i s:n, διασπάν. άιαρρηγνύναι.: slå i s., &ραύειν. κα-τακόπτειν. 2) föremål, exemplar, χρήμα, τό.: ett stort s. svin, μέγα χρήμα συός. ofta öfversattes ej s. (t. ex. ett s. träd, ξύλον, τό.: ett s. åker, mark, αγρός, ό. χωρίον, τό.: ett s. mynt, νόμισμα, τό. κέρμα, τό), ish. vid sifferuppgifter, t. ex., tio s:n får, dixa πρόβατα τον άρι&μόν 1. τό πλή9·ος.: i 1. ur ett s. (= hel), όλος, 3. όλο μελής, 2. όλο-, μονομερής, 2. άσύν&ετος, 2. άρρα-φής, 2 (om kläder), μονόξυλος, μονόλι&ος, 2 (af ett träd, en

sten).: s. f. β., κα&' εν εκαστον. 3) konst-1. industriprodukt, ἐργον, τέχνημα, τό.: ett ståtligt s., ἀγαλμα, τό.: ett s. väf, ιστός, ό.: ett påbörjadt s. väf, ιστός ἀρχόμένος : ett s. f. scenen, ἀράμα, τό.: ett musikaliskt s., κρούμα, κρούσμα, τό. μέλος, τό. 4) afseende, omständighet, se d. oo.

Styck vis, κατά μικρά, ἑστιν όπου. ένιαχου.

Styf, se Stel, Stram.

Styfbarn, πρόγονος, ό. Επίκτητος παΐς, ό.

Styfbroder, ούχ ὁμοπάτριος 1. ούχ ὁμομή-τριος ἀάελφός, 6. ἀΰελφός ὁ ον κατά φύσιν.

Styfdotter, πρόγονος, 1. προγονή, ή.

Styffader, ἑπιπάτωρ, ορος, ό.

Styfföräldrar, ο ν γνήσιοι γονεὶς, έων, οἱ.

Styfhet, se Stelhet.

Styfmoder, μητρυιά, ή.: bete sig som s., μητρυιάζειν.

Styfm oderlig, μητρυιώἀης, 2.: s:t sinnelag, τό μητρυιώἀες.

Styf η a, ἀκαμπή, ἀκαμπτον γίγνεσθαι, στερ-εούσ&αι.

Styfsinnad, se Oböjlig, Obändig.

Styfsinthet, se Oböjlighet.

Styf son, πρόγονος, ο.

Styfsyskon, ούχ ὁμοπάτριοι 1. ὁμομήτριοι παΐἀες, οἱ.

Styfsyster, ούχ ὁμοπάτριος 1. ὁμομητριός αδελφή, ή.

Styfva, στερρόν, ἀκαμπτον, ισχυρόν ποιεϊν. στερεούν. σκληρύνειν.

Styfver, se under Penning.

Stygg, se Ful, Elak.

Styggas vid, se Afsky.

Styggelig, se Afskyvärd.

Styggelse, βόέλνγμα, τό. μίασμα, τό. αλά-ατωρ, ορος, ό. τέρας, ατος, τό. κά&αρμα, τό.

Stygghet, se Fulhet, Elakhet.

Stylta, κωλόβα&ρον, τό.: gå på s:or, καλο-βατεϊν.: gående på s:or, καλοβασία, ή.

Stympa, se Lemlästa, Stycka, äfv. λω-βάσ&αι. {ὑια)λυμαίνεσ&αι (vanställa).

Stympare, se Fuskare.

Stympning, 1) ss. handling, πήρωσις, χο-λόβωσις, κόλονσις, ή. περικοπή, ή. 2) ss. tillstånd, κολοβότης, ή. χολόβωμα, πήρωμα, τό. αναπηρία, ή.

Styr, hålla is., se Beherrska, Betvinga.

Styra, 1) hålla styret på ett fartyg, κυβερνάν, οϊακίζειν.: s. ett skepp, εν&ύνειν τον πλοον. äfv. πλεϊν (segla). 2) se Regera, Leda 2) c).

Styre, se Roder.

Styrelse, 1) se Ledning. 2) se Regering. 3) direktion, Επιστασία, Επιστατεία, ή. οιοίκησις, κυβέρνησις, ή.: ss. pers., οἱ Επιστατούντες, διοικούντες. οι Επί τίνος.

Styrelseform, -sätt, se Regeringsform, -sätt.

Styrelseverk, se Embetsverk.

Styresman, Επι-, προστάτης, ου, ό. Εφεστη-κώς. ότο?, ό. ό κυβερνών, διοικώ ν τι. ό Εν άρχρ. Jfr Regent, Föreståndare.

Styrka, se Kraft, Mängd, Betydenhet.

Styrka, se Bekräfta.

Styrman, κυβερνήτης, ου, o.: utan s., ακυ-βέρνητος, 2.: skicklig s., κυβερνητικός, ό.

Styrmanskonst, κυβερνητική, ή.

Styrning, κυβέρνησις, ή. πλούς, ου, ό.

Styrsel, se Styr.

Stå, l)eg., εστηκέναι, ιστάναι, στήναι, ϊστα-σβ-αι (ställa sig, om lefvande väs.), ιόρυ&ήναι, κεϊσ&αι (om liflösa väs., dock äfv. στήναι).: om bildstoder, Ιδρύσ&αι.: om trupper, κα&ήσ&αι, i-δρύσ&αι (eg. vara lägrad, t. ex. utanför en stad, πρός πόλει, omkring, περί πόλιν).: om boplatser: [χατ)οΐχεϊσ&αι.: s. hos 1. vid ngn 1. ngt, στήναι παρά, Επί τινι. παρα-, Επιστήναί τινι.: s. på ngt, στήναι Επί τίνος, έν τινι. Επιστήναί τινι 1. τινός.: β. på ett ben, χρηπιόούσ&αι Επί &άτέρου σκέ-

54m

Χους. σαλεύειν Enl θάτέρω σχέλει.: s. under ngt, στήναι υπό τινι. framför ngt, πρόσθεν τινός, ηροστήναί τίνος.: s. omkring ngn l._ngt, περι-στήναί τινα 1. τι.: s. åtskiljs, διαστήναι.: håret s:r på mig, όρθαι έστάσί μοι al τρίχες.: som jag går o. s:r, ώσπερίεχω. 2) ega bestånd, (συμ)-μέν ειν.: så länge verlden s:r, Εφ* όσον μένει ο κόσμος. stått, Εξ αρχής, Εξ αιώνος.: s. ännu, ετι εϊναι, ύηάρχειν. σώζεσθαι. 3) hvila, om arbeten o. företag, άργεϊν. 4) hålla ut, se under Hålla. 5) särsk. uttr. (i allmht s. = vara): s. på punkten, språng, ngs sida, i ngns sold, i rop, i fält etc., se subst.: låta s., a) lemna i fred, lav τι. ου κινεϊν τι. ούχ απτεσθαι τίνος, άπεχε-σθαί τίνος, b) öfverge, ej bry sig om, άπολεί-ηειν τινά. άπαλλάττεσθαί τίνος, ούχ άχούειν τινός. ούχ ύηαχούειν τινί 1. τινός. ηαραμεΧεϊν τίνος. ού πείθεσθαί τινι.: säden s:r högt, ο σίτος πολλού χαθέστηχε 1. αγοράζεται.: detta stod mig högt, πολλού, πολλών χρημάτων Εκτησάμην τούτο.: s. i fara, Εν κινδύνφ είναι, κινδυνεύειν : s. i vägen, Εμποδών εϊναί τινι.: s. på vänskaplig fot m. ngn, φιλικώς δεακεϊσθαι πρός τινα. φίλω χρήσθαί τινι. på förtrolig, οϊχείως διακεϊσθαι πρός τινα.: s. på grafvens brädd, θανεϊν μέλλειν. jfr äfv. Graf.: s. på sin rätt, άντέχεσθαι τών εαυτού όιχαίων.: s. sig bra, ευ, χαλώς εχειν. πολύν μισθό ν εχειν, λαμβάνειν, δέχεσθαι, (άπο)φέρεσθαι (ha goda inkomster)., s. sig väl af ngt, ώφελεΐ-σθαι εκ τίνος, κέρδος εχειν εκ τίνος.: s. sig slätt, φαύλως εχειν. ολίγον κερδαίνειν.: ngt s:r i min makt, En\ Iv E μοί Εστί τι. i Guds, χύριός τίνος ό θεός.: allt ting s:r i Guds makts afgörande, Εν τω θεώ ήάντων ιό τέλος Εστι.: det s:r (skrifvet) i lagen, εστίν, γέγραηται, εϊρηται Εν τώ νό-μω.: detta s:r på ett annat ställe, «Γέρος λόγος ούτος: s. öppen, άνεωγμένον εϊναι. χάσχειν.: saken står väl (illa), χαλώς, ευ (χαχώς, φαύλως) εχει τό ηράγμα.: det s:r att hoppas, vänta, Ελ-ηίς Εστι. fritt, εξεστι.: det s:r illa till m. oss, τά ημέτερα χαχώς εχει. m. ngt, χαχώς εχει τι 1. τά ηερί τι.: s. väl hos ngn, εύδοκιμεϊν ηαρά τινι. χάριν εχειν ηαρά τίνος 1. ηρός τινα. διά χάριτος εϊναι 1. γίγνεσθαι τινι. illa, άηεχθή εϊναί τινι. χαχώς άχούειν ηρός τίνος.: s. f. ngt, λόγον νηέχειν τινός (ansvara f. ngt; jfr äfv. Erkänna).: s. efter ngt, Εφίεσθαι, όρέγεσθαί τίνος, ζήλουν τι. ngns lif, Εηιβουλεύειν τινί.: s. efter ngn, άηολεiηεσθαί τινός τινι 1. τί (i ngt), ή τ τω εϊναι, ήττάσθαί τινός τι.: s. öfver ngn, χρείττω εϊναι, χρατεϊν τίνος, ύηερέχειν, διαφέρειν τινός τινι (alla, = öfverträffa), εϊναι τεταγμένον Εηί τινι (vara förman åt).: s. under ngn, εϊναι Εηί τινι. νηήχοον, ύηοτεταγμένον εϊναί τινι. — stående, Ιστάμενος, στάς, εστηχώς, εστώς, ορθός, 3 (om lefvande). χείμενος, 3, μόνιμος, 2 (om ting).: s. vatten, στάσιμον 1. σταθερό ν νδωρ, τό.: s. här, συνεστη-χός, συνεχές στράτευμα, τό.: s. utgift, δαηάνη ή εϊωθυϊα.: på s. fot, Εx ηοδός. κατά ηόδα. ηαραν-τίχα. παραχρήμα, ευθύ.: blis., α) ej gå vidare, (ύ-ηο)στήναι. vid ngt, μένειν Εηί τίνος, β) lemnas qvar, (t. ex. af mat efter en måltid, m. m.), ύηολείηε-σθαι. γ) afbryta, sluta upp, χαταλήγειν m. part. vid ngt, λήγειν εϊς τι, εηί τι, εν

τινι. χαταλύ-ειν τον λόγον ἐν τινι 1. ηερὶ τι. äfv. ἀηολειηειν. jfr Stadna. — ha s., a) om husdjur, på stall, τρέφειν. hästar, ιηηοτροφεϊν. kreatur, ζωοτροφεϊν.

β) pengar hos ngn, Εχάεάωχέναι, Μανειχέναι τινὶ ἀργύριον.

Stående, στάσις, η. mest gm vv.

Stål, χάλυχρ, νβος, ὁ. (βαητός) σίδηρος, ὁ. ἀ-άάμας, αντος, ὁ.: på en egg, στόμωμα (σιδήρου), τό.: af s., σιδηρούς, 3. ἀδαμάντινος, 3. χάλυβος 1. (βαπτού) σιδήρου (gen. mäter.)

Ståla, Stål sätta, 1) eg., στομούν, βάπτειν σίδηρον (jern), χρατύνειν σιδήρω 1. χάλυβι (i allmht). 2) oeg., sitt sinne, θήγειν, ἀχονάν τὴν ψυχήν 1. τον θυμόν. χρατύνειν 1. Επιρρωννύναι τον θυμόν. Jfr Härda.

Stånd, 1) se Stående.: hålla s,, (ὑπο)με-νειν, νποστήναι (ej fly). Εμμένειν τ$ τάξει (stå på sin post), χαρτερεΐν, χατέχειν, μόνιμον 1. εμ-μονον εϊναι (ega bestånd), mot ngn, νπομένειν τινά. ἀνθὶστασθαὶ τινι. ἀντέχειν πρός τινα. δέχεσθαι τινα.: komma till s., (ἀπο-, Επι)τελεϊσθαι. τέλος 1. πέρας λαβεὶν, περαίνεσθαι. χαταστήναι.: ej k. till s., ατελή γίγνεσθαι. 2) tillstånd, se d. o.: vara i godt s., χαλώς, εὐ εχειν. σώον, ἀχέ-ραϊον, αβλαβή εϊναι.: hålla ngt i s., (δια)σώζειν τι.: sätta i s., παρασχευάζειν, εὐτρεπίζειν τι. å-ter, ἀποχαθιστάναι, Επισχευάζειν, Επανορθούν τι. Εξαχεϊσθαί τι (ngt sydt).: vara i s. att göra ngt, οϊόν τε εϊναι, δυνατόν εϊναι, δύνασθαι ποιεϊν τι. Εν 1. Επὶ τινὶ Εστι ποιεϊν τι. ur s., ἀδυνατεϊν. ἀμηχανεϊν. ἀδύνατον 1. οὐχ οϊόν τε εϊναι.: sätta ngn ur s., Εμποδών εϊναί τινι.: vara satt ur s., (δια)χωλύεσθαι m. (μή o.) inf.·, sätta ngn i s., παρέχειν τινὶ δύναμιν, Εξουσίαν. ὑηουργεϊν τινι ηόρον, πόρους, μηχανήν. ηοιεϊν τινα δυνατόν, Ιχανόν. 3) ställning i lifvet, se (Samhälls)-klass. 4) se Handelsbod. 5) växters, θα-μιdov, τό. θαμνίσχος, ὁ (eg. liten buske).

Stånda, se Stå.

Ståndaktig, χαρτβριχός, 3. χαρτερών, ούσα, ούν. βέβαιος, 3 o. 2. μόνιμος, 2. Εγχρατής, 2 (sig sjelf mäktig).: vara s., χαρτερεϊν. i ngt, Εγχαρ-τερεϊν τινι.

Ståndaktighet, τὸ χαρ τεριχόν. βέβαιο της, ή. τὸ μόνιμον.

Ståndpunkt, Idtøa, ή, χώρα, ή (eg.), τάξις, εως, ή (eg. o. oeg.).: intaga en s., χαταστήναι.: alltid bibehålla sin s., Εν τώδ' ἀεὶ μένειν Εν ώ τις χαθέστηχεν.: betrakta ngt fr. dna s., οὐτω, ώδε, ταύτρ, τ$δε οχοηεϊν τι.

Ståndqvarter, se Läger, Lägerstad 2).

Ståndrätt, στρατιωτική δίχη, ή. δίχαιον το ηολεμιχόν.: hålla s., χαθίζειν ηολεμιχόν διχα-στήριον.

Ståndsperson, ἑντιμος, ὁ. ευγενής, ους, ὁ. γνώριμος, ὁ.

Stång, χάμαξ, αχος, ή. χοντός, ὁ (att drifva båtar fram m. på grundt vatten), στόμιον, τό (i betslet).: hålla ngn s:n, νπομένειν τινά. ἀντέχειν ηρός τινα. διατελεϊν ἀγωνιζόμενόν τινι.

Stånga, χυρίττειν. χερατίζειν. χέρασι τύητειν.

Stånka, χους, ού, ὁ.

Stånka, verb., αϊάζειν. στενάζειν.

Ståt, μεγαλοηρέηεια, ή. κόσμος, ὁ. κόμπος, ὁ. ηολυτέλεια, ή.

Ståthållare, επ-, ὑπαρχος, ὁ. Επίτροπος, ὁ. αρμοστής, ού, o (ursprungl. i Lacedæmon). σατράπης, ου, ὁ (i Persien).: vara s. i en provins, Επάρχειν χώρας τινός, σατραπεύειν χώρας 1. χώραν. Επιτροπεύειν, ἁρμόζειν χώραν.

Ståth&llarskap, Επαρχία, ή. σατραπεια, ή.

Ståtlig, ευπρεπής, 2. λαμπρός, 3. σεμνός, 3 (respektabel), κόσμιος, 3. ενσταλής, 2 (i afs. på drägt). Se f. öfr. Präktig.

Ståtlighet, λαμπρό της, ή. ευπρέπεια, ή. Jfr Prakt.

Stäcka, seAfkorta.: s. ngns makt så mycket som möjligt, ἀποτέμνεσθαι ὡς μέγιστα από τίνος.

Städ, ακμών, ονος, ὁ.

Städa, κορεϊν. σαίρειν. χαθαίρειν. Jfr Af-putsa, Hyfsa. — städad, se Prydlig.

Städja, μισθούσθαι. ἀρραβωνίζειν.

Städja, ἀρραβών, ώνος, ὁ. Επίχειρον, τό.

Städkubb, ἀκμόθετον, τό. ἀκμοθέτης, ου, ὁ.

Städning, καθαρμός, ὁ.

Stäf, στόλος, ὁ.: för-s., πρώρα, ή.: akter-s., πρύμνη, ή.

Stäf va, ἀμολγεύς, έως, ὁ.

Stägn, περίφραξις, ή (ss. handling), φραγμός, ὁ, περιφραγή, ή (ss. sak).

Ställa, 1) ge plats o. ställning, (καθ)ιστάναι. (κατα)τιθέναι (om liflösa föremål; pass. äfv. (χα-τα)κεϊσθαι). ιδρύειν (göra fast), τάττειν (placera, rangera).: s. bredvid, παριστάναι, παρατι-θέναι τινί τι. \, τιθέναι εν τινι. Εντιθέναι τινι. på, τιθέναι Επί τίνος. Επιτιθέναι τινι.: s. ngn öfver en annan, τιθέναι, καθιστάναι, τάττειν τινά πρό τίνος (i afs. på ordning, rang). 2) ge ett behörigt läge, ϊστάναι (t. ex. παγίδας, fällan), äfv. χατορθούν. τάττειν. 3) se Rikta. 4) förete, anskaffa, παρέχειν, παρέχεσθαι, t. ex. skepp, soldater, ναύς, στρατιώτας.: s. vittnen, παρέχεσθαι, παριστάναι. Επάγεσθαι μάρτυρας. 5) s. sig, a) eg., ϊστασθαι. στήναι,: sig så, att man kan höras, εις Επήκοον (κατα)στήναι b) oeg., ge sig utseende af, προσποιεϊσθαι, σχημάτιζε σθαι, σκήπτε-σθαι, πλάττεσθαι m. inf., m. ὡς o. part., äfv. m. τι.: de s. sig okunniga, σχηματίζονται ἀμα-θεϊς είναι, προσποιούνται ὡς ἀμαθεϊς όντες. ἀ-μάθειαν σκήπτονται. c) se Rätta 2).

Ställande, στάσις, ή. θέσις, ή. ϊδρυσις, ή. τάξις, ή (i ordning), παράταξις, ή (af en krigshär till slagfärdig).

Ställbom,på rännarbanan, υσπληγξ, ηγγος, ή.

Ställe, I) eg., ort, τόπος, ο (lokalitet), χώρα, ή, χωρίον, τό (rum, äfv. χώρος, ο).: på dta s., ταύττι. Ενταύθα. Ενθάδε. ώδε.: på annat s., αλλ»/, ἀλλαχτ]. ἀλλαχον. ἀλλοθι. · på hkt s., ή. όπου.: än på ett, än på ett annat s., ἀλλο Τέ ἀλλαχφ.: på sitt s., på ort o. s., κατά χώραν, t. ex. bli, μένειν, sätta, lägga, ιστάναι, τιθέναι. äfv. καταχωρίζειν τι.: föra till ett annat s., με-θιστάναι. μετατιθέναι. μετακινείν.: röra ur s:t, κινεϊν. : ej röra sig ur 1. fr. s:t, ἀκινήτωςi. ἀτρέ-μας εχειν. μηδέν ύπείκειν.: på s:t, = på stund, εύ-θύς. ευθέως. 2) oeg., i en bok, ρήσις, ή. χρή-σις, ή (citat), μαρτύριον, τό (bevis-s.), χωρίον, τό. 3) stad o. s.: komma i ngns s., iv χώρα τινός χαθίστασθαι.: företräda ngns s., παρέχειν τάξιν τινός, υπέχειν χώραν τινός, iv μέρει 1. τάξει τινός είναι,: jag är i ditt s., iv τω σώ μέρει ειμί.: i s:t f., ἀντί m. gen.: i st. f. att, ἀντί του m. inf.: den som är satt i ngns s., ὁ ἀντί τίνος τεταγμένος, ὁ τήν τάξιν εχων τινός.

Ställning, 1) ss. uppbyggnad f. ngt ändamål, κιλλίβας, αντος, ο (underlag), μηχανή, ή. πήγμα

τό. βάθρον, τό (postament). 2) se Stomme. 3) skick, placering, κατάστασις, ή (skick), θέσις, ή. τάξις, ή. διάταξις, ή (ordnad), παράταξις, ή (en härs).: behålla sin s., μένειν κατά χώραν, κατά τάξιν. φυλάττειν τήν τάξιν.: ha en god s., ευ εχειν τής τάξεως. 4) läge, διάθεσις, ή. τά πράγματα, τά περί τι. τά τίνος. äfv. τύχη, ή.: olycklig s., ἀπορα, Επισφαλή πράγματα.: lycklig s. , καλή τύχη. καλά πράγματα..: den närv. s:en, τά παρόντα.: råka i en olycklig, farlig s., καθίστα-σθαι εις ξυμφοράν, εις κίνδυνον.: vara i dålig , κακώς πράττειν,: i en kinkig s., iv δεινοϊς.: en persons politiska s , το πολιτικόν ἀξίωμά τίνος.: vara i bättre s. än ngn, κάλλιον πράττειν τινός.

Ställpinne, i ett giller, σκανδάληθρον, τό. Jfr Slagbalk.

Stämhammare, iιτιτόνιον, τό.

Stämma, l)se Dämma. 2) tillsäga ngn att inställa sig ngnstädes, λέγειν 1. προειπεϊν τινι παρεϊναι εις 1. Επί 1. πρός

m. acc.: s. ngn till sig, μεταπέμπεσθαί τινα. καλεϊν τινα ώ? εαυτόν.: s. ngn inför domstol, (εισ)καλεϊν εις τό δικαστή-ριον 1. πρός τους δικαστάς 1. εϊς κρίσιν, χλητεύ-ειν. ύπάγειν. 3) ge riktig ton, a) tr., a) eg. ett instrument, άρμόζειν. άρμόττειν. ß)oeg., ge en viss sinnesstämning, διατιθέναι τινά.: s. ngn för ngn 1. ngt, Εμβάλλειν 1. παρέχειν τινί προθυμίαν τινός, för ngt, προτρέπειν 1. πείθειν τινά άποδέ-ξασθαί τι. emot ngt, διαβάλλειν τι πρός τινα. ngn till glädje, ίμποιεϊν 1. παρέχειν τινί λύπην. ποιεϊν τινα λυπεϊΰθαι. καθίζειν τινά λυπ ο ν μεν όν.: vara stämd, διατεθήναι 1. διακεϊσθαι τήν ψυχήν, väl, gladt, καλώς, εύθύμως. sorgset, λυπεϊσθαι. underligt, θαυμάσια πάσχειν.: s. ngn f. en annans mening, ομογνώμονα ποιεϊν τινα άλλω τινί.: vara stämd f. ngn, φρονεϊν τά τίνος.: vara så stämd att, ούτως πορεσκευάσθαι ώστε.: mitt lynne är ej stämdt f. öfverläggning, ή ψυχή ούχ ώς βουλεύσουσα παρεσχεύασται. b) intr., m. ngt, άρμόττειν τινί 1. πρός τι. εύαρμόστωςεχειν πρός τι. συνάδειν, συμφωνεϊν τινι. Jfr Sammanstämma.

Stämma, 1) Sammankomst. 2) se Röst 1).

Stämning, 1) kallelse inför rätta, χλήσις, ή. 2) musik-instruments, τό ήρμοσμένον. άρμονία, ή. 3) sinnets, {ψυχής) διάθεσις, ή. πάθος, πάθημα τής ψυχής, τό. äfv. ψυχή, ή (t. ex. orolig s., ψυχή άγωνιώσα. retad, ψ. αγανακτούσα).: harmsen s., δυσκολία, ή. glad, ευφροσύνη, ευθυμία, ή. dyster, δυσθυμία, ή. λύπη, ή. lugn, εύκολία, ή. γαλήνη τής ψυχής, ή.: upprörd s., οργή, ή.

Stämpel, χαρακτήρ, ήρος, ό (både verktyg o. aftryck), σημεϊον, Επίσημον, τό, τύπος, ό (aftryck).

Stämpla, 1) påtrycka stämpel, σημειούν. i-πισημαίνεσθαι. jfr χαρακτηρίζειν o. Anskrifva. 2) anstifta hemliga anläggningar, Επιβουλεύειν τινί. κακά μηχανάσθαί τινι. Ενεδρεύειν τινά (ligga i försåt f. ngn).: man s:r emot mig, Επιβουλεύομαι.

Stämpling, 1)χαρακτηρισμός, o. 2) se An-slag 2).

Ständer, -församling, se Parlament.

Ständig, se Beständig.

Stänga, 1) se Omhägna, Ingärda. 2) sluta till, låta igen, (κατα-, συγ)κλείειν.: s. dörren, porten, se Dörr, Port.: s. vägen f. ngn428

Stängande — Sucka.

I μη οδών t στα σθαι 1. γίγνεσθαι τινι. διακλείειν τινά τής οδού.

Stängande, -ning, από-, κατάκλεισις, ή.

Stängsel, διάφραγμα, τό (afstängning). έπι-βλής, ητος, ό, έμβολον, τό (bom, rigel). κλεϊθρον, τό, μάνδαλος, τύλαρος, ό (rigel). φραγμός, ό, περιφραγή, ή, περίφραγμα, τό (inhägnad), «ί-μασιά, ή, θριγκός, ό (hilck, gärde).

Stänk, διάχυσις, ή. διαχυθέν, τό (ss. sak).

Stänka, 1) tr., ξαίνειν. διαχεϊν. σπένδειν. βρέχειν. άρδην.: s. på, προς-, ϊπιρραίνειν. 2) intr., gm pass.

Stänkborit·, ράντιστρον, τό.

Stänkning, ae Stänk.

Stänkvatten, -skärl, περιρραντήριον, τό (se Lex.).

Stärka, {έπιρ)ρωννύναι. ισχυρόν ποιεϊν. παρέχειν ρώμην 1. δύναμιν. κρατύνειν. ανξάνειν (förkofra). : s. minnet, άχριβονν τήν μνήμην, jfr Förstärka.: s. linne, άμνλω σκληρύνειν τά λίνα.

Stärkande, ρώμης έπαύξησις, ή. έπίρρωσις, ή.

Stärkelse, άμνλον, τό.

Stöd, 1) eg., στήριγμα, τό. ' στήριγξ, ιγγος, ή. (υπ)έρεισμα, τό. άντηρίς, ίδος, ή. ρώσταξ, αχός, ό (att ställa ngt pà). 2) fig., ερυμα, τό. ϋτύλος, ό. βοήθεια, ή. Επικουρία, ή.: du är vårt s., έν σοι έσμέν.: mannen är statens s., δ άνήρ (δια)σώζει 1. όρθοϊ τήν πόλιν.

Stödja, 1) eg., (ὑπο)στηρίζειν. (ὑπ)ερείδειν.: s. sig på ngt, (ἐπι)σκήπτεσθαί τινι. στηρίζεσθαι, (Επ)ερείδεσθαί τινι. ἀνακεῖσθαι εις τ· 1. ἐπί τινι. 2) oeg., βεβαιούν, ἀσφαλίζειν. σώζειν (bevara). βοηθεϊν, Επικονρεϊν, ἐπαρχεϊν τινι (bistå).: s. sig på ngt, θαρρεϊν τινι. Ισχυρίζεσθαί τινι.

Stödjande, ἐρεισις, ἡ. bäst gm vv.

Stödjebjelke, se Sträfva.

Stödjepunkt, βάσις, ἡ. ἐχνρόν, τό. ἱρμα, τό. ἀφορμή, ἡ (f. ngt företag).

Stöfva, se Spåra.

Stöfvare, ρινηλάτης, ιχνηλάτης κύων, ὁ.

Stöfvel, ἐνδρομίς, ίδος, ἡ. χόθορνος, δ (se Lex.).

Stök, διαχόσμησις, ἡ. Jfr Bråk.

Stöka, i ordning, διαχοσμεϊν. (δια)τάττειν ϊ-χαστα κόσμω 1. χατά τόπον, undan, ἀποσχευάζειν.

Stöld, χλοπή. ἡ, φωρά, ἡ (ss. handling), φώ-ριον, χλέμμα, τὸ (det stulna).

Stöna, se Stånka.

Stöp, χιονιχή σηπεδών, όνος, ἡ. 1. d.

Stöpa, χωνεύειν.

Stör, se Stake.

Störa, se Oroa, Afbryta 2).

Störta, 1) tr., χαταρρίπτειν. χαταχρημνίζειν.: s. sig på sitt svärd, περιπίπτειν τῷ ξίφει : s. sig i ngt, ρίπτειν, ἀφιέναι εαυτόν, ἐμπίπτειν εις τι. i lifsfara, ἀγώνα δραμεϊν περί εαυτού, i olycka, περιπίπτειν συμφοραίς. αὐθαίρετον χαχόν ἐχειν.: s. ngn, κατ α βάλλειν τινά. καθαιρεϊν, χαταλύειν τὴν δύναμιν τίνος, διαφθείρειν τινά.: s. ngn fr. väldet, ἐχβάλλειν τινά της αρχής. 2) intr., a) se Falla, b) se Rusa.

Störtande, 1) ir., ρϊψις, ἡ (eg.). καθαίρε-σις, χατάλνσις,ἡ (oeg.). 2) intr., se Fall, Rusande.

Störtregn, se Slagregn.

Stöt, 1) eg., ὠσμός, ὁ, ὦσις, ἡ (gm beröring). πληγή, ἡ (m. tillhygge), ορμή, φορά, ἡ (t. ex.

vindens). 2) oeg., συμφορά, ἡ.: få en hård a., μεγάλρ συμφορά περιπίπτειν. 3) se Stö t el.

Stöta, l)tr., a) eg., χόπτειν. χρούειν. ὠθεϊν (skuffa), ὠστίζειν (jemnt o. samt).: s. en dolk i hjertat, καθιέναι, ἐνσείειν ἐγχειρίδιον εις τὴν χαρ-δίαν.: hästen s:er, ο ϊππος κόπτει τόν ἀναβάτην. b) oeg., s. ngn ifr. sig, se Förskjuta 2).: s. ngn f. hufvudet, προσκρούειν, προσπταίειν, προς-κόπτειν τινί. 2) intr., s. intill, παρα-, Επικεϊ-σθαί τινι. jfr Gränsa.: s. på ngn, se Råka 1).: s. på ngt (= väcka känsla af 1. erinran om ngt), ὀζειν τινός.: fartyget s:er på, ἐποκέλλει ἡ ναύς.: s. fr. land, ἀνάγειν τὴν ναυν. ἀνάγεσθαι. ἀπαί-ρειν. λύειν πρυμνήσια.: s. i trumpeten, σαλπί-ζειν. τjj οάλπιγγι σημαίνειν. i hornet, τῷ κέρατι αὐλεϊν, σημαίνειν.: s. till (= sälla sig till) ngn, προς-, συμμιγνύναι, σννάπτειν τινί. 3) s. sig, gm pass. af vv. under 1) a).: s. sig på ngt, προς-πταίειν τινί (eg. o. oeg.).

Stö tel, δοίδυξ, υκος, o. ὑπερος, o.

Stötning, ὠσμός, ὁ. ὦσις, εως, ἡ.: f. öfr. gm vv.

Stötta, στήριγξ, ιγγος, ἡ.

Stötta, se Stödja.: s. vinstocken, χαρακούν τὴν ἀμπελον.

Stöttning, ερεισις, ἡ. χαράκωσις, ἡ (vin-rankors).

Suada, πειθώ, ούς, ἡ.

Subaltern, ὑποτεταγ μένος, δ. οπ ο με ίων, ονος, ὁ.

Subjekt, το ὑποκείμενον. περί ου ϊστιν δ λόγος, -tiv, Χδιος, 3.: s. mening, 8 δοκει τινι. δόξα τινός, ἡ.

Subj un k ti v, ὑποτακτικός, ὁ.

Sublim, υψηλός, 3.: det s:a, ὕψος, τό.

Subordination, πειθαρχία, ἡ. εὐταξία, ἡ.: brist på s., ἀταξία, ἡ. -era, νποτάττειν.

Subsidier, χρήματα τἀ δεδομένα ὡς πρός τόν πόλεμον.: ge ngn s., χρήματα ὑπουργεϊν 1. παρέχειν τινί εις 1. πρός τόν πόλεμον.

Subsidietraktat, περί χρημάτων ομολογία , ἡ.: ingå s. m. ngn, ὁμολογεϊν τινι χρήματα ν-πουργήσειν εις τόν πόλεμον.

Subsistens, ουσία, ἡ. -era, ὑπάρχειν.: kunna s., ἐχειν ἀφ' ὁτου αν ζρ.

Subskribera, Επαγγέλλεσθαι παρέξεσθαι τιμήν τίνος.

Substans, ὑπόστασις, ἡ. ὑπαρξις, ἡ. ουσία, ἡ. τό όν. τό υπάρχον, ὑπ οκείμενον. -ti el, ουσιώδης, 2. ἐνούσιος, 2 (Sedn.).

Substantiv, ὑπαρκτικόν ρήμα, τό.

Substituera, «mo-, ἀντικαθιστάναι (en pers.). ἀνθυποβάλλειν, ἀντεισάγειν (ett uttryck), -tut, συνεργός, ὁ. - tu ti o η, νποκατάστασις, ἡ. 1. gm νν.

Subsumera, ὑπολαμβάνειν. ὑπονοεϊν. -ρ t i o η, ὑπόληψις, ἡ. υπόνοια, ἡ.

Subtil, se Fin, Klyftig.

Substrahera, ὑφ-, ἀφαιρεϊν, fr. ngt, τινός. -ktion, ὑφ-, ἀφαίρεσις, ἡ.

Succedera, διαδέχεοθαι. -ssion, διαδοχή, ἡ. -ssiv, Επάλληλος, 2.

Su k, στέναγμα, το', στόνος, ὁ.: draga s:ar, ιέναι στεναγμούς, ἀνάγειν στεναγμούς ἀπό τοὺ στήθους.

Sucka, στενάζειν (ἐπί τινι). οϊμώζειν 1. δδύ-ρεσθαι (jemra sig).: s. högt, μέγα στενάζειν. jfr Föreg.Suckande -

Suckande, στεναγμός, ο.: utan s., ἀστέ-ναχτος, 2.

Sudd, σπόγγος, ο. 1. d.

Sudda, ἰπιχρίειν. ἀλειφαν, äfv. ἰπισύρειν.

Suddig, ρυπαρός, 3 (smutsig).

Suga, μύζειν. μνζάν (Sedn.). Ø&tøAén' (mjölka). ἑλκειν.: s. bröstet, tjJv μητέρα (pà modren).

Sugande, βάάλσις, ἡ. θηλασμός, ὁ (vid brö-stet).

Sug g a, συς, νός, ἡ. γρομφάς, ἀάος, -ις, ιάος, ἡ.

Sugrör, (insekters), ἰπιβοσκίς, ιάος, ἡ. προ-νομαία, ἡ.

Sugvårta, θηλή, ἡ.

Sula, πέλμα, τό (fotens, skons), ἰχνος, τό (fotens), χρηπίς, ϊάος, ἡ (skons).

Sula, καταπελματούν. ὑπαρράπτειν πέλματα.

Sulläder, χάττυμα, τό.

Sumack, ρονς, ον ο. οός, ὁ ο. ἡ.

Summa, ἀριθμός, ο (antal), κεφάλαιον, τό, χεφαλή, χορνφή, ἡ (hufvudsumma).: s. vid räkning, τό σύμπαν, αντος. τό σύνολον.: s. penningar, ἀργνρίον πλήθος, τό. ἀργύριον, τό. χρήματα, τά. -ar i sk, σύντομος, 2. κεφαλαιώδης,

2. ολοσχερής, 2. iν κεφαλαίω. ιπi, άιά κεφαλαίων.: β. rekapitulation, ἀνακεφαλαίωσις, ή.: s:t sammanfatta, κεφαλαιούν. -era, κεφαλαιούν. χορν-φονν. συλλογίζεσθαι. -ering, χεφαλαίωσις, ή. συλλογισμός, ό.

Sump, έλος, τό. λίμνη, ή. τέλμα, τό.: lefvande, växande i s., ἐλειος, 2. λιμναιος, 3. λι-μνόβιος, 2.: vuxen i s., ἐλειότροφος, λιμνοφυής, 2.: göra till s., τ ελ ματ ούν.: bli s., τελματονσθαι. Jfr Fisksump.

Sumpig, ελειος, ελώάης, 2. τελματώδης, 2. λιμναίος, 3.

Sump t r ak t, έλη, τά. χωρίον ἐλώδες, τό. ^

Sund, πορθμός, ό. βόσπορος, ό. στενά, ών, τά. πόρος, ό (farled), εϋριπος, ό (se Lex.).

Sund, se Frisk, Förståndig.

Sundhet, se Friskhet, Helsa.

Sunnan, -vind, νότος, ο. νότια, τά.

Sup, ολίγον τι πόμα, τό. έ^χαφος, βρόχθος, βρόγχος, ο (klunk), πόμα ρακής, τό (brännvin).: taga en s., Ϊπιρροφεϊν τίνος.

Supa, φιλοποτείν (af vana), πίνειν (dricka).: s. i sig, ροφείν. λάπτειν. ἑλχειν.

Supamat, se Soppa.

Supande, φιλοποσία, ή (ss. böjelse), πόσις, ή. Jfr Rummel, Dryckenskap.

Supare, φιλοπότης, ου, ο. ποτιχός άνήρ, 6. ποτίστατος, ο (komiskt ord). Jfr Rum lare.

Supbröder, συμπότης, ον, ό.

Superlativ, νπέρθεσις, εως, ή. τό ύπερθε-τικόν.: i. s., νπερθετιχώς.

Superstition, -itiös, se Vidskepelse, -plig.

Supgille, -kalas, se Dryckeslag.

Suppleant, ο iν τάξει τινός ών. jfr under Ställe, -ement, ἀναπλήρωμα, τό. -era, ἁ-ναπληρούν. ἐξωθεν προσλαμβάνειν.

Supplicera, -plik, se Bönfalla, -η, - eskrift.

Supvis a, σχόλιον (iν πότω άάόμενον), τό. πολιχόν ασμα, τό.

Sur, 1) våt, διάβροχος, 2. jfr Fuktig. 2) försatt m. syra, οξύς, εϊα, ύ. πικρός, 3. δριμύς,

3. μυδαλέος, 3 (gm röta), σεσηπώς, υϊα, ός (gm jäsning). 3) oeg., a) se Mödosam, Tacklös. b) se Ovänlig, Bitter.

Surbmnn, ἐμπιχρα 1. οξηρά ύδατα, τά.

Surdeg, ζύμη, ή. ζύμωμα, τό.

Surhet, ὀξύτης, ή. δριμύτης, πικρότης, ή.

Surkål, τεταριχενμένα λάχανα, τά.

Surmulen, οτνφνός, 3. Se f. öfr. Dyster 2).

Surna, ὀξίζειν. σήπεσθαι (jäsa), μνδάν (rötas).

Surra, ροιζεϊν. βομβεϊν. Jfr Ringa 2).

Surrning, ροίζημα, τό. βόμβος, ό. βόμβη-σις, ή (Sedn.).

Surrogat, δ άν ύπάρχρ ἀντί τίνος.

Survivans, i s., ώς διαδεξόμένος.

Surögd, γλαμυρός, 3. γλαμώδης, 2. γλά-μων, 2. λημώδης, 2 (varig), ὀφθαλμιών, ώσα, ών.

Surögdhet, δφθαλμία, ή. λήμη,ή (ögonvar).

Sus, ψόφος, ο. ψιθυρισμός, ό. ψιθύρισμα, τό. ροϊζος, ό.

Susa, ψοφεϊν. ψιθυρίζειν. ροιζεϊν.: ngt s:r ännu i öronen på mig, ἐναυλὸν ἐστι μοί τι.

Susning, se Sus.: i öronen, συριγμός, ο.

Suspendera, 1) uppskjuta, ἀναβάλλειν, -σθαι τι. 2) afsätta till en tid, ἀφιστάναι τινά ἐπὶ χρόνον τής αρχής 1. τιμής.

Suverän, se Sjelfherrskare.

Sva fi a, θείω χαθαίρειν 1. ἱμβάπτειν. θειούν (poet.).

Svafvel, θειον, τό.

Svafvelaktig, θειώδης, 2.

Svafvelblomma, ακμή ή 1. ἀνθος τό του θείου.

Svafvelbruk, θείου μέταλλα, τά.

Svafvelkis, θειώδης χάλιξ, ικος, ό, ή.

Svafvellukt, θειώδης οσμή, ή.

Svafveltråd, λίνον θείω ἱμβεβαμμένον, τό.

Svag, λεπτός, 3 (t. ex. λίνον, tråd; äfv. t. ex. φωνή, stämma), ἀδύνατος, 2 (oförmögen), ἀτονος,

2 (slapp), αμβλύς εϊα, ύ (vek, slö, t. ex. ἀμ-βλύς τήν φύσιν, till anlagen), ἀμαυρός, αμυδρός,

3 (t. ex. δψις, syn; φώς, ljus; äfv. Ιλπίς, hopp). ολίγος, 3 (t. ex. δύναμις, truppstyrka; äfv. t. ex. ἱλπίς, υποψία, misstanke), βραχύς, εϊα, ν (om tidsutdrägt), se f. öfr. Kraftlös 1).: vara s. till förståndet 1. begreppet, μειούσθαι τήν διάνοιαν.: den s:a sidan, τό σαθρόν. τό νοσούν.: detta är hans s:a sida, ταύτρ νοσεί 1. σαλεύει.

Svaghet, l)ss. egenskap, λβπτότ^ς, ή. ασθένεια, ἀρρωστία, ή (kraftlöshet), ἀδυνασία, ἀδυ-ναμία, ή. σαθρόν, τό. se Föreg. 2) felsteg, αμάρτημα, τό. πλημμέλεια, ή.: begå en s., περι-πίπτειν ἀμαρτήματι.

Svagsint, -het, se Sinnessvag, -het.

Svagsynt, ἀμβλυωπός, -ής, 2.: vara s., ἀμ-βλυωπεϊν, -ώττειν.

Svagsyn th et, ἀμβυωπία, ή.

Svaja, se Fladdra 1).

Sval, -a, se Kylig, Afkyla.

Svala, χελιδών, όνος, ή.: lik en s., χελιδό-νειος, 3.: låta som en s., χελιδονίζειν.

Svalbo, χελιδονεία νεοττιά, ή.

Svalg, 1) hos animaliska väsenden, λάρυγξ, υγγος, ό. φάρυγξ, υγγος, ό, ή. λαιμός, ό. βρόγχος, ό. οισοφάγος, δ. 2) öppning, t. ex. på en jordhåla o. d., χάσμα, τό. στόμα, τό.

Svalka, ψύχος, τό.

Svalka, (ἀνα)ψύχειν. ψυχούν.430 S vall -

Svall, κνμανάις, η (hafvets; äfv. χλύδων, ωνος, ο), ζέσις, ή (sjudning). σφυγμός, ο (blodets).: känslornas s., οργή (xal &νμός).

Svalla, βράζειν (sjuda), βλνειν, βλύζειν (flöda öfver), κνμαίνειν (om hafvet).

Svallning, se Svall.

Svallvåg, τρικυμία, ή (se Lei.).

Svalna, ἀποψύχεσ&αι.: luften s:r, ἀποιρύχεται.

Svamla, -mel, se under Prata, Prat.

Svamp, μΰχης, ου ο. ητος, ο (jords.), βωλίτης, ου, q (ätlig), σπόγγος, ὀ, απογγιά, ή (tvätts.). ἀγαρικόν, τὀ (träds.).

Svampaktig, σπογγώδης, 2.

Svamp ig, σομφός, 3 (lucker, porös), πλαδαρός, 3 (i upplösningstillstånd).

Svan, χνχνος, ὀ.

Svanesång, χὐκνειον (μέλος), τό.

Svans, ουρά, ή. χέρχος, ή.: lejonets, ἀλχαία, ή.: hästens, σόβη, ή.: vifta m. s:en, σαίνειν τ5} οὐρα, τρ κέρχω.: draga in s:en, υπό τήν γαστέρα ἀγειν τήν οὐράν.: m. stubbad s., χόλουρος, 2.: hörande till s:n, οὐραΐος, 3.: vara ngns s. (oeg.), iv δορυφόρου μέρει Εφέπεσ&αί τινι.

Svansa, 1) tr., ἀναδεϊν τὴν οὐράν. 2) intr., vifta m. s:en, se under Föreg. 3) s. sig, se Kroma sig. äfv. βρεν&ὐεσ&αι.

Svångrem, ὑπουρίς, ίδος, ή.

Svansstjerna, se Komet.

Svar, ἀπόχρισις, ή (mundtligt). απόφθεγμα, τό (kort, sinnrikt), ἀντιγραφή, ή (skriftligt; äfv. Επιστολή 1. γραφή ἀντεπεσταλμένη, ή), χρησμός, δ, μάντευμα, τό (ett orakels.).: komma m. s. fr. ngn, ἀπαγγέλλειν 1. λέγειν παρά τίνος.

Svara, (ἀντ)αποχρίνεσ&αι, ἀντειπεϊν (πρός τι, på ngt), (ἀπο)διδόναι 1. ποιεϊσ&αι ἀπόχρισιν. φά-ναι, ειπείν (vid meddelande af svaret sjelft 1. dess innehåll), ἀμείβεσ&αι (ge replik, i vexelsång). ἀ-ναιρεϊν, χρήσαι (om orakel).: s. skriftligt, αντιγράφων. ἀντεπιστέλλειν.

Svarfjern, τορνευτήριον, τό. τόρνος, δ.

Svarfspån, τορνεύματα, τά.

Svarfstol, μηχανή τορνευτιχή, ή.

S v a r f v a, τορνεύειν. - η d e, τορνεία -are, τορνευτής, ού, ό.

Svaromål, απολογία, ή. δικαιολογία, ή.

Svarslös, ἀναπολόγητος, 2. ἀπορος (2) (τά Επιτήδεια) ἀπ οχρίνεσ&αι.

S v ars skrift, ἀπολογία, ή.

Svart, μέλας, αινα, αν.: vara s., μέλαν είναι. μελανειν. μελανόχρουν είναι.: göra s., μελαί-νειν.: s. fläck, μελανία, ή μέλασμα, τό.: ha ngt s. på hvitt, εγγραφον εχειν τι.

Svartaktig, ὑπομέλας, αινα, αν (Sedn.).

Svartblå, χυάνεος, 3. πελιός, πελιτνός, 3.

Svartbrun, μελάγχλωρος, 2. πελιτνός, 3.

Svartfläckig, μελανό στικτός, 2.

Svartfotad, μέλανας τονς πόδας εχων, ουσα, ον.

Svartfärgad, μελανόχρους, -χρως* ωτος, δ, ή.

Svartglänsande, μέλαναυγής, μελαινοφαής, 2 (poet.).

Svartgrå, φαιός, 3.

Svarthårig, μελανό&ριξ, μελάνβ·ριξ, τριχος, ό, ή. μελανοχόμης, ου, δ.

Svartklädd, μελανείμων, μελανόστολος* με-λανοφόρος, 2.: vara s., μελανειμονεϊν. μελανό-φορεϊν.

Svartkonst, μαγεία, ή. -näjr, μάγος, δ.

- Sviklig.

Svartna, μελαίνεσ&αι. μελανονσ&αι (Sedn.).

Svartnande, μέλανσις, ή.

Svartpoppel, αίγειρος, η.

Svartsjuk, ζηλότυπος, 2. jfr άντ εραστής, ο ν, δ, -ράστρια, ή.: vara s. på ngn, ζηλοτυπεϊν τινα. Επιφ$όνως εχειν πρός τινα.: vara s:a på hrandra, άντεράν άλλήλοις.

Svartsjuka, ζηλοτυπία, ή.: väcka ngns s., παραζηλούν τινα

Svartspräcklig, se Svartfläckig.

Sva ss a, χομπάζειν. σεμνολογείν. τραγωδειν. τραγικεύσ&αι (Sedn.).

Sveda, άλγηδών χαυστιχή, ή.

Sveda, άφεύεν.: s. o. bränna i ett land, τέμνειν xai χαίειν χώραν. πυρπολεϊν γήν.

Svek, se Bedrägeri.

Sven, ήi&εος, ό. άνήρ άφ&αρτος προς τάς γυναίκας.

Sv en dorn, άγαμία, ή (cælibat).

Svepa, se Insvepa.: ett lik (περι)στέλλειν. χοσμεϊν. jfr Kläda.

Svepduk, Εντάφιον, τό. νεχριχή 1. Εντάφιος Εσ&ής, ήτος, ή.

Svepe, se Omhölje.

Svepning, 1) ss. handling, Εγχάλυψις, περιέ-λιξις, ή.: liks, περιστολή, ή. 2) se Svepduk.

Svetsa, συγχροτεϊν. κολλάν.

Svetsning, συγκρότησες, ή.

Svett, ιδρώς, ωτος, ό (äfv., = möda).: stark s., πολύς 1. ισχυρός ίδρώς: litet s., ιδρώτιον, τό.: brist på s., άνίδρωσις, ή.: m. s., σύν ιδρώτι. με& ιδρώτος.: utan s., άνιδρωτί (äfv., = utan möda), άνιδρος, 2.: drifva ut s., ιδρωτοποιεϊν.: förorsaka s., ιδρώτα παρέχειν.: drypa af s., i-δρώτι ρεϊν.: om tillvaratagen blod af slagtdjur, αίμα, τό.

Svetta(s), (άν-, άφ)ιδρούν. Ιδίειν. ϊδρωτοποι-εϊσ&αι. Β-άλπεσ&αι.: ε. om fötterna, ιδρούν τούς πόδας.: s. starkt, ισχυρώς ιδρούν: s. af ängslan, ιδίειν ύπ* απορίας.: som har lätt att s., ιδρωτι-χός, 3. ιδρώδης, 2. εύιδρος, 2.

Svettbad, πυρίαμα, τό. (ξηρο)πυρία, ή.

Svettdrifvande, ιδρωτοποιός, 2. ιδρωτιχός, 3.

Svettdroppe, ιδρώτος στάλαγμα, τό.

Svetthål, πόρος, δ.

Svettig, ιδρών, ούσα, ονν. ιδρώδης, 2. ίδρω-τικός, 3.

Svettning, ίδρωμα, τό. άνίδρωσις, ή. ϊδι-σις, ή.

S vi eka, σφηνίσκος, ό. 1. d.

Svida, ἀλγηδόνας παρέχειν. äfv. &ερμαίνεσ9·αι.

Svigt, 1) böjlighet, ὑγρότης,ἡ. 2) se Svigt-ning.

Svigta, 1) eg., böja sig, ge efter, χλίνεσ&αι. ἀνιέναι. 2) vackla, a) om föremål, χραδαίνε-σ&αι. σφάλλεσθαι. δονεϊσ&αι. σαλεύειν (se Lex.). b) om tillstånd, stämning, ἀστατον, ἀβέβαιον είναι.: s. i beslut, ἀμφισβητεϊν. Επαμφοτερίζειν. ἀπορειν.

Svigtning, ἀνεσις, ἡ. χάλασις, ἡ. σάλος, δ. ἀστασία, ἡ. τὸ ἀβέβαιον. o. gm νυ.

Svika, 1) listeligen bedraga, παρακρούεσ&αι. περιέρχεσ&αι. ὑπέρχεσθ-αι. φενακίζειν. παραλογί-ζεσθ-αι. 2) undandraga sig, lemna i sticket, Εκ-, Ελ-, Επιλείπειν. προδοὺναι. Jfr Stick. 3) ej håll* ord, se Ord 3).

Sviklig, se Bedräglig.Svimma -

Svimma, -ning, se Dåna, -ning.

Svin, υςλ.σΰς, νός, ὁ o. ἡ.: ungt s., ἀέλφαξ, αχος, oo. ἡ. χοίρος, ὁo.ἡ.: af s., ναός, χοίρειος, χοίρινος, 3.

Svin ak t i g, νϊχός, 3. ὑώόης, χοιρώάης, 2. σνβαξ, αχος, o, ἡ. τὰ έσχατα ρνπαρός, 3. Jfr Otäck.

Svinaktighet, ὑωάία, ἡ. ἀκα&αρσία, ρυπα-ρία, ἡ. Jfr Otäckhet.

Svinborst, νός 1. νεία &ρίξ, τριχός, ἡ. χαίτη ἡ τον χοίρον.

Svindel, ἰλιγγος, ὁ. σκοτοόινία, ἡ. σχότωμα, τὸ. dινος, ὁ.: lida af s., se Följ.

Svindla, ϊλιγγιάν. σχοτοάινιάν. σκοτονσ&αι. oeg., se Bäfva.

Svinga, 1) tr., ηάλλειν. σείειν. 2) s. sig, a) eg., upp till 1. på ngt, μετεωρίζειν εαυτόν 1. ἀνα-πηάὰν ini τι.: s. sig upp på hästen , ἀναβαίνειν, ἀναηηδαν ini τον ϊηηον. b) oeg., upp, stiga i anseende o. makt, μέγαν γίγνεσθαι, ηροάγεσ&αι εις τιμάς, αὐξάνεσ&αι τιμαϊς, ἀυνάμει, ηΧούτω o. s. v. öfver andra, μείζω γίγνεο&αι 1. ὰιαφέρειν τών ἀΧΧων. ἀηοΧείηειν, ὑπερβάλλεσ&αι τους ἀΧΧους.

Svingande, ηαΧμός, ὁ. σεισμός, ὁ.

Svinherde, συβώτης, ου, ὁ. ὑο-, χοιροβοσχός, νοφορβός, ὁ.

Svinhjord, νοφόρβιον, συβόσιον, τὸ. νών ἀ-γεΧη, ἡ.

Sviiihus, νοφορβεϊον, χοιροτροφεΐον, χοιροχο-μείον, τὸ.

Svinister, ὑειον στεαρ, ατος, τὸ.

S vink a, ἀστατειν. ἀμεΧεϊν. ἀμεΧώς εχειν.

Svinmat, σιτισμός ὁ 1. σίτισις ἡ τών χοίρων.

Svinstek, (χρέα) ὑεια 1. χοίρεια ὁητά, τὰ.

Svinstia, se Svinhus.

Svirra, -nde, -re, se Buckla o. s. v.

Svit, se Följ e 2).

Svordom, ung. αρά, χατάρα, ἡ (se Lex.).

Svullna, (ἐξ)οιάεϊν. ἰξοιάίσκεσδαι.

Svullnad, οϊάημα, τὸ. φύμα, τὸ. συστροφή, ἡ. σνστρεμμα, τὸ.

Svullnande, οιάηϋις, η.

Svulst, 1) eg., se Svullnad. 2) oeg., i uttryck, όγχος 1. χόμηος ὁ (τών Χόγων). τὸ ἀι&υ-ραμβώάες τής λέξεως. σεμνοΧογία, ἡ.

Svulstig, i tal o. uttr., κομπώἀης, 2. did-υ-ραμβώἀης, 2.

Svåger, γαμβρός, ὁ. κηδεστής, οὖ, ὁ. ἀἀεΧ-φός ὁ τής γυναικός, ἀνήρ ὁ τής ἀἀελφής.: vara s. m. ngn, ἐπιγαμβρεύειν τινί.

Svågerskap, ἴπιγαμβρία,ή. χηἀεία, κηἀεστία, ή. κήῦος, τό.

Sv ål, φ ορίνη, ή.

Svår, χαλεπός, 3. δνόχερής, 2 (att behandla). iniηονος, 2. ιργώἀης, 2. ηροσάντης, 2 (t. ex. ζήτησις). ἀύσκοΧος, 2 (förtretlig). αμήχανος, 2.: s. strid, ἀεινός ἀγών.: det är s:t, χαΧεηόν ιση. χαΧεηώς ἐχει. ἐργον ἐστι. πόνους παρέχει, ον του τυχόντος ἐστι.: ngt faller sig s:t f. mig, ηόνον ἐχω ηοιών τι.: s. att intaga, ἀυσάΧωτος, 2. att bekriga, ἀυσπολέμητος, 2. att bevisa, ὀυσαπόἀεικτος, 2. o. s. v. Jfr Kinkig.

Svårighet, χαΧεπότης, ή (i allmht). ἀνσχέ-ρεια, ή (svårhandterlighet). ἀυσκοΧία, ή (förtretlighet). ἀπορία, ή (förlägenhet), αμηχανία, ή (o-öfvervinnelig).: m. stor s., χαλεπώς και μόγις.: bereda ngn s:er, πράγματα, ηόνους, δυσκολίας

παρέχειν τινί.: göra s:er (= bete sig undvikande), στ ρέφεσ&αι.

Svårligen, χαΧεπώς. μόγις. ονκ ἀν 1. σχολρ γ' ἀν m. opt.

Svårmod, -ighet, ἀυσ-, βαρν&υμία, ή. μελαγχολία, ή.: fallen f. s., ἀυσ&υμικός, 3. μελαγχολικός, 3.

Svårmodig, ἀυσ-, βαρν&υμος, 2. μελαγχολικός, 3.: vara s., βαρν-, ἀνσ&υμεϊν. ἀνσ&ύμως ἐχειν. μελαγχολάν.

Svävfa, αἴωρεισ&αι. (ἀνα)κρέμασ3·αι.: s. i luften, μετέωρον εἶναι. πέτεσ&αι (flyga), ἀιά τον ἀέρος 1. μετέωρον φέρεσ&αι.: s. öfver ngt, ἐπαιω-ρεισθ-αἰ τινι 1. υπέρ τίνος, ἐπικρέμασ&αί τινι (äfv., = hota).: s. omkr. ngt, πέτεσ$αι περί τι.: s. f. ögonen, iv ὀφ&αλμοϊς ὀράσ&αι 1. εϊναι. παρίστα-σ&αι. ἀοκώ μοι ὀράν τι.: s. mel. fruktan o. hopp, μετέωρον εϊναι.: s. i fara, iv κινάννω εϊναι. κιν-δννενειν.: låta s., μετεωρίζειν. — sväfvande, μετέωρος, 2. κρεμαστός, 3. ἐκκρεμής, 2.

Sväfvande, αἴώρησις, ή.

Svägerska, γάλως, ω, ή 1. αδελφή ή του ἀνάρός. ἀἀελφή ή τής γυναικός, γυνή ή τον ἀἀελφου.

Svälja, se Nedsvälja, äfv. λαφύττειν. κά-πτειν.

Sväljande, κάψις, ή.

Svälla, ὀγκουσ&αι. αὐξάνεσ&αι (ökas), πλη-S-ύειν, πλήρη γίγνεσ&αι (om floder), σπαργάν, σφριγάν, κυΰωνιαν (om qvinnobröst).: seglen s., ἐμπίπλαται τά ιστία. f. vinden, αϋρα Ιπονριάζει τήν ὀ&όνην.: hjertat s:er af fröjd, ἀιαχεϊται 1. πλήρης χαράς γίγνεται ή καρδία.

Svällande, ὀγκωσις, ή. σπάργωσις, ή.

Svält, -a, se Hunger, -gra.

Svämma, en häst, ἴππον ροίζειν.

Sväng, ini-, ἀναστροφή, ή. χνχλωσις, εως, η (rundt om).

Svänga, 1) böja, om riktningen, ini-, ὰνα-στρέφειν. 2) svinga, a) tr., ηάλλειν. ἀονεϊν. σεί-ειν. b) intr., pass. af a). 3) se Rumla.

Svängning, 1) παλμός, ο. 2) se Sväng.

Svärd, ξίφος, τό. ξιφίὑιον, τό. φάσγανον, τό (poet.), μάχαιρα, ή (litet).

Svärdfejare, ξιφουργός, ὁ. μαχαιροποιός, ὁ.

Svärdfejarverkstad, μαχαιροποιειον, τό.

Svärdfisk, ξιφίας, ου, ὁ. γαλεώτης, ου, ο.

Svärdotter, γυνή ή του νϊον. νύμφη, ή.

Svärdslag, ξίφους πληγή, ή.: utan s., ἀμαχε ί. αμαχητί.

Svärdslilja, ϊρις, ιΰος, ή. ξιφίον, τό.

Svärfader, πατήρ ὁ τον ἀνάρός 1. τής γυναι-χός. κηόεστής, οΰ, ὁ. πεν&ερός, ὁ (hustruns fader).

Svärföräldrar, ο πεν-9-ερός και ή πεν&ερά.

Svärja, (cΐι)ομνύναι.: s. dertill, ϊπομνυναι.: s. att, konstr. m. inf. fut. o. ή μήν, t. ex. jag svär att bistå dig, ὀμνυμι ή μήν βοη&ήσειν σοι.: s. vid ngn, ομνύναι τινά 1. κατά τίνος.: s. falskt, ίπιορκεϊν. ιρευάορκείν.: s. på ngt, όρκο ν ποιείσαι περί τίνος, ὁμόσαι ή μήν έσεσ&αί τι. se f. öfr. Ed.

Svärjande, όρκοι, οι. 1. gm vv.

Svärm, 1) af bin, se Bisvärm. 2) i allmht, εσμός, ὁ. όχλος, ὁ. πλή&ος, τό.

Svärma, 1) om bin, σμηνουργεισ&αι. ἐκπέμ-πεσ&αι.: låta s. (om moderstocken), ἀφιέναι 1. ἐκπέμπειν νεο τιιάν. 2) o eg., a)seKringsvärma. b) kollra, μαίνεσ&αι. βακχεύειν. ἐν&ουσιάζειν.432 Svärmande -

Svärmande, bins, ἀφεσις η τής νεοττιάς.

Svärmare, χωμαστής, ον, ὁ (svirrare). Ενθουσιαστής, ον, ὁ, μανείς, εντός, ὁ, μανικός, ο (kollrig).

Svärmeri, μανία, jJ. Ενθουσιασμός, ο. ly-θουσίασις, ή.

Svärmisk, μαινόμενος, 3. μανικός, 3. θουσιαστιχός, 3.

Svärmoder, π«ι/θ·£ρά, (hustruns mor). τΐ7ρ i? τον ἀνδρός 1. τ^ yvfa*xo'f.

Svärson, se Måg.

Svärta, μέλαν, ανο?, τό. μέλασμα, τό.

Svärta, 1) eg., μελαίνειν. μελανούν. 2) se F ortala.

Sy, ράπτειν.

Sydlig, μεσημβρινός, 3. vowof, 3.: landets s:a delar, τα προ? μεσημβρίαν 1. νότορ τετραμ-μένα της χώρας.

Sydostlig, προς μεσημβρίαν τε και ήλίον ανατολάς.: s. vind, εύρος, ο. φοινικιάς, ον, ο.

Sydpol, ανταρκτικός πόλος, ο.

Sydsydost, ιυρόι/οτο?, o, jJ.

Sydsydvest, λιβόνοτος, λιβοφοίνιξ, λινχόνο-το?, ο.

Sydvestlig, προ? μεσημβρίαν τε καί ηλίου δυσμάς.: s. vind, */?ό?, ο. νότοί, o1.

Syfta, på ngt, σιο^ά&σθ-α* τίνος.: m. sitt tal s. på ngn, τείνειν τον λόγον πρός τινα. ἀποση-μαίνειν εις τινα.: talet s:r på ngn, ὁ λόγος εστι κατά τίνος. ὁ λόγος λέγεται εις τινα.: s. på ngn

1. ngt, αϊνίττεσθαι εις, πρός τινα 1. τι. συνεμ-φαίνειν τι.

Syfte, σκοπός, ὁ. τέλος, τό (slutmål), προαί-ρεσις,ή. τό βουλόμενον, Επινοούμενον.: hs egentliga s., τό βουλόμενον τής γνώμης.: vinna sitt s., τυγχάνειν τού τελον?, τον σκοπού.: ha is., προρ-ρήσθαι. τήν γνώμην ποιεϊσθαι. Jfr Mål 7).

Syftemål, -tning, στοχασμός, ο. Jfr Föreg.

Sykophant, συκοφάντης, ον, ὁ.

Syl, όπεας, ατος, τό, οπή τιον, όπητ ίδιον, τό (skomakares), κεντητήριον, τό (i allmht).

Syllogism, συλλογισμός, ὁ.

Sylt, τρωγάλια ἀρτυτά, τά. τράγημα, το', αφέψημα ἡδυντόν, τό. 1. d.

Sylta, ἀφέψοντα ἡδύνειν. äfv. ταριχεύειν.

Symbol, -is k, se Sinnebild, -lig.

Symmetri, συμ-, Εμμετρία, ἡ. εὐρυθιιία, ἡ. εμμετρον, τό. ἁρμονία, ἡ.: utan s., ἄρρυθμος,

2. ασύμμετρος, 2.: brist på s., ἀρρυθμία, ασυμμετρία, ἡ. -trisk, σύμ-, ἐμμετρος, εὔρυθμος, 2.

Sympathetisk, συμ-, ὁμοιοπαθής, 2. -thi, σνμ-, ὁμοιοπάθεια, ἡ.: hysa s. f. ngn, ὁμοιο-παθεῖν τινι.

Symptom, σημεῖον, τό. τεκμήριον, τό. Επι-σημασία, ἡ.

Syn, 1) uppfattning, sinne, förmåga, ὄψις,ἡ. δρασις, ἡ.: ha skarp s., οξὺ βλέπειν, ὁράν.: ha svag s., ἀμβλὺ, αμ/9λνΤ£ροϊ' βλέπειν, ὁράν. ἀμ-βλυωπεῖν. ἀμβλυώττειν.: förlora s:en, ἀποστερεῖ-σθαι τής ὄψεως 1. τήν ὄψιν. ἀποβάλλειν τήν ὄψιν. διαφθείρεσθαι τὰ ὄμματα 1. τον? οφθαλμούς.: återfå sin s., ἀνα βλέπειν. ἀναλαμβάνειν τήν ὄψιν. 2) se Anblick, Företeelse. 3) se Ansigte. 4) se Besigtning. 5) se Sken 2).: i. s. skull göra ngt, ὁσίας ενεκα ποιεῖσθαι τι.

Syna, se Besigtiga.

Synag o g a, Judarnes, συναγωγή, ή (K. F.).

Synnerligen.

Synas, 1) visa sig, bli synlig, tydlig, (ἀνα-, προ-, Επι-, κατα)φαίνεσθαι. Εμφανή 1. φανερόν γίγνεσθαι, ὁράσθαι.: s. offentligen, προελθεῖν εις ἀνθρώπονς.: plötsligt s., Εφ-, παρίστασθαι.: det s:es, δήλον, φανερόν γίγνεται 1. Εστι. φαίνεται.: det s:es att, φανερόν 1. δήλον ὁτι.: det s:es att han segrat, φαίνεται νικήσας. ὁήλος 1. φανερός Εστι νικήσαν. 2) tyckas, φαίνεσθαι m. inf. (förete sig). Εοικέναι m. inf. 1. part. (tyckas), δοκεῖν, κινδυνεύειν (förmodas, efter sannolikhet 1. subjektivt förmenande).: det s:es mig, att J gjort dta, ὑμεῖς δοκεῖτε τούτο πεποιηκέναι.: han s:es vara ngt, δοκεῖ τις εἶναι.: ss. det synes, κατά τό εικός, εἴκότως. ὡς εοικε. ὡς γούν εικάσαι.

Synbar, ορατός, 3. θεατός, 3. Εμφανής, 2.: bli synbar, se Synas 1).: oeg., (Τήλος, φανερός, 3.

Synbarhet τό φανερόν, Εναργές. Εμφάνεια, ἡ.

Synbarligen, φανερώς. περιφανώς. Εναργώς.: vi äro s. bedragna, φανεροί Εσμεν Εξηπατημένοι.

Synd, ἁμάρτημα, τό. ἁμαρτία, ἡ. ασέβεια, ἡ. ἀσέβημα, τό. κακούργημα, αδίκημα, τό. ἐργον ἀνόσιον, ασεβές, ἀθέμιστ ον, ἄδικο ν, τό.

Synda, ἁμαρτάνειν. ἀσεβεῖν. ἄδικα ποιεῖν.

Syndabock, φαρμακός, ὁ.

Syndabot, se Ånger.

Syndafall, ἀπόστασις ἀπό τον θείου νόμου, ἡ.

Syndaflod, κατακλυσμός, ὁ.

Syndaoffer, κάθαρμα, τό. καθαρμός, ὁ.

Syndapenning, χρήματα τὰ μετ' ἀδικίας.

Syndare, ἀνήρ ἄδικος, ἀσεβής, ἀνόσιος, κακούργος, πονηρός, ὁ. äfv. part. se Synda.

Syndaskuld, ἄγος, τό.

Syndfri, ἀναμάρτητος, 2.

Syndfull, Syndig, ἀσεβής, ἀνόσιος, ἀθέμι-στος, ἁμαρτωλός, ἄδικος, 2. πονηρός, 3.

Syndighet, ἀσέβεια, ἀδικία, ή. ἀνόσιον, τό. πονηρία, ή.

Syndlös, ἀνέγκλητος, 2. οσιος και δίκαιος, 3.

Syneförrättning, se Besigtning.

Synförmåga, se Syn 1).

Synglas, ύαλος, δι' ης τά πράγματα μείζονα φαίνεται, μικροσκόπιον, τό.

Syning, 1) af sy, ράψις, ή (ss. handling). ράμμα, τό (det sydda). 2) se Besigtning.

Synkraft, se Syn 1). äfv. τό όρατικόν.

Synkrets, 1) eg., ορίζων, οντος, ό. εποψις, ή.: ligga långt bortom s:en, πόρρω Εκτός εϊναι τής Επόψεως. 2) oeg., liggande utom den menskliga s:en, ἀνθρωπίντ) γνώμρ ούχ αιρετός, 3.: sdna ting, μετέωρα, τά. θεια, τά.

Synlig, -het, se Synbar, -het.

Synnerhet, i s., se Synnerligen.

Synnerlig, 1) afskiljd, κεχωρισμένος, 3. 2) egen, för sig, ϊδιος, 3. ό καθ' εαυτόν, ή καθ* εαυτήν, το καθ1 αὐτό. 3) utomordentlig, διαφέρων, ουσα, ον. Εκ-, διαπρεπής, 2. θαυμάσιος, θαυμαστός, 3. Εχφανής, 2. Εξαίρετος, 2.: ej s., ον δεινός, 3. ο τυχών, ή τυχούσα, τό τυχόν, μέτριος (3) τις. φαύλος, 3.

Synnerligast, καί πάνυ. και μάλα. Ες τά μάλιστα, και ταύτα, ἄλλως τε καί.: s. som, ἄλλως τε καί εϊ.

Synnerligen, -ligt, 1) afskiljdt, χωρίς, καθ* 'èν εχαστον. 2) för sig, ιδία. κατά μόνας. τό καθ1 αυτούς. 3) utomordentligt, διαφερόντως. Εξαιρέτως. μάλιστα, ούχ ήκιστα.: ej s., ον πάνυ. ούκ ἄγαν. μετρίως.: saker af icke s. stort värde,Synod— Såpa.

πράγματα ου πολλού τίνος ἄξια.: han är ej s. rik, ον διαφέρει πλοίτω. ον χρηται ύπερβάλλοντι τω πλούτω. μετρίως 1. ουκ ἄγαν πλουτεϊ.: dertill är jag ej s. lämplig, ονχ έγωγε πάνυ Επιτήδειος προς ταύτα.

Synod, σύνοδος, ή.

Synonym, se Liktydig.

Synpunkt, σύνοψις, ή·· bringa under en s., ύπό μίαν σύνοψιν ἀγαγεϊν.: betrakta ngt fr. riktig s., ορθώς σκοπεϊν, σκέψασθαι, κρίνειν τι.

Synrand, seHimlabryn.: komma inom s;en, εϊς έποπτον ἀφικνεϊσθαι.

Syntaktisk, συντακτικός, 3.

Syntax, σύνταζις, ή.

Synvidd, Εφ1 οοον τά όμματα Εξικνεϊται. τής όψεως το μήκος.: komma utom s., εξω οφθαλμών γίγνεσθαι. Εκλείπ ειν τήν δψιν.

Synål, ραφίς, ίδος, ή. ράφιον, τό.

Syre, όξος, τό. Jfr Fukt.

Syrlig, δξώδης, 2 νποζνς, 2.

Syrlighet, τό οζώδες.

Syrsa, τεττιζ, ιγος, δ.

Syskon, ἀδελφοί, οι. ἀδελφαί, at. δμαιμοι, οι.: köttsliga s., παίδες δμομήτριοί τε και δμο-πάτριοι.

Syskonbarn, se Kusin.: s:s son, dotter, ἀνεψιάδης, ον, ό. ἀνεψιαδή, ή.

Sysselsätta, ἀσχολίαν, έργον, πράγματα παρέχειν τινί. ἀσχολίαν ποιεϊν, κατασκενάζειν τινί. ἀσχολεϊν τινα.: vara

sysselsatt, ἀσχολον εἱναι, ἀσχολἰαν ἀγειν. mycket, πολλἡν ἀσχολἰαν, πρἀγματα πολλἀ ἐχειν.: s. sig m. ngt, ἀσχολεϊσθαι περἰ τι. διατρἰβειν περἰ, ἀμφἰ τι 1. Επἰ, Εν, πρὀς τινι. διατριβἡν ποιεϊσθαι τι. εἱναι Εν, πρὀς τινι. ἐχειν ἀμφἰ, περἰ τι. m. f. många saker, πολνπραγμονεϊν.

Sysselsättning, ασχολἰα, ἡ. ἐργον, τὀ. Εργασἰα, ἡ. πραγματεἰα, ἡ. διατριβἡ, ἡ. Επιτἡδενσις, ἡ. Επιτἡδευμα, τὀ. m. f. många saker, πολυπραγμοσὑνη, ἡ.: göra ngt till sin s., ἐργον ποιεῑ-σθαἰ τι. Επιτηδεὑειν τι.

Syssla, med, seFörrätta. jfr Sysselsätta.

Syssla, 1) göromål, πρἀζις,ἡ. ἐργον, τὀ. ἀ-σχὀλημα, τὀ. πρἀγμα, τὀ. äfv. τεταγμἐνον, τὀ (beting). 2) se Embete.

Syssling, ἀνεψιαδοὑς, οὑ, 6. ἀνεψιαδἡ, ἡ.

Sysslolös, ἀπρἀγμων, 2. σχολἡν ἀγων, ουσα, ον (utan sysselsättning), σχολαϊος, 3. ἀργὀς, 2 (overksam).

Sysslolöshet, σχολἡ, ἡ. απραξἰα, ἡ. ἀπρα-γμοσὑνη, ἡ. ἀργἰα, ἡ.

System, σὑστημα, τὀ. -a tis k, συστηματι-κὀς, 3.

Syster, αδελφἡ, ἡ.

Systerbarn, ἀδελφὀπαις, αιδος, ὁ, ἡ.

Systerdotter, -son, ἀδελφιδοϋς, οὑ, ὁ. ἀ-δελφιδἡ, ἡ. θυγἀτηρ ἡ, υιὀς δ τἡς ἀδελφἡς.

Så, 1]adv., ου τω. οὑτως, οὑτωσἰ. ὡδε. ταὑ-τρ, τρδε. äfv. ὡς, neml. i uttr. και ὡς, ουδ' 1. μηδ' ὡς.: så ungefär, ωδἐ πως. ταὑτρ 1. τρδἐ πρ.: så! (== sââ!) ειεν.: så? 1. så?!, αληθἐς; εἰτα; ὀντως ἀρα; s. hög, djup o. s. ν., τοσοὑτος τὀ υ-ψος, τὀ βἀθος, o. s. ν.: s. att säga, ὡς (ἐπος) ειπεἰν.: s. som, (οὑτως) ὡσπερ.: just s. som, κα-θἀπερ. κατἀ καυτἀ 1. ομοἰως m. det jemförda i dat.: lika s. mycken, ἱσος (3) (τὀ πλἡθος).: två gånger s. mycken 1. stor, δις τοσοὑτος.: s. många

som, (τοσοὑτοι) δσοι.: s. mycket derom, και ταὑτα μεν δἡ ταὑτα.: s. mycket s. möjligt, δπως οἱὀν τε. ὡς (δυνατὀν) μἀλιστα. Ες τἀ μἀλιστα 1. τὀ δυνατὀν. Εκ τὡν δυνατὡν.: s. länge som, Εφ* δσον (χρὀνον). δσον. μἐχρι ου. ἀχρι οὑ. ἑως (ἀν).: (blott) s. mycket, τοσοὑτον.: s. snart (som), Επει (Επειδἡ, Επειδἀν) τἀχιστα, ὡς πρὡτον, ἀμα τὡ m. inf. ἀμα τε-καἰ. ἀμα-και. t. ex. s. snart han kommit, fick han se, ἀμα τὡ Ελθεϊν εἱδεν. ἀμα (τε) ἡλθεν και εἱδεν. ἀμα Ελθὡν εϊδεν. äfv. Ελ-θὡν ἀμα και εϊδεν.: s. snart det blef sommar, dager, ἀμα τὡ θἐρει, τρ ημἐρα.: s. snart som möjligt, τἡν τ αχἰστην. δ τι τἀχιστα: s. ofta, τ οσἀκις. τοσαυτἀκις.: s. ofta som, δσἀκις. δτε, οπὀτε m. opt. (om förfluten tid), οπὀταν m. conj., (om närvarande 1. tillkommande), b) så mycket än uttr. m. γἐ, και, καἰπερ m. part. jfr Ehuru, Huru 2), Mycken, c) vid uppmaningar, ἀλλἀ. ἀλλ' ἀγε. φἐρε νυν. ἀγε νυν.: så! låtom oss gå, ἀλλ* ἰωμεν. 2) a) conj., alltså (så-då), τοἰνυν, τοιγἀρ. t. ex. s. vill jag (då) göra det, ποιἡσω τοἰνυν. τοιγἀρ ποιἡσω.: s. hör (då), ἀκουε δἡ. b) inledande hufvudsatsen efter temporal 1. hy-pothetisk försats, uttr. ej i Grek.

S å, σπεἰρειν, διασπεἰρειν.

Så, subst., πἰθος, δ.

Sådan, τοιοὑτος, αὑτη, οὑτο(ν). τοιὀσδε, ἀδε, ὀνδε.: af s. beskaffenhet, τοιουτὀτροπος, 2. ge stält, τοιουτὀσχημος, 2.: ungef. s., τοιοὑτος τις.: s. som, (τοιοὑτος) οιος: en s. till, ἑτερος τοιοὑτος.

Sådig, ἀχυρὡδης, 2.

Sådor, ἀχυρα, τἀ. κἀρφος, τὀ.

Såg, πρἰων, ονος, ὀ.: liten s., πριὀνιον, τὀ.: föra s:en fram o. tillbaka, ἑλκειν τὀν πρἰονα και ἀνταναδιδὀναι.

Såga, 1) tr., (δια)πρἰειν. 2) intr., ἑλκειν τὀν πρἰονα.

Sågblad, ἑλασμα 1. πἐταλον τὀ τοὑ πρἰονος.

Sågbock, πἡγμα 1. ὑπἐρεισμα πρὀς τἡν πρῒ-σιν, τὀ.

Sågformig, πριονοειδής, πριονώδης, 2.

Sågkarl, πρίστης, ον, ὁ.

Sågning, πρϊσις, ἡ.

Sågspån, (παρα)πρίσματα, τά. ἀπόψηγμα, τό.

Således, se Alltså.

Såll, κόσκινον, τό. σήστρον, τό. πλόκανον, τϋ (rissel).: bära vatten i s., κοσκίνω νδωρ φέρειν. Ες τετρυπημένον πίθον ἀντλεϊν.: ss. ett s., κο-σκινηδόν.

Sålla, (δια)σήθειν. κοσκινεύειν, -ίζειν. υποσείειν.

Sållning, ὑποσεισμός, ὁ.

Sång, 1) ss. handling, τό αδειν. ὠδή, ἡ. μελωδία, ἡ. 2) ss. sak, det sjungna, ωδή, ή. ἀσμα, τό. μέλος, τό. ὑμνος, δ. äfv. μελωδια, η. νόμος, ο (melodi).

Sångarchor, ἀδόντων χορός, ο. Sångare, ὁ αδων, οντος. ἀοιδός, δ. λυρωδός, ὁ. Sångbok, ὑμνων συλλογή, ἡ. Sångerska, ἡ αδουσα. ἀοιδός, ἡ. λυρωδός, ἡ. Sångfogel, αδων 1. ὠδικός όρνις, ιθος, ο. Sånggudinna, Μούσα, ἡ. Sånglärare, φωνασκός, ὁ. Sångspel, μελικόν δράμα, τό. Sångstycke, se Sång 2). Sångöfning, φωνασκία, ἡ.: ha s., φωνασκ&ν. Sån i η g, σπόρος, σπορητός, δ. Såpa, ρύμμα, σμήγμα, σμήμα, τό (se Lext).

55434 Såp a·

σάπων, ωνος, ο (Sedn.). Jfr νϊτρον, τό, Κιμωλία

γη,

Såpa, <sμην. σμηχειν.

Såpbubbla, πομφόλυξ, νγος, tf. φνσα, σαλίς, ίδος, tf.

Såphandlare, ϋμηγματοπώλης, ου, ὁ.

Såp kul a, σμήγματος σφαίρα, tf.

Såp lut, ρνμμα, τό. (σαπωναρική κονία, tf. Sedn.).

Såppiller, βάλανος, tf. πεσσό?, πεττός, 6. πρόσθεμα, τό. προσΦετόι', τό.: sätta s. på ngn, βαλανίζειν τινά.: taga s., πρόσθεμα προστίθε-σθαι.

Såp Ört, στρούθιον, τό.

Sår, τραύμα, τό (i allmht). ἑλκος, τό (varigt, äfv. ελκύδριον, τό). πληγή, tf (slag).: s. på bröstet, τό Εναντίον 1. ἑμπροσθεν τραύμα, på ryggen, τό ὀπισθεν τραύμα.: erhålla s., τραύμα λαμβάνειν.: ge ngn ett s., πληγήν Επιβάλλειν, Ε· πιφέρειν τινί. dödligt, χαιρίαν παίειν τινά.: betäckt af s., τραυμάτων ἀνάπλεως, 2. κατατετρω-μένος, 3.

Såra, 1) eg., τραυματίζειν. τιτρώσκειν. πλήτ-τειν. παίειν.: dödligt s., χαιρίαν {πληγήν) προς-τρίβειν τινί. jfr Föreg. 2) oeg., τιτρώσχειν (t. ex. ερως ἑτρωσε με), δάχνειν, ἀνιάν (bedröfva).

Sårande, τρώσ*?, tf. τραύμα, τό.

Sårfeber, πυρετό? ὁ Εχ τραύματος.: ligga i s., πυρέττειν Εχ τραύματος.

Sårig, δια-, παρατετριμμένος, 3. τετραυμα-τισμένος, 3.: gå sig s., παρατρίβεσθαι τούς μηρούς.

Särna, Εκπυίσκεσθαι (bulna).

Sårnad, Επιπόλαιον τραύμα, τό.

Sås, ζωμός, ὁ. εμβαμμα, τό.: laga m. s., ζωμεύειν.

Såsom, ὠ?. ὥσπερ. καθά. καθάπερ.: s. om, ω? εϊ, ὡσανεί, ὥσπερ εϊ m. opt. ὡς, ὥσπερ m. part., t. ex. han talar s. om han kände dygden, λε'^ε* ὠ? γιγνώσχων τήν ἀρετήν ήτις Εστiν.: s. om dygden kunde läras, ὠ? διδακτού ούσης τής ἀρετής. Efter νυ. "synas" o. "tyckas" begagnas i Sv. ett "såsom om" 1. "som om", som ej återgifwes i Gr., t. ex. det synes som om det skulle bli krig, δοχεϊ πόλεμος εσεσθαι.: s. ock, ὥσπερ χαi.

Såta, ^όρτο? νενημένος 1. σωρό? φόρτοι/, ὁ.

Säck, σάχος, σάκκος, ὁ. θύλακος, ὁ. χώρυ-χος, ὁ. ἀσχός, ὁ.

Säcka, Ενιέναι 1. περιλαμβάνειν σάχοις.

Säckformig, θνλακοειδής, 2.

Säckpipa, βόμβυξ, υχος, ὁ (se Lex.).

Säd, 1) i vegetabilisk mening, σῖτος, tf, vanl. pl. τὰ σῖτα (såv. bergad som växande), λήϊον, τό (på åkern).: förse m. s., παρέχειν οῖτον 1. ἀγο-ράν. σιτοδοτεϊν. σιταγωγεϊν, σιτηγεϊν (tillföra s).: besådd m. s., σιτόσπορος, 2.: lida brist på s., σιτοδείσθαι.: köpa upp s., α,τωνεϊν. 2) anima-lisk, σπέρμα τό. γονή, ή. S-ορός, ὁ.

Sädesax, στάχυς, υος, ὁ.

Sädesbergning, συγκομιδή ή τού σίτου.

Sädesbrist, σιτοδεια, σπανοσιτια, σπανοκαρ-πiα, tf.

Sädesbod, σιτοβολών, ώνος, ὁ. σιτοβόλιον, -ειον, τό.

Sädesfält, -gärde, σιτών, ώνος, ὁ. λήϊον, τό. ἄρωμα, τό. σπερματουμένη (besådt) γή, tf.

-Säker.

Sädesgång, Θορικός πόρος, ὁ.

Sädeshandlare, σιτοπώλης, ου, -κάπηλος, ὁ.: vara s., αιτοπωλεϊν.

Sädeskorn, utsäde, σίτο? ὁ εϊς τήν αποράν ἀποκείμενος.

Sädeskråka, απερμολόγος, ὁ.

Sädeslada, -magasin, se Sädesbod.

Sä desmask, κίς, ιός, ὁ. τρώξ, ωγός, ὁ.

Sädesmål, -mått, σιτηρόν μέτρον, τό.

Sädesodling, γεωργiα, tf.

Sädespris, τιμή tf τού σίτου.

Sädesrik, πολύσιτος, 2.

Sädesslag, σιτηρά, ών, τά. σιτώδη, ών, τά.

S ä des tillförs el, σιτ αγώγια, tf.

Sädesutdelning, σιτομετρiα, σιτοδοσiα, tf.

Sädesutförsel, Εξαγωγή σιτική 1. τού σίτου, tf.

Säf, σχοϊνος, ὁ. θρύον, τό.: gjord af s., σχοi-νινος, 3.

Säflig, -het, se Långsam 2), Långsam-het 2).

Säfmatta, ψιά&ος, tf. φορμός, ὁ.

Säfvenbom, βρά&υ, υος, τό.

Säga, 1) i ord ge tillkänna, förmäla, λέγειν, φάναι. till ngn, τινi 1. πρό? τινα. φράζειν, φά-σκειν (försäkra).: jag

har låtit mig s., hört s:s, Επυ&όμην. ἀκοτ; εμα&ρν. ἠκουσα. äfv. ἀκούω.: låt s. dig, εὐ ἰσ&ι.: låta ngn s. (om en berättare 1. framställare), ποιεϊν τινα λέγοντα.: sade jag, han, hon (ss. inskjuten mellansats), εψηv. ἠν δ* Εγώ. εφη, ἡ δ' ος, ἡ δ' ἡ.: man s:er, φασί, λέ-γουσι m. inf. λέγεται m. acc. 1. nom. o. inf.: att så s., ώ? ειπεiν : f. att s. rent ut, ἀπλώ? ειπεiν, μηδέν ὑποστειλάμενον ειπείν, ὡς επος ειπεiν.: bl. f. att s. ngt, λό^οι; ενεκα.: som sagdt, όπερ 1. ώσπερ είπον, ες, o. s. v. όπερ 1. ώσπερ λέγω, λέ-γομεν. τὸ ειρημένον.: ss. ordspråket s:r, τὸ λε-γόμενον. τούτο δή τὸ λεγόμενον.: bl. till eder sagdt, ὡς Εν ὑμϊν αὐτοϊς εἰρήσ&αι : sagdt o. gjordt, ἀμ' επος, ἀμ' ἐργον.: s. m. tydliga o. klara ord, σαφώς και διαρρήδην λέγειν.: s. att man ej vill, οὐ φάναι βούλεσ&αι.: s. att icke, ου φάναι m. inf: ej s. ett ord, οὐδε γρὐ λέγειν 1. ἀποκρίνε-σ&αι. οὐδε γρύζειν.: hd vill du s. m. det? τί τούτο &έλει; πώς τούτο λέγεις; jag vill ej s. — utan, οὐχ 1. μή ότι — ἀλλά.: säg icke så, μή λέγε τοιούτο μηδέν.: säg ej ut, εὐφήμει. 2) befalla, λέγειν, φράζειν, προειπεϊν, παραινεϊν, κε-λεύειν m. acc. o. inf: s. att ngt ej får ske, ἀπει·« πεϊν, ἀπαγορεύειν m. (μή o.) inf.: låta sig ngt vara sagdt, πεί&εσ&αί τινι. πει&αρχεϊν τινι.: låt s. dig, ἀκουε δή.: låta s. ngn ngt, λέγειν 1. Επι-στέλλειν τινί m. inf: jag har deri ingenting att s., τούτ* οὐκ Επ' Εμοί Εστίν. 3) antyda, δηλούν.: mitt samvete s:er mig, ξύνοιδα Εμαυτώ. 4) betyda, mana, λέγειν, d-έλειν.: hd vill det s.? τί τούτο &έλει;

Sägen, se Myth.

Säker, 1) trygg, utan fara, ασφαλής, 2. «-δεής, 2. ἀκίνδυνος, 2. Εχυρός, 3 (fast).: vara s. f. fara (olycka), Εν ἀσφαλεϊ ειναι (τοὐ μηδέν πα&εϊν).: sofva s., ἀτρεστον κα&εύδειν.: resa s., ἀδεώς πορεὐεσθαι. 2) som ej medför fara, ἀκίνδυνος, 2. πιστός, 3.: en s. häst, ἵππος πιστός, ὁ.: vägen är s., ἀσφαλώς εξεστι πορεύεσθαι.: hafvet är ej s:t, ἀπιστον tf θάλαττα. 3) orädd, ἀδεής, 2. θαρραλέος, 3. 4) tillförlitlig, ἀσφαλής, 2. βέβαιος, 2. πιστός, 3.: s:t kännetecken, πιστόνSäkerhet — Sätt.

435

τεκμήριον, τό.: jag är s. på, πέποιBα. Se f. öfr. Y iss.

Säkerhet, ασφάλεια, ἡ. τὸ ἀσφαλές. τὸ ἀ-κίνδυνον. ἀδεια, ἡ. βέβαιονης, ἡ. τὸ βέβαιον, τὸ πιστόν.: m. s., ασφαλώς, ἀδεώς.: m. större s., ἀσφαλέστερον.: vara i s., iv ἀσφαλεϊ εϊναι. ἀσφα-λώς, ἀδεώς εχειν.: föra ngt i s., ἀσφαλώς 1 i ν ἀσφαλεϊ κατατιBέναι 1. καBιστάναι τι. iv ἐχυρφ ποιεϊσBαι τι.: tänka på sin s., φροντίζειν της εαυτόν σωτηρίας.

Säkerhetskänsla, Bάρσος, τό.

Säkerhetsvakt, φνλαχή, ἡ. φύλακες, ων, οι.

Sälja, (δια)πιπράσκειν. ἀπεμπολάν. πωλεϊν. ἀ-ποδίδοσBαι. πράσιν ποιεϊσBαι τίνος. διατίBεσBαι (utställa till försäljning), ngt f. ngt, τί τίνος.: s. sig åt ngn till ngt, μισBονν εαυτόν τινι ἐπ i τι.

Säljande, πράσις, ἡ. διάπρασις, ἡ. διάBε-σις, ἡ. πώλησις, ἡ. ἀπεμπόλησις, ἡ.

Säljare, πρατήρ, ήρος, ὁ. 1. gm part. af vv.

Säljbar, ω νιος, 2. πράσιμος, 2.

Säll, se Lycklig, Salig.

Sälla sig, till ngn, σννίστασBαί τινι 1. πρός τινα. προσεταιρίζεσBαί τινι. ἀχολονBεϊν τινι 1. μετά τίνος.: på resa, συμπορεύεσBαί τινι.

Sällan, σπανίως, ὀλιγάχις.

Sälle, ἀνBρωπος, ὁ.

Sällhet, se Lycka, Salighet.

Sällsam, se Ovanlig, Besynnerlig.

Sällskap, 1) samvaro, samfölje, χοινωνία, σννονσία, ομιλία, σννήBεια, ἡ.: lefva i s., xoivjj ζήν. ὁμιλεϊν.: göra ngn s., συν εϊναι, συγγίγνε-σBαί τινι. på resa, σνμπορενεσBαί τινι. vid bordet, συνδειπνεϊν τινι. i företag,

göromål, συμ-πράττειν τί τινι. σννεργόν εϊναί τινί τίνος, συν-επιλαμβάνεσΒαί τινί τίνος.: i s. m. ngn, σύν τινι. μετά τίνος.: söka ngns s., Βηρενειν τήν σνν-ονσίαν τινός. έπιΒνμεϊν σννεϊναι 1. όμιλεϊν τινι. 2) förening af f. ett visst ändamål sig samlande personer, σύλλογος, ό. σύνοδος, ή. σννονσία, ή. εταιρεια, ή. Βίασος, ό. σννόντες, σνγγενόμενοι, οι.: talrikt s., σνχνή σννονσία, ή.: höra till s:et, μετέχειν τής συνουσίας, είναι τών συνόντων.: s:ets sammankomst upplöses, οι συνόντες διαλύονται 1. τήν συνουσίαν διαλύουσιν 1. άπαλλάττονται αλλήλων.

Sällskapa, m. ngn, = göra ngn sällskap, se Föreg.

Säll skapare, εταϊρος, ό. ομιλητής, ού, ό. συν ου σι αστής, ού, ό. συνών, όντος, ό.

Sälls kap erska, εταίρα, ή. φίλη, ή.

Sällskaplig, χοινωνικός, 3, όμιλητιχός, 3 (om pers.), κοινός, 3 (om ting).: s:t nöje, ηδονή ή ix τής ομιλίας 1. συνουσίας.

Sällskaplighet, κοινό της, ή.: m skr äro skapade f. s., άνΒρωποι συνεϊναι πεφύκασιν άλλήλοις.

Sällskapsrum, ίξέάρα, ή.

Sällspord, -synt, σπάνιος, 3. ούχ ό τυχών, 3 (rar).: göra sig s., σπάνιον εαυτόν παρέχειν.

Sällspordhet, -synthet, 1) ss. egenskap, σπάνις, εως, ή. äfv. σπανιότης, ή. jfr Sparsam -het 3). 2)ss. sak, σπάνιίν τι χρήμα. Βαυμάσιόν τι χρήμα (raritet, klenod) äfv. Βαύμα, Βέαμα, άγαλμα, τό.

Sälta, άλμυρότης, άλυκότης, ή. άλμη, ή. άλ-μυρίς, άλυκίς, ίδος, ή.

Sämja, se Endrägt.

Sämja, se Förlika.: s:s, συμφέρεσΒαί τινι. όμονοεϊν τινι. iν όμονοία διάγειν πρός τινα.

Sämre, Sämst, se under Dålig.

Sämska, se Garfva.

Sända, se Skicka, Afskicka.

Sändebud, άγγελος, ο (i allmht). απόστολος, ο (hos Ionierna). πρεσβευτής, ού, ό, pl. πρέσβεις, εων. Βεωρός, ό (till religiösa festligheter).: skicka s., πέμπειν, άποστέλλειν m. part. fut. 1. præp. m. cas. f. att uttrycka ändamålet m. skickandet, t. ex., de skickade s. f. att underhandla om fördrag, έπεμψαν λόγους ποιησομένους περί σπονδών, έπεμψαν ώς αύτούς περί σπονδών.: vara s., πρε-σβεύειν, -σΒαι.

Sändning, 1) ss. handling, έκπομπή, ή. o. gm vv. under Skicka. 2) ss. sak, a) se Sändebud. b) budskap, αγγελία, ή. c) varor, κομιδή, ή. τά κομιζόμενα.

Säng, κλίνη, ή. κοίτη, ή (bädd).: bädda s., κλίνην στρωννύναι.

Sängbottensgjord, κειρία, ή.

Sängdags, se Liggdags.

Sängfötter, ένήλατα, τά.

Sänghimmel, σκηνή, ή.

Sängkammare, Β·άλαμος, δ. κοιμητήριον, τό κοιτών, ώνος, ό.

Sängkamrat, παρά-, σύγκοιτος, δ. συγκοι-μητής, ού, ό. σύνευνος, ό, ή. ή συγκοιτωμένη.

Sängkläder, τά προς τήν κλίνην. στρώματα, τά.

Sängliggande, κλινήρης, κλινοπετής, 2.

Sängomhänge, σκηνή, ή.

Sängstolpar, se Sängfötter.

Sängställe, κλίνη, ἡ.

Sängtäcke, χλαῖνα, σισῦρα, ἡ. στρῶμα, τό.

Sänka, 1) låta sjunka, καΒιέναι, καταστέλ-λειν. καταβάλλειν. m. tåg, καΒιμάν.: s. sig, κα-ΒιεσΒαι. ὑπονοστεῖν. ὑποχωρεῖν. 2) se Försänka.

Sänkbly, κάΒετος μόλυβδος, ὁ.

Sänk lod, καταπειρατηρία, ἡ. βολίς, ίδος, ἡ (Sedn.).: kasta ut s:et, βολίζειν.

Sänkning, κάΒεσις, ἡ. εγκλισις, ἡ (lutning). χαράδρα, ἡ (dalsänkning).

Särdeles, se Synnerligen.

Särskilt, κεχωρισμένος, 3. ἴδιος, 3. ὁ καΒ' αὑ τόν, ἡ καΒ* αυτήν, τὸ καΒ' αυτό. μόνος, 3. χωριστός, 3.

Särskilthet, ἰδιότης, ἡ (ss. egenskap), ἴδιον τι (χρῆμα), τό (ss. sak).

Säte, 1) plats att sitta på, εδρα, ἡ. Βῶκος, δ. Βρόνος, ὁ. Βέα, ἡ (på theatern). 2) ort att bo o. dväljas på, ἵδρυμα, τό. οἰκητήριον, τό. ἦΒος, τό. δίαιτα, ἡ. χωρίον, τό. ὅπου 1. οὑ τις 1. τὶ εστι 1. ὑπάρχει.: ha s. på ngt ställe, διατρίβειν 1. τὴν διατριβὴν ποιεῖσΒαι iν χωρίω τινί. Ιδρύ-σΒαι iν.: s. f. en domstol, ον ἐστι δικαστήριον. {. ett råd, ου εστι βονλεντήριον o. s. v. 3) den del af kroppen hrm. man sitter, ὁρρος, o. 4) rätt att deltaga i ett kollegium, τὸ σύνεδρον εἶναι.: ha s. i rådet, τῶν βουλεντῶν 1. βουλευόντων εἶναι 1. γενέσΒαι. βονλεύειν. βονλεντὴν εἶναι.

Sätt, 1) eg., τρόπος, ὁ. οδός, ἡ (förfaringss.).: på särskilts., ιδία. διαφερόντως (synnerligt).: på sma s., τὸν αυτὸν τρόπον, ομοίως, ὡσαντως. κατὰ ταὐτά.: på dta sätt, τούτον τὸν τρόπον, ὧδε. οὑτω(ς). ταὐτρ. τρδε.: på annat s., ἀλλϊ], ἄλλως, ἄλλον τρόπον.: på ngt slags s., ἐνί γέ τω τρόπω.: på visst s., på s. o. vis, τρόπον τινά. τρόπω τινί. πῄ, πώς, τὶ (enklit.).: på allt s., ix436

παντὸς τρόπον, πάντως.: på inget β., οὐ-, μηάα-μῶς.: på hkt s.? τινι τρόπω; τίνα τρόπον: på bästa möjliga s.; ὡς οἷόν τε ἀριστα, κάλλιστα, μάλιστα.: enl. ngns s., τρόπον 1. ἀικην τινός, χατά m. acc. 2) vana, sed, manér, ε&ος, τό. νόμος, o. τρόποι, οἵ (sätt att vara, uppföra sig), jfr Charakter 3) a).: det är deras s., iν εβ·ει ιοτίν αντοῖς. νόμιμόν Ιστιν αὐτοῖς. ὡάἐ πως νο-μίζονσι. φιλοῦσί πως.: enl. ngns s., τρόπον τινός.

Sätta, 1) s. i väg, se Löpa, Springa.: s. öfver en flod, ὁιαβαίνειν ποταμόν.: en graf, ὑπερ-, ὁιαπηάὰν τάφρον.: en mur, ὑπερπηόάν, ὑπερ-βάλλεσ&α τεῖχος. 2) föranleda 1. komma (ngn) att sitta, κα&ίζειν.: s. ngn på ngt, Ιπιχα&ίζειν τινὰ Ιπὶ τι.: s. ngn på hästen, ἀναβιβάζειν τινὰ Ini τον ἵππον.: s. upp på thronen, Ινιόρύειν $·ρό-νω, χα&ίζειν εἲς θρόνον (eg.), κα&ιστάναι εἲς τὴν ἀρχήν (oeg.).: s. sig, κα&ίζεσ&αι. κα&ἐζεσ&αι. χα-d-ίζειν.: s. sig bredvid ngn, παρακα&ίζεσ&αι, -ἑζε-σ&αί τινι.: låta ngn s. sig, καθ·ίζειν τινὰ 1. bättre : χα&ἐζεσ&αι χελεύειν τινά.: s. sig ned (= slå sig ned) på ett ställe, χατοιχεῖν, ἱάρύεσ$αι εις τόπον (äfv. om krigshärar), χα&ήο&αι. τι&εσ&αι τὰ ὁπλα (om härar).: s. sig, = sjunka ned, νπο-χωρεῖν εις τὸ χάτω, ὑποστῆναι (om vätskor), dt/w· ζάνειν, κα&ίζεο&αι, ἵζημα λαβεῖν (om boningar o. d.). 3) placera, (χατα)τι&έναι. (καθιστάναι. i-άρνειν. εὰράζειν (ge fast läge), φυτεύειν (plantera; äfv. Ιμβάλλειν εις τὴν γὴν).; s. på sin plats, ὁιατι&έναι. ἀιευ&ετεῖν. ἀιατάττειν.: s. af m., se Förslösa.: s. i musik, fängelse, förundran, förlägenhet, försvarstillstånd, o. d., se subst.: s. ngt i hufvudet på ngn, ἰμβάλλειν, Ιμποιεῖν εἲς τὴν ψυχὴ ν. ἐμποιεῖν τρ γνώμρ. ἰφιστάναι τινὰ τρ γνώμρ. på sig, παριέναι τι εις τὴν ψυχήν. εἲς νουν ἴμβάλλεσ&αί τι. ισχυρῶς εχειν τι iν τ»} γνώ-μρ. ισχυρῶς νομίζειν τι.: s. ofvanpå, τι&έναι ὑπερ, ὑπερτι&έναι τινός, ἐφιστάναι ἰπὶ τινι.: s. ngn (att befalla) öfver ngn, ἰφιστάναι τινὰ τινι. τάττειν τινὰ Ιπὶ τινι.: vara satt öfver ngt, ἐφε-στηκέναι τινι. ἐπιστατεῖν τίνος 1. τινί. ἀρχειν τινός. προστατεῖν τίνος.: s. ngn (i värde l. anseende) öfver ngn, προχρίνειν τινὰ τίνος.: s. under, ὑποτι&έναι τινί.: s. in ngn ibland några, τι&έ-ναι τινὰ τίνων 1. εν τισι.: s. framför, προτιθ·έναι τινός.: s. gent emot, ἀντίον καθιστάναι τινός.: s. i ngt tillstånd 1. fhde, καθιστάναι. (ὁια)τιβ·έ-ναι. ποιεῖν. 4) utsätta, bestämma, se Fastställa.: s. till domare, χριτὴν καθιστάναι.: s. ut (straff), ἐπιτιθέναι (pass. προκεῖσθαι, ἐπικεῖ-σθαι).: s. ut en dag till ngt, ἡμέραν τάττειν, ὁριζειν

τινός.

Sättande, θέσις, ή. ϊάρυσις, ή. φντενσις, ή (planterande).

Sättqvist, se Aflägg.

Söckendag, Εργάσιμος ήμερα, ή.

Söder, μεσημβρία, ή. νότος, ο\ τά νότια.: mot s., ηρός μεσημβρίαν.

Södra, se Sydlig.

Söfvande, χοίμισις, ή. κοιμισμός, ό.

Sofva, (χατα)βανχαλάν (lalia till sömns), χαρούν (äfv. döfva). (χατα)χοιμίζειν (eg. o. oeg.).

_Söka, 1) eftersöka, (άνα)ζητεϊν. {άν-, Ιξ)ερεν-νάν. (iξ)ιχνεύειν. μαστεύειν. 2) eftersträfva, ζη-νεϊν. μετιέναι. άιώκειν. θηράν,θηρεύειν. Ιηιθυμεϊν, ορέγεσθαί τίνος, σπουιΐάζειν περί τίνος, μνηστεύειν τι.: s. hjelp hos ngn, προς-, ίπιχαλεϊσθαι, πςος-

τρέπεσθαί τινα.: s. ngns fördel, πράττειν, σχο-πεϊν τό συμφέρον τινί. — s. att, ζητεϊν. προ-θυμεϊσθαι. σπεύδειν. ίπιχειρεϊν. πειράσθαι. μη-χανάσθαι.

Sökande, ζήτησις, ή. ερευνά, ή. ϊχνεία, ϊχνευ-σις, ιχνηλασία, ή (spårande).

Sökare, ζητητής, έρεννητής, ϊχνευτής, ού, ό.

Söla, Nedsmutsa, Slaska, Dröja.

Söl ak t ig, όχνηρός, 3. βραάύς, εϊα, ύ. βρα-άύνων, ουσα, ον.

Sölaktighet, όχνηρία, ή. οχνος, ό.

Sölja, περόνιον, τό.

Söm, 1) hopfogning m. nål o. tråd, συμβολή, ή. ραφή, ή (äfv. på hufvudskålen), jfr Fogning 2). 2) sömnad, ράμμα, τό. 3) hästskos., ηλος σιδηρούς, ό.

S ö m m a, se Sy.

Sömmerska, άχέστρια, ή.

Sömn, ύπνος, ό.: djup s., βαθύς ύπνος, χάρος, ό.: i djup s., χάθυπνος, 2.: falla i s., ύπνου λαχεϊν, τυχεϊν (få s.). καταφέρεσθαι, χατα-σπάσθαι εις ϋπνον. ύπνος λαμβάνει, αϊρεϊ, εχει τινά·: streta emot s:en, άνθίστασθαι πρός νπνον. ύπνομαχεϊν.: väcka ur s:en, έξεγείρειν έξ ύπνου 1. καθεύάοντα.: förjaga s:n, άπωθεϊσθαι, άφαιρεϊ-σθαι τον ύπνον.: i s:n, καθ* νπνον. iv ύπνω. καθεύϋων, ουσα.: s. m. öppna ögon (ss. sjukdom), χατοχή, ή. χάτοχος, ή.

Sömnad, se Söm 2).

Sömnaktig, oeg., νωθής, 2. βλάξ, αχός, ό. βλαχιχός, 3. όχνηρός, 3. βραάύς, εϊα, ν. Jfr Sömnig.

Sömnaktighet, νώθεια, ή. βραάυτής, ή. Jfr Sömnighet.

Sömndryck, ναρχωτιχόν 1. ύπνωτιχόν φάρ-μαχον, τό.

Sömngifvande, ύπνοποιός, 2.

Sömngångare, νυχτιπόλος, ό. σεληνιακός, ό.

Sömnig, ύπνώάης, 2. νπνηλός, 3. ύπνου ίπι-d-υμών, ούσα, ούν.: vara s., ύπνώττειν. Jfr Sömnaktig.

Sömnighet, νπνωάία, ή (äfv. oeg.). Jfr Sömn-aktighet.

Sömnlös, άϋπνος, 2 (ofrivilligt), άγρνπνος, 2 (afsigtligt).: tillbringa en s. natt, άγρνπνεϊν τήν νύχτα.: sätta till s:a nätter m. 1. på ngt, Ι-παγρνπνεϊν τινι.: s. natt, άϋπνος νύξ, ή.

Sömnlöshet, άϋπνία, ή. αγρυπνία, ή.

Sömnsjuk, λή&αργος, 2. ληθαργικός,3. νν-στάλος, 2 (Sedn.).

Sömnsjuka, λή&αργος, ό, -για, ή. κώμα, τό.

Söndag, ή πρώτη τής εβάομάάος. χυριαχή, ή.

Sönder, c†ίχα.: skäras., άίχα τέμνειν.: oftast uttr. det gm smnsättning m. dia- o. κατα-, t. ex. slita s. 1. sönderslita, άιαρρηγνύναι o. καταρρη-γνϋναι.: gå s., {άιαρ)ρήγνυσ&αι, σχίζεσθ·αι. κατα-τρίβεσ&αι (ish. om kläder).: vara s., se Söndrig.

Sönderbita, καταάάκνειν. βρύκειν.

Sönderblåsa, 1)tr., άιαφυσάν. όιαπνεϊν. έπι-πνέοντα όιασκεάαννύναι. 2) intr., άιαφυσάσ&αι. άιαπνεϊσ&αι.

Sönderborra, όιατετραίνειν. όιατρυπάν.

Sönderbraka, μετά ψόφου καταρρήγνυσ&αι.

Sönderbrista, κατακλάσ&αι. κατάγνυσ&αι.

Sönderbryta, έκ-, κατακλάν. καταγνύναι. {κατα)&ραύειν. (άια)$ρύπτειν. {άιαρ-, χαταρ)ρη-γνύναι.Sönderbrytning -

Sönderbrytning, &ραύσις, ή· ρη&ς, ή-

Sönderbulta, κατακόπτειν. χόπτοντα χατα-τρίβειν.

Sönderböka, ύπο-, άιορύττειν.

Sönderdela, (Λα-, κατα)μερίζειν. κατανέμειν. άιαιρεϊν. (άια)σχίζειν. διακρίνειν, àv alv tiv (oeg., särskilja).

Sönderdelning, (δια) μερισμό ς, δ. διαίρεσις,

η-

Sönderfalla, διαπίπτειν. διαχεϊσ&αι. διαρρεϊν. &ρν7ττεσ&αι.ι i delar, δηρήσ&αι εις μέρη.

Sönderfila, χαταρ-, διαρρινεϊν.

Sönderflyga, se Sönderbrista.

Sönderfräta, κατακόπτειν. διατρώγειν.

Söndergnaga, Λα-, χαταβιβρώσχειν. κατατρώγει.

Söndergnida, -gno, -gnagga, συν-, χα-τατρίβειν. (δια)&ρύπτειν.

Söndergrusa, διαχεϊν. δια&ρύπτειν.

Sönderhacka, κατα-, Λα-, σνγκόπτειν.

Sönderhugga, κατακόπτειν. διατέμνειν.

Sönderklippa, διατέμνειν. διχοτομεϊν.

Sönderklyfva, (άνα-, κατα)σχίζειν.

Sönderklämma, συν-, κατα&λίβειν.

Sönderklösa, (κατα)άρνπτει>ν. κατακνήν.

Sönderknacka, κόπτοντα κατατρίβειν.

Sönderknäcka, Λα-, κατακλάν.

Sönderkoka, χα&έψειν.: intr., κα&έψεσ&αι.

Sönderkrama, se Sönderklämma.

Sönderkrossa, se Krossa.

Sönderköra, ἐλαύνοντα κατατρίβειν.

Söndermala, καταλεϊν. συντρίβειν.

Söndernagga, χαιαχόπτειν.

Sönderpiska, συγχόπτειν. χαταλοάν. ἀπο-τυμπανίζειν. δέρειν.

Sönderrifva, συν-, κατατρίβειν. (δια)&ρύπτειν. {κατα-, δια)σπαράττειν. ἀμύττειν.

Sönderskafva, χαταξεϊν, -ξύειν. κατακνήν.

Sönderskjuta, τοξεύοντα διαιρείν 1. Λαχό-πτειν.

Sönderskära, Λα-, χατατέμνειν.

Sönderslita, se under Sönder.

Sönderslå, κατα&ραύειν. σνρρηγνύναι. συνα-ράττειν.

Söndersmälta, 1) tr., ἀνα-, Λα-, κατα-, ἀποτήκενν. 2) intr., χατατήχεσ&αι.

Söndersplittra, χατασχίζειν. διασπάν (oeg.).

Tacka. 437

Sönderspricka, Λαρ-, χαταρρήγνυσ&αι. δια-λνεσ&αι.

Sönderspringa, se Sönderbrista.

Sönderspränga, διαρρηγνύναι. διω&εϊν.

Sönderstampa, συν-, κατατρίβειν. (κατα)-πτίσσειν.

Söndersticka, διακεντεϊν. διαπείρειν.

Sönder stycka, χατά μικρά ποιεϊν. (δια)σπα-ράττειν. cννtέμνειν. κατακόπτειν. (κατα)κερματί-ζειν. τεμαχίζειν. (ἀια)μιοτνλλειν (kött).

Sönderstyckning, σπαραγμός, ὁ. κατ ἀκοπη, ἡ.

Sönderstöta, συγ-, κατακόπτειν. κατατρίβειν.

Söndersåga, Λα-, καταπρίειν.

Söndertaga, Λα-, ἀναλύειν.

Söndertrampa, χατα-, σνμπα τεϊν.

Söndertrycka, se Sönderklämma.

Söndertröska, καταλοάν.

Söndertugga, Λα-, καταμασάσ&αι.

Söndra, se Dela, Afsöndra, Splittra.

Söndrig, διεσιταραγμένος, 3. ρακόεις, εόσα, εν, ρακώδης, 2 (trasig), λακιστός, 3. σα&ρός, 3 (skröplig).

Söndring, 1) söndrande, χωρισμός, δ. χώρι-σις, ἡ. διαίρεσις, ἡ. διάλνσις, ἡ. 2) se Oenighet.

Sörja, 1) bedröfvas, se under Bedröfva. 2) se Begråta, äfv. πέν&ος ποιεϊσ&αι 1. ἀγειν (i det yttre, en afliden), πεν&εϊν τινα. κόπτεσ&αι, τνπτεσ&αί τινα (slå sig f. bröstet af sorg öfver ngn afliden). 3) s. f., = ha omsorg om, se under Omsorg.

Sörjande, πέν&ος, τό.

Sörpla, (καταρ)ροφεϊν, καταπίνειν (äfv. s. i sig).

Sörplande, ρόφησις, ή.

Söt, γλυκύς, εϊα, ύ. ηδύς, εϊα, ύ.: ge ngn en s. smak, γλυκύζειν τινά (pass., = känna en s. smak).: m. s. frukt, γλυκύ-, ήδύκαρπος, 2.: göra s., γλυκαίνειν. γλυκάζειν. ήδύνειν. Jfr Behaglig.

S ö t a k t i g, εγγλυκυς, 2.: vara s., έγγλύσσειν.

Söthet, γλυκύτης, ή. τό γλυκύ, ήδύτης, ή.

Sötma, γλύκυσμα, τό. ήδυσμα,τό. γλυκύτης, ή.

Söt sur, γλυκύστρυφ νος, 2.

Sötsaker, γλύκυσμα, τό. μελίτωμα, το'. Jfr Kliss.

Söt äpple, γλυκύμήλον, τό.

T.

T, T, τ, ταν, τό.

Tabell, κατάλογος, ό. πίναξ, χος, ό. διάγραμμα i τό. -arisk, ώσπερ ιν πινάκι, ώς ιν κεψαλαίω. -verk, οι καταλογεϊς.

Tabernakel, σκηνή, ή.

Tablå, 1) se Målning. 2) tabellarisk öfversigt, κατάλογος, ο. σύνοψις, ή.

Taburett, &ρανιον, τό.

Tack, χάρις, τ ος, ή (o. pl.).: mycken t., πολλή χάρις.: ss. afböjande svar på ett tillbud, καλώς (εχει). πάνν καλώς, κάλλιστα, ίπαινώ.: vara skyldig ngn t., χάριν δφείλειν τινι. χάριν εχειν τινι.: förtjena t. af ngn, χάριν (κατα)$έσ&αι τινι.: få, skörda t. f. ngt, χάριν άπολαμβάνειν. άποδέχε-

σ&αι, κομίζεσ&αι, φέρεσ&αί τίνος 1. άντί τίνος, χάριτες γίγνονταί μοι.: fordra t. af ngn, χάριν άπαιτεϊν τινα.: till t. f. ngt, άντί τίνος.: till t. derför att, άνθ·* ών.: t. vare gudarne att, χάρις τοις &εοϊς οτι. Se f. öfr. Tacksamhet o. Tacksägelse.

Tacka, χάριν όμολογεϊν, χάριτας λέγειν (τινί τίνος, ngn f. ngt). Επαινεί ν. εύχεσ&αι (gudarne). = hysa, bevisa tacksamhet, se d. o.: ingen skall t. hm derför, άχαρίστως αύτώ ταύτα πεπράξεται.: jag t:r hm icke derför, ήβουλόμην μάλλον αύτόν μή πεποιηκέναι ταύτα.: jag t:r (ss. höfligt afslag), se Tack.: t. f. en bjudning men ej antaga den, έπαινούντα τήν κλήσιν μη ύπισχνεϊσ&αι ϊέναι I. Sönderbrytning -

Sönderbrytning, &ραύσις, ή· ρη&ς, ή-

Sönderbulta, κατακόπτειν. χόπτοντα χατα-τρίβειν.

Sönderböka, ύπο-, άιορύττειν.

Sönderdela, (Λα-, κατα)μερίζειν. κατανέμειν. άιαιρεϊν. (άια)σχίζειν. διακρίνειν, àv alv tiv (oeg., särskilja).

Sönderdelning, (δια) μερισμό ς, δ. διαίρεσις,

η-

Sönderfalla, διαπίπτειν. διαχεϊσ&αι. διαρρεϊν. &ρν7ττεσ&αι.ι i delar, δηρήσ&αι εις μέρη.

Sönderfila, χαταρ-, διαρρινεϊν.

Sönderflyga, se Sönderbrista.

Sönderfräta, κατακόπτειν. διατρώγειν.

Söndergnaga, Λα-, χαταβιβρώσχειν. κατατρώγει.

Söndergnida, -gno, -gnagga, συν-, χα-τατρίβειν. (δια)&ρύπτειν.

Söndergrusa, διαχεϊν. δια&ρύπτειν.

Sönderhacka, κατα-, Λα-, σνγκόπτειν.

Sönderhugga, κατακόπτειν. διατέμνειν.

Sönderklippa, διατέμνειν. διχοτομεϊν.

Sönderklyfva, (άνα-, κατα)σχίζειν.

Sönderklämma, συν-, κατα&λίβειν.

Sönderklösa, (κατα)άρνπτει>ν. κατακνήν.

Sönderknacka, κόπτοντα κατατρίβειν.

Sönderknäcka, Λα-, κατακλάν.

Sönderkoka, χα&έψειν.: intr., κα&έψεσ&αι.

Sönderkrama, se Sönderklämma.

Sönderkrossa, se Krossa.

Sönderköra, έλαύνοντα κατατρίβειν.

Söndermala, καταλεϊν. συντρίβειν.

Söndernagga, χαιαχόπτειν.

Sönderpiska, συγχόπτειν. χαταλοάν. άπο-τυμπανίζειν. δέρειν.

Sönderrifva, συν-, κατατρίβειν. (δια)&ρύπτειν. {κατα-, δια)σπαράττειν. άμύττειν.

Sönderskafva, χαταξεΐν, -ξύειν. κατακνήν.

Sönderskjuta, τοξεύοντα διαιρεϊν 1. Λαχό-πτειν.

Sönderskära, Λα-, χατατέμνειν.

Sönderslita, se under Sönder.

Sönderslå, κατα&ραύειν. σνρρηγνύναι. συνα-ράττειν.

Söndersmälta, 1) tr., άνα-, Λα-, κατα-, άποτήκενν. 2) intr., χατατήχεσ&αι.

Söndersplittra, χατασχίζειν. διασπάν (oeg.).

Sönderspricka, Λαρ-, χαταρρήγνυσ&αι. δια-λνεσ&αι.

Sönderspringa, se Sönderbrista.

Sönderspränga, διαρρηγνύναι. διω&εϊν.

Sönderstampa, συν-, κατατρίβειν. (κατα)-πτίσσειν.

Söndersticka, διακεντεϊν. διαπείρειν.

Sönder stycka, χατά μικρά ποιεϊν. (δια)σπα-ράττειν. cννтέμνειν. κατακόπτειν. (κατα)κερματί-ζειν. τεμαχίζειν. (άια)μιοτνλλειν (kött).

Sönderstyckning, σπαραγμός, ό. κατ άκοπη, ή.

Sönderstöta, συγ-, κατακόπτειν. κατατρίβειν.

Sönderså̊ga, Λα-, καταπρίειν.

Söndertaga, Λα-, ἀναλύειν.

Söndertrampa, χατα-, σνμπα τεϊν.

Söndertrycka, se Sönderklämma.

Söndertröska, καταλοάν.

Söndertugga, Λα-, καταμασάσ&αι.

Söndra, se Dela, Afsöndra, Splittra.

Söndrig, διεσιταραγμένος, 3. ρακόεις, εόσα, εν, ρακώδης, 2 (trasig), λακιστός, 3. σα&ρός, 3 (skröplig).

Söndring, 1) söndrande, χωρισμός, δ. χώρι-σις, ή. διαίρεσις, ή. διάλνσις, ή. 2) se Oenighet.

Sörja, 1) bedröfvas, se under Bedröfva. 2) se Begråta, äfv. πέν&ος ποιεϊσ&αι 1. άγειν (i det yttre, en afliden), πεν&εϊν τινα. κόπτεσ&αι, τνπτεσ&αί τινα (slå sig f. bröstet af sorg öfver ngn afliden). 3) s. f., = ha omsorg om, se under Omsorg.

Sörjande, πέν&ος, τό.

Sörpla, (καταρ)ροφεϊν, καταπίνειν (äfv. s. i sig).

Sörplande, ρόφησις, ή.

Söt, γλυκύς, εϊα, ύ. ηδύς, εϊα, ύ.: ge ngn en s. smak, γλυκύζειν τινά (pass., = känna en s. smak).: m. s. frukt, γλυκύ-, ήδύκαρπος, 2.: göra s., γλυκαίνειν. γλυκάζειν. ήδύνειν. Jfr Behaglig.

S ö t a k t i g, εγγλυκυς, 2.: vara s., έγγλύσσειν.

Söthet, γλυκύτης, ή. τό γλυκύ, ήδύτης, ή.

Sötma, γλύκυσμα, τό. ήδυσμα,τό. γλυκύτης, ή.

Söt sur, γλυκύστρυφ νος, 2.

Sötsaker, γλύκυσμα, τό. μελίτωμα, το'. Jfr Kliss.

Söt äpple, γλυκύμήλον, τό.

T.

T, T, τ, ταν, τό.

Tabell, κατάλογος, ό. πίναξ, χος, ό. διάγραμμα i τό. -arisk, ώσπερ iν πινάκι, ώς iν κεψαλαίω. -verk, οι καταλογεϊς.

Tabernakel, σκηνή, ή.

Tablå, 1) se Målning. 2) tabellarisk öfversigt, κατάλογος, ο. σύνοψις, ή.

Taburett, &ρανiον, τό.

Tack, χάρις, τ ος, ή (o. pl.).: mycken t., πολλή χάρις.: ss. afböjande svar på ett tillbud, καλώς (εχει). πάνν καλώς, κάλλιστα, iπαινώ.: vara skyldig ngn t., χάριν δφείλειν τινi. χάριν εχειν τινι.: förtjena t. af ngn, χάριν (κατα)$έσ&αι τινi.: få, skörda t. f. ngt, χάριν άπολαμβάνειν. άποδέχε-

σ&αι, κομίζεσ&αι, φέρεσ&αί τίνος 1. άντi τίνος, χάριτες γίγνονταί μοι.: fordra t. af ngn, χάριν άπαιτεϊν τινα.: till t. f. ngt, άντi τίνος.: till t. derför att, άνθ·* ών.: t. vare gudarne att, χάρις τοις &εοϊς οτι. Se f. öfr. Tacksamhet o. Tacksägelse.

Tacka, χάριν όμολογεϊν, χάριτας λέγειν (τινi τίνος, ngn f. ngt). Επαινεί ν. εύχεσ&αι (gudarne). = hysa, bevisa tacksamhet, se d. o.: ingen skall t. hm derför, άχαρίστως αύτώ ταύτα πεπράξεται.: jag t:r hm icke derför, ήβουλόμην μάλλον αύτόν μή πεποιηκέναι ταύτα.: jag t:r (ss. höfligt afslag), se Tack.: t. f. en bjudning men ej

antaga den, ἐπαινούντα τήν κλήσιν μη ὑπισχνεῑσ&αι ῑέναι I.438

Tacka — Taga.

συνδειπνήσειν 1. d. jfr Betacka sig.: hafva att att t. ngn f. ngt, χάριν ὀφείλειν τινὶ τίνος, oftast bl., ὀφείλειν τινὶ τι.: t. f. en helsning, ἀν-τασπάζεσθαι. ἀντιπροσαγορεύειν. ἀντειπεὶν χαίρειν.

Tacka, οῑς (θήλεια), ὁς, ἡ.

Tacka (af metall), μύδρος, ὁ. πλίνθος, ἡ.

Tackel, τὰ τῆς νεὡς σκεύη 1. ὁπλα 1. ὁπλίσματα.

Tackjern, σίδηρος χωνευτός, ὁ.

Tackla, χατασχευάζειν. ὁπλίζειν.

Tacklage, se Tackel.

Tacklin g, 1) ss. handling, κατασκευή, ἡ. ο-πλισις, ἡ. 2) se Tackel.

Tacklös, αχάριστος, 2. μάταιος, 3 ο. 2. ανωφελής, 2.: underkasta sig en t. möda, μάτην 1. ἀνήνοτα 1. ἀνόνητα πονεῑν.: det är en t. möda att, οὐκ ἄξιον m. inf

Tacknämlig, χαρίεις, εσσα, εν. αχάριστος,

2. χεχαρισμένος, 3. εὐάρεστος, 2. ἀγαπητός, 3.

Tackoffer, χαριστήρια, ευχαριστήρια, τά.: t.

f. räddning, σωτήρια, τά.: offra t., χαριστήρια, σωτήρια θύειν 1. ἀποτελεὶν 1. ἀγειν. Jfr Offer.

Tacksam, 1) eg., om pers., ευχάριστος, 2. μνήμων (2) τών ευεργεσιών 1. ὡν τις εὐ ἐπαθεν. χάριν ἐχων, ουσα, ον.: vara t., εὐχαριστεῑν. χάριν ειδέναι.: jag tror att I skolen blifva mig tacksamme, οῑμαι οὐχ ἀν ἀχαρίστως μοι ἐξειν πρός υμών. Se f. öfr. Följ. 2) oeg., om saker, lönande ευχάριστος, 2. λυσιτελής, 2. χερδαλέος, 3.

Tacksamhet, ευχαριστία, ἡ. τὸ εὐχάριοτον. χάρις, τος, ἡ.: hysa t., χάριν ἐχειν 1. ειδέναι. εὐχαριστεῑν. εὐχαρίστως διακεὶσθαι.: visa, bevisa t. (i handling), χάριν ἀποδιδόναι, ἀνταποδιδό-ναι, ἐκτίνειν, ἀπονέμειν τινί, f. ngt, τινός I. ἀντὶ τίνος.: icke bevisa t., χάριτος 1. χάριτας 1. (τήν) χάριν ἀποστερεὶν τινα.: betyga sin t., se Tacka. Se f. öfr. Tack.

Tacksägelse, χάρις, τος, ἡ. χάριτες, αι. ευχαριστία, ἡ. χάριτος ομολογία, ἡ.: till Gud, χα-ριστήριοι ει'χαί, αι.: aflägga t., se Tacka.

Tacksägelsefest, se Tackoffer.

Tacksägelsepsalm, -sång, παιάν, ανος, δ. προσόδιον, τό. ὑμνος, ὁ.: uppstämma en t., παιανίζειν 1. παιωνίζειν. υμνεὶ ν ὑμνον.

Tadel, ψόγος, δ. μέμψις, ἡ. μομφή, ἡ (mer poet.), Επιτίμησις, ἡ. χατηγορία, ἡ. χατηγόρημα, τι.: hånande t., μώμος, δ. ι häftigt, högljudt t., Επίπληξις, ἡ.: kränkande, skymfligt t., ἐλεγχος, δ. λοιδορία, ἡ. ὀνειδος, τό.: afundsjukt, hatfullt t., φθόνος, ὁ.: vara föremål f. t., ψόγον 1. μέμψιν, äfv. αῑτίαν ἐχειν 1. ὑπέχειν.: ådraga ngn t., ψόγον φέρειν τινί. εις ψόγον ἀγειν τινά.

Tadelfri, se Otadlig.

T a del sjuk, φιλόψογος, φιλομεμφής, φιλό-μωμος, φιλαίτιος, φιλολοίδορος, 2. Επιμεμπτικός,

3. φιλεπιτιμητής, ου, ὁ.

Tadelsjuka, φιλολοιδορία, ἡ.\ ψόγου Επιθυμία, ἡ. φθονερία, ἡ. o. gm adj.

Tadelvärd, μεμπτός, 3. ἐπίμεμπτος, 2. ψε-χτός, 3. ἐπίψογος, 2. ἐπονείδιστος, 2. ἐπίληπτος, Επιλήψιμος, 2. αιτίας ἀξιος, 3.: vara t., ἀξιον είναι μέμφεσθαι. μέμψιν ἐχειν.

T adla, ψέγειν τινά. μέμφεσθαι τινι 1. τινά. Επιτιμάν τινί. Επιλαμβάνεσθαί τίνος, χαθάπτε-σθαί τίνος. Ελέγχειν τινά. χαχίζειν τινά. λοιδορεί ν τινα. ψόγον 1. μέμψιν Επιφέρειν τινι.: häftigt, hårdt t., σφόδρα 1. ϊοχυρώς μέμφεσθαι. δια-, χαταμέμφεσθαί τινα. έπιπλήττειν τινί.: t. ngt hos

ngn, ψέγειν τινός τι I. τινά είς τι. μέμφεσθαι τινί τι. λοιδορείσθαί τινί τι.: t. ngn f. ngt, ψέγειν τινά έπί τινι 1. διά, περί τι. äfv. τινά τι. μέμφεσθαι τινα εις τι. χαταμέμφεσθαί τινά τίνος 1. Επί τινι. Επιτιμάν τινι περί τίνος.: det är lättare att t. än att göra bättre, μωμήσεταί τις μάλλον ή μιμήσεται. Jfr Tadel.

T adla re, ψέχτης, ου, ό. Επιτιμητής, ού, δ. o. gm vv.: t. af böjelse, φιλεπιτιμητής, ού, δ.

Tafatt, σχαιός, 3. άδέξιος, 2. άφυής,2.: bära sig t. åt, σχαιουργείν.

Tafatthet, σχαιότης, ή. άφνία, ή.

Taffel, τράπεζα, ή. se Bord.: hålla öppen t., πάσι χοινήν παρέχειν τήν τράπεζαν. τήν οi-χίαν πρυτανειον άποδειχνύναι χοινόν.

Taffelmusik, τά παρά δείπνον χρούματα 1. αυλή ματ α

Taffelpenningar, τό είς τροφήν δεδομένον άργύριον.

Taffeltäckare, δ παρασχευάζων τήν τράπε-ζαν. τραπεζοποιός, τραπεζοκόμος, δ.

Tafla, πλάξ, κός, ή (hrje platt kropp), πι-ναξ, κος, δ (att skrifva, måla på m. m.). δέλ-τος, ή (skrif-t.). άβαξ, χος, 6 o. άβάχιον, τό (se Lex.).: t. f. anslag, σανίδες, αι. παραπήγματα, τά. Jfr Tabell, Målning.

T afs, κροκύς, ύδος, η. κροκύδιον, τό.

Tafvelgalleri, πινακοθήκη, ή.

Tag, λαβή, ή. άντιλαβή, ή.: taga, få t. i ngn 1. ngt, λαμβάνεσθαι, άντι-, Επιλαμβάνεσθαί τίνος. λαμβάνειν τινά (t. ex. τού ποδός), αιρείν. συλλαμβάνειν (fasttaga).: ha t. i ngt, έχειν, κατέ-χειν τι. έχεσθαι, άντέχεσθαί τίνος.: gifva, låta få t., λαβήν παρέχειν, (έν-, άπο)δούναι.: släppa t., άν-, άφ-, μεθιέναι τι. (άπο)λύεσθαί τίνος.: i ett t., (ύπό) μια όρμ$. Εξαίφνης, ευθύς.: vara i t:t m. ngt, σπουδάζειν (μάλιστα) περί τι. είναι πρός τινι. έχειν άμφι, περί τι.: det var ett godt t. f. hm, μεγάλη ν ροπήν έποίησεν αντώ. μέγα κέρδος ήνεγκεν αυτοί, πολλά ώφελήθη έκ τούτου.

Taga, 1) tr., λαμβάνειν (i allmht; fatta, gripa, t. i besittning), καταλαμβάνειν, συλλαμβάνειν (ertappa, gripa, fasttaga), δέχεσθαι, άποδέχεσθαι (emottaga), αιρείν, αιρείσθαι (våldsamt, intaga, bemäktiga sig; pass. άλίσκεσθαι). άρπάζειν (hastigt gripa 1. rycka till sig), άφαιρείν, -σθαι (borttaga). : hemligen t., υφαιρείσθαι. κλέπτειν.: t. ngt fr. ngn, άφαιρείσθαί τινά τι 1. τινός τι. άποστερείν τινά τίνος.: t. ngt i handen, λαβείν τι τ$ χειρί. μεταχειρίζεσθαί τι.: t. ngn om lifvet, (μέσον) περιλαβείν τινα.: t. ngn i handen, λαβείν τινα τής χειρός, δεξιούσθαί τινα (till helsning).: t. ngt f. händer, Επιχειρείν τινί. άπτεσθαι, Εφά-πτεσθαί τίνος.: t. på armen, ryggen, axlarna, se Subst.: t. mat, σίτον 1. τροφήν προσίεσθαι 1. 1. προσφέρεσθαι. σίτου άπολαύειν. προσφέρεσθαι φαγείν.: t. ett medikament, φάρμακον προσίεσθαι 1. προσφέρεσθαι 1. πιείν. φαρμάκω χρήσθαι.: t. i sin tjenst, λαμβάνειν (t. ex. τινά διάκονον).: t. ngn till fältherre, αίρείσθαι, χαθιστάναι, άποδεικνύναι τινά στρατηγόν.: t. till hustru, άγε-σθαι γυναίκα, γαμείν τινα.: t. m. sig, λαμβάνειν, άγειν, φέρειν, -σθαι. άναλαμβάνειν (om trupper).: t. i sitt hus, (παρα)δέχεσθαι είς τήν οi-κιαν.; t. till sig, άναλαμβάνειν ώς αυτόν. (είσ)δέ-χεσθαι.: tag! λαβε. παράλαβε, έχε.: tag hit, φέρε. δός. άπό-, παράδος. παράσχες.: t. ngt hos en hand-Tagel — Tal.

lande, λαμβάνων, πρίασθαί τι παρά χ cm ήλου.: t. mycket f. ett arbete, μέγαν μισθό ν λαμβάνων, πράττεσθαι, άπαιτεϊν έργου.: han t:er mycket f. sina yaror, πολλού πιπράσκει 1. πωλεί τά ώνια.: hnru mycket skall du t. f. att göra dta? Επί πόσω άν άέξαιο ποιεϊν τούτο: t. ngt på ngt sätt, άπο-άέχεσθαι, φέρειν τί πως. εχειν τι iv μέρει τίνος.: t. ngt lugnt, πράως άποάέχεσθαι 1. φέρειν τι. εύχόλως προσάέχεσθαί τι.: t. ngt illa, χαλεπώς φέρειν τι. δυσχεραίνειν τι. άχθεσθαί (Επί) τινι.: t. ngt väl, άγαπάν τι.: t. ngt lätt, iv Ελαφρφ ποιεϊσθαί τι.: t. ngt nära, se Nära.: t. ngt f. ngt, ύπολαμβάνειν, νομίζειν τι είναι τι.: t. ngt på sma sätt s. om, (ύπο)λαμβάνειν τι τον αυτόν τρόπον ώσπερ εϊ.: ingen tog det ss. syftande på ynglingen, utan alla tydde det på dig, ούάείς ύπελάμβανεν εις τό

μειράχιον ἀλλ* εις σε πάντες.: t. afsked, akt, början, slut, anstöt, skada, vård, undervisning, väg, till flykten, fel, miste

0. s. v., se d. oo. 2) intr., verka, ἀύνασθαι. εν-εργεῖν. ἀννειν. ποιεῖν.: det tar intet, οὐόέν (εις) πλέον ποιεῖ.: sågen, filen tar icke, ὁ πρίων, ἡ ρίνη οὐ ἀάχνει. 3) refl., (Επ)αυξάνεσθαι. αὐξη-σιν, Επiάοσιν λαμβάνειν.: om växter äfv., (ἀνα)-βλαστάνειν. Εμβιου ν ζωοφορεῖν.: om sjuka, ραi-ζειν. ἀναρραίζεσθαι. ἀναζωπυρεῖσθαι (efter vanmakt, äfv. fig.). 4) depon., kifvas, φιλονειχεῖν. Ερίζειν. ἀψιμαχεῖν. ἀμιλλάσθαι. — t. af, se Aftaga.: t. sig af, μέλει μοί τίνος, Επιμελεῖσθαι 1. Επιμέλειαν ποιεῖσθαί τίνος, προνοεῖν τίνος, προς-έχειν τινί.: icke t. sig af, ἀμελεῖν, ὀλιγωρεῖν τίνος. — t. an, bort, se An-, Borttaga. — t. efter, (ἀπο-, Εχ)μιμεῖσθαι. — t. emot, se Επi ot taga.: = hindra, χωλύειν. χατέχειν. ἀπο-χλείειν.: = hejdas, (χατ)έχεσθαι προσπταίειν, προς-χρούειν (stöta emot).: = göra motstånd, ἀνθίσ-τασθαι. (ἀπ)αμύνεσθαι. αντί-, ἀπομάχεσθαι. — t. fram, se Framtaga.: t. sig fram, se Fram. — t. sig igenom, ἀιιέναι. ἀιαάύεσθαι. ἀιικνεῖ-σθαι. ὀιήχειν. — t. ihop, συλλαμβάνειν.: t. ihop m. ngt, (ἀνθ)ἀπτ εσθαι τίνος. Επι-, Εγχειρεi ν τινι. m. ngn, ΐέναι Επi τινα. μετιέναι τινά. προσφέρε-σθαί τινι. ἅπτεσθαι, Επιλαμβάνεσθαι τίνος. — t. sig till, se Företaga. — t. sig upp, (Εξ)ανα-dvεσθαι. ἀναχύπτειν. αὐξάν εσθαι. μέγαν γίγνεσθαι. Επi&οσιν λαμβάνειν. — t. sig ut, a) komma ut, ὀιασώζεσθαι. ὑιαάύεοθαι. Εχφεύγειν. b) reda sig m. ngn 1. ngt, χαχώς) χρήσθαι τινι.: t. sig väl ut m. ngn, äfv. ἀρέσχειν τινί. τὴν παρά τίνος εὐνοιαν χτάσθαι. c) ha utseende, πρέπειν. oxpiv εχειν.: t. sig ut ss. ngt, αισθησιν

1. σχήμά τίνος παρέχειν. oxpiv εχειν τινός.: t. sig väl ut, χαλόν είναι ϊἀεῖν 1. ἀχούειν. — t. vid sig (illa), χατα-, Εχπλήττεσθαι. ἀθυμήσαι. βαρέως 1. χαλεπώς φέρειν. — t. åt sig, se Tyda. Se f. öfr. compp.

Tagel, ϊππεία μήριγξ, γγος 1. θρίξ, τριχός, ἡ. τό τοὐ ΐππου τρίχωμα.: af t., τρίχινος, 3.: lik t., τριχώάης, 2.

Tagelskjorta, τρίχινος χιτών, ὁ. τρίχινον (τριχίνιον?), τό.

Tagg, ἀχανθα,ἡ (på växter, äfv igelns). κέν-τρον, τό (äfv. fig.). Εγκεντρίς, ιάος, ἡ. στόρθυγξ, γγος, ἡ. ὀάούς, όντος, ὁ.: försedd, väpnad m. t., εγχεντρος, 2. χεντρωτός, 3. χέντρον εχων, ουσα, όν.: förse m. t., χεντρούν.: utan t:ar, ἀνάκαν-θος, 2. ἀχεντρος, 2.: sticka m. t., χεντεῖν. κεν-

τρίζειν.: talet qvarlemnar en t. i åhörarnes hjertan, χέντρον Εγκαταλείπει ὁ λόγος τοις ἀχροω-μένοις.: qvarlemna en hemlig t. i ngns hjerta. ὑποχνίζειν τινά.: ngt är mig en t. i hjertat, då-χνει μέ τι.

Taggig, ακανθώδης, 2. ἀχανθιχός, 3. Εχινώ-άης, 2. χεντρώάης, 2. χεντρωτός, 3.

Taggling, -svamp, tldvov, τό.

Tagning, λήψις, χατάληψις, σύλληψις, ἡ. αΐρεσις, ἡ. o. gm vv.

Tak, στέγη, ἡ. στέγασμα, τό. τέγος, τό. οροφή, ἡ. ὀροφος, ὁ.: förse m. t., Ερέφειν. ὁ ροφοὐ ν.: försedd m. t., στεγανός, 3.: utan t., ἀστεγος, 2.: aftaga, nedrifva t:t, ἀφαιρεῖν τον ὀροφον. diai-ρεῖν τὴν ὀροφήν.: under sma t., ὁμωρόφιος, ὁ-μώροφος, 2.

Takbjelke, ἀοχός, ἡ. Ερέψιμον div ἀρον, τό.

Takdropp, ὑάρορρόα, ἡ.

Takfot, γεῖσον, τό.

Takhalm, Ερέψιμος χάλαμος, ὁ.

Taklist, θριγχός, ὁ. γεῖσον, τό (hvilande på θρνγχός).

Taklägga, -ning, se Täcka, -ning.

Takresning, -röste, ὀροφαί, αι. ἡ τὴς οροφὴς ξύλωσις. Jfr Tak.

Takränna, χολέρα, vdξορρόα, ἡ.

Taksparre, στρωτήρ, ηρος, ὁ.: träd passande till t:ar, Ερέψιμα dévcΓρα 1. ξύλα, τά.

T ak sp ån, σχινάάλαμος, ὁ. σχίζα, ἡ.

Takt, 1) eg., ρυθμός, ὁ. βάσις, ἡ.: i, efter t., Εν ρυθμω. χατά ρυθμό ν.: hålla t., ἀιαφυ-λάττειν, τηρεῖν τον ρυθμόν. m. ngt, ὁμοχρονεῖν τινι.: slå t., ὑποχροὺε ιν.: komma ur t., ἐξω ρυθμού γίγνεσθαι.: bringa i t., ρυθμίζειν. χαταρ-ρυθμίζειν.: s. änger t:n, ὁ Εξηγούμένος τού ρυθμού. f. roddare på ett fartyg, κελευστής, ού, ὁ.: utan t., ἀρρυθμος, 2.: brist på t., αρρυθμια, ἡ. b) ss. musik, tidsmått, μέτρον, τό. 2) fig., a) fin t., εὐρυθμια, ἡ. ευτραπελία, ἡ.: brist på t., ἀπειροχαλία, ἡ.: ha en riktig t. i ngt, Εμμελὼς κρίνειν 1. ποιεῖν τι. b) fart, vana.: jag är i t:n m. ngt, σύνηθές Εστί μοί τι. εὐτάκτως, καλὼς προχωρεί μοί τι.: komma ur t:n m. ngt, ἀπο-μανθάνειν τι. ἀπεθίζεσθαι ποιεῖν τι.: bringa ngn ur t:η, ταράττειν τινά.

Taktegel, κεραμίς, ίάος, ἡ. κέραμος, ὁ. κα-λυπτήρ, ήρος, ὁ.

Takthvila, τομή, ἡ.

Taktik, τακτική, ἡ. τακτικά, τά. -iker, τακτικός, ὁ.

T ak ti ö 8, ἀρρυθμος, 2.: i uppförande o. d., ἀκαιρος, 2.

Taktlöshet, αρρυθμια, ἡ.: i uppförande o. d., ἀκαιρία, ἡ,

Taktmässig, ρυθμικός, 3. ἐν ρυθμός (ερρυ-θμος), 2. εὐρυθμος, 2. Εμμελής, 2.

Taktslag, ἀρσις καἰ θέσις, ἡ.

Takås, ἀκρα στέγη, ἡ. ἡ τής οροφής κορυφή.

Tal, 1) antal, ἀριθμός, ὁ. πλήθος, τὸ (i afs. på mängd, myckenhet). Jfr Antal.: utan t., se Otalig.: jemnt, udda t., se d. oo.: i t. angifva, εἲς ἀριθμὸν εἲπεῖν.: på sjuttonhundra t:t, tJ [-εβ-ἀόμτ]-] {+εβ- ἀόμτ]+} καὶ δεκἀτ$ εκατονταετηριάι. b) räknetal, λογισμός, ὁ (vanl. pl.). 2) förmågan 1. sättet att tala, språk, uttal, φωνή, ἡ. γλώττα 1. γλώσσα, ἡ. διάλεκτος, ἡ (egendomligt).: känna ngn på talet, Εκ τής φωνής γιγνώσκειν τινά. 3) i ord ut-410

tryckta tankar, λόγος, ο (ofta pl.), ρῆσις, ἡ.^ λεχθέντα , τὸ.: talets form (stil), ἡ. λόγος, ὁ.: oanständigt t., αισχρολογία, ἡ. αισχροί λόγοι οἱ.: s. för sdnt, αἶσχρολόγος, ὁ.: föra sdnt, al-σχρολογεῖν.: allvarligt, högtidligt t., σεμνολόγη-μα, τό. σεμνολογια, η. heldre, σεμνοί λόγοι. οἱ.: s. för sdnt, σεμνολόγος, ὁ.: föra det, σεμνολο-γεῖσθαι.: listigt, snärjande t., σοφίσματα, τά.: flytande t., εὐροια, ἡ.: t:t faller på ngt, γίγνε-ται 1. ἐμπίπτει λόγος περὶ τίνος, ὁ λόγος περιήκει εις τι.: rikta sitt t. till ngn, λέγειν πρός τινα.: ngn riktar sitt t. till mig, λόγος γίγνεται παρά τίνος πρός ἐμέ.: bringa t:t på ngt, λόγον ἐμβάλ-λειν περὶ τίνος.: komma på sdnt t., εις τοιούτους λόγους ἀφικνεῖσθαι 1. ἐμπίπτειν.: de kommo till tals om ngt, εἲς λόγους ἠλθον περὶ τίνος.: t:t är icke härom, ον περὶ τούτων ὁ λόγος.: falla i t:et, μεταξὺ ὑπολαμβάνειν 1. ὑπο-χρούειν (τόν λόγον). φθέγγεσθαι εις μέσον, πα-ρεμβάλλειν λόγον.: falla ngn i t:t, ὑποχρούειν τινά.: hålla inne midt i t:t, μεταξὺ λέγοντα ἐπι-σχεῖν. 4) smnhängande föredrag, λόγος, ὁ.: t. inför folket, ὁημηγορια, ἡ. ἀημηγορικός λόγος, ὁ. πανηγυριχός (λόγος, festt. inför allmän folkförsamling) ὁ.: öfningst., μελέτη, ἡ.: en rhetors mönstert., ρητορεια, ἡ.: sorgfälligt utarbetadt, fi-ladt t., λόγος ἀπηχριβωμένος 1. ἀποτετορν ευ μένος.: affatta, utarbeta ett t., ἐξεργάζεσθαι, χατασχευόζειν, συντιθέναι λόγον. μελετάν (öfnings-, skoltal).: instudera ett t., (ἐκ)μελετάν, ἐκμανθάνειν, εις μνήμην τίθεσθαι λόγον.: hålla ett t., λέγειν 1. λόγους ποιεῖσθαι, inför ngn, πρός τινα 1. εις τινας 1. εν τισιν. συνείρειν λόγον (ett smnhängande t.), inför folket, ἀημηγορεῖν. πανηγυρίζειν.: komma af sig i t:t, (ἀια)ταράττεσθαι μεταξὺ λέγοντα, ἀιαπορεῖν λέγοντα.: afsluta ett t., τέλος ἐπιθεῖναι λόγω. περαίνειν λόγον. 5) se Rykte.

Tala, 1) frambringa artikulerade ljud, φωνεῖν. φθέγγεσθαι. λαλεῖν (prata, pladdra).: börja t., ἀρχεσθαι χρήσθαι Trj φωνβ. Ιέναι φωνήν (om barn), ρῆξαι φωνήν (om stumma o. barn, sedan i allmht plötsligt börja t.).: lära t., μανθάνειν τ$ φωνρ χρήσθαι. om djur, ἐθίζεσθαι ἀνταπο-ἀούναι ρήματα (äfv. μανθάνειν λαλεῖν 1. ἀιαλέ-γεσθαι).: kunna t., φωνήν ἐχειν, φωνήεντα εἶναι (äga talförmåga).: t. Grekiska, ἐλληνίζειν (rj φω-ν$)' τν 'Ελλήνων γλώττη} χρήσθαι.: t. långsamt , ἡσυχαιτέρα τρ φωνρ χρήσθαι.: t. i näsan, φθέγγεσθαι ὑπὸ ρινών. 2) uttrycka tankar i ord, λέγειν (ἐρώ, εἶπον, εἲρηχα, εἲρημαι, ἐρρή-θην, ρηθήσομαι, εἰρήσομαι). λόγους ποιεῖσθαι. φράζειν. ἀιαλέγεσθαι (öfver ngt, περὶ τίνος), ἀγο-ρεύειν (offentligen f. en församling).; t. f. ngn (till hs försvar), λέγειν ὑπέρ τίνος, σνναγορενειν τινί. ἀπολογεἰσθαι υπέρ τίνος : t. m. ngn, dia-λέγεσθαἰ τινι 1. πρός τινα. ἐλθεῖν εἲς λόγους τινί. diὰ

γλώττης ϊέναι τινί. όμιλεϊν, προσομιλεϊν, λόγους ουμβάλλειν τινί. συνάπτειν εϊς λόγους τινί. λόγον προσφέρειν τινί. όιατρίβειν μετά τίνος. f. att rådföra sig, άναχοινούσθαι, χοινολογεϊσθαί τινι περί τίνος.: låta t. m. sig, λόγον didovai. χρημάτιζε ιν τινί (ge audiens). = låta eig öfver-talas, πείθεσθαι. εύπειθή, εϋπειστον εϊναι,: s. låter t. m. sig, εύπροσήγορος, 2. εύπρόσοιΡος, 2 (lätt tillgänglig).: låta hvem s. vill t. m. sig, παρέχειν εαυτόν τώ βουλομένω έντυγχάνειν.: jag har ngt att t. m. ngn, έατι \μοι λόγος πρός τι-

να. άέομαι, χρρζω τινός.: önska t. m. ngn, σνγ-γενέσθαι τινί χρβζειν.: t. väl, illa om ngn, ευ, χαχώς (χαχά) λέγειν τινά. εύλογεϊν, χαχολογεϊν τινα.: t. ärerörigt, lasteligt om ngn, βλασμη-μεϊν, di a β άλλε ιν τινά.: t. mot ngn, λέγειν χατά τίνος, χατηγορεΐν, χατειπεϊν τίνος.: t. jemnt o. samt om ngt, άνω xai χάτω άιαλέγεσθαι περί τίνος.: t. frimodigt, παρρησιάζεσθαι. παρρησία χρρσθαι.: t. allvarsamt, σπουάαιολογεϊν.: t. om allvarsamma, vigtiga saker, σπουάαιολογεϊσθαι. σπουδάζειν πρός τινα.: t. om onyttiga saker, lappri, ληρεϊν. φλυαρεϊν. χενολογεϊν. ϋθλεϊν.: t. mycket, πολυλογεϊν. πολύλογον εϊναι. πολύν λόγον ποιεϊσθαι. σπερμολογεϊν.: t. litet, λόγοις βραχν-τέροις χρήσθαι. φει&ωλόν γλώττης εϊναι.: t. kort, vidlyftigt, diά βραχέων, diά μαχρών λέγειν 1. τούς λόγους ποιεϊσθαι.: t. enskildt m. ngn, ϊάιολογεΐ-σθαί τινι. idia 1. μόνον μόνφ άιαλέγεσθαι.: t. i vädret, μάτην 1. μάταια λέγειν.: det talas mycket om ngt, πολλοί λόγοι γίγνονται περί τίνος.: t. stort, stora ord, μέγα λέγειν, μεγαληγορεϊν. μεγαλαυχεϊσθαι. μεγαλύνεσθαι.: t. i en hög ton, μεγαλοπρεπώς, αύθαάώς λέγειν, σεμνύνεσθαι.: komma att t. om ngt, χαταβαίνειν εις τι (λέγοντα). μνήμην έμβάλλειν 1. ποιεϊσθαι περί τίνος, έπιλαμβάνεσθαί τίνος.: man kommer att t. om ngt, έμβάλλεται λόγος 1. μνήμη περί τίνος, λόγοι γίγνονται περί τίνος, jfr Föreg. 3). 3) hålla tal (offentligt), se Tal 4). — talande, a) talbegåf-vad, φωνήεις, εσσα, εν. b) tydlig, σαφής, 2. έναργής, 2.: ett t. bevis, σαφέστατον τεχμήριον. c) se Uttrycksfull.

Talan, eg., λόγος, o.: föra t., λέγειν.: föra ngns t., λέγειν ύπέρ τίνος, άπολογείσθαι ύπέρ τίνος, συνηγορεϊν, συνάιχεϊν τινι.: föra t. mot ngn, άντιάιχεϊν τινι.: förlora sin t. f. uteblifvande vid domstol, έρήμην χατaάιχάζεσθαι.: du har ingen t. häri, ούάέν μέτεστι 1. προσήχει σοι τούτου.

Talande, τό λέγειν, λόγος, ό (o. pl.). Jfr Tal 3).

Talar, χιτών ποάήρης, ό.

Talare, ρήτωρ, ορος, ό (af profession), ό λέγων, οντος 1. ό ποιούμενος τούς λόγους (s. håller tal).: en god, skicklig t., άνήρ άεινός 1. άυ-νατός λέγειν.: uppträda ss. t., dήμηγορεϊν. προ-ελθεϊν λόγους ποιησόμενον. Jfr Vältalare.

Talarekonst, se Talekonst.

Talarestol, βήμα, τό.: uppträda på t:n, «-ναβαίνειν, παρ ιέναι (-έλθεϊν) έπί τό βήμα.

Talegåfva, ρητορική 1. λόγων cϊϋναμις, ή ή τού λέγειν άϋναμις 1. άεινότης,

Talekonst, λόγων τέχνη, ή. ρητορική (τέχνη) ή. ρητορεία, ή.

Talent, (mynt o. vigtmått), τάλαντον, τό.: en t. i vigt 1. värde, ταλαντιαϊος, 3.: af 2, 3, 10 etc. t:er, Λ-, τρι-, άεκατάλαντος, 2 etc.

Talent (talang), άνναμις, εως, ή. φύσις, η.: poetisk t., ποιητική άύναμις.: stor, lycklig t,, ευφυία, ή. φύσεως ισχύς, ή.: en man af många, stora t:er, ευφυής άνήρ.: ha en naturlig t. till ngt, εν περυκέναι πρός τι.: utan t., άφυής, 2.

Talent full, εύφυής, 2. ούκ άφυής, 2.

Talesätt, λέξις, ή. φράσις, ή. ρήσις, ή.

Talför, εύγλωττος, εύστομος, 2. λέγειν άυ-νατός, 3.: = pratsam, se d. o.

Talförhet, ενγλωττία, εύ στο μία, ή. ή τού λέγειν όύναμις. Jfr Pratsamhet·Talförmåga — Tanke.

Talförmåga, φωνή, ή. τό φραστικόν.: s. e-ger t., φωνήεις, tatra, ev.: s. saknar t., άφωνος, 2. b) se Talegåfva.

Talg, στέαρ, ατος, τό. λίπο*·, τό. δημός, o.: göra till t., στεατούν.: af t., στεάτινος, 3.

T al ga, στέατι (περι)χρίειν, (περι)αλείφειν.: t. ned, στ fan (ἀνα>μολύνειν.

Talgaktig, στεατώδης, 2.

Talgig, CTiaTiütfyff, 2. λ*7τώ<Λ7?, 2. o.gmpart. af vv. under Talga.

Talgljus, στεάτινος λύχνος, ὁ.

Talgoxe, aty^aÅoff, o.

Talgträd, κρότων, ωνοί, ὁ.

Talisman, βασκάνιον, τὁ. προφυλακή, ἡ.

Talja, se Hissblock.

Talja, ελχειν.

Tall, se Fura.

Tallkotte, πιτύϊνος χώνος, ὁ.

T a 11 k å d a, ρητίνη πιτνΐνη 1. ἡ ἀπὸ τὴς πίτυος.

Tallrik, πίναξ, χος, ὁ. λεκάνη, ἡ. λεκάνιον, τό.

Tallrikslickare, τραπεζολοιχός, ὁ.

Tallskog, πιτύων ὕλη, ἡ 1. ἄλσος, τό. πι-τυών, ώνος, ὁ.

Tallved, ξύλα τὰ ἀπὸ τὴς πίτυος.

Tallös, se Otalig.

Talman, ung. Επιστάτης, ου, ὁ. πρόεδρος, ὁ.

Talorgan, φωνητικὸν ὁργανον, τό. ^λώττα, ἡ. φωνή, ἡ.

Talrik, πολύς, λή, ὑ (τὸ πλή&ος). πολυάριθμος, 2. συχνός, 3.: mycket t., πάμπολυς, 3. παμπλη&ής, 2.

Talrikhet, πλήθος, τό. πολὺς ἀριβ-μός, ὁ.

Talsam, se Språksam.

Talträngd, πολύλογος, 2. λάλος, 3. λαλητι-κός, 3. Jfr Pratsam.

Talträngdhet, se Pratsamhet.

Talämne, λόγος, ὁ. ὑπό&εσις, ἡ.: vara ett allmänt t., ὑπὸ πάντων &ρυλεϊσ&αι. πολυ&ρύλη-τον είναι, πάσι Λα στόματος είναι.

Talöfning, λόγων ἀσκησις, ἡ. (λόγων) μελέτη, ἡ.: ha t:ar, ἀσκεϊν λόγους, μελετάν.

Tam, ἡμερος, 2. τι&ασός, 3. χειροή&ης, 2. πράος o. πρανς, 3.: göra t., se Tämja.: kött af vilda o. t:a djur, κρέα &ήρεια και τών ἡμέρων.

Tamarisk, μυρίκη, ἡ.: af t., μυρίκινος, 3.

Tambur, (förrum), προδωμάτιον, τό. &νραι, at.

Tamburin, ρόπτρον, τό.

Tamhet, ημερότης, ἡ. χειροή&εια, ἡ. πραό-η.

Tamp, στέλεχος, τό, κορμός, ὁ (stockända). S-ρόμβος, ὁ (af ngt stelnadt).

Tampig, se Klumpig.

Tand, οδούς, όντος, ὁ. jfr Fram tand, Oxel-tand.: tätt sittande tänder, προσεχείς οδόντες.: visa tänderna,

Εκφαίνειν τούς οδόντας, σεσηρέναι (grina).: tänderna skallra på ngn, συγκροτεί τις τούς οδόντας.: skära, gnissla m. tänderna, (δια)-πρίειν, τρίζειν τούς οδόντας.: ömhet i tänderna, αϊμωδία, ή.: lida deraf, αιμωδεϊν, -ιάν.: få tänder, ὀδοντοφυείν. ὀδοντοποιεἰν.: förse m. tänder, ὀδοντοὐν (ngt liflöst). ἐμφύειν οδόντας (τινί, en lefvande varelse).: förlora en t., Εκβάλλειν οδόντα.: låta uttaga en t. på sig, Εξελέσ&αι οδόντα.: rengöra tänderna, ἀποδοντοὐν.: rengörandet, ἀπο-δόντωσις, ή.: ha t. f. tunga, κατέχειν τήν γλώτταν.

Tanda, ὀδοντούν. — tandad, οδοντωτός, 3.

Tandagnisslan, οδόντων πρίσις, ή.

Tandartad, ὀδοντοειδής, 2.

Tandborste, ὀδοντοξέστης, ου, ὁ.

Tandböld, Επουλίς, παρουλίς, ίδος, ή.

Tanddoktor, ὁ τών οδόντων ιατρός.

Tand fi stel, σύριγξ ή κατά τήν γνάβ·ον.

Tand fä Ilning, βόλος, ὁ. ή τών οδόντων αποβολή.

Tändkött, ουλον, τό (vanl. pl.).: på tändernas inre sida, ένουλα, τά.

Tandlös, ἀνόδους, οντος, ὁ, ή. νωδός, 3.

Tandnyckel, ὀδοντάγρα, ή. δδονταγωγόν, τό.

Tandoperatör, ὁ ἐξαιρών τούς οδόντας.

Tandpetare, καλαμίς, ίδος, ή. ὀδοντογλυ-φίς, ίδος, ή. ὀδοντόγλυφον, τό.

Tandpulver, ὀδοντόσμηγμα, ὀδοντότριμμα, τό. οδόντων σμηκτικαί δυνάμεις, αι.

Tandrad, ὁ τών οδόντων στοίχος.

Tandsprickning, οδοντοφυΐα, ή.

Tandvärk, ὀδονταλγία, ή.: ha t., οδονταλ-γείν. ἀλγείν τούς οδόντας.

Tangent, (mathem.), ή Επιψαύουσα γραμμή. -era, (Επήψαύειν.

Tanke, έννοια, διάνοια, Επίνοια, ή. νόημα, διανόημα, τό. Εν&ύμημα, τό. λογισμός, ό. γνώμη, ή. α τις διανοείται 1. γιγνώσκει.: t:n i en dikt 1. d., νούς, ό. διάνοια, ή.: ~ förmodan, ύ-πόνοια, ή.: = bekymmer, φροντίς, ίδος, ή.— rikta sin t. på ngt, Εφιστάναυ τήν διάνοιαν Επί τι. π ροσέχειν (τον νούν) τινί. εϊς λογισμό ν ἀγειν τι.: ha sin tanke fästad, riktad på ngt, τήν διάνοιαν 1. γνώμην εχειν πρός 1. ἐπί τινι. se vidare Tänka.: icke ha ngn t. på ngt, μή προσέχειν τον νούν τινι. παραμελείν, ὀλιγωρείν τίνος.: en t. kommer mig före, εννοιά μοι (ἐγ)γίγνεται 1. παρίσταται·: få, komma, falla på en t., Ιν νώ λαβειν, ἐν-, ἐπινοείν. = en förmodan, νπονοεϊν. ὑπολαμβάνειν. = en plan, εις ἐπίνοιάν τίνος ΐέναι. tf διανοία περιβάλλεσ&αί τι.: it., i den t:n att, ἐννοών, διανοών etc., se Tänka. äfv. ofta gm bl. ὡς (vanl. m.part.), t. ex. Hellenerna gjorde vändning i t. att här konungen skulle anryc-ka o. de taga emot hm, οί °Ελληνες Εστράφησαν ὡς ταύτρ προσιόντος τού βασιλέως και δεξόμενοι (se Gram.).: så snabbt s. t:n, ἁμα τω νοήματι.: vara försänkt i t: ar, σύν νουν 1. ἐπί συννοιας ειναι.: gå i t:arne, ἐπί συννοίας 1. -α βαδίζειν.: ingifva ngn en t., εννοιάν τινι Εμποιεϊν. παριστάναι τινί τι.: bringa ngn på andra t:ar, παραπειΘ-ειν τινά. ἀπάγειν τινός τήν γνώμην ἀπό τίνος.: komma på andra t:ar, μεταγιγνώσκειν. μετανοεϊν. γνωσι-U αχ εϊν.: hysa sdne t:ar, όντως ἐχειν 1. διακεϊσ&αι τήν γνώμην. οὐτω διανοεϊσ&αι. ον τω τής γνώμης ἐχειν.: yttra, säga sin t., τήν γνώμην ἀποφαίνε-σ&αι 1. δηλούν. λέγειν ἀ νοεΐ 1. ἐγνωκε.: jag är icke af sma t. s. du, οὐ ταὐτά σοι γιγνώσκω. οϋ μοι δοκεΐ ταὐτά ἀπερ και σοι.: så är min t., οὐτως ἐγωγε γιγνώσκω. ταὐτην ἐγωγε τήν γνώμην ἐχω.: det är en skön t. af dig, κάλλιστα λέγεις.: skaldens t. är följande, λέγει 1. βονλεται λέγειν ο ποιητής τό τοιόνδε.: ha en hög t. om ngn, περί πολλού ποιεϊσθαι. ἀγασβ·αι, d-αυμάζειν τινά.: ha en dålig t. om ngn, κακόν 1. φαύλον νομίζειν τινά. καταφρονεϊν τίνος. Εν ονδενί λόγω τi&ε-σ&αί τινα.: göra sig stora t:ar, μέγα φρονεϊν (om

sig), μεγάλα Ελπίζειν (hoppas stort).; slå bort t:n på ngt, άποβάλλειν 1. άπαλλάττειν τήν φροντίδα τινός.

56442 Tankeansträngning-

Tankeansträngning, διανοίας 1. ψυχής πό· νος, οϊ.διάτασις, ή.: det fordrar mycken t., πολλής διανοίας Εστιν 1. δεϊται.

Tankebild, se Föreställning 5).

Tankediger, se Tankerik.

Tankefrihet, αδεια ών φρονεί τις, ή.

Tankeförmåga, -kraft, νόησις, ή. φρόνη-οις ή- διάνοια, ή. νοητικόν, τό. λογιστιχόν, ιό.

Tankegång, -följd, ή τών λογισμών διά-θε σις.

Tankerik, Εννοημάτων πλήρης, 2. Εννοημα-τιχός, 3.

Tankerikedom, Ενθυμημάτων etc. αφθονία, ή. τό έννοηματιχόν.

Tanke t om, αναίσθητος, 2 (om mskr). μάταιος, xmfc, ψυχρός, 3 (om tal o. skrift).

Tankfull, σύννους, 2.: vara t., Ιπ* συννοίας ειναι.

Tanklös, άνόητος, 2. αναίσθητος, 2. άλό^*-σιο£, 2. άπερίσχεπτος, 2.

Tanklöshet, άΐΌ*α, άλογ ιστία, ή. απερισκεψία, άν επιστασία, απροσεξία, ή.

Tankspridd, άσύννους, 2. άπρο'σικτο?, 2 διατεταραγμένος, 3.

Tankspriddhet, άπροσεξία, η. αναισθησία, ή. ταραχή (τής ψυχής), ή.

Tankstreck, ο'/?£λός, ό.

T^ant, τηθίς, ίδος, ή. θεία, ή. ή του πατρός 1. τζί ^ui/τρόι acfolyj}.

Tapet, τάπης, ητος, ο. ταπίς, ίδος, ή. δάπις, ιδος, ή. αυλαια, ή.·, fig., bringa på t:en, (προ)φέ-ρειν 1. τιθέναι εις τό μέσον, είσφέρειν. είσηγεϊ-οθαι. λόγον Εμβάλλειν περί τίνος.: vara på t:en, πράττεσθαι. γίγνεσθαι. (δια)χρίνεσθαι.

Tapetsera, (Επι)στρωννύναι, (Επι)χοσμειν δά-πισιν.

Tapp, 1) handfull, litet fång, δράγμα, τό. φάκελος, ό. άγχαλίς, ίδος, ή. ολίγον τι.: af ull o. d., οίσυπίς, ίδος, ή. μαλλός, ό. 2) plugg, nagel, γόμφος, ό (hrm. smnfogas). πάτταλος, δ (pinne, hrpå hänges 1. bindes), έμβολον, Επιστό-μιον, τό (hrm. täppes). βάλανος, ή (att sticka gm dörrigeln). χνώδαξ, χος, ό (hromkring ngt vrider sig), στρόφιγξ, γγος, δ ο. στροφεύς, ο. äfv. στρόβιλος, ό (s. vrider sig omkring).

Tappa, se Aftappa.: t. blod af ngn, se Å-derlåta.

Tappa, se Förlora.

Tapper, άνδρείος, 3. αγαθός, 3. θαρραλέος, 3. ισχυρός, 3. άλχιμος, 2.: en t. gerning, ανδραγάθημα, τό. έργον καλόν, τό.: vara, visa sig t., άνδραγαθείν, -ίζεσθαι. άνδρείον 1. άγαθόν παρέχειν εαυτόν.: hålla sig t., ίσχυρίζεσθαι. (ύπο)-μένειν.: vara d. tappraste, άριστεύειν.

Tapperhet, ανδρεία, -ία, ή. άρετή, η. άν-δραγαθία, ή. αλκή, η.: pris f. t., άριστείον, τό.

Tapphål, τ όρμος, ό.

Tappning, se Aftappning.

Tapprunnen, Εξηντλημένος, 3. κενός, 3.

Tapto, slå, blåsa t., σημαίνειν άναπαύεσθαι.

Tarf, se Behof.

Tarflig, a) om saker, ευτελής, 2. λιτός, 3. ἀφελής, 2. μέτριος, 3. b) om pers., μέτριος, 3. φειδωλός, 3.

Tarflighet, εντέλεια, ἡ. λιτότης, ἡ. μετριότης, ἡ. φειδωλή, -ία, ἡ. Se Föreg.

Tarfva, se Behöfva, Fordra.

-Teckna.

Tariff, ungef. παράπηγμα, τό.

Tarm, ἐντερον, τό. χορδή, ἡ.: d. stora t:n, κώλον, τό.: t:arne, ἐγχοίλια, τά. χόλιξ, χος, ἡ.

Tarmbråck, ἐντεροχήλη, ἡ.: s. har sdnt, Εν-τεροχηλικός, 3.

Tarmkäx, μεσεντέριον, τό.

T a r m η ä t, ἐπίπλοον, τό.

Tarmsträng, χορδή, ἡ.: göra t:ar, χορδο-ποιείν.: förfärdigare af t:ar, χορδοποιός, ὁ.: β. säljer t:ar, χορδοπώλης, ου, ὁ.

Tarmvred, ειλεός, ὁ. είλημα, τό.

T a sk a, μάρσιπος, θύλακος, ὁ. μαρσίπιον, θυ-λακιον, τό. Jfr Pung b).

T askbok, πινακίς, ίδος, ἡ. δέλτος, ἡ. Εγχει-ρίδιον, τό.

Taskspelare, γόης, ητος, ὁ. θαυματοποιός, ὁ. μαγγανευτής, ού, ὁ. ψηφοπαίκτης, ψηφοκλέ-πτης, ου, ο.

Taskspelarknep, μαγγάνευμα, τό.

Taskspelarkonst, γοητεία, ἡ. θαυματο-ποιια, ἡ. μαγγανεια, ἡ. ψήφων παιδιά, ἡ.: göra t:er, γοητεύειν. θαυματοποιειν. θαυματουργείν. μαγγανεύειν. ψηφοπαικτείν.

Taskspeleri, se Föreg.

Tass, πους, δός, ὁ. χειρ, ρός, ἡ.

Tassel, ψιθυρισμός, δ. φιθύρισμα, τό.

Tas sia, ψιθυρίζειν.: m. hrandra, διαψιθυρί-ζειν πρός ἀλλήλους.

Tasslare, ψιθυριστής, ού, ὁ.

Tatuera, στίζειν. -er i η g, στίξις, ἡ.

Taxa, τιμή τακτή, ἡ. -era, τιμάν, διατιμάν. högt, μεγάλου 1. πολλών χρημάτων.: t. en förmögenhet, τίμημα ἐπιγράφειν τοις χρήμασιν.: t. sig, τιμάσθαι. -er a re, τιμητής, ὁ. γνωστής, ὁ. γνωστήρ, ήρος, ὁ. -er in g, τίμησις, διατίμη-σις, ἡ.

Te, se Visa.

Tecken, ση μείον, τό (i allmht). τεκμήριον, τό (hrur ngt slutes), σύμβολον, τό (ish. kännemärke, mark, sinnebild), παράσημον, τό (igenkänningstecken, vapen o. d.). σήμα, τό (minnestecken, förebud), τέρας, τος, τό (under, järtecken). οιωνός, ὁ (förebud).: aftaladt t., σύνθημα, τό. σύσσημον, τό (Sedn.).: inbrändt t., στίγμα, τό.: t. i djurkretsen, ζαίδιον, τό.: vidskrifvet, ish. kritiskt t., παραγραφή, ἡ.: gifva ett t., σημαίνειν, ὑποσημαίνειν (till ngt, τί 1. m. inf.), προ-σημαίνειν (gm förebud), σημείον αιρειν (i krig).: ge ett t. ra. handen, σημαίνειν xj} χειρί. äfv. xa-τασειειν τινί.: t. till tystnad gifves, σιωπή ὑπο-σημαίνεται.: på gifvet t., ἀπό σημειου.: ge ett t. till ugt (= antyda), (ὑπο)δειχνύναι, δηλούν τι.: ge ett t. till vänskap, φιλιχόν τι ποιεϊν. μοΐραν φιλίας παρέχεσθαι.: sluta af t., τεκμαίρεσθαι.: född i skorpionens, tjurens, vädurens t., σκορ-πιανός, ταυριανός, χριανός, 3.: ngt är ett t. till ngt, ἐστι τί τίνος, χατηγορεϊ τί τι.: icke ett t., ού δ1 ἐλάχιστ ον μέρος, ουδέ γρύ.

Teckenspråk, ὁ διά σημείων λόγος.

Teckentydare, τερατοσκόπος, δ.

Teckentyderi, τερατοσχοπία, ή.

Teckna, 1) se Märka. 2) skrifva, rita,, γρά-φειν. δια-, ύπογράφειν.: t. sig, γράψαι τό εαυτού δνομα.: t. sig f. en summa, γράψαι δώσειν άργύριον.: huset t. sig mot himlen, (έκ)φαίνεται ή οικία έμπροσθειν 1. προ τού ουρανού. : det t:r sig till regn, φαίνεται 1. έοιχεν νετός έσεσθαί.Teckning·

3) ge tecken, σημαίνειν. ύποσημαίνειν.: m. handen, äfv. κατασείειν.

Teckning, se Ritning.

Teg, άγρός, ο.

Tegel, κέραμος, ο (vanl. kollektivt) ο. κερα-μις, ϊδος, ή (ish. taktegel), πλίνθος, ή (så väl rå β. bränd tegelsten; dem. πλινθίον, τό). καλυπτήρ, ήρος, ο (taktegel).: af t., πλίνθινος, 3.: slå t., πλίνθους ελκειν 1. Ιρύειν. πλινθουλκεϊν. πλινθουρ-γεϊν. πλινθοποιεϊν. πλινθεύειν (äfv. bygga af t.).: slåendet af t., πλινθεια, ή.: bränna t., πλίνθους όπταν.: täcka m. t., κεραμιδούν. κεραμούν.: täckt m. t., κεραμωτός, 3.: bära t., πλινθοφορεϊν.: s. bär t., πλινθοφόρος, ο.

Tegelbruk, πλινθεϊον, πλινθουργεϊον, τό.

Tegelbrännare, ο τάς πλίνθουςόπτών. πλιν-θευτής, ου, ό.

Tegelbränneri, se Tegelbruk.: ss. handtering, πλινθεια, ή.

Tegelform, πλίνθου τύπος, ό 1. σχήμα, τό.

Tegelformig, TiiLwtfofKfifa, 2. πλ^ν^ωτόί, 3. , πλινθηδόν.

Tegeljord, -lera, κεραμïτις γή, μκ, itfof, ή.

Tegellada, πλινθουργεϊον, τό.

Tegelpanna, se Taktegel.

T egei slagare, ftAtWtavAxof, πλινθουργός, ο. πλινθευτής, ού, ο.

Tegelslageri, se Tegelbruk.

Tegeltak, κεραμίδες, at. κεραμωτή στέγη, ή. κεραμωτό ν, τό.: förse m. t., κεραμούν. κεραμιδούν.

Tegelugn, κάμινος κεραμευτική, ή.

Telning, βλαστός, ό. βλάστη, ή. βλάστη μα, άπο βλάστη μα, τό. μόσχος, ό. Jfr Skott.

T em lig, έπιεικής, 2. μέτριος, 3. ίκα^όί, 3.

Temligen, έπιεικώς. μετρίως, σχεδόν, σχεδόν τι. ofta äfv. m. bl. compr. (= "något").

Tempel, νεώς, ώ, ό. ναός, ό. ιερόν, τό.: en halfguds, ήρωον, τό.: det t:t tillhörande området, τέμενος, τό.

Tempelbyggare, ναοποιός, ό.

Tempelbyggnad, ή τού ιερού κατασκευή.

Tempelrån, ιεροσυλία, ιεροσύλησις, θεοσυλία, ή. ιερών κλοπή, ή.: begå t., ι$ροσυλεϊν.

Tempelrånare, ιερόσυλος, ό. θεοσύλης, ου, ό.

Tempelskänk, ανάθημα, τό.: uppsätta, helga ss. t., άνατιθέναι.

Tempelvaktare, νεωκόρος, ό.

Temperament, οργή, ή φύσις, ή. τρόπος, ό.: lugnt t., εύοργησία, η.: af hetsigt t., όξύρ-ροπος, 2.: en man af lyckligt t., εύκολος άνήρ, ο. -atur, κράσις, ή. ή τού άέρος κράσις.: god, svår t., ευκρασία, όυσκρασία, ή. εύκρατος, δύς-κρατος αήρ, ό. -era, μέτριο ν ποιεϊν. κεραννύναι. -erad, εύκρατος, 2.

Tempo, άγωγή, ή.: i exercis, se Handgrepp.

Temporär, o, ή, τό πρός καιρόν, -isera, συμπεριφέρεσθαι τοΐς καιροΐς. μέλλειν.

Tempus, χρόνος, ό (gram.).

Ten, άλακάτη, ή. άτρακτος, ό ο. ή. ράβδος, ή. όβελός, ό.

Tendens, se Syfte, Böjelse.

Tenn, κασσίτερος, ό.: af t., κασσιτέρινος, 3. κασσιτέρου.: öfverdraga m. t., κασσιτερούν.

Tennbergverk, μέταλλα κασσιτέρου.

Tenngjutare, κασσιτεροποιός, ό.

Tentamen, πείρα, ή. δοκιμασία, ή. -tator,

- Theaterpenningar. 443

δοκιμαστής, ού, ό. o. part. af -era, π εϊρ αν λαμβάνειν. πειράσθαι. δοκιμάζειν.

Term, όνομα, τό. λέξις, ή.: konst-t., τέχνης όνομα.: militärisk t., στρατιωτικό ν όνομα.

Termin, προθεσμία, ή. τακτός χρόνος, ό. τακτή ήμέρα, ή.: berama en t., προθεσμίαν όρί-ζεσθαι. τάττεσθαι ήμέραν.: då t:en nalkades, Ινε-στώσης προθεσμίας.: i bestämda t:er, κατά χρόνους : betala i bestämda t:er, ταξάμενον άποδι-δόναι.: bestämma en 1. tvenne t:er f. betalningen, καταβολήν μίαν ή δύο τιθέναι.: försummande af t:en, παραπροθεσμία, ή (vid processer), υπερημερία, ή (vid liqvid).: en s. försummar t:en, Εκπρόθεσμος, 2. υπερήμερος, 2.

T e r m i η v i s, κατά χρόνους τακτούς, iv τακτοΐς χρόνοις.

Tern, τριάς, άδος, ή.

Terpentin, τερεβινθίνη, τερμινθίνη, ή.: likna t., τερεβινθώδης, 2. -träd, τερέβινθος, τέρμιν-θος, ή.: af t., τερεβίνθινος, 3. -olja, τερεβίν-θινον ελαιον 1. χρίσμα, τό.

Terrass, χώμα, τό. άναβολή, η.: på tak, δρύφακτον, δρυφάχτωμα, τό.

Territorium, se Område.

Terräng, τόπος, ό. χώρα, ή. χωρίον, τό.: vid, öppen t., ευρυχωρία, ή.: trång, inskränkt t., στενοχώρια, ή.: gynnsam t., Ιπιτήδειος 1. καλή χώρα. ή ευκαιρία τού τόπου 1. τής χώρας.: ogynnsam t., δυοχωρία, ή.: förlora t., νπο-, ά-ναχωρεϊν.: vinna t., προβαίνειν.: undersöka t:n, fig., προπειράσθαι.

T ers, stor, δίτονον, τό. liten, τριημιτόνιον, τό.

T er ti al (ti onde), ή τρίτη μοϊρα τής δεκάτης, ίπικαρπία, ή.

Tertianfeber, τριταϊος (πυρετός), ό.

Test, βόστρυχος, πλόκαμος, ό (hårlock), μαλ-λός, ό ο. οισυπίς, ίδος, ή (af ull o. d.).

Testamentarisk, ix διαθήκης.: gm t. förfogande, διαθήκας γράψας 1. ποιησάμενος.: t. disposition, διάθεσις, ή. διάταξις, ή.

Testamente, διαθήκη, ή (vanl. pl.), διάθε-σις, ή. διάταξις, διαταγή, ή.: göra t., διαθήκας διατίθεσθαι 1. ποιεϊσθαι. διατίθεσθαι. διατάττεσθαι. : gm t. förfoga öfver ngt, διατάττεσθαι περί τίνος.: oförmögen att göra t., άκυρος διατίθεσθαι.: öppna ett t., άνοίγειν διαθήκας.: återtaga, upphäfva ett t., άναιρεϊν 1. λύειν διαθήκας.: t:t äger laga kraft, κυρία Ιστιν ή διαθήκη.: falskt t., δια-θήκαι ιρευδεϊς. — gamla, nya T:t, ή παλαιά, ή καινή διαθήκη

Testamentera, διατίθεσθαι. διατάττεσθαι. ix διαθήκης καταλείπειν.

Testator, ο όιαθέμενος 1. διαθήκην ποιησά-μένος.

Text, οι λόγοι, ή τών λόγων ύπόστασις 1. ύ-πόθεσις.

The, τὸ τέϊ (Nygr.). Jfr Dekokt.

Theask, τειοδόχη, ἡ.

Theater, θέατρον, τό.: plats på t., θέα, i·: det är t., θέα Ιστιν.: det är slut på t:n , απέρχονται οι Ιχ τού θεάτρου. διαλύονται οι θεαταί.

Theaterberättelser, διδασκαλίαι, at.

Theaterentreprenör, θεατρώνης, ον, ο.

Theater kupp, använda en t, αϊρειν μηχανήν.

Theatermålare, σκηνογράφος, ό.

Theatermåleri, σκηνογραφία, ή.

Theaterpenningar (i Athen), θεωρικά, τά.444

Theaterpjee — Tid.

Theaterpjes, -stycke, δράμα, τό.

Theaterväsen, τὰ περὶ τήν σκηνήν.

Theatralisk, σκηνικός, 3. ό, tf, τβ? iv τ$ σκηνρ 1. χατά τήν σχηνήν. θεατρικός, 3. υποκριτικός, 3. ώσπερ iv σκηνρ 1. iv τω θεάτρω.

Thekanna, τειοδόχος κάνθαρος, ό. άμβιξ, χος, ό.

T hem a, υπόθεσες, tf. θέμα, τό.

The o log, #foAoyo?, o4, ὁ τών θείων διδα-αχαλος. -gi, θεολογία, tf. -isk, θεολογικός, 3.

Theorem, θεώρημα, τό. -tetisk, θεωρητικός, 3. λογιχός, 3.: t:t o. praktiskt bedrifva ngt, ίπιστήμτ] τε χαί ιμπειρία άσχεϊν τι.: ha en t. kunskap, τήν τέχνην μεμαθηκέναι τινός, -ri, θεωρία, tf. τέχνη, tf, ἐπιστήμη, tf (mots. ἐμπε-ρία, tf, praxis).: talekonstens t., tf τών λόγων τέχνη.: i t. o. praxis, ἐπιστήμη τε καί i μπει ρ ία.

Theriak, θηριαχόν άντίδοτον, τό.

Thes, θέσις, tf.: uppställa en t., θέσιν προτιθέναι 1. τιθέναι. äfv. bl. τιθέναι (om thesen sf angifves).: disputera öfver en t., περί θέσεως ά-γωνίζεσθαι 1. διαλέγεσθαι.

Thordyfvel, χοπριών, ώνος, ό.

Thordön, se Åska.

Thordönsstämma, φωνή βροντώδης 1. βρον-τώσα, tf.: m. t., βροντόφωνος, 2.

Thorsdag, tf πέμπτη τής εβδομάδος, tf του 4ιος ήμερα.

Thron, θρόνος (βασίλειος), ό.: fig. (f. konungamakt, -värdighet), άρχή, tf. βασιλεια, tf.: sätta på t:n, ένιδρύειν θρόνω. χαθίζειν εΙς θρόνον. fig. χαθιστάναι εις τήν αρχήν.: bestiga t:n, χαθί-ζεσθαι εις τον θρόνον. χαθέζεσθαι ίπί θρόνου. fig., ελέσθαι τήν αρχήν, (παρα)λαμβάνειν, διαδέ-χεσθαι τήν βασιλείαν 1. άρχήν. χαταστήναι άρχοντα 1. εις τήν άρχήν.: sitta på t:n, ini τού θρόνου 1. iv τω θρόνω χαθήσθαι. fig., χατέχειν τήν άρχήν. άρχειν. βασιλεύειν.: sträfva efter t:n , έπιθνμεϊν τού άρχειν.: stöta, störta fr. t:n, ix-βάλλειν τινά τής άρχής. χαταλύειν τινά άρχοντα, άφαιρεϊσθαί τινα τήν άρχήν.: nedstiga fr. t:n, fig., άπαλλάττεσθαι τής άρχής. άποπαύεσθαι άρχοντα 1. βασιλεύοντα.: bemäktiga sig t:n, κατασχεϊν, καταλαμβάνειν τήν άρχήν.: bibehålla sig på t:n, βασιλεύοντα 1. τυραννούντα διατελεϊν.

Throna, χαθήσθαι to ι θρόνου.

Thronarfvinge, ὁ τής άρχής χληρονόμος 1. διάδοχος.

Thronbestigning, tf εις τήν αρχήν χατά-στασις.: vid sin t., παραλαμβάνων τήν άρχήν.

Thronföljare, ὁ τῆς βασιλείας διάδοχος, ὁ διαδεχόμενος τον βασιλεύοντα.

Thronföljd, διαδοχή, tf.

Thronhimmel, se Himmel 2).

Thronledighet, se Mellanregering.

Thunfisk, θύννος, o.: honan, θύννη 1. θυν-νίς, ίδος, tf.: ung t., θύνναξ, χος, ὁ.: af t., θύννειος, 3.: kött af t., θύννεια (κρέα), τά.: lura på t., θυννοσχοπεϊν.: ställe der sdnt sker, θυν-νοσχοπεϊον, τό.: s. fångar t., θυννοθήρας, ου, ὁ.: nät att fånga t. m., θυννευτιχή σαγήνη. — Särskilda slag af t. äro χορδύλη, tf. πηλαμύς, ύδος, tf.: stor t., ὁρχυς o. ὁρχυνος, o.: liten t., χύ-βιον, τό.

Thy, se Derföre.: i thy att, se Emedan.

Thyvärr, se Beklagligen.

Tia, δεχάς, άδος, tf.

Tiar, τιάρα, tf.: lik en t., τιαροειδής, 2.

Ticka, βωλίτης, ου, ὁ.

Tid, χρόνος, ὁ (i allmht). ὡρα, tf (bestämd tidsdel af år, dag, lefnad etc.; äfv. rätt, passande tid), χαιρός, o (af omständigheterna bestämd, rätt, passande, gynnsam tidepunkt), ἀχμή, tf (hög, rätt t.), σχολή, tf (fritid, ledighet).: d. närvarande t.n, o ένεστώς 1. ὁ νυνί παρών χρόνος.: d. förflutna t:n, ὁ παρελθών 1. παρεληλυθώς χρόνος, ὁ πρόσθεν 1. προ τού χρόνος.: d. tillkommande t:n, ὁ μέλλων 1. ἐπιών χρόνος.: fr. den t:n, ix τούτου (τού χρόνου), αὐτόθεν. ix τού τότε χρόνου.: fr. 1. sedan d. t:n då, ἰξ ον. ἀφ' ού (χρόνου).: fr. dna t. (hädanefter), τό ἀπό τούδε.: under dna, den t:n, iv τούτω τω χρόνψ. χατά, παρά, υπό τούτον τον χρόνον.: till dna t., μέχρι τού νυν. μέχρι δεύρο.: till den t:n, μέχρι τότε 1. ένταύθα. μέχρι τονδε 1. τούτον.: på min, vår t., ἰπ* i μου. ἰφ* ἡμών, χαθ' ημάς.: på Perser-krigens t., χατά τά Μηδικά.: på republikens t., Μ τής δημοκρατίας, δημοχρατουμένης τής πόλεως.: på den t:n, τότε. iv τω τότε χρόνω.: d. första t., τό πρώτον, τον πρώτον τού χρόνου.: d. mesta tiden, τον πλείστον τού χρόνου. Se vidare Me rändels.: nu f. t:n, τό νύν (είναι).: kort, lång t., se adjj.: kort t. efter, βραχεί χρόνω ὑστερον, ὀλίγω 1. o-λίγον ὑστερον, μετ* ού πολύν χρόνον.: sedan mycket lång t., ix τού toi πλείστον.: huru lång tid sedan? πόσος ιστί χρόνος; f. alla t:er, τον ἀει χρόνον. εις ἀπαντα χρόνον. εις τον πάντα χρόνον. : en t. (bortåt), χρόνον τινά. μέχρι του. τέως (μέν).: m. t:n, χρόνω. προϊόντος τού χρόνου.: t. efter annan, ϊσθ* οτε. χρόνον διαλιπών, ούσα, όν.: efter ngn t. (ngn tids mellanskof), διά χρόνου. : vid hkn t. ? πότε. πηνίχα.: vid hkn t. egentligen? πηνίχα μάλιστα; i morgon vid dna t., αὐ-ριον τηνιχάδε.: före t:n, προ ὡρας.: det är på t:n m. ngt, εχει τι χαιρόν.: det är t. att göra ngt, χαιρός 1. ὡρα ιοτί ποιεϊν τι.: det är tid att äta, strida, δείπνου, μάχης ιστίν ὡρα.: det är t. att sofva, ὡρα χαθεύδειν.: det är hög t., καιρός ioTi. ακμάζει.: det är ingen t. att förlora, ούχ ὡρα μέλλειν. χαίρω χρηστέον.: i god t., πρω.: i rättan t., iv χαιρώ. πρός, εις χαιρόν.: s. sker i rättan t., καίριος, 3. εὐκαιρος, 2.: på oläglig t., παρά καιρόν, ἀπο καιρού.: ännu är det t., ετι έγχωρεϊ. : när t. är, blir, οπόταν, όταν καιρός jj.: lämpa sig efter t:n, δουλεύειν τω καιρώ, συμπεριφέρεσθαι τοις καιροϊς.: passa på t:n, (ἐπι)-τηρεϊν, φυλάττειν τον καιρόν, iv καιρώ παρα-γενέσθαι (vid inställelse).: jag har t. att göra ngt, σχολή ἐστί μοι ποιεϊν τι. σχολάζω τινί 1. ποιεϊν τι. σχολήν ἀγω τινί.: taga sig t., σχολήν ποιεϊσθαί (m. inf.), till ngt, σχολ$ πράττειν τι.: lemna t., σχολήν διδόναι.: jag har icke t., ασχολία εστι μοι 1. ἀσχολός εϊμι 1. ἀσχολίαν εχω 1. ἀγω (f. ngt, περί τίνος).: betaga ngn t., ἀσχολίαν παρέχειν τινί. ἀσχολον ποιεϊν 1. παρέχειν τινά.: icke kunna invänta t:n , ού φέρειν τήν διατριβήν.: goda, onda t:r, ἀγαθά, κακά πράγματα.: under goda t:er, iv ἀγαθοϊς πράγμασιν. εὐ φερομένων τών πραγμάτων.: ett t:ns behof 1. kraf, ἀναγκαϊον τι τοις νύν ζώσιν (1. τοις τότε) ἀνθρώποις.: dyr t., se Dyr.: hd, hr etc. i alla t:er? τί, πού etc. δή π οτε; — Den f. parterna vid domstolen till talans förande anslagna t., ὑδωρ, ατος, τό.: äfv. dubbelt så lång t. skulle ej vara tillräckligTideböcker — Till.

f. framställningen häraf, ονδ' αν δις τοσούτον ὑδωρ Ικανό ν διηγήσασ3·αι τούτο.: under d. åt mig anslagna t., iv τφ ιμώ tidan, ini του Εμού ὑδατος.

Tideböcker, χρονικά, τά. χρονογραφία, ή.

Tidehvarf, ηιρΜος, ή. χρόνος, ο.

Tidepunkt, καιρός, ό. χρόνος, δ.: afvakta d. gynnande t:n, τηρεϊν τον καιρόν, καιροτηρεϊν. καιροφνλακεϊν.: låta d. rätta t:n passera, παριέ-ναι τον καιρόν.: ogynnsam t., άκαιρία, ή. Se vidare Tid.

Tiderymd, se Tidehvarf.

Tideräkning, χρονολογια, ή.: hörande till t., χρονολογικός, 3.

Tidig, ηρώϊος, 3, πρώιμος, 2 (på dagen 1. året), όρ&ριος, 3 (på dagen). Adv., ηρωi. πρώ. εω&εν, δρ&ρον, τον δρ&ρον (på dagen).: fr. t:t på morgonen, Εξ εω&ινού. Εξ ορ&ρου.: vara t:t uppe, δρ&ρεύειν, -σ&αι. δρβ·ρίζειν.: redan t;t (= fr. början), Εξ άρχής. αρχήν, εύ&ύς Εξ αρχής.: fr. sin t:a ungdom, Εκ παιδός. ιк παιδείας, άπό πρώτης ηλικίας, ιк νέου (iк παίδων, νέων, om flere).: en (för) t. död, άωρος, πρόωρος, άκαιρος θάνατος.: för t:t, άωρi. προ καιρού. — tidigare, πρότερος, 3. Adv., πρότερον.: han kom tidigare (än en annan), πρότερος ήλ&εν. se vidare Förre o. Förr.

Tidning, 1) se Budskap. 2)~avisa, Εφη-μερίς, ίδος, ή (vanl. pl.).

Tidsandan, τό τών νύν 1. τότε (ζώντων) ανθρώπων ή&ος. αι τών πολλών δόξαι.

Tidsbestämmelss, χρονογραφία, ή.: m. t:er, κατά χρόνους, δηλώσας τούς χρόνους.: göra t:er, δηλούν 1. γράφειν τούς χρόνους (τών πεπραγμένων 1. γενομένων).

Tidsbrist, άπορία χρόνον, ή. άβχολία, ή.

Tidsenlig, καίριος, 3. ό, ή, τό κατά καιρόν 1. iv καιρώ. Επιτήδειος (3) τω νύν 1. τότε χρόνφ.

Tidsföljd, χρόνου διαδοχή 1. συνέχεια, ή.: iakttaga t., άκολου&εϊν τοις χρόνοις.

Tidsförhållanden, τά περί τούς χρόνους 1. τήν χρονολογίαν.: = tidsomständigheter, se d. o.

Tidsförlust, χρόνου διατριβή, ή. äfv. bl. χρόνος, δ.: utan t., αμελλητi, ον μέλλων, ουσα, ον. ουκ είς άναβολάς.

Tidskifte, se Tidehvarf.

Tidskrift, se Jurnal.

Tidsmått, μετρον, τό. ρυ&μός, δ.

Tidsomständigheter, καιροi, ol. πράγματα, τά.: i enlighet m. t:na, πρός τον υπάρχοντα καιρόν, πρός τά υπάρχοντα, άπό 1. ix τών άεi υπαρχόντων.

Tidspillan, χρόνου άνάλωμα, τό. χρόνος δ άναΐω&εiς.: förorsaka stor t., πόλλου χρόνου δεϊ-σ&αι. Jfr Tidsförlust.

Tidsutdrägt, (χρόνου) διατριβή 1. τριβή, ή. χρόνου μήκος 1. πλή&ος, τό. Jfr Föreg.

Tidsålder, αϊών, ώνος, ό. γενεά, ή. ήλικία, ή.: d. gyllne t:n, ή χρυσή γενεά.: d. närvarande t:n, ή νύν ζώσα ήλικία.: d. närvarande t:ns mskr, ol κα&* ήμάς. ol νύν όντες άν&ρωποι.: ngns t., οi κατά τινα 1. Επi τίνος avS-ρωποι.: vid d. Trojanska krigets t., κατά τά Τρωικά.

T id t o. ofta, πυκνά. &αμά. &αμινά. συχνόν.: komma t. o. ofta, 3·αμίζειν.

Tid t al β, οτι. Ενιοτε, διαλείπων, ουσα,ον.

Tidvatten, se Ebb o. flod.

Tiga, σιωπάν. ήσυχάζειν. ήσυχίαν άγειν I. εχειν (förhålla sig stilla, lugn), άφωνον είναι (icke ge ljud ifr. sig), σιγάν 1. σιγήν άγειν (vid ngt, προ'? τι.: mot ngn, πρός τινα. äfv. σιωπάν τινι). άποπαύεσ&αι (afbryta ett tal).: t. andäktigt, ευ-φημεϊν. sällan εύστομεϊν. ε ν στο μ' εχειν. — tigande, σιγρ. σιωπή, σιγηλός, 3.

Tigande, se Tystnad.

Tiger, τίγρις, ιδος 1. ιος 1. εως, ή α. δ (pl. τίγρεις, εων).

Tigerfläckig, τιγροειδής, 2.

Tigerhud, τίγριδος dopά, ή.

Tigga, πτωχεύειν. ἀγείρειν. προς-, Επ-, με-ταιτεἳν, af ngn ngt, τινά τι. Jfr Bedja.

Tiggaraktig, πτωχικός, ἀγυρτικός, 3.

Tiggare, πτωχός, ό. πτωχεύων, οντος, δ. προς-, Επ-, μεταίτης, ου, δ. αγύρτης, ου, δ.

Tiggarflicka, παις, παιδίσκη πτωχεύουσα, ή.

Tiggarfolk, πτωχοί, ἀγύρται, ών, οι.

Tiggarfölje, πλή&ος ἀγυρτικόν, τό.

Tiggargosse, παις πτωχεύων, ό.

Tiggarpåse, ή τών πτωχών πήρα.

Tiggarstaf, πτωχικόν βακτήριον, τό.: fig., πτώχεια, ή.: bringa till t: η, πτωχό ν ποιεϊν. εις πτωχείαν 1. εις τήν Εσχάτη ν πενίαν κα&ιστάναι.: bringas till t:n, εϊς Εσχάτην ἀπορίαν Ελ&εϊν 1. χαταστήναι. Εξίστασ&αι τών υπαρχόντων πάντων.

T i gg er i, πρωχεία, ή. προς-, Επαίτησις, ή.

Tiggerska, γυνή πτωχή 1. πτωχεύουσα, ή.

T ig re ra, τιγροειδή ποιεϊν. ποιχίλλειν. — ti-grerad, τιγροειδής, 2. βαλιός, στικτός, 3.

Tigrinna, τίγρις (&ήλεια), ή. Se Tiger.

Tik, se Hynda.

Tilja, se Bräde.

Till, 1) vid riktningspunkten f. en rörelse: πρός m. acc. (både om pers. o. sak). Επί m. acc. (om sak; om pers. vanl. bl. vid fiendtlig afsigt), äfv. gen. (så vidt riktningspunktens uppnående afses), παρά, ώς m. acc. (om pers.), εις m. acc. (in i, ibland: om sak o. vid pl. af personl. benämningar). : skicka sändebud t. staden, t. konungen, πρέσβεις πέμπειν πρός τήν πόλιν, πρός τον βασιλέα.: de kommo t. floden, t. staden, t. öarne, ἀφίκοντο Επί τον ποταμόν, είς τήν πόλιν, ini τών νήσων.: komma, gå t. ngn, Ελβ·εϊν, ϊέναι πρός, παρά, ώς τινα. προσελ&εϊν, προσφοιτάν τινι·: föra ngn t. ngn, άγειν τινά πρός, παρά τινα. προσάγειν τινά τινι.'. han flydde t. dem, χατέφυγεν είς αυτούς.: han for t. Perserna, «»(Πέρσας ίπορεύ&η. — Vid städers namn uttryckes ofta "till" (i st. f. εϊς) gm suffixet δε (ζε). t. ex. Κόρινβ-όνδε, Μέγαράδε, *Λ$·ήναζ*.: t. hemmet, οιχαδε. in* οίκου. 2) vid ändpunkten på en sträckning (i rum 1. tid): ini, ηρός, εις m. acc. μέχρι, ἀχρι m. gen. (ända t.; äfv. m. tillagdt ini, ηρός 1. lic).: murarne sträckte sig t. hafvet, τά τείχη κα&ήκεν εϊς, ini τήν δάλατταν 1. μέχρι τής &α-λάττης.: de blefvo våta t. nafveln, έβρέχ3·ησαν ηρός τον δμφαλόν.: t. i morgon, είς ανριον.: fr. början t. slut, ίξ ἀρχής μέχρι τέλους.: fr. hufvud t. fot, Εξ ἀκρας κεφαλής ἀχρι ηοδών.: t. vår tid, μέχρι τού νυν.: t. dna tid, μέχρι τούτου 1. δεύρο.: t. dess, μέχρι τότε 1. Ενταύ&α. μέχρι τούτου 1. τοσούτον 1. τούδε (äfv. t. den grad).: t. en tid, μέχρι τον. τέως.: till dess (att), ἀχρι, μέχρι (ου), εως. ton. μέχρ» τούτον 1. τοσούτου ίως.: t. det446

yttersta, βϊς τό ϊσχατον.: t. det minsta, se Åtminstone.: t o. med 30 år, μέχρι τών τριάκοντα έτών.: fem t. (=à)sex, πέντε ή εξ. — t. o. med (ss. stegring), καί (m. efterföljande negat., ουδέ, μηδέ). 3) vid stället hrest ngt sker: έν m. dat. κατά m. acc.: t. sjös, lands, sängs etc., se d. oo. 4) vid tillståndet hri ngt Öfvergår: εϊς m. acc. t. ex. förvandla ngt t. ngt, μεταβάλλειν, ἀλλάττειν τι εις τ*.: kasta om fr. ngt t. ngt, μεταβάλλειν εκ τινοί εις τι. Vid υν. "göra", "välja", "utnämna" o. d. användes i Grek. prædikats-acc. 1. nom. t. ex. utnämna ngn t. fältherre, ἀποδεϊξα-σ&αί τινα στρατηγόν.: han valdes till konung, ρρέ&η βασιλεύς.: göra ngn t. sin vän, ποιεϊα&αί τινα ψίλον.: taga ngn t. hustru, ἀγεσ&αί τινα γυναίκα.: insätta ngn t. arfvinge, κα&ιστάναι τινά χληρονόμον. — en odugling, drummel t.

karl, φαυλότατος, φορτικώτατος ἀνήρ. φαῦλον, φορ-τικόν χρῆμα ἀνθ-ρώπου. 5) vid ändamål: efr|, 7i£o'ff, ἐπί m. acc. äfv. ἐπί m. dat.: begagna ngt t· ngt, χρήσ&αί τινι εις, πρός, ἐπί τι.: använda ngt t. sin fördel, εις τὸ ἰδιον κατα&έσ&αι τι.: rusta sig t. ngt, παρασκευάζεσαι πρός, ἐπί τι, ὡς ἐπί τι, ὡ$· ποιήσοντά τι.: vara tillräcklig t. ngt, ἀρκεὶν, ικανόν εϊναι πρός τι.', bjuda ngn t. måltid, καλεϊν τινα ἐπί δεϊπνον.: vägen t. döden, ἡ ἐπί d-ανάτω οδός.: t. nytta, ἐπ1 ἀγα&ω. ἐπ * ωφελεία, ἐπί κέρδει.: t. skada, ἐπί βλάβρ. ἐπί ζημία, ἐπί κακώ.: t. bästa, exempel, hjelp, viljes etc., se subst.: t. den ändan att, ἐπί τω 1. πρός, ἐπί τὸ m. inf., se Att II, 2).: t. att, m. bl. inf. — b) vid följd, resultat.: stundom gm dat. vanl. gm omskr.: t. din lycka, tjj σρ ευδαιμονία. τω σώ ἀγα&ώ.: t. sin stora olycka, μέγιστον κακόν αὑ τώ. ὡς μήποτ* ὤφελεν. ὡς οὐκ ἔδει·: t. min glädje, bedröfvelse, förundran såg jag etc., ἡ-δόμένος, λυπούμένος, &αυμάζων εϊδον.: t. min fägnad, ledsnad infunno sig alla, ἀσμένω, ἀχ&ο-μένψ μοι πάντες παρεγένοντο. — arbeta sig t. förmögenhet, sjukdom, ἐργαζόμενον 1. πονοννντα οὐσίαν, νόσον κτάσ&αι. 6) vid d. aflägsnare objektet f. en handling: πρός m. acc. oftast bl. dat.: tala, skrifva t. ngn, λέγειν γράφειν τινί 1. πρός τινα.: säga, skrifva t. ngn ngt, λέγειν, ἐπι-στελλειν τινί τι.: tala t. folket, λέγειν πρός τόν δήμον, äfv. ἐν τώ δήμω.: bedja till gudarne, εὐ-χεσ&αι τοϊς &εοϊς 1. προ? τούς &εούς. — svara, tiga t. ngt, ἀποκρίνεσ&αι, σιωπαν πρός τι.: säga ja, nej t. ngt, se d. oo. 7) vid det, hrtill ngt lägges, kommer: ἐπί m. dat. πρός m. dat. (äfv. obs.).: t. det sagda foga, tillägga ngt, πρός τοις εϊρημενοις λέγειν τι.: en stor krigshär t. den han förut hade, στράτευμα πολὺ πρός ω προσ&εν εἵ-χεν.: fyra t. sex, τετταρα ἐπί τοις Iξ.: t. allt dta, ἐπί πάσι τούτοις.: t. dta kommer, πρός δέ (χαί). (προσ)έτι δέ. τούτοις ἐπιγίγνεται.: 90 talenter o. litet t., τάλαντα ἐνενήκοντα καί μικρόν τι πρός.: i dag 8 dar t., ἐνάτην ἡμέραν.: det gör hrken t. 1. ifrån , οὐδέν διαφέρει. — Jfr Dessutom. 8) vid det m. hänsyn hrpå en egenskap tillägges ett subj.: bl. gm acc. stundom dat.: t. kroppen svag men t. själen stark, τὸ μέν σώμα ἀσ&ενής τὴν δέ ψνχήν Iσχυρός.: han var t. börden en Lyder, γένει 1. γένος Αυδός ἡν.: huru är han t. helsan, πώς εχει τού σώιιατος 1. τὸ σώμα. jfr Anseende 3). — Se f. öfr. de ord m. lika dna præp. är konstruerad o. de följ. eompp.

Tillackordera sig, συντί&εσ&αι (af ngn, τινί) (παρα)λήψεσβ·αί τι. πρίασ&αι (köpa).

Tillaga, se Anrätta, Tillrusta.

Tillandning, πρόσχωσις, ἡ. πρόσχωμα, τό.

Tillbaka, πάλιν, ἐμπαλιν. εις τουμπαλιν. οπίσω. εϊς τούπίσω. ἀνά πόδα. Jfr Baklänges, ofta gm smnsättningar m. ἀνά 1. ἀπό, stundom ἀντί. t. ex. löpa t., οπίσω 1. τουμπαλιν &εϊν 1. τρέχειν. (ἐπ)ανατρέχειν. ἀνα&εϊν. παλινδρομεϊν.: vara t., ἐπανεληλυ&έναι. ἐπανήκειν. ἀφϊχ&αι πα-ραγενέσ&αι πάλιν.: skrifva t., ἀντιγράφειν. ἀντε-πιστέλλειν. — Se vidare nedanf. o. de under Åter upptagna ord.

Tillbakabäfva, ἐκπεπληγμένον ἀποστήναι. f. ngt, ἀποδειλιάν πρός τι. (κατ)οκνεὶν τι 1. m. inf

Tillbakaböja, ἀνακάμπτειν. ανακλά v. ἀνα-κλίνειν (med., b. sig t., äfv. ἀνακάμπτειν).

Tillbakadraga, 1) tr., ἀνασπάν. ἀνελκειν. ἀν&έλκειν. ἀνάγειν, ὑπάγειν (t. ex. τὴν χεῖρα).: foten, ἀναφέρειν τόν πόδα.: fig., sin hand fr. ngn, προλείπειν, προδιδόναι, ἐάν τινα.: ton, accent, ἀναβιβάζειν τόν τόνον. 2) refl., a) eg., αναχωρεὶν (εις τούπίσω 1. πάλιν), ἐπαναχωρεϊν. ὑποχωρεϊν. ἀνάγειν, ἀπιέναι οπίσω.: långsamt, ὑπάγειν.: i god ordning, ἐπί πόδα ἀναχωρεϊν. b) teg., fr. ett göromål, ἀναχωρεϊν ἐκ τίνος, ἀφι-στασ&αί τίνος, χαίρειν ἐάν τι.: f. ett företag, α-ναδύεσβ·αι.: fr. alla ärenden, ἀναχωρεϊν ἐκ πραγμάτων. υποστέλλεσ&αι. ἀπράγμονα γίγνεσΐίαι. σχολάσαι.: fr. ngn, τὴν συνουσίαν τινός ἀπολείπειν. μηκέτι προσφοιτάν τινι. ἀπέχεσ&αί τίνος, — tillbakadragen, ἀπράγμων, 2 (fr. offentliga göromål), ευλαβής, 2 (försigtig), χρυψίνους, 2 (inbunden).

Tillbakadragenhet, ἀναχώρησις, ἡ. ἐρη-μία, ἡ.: fr. offentliga göromål, ἀπραγμοσννη, ἡ.

Tillbakadrifva, ἀπ ελαύνειν. ἀπω&εϊν. πα-ρω&εϊν. ἀναστέλλειν. συστέλλειν. Jfr Tillbaka-slå.

Tillbakadrifning, ἀπελασία, ἡ. ἀπωσμός, ὁ. τροπή , ἡ.

Tillbakafara, seÅterfara, Återetudsa.: af förskräckelse, ἐκπλήττεσ&αι. f. ngt, ἐκπλαγέντα ἀφίστασ&αι 1. ἀπέχεσ&αί τίνος, ὀρρωδεϊν τι.

Tillbakafly, απόφευγε ιν. οπίσω φεύγειν.

Tillbakasta, se Återkasta, Tillbakaslå.

Tillbakalut a, ἀνακλίνειν.: sig, ἀνακλίνβσ&αι.

Tillbakarysa, (κατ)ορρωδεϊν, ἐκπειιλήχ&αί τι.

Tillbakase, ἀφοράν 1. ἀποβλέπειν πρός 1. εις τι.

Tillbakaskjuta, ἀποκινεϊν. ἀπω&εϊν.: t. rigeln, se d. o.: m. pilar, ἀντιτοξεύειν.

Tillbakaskrida, ini πόδα ἀναχωρεϊν. βραδέως βαδίζειν εϊς τούπίσω.

Tillbakaslunga, σφενδονάν, ρίπτειν εϊς τούπίσω. ἀντιστρέφειν.

Tillbakaslå, en fiende, ἀηω&εϊσ&αι. ἀηο-χρούεσ&αι.. ἀπομάχεσβ-αι τρεψασ&αι, τ ροπήν τίνος ποεϊν. ἀμύνεσ&αι. ἀναστέλλειν. ἀνακόπτειν. ἀποκόπτειν.: klädnaden, ἀναπτύσσειν. ἀναστέλλειν.: t. manteln, διακαλύπτεσ&αι τό Ιμάτιον.

Tillbakastå, f. ngn i ngt, ἀπ ολείπεσ&αί τινός τινι. ύστερον, δεύτερον εϊναί τινός τινι. ήττω εϊναι, ήττάσ&αί τινός τι 1. κατά τι 1. part. μειο-νεκτεϊν, μειούσ&αί τίνος, ινδεεστέρως ἐχειν τινός περί τι.: icke t. f. ngn, οὐδενός δεύτερον 1. ἐλάττω εϊναι.: i antal, mängd t. f. ngn, ἀποδiϊν τίνοςTillbakastöta —Tillflöde.

πλήβ-ει.: få t. £. ngn, gm pass. af vv. under Tillbak a sätt a.

Tillbakastöta, ἀπω3·εϊν. ἀποκρούειν. ἀπε-λαύνειν.

Tillhakas ätta, 1) eg., ἀποτι&έναι (Εν τρ αὐτρ χώρα), ἀποχα&ιστάναι. 2) fig., ngn f. ngn, δεύτερον 1. ύστερον τι&έναι, ἀγειν, ποιεϊν, ήγεϊ-σβ-αι, νομίζειν τινά τίνος, τά δεύτερα νέμειν 1. διδόναι τινί τίνος, ah söl., καταφρονεϊν, ὀλιγωρεϊν τίνος, ἀτιμάζειν τινά. ἀποδοχιμάζειν τινά (ish. vid embetens besättande).: bli tillbakasatt f. ngn, μειονεχτεϊν τίνος.: vid ett embetes besättande, ἀποτυγχάνειν.

Tillbakasättande, fig., καταφρόνησις, ολιγωρία, ή. ἀποδοχιμασία, ή. ἀπότενξις, ή.

Tillbakaträda, ἀναχωρεϊν (εϊς τονπίσω, εϊς τονπισβ·εν). ύποχωρεϊν.: fig., fr. ngt, ἀφίστασ&αί τίνος, ἀπολείπειν τι. ἀφιέναι τι.: f. ngn, παρα-χωρεϊν, νπείχειν τινί.

Tillbakavika, se Rygga.

Tillbakavisa, απελαύνειν. ἀποχωλύειν. (ἀπ)-είργειν. ἀπω&εϊσ&αι. ἀποπέμπειν.: böner, fordringar o. d., se Afslå.: smädelse, beskyllning, a-πολνεσ&αι. ἀποτρίβεσ&αι.: en angifvelse, anklagelse, ἀπογιγνώσχειν ἐνδειξιν, γραφήν.

Tillbakavisande, ἀπελασία, ἀποχώλνσις, ή. αποπομπή, ή. ἀνάνενσις, ἀπόφασις, ή (på en bön o. d.). ἀπόλνσις, ή. o. gm vv.

Tillbakavrida, ἀναστρέφειν. ἀναχάμπτειν.

Tillbakavända, 1) tr., ἀναστρέφειν. ἀπο-στρέφειν οπίσω, μεταστρέφειν.: t sig, gm pass. 2) intr., se Åt ervända.

Tillbedja, προσχννεϊν τινα. σέβεσ&αί (äfv. act.) τινα. 3·ρησκεύειν τινά. λατρεύειν τινί. $·ε-ραπεύειν τινά. äfv. m. &νειν (emedan tillbedjan skedde ish. gm offer).

Tillbedjan, προσχύνησις, ή. θρησκεία, ή. λατρεία, ή. 9-εραπεία, ή.

Tillbedjansvärd, σεβάσμιος, 3. σεβαστός, 3. σεμνός, 3. πάσης θεραπείας ἀξιος, 3.

Tillbedjare, προσχννητής, ού, ὀ. προσχν-νών, δεραπενων etc., se Tillbedj a.: en msks l. saks, äfv. ιραστής, Επιθυμητής, θαυμαστής, ὀ.: ha många t., προς πολλών &εραπείεσθ·αι 1. &αν-μάζεσ&αι. Επι&υμητάς 1. ἐραστάς ἐχειν πολλούς.

Tillbehör, παρασχενή, ή. τά ἐχόμενα. τά περί, πρός, χατά τι. τά προσκείμενα, τά Επιτήδεια.

Tillbinda, συν-, ἐπι-, χαταδεϊν. σνλλαμβάνειν δεσμρ. σνσπαν, σφίγγειν (åtdraga). Jfr F ö r b i η d a.

Tillbindning, σὺν-, ἐπί-, χατάδεσις, ἡ.

Tillbjuda, προσφέρειν. διδόναι. παρέχειν, -σ&α». παριστάναι.: t. sin vänskap, προτείνεσ&αι φιλίαν. Se f. öfr. Erbjuda.

Tillblanda, se Blanda.

Tillbomma, se Rigla, Stänga.

Tillbringa, 1) se Tillföra. 2) om tid, διατρίβειν. διάγειν. χατατρίβειν. ἀναλίσχειν.: t. en dag m. ngt, ἡμέραν ἀναλίσχειν ἐπί τινι. διη-μερεύειν ἐν τινι.: t. tiden m. ngt, διατρίβειν τον χρόνον ἐν τινι 1. ποιούν τὰ τι.: t. sitt lif, δια-πλέχειν τον βίον.: t. lifvet^m. ngt, διάγειν 1. διατρίβειν τον βίον, διαβιούν, διαζήν ποιούν τὰ τι.: t. dagen, ἡμερεύειν. διημερεύειν. m. ngn, σννδιημερεύειν τινi.: t. natten, (δια)νυχτερεύειν.

Tillbringare, πρόχους, ἡ.

Tillbud, 1) eg., Επάγγελμα, τό. Επαγγελία, ἡ. νπόσχεσις, ἡ. 2) se Försök, Händelse.

Tillbygga, προσοιχοδομεϊν.

Tillbyggnad, προσχείμενον οικοδόμημα, τό. τὸ προσωκοδομημένον. Εποικοδόμημα, τό.

Tillbyta sig, ἀλλάττεσ&αι, ἀνταλλάττεσ&αι, ἀντικαταλλάττεσ&αι, διαμείβεσ&αί τί τίνος \. ἀντί τίνος, μεταλαμβάνειν τι ἀντί τίνος.

T il lb är a, 1) tr., (προσ)φέρειν. προσάγειν. 2) intr. (bära till), συμβαίνειν. γίγνεσθαι, τνγχά-νειν m. part. t. ex. det bar så till att jag var närvarande, ἐτιιχον παρών.

Tillhöra, se Tillhöra, Vederböra.

Tillbörlig, Επιεικής, 2 πρέπων, προσήκων, ονσα, ον. ὁν 1. oιον δει, χρή, προσήκει, ἄξιος, 3. δίκαιος, 3. οικείος, 3.: t. del, τὸ Επιβάλλον 1. γιγνόμενον μέρος.

Tillbörligen, ὡς δει, χρή etc. προσηκόντως, πρεπόντως. ἀξίως etc., se Föreg.

Tillbörlighet, Επιείκεια, ἡ. αξία, ἡ. o. gm adj.

Tilldana, se Dana, Tillskapa.

Tilldela, νέμειν, ἀπο-, Επινέμειν. παρέχειν. διδόναι.: t. ngn ett slag, πληγήν Εντείνειν τινi. en örfil, κόνδνλον Εντρίβειν τινi.

Tilldelande, ἀπο-, Επινέμησις, ἀπονο μή, ἡ.

Tilldess, se Till 2).

Tilldraga, 1) tr., Επισπὰν (i allmht). σνσπαν, σφίγγειν (draga åt). 2) refi., t. sig, συμβαίνειν. γίγνεσθαι, τνγχάνειν γιγνό μενον. προσπίπτειν, ἀπαντάν, καταντὰν (Sedn.).: det t:er sig att, σνμ-βαίνει m. inf. τνγχάνει m. part.: ngt t:er sig m. mig, γίγνεταί τι περί Εμέ. πάσχω τι. συμβαίνει, Sedn. ἀπαντα μοί τι. — tilldragande, Επ-, προσαγωγός, 2.

Tilldragelse, se Händelse.

Tilldämma, se Fördämma.

Tilldöma, se Tillerkänna.

Till egna, 1) göra till egendom, ἴδιοποιεϊν. (προσ)οικειονν.: t. sig, προσποιεϊσ&αι. (Εξ)ιδιον-σ&αι. Εξιδιάζεσ&αι. οἴκειονσ&αι. περιβάλλεσ&αι. εις τὸ ἰδιον καταB-έσ&αι. ὡς εαυτόν λαβείν, οφετερί-ζεσ&αι. κτᾶσ&αι (förvärfva), διαπονεϊσ&αι (gm möda) : söka t. sig ngt, Επιδράττεσβ·αί τίνος. 2) se Tillskrifva. 3) dedicera, προσγράφειν. ἀ-ναδεικνύναι. κατονομάζειν. ἀνατι&έναι. χαρίζεσ&αι.

Tillegnan(de), ιδιοποίησις, ἡ. προσποίησης, ἡ. σφετερισμός, ὁ.: = dedikation, Επιγραφή, ἡ o. gm νν.

Tillerkänna, Επι-, προσδικάζειν, Επικρίνειν τινί τι. δικά ζει ν τι εϊναί τίνος, νέμειν τινί τι. ἀνατι&έναι, προστι&έναι, ἀποδιδόναι τινί τι. Se f. öfr. Tillskrifva.

Tillfalla, προσπίπτειν τινί. Επιβάλλειν τινί 1. Επί τινα. γίγνεσ&αί τίνος 1. τινι.: ngt t:er mig, τυγχάνω τινός, (ἀπο)λαμβάνω τι. λαγχάνω τι (gm lott, se d. o.).: d. tillfallande delen, τό γιγνόμε-νον 1. Επιβάλλον μέρος.

Tillflykt, καταφυγή, ή. αποστροφή, ή. ἀνα-χώρησις, ή. κρησφύγετον, τό. ἀσυλον, τό. λιμήν, ένος, ό.: taga sin t. till ngn, καταφεύγειν πρός 1. Επί τινα. τρέπεσ&αι πρός τινα. προστρέπεσ&αί τινα.: taga sin t. till ngt, ἀποχωρεϊν εϊς 1 Επί τι. καταφεύγειν εϊς 1. Επί τι. τρέπεσθ-αι πρός τι.

Tillflyktsort, se Föreg.

Tillflyta, Επιρρεϊν.: ngt t:er mig, Επιρρεϊ μοί τι.: göra att ngt t:er ngn, παρέχειν, Επαρ-κεϊν τινί τι.

Tillflöde, Επιρροή, Επίρροια, Επίρρυϋις, ή.:448

Tillfoga —Tillgodogöra.

rikt, ymnigt t., εύπορία, αφθονία, ἀαψίλεια, ή.: stort t. af mskr, τό τών ιηιόντων 1. συνιόντων

πλήθος.

Tillfoga, 1) eg., προς-, συνάπτειν, ιφαρμότ-thv, ιπιβάλλειν, προστιθέναι τινί τι. 2) förorsaka, ποιεϊν. φέρειν. περιάπτειν.: t. ondt, skada etc., se d. oo.

Tillfogande, πρόσθεσις, προσθήκη, ή. o. gm vv.

Tillfreds, se Belåten.: ställa t., se Följ.: gifva sig t., ου μεμψιμοιρεϊν. στέργειν, αγαπάν (m. ότι, εϊ 1. part.), μηκέτι μέμφεαθαί τινι.

Tillfredsställa, ἀμεμπτον ποιεϊν, -σθαι τινα. ἀρέσκεσθαί τινα. (κατα)πραΰνειν τινά. (ἀπο)-πληρουν τινα. ἀποπιμπλάναι (t. ex. τον θυμό ν τάς έπιθυμίας). χαρίζεοθαί τινι. παρηγορεϊν, πα-ραμυθεϊσθαί τινα. πείθειν τινά.: svår att t., ὀύς-κολος, 2.

Tillfredsställande, πράννσις, ή. (ἀπο-, Ικ)-πλήρωσις, ή. παραμυθία, παρηγορία, ή. o. gm vv.

Tillfredsställelse, se Belåtenhet.

Tillfriskna, ραΐζει ν. ἀναρραίζεσθαι ἀναρ-ρώννυσθαι. ἀνίστασθαι {Ικ τής νόσου), ἀναλαμ-βάνειν (εαυτόν), περιγίγνεσθαι (τής νόσου), ἀπο-φεύγειν τήν νόσον. ιξαναφέρειν.

Tillfrisknande, ἀνάρρωσις, ή. ἀνάληψις,ή. σωτηρία, ή. vanl. gm vv.

Tillfrysa, -fråga, se Frysa, Fråga.

Tillfrågan, se Fråga 1.: på ngns t., ιρω-τώντος, ιρομένου τινός.

Tillfyllest, se Tillräcklig.

Tillfyllestgöra, (ἐξ)αρκεϊν πληροφορεϊν. ἀ-ποπληρουν.: t. f. ngn, τά υπό τίνος οφειλόμενα ἀποτελεϊν 1. Ικτίνε ιν.

Tillfångataga, συλλαμβάνειν.: i krig, ζω-γρεϊν. αϊχμαλωτίζειν, -εύειν. ζωγρεία 1. αιχμάλω-ιον λαβείν τινα. (ζώντα) αίρεϊν τινα.: t:s, utom pass. af nämnda vv. äfv. ἀλίσκεσθαι. αϊχμάλωτον γίγνεσθαι.

Tillfångatagande, σύλληψις, ή. ζωγρεια, ή. ἀλωσις, ή. Ofta gm vv.

Tillfälle, περίστασις, ή, πράγμα, τό (omständigheter, fhdn). καιρός, ό (d. afgörande, rätta tidepunkten), αφορμή, ή, λαβή, ή (ss. medel f. vinnande af ett ändamål), πρόφασις, ή (anledning, förevändning), περίπτωμα, τό (påkommande omständighet).: godt, lägligt t., ευκαιρία, ή. ευμάρεια, ή. καιρός, ό.: det är t., καιρός Ιστι. παρέχει (sc. καιρός, ish. i d. absol. participialkon-str. καλώς, εν παρασχόν, då det var godt t.). I-ξεστι. πάρεστι.: ett t. erbjuder sig f. mig, καιρός παραπίπτει μοι. καιρόν λαμβάνω.: akta på t., τηρεϊν καιρόν.: gifva, lemna ngn t. till ngt, λαβήν, ἀφορμήν, πρόφασιν (Ιν)Μόναι τινί τίνος, παρασκευάζειν Ιξουσίαν τινί τίνος.: begagna, gripa t:t, χρήσθαι τω καιρώ, λαβείν, ἀρπάζειν τον καιρόν. (ἐπι)λαβέσθαι του καιρού.: släppa ur händerna, försumma t:t,

ἀφιέναι, παριέναι, καθυφι-ivai, ἀπο-, παραλείπειν τον καιρόν.: vid sdnt t., ἰπὶ τοιούτῳ πράγματι.: vid närvarande t., Iπὶ τω παρόντι.: vid hrje t., εκάστοτε. ἀεὶ. ὁπου ἀν 1. οπόταν καιρός ῇ 1. παραπέση.: de vid hrje t. närvarande, οι ἀεὶ παρόντες : vara på stället vid alla t:n, ἰπὶ πάσι παρεῖναι.: vid många t:n, Ini πολλών, πολλάκις.: vid annat t., ἀλλοτε.: vid många andra t:n, πολλάκις ἀλλοτε.: vidt., οπόταν 1. ὁπου ἀν καιρός jj 1. παραπίπτψ ὁταν τύχ$. καιρόν παραπεσόντος.: vid första t., οταν τὸ πρώ-

τον καιρός jj.: f. t:t, (τὸ) νυν (μέν). τότε μέν. εἴς τὸ παρόν.: vid dta t., iv τούτω τω καιρώ, κατά τούτον τον καιρόν, iv τούτω, iv τούτοις, ἐνταύ-θα. τότε. Ofta äfv. gm ngt part., s. smnhanget gifver vid handen, t. ex. soldaterna voro vid dta t. illa till mods, ταύτα πάσχοντες 1. iv τούτοις ὁντες ol στρατιώται ἠθύμησαν.: alla grepo till flykten o. bortkastade vid dta t. sina vapen, πάντες πρός φυγήν ἰτράποντο. φεύγοντες ἀὲ ἀπέβα-λον τὰ ὁπλα.

Tillfällig, τυχών, ούσα, όν. τνχηρός, 3. αυτόματος, 2. περιπτωτικός, 3. παρατυχών, παρα-πεσών, ούσα, όν.: t. saker, τὰ τής τύχης.

Tillfälligtvis, se Händelsevis.

Tillfällighet, τύχη, ἡ. αὐτόματον, τό. Se vidare Händelse.

Tillfällighetsdikt, αὐτοσχε&ιασμα, τό.

Tillföra, προς-, παρακομίζειν. (προσ)φέρειν. προσάγειν.

Tillförene, (τό) πρότερον. τὸ πριν. πρόσθεν. προτοῦ. τον παρελθόντα χρόνον. (τό) πάλαι, τὸ παλαιό ν (fordom), ποτέ (enklj.

Tillförlitlig, -het, se Pålitlig, -het.

Tillförordna, εἴς χρόνον τινά τάττειν 1. καθιστάναι.: vara tillförordnad f. ngn, ειναι ἀντί τίνος 1. iv μέρει τινός, τήν τάξιν τινός εχειν.

Tillförse sig, βεβαίως ἰλπίζειν. ισχυρώς προς-ἀοκάν. πεπεῖσθαι. πιστεύειν. θαρρεῖν.

Tillförsel, ἰπαγωγή, προσαγωγή, ἡ. κομι-ἀή, ἡ.: t. af spannmål, σιταγωγία, ἡ.: = proviant s. tillföres, ἀγορά, ἡ. ἰπισιτισμός, ὁ (eg. anskaffande af proviant).: afskära ngn fr. t., ἀποκλειειν τινά τού ἰπισιτισμού 1. τής τών ἰπιτηὓείων ἰπα-γωγής. τήν ἀγοράν περικόπτειν.: bringa hären t., ἀγοράν παρέχειν 1. κομίζειν τρ στρατιά.: jag får ingen t. till sjös, οὐ&ἐν εἴσπλεῖ μοι.

Tillförsigt, πίστις, εως, ἡ. τὸ πιστόν. πεποί-θησις, ἡ. (Sedn.). θάρρος, τό.: m. t., πεποιθό-τως. θαρρούντως. θαρραλέως. θαρρών, ούσα, ούν.: hysa t. till ngt, Ισχυρίζεσθαί τινι. θαρρεῖν τινι.: hysa den t. att, se Tillförse sig.

Tillförsäkra, se Försäkra.

Tillgift, -gifva, se Förlåtelse, -låta.

Tillgifven, εὐνους, 2. ευμενής, 2. προσφιλής, 2. φίλος, 3. πρόθυμος, 2. πιστός, 3 (trogen). : vara ngn t., ὑπάρχειν τινί. ἀνακεῖσθαί τινι. προσκεῖσθαί τινι. εὐνουν etc. εἶναί τινι. εὐ-νοϊκώς etc. εχειν τινι. φρονεῖν τὰ τίνος, θεραπεύ-ειν τινά.: vara ngn helt o. hållet t., προσανα-κεῖσθαί τινι. ὁλον εἶναί τίνος.: vara t. en sak, ειναι πρός τινι. σπου&άζειν περί τι. θεραπεύειν τι. προσκεῖσθαί τινι. helt o. hållet, προσανακεῖ-σθαί τινι. ὁλον ειναι iv 1. πρός τινι.: vara t. vetenskaperna, φιλομαθή ειναι.

Tillgifvenhet, εύνοια, ἡ. εὐμένεια, ἡ. φιλία, ἡ. προθυμία, ἡ. πιστό της, ἡ. θεραπεία, ἡ. σπουδή, ἡ.

Tillgjord, προσποιητός, 3 o. προσποίητος, 2. πλαστός, 3. οὐκ ἀληθής, 2. ψευάής, 2. ειρωνικός, 3. περίεργος, 2.: spela t., ἀκκίζεσθαι. θρν-πτ εσθαι.

Tillgjordhet, περ*ερ//α, ἡ. ἀκκισμός, ὁ (kostlad vägran af det man önskar), o. gm adj.

T ill gjuta, ἐπι-, προσχεῖν. ἰπ-, προσεγχεῖν.

Tillgodo föra, - se, se under God 3).

Tillgodogöra, καρπούσθαί τι. ἀπολαύειν τι-νός. χρῆσθαι τινι.Tillgrepp — Tillkftmpa.

Tillgrepp, χατάληψις, ἡ. προσποίησις, ἡ. σφετερισμός, ὁ (ish. af statsegendom), αρπαγή, ἡ. κλοπή, ἡ.

Tillgripa, (κατα)λαμβάνειν. ἀντι-, ἐπιλαμ-βάνεσθαί τίνος. ἐπιχειρείν τινι. μετα-, περιποι-είσθαι. σφετερίζεσθαι. ἀρπάζειν. κλέπτειν.

Tillgränsa, se Angränsa.

Tillgå, 1) försiggå, γίγνεσθαι, συμβαίνειν πράττεσθαι.: huru t:r det? πώς γίγνεται; τί Ιν αιτία; τί αἴτιον; huru har dta tillgått? πώς δὴ τούτο γέγονεν; så tillgick det, τοιούτον ἡν τὸ πράγμα.: det tillgår på naturligt sätt, οἴκειως 1. εἲκότως γίγνεται. 2) kunna användas: vara att t., ὑπάρχειν. παρεῖναι. εἰναι.: ännu finnas att t., περιεἰναι.: jag har att t. ngt, εξεστι μοι χρήσθαί τινι. υπάρχει etc. μοί τι.

Tillgång, 1) se Tillträde. 2) väg till ngt, είς-, εφ-, παρ-, πρόσοδος, ἡ. εισβολή, ἡ. πρός-βασις, ἡ. προσαγωγή, ἡ. 3) utväg, medel, πόρος, ο. αφορμή, ἡ. τἀ υπάρχοντα, ἀποκείμενα.: jag har t. på ngt, se Föreg.: god, rik t., εὑπο-ρία, αφθονία, ἀαψίλεια, ἡ.: ha god t., ευπορεiν.: s. har god t., εὑπορος, 2 (på ngt, τινός).: s. har goda t:ar, εὑπορος, ευχρήματος, 2.: sakna t., ἀπο ρε tv.: saknad af t:ar, ἀπορία, ἀχρημα-τία, ἡ.

Tillgänglig, 1) möjlig att nalkas, προσβα-τός, προσιτός, 3.: lätt t., εὑέφοδος, ευπρόσιτος, 2 (om ställen), εὑπρόσοάος, 2 (både om ställen o. pers.), ευπροσήγορος, 2, κοινός, 3 (bl. om pers.).: m. svårighet t., ἀυσπρόσβατος, 2 (om ställen). ἀυσπρόσοάος, 2 (både om ställen o. pers.), δυσέν-τευκτος, 2 (om pers.).: t. f. hr o. en, βέβηλος, 2 (om ställen, mots. heliga). 2) förhandenvarande, möjlig, υπάρχων, ουσα, ον. παρών, ουσα, όν. ἀυνατός, 3. Se Emottaglig.

Tillgänglighet, 1) eg., τὸ πρόβα τόν, εὒ-πρόσοάον. 2) se Emottaglighet.

Tillgöra, se under Göra.

Tillgörande, συνεργία, ἡ.: utan mitt t., ἀνευ ἐμοϋ.

Tillhandagå, se under Hand.

Tillhandahålla, ὑπηρετεῖν. παρέχειν, -σθαι.

Tillhandla sig, se Köpa.

Tillhands, se Underhand.

Tillhjelp, se Hjelp, Medverkan.

Tillhopa, se Tillsamman.: samla t., συλ-λέγειν. συμφέρειν. συν ἀγειν. συναθροίζειν.

Tillhugga, περικόπτειν. πελεκάν. χατασχευ-άζειν.: t. stenar, ἐργάζεσθαι, ξείν λίθους.

Tillhuggning, περικοπή, ἡ. πελέκησις, η.

Tillhviska, προσψιθυρίζειν τινί τι. εις τὸ ους η ρέμα 1. δι' απορρήτων φράζειν τινί τι.

Tillhåll, οικητήριον, τό, διαγωγή, ἀιατριβή, ἡ (vistelseort), καταφυγή, ἡ, κρησφύγετον, τό, ἀναχώρησις, ἡ (tillflyktsort).: ha sitt t. på ngt ställe, ἀιατρίβειν 1. ἀίαιταν, διατριβὴν ποιεῖσθαι ἐν τινι τόπω. Se Hålla till.

Tillhålla, 1) eg., κατέχειν. καταλαμβάνειν. ἐπιλαμβάνειν (t. ex. τὴν ρίνα), κλείειν. 2) oeg., ngn till ngt, προτρέπειν, παρορμάν τινα ἐπί, εις, πρός τι. ἐθίζειν τινἀ πρός τι. παρακελεύεσθαί τινι m. inf 1. δπως.

Tillhårdna, se Hårdna.

Tillhäfta, προς-, συνάπτειν, προσπερονάν.: m. nål, προσράπτειν. συρράπτειν.

Tillhälla, se Tillgjuta.

Tillhöra, l)ss. egendom, εἶναί τίνος, ἰδιον εἶναί τίνος, ὑπάρχειν τινί.: hd mig t: er, τἀ ἐμἀ.: s. icke t:er mig, αλλότριος, 3. 2) ss. pligt o. d., εἶναί τίνος 1. πρὸς τίνος, δει, χρή m. acc. o. inf. προσήκειν, καθήκειν, πρέπειν m.

dat. o. inf.: det t:er mig, äfv. ἐμόν ἐστιν (ἐργον), δίκαιος εἴμι. Se f. öfr. Höra 2.

Tillhörig, gm part., se Föreg.

Tillhörighet, 1) se Egendom. 2) s. hör tillsammans m. ngt, τά προσήκοντα, ἐχόμενα, προσκείμενα, κατασκευή, ή. Jfr Tillbehör.

Tillika, ἁμα. ομού. äfv. και.: och t., ἁμα τε. ἁμα δἐ. και ἁμα. δ μου και και - δἐ 1. δε και.: t. med, ἁμα, ομού, σύν m. dat. μετά m. gen. Jfr Med.

Tillimma, προς-, συγκολλάν.

T il limning, προς-, συγκόλλησις, ή.

Tillintetgöra, ἀπολλύναι. διαφθείρειν. ἐκ-κόπτειν. ἀναιρεϊν. καθ αιρείν. ἀνατρέπειν. συγχείν. καταλύειν (ish. statsinrättningar), ἀφανίζειν. ἐξα-λείφειν. ἀποσβεννύναι. — tillintetgjord, ἀφα-νιστός, 3. ἀφανής, 2. Jfr Omintetgöra.

Tillintetgörelse, διαφθορά, ή. ἀναίρεσις, καθαίρεσις, ή. κατάλυσις, ή. ανατροπή, ή. ἀφά-νισις, ή. ἀφανισμός, δ.

Tillit, se Förtröstan, Tillförsigt.

Tillita, se Anlita.

Tillitsfull, se Förtröstansfull.

Tillkalla, καλεϊν. παρα-, προσκαλεϊν.: till bistånd, προς-, ἀνα-, ἐπικαλεισθαι. παρακαλειν.: — efterskicka, μεταπέμπειν, -σθαι.

Tillkallande, κλήσις, παρά-, πρόσχλησις, ή,

T i 11 k i 11 a, δια-, συγκολλάν.

Tillkittning, κόλλησις, συγκόλλησις, ή.

Tillklappa, συγκροτειν. ουμπηγνύναι.

Tillklippa, se Tillskära.

Tillklistra, se Tillimma.

Tillklämma, συμπιέζειν. συνθλίβειν.

Tillklämning, συμπίεσις, σύνθλιψις, ή. σνμ-πιεσμός, δ.

Tillknacka, se Tillklappa.

Tillknyta, συνδεϊν. συμπλέκειν. σφίγγειν.

Tillknytning, σύνδεσις, σύμπλεξις, σφίγ-

(κ· η-

T i 11 k η ä ρ ρ a, συ μιτερονάν.

Tillkomma, 1) komma ytterligare, προσγί-γνεσθαι. ἐπιγίγνεσθαι. 2) se Tillfalla. 3) se Tillhöra. 4) uppkomma, födas, γίγνεσθαι. — tillkommande (i tiden), μέλλων, ουσα, ον (ἐσεσθαἰ). ἐσόμενος, 3. ἐπιών, ούσα, όν. ἐπιγιγνό-μενος, 3. ύστερον γιγνόμένος, 3. o, ή, τό ύστερον 1. εῐς τόν ἐπειτα χρόνον.: f. det t., εῐς τόν ἐπειτα 1. μετέπειτα 1. τόν λοιπόν χρόνον. τού λοιπού. Jfr Framtid.

Tillkomst, 1) motsv. Föreg. 1), gm vv. äfv. πρόσθεσις, προσθήκη, ή (tillägg). 2) uppkomst, γένεσις, ή. 3) se Åtkomst.

Tillkonstla, κακοτεχνία 1. περιττή τέχνρχρήσθαι περί τι. μετά περιεργίας τεχνάσθαι τι. σο-φίζεσθαι τι. πλάττειν. jfr Förkonstla. —till-konstlad, se Tillgjord.

Tillkost, oxpov, τό.

Tillkrama, se Tillklämma.

Tillkrångla, (δια)ταράττειν. συμπλέκειν. συγχεiν. Jfr Förkonstla.

Tillkräkta, se Tillvälla.

Tillkämpa sig, μαχόμενον λαμβάνειν, αίρεiτ

57450

Tillkännagifva — T ill skyn dan.

τι 1. κρατεϊν τίνος, νικήσαντα αίρεϊν.: t. sig en seger, νiκην νικάν 1. αϊρεσθαι.

Tillkännagifva, a) offentligen förkunna, προαγορεύειν -ειπεiν, προγράφειν (gm anslag). (ἀνα)χηρύττειν, -ειπεiν (gm härold) παραγγέλ-λειν, παρεγγυάν (om befälhafvares ordres), b) förkunna, omtala, ἀγγέλλειν, απ-, εϊσαγγέλλειν (om sändebud), λέγειν, φράζει v. μηνύειν. δηλούν. c) visa, göra tydlig, σημαiνειν. δηλούν. ἀναφαi-νειν. cPήλον, φανερόν ποιεϊν.

Tillkännagifvande, a) προγραφή, ή, πρόγραμμα, τό (skriftligt). (ἀνα)χήρνξις, ή, κήρυ-γμα, τό (gm härold), παραγγελiα, παράγγύάις, παρεγγύη, παρεγγύησις, ή, παρά^iλμα, τό (befälhafvares). b) (aVr)ayj/fÅ*a, ή. ἀγγελμα, τό. [-Λ}-λω<7*i,-] {+Λ}- λω<7*i,+} μήνυσις, >}. Aoyoff, o. c) dijÅcurø, »J. σημασiα, ?}· Ofta gm vv.

T i 11 k ö p a, προσωνεϊσθαι.

Tillköra, ἀμάξαις 1. ἐλαννοντα στερεόν ποιεϊν. — till körd, απόκροτο?, 2.

Tillmura, mjf» 1. λiΦo*; (ἐμ)φραγνvναι. ἀπο- , διατειχiζειν. Ϊνοικοδομεϊν.

Tillmäle, κατηγορiα, ή. κατηγόρημα, το', cy-κλημα, τό. μέμψις, jJ. Jfr Förebråelse.

Tillmäta, 1) eg., μετρεϊν. ἀπο-, dia μετρεϊν. παραδιδόναι μέτρω.: låta t. sig, διαμετρεϊσθαι. 2) se Tillskrifva. 3) t. sig, se Tillvälla sig.

Tillnamn, Iπ-, προσωνυμiα, if. £π-, παρω-νύμιον, τό. Iπiκλησις, if. προσηγοριχόν όνομα, το'. Se vidare Binamn.

T il ln ar ra sig, ἀπάτρ (χρώμενον) 1. ἐξαπα-τώντα 1. κακοτεχνοννтα λαμβάνειν 1. περιποιεϊ-σθαi τι.

Tillopp, om vatten, se Tillflöde.: af folk, συνδρομή, ή. πλήθος ἀνθρώπων συλλεγομένων 1. συν ιόντων, τό.: det är ett stort t., πολλοi συνέρχονται. hos ngn, πολλοi προσφοιτώσi τινι.

Tillpacka, συσχευάζειν. συστρέφειν. (συμ)-βνειν.

Tillpassa, iφ-, προσαρμόττειν τi τινι.

Tillplatta, [κατα)πλατύνειν.

Tillproppa, Iπιφράττειν.

Tillpynta, καλλωπiζειν. περιστέλλειν. σκευ-άζειν.

Tillra, se Rulla 2).

Tillreda, ἐτοιμάζειν. εύτρεπiζειν. σχευάζειν. χατα-, παρασχευάζειν. ἀρτύειν, ἐξ-, χαταρτνειν. κοσμεϊν.: t. bädden, στρωννύναι τήν χλiνην 1. κοi την.

Tillredelse, χατα-, παρασκευή, η. Jfr Anstalt.

Tillredning, se Anstalt o. Föreg.

Tillredningssätt, οκευασiα, ή.

Tillreds, se beredd.

Tillrigla, se Rigla.

Tillrop, προσφώνημα, το', ἰπιβόημα, τό. κλή-σις, ή.: uppmuntrande 1. befallande, παρακέλευ-σμα, τό. παρακελευσμός, ό.

Tillropa, προσφωνεϊν. προσφθέγγεσθαι. ἐπι-βοάν.: ss. uppmuntran 1. befallning, δια-, παρα-κελεύεσθαι.

Tillrus ta, παρασκε υάζειν. κατασκευάζειν. ἑ-τοιμάζειν. εὐτρεπίζειν. ἐξαρτύειν.

Tillrustning, παρασκευή, ή. κατασκευή, ή. παρασκεύασμα, τό.

Tillrycka sig, se Rycka.

Tillryggalägga, διιέναι, διεξιέναι (-ελθεϊν).

ἀνύτειν, Λ-, κατανύτειν.: t. vägen till ett ställe, κατανύτειν εις τινα τόπον.: hafva tillryggalagt sitt 60:de år, είναι ὑπέρ εξήκοντα ετη.

Tillråda, -n, se Råda, Råd 2).

Tillräcklig, ικανός, 3. ἐξ-, ἐπαρκής, 2. αὐ-τάρκης, 2. ἀφθονος, 2.: vara t. f. 1. till ngt, ἀρκεϊν, ἀπ-, δι-, ἐπ-, ἐξαρκεϊν πρός τι.: t. grund, δίκαιος 1. πιθανός λόγος, ό. Se vidare Nog.

Tillräcklighet, ικανότης, ή. διάρκεια, ή.: t. f. sig, αὐτάρκεια, ή.

Tillräkna, 1) eg., ἀριθμεϊν. αριθμούν τα παραδιδόναι. 2) se Tillskrifva.

Tillrättafå, -hjelpa, -lägga, -skaffa etc., se under Rätt adj. a).

Tillrättavisa, ήγεϊσθαί τινι, ό δη γ ειν τινα, κατ1 ὀρθήν ἀγαγεϊν τινα (föra på rätta vägen). (ἐκ)διδάσκειν τινά (undervisa en i åsigter felande). νουθετεϊν, φρενούν, σωφρονίζειν, κολάζειν τινά (förmana en i handlingssätt felande).

Tillrättavisning, νουτέθησις, ή. νουθέτη-μα, τό. σωφρονισμός, ό. κόλασις, ή. κόλασμα, τό. f. öfr. gm vv.

Tills, se Till 2).

Tillsammans, ομού, ἀμα, εις ταντό (på frågan: hvarthän?), iv τψ αὐτω (på frågan: hvarest?), κοινρ (gemensamt), m. ngn, τινί. σύν τινι. μετά τίνος. Ofta gm smnsättning m. οὐν. Se Samman m. compp.

Tillsats, se Tillägg.

Tillse, σκοπεϊν (att, ὀπως), ἐπισκοπεϊν. ὁράν (att icke, μή). ἐφοράν. φυλάττεσθαι (akta sig för). Ιπιμελεϊσθαι (draga försorg om).

Tillskansa sig, se Tillvälla.

Tillskapa, μορφούν. τυπούν. κατασκευάζειν. πλά ττειν. ποιεϊν.

T il lskicka, (δια)πέμπειν τί τινι 1. πρός τινα προσπέμπειν τί τινι. ἐπιπέμπειν (om gudarne,).: t. ngn ett bref, Ιπιστέλλειν τινί.

Tillskjuta, 1) riglar o. d., t μ βάλλειν. ἰπι-βάλλειν. 2) penningar o. d., ἰπιδιδόναι. εἴσφέρειν. προστιθέναι, προσκατατιθέναι, προσεπιδι-δόναι (ytterligare t.).

Tillskott, είσφορά, ή. Ιπίδοσις, ή. ἑρανος, ό (af deltagare i en picknick 1. en klubb), ἐπιχο-ρήγημα, τό. ἰπιφορά, ή (i sold), προοθήκη, ή (tillägg). Jfr Bidrag.

Tillskrifva, 1) skrifva till ngn, Ιπιστέλλειν τινί τι. γράφειν πρός τινά τι 1. περί τίνος. 2) ytterligare skrifva, προσγράφειν. προσεγγράφειν. προσεπιγράφειν. 3) tillräkna, tillmäta, ανατι-θέναι, ἐπάγειν, Ιπιφέρειν, προσνέμειν τινί τι. Ιπαναφέρειν τι εις 1. ἐπί τινα (1. τ*). προσάπτειν τινί τι. ἐπιγρόφειν τινά Ιπί τι 1. Ιπί τινι (t. ex. sig det skedda, εαυτόν Ιπί τά γεγενημένα: den s. olyckorna tillskrifvas, ό Ιπί τοις ἀτυχήμασι I-πιγεγ ραμμένος). αίτιον λέγειν 1. ήγεϊσθαί τινά τίνος, αἴτιάσθαί τινά τίνος, ἐγκαλεϊν τινί τι (bl. om ondt).; t. sig ngt, λέγειν εαυτού εἴναί τι. προοποιεϊσθαί τι (göra till sin förtjenst, t. ex. τήν νίκην).: det får han t. sig sf skulden för, αὐτός αυτόν αἴτιάσεται.

Tillskrufya, συστρέφειν.: fig., se Tillkon stla.

Tillskynda, ποιεϊν. παρέχειν. φέρειν. περιάπτειν. ἐπάγειν. αἴτιον γίγνεσθαι 1. εἶναί τινί τίνος.

Tillskyndan, -else, på ngns t., χελεύοαν-Till i kMr a — Tillsätta.

451

τος, παραινέσαντος, προτρέψαντός τίνος.: af egen t., ἀφ* iαυτοὺ. Εχων, οὐσα, όν.: utan hs t., ἀνευ αν τον.

Tillskära, τέμνον. συν τέμνειν (t. ex. χιτώνας).

Tillsluta, (Επι)χλείειν. συγκλείειν (äfv. το ο τάμα, τα βλέφαρα).: t. ögonen, (κατ a) μν ειν. f. ngt, ὑπερορἀν τι, περιοράν τι.: t. ögon o. öron på en död, συλλαμβάνειν τό στόμα xal τονς οφθαλμούς.: t. öronen, sed. o.: t. dörren f. ngn, dno-κλείειν τινά θύραις

Tillslutning, κλεϊσις, κατάκλεισις, ή.

Tillslå, 1) eg., Επ-, προσαράττειν (en dörr 1. d). προς-, χαθηλούν, σνγχροτεϊν (spika till, ihop).: t. dörren f. ngns näsa, προσαράττειν τινί εἴς τό μέτωπον τήν θύραν. 2) se Till gjut a. 3) se A η s 1 å.: på en auktion, χαταχυρούν τινί τι. χαταχηρύ ττειν τι εις τινα.

Tillsläppa, παρέχειν, -σθαι. (παρ* Ιαντον, af egna medel) dido ναι.

T i 11 smeta, diaxoXXàv. Επιφράττειν.

Tillsmälla, se Tillslå.

Tillsnöra, σφίγγει v. ἀπο-, Επισφίγγειν.

Tillsnörning, ἀπόσφιγξις, ή.

Tillspetsa, (ἀπ)οξύνειν. θήγειν, ἀχονάν (hväs-sa). ἀποκορυφούν (ge spetsig form).

Tillspika, χαθηλούν. χαταχλείειν ήλοις.

Tillspikning, χαθήλωσις, ή. ήλων Εμβολή, ή.

Tillspänna, χατα-, συμπερονάν. χαταλαμ-βάνειν περόνη.

Tillspärra, ἀπο-, iμ-, ἀντιφράττειν. ἀπο-χλείειν.: t. vägen f. ngn, Εμποdών ϊστασθαι 1. γίγνεσθαι τινι. dιaχλειετv τινά τής odov. ἀπο-φράγνυσθαί τινα. Εγχόπτειν τινί.

Till spärrning, ἀπό - , εμφραξις, ή. ἀπό-, dιάχλειστς, ή.

Tillspörja, se Fråga.

Tillstoppa, ἀπο-, \πι-, Εμφράττειν. (Επι-, Εμ)βύειν.

Tillstoppning, εμφραξις, ή. Εμφραγμός, ό.

Tillströmma, Επιρρεϊν, είσρεϊν (eg. o. oeg.).: om mskr, äfv. πολλούς 1. συχνούς σννιέναι.

Tillströmmande, se Tillflöde.

Tillstunda, Επιέναι. Εγγύς είναι 1. γίγνεσθαι. (μέλλε ι ν) εσεσθαι. μέλλε tv. Jfr Förestå.

Tillstymmelse, τύπος, o. αρχή, ή.: icke en t., ovd* Ελάχιστον, ovdè γρύ.

Tillstyrka, σνμβονλε ύειν. παραινείν. εϊση· γεισθαι. νποτίθεσθαι. πείθειν. προτρέπειν. συν-, Επαινεϊν, σννδοχεϊ μοι (gilla).

Tillstyrkan, συμβουλή, ή. παραίνεσες, ή. γνώμη, ή.: på ngns t., συμβουλεύσαντος 1. tΑποθεμένου τινός, πεισθείς τινι 1. υπό τίνος.

Tillstå, se Bekänna, Erkänna.

Tillstånd, 1) läge, fhde, διάθεσις, ἡ (inre beskaffenhet, ish. själens), εξις, ἡ (både om kroppens o. själens beskaffenhet), χατάστασις, ἡ (kroppsligt, äfv. politiskt), σχῆμα, το' (det fhde, hrun-der ett föremål i det yttre visar sig), πάθος, τὁ (ss. följd af en inverkan), πβρίστασις, ἡ (yttre omständigheter, läge), ofta gm neutr. af art. t. ex. statens t., τὁ τῆς πόλεως, τἀ περὶ 1. κατὰ τὴν πόλιν. Jfr Läge, Omständigheter.: godt, blomstrande t., χαλὰ πράγματα, τἀ. ἀχμή, ἡ. εὐθηνία, ἡ. εὐόαεμονία, ἡ. χαλὴ τύχη, ἡ. ευεξία, ἡ (kroppens, mots. καχεξία, ἡ).: dåligt t., xaxà 1. ἄπορα πράγματα, τἀ. χαχὴ τὐχη, ἡ.: befinna sig i ett t., tyuv, diaxt^ai (m. adv.), πράτ-

τειν (m. adv., om yttre t.), äfv. πάσχειν (om dåligt t.).: komma, råka i ett t., dιατεθῆvαι (m adv), χαταστῆναι, Εμπίπτειν εις τι 1. εν τινι. ur ett annat, μεταπίπτειν, μετ α β ἀλλε ιν.: befinna sig i ett godt, blomstrande t., εν 1. χαλώς πράττειν. ειθηνεϊν. εὐάαιμονεἰν. καλρ τὐχυ χρῆσθαι. εν φέρεσθαι,: befinnande sig déri, ε&αίμων, 2.: befinna sig i eländigt t., ταλαιπωρεϊν, -σθαι. i ett förskräckligt t., δεινώς diaxt^ai. Ev δεινοϊς ειναι, i d. olyckligaste, eländigaste t., Εσχάτως diaxs"^ai.: försätta i ett t., dia^évai m. adv. χαθιστάναι, Εμβάλλειν εις τι (t. ex. ngn i t. af hjelplöshet, ἀπόρως dia^évai τινά. εις ἀπορίαν χαθιστάναι, Εμβάλλειν τινἀ), i olyckligt t., äfv. ταλαιπωρεϊν τινα. i lyckligt t., Äfv. ενάαιμονίαν, εὐπορίαν καιασκευάζειν τινί. i sitt förra t., ἀπο χαθεστάναι τινά. åter i godt t., Επανορθούν τινα. : i sdnt t., οὐτω dtaκείμενος, 3. οὕτως εχων, ουσα ον. ταὐττ] ττ} dtaθέσει 1. εξει χρώμένος, 3. τοὐτο 1. ταὐτα πάσχων, ουσα, ον. τοιοὐτος, αὐτη, οῖτο ὡν, οὐσα, ὀν.: komma i sma t., ταντό πα-θειν. 2) se Tillåtelse.

Tillstädes, se Närvarande.

Tillstädja, se Tillåta.

Tillställa, 1) öfverlemna, ἀπο-, παραδ^ὀ-ναι. παρεγγυάν. 2) åstadkomma, παρασχευάζειν, χατασχευάζειν. ποιεϊν. ^ια)πράττειν. μηχανάσθαι συντιθέναι, συντάττειν, χινεϊν, Εγείρειν (anstifta). Jfr Föranstalta.

Tillställande, 1) öfverlemnande, ἀπό-, πα-ράdοσις, ἡ. παρεγγὐησις, ἡ. 2) se Följ.

Tillställning, παρασχευή, κατασκευή, ἡ. μηχανή, ἡ, μηχάνημα, τέχνημα, τὁ (listig, konstmässig).: = fest, gästabud, se d. oo.

Till ständig, det är t:t f. mig, Επ* Εμοι Εστι. (ξεστὶ μοι. προσήκει μοι. dικαιός ειμι. Εξονσίαν εχω.: det är ej t:t, ουκ εξεστι. ον πρέπει, dti, χρή ♦ θέμις. Jfr Till å ti ig.

Tillstänga, se Stänga, Tillsluta.

Tillstöt, τύχη, ἡ: olycklig, σνμφορά, ἡ. σύμπτωμα, τό.

Tillstöta, Επιγίγνεσθαι. προσγίγνεσθαι.: = angränsa, se d. o.

Tillsvärja, se Svärja

Tillsy, καταρράπτειν, ἀπορράπτειν, ὒιαρρά-πτειν. σνρράπτειν (hopsy).

Tillsyn, se Uppsigt.

Tillsäga, λέγειν τινὶ τι.: = befalla, κελεύειν τινα ποιεϊν τι.: = lofva, νπισχνεϊοθαι, Επαγγέλ-λεσθαί τινὶ wi. ποιήσειν τι. Jfr Säga, Befalla

Tillsägelse, λόγος, ὁ. κέλενσμα, τό. ὑηό-σχεσις, ἡ, Επάγγελμα, τό. ofta gm vv., se Föreg.: på t. af ngn, χελεύσαντός τίνος. Jfr Befallning.

Tillsända, se Tillskicka.

Tillsätta, 1) se Tillägga. 2) förlora, x«-τ αναλίσκε iv, κatadαπανάν (på ngt, εις τι), ἀπολλὐναι, diaqνθείρειν (m. part.).: han har tillsatt hela sin förmögenhet på byggnadsföretaget, %1ς τὴν οiκodoμiαν κατανήλωσεν 1. οϊκodoμὡν απώλεσε πάσαν τὴν οὐσίαν.: ytterligare, dessutom t., προς-αναλίσκειν. προσdαπανάν. 3) förordna, χαθιστάναι, ngn till embete, τινά ἀρχοντα 1. th αρχήν. ἀποdειχνὐναι τινά ἀρχοντα.: t. i ngns ställe , ἀντικαθιστάναι.: ytterligare t., προσκαθιστάναι.: embetet är ännu ej tillsatt, ovdfk πω κατέστη εϊς τὴν αρχήν.: t. en domstol, καθίζειν dtκαστήρtov 1. dιχαστάς.452

Tillsättning, 1) se Tillägg. 2) χατανά-λωσις, ἡ. καταδαπάνη, ἡ. 3) κατάστασις, ἡ. ἀ-πόδειξις, ἡ. Oftare gm νν., se Föreg.

Tilltag, Επι-, Εγχείρημα, τὸ (företag, försök). τόλμημα, τὸ (djerft), ὑβρισμα, τὸ (öfvermodigt). αδικια, ἡ, αδικημα, τὸ (rättskr änkan de). I^yoy (τολμηρό*', ὑβρνστικόν etc.), τό.; hkt t. af dig, ota τετόλμηχας [πονείν).

Tilltaga, (Επ)αυξάνεσ&αν. Επνδνδόναι (Επι τὸ μεϊζον). Επίδοσνν εχενν 1. λαμβάνειν, προχωρεϊν Επὶ τὸ πλέον.. efter hand t., Επαναδνδόναν.: t. i ngt, Επνδνδόναν εις, πρός τν. προχόπτενν ἐν τννν.: vid tilltagande år, προϊούσης τής ἡλνχίας.

Tilltagande, (Επ)αὐξη, (Επ)αὐξησνς, ἡ. Επὶ-cΐοσνς, ἡ. προχοπή,

Tilltagsen, -het, se Driftig, Djerf, -het.

Tilltal, 1) eg., προσηγορία, πρόσρ^σκ, aj. Aoyos·, o. 2) se Tillrättavisning. 3) se Anklagels e.

Tilltala, 1) eg., προσαγορεύενν, - ειπεϊν τννα. προσφωνεϊν τννν. 2) se Tillrättavisa. 3) se Anklaga.

Tilltrampa, (χατα)πατεϊν. (χατα)σάττενν.

Tilltro, ngn ngt, χαταγνγνώσχενν τννός τν (vanl. i ond men.), νομίζενν 1. ὑπολαμβάνενν τννά εχενν τν. οἴεσ&αι Ενεϊναί τὶ τννν 1. ἐν τννν. δοκεν μοί τνς εϊναί ινς (t. ex. insigt, sfbeherrskning, försigtighet, ξυνετός, Εγχρατής, εὐλαβής etc.).: t. ngn att göra ngt, νομίζενν 1. νπολαμβάνενν τννὰ πονήσενν τν.: t. ngn mycket godt, χαλὴν τὴν Ελπίδα εχενν ἐν τννν.: icke t. ngn ngt godt, μηδέν χαλὸν ὑπονοεϊν εις τννα. ὑπόπτως εχενν πρὸς τννα. ἀπνστεϊν τννν.: t. sig att, αὐτώ πι-στεὐενν m. inf. τολμά ν, 3-αρρεϊν m. inf: icke t. sig att, äfv. ἀπο ρεϊν, ὀχνεϊν m. inf Jfr Tillskrifva.

Tilltrycka, σνμπνέζενν. συγχλειενν. συλλαμ-βάνενν. Jfr Tillsluta.

Tillträda, ett embete 1. d., se Inträda.: arf o. d., παραλαμβάνενν. äfv. Εμβατεύειν (t. ex. εἲς τὴν οὐσίαν).

Tillträde, πρόσβασνς. ἡ. είσοδος, πρόσοδος, ἡ. προσαγωγή, ἡ.: t. till ngn, ἡ παρά τννα εἰσοδος. ἡ πρός τννα πρόσοδος.: jag har t. till ngn, ἰξεστὶ μον εἰσνέναν ὡς, πρός, παρά τννα.: du har fritt t. till mig, ἐπὶ σον ἐστνν, οπόταν βονλρ, εις-νέναν ὡς Εμέ.: lemna ngn t., προσίεσβ-αί τννα (till ngt, εις τν). εϊσάγενν 1. Εάν εϊσελ&εϊν τννα (om tjenaren), εϊσδέχεσ&αί τννα (om den mottagande). till ngn, Εάν τννὰ προσελ$εϊν τννν.: få t., εϊσάγεσ&αι.: neka ngn t., ἀποκωλύειν, (ἀπ)είργειν, «πελαύνειν τινά (till ngt, τινός 1. ἀπὸ τίνος), b) till ett embete, arf etc., χατάστασις, ἡ. παρά-ληψις, ἡ. ofta gm νν. t. ex. före t:t af regeringen, πριν χαταστήναι εἲς τὴν ἀρχὴν 1. παραλαβεϊν τὴν ἀρχήν.

Tilltugg, αἳτος, ὁ. τὸ παρεσ&νόμενον. äfv. δψον, τό (eg. till bröd).

Tilltvinga sig, βιάζεσ&αι, Εχβνάζεσ&αί τε. βία Εξαιρεϊν 1. χρατεϊν.

Tilltyga, διατιθέναι.: illa t. ngn, χαχώς δια-τι&έναι τινά. χαχονν τινα. αἳχίζεσ&αί τινα.: vara illa tilltygad, χαχώς διακεϊσ&αι.

Tilltänka, se Tillämna.

Tilltäppa, se Tillstoppa.

Tillvarataga, (δια)φνλάττειν. τηρεϊν. σώζειν. ἀποτί&εσ&αι.

Tillvarelse,-värö, οὐσία,ἡ. vanl. gm omskr. m. εϊναι. ὑπάρχειν.: neka gudarnes t., οὐ φάναι εϊναι &εούς.

Tillverka, se Förfärdiga.

Tillverkning, 1) ss. handling, se Förfärdigande. 2) ss. sak, ἐργον, τό. δημιούργημα, τό.

Tillvexla sig, se Tillbyta sig.: t. sig småmynt, διαχερματίζειν.

T ill vin k a, σημαίνειν, Επι-, χατασείειν (τ3} χει-ρὶ) τινὶ.

Tillvinna, περιποιεϊν. ποιεϊν.: t. sig, κτά-σ&αι. περιποιεϊσ&αι. λαμβάνειν (t. ex. δόξαν). τνγ-χάνειν τινός.: t. sig ära, beundran, εὐδοχιμεϊν, &ανμάζεσβ·αι.: t. sig allmän uppmärksamhet, πε-ρίβλεπτον γίγνεσ&αι πάσιν. πάντων τάς όψεις εϊς εαυτόν στρέφειν.

Tillvita, -else, se Beskylla, -ning.

Tillvrida, σνστρέφειν.: — förvida, se d. o.

Tillväga, ιστάναι, ἀφιστάναι τινί τι. παρα-διδόναι στα&μώ 1. στα&μώμενον.: låta t. sig, ἀφίστασθ-αι. παραλαμβάνειν στα&μώ 1. στα&μη&έν.

Tillvägabringa, (έργω) κα&ιστάναι. ἀπ-, χατεργάζεσ&αι. ποιεϊν. ἀπο-, Επιτελεϊν. περαίνειν. ἀνύτειν.

Tillvälla sig, προσποιεϊσβ-αι, μεταποιεϊσβ·αί τι 1. τινός, περιποιεϊσ&αί τι {αὐτώ). σφετερίζε-σ&αί τι. ἀντιλαμβάνεσ&αι, Sedn. Επνδράττεσ&αί τννος.

Tillvända, προστρέπενν.

T ill v än ja, προσεθ-ίζειν. Se Yänja.

Tillväxa, 1) tilltaga, (έπ)αυξάνεσ&αν. Se Tilltaga. 2) växa igen, se under Igen.

Tillväxt, se Tilltagande.: bereda t., ἐπί-δοσιν παρέχειν. αὐξάνειν.

Tilly eka, se Tillsluta.

Tillydande, προσήκων, ουσα, ον. προσκείμενος, 3. Εχόμένος, 3.

Tillyxa, se Tillhugga.

Tillåta, Επιτρέπε ιν, συγχωρεϊν, Εφ ιέναι τινί τι. Εάν τινα ποιεϊν τι. Εξουσίαν διδόναι, παρέχειν, ποιεϊν τινί τννος 1. ποιεϊν τν. περνοράν m. part. 1. inf. (om en bl. möjlig handling), äfv. εϊς-, 7τροσδέχεσ&αν.: det är tillåtet, ἐξεστν. πά-ρεστι. Ενδέχεται, νόμιμον, ΰεμντόν Εστι, β-έμνς Εστί.: då det är t:et, Εξι ν. παρόν.: lagligen t:en, &εμντός, 3. νόμιμος, 3 o. 2. έννομος, 2.: t. sig ngt, προσίεσ&αί τν. att göra ngt, τολμάν 1. ἀ-ξνοὑν πονεϊν τν.: ej t., κωλύειν. ἀποκωλύενν.

Tillåtelse, συγχώρησνς, ἡ. συγχώρημα, τό. Εξουσία, ἡ (makt, frihet att göra ngt).: meddela, gifva t., se Föreg.: gifva t. att tala, δνδόναν λόγον.: få t., Εξουσίας τυγχάνενν o. pass. af vv. under Föreg., t. ex. jag får t. till ngt, συγχωρεϊταi μοί τι. Επντρέπομαί τι.: ha t., Εξουσίαν εχενν.: m. din t., συγχωρούντός σου. ει μή τι συ ἀλλο λέγεις, σου ἑκόντος. ει δοκεϊ σοι.: utan ngns t., ἀκοντος τίνος.

Tillåtlig, d-εμιτός, 3. νόμιμος, 3 o. 2. ένδε-χόμένος, 3.: det är t:t, εξεστι. Ενδέχεται, ἐγχωρεϊ.

Tilläfventyrs, se Kanske.

Tillägg, προσθήκη, ἡ. παραθ·ήκη, ἡ (Sedn.). τὀ προτε&έν, προσκείμενον. Επί μετ ρον, τό.; upplysande t., Επίλογος, ὁ.: göra ett t., προστι&έ-ναι τί τινι. skriftligt, προσγράφειν. i ett tal, Επιλέγειν. i en gåfva, προσεπιδνδόναν. i en fordran, προσαιτεϊν (o. så ofta gm smnsättning m. πρός 1. ἐπί).: ss. ett t., Εν προσθήκης μέρει.:Tillägga — Tiotusen.

m

m. det t., gm partt., προστι&είς, ἰπιλέγων etc. i den ställning smnhanget fordrar.: utan t., χαλαρός, 3. ειλικρινής, 2. καθ·' αυτό. μόνος, 3.

Tillägga, 1) eg., προστι&έναι. ini-, προς-, βάλλειν. ἐπιμετρεϊν.: skriftligen, προσ(επι)γράφειν. : mundtligen, προσ(επι)λέγειν.: i smnhang ofta bl. φάναι. λέγειν. 2) tilldela, tillskrifva, προστι&έ-ναι, äfv. ἐπιτι&έναι τινί τι. ἀπονέμειν, ἐπιφέρειν, (ἀπο)διδόναι τινί τι.: t. ett namn, se d. o.: t. ngt högt värde, περί πολλού ποιεiσ&αί τι.

Tilläggning, πρόσ&εσις, ἡ. προσθήκη, ἡ. ί-πιφορά. ἡ. ἀπόδοσις, ἡ. Vanl. gm vv.

T i 11 ä m η a, ἐπινοεϊν. διανοείσθ-αι. ἐν νώ έχειν. μελετάν. παρασκευάζειν. βονλεσ&αι. μέλλειν.

Tillämpa, προς-, ἐφαρμόττειν τί τινι. ἀνα-φέρειν τι εἴς, ἐπὶ τι (hänföra till, tyda på), με-ταφέρειν τι εις, ἐπὶ τι (öfverflytta på). χρήσθαί τινι ἐν m. dat. 1. περί, πρός, efa, ἐπὶ m. acc. (vid ngt), ἐργα) ἐπι-, ἀποτελεῖν (praktiskt utföra). Jfr Lämpa, Använda.

Tillämplig, εὐάρμοστος, 2. εὔχρηστος, 2. Επιτήδειος, 3 o. 2. ἀννστός, 3 (utförbar) o. gm oio? m. m/. af vv. under Föreg.: vara t. på ngt, εἶναι πρός τι. ἁρμόττειν τινὶ 1. πρός τι.

Tillämpning, χρήϋις, ἡ· χρεία, ἡ. ἀνα-, ταφορά, jf.: ngt kommer till t. vid ngt, €<m 1. γίγνεται χρεία τινός ἐν τινι. Se vidare Tillämpa.

Tillärna, se Tillämna.

Tillä sa, se Läsa.

Tillöka, προστι&έναι, ngt m. ngt, τινί τι. (ἀπο)μηκύνειν, παρεκτείνειν (förlänga). Se f. öfr. Öka.

Tillökning, προσ&ήκη, ἡ. ἐπίμετρον, τό. (ἐπ)-αὔξησις, (ἰπ)αὔξη, jJ. αὔξημα, το', ἰπίδοσις, ἡ.: i sold, ἰπιφορά, ἡ.: fordra t. i sold, προσαιτειν μισ&όν.: ge en t., προστιθέναι. ἐπιμετρεῖν.

Tillönska, (ἐπ)ενχεσ&αί τινί τι.: t. ngn ondt, In-, χαταράσ&αί τινί τι. χατεύχεσ&αί τινός τι.: t. ngn farväl, lycka, se d. oo.

Tillönskan, ευχή, ἡ.: af ngt ondt, κατάρα, ἡ.: under t., gm part., se Föreg.

Tillösa sig, se Inlösa.

Tima, se Hända.

Timglas, κλεψύδρα, ἡ (vattenur, af motsv. bruk hos de Gamle).

Timjan, β·ύμος, o.

Timlig, se Jordisk.

Timme, ὡρα, ἡ.: komma på t:n, εἴς, πρός καιρόν, iv καιρώ ἐλ&εῖν.: visat:arne, ὡρολογεῖν.

Timmer, ξύλα, τά. ὑλη, ἡ. ξυλεία, ἡ.

Timmerarbete, τεκτονικόν ἐργον, τό. τε-κτονεια, ἡ. Jfr Timmerverk.

Timmmerflotte, ξύλα ουνάεάεμένα καταφε-ρόμενα, τά 1. d.

Timmerman, τέκτων, ονος, ὁ. τεκτονικός, ὁ. ξυλουργός, ὁ.: hs verkstad, τεκτονειον, ιό.: hs handtverk, yrke, τεκτονική, ἡ.

Timmerstock, -träd, ξύλον, ἀένάρον οἴκο-ἀομικόν, τό.

Timmerverk, ξύλωσις, ἡ. ξυλεία, ἡ.

Timmeryxa, σκέπαρνον, τό.

Timra, τεκταίνεσ&αι. πηγνύναι. κατασκευάζειν.

Timslag, -sten, se Klockslag, Solur.

Timtals, -vis, καθ·* ὡρας.

Timvisare, γ νώμων, ονος, ὁ. οτοιχειον, τό.

Tina, se Smälta.

Tindra, μαρμαίρειν. ἀατράπτβιν. λάμπειν.

Tindrande, μαρμαρυγή, ἡ.

τό. κτῆμα, τό (β. man besitter). οὐσία, ἡ (väsende). Ofta (då det bemärker ett tonlöst, obestämdt något) återgifves det ant. icke

1. gm τι. t. ex. de verkliga t:n, τὰ όντα.: de sin-ligt förnimbara t:en, τὰ αΐσ&ητὰ (mots. τὰ νοούμενα).: en herrlig t., καλόν τι.: herrliga t., καλὰ.: visheten är en herrlig t., ή σοφια καλόν.: underliga t., τέρατα, τὰ.: obetydliga t., λήροι, οι. φλυαρίαι, αι.: framför all t., πάντων μάλιστα. πρώτον πάντων. Se vidare Sak.

Ting, 1) allmänt folkmöte, ἐκκλησία, ή. πα-νήγυρις, εως, ή. 2) domstols sittning, όικαιο-όοσία, ή. όικαστήριον, τὸ (ss. ställe).: hålla, sitta t , άικάζειν. άικαιοάοτεiν. ήγεϊσ&αι 1. τὴν ήγεμο-νiαν έχειν τον άικαστηρiου (ss. ordförande).

Tinga, μισ&ούσβ-αι. παρασκευόζεσ&αι. συντi-&εσθ·αί τί τινι 1. πρός τινα. συντi&εσ&αι, άιομο-λογείσ&αί τινι (παρα)λήψ£σ&αί τι 1. άποάώσεσ&αι, παρέξειν αντόν τι 1. d. Jfr Beställa, B ort-tinga.

Tingest, χρήμα, τό. χρήμά τι. o. bl. τι.

Tings dag, ημέρα δικάσιμος 1. iv y cΐiκαι γίτ γνονται 1. άικάζονται.

Tingshus, άικαστήριον, τό.

Tingslag, νομός, ό. οι Εικαζόμενοι (iv χω-ρiω τινi).

Tingsplats, -ställe, άικαστήριον, τό.

Tingsrätt, άικαστήριον, τό. οἱ δικασταὶ.

Tingssak, άίκη, ή. Se Rättegång.

Tinktur, βαφή, ή. φάρμακον, τό.

Tinne, όάούς, όντος, ό.: t:ar på en mur, I-παλξις, ή. στεφάνη, ή.

Tinning, κρόταφος, ό.

Tio, άέκα.: ss. siffra, ι'.: talet t., ett antal af t., άεκάς, άάος, ή.: t. gånger, δεκάκις.: d. tionde, δέκατος, 3.: t. alnar (lång, bred etc.), δικάπηχυς, 2, δεκαπηχυαιος, 3 (τὸ μήκος, ενρος etc.).: t. fot, δεκάπους, ουν, gen. ποδος. δέκα πο-όών.: t. fingersbredder, δεκαδάκτυλος, 2 (äfv. m. t. fingrar).: m. t. åror, strängar, pelare, trappor, δεκήρης, δεκάχορδος, δεκάστυλος, δεκάβαθ·μος,

2.: t. månaders, δεκάμηνος, 2. δεκαμηνιαΐ ος, 3. δέκα μηνών.: t. dagars, δεκαταΐος, 3 (vanl. på tionde dagen, t. ex. ήλ&εν). δέκα ημερών, -årig, δέκα έτών. δεκαετής, 2 1. δεκετης, ό, fem. δεχέ-τις, ιδος, ή. δέκα έτη έχων, 3, δέχατον έτος άγων, 3 (bl. = 10 år gammal), δεκαέτηρος, 2 (bl. = s. räcker 10 år).: en t. tidrymd, δεκαετiα, ή. δεχαετηρiς, iδος, ή.

Tio dubb el, -fal di g, δεκάπλους, 3. δεκαπλάσιος, 3.

Tioman, (ss. öfverhetsperson), δεχάδαρχος, o. pl. oi δέκα : tiomannaregering, δεκαδαρχiα, ή.

Tionde, 1) adj., δέκατος, 3.: t. del, δέκατη-μόριον, τό. δεκάτη, ή.: t t. gången, τὸ δέκατον.: på t. dagen, δεκαταιος, 3. 2) subst., δεκάτη, ή. δεκάτευμα, τό. έπικαρπία, ή.', taga, uppbära t., δεκατεύειν.: tagandet, δεκάτευσις, ή.: s. tager, δεκατευτής, oύ, ό.: pålägga t., (άπο)δεκα-τουν.: erlägga, gifva t., τελειν τὴν δεκάτην. ά-ποδεκατούν.: ställe der t. uppbäres, δεχατευτή-ριον, τό. δεχατώνιον, τό.: förpaktare af t., δεκα-τώνης, ου, ό.

Tiotusen, μύριοι, 3.: ss. siffra, ti.: ett antal af t., μνριάς, άδος, ή. μυριοστύς, ύος, ή.: t. gånger, μυριάχις.: d. tiotusende, μυριοστός, 3.454

Tipp —Tjock.

Tipp, gm αχρος, 3.: ρ & örat, λοβός, δ. Se Spets.

Tirad, i musik, αγωγή, ή.: i tal, λόγος (συνεχής), ο. μέρος, τό. κομψά, τά.

T is an, πτισάνη, ή.

Tisdag, 17 τρiτη τής Εßcϊομάάος.

Tissel, -la, se Tassel, -la.

Tistel, ἀγρια 1. λευκή ἀκανθα, ἡ. ακἀνθων, τό. ἀτρακτνλλἱς, ἱἀος, ἡ. σκἱλυμος, ο.

Tistel(s t ång), ρυμός, ὁ.

Titel, 1) på bok, πἱναξ, κος, ὁ. Επιγραφἡ, ἡ.: — titelblad, οἱλλνβος, ὁ. 2) en persons, (τιμητική) Επ-, προσωνυμἱα, προσηγορἱα, ἡ Sedn. χρηματισμός, ὁ.: en tom t., ὁνομα ἀλλως: gifva ngn en t., προσαγορεὑειν τινἀ Επωνυμἱαν. ἀξιοὑν τινἀ ονὁματος Επἱ τιμρ.: få en t., Επωνυμἱαν ἀἑχεσθαι. Sedn. χρηματἱζειν.: hafva en t., προς-αγόρευε σθαι. κεκλἡσθαι. Sedn. χρηματἱζειν.

Titelblad, σἱλλυβος, ὁ.

Titta, βλἑπειν, se Blicka.: t. ut, fram, Εκ-, προκὑπτειν.: t. in, Εγκνπτειν.: t. till, se Besöka.

Tittglugg, -hål, οπἡ, ἡ.

Titulera, π ρ οσαγορεὑεν.

Tjena, a) göra tjenst, τινι ἀιακονεἰν (ss. uppassare, betjent), ἀουλεὑειν (ss. slaf, dräng), λα-τρεὑειν (ss. dräng, slaf, daglönare), ὑπηρετεἰν, ὑπουργεῒν (ss. handtlangare, biträde), θεραπεὑειν τινἀ (i allmht egna ngn omtanka, vård), θητεὑειν, μισθαρνεῒν παρἀ τινι (ss. fri arbetare f. lön).: t. f. sold, μισθοφορεῒν (ss. soldat).: t. i en krigshär, i fält, στρατεν ε σθαι. m. ngn, συστρατεὑε-<Τθαἱ τινι. under ngn, στρατεὑεσθαι ηγουμἑνου τινός, vid fotfolket, πεζὁν 1. Εν πεζοἱς στρατενε-αθαι. vid rytteriet, ιππἑα 1. Εν ιππεὑσι στρατεὑεσθαι. ἱππεὑειν.: t. staten, ἀημοαιεὑειν. πρἀττειν τἀ τῆς πὁλεως, πολιτεὑεσθαι.: ss. rättsbiträde, συνἀικεῒν, συνηγορεῒν τινι. ss. läkare, θεραπεὑειν τινἀ.: t. lustarne, ἀουλεὑειν, λατρεὑειν ταῒς ἡἀοναῒς.: t. ngn vid ett företag, συμπρἀττειν τινἱ τι.: t. ngn m. ngt, χαρἱζεσθαἱ τινι τι.: t. (i st.) f. ngn, ngt, ειναι ἀντἱ τἱνος.: t. ihop, περι-ποιειαθαι. συν ἀγειν.: t. sig upp, μἑγαν γἱγνεσθαι, π ρ ο ἀγε σθαι εῒς τιμἀς, αυξἀνε σθαι τιμαἱς (πολιτευὁμενον, στρατευὁμενον). jfr Förtjena. 2) t. till, vara nyttig f. ngt, χρἡσιμον ειναι πρὁς τι. ποιεῒν, λυσιτελεῒν, συμβἀλλεσθαι εις τι.: ngt t:r mig till ngt, χρὡμαἱ τινἱ τινι 1. εῒς, πρὁς, Επἱ τι. äfv. εστι μοἱ τἱ τι.: hrtill t:r det? τἱ ἀἑ τοὑτου δφελος; det t:r till ingenting, οὑἀἑν ὁφελος τοὑτου.: t. till exempel, bevis, παρἀἀειγμα, τεκμἡριον ειναι.: t. till åtlöje, γἑλωτα παρἑχειν 1. ειναι. Jfr Tjenst.

Tjenare, ἀιἀκονος, ο (betjent, uppassare). οἱκἑτης, ον ο. ἀοὑλος, ὁ (slaf), υπηρἑτης, ου ο. υπουργὁς, ὁ (handtlangare, biträde), θερἀπων, οντος, sällan, θεραπευτἡς, ον, ο (fri t., i allmht s. egnar ngn sin tjenst), ἀκὁλουθος, ο (pedi-sequus). παις, ἀὁς, ο (ung, slaf 1. fri), θἡς, τὁς ο (fri daglönare), ο. gm part., se Föreg.

Tjenarinna, se Piga.

Tjenlig, se Nyttig, Lämplig.

Tjenst, 1) en tjenares stånd, befattning, ἀια-κονἱα, ἡ. ἀουλεἱα, ἡ. dov λεν μα , τὁ. ὑπηρεσἱα, ἡ. ὑπηρἑτημα, τὁ (om skilln. i bet., se Tjena).: f. lön, sold, λατρεἱα, ἡ. λἀτρευμα, τὁ. θητεἱα, ἡ. μισθαρνἱα, ἡ. μισθοφορἱα, ἡ.: — t. i staten,

se Embete.: stå, vara i t., se Tjena.: hafva i sin t., εχειν τινἀ ἀιἀκονον 1. χρἡσθαἱ τινι ἀια-κὁνφ etc. 2) handling till ngns nytta 1. nöje, θεραπεἱα, ἡ. θερἀπευμα, τὁ. υπουργἱα, ἡ. ὑ-πούργημα, τὁ. χἀρις, τος, ἡ. λατρεἱα, ἡ (ish. emot Gudarne), jfr Gudstjenst.: nyttig, godt., χρεἱα, ἡ.: göra ngn t:er, ὑπηρετεῒν, ὑπουργεἰν, ἀιακονεἰν τινι. χρεἱας παρἑχεσθαι 1. ἑνἀεικνυσθαἱ τινι. ὡφελεῒν, εὑεργετεῒν τινα. πολλοὑ ἀξιον ειναι τινι (stora tjenster).: erbjuda ngn sin t. vid ngt, ὁμολογεῒν 1. ὑποσχἑσθαι συμπρἀττειν τἱ τινι 1. συνεργὁ ν ἑσεσθαἱ τινἱ τἱνος, παρἑχειν εαυτὁν τινι χρἡσθαἱ : bevisa ngn en t., χαρἱζεσθαἱ τινἱ τι. χἀριν ὑπουργεῒν τινι. χρἡσιμον παρἑχειν ἑαυτὁν τινι. εὑεργεσἱαν καταθἑσθαι εις, πρὁς τινα.: det sker mig en t. m. ngt, εις ἀἑ ον 1. ἑν χἀριτι γι γνεταἱ μοἱ τι.: stå till ngns t., ὑπἀρχειν τινἱ. 5) smfattning af tjensteåligganden, ἑργα, τἀ. προσἡκοντα, τἀ.: gå till sin t., ῒἑναι ἑπἱ τἀ ἑργα 1. προσἡκοντα.: vara i t., ἑν ἑργω ειναι.: s. är i t., Ενεργὁς, 2. Jfr Befattning.

Tjenstaktig, θεραπευτικὁς, 3. πρὁθυμος, 2. ἀπροφἀσιστος, 2. σπουδαἱος, 3.: öfverdrifvet t., se Fjäskig.

Tjenstaktighet, προθυμἱα, ἡ. σπουἀἡ, ἡ.

Tjenstbar, χρήσιμος, Επιτήάειος, 3 ο. 2. ικανός, 3.: gm sin kroppsbeskaffenhet, σώματι άυ-νατός, 3. ισχυρός, 3.: i krig, στρατεύσιμος, 2 (t. ex. ήλικια).

Tjenstbarhet, Επιτηάειότης, ή. ικανότης, ή. ρώμη, ή.

Tjenstbevisning, χάρις, τος, ή. ευεργεσία, ή. Se vidare Tjenst 2).

Tjenstebefattning, se Befattning.

Tjenstefel, άμάρτημα, τό 1. πλημμέλεια, ή τού άρχοντος 1. Εν αρχ\

Tjensteflicka, θεραπαινίς, ίάος, ή. παιάί-σκη, ή. Se Piga.

Tjenstefolk, οϊκέται, οι. άούλοι, οι.

Tjenstehjon, se Tjenare, -inna.

Tjensteman, se Embetsmän.: lägre, biträdande, υπηρέτης, ου, ό.

Tjenstenit, se Emb etsifve r.: ådagalägga t., σπουάάζειν περί τά προσήκοντα.

Tjenstepiga, -qvinna, se Piga.

Tjensteväg, al άρχαί, τιμαί. τό τά τής πόλεως πράττειν.: i t., έν τοϊς τής αρχής.

Tj enstfärdig, se Tjenstaktig.

Tjenstgöra, -ing, si Tjena, Tjenst 1).

Tjenstkamrat, σννάιάκονος, δ. σύνάουλος, ο. se Embetsbroder.: vara t. m. ngn, συνάου-λεύειν. συλλατρεύειν. bättre άιακονείν etc. (se Tjena) σύν τινι 1. μετά τίνος.

Tjenstledig, vara t., σχολάζειν.

Tjenstledighet, σχολή, ή.

Tjenst lös, μισθαρνίας cho μένος, 3. αργών, ούσα, ούν 1. d.

Tjenstskyldig, λατρειαν, θητείαν οφειλών, ουσα, ον. till krig, στρατείας υποτελής, 2.

Tj en s tvillig, se Tjenstaktig.

T j e r η a, βούτυρον κατασκευάζειν.

Tjerua, άγγεϊον ψ βούτυρον κατασκευάζεται.

Tjernmjölk, οξύγαλα, κτος, τό.

Tjock, παχύς, 3 (i allmht, ish. om kroppen o. dess delar), παχυμερής, 2 (bestående af tjocka delar), εύσαρκος, πολύσαρκος, 2 (välfödd, hullig). άάρός, 3 (kraftfull, starkt utvecklad, om djur o.Tjocka —Tofva.

455

växter). δασύς, βαθύς, 3 (om hår, skog, säd o. d.). ευρύς, 3 (vid, bred, t. ex. τείχος), πηγνύ μένος, 3, πηχτός, 3 (om vätskor), jfr Tät. Yid måttbestämningar m. tal nyttjas τό πάχος. t. ex. 3 alnar t., τριών πήχεων 1. τρίπηχυς (2) τό πάχος.: oproportionerligt t:a i fhde till sin längd, άσύμ-μετροι τά πάχη πρός τό μ ήχος.: han är nästan lika t. s. lång, ού πολλού άεί 'ίσος τό πλάτος χαί τό μήκος είναι.: göra t., παχύνειν. όγχούν.: bli t., gm pass. om mjölk, πήγνυσθαι.: ngt t., ν-πόπαχνς, 2. παχυλός, 3. — Ofta gm smnsättngr m. παχύς. t. ex. m. t. blod, παχύαιμος, 2.: m. t:a fingrar, παχυδάκτυλος, 2.: m t. skinn, hud, παχύδερμος, 2. στερρός (3) τό δέρμα.: m. t. stängel, παχυχάλαμος, 2.: m. t. bark, παχύφλοιος, 2.: m. t. näbb, παχύρρυγχος, 2.: m. t. saft, πα-χύχνμος, 2.: m. t. rot, παχύρριζος, 2.: m. t:a vådor, παχύκνημος, 2.: m. t:a läppar, παχύστο-μος, παχνχειλής, 2. χειλών, ώνο?, ό.: ha t:a senor, παχννενρεϊν. Se vidare nedanf.

Tjocka, se Dimma.

Tjockben, se Yad.

Tjockbent, παχυσκελής, 2.

Tjockbuk, ;/ά<ττρων, ωνο?, ο. γάστρις, ιδος, ό. προ/άοτωρ, ορο?, ό. φύσχων, ωνο?, ό.

Tjockfotad, παχύπους, ποδος, 2.

Tjockhalsad, παχυτράχηλος, 2.

Tjockhet, παχύ της, ή. παχυμέρεια, ή. εν-σαρχία, πολυσαρκία, ή. άδροσύνη, ή. δασύτης, βαθύτης, tf. f. öfr. gm ad;., se Tjock.

Tjockhufvad, παχεϊαν τήν χεφαλήν εχων, οι/σα, ον. fig., άναίσθητος, 2. παχνλός, 3.

Tjockhårig, παχύθριξ, τριχος, ό, tf.

Tjocklek, πάχος, τό. εύρος, τό (vidd, bredd).: till t., på t:n, τό πά/ο? (acc./

Tjockna, παχύνεσθαι. όγκούσθαι.: = mulna, se d. o.

Tjockning, παχύρριν, νος, ό ο. ή.

Tjockända, τόπαχύ·: en stocks, στίλί^οί, τό.

Tjog, εϊχάς, εϊχοσάς, άδος, tf. bättre gm «ικοσ*.

Tjogtals, ανά 1. κατά είκοσι. Jfr Hop tals.

Tjuder, Ticcfy, tf. Λσμό?, ο.

T ju dra, πεδάν. δεϊν.

Tjuf, κλέπτης, ον, ό. κλώχρ, πός, ό. sällan φώρ, ός, ό. fem., κλέπτρια 1. κλεπτίς, ίδος, ή.: inbrottst., τοιχωρύχος, ό.: ertappas ss. t , κατα-φωραθήναι.

Tjuf ak tig, κλεπτικός, κλοπικός, 3.

Tjufgods, κλέμμα, τό. φώριον, τό.

Tjufgömmare, ό άποκρύπτων τά κεκλεμμέ-να. ό σνγκλέψας.

Tjufnad, se Stöld.

Tjufnäste, κλεπτών καταφυγή, διατριβή, tf.

Tjufpack, κλεπτών συρφετός, ό. κλέπται, οι.

Tjufpojke, πονηρός, πανούργος παις, ό.

Tjufsrätt, stånda t , κλοπής δίκην ύπέχειν.

Tjufstreek, πανούργημα, πανούργε υ μα, τό. κλοπή, tf.

Tjufveri, κλωπεία, tf. τοιχορυχία, tf (gm inbrott). : bedrifva t., κλωπεύειν. τοιχωρυχεϊν.

Tjuga, δίκρανον, τό. υποστάτης, ου ό (till stöd).

Tjuge(-gu), εικοσι.: ss. siffra, κ'.: talet t., εικάς, εικοσάς, άδος, tf.: d. tjugonde, εικοστός, 3.: t. gånger, εϊκοσάκις.: m. t. sidor, εϊκοσάεδρος, 2.: m. t. hörn, εϊκοσάγωνος, 2.: m. t. åror, εϊ κοσήρης, 2.: m. t. blad, εϊκοσάφνλλος, 2.: m. t.

bordsplatser, εϊκοσίκλινος, 2.: af t. minor, εϊχο-σίμνεως, 2.: af t. stadier, famnar, alnar, εϊχο-σαστάδιος, εϊκοσόργνιος, εϊκοσάπηχυς .2. -årig, εικοσαετής, 2. εΧκοσι ί τών. ετη εικοσιν εχων, ουσα, ον 1. εϊκοστόν ετος άγων, ουσα, ον (bl. om lefnadsålder). en t. tiderymd, εικοσαετία, εϊκοσετηρίς, ίδος, tf.

Tjugonde, εικοστός, 3.: på t. dagen, εϊκο-σταϊος, 3.: t. delen, εικοστή, tf (se Lex.).: förpaktare deraf, εϊκοστώνης,

ου, ο. εϊκοστολόγος, ὁ.

Tjugutusen, δισμύριοι, 3.: ss. siffra, $κ.: m. t. innevånare, δισμυρίανδρος, 2.

Tjur, ταύρος, ο (äfv. ss. stjernbild), βοΰς, ός, ο.: ung t., μόσχος, ἀ.: af t., ταύρειος, 3.: ss. en t., ταυρηδόν.: vara brunstig efter t., ταυριάν (om kor).: född under t:ns stjernbild, ταυριανός, 3.

Tjur ak t ig, τ αυροειδής, -ώδης, 2.: fig., αυθάδης, 2. σκυθρωπός, 3.: vara t., αύθαδίζεσθαι. σκυθρωπάζειν,

Tjurfäktning, ὁ πρός τούς ταύρους ἀγων. τανρομαχία, tf. τανροκαθάψια, τὰ (se Lex.).

Tjurgestalt, ταύρον μορφή, tf.: af t., ταν-ρόμορφος, 2.

Tjurhorn, ταύρον κέρας, τό.: m. t., τανρό-κερως, ωτος, 2.: lim af t., τανρόκολλα, tf.

Tjur hufvud, 1) eg., ταύρου κεφαλή, tf.: m. t., τανροκέφαλος, 2. 2) oeg., se Envis.

Tjusa, (κατα)κηλεϊν. (κατα)θέλγειν. ψνχαγω-γειν. ἱπάδειν.τινί. κατεπάδειν τινά. Jfr Förtjusa.

Tjusning, se Förtjusning.

Tjut, djurs, ὠρυγή, tf. ὠρυγμός, ὁ. ὠρυ-γμα, τό.: mskrs, ὀλολυγή, tf. χωχυτός, ὁ. ὀδυρ-μός, ὁ.: vindens, ψόφος, ὁ. πάταγος, ὁ.

Tjuta, om djur, ὠρύειν, -σθαι.: om mskr, (ἀν)ολολύζειν. κωκύειν.: om vinden, παταγεϊν.

Tjäder, τέτραξ, γος, ὁ. τετράων, ωνος, ὁ.

Tjäll, σκηνή, tf. σκήνωμα, τό.

Tjära, πίττα, ἡ.: bränna t., πιττουργεϊν. πιτ-τοκαυτεϊν (ur tall, πεύκην).: brännandet af t., πιττουργία, tf.: s. håller, ger t., πισσοτρόφος, 2.

Tj ära, {κατα)πιττούν. πιτταλοιφεϊν. — tjärad, 7WTTcoTos, 3. πισσοκώνητος, 2.

Tjäraktig, πιττώδης, 2.

Tjärblomster, λυχνίς, ίδος, tf.

Tjärbrännare, πιττουργός, ὁ.

Tjärbränneri, πιττουργία, tf.: ss. ställe, πιττουργεϊον, τό.

Tj är gall a, ὀρρόπισσα, tf.

T j är ig, πιττωτός, 3, πισσάλοιφής, 2 (nedsmord m. tjära), πιττώδης, 2 (tjäraktig).

Tjärugn, πιττουργεϊον, τό.

Tjärvatten, ὑδωρ πισσηρόν, τό.

Tobak, τ ἀμπακος, ὁ (Nygr.). καπνός, ὁ (?). *καπνόχορτον, τό.

T of fel, βλαύτη, tf. βλαυτίον, τό. σάνδαλον, σανδάλιον, τό. κρηπίς, ϊδος, tf (om dsa plaggs närmare beskaffenhet, se Lex.).: påtaga t:or, περι-, ὑποδεϊσθαι σάνδαλα.: i t:or, βλαύτας ὑπο-δεδεμένος, 3.: stå under t., δεδουλώσθαι υπό τής γυναικός, ειναι Ιπί τϊ} γυναικί. γυναικοκρατεϊσθαι.

T öfning, πίλησις, συμπίλησις, tf.

Tofs, θύσανος, κροσσός, ὁ. λόφος, ὁ (på hjelm o. på foglar). Jfr Hårtofs.

T of si g, θυσανωτός, 3. κροσσωτός, 3. θνσα-νώδης, 2.

Tofva, πίλημα, τό. φάκελος, ο. μαλλός, ὁ. οϊσυπίς, ίδος, tf. συ στροφή, tf.456

Tofva — Topp.

T o fy a (ihop), πιλεϊν, σνμηιλεϊν. συστρέφειν. σνμπλέκειν.

T of vig, θυσανωτός, 3. θυσανώδης, 2. οϊσυ-πηρός, 3, οισυπώδης, 2 (om smutsig ull).

T o ga, τήβεννος, ή. Ιμάτιον, τό.: t. ρ ræ texta, ή ηεριηόρφνρος τήβεννος 1. ισ&ής.

Tok, gm adjj. under Tokig.

Tok, prata t., se Tokprat,: gå på t., ούκ 1. παρά γνώμην άηοβαίνειν. ον ηροχωρεϊν. κα-χώς φέρεσβ-αι. ini τό χείρον φέρεσ&αι, κλίνειν.: det är på t. m. ngt, χαχώς, δεινώς, άηόρως εχει 1. διάκειται τι.

Toka, gm adjj. under Tokig.

Tokas, ηαίζειν. γελωτοηοιεϊν. φλυαρεϊν. λη-ρεϊν. έρεσχηλεϊν.

Tokeri, ηαιδιά, ή. γέλως, ωτος, ο. λήρος, ό. φλυαρία, ή.: prata t., se Tokprat.

Tokig, άφρων, ηαράφρων, 2 (vansinnig), ασύνετος, ανόητος, 2 (oförståndig), μανικός, 3, μανιώδης, 2 (galen), άτοηος, 2 (orimlig), άλλό-χοτοί*, 2 (sällsam), ^ίλοϊο?, 3, ηαιγνιώδης, 2, 9>λναρωTopp — Tradition.

457

Topp, κορυφή, ή. άκρον, τό. ακρα, η. vanl. gm adj. άκρος, 3. t. ex. i trädets t., iv άκρω τω δένδρω.: fr. t. till tå, έκ τών ποδών εις τήν κεφαλήν. b) kägelformig kropp, κώνος, ό.

Toppa, -hugga, ίπικόπτειν. άκροτομεϊν. — toppad, ίπίκοπος, %

Toppgrenig, άκρότομος, 2.

Toppning, ίπικοπή, ή.

T opp rida, ίνοχλεϊν τινι \. τινά. κακουν τινα. χαλεπώς χρήσθαί τινι. ύβρίζειν εις τινα. καταγε-λάν τίνος, τυραννεύειν, -εϊν τίνος.

Torf, 1) afskuren grässvål, χορτόβωλον, τό. χορτόβωλος, χορτόπλινθος, ή. brännt., καύσιμος γή, ή (ss. ämne) ο. βώλος 1. πλίνθος, ή (torfva).

Torfmosse, έλος καύσιμο ν 1. iS ου όρύττου-σι καύσιμον γήν, τό.

Torf tak, στέγη χλωρά 1. έκ χορτοβώλων πε-ποιημένη, ή.

Torftig, ένδεής, 2 (behöfvande, τινός), κατα-δεής, 2 (bristfällig), άπορος, 2 (utan tillgångar). αυχμηρός, 3 (hrs yttre röjer armod*. πένης, τος, ό (fattig, se d. o.), bl. om saker, εύτελής, 2, γλί-σχρος, 3 (tarflig, ringa), σπάνιος, 3 (i ringa antal f. handen).: vara t., ένδεώς έχειν. άπόρως διακεϊσθαι. άπορεϊν. σπανίζειν.

Torftighet, ένδεια, άπορία, άμηχανία, ή. πενία, ή. εύτέλεια, ή. σπάνις, εως, ή.: lefva i t., άμηχανία έχεσθαι. i yttersta t., iv τρ &χάτρ άπορία 1. ινδεία εϊναι.: försätta, komma i d. yttersta t., εις τήν ^χάτην άπορίαν καθιστάναι, καταστήναι. Jfr Föreg.

Torfva, se Torf.

Torg, άγορά,ή. πωλητήριον, τό (försäljningsplats).: köpa på t:et, άγοράς πρίασθαι.: föra till torgs, εις άγοράν κομίζειν. άγοράν προτι-θέναι τινός. lig., εϊς τό μέσον προφέρειν. προτί-θεσθαι. έπιδεικνυσθαι.: uppsyningsman öfver t:et i Athen, άγορανόμος, ο.: hs embete, αγορανομία, ή.: bekläda det, άγορανομεϊν.

Torgdag, άγορά, ή. ή αγοραίος (ημέρα).

Torgvara, τά έν άγορά 1. ίξ άγοράς ώνια 1. φορτία.

Torka, 1) gm inverkan af värme, a) tr., ξη-ραίνειν. καταξηραίνειν (alldeles t.), έπιξηραίνειν (på ytan), αύαίνειν. καπυρούν. άναψύχειν (t ex. νάϋς). θειλοπεδενειν (eg. på torkplats, kläder, o. d.). Ισχναίνειν (vanl. fig.), φρύγειν, φρύττειν (gm eld, steka).: t. i solen, πρός τον ήλιον αύαίνειν. b) intr., gm pass. 2) gm strykning, σμήν, σμή-χειν. χρήχειν. σπογγίζειν (m. svamp). Se vidare Aftorka. — t. af-, hop- , in- , upp- , ut-, se compp.

Torka, άνομβρία, ανυδρία, ή, αύχμός, ό (brist på nederbörd). Se f. öfr. Torrhet.

Torkduk, -klut, -kläde, (ικ)μαγεῖον, τό. μάκτρον, τό. ὠμόλινον, τό. καψιδρώτιον, τό. Jfr Näs-, Handduk.

Torkhus, -lada, ung. θειλόπεδον, τό.

Torkning, ξήρανσις, ξηρασία, ή. αὔανσις,ή. ισχνανσις, ϊσχνασία, ή.

Torkplats, -ställe, θειλόπεδον, τό.

Torkstuga, -ställning, ταρρός, ό. τρα-σιά, ή.

Torkugn, ung. κλίβανος, κρίβανος, ό.

Torkväder, godt, dåligt t., αήρ καλώς, κακώς έχων πρός τό ξηραίνειν. Jfr Torka.

Torn, i spänne, περόνη, ή.

Torn, πύργος, ό. τύρσις, ή. μόσύνν, vos, δ (tornlik trädbyggnad).: litet t., πυργίον, πυργί-διον, τό. πυργίσκος, ό.: s. bär t., πυργοφόρος, 2 (t. ex. om elephanten).: förse m. t., πυργούσ&αί τι.: vara försedd m. t., πυργοφορεϊν. πύργους έχειν.: bygga, uppföra t., πύργον οϊκοδομεϊν, άνιστάναι, κατασκευάζειν, έφιστάναι (på ngt, t. ex. τω τείχει) : angripa, försvara t., πυργομαχεϊν.: s. gör det, πυργομάχος, ο.: gjord i form af t., πυργωτός, 3.

Tornbyggnad, πύργου οϊκοδομία 1. κατασκευή, ή> πυργοποιiα, ή (Sedn.).

T o r η e r a, ίπιτελεϊν ιππικό ν άγώνα. - e r i η g, ιππικός άγών, ό. ιπποδρομία, ή.

Tornfalk, κερχνής, ρδος, ή·

Tornformig, -lik, πυργοειδής, -ώδης, 2.

Tornister, πήρα, άσκοπήρα, ή. γυλιός, ό.

Tornspets, τό τοί; πύργου 1. τής τύρύεως άκρον, άκρα ή τύρσις.

Tornväktare, πυργοφύλαξ, κος, ό.

Torp, γήδιον, τό. ίπαύλιον, τό.

Torp are, &ής, τός, ό. fem., S-ήσϋα, ή.

Torr, 1) eg., ξηρός, 3 (äfv. fig. om stil), κα-τάξηρος, 2 (mycket t.), αύος, 3. αυχμηρός, 3. σκληρός, 3 o. starkare, περισκελής, 2 (af torrhet hård, skör), καπυρός, 3 (i luften torkad).: = af torrhet mager, ϊσχνός, 3. λεπτός, 3. άσαρκος, 2. άτροφος, 2. σκελιφρός, 3. άπεσκληκώς, νια, ός.: göra, blifva t., se Torka.: vara t., αύχμεϊν.: t. sommar, άνομβρον θέρος.: t. land, άνυδρος γή.: t. väder, se Torka.: t. ögon, ο-φ&αλμοί ξηροί (af sjukdom), άδάκρυτοι (tårlösa).: begagna t. föda, ξηροφαγείν.: begagnandet, ξηροφαγία, ή.: s. begagnar, ξηροτροφικός, 3.: bringa på det t:a, έπί ξηρού ποιεϊν 1. τίθεσθαi. fig. =i säkerhet, se d. o.: äta ngt t:t, μόνον i-σθίειν τι. 2) oeg., utan qvickhet, lif etc., ψυχρός, 3. ξηρός, 3. αυστηρός, 3 (kärf).: t. tal, φυ-χρολογία, ή.: t. sanning, άπλή αλήθεια, ή.: helt t:t säga ngn ngt, άπλώς εϊπεϊν τινί τι.

Torrhet, 1) ξηρό της, ή (äfv. om stil), ξηρασία, ξήρανσις, ή. αυότης, ή. αύχμός, ό. σκληρό-της, ή. ϊσχνότης, λεπτότης, ή. άσαρκία, ή.: vädrets, se Torka. 2) ψνχρότνς, ή. τό ψυχρόν. Se Föreg.

Torrhetta, ξηρός πυρετός, ό.

Torrhosta, ξηρά βήξ, ή.

Torrolig, γελοίως αυστηρός, 3. αυστηρός τ* και γελοίος, 3.

Torrolighet, γελοία αύστηρότης, ή.

Torrskodd, ού βεβρεγμένος 1. ουδέ βρέχων τούς πόδας.

Torr ved, αυα 1. ξηρά ξύλα, τά.

Torrväder, se Torka.

Torsk, 1) fisk, γάδος, ὁ. ὀνος, ὁ. 2) sjukdom, ἄφθαι, αι.: lida af t., ἀφθάν.

Tortera, βασανίζειν. στρεβλοὺ ν. Se Pina.

Tortur, βάσανος, ἡ. στέβλη, ἡ.

Tossa, se Groda.

Toste, ράμνος, ἡ.

Total, se Hel o. hållen.

Totte, 1) ss. del af spinnrocken, ἠλακάτη,ἡ. ἐπίνητρον, τό. 2) det s. skall spinnas, κάταγμα, τό. Jfr T a ρ ρ.

Tradition, παράδοσις, ἡ. παραδιδόμένος λόγος, ὁ. τά παραδεδομένα. ἀκοή, ἡ. φήμη, ἡ (saga).: gm t. känna, ακορ εἰδέναι. - η e 1, παρα-

58458

διδό μένος 1. παραδεδομένος (3) παρά τών προγόνων.

Traf, τὸ διατροχάζειν. κάλπη, ἡ. (αυτοφυής) δρόμος, ὁ.: rida i t., Ιππω διατροχάζοντι Ελαύνειν.

T räf va, (toV αυτοφυή) διατροχάζειν. καλπά-ζειν. τ ρ ἑχε ιν.

T räf va, ved 1. d., øtø^tW. συννεϊν.

Trafve, σώ ρεύμα, τό. σωρός, ὁ.

Tragedi, τρα^ωΛ'α, -författare, τρα-γωδοποιός, ὁ. τραγικός, ὁ. sällan, τρα/ωΛ>£, ὁ.

Tragisk, τραγικός, 3.: t. skådespelare, τρα-yöidof, ὁ. τρα^ωΛω*' υποκριτής, ὁ.: framställa t:t, τραγωδεϊν.: t. framställning, τραγώδημα, τό.

Trakassera, Ενοχλειν τινι τινά. πράγματα παρέχειν τινί. -eri, Ενόχλησις, ἡ. πράγματα, τά. ™ Q<*Xi, Ψ

Trakt, χώρα, ἡ. χωρίον, τό. τόποδ, ὁ.: jemn t., πεδιάς, άδος, ἡ. πεδίον, τό.: bergig t., ορεινή (χώρα), ἡ.: i t:n vid, omkr. ngt, περί m. acc.: fr. hkn t.? πόθεν; ποδαπός, 3; han är fr. vår t., ημεδαπός Εστιν.: en ifr. t:n (s. är i fråga), τών Εγχωρίων τις.

Trakta, se Eftertrakta.

Traktamente, se Förplägning.

T rak t an, Επιθυμία, ἡ. ὀρεξις, ἡ. ορμή, ἡ. σπουδή, ἡ. jfr Sträfvan.: dta är föremålet f. all min diktan o. t., περί τούτου μοί Εστίν ἅπασα ἡ σπουδή, περί τούτο πάσαν σπουδήν 1. πάντων μάλιστα σπουδάζω, πρός τούτο πάσρ ὁρμρ τε καί Επιθυμία φέρομαι.

Traktat, se Afhandling, Fördrag, Förplägning. -era, se Behandla, Förpläga.

Trall, τερέτισμα, τό. τερετισμός, ὁ.: hålla sma t., τά αυτά αδειν, λέγειν, ποιεϊν.: efter gammal t., κατά τό παλαιόν.

Tralla, τερετίζειν.

Tramp, πάτος, ὁ. βήμα, τό. jfr Steg.: = följ., se d.

Trampa, i väfstol, ung., βάθρον, τό. βήμα, τό. ὑποπόδιον, τό.

Trampa, πατεϊν, på ngt, τί. τόν πόδα (Επι)-θεϊναι Επί τι. τοις ποσίν πιέζειν τι.: t. under fötterna, (κατα)πατεϊν τι. πατεϊν τι. Επεμβαί-νειν τινί. προπηλακίζειν τι.: t. miste, δλισθά-νειν. — t. af, ned, till etc., se compp.

Trampning, τό πατεϊν. πάτος, ὁ.

Tran, λίπος 1. ἔλαιον τό ἀπό τών Ιχθύων. πι-μελή, ἡ.

T τ an a, γέρανος, δ, sedn. ἡ.

Tranig, λιπώδης, πιμελώδης, 2.

Transitiv, μετά-, διαβατικός, 3, ἀλλοπαθής 2 (Gram.).

Transito, διαγωγή, ή. -tull, διαγώγιον, παραγώγιον, τό. διαγωγικά τέλη, τά.: fordra, uppbära t. af ngn, παραγωγιάζειν τινά.

Transpiration, διαφόρησις, διάπνευσις, ή.: hämmad t., ἀδιαπνευστία, ή.: befordrandet., δια-πνευστικός, 3. -rera, διαφορεϊν.: s. lätt t:r, εὐ-διαφόρητος, 2.: s. m. svårighet t:r, δυσδιαφόρη-τος, 2.

Transport, 1) ss. handling, αγωγή, ή. κο-μιδή, δια-, παρακομιδή, ή. παραπομπή, ή. 2) det fortskaffade, φορτίον, τό. ἀγώγιμα, τά.: till sjös, ναυστόλημα, τό. -era, (δια)κομίζειν. δια-βιβάζειν. παραπέμπε ιν (ss. eskort), παρακομίζειν (vidare), μετακομίζειν (till annat ställe), -skepp, φορταγωγόν πλοϊοP, τό. jfr Las t dr a g are 2).:

Tredje.

f. hästar, ιππηγός 1. ἵππαγωγός ναύς, ή.: f. soldater, στρατιώτις ναύς, ή.

Trapp (fågel), ώτίς, ίδος, ή.

Trappa, κλΐμαξ, κος, ή. βά&ρον, τό. ἀνα-βά&ρα, ή. αποβάθρα, ή (till nedstigande, ish.fr. fartyg), ἀναβάσεις, αι (trappsteg).: liten t., κλι-μάκιον, τό. κλιμακίς, ίδος, ή.: stiga upp, ned på en t., ἀναβαίνειν, καταβαίνειν διά κλίμακος. : utför t:n, κατά τής κλίμακος.

Trappformig, κλιμακώδης, 2. κλιμακωτός, 3.

Trappsteg, βά&ρον, τό. βα&μίς, ή. (ἐπ)ανα-βα&μός, δ. κλιμακτήρ, ήρος, ό.: hinna ärans högsta t., τυγχάνειν τής μεγίστης τιμής.: första t:t till ngt, ή πρώτη ἀφορμή τίνος 1. πρός τι. ἀρχή τίνος, ή.

Trappvis, κλιμακηδόν. ώσπερ κλΐμαξ 1. διά κλίμακος (efter smnhanget).

Trasa, ράκος, τό. ράκιον, τό. λακίς, ίδος, ή. απόσπασμα, τό.: att torka m., se Torkduk. Jfr Lumpor.

Trashank, τρνχηρός, πενιχρός, πονηρός ἀνθρωπος, ό.

Trasig, ρακώδης, 2. σαθρός, 3. {καταρρακωμένος, {δι)εσπ αραγμένος, 3 (söndersliten).: om ms kr, ρακόδυτος,

Traspack, ἀγυρτικόν πλή&ος, τό. συρφετός, δ.

Trassel, ταραχή, ή. Se Bråk.

Trassla, (δια)ταράττειν. Εμπλέκειν. συγχεϊν. Jfr compp. o. Inveckla.

Trasslig, Εμπεπλεγ μένος, 3. ἀκριτος, 2. ταραχώδης, 2.

Trasslighet, ταραχή, ή. ακρισία, ή.

Trast, κίχλη, ή. κόψικος, δ.: pipa s. en t., κοσσυφίζειν.

Tratt, χοάνη, χώνη, ή. διέραμα, τό.

Travestera, παρωδειν. -ering, παρωδια, ή.

Tre, τρεις, τρία. äfv. τριττοί, 3.: ss. siffra, γ'.: talet t., τριάς, άδος, ή.: t. gånger, τρις.: d. tredje, τρίτος, 3.: it. delar, τριχ$. τρίχα.: på t. ställen, τριχού. τρισσαχρ.: af t. handsbredder, τριπάλαιστος, 2.: t. fot (lång etc.), τρίπεδος, 2. Τρίπους, ουν. τριών ποδών, τρεις πόδας ἐχων, ουσα, όν.: t. alnar, τρίπηχυς, 2.: t. famnar, τρι-όργυιος, 2.: t. stadier, τριστάδιος, 2.: m. t. ögon, τριόφθ-αλμος, 2.: m. t. kroppar, τρισώματος, 2.: m. t. toppar 1. spetsar, τρικόρυφος, 2.: m. t. leder (en sats), τρίκωλος, 2.: af t. tidsenheter (i metriken), τρίσημος, τρίχρονος, 2.: m. t. våningar, τρίστεγος, τριώροφος, 2.: t. gånger så mycken, stor, τριπλάσιος, 3.: m. t. andra, αυτός τέταρτος.: t. dagars, τριήμερος, 2. τριών ημερών.: t. dagars tid, τριημερια, ή.: t. dagar förut, πρότριτα.: t. månaders, τρίμηνος, 2. τριμηνιαίος, 3. τριών μηνών, -årig, τριετής, 2. τριέ-τ?ις, 2. ἐτη τρία ἐχων, ουσα, ον o. τέταρτον ετος ἀγων, ουσα, ον (bl. om lefnadsålder).: t. tiderymd, τριετία, ή. äfv. τριετή ρις, ίδος, ή (eljest treårsfest).

Trea, τριάς, άδος, ή.

Treben t, τρισκελής, 2. τρίπους, ουν.

Trebladig, τρίφυλλος, 2.

Tredelt, τρίμοιρος, τριμερής, 2.

Treding, τριτημόριον, τό. τριτημορίς, ίδος, ή.: förminska tiiL t., άποτριτούν.

Tredje, τρίτος, 3.: t. gången, f. det t., (τὸ) τρίτον (i. det t., äfv. τρίτως. Εκ τρίτου 1. -ων).: t. del, se Föreg.: t. priset, rummet, τριτ&α> τά.: på t. dagen, τριταίος, 3.Tredjedagifeber·

Tredjedagsfeber, -frossa, τεταρταιος πυρετός, δ.

Tredjedel, -part, se Treding.

Tredsk, Ισχυρογνώμων, 2. άπειθης, 2. άμε-τάπειοτος, 2. ανεπιεικής, 2. αυθάδης, 2.

Tredskas, ίσχυρογνωμονείν. άπισχυρίζεσθαι. άπειθεϊν. αυθαοΗζεσθαι.

Tredskhet, ισχυρογνωμοσύνη, ή. απείθεια, ή. αυθάδεια, ή. o. gm adj.

Treskodom, Ερημη 1. έρημος (δίκη), ή.

Tredubbel, τριπλούς, 3. τριπλάσιος, 3 (tre gånger så stor).: tredubbelt, τό τριπλάσιον. τρι-μοιρία, ή.: på t. sätt, τριπλή, τριπλώς. τριπλά-σίως.

Tredubbla, τριπλααιάζειν. τριπλούν, bättre τριπλάσιον ποιεϊν.

Tre eggad, τρίστομος , 2.

Treenighet, τριάς, άδος, ή. τριθεια, ή (K. F.)

Trefaldig, τριπλάσιος, 3. τριττός, 3. Se vidare Tredubbel.

Treflig, καταθύμιος, 3. χεχαρισμένος, 3. χαρίεις, εσσα, εν. Επίχαρις, τος, 2. άρεστός, 3. ή-δύς, 3. προσφιλής, 2. οίχεϊος, 3.

Treflighet, χάρις, ιτος, ή. o. gm adj.

Treflikig, τρίλοβος, 2. ^

Trefnad, χάρις, έτος, ή. ήδονή, ή. τέρψις, εως, ή. ευκολία, ή. ευθυμία, ή. εύθηνία, ή (blomstrande tillstånd).: finna t., se Trifvas.

Trefot, τ ρίπους, ποδος, o.: att sätta grytor på, λάσανον, τό. χυτρόπους, ποδος, ό.

Trefotad, τρίπους, ουν, gen. ποδος.

Trefva, (έν σχότω) ψηλαφάν, på ngt, τι.: t. sig fram, ψηλαφώντα βαδίζειν, προβαίνειν, till ngt, Εξ-, Εφιχνείσθαι Επί τι 1. εύρίσχειν τι.

T refven, αυτάρκης, 2. εύκολος, 2.: = arbetsam, se d. o.

Trefärgad, τρίχρωμος, τριχρώματος, 2. τρί-χρως, τος, δ, ή.

Treggehanda, τριττοί, 3.

Trehundra (de), τριακόσιοι, 3.: ss. siffra, τ', den t:de, τριακοσιοστός, 3.

Trehöfdad, τρικέφαλος, 2.

Trehörnig, -kantig, τρίγωνος, 2.

Trehörning, -kant, se Triangel.

T reklufven, τρίσχιστος, 2. τρίγλυφος,2. Jfr Trespetsad.

Trens, 1) på betsel, άγωγεύς, έως, o. 2) se Snöre.

T rep an, τρύπανον, τό. χ οινική, ή. -at io η, ἀνάτρησις, ή. -era, ἀνατιτράν.

Tr er a dig, τρίστ οιχος, 2.

Tresidig, τρίπλευρος, 2.: t. figur, se Triangel.

Treskiftes, till t:s, τριχg 1. τρίχα (δια)νέ-μειν 1. διαιρεϊσθαι (sinsemellan).

Treskäftad, τρίμιτος, 2.

Trespetsad, τρικόρυφος, 2. τρίστομος, 2. τριγλώχιν, νος, ό, ή.

Trespänd, τρίζυγος, 2. τρίζυξ, γος, ό, ή.

Tress, πλόκαμος, ό.

Trestafvig, τρισύλλαβος, 2.

Tresträngad, τρίχορδος, 2.

Tretal, τριάς, άδος, ή

Tretrådig, τρίμιτος, 2. τρίκλωστος, 2. τριέ-λικτος, 2.

Trettio, τριάκοντα.: s. siffra λ'.: t. gånger, τριακοντάκις.: d. t:nde, τριακοστός, 3.: t. fot htJg,

lång etc., τριαχοντάπσνς, ο, ή.: t. alnar, τρια-κοντάπηχυς, 2.: t. famnar, τριακοντόργυιος, 2.: t:nde del, τριακοστημόριον, τό.: t. dagars, τρια-κον&ήμερος, 2.: på t:nde dagen, τριακονταϊος, 3.: den t:nde dagen i månaden, τριακάς, άδος, ή. - f a 1 d i g, τριακονταπλάσιος, -πλασίων, 2- - å r i g, τριακοντούτης, δ, ή. τρικονταέτης, δ. τριαχον-ταέτις, -δύτις, ιδος, ή. : t. tiderymd, τριακονταετία, ή.

Trettioroddare, τριαχοντήρης, τριακόντορος (ναύς), ή.

Trettiotusen, τρισμύριοι, 3.: ss. siffra, λ.: d. t:de, τρισμυριοστός, 3. -faldig, τρισμυριοπλα-σίων, 2.

Tretton, τρισκαίδεκα. τρεις(- ία) και δέκα.: ss. siffra, ιγ'.: d. t:nde, τρισκαιδέκατος, 3. δέκατος τρίτος, 3. τρίτος Επί δέκα.·, på t:nde dagen, τρις-καιδεκαταϊος, 3. -faldig, τρισκαιδεκαπλαύίων, 2. -årig, τρισκαιδεκαέτης, -δεκέτης, ου, δ.

Treudd, τρίαινα, ή. τριόδους, οντος, δ. &ρί-ναξ, κος, δ.

Treudd ig, τριγλώχιν, νος, oc, ή. τριαινοει-δής, 2.

Trevinklig, τρίγωνος, 2.

Triangel, τρίγωνον, τό.: i form af t., τρι-γωνοειδής, 2. τριγωνιακός, 3. τριγωνιστί.: bilda en t., τριγωνίζειν.

Tribun, δήμαρχος, o (folk-t. se d.). φύλαρ-χος, δ (krigs-t.).: hörande till t., δημαρχιχός, 3.

Tribun, βήμα, τό. Jfr Talarestol.

Tribunal, βήμα, τό. διχαστήριον, τό.

Tribunat, δημαρχία, ή.: under ngns t., δη-μαρχούντός τίνος.

Trifvas, εύ&ηνειν. αύξάνεσ&αι (om djur o. växter), ήδεσ&αι, χαίρειν τινί 1. Επί τινι 1. m. part. στέργειν, άγαπάν τινα 1. τί (m. ngn, ngt). αρέσκει μοί τι. ευκόλως, αῦτάρκως ζην.: t. väl m. ngn, ήδέως συνεϊναι 1. χρήσ9·αί τινι.: icke t. m. ngn, άηδώς εχειν 1. διακεϊσ&αί τινι 1. πρός τινα.

Trilla, se Rulla.

Tr il ling, τρίδυμος, 2.: t:ar, τρίδυμα, τά.

Trimeter, τρίμετρος, ό.

Trind, sej&und, Fyllig.

Trio, τριών συμφωνία, ή.: = tretal, τριάς, άδος, ή.

Trippa, Επ* άκρων τών δαχτύλων βαίνειν. σκιρτάν (hoppa, dansa).

Trissa, τροχαλία, ή. τροχός, δ. κύκλος, δ.

Triumph, -tåg, θρίαμβος, δ (δ μέγας, d. egentl., 6 Ελάττων, ο va ti ο), πομπή, ή. πομ-πεία, ή.: t. öfver ngn, ο κατά τίνος θρίαμβος.: hålla, fira t., πομπέ ύειν. πομπή ν άγειν, πέμπειν, Επιτελεϊν. S-ρίαμβον άγειν, εις-, κατάγειν. διά θριάμβου εϊσελαύνειν. d-ριαμβεύειν. öfver ngn, άπό, κατά τίνος 1. Επί τινι. öfver seger, Επι νί-κ$.: föra i t., θρίαμβε ύειν. πομπεύειν. Εν^τω &ριάμβω παράγειν, κομίζειν.: bevilja ngn t., &ρίαμβον διδόναι 1. ψηφίζεσ&αί τινι.: söka t., μνάσ&αι δρίαμβον.: s. håller t., θριαμβευτής, ού, ό.: s. hållit t., θριαμβικός άνήρ, δ.: hörande till t., θριαμβικός, 3.

Triumphator, se Föreg.

Triumphbåge, θριαμβική πύλη, ή.

Triumphdrägt, θριαμβική 1. θριαμβίς στολή, ή. θριαμβική κατασκευή, ή.

Triumphera, 1) eg., se Triumpli. 2) oeg., άγάλλεσθαι Επί τινι. γαυριάν τινι.460

T riumphs&ng — Trotsa.

Triumphsång, έπινίκιος ύμνος, δ.

Triumphtåg, se Triumph.

Triumphvagn, θριαμβικόν άρμα, τό.

Triumvirat, τριαρχία, ή.

Trivial, oc, ή, τό ix τριόδου. αγοραίος, 2. δημοτικός, 3. ο, ή, τό τυχών, ουσα, όν.

Tro, 1) antaga f. sant, πείθεσθαι (perf. πε-πεϊσθαι, vara öfvertygad), (άπο)δέχεσθαι. πιστεύ-ειν (τί).: t. på gudarna, νομίζειν τους θεούς.: icke t. ngt, άπιστεϊν το. άπιστίαν έχειν περί τίνος 1. πρός τι. 2) hysa tillit, πιστεύειν τινί. πί-ατιν έχειν τινί.: man tror mig, πιστεύομαι·: icke t. ngn, άπιστεϊν τινί. 3) mena, hålla före, anse, δοκεϊν. δοκεϊ μοι. δοξάζειν. οϊεσθαι. νομί-ζειν. νπολαμβάνειν. γνώμην έχειν. έλπίζειν, προς-δοκάν (förmoda), ήγεϊσθαι, άξιούν (på grunder).: ss. jag tror, tror jag, ώς έγωμαι. οϊμαι. έμοί δοκεϊν — troende, äfv. πιστός, 3.

Tro, πίστις, εως, ή. δόξα, ή (mening).: sätta t., se Föreg. 1) o. 2).: hysa, hafva den t., se Föreg. 3).: på ära o. t., εις πίστιν.: bevara sin t., τήν πίστιν φυλάττειν, διασώζειν. πιστόν είναι.: svika, bryta sin t., άπιστο ν γενέσθαι, τούς ορ-κους ικ-, παραβαίνειν. άφίστασθαι.: mot t. o. lofven, παρά τά πιστά και τούς ορκους. παρά τάς σπονδάς.: på god t., ουδέν ύποπτεύων 1.1mo νοών. ευ ψρονών. απλώς, εύήθως.

Troché, τροχαίος, ό. -isk, τροχαϊκός, τρο-χαιικός, 3.

Trofast, -het, se Trogen, Trohet.

Trogen, πιστός, 3. μόνιμος, 3, παρα μόνιμος, παράμονος, 2 (s. stadigt förblifver vid sina förbindelser), βέβαιος, 3 (säker, pålitlig), χρηστός, 3, ευσεβής, 2, δσιος, 3 (samvetsgrannt uppfyllande sina pligter), άληθινός, 3 (sann, verklig), πιθανός, 3, έναργής, 2 (om afbildningar), άκριβής, 2 (noggrann, om berättelser, uppgifter o. d.).: blifva ngn t., παραμένειν τινί. έμμένειν τρ πρός τινα πίστει. τά πιστά τηρεϊν τινί. τήν πίστιν διασώζειν τινί.: ngn blir mig t., äfv. πιστώ χρώμαί τινι 1. πιστόν έχω τινά.: förblifva en sak t., έμμένειν τινί. μένειν έν τινι. άντέχεσθαί τίνος, δια-φυλάττειν τι.: blifva sig, sin charakter t., τόν αυτόν είναι και μή έξίστασθαι. τρόπον φυλάττειν άεί τόν αυτόν, έμμένειν, έγκαρτερεϊν τώ ήθει.: t:t berätta, skildra, άκριβώς, απλώς διελ-θεϊν τι. διηγεϊσθαί τι κατά τό όν.

Trohet, πίστις, εως, ή. τό πιστόν. πιστότης, ή. τό μόνιμον. χρηστό της, ή. ευσέβεια, ή. όσιό-της, ή (se Föreg.).: en afbildnings, πιθανότης, ή. ενάργεια, ή.: en berättelses, άκρίβεια, ή. αλήθεια, ή.: bevara sin t., φυλάττειν 1. έμπεδδύν τήν πίστιν. jfr Föreg.: gifva försäkringar om t., πίστιν 1. πιστά δούναι, ömsesidigt, πίστιν 1. πιστά

διδόναι και λαβεiν 1. δέχεσθαι. δεξιάν διδόναι και λαβεiν.: svärja t., se Följ.: sätta ngns t. på prof, πειράσθαί τίνος εϊ έστι πιστός.

Trohetsed, πίστις, εως, ή. πιστά, τά. δρκος, ό.: låta ngn svärja t., πιστούν τινα δρκω.: svärja t., δμνύναι ή μήν πιστόν έσεσθαί 1. έμπεδώσειν τήν πίστιν. δρκον και πίστιν δούναι.

Trohetspant, πίστις, ή. πιστόν, τό (o. pl.).

Trohjertad, εύήθης, 2. χρηστός, 3. άπλούς, 3. άκακος, 2.: t:t bekänna, άπλώς έξειπεϊν, έξο-μολογεϊν.

Trohjertenhet, εύήθεια, ή. τό εύη&ες. χρη-στότης, ή. άπλότης, ή. τό ακακον.

Trolig, πιστός, 3. πιθανός, 3.

Troligen, -ligtvis, εϊκότως. ώς έοικε. ώς (τό) εϊκός.

Trolighefc, πιθανότης, ή.

Troil, κακός δαίμων, o1. ("Εμπουσα, Λάμια, Μορμώ, se Lex.).

Trolla, μαγεύειν. μαγγανεύειν. γοητεύειν. φαρ-μακεύειν.

Trolldom, μαγική, ή. μαγεία, ή. μαγγα νεία, ή. γοητεία, ή. φαρμακεία, ή.

Trolldomsord, μαγικόν δνομα, τό. έπψδή, ή. έπίρρησις, ή.

Trolldryck, φάρμακον, τό. φίλτρον, τό.

Trolleri, se Troildom.: = verkan af trolldom, μαγγάνευμα, τό. γοήτευμα, τό.

Trollformel, -sång, μαγικόν ασμα, τό. έπωδή, ή.: gm t. locka, tjusa, έπάδειν.

Trollkonst, μαγική, ή.: i pl., μαγεύματα, τά. έπωδαί, αι. Se Trolleri.: det är ingen t., ούχ ή Γλαύκου τέχνη.

Trollkraft, μαγική δύναμις, ή. τό κηλητικόν.

Trollmedel, μάγευμα, τό. φάρμακον, τό.: m. t. bestryka, καταφαρμακεύειν, καταφαρμάτ-τειν.

Trollpacka, -qvinna, se Hexa.

Trollring, ιυγξ, γγος, ή (se Lex.).: svänga t:n mot ngn, έλκειν ϊυγγα έπί τινι.

Trollspö, -staf, ράβδος, ή.

Trollsång, se Trollformel.

Trolofning, -lofva, se Förlofning, -lofva.

Trolös, άπιστος, 2. κακόπιστος, 2. άνόσιος, άσεβής, 2.: handla t:t mot ngn, (κατα)προδιδόναι τινά.: blifva ngn t., άποστήναί τίνος, άπολείπειν τινά.

Trolöshet, άπιστία, ή. κακοπιστία, ή.

T rop, τρόπος, δ. -is k, τροπικός, 3.

Trophe, se Segertecken.

Tropik, se Yändkrets.

Troppa, se Marschera.

Trosartikel, δόγμα, τό.

Trosbekännelse, 1) ss. handling, ομολογία 1. έπ αγγελία τής πίστεως, ή. 2) trosformel, σύμβολον τής πίστεως, τό.

Trosbroder, -förvändt, δμόπιστος, ομόθρησκος, 2 (K. F.).

Trosfrihet, έλευθερία ή περί τά θεία.

Trosgrund, τεκμήριον, τό.

Troslära, διδάγματα, τά. δόγματα, τά (äfv. lärda, hemliga, mots. κηρύγματα, τά, d. offentligen förkunnade).

T ros mål, -sak, τά περί τήν πίστιν.

Tross, όχλος, δ.: en krigshärs, οl σκευοφό-ροι. τά σκευοφόρα.

Tross bjelke, δοκός, ή.

Trossbod, σκευοθήκη, ή.

Trossbotten, σανίδωμα, τό.

Trossdräng, σκευοφόρος, ό. δ έπί τοις ύ-ποζυγίοις.: vara t., σκευοφορεϊν.

Trosshäst, σκευοφόρος ϊππος, ό.

Trossvagn, (σκευοφόρος) άμαξα, ή.

Trots, θάρρος, τό. αύθάδεια, ή. απείθεια, sedn. δυσπείθεια, ή.: bjuda t., se Följ.: ngn till t., βία τινός. — Adv. (äfv. i t. af), se Oaktadt.: så s- t. ngn, ούδενός ήττον.

Trotsa, θρασύνεσθαι. ανθαδίζεσθαι. άπει-θεϊν.: t. ngn, άνθίστασθαι, άνταίρειν τινί 1.πρόςTrotsig — Trång.

461

τινα. Ιναντιούσθαί τινι.: t. ngt, καταφρονεϊν τίνος. άντέχειν, καρτερεϊν πρός τι. m. sak-subj. (t. ex. murar), άνταρκεϊν τινι. άντέχειν πρός τι.: t. på ngt, θρασύνεσθαί τινι. μέγα φρονεϊν Ini τινι.

Trotsig, θρασύς, tia, ν. αυθάδης, 2. άπει-θής, δυσπειθής, 2. Ofta gm. part., se Föreg.

Trotsighet, θρασύτης, ή. Jfr Trots.

Trovärdig, αξιόπιστος, 2. άξιόχρεως, 2. i-χέγγυος, 2. πιστός, 3.

Trovärdighet, άξιοπιστία, ή. πιΰτόν, τό. πίστις, εως, ή.

Trubba, άμβλύνειν. άπ-, Iξ-, καταμβλύνειν.

Trubbig, άμβλύς, εϊα, ύ. Jfr Slö.

Trubbighet, άμβλύτης, ή.

Trubbnäsa, αιμή ρις, ή.: ha t., άποσεσιμώ-σθαι τήν ρίνα.: s. har t., se Följ.

T rubbnäs ig, σιμός, 3. ρινόσιμος, 2.

Trubbnäsighet, σιμό της, ή.

Trubbvinklig, άμβλυγώνιος, 2.

Trug, άνάγχη, ή. βία, ή. άπειλαί, αι.: m. t., βία. πρός βίαν. o. part., se Följ.

Truga, (χατ)αναγχάζειν. βιάζεσθαι. άπειλεϊν. έγκεϊσθαι. Se vidare Tvinga.

Trumma, τύμπανον, τό.: slå på t., τυμπα-νίζειν.: lik t., τυμπανοειδής, 2.

Trumma, τυμπανίζειν.

Trumning, τυμπανισμός, ό.

Trumpen, σκυθρωπός, 3. στρυφνός, 3. δύς-χολος, 2. δυσάρεστος, 2. όξινης, ου, ό.: se t. ut, σκυθρωπάζειν.

Trumpenhet, σκυθρωπότης, ή. στρυφνότης, ή. δυσκολία, ή.

Trumpet, σάλπιγξ, γγος, ή. βυχάνη, ή (buc-cina).: t:n ljuder, ή σάλπιγξ φθέγγεται. ss. signal, ένίεται ή σάλπιγξ. σαλπίζει 1. σημαίνει τρ σάλπιγγι (sc. σαλπιγκτής).

Trumpeta, σαλπίζειν. βυκανὰν, -ίζειν.

Trumpetande, βυκανισμός, ὁ. o. νυ.

Trumpetare, σαλπιγκτής, βυκανιστής, οὑ, ο.

Trumpetsignal, σάλπισμα, τό.: vidt.,«7io σάλπιγγος.

Trumpetskall, σάλπισμα, βυκάνημα, τό. σαλπίγγων ήχος, ὁ.: under t., παρὰ σάλπιγγα, υπό σάλπιγγος.

Trumpna, σκοθρωπάζειν. δυσκόλως διατίθε-σθαι. σκυθρωπόν etc. (se Trumpen) γίγνεσθαι.

Trumsjuka, τυμπανίας ὑδρωψ, ὁ.

Trumslag, ὁ τών τυμπάνων ψόφος.

Trumslagare, τυμπανιστής, οὑ, ὁ. fem., τυμπανίστρια, ἡ.

Trupp, 1) i ting., πλήθος, τό. σύστημα, τό. όχλος, ὁ. θίασος, ὁ (eg. af festfirande). εταιρεία, ἡ (sällskap, t. ex. af skådespelare).: t. af soldater, στίφος, τό. τάξις, ἡ. τάγμα, τό. ιλη, ἡ (af ryttare).: t. af djur, ἀγέλη, ἡ. 2) i pl., στρατιά, ἡ. στράτευμα, τό. δύναμις, εωζ,η. στρα-τιώται, οι.: lätta t., ψιλοί, οι. γυμνήτες, οι.: tungt beväpnade t., ὁπλΐται, οι. τό ὁπλιτικόν.: tunga o. lätta t., βαρύ καὶ γυμνητικόν ὁπλον.

Trupp vis, κατ* ΐλας.: om djur, κατ' ἀγέλας. ἀγεληδόν.

Trut, στόμα, τό. ῥύγχος, τό.

Tryck, se Tryckning.: ge ut på, af t:et, ἐκδιδόναι. Ικφέρειν εις τό φώς.

Trycka, θλίβειν, πιέζειν (eg. o. oeg.).: = plåga, besvära, βαρύνειν. βαρὺ είναι, δάκνειν.: t. ngns hand, δεξιούσθαί τινα.: t. ngn till sitt

bröst, ἐναγκαλίζεσθαι, ἀσπάζεσθαι, περι-, προς-πτύσσεσθαί τινα.: känna sig tryckt af ngt, βαρέως, χαλεπώς φέρειν τινί. δυσφορεϊν.: vara tryckt af bekymmer, συνέχεσθαι λύπ$.: lefva i en tryckt ställning, πιέζεσθαι. κακούσθαι. ὑβρίζεσθαι. δου-λεύειν — tryckande, βαρύς, 3. χαλεπός, 3. δεινός, 3. — t. af, in, på etc., se compp. b) böcker, ικτυπούν σημείοις.: tryckt hos ngn, τύποις τινός, ικ τής τυπογραφίας τινός.

Trycke, på skjutvapen, σχαστηρία, ἡ.

Tryckeri, se Boktryckeri.

Tryckfel, παρόραμα, τό.

Tryckning, θλΐψις, ἡ. πίεσις, ἡ, πιεσμός, ὁ.: en bördas, βάρος, τό. b) böckers, τύπωσις, ἐκτύπωσις, ἡ.

Tryffel, ὕδνον, τό. ἀσχιον, τό.

Trygg» 1) utan fara, se Säker. 2) ej fruktande fara, ἀδεής, 2. θαρραλέος, 3.: vara t. f. ngt, ἀδεώς εχειν περί τίνος, θαρρεῖν τι. 3) lugn till lynnes, ἀτάρακτος, 3. ἀπαθής, 2. ἡσυχαϊος, 3. εὐκολος, 2.

Trygga, se Betrygga.: t. sig vid, se Lita.

Trygghet, 1) frihet fr. fara, se Säkerhet. 2) frihet fr. fruktan, ἀδεια, ἡ. θάρρος, τό. 3) lynnets, αταραξία, ἡ. ἀπάθεια, ἡ. ευκολία, ἡ.

Try ne, ῥύγχος, τό.

Tryta, se Fattas.

Tråckla, συνάπτειν. συρράπτειν.

Tråd, 1) eg., λίνον, τό. νήμα o. ράμμα, τό (att sy m.). κλώσμα, τό (spunnen).: i väf, μίτος, ὁ. στήμων, ονος, ὁ (varp), κρόκη, ἡ (väft).: af metall, ἐλασμα, Ιλασμάτιον, τό.: i kött, ΐς, νός, ἡ.: liten, fin t., λεπτός μίτος, ὁ. μιτάριον, τό.: hänga på en fin t., ἀπό λεπτού μίτου ἡρτήσθαι.: m. 2, 3 t:ar, δίμιτος, τρίμιτος, 2. 2) fig., smnhang, ακολουθία, ἡ.: afbryta berättelsens t., μεταξὺ καταλείπειν τον λόγον.: återtaga berättelsens t., ἀναλαμβάνειν τον

λόγον οθεν ά-πέλιπεν.

Tråda, se Trampa.

Trådig, -lik, μιτώδης, 2. ινώδης, 2.

Trådnystan, τολύπη, ή.

Trådsliten, κατατετριμμένος, 3. ψιλός, 3. Jfr B ar slit en.

Tråg, σκάφη, ή. πύελος, ή. ληνός, ό.

T råk, πόνος, ό. μόχθος, ό. άνία, ή.

Tråka, πονειν. μόχθεϊν. κάμνειν.: t. igm ngt, άχθόμενον 1. άνιώμενον διελθεϊν, περαίνειν, δι άγειν (om tid) τι.

Tråkig, έπίπονος, 2. χαλεπός, 3. ανιαρός, λυπηρός, 3. φορτικός, 3. ψυχρός, 3.

Tråkighet, χαλεπό της, ψυχρό της, ή o. gm adjj.

Tråna, (άπο)μαραίνεσθαι, (κατα)τήκεσθαι {ποθώ τινός), τρύχεσθαί τίνος, ποθεϊν m. acc.

Trånad, (δεινός) πόθος, ό 1. ϊμερος, ό (trängtan). μάρανσις,ή, φθίσις 1. φθόη, ή (förtvining).

T rån full, τακερός, 3. μαλακός, 3. υγρός, 3 (om blick).

Trång, στενός, 3, στενόχωρος, 2 (om rum i allmht). στενωπός, στενόπορος, 2 (om vägar, gm-gångar, pass o. d.). συνεσταλμένος, 3 (hopträngd). συνηγμένος, 3 (hopdragen).: t. rymd, στενοχώρια, ή.: t. väg, pass, στενοπορία, ή. στενά, τά. στενόπορα, τά. στενωπός, ά.: ett t. harnesk, στενός θώραξ (mots. χαλαρός), ό.: göra t., (άπο)-στενούν. συστέλλειν.: vara t., στενοχωρεϊν.: t:t åtdraga, συσφίγγειν.m

TrångbrÖstad, ύτενοθώραξ, χος, ό, ή. ασθματικός , 3. άσθματώάης, 2.

Trånghet, στενό της, ή. το στενό ν. στενοχώρια, ή.

Trångmål, στενόν, τό. άπορία, ή. πόνος, ό.: bringa ngn i t., εις άπορίαν καθιστάναι 1. Εμβάλλειν τινά. πιέζειν τινά. έγκεϊσθαί τινι.: komma i t., είς άπορίαν χαταϋτήναι. άπορία 1. άει-νοϊς περιπίπτειν.: komma i t. f. lifsmedel, τά της τροφής εις άπορίαν καθίσταται τινι.: vara i t., άπορεϊν. άπόρως άιακεϊσθαι. iv άπορία 1. άει-νοϊς εϊναι. πιέζεσθαι. iv (τω) στενω έχεσθαι.

Trånsjuk, vara t., πόθω 1. ύπό πόθου (κατα- , ix)ρήκεσθαι 1. άπομαραίνεσθαι 1. νοσεϊν.

Trånsjuka, ή ύπό πόθου μάρανσις 1. φθόη 1. νόσος.

Trä, ξύλον, τό.: af t., ξύλινος, 3. ξυλικός, 3 (Sedn.). ξύλου (πεποιημένος, 3).: arbeta i t., ξυ-Ιουργεϊν.: blifva t., ξυλούσθαι.

Träaktig, -artad, ξυλοειάής, ξυλώδης, 2.

Träarbetare, ξυλουργός, ό.

Träbeläte, ξόανον, τό. βρέτας, τό.

Träben, ξύλινον σκέλος, τό.

Träbit, ξνλάριον, τό. σχίζα, σχίάη, ή.

Träbock, πήγμα ξύλινον, τό.

Träck, βόλιτον, τό (af djur), χόπρος, ό (af djur o. mskr). πέλεθος, σπέλεθος, ό, σπαιίλη, ή, σχώρ, ατός, τό (af mskr). Jfr Dynga, Smuts.

T r ä c k a, χέζειν. xaxxav.: t. ned, χαταχέζειν.: vilja t., χεζητιάν.

Träckig, βορβορώδης, κοπρώάης, 2. Se Smutsig.

Träd, ἀένὰρον, τὸ.: pl. (flera på ett ställe), ὑλη, ἡ.: beväxt m. t., ἀενὰρόφυτος, 2.: full af t., ὑλώὰης, 2.: utan t., ἀάενὰρος, 2.: uppstiga i t., ἀενὰροβατεῖν.: nedhugga t., ἀενὰροκοπεῖν, -τομειν. vanl. (ἐχ)χόπτειν ἀένὰρα.: förvandla till t., ἀποὑενὑρούν.

Träda, βαίνειν. ἳέναι (ἐλθεῖν). ἳ στ ασθαι, κα-θίστασθαι (intaga en plats).: t. intill ngn, ngt, χαθίστασθαι παρὰ m. acc. παρίστασθαί τινι. i-φίστασθαί τινι 1. ἐπὶ τι. προσιέναι, παραγίγνε-σθαί τινι 1. πρός m. acc.: t. in i ngt, εἰϋιέναι εις τι. εἴσω παραγίγνεοθαὶ τίνος, ἐπιβαίνειν τινός (beträda, t. ex. skepp, stad, land), jfr Inträda.: t. åt sidan, παραχωρεῖν. ὑπεὶχειν.: t. emellan, iv μέσω στήναι 1. γίγνεσθαι, jfr Mellankomma.: t. ngn under ögonen, ἐΐς oxpiv ἐλθεὶν τινι.: t. in i ephebernas, gubbarnes klass, Εξελθεῖν εις τοὺς ἐφηβους, γεραιτερους. γίγνεσθαι τὼν Εφήβων, γεραιτέρων.: t. i ngns tjenst, ἰπαγγέλλεσθαί τινι ὑπηρεσίαν. ἀούλον, ὑπηρέτην (se Tjenare) προσχωρεὶν τινεἳ. γενέσθαι τινός.: t. i annan tjenst, ἀλλον ελέσθαι ἀεσπότην.: t. ngn f. nära, se Förnärma.: t. i underhandlingar, i äktenskap, på ngns sida etc., se subst. — Se f. öfr. compp.

Träda, ἀργὸν Εἀν. νεὰν (upptaga).

Träda, se In-, Nedsticka, Påträda.

Träde, αργός αγρός, ο.: ligga i t., ἀργεῖν. ἀργόν εἶναι.: upptaga ur t., νεὰν.

Trädfrukter, χαρποὶ δενόριται 1. ol ἀπὸ τὼν ἀένὰρων. ὀπώρα, ἡ. ἀχρόὰρυα, τὰ. μὴλα, τὰ.

Trädfällning, ἀενὰροτομία, ἡ. bättre gm ἀενὰροχοπεῖν, -τομειν.

Trädgård, χὴπος, ὁ.: odla i t., χηπεὑειν (äfv. odla t.).: odlad i t., χηπευτός, 3.

Trädgårdsarbete, χηηουργία, ἡ.

Trädgårdsarbetare, -dräng, χηπευτής, οὑ, ὁ.

Trädgårdsfrukt, χήπευμα, τὁ.

Trädgårdsjord, λαχανία γή, ἡ.

Trädgårdsknif, χηπουριχή μὰχαιρα, ἡ.

Trädgårdsland, πρασιὰ, ἡ.

Trädgårdsmur, ἀιμασιὰ ἡ περὶ τον χὴπον.

Trädgårdsmästare, χηπεύς, κηπουρός, ὁ.

Trädgårdsodling, -skötsel, χηπεία, χη-πουργία, χηπουρία, η. φυτουργία, ἡ.: drifva t., χηπεὑειν. κηπουρεῖν.: hörande till t., κηπουρικός, 3.

Trädgårdsport, κηπαια (θὑρα), ἡ.

Trädgårdsväxt, κήπευμα, τὁ. χψιεὑσιμον φυτὁ ν, τὁ. τὰ κηπευόμενα.

Trädlik, ἀενὰρώὰης, 2.

Trädmossa, βρὑον, τὁ.

Trädning, νέανσις, ἡ. νεασμός, νεατός, ο.

Trädplantering, ss. ställe, χώρα ὁενὰρό-φυτος, ἡ.: land till t., ἀενὰρῖτις γή, ἡ.

Trädrik, πολὑάενὰρος, εὑάενὰρος, ἀενὰροφόρος, 2. poet. ἀενὰρὰς, η.

Trädskola, ἀενὰρὼν, ὼνος, ὁ. φυτώριον, τὁ.

Trädstam, πρέμνον, στέλεχος, ἀένὰρον, τὁ.

Trädsvamp, ἀγαρικὸν, τὁ. ἴσχαι, αι.

Träff, εὑστοχία, ἡ.: skjuta, kasta t., εὑστο-χεῖν. εὑστόχως 1. καλὼς βὰλλειν. βαλόντα καθὰ-πτεσθαι 1. τυγχὰνειν

τού σκοπού.: en lycklig t., εὐτὐχημα, τὁ. Jfr Slump, Tärningskast.

Träffa, 1) hinna o. beröra, ish. ett mål, ικνεϊσθαἰ τἰνος (hinna fram). (ἐπι)τυγχἀνειν, εὐ-στοχειν τἰνος, ἀπτεσθαι, Εφ-, καθἀπτεσθαἰ τἰνος, βἀiiειν (m. kast, skott), παiειν (m. slag, hugg) τινἀ.: icke t., ἀμαρτἀνειν, ἀφαμαρτἀνειν, ἀποτυγχἀνειν τινὀς.: t:s af blixten, κεραυνω βἀλλε-σθαι. κεραυνοβολεϊσθαι.: t. örat, προσβἀλλειν πρὀς τὀ οὐς. b) fig., talet t:r oss, ὁ λὀγος χαθιχνεϊ-ται ημὡν.: t. det rätta, sanna, Επιτυγχἀνειν.: t. d. rätta tidepunkten, τοὑ καιροὑ ἰπιτυγχἀνειν 1. λαμβἀνε σθαι.: t. meningen 1. syftet af ngt, ευ στοχἀζεσθαἰ τἰνος, καλὡς 1. ορθὡς εἵκἀζειν τι. εἵκασἰα καταλαμβἀνειν τι. συμβαλἐσθαι τι.: träf-fadt, καλὡς βἠτα μανθἀνεις 1, γιγνὡσκεις.: om målare, t. ngt, πιθανὡς 1. κατἀ φὑσιν 1. ομοιὀτατα τω ἀληθινω ἀπεικἀζειν τι. 2) se Anträffa. 3) tillfälligtvis finna, möta, iv-, ini-, περι-, συ ν τυγχἀνειν τινἰ.: t. ut f., περιπἰπτειν τινἰ. ἰμ πἰπτειν εις τι. 4) ngt t:r mig, καταλαμβἀνει μἀ τι. προσπἰπτει, ἀπαντα μοἰ τι. συμπἰπτω, περι-τυγχἀνω τινἰ. ὀφλισκἀνω τι (om ngt, s. man för-skyldt, t. ex. ζημἰαν, αἵσχὑνην).: om en olycka skulle t. mig, ει τι πἀθοιμι. ἠν τι πἀθω. ἠν τἰ μοι αυμβἰβ, ἠν τι γἐνηται περἰ ἰμἐ. 5) vidtaga, uppgöra, i allmht, ποιεϊσθαι.: t. anstalt, öfverenskommelse, mått o. steg etc., se subst. 6) t. sig, συμβαἰνειν m. inf. τυγχἀνειν m. part., t. ex. det träffade sig så att han var der, συνἐβη αυτὀν παραγενἐσθαι. ἐτυχε παρὡν.: allt s. det träffar sig, ἐκ τοὑ τυχὀντος 1. παρα-τυχὀντος. Se vidare Råka. — träffande, εὐ-στοχος, 2 (äfv. oeg., t. ex. λὀγοι, παιἀιἀ). καἰριος, 3 (äfv. oeg.). bl. oeg.: ἰπιτυχἠς, 2. πιθανὀς, 3 1. οὐκ ἀπἰθανος, 2 (om påståenden, afbildningar). ἰναργἠς, 2 (om exempel o. d.). ισχυρὀς, σαφἐστατος, 3 (om bevis), οἵκεϊος, 3 (egentlig).: göra en t. anmärkning öfver ngt, εὐστὀχως κρἰ-νειν περἰ τἰνος. Επιτυχὡς εἵπεϊν περἰ τἰνος.: ickeTräffning — Tubba.

463

t., ἀστοχος, 2. ἀτοπος, 2. ἀκαιρος, 2·: det t. i ngt, ἡ ευστοχἰα τινὀς.

Träffning, συμβολἠ, η. αψιμαχἰα, ἡ. Se D rabbning.

Trägen, λιπαρἠς, 2 (enträgen), σπουδαἰος, 3, πρὀθυμος, 2 (ifrig). Ιπιμελἠς, 2 (omsorgsfull). φιλὀπονος, 2 (arbetsam), συνεχἠς, 2, ἀΛἀλiiΤΓΓοἰ, 2, μὀνιμος, 3 (ihållande), πυκνὀς, 3 (tät). Jfr Enträgen.

Trägenhet, λιπαρἰα, ἡ. σπουδἠ, προθυμἰα, ι;. Επιμἐλεια, ἡ. φιλοπονἰα, ἡ. ονp^eta, »J. πν-κνὀτης, jf. o. gm αφ.

Trähandlare, ξυλοπὡλης, ου, ὁ.

Träig, se Träaktig.

Träl, -a, -aktig, -dom, m. fl., se Slaf, -va, -visk, -veri, m. fl.

Träldomsok, se Ok b).

Trälsam, se Arbetsam, Mödosam.

Trämask, τερηδὡν, ὀνος, ἡ. θρἰψ, πὀς, ὁ.

Tränga, 1) tr., πιἐζειν, θλἰβειν (klämma). ὡθεϊν (stöta, knuffa), κατεπεἰγειν τινἀ, Ιπι-, Ιγ-κεϊσθαἰ τινι (ansätta).: t. hit o. dit, ὡστἰζειν.: trängas, ὡθεϊσθαι. ὡθἰζεσθαι. ὡστἰζεσθαι. 2) intr., äfv. refl., (βἰα 1. βιασἀμενον) Ϊλθεϊν, δὑ-ναι.: t. ända till, δι-, Ϊξικνεϊσθαι πρὀς m. acc.: t. till ngns öron, βἀλλειν (1. προσβἀλλειν πρὀς) τἀ ὡτἀ τἰνος.: t. in på ngn, προς-, Ιγκεϊσθαἰ τινι. — t. fram, genom, in, på, ut etc., se compp. b) fig., om det t:er, om nöden t:er, iàv ανἀγκη. Ιἀν δἐρ.: det är ingenting s. ter, οὑδεν κατεπει-γει. ουδἐν Ιστιν τὀ κατεπειγον. — trängande, κατεπειγων, 3. ανἀγκην εχων, 3. αναγκαιος, 3.: sköta de t. göromålen, τἀ κατεπεἰγοντα πρἀττειν.: t. nöd, δεινἠ ανἀγκη, ἡ.

Trängning, πἰεσις, ἡ. πιεσμὀς, ὁ. ὡθισμὀς, ο. ὡσις, ἡ.

Trängsel, ὡθισμὀς, ὁ. ὀχλος, ὁ, πλἠθος, τὀ (massa, mängd).: komma in i t:n, ἰμπεσεϊν εις τον ὀχλον.: vara i t., ὡθεϊσθαι ὑπὀ του ὀχλου. Jfr Trångmål.

Trängta, (Ιπι)ποθεϊν τι. πὀθον εχειν 1. πὀθψ εχεσθαἰ τἰνος, πὀθος εχει μἐ τἰνος, πὀθω φἐρεσθαι Ιπἰ τι. πεινἠν, διψἠν τἰνος.: hrefter man t:r, ποθεινὀς, 3. Jfr Längta.

Trängtan, πὀθος, ὁ. πεινα, ἡ. δἰψα, ἡ o. δἰψος, τὀ. Jfr Längtan.

Träsaker, -varor, ξύλινα, τά.

Träsk, se Kärr.

Träskor, κρούπαλα, τά. κρούπεζαι, αι.

Träta, se Gräl, -a, Tvist, -a.

Trätgirig, -sjuk, se Grälig.

Trätobroder, se Motpart.

Trätofrö, διάφορον, τό. ἀμφισβήτημα, τό.

Träverk, ξύλωσις, η. ξυλεία, ἡ.

Trävirke, ξύλα, τά. ὑλη, ἡ.

Trög, νωθής, 2. νωθρός, 3. ἀργός, 2. βραδύς, εϊα, ὐ. οκνηρός, 3. σχολαϊοζ, 3. βλάξ, κός, ὁ, ἡ ο. βλακικός, 3 (ish. till förståndet), δυσκίνητος, 2 (svår att röra).: t. att fatta, δυσμαθής, 2.: vara t. i fattning* δυσμαθώς εχειν.

Tröghet, νώθεια, νωθρότης, ἡ. αργία, η. βράδυ τής, ήτος, ἡ. οκνος, ὁ. σχολαιό της, ἡ. βλακεία, ἡ.: i fattning, δυσμάθεια, ἡ.

Tröja, ung. χιτωνίσκος, ὁ. χιτώνιον, τό.

Tröska, ἁλο άν. ἁλωνεύεσθαι.

Tröskel, οδός, ὁ. βαθμός, ὁ.: beträda ngns t., προαφοιτάν τινι. εισελθεΐν πρός, παρά τινα*

ΐλθεΐν Ιπί τάς θύρας τινός.: icke släppa ngn öfver sin t., ἀποκλείειν τινά τής θύρας.

Tröskning, ἁλοητός, ὁ.

Tröst, vara t., θαρρεΐν. εὐθυμεΐν.

Tröst, παραμυθία, παρηγορία, ἡ. παραμύ-θιον, παρηγόρημα, τό. παραψυχή, ἡ. mot, f. ngt, τινός 1. τινί.: det ligger en t. i ngt, παρηγορία ἁστίν ἀπό τίνος.: intala ngn t., παραμύ* θιον λέγειν τινί.: lända till t., παραμύθιον είναι. παραμυθίαν εχειν 1. παρέχειν.: säga ngn ngt till t., παραμυθούμενον λέγειν τινί τι Jfr Lättnad.

Trösta, 1) eg., παραμυθεΐσθαι. παρηγορεΐν.: t. i olyckan, κουφίζειν τήν ἀτυχίαν.: hröfver man lätt t:r sig, εὐπαραμύθητος, 2.: t. sig, ἀνακου-φίζεσθαι. ἀναθαρρεΐν. μετρίως φέρειν τι. παραμυθίαν προσίεσθαι.: t. dig! θάρρει.: Gud t:e dig om, κλαύσει, οΐμώξει, ει.: Gud t:e mig, οΐμοι.

— tröstande, seTröstlig. 2) se Förtröste.

Tröstande, παραμυθία, παρηγορία, ἡ.

Tröstare, παραμυθητής, οὐ, ὁ.

Tröstebref, παραμυθικαί Ιπιστολαί, αι.

Tröstefull, -rik, πολλήν εχων (3) παραμυθίαν Se Tröstlig.

Tröstegrund, -källa, παραμύθιον, τό. πα-ρηγόρημα, τό. παραμυθητικόν, τό.

Trösteord, παραμυθία, ἡ.

Trösteskrift, -tal, παραμυθητικός 1. πα-ρηγορικός λόγος, ὁ.

Tröstesång, παραμυθητικό ν μέλος, τό.

Tröstlig, παραμυθητικός, 3. παρηγορικός, 3»

Tröstlös, 1) om pers., ἀπαραμύθητος, 2. απαρηγόρητος, 2. Se vidare Förtvifla. 2) om tillstånd, ἀπορος, 2. ανήκεστος, 2. αβοήθητος, 2.

Tröstlöshet, ἀβοηθησία, ἡ (Sedn.). o. gm adj. Se vidare Förtviflan.

Trött, (ἀπο)καμών, οὐσα, όν. ἀπειρηκώς, ttia, ός. κατ ἄπονος, κατάκοπος, 2.: ngt t., ὑπόκοποςi

2.: göra t., se Följ.: blifva t., se Tröttna.: vara t., κεκμηκέναι. κοπιάν. ἀπειρηκέναι (alldeles t.), vid, på ngt, Ικκεκμηκέναι τι. ἀποκεκμη-κεναι, ἀπειρηκέναι ποιούν τά τι. μεστόν είναι τι*-νος. Jfr Led, Mätt.

Trötta, καταπονεϊν. κοπούν, κόπον (Ιμ)ποιειν τινι. Ικλύειν. παρατείνειν. Ινοχλεϊν, φορτικό ν εϊναί τινι (vara tråkig, besvärlig), κόρον εχειν (väcka leda).: t:s, se Tröttna. — tröttande, se Tröttsam

Trötthet, κόπος, ό. κάματος, o (poet.), κόρος, o (mättnad, leda).: medel mot t., άκοπον (φάρμακον), τό. Jfr Mättnad.

Tröttköra, καταπονεϊν.

Tröttna, (ἀπο)κάμνειν, απαγορεύει v (vid ngt, ποιούν τά τι). Ικκάμνειν (τι), καταπονεϊσθαι. κό-πτεσθαι. ἰκλύεσθαι. μεστόν γίγνεσθαι τίνος. Se vidare under Mätt.

Tröttsam, κοπώδης, 2. καματώδης, 2. κα-ματηρός, 3. ἰπίπονος, πολύπονος, 2. φορτικός,

3. βαρύς, εϊα, ύ.: ej t., άκοπος, 2.

Tu, se Två.: i t., δίχα.: dela i t., δίχα δια-λαβειν 1. ποιεϊν.: skära, klyfva i t., δίχα διατέ-μνειν. διχοτομεϊν.: rifva i t., δίχα δια-, καταρ-ρηγνύναι.: gå i t., δίχα διαρρηγνυσθαι, διασχί-ζεσθαι.: vara i t., δίχα διερρωγέναι, διεσχίσθαι.

— t. år se'n, προπέρυσιν.

Tubba, παράγειν. ἀφιστάναι. διαφθείρειν. Jfs Locka, Förleda.464

Tubbande —Tupp.

Tubbande, παραγωγή, ή· διαφθορά, η.

Tuffsten, πώρος, ό. πώρινος λίθος, oc.: af t., πώρινος, 3.: lik t., πωρώδης, 2.

Tufva, λόφος, ό· λοφίδιον, τό.

Tufvig, λοφιδίων μεστός, 3. λοφώδης, 2.

Tugga, μασάσθαι. τρώγειν. βρύχειν. λεαίνειν 1. συντρίβειν τοις όδούσιν.: t. på betslet, δάχνειν τό στόμιον.

Tugga, μάσημα, τό.

Tuggning, μάσησις, ή. τρώξις, ή.

Tukt, χοσμιότης, ή. τό χόσμιον. σωφροσύνη, ή. ενσχημοσννη, ή.: soldaters, ευταξία, η. πειθαρχία, ή.: iakttaga t., σωφρονεϊν. εύσχημονεϊν. ευταχτεϊν. πειθαρχεϊν.: i t. o. ära, σοφρόνως xai χοσμίως.: utan t., άχόσμως, άτάχτως. b) se Tuktan.

Tukta, χολάζειν. σωφρονίζειν.

Tuktan, χόλασις, ή. αωφρόνιαις, ή. σωφρονισμός, ό. χόλασμα, τό.

Tukthus, χολαατήριον, τό. σωφρονιστήριον, τό. διχαιωτήριον, τό. δεσμωτήριον, τό.

Tu k tig, χόσμιος, 3. σώφρων, 2. αιδήμων, 2. άγνός, 3.

Tuktighet, χοσμιότης, ή. σωφροσύνη, ή. αϊ-δώς, ούς, ή. άγνεια, άγνότης, ή.

Tull, τέλος, τό. φόρος, ό. ἐπώνιον, τό (accis).: uppbära t., τελωνεϊν.: lägga t. på, taga t. af ngt, φορολογεϊν τι. ngn, τελωνεϊν τινα.: erlägga t., εϊς-, ἀποφέρειν τέλη.: förpakta t., τελωνεϊν.: förpaktning af t., τελώνια, ή.: hörande dit, τελω-νιχός, 3 (t. ex. νόμος), b) se Stadsport.

Tulla, se Föreg.

Tullhar, υποτελής, 2.

Tulle, se Årtulle.

Tullfri, (φόρου) ατελής, 2.

Tullfrihet, ἀτέλεια, ἡ.

Tullförpaktare, τελώνης, ου, ὁ. ὁ τἀ τέλη πριάμένος 1. ώνούμένος.

Tullförsnillning, begå t., παρατελωνεϊσθαι.

Tullhus, -kammare, τελώνιον, τὁ.

Tullinkomster, τελωνιχαὶ πρόσοδοι, αι. Jfr Tull.

Tulluppbördsman, τελώνης, ου, ὁ.: ἀ. förste bl. dem, ἀρχιτελώνης, ου, ὁ.

Tullverk, τελώνιον, τό. οι τελῶναι.

Tullväsende, τἀ περί τἀ τέλη.

Tulpan, λαλές, τὁ (Nygr.).

Tulta, σχάζειν. σαλεύειν.

Tum, δάχτυλος, ὁ.: en t. (lång, etc.), δαχτυ-λιαϊος, 3 (τὁ μῆχος etc.).: två, tre t., δι-, τρι-δάχτυλος, 2.

Tumla, 1) vackla, σφάλλεσθαι. παράφορον βαδίζειν. ϊλιγγιάν. χραιπαλἀν. 2) rulla, störta, χυλίνδεσθαι. χαταπίπτειν.: om hästar (äfv. t. sig), χυλίνδεσθαι.: plats der hästar t. (sig), χυλίστρα, ἡ. 3) tr., t. en häst, περιάγειν, δἀ-μάζειν ἳππον.

Tum lare, 1) se Delphin. 2) ett slags bägare, ung., φιάλη, ἡ. χύαθος, ὁ.

Tum lin g, ίλιγγος, ὁ. χύλισις, ἡ. Se Tumla.

Tumma, se Fingra.

Tumme, ἀντίχειρ, ρος, δ. δάχτυλος ὁ μέγας.

Tummel, θόρυβος, ο. όχλος, ὁ. ταραχή, ἡ.

Tummelplats, παλαίστρα, ἡ.

Tumult, θόρυβος, ὁ. τύρβη, ταραχή, ἡ. στά-σις, ἡ (uppror), -uarisk, θορυβώδης, 2. ταραχώδης, 2.

Tunder, se Fnöske.

Tung, 1) i vigt, βαρύς, εϊα, ύ. ἐμβριθής, 2.: vara t., βάρος ἐχειν. Vid vigtbestämningar gm acc. τὁ βάρος, t. ex. 100 talenter t., εχατόν τάλαντα 1. τάλαντων (εχων, ουσα, ον) τὁ βάρος.: ett skålpund, en drachma t., λιτριαϊος, δραχμι-αϊος (τὁ βάρος), 3.: en t. börda, βαρύ 1. δεινόν ἀχθος, τό.: t. rustning, ὁπλα, τά. δπλισμα, τό. πανοπλία, ἡ.: t:t beväpnad, οπλίτης, ου, ὁ.: här af t:t beväpnade, οπλιτών δύναμις, ἡ.: t:t infanteri, ὁπλῖται, οι. ὁπλιτιχόν, τό. ἀσπίς, ίδος, ἡ (vid talbestämningar, t. ex. ἀσπὶς χιλία). φάλαγξ, γγος, ἡ (under o. efter Macedoniska tiden).: tjena ss. t:t beväpnad, ὁπλιτευειν. τἀ δπλιτιχἀ ἐπιτηδεύειν.: t:t rytteri, θοραχοφόροι ίππεϊς, οί. τὁ στάσιμον τής ϊππου.: mitt hufvud är t:t, βα-ρεϊά ἐστὶ μοι ἡ χεφαλή. βαρύνομαι τήν χεφαλήν. χαρηβαρῶ. jfr Sömnig.: jag är t. i benen, βαρύνομαι (1. βαρύνεται μοι) τἀ σχέλη.: göra ngns hjerta t:t, ἀνιάν, λυπεϊν τινα.: mitt hjerta är t:t, ἀχθομαι τήν ψυχήν. ἀνιώμαι. ἀνιαρώς ἐχω. jfr Tungsint, Svårmodig. 2) trög, långsam, βραδύς, 3. ἐμβριθής, 2.: t. gång, βραδεια βά-σις, ἡ.: t. andedrägt, ἀσθμα, τό.: andas t:t, ἀ-σθμαίνειν. χαλεπώς ἀναπνεϊν. jfr Tungbröstad. 3) tryckande, svår, βαρύς, 3. δεινός, 3. χαλεπός, 3. ἀχθεινός, 3. ἀνιαρός, 3. πιχρός, 3.: en t. sorg, χαλεπή μέριμνα: ett t. straff, βαρεια ζημία, μεγάλη τιμωρία.: det är t:t, χαλεπόν, δεινόν ἐ-στιν.: ngt faller sig t:t f. mig, ἀχθομαι (ἐπί) τινι. ἀνιώμαι, λυπούμαι τινι.

Tunga, se Börda, Pålaga.

Tunga, 1) γλώττα, ἡ.: qvick t., εὐγλωττία, ἡ.: qvick i t:n, εὐγλωττος, 2.: fräck t., ἀθυρο-γλωττία, ἡ.: ha tand f. t., χατέχειν τήν γλώτ-ταν.: låta t:n gå, γλωττοστροφεϊν.: han säger allt hd s. kommer hm på t:n, πάντα λέγει ὁ τι ἀν

ἐλθρ αὐ τω ἐπὶ στόμα.: min t. är bunden, βοὐς ἐπ i γλώσσης βέβηχε (ordspr.).: kyssa m. t:n, χατα-γλωττίζειν.: kyss m. t:n, (χατα)γλώττισμα, τό. γλωττισμός, ὁ. 2) i spänne, περόνη, ἡ. 3) i våg, πλάστιγξ, γγος, ἡ. 4) se Språk.

Tungbröstad, δύσπνους, 2. ἀσθματιχύς, 3.

Tungel, se Måne.

Tungfotad, βραδύς, ε ca, ὐ. βαρυνό μένος τους πόδας. Jfr T r ö g.

Tungformig, -lik, γλωσσοειδής, 2.

Tungomål, se Språk.

Tungsint, -het, se Svårmodig, -mod.

Tungspen, γάργαρε ών, ώνος, ὁ. χιονίς, ἱδος, ἡ.

Tungspets, ἄχρα ἡ γλώττα.

Tungsöfd, δυσέγερτος, 2.

Tunn, 1) till omfång, λεπτός, 3. ισχνός, 3.: göra t., λεπτύνειν. λεπτοποιεῖν. Χσχναίνειν : m. tunna blad, λεπτόφυλλος, 2.: m. t. hud, λεπτό-δερμος, 2.: m. t. läppar, λεπτοχείλης, 2. 2) se Gles. 3) om vätskor, υγρός, 3. λεπτός, 3.: s. flyter t., λεπτόρρυτος, 2.: göra t., se Späda.

Tunna, πίθος, ὁ. πιθαχνη, φιδάχνη, ἡ.

Tunna, εις πίθους (ἐγ)χεῖν.

Tunnbindare, *πιθοποιός, ὁ.

T u η η h e t, λεπτό της, ϊσχνότης, ἡ.: = gleshet, se d. o. Jfr Tunn.

Tunnklädd, λεπτήν ἐσθήτα ἐχων, ουσα, ον.

Tunnsådd, se Gles.

Tupp, 1) hustuppen, ἀλεχτρυών, όνος, δ.: ung t., ἀλεχτοριδεύς, έως, δ.: hörande till t.,T upp f aktning — Tvist.

465

ἀλεκτόρειος, 2. 2) af andra fåglar, ἄρρην, ενός, 2.

Tuppfäktning, ἀλεκτρυόνων συμβολή, ἡ.

T upp gäll, ἀλεκτρυόνος ψδή, ἡ. Sedn., ἀλε-χτροφωνία, ἡ.

Tuppkam, se Kam.

Tuppskägg, κάλλαιον, τό, vanl. κάλλα*α, τά.

Tur, 1) eg., περίοδος, 17. περίπατος, ὁ. 2) se Ordning 5). 3) se Lycka. 4) i dans, τρόπο?, ὁ. σχήμα, τό. τροπή,

Tura om, se Omvexla.

Turkos, κάλαϊ? 1. χάλλαϊ?, κΓο?, ὁ o. jJ.

Turturdufva, τριβών, ονος, ij.

Tusen(de), χίλιοι, 3.: ss. siffra ,α.: den t:de, χιλιοστός, 3.: t. gånger, χιλιάχις.: talett., χιλιάς, àcJof, ?} (äfv. ett antal af t., χιλιοστός, tiof, jJ). : anförare f. t. man, jftAtapjfo?, o'.: hs befäl, ^α, j}. : bekläda det, χιλιαρχεἰν.: rytteri af t. man, i'ππος χιλία, ἡ. : t. talenter i vigt 1. värde, χιλιοτάλαντος, 2.: pliktfälla till t. drachmer, χι-λιοὐν. b) af ett obestämdt stort antal, μύριοι, 3.: t. gånger, μυριάκις. -år i g, χιλιετής, 2. ἐτών χιλίων.

Tu senben, σκολοπένδρα, jy.

Tusenblad, μυριόφυλλον, τό.

Tusende, χιλιοστός, 3.: icke en t. del, ovcfè πολλοστόν μέρος.

Tusenfaldig, χιλιοπλάσιος, 3. χιλιοπλασι ων, 2.

Tusenfaldt, μνριάχις. o. gm μνριοπλάοιο?, 3. μυριοπλασίων, 2.

Tusenkonstnär, πανονρ^ότατο?, ὁ. θαυματοποιός, ὁ.

Tusentals, χατὰ χίλιους oeg., μύριοι, 3. πολλοί χαί παντοάαποί, 3.

Tussa, se Hetsa.

Tuta, σαλπίζειν. βοάν.

T vaga, κόρηθρον, τό.

Tvagning, se Tvättning.

Tvebett, δίζυγος, 2.: åka t., ζεύγος 1. συν ωριό a ἐλαύνειν.: t. vagn, σννωρίς, ιάος, ἡ.

Tveböter, διπλασία ζημια, ἡ. Se Böter.

Tvedrägt, διαφορά, ἡ. διχοστασία, ἡ. διχόνοια, ἡ. έ'ρις, ιδος, ἡ.: mel. medborgare, kamrater, στάοις, ἡ.: t. herrskar i staten, διέσιηκεν ἡ πόλις.: stifta t. mel. ngra, διιστάναι τινάς : vara, råka i t., διχοστατεὶν. στασιάζειν. Jfr 0-enighet.

Tvedrägtsanda, φιλονεικία, ἡ. τό στασια-στιχόν. τό ἐριστιχόν.

Tveeggad, ἀμφίστομος, δίστομος, 2. ἀμφί-χοπος, 2. ἀμφήκης, 2.

T v ef al dig, διπλάσιος, 3. διπλούς, 3. διττός, 3. δίδυμος, 3. διφυής, 2. Jfr Dubbel.

Tvegestaltad, δίμοργος, 2. διφυής, 2.

Tvegifte, διπλούς 1. δίδυμος γάμος, ὁ.

Tvehornad, δίχερως, 2.

Tvehågsen, se Obeslutsam.

Tvehändt, χείρας ἐχων (ουσα, ον) δύο : = s. nyttjar begge händerna lika, ἀμφιδέξιος, 2.

Tvehöfdad, διχέφαλος, 2.

Tveka, διστάζειν. ἐνδοιάζειν. ἀμφιγνοείν. ἀμ-φιδοξεϊν. διχογνωμονεὶν. (δΐ)απορεῖν. om ngt, περί τίνος 1. περί τι. om, huruvida, ει, icke, μή.: t. vid ngt, ἀμφιγνοειν ἐπὶ τίνος.: t. att göra ngt, ὀχνεὶν m. inf.

Tvekamp, se Envig.

Tvekan, δισταγμός, ὁ. δίστασις, ἡ. ἀπορία, ἡ. οχνος, δ (af fruktan 1. tröghet).

Tveklufven, δίξοος, 2. διχότομος, 2.

Tveklöfvad, δίχηλος, 2.

Tveksam, διχογνώμων, 2. ἀμφίδοξος, 2. ἄπορος, 2. οκνηρός, 3.: vara t., se Tveka.

Tvekönad, διγενής, 2. ἀνδρόγυνος, 2.

Tvemännings, σύνδυο. κατά δύο.

Tvenne, se Två.

Tveskifte, διχοτομία, ἡ.

Tvetalan, τό ἐναντιολογείν αυτόν ἑαυτώ. τό ἀμφίγλωσσον : råka i t., περιπίπτειν ἑαυτω.

T ve tal ig, δίγλωττος, 2. ἀμφίγλωσσον, 2.

Tvetydig, ἀμφίβολος, 2. ἀμγίλογος, 2. διπλοὑς, 3. ασαφής, 2 (otydlig), ομώνυμος, 2 (om uttryck), ἀπιστος, 2 (äfv. om pers.).: vara t., ἑ-παμγοτερίζειν.

Tvetydighet, αμφιβολία, ἀμφιλογία, ἡ. o. gm adj.

Tveuddig, δικρούς, όα, οὐν. δίκρανος, 2.

T vi, se Fy.

Tvifla, ἀπιστεῖν, på ngt, τινι, att μή m .inf

1. conj. ἀπίστως ἐχειν 1. διακεἰσθαι. ἀμγ ιγνοεὶν, ἀμφισβητεῖν περὶ τίνος (äfv. ἀμγί τι).: man kan ej mera t. derpå, οὐκἐτ' ἐν ἀμγισβητησίμω ἐστὶν. Jfr Tveka.

Tviflare, ἐνδοιαστής, οὐ, ὀ. σκεπτικός, ἀ-πορητικός, ὁ (vanl. skeptiska philosopher).

Tvifvel, ἀπιστἰα, ἡ (misstro), δισταγμός, o. ἀμφισβήτησις, ἡ. ἀπορἰα, ἡ.: hysa t., se Tvifla.: det är intet t. derom, ἀναμφίλογόν ἐστιν. ασφαλώς ἐχει. οὐκ ἀδςλόν ἐστιν.: utan t., ἀμέλει, δηλονότι. δήπου. νή Jia. Jfr Yisst.

Tvifvelaktig, 1) om pers., ἀπιστος, 2 (misstrogen). ἀπορος, 2.: varat., se Tvifla, Tveka. 2) om saker, ἀμφίβολος, ἀμγίλογος, ἀμφίδοξος,

2. ἀμφισβητήσιμος, 2. ἐνδοιάσιμος, 2. ἐνδοια-στός, 3. ασαφής, 2.: t. strid, seger, ἀμφιδήριτος, αμφίρροπος μάχη, νίκη, ἡ. αμφισβητήσιμος, ἀγ-χώμαλος, ισόρροπο? μάχη.

Tvifvelsjuk, ἐνδοιαστικός, 3. σκεπτικός, ἀ-πορητικός, 3. ἀπιστος, 2 (misstrogen).

Tvifvelsmål, ἀπορία, ἡ. ἀπόρημα, τό. Se Tvifvel.

Tvilling, δίδυμος, ὁ. i pl. äfv. δίδυμα, τἀ.: föda t:ar, διδυμοτοκεὶν. δίδυμα τίκτειν. διτοκεῖν.: s. föder t:ar, διδυμοτόκος, 2.: födandet, διδυμο-τοκια, ἡ.

Tvillingbroder, δίδυμος αδελφός, Λ

Tvillingsyster, δίδυμος 1. δίδυμη ἀδελφή, ἡ.

Tvina, se Tyna.

Tvinga, ἀναγκάζειν, καταναγκἀζειν. βιάζε-σθαι (m våld), κρατεὶν (m. gen. 1. acc.), κατε-χειν (kufva).: jag ser mig tvungen, αναγκάζομαι, ἀνάγκη 1. ἀναγκαιόν ἐστι μοι.: t. af, fram, genom, in etc., se compp. — tvingande, ἀ-ναγκαίος, 3. ἀναγκαστικός, 3. κατεπείγων, ουσα, ον. — tvungen, a) ej frivillig, ἀναγκαστός, 3. αναγκασθείς, ἀνἀγκρ πεισθείς, βία ἐπαχθείς, εισα, ἐν. ακούσιος, 2. ἀκων, ουσα, ον (om pers.), βίαιος, 3 o. 2 (om tillstånd), b) ej naturlig, πεπλασμένος, 3. προσποιητός, 3 o. προσποίητος, 2.

Tvinna, συσπειράν. κλώθειν.

Tvinsjuk, φθισιών, ώσα, ών. φθισικός, 3. φθινώδης, 2.: vara t., φθισιάν.

Tvinsot, φθίσις, ἡ. φθόη,ἡ. φθινάς νόσος, ἡ. τηκεδών, όνος, ἡ.: få t., φθινάδι νόσω περιπε-σεὶν.: ha t., φθισιάν.

Tvist, διαφορά, ἡ. διάφορον, τό. ἐρις, δος,

59466 Triit»

if. νεῖκος, τό. φilovtixia, ἡ. ἀμφισβήτησις, ἡϊἀν-τιλογία, ἡ. ἀμιλλα ,\ ἡ. διαδικασία, ἡ (f. rätta), jfr Tvedrägt.: vara i t., se Följ.: komma i t. m. ngn, διιστασ&αι, διαφέρεσβ-αι ηρός τινα. ερις etc. γίγνεται uoi πρόςζτινα. είς εριν etc. κατα-ατήναι 1. Ελ&εὶν ηρός τινα. προσκρούεσ&αί τινι.: väcka t. mel. ngra, διιστάναι τινάς. εῒς εριν χαθιστάναι I. συμβάλλειν τινάς. εριν Εμβάλλειν τι-σίν.: börja t. m. ngn, νεῖκος συνάπτειν ηρός τινα. : bilägga en t . διαλνειν, ηαὑειν διαφοράν. om domare, διακρίνειν. mel. ngra, διαλνειν τινἀ ηρός τινα. δι-, συναλλάττειν τινάς.

Tvista, διαφέρεσ&αι. Ερίζειν. φιλονειχεῖν. ἀμ-φισβητεῖν. ἀντιλογεῖν, ἀμφιλογεῖν, διαμάχεσ&αι.: f. rätta, (δια)δικάζεσ&αι. ἀγωνίζεσ&αι Εν τοις δι-χασταῖς.: t. om ord, λογομαχεῖν.: t. om stafvelser, διαφέρεσ&αι περί συλλαβών.: t. m. hrandra om barnsliga saker, διαμειρακιεὑεσ&αι ἀλλήλοις.

Tvistemål, δικη, ἡ. ἀγών, ῶνος, ὁ.

Tvistepunkt, ἀμφισβήτημα, τό. διάφορον, τό.

T vi st ig, διάφορος, 2. ἀμφ>ισβητήσιμος, ἀμ-φισβήτητος, 2. αμφισβητούμενος, 3. ἀμφίλογος, 2. ἄχριτος, 2.: = grällysten, se d. o.

Tvistighet, se Tvist.

Två, se Tvätta.

Två, δύο. διττοi, 3.: ss. siffra β'.: talet t., δυάς, άδος, ἡ.: t. gånger, δiς.: t. gånger såstor, mycken, διπλάσιος, 3, δiς τοσούτος, αύτη, ούτο (τό μέγε&ος, πλή&ος. så bred, lång etc., τόεν-ρος, μήχος etc.).: i t. delar, δίχα. διχτ}.: dela i t. delar, διχοτομειv.: fr. t. håll, διχό&εν. Ofta gm mnsättningar, m. δι-, t. ex. m. t. kroppar, δi-σωμος, δισώματος, 2.: m. t. vekar, δiμυξος, 2.: m. t. dörrar, portar, ὁi&υρος, δiπυλος, 2.: af t. toner, strängar, δiτονος, δiχορδος, 2.: m. t. öppningar, διοπος, 2. δiστομος, 2 (äfv. m. t. mynningar).: t. fot (lång, bred etc.), δiηους, 2, gen. ποδος. δiηοδος, 2. δiποδης, 2.: t. handsbredder, spann, alnar, famnar, plethrer, stadier, διπάλαι-στος (-ιαΐος, 3), δισπi&αμος (-ιαΐος, 3), δiπηχυς (-υαϊος, 3), διόργυιος, δiπλε&ρος, διστάδιος, 2.: t. drachmer, minor, talenter i vigt 1. värde, δi-δραχμος, 2, διμναΐος, 3, διτάλαντος, 2.: hållande t. choiniker, choer, διχοiνιχος, δiχους, 2.: t. gånger föda, διγονεϊν. διττογονειν,: t. gånger säga, διλογεϊν. subst, διλογiα, ἡ-: t. gånger bära frukt, διχαρπεϊν. διφορεϊν. bärande, δiχαρπος, 2. δiφορος, 2.: t. månaders, δiμηνος, 2. δνοϊν μηνών.: t. månaders tiderymd, τό δiμηνον. -å-rig, διετής (διετής), 2. δυοϊν Ετών. δύο ετη εχων, ουσα, ον, τρiτον ετος άγων, ουσα, ον (bl. om lefnadsålder).: t. tiderymd, διετηρiς, iδος, ἡ. διετiα, ἡ.

Tvåa, δυάς, άδος, ἡ.

Tvåbent, se Tvåfotad.

Tvåbladig, δiφυλλος, 2.

Tvådel t, διχότομος, 2. διμερής, 2.

Tvådubbel, -faldig, se Dubbel, Tve· fal dig.

Tvåfotad, δiπους, 2. gen. ποδος.: egenskapen att vara t., διποδiα, ἡ.

Tvåfärgad, δiχρους, 2. διχρώματος, 2.

Tvågrenig, διοζος, 2. Jfr Tveuddig.

Tvåhjulig, δiκυκλος, 2.: t. vagn, δiχυκλον, τν.

Tvåhundra, διακόσιοι, 3.: ss. siffra, σ'.: den t:de, διακοσιοστός, 3.: t. gånger, διακοσιάκις. -faldig, διακοσι(οντάχους, 2.

— Tr&r·.

Tvåklöfvad, se Tveklöfvad.

Tvål, se Såpa.

Tvåla, σμήν. σμήχειν.

Tvång, ανάγκη. ἡ. βiα, ἡ (våld).: af t., «-ναγκαα&εiς, βιαο&εiς, ανάγκη πεισ&εiς, εϊσα, εν. ἀνάγκρ. Εξ, υπ' ανάγκης, πρός, κατ' ανάγκην.: m. t., βiα. πρός β iα v. κατηναγκασμενως.: använda L, βiα χρήσ&αι. Se vidare Tvinga.

T v å η g 1 ö s, se Otvungen.

Tvångslån, upptaga t., δανεiζεσ&αι πρός ßiav ἀργύριον.

Tvångsmedel, ἀνάγκη, ἡ. ἀναγκαστήριον τό (vanl. i pl.), ἀνάγκασμα, τό (Sedn.).: använda, t på ngn, προσάγειν, προσφερειν ἀνάγκας, βiαν τινi.

Tvångs mål, se Nödtvång.

Tvångspligt, ἀναγκαῖον ἐργον, τό.

Tvåradig, δίστοιχος, 2. δίστιχος, 2.

Tvåsidig, δίπλευρος, 2.

Tvåsitsig, δίεδρος, 2. διωχής, 2.

Tvåstafvig, δισύλλαβος, 2.

Tvåstämmig, δίφωνος, 2.

Tvåtal, δυάς, άδος, ἡ.

Tvåtusen, δισχίλιοι, 3.: ss. siffra, tß.: d. t:de, δισχιλιοστός, 3.

Tvåuddig, se Tveuddig.

Tvåvingad, δίπτερος, 2.

Tvär, 1) eg., πλάγιος, 3. Εγκάρσιος, Επικάρ-σιος, 3.: sätta, ställa på t:en, πλάγι ον etc. n-B-έναι, χα&ιστάναι. πλαγιάζειν. πλαγιονν.: det går på t:en f. hm, οὐκ αποβαίνει, οὐ προχωρεῖ αὐτω. ἀτυχεῖ, δυστυχεῖ, ἀν&ίσταται αὐτω τὸ πρᾶγμα. 2) se Brant. 3) plötslig, (Εξ)αιφνίδιος, 3. Εξαπιναιος, 3.: i en t. vändning, se nedanf. c). 4) kärf, ovänlig, τραχύς, εῖα, ύ, σκληρός, 3, χαλεπός, 3 (sträf, svår,), αυ&άδης, 2 (stolt, egensinnig). δύσκολος, 2 (vresig), στυγνός, 3, σκυθρωπός, 2 (bister), ἀπροσήγορος, δυσξύμβολος, 2 (otillgänglig). — Adv. a) se T v ä r s. b) se B r a η t.

c) ἀφνω. αἰφνιδίως. Εξαίφνης. Εξ ἀπροσδοκήτου.

d) τραχέως. σχληρώς etc.

Tvära, (en åker), πλάγιον 1. Εκ πλαγίου ἀρουν.

Tvärbjelke, διαδοκίς, ίδος, ή. στρωτήρ, ή-ρος, ὁ. ζυγόν, τό. μεσόδμη, ή.

Tvärbrant, απότομος, απόκρημνος, 2. Se Brant.

Tvärfinger, πλάγιος δάκτυλυς, ὁ.

Tvärflöjt, πλαγίαυλος, ὁ. πλάγιος αυλός, ὁ. φώτιγξ, ιγγος, ὁ.

Tvärgata, πλαγία λαύρα, ή.

T v är g räf, τάφρος πλαγία 1. Εγκαρσία 1. Ες τὸ πλάγιον τεταμένη, ή.

Tvärhand, πλαγία χειρ, ή. παλαιστή, ή.: en t. lång, bred etc., παλαιστιαῖος (3) τὸ μῆχος, εὖρος etc.

Tvärhet, l) eg., πλαγιότης, ή. 2) kärfhet, ovänlighet, τραχύτης, ή. σχληρότης, ή. χαλεπό-της, ή. αὐ&άδεια, ή. δυσκολία, ή. στυγνότης, σκυθρωπό της, ή. o. gm adj., se Tvär 4).

T v är hinna, se Mellangärde.

Tvärhugga, πλάγιον τέμνειν,

Tvärlinie, 1) eg., πλαγία γραμμή, ή. 2) gmskärning, διάμετρος, ή.

Tvärs, (äfv. t. före, t. öfver), Εκ πλαγίου, vanl. gm adj., se Tvär 1).: härs o. t., kors o. t., se Härs, Korsvis. — t. af vanl. bl gm smnsätt-ning m. διά t. ex. gå t. af (ολον) διαρρηγνύομαι.:T τ är sid a — Tyngdkraft

467

skära t. af, Λατέμνειν. μέσον τέμνων (midt af). — t. emot, ἀντικρυς. καταντικρύ. τουναντίον, τἀναντία.: = midt emot, se Midt 2).: t. emot lagarne, vanan, ἀντικρυς παρά τους νόμους, τὸ εἰωθός.: han talar t. emot hd han tänker, τ ἀναντία λέγω ὡν γιγνώσκει — t. igenom, διαμ-πάξ, Λαμπερές. διά μέσου τινός. — t. öfver, se ofvan.; = på

andra sidan om, κατaντιπέρας.: gå t. öfver en flod, διαβaίνειν ποταμόν.: gå t. öfver torget, πορεύεσθαι Λα μέσης 1. εύθν Λά τής αγοράς.

Tvärsida, τό πλάγιον.: på t:n, se Tvär 1).

Tvärslå, se T v är trä.

Tvärstanna, έξaίφνης, ϊξαπίνης ϊπιστήναι, έπισχείν, άποπαύσασθαι, (άπο)σιωπήσαι (tystna).

Tvärstreck, πλαγία πραμμή, ή. Jfr H i η d e r.

Tvärsäck, πήρα, ή.

Tvärtom, τουναντίον, τάναντία (τούτων). εμ-πάλιν.: just t., αυτό τουναντίον.: alldeles t., πάν τουναντίον, πάντα τάναντία.

Tvär trä, διάξυλον, τό. ζύγωμα% τό.: infogadt t., διάπηγμα, τό.

Tvärtystna, se Tvärstanna.

Tvärvigg, -vulen, se Tvär 4).

Tvärväg, πλαγία οδός, ή.

Tvärvägg, πλάγιος 1. ίγχάρσιος τοίχος, ό.

Tvätt, 1) ss. handling, πλύσις, ή,: vara i t., πλύνεσθαι.: lemna till t., χελεύειν πλύνειν. 2) det s. tvättas, τά πλυνόμενα.

Tvätta, πλύνειν, άπο-, χαταπλύνειν (om kläder). λούειν, νίζειν (om kroppen), ρύπτειν (borttaga smutsen).: t. sig, λούσασθαι, νίψασθαι (om händerna, τάς χείρας). ρύπτεσθαι.: t. sig ren fr. ngt, ίχνίζεσθαί τι. άποτρίβεσθαί τι.: d. ena handen t:r d. andra, χειρ χείρα νίζει.

Tvättare, πλύντης, πλύτης, ό. ό πλύνω ν.

Tvättbalja, πλυνός, ό. σκάφη, ή.

Tvätterska, πλύντρια, ή. ή πλύνουσα.

Tvättfat, νιπτήρ, ήρος, ό.

Tvättkonst, πλυντιχή, ή.

Tvättning, νίψις, ή. πλύσις, ή, ο. gm υν.: hörande till t., πλυντήριος,

Tvättpenningar, πλύντρον, τό.

Tvättrasa, πλυντήριο»' ράκος. τό.

Tvättvatten, ρ^πτρον, νίμμα, άπόνιμμα, τό (till kroppens tvättning), πλύμα, τό (f. kläder).

Ty, γάρ. ίπεί. ώς. (det första aldrig, de sedn. alltid i satsens början).: =derfÖra, se d. o.

Tycka, 1) act., οϊεσθαι. δοκεϊν. vanl. άοχεί μοι.: jag t:er mig, άοχώ μοι : de t sig vara ngt, οιονταί τι (1. τινές) είναι.: ss. jag t:er, foi?) (μοί δοκεί. b) t. om. αγαπάν, στέργειν, φιλείν τι. ήδεσθαι, χαίρειν, εύφραίνεσθαί τινι. αρέσκει, χεχαρισμένον έστί μοί τι. άρέσκεσθαί τινι. ίπαινεί ν τι. jfr Omtyckt.: icke t. om, äfv. άποδο-χιμάζειν τι. άπαρέσχει μοί τι. 2) pass., δοκεϊν. äfv. φαίνεσθαι, Ιοιχέναι (synas, m. inf.).

Tycke, 1) mening, godtycke, τό δοκούν. γνώμη, ή. δόξα, ή (bl. mening).: efter mitt t., εμοι-γε δοκεϊ. δοκεϊ μοι. (ώς) lμοί δοκεϊν.: han handlar i allt efter sitt t., ο τι αν δόξι; 1. ίπέλθρ 1. παραστϊ αύτφ 1. εϊσέλθρ αυτόν, πάντα ποιεί. Jfr Mening, Godtycke. 2) böjelse, smak, έρως, τος, ό. έπιθυμία, ή.: få t. f. ngn. ngt, είς ίρωτα 1. έπιθυμίαν ίλθεϊν 1. άφικέσθαι τινός, ίγγί-γνεταί μοι ερως 1. ίπιθυμία τινός.: ha t. f. ngn, Bgt, se Föreg, b).: falla ngn i t:t, άρέσχειν τινί.

χεχαρισμένον, άρεστόν εϊναί τινι. iv ήδοντ] 1. κατά νουν εϊναί τινι. 3) behag, χάρις, ιτος, ή. τό έπίχαρι, εύχαρι.: s.

har t. m. sig, ἰπίχαρις, εὔχαρις, 2, ιτος.: är utan t., ἄχαρις, 2. 4) likhet, ὁμοιότης,ἡ.: ha t. af ngn. προς-, παρόμοιον, παραπλήσιον εἶναί τινι.

Tyckmycken, ευερέθιστος, 2. ὀργίλος, 3. ὀξύρροπος, 2. δύσκολος, 2

Tyckmyckenhet, ὀργιλότης, ἡ. δυσκολία, ἡ. o. gm adj.

Tyda, 1) utlägga, ἑρμηνεύειν. διερμήνευαν, ἀφερμηνεύειν (utförligt utlägga), ἰξηγεῖσθαι : t. drömmar, χρίνειν ονείρου ς.: t. falskt, σφάλλε-σθαι, διαμαρτάνειν τῆς περί τίνος κρίσεως.: t. ngt illa, ἰπὶ τὸ χεῖρον ὑπολαμβάνειν 1. Ιξηγεῖ-σθαί τι.: t. ngt på sig, πρό$· 1. εἴς εαυτόν λαμβάνειν 1. ἀναφέρειν τι. εἴς αὑτον ὑπολαβεὶν τι : tyd ej mitt yttrande så s. skulle jag påstå, μὴ ὑπο-λάβρς ὡς λέγω. μή μου ὑπολάβρς ὡς λέγοντος. 2) t. på, bebåda, σημαίνειν. προσημαίνειν. δηλοὺν.

Tydlig, σαφής, 2. εὔσημος, 2. φανερός. 3. ἱμφανής, κατα-, περιφανής, 2. δῆλος, 3. ἑν αργής, 2.: om ljud. röst, λαμπρός, 3.: f. sinnena, τρανής, 2.: f. att tala t:t, ἁπλῶς ειπεὶν.: det är t:t att han gjort dta, δῆλος, φανερός ἱστι τοὺτο ποιήσας 1. ὁτι τοἱτ' ἑποίησεν. φαίνεται τοὺ το ποιήσας.

Tydlighet, τὸ σαφές. ἑναργές. σαφήνεια, περιφάνεια, ἱνάργεια, ἡ.

Tydning, ερμηνεία, ἡ. ερμήνευμα, τό.: gifva en t., se Tyda.

Tyg. 1) väfdt, ὕφασμα, τό.: af linne, λίνον τό. οθόνη, ἡ. Jfr Ylle-, Siden-, Bomullstyg· 2) redskaper, don, σκεῦος, τὸ (vanl. pl..), κατασκευή, ἡ. 3) sak, χρῆμα% τό. oftast utan särskildt motsvarande ord.: dumt t., λῆροι, φλή· ναφοι, οι φλυαρία, ἡ. ὕθλος, ὁ.: eländigt, κακόν, φαὺλόν τι. συρφετός, ὁ.

Tyga till, se Tilltyga.

Tygel, ηνία, ἡ. χαλινός, ὁ.: sköta t:arne, ἡ-νιοχειν.: skötandet, ἡνιοχεία, ἡ.: släppa efter t:arne, χαλὰν, (Ιν)διδόναι, ἀν , ἀφ-, ἑφιέναι χαλινὸ ν 1. τὰς ἡνίας (eg. o. fig.).: lemna hästen t:n, ἀνιέναι τον ἵππον.. draga in t:arne, αντιτείνει* 1. εἴς τοὺπίσω ελκειν τὰς ἡνίας.: pålägga t., χα-λινοὺ ν. ἑμβάλλειν τον χαλινόν.: hålla it, κο-λάζειν. χατέχειν (eg. o. fig.), κρατεὶν τίνος, συ-στέλλειν τι (bl. fig.).: afskudda sig t:n, ἀφηνιά-ζειν.: rida m. lösa t:ar, ἀνέντα ἵ. ἀπὸ ρυτῆρος Ιλαύνειν.

Tygel lös, ἀχάλινος, 2 (både eg. o. oeg.). bl. oeg., ἀκόλαστος, 2. ἀνειμένος, 3. ἀκρατής, 2. ἄμετρος, 2.

Tygellös het, ακολασία, ἡ. ἀκρασία, ἡ. ἀνε-σις, ἡ.

Tyghus, σκευοθήκη, οπλοθήκη, ἡ. ὁπλοφυλά-κιον, τό.

Tygmästare, ὁπλοφύλαξ, κος, ὁ.

Tyna, (ἀπο)μαραίνεσθαι φθίνειν. τήκεσθαι.

Tynande, μάρανσις, φ>θίσις, ἡ. JfrTvinsot

Tynga, βαρύνειν τινά. βαρὺν εἶναί τινι. Jfr Trycka o. Tung.

Tyngd, βάρος, τό, βαρύ της, ὁ, ἄχθος, τό, βρίθος, τὸ (alla äfv. i fig. bet.) ολκή, (οπή, ἡ, σταθμός, ὁ (vigt).: fig., äfv. χαλεπότης, διινό-της, ὁ.

Tyngdkraft, ὁλχή, ἡ. ξοπή. ἡ.468

Tyngdlag —Tår.

Tyngdlag, ο τῆς ροπῆς νόμος.

Tyngdlära, στατική, ἡ.

Tyngdpunkt, ροπή, ἡ. τὸ τῆς ροπῆς 1. τῶν βαρέων χέντρον.

Tyrann, 1) i antik men., τύραννος, ο.: vara, herrska ss. t., τυραννεῖν, -ενειν.: upphäfva sig till t., τυραννεῖν ἑπιχειρεῖν.: hålla m. en t., τυ-ραννίζειν.: beherrskas af en t., τυραννεῖαθαι.: mörda en t., τυραννοκτονεῖν.: s. mördar en t., τυραννοκτόνος, -φόνος, ὁ.: mord på en t., τυ-ραννοκτονία, ἡ. 2) i modern men., ἄγριος, σκληρός,

χαλεπός, ωμοί riJ^arrof, δεσπότης, ό. υβριστής, οί, ό. -ni, 1) τυραννίς, ίδος,)?· sällan τυραννία, jJ. 2) άδικος, σκληρά, χαλεπή, ωμή τυραννίς, βασιλεία, δισποτεία, ή. ύβρις, εως, ή. -nisk, 1) τυραννικός, 3.: inhämta t. grundsatser, μανθάνειν τό τυραννικό ν. 2) άγριος, 3. σκληρός, 3. /αλ{7Γ0£·, 3. ωμός, 3. ύβριστικός, 3. -ni ser a, ^αλεπω?, ώμώς τυραννεϊν, -εύειν, δε-σπόζειν (Sedn. δεσποτεύειν), αρ^ιΐ-ν τινός. äfv. bl. τυραννεύειν. δούλω χρήσθαι τινι. προσφέρε- ώσπερ δονλω. αύθάδως προσφέρεσθαί τινι. ύβρίζειν (εις) τινά.

T yre, πεύκη, ή.

Tyst, άφωνος, 2 (ljudlös), ήσυχος, 2 (stilla). σιγηλός, σιωπηλός, 3 (tystlåten), σιγών, σιωπών, ώσα, ών. ofta gm advv. σιγρ. σιωπρ.: vara t., se Tiga.: blifva t., se Tystna.: hålla ngt t., vara t. m. ngt, se Förtiga.: t.! σίγα. σιώπα δή. εύφήμει.: t. bifall, ομολογία ού φανερά : t. öfverenskommelse, αι έκ τού άφανούς συνθήκαι.: en t. vapenhvila, αυτόματοι σπονδαί, αι.

Tysta, κατασιγάζειν. κατασιωπάν. ποιεϊν σιω-πάν. se vidare Nedtysta.: t. munnen på ngn, έπιστομίζειν τινά. Jfr Mun.

Tysthet, ησυχία, ή. σιγή, ή. σιωπή, ή.: i t., ήσυχρ. σιγρ. σιωπρ. Jfr Hemligt.

Tysthet sed, -löfte, aflägga t., δμνύναι (rj μήν) 1. ύπισχνεϊσθαι σιγήσειν 1. σιωπήσειν.: förtro ngn ngt under t., απόρρητα 1. έν άπορρήτω ποιησάμενον 1. δι' άπορρήτω ν λέγειν τινί τι: veta ngt under t., έν άπορρήτω εIδέναι 1. διαπε-πύσθαι τι.

Tystlåten, σιγηλός, σιωπηλός, 3. έχέμυθος, 2.: vara έχεμυθεϊν. Jfr Tyst.

Tystlåtenhet, σιγή, σιωπή, ή. έχεμυθία, ή.: iskttaga t. om ngt, σιγάν, σιωπάν τι.

Tystna, σιωπάν. άποσιωπάν. άφωνον, άναυ-δον γίγνεσθαι, μηδέν έτι άντελέγειν έπ έχειν. παύεσθαι.: komma ngn att t., se Tysta.

Tystnad, σιγή, ή. σιωπή, ή.: andaktsfull t., ευφημία, ή.: djupt., πολλή σιγή, σιωπή.: bringa till t., se Tysta.: ålägga ngn t., σιγάν προς-τάττειν τινί. έπιβάλλειν τινί σιωπήν.: bjuda t., σιωπάν 1. σιγάν κελεύειν.: iakttaga t., se Tiga.: m. t. förbigå ngt, μή ποιεϊσθαι μνήμην τινός, παραλείπειν, παριέναι τι {λέγοντα).: under t., [-σι-γτ].-] {+σι-γτ].+} σιωπρ. σιωπών, ώσα, ών.

Tå, δάκτυλος τού ποδός, ό.: gå på t., άκρο-βατεϊν. άκροις τοις ποσίν βαδίζειν.

Tåg, 1) rep, κάλως, ω, ό (dem. καλώδιον, τό). πεϊσμα, τό. τοπεϊα, τά (tågverk), σπειρα, ή (allt snodt). σχοϊνος, ό o. σχοιviov, τό (eg. af säf). σπάρτον, σπαρτίον, τό (eg. af ett slags växt), σειρά, ή (lina).: t. hrra. skeppen bindas vid land, άπόγειον, έπίγειον, τό. fr. bakstammen, πρυμνή-σια, τά. 2) tågande skara, τάξις, ή, τάγμα,

τό (af soldater), πομπή, ή (fest-t., procession). άγέλη,ή (af djur).: anföra t:et, ήγεϊσθαι τής τάξεως.: sluta t:et, ovραγεϊν. jfr Procession. 3) tågande, marsch, πορεια, ή. οδός, ή.: en härs mot ngn, στρατεια, ή. στόλος, ό. ορμή, ή. Se vidare Marsch, Fälttåg.

Tåga, έλαύνειν. έξελαύνειν (f. ett ställe), πο-ρεύεσθαι. ιέναι. άγειν (om fältherren).: t. i fält, (έκ)στρατεύεσθαι, mot ngn, έπί τινα. έπιστρα-τεύεσθαί τινι. Jfr Draga 2) o. compp.

Tåga, i kött etc., ις, νός, ή. νεύρον, τό.

Tågig, ινώδης, 2. νευρώδης, 2.

Tåglig, se Långsam.

Tågna, (έκ)τείνεσθαι. χαλάν. — tågnad, äfv. χαλαρός, 3. άνειμένος, 3.

Tågstump, κάλω τμήμα 1. μόριον, τό. καλώδιον, τό.

Tågverk, τά τής νεώς όπλα 1. σκεύη, τοπεϊα, τά.

Tåla. 1) lida, fördraga, άνέχεσθαι. ύπομένειν. φέρειν. διαφέρειν, διαντλεϊν (till slut), άντέχειν τινί (eg. stå emot), ύφίστασθαι (frivilligt underkasta sig), καρτερεϊν τι, έγκαρτερεϊν τινι (ståndaktigt uthärda).: t. att, de föreg. vv. m.

part.·. s. kan tålas, ἀνεκτός, ἀνασχετός, φορητός, 3. jfr Lida 1) d). 2) medgifva, περιοράν. ἐάν.: saken tål ej uppskof, τὸ πράγμα οὐ δέχεται ἀναβολάς. οὐκ ἐξεστιν ἀναβάλλεσθαι τὸ πράγμα.: t. att tänka på, (πολλής) προνοίας εἶναι 1. δεῖσθαι.

Tålamod, καρτερία, ἡ. ὑπομονή, ἡ. μακρο-θυμία, ἡ. πραότης, ἡ.: ha t., μακροθυμεῖν. m. ngt, se Föreg.: m. t. fördraga, πράως, ευχερώς, ραδίως φέρειν.: m. t., eljest gm ἀνέχεσθαι m. part., t. ex. m. t. afhöra, ἀνέχεσθαι ἀκούοντα.: åse m. t., äfv. περιοράν.: t.! ἔχ' ἥσυχος.

Tålig, καρτερικός, 3. ανεκτικός, 3. μακρόθυ-μος, 2. πράος, πραύς, 3. Se f. öfr. Föreg.

Tålighet, καρτερία, καρτέρησις, ἡ. ἀνεξία, ἀνεξικακία, ἡ. τλημοσύνη, ἡ.

Tålmodig, -sam, se Tålig, Fördragsam.

Tålmodighet, -samhet, se Tålamod, F ord r a g sam het.

Tåls, gifva sig till t., περιμένειν. καρτερεῖν. ἡσυχίαν ἔχειν 1. ἄγειν.

Tång, φύκος, ὁ. φυκία, ἡ. φυκίον, τό.

Tång, verktyg, λαβίς, ίδος, ἡ. καρκίνος, ὁ. θερμασ τρις, ίδος, ἡ. Jfr compp. Eld-, Knip t. etc.

Tåpig, se Våpig.

Tår, δάκρυον, τό.: heta t:ar, θερμὰ δάκρυα.: fälla, gjuta t:ar, ἀφιέναι, ἐκχεῖν δάκρυα, δάκρυσι κλαίειν. se Gråta.: t:ar flyta, rinna öfver kinderna, δάκρυα καταστάζει 1. λείβεται κατὰ τῶν παρειών.: t:ar störta strömvis ur mina ögon, βία καὶ ἀστακτὶ χωρεῖ μοι τὰ δάκρυα. : röra, bringa ngn till t:ar, προάγειν τινὰ εἴς δάκρυα, καθίζειν τινὰ κλαίοντα.: återhålla t:arne, κατέχειν τὰ δάκρυα 1. τὸ μὴ δακρύειν,: smälta i t:ar, τήκεσθαι δάκρυσι 1. δακρύοντα.: öfverväldigas af t:ar, κρα-τεῖσθαι ὑπὸ δακρύων, μηκέτι κατέχειν τὸ μὴ δακρύειν.: t:ar komma, stå ngn i ögonen, δακρύων ἐμπίπλαται 1. ὑποπίμπλαται I. ὑπόπλεως γίγνεταί τις τὰ όμματα, δακρύων πλέω γίγνονται 1. ἐμπίπλανταί τίνος οι οφθαλμοί.: m. t:ar i ögonen, ἐνδακρυς, υος, ὁ, ἡ.: under t:ar, συν δακρύοις. μετὰ δακρύων, δακρύων, ουσα, ον.' utan t: ar, ἀδακρυτί. en ström af t:ar, πολλὰ δὰ κρυα. δακρύων ρεύμα, τὸ 1. ἐπιφορά, ἡ.Tåras — Tänka.

469

Tåras, se Föreg.: ögonens tårande (ss. sjukligt tillstånd), ἡ τῶν ἀακρυων ρυάς.

Tåreflod, δακρύων πρόχυσις, ἡ.

Tårfistel, αἰγίλωψ, ωπος, ο.

Tårfull, εν&ακρυς, ι/ο*·, ο, ἡ. δακρύων πλέως, 3 1. πλήρης, 2.

Tårlös, αοΡακρνι·, α<ιαχρνΐΟ£, 2. adv., acJa-χρντι.

Tårta, ung. στρεπτός, ο. πέμμα, ro (bakverk).

Tårögd, ενάακρυς, vos1, ο, <?ακρι/ωι/, ον-σα, ον.

Tåt, μήρινθος, ἡ. σπάρτον, το'.

Täck, κομψός, 3. χαρίεις, «σσα, ἐπίχαρις, 2, gen. τος. Ιπαφρόάιτος, 2. καλοι, 3.: vara ngn t., se Täckas.

Täcka, ἐρέφειν, ο^ogpovf (förse m. tak). <ττβ-yaCwv, σκεπάζειν (till skydd), χαλύπτειν (hölja). στρωννύναι (m. ngt utbredt).

Täckas, ἀρέσκειν τινά. ἀρεστόν, ἀ^/απ^τό*/, κεχαρισμένον εἶναί τινι. Ιπαινεῖσθαι υπό τίνος, ενάοκιμεῖν παρά τινι. Se vidare Behaga.

Täcke, στρώμα, περίστρωμα, πέτασμα, περι-, ὑποπέτασμα, το'.: =täckelse, se d. o.: t. af ull, χλαίνα, j;.: spela under t. m. ngn, σι/σκ«νωρ«ΐ-σθ-α* τινι.

Täckelig, se Behaglig.

Täckelse, στέγασμα, σκέπασμα, τό. σκέπη, ή. [περι)κάλυμμα, τό.: af hår 1. läder, (ish. till fartygs skyddande), παράρρυμα, παράβλημα, τό. άέρρις, εως, ή.: flätadt, ψίαθος, ή. φορμός, ό.; borttaga t., se Af hölj a.

Täckhet, κομψό της, ή. χάρις, ιτος, ή. τό Ιπίχαρι. κάλλος, τό.

Täckmantel, fig., προκάλυμμα, παραπέτασμα, τό. πρόφασις, ή.: begagna ngt ss. t., προκα-λύπτεσθαί τι. προφάσει χρήσθαί τινι.: under t. af ngt, ονόματι, προφάσει τινός.

Täckning, ερεψις, όρόφωσις, ή (af ett hus) κάλι/^/*;, στρώση, »J. o. gm vv.

Täckvagn, άρμάμαξα, ή.

Täfla, άμιλλάσθαι, διαμιλλάσθαι, m. ngn, τινί 1. ηρός τινα, i ngt, περί τι 1. εν τινι 1. bl. τινί (t. ex. ϊπποις, τόξοις) 1. τι (t. ex. τό στάάιον), om ngt, περί τίνος 1. περί τινι 1. Ιπί, πρός τι. άμιλλαν ποιεϊσθαι τινι 1. πρός τινα περί τίνος, φιλονεικειν τινι 1. πρός τινα, i ngt, πρός, περί τι I. περί τινι 1. m. όπως, om ngt, περί τίνος, φιλονεικία γίγνεται μοι πρός τινα περί τίνος, άγωνίζεσθαί τινι 1. πρός τινα, άνταγωνίζεσθαί τινι περί τίνος, i ngt, τί (t. ex. άγώνα, στά&ιον). Ιρίζειν τινί περί τίνος, ofta gm smnsättning ro. διά t. ex. t. i bågskjutning, spjutkastning, lopp, dans, skrikande, hungrande drickande, διατοξεύ-εσθαι, διακοντίζεσθαι, διαθεϊν, διορχεϊσθαι, dia-κεκραγέναι, διαπεινάν, διαπίνειν m. fi.: hrom man kau t., Ιφάμιλλος, 2.

Täflan, -ing, άμιλλα, ή (om ngt, περί τι-τος, έπί τινι). φιλονεικία, ή. άγων, ώνος, άγω-νισμός, υ. ζήλος, ό. ερις, ιάος, ή.: göra till föremål f. t., ιφάμιλλον ποιεϊν.: i t., se Kapp o. Föreg.

Täflingsdomare, se Pri s dom ar e.

Täflingskamp, -lek, άγών, ώνος, ο (ish. offentlig), αγωνια, ή. άγώνισμα, τό. άθλος, ό, sällan άθλα, τά. άμιλλα, ή.: anordna en t., άγώνα προτιθέναι, καθιστάναι, ποιεϊν.: uppfordra till t., προαγορεύειν τινί άγώνα (om täflingsdo-marena). προκαλεϊσθαί τινα εϊς άγώνα (om motståndare). : bestå, kämpa en t., άγώνα ποιεϊσθαι, άγειν, εχειν πρός τινα. {δι)αγωνίζεσθαί τινι 1. πρός τινα.

Täflingspris, άθλον, τό. άγώνισμα, τό.

Täflingsskrift, -ämne, se Prisskrift, -ämne.

Täflingsvis, se Kapp.

Tälja, m. knif, γλύφειν. ξεϊν, ξ ν ειν. σμιλε ύειν. Jfr Skära.

Tälja, (Λ-, ίξ)αριθμεϊν. καταλογίζεσθαι. καταλέγε ιν. διηγεϊσθαι. ΰιελθεϊν.

Tälj are, ό τών μερών αριθμός.

Tälj knif, ξυήλη, ή. ξοϊς, ίάος, ή σμίλη, ή.

Tälj yxa, σκέπαρνον, τό.

Tält, σκηνή, ή. σκήνημα, σκήνωμα, τό. dem., σκηνίδιον, τό.: uppslå sitt t., (κατα)σκηνονν. κα-τασκηνεϊν. κατασκηνάσθαι. σκηνοποιεϊσθαι.: uppslående af t., σκηνοπηγια, σκηνοποιια, ή.: bo i t., σκηνεϊν, -εϊσθαι. σκηνάν.: s. bor it., ό Ιν σκηνρ κατοικών. σκηνίτης άνθρωπος, ό.: upptaga sina t., διαλύειν 1. άναιρεϊσθαι τάς σκηνάς.:] bo i sma t. m. ngn, se Tältkamrat.

Tälta, se Föreg.

Tältfabrik, σκηνορραφεϊον, τό.

Tältkamrat, σύσκηνος, όμόσκηνος, ό.: vara t. m. ngn, συσκηνούν, -ειν, όμοσκηνεϊν τινι.

Tältkamratskap, συσκηνία, όμοσκηνία, ή.

Tältlag, οι σνσκηνοι etc., se Tältkamrat.

Tältsömmare, σκηνοποιός, σκηνορράφος, ό.

Tälttak, ουρανίσκος, ὁ. σκιά&ειον, τό.

Tält v ak t, σκηνοφύλαξ, ακος, ὁ.

Tämja, τιθασεύειν. (ἐξ)ημερούν.: t. en häst, ἀαμάζειν ἵππον. πωλο&αμνεῖν.: = kufva, ἀαμά-ζειν. χειρουσθαι. ὑποχείριον ποιεῖσθαι. κολάζειν. κρατεῖν.: egnad att t:s, τιθασευτικός, 3. — tämj d, jfr Tam.

Tämjande, τιθασεία, τιθάσευσις, ἡ ἡμέρω-σις, ἡ. — χείρωσις, κόλασις, ἡ o. gm vv.

T ä m j a r e, τιθασευτής, οὐ, ὁ.

Tända, -ning, se Antända, -ning.

Tänja, τείνειν. ἀνα-, ἀπο-, Ικ-, παρατείνειν.

Tänjande, εκτασις, παράτασις, ἡ.

Tänjbar, υγρός, 3.

Tänjbarhet, ὑγρότης, ἡ. τὸ ὑγρόν.

Tänka, 1) ss. tankeverksamhet, φρονεῖν. νο-εῖν. ἐννοεῖν. ἀιανοεῖσθαι. λογίζεσθαι.: t. ngt, λαμβάνειν τι διανοια. ἀιανοεῖσθαί τι. ἐννοεῖν, -σθαί τι.: om verkligen jag skall säga hd jag t:er, εἴ-περ γε α διανοοῦμαι χρή λέγειν.: t. öfver ngt, λογίζεσθαι τι. ὑιανοεῖσθαι περί τίνος, σκοπεῖν τι.: t. på ngt, (ἐν)νοεῖν τι. τον νουν 1. τὴν γνώμην προσέχειν τινί 1. εχειν πρός τι. μεμνῆσθαι 1. μνήμην εχειν τινός, σκοπεῖν τι. ἐπιμελεῖσθαί τίνος.: ej mera t. på ngt, μηκέτι μεμνῆσθαι τίνος. Ιπι-λελῆσθαί τίνος.: endast t. på sig sf, μόνον τὸ ἴαιον συμφέρον πράττειν.: hd t:er du på efter du gör så? τί μαθὼν 1. παθὼν τούτο ποιεις; t. på medel, list, μηχανάσθαι, τεχνασθαι.: t. efter, se Eftertänka.: t. sig före, προνοεῖσθαι. προ-μηθεῖσθαι. πρόνοιαν εχειν 1. ποιεῖσθαι. προνοια χρήσθαι 2) föreställa sig (vanl. refl.), ἐννοεῖν. ὑπονοεῖν. εἰκάζειν. ἀοκεῖν. οἴεσθαι.: du kan t. dig, huru nedslagen jag nu skall vara, νυν di πῶς ἀοκεῖςΐ. οἴει με ἀθύμως εχειν 1. ἀθύμως εχω. 3) döma, hålla före, γιγνώσκειν. κρίνειν. ἡγεῖσθαι. ἀοκεῖ μοι.: så t:er jag om saken, ον τω γι-470

γνώσκω, οντω γνώμην I. ταντην τὴν γνώμην ἐχω περί τον πράγματος. 4) vara sinnad, φρονεῖν νοεῖν.: t. lika m. ngn, ἴσα φρονεῖν τινι.: han t;er intet ondt dermed, ονδέν κακόν νοών τούτο ποιεῖ. 5) ha f. afsigt, i sinnet, ἐπινοεῖν. διανοεῖσθαι. Ιν νῷ ἐχειν. μέλλειν. Jfr Ämna. t>) tro, förmoda, νομίζειν. οἴεσθαι. ὑπολαμβάνειν. δοκεῖ μοι. ἐλπίζειν, προσδοκά ν (om ett tillkommande). 7) tänk att, ἡ γάρ.: tänk om, ει γάρ (ss. önskan), εἴ δή : kan t., δηλονότι, δηλαδή, δήθεν. δή. ἀρα.

Tänkande, φρόνησις, ἡ. διάνοια, ἡ.

Tänkare, ἀνήρ ἀγχίνονς 1. λογιστικός, ὁ.

Tänkbar, νοητός, 3. νοήσει περιληπτός, 3.: det är icke t:t, οὐχ οἷόν τε. Jfr Möjlig.

Tänkespråk, απόφθεγμα, τό. γνώμη, ἡ. λόγος, ὁ.

Tänkesätt, νοὺς, ὁ. διάνοια, ἡ. ἤθη, ὼν, τά. τρόποι, ol.: ädla t., ευγνωμοσύνη, ἡ. χρηστό-της, ἡ. καλοκάγαθία, ἡ.: upphöjda t., μεγαλοψυχία, ἡ. φρόνημα, τό.: lågat., μιχροψνχία, ἡ.: lika t., ομόνοια, ὁμοφροσύνη, ἡ.: ändra t., με-τανοεῖν. γνώμην ἐλέσθαι ἀλλην.: komma ngn att ändrat., μετα-, παραπειθειν τινά. Jfr Sinnelag.

Tänkvärd (i g), ἀξιομνημόνεντος, 2. μνήμης ἄξιος, 3.

Täppa, ἐπι-, ἐμβνειν. ἀπο-, ἐπι-, δια-, ἐμ-φράττειν. ἀποκλείειν (stänga).

Täppa, κηπίον, κηπίδιον, τό

Täppning, ἀπο-, ἐμφραξις, ἀπόκλεισις, ἡ.

Tära, se Fräta.: t. på ngt, äfv. μειούν, i-λαττούν (minska), ἀναλίσκειν (uttömma).: en t:nde sjukdom, φθινάς νόσος, ἡ.

Tärfeber, se Tvinsot.

Tärna, 1) se Jungfru, Piga. 2) fågeln, λευκός λάρος, ὁ.

Tärning, κύβος, ὁ, αστράγαλος, ὁ (om skilln. se Lei.), dem., ἀστραγάλιον, τό. ἀστραγαλίσκος, ὁ.: spela t., κυβεύειν. ἀστραγαλίζειν.: t: en är kastad, ἀνέρριπται 1. ἐρριπται κύβος.: ögon på en t., σημεϊον, τό. κύβος, δ. στιγμή, ή.: bägare, ur hka t: ar ne kastas, φ>ιμός, ο.

Tärningformig, κυβοειδής, ἀστραγαλώδης, 2.

Tärningskast, βόλος, ο (om Κῶος ο. κύων, se Lei.).

Tärningsspel, κυβεια, ή. ἀστραγαλισμός, ὁ. ἀστραγάλισις, ή.: ställe der sdnt idkas, se Spelhus.

Tärningsspelare, κυβευτής, οὐ, ὁ. ἀστρα-γαλιστής, οὐ, ὁ. σκιραφευτής, οὐ, ὁ.

Tärpenning, ἐφόδιον, τό (vanl. pl.).

Tät, πυκνός, 3 (i alla d. Sv. ordets bett.), δασύς, 3 (om hår, löf, träd), βαθύς, 3 (om hår, skog, säd), ευπαγής, 2, ναστός, 3, <τ?£ρρο?, 3 (mots. μανός), συχνός, 3, αθρόος, 3 (om en smnpackad massa af individer), στέγων, ουσα, ον, στεγνός, 3 (om kärl o. d.). — Adv., πυκνόν, ηυκνά, συχνόν, συχνά (i tids bet.), ofta gm adj.: t. efter, intill, vid etc., se Nära. — Ofta användas smnsättningar af πυκνός o. δασύς t. ex. ra. t. frukter, frön, leder, πυκνόκαρπος, πυ-

κνόσπορος, πυκνογόνατος, 2.: så tätt, πνχνοσπο-ρεϊν.: m. t. tänder, πυκνόδους, δ, η.: m. t. blad, rötter, πυκνόφυλλος, πυκνόρριζος, 2.: m. t. skägg, δασυπώγων, βαθυπώγων, ὁ, ή.: m. t. hår, δασύθριξ, τριχος, δ, ή. λασιόθριξ, -χαίτης, δ, ή. på benen, λασιοκνήμων, -κνημος, δ, ή. i pannan, δασυμέτωπος, 2.: m. t. tjädrar, πυχνόπτε-ρος, 2.: m. t. pelare, πυχνόστυλος, 2.: m. t. löfverk, πυκνόφυλλος, 2. δασύς, 3. λάσιος, 3.: tätt beväit, δασύς, 3. λάσιος, 3. m. träd, πυκνός δένδρεσιν.

Täta, πυχνοὺν. ἐπιπυκνοὺν (ytterligare), πη-γνύναι.

Täthet, πυκνότης, ή. δασύτης, ή. βαθύ της, ή. βάθος, τό. στερρότης, στιφρότης, ή. o. gm adj.

Tätna, πυκνούσθαι. στερεούσθαι. πήγνυσθαι.

Tätting, se Gråsparf.

Tö, ή του πάγου λύσις.: det är t., λύεται δ πάγος, (ἀνα)τήκεται, απέρχεται ή χιών.

Töa, se Föreg.

Töcken, -nig, se Dimma, -mig.

Töfva, se Dröja, Vänta.

Töja, se Tänja.

Tölp, se Följ.

Tölpaktig, σχαιός, 3. ἀγροιχος, 2. φορτικός, 3. ἀπειρόχαλος, 2. ἀβέλτερος, 2.: t. väsen, se Följ.

Tölpaktighet, (τρόπων) σχαιότης, ή. φορτικό της, ή. ἀπειροκαλία, ή. ἀβελτερία, ή.

Töm, se Tygel.

Tömma, (ἐκ)κενονν. ἐρημονν.: ett kärl, ἐξαν-τλεϊν.: en bägare, ἐκπίνειν.: t. ngt öfver ngn, χα-ταντλεϊν, χαταιονάν τινός τι.

Tör, torde, gm opt. m. av. Se Gram.

Töras, se Våga.

Törn, se Stöt.

Törnbuske, ἀκανθα, ἡ. βάτος, ἡ. ἀκανθε ών, ῶνος, ὁ.

Törne, ἀκανθα, ἡ.: af t., ἀκάνθινος, 3. βά-τίνος, 3 : infattad i t., ἀκανθοστεφής, 2.: rispad af t., ἀκανθοπλήξ, ῆγος, ὁ, ἡ.: s. bär t., ἀχαν-θοφόρος, 2.: bära t. (om jorden), ἀχανθοφυεϊν.: skjuta t., ἀκανθδύσθαι.

Törnekrona, ἀκάνθινος στέφανος, ὁ.

Törnhäck, αιμασιά, ἡ.

T örn ig, ακανθώδης, 2. ἀχανθιχός, 3. fig., τραχύς, 3. δύσβατος, 2.

T örn ros, se Ros.

Törntagg, ἀκανθα, ἡ.

Törst, δίψα, ἡ o. δίψος, τὸ (eg. o. fig.), efter ngt, τινός.: hafva, känna t., se Följ.: väcka t., διψήν ποιεϊν. δίψαν παρέχειν, ἐμποιεϊν.: s. väcker t., διψώδης, 2. διψητικός, 3·: släcka t., σβεννύναι τὴν δίψαν.: s. släcker t., ἀδιψος, 2 (äfv. fri fr. t.).: ej känna t., ἀδιψεϊν.

Törsta, διψήν.: fig., διψήν, πεινήν, ἐπιθν-μεϊν τίνος.

Törstande, δίψησις, ἡ.

Törstig, διψών, ώσα, ών. διψηρός, διψαλέος, 3.: mycket t., ἐκδιψος, 2.

Töväder, se Tö. U — Undandragande.

471

U.

U, långt, gm ὀν.: kort, i ändelsen af Lat. ord, gm o, inuti, gm o 1. v.

Udd, χέντρον, τό, ἐγχεντρίς, ίϋος, ἡ (tagg). αχίς, ίϋος, ἡ, ἀκμή, ἡ (på vapen o. d.).: spjerna mot u:en, προς χάντρα λακτίζειν. Jfr Spets.

Udda, se Spetsa, Tand a.

Udda, ἀνάρτιος, 2. περιττός, 3.: u. 1. jemnt, ἀρτια ἡ περιττά, ζυγά ἡ ἀζνγα (spelet). Se J e m η 5).

Udde, ἀχρωτήριον, τό. ἀχρα, ἡ. ἀκρον, τό.

Uddhvass, se Hvass.

Uddig, 1) se Spetsig. 2) tandad, οδοντωτός, 2.

Uf, βνας, ον, ὁ.

Uggla, γλανξ, χός, ἡ.: lik u., γλανκώάης, 2.

Ugn, χάμινος, ὁ (bak-, smält-, smedjeu.). βαύ-νοζ, ὁ (flyttbar), θέρμαστρα, θέρμαυστρα, ἡ (smedjeu.). ἴπνός, ὁ (ish. i badstugor), ὑποχαύστρα, ἡ (att värma ett ofvan beläget rum).: tillreda, smälta i u., χαμινεύειν.: bröd bakadt i u., χα-μινίτης 1. ἴπνίτης ἀρτος, ὁ.: s. gör u:ar 1. tillreder, bakar i u., ἴπνοπλάστης, ου, ὁ. ιπνοποίος, ὁ.

Ugnsraka, σκάλενθρον, τό.

Ulf, se Varg.

Ull, ἐριον, τό (vanl. pl.), πόχος, ὁ (otvättad). χνούς, ὁ (fjun på växter).: dålig, t. stoppning 1. d., χνάφαλον, τό. χνούς, o.: bearbeta u., ἐριονρ-γεiν.: handla m. u., ἐριοπωλεϊν.: spinna u., τα-λασιουργεϊν.: af u., ἰρεούς, ἀ, ουν.: lik u., ἐριώ-άης, 2.: s. bär u., ἐριοφiρος, 2 (t. ex. ἀενάρον).

Ullarbetare, ἐριουργός, ὁ.: hs verksamhet, Ιριουργία, ἡ.: hs verkstad, ἐριουργεϊον, τό.

Ullgarn, ἐρεα νήματα, τά.

Ullhandlare, ἐριοπώλης, ου, ὁ.: på u:s vis, Ιριοπωλικώς.: deras handelsplats, ἐριοπώλιον, τό.

Ullig, ίριώόης, 2 (ullik). χνοώάης, 2 (fjun-lik). παππώσης, 2 (om frön). έμμαΧος, cΐασύμαλ-Χος, 2 (ullrik, lurfvig). έριοφόρος, 2 (ullbärande).

Ullspinnare, ταλασιουργός, ό.

Ullspinneri, ταλαοία, ταλασιουργία, ή.: idka u., ταλασιουργεϊν.: hörande till u., ταλασιουργι-χός, 3.

Ullspinnerska, ταλασιουργός (γυνή), ή.

Ulltapp, μαΧΧός, ό. πόχος, ό.

Umbära, έρημον εϊναι τίνος, ένάεϊσθαι 1. iv-<?ιά εϊναι 1. ένάεώς έχειν τίνος (sakna), άπορεϊν τίνος (vara i förlägenhet om), άπέχεσθαί τίνος (afhålla sig fr.).: kunna u., καρτερεi ν άπορονντα 1. Ινάεώς έχοντα, αύταρχεϊν (vara sig sf nog).: jag kan lätt u. ngt, ουάεν άει μοι 1. άέομαί τίνος.: s. kan u.. χαρτεριχός 3 (πρός τι), αντάρ-χης, 2.

Umbärande, ένδεια, ή. απορία, ή. o. gm νν.

Umbärlig, περιττός, 3. ούκ αναγκαίος, 3. ο τι μή άνάγχη έστιν έχειν.: ngt är u:t, ουδέν δεI τίνος, ονάεμία έστι χρεία τινός.

Umbärlighet, τό περιττόν. o. gm omskr.

Umgå(s), a) ha, pläga umgänge m., όμιΧεϊν, προσομιλεϊν τινι. πλησιάζειν τινί. συνειναί τινι. Ιντνγχάνειν τινί. έπιμίγνυσθαί τινι. αννάιατρί-βειν τινί 1. μετά τίνος, συναναστρέφεσθαί τινι. χρή σθαι τινι.: u. förtroligt m. ngn, οϊκείω 1. οϊκειό-τατα χρήσθαί τινι. οϊχείως άιακεϊσθαι πρός τινα.:

u. mycket η., ngn, ποΧΧά οννειναί τινι. πνχνάς τάς ουνονσίας ποιεϊσθαί πρός τινα.: upphöra att u. m. ngn, τήν συνονσίαν τινός άποΧείπειν.: lätt att u. m., se U m gäng sam.: svår att u. m., χαΧεπός, 3. τραχύς, 3. δύσκολος, 2. jfr O sällskap li g. b) se Behandla.: u. hårdt m. ngn, χαΧεπώς 1. τραχεως προσφέρεσθαί τινι.: u. vänligt m. ngn, φιλικώς 1. πράως χρήσθαί τινι. c) ha i sinnet, βουλεύεσθαι. έπινοειν. διανοεισθα*. παρασκευάζεσθαι. μηχανάσθαι (vanl. i dålig bet.). Jfr Sysselsätta.

Umgälder, se Omkostnader.

Umgälla, τίνειν, ύπέχειν, didovai δίκην 1. τιμωρίαν τινός.: låta ngn u. ngt, τιμωρεισθαί τινα ύπέρ τίνος, μνησιχαχειν τινί τίνος.

Umgällande, τίσις, ή. τιμωρία, ή. Jfr Vedergällning.

Umgänge, 1) eg., όμιΧία, ή. συνουσία, ή. συνήθεια, ή. κοινωνία, ή. χρεία, ή.: förtroligt u., οϊκειότης, ή.: ha, pläga u. m. ngn, se Umgås. 2) umgängesvänner, οι ομιλούντες 1. συνόντες. ό-μιληται, οι.

Umgängesgåfvor, ευτραπελία (έν ταϊς συν-ουσίαις), ή. τό ενχαρι.

Umgängeskonst, ομιλητική, ή.

Umgängeslif, ομιλία, ή. συνουσία, ή.

Umgängessätt, τρόπος, ό (o. pl.), äfv. ομιλία, ή.: fint u , αστείος τρόπος, ό. jfr Följ.: en man af fint u., άνήρ αστείος, κομψός, ευτράπελος, ενπαίόεντός, ό.

Umgängesvett, άστειότης, ή. κομψό της, ή. ευτραπελία, ή. κοσμιότης, ή.

Umgängesvän, se Umgänge 2).

Umgängsam, ομιλητικός, 3. έντενκτικός, 3. εύξύμβολος, 2. εύπροσήγορος, φιλοπροσήγορος, 2. κοινός, 3.: icke u., άμικτος, 2. άκοινώνητος, 2.

Umgängsamhet, ενπροσηγορία, φιλοπροση-γορία, ή. κοινό της, ή. o. gm adj.

Undan, έκποδών. φρούδος, 3. jfr Bort. vanl. gm smnsättning m. άπό (bort) 1. παρά (åt sidan), se Nedanf : vara u., φρονδον εϊναι. οϊ-χεσθαι.: gå u., se Gå.: hålla sig u., άποκρύ-πτεσθαι έαντόν. λανθάνειν.: η. f. u., συνεχώς,

αδιαλείπτως (oafbrutet), ἀλλος και ἀλλος, 3. ἀλλος ἐξ ἀλλου 1. ἐπ* ἀλλω. — Obs. Compp., s. ej finnas här upptagne, sökas under Bort 1. under de enkla vv.

Undanbedja sig, πα^αιτεϊσθαι. ἀπεὺχεσθαι.: u. sig ngt af ngn, äfv. ουκ ἐὰν τινα ποιεῖν τι.

Undandraga, 1) eg., se Bortdraga. 2) fig., ngn ngt, ἀφαιρεῖν, -σθαι τινὶ τι 1. τινός τι. παραιρεῖν, -σθαι o. ὑφαιρεῖν, -σθαι (hemligen) τινός τι. ἀποστερεῖν τινὰ τίνος 1. τινός τι. γνμνονν τινὰ τίνος.: u. ngn sin hjelp, μὴ ἐθέλειν βοηθεῖν τινι.: u. sig ngt, (ἀπο)φεὺγειν τι. ἀπο-, ἐκστὴναὶ τίνος, μὴ ἐθέλειν ποιεῖν τι.: jag skall ej u. mig att säga det, ον φθονήσω εἴπεϊν.: u. sig mödor, faror, äfv. φεὶδεσθαι πόνων, κινδὺνων.: u. sig sina skyldigheter, μὴ ἐθέλειν τὰ δέοντα.: u. sig ngns ögon, ὑπεκστὴναὶ τινι. ὑποχωρεῖν τινι. ὑποφεὺγειν. ἀποκρὺπτειν τινὰ. Jfr Dölja.

Undandragande, αφ-, παρ-, ὑφαίρεσις, ή. αποστέρησες, ή. o. gm vv.472

Undandölja — Underbinda.

Undandölja, -gömma, ἀποχρὺπτειν, -σθαι. ἀποτίθεσθαι. Se vidare de enkla vv.

Undangöra, (πρότερον 1. πρόσθεν) ἀποτελεῖν, ἀιαπρὰττειν, περαίνειν, ἀπεργὰζεσθαι

Undanhålla, ngn ngt, φθονεῖν τινὶ τίνος, ἀποστερεῖν τινὰ τίνος, ἀπείργειν, ἀποχλείειν τινὰ τίνος, μὴ ἀποἀιἀόναι τινὶ τι.: = dölja, se d. oo.

Undanhållande, ἀποστέρησις, ή. ἀπόχρυ-ψις-> ἡ o. gm vv., se Föreg.

Undanrycka, ἀφ-, Ιξαρπὰζειν τινὶ τι. ἀπο-σπὰν (ἀπὸ) τινός τι. ὑφ>αρπὰζειν, ὑποσπὰν (hem-ligen). bl. fig., παραιρεϊσθαὶ τινός τι. ἰξαιρεϊσθαι τινὰ τι 1. τινός τι.: u. ngn faror, träldom o. d., se Bädda, Befria.

Undanrödja, se Bortrödj a.: hinder, svårigheter o. d., ἀιαλὺειν. ἀπαλλὰττειν. Ιξαιρεῖν. ν-πεξαιρεῖν.: en person, Ιχποἀὼν ποιεῖν, -σθαι. ἀ-ναιρεῖν (ix μέσου).

Undanskjuta, se Bortskjuta.: u. rigeln, se d. o.: hästen blef hm u:en, χατεβλὴθη ὁ ἰππος, ἐφ' ου ὠχεῖτο.

Undanskuffa, ἀπωθεῖν. παρωθεῖν.

Undansnilla, se Följ.

Undan sticka, ὑποχλέπτειν. ὑπεχχλέπτειν. ὑ-φαιρεϊσθαι. υπεξαιρείσαι, ὑφαρπὰζειν. νοσφίζε-σθαι. σφετερίζεσθαι.: u. sig, ὑπεξὰγειν. υπεχὰὺε-σθαι. εἰσἀὺεσθαι (bland η gra).

Undanstickande, ὑφαίρεσις, ὑπεξαίρεσις, ή. νοσφισμός, ὁ.

Undantag, ἐξαίρεσις, ἡ (ss. handling), τὸ Ιξαίρετον (det undantagna).: utan u., ομοιως, πὰντως.: alla utan u., πὰντες εξῆς 1. εφεξῆς, οὐ-ἀεὶς ὁστις οὐ : m. u. af, πλην 1. χωρὶς 1. ἐχτός m. gen..: göra ett u. af ngt, ἐξαίρετον ποιεῖν, -σθαί τι. παραλείπειν τι.: utgöra ett u. fr. ngt, χεχωρὶσθαι τινός, ἀνόμοιον εἶναὶ τινι. οὐχ ομοίως εχειν τινι.

Undantaga, Ιξαιρεῖν. ἐξαίρετον ποιεῖν, -σθαί τι. ἀφαιρεῖν. ἀφορίζειν. ἐχχρίνειν. παραλείπειν. : undantagandes, undantagen, se Föreg.

Undantagande, ἐξαιρεϋις, ἡ.

Undantränga, se Bort-, Uttränga.

Under, θαὺμα, τὸ. τέρας, ατος, τὸ (öfverna-turlig företeelse), jfr Underverk.: göra ett u. af ngt, ἀεινόν ποιεϊσθαί τι.: ngt synes mig ss. ett u., θεῖον ἀοχεῖ μοι εἶναί τι..· hd u., τί ἀέ χαί θαυμαστόν; hd u. ligger då häri? τί ποτ' ουν ἀν εἴη τὸ τούτου θαῦμα; intet u., ej under, οὐἀέν θαῦμα 1. θαυμαστόν.

Under, I) præp., 1) i local bet., a) på frågan hvarest.: υπό m. gen. 1. vanligare dat. äfv. acc. (f. att beteckna sträckning u. ngt), t. ex. ligga u. trädet, ὑπό τοὑ ἀένόρου 1. υπό τω ἀένὰρω χεϊσθαι.: hd har du u. manteln? τί ἐχεις ὑπό τω ϊματίψ; taga plats u. ngn, ὑπό τινι χαταχλίνε-σθαι, χαθἰζεσθαι (jfr Nedanföre).: vägen ned gick u. berget, ἡ χατὰβασις ἠν ὑπό τό ὁρος. I några få uttr., |χατὰ m. gen., t. ex. de s. äro u. jorden, οι χατὰ γής. b) på frågan hvarthän: ὑπό m. acc. χατὰ m. gen. t. ex. ställa sig u. ett träd, ὑπό ἀένὰρον χαταστὴναι.: nedsjunka u. jorden, χατὰ τὴς γὴς χαταὁὺναι. — I båda fallen ofta gm verbets smnsättning m. υπό (dock vanl. m. upprepad

præp. vid rent local bet.), t. ex. sätta, ställa ngt u. ngn, ὑποτιθέναι, ὑφιστάναι τι-vi τι.: vara, ligga u. ngt, νπεῖναι, ὑποχεῖσθαί τινι.: gå u. ngt, ὑποάὑεσθαί (ὑπό) τι. — Åtskil-

liga bildliga talesätt, t. ex. u. vapen, händer, ö-gonen m. fl. ses under Subst. 2) till betecknande af underlägsenhet, gm compr. ἡττων, μεί-ων, ἐλάττων, 2. äfv. Ιντός vid talbestämningar.: u. 20 år, ἐντός εἴχοσιν ἐτών.: u. 50 dra hmer, ἐντός πεντήχοντα ἀραχμών.: en man u. 50 år, ἀνήρ ούπω ν' ετη γεγονώς ἀπό γενεάς, ἀνήρ ελαττον τι ή ν' ετη γεγονώς 1. νεώτερος ν' ἐτών.: ngt u. 3000 man, ὀλίγω ἰλάττους τριοχιλἰων. ολἰγον ἀποάέοντες τών τρισχιλἰων (jfr Mindre).: stå under ngn i ngt, se Stå.: jag märker att jag är mycket u. eder, γιγνώοχω ἡττων ών πολύ ὑμών. 3) till betecknande af beroende: ὑπό m. dat. (stundom acc., vid vv. s. uttrycka rörelse). ἰπί m. dat.: vara u. ngn, u. ngns välde, ειναι ὑπό 1. ἐπί τινι.: lyda u. ngn, ἀρχεσθαι ὑπό τινι 1. ὑπό τίνος, ὑποτετάχθαι τινι.: komma u. ngn, γίγνεσθαι ὑπό τινι. ι lägga u. sig, ποιεῖσθαί ὑφ* ἑαυτώ 1. νφ' εαυτόν.: hafva u. sig, εχειν ὑφ* ἑαυτώ. χρατεῖν τίνος.: bildad u. en skicklig lärare, ὑπό ἀιάασχάλφ ἀγαθώ πεπαιδευμένος.: u. vilkor, förevändning, se d. o. 4) vid eg. o. oeg. tidsbestämningar, omständigheter, tillstånd: ἐν m. dat. χατά m. acc. παρά m. acc. ἀιά m. gen. (oafbruten sträckning gm en tiderymd; äfv. bl. acc.). μεταξύ (midt u.) o. μετά m. gen. ἐπί m. gen. ofta gm omskr. m. part. (m. tillagdt ἀμα 1. μεταξύ f. att starkare utmärka lik-tidigheten). jfr Vid 2).: u. många år, ἐν πολλοίς ετεσιν. ἀιά πολλών ἐτών. ετη πολλά.: u. måltiden, iν ἀείπνω. παρά ἀεῖπνον. ἀειπνών, οὑσα, οὑν (i d. ställning smnhanget fordrar).: u. sdne omständigheter, iν τοιούτοις πράγμασιν. οὑτως ἰχόντων m. m., se Omständighet.: u. ngns regering, archontat, (ἰπί) βασιλεύοντος, ἀρχοντος τίνος.: u. Cyrus, ἰπί Κύρου.: u. mödor, faror, μετά πόνων, χινάὑνων. πονών, χινάυνεύων, 3.: u. piskslag, ὑπό μαστιγών, μαστιγών 1. μαστιγούμένος, 3.: u. tårar, μετά ἀυχρύων. ὀαχρύων, ουσα, όν.: u. samtalet, μεταξύ τών λόγων, μεταξύ ὑιαλεγόμένος 1. dia· λεγομένων αὑτών.: de stormade på u. skrik, βο-ώντες ἀμα ἐφώρμησαν. — u. det (att), iν ω. οτε. ώς. ofta gm part. (m. tillsats af ἀμα 1. μεταξύ, se ofvan). II) adv., χάτω. χάτωθεν. vanl. gm smnsättning m. ὑπό. t. ex. vara u., χάτω ειναι (vara nedanför), ὑπεῖναι.: hålla u., ὑπέχειν.: ställa sig u., ὑφίστασθαι. — Se f. öfr. vv., s. konstrueras m. dna præp. o. compp. här nedanf.

Underafdela, ὑποάιαιρεῖν. ἀπο&ιαιρεῖν.

Underafdelning, ὑποάιαίρεσις, ἡ.

Underarm, πήχυς, εως, ἡ. äfv. χειρ, ρός, ἡ.

Underbar, θαυμαστός, θαυμάσιος, 3. τίρα-τώἀης, 2 (liknande ett under, se d. o.), ἀτοπος, παράδοξος, 2 (sällsam), jfr Un derlig.: du talar u. saker, θαυμαστά λέγεις.: på ett u. sätt, θαυμαστώς.: af u. storlek, θαυμαστός τό μέγεθος.

Underbarn, θαυμαστόν παιάιον, τό.

Underbefäl, ὑποτεταγμένη αρχή, ἡ. Jfr Subaltern.

Underbefälhafvare, ὑποστράτηγος, ὁ. ι-παρχος, ὁ.: på flotta, ἰπιστολεύς, ὁ.: vara u., ὑποστρατηγεῖν. ὑπάρχειν (Sedn.).: hs embete, ὑ-παρχία, ἡ. . « . ,

Underbetjening, οι ὑπηρέται. οι υποσια-χονοι.

Underbinda, ἀιαὀεῖν. ἀποβροχίζειν. ἀεσμώ ἀπείργειν 1. ἀποχλείειν.Underblåsa —Underkufva.

473

Underblåsa, (Εκ)ριπἰζειν. ζωπυρεῖν. Ερεθἰζειν. Εγείρειν.

Underbuk, ὑπογάστριον, τό. ἡ κάτω κοιλία.

Underbygga, νποικοδομεῖν.

Underbädd, υπόστρωμα, τό. τύλη, ἡ. Jfr Underlag.

Underbädda, ὑποστρωννὑναι (breda under).

Underdel, τό κάτω μέρος, τά κάτω.

Un der djur, τέρας, τος, τό. κῆτος, τό. θηρίον κητώδες 1. τερατώδες, τό.

Underdomstol, se Underrätt.

Underdånig, υπήκοος, 2. νποχος ο. ὕπαρχος, 2. ὑποχείριος, 2. ὑποτεταγμένος, 3. cTotJAoff, 3. ot/σα, oi>ν ο. εὐπειθής, 2 (lydig).

ταπεινός, 3 (ödmjuk). αν^απο^ώ^ι, 2 (krypande).: vara ngn u., ὑποχείριον εἶναί τινι ὑποτε-τάχθαι τινί. ἀρχεσθαι, κρατεἰσθαι ὑπὸ τίνος, πειθαρχεῖν τινι ὑπακούειν τινός ο. τινi : göra sig u., se Underkufva.: ingen u., οὐδενός υπήκοος, 2. αυτόνομος, 2. ανυπότακτος, 2.

Underdånighet, πειθαρχία, εὐπείθεια, 7· ι$7ϊi/'τα£*£, ἡ. ταπεινόιης, ; i u., ευπειθώς, ταπεινώς.

Underfogde, ἐπίτροπος 1. ταμίας ὁ δεύτερος.

Underfull, se Underbar.

Underiältherre, se Underbefälhafvare.

Underförstå, προσυπάκούειν.

Undergifva sig, se Underkasta sig. — nndergifven, εὐπειθής, 2. πειθαρχών, ονσα, ουν. υπήκοος, 2.: vara u , πειθαρχεῖν. ὑπακούειν. πείθεσθαι. Jfr Underdånig.

Underdånighet, εὐπείθεια, πειθαρχία, jf.

Undergräfva, 1) eg., υπορύττειν ὑποσκά-πτειν. ὑπονομεύειν (gm minor), ὑπερείπειν (äfv. fig.). 2) fig., (μηχανάσθαι) καταλύειν, καθαιρεῖν, ἀνατρέπειν. ἐπιβουλεύειν τινί.

Undergräf van de, fig., κατόλνοκ, η. ανατροπή, »i· Επιβουλή, ἡ.

Undergå, πάσχειν. ὑπέχειν. ὑπομένειν. ἀπο-, ἐκτίνειν (om straff), νφίστασθαι (frivilligt). Jfr Lida.: u. pröfning, granskning, förändring, se d. oo.: låta u., se Underkasta.

Undergång, φ#ορά, Λα^Φορά, »J. χαι9·α/ρ$-ø*ff, j}· όλ*#ρο£, ο', α'πώλΐ*α, ἡ.: bereda u. åt ngt, αττολλι/να*, διαφθείρειν τι.: finna sin u., gm pass.

Undergörande, τ«ρατοπο*0£, τερατουργός, 2. θαυματοποιός, θαυματουργός, 2.

Undergörare, gm af αφ', under Föreg.:

vara η., τερατουργεῖν. θαυματοποιεῖν. θαυματουργεί v.

TJnderhafvande, of ιίτιό τ*ν*. υπήκοοι, oi. οἰκέται, οι (fam il i a).

Underhaltig, ἀδόκιμος, 2. φαύλος, 3.

Underhaltighet, το ἀδόκιμον. φαυλότης, jJ.

Underhandla, ΛαττράττiiΦα* προ? τι-να 7Γi-ρ* nvof. Λαλi'/«0*9·α* τ*ν* 7*νο£. Aoyot/s προς-φέρειν τινί περί τίνος.: om polit. o. diplomat, underhandlingar, ish. χρηματίζειν τινί 1. πρός τινα περί τίνος, πράττειν πρός τινα περί τίνος, äfv. τί πρός τινα.: gm härold u. m. ngn, διακηρυ· κεύεσθαι πρός τινα.

Underhandlare, διάγγελος, δ. προξενητής, ου, ὁ. πρόξενος, δ. μεσίτης, ου, ο4.: vara u., μ*-σιτεύειν.

Underhandling, λό/ο*, ο*. χρηματισμός, oc (Sedn.).: träda i, öppna u:ar m. ngn, (øvv)*fVa*,

συμβαίνειν εἲς λόγους τινί. λόγους προσφέρειν τινί. πέμπειν πρός τινα. ἱπικηρυκεύεσθαί τινι.: vara stadd i, bedrifva u:ar, se Underhandla.: inlåta sig i u:ar, προσδέχεσθαι λόγους m. ngn, προσίεσθαι, δέχεσθαι τούς παρά τίνος πεμφθέν-τας : afbryta u:ar m. ngn, οὐκέτι συνιέναι εἲς λόγους τινί ἀποπέμπειν τινά απρακτον.: u:ar pågå m. ngn om ngt, λόγοι γίγνονται τινι περί τίνος.: på u:ens väg, διά λόγων.

Under hjelpa, se Hjelpa 1) b), Befordra.

Underhåll, 1) lefvande varelsers, (Λα,τρό-φή. ἡ. βίος, ὁ. τό πρός τόν βίον.: ha u. af ngn, se Följ. Jfr Uppehälle. 2) sakers, (δια)τήρη-σις, ἡ. bättre gm vv., se Följ. 2).

Underhålla, 1) gifva uppehälle, τρέφειν. διατρέφειν. τροφήν 1. τά Επιτήδεια παρέχειν 1. πορίζειν τινί.: u. hästar, boskap, ιπποτρηφεϊν, ζωοτρογεϊν. 2) bevara, bibehålla, (διασώζειν. (διαφυλάττειν (t. ex. φιλίαν).: u. en byggnad, äfv. Επισκευάζειν (reparera) : u. eld, τρέφειν, σώ-ζειν πύρ, φλόγα. 3) sysselsätta uppmärksamheten, έχειν, κατέχειν τινά. se vidare Roa.: u. sig m. ngt, διατρίβειν περί, άμφί τι 1. έν, πρις τινι 1. m. part.: u. sig m. ngn, διαλέγεσθαι, διαμυ-θολογείν τινι 1. πρός τινα. όμιλεϊν τινι διατρίβειν μετά τίνος - u. sig ifrigt 1. allvarsamt m. ngn, σπουδαιολογεϊσθαΐ τινι 1. πρός τινα. — underhållande, έπίχαρις, 2, gen. τος. χαρίεις, εσσα, εν. ψυχαγωγός, 2. jfr Rolig 2).

Underhållning, 1) θρέψις, ή. o. gm vv. 2) σωτηρία, ή. Επισκευή. ή (reparation), vanl. gm vv. 3) ομιλία, ή. συνουσία, ή. λόγοι, οϊ διάλε-ξις, ή. διάλογος, o1.: musikalisk 1. deklamatorisk u., ακρόαμα, τό. : bereda u., διατριβήν εχειν 1. παρέχειν.

Underhållskostnad, χρήματα τά εϊς τήν Επισκευήν άναλωθέντα (i. byggnader), δαπάναι αϊ περί τήν τροφήν o. bl. τό τής τροφής (i. lefvande).

Underjorden, αδης, ου, ό. τό τών νεκρών, τά κάτω.: till u., είς αδου.: i u., Εν αδου.

Underjordisk, κατάγειος, 2. υπόγειος, 2. o4, ?i, τό κατά 1. ύπό γής. χθόνιος, 3, καταχθόνιος, ύποχθόνιος, 2 (ish. i underjorden befintlig).: u. gång, kanal, υπόνομος, o.: gm en sdn, ttoø-νομηδόν.: u. eld, yjyyévK πυρ, τό.

Underkasta, ύποβάλλειν τινά τινι 1. tfao τ». dVdova* τ*νό ww 1. ιις τι. Επιτρέπειν τινά τινι, äfv. τινί τι (underställa, sed.). Επάγειν, Επιβάλ-λειν τινί τι (pålägga).: u. pröfning, granskning, tortur etc., se subst.: u. sig ngn, ύποτάττειν, ύποβάλλειν, διδόναι εαυτόν τινι. ύποτάττεσθαι, νποπίπτειν τινί.: u. sig befallning, lag o. d., πείθεσθαι : u. sig straff, ύπέχειν δίκη v 1. τιμωρίαν.: frivilligt u. sig att göra ngt, ύφίστασθαι. ύποδε-χεσθαι. jfr Åtaga sig. — underkastad, vara u. ngt, ήττω εϊναί τίνος. Ενέχεσθαί, ενοχον εϊναί τινι.: ej vara u. ngt, κρείττω εϊναί τίνος. Εκτός εϊναί τίνος: u. tvifvel, ovisshet, se Tvifvelaktig, Oviss.

Underkastelse, gm vv.

Underklädnad, χιτών, ώνος, o (under Ιμάτιον, jfr Undertröja).: under pansaret, ύποδν-της, ον, o.

Underkonung, έπαρχος, ό. ό νπό τινι βασιλεύων.

Underkufva, καταστρέφεσθαι. καταδουλού-

60474

Underkufvande — Understödja.

9&αι. χειρούσθαι. ύφ' Ιαντφ 1. νφ* Εαυτόν no εϊσθαι. ύποχείριον ηοιεϊσ&αι 1. παρέχειν. χρατβϊν τίνος. ήμερούν τινα.

Underkufvande, χαταδονλωσις, ή. καταστροφή, ή. χείρωσις, ή. o. gm vv.

Dnderkunnig, göra u., se Underrätta.

Underkäft, -käke, ή χάτω γνάθος.

Underkänna, se Underskatta, Ogilla.

Underlag, νηόθεμα, τό. νηόθεσις, ή. ύηό-βλημα, τό. υπόστρωμα, τό. βάσις, ή : u. f. en hafstång, νπομόχλιον, τό.

Un deri if, ήτρον, τό. ύηογάστριον. τό. κοιλία, ή.: u. o. inelfvor, τά υποχόνδρια.

Underlig, θαυμάσιος, θαυμαστός, 3. άτοηος,

2. παράδοξος, 2. καινός, 3.: = kinkig, egensinnig, δύσκολος, 2. δυσάρεστος, 2. δυστράηελος, Ά.: jag känner mig u. till mods, θαυμαστά, άτοπα ηάσχω.: u:a mska! ώ δαιμόνιε. Jfr Un der, Underbar.

Underliggande, υποκείμενος, 3. Εχό μένος,

3. προσήκων, 3.

Underlydande, se Underhafvande, Underdånig.

Underlåta, ηαραλείηειν, àno-, δια-, Εx-, ΙΙλείηειν τι. ηαριέναι, άφ-, μεθιέναι τι 1. m. mf. Εάν (ποιεϊν) τι. μή ποιεϊν τι.: jag kan icke

, ανάγκη μοι m. inf. ού δύναμαι μή ον ro. inf.

Underlåtande, ηαράλενψις, ελλειψις, ή.

Underlägga, 1) eg., ύηοβάλλειν. ύποτιθέναι. ύποστρωννύναι. 2) göra underdånig ngn ngte v-ποτάττειν, ύηοβάλλειν τινί τινα. ηοιεϊν τινα υπό τινι.: u. sig, se Underkufva.

Underlägsen, vara u., (άπο)λείπεσθαι, Ελ-λείπειν τινός τινι (ngn i ngt), ήττω tlvai τινός τι 1. m. part. ήττάσθαί τινός τι 1. χατά τι. ύστερον, δεύτερον εϊναί τινός τινι. ύστερίζειν, μειούσθαι, μβιονεχτεϊν τίνος. Ενδεεστέρως εχειν τινός περί τι. χείρω εϊναί τίνος εις τι.: vara u. i kriget, ìλ«τ-τονσθαι, ήττάσθαι τω ηολέμφ.: vara u. i strids-kraftar, Ελάττω εχειν τήν δύναμιν.

Underlägsenhet, μειονεξία, ή. o. gm Föreg.

Underläpp, τό κάτω χείλος.

Underlärare, υποδιδάσκαλος, ό.

Underlätta, ραον ηοιεϊν. Se Befordra 2).

Underminera, ύηονομεύειν. ύπορνττειν. διο-ρνττειν.: u:d, υπόνομος. 2. Jfr Undergräfva.

Undermura, ύηοτειχίζειν.

Undermål, το Ελλεϊηον 1. Ελλιπές {τού μέτρου).

Undermåla, υπογράφειν.

Underofficer, se Subaltern.

Underordna, ύποτάττειν. ποιεϊν υπό 1. Επί τινι. — underordnad, ό, ή, τό υπό τινι. äfv. Μηρός, 3, ήττων, 2, (τινός). Jfr Kin ga.

Underordnande, νποταγή, ή.

Underpant, se Fant, Hypothek.: tjena as. u., όμηρενειν : gifva o. taga u:er, πιστά διδόναι xai λαβείν.

Underplagg, se Underklädnad.

Underpris, Ελάττων τής αξίας τιμή, ή.: till χι., ελαττον τής αξίας λαβών (om säljare) 1. δονς (om köpare). Ελάττονος της α'ξίας.

Underrede, τά χάτω τινός.

Underrock, se Underklädnad.

Underrätt, δικαστήριον. μικρόν 1. Εφεσίμους τάς δίκας δικάζον, τό 1. d.

Underrätta, ngn om ngt, φράζειν, άποφαι-vuv, δήλου v, σημαίνειν, [ån-, ìπ-)αγγέλλειν, διαγ-

γέλλειν (eg. gm bud), άναφέρειν, ΕπιστεΙλειν (skriftligen), λέγειν τινί τι. διδάσχειν τινά τι.: α. fig om ngt, πυνθάνεσθαι, hos ngn, τινός \. Εχ, παρά τίνος. Ερωτάν. άνερέσθαι τινά περί τίνος, ζη-τεϊν τι εχ τίνος, ίστορεϊν.: vara u:d om ngt, εϊδέναι, μεμαθηχέναι τι.: ej vara u:d om ngt, άγνοεϊν τι.

Underrättelse, αγγελία, ή. άγγελμα, τό. λόγος, ό.: bringa ngn en u., άγγελίαν φέρειν τινί. άπαγγέλλειν τί τινι 1. πρός τινα.: bringa u:n om ngt till ett ställe, άπαγγέλλειν τι εϊς τινα τόπον.: jag får en u , αγγελία έρχεται 1. φέρεται μοι. (άπ-, Επ αγγέλλεται μοι. πυνθάνο-μαι, μανθάνω.: lemna, inhämta u., se Föreg.: ha fått u. om ngt, πυθόμενον 1. άκοτ] εϊδέναι τι.

Undersam, θαυμάζων, ουσα. ον. Εν 9ανμάτι ών, ούσα, ον.

Undersamhet, se Förundran.

Undersats (i slutledning), πρόσληψις, ή.

Underskatta, ελαττον τής αξίας 1. ή ώς δ§ϊ τιμάν τι. ελαττον τού όντος 1. τής άληθείας 1. ή Εστί, πέφυκε νομίζειν τι.

Underskjuta, ύποβάλλειν. ύποτιθέναι.

Underskrift, υπογραφή, ή. ύπόγραμμα, τά. τά Επιγεγραμμένα.: förse m. u., se Följ.

Underskrifva, ύφογράφειν. ύποσημαίνειν. i u. ngt, Επιβάλλειν, προσγράφειν, επιγράφειν τό εαυτού δνομά τινι.: u. jemte ngn, ουσσημαίν»-σθαι.: η. en anklagelseskrift, ύπογράφεσθαι.

Underskrifvare (andre skrifvare), ύηογραμ-ματεύς, ό..* hs embete, νπογραμματεία. ή.: vara u., ύπογραμματεύειν.

Underskön, S-αυμάσιος 1. θαυμαστός (3) τό κάλλος, πάγκαλος, 2. κάλλιστος, 3.

Underslef, κλοπή, ή. κλέμμα, τό.; begå u., se Försnilla.

Underst, se Nederst.

Understicka, ύποβάλλειν. — understuc-ken, υποβολιμαίος, 3.

Understickande, υποβολή, ή.

Understiga, se Under 2).

Understryka, νπ ογράφειν. γραμμή ν άγοντα ύποσημαίνειν.

Underströ, ύποπάττειν. νποστρωννόναι.

Understundom, se Stundom.

Understyrman, πρωρεύς, δ.: ss. u. styra skeppet, ύποκυβερνάν τής νεώς.

Understa sig, se Våga.

Underställa, 1) eg., se Undersätta. 2) fig., ngn ngt, Επιτρέπειν, Εφιέναι τινί τι. άναφέρειν τινί 1. εΐς τινα περί τίνος. Επαναφέρειν, άνάγειν τι (t. ex. εϊς τον δήμον). : u. ngt ngns afgörande, Επιτρέπειν τινί τι 1. τήν κρίσιν τινός 1. κρίνειν τι.

Underställande, fig., Επιτροπή, ή. εφεσις, ή. αναφορά, ή. Επαναφορά, ή.

Understöd, 1) eg., se Stöd. 2) fig., se Hjelp.: bidrag till u. åt behöfvande, έρανος, δ.: insamla sdnt, Ερανίζειν.

Understödja, 1) eg., ύπερείδειν \τινί τι, ngt m. ngt), ύποστηρίζειν τι. ύπολαμβάνειν, Επι-κουφίζειν τινά. b) fig., νπουργεϊν, ύπηρετεϊν, συμπράττειν, συνεργεϊν, συνεργόν είναι, συλλαμ-βάνειν, Επαρκεϊν, συναγωνίζεσθαί τινι. se Hjelpa 1) b).: u. ngn m. ngt, ύπουργεϊν, Επαρκεϊν τινί τι.: u. ngn mot ngn, συναγωνίζεσθαί τινι πρός 1. Επι τινα.: u. ett företag, άντιλαμβάνs-σθαί τίνος, συμπράττειν τιUndersåte — Ungdom.

Undersåte, υπήκοος, ό. ό αρχόμενος, ό ύπό τινι. πολίτης, οø, ο (medborgare), δούλος, ο* (i Orientens despotiska stater). Se vidare Underdånig.

Undersåtlig, ευπαθής, 2. ταπεινός, 3.

Undersälja. εύωνότερον παρέχειν τινός. Jfr Underpri s.

Undersätsig, μικρός τε και παχύς. 3. τετράγωνος., 2 (qu ad ratas). Jfr Satt.

Undersätsighet, τετράγωνον σώμα, τό.

Undersätt a, ύποτιθέναι. υπ οβάλλειν. ύφιστά-ναι. ύπερείδειν.

Undersöka, ἐξετάζειν. ζητείν. ἐρευνάν άναχρίνειν. διαγιγνώσκειν. (ίπι)σκοπεϊν. χαταμανθάνειν. δοκίμαζε ιν

(pröfva balten af ngt).: noga u., ἀχριβοὺν, διακριβοὺσθαι, ἀχριβολογεῖσθαι Λ-, ἱξερευναν. : spetsfundigt u., λεπτολογεῖν.

Undersökare, Εξεταστής, ζητητής. Ερευνητής, δοκιμαστής, ου, ὁ.

Undersökning, ἐξέτασις, ἡ. ζήτησις, ἡ. ἐρευνα, ἡ. ἀνάκρισις, ἡ. διάγνωοις, ἡ. σκέψις, διά-, Επίσκεψις, δοκιμασία, ἡ. ζήτημα, τό.: η. f. rätta, A'*J7, ἡ.: underkasta sdn, χαθιστάναι εἴς δίχην. underkasta sig, χρίνεσθαι. υπέ-χειν δικην.: anställa u. m. ngn, ἀνακρίνειν τινά. δοκίμαζε ιν τινά (pröfning).: anställa u. öfver ngt, ζήτησιν, Εξέτασιν ποιεῖσθαι τίνος 1. περι τίνος Se vidare Undersöka.

Underteckna, se Underskrifva.

Undertrycka, 1) dämpa, Επ-, κατέχειν. χρύ-ητειν. χολάζειν. κρατειν τίνος. (κατα)παύειν. κα-θαιρεῖν (tillintetgöra t. ex. τήν Ελευθεριαν).: u. tårar, skratt, κατέχειν τά δάκρυα, τόν γέλωτα 1. τό μή δακρύειν, τό μή γελὰν. 2) beröfva friheten, χειροὺσθαι. ὑποχείριον ποιεῖσθαι. χατα-στρέφεσθαι. (κατα)δουλοὺν.

Undertryckande, 1) κατοχή, ἡ. κόλασις,ἡ. παύσις, ἡ. 2) χείρωσις, ἡ. καταστροφή, ἡ. χατα-δούλωσις, ἡ.

Undertröja, ung., χιτώνιον, rö', χιτωνίσχος, ὁ (under χιτών, d. förra om qvinnors).

Underverk, θαύμα, τό: verldens sju η., τά επτά θαύματα.: göra η., θεια ἐργα ἀπο τελεῖν.: göra u. af tapperhet, ἀρετής ἐργα παράδοξα Επι-τελεῖν.

Undervigt, σταθμός ούχ Ικανός, ὁ. το Ελλιπές τού σταθμού.

Undervigtig, οὐχ Ικανό ν σταθμό ν 1. βάρος ἐχων, ουσα, ον. Jfr Underhaltig.

Undervisa, ngn i ngt, διδάσκειν τινά τι 1. ποιεῖν τι. παιδεύειν τινά τι 1. εις, περί τι. ὑφη-γεῖσθαί τινί τι. διδασχαλίαν ποιεῖσθαι 1. παρέχειν τινί τίνος, κατηχεῖν (Sedn.).: låta u. ngn i ngt, διδάσκεσθαί τινά τι.: ytterligare u., Επιδιδάσκειν

Undervisning, παιδεία, παίδευσις, ἡ. διδασκαλία, ἡ. ὑφήγησις, ἡ. κατήχησις, ἡ (Sedn.). : u. i elementerna, στοιχείωσις, ἡ.: sen u., δψι-μαθία, ἡ.: s. njuter tidig, sen u., παιδομαθής, οψιμαθής, 2.: njuta sen η., δψιμαθεῖν.: lemna η., se Föreg.: taga u. hos ngn, προσφοιτάν τινι. φοιτάν πρός 1. παρά τινα. χρήσθαί τινι διδασχά-λφ.: åtnjuta u. hos ngn, παιδεύεσθαι ὑπό τίνος, συνεἰναι τινι.

Undervisningsanstalt, -verk, se Läroverk.

Undervisnings väsendet. περί τήν παι-διιατ

Undfalla, a) undgå, bli obemärkt, (διαφεύγει, λανθάνει, παρέρχεται μέ τι. b) undslippa, falla ur minnet, Εξολισθάνειν. Εκρεῖν διαφεύγειr τήν μνήμην,: ett ord u:er mig, Εκβάλλω λόγον.: ett ljud u:er mig, ἀφίημι φωνή v. — undfallande, se Medgörlig.

Undfallenhet, se Medgörlighet.

Undfly, 1) undkomma, φεύγειν, ἀπο, ix διαφεύγειν. οιχεσθαι φεύγοντα. ἀπο-, διαδιδρά-σκειν (alla m. acc. 1. Ex m. gen.), δραπετεύειψ (rymma).; fr. ett ställe, ix διδράσχειν.: hem-ligen, υποφεύγειν. διαδύεσθαι.: lyckligen, δια-σώζεσθαι. 2) se Undvika.

Undflykt, 1) undflyende, (ἀπο)φυγή, ἡ. ἀπό-δρασις, ἡ. διάφευξις, ἡ. 2) se Tillflykt. 3) se U r β ä k t.

Undfå, παρα-, ἀπολαμβάνειν. (παρα-, ὰno)-δέχεσθαι. Se vidare Få, Emottaga.

Undfägna, ἐστιάν. δειπνίζειν. ξενίζειν.: rund-ligen, εὐωχεῖν.

Undfägnad, 1) ss. handling, ἐστίασις, ἡ. ξέ-νισις, ἡ. ξενισμός, ὁ. ξενοδοχία, ἡ. 2) ss sak, εστίαμα, τό. τροφή, ἡ. ευωχία, ἡ (riklig).

Undgå, I) se Uη dfa 11 a 1). 2) se Undfly 1). 3) se Undvika.

Undkomma, se Undfly 1).

Undra, 1) förundra sig, θαυμάζειν (att, Sn 1. εἰ 1. ὡς 1. ὁπως).: u. öfver ngt, θαυμάζειν n.: u. på ngn, θαυμάζειν τινός, jfr Förundra. 2) önska veta: jag u:r om. βουλοίμην ἀν εἰδέναι st. Jfr Tveka.

Undran, -svärd, se Förundran, -svärd

Undre, κατώτερος, 3. ὁ, ἡ, τὁ κατωτέρω ο. χάτω.

Undse, -seende, se Försyn 2).

Undskylla, -an, se Urskulda, Ursäkt.

Undslippa, se Undfly.

Un ds äga, (ἀπ)αρνεῖσθαι. ἀναίνεσθαι àno-φάναι. ἀνανεύειν. Jfr Uppsäga, A|fsäga.

Undsätta, ἐπιχουρεῖν, παρα-, προσβοηθειν, ἐπαμν ν ειν τινί. βοήθειαν, ἰπικουρίαν ποιεῖσθαι τινι.

Undsättning, 1) ss. handling, toixovgia, βοήθεια, ἡ.: komma till u., se Föreg. 2) undsättningstrupper, ἰπίκουροι, βοηθοί, ol. äfv. Επικουρία, βοήθεια, ἡ.

Undvara, se Umbära.

Undvika, 1) vika undan f. ngn, (υπ)εξίατα-σθαι, παραχωρεῖν (τῆς ὁδον) τινι. Εκτρέπεσθαί τινα. (ὑπ)είχειν τινί. 2) sky, akta sig f., φεύγειν, ἐχ-, διαφεύγειν m. acc. ἰκτρέπεσθαι, φν-λάττεσθαι, εὐλαβεῖσθαι m. acc. ἀπ ἐχε σθαι ra. gen.: u. att, φυλάττεσθαι μή.

Undvikande, 1) ἐκκλισις, ἡ. ἰχτροπή, η. 2) φυγή, ἡ. ευλάβεια, ἡ.

Ung, νέος, 3, νεαρός, 3 (båda äfv. om ting. t. ex. οἰνος, μέλι), νεαλής, 2 (ungdomligt frisk, färsk, t ej., μόσχος, τυρός). : en η. man, νέος, νεανίσκος, νεανίας, ὁ.: en u. flicka, se Jungfru.: en u. hustru, νεόγαμος γυνή, ἡ. νύμφη, η.: evigt u., ἀγήρως, 2. ἀγήρατος, 2.: d. yngre, äldre brödren, ὁ νεώτερος, πρεσβύτερος αδελφός.: fyra mansåldrar yngre, τέταρσι γενεαῖς νεώτερος.: de unge, ol νέοι, ol νεώτεροι. Jfr Ung·.

Ungdom, 1) ungdomsålder, -tid, νεότης, ij. παιδία, ἡ (barndom), ηβη, ἡ (början af manbar-hetsåldern). ηλικια, ἡ ο .Ιάκμή$τῆς%ἡλικίας, ἡ (d~ kraftfulla åldern).: första u:en, πρώτη ηλικια.: evig476

τὁ ἀγήρων.: fr. men, iv νέου. ix νέας. ix νέων.: fr. första men, ευθὺς ixνέον etc., jfr Barndom.: i n:n, νέος ὡν.: blomstrande u., ἀνθοῦσα ἀχμή. ὡρα, ἡ.: s. står i ir.ens blomstring, ἀκμαιος, 3, ἀχμάζων, ουσα, ον (τὴν ἡλικίαν). ἡβών, ώσα, ὡν. 2) = de unge, νεότης, ἡ. νεολαια, ἡ. το νέον. ol νέοι.

Ungdomlig, νεαρός, 3. νεανικός, 3. naidi-χός, 3.: den u. åldern, se Föreg 1): u. skönhet, ὡρα, ἡ·: vara u., νεάζειν. νεανισκεὐεσθαι.: vara u:t obetänksam 1. öfvermodig, νεανιεὐεσθαι.

Ungdomsblomma, ἀχμή τῆς ἡλικίας, ἡ. ακμάζουσα ἡλικία, ἡ. ὡρα, ἡ.: vara i u:n, ἀνθεῖν iv ὡρα.

Ungdomseld, νεανική ορμή, ἡ.

Ungdomsfel, τὁ iv παιαiν 1. παίάειον ἁμάρ-τημα.

Ungdomsfröjd, τὰ iv παισιν χαλά (t. ex. χαρπου σθαι).

Ungdomsförsök, πρώτη πεῖρα,ἡ. ο τις νέος ὡν Ιποίησειν.

Ungdomshetta, νιανιχή οξύτης, η. νεανι-χόν πάθος, τὁ.: handla i u., νεανιεύεσθαι.

Ungdomskraft, νεανική ρώμη, ἡ. ἀχμή τῆς ηλικίας, ἡ.: vara i sin u., ἀκμάζειν (ρώμρ).: svälla af u., σφριγάν tjßg.

Ungdomsstreck, νεανίευμα, τὁ pl., äfv. τὰ νεανιευόμενα, νεανιευθέντα : berättelser om u., παιάικά απομνημονεύματα, τά.

Ungdomssynd, παιάιχόν αμάρτημα, τὁ. νε-ανίευμα, τὁ.

Ungdomstid, -ålder, -år, se Ungdom 1).

Unge, τέχνον, τὸ. βρέφος, τὸ. γόνος, ὁ. äfv. gm särskilda ord: fågelns, νεοττός, ο (äfv. biens). νεόττιον, τὸ. (νεοττιά, ή, kull).: hundens, σχύ-λαξ, χος, ὁ.: lejonets o. andra vilddjurs, σκύμνος, ὁ.: nötboskaps, μόσχος, ὁ.: hästens, åsnans, kamelens, elephantens, πώλος, o.: uppföda u:ar (ish. af fågel), νεοττοτροφεῖν.

Ungefär, σχεάόν (τι), πού, πώς (enklit.). ὡς εἴκάσαι. ἴσως.: u. så här, ώ<?έ πως. τοιάάε (t. ex. ίλ«£ε).: u. så mycket, stort, långt s., όσον. Vid talbestämningar, περί, ἀμφί m. acc. ὡς. ἴσως. μάλιστα, ομού.

Ungefärlig, gm omskr., t. ex. göra en u. beräkning af ngt, εἴκάζοντα λογίζεσθαι τι.: det U. antalet, πλήθος τὸ όοκοὺν εἴναι.: deras u:a antal var 200, ήσαν περί άιακοοίους 1. ώ? 1. μέλια τα άιακόσιοι (se Föreg.).

Ungersven, se Yngling.

Ungfolk, 1) ungt folk, νέοι, ol. 2) nygifta, νεόγαμοι, ol.

Ungkarl, ήίθεος 1. ἄγαμος ἀνήρ, ὁ.

Ungnöt, νέα 1. νεωτέρα βούς, ή. μόσχος, ὁ.

Ungstinn, se Drägtig.

Uniform, 1) adj., se Likformig. 2) subst., idia τινών Ισθής.: militärisk, στρατιωτική Ισθής, ή.

Uuiversalarfvinge, ἁπάσης τής ουσίας κληρονόμος, ὁ.

Universalmedel, πανάκεια, ή.

U ni v ers el, καθολικός, 3. Se Allsidig.

Universitet, ung., ἀκαάήμεια, -μία, ή. (πα-νεπιστήμιον, τὸ. Nygr.).

Unken, ἑωλος, 2 (nattstånden), μυόαλέος, I-κμαλέος, 3 (fuktig) : u. blandning, smörja, «ώλο-κρασία, ή.

Unkna, εωλον etc. γίγνεσθαι. (άια)μυόαν.

Unna, οὐ φθονεῖν τινί τίνος (ej afundas). συγχαίρειν τινί Ιπί τινι 1. ότι (u. ngn ett godt; derem. Ιπιχαίρειν vanl. om ondt, t. ex. τοις κα-κοΐς τίνος), lav εχειν τινά τι. συγχωρείν τινί τι (medgifva), χαρίζεσθαί τινί τι (förunna).: jag, man u:r dig det gerna, ούύείς φθόνος. Jfr Förunna.

Uns, ούγκία, ούγγία, ή.

Upp, ἀνω.: längre, längst (högre, högst) u., ανωτέρω, ἀνωτάτω.: u. o. ned, ἀνω (τε καί) κάτω.: vända u. o. ned, se Vända. — Vanl. gm smnsättning m. ἀνά. äfv. andra præp. ss. dià {= i sär, t. ex. lösa, rispa, skära u., άιαλύειν, dia-σχίζειν, άιατέμνειν), κατά (= i grund, alldeles, t. ex. bränna, äta, supa u., κατακαίειν, κατε-σθίειν, καταπίνειν. i dna bet. äfv. gm omskr. m. (κατ)αναλίσκειν, t. ex. baka u., εἴς ἀρτοποιίάν 1. ἀρτοκοπούντα καταναλίσκειν). Se vidare Nedanf. b) ss. uppmuntringsord, αλλ' ἀγε. ἀγε (<Ρή). (αλλά) φέρε (άή). (αλλ') ἴθι (άή). o. bl. αλλά.

Uppacka, λύειν. Ιξαιρειν.

Uppamma, θηλάζοντα (se Amma) ἀνατρέ-φειν. Se f. öfr. Uppföda, Uppfostra.

Upparbeta, 1) se Förbruka. 2) gm arbete förbättra, Ιξεργάζεσθαι, θεραπεύειν (bearbeta). dia-, Ικπονεῖν. ἀσκεῖν (öfva), παιβεύειν (andligen). 3) u. sig, (Ιξ)αναάύεσθαι. ἀνακύπτειν (ur mödor, faror o. d). αὐξάνεσθαι. jfr S v i η g a 2) b).: u. sig i en förmåga, dia-, Ικπονεῖσθαι. ἀσκεῖ-σθαι.

Upparbetning, 1) se Förbrukning. 2) (Ιξ)εργασία, ή. dιαπόνησις, ή. ἀσκησις, ή. παι-άiία, ή.

Uppassa, -are, se Betjena, Tjenare.

Uppbinda, ἀvadeῖv. ἀvadεαμενειν.

Uppbjuda, till dans, in' όρχησιν καλείν τινα. dεῖσθai τίνος συνορχεῖσθαι.: u. till salu, se Utbjuda.: u. sina krafter, συστρέφειν εαυτόν, dia-, iv-, Ιπιτείνεσθαι. συντείνειν, -σθαι. Jfr Anstränga.

Uppblanda, ἀνα-, κατα-, συμμιγνύναι. ἀνα-, συγκεραννύναι (om vätskor), (συμ)φύρειν. ngt m. ngt, τινί τι. Se

Blanda, Uppspäda.

Uppblandning, μϊξις, ή. άνα-, σύμμιξις, ή. κράσις, σύγκρασις, ή.

Uppblicka, άναβλέπειν.

Uppblomstra, Ιξ-, Ιπανθεϊν. άναθάλλειν (eg. o. oeg.). άκμάζειν (bl. oeg.). αύξάνεσθαι (tillväxa).

Uppblomstring, Ιξάνθησις, ή. ακμή, ή. αυ-ξησις, ή. Se Föreg.

Uppblossa, se Upplåga.

Uppblåsa, πνευματούν. φυσάν, άνά-, Ιμψυ-σάν, (ϊϊι)ογκούν (äfv. oeg., göra uppblåst, == Ικτυ-φούν, Ιπαίρειν). — uppblåst, utom part. pals. af anförda vv. äfv. όγκώdης, 2. υπερήφανος, 2.

Uppblåsning, πνευμάτωσις, (d,ιργκωσις, ή.

Uppblöta, άποβρέχειν. Se Genomblöta.

Uppbringa, 1) anskaffa, (Ικ)ποpίζειν. &υι>ά-γειν. 2) kapa (fartyg), κατάγειν. 3) uppdiifva, προάγειν. προβιβάζειν, αυξάνειν. — uppbragt, göra u., Ιρεθίζειν. Ιξοργίζειν. παροξύνειν. άγρί-αίνειν.: bli u., χαλεπαίνειν. θυμούσθαι. οργίζε-σθαι. άγανακτεΐν. dυσχεpaίνειν.

Uppbringande, 1) πορισμός, ο. συναγωγή, ή. 2) πλοίων καταγωγή, ή. 3) προαγωγή, ή. αΰξησις, ή.

Uppbrinna, se Nedbrinna.Uppbrista -

Uppbrista, άναρρήγνυσθαι. Se Brista.

Uppbrott, ορμή, ή. έξοδος, ή. έξελασία, ή. ανάστασης, άνάζενξις, ή (en bärs), αναγωγή, ή (seglandes). διανάστασις, ή (ett sällskaps, åt olika håll).

Uppbruka, se Upparbeta 1) o. 2).

Uppbrusa, άναβλύειν, έκβράζεσθαι (eg.), άνα-, Επιζεϊν, κυμαίνειν (eg. o. fig.). — uppbrusande, οξύς (3) πρός όργήν. άκράχολος, 2.

Uppbrusning, άνάζεσις, ή. o. gm vv.

Uppbryta, 1) tr., άναρρηγνύναι. έκρηγνύναι.: u. en dörr, ικκόπτειν, έξαράττειν θύραν.: u. m. hafstång, άνα-, έκμοχλεύειν.: u. munnen, ριϊν τό ατό μα.: u. ett bref, se d. o. 2) intr., a) öppna sig, (Εκ)ρήγνυσθαι. άναρρήγνιισθαι (om bölder o. d.). (άνα)χάσκειν (om sår), bisätta sig i rörelse, bege sig å väg, όρμάν, έξορμάν, -σθαι. άναζίνγνύναι, άνασκευάζειν, -σθαι (om en här). άνάγεσθαι, άναλύειν (om fartyg), διανίστασθαι, διαλύεσθαι (gå åt skiljda håll).: låta u., {έξ)ανι-στάναι.

Uppbrytning, άνάρρηξις, ή. έκκοπή, ή.: ett brefs, λύσις, ή. Se Föreg.

Uppbränna, se Förbränna.

Uppbud, χήρνγμα, τό. άναγόρευσις, ή.

Uppbygga, 1) eg., οίκοδομειν. κατασκευά-ζειν, -σθαι. έγείρειν. άναίρειν. ιδρύων (ett tempel).: åter η., άνοικοδομεϊν. άνασκευάζειν. άνορ-θονν. jfr Bygga. 2) fig., προτρέπειν εις άρε-τήν. ενσέβειαν έμποιείν τινι. κηλεϊν, ψυχαγωγών.

Uppbyggande, οίκοδόμησις, οικοδομία, ή. κατασκευή, ή. ϊδρυσις, ή.

Uppbyggelse, προτροπή έπ1 άρετήν, ή.

Uppbygglig, προτρεπτικός (3) πρός άρετήν. ευσεβής, 2. χαλός, 3.

Uppbåd, συναγωγή, ή. παράκλησις, ή. παράγγελμα, τό. χήρυγμα, τό. ofta gm vv. t. ex. på hs u., περιαγγείλαντος αυτού.

Uppbåda, συνάγειν, συλλέγειν, άθροιζε t v (samla). περιαγγέλλειν. παραχαλεϊν.

Uppbädda, ἀνα-, συσκευάζειν. στρωννύναι.

Uppbära, 1) Uppföra 1). 2) hålla uppe, φέρειν. ὑποφέρειν. βαστάζειν. 3) inhändiga, emottaga, ἀπο-, παραλαμβάνειν. ἰκ-, συλλεγειν. πράτ-τεσθαι. εισπράττειν. δασμολογεῖν. 4) bekomma, λαμβάνειν, φέρεσθαι. χομίζεσθαι. ὑπέχειν, πάσχων (umgälla, lida).: u. slag, stryk, förebråelser etc., se subst.

Uppböja, ἀνω χάμπτειν, χλίνειν.

Uppböka, ἀνορύττειν.

Uppbörd, 1) ss. handling, (χ-, συλλογή, ή. εῖσπραξις, ή. 2) det uppburna, gm part., se Uppbära 3).

Uppbördsbok, -längd, κατάλογος, ὁ. ἁ-πογραφή, ή.

Uppbördsman, φορολόγος, δασμολόγος. ὁ. ὁ τοὑ φορον εῖσπράπτωρ.

Uppdaga, bringa i dagen, se Dag. jfr Upptäcka.

Uppdikta, πλάττειν, -σθαι. συμπλάττειν. ἐ-πινοεῖν. λογοποιεῖν. (ἀπο)ψεύδεσθαι.: mot ngn, κἀταψεύδεάθαἱ τίνος.: u. förevändningar, προφα-σίζεσθαι. Jfr Dikta.

Uppdrag, Εντολή, ή. πρόσταγμα, τό. Επιστολή, ή. ofta gfh part. di Vv. under Följ.: fullgöra ett u., λέγΗν τὰ Εντεταλμένα 1. ἀπαγγέλλειν ἁ χρή (framföra ett bud). Επιηλεῖν, πράττω >>, ηοι-

ειν τὀ προστεταγμένον (i handling).: framföra ngs u., λέγειν 1. Επαγγέλλειν τὰ παρὰ τίνος.: jag har fått ett u., Εκελεύσθην. προστέτακταἱ μοι. Επιτέ-τραμμαι.: på u. af ngn, κελευσθεις ὑπό τίνος 1. κελεύσαντός τίνος etc., se Följ. 4).

Uppdraga, 1) draga upp, ἀνασπάν, ἀνέλκειν. ἀνιμἀν (i tåg).: u. segel, αἵρεσθαι, Επαίρειν ιστία.: solen u:er vatten, ὁ ἡλιος Εφέλκει 1. Επι-σπάται ὑδατα.: u. en fjäder, Εντεινειν. 2) en linie, figur o. d, ἀγειν, τείνειν (t. ex. γραμμήν). (δια)γράφ>ειν.: u. en gräns, skildring, teckning, etc., se d. oo. 3) växter, φυτεύειν. φυτοτροφεῖν, φυτουργεῖν. 4) ge uppdrag, Εντέλλεσθαι. προστάττειν. Επισκήπτειν. Επιτρέπειν. κελεύειν.: skriftligen, Επιστέλλειν.: u. ngn utförandet, τήν πράξιν ποιεῖσθαἱ Επἱ τινι.

Uppdragande, 1) ἀνάσπασις, ή. ἀνολκή, ή. εντασις, ή (spännande). 2) γραφή, διαγραφή, ή. 3) φυτεία, ή. φυτοτροφία, φντουργία, ή. 4) Εντολή, ή. πρόσταξις, ή. Επίσκηψις, ή. Επιτροπή, ή.

Upp dricka, κατα-, Εκπίνειν (helt o. hållet). ἀναπίνειν (uppsuga).

Uppdrifva, 1) drifva uppåt, ἀνω Ελαύνειν.

2) uppskrämma, Εξανιστάναι. 3) se Uppbringa

3).: u. priset på ngt, Επιτιμάν τι.

Uppd uka, παρατιθέναι. παραφέρειν.: fig., εῖς τὀ μέσον (προ)φέρειν, τιθέναι.

Uppdukande, παράθεσις, ή. o. gm vv.

Uppdyka, αναδνεσθαι.: ur ngt, Εξαναόύε-σθαἱ τίνος, ἀνακύπτειν, ἀναφέρειν εκ τίνος.

Uppdykande, ἀνάδυσις, ή.

Uppdyrka, 1) eg., ψευδοκλειδίω ἀνοιγνύναι. 2) se Stegra.

Uppdämma. ἀποχωννύναι.

Uppe, ἀνω. stundom ἀνωθεν.: vara u., se Uppstiga, om solen, ἐν τω οὐρανω εἰναι, μή-πω δεδυκέναι.

^PPegga> παροξύνειν. παρορμάν. παραχινεῖν. ἐπαίρειν. Εποτρύνειν. δια-, παραχελεύεσθαι. ἐπι-, Εγχελεύειν, -σθαι.: = uppreta, se d. o.

Uppeggande, παροξυσμός, ὁ. παρόρμησις, παρακίνησις, ή.

Uppehåll, 1) vistelse, διατριβή, ή. μονή, ή. δίαιτα, ή.: ha sitt u. på ngt ställe, διατριβήν 1. δίαιταν ποιεϊσθαί εν τινι τόπω. jfr Y i stas. 2) dröjsmål, afbrott, τριβή, διατριβή, ή. έγκοπή, ή. έπίσχεσις, έποχή ή. μέλλησις, ή. μελλησμός, ο. έμπόδισμα, τό (hinder), κατάπαυσις, ή.: göra u., έπέχειν. διατρίβειν. μέλλειν. (άπο)παύεσθαι.: förorsaka u., se Följ.

Uppehålla, ï) se Uppbära. 2) upprätthålla, κατορθούν. (δια)σώζειν. διαφυλάττειν. άμύ-νειν (skydda).: = uödèrhålla, (δια)τρέφειν. 3) förorsaka uppehåll, έπέχειν. Εγκόπτειν. άπολαμ-βανειν. (δια)κωλύειν. έμποδίζειν. διατρίβειν. 4) u. sig, μένειν. μέλλειν. διατρίβειν. διατριβήν ποιεϊσθαί. Se Yistas.

Uppehållande, l) upprätthållande, κατόρ-θωσις, ή. σωτηρία, ή. 2) fördröjande, κώλυϋις, ή. έπίσχεσις, έποχή, ή. Se vidare Uppehåll 2).

Uppehållelse, se Föreg. 1).

Uppehållsort, se Yistelseort.

Uppehälle, τροφή, διατροφή, ή. βίος, ό. τά πρός τόν βίον. Επιτήδεια, αναγκαία, τά. άφ* ών ζη τις.: ha sitt u. af ngt, εχειν τόν βίον Εκ 1. άπό τίνος, ζήν, τρέφεσθαι άπό τίνος.: förvärfva sitt u. m., gm ngt, τόν βίον ποιεϊσθαί, πορίζε-478

σθαι, σνλλέγεσθαι, κτάσθαι Εx 1. άπό τίνος.: gifva, förskaffa ngn u., τροφήν 1. βίον παρέχειν τινί. παρασκενάζειν τινί τροφήν. ενρίσκειν τινί βίον.

Uppelda, ix-, διαθερμαίνειν. θάλπειν.: = uppegga, se d. o.

Uppenbar, φανερός. 3. δήλος, ο. Εμφανής,

2. σαφής, 2. Εναργής, 2. κατάδηλος, καταφανής, 2 (starkare).: alldeles u., περιφανής, 2. πρόδηλος, προφανής, 2.: vara u., äfv. Λ^λώσ^αϊ'. φαίνεσθαι : det är u:t att, δήλον ότι 1. ώς. vanl. dock m. personl. konstr., t. ex. det är u:t att du hatar mig, cfiJAo? εI μισών I. ότι, ώς μισεις με.: göra u., se Följ.

Uppenbara, φανερόν ποιεϊν. δηλονν. άποφαίνειν. δεικνύναι. άποκαλύπτειν, -σθαι. σημαίνειν (gm tecken tillkännagifva), μηνύειν (angifva). φράζειν (yppa).: u. sig, se Visa sig.

Uppenbarelse, δήλωσις, ή. άποκάλνψις, ή. ϊκφανσις, ή (Sedn.). vanl. gm vv.: gm gudomlig u., Εκ 1. παρά θεού.

Uppenbarligen, φανερώς, σαφώς, Εναργώς etc. Ofta gm adj. t. ex. han är en u. förrädare, δήλός Εστι προδότης ών. φαίνεται προδότης (ών).

Uppfara, άνάττειν. άνα-, Εκφέρεσθαι. άνω φέρεσθαι. μετέωρον αιρεσθαι. άναδίδοσθαι, άναρ-ρίπτεσθαι (uppkastas), άναπετάνννσθαι (om dörrar). (διαρ)ρήγννσθαι (öppna sig).: = uppresa, se d. o.

Uppfart, se Uppresa 3.

Uppfatta, άνα-, ύπολαμβάνειν. μανθάνειν. χατανοεϊν. αϊσθάνεσθαι (förnimma).

Uppfattning, άνάληχρις, ή. κατανόησις, ή. αΧσθησις, ή (förnimmande).

U ρ ρ f e j a, Εκκαθαίρειν. λαμπρννειν.

Uppfinna, εύρίσκειν. Επινοεϊν. τεχνάσθαι (om konstmässiga uppfinningar).: u. medel, μηχανά-σθαι. πορίζειν μηχανάς 1. πόρους.

Uppfinnare, εύρετής, Εφενρετής. δ. Επινοη-τής, ό. καινοποιητής, ό. fem., εύρετις, ιδος, ή.

Uppfinning, 1) ss. handling, εϋρεσις, ή. o. gm vv. 2) det uppfunna, εύρημα, τό. Επινόημα, τό. μηχάνημα, τό. τέχνημα, τό.

Uppfinningsförmåga, εύμηχανία, ή. άγχί-νοια, ή. o. gm adj., se Följ.

Uppfinningsrik, εύρετικός, 3. Επινοητικός,

3. εὐμήχανος. 2. μηχανικός, 3. ἀγχίνους, 2 (fyn-

dW·

Uppfiska, ἀνάγειν Εν χυρτώ 1. d. ἀγρεύειν.

Uppflamma, se Upplåga.

Uppflyga, ἀνα-, Εκπέτεσθαι. ἀναπτερυγi-ζειν. Se vidare Uppfara.

Uppflyta, (Εξ)αναδύεσθαι. ἀνακύπτειν. Επι-πολάζειν.

Uppflytta, 1) tr., ἀναχινεῖν. ἀνω κινεῖν. ἀ-ναφέρειν. ἀνακομίζειν. (Επ)αίρειν (upplyfta), ἀνω 1. είς τὰ ἀνω μετανιστάναι 1. μετοικίζειν. ἀνάγειν (trupper). 2) intr., ἀνω I. εῖς τἀ ἀνω χωρεῖν, μετανίστασθαι, μετοικίζεσθαι.

Uppflyttning, ἀνακομιδή, ή. ή ἀνω μετα-νάστασις. ὁ εῖς τὰ ἀνω μετοικισμός

Uppfläka, διασχίζειν. διαρρηγνύναι.

Upp fi än ga, se Upp rifva.

Uppfläta, 1) ἀναπλεκειν. ἀναδεῖν (med. på sig). 2) λύειν. ἀναλύειν.

Uppfordra, 1) se Upphiss». 2) se Uppstå».

Uppfordran, se Uppmaning.

Uppfostra, (ἀνα-, Εκ)τρέφειν (phys.). παι-δεύειν (andligen), τρέφειν καὶ παιδεύειν. παιδα-γωγειν (om läraren).: u. strängt, σχληραγωγεῖν.: u. ngn till ngt, παιδεύειν τινὰ εῖς, πρός, Επὶ r», äfv. ἐν τινι.: u:s tillsammans m. ngn, σνντρέφε-σθαί τινι. παιδεύεσθαι συν τινι.: en s. är u:d m. ngn, σύντροφος, συντετραμμένος, συντραφείς τινι.

Uppfostran, τροφή , ή (phys.). παιδεία, ποι-δευσις, ή (andlig, derf. ofta förbundna τροφή xai παιδεία).: njuta en god u., καλώς, Ελευθερίως (I. καλρ, Ελευθεριω παιδεία) παιδεύεσθαι : Öfverlemna ngn åt ngn att u:s, διδόναι τινά τινι τρέφειν και παιδεύειν.

Uppfostrare, τροφεύς, εως, ὁ (fostrare), παι-δαιγωγός, δ (anställd), παιδεντής, ὁ (i andl. afs.). o. gm part.

Uppfostrarinna, τροφός, ή. ή τρέφονσα, παιδεύονσα. τιθήνη, ή (sköterska).

Uppfostringsanstalt, παιδευτήριον, τό.

Uppfostringskonst, παιδαγωγική, παιδευτική, ή.

Upp fost ringsmethod , ἀγωγή, ή.: sträng u., σκληραγωγία, ή.

Uppfostringsväsen, τὰ περὶ τὴν παιδείαν.

Uppfriska, ἀναψύχειν. ἀναζω πνρεῖν. ἀνα-λαμβάνειν, ἀνακαινίζειν (t. ex. εχθραν). ἀνανε-ονν (t. ex. φιλίαν. äfv. u. i minnet).

Uppfriskning, ἀναφνχή, ἀνάψνξις, ή. ἀνα-ζωπύρησις, ή. ἀνακαίνισις, ή. ἀνανέωσις, ή.

Uppfräta, καταβιβρώσκειν. κατεσθιειν. — κα-ταναλίσκειν.

U ρ ρ f yl 1 a, 1) eg., ἀνα- , ἀπο-, Εκπληρονν, ἀνα-, Εκ-, ἀποπιμπλάναι, ἀναμεστονν (τί τίνος, ngt m. ngt). 2) oeg., τελεῖν. ἀπο-, Εκ-, Επιτελεῖν. Εκπιμπλάναι. Εκπληρονν. πράττειν. ποιεῖν.: u. ett löfte, ἀποδιδόναι, Εκπληρονν νπόσχεσιν.: få ett löfte u:dt, νπόσχεσιν ἀπολαβεῖν.: få en bön u:d, τνγχάνειν ὡν δεῖται.: u. en befallning, ποιεῖν τὸ προσταχθέν.: u. ett fördrag, Εμμένειν ταῖς σννθήκαις.: u. ngns bön, ὑπακούειν τινι δεομέ-νω.: hs förväntningar, väntan u:des icke, ἀπέτυ-χε τών Ελπίδων, Εσφάλη τής γνώμης. — u:s, = få en utgång, ἀποβαίνειν.

Uppfyllande, 1) eg., (ἀνα-, ἀπο)πλήρωσις, ή. 2) se Följ.

Uppfyllelse, ἀπόβασις. ἐκβασις, ή. τέλος. τό. oftast gm νν.. se Uppfylla 2), t. ex. efter u:n af sina pligten διαπράξας τὰ δέοντα.: efter u:n af hs begäran, τνχών ὡν ἐδεήθη.: bringa till u., ἐργω ἀποδεικνύναι. Επιτελεῖν.: gå

i u., Επιτελές γίγνεσθαι. Επιτελεϊσθαι. ἀποβαίνειν.: s. ej går i u., ατελής, 2.

Uppfånga, a) fånga, ἁρπαζειν. ὑφαρπάζειν. ὑπολαμβάνειν. αιρεϊν. μεσολαβεϊν. προαρπάζειν (i förväg).: u:s, äfv. ἁλίσκεσθαι.: u:d, αιχμάλωτοςt 2. b) taga upp, emot, (ἀνα-, Εκ)δέχεσθαι. ἀνα-λαμβάνειν. c) m. hörseln, παραχούειν. αϊσθάνεσθαι.

Uppfångande, a) αἵρεσις, ἡ. ἅλωσις, ἡ (pas».). b) ἀνα-, Εκδοχή, ἡ. c) αἴσθησις, ἡ.

Uppfästa, ἀναδεϊν. ἀναπηγνύναι. προσκολλἀν. Jfr Fästa, Uppträda 2.

Uppföda, ἀνα-, Εχτρέφειν. (δια)τρέφειν

Uppfödande, τροφή, ἡ. ἀνα-, tx-, διατροφή, ψ

Uppför, ἀνα m. acc. t. ex. τὁ δρος, τὀν ποταμόν. Jfr Upp it.Uppföra-

Uppföra, 1) eg., ἀναφέρειν. ανάγει v. ἀνα-μομίζειν. αναβίβαζαν (lita uppstiga). 2) en byggnad e. d., ἀνορθονν. Ιστάναι. ἀνιστάναι. κατασκευάζειν. οϊκοδομεϊν.: u. en dam, χωννύναι χώμα. 3) ett skådespel, se d. o.: ett ej uppfördt stycke, δράμα ἀδίδακτον.: u. en concert, ἐπιτε-liiv συμφωνίαν. 4) i en räkning 1. d., τιθέναι. ἀνα-, ἐγγράφειν. 5) u. sig, se Bete sig.: u. eig skickligt, oskickligt, εὑσχημονεϊν, ἀσχημονεϊν.

Uppförande, 1) gm vv. 2) ἀνόρθωσις, ἡ. κατασκενή, ἡ. οϊκοδομία, -μησις, ἡ. 3) gm vv. 4) ἀνα-, ἐγγραφη, ἡ. 5) gm vν. Jfr Sätt.

Uppföre, se Uppåt. Jfr Uppför.

Uppgift, 1) utsaga, λόγος, ἀ. τὁ λεγόμενον, εϊρημένον.: = bestämning, ορισμός, διορισμός, ὀ.: = förteckning, ἀνα-, ἀπογραφή, ἡ.: enl. hs u., ἐξ ὡν λέγει 1. φησίν.: enl. u , λόγω. 2) bro-blem, πρόβλημα, τό. πρότασις, ζήτημα, τό.: = förelagdt arbete, ἐργον (τεταγμένον, προσταχθέν 1. bl. dsa), τό.: det är en svår u., ἐργον ἐστιν.: ss. vore det en lätt u., afc ἐργον ουδέν όν.: den svåraste u:en återstår f. ngn, ο μέγιστος τών αγώνων υπολείπεται τινι.

Uppgifva, 1) gifva fr. sig, ἀφιέναι. προίε-σθαι. (χατα)προδιδόναι, προλείπειν (öfvergifva). ηαραδιδόναι (öfverlemna).: = afstå fr., ἐάν τι. ἀφίεσθαι, ἀφ-, ἐξίστασθαι. ἀναπαὑεσθαί τίνος. — ge förlorad, ἀπογιγνώσκειν, ἀπελπἰζειν.: u. andan, skri, hoppet, se d. oo.: u. tanken på ngt, ἀπογιγνώσκειν τι 1. τινός 1. m. inf. (stundom m. μή).: vara u:en, απειρηκέναι. ἀπογιγνώσκειν (ἐαν-του). 2) angifva, σημαίνειν. δηλούν. ἀποφαίνειν. λέγειν, φάναι. jfr Angifva. 3) framställa till lösning, προτιθέναι. προβάλλειν. προτείνειν.

Uppgifvande, 1) ἀφεσις, ἡ. παράδοσις, ἡ. 2) δήλωσις, ἀπόφανσις, ἡ. 3) πρόθεσις, ἡ. vanl. gm vν.

Uppglödga, διακαίειν. διαθερμαίνειν.

Uppgrumla, ἀναθολονν.

Uppgrunda, κατιλὑειν. τεναγονν.

Uppgrunda, se Upptänka.

Uppgräfva, ἀν-, ἐξορύττειν. ἀνασκάπτειν. ἀ-νασχαλεύειν.

^PPδ^» 1) eg., (ἐπ)αναβαίνειν. {ἐπ)ανιέναι. 2) röra sig uppåt, ἀναφέρεσθαι, αίρεσθαι (t. ex. rök), om himlakroppar, ἀνατέλλειν. ἀναδὑεσθαι. ἐπι-τελλειν. ἀνιαχειν. ἀνιέναι. προφαίνεοθαι. 3) öppna sig, om dörrar, ἀνοίγεσθαι. om band, λὑεσθαι. om bölder, (ἀναρ)ρήγνυσθαι. 4) se Belöpa sig.

Uppgång, 1) eg., ἀνάβασις, ἀνοδος, ἡ (äfv. ss. ställe). 2) himlakroppars, ἀνατολή, ἐπιτολή, ἡ.: före solens u., πριν ἀνατεϊλα» τον ήλιον. πρὀ ήλιου ἀνίσχοντος.

Uppgöra, 1) se Aftal a. 2) göra, i allmht, ηοιεϊν.: u. en plan, ritning, se d. oo.: u. en räkning, λογισμό v συγγράφειν. ψήφους τιθέναι.

Uppgörelse, se Aftal, Förlikning.

Upphacka, ἀνασκαλεὑειν. ἀνασκἀπτειν.

Upphandla, se Uppköpa,

Upphetsa, δια-, ἐκκαίειν. Se vidare Uppreta — upphetsad, θερμός, 3. διάπυρος, ἐκ-πυρός, 2. ἐμπαθής, 2. οξύς, 3. Jfr Hetsig.

Upphetta, ἐκ-, διαθερμαίνειν. ἐκπνρονν. Jfr Föreg.

Upphinna, se Hinna.

Upphissa, ἀνέλκειν. ἀνιμάν. ὀνεύειν (m. vindspel). : u. seglen, (ἐπ)αίρειν, -σθαι τὰ ιστία.

Upphitta, ἀν-, ἐξενρίσκειν. Jfr Uppfinna.

Upphjelpa, 1) eg., ἀνιστάναι, (ἐπ)ανορθοὑν (hjelpa på fötter), ἀναβιβάζειν (hjelpa att uppstiga). 2) oeg., Ιπανορθοὑν. ἀναλαμβάνειν. χον. φίζειν. ὠφελεἰν. ἀκεϊσθαι, ἐπισχευάζειν (laga).

Upphof, ἀρχή, ή. ah ια, ή. o. gm αἱτιος, 3.: ngt är u. till ngt, ἀρχει τὶ τίνος, γίγνεται τι ἳχ τίνος, αἴτιον ἐστι τὶ τίνος. Jfr Följ.

Upphofsman, αίτιος, ὁ. αρχηγός, ὁ. εξαρ-χος, ὁ. ὁ ἐξ αρχής ποιών, πλάττων 1. d.: vara u. till ngt, αἰτιον εἶναί τίνος, ἐξάρχειν τι 1. τινός. ^ ηοιεϊν τι.

Upphoppa, ἀνασκιρτάν. ἀναπηδάν. ἀνάλλε-σθαι.

Upphosta, ἀναβήσσειν. ἀναχρέμπτεσθαι. ἀ-νάγειν.

Upphugga, 1) gm huggning öppna, ἐχχό-πτειν. κατασχίζειν. 2) gm huggning tilldana, περικόπτειν. πελεκάν.: u. stenar, ξεϊν, ἐργάζε-σθαι λίθους.

Upphvirfla, ἀνω χωρεϊν 1. φέρεσθαι (περι-στρεφόμενον, se Hvirfla).

Upphvila sig, ἡσυχίαν ἀγοντα ἀναλαμβάνειν εαυτόν.

Upphyfsa, ἐχχαθαίρειν (rengöra). (δια)κο-σμεϊν o. καλλωπίζειν. σχηματίζειν.

Upphyfsning, κόσμησις, ή. καλλωπισμός, o.

Upphåll a, ἀν ἐχειν. ἀνατείνειν. ὑπέχειν. Jfr Uppehålla.

Upphålls väder, αἴθρια, ή. ανομβρια, ή.: det är u., οὐχ ὑει.

Upphäfva, 1) se Höja.: u. sig, ἀνίστασθαι (uppstå).: mot ngn, ἐπανίστασθαι πρός τινα.: u. sig till ngt, καθίστασθαι 1. αὑτόν καθιστάναι (t. ex. βασιλέα), ἐπαγγέλλεσθαι m. inf. 2) göra slut på, afskaffa, λύειν. διαλύειν. καταλύειν. χαθαι-ρεϊν. ἀθετεϊν. ἀκυρονν.: gm röstning, ἀποχειρο-τονεϊν.

Upphäfvande, af ett tillstånd, beslut o. d., λύσις, διάλυσις, κατάλυσις, ή.

Upphäkta, ἀναδεϊν. ἀναστέλλειν.

Upphälla, ἐκχεϊν. ἐγχεϊν.

Upphällning, ἐκχνσις, ἐγχνσις, ή.: ngt år på u:en, ον πολὑ περίεστί τίνος.

Upphämta, 1) se Uppföra 1). 2) upptaga, ἀναλαμβάνειν. ἀναλέγειν. σνλλέγειν (samla). Jfr Hämta.

Upphänga, ἀναρτάν, ἀνακρεμαννύναι, pi ngt, ἐκ τίνος.

Upphöja, l) se Höja. 2) se Förhöja.: u. glansen, skönheten af ngt, λαμπρότερον, κάλλ»-ον ποιεϊν τι. 3) förläna värdighet, anseende o.d., αίρειν μέγαν. ανξάνειν. ἀναβιβάζειν, προάγειν (εἲς τιμὴν o. d.). ἐκπρεπή ποιεϊν τινα. ἐξαίρειν (äfv. = prisa, se d. o.). — upphöjd, a)om bildhuggerier, ἐκτνπος, πρόστνπος, 2 (hel-, half-u.).: ett u. arbete, ἀναγλνφή, ή. τύποι, oi. b) hög, ädel, ὑψηλός, 3. σεμνός, 3. θειος, 3. μέγας, Ζ. μεγαλόφρων, 2. ευγενής, 2.: af u. själ, μεγαλόψυχος, 2.: af u. mod, μεγαλόθυμος, 2. c) u. öfver ngt, χρείττων (2) τινός.

Upphöjdhet, se Höghet.

Upphöjelse, fig., ἀρσις, ἡ. προαγωγή, ἡ (befordran), o. gm vv., se Upphöja.

Upphöjning, 1) ss. handling, se Föreg. 2) ngt upphöjdt, νψος, τό. ἀνάϋτημα. τό. ἐπαρμα, τό o. ἐχφνσις, ἡ (på huden).480 Upphöra-

Upphöra, παύεσθαι. ἀνα-, ὰno-, καταπαύε-σθαι, λήγειν, καταλήγειν, ἐκλείπειν m. gen. 1. part. (alla äfv. absol., i bet. sluta = λωφάν. τελευτάν). ἀφίστασθαι m. gen.: låta u., bringa att u., (ὰno-, χαια)παύειν m. gen. 1. part. — Stundom uttryckes u. gm smnsättning m. ὰno t. ex. u. att gråta, sörja, ἀποδαχρύειν, ἀποκηδεύειν.

Upphörande, παύλα, κατάπαυσες, ἡ. τελεν-τή, ἡ. vanl. gm vv.: utan u., αδιαλείπτως, ἀκα-ταπαύστως.

Uppifrån, se Ofvanifrån.

Upp il a, ἀνω σπεύ δειν 1. ἐπείγεσθαι. Se vidare Uppspringa.

Uppjaga, se Uppdrifva.

Uppkalla, 1) eg., ἀνω (παρα)καλεϊν. 2) se Uppropa. 3) ge namn efter ngn, se under Namn.

Uppkamma, τω κτενὶ ἀνασπάν.

Uppkasta, 1) eg., ἀνω ρίπτειν 1. β ἀλλ ειν. ἀναρρίπτειν. ἀναβάλλειν. 2) gm uppkastande bilda, ἀναβάλλειν, χουν 1. χωννύναι (t. ex. χώμα, τάφρον). 3) se Upp k räkas. 4) framställa, ἱμ-βάλλειν. προβάλλειν, -σθαι. προτιθέναι. εις μέσον προφέρειν.

Uppkastning, ἀνάρριψις, ἡ. αναβολή, ἡ. χώσις, ἡ. πρόθεσις, ἡ. se Föreg.: = kräkning, se d. o.

Uppklarna, 1) eg., se Klarna. 2) fig., φαιδρύνεσθαι, φαιδρονσθαι. φαιδρό ν γίγνεσθαι.

Uppklippa, διακείρειν.

Uppklistra, ἱπι-, προσκολλάν (på ogt).

Uppkläda, παρέχειν τινί τά Ιμάτια, καλρ ἐο&ήτι κοσμεϊν τινα.

Uppklättra, ἀναρριχάσθαι.

Uppknyt a, -knäppa, (δια)λύειν. χαλάν.

Uppkoka, ἀνέψειν. ἀναβράττειν. ἐφέψειν (ånyo).

Uppkomma, 1) eg., ἐξικνεϊσθαι ini τό ἀκρον. ἀνιέναι, -ελθεϊν. ἀναδύεσθοι (εκ τίνος, ur ^g*»)· 2) om växter, ἀναβλαστάνειν. ἀναφύεσθαι. αυξάνε σθαι. 3) uppstå, blifva, γίγνεσθαι.: om floder, ἀνατέλλειν, ὁρμάν, ρεϊν ἐκ τίνος.: om seder, bruk, Επιπολάζει ν. ἐπικρατεἰν. ἐκνικάν.

Uppkomst, 1) växters, (ἀνα)βλάστησις, αϋ-ξησις, ἡ. 2) blifvande, γένεσις, ἡ. 3) befordran, ανξησις, ἡ. : dta blef hs u., ἐκ τούτου ηὐξήθη 1. μέγας ἐγένετο.

Uppkrafsa, διασκαλεύειν. διασκάλλειν. δια μ ασθαι. σκαριφάσθαι.: u. i hög, αμάν. σωρεύειν. σνμφορεϊν.

Uppkrypa, -kräla, ἀνέρπειν. ἀνερπύζειν.

Uppkräkas, (ἐξ)εμεϊν. ἀνάγειν.

Uppköp, ἀγόρασις, -σία, ἡ. ἐμπόλησις, συν-ωνή, ἡ (Sedn.).

Uppköpa, σναγοράζειν. συνωνεισθαι. πριάμε-νον συνάγειν.

Uppköra, se Uppföra, -plöja, -drifva.

Uppkörs el, ἀνοδος, ἡ.

Upplag, se Nederlag.

Upplaga, se Laga.

Upplaga, af en bok, ἐκδοσις, ἡ.

Upplandas, προσχώσει αὐξάνεσθαι. προσχών-νυσθαι.

Upplandning, πρόσχωσις, ἡ. πρόσχωμα, τό

Upplappa, se Lappa.

Upplasta, se Ur las t a.

Uppleda, (ἀνοἡ ἀνάγειν.: = göra ledig, εν-χίνητον ποιεϊν.

Upplös».

Upplefva, 1) tr., περιεϊναι, περιγίγνεσθαι εις τι (lefva till ngt), ἐπιζῆν, ἐπ^λαμβάνειν (lefva under, t. ex. δέκα ἐτη τορ πολέμου), ἐπιδεϊν.: de s. u:t dsa tider, ol κατά τους χρόνους τούτους γενόμενοι.: han har u:t många olyckor, πολλά κακά ἐπαθε κατά τόν βiον.: u. glädje af sina barn, δνασθαι τών παiδων. 2) intr., lefva upp igen, ἀναβιώσκεσθαι. fig., ἀναζωπυρεϊσθαι.

Upplemna, ἀνατεiνειν. (ἀνω) ἀποδιδόναι.

Upplena, -lexa, se Lena, Lexa.

Uppleta, se Uppsöka.

Upplifva, se Lifva, Uppfriska.

Upplinda, ἀν-, ἐξελiττειν. ἀνειλεiν.

U|p ρ -1 o c k a, ἀνω ἐπ-, ὑπάγειν. - σθαι. ἀν ἀγειν.

Up-plocka, ἀνα-, συλλέγειν.

Upplopp, θόρυβος, ὁ. ταραχή, η. στάσις, ἡ. Jfr Uppror.

Upp lossa, (ἀνα)λ ὑειν. (ἀνα-, ἐπι)χαλάν, ἀνιέ-ναι (släppa efter).

Upplyfta, 1) eg., (ἐπ)αiρειν. ἐπαναiρειν. ἀνατεiνειν (uppsträcka), ἀνέχειν (hålla uppsträckt). αἰωρεiν, μετεωρiζειν (i luften).: u. ögonen, ἀνα-βλέπειν. jfr Lyfta. 2) själ, sinne, ἀνάγειν τήν ψυχήν. ἀναπτερούν. ψυχαγωγεiν.— upplyftande, se upphöjd.

Upplysa, 1) eg., (δια-, ἐκ)φωτiζειν. κατα-λάμπειν. iπ-, καταυγάζειν.: rundt om u., περι-λάμπειν. περιαυγάζειν. 2) fig., a) gifva insigt.: u. ngn, παιδεύειν τινά.: u. ngns förstånd, πα-διεύειν τόν νουν τινι.: en upplyst man, ἀνήρ συν-ετώτατος.: u. ngn om ngt, διδάσκειν τινά τι. δηλοὐν, διασαφήνιζε ν τινi τι. jfr Underrätta, Förklara, b) förkunna, ἀνακηρύττειν, ἀναγο-ρεύειν, ἀναγγέλλειν, fr. predikstolen, ἀπό 1. ἐκ του ιερού βήματος.

Upplysning, 1) καταυγασμός, δ. (iπι)φωτι-σμός, δ. φως, τός, τό. 2) a) παιδεiα, παiδενσις, ἡ (bildning), δήλωσις, ^ήγησις, ἡ (förklaring öfver ngt), λόγος, ὁ.: ge u., se Föreg.: få u. om ngt, διδάσκεσθαι, μανθάνειν τι.: icke ha fått u. om ngt, ἀγνοεiν τι. b) ἀνακήρυξις, ἡ. ἀνακήρυγμα, τό.

Upplysningsvis, ὡ ς δηλών, μ ἡ ἀγνορς. ϊνα εὐ ειδήτε 1. d.

Upplåga, ἀναπέμπειν φλόγα. (ἀνα)φλέγεσθαι. ἀνα-, ἐκλάμπειν. ἐκφλέγεσθαι, ἐκκαiεσθαι (äfv. fig·)·

Upp låna, δανειζόμενον συ ν ἀγειν, συλλέγειν.

Upplåta, 1) se Öppna. 2) öfverlåta, ἀν-, ἀφ-, ἐφιέναι. ἐπιτρέπειν. συγχωρεϊν. προiεσθαι. παραχωρεϊν (τινi τiνος).

Upplåtelse, ἐπιτροπή, ἡ. παρα-, συγχώρη-σις, ἡ.

Upplägga, ἀνα τιθέναι. παρα-, προτιθέναι (f. ngn), ἀποτιθέναι, -σθαι (i upplag).: u. i en hög, se d. o.: u. en bok, ἐκδιδόναι βιβλiον.

Uppläggning, ἀνάθεσις, ἡ. παράθεσις, πρό-θεσις, ἡ. ἀπόθεσις, ἡ.: af en bok, ἐκδοσις, ἡ.

Uppläsa (af lås), ἀνοίγειν, -νύναι.

Uppläsa, ἀναγιγνώσκειν. λέγειν. Jfr Föredraga.

Uppläsning, ἀνάγνωσις, ἡ.

Upplöja, νεάν, νεοὺν (ny jord), ἀρουν.: u. ngt ur jorden, ἀνορύττειν τι τῳ ἀρότρῳ 1. d.

Upplöjning, νέασις, νέωσις, ἡ· ἄροσις, η.

Upplöpa, se Uppspringa.

Upplösa, λύειν. ἀνα-, καταλύειν. διαλύειν (äfv. στρατιάν, πανήγυριν). διακρίνειν (i sina bestånds-TJpplöslig -

delar), διιέναι (στράτευμα).: u. sig, gm pass. λύε-σθαι etc.: u:s till ngt (= förvandlas till), τρέ-ηεσθαι εις τι. μεταβαίνων εις τι.

Upplöslig, cϊιαλυτός, 3.

Upplösning, λύσις, ανά-, χατά-, διάλυσις, ἡ. διάκρισις, ἡ.

Uppmana, παρακαλεϊν. προκαλεϊσθαι. προ-τρέπειν. παραινεϊν. κελεύειν. παρακελεύεσθαι. πεί-θειν. παραγγέλλειν (offentligen påbjuda). Jfr Uppmuntra.

Uppmaning, προτροπή, παραίνεσες* ἡ. παρά-, πρόκλησης, ἡ. παράγγελμα, τὸ (offentlig), ofta gm vv. t. ex. på u. af ngn, παραινέσαντος, χελεύσαντός τίνος.

Uppmarsch, ἀνάβασις, ἡ. ἄνοδος, ἡ.

Uppmarschera, se Upptåga.

Uppmjuka, μαλάττειν, ix-, καταμαλάττειν (äfv. fig., t. ex. θυμόν, ὀργήν). καταβρέχειν (uppblöta). Jfr Beveka. — uppmjukande, μαλακτικός, 3.: u. medel, μάλαγμα, τό.

Uppmjukning, μάλαξις, ἡ.

Uppmuddra, se Muddra.

Uppmuntra, δια-, παρακελεύεσθαι. ἐπι-, Ιγ· κελεύειν, -σθαι. κελεύειν. παρακαλεϊν. προτρέπει. παρορμάν. παροξυνειν. (ίπ)εγείρειν. ίπαί-ρειν. (παρα-, Ιπήθαρρύνειν, Ιπιρρωννύναι (inge mod, se d. o.).: = muntra, se d. — uppmuntrande, προτρεπτικός, 3. παρακελευστικίς, 3.

Uppmuntran, παρακέλευσις, ἡ. παρακελευ-σμός, ὁ. προτροπή, ἡ. παράκλησις, παρόρμησις, παραίνεσις, ἡ. ἔγερσις, ἡ.: medel till u., προτροπή, αφορμή, ἡ. ὁρμητήριον, τό.

Uppmura, se Uppbygga.

Uppmåla, ἀνανεουν, ἀνακαινίζειν τὸ χρῶμα.

Uppmärksam, προσεκτικός, 3. Ιπιστρεφής, 2. ἰπ ι μελή ς, 2. φιλήκοος, 2.: göra ngn u. på ngt, Ιπιστρέφειν τινά εϊς, πρός τι. Ιφιστάναι τινά Ιπί τι. ὑπομιμνήσκειν τινά τι 1. τινός (erinra).: vara η. på ngt, προσέχειν τινί. ἰπιστρέφεσθαί τίνος, ἀποβλέπειν ti ς 1. πρός τι.: vara u. mot ngn, θε-ραπεύειν τινά. Jfr Artig a).

Uppmärksamhet, πρόσεξις, προσοχή, ἡ. i-πιστροφή, ἡ. ἰπιστασις, -σία, ἡ. ἐπιμέλεια, ἡ. φιληκϋϊα, ἡ. θεραπεία, ἡ (artighet, se d. o.).: rikta sin u. på ngt, προσέχειν (τον νουν) τινί. Ιφιστάναι τήν γνώμην 1. διάνοιαν τινί 1. κατά τι 1. περί τίνος, νπακούειν τινός, ἰπιστρέφεσθαι τίνος. : rikta ngns u. på annat håll, περισπάν τινα.: väcka u., Ιπιστρέφειν (τινά, hos ngn), jfr bemärkt.

Uppmärksamma, se Föreg.

Uppmäta, se Mäta.

Uppnysta, ἀνελίττειν.

Uppnå, ἀνύτειν εις τι. ἐφικνεϊσθαί τίνος 1. εις, πρός τι. ηκειν εϊς τι.: ett ändamål, (Ιπι)-τνγχάνειν, Ιφικνεϊσθαι

τίνος, διαπράττειν τι.: söka u., όιώκειν τι.: ej u., άποτυγχάνειν, ατυχεϊν, άμαρτάνειν, διαμαρτάνειν τινός. Jfr Nå, Hinna.

Uppnående, Ιπίτευξις, ή. κατόρθωσις, ή (af ett ändamål), o. gm vv.

Uppnämna, se Uppkalla, Uppräkna.

Uppnäsig, σιμός (τήν ρίνα), 3.

Uppnöta, se Uppslita.

Uppodla, a) eg., ίργάζεσθαι. γεωργεϊν. ή-μερονν. Ιξημερούν. κατασκευάζειν. b) se Odla c).

Uppodling, a) Ιργασία, ή. γεωργία, ή. ήμέ-ρωσις, έξημέρωσις, ή. b) se Odling c).

Uppoffra, se Offra 2).

Uppoffring, διαφθορά, ή. άνάλωσις, ή. πρό$-σις, ή.: det är stor u. f. mig, βαρύ, χαλεπόν μοί έστιν. μόλις ανέχομαι τι 1. m. part.: vara mäktig af stora u:ar, οϊόν τ' εϊναι πολλά προέσθαι 1. άφειδεϊν εαυτού.

Uppoin, se Ofvanom.

Uppomkring, περί το άνω (τινός).

Uppqvicka, -qvickna, se Upplifva, Q v i c k η a.

Uppqvälla, άναβλύειν. άνα-, έκπιδύ εσθαι.

Upprada, άν-, συνείρειν. Jfr Uppräkna.

Upprappa, -rensa, se Rappa, Rensa.

Upprepa, 1) repa isär, άναλύειν. 2) ånyo säga, göra, Ιπαναλαμβάνειν. άνακυκ λεϊν. Ιπ αν ιέναι εις, ini τι (i tal 1. skrift), αύθις 1. cHς λέγειν, παλλιλογεϊν (omsäga).: u. en berättelse, διη-γεϊσθαι ταύτά.: u. en handling, δεύτερον ποιεϊν τι.: ngt u:s, έπαν έρχεται τι. — upprepad, συχνός, 3. πολύς, 3.: u:e gånger, πολλάκις, συχνό ν, -ά.

Upprepning, 1) άνάλυσις, ή. 2) Ιπανάλη-ψις, ή. παλιλλογία, ή (i ord).

Uppresa, άνορθουν. ίπανορθούν (åter u.). ιστάναι, άνιστάναι (äfv. om stöder, byggnader o. d.). κατασκευάζειν (uppföra), ιδρύειν (altaren, tempel).

Uppresa, intr., άνω πορεύεσθαι άναβαίνειν.

Uppresa, ή άνω πορεία, άνοδος, ή. ofta gm vv., se Föreg.

Uppresning, 1) άνόρθωσις, ή. άνάστασις, ή. κατασκευή, ή. ϊδρυσις, ή. 2) se Uppror.

Uppreta, άνερεθίζειν. παρ-, Ιξοργίζειν. Ιξα-γριαίνειν, -ιούν.: u. ngn mot ngn, παροξύνειν, παραοκευάζειν τινά ίπί τινα.: bli, vara u:d, se Vredgas.

Uppretning, Ιρεθισμός, o. o. gm vv.

Upp rid a, άνω Ιλαύνειν.

Upprifning, ρήξις, διάρρηξις, ή.: ett sårs, άφέλκωσις, ή.: en bros, διάλυσις, ή.: en trupps, διαφθορά, ή. απώλεια, ή.: ett besluts, se Upphäfvande.

Upprifva, άναρρηγνύναι, διαρρηγνύναι. (dia)-σχίζειν.: u. ett sår, αναξαίνειν Ηκος. άφέλκουν.: u. en bro, λύειν, όιαιρεϊν γέφυραν.: u. en trupp, διασκεδαννύναι. άναιρεϊν, καθαιρεϊν. Ικκόπτειν. διαφθείρειν.: u. ett beslut, se U ρ ρ h ä f v a.

Uppriktig, άπλούς, 3. αληθής, 2. αληθινός, 3. εύήθης, άδολος, άκακος, άφευδής, 2. χρηστός,

з. άπλαστος, ειλικρινής, 2 (bl. om saker).: vara

u., ἀληθεύειν, -σθαι.

Uppriktighet, ἀπλότης, ἡ. αλήθειαf ἡ. χρηστό της, ἡ. o. gm adj.

Upprinna, se Uppqvälla, -komma, -g&.

Upprinnelse, se Ursprung.

Upprispa, 1) repa upp, (ἀνα)λύειν. διαξaί-νειν. κατατiλλειν. 2) göra rispor, refvor i, κατα-μνττειν. Iπιτέμνειν. διασχiζειν. διαρρηγνύναι.

U p p r i s t a, (ἀνα-, δια)σχiζειν. κατασχάζειν. (ἀνα)-τέμνειν.

Upprita, διαγράφειν. ὑπογράφειν.

Upprop, κήρυγμα, το. κλήσις, πρόκλησις, ἡ.

Uppropa, ἀνακηρύττειν.: — påropa, se d. o.

Uppror, 1) i polit. men., στάσις, ἡ. στασια-σμός, ὁ. ταραχή, ἡ. Iπανάστασις, ἡ (mot ngn). νεωτερισμός, ὁ (statshvälfning), ἀπόστασις, ἡ (affall).: väcka u., στάσιν ἀνεγβiρειν, (iμ)ποΜΐν.;

61481

Upprorisk — Uppsluka.

bringa ngn till u., στασιάζiΐν, th στάσιν Eμβάλ-λ§ιν, ταράττiΐν, ἀνιστάναι τινά.: vara i u., Eν στάσει tiv αι. στασιάζει**, στασιαστιχώς εχειν.: göra u., νεωτερiζειν. στασιάζειν, mot ngn, ηρός τινα. ἀντιστασιάζειν τινί. Eπανiστασθαi τινι. ἀφiστα-σθαi tiνος (affalla).: deltaga i u., σνστασιάζειν. 2) oro, förvirring, θόρυβος, ὁ. ταραχή, ἡ.

Upprorisk, στασιαστιχός, στ ασιωτιχός, 3. νεωτεροηοιός, 2 (om pers.), στασιώδης, ταρα^ώ-δης, 2 (om pers. o. orter), o. part., se Föreg.: på u. sätt, χατά τό στασιωτιχόν.

Upprorsm ak ar e, στασιώτης, ov, o. νεωτεριστήςον, o. o. partt., se under Uppror.

Upprulla, 1) tr., a) rulla uppför, ἀναχυλiνδειν. b) hoprulla, συνεΐiττειν. c) utveckla, ἀνειλεΐν. ἀν ελiτ τειν. ἀναπτύσσειν. 2) intr., gm pass.

Upprusa, se Uppspringa.

Upprutten, ολος σαθρός, 3. χατασεαηπώς, νiα, ός.

Uppruttna, χατασήηεσθαι.

Upprycka, 1) tr., Eχτiλλειν, Eχχοχiζειν (har o. d.). ἀνασηάν.: m. rötterna, Eχριζούν. 2) intr., se Upptåga.

Upprymd, φαιδρiς, 3. ιλαρός, 3. εύθυμος, 3.

Uppräcka, ἀνατεiνειν. ἀνέχειν.

Uppräkna, ἀη-, Eξαριθμεΐν. ἀν-, Λ-, χαταρι-θμεiν, -σθαι. ἀπο-, χαταλογiζεσθαι. χαταλέγειν, διηγεΐσθαι, δι(εξ)ελθεΐν (uppnämna).: u. slägt-lederna, γενεαλογεΐν τήν σνγγένειαν.

Uppräkning, απ-, Λ-, Eξ-, χαταρiθμησις, ἡ. ἀπόλογος, κατάλογο?, o1, διήγησις, ἡ.

Uppränna, se Y ar ρ a.

Uppränning, 1) eg., se Yarp. 2) oeg., se Utkast.

Upprätt, ορθός, δρθιος, 3.: u. ställning, ὀρ-θότης, ἡ.: ställa u., (αν)ορθούν.: stå u., ὀρθού-αθαι : gå u., ορθόν βαδiζειν 1. ηορεύεσθαι.: sitta u., ἀναχαθήσθαι. Se vidare Rak o. Följ.

Upprätta, 1) eg., se Uppresa. 2) fig., inrätta, χαθιστάναι. συνιστάναι. χατασχευάζειν.: åter u., ἀποχαθιστάναι (en inrättning). Eπανορθούν, -σθαι (t. ex. ἀνναμιν, συνθήχας, αμάρτημα). : u. vänskap, förbund o. d., ποιεΐν.: u. ngns

mod, Εγείρε tv, παραμυθεϊσθαι (trösta), Επι-, παραθαρ-ρννειν τινά. άναθαρρύνειν τινά (åter). Jfr Mod.

Upprättande, 1) se Uppresning. 2) χατά-στασις, ή. σύστασις, ή. χατασχευή, ή. άποχατά-στασις, ή. Επανόρθωσις, ή.

Upprättelse, δίχη, ή. τιμωρία, ή.: gifva ngn u., δίχην 1. τιμωρίαν διδόναι 1. ύπέχειν τινί.: få, ha fått u.% δίχην λαμβάνειν, εχειν.: skaffa sig u. af ngn, τιμωρεϊσθαι, τίσασθαί τινα.: rättighet till u., σύλα, τά (se Lex.).

Upprätthålla, se Uppehålla 2).

Upprättstående, se Upprätt.

Upprödja, λε αίνε tv. όμαλίζειν, -ύνειν (göra jemn), Εξημερούν. χατασχευάζειν.

Upprödjning, ίξημέρωσες, ή. χατασχευή, ή.

Uppröra, χινεϊν. ava-, Λα-, παραχινεΐν. τα-ράττειν, Λα-, σvvταράττειν. Ιγείρειν.: = väcka ovilja, παροξύνειν. Εξ-, παροργίζειν. Εξαγριαίνειν. αγανάκτησιν εχειν τινί. — upprörande, άγα-ναχτητδς, 3. ανάξιος, 2. δεινός, 3.: finna ngt α., δεινόν ποιεϊσθαι 1. ήγεϊσθαί τι.

Upp rö ta, Λα-, χατασήπειν.

Upp&amla, se Samla.

Uppsats, σνγγραμμα, τό. μελέτη, ή. υπό-

μνημα, τό (anteckning), κατάλογος, ό ο. àno* γραφή, ή (förteckning).

Uppseende, 1) uppmärksamhet, θαύμα, τό (förundran).: väcka u., περίβλεπτον γίγνεσθαι, θαύμα παρέχειν. θαυμάζεσθαι. λαμπρό ν φαίνε-σθαι. Jfr Uppmärksamhet. 2) se Följ.

Uppsigt, Επιστασία, ή. Επιμέλεια, ή. φυλαχή, ή.: ha u. öfver ngt, Επισχοπείν, Εφοράν τι. Επι-στατεϊν τίνος. Εφεστάναι τινί. Επί τινι είναι. Επι-μελεϊσθαί τίνος. Επιτροπενειν τι.: vara lemnad utan u., άμελεϊσθαι.

Uppsjuda. άναζεϊν. άνα-. Εχβράζεσθαι. άνα-χαχλάζειν.

Uppsjö. 1) se Flod 3). 2) se Öfverflöd.

Upp sk af fa, άναχομίζειν. άναφέρειν.

Uppskaka. 1) eg.. διασείειν. άνα-, διαχινiïν. se Uppröra. 2) oeg.. χινεϊν. (δια)ταράττειν. Εχπλήττειν. Jfr Skaka

Uppskatta, se Yärdera.

Uppskicka, άναπέμπειν. άνιέναι.

Uppskjuta, 1) tr., a) flytta uppåt, άναχι-νεϊν. άνω χινεϊν. άνάγειν. b) till annan tid framskjuta, άναβάλλειν, vanl. -σθαι. άναβολήν ποιεϊσθαι τίνος, ύπερβάλλεσθαι. άνα-, ύπερτίθεσθαι (Sedn.). c) gm skjutning göra slut på, (xar)-αναλίσχειν (βάλλοντα). 2) intr., a) om växter, άνατέλλειν άναθεϊν, άνατρέχειν (hastigt).: låta u., άναφύειν. b) fara i höjden, άνω φέρεσθαι. άναφέρεσθαι. c) höja sig, se Höja 1).

Uppskof, αναβολή, ή. διατριβή, ή.: utan u., άνυπερθέτως. αμελλητί : åstadkomma ett u. m. ngt, άναβολήν ποιiïν, o. -σθαί τίνος.: tåla u., άναβολήν εχειν.

Uppskotta, άναβάλλειν τγι άμρ. άναχουν.

Uppskrifning, άνα-, άπο-, Επιγραφή, ή.

Uppskrifva. άναγράφειν. άπ ογράφειν. Επι-γράφειν (på ngt, εν τινι 1. εις τι), χατασημαίνεσθαι (uppteckna-).: u. ngt f. sig, γράφiοθαί τι.

Uppskrufva, αϊρειν χοχλία. Jfr Skrufva.

Uppskrämma, άναφοβiïν. Εχπλήττειν. άνα· σοβεϊν (fr. sin plats).: bli u:d, äfv. άναπτοεισθαι.

Uppskuffa, ἀνωθεῖν. ἀνω ὠθεῖν-

Uppskura, se Upp feja.

Uppskära, 1) öppna, (ἀνα-, δια-, Εηι)τέμνειν. ἀνασχἰζειν. (δια)σχἰζειν. 2) se A fm ej a.: uppskär ej hd du ej sått, a μή χατέθου μή ἀνέλρ.

Uppskärning, {ἀνα-, δια-, ἰπι)τομή, ή. διά-σχισις, ή.

Uppskörta, eg., ἀναζωννὑναι, ἀναστέλ-λειν (om drägten).: u. sig, ἀναχολπἰζειν. 2) fig., Εχχρηματἰζεσθαἰ τινα. πλεονεχτιἱν τινα. Jfr Pungslå.

Uppskörtande, αναστολή, ή.

Uppslag, 1) på kläder, se Bräm. 2) på pris, Εηιτἰμησις, ή. 3) i metrik, ἀνάχρουσις, ή. 4) omkastning, μεταβολή, ή. 5) inledning, början, ἀρχή, ή.: ge u., ἀρχε tv τινός, ὑφηγεῖσθαἰ τινἰ τἰνος.

Uppslamma, χατιλνειν. — uppslammad, Ιλυώδης, 2.: om flodmynningar, τυφλός, 3.

Uppslicka, ἀναλειχειν. ἀπολάπτειν.

U ρ ρ s 1 i ρ ρ a , ἀνἰεσθαι. λὑεσθαι. χαλάσθαι. Se Uppsläppa. — uppsluppen, πἰριχαρής, 2. λαμυρός, 3. νεανιχός, 3.

Uppslita, 1) uppnöta, τριβΛἰν. ini-, xmfib τρἰβειν (utslita). 2) se Up pr it v a.

Uppsluka,, ἀναχάπτειν ἀνασηάν. Se.S 1 ukia,.Uppslå — Upps tö ta.

483

Uppslå, 1) slå, kasta uppåt, ἀνω χόπτειν, ξἰπτειν. Εκλακτἰζειν. 2) uppspika , προσπηγνὑναι. προσάπτειν. προσηλονν. 3) öppna, ἀνοίγειν. ἀνα-πεταννὑναι. Εκκόπτειν (gm slag Öppna).: u. en bok, ἀναπτὑσσειν. ἀνελἰττειν. ἀνειλειν (i antik men., upprulla).: u. ögonen, ἀναβλέπειν. Επαίρειν τοὑς οφθαλμοὑς (lyfta).: u slöjan, apa-, Εκκα-λὑπτεσ&αι.: u. manteln, ἀναβάλλεσ&αι (äfv. kasta upp öfver sig, se Lex.). ἀναπτὑσσειν, chaxa-λὑπτεσβ-αι το Ιμάτιον. 4) eld, Εξάγε ty, Εγείρειν ηὑρ. 5) uppsätta, -ställa, τι&έναι. ιστάναι. πη-γνὑναι. Ιδρὑειν. ἀναιρεἰν (t. ex. γέρρα).: u. läger, bopålar etc., se subst. 6) upphäfva. λὑειν. ἀπαγορεὑειν (-ειπεἰν). 7) se Upphälla.

Upp släpa, ἀνέλκειν.

Uppsläppa, Εάν ἀναβαἰνειν. ἀνιέναι. ἀνα-ηέμπειν.: = lossa. λὑειν. χαλάν.

Uppsmida, καλκεὑοντα χαταναλἰσχειν.

Uppsmälta, se Smälta.

Uppsnappa, se Uppfånga.

U ρ ρ s η o, αναστρέφει ἀναλνειν.

Uppsnöra. λὑειν.: skorna, ὑπολὑειν (i med.. på sig).

Uppspana. ἀν-, Εξερευνάν. ἀρ-, Εξεὑρισκε tv.

Uppsparka, λαχτἰζοντα 1. τοϊς noalp Εκκόπτειν, Εξαράττειν, διαρρηγνὑναι

Uppspeja, se Uppspana.

Uppspetta, ἀναπείρειν.

Uppspika. ηροσηΧοὑρ. προσπατταλεὑειν.

Uppspinna, l) eg., ρέορτα καταχρήσ&αι 1. αναλἰσκε ιν. 2) fig., πλέκειν. καττὑειν. ράπτ ειν. πλάττειν. μηχανάσ&αι. σκευωρεϊσΘ·αι.

U ρ ρ s ρ o 1 a. προσκλὑζειν.

Uppsporra, se Sporra, Uppegga.

Uppspotta, ἀρα-, Εκπτύειν. ἀνάγειν.

Uppspricka, ἀναρρήγνυσ&αι. διαρρήγνυσ&αι.

Uppspringa, 1) hoppa, rusa upp, ἀναπη-δάν. ἀνάλλεσ&αι ἀνασκιρτάν. ἀνατρέχειν. ἀνα-S-ρώσκειν. ἀναπάλλεσ&αι. ἀνίστασ&αι, ὑπ-, Εξα-νίστασ&αι (ur sittande 1. liggande ställning. 2) löpa uppåt, ἀνα&εϊν. ἀνατρ έχειν. δρόμω ἀν ιέναι. 3) om källor, växter o. d , Εκ-, ἀναδύεσβ·αι. ἀνα-ιiλλειν. jfr Uppqvälla, -skjuta. 4) öppna sig, ἀναιιετάννυσ&αι (dörrar o. d). ρήγνυσ&αι. δια-χάσκειν.

Upp spritta, 1) fara upp. ἀνάττειν. ἀναπη-δάν. ἀνα&ρώσκειν. jfr Föreg. 1) 2^ spricka, (διαρ)ρήγννσ&αι.

Uppspruta, 1) tr., ἀνα-, Εκφυσάν. ἀνω φυ-σάν. ἀναπέμπειν (t. ex. πυρ). 2) intr., ἀναβλύ-ειν. Εξερεύγεσ&αι.

Uppspränga, διαρρηγνύναι. Εκκόπτειν.

Uppsprätta, ἀνα-, διασχίζειν. κατασχάζειν.

Upp spy, ἀν-, Εξερεύγειν. Εξεμεϊν. ἀναπέμπειν (t- ex. πύρ).

Uppspåra, (ἀν)ιχνεύειν. ϊχνοσκοπεϊν. ἀνΕξερευνάν. Επιζητεϊν.

Uppspårande, Ιχνεία, ἡ. ερευνά, ἡ.

Upp späda, ὑγρότερον ποιεϊν I. κεραννύναι (förtunna), ὑδωρ προσεγχεϊν.: u. vin m. vatten, bl. κεραννύναι olvov.

Uppspänna, Εν τείνειν (τί τινι, ngt öfver ngt), ἀνα-, Εκπετανννναι (utbreda).

Uppspärra, ἀναπεταννύναι. διαιρεϊν.: u. munnen, χάσκειν. κεχηνέναι. χασμάσ&αι

Uppstapla, ἀνασωρεύειν. σννκατανεϊν. σνν-άγειν.

Uppstegra, se Stegra.

Uppsteka, αὖ&ις δπτάν.

Uppsticka, 1) tr., a) höja upp, Επαίρειν (t. ex. σημεϊον). b) uppstinga, παρακεντεϊν. νύτ· τειν.: u. ngt på ngt, ἀναπειοειν. 2) se Uppskjuta 2). *

Uppstiga, 1) eg., ἀναβαίνειν. ἀνω χωρεϊν.: låta u., ἀναβιβάζειν. 2) lyfta sig uppåt, ἀνα-φέρεσ&αι. αϊρεσ&αι. ἀνω φέρεσ&αι I. χωρεϊν. μετεωρίζεσαι. ἀναπέμπεσ&αι, ἀνατρέχειν (om rök, dimma o. d.).: om himlakroppar, se Uppgå. — i uppstigande linie, εις 1. Επι τό ἀνω.: slägtingar i uppstigande linie, οi ἀνω τον γένους. 3) se Uppstå l). 4) uppkomma, γίγνεσθαι.: om tankar, kslr, Επέρχεται μοί τι. εισέρχεται με τε. λαμβάνει μέ τι.

Uppstigande, ἀνάβασις, ἀνοδος, ἡ. αναφορά, ἡ. Se Föreg.

Uppstoppa, se Stoppa.

Uppstryka, ἀναστέλλειν (t. ex. κόμην). ἀνα-σπάν.: u. ärmarna, περισπάσ&αι τάς χειρίδας.

Uppsträcka, ἀνατείνειν.

U ρ ρ s t r ö m m a , ἀνω ρεϊν, φέρεσθαι. ἀναβλύ-ειν (uppspruta).

Uppstudsig, se Mo t sträfv ig.

Uppstufva, ἀναπέττειν (om mat). Επισκευά-ζειν (reparera).; =upputsa. se d. o.

Uppstå, 1) resa sig upp, ἀνίστασ&αι (i allmht). Εξανίστασ&αί τίνος 1. εκ τίνος (fr. säte, läger, sömn).: u. fr. sömn, (ἀν-, Εξ)εγείρεσ&αι. tidigt, Επορ&ρεύεσ&αι.: u. fr. sin plats f. ngn. ν-πανίστασ&αν (ἀπὸ) τής ἑδρας τινί. ὑπεξανίστα-σθ-αι, εικειν τινί τής ἑδρας.: låtau., ἀνιστάναι.: u. o. begifva sig, se d. o.: u. fr. de döda, ἀνε-γείρεσ&αι Εκ τών τε&νεώτων. ἀναβιώσκεσ&αι (lefva upp igen). 2) höja sig, se Höja 1). 3) uppkomma, γίγνεσ&αι. Jfr Uppstiga 4).

Uppståndelse, 1) eg., (Εξ)ανάστασις, ή. ë-γερσις, ή. ἀναβίωσις, ἡ (återupplefvande) 2) o-ordning, θόρυβος, ὁ. ταραχή, ή.

Uppstäda, se Städa.

Uppställa, l)eg., ιστάναι. ἀνιστάναι. xa&i-στάναι. (ἀν)ορ&ούν (uppresa). Ιδρύειν (om altaren, stöder).: till bevarande 1. åskådning, ἀνατι&έναι (ish. tempelskänker; vara uppställd, ἀναχεϊσ&αι). Εκτι&έναι (om pris, belöningar).: i ordning, (δια)-τάττειν. διατι9·έναι om soldater, (παρα)τάττειν. ἀντιπαρατάττειν (mot fienden).: u. ύ%, (παρα)τάτ-τεσ&αι. τί&εσ&αι τά όπλα. mot fienden, ἀντιπα-ρατάττεσ&αι. Εναντία τάττεσ&αι τά όπλα, 2) utrusta, uppsätta, παρέχειν. κατα-, παρασκευάζειν. χα&ιστάναι. συνιστάναι. 3) framställa (bevis, sats etc), ἀπο-, Επιδεικνύναι. παρέχειν. τι&έναι, -σ&αι. προτι&έναι. φέρειν, ἀγειν εϊς μέσον. Επά-γεσ&αι. ἀποφαίνεσ&αι.: u. en sats, τί&εσ&αι (λόγον. ἀποφαίνεσ&αι (γνώμην). ἀποδεικνύναι λόγον.: u. en fordran, påstående, ἀξιούν. δικαιούν.

Uppställning, 1) eg., ἀνά&εσις, ἡ (ish. af tempelskänker). διά$εσις, τάξις, διάταξις, ἡ (i ordning), παράταξις, ἡ (af soldater). 2) κατα-, παρασκευή, ή. κατάστασις, ή. 3) &έσις, πρό&ε-σις, ή. Επίδειξις, ή.

Uppstämma, ἀνακρούεσ&αι. οναβάλλεσ&αν. Εν διδόναι.: u en sång, Εξάρχειν ωδής.: u. skri, klagan etc. (=höja), se subst.

Uppstämmande, ἀνάκρουσις. αναβολή, ή.

Uppstöta, 1) eg., se Uppskuffa. 2) gm484

Uppstötning — Upptåga.

stöt öppna, ἐκκόπτειν. κόψαντα ἀνοιγαν, ἐξα-VaXQOVHV.

Uppstötning, 1) o. 2) gm vv. 3) mats, se Kapning.: sur u., ὀξνρεγμία, ή.: ha u., ἐρυγ-γάνειν. ὀξνρεγμιάν (sur).: förorsaka u., ἐπιπολά-ζ*ιν.: s. förorsakar u., ἐρυγματώδης, 2. ὀξυρεγ-μκ'όης, 2 (sur).

Uppsuga, ἀνα-, ἐκπίνειν. ἀπο-, ἐκροφεϊν.

Uppsupa, χαταπίνειν. äfv. = Föreg.

Upp svalla, se Uppbrusa.

Uppsvinga, 1) se Uppsvänga. 2)refl», u. sig, se Svinga 2) b). Jfr Uppsväfva, Upphäfva sig.

Uppsvälla, ἀν-, ἐξ-, διοιάεϊν. ἀν-, ἐξοιάί-ακεσ&αι. ἀν-, ὁιοι&αίνεσ&αι. Λ-, ἐξογκούσ&αι. ἐμφνσάσβ-αι. ἀναφλεγμαίνειν (gm inflammation), komma att u., gm act. af anförda vv.

Uppsvällning, ἀνοίάησις, ή. οιάημα, τό. όγκος, ὁ.

Uppsvämma, ἀιογκούσ&αι. ἀιαχεϊσ&αι.

Uppsvänga, ἀναπάλλειν. αναρρίπτειν. Se Uppkasta.

Uppsyn, 1) ansigtsuttryck, ὀχρις, ή. se Min. 2) se Uppsigt.

Uppsyningsman, ἐπίσκοπος, ἐφορος, ὁ. I-πιστάτης, ον, ὁ (föreståndare), φύλαξ, χος, ὁ (väktare, vårdare), ἐπιμελητής, ου, 6 (s. har omsorgen om ngt). ἐπίτροπος, ὁ (s. fått sig anförtrodt ngt), äfv gm part., se under Uppsigt.

Uppsåt, -lig, se Afsigt, -lig.

Uppsäga, ἀπαγορεύειν (-ειπειν).: ett fördrag, aftal, λύειν σπονάάς, αυν&ήκας.: u. en fordran, anatτεϊν χρέος.

Uppsägning, λύσις, ἀιάλυσις, ἡ (af ett fördrag). ἀπαίτησις, ἡ (af en fordran).

Uppsända, se Uppskicka.

Uppsätta, 1) eg., ἀνατι&έναι. ἐκτι&έναι (pris, belöning), ἀνιστάναι. (ἐπ)αίρειν (t. ex. en flagga).: u. på ngt, ἐπιτι&έναι. προστι&έναι (t. ex. på en vägg), jfr Uppställa, Uppresa. 2) se Uppställa 2). 3) öppna, ἀναπεταννύναι.

4) skriftligen, se Författa, δ) stegra (pris), ἐπιτιμάν. πλειστηριάζειν. 6) refl., u. sig, ἀνακα&ίζειν, -σ&αι.: u. sig mot ngn, ἀν&ίστασθαι, ἐπανίστασ&αι, è-ναντιουσ&αί τινι. — uppsatt, (i värdighet), ἐντιμος, 2.: en u. man, ἀνήρ πρωτεύων 1. τών πρώτων.

Uppsättning, 1) ss. handling, ἀνά&εσις, ή. o. υυ.: af en skrift, συγγραφή, ή.: prisets, se Stegring. 2) ss. sak, κατασκευή, ή (t. ex. af möbler), τάξις, ή.

Uppsöka, ζητεϊν. ἀνα-, ἐπιζητεϊν. (ἐξ)ερευνάν.

Uppsökning, (ἀνα)ζήτησις, ή. ερευνά, ή.

Upptackla, οπλίζειν. ἐξοπλίζειν.

Upptaga, 1) eg., ἀναλαμβάνειν. at ρ ενν. ἀναι-ρεϊν.: ur ngt, ἐξαιρεϊν. προφέρειν. ἐξάγειν. 2) börja bearbeta, ἐργάζεσ&αι. jfr Uppodla.: grufvor, ο ρ ὑττειν 3) u. lån, ἀανείζεσ&αι 4) emot-, intaga, dέχεσ&αι, εϊς-, ἐκ-, προς-, ὑποάέχεσ&αι, (t. ex. εϊς τήν πόλιν, οϊκαάε). ὑπολαμβάνειν.: i ett sällskap, ἀναόέχεσ&αι. προσίεσ&αι. προαγράφειν (τινά τινι). gm val, ἐγχρίνειν εις m. acc. 1. ἐν m. dat.: vara väl υ:en, εὐάοχιμεϊν. ἀρέαχειν. τιμά-σθ-αι. B-εραπεύεσ&αι.: upptaga till barn, se Adoptera.: u. till arfvinge, χληρονόμον ποιεϊσ&αι, χα9-ιστάναι. 5) införa (i förteckning 1. d.), ἀνα ἐγγράφειν. τι&έναι. χαταλέγειν.: u. i räkning, se

under Räkning 2).: i förteckningen är u:en 1. förteckningen u:er, ἐστι, ἐνεστι ἐν τφ χαταλόγφ jfr Innehålla. 6) på ngt sätt anse, betrakta, ἀποάέχεσ&αι. φέρειν m. adv. ἐχειν τι ἐν μέρει τινός. νομίζειν τί τι·: u. lugnt vänligt, πράως, εὐμενώς ἀποάέχεσ&αι.: u. ngt så som, τον αὐτον τρόπον ὑπολαμβάνειν τι ὠσπερ εϊ.: illa u. ngt, χαλεπώς φέρειν τι I. τινί. όυσχεραίνειν τι. ἀχ&ε-σ&αί τινι 1. ἐπί τινι.: väl u., αγαπάν.: bli väl u:t, ἐπαινεϊσβ-αι. ἐπαινον ἐχειν. ἀρέαχειν. 5) å-tertaga, ἀναλαμβάνειν. ἐπαναλαμβάνειν (upprepa). ὑπολαμβάνειν (omedelbart efter ngn).: u. berättelsen, ἐπανελ&είν ἐπί τον λόγον. 8) börja (en sång), ἐξάρχειν (ὠάής). 9) intaga, vara utsträckt öfver a) en rymd, se Intaga 5). b) en tid, ἀιατελειν. είναι, ἀεϊσ&αι (fordra).: dta upptog hs ledighet, εϊς τούτο τήν αχολήν (κατανάλωσε v. 10) sysselsätta, ἀαχολίαν παρέχειν 1. ποιεϊν τινι. ἀαχολεϊν, κατέχειν τινά. Se Sysselsätta. 11) lösa, (ἀνα)λὑειν. ἀναπλέκειν.

Upptagande, mottagande, εις, ὑποάοχή, ή.: i barns ställe, (εϊα)ποίηαις, ή.: af ett argument o. d., ἐπανάλψρις, ή (upprepning).: i en förteckning, ἀνα-, ἐγγραφή, ή.: tidens, ἀαχολία, ή.: af jord, bergverk, ϊργααία, ή.: af en knut, λὑοις, ή. Se Föreg.

Upptappa, καταατaμνίζειν.

Uppte, -teckna, se Upp vi sa, U pp skrifva.

Upptill, se Ofvantill.

Upptimra, -tinga, se Timra, Tinga.

Upptina, 1) tr., (ἀνα)τήκειν. 2) intr., gm pass.

Upptorka, 1) göra torr, ἀναξηραίνειν. 2) en vätska, ἀποσπογγίζειν. ἀπομάττειν.

Upptorna, πυργουν. (ἐπι)αωρενειν. αυννεϊν.: u. sig, μέγα αϊρεσβ-αι.

Upptrampa, πατεϊν. καταπατεϊν.

Uppträda, ἀναβαίνειν. παρ-, ἐπιέναι (framträda). παρέχειν ιαυτόν, φαίνεσ&αι (visa sig).: u. offentligen ss. talare 1. skådespelare, προιέναι, -ελ&εϊν (εϊς μέσον), ἀνίστασ&αι (uppstå fr. sin plats f. att tala), παρ-, ἐπιέναι. πάροάον ποιεi-ad-ai (ish. om chorer o. skådespelare), ἀναβαίνειν (ἐπί τό βήμα, bestiga talarestolen).: låta u., ἀνιστάναι. ἀναβιβάζειν, -σθαι (ἐπί τό βήμα, ἐπί τήν σκηνήν). εϊσάγειν (ἐπί τήν σκηνήν).: u. emot ngn, ἀνθίστασβ-αι, ἐναντιονσ&αι, ἀντιλέγειν τινί.: u. f. ngn, λέγειν ὑπέρ τίνος.: u. i öppet krig mot ngn, πόλεμον ἐκφαίνειν πρός τινα.

Uppträda, tr., - ἀν-, συνείρειν.: på spett 1. d., (ἀνα-, ἀια)πείρειν. ἀναπηγνύναι.

Uppträde, 1) uppträdande, ἀνάβασις, ι?, πάροδος, ή (en talares o. skådespelares), o. gm vv. 2) se Scen δ).

Upptränga, 1) tr., ἀνω ὠ&εῖν. 2) intr., ἀνω τεiνειν 1. ὁρμάσθ-αι. Se Tränga.

Upptröttna, se Tröttna.

Upptukta. se Tukta, Uppfostra.

Uppt vätta. 1) se Af två. 2) se Upptorka 2).

Upptåg, γελοiο ν, τό. κοβαλiκευμα, τό. σκώμμα. τό. παιδιά, ἡ. νεανiευμα, τό. φλυαρiα, ἡ. βωμολόχευμα, τό (lågt, föraktligt).: ett besynnerligt u., ἀτοπον τι : ha u. f. sig, γελωτοποι-εῖν. παiζειν. νεανιεύεσ&αι. φλυαρεῖν. βωμολοχενε-σ&αι. ἀτοπα ποιεῖν. Jfr Infall.

Upptåga, ἀνω χωρεῖν I ἐλαύνειν. ἀναβαiνειν.:Upptågsmakar© — Urin.

485

förbi, inför ngn, παρελαύνειν. παρ(εξ)ιέναι.: i högtidligt tåg, πομπὴν ἀγειν 1. πέμπων,: låta u., ἀν ἀγειν.

Upp tåg sm ak ar e, γελωτ οποιός, ὁ. γελοια-ατής, ον, ὁ. χόβαλος, ὁ. βωμολόχος, ο (föraktlig). πολυπράγμων, ονος, ο (förslagsmakare). Se Upptåg.

Upptäcka, 1) finna, få kunskap om, εὑρi-σκειν. ἀν-, Εξευρiσκειν αϊσθάνεσθαι. μανθάνειν. φωράν. Εννοεῖν. Επινοεῖν. ὁράν.: u. ngt hos ngn, παρευρiσκειν, παρορἀν τi tivι. 2) röja, ἀποχα-λύπτειν. ἀποφαiνειν. φανερόν ποιεῖν. δηλοὑν. μην ν ειν. χατηγορεiν.

Upptäckt, 1) ss. handling, a) finnande, ευ-ρεσις, ἀν·, Εξεύρεσις, ἡ. φώρασις, ἡ. b) röjande, ἀποκάλυψις, tf. δήλωσις, tf. μήννσις, tf. κατηγορiα, tf. 2) det funna, εὕρημα, Εξεύρημα, τό. Επινόημα, τό.

Upptända, 1) eg., (ἀνα)καiειν. ἀπτειν, Εξ-ἀπτειν. Εναν ειν. jfr Antända. 2) fig., {ἀνα-, Εκ)φλiγειν. dia-, Εκκαiειν. παροξύνειν.: rara upptänd, se Brinna 3).

Upptändning, εκ-, ἀνάκαυσις. εναυσις, εξα-ψις, tf.

Upp t änka, Επινοεῖν. Εννοεῖν. Εκφροντiζειν. σο-φiζεσθαι (ngt fint, slugt), εὑρiσκειν, Εξευρiσκειν. μηχανάσθαι (medel, utvägar).

Upptänklig, gm omskr. t. ex. göra sig all u. möda, πονειν ὡς δυνατόν μάλιστα. Επi πὰν Ελθεῖν. πάντα κάλων Εκτεiνειν, κινεῖν, Εφιέναι (ord-spr.).: använda alla u. medel, μηχανάσθαι πάσας 1. τάς Εξ ἀνθρώπων μηχανάς.: visa ngn all u. ära, θεραπεύειν τινά πάσρ θεραπεiα. Jfr M ö j 1 i g.

Upptöa, se Upptina.

Uppnti, se Upp o. I.

Upputsa, Εκκαθαiρειν (rengöra), καλλωπiζειν. σχημάτιζε ιν. (δια)κοσμεῖν.

Uppvakna, se Vakna.

Uppvakta, 1) passa upp ngn, se Betjena. 2) besöka, ἀσπάζεσθαi τινα. ἀσπασό μενον προς-ελθεῖν τινι. Εντνγχάνειν τινi. 3) u. ngn m. ngt, χαρiζεσθαι, παρέχειν τινi τι.

Uppvaktning, 1) se Betj ening. 2) besök, ϊντενξις, tf. ασπασμός, o.: aflägga u., se Föreg.

Uppveckla, ἀναπτύσσειν. ἀν-. Εξελiττειν. α-νειλεῖν. (ἀνα)λύειν.

Uppveka, -vekna, seUppmjuka, Mjnkna.

Uppvigla, (ἀν)εγεiρειν. ταράττειν. εϊς στάσιν Εμβάλλειν. διαστασιάζειν (mot hrandra).: u. ngn mot ngn, Επανιστάναι τινά τινι. ἀφιότάναι τινά τiνος.

Uppviglare, se Upprorsmakare.

Uppvika, ἀναστέλλειν. ἀναβάλλεσθαι : u. ärmarna, περισπάσθαι τάς χειρiδας.

Uppvinda, ὀνενειν. ἀνέλκειν.

Uppvisa, δεικνύναι. ἀνα-, ἀπο-, Επι δεικνύναι. ἀποφαίνειν. προφέρειν. παρέχειν.

Uppvisning, δεῖξις, ἀνά-, ἀπό-, Επίδειξις, tf.

Uppvrida, ἀνω στρέφειν. (Επ)αίρειν (höj a upp). εις τονμπαλιν περιστρέφειν (sno upp).

Uppvräka, ἀναρρίπτειν. ἀνα-, Εκ βάλλειν

Uppväcka, se Väcka.

Uppvädra, ξινηλατεῖν. Εκρινίζειν Jfr Uppspåra.

Uppväga, 1) se Väga.: åt ngn, se Tillväga.: u. ngt m. ngt, ἀντίσταθμον 1. ἰσόρροπον τιθέναι τί τινι. ἀντισηκονν τί ην*. 2) m häf-

kraft lyfta, ἀνα-, Εκμοχλεύειν. 3) hålla jemnvigt m. ngn, ἀντίρροπον 1. ἀντ ἀξιον ειναι τίνος. ἰσόρροπον εἶναί τινι. Jfr Motsvara.

Uppvälla, ἀναβλνζειν, -βλύειν.

Uppvältra, se Upprulla.

Uppvända, ἀνω στρέφειν. ἀνασ τρέφειν.: upp -, o. nedvända, se Vända.

Uppvärma, ἀναθερμαίνει v. mat, ἀναπέττειν. Se Värma.

Uppväxa, 1) eg., αὐξάνεσθαι. μέγαν γίγνεσθαι. ἀναβλαστάνειν. ἀνατέλλειν, ἀναφύεσθαι (om växter), jfr Uppskjuta, ἀνατρέφεαθαι (uppfödas).: u. m. ngn, συντρέφεσθαί τινι.: låta u., ἀνιέναι. ἀναδιδόναι. ἀναφύειν. ανατρέφει ν. — uppväxt, = fullväxt, se d. o.

Uppå, se P å.

Uppåt, ἀνω. εἲς 1. πρός τὸ I. τὰ ανω. ανά-καρ. Ofta gm smnsättning m. ἀνά. Se Upp.

Uppäta, κατεσθίειν. καταβιβρώσκειν.

Uppöfva, (Εξ)ασκεῖν. Ex-, διαπονεῖν Jfr Ö f v a.

Uppöfver, se Ofvan.

U ρ ρ ö s a, ἀρύτειν (ἀρύειν), -σθαι. ἀντλεῖν (utösa).

Ur, ὡρολόγιον. ωροσκόπιο ν, ὡρονόμιον. τό. γνώμων, ονος, ὁ.

Ur, Εκ, Εξ. mest, ensamt 1. tillika, i smnsättning m. vv., se Nedanf. — De smnsättningar s. ej här äro upptagne sökas under Ut 1. under de enkla vv., hka smnsättas m. Εκ, stundom m. ἀπό.

Uraktlåta, se Underlåta, Försumma.

Uraktlåtelse, -enhet, se Underlåtande, Försummelse, -lighet.

Urarfva, göra sig u., ἀφ-, Εξίστασθαι τής κληρονομιάς, οὐ δέχεσθαι τὴν κληρονομίαν 1. d.

Urarta, Εξίστασθαι, Εκπίπτειν, Εξαλλάττειν (τοὺ γένονς). μεταβάλλειν (εῖς ἀλλο γένος).: u. till ngt, μεταβάλλειν, μεθίστασθαι, μεταπίπτειν είς τι. — urartad, ἀγενής, 2.

Urartande, διάστασις, tf (om växter), o. gm vv.

Urbild, ἀρχέτυπον, πρωτότυπον, τό.

Urbita, ἀποδάκνειν. Εκτρώγειν.

Urbleka, ἀλλάττειν, διαφθείρειν τὸ χρῶμά τίνος. Εκχρωννύναι τι. ἀφανίζειν (utplåna, t. ex. skrift).: u:s, äfv. Εξίτηλον γίγνεσθαι (om färg).: s. lätt u:es, Εξίτηλος, 2. — urblekt, χλωρός, 3. Εξίτηλος, 2.

Urblekning, tf τοὺ χρώματος διαφθορά.

Urblåsa, φνσώντα Εχκενούν 1. κοιλαίνειν.

Urborra, Εκτρνπάν.: det u:de, Εκτρύπημα, τό.

Urbota, mål, ung. άγων ἀτίμητος, ὁ. b) β· Ohjelplig.

Ur elementer, τὰ πρώτα στοιχεία, τὰ Εξ ἀρ χής ὑπάρχοντα.

Urfäder, οι Εξ ἀρχής πρόγονοι, προπάτορες, οἰ.

Urgammal, ἀρχαιότατος, 3. πολυχρόνιος, 2. πολυετής, 2.: sedan u:la tider, Εκ τού πάνυ αρχαίου.

Urgnugga, Εκτρίβειν.

Urgrund, πρώτη αἴτια, tf.

Urgräfva, -gröpa, (Εκ)κοιλαίνειν. διατρν-πάν. subst., κοίλανσις, ἡ.

Urhaka. Εξαιρεῖν τὁ ἀγκιστρον λὑειν.

Urhålka, se Urgräfva.

Ur häl la, Εχχεῖν. ἀποχεῖν.

Urin, οὐρον, τό. οὐρημα, τό.. afföra m, u., ἀπουρεῖν.: drifva u., οὐρα ἀγειν.: låta u., or-ρεῖν. ὀμιχεῖν. låtandet, ονρηῢις, tf. —blåsa,486 Urinvånare

κὐστις, εως, ἡ. -drifvande, (διουρητικός, 3. -glas, ουροδόχη, ἡ. οὑροδοχεῖον, τό. -gång, οὐρητήρ, ἡρος, ὁ. ουρητικός πόρος, ὁ. -rör, ουρήθρα, ἡ. ουρητικός πόρος, δ. -stämma, δυς-ουρία, ἴσχουρία, στραγγουρία, ἡ.: lida af u., δυσουρεῖν, -ιάν. στραγγουριάν.

Urinvånare, αυτόχθων, ονος, ὁ.

Urkoka, ἑψοντα Εξάγειν (t ex. ἀλοιφήν). «-φέψειν, ἀποζεῖν (om det kokade).

Ur kram a, ἀπο-, Εκθλίβειν. Εκπιέζειν. Εξιπούν. Εκστραγγίζειν. βία Εξάγειν,: u. saften, Εκχύλιζαν.

Urkund, αυγγραφή, ἡ, γράμματα, τά. μαρ-ιύριον, τό.

Urlassa, - lasta, φόρτον 1. τὰ φορτία Εκτιθέ-ναι, Εξαιρεῖν. ἀπ ογεμίζειν (ish. fartyg). Jfr A fi a s s a.

Urlassning, -lastning, ἡ τών φορτίων Εξαίρεσις.

Urmakare, τεχνίτης, ὁ. ὁ κατασκευάζων τά ωρολόγια, (ωρολογάς, ὁ, Nygr.).

Urminnes, ων ου σώζεται μνήμη, οὑ μνημονευόμενος, 3.: fr. u. tid, Εφ* δσον ἀνθρώπων μνήμη Ιφικνειται. Εξ αιώνος : u. häfd, se H ä f d.

Urmodig, se föråldrad, Gammalmodig.

Urna, υδρία, ἡ (f. dödas aska), κάδος, καδί-σκος, ἀμφορεύς, ὁ (f. omröstningar).

U rno ta, Εκ-, ἀποτρίβειν. ἀφανίζειν.

Uroxe, οὐρος, δ. βόνασος, δ.

Urpacka, Εξαιρεῖν. Εκτιθέναι. προφέρειν. κε· νουν (om det, hrur uppackningen sker).

Urrifva, -rycka, Εκ-, ἀποσχίζειν. Εκ-, ἁ-ποσπάν. Εξαρπάζειν.

Ursaka, se Ursäkta.

Ursinne, μανια, ἡ. λύσσα 1. λύττα, ἡ. οιστρος , ὁ.: se vidare Följ. Jfr Vansinne.

Ursinnig, Εμμανής, 2. μανιώδης, 2. μανικός, 3. μαινόμενος, 3. μανεις, εῖσα, ἑν. οιστρώ-δης, 2· (λυσσώδης, λυσσομανής, 2, λυσσαλέος, 3. Sedn). jfr Vansinnig.: göra u., Εκμαίνειν τινά. μανίαν Εμβάλλει ν τινί. (Εξ)οιστράν τινα. Εξαγρι-ουν, -ιαίνειν.: göra ngn u. mot ngn, Εξοργίζειν τινά πρός τινα.: vara, blifva u.,

(Εκ)μαίνεσθαι. οίστράν. λυττάν. Εξαγριούσθαι, -ιαίνεσθαι.

Urskilja, διοράν. διακρίνειν. διαγιγνώσκειν. διόριζαν, διαιρεϊν. ngt fr. ngt, ti ἀπό τίνος.: noga u., διευκρινεϊν.: lätt att u., ευδιάκριτος, 2.: svår, omöjlig att u., αδιάκριτος, ἀδιάγνωστος, 2.

Urskiljande, διάκρισις, διάγνωσις, διόρισις, διαίρεσις, ή. διορισμός, δ.

Urskiljning, 1) se Föreg. 2) omdöme, σύν-§σις, ή. γνώμη, ή. νους, ό.: brist på u., ακρισία, ή.

Urskrapa, ἀποξεϊν, -ξύειν. Εξορύττειν.

Urskrift se Original.

Urskulda, ngn, ἀπολογεϊσθαι ὑπέρ τίνος, hos ngn, πρός τινα.: u. sig hos ngn, ἀπολογεϊσθαι (Εκλογεϊσθαι Sedn.) πρός τινα (f. ngt, ὑπέρ τίνος), παραιτεϊσθαί τινα.: u. sig m. ngt, σκή-πτεσθαί τι. προφασίζεσθαί τι.: s. kan u:s, se Ursäktlig.: s. ej kan u:s, αναπολόγητος, 2.

Urskuldan, απολογία, ή. παραίτησις, ή.

Ursprung, αρχή, ή. αίτια, ή. γένεσις, ή. πηγή, ή (källa).: fr. sitt u., Εξ ἀρχής. ευθύς γεννηθείς, εϊσα, έν.: ha sitt u., γεγονέναι, fr. ngt, Εκ 1. ἀπό τίνος, om floder, τάς πηγάς έχειν (t. ex. på bergen, Εκ τών ορέων 1. Εν τοις δρεσιν).

Ursprunglig, ό, ή, τό (κατ') ἀρχήν 1. Εξ αρχής, πρώτος, 3.

-Utan.

Ursprungligen, (κατ'^ἀρχήν. Εξαρχής, τήν ἀρχήν. (τό) πρώτον, πρώτως.

Urspråk, πρωτότυπος γλώττα, ή.

Urspänna, se Frånspänna.

Urs tiga, Εκβαίνει v. καταβαίνειν (ur åkdon).

Urståndsätta, ἀδυνασίαν 1. ἀδυναμίαν κα-τασκευάζειν τινί. αδύνατον ποιεϊν τινα. Se vidare Hindra.

Ursäkt, 1) urskuldan, απολογία, ή. παραι-τησις, ή. πρόφασις, ή (förevändning).: göra u:er, προφασίζεσθαί.: göra alla möjliga u:er, πάσας προφάσεις προφασίζεσθαί.: anföra till sin u., σκήπτεσθαι, προφασίζεσθαί τι 1. m. inf. προφά-σει χρήσθαί τινι 1. m. inf.: skaffa sig, upptänka en u., πρόφασιν παρα-, κατασκευάζειν.: jag har en u. f. ngt, έστι μοι πρόφασίς τίνος.: inga u:er! μή μοι προφάσεις. 2) se Förlåtelse.

Ursäkta, 1) se Urskulda. 2) se Förlåta.

Ursäktlig, συγγνωστός, 3.: vara u., πρόφα-σιν I. συγγνώμην έχειν. Jfr Förlåtlig.

Ursälta, τόν άλα Εξάγειν.

Urtima, σύγκλητος, 2 (mots. κύριος, 3).

Urval, 1) ss. handling, Εκλογή, έκλεξις, ή. Εξαιρείτις, ή.: göra ett u., Εκλογήν ποιεϊσθαι.: m. u., λογάδην.: utan u., ἀκρίτως. ἀναμίξ. φύρδην. 2) det utvalda, Εκλογή, ή. παρεκβολή, ή (ish. af anmärkningar).: f'. öfr. gm adj. under utvald, t. ex. ett u. af böcker, βιβλία έκκριτα.

Urvattna, Εκπλύνειν (urtvätta). διαβρέχειν (gmfukta). Εξυδαρουν, -ατούν (göra vattenaktig).

Urvrida, (kläder) Εκπιέζειν τό ύδωρ (έκ τίνος).

Urvägenrödj a, se Undanrödja.

Urväder, se Snöyra, Oväder.

Uråldrig, se Urgammal.

Uråldrighet, ἀρχαιότης, ή. o. gm adj.

Urämne, se Element.

Ur ät a, ἐξεσθίειν. ἐκκενοὑν (tömma). (Εχ)κοι-λαίνειν (urholka).

U rö sa, Εξαντλεἰν.

Usel, ἀθλιος, 3. ταλαίπωρας, 2. κακοδαίρων, 2. κακός, 3 (dålig), πτωχός, 3 (fattig), φαὑλος, 3 (lumpen). Jfr Eländig.

Uselhet, ἀθλιότης, ἡ. ταλαιπωρία, ἡ. κακοδαιμονία, ἡ. κακοπάθεια, ἡ. πτώχεια, ἡ (tiggar-armod). κακία, ἡ (dålighet), φανλότης, ἡ (lumpenhet).

Usling, gm ἀνηρ 1. ἀνθρωπος, δ o. adjj. under Usel.

Ut, Eς τὁ I. τὰ ἐξω. vanl. gm smnsätt-ning mest m. Eκ, stundom m. ἀπὁ, πρὁ 1. andra præpp. se Nedanf.: icke veta u. 1. in, Eσχάτως διακεϊσθαι. Eν ταϊς Eσχάταις ἀπορίαις ειναι. — gå u. o. in hs ngn, φοιτἀν ὡς, πρός, παρὰ τινα. θαμίζειν πρός τινα. — Då det uttrycker slutet af en handling, återges det vanl. gm omskr. m. (ἀπο)παὑεσθαι (t. ex. παἰζοντα, δρχοὑμενον, λέγοντα).

Utaf, se Af.

Utan, 1) præp., ἀνευ, χωρίς m. gen. stundom ἐξω, Eκτός m. gen. (utom), δἰχα m. gen. (mest poet.). Ofta gm andra vändningar: a) gm a priv. t. ex. u. fara, ακἰνδυνος, 2. ἀκινδὑνως.: u. möda, ἀπονος, 2.: u. penningar, ἀχρήματος, 2.: u. förnuft, ἀλογος, 2.: u. blodsutgjutelse, a-ναιμωτί, o. s. v., se subst, b) gm ουδεiς, μη-δεiς i dat. m. det efter u. följ. subst. t. ex. u. ordning, ονδεν· κόσμω. o) gm ἐρημος, 3 (utblot-Utandas —Utböja.

487

tad). χάνος, 3 (tom), ἀπεστερημένος, 3 (beröfvad) 1. d. t. ex. utan vänner, ἐρημος φἰλων.: en vagn u. kusk, ἀρaατα κενὰ ηνιόχων.: u. fädernesland, ἀπεστερημένος τἡς πατρἰδος, d) gm vv., s. uttrycka saknad, t. ex. komma u. penningar, ηκειν ἀπορονντα χρημάτων 1. οὐκ ἐχοντα, φέροντα χρήματα.: bli u. ngt, αποτυγχάνουν, μή μεταλαβεϊν τἰνος.: vara u. bröd, σπανἰζειν σἰτου, e) gm särskilda uttr. t. ex. u. omsvep, ἀπλὡς.: u. ngns vetskap, λἀ#ρα, χρὑφα τινός, ἀγνοουντός τἰνος. 1. m. λανθάνειν (se Lex).: u. gensägelse, ομολογουμένως.: u. förtjenst, παρὰ τἡν ἀξἰαν.: u. din hjelp hade vi varit förlorade, ἀπολὡλειμεν ἀν εἴ μή σὑ Ιβοἡθησας. iv σοι σεσὡσμεθα. — u. att, vanl. gm part. m. negat. t. ex. u. att veta, οὐ 1. μή εἴδὡς.: u. att skratta, οὐ 1. μή γελάσας (äfv. ἀγελαστί). Ofta äfv. gm en negat. conditional-sats 1. gm ngn af de ofvan anförda vändningarne. b) se Utom. 2) adv., se Utantill. 3) conj., αλλά. δἐ.: icke bl. u. äfv., οὐ μόνον ἀλλάχαi. Jfr Blott.

Utandas, ix-, ἀιτοπνεἰν. ix-, ἀποφυσἀν. ἀφιέναι.: u. sin sitta suck, se Ande.

Utandning, ixiτνοἡ, εκπνευσις, ἡ.

Utanefter, -ifrån, se Utifrån.

Utanför, se Utom.: = vid, se d. o.

Utanlexa, τὁ προσταχθἐν Ικμανθόνειν.

Utanläsning, τὁ ἀπὁ στόματος λέγειν (uppläsa utantill), τὁ Ικμανθάνειν (lära utantill).

Utanom, se Utomkring.

Utanpå, (iv τοις) εξω 1. ἐξωθεν (τινός). Jfr Utantill.

Utanskrift, se Påskrift, Adress.

Utantill, (τὰ) εξω, εξωθεν, Ικτός. εκτοσθεν.: lära u., Ικμανθάνειν.: kunna u., Ιξειδέναι. ἀπὁ μνἡμης εἴδέναι.: uppläsa u., ἀπό στόματος ειπεἰν. ἀποστοματἰζειν.

Utanverk, προτειχίσματα, τἀ. προμαχεὡν, ὡνος, ὁ.

Utanvägg, ὁ ἐξω 1. εξωθεν τοἰχος.

Utarbeta, 1) tr., Iξ-, ἀπεργάζεσθαι. ποιεϊν.: m. möda, iκπονεϊν.: m. noggrannhet, Ιξακριβοὑν.: om själs-arbeten,

συντιθέναι. μελετάν. συγγρά-φειν. 2) reß., u. sig, a) ur ngt, dia-, Ικάύεσθαι. b) slita ut sig, κατατρίβεσθαι. ύπερπονεϊν. τρύχεσθαι πόνοις.

Ut arbe te, ή iv τω ύπαίθρω Ιργασία. τό εξω ϊργον.

Utarbetning, Ιξ-, άπ εργασία, ή.: om själs-arbeten, μελέτη, ή.

Utarma, εϊς πτωχείαν 1. εις Ισχάτην πενίαν 1. άπορίαν καθιστάναι (pass., χαταστήναι, ïλθεϊν).: gm räntor, κατατοκίζειν. Jfr Utsuga.

Utarrendera, se Bortarrendera.

Utbasuna, Λα-, Ικκωόωνίζειν. διαφημίζειν. θρυλεϊν. διαθρυλεϊν.

Utbedja sig, παραιτεϊσθαί τινά τι 1. m. inf. Se Bedja 2).

tjtbegära, άπαιτεϊν. άξιούν άπολαβεϊν.

Utbekomma, άπολαμβάνειν. παραλαμβάνειν. κομίζεσθαι. φέρεσθαι.

Utbeordra, κελεύειν 1. παραγγέλλειν τινά Ιξι-έναι 1. ίκστρατεύειν (i fält). Ικπέμπειν.

Utbetala, άπο-, Ικτίνειν. άποδιδόναι. Ιξα~ ριθμεϊν (uppräkna).

Utbetalning, ht-, άτιότισις, ή. άπόδοσις, ή. ίξαρίθμησις, ή.

Utbilda, ηλάττειν. άπ-, έξεργάζεσθαι. διαπονεϊν. άσκεϊν. παιδεύειν (bl. andligen).

Utbildning, διαπόνησις, ή. άσκησις,ή. παιδεία, παίδευσις, ή (själens).

Utbjuda, 1) till salu, άποκηρύττειν. (άνα)-κηρύττειν. 2) se Inbjuda. 3) se Utmana.

Utblanda, se Utspäda.

Utblomma, -blomstra, άπανθεϊν. παραν-θεϊν. παρακμάζειν (oeg.).

Utblotta, se Blotta 2) b) o. Utarma.

Utbl åsa, 1) tr., a) se Utandas, b) släcka, (πνέοντα) (άπο-, κατα)σβεννύναι. 2) intr., slockna, πνεύματι άπο-, κατασβήναι.

Utborga, se Borga 1).

Utbreda, a) breda ut, i sär, άνα-, Ικ-, δια-πεταννύναι. άναπτύσσειν.: öfver ngt, καταπεταν-νύναι. καταπλάττειν (bestryka, τί τινι).: u. sig (om land o. d.) άναπεπταμένον εϊναι. b) sprida, διαδιδόναι. iv-, διασπείρειν. Λα-, Ικφέρειν.: u. sig, διαδίδοσθαι. χωρεϊν. διήκειν. διιέναι. δια-πίπτειν.: förtärande, härjande u. sig öfver ngt, Ιπινέμεσθαί τι.: vara allmänt u:dd på ett ställa, Ιπιδημεϊν χωρίω τινί. jfr Utsprida, c) utvidga, förstora, (Ιπ)α υξάνειν. προ βιβάζειν. ίκτείνειν.: u. sig, αύξάνεσθαι. Ιπίδοσιν λαμβάνειν. Ιπιδιδόναι. d) ref.., vidlyftigt orda, άποτείνειν 1. μηκννειν τον λόγον, πολύν λόγον ποιεϊσθαι περί τίνος.

Utbredning, Ικπέτασις,ή διάδοσις, διασπορά, ή. Ιπίδοσις, ή. mest gm vv.

Utbringa, se Utföra.: u. en skål, se d. o.

Utbrinna, se Nedbrinna, äfv. σβένννσθαι (slockna).

Utbrista, 1) se Utbryta 2).: utbrista i tårar, skratt etc., se d. oo. 2) se Utropa.

Utbrott, εκρηξις, Ικβολή, ή. αρχή, ή (början).: en vulkans u., ρ ν άκων Ικβολή. vanl. gm vv. under Utbryta, t. ex. vid krigets u., αρχομένου 1. εύθύς καθισταμένου τού πολέμου.: under ett u. af vrede, όργισθείς, χαλεπαίνων.

Utbrusa, 1) eg., άναβλύειν (uppspruta).: = upphöra att sjuda, άναβράζειν. άποζεϊν. 2) fig., se under Utbryta 2). äfv. παρακμάζειν, κατα-πραύνεσθαι (gå öfver, mildras).

Utbryta, 1) tr., a) eg., Ικρηγνύναι. βία Ιξά-γειν 1. Ιξαιρεϊν. Ικμοχλεύειν (m. hafstång), b) afsöndra, άποτέμνειν.

απονέμει v. ἀφορίζειν. αφαιρεί v. 2) intr., ἀρχεσθαι (γίγνεσθαι), γίγνεσθαι, ϊκ-, καταρρήγνυσθαι (ish. om storm, oväder o. d). ἀναδίδοσθαι (ur ngts inre).: om vulkaner, a-ναπέμπειν 1. Ικβάλλειν ρύακας.: ett krig utbröt, πόλεμος κατερράγη, Ιγένετο, ἠρξατο.: låta sin vrede u. mot ngn, Ικρήγνυσθαι 1. Ικρήξαι ὀργήν εις τινα. se Vrede.: u. i hotelser, svordomar, förbannelser etc., se subst.

Utbränna, Ικ-, ἀποκαίειν. κατακαίειν.

Utbygga» Ιξοικοδομεϊν. Jfr Tillbygga.

Utbyggnad, Ικφορά, ἡ.

Utbyta, ἀλλάττειν, -σθαι, ἀντ-, καταλλάττε-σθαι, διαλλάττειν, μεταβάλλειν, ngt mot ngt, τὶ (αντὶ) τίνος (äfv. καταλλάττεσθαί τι πρός n).

Utbyte, (ἀντ)αλλαγή, ἡ. μεταβολή, ἡ.

Utbända, Ικμοχλεύειν.

Utbära, Ικφέρειν. Ικκομίζειν.

Utbärning, Ικφορά, ἡ. Ικκομιδή, ἡ.

Utböja, εξω κάμπτειν, κλίνειν.: åt sidan , παραχάμπτειν. πα ρακλίνειν. — ut böjd, om ben, βλαισός, 3. om näsa, γρυπός, 3.488

Utbörding— Utfärda.

Utb örding, se Främling.

U t d a η s a, 1) eg., Εξορχεϊσθαι. 2) upphöra m. dansen, ἀποπαύεσθαι τής ὀρχήσεως 1. ὀρχούμενον.

Utdela, νέμειν, ἀπο-, Επι-, διανέμειν. διαδι-δόναι. jfr Fördela.: = tilldela, se d. o.

Utdelning, ι'έμησις, διανομή, διάδοσις, ἡ.

Utdika, se Afleda.

U t d o f t a, ἀποπνεϊν.

Utdrag, ur en bok, Επιτομή, ἡ. παρεκβολή, ἡ (af anmärkningar).: göra u. ur en bok, συνε-ιτιν ßißUov.

Utdraga, 1) tr., a) ur ngt, Εx-, ἀπο-, ἀνα-σπάν. Εξέλκειν. Εξαιρειν.: u. ett ämne (gm kokning 1. d.), Εξάγειν. Εκκρίνειν.: u. penningar ur ett land, Εκκομίζεσθαι χρήματα Εx χώρας, b) utsträcka, Εx-, ἀπο-, διατείνειν. μηκύνειν. 2) intr., a) se Uttåga, b) se Eäcka 2) b).

Utdricka, Εκπίνειν. καταπίνειν. Εχροφεϊν.

Utdrifva, ἀπ-, Εξελαύνειν.: våldsamt, Εξω-θ ειν. Εχχρούειν. Εκβάλλειν.: u:s, Εχπίπτειν.: u. svett, Ιδρώτα Εξάγειν.: u. andar, Εξεπάδειν, Εξελαύνειν δαιμόνια. Jfr Fördrifva.

Utdunsta, 1) tr., Εξατμίζειν. ἀπο-, διαπνειν. 2) intr., ἀποφέρεσθαι (om ångorna), διαπνειν (om kroppen).

Utdunstning, 1)utdunstande (kroppars), δια-πνοή, διάπνευσις, ἡ. αναφορά, ἡ.: befordrande u., διαπνενστικός, 3.: elak η., μοχθηρά αναφορά.: brist på u., ἀδιαπνευστία, ἡ. 2) det utdunstade, τὁ ἀναφερόμενον. ἀναφορά,ἡ. ατμός, ο.

Utdö, (Εξ)ερημούσθαι, χενούσθαι (bli c le, om hns, familjer etc.). (Εξ)αφανίζεσθαι. διαφθείρεσθαι. ἀποσβέννυσθαι. ἀπομαραίνεσθαι (borttvina).

Utdöma, ἀποδοχιμάζειν. χελεύειν χαθαιρεϊν τι.

Ute, εξω.: = i fria luften, Εν (τώ) ὑπαίθρω.: vara u., a) i rummet, εξω είναι. ἀπειναι. Εξελη-λνθέναι. ἀπο-, Εχδημεϊν (utomlands), b) om tid

0. tillstånd, τέλος εχειν. πεπαύσθαι. οϊχεσθαι παρ-, ἰξελυθέναι.: det är u. m. mig, (ἀπό)λωλα. οϊχο-μαι.: vara illa

u., χαχώς, ἀπόρως εχειν 1. δια-χεϊσθαι. Εν δεινοϊς ειναι.

Uteblifva, ἀπογίγνεσθαι. ἄπειναι. μή παραγίγνεσθαι. μή παρεϊναι. χρονίζειν, βραδύνειν, μελ-λειν (dröja att inställa sig), ὑστερίζειν, ὑστεριϊν (komma f. sent). Επι-, Εχλείπειν (afbrytas), λωφάν, λήγειν, παύεσθαι (upphöra).: u. m. ngt, μή παρέχειν 1. ἀποδιδόναι τι.

Utebli fv an de, ἀπουοία, ή. μέλλησις, ή. Επί-, 3χ-, ελλειψις, ή. Se Föreg.

Utefter, παρά m. acc. (vid sidan af), χατά m. acc. (nedåt), ἀνά m. acc. (uppåt).

Uteglömma, λανθάνειν (αυτόν) παραλείποντα. jfr Följ.

Utelemna, παρα-, Εχλείπειν. νπερβαίνειν.

Utelemning, παράλειψις, ή. o. gm νυ.

Utlöpande, διαδιδόμένος, 3.

Utesluta, a) se Utestänga, b) se Utelemna. c) utstöta: ur en förening 1. d., ἀπελαύνειν. ἀποδοχιμάζειν. Εχχρίνειν. Εχφυλλοφορείν: nr en skrift 1. d., ἀφαιρειν. ἀπαλλάττειν. d) se Undantaga. — uteslutande, ἰδιος, 3. κύριος, 3. μόνος, 3. adv., ἰδια. κυρίως.

Utestående, a) eg., εξω 1. Εν ὑπαίθρφ Εοτώς

1. ὤν. ἀσυγκόμιστος, 2 (om gröda), b) jag har penningar u., χρήματα 1. χρέος οφείλεται μοι.

Utestänga, ἀπο-, Εκκλείειν. ἀποσχοινίζειν (eg. m. tåg), εϊργειν, ἀπ-, Εξείργειν. ἀπελαύνειν, ἀπο-

μονούν.: vara u:d fr. delaktighet i ngt, ἀμοιρον ειναι, ἀμοιρείν τίνος, μή μετέχειν τινός.: u:d fr. fördraget, εκσπονδος, 2.: u. sig fr. ngt, ἀποχλεί-εσθαί τίνος, φεύγειν τι (sky).

Utestängning, ἀπόχλεισις, ή. o. νυ.

Utfall, 1) eg., utfallande, εκπτωσις, ή. πρό-πτωαις, ή. vanl. gm vv. 2) vattens, se Af-, Utlopp. 3) plötsligt angrepp, a) belägrades, (Επ)-έξοδος, ή. Εκβοήθεια, ή. Εκδρομή, ή. καταδρομή, ή.: göra u. mot ngn , Επ εξιέναι τινί 1. πρός τινα. Εκβοηθεϊν Επί τινα. Επεκτρέχειν, Επεκθεϊν τινι 1. πρός τινα. ἀντεξιέναι, ἀντεξελαύνειν. b) i ord, gm καθάπτεσθαί τίνος.

Utfalla, 1) eg.. Εκ-, προπίπτειν. Εκ-, προ-βάλλεσθαι. 2) om floder, Εκ-, εισβάλλειν. Εξιέναι (-ιημι). 3) om belägrade, se Föreg. 3) a). 4) om penningar, ἀποδίδοσθαι. 5) aflöpa, πίπτειν. ἀποβαίνειν. ἀποοκήπτειν. τέλος εχειν 1. λαβείν, τε-λευτάν. γίγνεσθαι (om beslut, svar o. d.): u. lyckligt , προχωρεϊν.: u. annorlunda, μεταπίπτειν.: u. olyckligt, κακώς ἀποβαίνειν. ἀντιπίπτειν.

Utfara, 1) se Utresa.: i vagn, Εκ-, προελαύνειν.: på fartyg, se Utlöpa. 2) hastigt utkomma, Εξάττειν. Εξορμά v. 3) i ord, Επιφέρβ-σθαί τινι. καθάπτ εσθαί τίνος. Επιπλή ττειν τινί.: u. i hotelser, smädelser etc., se d. oo.

Utfart, Εξέλασις, ή. περίπατος, ο (spatsertur) F. öfr. gm vv.

Utfattig, πτωχός, 3. πάντων Ενδεή ς, 2.; vara u., πτωχέ ὑειν. Εν ταϊς ισχάταις ἀποριαις ειναι. Εν πάσ*] ἀπορία ειναι. Jfr Utarma.

Utfinna, Εξευρίσκειν. Se Uppfinna.

Utflyga, Εκ-, ἀποπέτεσθαι. ἀφίπτασθαι

Utflygt, fig., ἐξοδος, ή. αποδημια, ή. περίπατος, δ (spatsertur).: göra en u., Εξιέναι. ἀπο-δημεϊν.

Utflyta, Εκρεϊν. ἀπορρεϊν. Εχχεϊσθαι.: om floder, se Utfalla 2).

Utflytta, 1) tr., Εκφέρειν. Εκκομίζειν. Εξάγειν, προκινεϊν (t. ex. ett gränsmärke). 2) intr., Εξοι-κίζεσθαι, Εξοικεϊν. ἀποικίζεσθαι, ἀποικεϊν (ss. ny-byggare). Jfr Flytta.

Utflyttning, 1) Εκκομιδή, ή. 2) Εξοίκησις, ή. ἀποίκησις, ή. αποικισμός, ό.

Utflöda, Εκρεϊν, προρρεϊν. Εκ-, προχεϊσθαι.

Utflöde, εκρους, ὁ. Εκροή, ἡ. απορροή, ἁ-πόρροια, ἡ.: = utlopp, se d. o.

Utfodra, Εκτρέφειν. Se Fodra.

Utfordra, ἁπαιτεϊν. Εξαιτεϊν.: = utmana, se d.

Utfordrande, ἁπ-, Εξαίτησις, ἡ.

Utforssa, φέρεσθαι εκ τίνος, προχεϊσθαι. Jfr Utspruta 2).

Utforska, δια-, Εκπυνθάνεσθαι (τινός τι), ἁ-νακρίνειν. βασανίζειν. Εξετάζειν. (Εξ)ερευνάν.

Utforskande, ἁνάκρισις, ἡ. Εξέτασις, ἡ. Εξε-τασμός, ὁ. Εξερεύνησες, ἡ.

Utfrusta, 1) tr., Εκφυσάν, Εκπνεϊν. Εξεμέιν (utspy), jfr Frusta. 2) intr., se U t spruta 2).

Utfråga, δι-, ἁνερωτάν τινά τι. δια-, Εκπυνθάνεσθαι τινός τι.

Utfundera, se Uttänka, Upptäcka.

Utfylla, ἁνα-, ἁπο-, Εκπληρούν. προσχωννυναι.

Ut fy Ilning, (ἁνα)πλήρωσις, ἡ. — χοὑς, δ.

Utfå, se Utbekomma.

Utfärd, se Utfart, Utresa.

Utfärda, Εκπέμπειν. ΕπιστέΙλειν.: ett påbud, se Påbjuda.Utf&Bta — tJth&llighet.

48»

Uti äst a, (ix-, nqo) τιθέναι (utsätta), τάττειν (fastställa).: u. sig, Επαγγέλλεσθαι. ὑπισχνεϊσθαι. καθομολογεϊν. Εγγυάσθαι. π ἰ στ ι ν διδόναι. Jfr Förbinda 3).

Utfästelse, ὑπόσχεσις, tf. συγγραφή, ἡ (skriftlig). πίστις, εως, ἡ. Jfr Löfte.

Utför(e), κάτω.: u. ngt, χατά m. gen. o. acc. jfr Nedför.: gå u., ρέπων, κλίνειν, φέρεσθαι Επὶ τὸ χείρον.

Utföra, l)eg., Εξάγειν. Εκκομίζειν.: s. u:es, Εξαγώγιμος, 2 (om varor). 2) verkställa, πε-ραίνειν. ἁνύτειν. (εργω) ἁπο-, Επιτελεϊν. ἁποδεὶ-κνυσθαι. πράττειν, δια-, καταπράττειν. Εξεργά-ζεσθαι.: väl, lyckligt u., χατορθούν. 3) i framställning, διελθεΐν, διεξελθεϊν (λόγω), περαίνειν. jfr Föredraga 3).: i afs. på det yttre föredraget, προφέρειν. ὑποκρίνεσθαι. jfr Uppläsa.: u. talan, se d. o.: u. musik, se Musicera. 4) se Utsprida.

Utförande, 1) ΕκκομιδιJ, Εξαγωγή, ἡ. 2) πράξις, διάπραξις, ἡ. ἑργον, τό.: vanl. gm vv.: lyckligt u., εὑπραγία, κατόρθωσις, ἡ. 3) διή-γησις, διέξοδος, ἡ.: yttre, ηροφορά, ἡ. ὑπόκρι-σις, ἡ.

Utförlig, ακριβής, 2 (noggrann), διεξοιδιχός, 3 (Sedn.). vanl. gm omskr. m. διά μαχροτέρων 1. πλειόνων 1. Επὶ πλέον 1. καθ1 εν εκαστον. Jfr Vidlyftig.

Utförlighet, ακρίβεια, ἡ. Jfr Vidlyftig·-het.

Utförsel, se Utförande 1).

Utförseltull, διαγώγιον, παραγώγιον, τό.

Utfösa, Εξελαύνειν.

Utgallra, Εκκρίνειν. Ex-, ἁπολέγειν. ἁποδοκι-μάζειν (förkasta), διακαθαίρειν (t. ex. en skog).

Utgammal, βαθυγήρως, 2. γήρα ἁπειρηκώς, ιfia, ός. νπερμέτρω γήρα συνεχόμενος, 3. 1. d.

Utgifning, εκδοσις, διάδοσις,|tf (af en bok). ἁνάλωσις, δαπάνη, tf (af penningar), παράδούις, παρεγγύησις, tf (af lösen).

Utgift, ἀνάλωσις, tf (ss. handling). Λτπά-*"!·> tf· ἐξοδος, tf. ἀνάλωμα, δαπάνη μα, τὸ (det utgifna).: kräfva u., δαπάνης δεϊσθαι 1. ειναι.: de dagliga u:erna i hushållet, tf Εφ* ἡμέραν δι-οίχησις.: ej ha tillräckligt penningar f. u:erna, μή ικανά εχων Εφ* α δει τελεϊν.

Utgifva, 1) eg., Εx-, ἀπο-, διαδιδόναι.: u. penningar, ἀναλίσχειν, δαπανάν χρήματα, f. ngt, εις τι.: u. lösen, παραδιδίναι, παρεγγυάν τό σύνθημα.: u. ett påbud o. d., se subst.: u. sitt lif, se Offra. 2) u. f. ngt, λέγειν (εϊναί) τι.: u. sig f. ngt, Επαγγέλλεσθαι, προσποιεϊσθαι, σκή-πτεσθαι είναι τι.: u. ngt f. sanning, äfv. λέ-γοντά τι χρεύδεσθαι.: u. andras egendom f. sin, προσποιεϊσθαι τά ἀλλότρια.

U t gif vare (af en bok), gm part. af Εχδιδόναι.

Utgissa, se Gissa.

Utgjuta, Εχχειν. προχεϊν.: vid offer, σπέν-δειν. λείβειν.: u. öfver ngn ngt, χαταχεϊν, κατα-σχεδαννύναι τινός τι.: u. sig, Εξερεύγεαθαι. προ-χεϊσθαι. ρεϊν. om floder, se Utfalla 2).: u. sig öfver ngt, Επιχεϊσθαί τινι. καταχεϊσθαί τίνος, προχεϊσθαι εις τι.: u. sig i klagan, loford o. d., πολύν είναι όδυρόμενον, Εγχωμιάζοντα etc..: u. sin vrede, Εχρήξαι τήν δργήν.: u. sig f. ngn, ἀνακοινοΰσθαί τινι.

Ut gjutning, ἑχχυσις, tf. — σπονδή, λοιβή, tf.

U t gnid a, ξχτρίβειν.

Utgrena sig, σχίζεσθαι. Se Dela sig.

Utgrening, σχίσις, tf.: = gren, se d. o.

Utgrunda, se Uttänka.

Utgrundlig, δυνατός (3) 1. ον ϊστιν Εξευρίσκειν 1. χαταν ο ειν.

U t grå t a, ἀποπανεσθαι, λήγειν δαχρύοντα.

Utgräfva, se Afleda.

Utgröpa, se Urgröpa.

Utgå, 1) eg., Εξιέναι (-ελθεϊν). Εχπορεύεσθαι.: u. på jagt, på furagering, Εξιέναι Επί θήραν, Επί τά Επιτήδεια.: absol., Εξιέναι (θύραζε).: vara utgången, Εκτός είναι, jfr Utträda. 2) oeg., a) taga till utgångspunkt, ἀρχεσθαι Εx 1. ἀπό τίνος, ὑπόθεσει χρήσθαι τινι. b) utföras, Εξιέναι. Εξάγεσθαι. c) om uddar o. d., se U t s k j u t a 2) a), d) leda sitt ursprung fr., γίγνεσθαι Εx 1. ἀπό τίνος. Εξιέναι, ήχειν παρά τίνος, e) kungöras, i-ξελθεϊν. Επιστέλλεσθαι, παραγγέλλεσθαι (om påbud). Εχφέρεσθαι, διαδίδοσθαι (om rykten).: låta u., se Utfärda, Utsprida, f) utbetalas, γίγνεσθαι. ἀποφέρεσθαι. g) gå till ända, τέλος εχειν 1. λαβεϊν. Εξιέναι.: = utdö s. d.: om handelsartiklar, Εx-, ἀπολείπειν.: vara utgången, ἀποδε-δόσθαι. h) uteslutas, ἀν-, ἀφαιρεϊαθαι. Εχβάλ-λεσθαι : låta u. mot hrtannat (i räkning), ἀντα-ναιρεϊν.

Utgång, 1) utgående, ἐξοδος, tf. o. gm vv., se Föreg. 2) ss. ställe, e|odoff, tf.: en hålas, gatas o. d., στόμα, τό.: utan u., ἀν ἐξοδος, ἀ-νέχβατος, 2. 3) slut på en tilldragelse, %xßa-σις, tf (Sedn.) o. ἀποβάν, ἀντος, τό (följd), διέξοδος, tf (förlopp), vanl. τέλος, τό. τελεντή, tf (på en tidrymd).: u. på en dram, ἐξοδος, tf (dess sista del). Se vidare Slut.

Utgångspunkt, αφορμή, tf (f. ett företag). ἀρχή, tf.

Utgöra, 1) erlägga, ἀποφέρειν. ἀποδιδόναι. εϊσφέρειν. jfr Skatt. 2) vara, uppgå till o. d., ἀποτελεϊν. ποιεϊν. χαθίστασθαι. γίγνεσθαι, είναι, υπάρχειν. τυγχάνειν. Jfr Belöpa sig.: u:s af, se Bestå.

Utgöromål, se Utarbete.

Uthacka, Εκχολάπτειν. Εξορνττειν.

Uthala, χαλάν. Se Hala.

Uthjelpa, Εχβιβάζειν. διοδο ν 1. εξοδον πορι-ζειν 1. παρασχευάζειν τινί.

Uthoppa, Εχπηδάν. Εξάλλεσθαι. Εχθρώσχειν. Εχπίπτειν (om saker).

Uthosta, se Upphosta.

Uthugga, Εχχόπτειν. τέμνειν (t. ex. υλην). Εχχολάπτειν (borthugga en inristning).: = gm uthuggning dana, se under Hugga 1).

Uthungra, λιμω Εχτήχειν, διαφθείρειν, ά-πολλύναι·: en fästning, λιμω αίρεϊν 1. Εκπολιορ-χεϊν (äfv. om pers.).: bli u:d, λιμω άλίσχεσθαι.

Uthus, τά εξω 1. πέριξ 1. άλλα οικοδομήματα.

U t hvi la, άναπαύεσθαι. αναλαμβάνει ν (εαυτόν).

Uthvissla, Εκσυρίττειν. κλώζειν.: u:s, äfv. Εκπίπτειν. Εκβάλλεσθαι.

Uthvissling, συριγμός, ό. κλωγμός, ό.

Uthyra, se Hyra.

Uthålka, se Urgräfva.

Uthålla, 1) eg., προτείνειν. ύπέχειν. 2) oeg., se Hålla ut.: u. en ton, άποτείνειν φθόγγο v. — uthållande, se Ihärdig.

Uthållighet, se Ihärdighet.

62400

Uthäfva, ίξαίρειν. ix βάλλειν. έξαιρεϊν.: m. möda, ix μοχλεύειν.

Uthälla, se Utgjuta.

Uthämta, ix-, προκομίζειν. ix-, προφέρει, έξάγειν. ίχκαλεϊν (bl. om pers).

Uthämtning, ίκκομιάή, ή. il-αγωγή, ή.

Uthändiga, παραάιάόναι. παρεγγυάν.

Uthändigande, παράάούις, ή.

U th än ga, 1) tr., έξω χρεμαννύναι. προτείνων. προβαίνει v. 2) intr., 2£ω κρέμασ&αι. προ-κρέμασ&αι. προφαίνεύ&αι. έξ έχειν.

Uthärda, καρτερεϊν τι, ίγκαρτερεϊν τινι (hd s. fordrar uthärdighet, ståndaktighet), άνέχεσ&αι. ύπομένειν. φέρειν. άιαφέρειν (till slut), άντέχειν τινί (stå emot), jfr Lida 1) b).: u. ett angrepp, άέχεσ&αι. t)πομέν ειν. άντ έχειν.

lithärdande, καρτέρηόις, ή. ύπο·, άιαμονή, ή.

Uti, se I.

Utifrån, έξω&εν (äfv. fr. utrikes ort).

Utjaga, έκάιώκειν. έξελαύνειν. ίκσοβεϊν. έξω-&εϊν. έκ βάλλειν.: u:s, έκπίπιειν.

Utjagande, έξέλασις, ή. έκβολή, ή.

Utjemna, se Jemna.

Utjäsa, έκζεϊν. παύεσ&αι ζνμιονμενον.

Utkalla, ίκκαλεϊν. προκαλεϊν.

Utkamma, -karda, κτενίζειν.

Utkant, ίαχατιά, ή. τό έσχατον.

Utkast, τύπος, ο. νποτύπωσις, ή. ύπο-, άια-γραφή, ή. άιάγραμμα, τό. σκιαγραφία, ιχνογραφία, ή.: göra u. till ngt, ύποτυπούν. άια-, ύπο-, χαταγράφειν. σκιαγραφεi ν (flyktigt). Jfr Plan.

Utkasta, 1) eg., t£oi βάλλειν 1. ρίπτειν. ix-βάλλειν. iκρίπτειν.: u:s, Iκπίπτειν.: u. nät, άi-κτνα άφιέναι 1. τείνειν. 2) göra utkast, se Föreg.: u. en plan, se d. o.

Utkastning, iκβολή, ή.

Utkik, se Spejande, Spejare.

Ut kil a, αφηνίσκω άια-, άποσχίζειν. άιασφη-νουν.

Utklippa, τέμνειν.: = urklippa, iκ-, άπο τέμνει ν. άπ οκείρειν.

Utkläcka, iκλεπίζειν. έκλέπειν. iκνεοττενειν. iχκολάπτειν.: låta u., iπωάζειν.

Utkläda, se FörkUda.

Utklämma, se Urkrama.

Utknacka, έκτινάσσειν.

Utknuffa, -koka, se Utskuffa, Urkoka.

Utkolna, se Kolna, Slockna.

Utkomma, 1) eg., iξ-, προϊέναι (-ελ&εϊν). iχχωρεϊν. άια-, έκάυεσ&αι (άύναι).: låta ngn u., έκκαλεϊν.: hrifr. man ej kan u., άνέξοάος, 2. 2) oeg., bekantgöras, φανερόν γίγνεσθαι. έκφέρε-ρεσ&αι. ix-, άιαάιάοσ&αι (om skrifter), se vidare under Bekant. — utkommen, vara illa u., κακώς, άπόρως εχειν, άιακεϊσ&αι.

Utkommendera, se Utbeordra.

Utkomst, 1) eg., έξοάος,ή. ο. vv. 2) uppehälle, βιος {ικανός), ό. τά άρκούντα. άφ9 ών τις.: ha riklig u., άφ&ονα έχειν τά iπιτήάεια 1. ών άείται.

Utköra, se Utvälja.

Utkrafsa, έξορύττειν [τοις όννξι). iκσκαλενειν.

Utkrama, se Urkrama.

Utkrypa, έξέρπειν.

Utl^räfning, πράξις, εϊαπαξις, ή. άπ αίτησις, ή.: af tribut, άασμολογία, ή.

U t kr äfv a, πράττειν, -α&αι, εϊαπράττειν, ά-

παιτεϊν (t. ex. τινά άργύριον).: u. tribut, άασμο-λογειν {τινά, af Dgn).: u. hämnd, straff, τιμωρίαν, άiκην λαβείν παρά τίνος, τιμωρεϊσ&αί τινα.

Utkröka, se Utböja.

Utkyla, καταψύχειν. χρνχρόν ποιεϊν.

Utkämpa, u. en strid m. ngn, άιαγωνίζε-σ&αι, άιαμάχεσ&αί τινι.: = upphöra att kämpa, παύεσ&αι τής μάχης 1. άγωνιζόμενον.

Utköra, 1) tr., a) på fordon, έξάγειν. b) se Utdrifva, Utjaga. 2) intr., iξ-, προελαύνειν.

Utlaga, άποφορά, ή. Se Skatt.

Utlaka, χνλίζειν. iκχνλίζειν.

Utlandet, ή ξένη, άλλοάαπή, ύπερορία.

Utlasta, se Urlasta.

Utleda, ἐξάγειν.

Uti eds en, ἀιάκορος, ἀιακορής, 2, κατ ἀκορος, κατακορής, 2 (vid ngt, τινός).: vara u. vid ngt), σφόάρα 1. ἰς τὰ ἐσχατα ἀνιάσ&αι, λυπεἰσ&αι, ἀ-πειρηκέναι τινὶ 1. m. part.: göra ngn u., ἀιάκο-ρον etc. ποιεϊν τινα. ἰς τά ἐσχατα ἀνιάν, λυπεϊν τινα.

Utledsna, se Föreg.

Utlofvad, ἀπειρηκώς, νια, ός ὑπό γήρως. ν-περνήρως, ἰσχατογήρως, 2.

U ti ega, μισ&οὐν. ἰκμισΰοὐν.

Utlemna, προἀιάόναι. ἀπο-, παραἀιάό-ναι. Jfr Utelemna.

Utlemning, ἀπόάοσις, παράάοσις, πρόάοσις, ἡ.: fordra ngns u., ἐξαιτεϊν τινα.

Utleta, seUtsöka, Utspana.

Utlegad, se Utkläcka.

Utliggande, se Utskjuta 2) a).

Utliggare, l)ss. byggnads-1.1., ἀοκός προ-, ἐξέχονσα, ἡ. 2) se V a k t s k e ρ ρ.

Utlinie, se Kontur.

Utlocka, ἐξάγειν. ἰκκαλεϊσ&αι. Se Locka.

Utlofva, se Lofva, Utfästa.

Utlopp, ἰκβολή, ἡ. στόμα, τό.

Utlotta, ἀιαλαγχάνειν. ἀιακληρούν. ἀιαἀιάό-ναι κλήρω. κληροάοτεϊν.

Utlottning, ἀιάληξις, ἀιακλήρωσις, ἡ. χλη-ροάοσία, ἡ.

Utlura, se Utlocka, Utspana.

Utlyfta, ἰξaίρειν. ἰxßaoτάζειν. äfv. ἰξάραντα προτι&έναι.

Utlysa, 1) m. ljus utledsaga, λύχνον φέροντα ἐξάγειν. 2) påbjuda, ἀνακηρνττειν. προαγο-ρε ὑειν.

Utlåna, (ἐκ)ἀανείζειν (penningar), ἐκἀιάόναι.

Utlåta sig, (γνώμην) ἀποφαίνεσ&αι 1. ἀπο-ἀείκννσ&αι, öfver ngt, περὶ τίνος, λέγειν περὶ τίνος.

Utlåtande, -else, λόγος, ὁ. ρήμα, τό.: = betänkande, se d. o.

Utlägga, 1) eg., ἐκ-, προτι&έναι. ἐπιἀείκνυ-σ&αι (till förevisning), jfr U t b r e d a a). 2) en klädning, χαλάν. 3) penningar, ἀναλίσκειν, ἀαπανάν, f. ngn, ὑπέρ τίνος, προαναλίσκειν τινός. 4) se Tyda. 5) intr., om fartyg, se Utlöpa 2),

Utläggning, ἐκ-, πρό&εσις, ἡ.: af penningar, ἀνάλωαις, ἡ.: ett fartygs, ἀναγωγή, ἡ.: — tydning, se d. o.

Utländing, se Främling.: i pl. äfv., οἱ ἐξω 1. ἐξω&εν (sc. όντες).

Utländsk, se Främmande, äfv. νπερόριος, 2.

Utlära, 1) tr., se Lära 1) o. Meddela. 2) intr., ἐξίστασ&αι τής μα&ήσεως 1. ἀιάασκαλιαςUtläsa — U t prånglar θ.

491

(lemna läran). ἐκμανθάνειν 1. ακριβώς μανθάνειν (fullständigt inhämta).: vara u:d i ngt, ἀκριβοὐν, ἐξεπίστασθαι ti.

Utläsa, se Genomläsa.

Utlöpa, 1) eg., ἐκθεϊν. ἐκτρέχειν. δρόμω φέ-ρεσθαι ἐκ 1. I|ω τίνος. 2) om fartyg, ἀνάγεσθαι. ἀπαίρειν. ἐκπλεϊν.

ἀναγωγήν I. ἐκπλουν ποιεϊσθαι.: låta u., ἀνάγειν.: u. mot en anryckande fiende, ἀντ(επ)ανάγεσθοι. ἀντεκπλεϊν. 3) om floder, se Utfall a 2). 4) se Utskj uta 2) a).: u. i en udde, spets, τελευτἀν, ἀπολήγειν εις ἀκρωτήριον. 5) om tid, τελευτἀν. τέλος ἐχειν 1. λαβειν, ἐξιέναι, — utlupen, = förfallen, se d. o.

Utlösa, se Friköpa, Inlösa.

Utmagra, ἀπιοχναίνειν. ἀπισχνούν.

Utmana, προκαλεϊσθαι (t. ex. εϊς αγώνα).

Utmaning, πρόκλησις, ἡ.: antaga en u., ὑ-πακούειν πρός τήν μάχην.

Utmark, νομή, ἡ.

Utmarsch, -era, se Uttåg, -a.

Utmatta, καταπονειν. κοπούν, ἐκλὑειν.: u:s, κατα-, ἐκπονεϊσθαι. (ἀπο κάμνειν.: u:d, κατάπο-νος, 2.: vara u:d, ἀπειρηκέναι. (ἐξ)ασθενεϊν.

Utmattning, κόπος, ὁ, ασθένεια, ἡ.

Utmed, se Utefter.

Utmergla, κατασκελετεὐειν. ἀπομαραίνειν. ἀ-π ιϋχναίνειν.

Utminutera, καπηλενειν. ἐκκαπηλεὐειν. κατἀ μικρἀ διατίθεσθαι.

Utmjölka, ἐξαμέλγειν. Jfr Utsuga.

Utmynta, se Mynt.

Utmåla, καταποικίλλειν. ἐπικοσμεϊν (oeg.).

U t m å η g 1 a, καπηλενειν.

Utmärka, 1) förse m. märke, utstaka, ση-μειονν. παρασημειονν, -σημαινειν. dia-, ὑπογρά-φειν. 2) utgöra kännemärke på, σημαινειν. δη-λονν. äfv. bl. εἵναι m. gen. 3) visa synnerlig uppmärksamhet, τιμἀν. προτιμἀν. διαφερόντως τιμἀν. γεραίρειν. 4) u. sig, ἱκπρεπή εΐναι. ἀρι-στεὐειν, κρατιστεὐειν, πρωτενειν (i ngt, τινί). εν-δοκιμεϊν, ἀιαφέρειν (ἐπὶ τινι),: u. sig framför ngn i ngt, ἀιαφέρειν τινός {ἐπί) τινι 1. εϊς, περί τι. προέχειν, διαπρέπειν τινός τινι. — utmärkt, Ιπίσημος, ἐπιφανής, ἐξαίρετος, 2. δια-, ἐκπρε-πής, 2. διαφέρων, ουσα, ον.

Utmärkande, (παρα)οημείωσις, ἡ. Λα-, υπογραφή, ἡ,

Utmärkelse, τιμή, γέρας, τό (äreskänk).

Utmäta, 1) gm mätning bestämma, κα-

ταμετρεϊν. ἀναμετρεϊν, -σθαι. 2) taga i beslag, ἐνεχυράζειν (ss. pant), κατασχεϊν. Se vidare Beslag 2).

Utmätning, 1) ἀνα-, καταμέτρησις, η. 2) ἐνεχυρασία, jJ. , ὁ. Se Föreg.

Utmönstra, ϊχ-, ἀποκρίνειν. ἀποδοκιμάζειν.

Utmönstring, ἐκκρισις, αποδοκιμασία,

Utnämna, ἀπο-, ἀναδεικνvναι, ἀποφαίνειν, καθιστάναι, τιθέναι, ἀναγορεὐειν (m. 2 acc.).

Utnämning, ἀπό-, ἀνάδειξις, ἀναγόρευσις, ἡ.

Utnöta, ἀπο-, κατατρίβειν. ἐχτρυχοὖν. — utnött, äfv. τi#ρνλΐ7//iΐ>o£, 3 (om yttranden). Jfr Nöta.

Utom, 1) præp., a) i local bet., ἐξω, ἐκτός (m. gen.).: vara u. landet, ἀπο-, ἐκδημεϊν.: u. gränsen, ὑπερόριος, 3.: vara, blifva u. sig, ἐξω 1. ἐκτος αυτού είναι, γίγνεσθαι, ἐκπλαγήναι. ἐχ-στήναι αυτού, παντοϊον εϊναι 1. γίγνεσθαι.: brin-

ga ngn u. sig, ἐξιστάναι τινά Εαυτού 1. τον φρονεϊν. ἐκπλήττειν τινά. b) se Utan. c) undantagande, πλήν, χωρίς,

ἀνευ, ἐκτός m. gen. (πλὴν äfv. utan att styra cas.): — förutom, πρός m. dat.: u. dta (1. dessa), se Dessutom. 2) adv., πλὴν. t. ex. hrigm skilja de sig u. gm djerfhet? τὶ ἀιαφέρουσι πλὴν τόλμρ;

Utomhus, ἐξω. iν (τω) ὑπαίθρφ.

Utomkring, ἔξω 1. ἐκτὸς περi m. acc. Se Omkring.

Utomlands, ἐξω (t. ex. εῖναι, πορεὑεαθαι). εις τὴν ὑπεροριαν. ἐν rjj ὑπεροριa.: vara, fara u., ἀπο-, ἐκδημεῑν.: resa, vistelse u., ἀπο-, ἐχ-δημiα, ἡ.: föra u., ἐξἀγειν.

Utomordentlig, a) eg., o, η, τὸ ἐξω τὡν νομιζομἐνων. ἀἡθης, 2 (ovanlig), παρἀδοξος, ἀλ-λὀκοτος, 2 (sällsam, besynnerlig).: en u. folksammankomst, σὑγκλητος ἐκκλησiα. 2) öfverträffande det vanliga måttet, ἐξαiρετος, 2. διαφἐρων, ουσα, ον. οὑχ ὀ τυχὡν, οὑσα, ὀν. ὑπερ βἀλλων, ουσα, ον. ὑπερφνἡς, 2. δεινὀς, 3. θαυμαστὀς (οiος), 3. — Adv., διαφερὀ ντως. υπερβἀλλον τως. καθ' ὑπερ βολἡν. ὑπερφυὡς.: u. stor, mycken, θαυμαστὀς ὀσος.: u. sedesam, θαυμαστὀς ὡς σὡφρων.: u. mycket, θαυμαστὡς ὡς σφὀδρα.

Utom skärs, ἐν τω πὀντφ.

Utpacka, se Ur-, Uppacka.

U t ρ a η t a, ἐνεχυρἀζειν.

Utpantning, ἐνεχυρασiα, ἡ. ἐνεχυρασμὀς, ο.

Utpassera, se Utlöpa 2).

Utpeka, δεικνὑναι. σημαινειν. Se Peka.

Utpicka, ἐκκολἀπτειν.

Utpina, se Utpressa, Utarma.

Utpiska, μαστιγοὑντα ἐκβἀλλειν 1. ἐξελαννειν.

Utplantera, 1) eg., Λα-, μεταφυτεὑειν. απὀ-, ἐκφυτεὑειν. μεταμοσχενειν (gm aflägg). 2) oeg., ἀπ-, δι-, μετοικiζειν. διασπεiρειν. διατι-%Ηναι.

Utp lan tering, 1) μεταφυτεiα, ἡ. μεταμὀσχευσες, ἀποφντεiα, ἡ (gm aflägg). 2) ån-, δι μετοικισμὀς, ὀ. μετοiκισις, ἡ.

Utplatta, {κατα)πλατὑνειν.

Utplocka, ἀπο-, ἐχ-, ἐπιλἐγειν (med., i. sig).

Utplockning, ἐχλεξις, ἐκλογη, ἡ.

Utplundra, διαρπἀζειν. ἀγειν καi φἐρειν. λωποδντεῑν (om röfvare), (ἀπο)συλἀν. σκυλεὑειν (en fallen fiende), ἐκκενοὑν (göra tom).

Utplundring, διαρπαγἡ, ἡ. σὑλησις, ἡ,

Utplåna, Λ-, ἐξαλεiφειν, διαγρἀφειν (utstry-ka). ἐξαφανiζειν. διαλὑειν (upphäfva), ἐξαιρεῑν (borttaga). (κατα)παὑειν (göra slut på).: lätt att u., εὑεξἀλειπτος, 2.

Utplånande, ἐξἀλειψις, ἡ. διἀλνσις, ἡ. ἀφἀ-νισις, ἡ. αφανισμὀς, ὀ

Utpost, se Förpost, -era, se Utställa.

Utpressa, se Urkrama.: u. en bekännelse af ngn, (βασανiζοντα) καταναγκἀζειν τινἀ ὁμο-λογεῑν.: u. tårar ur ngns ögon, ἐξἀγειν τινι δα-χρνα. τιθἐναι 1. καθiζει ν τινἀ δακρὑοντα 1. κλφ-οντα.: u. penningar af ngn, ἐκχρηματiζεσθαi τiΐα.

Utpricka, στiγμασιν ἀφορiζειν.

Utpråla, se Utpynta.

Utprångla, καπηλεύειν. (χαπηλιχώς) ἀπεμ-πολάν. διατίθεσθαι. διαδιδόναι. διασπείρειν.

Utprångling, καπηλεία, ἡ. ἀπεμπόλησις, ἡ. διάθεσις, ἡ.

Utprånglare, χάπηλος, ο. ο. parti.49§

Utprägla — U tik ju ta.

Utprägla, χαράττειν. ἐχτυποϋν. ἱξομόργνυ-σθαι (fig.). Se Prägla.

Utpumpa, ἱξαντλεϊν.

Utpunga, -pusta, se Utbetala, Utandas.

Utpynta, καλλώπιζαν, {πι-, κατακοσμεϊν. πε-ριττώς κατασκενάζειν.

Utradera, se Utskrapa.

Utransaka, se Utforska.

Utrasa, 1) se Utfall a 1). 2) upphöra att rasa, ἀπομαίνεσθαι. ἀνιέναι, λήγειν, παύεσθαι τής μανίας. πραυνεσθαι.

Utreda, a) bringa till reda, Εξελίττειν. (δια)-λνειν. διακρίνειν. διαιρεϊν. διατιθέναι. b) se F ö r-klara, Utveckla.

Utredning, a) λύσις, ἡ. διαίρεσις, ἡ. cΐιάθε-σ»ί, ἡ. b) se Förklaring, Utveckling.

Utrensa, ἀπο-, ἐκκαθαίρειν. ἀνακαθαίρεσθαι. Εκλέγειν.

Utresa, Εκπορεύεσαι. Εξελαύνειν (i vagn), i-ξιίναι. ἀποδημεϊν (utrikes).: till sjös, Εκ πλεϊν. ἀ-νάγεσθαι.

Utresa, Εξέλασις, ἡ. ἐξοδος, ἡ, αποδημία, ἡ (till utlandet).: till sjös, ἐκπλους, δ. αναγωγή, ἡ. Ofta gm vv.

Utrida, ἐξ-, προελαύνειν. Εξιππεύειν, -όζεσθαι.

Utridande, -ridt, Εξέλασις, ἡ.

Utrifva, se Utrycka.: u. ögonen, ἐξορντ-τειν (τοις δννξι) τούς οφθαλμούς.

Utrikes, se Främmande o. Utomlands.

U t ringa, κύκλφ τέμνειν.

Utrinna, se Utflyta.

Utrita, διαγράφειν. ὑπογράφειν.

Utrop, 1) eg., ἀνα-, Εκ-, Επιφώνημα, το'. βοή, ἡ : ge till ett u., ἀνα-, Εκβοάν. ἀνακράζειν. ἀναλολνζειν. 2) offentligt, κήρυγμα, τό. ἀναγό-ρευσις, ἡ. Jfr K o p a.

Utropa, 1) se Utkalla. 2) högljudt yttra, ἀναφωνεϊν. ἀναφθέγγεσθαι. ofta bl., λέγειν, φάναι. 3) offentligen förkunna, (ἀνα)κυρνττειν. ἀ-ναγορεύειν (-ειπείν).: illa u., se Berykta.

Utropare, κήρυξ, νκος, δ.

Utropstecken, Επιφωνηματικόν, τό.

Utrota, Εκριζούν. Εκκόπτειν. ἀναιρεϊν. ἀφα· νίζειν. Εκπρεμνίζειν (rubb o. stubb).

Utrotande, Εκκοπή, ἀναίρεσις, ἀφάνισις, ἡ.

Utrotningskrig, πανώλεθρος πόλεμος, ὁ.

Utrulla, 1) tr., Εκκυλίνδειν. 2) intr., Ικκυ-λίνδεσθαι. Jfr Upprulla.

Utrusa, Εκφέρεσθαι ἐκπίπτειν. ἐξορμάν, -σθαι.

Utrusta, παρασκευάζειν. κατασκευάζειν. Εξ-αρτύειν. στέλλειν. ὁπλίζειν, Εξ-, χαθοπλίζειν (m. vapen).: = förse, begåfva, se d. o.

Utrustning, παρα-, κατασκευή, ή. Εξάρτν-σις,ή. οπλισμός, Εξοπλισμός, δ. ; = det hrm. man utrustar, δπλα, τά. παρασκευή, ή. σκευή, ή.

Utrycka, \) tr., βία Εξάγειν. Εξαιρεϊν. ἀνα-σπαν. ix-, ἀπο-, παρατίλλειν (hår). 2) intr., se Utt&ga.

Utrymma, παραχωρεϊν τινί τίνος, ἐχλείπειν. προλείπειν, προϊεοθαι (uppgifva). Jfr Ut röd ja,

Utrymme, χώρος, ὁ. χώρημα, τό. Se Rum.

Uträcka, ix-, ἀνατείνειν. ἐλαύνειν (utsmida). Se vidare Räcka.

Uträkna, (ἐκ)λογίζεσθαι. oeg., στοχάζεσθαι. συμβάλλεσθαι. εἰκάζειν. ἐλπίζειν.

Uträkning, (ἐκ)λογισμός, δ. oeg., στοχασμός, ·. είχασία, ή. ἐλπίς, ίδος, ή.

Uträta, se Räta.

Uträtta, περαίνειν. ἀπο-, ix τελεϊν. ἀνύτειν. διαπράττε ιν. ποιεϊν (åstadkomma), δύνασθαι (förmå).: u. föga, μικρόν ἀνύτειν.: u. ngt, πλέον τι ποιεϊν:: ingenting u., μηδέν πλέον ποιεϊν. μηδέν ἀνύτειν 1. περαίνειν. ἄπρακτον γίγνεσθαι, ἀπο-τυγχάνειν,: icke u. ngt hos ngn, ἄπρακτον γίγνεσθαι 1. ἄπρακτον ἀπιέναι παρά τίνος, ἀτυχεϊν παρά τίνος, μή πείθειν τινά. m. ngt, gm part.

Uträt.ning, 1) eg., gm vv. 2) se Göromål, Uppdrag.

Utrödja, ἐκκενούν (ett rum), ἀπο-, ἐκσκευ-άζειν (effekter).

Utröka, καπνώ ἐξελαύνειν 1. ἐκσκεδαννύναι.

Utröna, πεϊραν λαμβάνειν 1. είς πεϊραν ἐλ-θ ειν 1. διά πείρας ϊέναι τινός, ἐμπειρον γίγνεσθαι τίνος, πειρώμενον εὑρίσκειν 1. μανθάνειν τι.: = utforska, se d. o.

Utsaga, λόγος, δ. τό λεγόμενον, εϊρημένον.: sändebuds, kunskapares o. d., απαγγελία, ή.: vittnes, μαρτυρία, ή. ofta gm νυ. λέγειν, δμολο-γεϊν. t. ex. enl. din u:o, ἐξ ὼν συ λέγεις.

Utse, se Välja. — utseende, vidt u., se Vidtutseende.

Utseende, δψις, ή. είδος, τό. ϊδέα, ή. σχήμα, τό. σώμα, τό (om mskrs u.). ofta utan särskildt motsv. ord.: af skönt, fult u., καλός, at-σχρός ϊδεϊν 1. τό σώμα.: godt u., εὐχροια, ή (till färgen), εὐσχημοούνη, ή.: dåligt u., κακόχροια, ή. ἀσχημοσύνη, ή.: af godt, dåligt η,, εϋχρους (-ως), κακόχρους, 2. ευσχήμων, ἀσχήμων% 2.: ha u. af att, δοκειν, ἐπίδοξον εϊναι m inf. ἐοικέναι m. part. (i dat. 1. nom.) 1. inf. Jfr Sken.

Utsegla, ἐκ-, ἀποπλεϊν. Se Utlöpa 2).

Utsegling, ἐκπλους, δ. αναγωγή, ή. Ofta gm vv.

Utsida, τό 1. τά ἐξωθεν 1. ἐξω. τό σχήμα. Jfr Sken.

Utsigt, 1) eg., ἄποψις, πρόοψις, ή. θέα, ή.: ha u. på ngt, προοράν, καθοράν τι. åt ngt (= vetta), σκοπεϊν τι.: ställe m. vidsträckt u., περιωπή, ή. σκοπιά, ή.: man har u. på ngt fr. ett ställe, αποπτον 1. κάτοπτόν ἐστί τι ἀπό 1. ἐκ τίνος.: betaga ngn u:en, ἐπισκοτεϊν τινι τής θέας. 2) oeg., ἰλπίς. ἱδος, ή. Se Hopp.

Utsikta, κοσκίνω 1. κοσκινεύοντα ix-, ἀπο-χρίνειν.

U t s i 1 a, διυλίζειν. διηθεϊν.

U t sim ma, ίχνεϊν. ἐκνήχεσθαι. ἐκκολυμβάν,

Utsina, ἀπο-, χαταξηραίνεσθαι. ἐκλείπειν. ἀ-ποσβέννυσθαι. Se Sina.

Utsippra, διαπιδύεσθαι. διεχδύεσθαι.

Utsira, se Utsmycka.

Utsjö, se Ebb.

Utskaffa, ix-, άποσχευάζειν. έκκομίζειν. ix-φέρειν. έξω ποιεϊν.

Utskaka, έκπάλλειν. έκσείειν.

Utskeppa, l)på skepp utföra, έξάγειν. πλοi-οις έκκομiζειν. 2) föra i land, έκτιθέναι. Εξαιρεϊν.: manskap, ix-, άποβιβάζειν.: u- sig, άπο· β αίνειν.

Utskeppning, 1) έξαγωγή, ή. 2) έξαίρεσις, ή. άπόβασις, ή (landstigning).

Utskicka, ix-, προπέμπειν. άποστέλλειν.

Utskickning, έκπεμψις. ή. vanl. gm vv.

Utskifta, se Utdela, Fördela.

Utskjuta, 1) tr., a) flytta ut, fram, ix-, àno-Utskott —Utstaka.

493

προχινεϊν.: u. en båt, χατάγειν, χαθέλχειν (fr. land), χαθιέναι (fr. ett skepp) σχάφος.: om växter, άπ o-, ix-, παραφνειν. b) gm skjutning göra slut på, βάλλοντα (χατ)αναλίσχειν. c) Utesluta. 2) intr., aj stå ut, έξ-, προέχειν. jfr Utsprång, b) fara, komma ut, iξάττειν. Ιξορμάν. -σθαι. άπο- ix-, παραφύεσθαι, Ιχβλαστάνειν (om telningar). Jfr Framskjuta.

Utskott, 1) ngt utskjutande, se Utsprång, Utväxt. 2) personer delegerade f. ngt ändamål, εχχριτοι, ol. αΐρεσις, ή. συγγράφεις, ol (se Lex.). 3) se Af skr ä de.

Utskotta, Ιχχαθαίρειν, άποσχενάζειν τjj άμ$.

Utskrapa, άποξεϊν, -ξύειν. iξαλείφειν. Ιχχο-λάπτειν (en inhuggning).

Utskratta, l)<r., χαταγελάν τίνος. (Ιπ)εγ-γελάν τινι. διαγελάν τινα. χαταχαγχάζειν τινός (högt; Sedn.).: bli u:d af ngn, (χατα)γελάσθαι ύπό τίνος, γέλωτα παρέχειν 1. εϊναι, γίγνεσθαι τινι.: förtjena att u:s, γέλωτα όφλισχάνειν.: värd att u:s, γέλωτος άξιος, 3. αξιογέλαστος, 2. 2) m£r., παν εσθαι τον γέλωτος 1. γελώντα.

Utskrifning, προγραφή, lf. Ιπ'ιταγμα, τό.: af soldater, άνάρολογία, καταλο^*

jy.: göra u., κατάλο^ον ποιεϊσθαι.

Utskrifva, 1) afskrifva, Ιχγράφειν (i med., f. sig). 2) utföra ur en lista 1. d., iξαιρεϊν. με-ταγράφειν. 3) skrifva till slut, όλογραφεϊν.; u:n, όλόγραφος, 2. 4) anbefalla, προ^ρά^ν. τάττειν. παραγγέλλειν. άναχηρνττειν.: u. soldater, χατα-, Ιχλέγειν. χαταγράφειν.

Utskrika, se Berykta.

Utskrämma, Ιχσοβεϊν.

Utskuffa, έξωθεϊν. iχχρούειν.

Utskyld, se Skatt 3).

Utskynda, Ιξορμάν. εξω φέρεσθαι.

Utskämma, a) åsamka vanheder, χαταιοχύ-νειν τινά. αϊσχύνειν φέρειν τινι. b) komma att blygas, άυσωπεϊν. iv-, όιατρέπειν. ποιεϊν τινα Ιρνθριάσαι.

Utskär, al εξω χοιράΰες.

Utskära, 1) Ιχτέμνειν. 2) gm skärande dana, γλύφειν. άνα-, άιαγλνφειν (i half- o. helupphöjdt arbete).

Utskärning, iχτομή, ή. γλνφή, ή.

Utskölja, Ιχχλνζειν.

Utslag, 1) på kroppen, iξάνθημα, ϊχθνμα, ϊχζεμα, εχζεσμα, τό. 2) afgörande, ξοπή, ή. χρίσις, ή.: göra u. i ngt,

ροπὴν Ιχειν πρός τι. ροπὴν ποιεῖν τίνος.: ngt bestämmer u:t vid ngt, κρίνεται τὶ τινι. 3) en rätts, se Dom.: fälla u., se Döma a), Afdöma.

Ut slip a, ἀχονώντα ἀφανίζειν τι.

Utslippa, dia-, ἐχδνεσθαι. παρεχπίπτειν. ἰξ-ολισθάνειν. dia-, ἀπο-, ixdιdρἀσχειν. o. gm pass. af vv. under Utsläppa.

Utslita, 1) urslita, ἀπο-, ἰκσχἰζειν. ἀπο ρ ρ η-γνvναι. jfr Utrycka. 2) se Utnöta.

Utslockna, ἀποσβέvvνσθαι. υπ εξιέναι. Jfr Utdö.

Utslunga, ἰχπάλλειν. ix ρίπτειν.

Utsluta, se Utesluta.

Utslå, 1) tr., a) eg., ἐκκόπτειν. Ιχχρονειν : = uthamra, ἰλαύνειν. b) uthälla, ix-, προχεῖν. Ιξεράν. jfr Utgjuta, c) om växter, φύειν. παραφνειν (sidoskott), d) om hår, λύειν. 2) intr., på växter, dia-, Ιχβλαστάνειν (om skott).: om

blommor, ἀνοίγεσθαι. ἀναπετάννvσθαι. b) på huden, ἰξανθεῖν. c) om lågor, rök o. d., se Utbryta 2). d) se Utfalla 5).

Utsläcka, ἀπο-, χατασβενvνναι.

Utslänga, se Utkasta.

Utsläpa, ἰξ-, προέλχειν. ἰκσύρειν.

Utsläppa, ἰξ-, προιέναι. ἰχφρεῖν. iav Ιξελ-θεῖν. Ιχπέμπειν. ἀπολύειν. Jfr Frigifva.

Utsläta, Ιξ-, χαθομαλίζειν. λεαίνειν.

Ut sm i da, ἰλαύνειν.

Utsmycka, ix-, ἰπι-, χαταχοσμεῖν. χαλλωιτίζειν.

Utsmyckande, {ix-, ἰπι-, χατα)χόσμησις, ἡ. καλλωπισμός, ὁ.

Utsmyga, 1) intr., Ιξέρπειν. νπεχχωρεῖν. ν-πεξιέναι. νπεxdνεσθαι. 2) tr., ὑπεξαιρεῖν. ὑπε-ξάγειν. νπεχχομίζειν. — I begge bett. äfv. gm λανθάνειν m. part. af vv. under Utgå, Utföra o. synonym.

Utsmälta, Ιχχωνεύειν. ἐχτήχειν.

Utsofva, ἀπο-, ἰχχοιμάσθαι. ἀφνπνίζεσθαι.

Utsopa, χορήθρω Ιξάγειν. Ιχχαθαίρειν.

Ut sot, dιάρροιtt (τῆς γαστρός), ἡ. ταραχή 1. ρύσις τῆς κοιλίας, ἡ. ρέουσα 1. νγρά χοιλία, ἡ.: jag har u., κάτω dιαχωρεῖ μοι.: förorsaka u., ἰχταράττειν τὴν χοιλίαν.: förorsakande u., γαστρός Ιχταραχτιχός, 3.

Utspana, αν-, ἰξερενναν. ἀν-, Ιξενρίσκειν. (1χ)πυνθάνεσθαι. (χατα)μανθάνειν. Jfr Utforska, Uppspåra.

Utspaning, ἐρεννα, ἡ. ἰξεύρεσις, ἡ.

Utsparka, λάξ 1. λαχτίζοντα ἀπ-, ἰξωθεῖν.

Utspeja, -spionera, χατοπτενειν. κατασκο-ποvντα μανθάνειν. Jfr Utspana.

Utspilla, ix-, προχεῖν. Se Spilla.

Utspinna, μηρύεσθαι. fig., ἀποτείνειν.

Utspisa, dιανέμειν, ἀιαιρεῖν τον σῖτον.

Utspotta, ἀνα-, ἀπο-, Ιχπτνειν.

Utspricka, ἀνοίγεσθαι.: nyss utsprucken, ἀρτιθαλής, 2.: ännu ej utsprucken, ετι μεμνχώς, νια, ός.

Utsprida, 1) eg., (d,ια)οπείρειν. [-[dia]oxtdav-νύναι.-] {+[dia]oxtdav- νύναι.+} ΰιαχεΐν. se vidare Utbreda b).: u. ett rykte, se d. o. 2) göra bekant, ἐχφέρειν. ἐξαγο-ρενειν. Ιξαγγέλλειν. dιαφημίζειν. dιαθρνλεΐν. d^ μοσιε ὑειν.

Utspringa, ixπηdάν, Ιξάλλεσθαι, Ιχθρώσχειν (uthoppa). Ιξορμάν. ἰχθεῖν, ἐχτρέχειν (utlöpa). Ιξ-, προέχειν (utskjuta), ἀναβλύζειν (framqvälla).

Utspruta, 1) tr., ix-, ἀναφνσάν. ἀναβλύζειν. Jfr Utspy. 2) intr., ἀναβλύζειν. o. pass. af de nämnda vv.

Utsprång, προβολή, ή.: på en byggnad, ix-φορά, ή. γεῖσον, τό. ἀχρωτήριον, τό (äfv. på berg).: bilda ett u., ἀχρωτηριάζειν.

Utspränga, Ιχχόπτειν. ἀπορρηγνύναι.

Utspy, Ιξεμεΐν. Ιξερεύγειν.: om vulkaner, ἀ-ναπεμπειν, -φέρειν, -φνσάν, ἀνάγειν, ix βάλλειν.

Utspäda, se Uppspäda. äfv. ἰξνδαροvv, -τούν.

Utspänna, (ix-, ἀπο)τείνειν.: — utbreda, sed.

Utspärra, dιαπλίσσειν.: u. benen, diaßai-νειν. Jfr Utvidga.

Utsqvalpa, Ιχσείειν.

Utstaka, (σχόλοψιν 1. §ἀβΰοις) ὁριζε tv, ἀφο-ρίζειν (eg. o. oeg.). dιορίζειν, -σθαι (oeg.). dia-, νηογράφειν (på en ritning).: u. plan, se d. o.494

Ute tak an de — TJttjena.

Utstakande, ἀφ-, διορισμός, o. δια-, ὑπο-γραφή, ή-

Utsticka, 1) tr., a) ntstinga, ἐχκεντεῖν. ἐξο-ρύττειν. b) se Utstaka, Utpricka, c) utföra, utträda, ἐξείρειν. ἐξιέναι. προτείνειν εχ τίνος.: u. en flagga, αίρειν σημεΐον. 2) intr., ἐξ-, προέχειν (utskjuta). ἐκ-, προχόπτειν (titta fram).

Utstiga, Ικβαίνειν.: låta u-, ἐκβιβάζειν.

Utstinga, se Utsticka 1).

Utstjelpa, ἀνατρέποντα ἰκχεΐν 1. ἐκβάλλειν. öfver ngn, κατασκεδαννύναι τινός.

Utstjäla, ἐκκλέπτειν.

Utstoffera, se Utsmycka.

Utstorma, ἀποχειμάζειν (upphöra att storma). ἐξορμάν, -σθαι (rusa ut). Jfr Ut ras a 2).

Utstryka, 1) se Utplåna. 2) utjemna, καταιρήν. λεαίνειν. Ικτανύειν (utbreda, jfr d. o.).

Utstråla, Ικλάμπειν. ἀπαυγάζειν (Sedn.).

Utsträcka, 1) eg., ix-, ἀποτείνειν. ἀνατείνειν (uppåt). Λα-, προτείνειν (framåt), ὀρέγειν (handen). : u. handen efter ngt, διατείνειν τήν χεΐρα ἰπί τι. (Ιπ)ορέγεσθαί τίνος. Jfr Sträcka. 2) se Utvidga.

Utsträckning, 1) eg., ἀπό-, εχτασις, ή. o. gm vv. 2) se Yidd, Längd.

Utströ, (δια)σπείρειν.: öfver ngt, καταπάττειν.

Utströmma, se Utflöda.: om mskr, Ικπί-πτειν. εξω φέρεσθαι.

Utstudera, 1) noga utforska, Ιξεπίστασθαι. ακριβώς γιγνώσκειν. διαγνωρίζειν. διακριβοὐσθαι. — utstuderad, ἀκριβής, 2. δεινός, 3. σοφός, 3. 2) se Uttänka. 3) sluta sina studier, ἰξἰ-στασθαι τής παιδείας.

Utstyra, (ἰπι)κοσμεΐν, χορηγεΐν τινά τινι. πα-ρασκευάζειν τινί τι.: u. en dotter, ἰκδιδόναι θυγατέρα. — utstyrd, utom part. pass. äfv. εχων, ουσα, ov.

Utstyrsel, 1) i allmht, παρασκευή, ή. χορηγία, ή. 2) en bruds, εκδοσις, ή (ss. handling). Jfr Hemgift.

Utstå, 1) tr., ὑπομένειν. ἀνέχεσθαι. (δια)-φέρειν. ἀντέχειν. καρτερεΐν. πάσχειν. ἐξαντΧεΐν. υφίστασθαι (frivilligt),

ὑπέχειν (underkasta sig). 2) intr., se Utskjuta 2) a).: utstående ögon, i-πιπόΧαιοι οφθαλμοί. Jfr Utögd.

Utställ a, 1) eg., προτιθέναι (ish. lik), ἐκ-τιθέναι, Ιπιδεικνύναι (varor o. d.). καθιστάναι, τάττειν (poster).: u. nät, bakhåll etc., se d. o.: vara utställd, προ-, Ικκεϊσθαι. 2) oeg.: u. en vexel o. d., γράφειν.: u. till ngns förklaring, i-πιστέΧΧειν. ἀνακοινοὐσθαι. Se Meddela.: u. ett mål, se Uppskjuta.

Utställning, πρόθεσις, ή. εκθεσις, ή. ἐπί-δειξις, ἡ (af varor o. märkvärdigheter; platsen, δείγμα, τό). χατάστασις, ή. Se Föreg.

Utstänga, se Utestänga.

Utstörta, 1) tr., se Utkasta. 2) intr., se Utrusa.

Utstöta, Ιξωθεἰν. ἰκκρούειν. ἰκβάΧΧειν.: u. ett skri, rop, en suck etc., i allmht, ἀφιέναι. Se subst.

Utsuga, 1) eg., ἐκθηλάζειν. Ικμυζάν. 2) oeg., Ικπίνειν. ἐκκαρποὖσθαι. jfr Utarma.: u. jorden, (ἰχ)χαρπίζεσθαι τὴν γήν. Ιπί καΧάμρ ἀρουν.

U t supa, Ικπίνειν. ΙκΧάπτειν. καταπίνειν.

Utsvetta(s), ἀφ-, ἐξ-, διιδρούν.: u. kåda, ἰξιχμάζειν. ix-, ἀποδαχρύειν. δάκρυρροεϊν.

Utsvettning, ἀφ-, ἐξίδρωσις, ή.

Utsväfning, 1) omåttlighet, ἀσέΧγεια, ακράτεια, ἀκοΧασία, ή. ἀκοΧάστημα, υβρισμα, τό (bl. ss. handling).: u:ar i drickning o. kärlek, τά περί πότους και ἐρωτας υβρίσματα.: öfverlemna sig åt u., διδόναι εαυτόν εϊς ἀκοΧασίαν. iv ἀκοΧα-σίαις διατρίβειν. 2) utvikning fr. ämnet, se Afvikelse.

Utsväfva, 1) lefva omåttligt, ἀσεΧγαίνειν. ἀκοΧασταίνειν. ἀσωτεύεσθαι. ἀκοΧάστως, ἀκρατώς εχειν. — utsväfvande, ἀμετρος, ἀκόΧαστος, ἀσεΧγής, ἀσωτος, 2.: u. lefnadssätt, παρανομία εις τὴν δίαιτα ν, ή. ἀσωτία, ή. o. Föreg. 2) afvika fr. rätta stråten, παρεκφέρεσθαι. ἀποπΧα-νάσθαι. εξω φέρεσθαι. εξω 1. ἐκτος δρόμου φέρεσθαι 1. πίπτειν. Jfr Afvika.

Utsvälla, se Uppsvälla.

LTtsvälta, se Uthungra.

Utsy, ραφίδι ἀπεικάζπν, γράφειν. ποιχίΧΧειν.

Utsyna, ἐχκρίνειν. ἀπο-, ἐκΧέγειν.

Utsyssla, se Utarbete.

Utså, οπείρειν. διασπείρειν.

Utsåga, ἐκπρίειν. πρίοντα ἀνάγειν (ναυν).

Utsäde, σπόρος, ὁ. σπορά, ή. σπέρμα, τό.

Utsäga, se Uttala.

Utsälja, ἀποδίδοσθαι. διατίθεσθαι.

Utsända, se Utskicka.

Utsätta, 1) eg., ἐκτιθέναι. προτιθέναι. se Utställa.: u. en båt, παραβαΧεϊν ἐφόΧκιον.: u. ett barn, παΐδα ἀπο-, Ικτιθέναι. äfv. ἐγχυτρίζειν. 2) oeg., a) bestämma (belöning, straff o. d.), τι-θέναι (εϊς μέσον). Ικ-, προτιθέναι.: vara utsatt, {ἐκ-, προ)κεἰοθαι.: u. tid, ställe, τάττειν. b) vedervåga, παραβάΧΧεσθαι (på spel), περιδίδοσθαι (på vad), c) blottställa, διδόναι. προδιδόναι. προϊε-σθαι.: u. f. fria luften, Ιξαιθριάζειν.: u. sig f. ngt, ὑπέχειν, ὑφίσταοθαί τι (underkasta sig), παρέχειν εαυτόν m. inf. (t ex. f. lifsfara, διαφθαρή-ναι). ἐπάγεοθαι, παραβάΧΧεσθαι (t. ex. φθόνον).: u. sig f. åtlöje, vanära, ^'λωτα, αϊσχύνην δφΧι-σκάνειν.: u. sig f. fara, se d. o. d) utsätta i skrift, γράφειν.: u. namnet, τό όνομα ὑπογρά-φειν. e) se Pantsätta, f) se Förränta.

Utsättning, εκθεσις, πρόθεσις, ή.

Utsöka, 1) se Utvälja. — utsökt, Εξαίρετος, εκκριτος, πρόκριτος, 2. Χεκτός, 3. ουχ δ τυχών, ή τυχούσα, τό τυχόν. 2) utkräfva, {ix)~ πράττειν.

Utsökning, πράξις, εκ-, εϊσπραξις, ή.

Uttaga, i allmht, ίξαιρεϊν. jfr Framtaga.: u. fläckar o. d., άφανίζειν.: u. penningar o. d., άποΧαμβάνειν.: u. en mening, συμβάΧΧεσθαι. εί-κάζειν. jfr Tyda.

Uttagning, έξαίρεσις, ή.

Uttal, προφορά, έκφώνησις, ή.

Uttala, 1) medelst talorganerna göra hörbar, έχφωνεϊν. ίκ-, προφέρειν.: u. långt, παρατείνειν.: u. kort, βραχύνειν. συστέΧΧειν. 2) utsäga, i ord uttrycka, χαταγορεύειν (-ειπείν). Χέγειν (εϊπεϊν). φράζειν. άποφαίνεσθαι. δηΧουν.: u. ett omdöme, άποφαίνεσθαι (γνώμην).: u. sig, άποφαίνεσθαι (τήν γνώμην). 3) tala till slut, παύεσθαι τού Χύγου 1. λέγοντα.

Uttappa, se Tappa.

Utter, ενυδρις, ιος 1. ένυδρίς, ίδος, ή.

Uttjena, 1) tjena| en| bestämd tid, παραμέ-νειν τον τεταγμένον χρόνον.: om soldater, δια-Uttolka — Utvisa.

«9»

στρατεύεσθαι. 2) ha uttjent, άπελευθερούσθαι. ιστρατεύσθαι, υπέρ τόν χατάλογον είναι (om krigare). ίξεστηχέναι τής άρχής, άπειπεϊν τήν άρχήν (om embetsmän), παλαιούσθαι (om saker).

Uttolka, se Tolka.

Uttorka, 1) tr., ξήραιναν, dia-, άπο-, χατα-ξηραίνειν. άφ-, Εξ-, χαταυαίνειν. ίξιχμάζειν. jfr Af-, Förtorka. 2) intr., gm pass. af anf. vv.

Uttrampa, (χατα)πατεϊν.: u. gnistor o. d., πα-τονίτα άποσβέσαι.: u. en sko, πατούντα χαλαράν ποιεϊν τήν Ιμβάάα.: u. drufvor, sad, πατεϊν.: u. saften ur drufvor, πατονντα ίχπιέζειν.: u. barnskorna, se d. o.

Uttrumpeta, se Utbasuna.

Uttryck, ήθος, τό (charakterens, så väl hos mskr s. konstverk), όψις, ή (tillfälligt ansigtsu., min), μίμησις, ή (efterbildning).: i ord, λόγος, ό. ρήμα, τό. λέξις, ή (äfv. stil). εμφασις, ή (eftertryck). Ofta utan särskildt motsvarande ord, t. ex. det glada u:efc i hs ansigte, τό φαιάρόν τον προσώπου.: m., utan u., se Uttrycksfull, -lös. Jfr Min, Ord.

Uttrycka, 1) se Utpressa. 2) ge uttryck åt, ριμεϊσθαι (efterbilda), σημαίνων, άηλονν. ίμ-φανη 1. φανερόν ποιων. ερμηνεύειν, φράζειν, λέγων (i ord).: u. sig, gm pass. = tala, λέγων, λόγοις χρήσθαι.: u. sig kort, συντόμως 1. Λα βραχέων είπεϊν.: s. ej kan u:s, se Outsäglig, 0-beskriflig.

Uttryckande, μίμησις, ή. ερμηνεια, ή. Se Föreg.

Uttrycklig, σαφής, Ιμφανής, 2. ρητός, 3.: u. bestämmelse, άιάρρησις, ή.: under u:a vilkor, ini ρητοί ς.

Uttryckligen, διαρρήδην. σαφώς.

Uttrycksfull, ίμγαντιχός, δεινός, 3 (om föredrag), έμγανιστιχός, 3. ζωτιχός, 3 (lefvande, om konstverk), έναργής, 2 (tydlig, klar), πιθανός, 3 (intalande, intagande; äfv. om konstverk).: det u:a i talet, ή τον λόγον εμφασις 1. δεινό της.

Uttryckslös, άνέμφατος, 2. ψυχρός, 3.

Utträda, intr., έχβαίνειν. ix-, προϊέναι.: ur ett led, προβαίνειν.: ur en förening, άφίστασθαι.

Utträda, tr., se Utsticka 1) c).

Uttränga, 1) tr., ἐξ-, παρωθεϊν. ix βάλλειν. 2) intr., εξω βιάζεσθαι, βία 1. βιασάμενον ἐξελ-θεὶν (m. våld), ἰχδύεσθαι. ἰχπίπτειν. Iξορμάν. ix-ρεϊν, προρρεϊν (om vätskor).

Uttröska, ἀπαλοάν. ἀποδινεϊν.

Uttrötta, χαταπονειν. ταλαιπωρεὶν. se Trötta.: u:s, χατα-, ἐχπονεϊσθαι. ταλαιπωρεϊσθαι. se Tröttna.: u;d, se Trött.

Uttvinga, se Utpressa, Aftvinga.

Uttvätta, ix-, ἀποπλννειν. ἰχνἰζειν.

Uttyda, se Tyda.

Uttåg, ἐξἐλασις, ἡ. ἐξοδος, ἡ. ορμή, ἡ. ix-στρατεία, ἡ.

Uttåga, ἰξελαύνειν. ἰξιέναι (-ελθεϊν). ἐχπο-ρεὐεσθαι. τὴν εξοδον ποιεϊσθαἰ. ἰξορμὰν, -σθαι. ϊχστρατευειν, -σθαι (i fält), jfr U t van dra.: låta u., ἰξ-, προάγειν.: u. mot ngn, ἰπεξιέναι τινὶ 1. πρός τινα. mot en angripande fiende, ἀντεπεξιέ-ναι. ἀντεπεξελαὑνειν. ἀντεπάγειν.till försvar, βοηθεϊν.

Uttänja, ἀπο-, ix , διατείνειν. μηχὐνειν. dia-στἐλλε ιν. — uttänjd, ἐχτεταμένος, 3. fig., πολὐς, 3.

Uttänjning, ϊχτασις, ἡ. διαστολή, ἡ.

Uttänjelig, se Tänjbar.

Uttänka, ἐπινοεῖν. ἐννοεϊν. ἰχφροντἰζειν. σο-φἰζεσθαι. εὑρἰσχειν. ἐξευρἰσχειν. μηχανάσθαι.

Uttöja, se Uttänja.

Uttömma, l)eg., ἐχχεϊν. ἰξαντλεϊν. ἰχχενονν (om kärlet). 2) oeg., ἰξαντλεῖν. (χατ)αναλἰσχειν (medel o. d.). ἰξαναλἰσχειν (äfv. m. personl. obj.). ϊχτρὐχειν. jfr Uttrötta.: vara uttömd, (ἀπο)-χαμεϊν. ἀπειρηχἐναι. ταλαιπωρεϊσθαι. i afs. på tillgångar, χρήμασιν ἀπειρηχέναι. πάντων ἀπε-στερήσθαι.: u. ett ämne i en framställning, πάντα λέγειν περὶ τἰνος.

Uttömning, ἐχχένωσις, ἡ. o. gm vv.: kroppens, ἀπόχρισις, ἡ. υποχώρημα, τό. λάπαξις, ἡ.: förskaffa ngn u., λαπά τ τειν τινά.

Utur, se Ur.

Utvackla, παράφορον, σφαλλόμενον ἐξιέναι.

Utvandra, 1) utgå, ἐξοδοιπορεϊν. Iχπορενε-σθαι. ἐξι ένα ι 2) till nya bostäder, ἀπ-, ἐξ-, με-τοιχἰζεσθαι. ἀπ-, ἰξ-μετοιχεϊν. μετανἰστασθαι. μεταναστεὑειν (Seån.). ἀπανἰστασθαι. τὴν πατρἰδα χατ αλεἰπειν.

Utvandring, μετ-, ἀπ-, ἰξοἰχησις, ἡ. ανάστα σι ς, μετάστασις, μετανάστασις, ἡ.

Utvattna, ἰξυdατοὑν, -αρονν. Jfr Urvattna.

Utveckla, 1) eg., ἀν-, ἰξελἰττειν. ἀνειλεϊν. ἀνα-, διαπτὐσσειν. ἀναπεταννὐναι. 2) oeg., a) låta synas, δεικνὐναι. iv-, ἰπιδειχνὐναι, -σθαι. b) utbilda, πλάττειν. ἰχπονεϊν. προβιβάζειν. αὐ-ξάνειν. c) utreda, förklara, διαπτὐσσειν. ἀπο-χαλὐπτειν. διασαφηνἰζειν. δηλοὑν. jfr Förklara. — u. sig, ἀναφαἰνεοθαι (bli synlig), γἰγνεσθαι (uppkomma), αυξάνεσθαι (växa till), προχωρεϊν (ha fortgång), ἀποβαἰνειν (få utgång).

Utveckling, ϊξελιγμός, ὁ. ἀνά-, diὰπτυξις, ἡ. ἰπἰδειξις, ἡ (förevisning), αὓξησις, ἡ (befordran, tillväxt), προχώρησις, ἡ (fortgång), ἰξήγησις, ἡ (förklaring).: en drams, καταστροφή, ἡ.

Utverka, ἀνὐτειν. dιαπράττειν, -σθαι (τι παρά τἰνος).

U tv ex la, se Utbyta.: u. stora penningar mot små, ἀπο-, dιαχερματἰζειν.: u. fångar, αιχμαλώτους ἀντιδιαλλάττεσθαι 1. ἀπολαμβάνειν xai ἀντ απ o dido ναι 1. λὐειν ἀνdρα ἀντ' ἀνdρός.

Utvexling, se Utbyte.: fångars, ἡ τών αιχμαλώτων ἀνταπόdοσις.

Utvidga, 1) eg., ευρὐτερον ποιεϊν. χαλάν, χα-λαρόν ποιεϊν. Λ-, ἀνευρὐνειν. πλατὐνειν. διαστέλ-λειν, ἐχτεἰνειν

(utspänna). 2) förstora, utsträcka, (ἐπ)αυξάνειν. προφέρειν. προβιβάζειν. μηχύνειν. ι u. sitt rike, ἀρχὴν ἰπιχτήσασθαι.: u. sin makt, μείζω χτήσασθαι 1. παρασχευάζεσθαι τὴν δύνα-μεν.: u. sitt välde till ngra, ἐπάρξαι τινών.: riket u:as, ἀλλη ετι ἀρχὴ προσγίγνεται.: u. sina kunskaper, προσμανθάνειν. ἐπιδιδόναι εἰς, ini, πρὸς τὰς ἰπιστήμας.: u. sina erfarenheter, πλεό-νων ἐμπειρον γίγνεσθαι : u. sin plan, μείζω διώ-χειν. μειζόνων ἰφίεσθαι.: u:s, utom pass. ἰπὶ-δοσιν λαμβάνειν.

Utvidgning, 1) διαστολή, ἡ. εχτασις, ἡ. 2) (ἰπ)ανξη 1. (ἰπ)αὐξησις, ἡ. ἐπίδοσις, ἡ.: tillåta η., Ιπίοοσιν εχειν.

Utvisa, 1) eg., visa på dörren, χελενειν Ιξιέ-ναι. ἀποπέμπειν. ἀπ-, ἰξελαύνειν. 2) oeg., δεικνύναι. σημαίνειν. dηλοὺν. τάττειν (bestämma). διδάσχειν. Jfr Utpeka, Visa.Utvotera, ἐκφνλλοφορεῖν.

Utvrida, se Urvrida.

Utvräka, se Utkasta.

Utväg
Utväga, åt ngn, se Tillväga.

Utvälja, ἐξαιρεῖν, ἐχ-, προκρίνειν, ἐκλέγειν (i med., åt sig), se vidare Välja. — utvald, se utsökt, vald.

Utvältra, ἐκκυλινάειν.

Utvända, ἐξω τρέπειν.

Utvändig, ὁ, ἡ, τὸ «£α>. — Adv., ἐξω. εξω-&εν. ἐκτός.

Utvänta, se Invänta.

Utvärtes, se Utvändig, Yttre.

Utväxa, ἐκβλαστάνειν. ἐκφύεσ&αι (-φνναΐ. —

utväxt, = fullväxt, se d. o.

Utväxt, ἀπόφνσις. ἡ (på växter), γόγγρος, ο (knöl på träd), ἐκφνσις, ἡ. σάρχωμα, τό (af kött). κύρτωμα, τό (puckel).

Utåt, ἰ£ω. εῖς 1. πρὸ? τὰ ἐξω.: = utefter, se d. o.: u. böjd, se Utböjd.

Utägor, oi ἐξω ἀγροί. νομή, ἡ.

Utäta, fig., se Uttränga.

Utöda, ἀναιρεῖν. ἰχχόπτειν. ἀπ-, ἐξολλύναι. (ἐξ)αφανίζειν.

Utöfning, ἐπιτήιίενσις, ἡ. ἰργασία, ἡ. πραγματεία, ἡ. ἐπιμέλεια, ἡ.

Utöfva, ἐπιτηάεύειν. ἀσκεῖν. ἐργάζεσβ-αι. πράττειν. : en egenskap, se Bevisa. Jfr Fö röfva.

Utöfver, ἐκτός m gen. vanl. νπέρ m. acc.

Utögd, ἰξόφ&αλμος, ἐξόμματος, 2 (mots. κοι-λόφ&αλμρς, 2).

Utösa, ἐξαντλεῖν. Se vidare Utgjuta.

Utösning, ἐξάντλησις, ἡ.

V.

V, utan fullt motsv. boktaf i Gr., uttryckes i främmande, till Gr. öfverflyttade, namn vanl. gm ου, stundom gm β.

Vaccin, -era, se Kokoppor.

Vacker, 1) eg., καλός, 3. ὡραῖος, 3 (ungdomligt blomstrande), χαρίεις, εσσα, εν. εὐχαρις, ἐπίχαρις, ι, gen. τος,

ήαύς, εϊα, ν (behaglig, angenäm). ευπρεπής, 2 (smakfull), έκπρεπής, 2 (utmärkt). κομψός, γλαφυρός, 3 (prydlig, nätt), αστειος, 3 (fin, qvick).: m. v. utseende, εύειάής, 2. ευσχήμων, 2. εύμορφος, 2 (Sedn.).: m. v. ansigte, ευπρόσωπος, 2.: v. väder, εύάια, ή.: utomordentligt v., περικαλλής, ύπερχαλλής, 2. vanl. gm iuperl.: v:ra saker, κάλλη, τά. = artigheter, χο-λαχεύματα, δωπεύματα, τά.: säga ngn v:ra saker, χολακεύειν, &ωπεύειν τινά. 2) ansenlig, αξιόλογος, 2. ικανός, 3. Jfr Betydlig. — Adυ., ευ. χαλώς. ήάέως.: = m. måtta, μετρίως. έπιεικώς.: = försigtigt, sakta, εΰλαβώς. ήρεμα.:= vänligt, φιλικώς, ευφρόνως.: vid imper., ofta bl. gm opt. m. άν.

Vackla, 1) eg., cΤονεϊσ&αι. κραάαίνεσ&αι. σείε-σ&αι. σαλεύειν. σφάλλεσ&αι. παραφέρεσ&αι. όλισ&ά-νειν. ταλαντουσ&αι. 2) oeg., vara obeslutsam, έπαμ-φοτερίζιιν. πλανάσ&αι. άμφισβητεϊν. άπορεϊν.: om tillstånd, άβέβαιον, άστατον είναι, σαλεύειν.: v. hit o. dit, άεύρο κακεϊσε ταλαντενεσ&αι 1. τήν ροπήν λαμβάνειν, jfr Oafgjord. — vacklande, σφα-Ιερός, 3. έπισφαλής, 2. μετέωρος, 2. αβέβαιος, 2. αμφίβολος, 2. άιχόρροπος, 2. Jfr Ostadig.

Vacklande, 1) eg., άόνημα, τό. σάλος, ό. ταλάντωσες, ή. 2) oeg., τό άβέβαιον, άστατον. αστασία, ή. άμφισβήτησις, ή. άπορία, ή (i beslut).: stridens v., τό άγχώμαλον τής μάχης.

Vad (på benet), κνήμη, γαστροκνημία, ή.

Vad (i flod), πόρος, ό. πορ&μός, ό. άιάβασις, ή.

Vad, 1) vadslagning, ζήτρα, ή. περίάοσις, ή.: hålla, slå v. om ngt, ρήτραν ποιεϊσ&αι έπί τινι. περιάιάοσ&αί τινι περί τίνος. 2) vädjande, έφε-αις, ή. έκκλησις, έπίκλησις ο. παλινάικία, ή (Sedn.). αναβολή, ή.: dom, rättegång, vid hkn v. tillstädjes, έφέοιμος, sedn. έκκλητος γνώσις, άίκη.

Vada, βαίνειν.: v. öfver en flod, άιαβαίνειν ποταμό v.: öfver hkn man kan v., (άια)βατός, 3.

Vadd, κνάφαλον (γν.), τό. υπόστρωμα, τό.

Vademecum, έγχειρίάιον, τό.

Vadmal, έρεούν ύφασμα, τό.

Vadning, άιάβασις, ή (öfver ngt).

Vadpenningar, παράβολον, -βόλιον, τό.

Vagel, i ögat, κρι&ή, ή. ποσ&ία, ή.

Vagga, λίκνον, τό. σκάφη, ή. αΙώρα, ή (hängande).: fr. v:η, έκ σπαργάνων. άπό τής γενεάς, εύ&υς έκ παιάός. b) upphof, άρχή, ή.: vara i sin v., άρχεσ&αι (είναι).

Vagga, 1) tr., σείειν. άονεϊν. πάλλειν. αϊωρείν.: v. i sina armar, σείειν έν ταϊς άγκάλαις.: v. sig i tomma förhoppningar, κεναϊς έλπίσιν αιωρεϊ-σβ-αι. 2) intr., gm pass. σαλεύειν (om fartyg), ταλαντούσ&αι (eg. om jemnsväfvande vågskålar).

Vaggning, άόνημα, τό. αϊώρησις, ή. σάλος, ό (ett fartygs), ταλάντωσις, ή.

Vaggsång, -visa, καταβαυκάλησις, ή. βαν-κάλημα, τό.

Vagn, όχημα, τό (åkdon i allmht). αρμα, τό (tvåhjulig strids- o. kappkörningsv.). άρμάμαξα, ή (österländsk, täckt, ish. f. fruntimmer), άμαξα, ή, poet. o. sedn. äfv. άπήνη, ή (lastv).: liten v. (ss. leksak), άμάξιον, τό. άμαξίς, ίάος, ή.: hörande till v., άρμάτειος, 3. άμαξικός, 3.: så stor att den måste föras på v., άμαξιαϊος, 3.: väg farbar f. v., αμαξιτός (όάός), ή.: åka på en v., όχεϊσ&αι, φέρεσθ-αι έφ' άρματος, έλαυνειν αρμα 1. έφ* άρματος.: köra v:en, ήνιοχεϊν. άρματηλα-τειν.: stiga upp i v:en, άναβαίνειν έπί τό άρμα.: spänna f. en v., ζενγνύναι ύφ' αρμα.: förfärdiga v:ar, άρματοπηγεϊν. άρματοποιειν. άμαξοπηγειν.

Vagnborg, αρμάτων όχύρωμα, τό.: uppföra en v. omkr. en plats, άρμασι περιβεβλημένους ό-χνρονν χωρίον.

Vagnmakare, άρματοπηγνς, άμαξοπηγός, άμαξουργός, ό.: hs yrke, άμαξοπηγία, ή.: drifva det, άμαξοπηγεϊν. άρματ οπηγεϊν.

Vagnmästare, ὁ ἐπὶ τῶν ἁρμάτων.

Vagnsaxel, ο τον ἅρματος 1. τῆς αμάξης ἄξων. Utvotera, ἐκφνλλοφορεῖν.

Utvrida, se Urvrida.

Utvräka, se Utkasta.

Utväg
Utväga, åt ngn, se Tillväga.

Utvälja, ἐξαιρεῖν, ἐχ-, προκρίνειν, ἐκλέγειν (i med., åt sig), se vidare Välja. — utvald, se utsökt, vald.

Utvältra, ἐκκυλινάειν.

Utvända, ἔξω τρέπειν.

Utvändig, ὁ, ἡ, τὸ «£α>. — Adv., ἔξω. εξω-&εν. ἐκτός.

Utvänta, se Invänta.

Utvärtes, se Utvändig, Yttre.

Utväxa, ἐκβλαστάνειν. ἐκφύεσ&αι (-φνναΐ. —

utväxt, = fullväxt, se d. o.

Utväxt, ἀπόφνσις. ἡ (på växter), γόγγρος, ο (knöl på träd), ἐκφνσις, ἡ. σάρχωμα, τό (af kött). κύρτωμα, τό (puckel).

Utåt, ἱ£ω. εῖς 1. πρὸ? τὰ ἔξω.: = utefter, se d. o.: u. böjd, se Utböjd.

Utägor, οἱ ἔξω ἀγροί. νομή, ἡ.

Utäta, fig., se Uttränga.

Utöda, ἀναιρεῖν. ἰχχόπτειν. ἀπ-, ἐξολλύναι. (ἐξ)αφανίζειν.

Utöfning, ἐπιτήιίενσις, ἡ. ἱργασία, ἡ. πραγματεία, ἡ. ἐπιμέλεια, ἡ.

Utöfva, ἐπιτηάεύειν. ἀσκεῖν. ἐργάζεσβ-αι. πράττειν. : en egenskap, se Bevisa. Jfr Fö röfva.

Utöfver, ἐκτός m gen. vanl. νπέρ m. acc.

Utögd, ἱξόφ&αλμος, ἐξόμματος, 2 (mots. κοι-λόφ&αλμρς, 2).

Utösa, ἐξαντλεῖν. Se vidare Utgjuta.

Utösning, ἐξάντλησις, ἡ.

V.

V, utan fullt motsv. boktaf i Gr., uttryckes i främmande, till Gr. öfverflyttade, namn vanl. gm ου, stundom gm β.

Vaccin, -era, se Kokoppor.

Vacker, 1) eg., καλός, 3. ὡραῖος, 3 (ungdomligt blomstrande), χαρίεις, εσσα, εν. εὔχαρις, ἐπίχαρις, ι, gen. τος, ἡάύς, εῖα, ν (behaglig, angenäm). ευπρεπής, 2 (smakfull), ἐκπρεπής, 2 (utmärkt). κομψός, γλαφυρός, 3 (prydlig, nätt), αστειος, 3 (fin, qvick).: m. v. utseende, εὐειάής, 2. ευσχήμων, 2. εὔμορφος, 2 (Sedn.).: m. v. ansigte, ευπρόσωπος, 2.: v. väder, εὐάια, ἡ.: utomordentligt v., περικαλλής, ὑπερχαλλής, 2. vanl. gm iuperl.: v:ra saker, κάλλη, τά. = artigheter, χο-λαχεύματα, δωπεύματα, τά.: säga ngn v:ra saker, χολακεύειν, &ωπεύειν τινά. 2) ansenlig, αξιόλογος, 2. ικανός, 3. Jfr Betydlig. — Adυ., ευ. χαλώς. ἡάέως.: = m. måtta, μετρίως. ἐπιεικῶς.: = försigtigt, sakta, εὐλαβῶς. ἠρεμα.:= vänligt, φιλικώς, ευφρόνως.: vid imper., ofta bl. gm opt. m. ἀν.

Vackla, 1) eg., cΤονεϊσ&αι. κραάαινεσ&αι. σεϊε-σ&αι. σαλεύειν. σφάλλεσ&αι. παραφέρεσ&αι. όλισ&ά-νειν. ταλαντουσ&αι. 2) oeg., vara obeslutsam, έπαμ-φοτερίζιιν. πλανάσ&αι. άμφισβητεϊν. άπορεϊν.: om tillstånd, άβέβαιον, άστατον ειναι, σαλεύειν.: v. hit o. dit, άεύρο κακεϊσε ταλαντενεσ&αι 1. τήν ροπήν λαμβάνειν, jfr Oafgjord. — vacklande, σφα-Ιερός, 3. έπισφαλής, 2. μετέωρος, 2. αβέβαιος, 2. αμφίβολος, 2. άιχόρροπος, 2. Jfr Ostadig.

Vacklande, 1) eg., άόνημα, τό. σάλος, ό. ταλάντωσες, ή. 2) oeg., τό άβέβαιον, άστατον. αστασία, ή. άμφισβήτησις, ή. άπορία, ή (i beslut).: stridens v., τό άγχώμαλον τής μάχης.

Vad (på benet), κνήμη, γαστροκνημια, ή.

Vad (i flod), πόρος, ό. πορ&μός, ό. άιάβασις, ή.

Vad, 1) vadslagning, ζήτρα, ή. περίάοσις, ή.: hålla, slå v. om ngt, ρήτραν ποιεϊσ&αι έπί τινι. περιάiάοσ&αί τινι περί τίνος. 2) vädjande, έφε-αις, ή. έκκλησις, έπίκλησις o. παλινάικία, ή (Sedn.). αναβολή, ή.: dom, rättegång, vid hkn v. tillstädjes, έφέοιμος, sedn. έκκλητος γνώσις, άiκη.

Vada, βαίνειν.: v. öfver en flod, άιαβαίνειν ποταμό v.: öfver hkn man kan v., (άια)βατός, 3.

Vadd, κνάφαλον (γν.), τό. υπόστρωμα, τό.

Vademecum, έγχειριάιον, τό.

Vadmal, έρεούν ύφασμα, τό.

Vadning, άιάβασις, ή (öfver ngt).

Vadpenningar, παράβολον, -βόλιον, τό.

Vagel, i ögat, κρι&ή, ή. ποσ&ια, ή.

Vagga, λίκνον, τό. σκάφη, ή. αΙώρα, ή (hängande).: fr. v:η, έκ σπαργάνων. άπό τής γενεάς, εύ&υς έκ παιάός. b) upphof, άρχή, ή.: vara i sin v., άρχεσ&αι (είναι).

Vagga, 1) tr., σείειν. άονεϊν. πάλλειν. αϊωρείν.: v. i sina armar, σείειν έν ταϊς άγκάλαις.: v. sig i tomma förhoppningar, κεναϊς έλπίσιν αιωρεϊ-σβ-αι. 2) intr., gm pass. σαλεύειν (om fartyg), ταλαντούσ&αι (eg. om jemnsväfvande vågskålar).

Vaggning, άόνημα, τό. αϊώρησις, ή. σάλος, ό (ett fartygs), ταλάντωσις, ή.

Vaggsång, -visa, καταβαυκάλησις, ή. βαν-κάλημα, τό.

Vagn, όχημα, τό (åkdon i allmht). αρμα, τό (tvåhjulig strids- o. kappkörningsv.). άρμάμαξα, ή (österländsk, täckt, ish. f. fruntimmer), άμαξα, ή, poet. o. sedn. äfv. άπήνη, ή (lastv).: liten v. (ss. leksak), άμάξιον, τό. άμαξίς, ίάος, ή.: hörande till v., άρμάτειος, 3. άμαξικός, 3.: så stor att den måste föras på v., άμαξιαϊος, 3.: väg farbar f. v., αμαξιτός (όάός), ή.: åka på en v., όχεϊσ&αι, φέρεσθ-αι έφ' άρματος, έλαυνειν αρμα 1. έφ* άρματος.: köra v:en, ήνιοχεϊν. άρματηλα-τειν.: stiga upp i v:en, άναβαίνειν έπί τό άρμα.: spänna f. en v., ζενγνύναι ύφ' αρμα.: förfärdiga v:ar, άρματοπηγεϊν. άρματοποιειν. άμαξοπηγειν.

Vagnborg, αρμάτων όχύρωμα, τό.: uppföra en v. omkr. en plats, άρμασι περιβεβλημένους ό-χνροnν χωρίον.

Vagnmakare, άρματοπηγνς, άμαξοπηγός, άμαξουργός, ό.: hs yrke, άμαξοπηγία, ή.: drifva det, άμαξοπηγεϊν. άρματ οπηγεϊν.

Vagnmästare, ό έπί τών άρμάτων.

Vagnsaxel, ο τον άρματος 1. τής αμάξης άξων.Vagnshjul -

Vagnshjul, άρμάτειος τροχός, ο.

Vagnshäst, όχηματικός ϊππος, ο : hålla v:ar, τρέφειν ίππους xai άρματα άρματοτρογ εϊν.

Vagnskorg, χάνα&ρον, τό. γέρρον. τό.

Vagnslider, -skjul, ή τών αμαξών στέγη.

Vagnssmörja, άρμάτειον άλειφαρ, τό.

Vagns spår, άρματοτροχιά, άμαξοτροχιά, ή.

Vagnsäte, δίφρος, ό.

Vagnstistel, se Tistelstång.

Vaja, σείεσ&αι. αιωρεϊσ&αι. Se Svaja.

Vak, οπή, ή. τρύπημα, τό.

Vaka, (γρηγορέναι άγρυπνεϊν.: öfver ngt, έπαγρυπνεϊν τινι. φυλάττειν η. έπιμελεϊσ&αί τίνος. in ι με λεία ν, φροντίδα ποιεϊσθαι τίνος.

Vaka, -nde, έγρήγορσις, ή. αγρυπνίαβ η. αϋπνία, ή (sömnlöshet).

Vakant, se Ledig.

Vaken, Ιγρηγορώς, via, ός. άγρνπνών, ουσα, ουν.: i v. tillstånd, äfv. έγρηγορότως. ίγρηγορι-χός, 3. b) se Vaksam.

Vakna, ίγείρεσθαι. άν-, έξεγείρεσ&αι.

Vaksam, ίγρηγορικός, 3. ϊγρηγορώς, νια, ός. άγρνπνος, 2. φνλακτικός, 3 (noggrannt aktgifvande, försigtig).: vara v., έγρηγορέναι. φυ~ λάττεσ&αι : ha ett v. öga på ngt, iiΐιμελώς σκοπεϊν τι. ίπιμελεϊσ&αί τίνος, (έπαγρυπνεϊν τινι.

Vaksamhet, αγρυπνία, ή. τό ίγρηγορός. τό φυλακτικόν.

Vakt, 1) vaktande, φυλακή, ή. φρουρά, ή.: hålla v., φυλακή ν άγειν, έχειν, φυλάττειν φρουρεί ν.: ss. förpost, προκοιτεϊν. προ φυλάττειν.: om dagen, ήμεροσκοπεϊν. ήμεροφ υλακεϊν.: om natten, νυκτοφυλακεϊν: vid portarne, πυλωρεϊν.: hålla v. om ngt, έν φνλακ~ έχειν τι. φυλάττειν τι.: ha v:η, έν φυλακή είναι. 2) väktare, φυλακή, ή. φρουρά, ή φύλακες, οι. φρονροί. οι = förpost, πρόκοιτοι, οϊ. προφ·νλί(κες, οϊ οϊ προφυλάττον-τες. προκοιτεία. ή.: om dagen, ήμεροσκόποι, ή-μεροφύλακες, oi : om natten, νυκτοφύλακες, οϊ.: tör portarne, ΐυλωροί, oi : utställa v., φύλακας 1. φύλακας καθιστάναι, -σθαι, έφ-, περιστάναι, cΤιατι&έναι.: stå v., se 1).: befälhafvare f. v., φ ρούραρχος, ό.

Vakta, φνλάττειν. φρουρειν. τηρειν, παρατη-ρεϊν (vanl. v. på, τινά), jfr Bevaka : v. får, ποιμαίνειν πρόβατα : v. huset, οικουρεϊν.: v. sig f. ngt, φυλάττεσθαι, εύλαβεϊσ&αί τι.: v. sig f. att, φυλάττεσθαι, εύλαβεϊο&αι m. (τό μή o.) inf. 1. μή o conj. 1. υπως μή o. ful. παρατηρεϊν m. όπως μή o. fut.

Vaktare, φύλαξ, χος, ό.: utan v., άφύλα-*7ος' 2>

Vaktel, ορτι/£, γος, ό: liten v, όρτύγιον, to.: hålla v:ar, όρτυγοτροφεϊν.: s. håller, δρτυ-γοτρόφος, ό.: hus i. v:ar, ορτυγοτροφειον, τό.: s. fångar v:ar, δρτυγο&ήρας, ov, o.: s. säljer v:ar, δρτυγοπώλης, ου, ό.

Vaktgöring, se Vakt 1).

Vakthafvande, έν φρουρζc 1. φυλακή ών, ουσα, ον. o. gm part., se under Vakt.

Vakthus, ή τών φρουρών στέγη 1. σκηνή, φυλακτήριον, φνλακεϊον, φυλάκιον, τό.

Vakthållning, se Vakt J)

Vaktmästare, διάκονος, ό. υπηρέτης, ό.

Vaktskepp, φρουρές 1. φυλακίς 1. προφνλα-κϊς ναύς, ή. περίπολος (ναύς), ή.

Vakttorn, αχοπή, ή. φρυχιώριον, τό.: väk-

tare der, φρνχτωρός, ό.: hs eldsignaler, φρν χτοι, οϊ.

Val, αἵρεσις, ἡ. χρίσις, ἐχλογή, ἡ (urval).: v. i folkförsamlingen gm handuppräckning o. gm röst-stenar, χειροτονία, ψηφ>οφορία, ij ; v. gm lottning, χλήρωσις, ἡ: v. af embetsmän, se Em· betsmannaval.: anställa v., αἵρεσιν ηοιεῖσθαι.: ett v. anställes, αἵρεσις γίγνεται.: träffa ett v., se Välja.: lemna, lörelägga ngn v:et, αἵρεσιν διδόναι 1. ἐπιτρέπειν, προτιΒέναι 1 προ βάλλειν τινί : jag har v:et. εστι, γίγνεται, δέδοταί μοι αϊ-ρεσις. ἐξεστί μοι ελέσ&αι.: ha v:et mel. 2:ne saker, ἐηὶ δυοϊν ἀγκύραιν ὁρμεϊν (ordspr).: v:et föll på ngn^, $ρἐ&η τις.: utan v., ἀνευ ψήφου, ἀκρίτως. εικρ.

Valbar, αιρετός, 3.: vara v., οἱόν τε εϊναε αἵρε&ήναι.

Valdag, ἀρχαιρεσίαι, αϊ o. ἀρχαιρεσιαχή ἡμερα, ἡ (då embetsmän väljas).

Valdhorn, κἐρας, ο)ς, τό.

Valen, πεπηγώς. υϊα, ός. ναρκώδης, 2.

Valfrihet, ἐξουσία τού αιρεϊσ&αι, ἡ. äfv. bl. αἵρεσις, ἡ.

Valförsamling, ἀρχαιρεσιακή ἐκκλησία, ἡ. äfv. ἀρχαιρεσίαι, αι.: ha Ila v., ἀρχαιρεσιάζειν.

Val händt, χεἰρας πεπηγώς, υϊα, ός 1. ναρ· κών, ώσα, ών.

Val k, τύλος, ὁ. τύλη, ἡ, τύλωμα. τό (till-hårdnad hud), σμώδιξ, γγος, ἡ, μωλωφ, ωπος, ὁ (blodstrimma).: förorsaka v:ar, τνλούν. μωλο» πίζειν.

Val ka, χνάπτειν. χναφεύειν (γν.). συμπιλεϊν.: en på nytt v:d klädnad, χιτων ἐπίγναφ>υς 1. δεν τερουργής, δ.

Va|kare, κναφεύς (γν.), ἐως, ο.

Valkeri, κναφεἰον (γν.), τό.: ss. handtverk, κναφευτική, ἡ.

Valkjord, -lera, σμηχτίς 1. σμηχτρις γή, ἡ· Κιμωλία γή, ἡ- λίτρον, τό.

Val k ni η g, κνάχρις (γν.), η.: hörande till v., χναφευτιχός, 3.

Vall, 1) mark, fält, δάπεδον, τό. πεδίον, τό (slätt).: = betesmark, gräsplan, kustland, se d. o : köra, drifva (i) v., ἐξάγειν, ἐξελαύνειν ἐπι τήν ννμήν. π οιμαίνειν.: gå (ι) v., se Beta. 2) uppkastad, χώμα, τό χούς, ὁ. αναβολή, ἡ χαράκωμα, σταύρωμα, τό (af pallisader). περιτει-χισμύς, ὁ o. περιτείχιομα, τό (omgifvande förskansning).: = kant, se d. o.: uppföra en v. kring ngt, χώμα χουν περί τι. περιτειχίζειν τι

Valla, 1) se Beta 2). 2) v. sig, ποώδη γίγνεσθαι πόαν φ ύειν. ποάζειν : = upplandas, se d. o.

Vallack, ἐκιομίας ἵηπος, ὁ. θλαδίας, οι/, ο (Sedn.).

Va 11 a eka, ἐχτέμνειν ὁρχοτομεϊν.

Vallackare, ἐκτομεύς, ἐως, ὁ.

Vallfart, ἡ (ini προσκυνήσει) ἀποδημία 1. πρόσοδος

Vallgosse, παϊς βονκολών 1. ποιμαίνων, ο.

Vallgång, se Betning.

Val 1 hj ön, se Herde.

Vallmo, μήκων, ωνος, ἡ.: hörande till τ., μηκωνικός, 3.: lik v., μηκωνοειδής, 2.

Vallmohufvud, -knopp, κώδεια, ἡ.

Vallmosaft, se Opium.

Vällning, 1) se Betning. 2) se Valla sig.: = upplandning, se d. o. 3) se S v a 11 η i η g.

63498

Vall pip a, δόναξ, χος, δ. αυλός, δ. σύριγξ, γγος, ή.

Vall vi sa, π οι μεν ιχο ν (ταμα, το.

Val man, ο αΧρού μένος. Se Välja.

Valnöt, κάρι/ον, το'.: trädet, χαρύα, ή.

Valp, σχύλαξ, αχος, δ ο. ή. σχυλάχιον, το. χυνίδιον, κυνάριον, rö.

Valpa, ιί/.τειν, άποκυείν (αχύλαχας).

Valplats, se Slagfält.

Val rike, πόλις, iv jj οί πολΐται χειροτονούσι 1. αϊρούντκι τον βασιλέα.

Valrätt, ή τής αιρέσεως Εξουσία. αΐρεσις, ή. ψηφοφορία, ή.

Vals, 1) cylinder, κύλινάρος, ο. σκυτάλη, ή. ηάλαγξ, γγος, ή. 2) dansen, στρόβιλος, ό.

Valsa, 1) χυλιν δρουν. ό μ αλί ζει ν τώ κυλίνάρω. 2) όρχεϊσθαι τον στρίβιλον. περιφέρεσθαι είς στρό-βιλον.

Valsedel, ψήφος, ή.

Valsformig, se C y 1 i η derfo rmi g.

Valspråk, σύμβολον, ιό. γνώμη, ή.

Valuta, αξία, ή. Se Värde.

Van, εϊθισ μένος, 3. συνήθης, 2 (m. dat.). ΕΟάς, άδος, ό, η (m. gen.).: vara v., εϊωθέναι. έθος έχειν. είθίοθαι, vid ngt, τί. προς-, συνει-θίσθαι τινί σύνηθες 1. έν εθει έστί μοι ιι.: ej vara v. vid ngt, άήθη 1. άπειρον εϊναί τίνος. Jfr V änj a.

Vana, se Sed 1).: af v., έξ 1. υπ' έθους. έθει. εΐθισμένος, 3.: efter ngns v., τρόπον τίνος. : mot v., παρά τρόπον, άπό τρ'που.: aflägga, ändra v., μεταμανθάνειν.: v:η är d. andra naturen. τό έ&ος οίον φύσις γίγνεται. έθος Επίκτητος φύσις.: det är så v:η, ο υ τω νομίζεται.

Van ar t, κακόν έθος, τό.

Vanarta (s), se Vanslägtas.

Vanartig, κακοήθης, 2. κακότροπος, 2. χα-χός, 3. πονηρός, 3.

Vanartighet, κακοήθεια, ή. χαχοτροπία, ή. χακία, ή. πονηρία, ή.

Vanbördig, άγενής, 2. κακογενής, 2 (Sedn.). Jfr Oäkta.

Vanbördighet, αγένεια, ή. νοθεια, ή (oäkta börd).

Vandel, se Lif 2).: handel o. v., se Handel.

Vand la, handla o. v., se Handla.

Vandra, 1) eg., πορεύεαθαι. βαάίζειν. odoi-πορείν.: i främmande land, άποάημειν.: v. fr. land till land, γήν έκ γής άμείβεσθαι.: till andra bostäder, se Utvandra. 2) hg., se Lefva 2).

Vandrare, odonτόρος, ό. όάίτης, ο (poet.).

Vandring, l) eg., όάοιπορία, ή. πορεία, ή. αποδημία, ή.: djurs, Εκτοπισμός, ό : göra v:ar, Εκτοπισμοίς ποιεϊσθαι. έκιοηίζεσθαι. jfr Utvandring 2) fig , se Lefnad 2).

Vandringslif, Εκτοπιστικος βίος, δ.

Vandringslopp, se Lefnadslopp.

Vandringsman, se Vandrare.

Vandrings staf, βακτηρία* ή.: gripa till v:n, αηοδημεῖν. ὁρμάν, -abai Επὶ τὴν πορείαν.

V an fräjd, - a, se Vanrykte, -a.

Vanför, ἀιδύνατος, 2. Jfr Lytt.

Van hed er, se Vanära.

Vanhederlig, αισχρός, 3. ἄτιμος, 2. Επο-νείδιστος, 2. ἀνάξιος, 2. υβριστικός, 3.: v. behandling, ὕβρις, εως, ή. αἴκἴα, ή. λώβη, ή.

Vanhedra, se Vanära,

Vanhelga, se Ohelga.

V a η h ä f d, αμέλεια, ἡ ἀθεραπευσία, ή.: ligga i v. (om åker), ἀργεῖν. ἀηγον εἰναι.

Vanhäfda, ἀμελεῖν. αργὸν Εἀν.

Vank, se Lyte.

Vanka, περιπατεῖν. περιπλανάσθαι.

Vanka(s), ὑπάρχειν. παρέχεσθαι. εἰναι, γίγνεσθαι.

Vankelmod, αβέβαιο της, ή. τὸ τῆς γνώμης ἀγχίστροφον. Se Följ.

Vankelmodig, ἀβέβαιος, 2. ἀγχίστροφος, 2. ευμετάβολος, ευμετάβλητος, 2 παλίμβολος, 2.

Vanlig, εἰθισμένος, 3. εἰωθώς, υῖα, ός. νο-μίμος, 3 ο. 2 νομιζόμένος, 3. ἐν εθει γενόμενος, 3. συνήθης, 2. σύντροφος, 2.: = alldaglig (ἐπι)τυχών, ούσα, όν. κοινός, 3.: mer än v:t, πέρα τοὺ εἰωθότος.: det är v:t, νομίζεται, νομίζουσι. φιλονσί πως. καθέστηκεν.

Vanligen, -ligtvis, se Merändels.

Vanlottad, κακοφυής, 2. ἀφυής, 2 ατυχής, 2.

Vanmakt, 1) se Kraftlöshet. 2) svim-ning, λειηοθυμία, λειποψυχία, ἀψυχία, ή.: falla i v., se Dåna.: ligga i v., λειποψυχήσαντα κει-σθαι.

Vanmäktig, 1) se Kraftlös. 2) svimnad, λειπόθνμος, λειπόψυχος, 2 : bli v., se Dåna.

V an na, λίκνον, τό. λικμός, δ.

Vann a, λικμάν.

Vanpris, se Underpris.

Vanpryda, κακώς πρέπειν τινί. καταισχύνειν,

λυμαίνισθαί τινα ἀφ αιρεὶν τοὺ κάλλους.

Vanrykt, se Vanskötsel.

Vanrykta, διαβάλλειν τινά. ἀδοξίαν, χαχο-ἀοξίαν, αισχύνη ν περιάπτει ν 1. κατασκευάζειν τινί. χακόάοξον etc. ποιεῖν 1. τιΒέναι. — vanryktad, χαχόάοξος, ἀδοξος, 2. jfr beryktad.: vara v., se Folj.

Vanrykte, κακή δόξα, ή. κακοδοξία, ή. ἀδο-ξία, ή. ἀιαβολή, ἡ (förtal).: vara, stå i v., χα-χοδοξεὶν. ἀδοξεὶν. κακώς ἀκούειν.

Vansinne, παράνοια, ἡ παραφροσύνη, ή. φρε-νο$λάβεια, ἡ παρακοπή, ή. παραφορά, ή. παρα-πληξία, ή. μανία, ἡ ἄνοια, αφροσύνη, ἡ (svagare).

Vansinnig, παράφρων, 2. παράφορος, 2. πα-ράπληκτος, 2. φρενοβλαβής, 2. μανείς, εισα, ἐν. μανικός, 3.: vara, blifva v., παραφρονεὶν παρα-παίειν ἐξίστασΟαι τών φρενών, μαίνεσθαι. με-λ((γχολάν.: göra v., μ αν i αν Εμβάλλει ν 1 ἐμποιείν τινι. μαίνεσθαι ποιειν τινα. ἐκμαίνειν τινά.

Vansinnighet, se Vansinne.

Vanskapiug, se Missfoster.

Vanskaplig, - het, se Missbildad, - ning.

Vansklig, σφαλερι'ς, 3. Επισφαλής, 2. αβέβαιος, 2. ού μόνιμος, 2. άπορος, 2. χαλεπός, 3. Επικίνδυνος, 2. άγχίσιροφος, 2 ε ὐ με τ άβολος, ευμετάβλητος, 2.

Vansköta, ἀμελεἰν, παρ-, καταμελεἰν τίνος. ἀμελώς έχειν τινός 1. περί τι. ἀμελώς 1. κακώς διοικεἰν, διέπειν, Επίτροπε υ ειν (se Sköta). Jfr Forsumma.

Vanskötsel, αμέλεια, ή. κακή διοίκησις 1. Επιτροπή, ή.

Vanslägtas, χείρω γίγνεσθαι (τών προγόνων). ὰιαφθείρεσθαι. Εκπίπτειν εϊς ἀλλότριον εΙ· ιιος. μεταβάλλειν, τρέπεοθαι, κλίνειν Επί το χείρον. Jfr Urarta.

Vanställa* ὶψοςφον, δύσμορφον ποιεϊν. λν-Vanttällniiig —Vargtjut.

499

μαίνεσθαι, διαφθήρειν, καταισχύνειν (τό εἶδος,

την μορφήν). — vanställd, ἀμορφος, ΰν ἀμορφος, 2. δυσειδής, 2. αϊσχρός, 3.: ett v. ansigte, πρόσωπον ἐξεστηχός, τί.

Vanställning, διαφθορά, ή. αμορφία, δυς-μορφία, ^ (se resultat).

Vant, χάλως, ο, χ«λώΛοι>, τό (?).

Van 13, χειρίς ἐρεά, ή. Se Handske.

Vant ref nad, χαχή εξις, ή. καχεξία, ή. φθι-€ις, ή. αηδία, ή (ksla af otrefnad)

Vantrifvas, χαχώς εχειν 1. διαχεϊσθαι. χα-κοθηνεϊν. ἀηδώς εχειν (ss. ksla).

Vantro, ψευδής δόξα. ή. ψευδοδοξία, κενοδοξία. ή.: hysa v., ψευόοδοξεϊν. κενοδοξεϊν.

Vantrogen, ψευδή δόξαν εχων, ουσα, ον. ψευδοδοξών, ουσα, ούν. : = misstrogen, ἀπιστος, δύοπεισιος, δυσπειΟής, 2.: vara v., δνσπίστως εχειν.

Vanvett, -tig, se Vansinne, -nig.

Vanvård, -a, se Vanskötsel, -sköta.

Van vörda, μή τιμάν τινα ώσπερ δει, πρός-ήχει ἀτιμάζειν τινά. ἀμελεϊν, ολιγωρεὶ ν τίνος.

Vanvördnad, αμέλεια, ολιγωρία, ή. Jfr Förakt.

Vanära, αισχύνη, ή. αίσχος, τό. ατιμία, ή. ἀδοξία, ή. αισχρά δόξα, ή. όνειδος. τό. jfr Skymf.: bringa v öfver ngn, αϊσχύνην, όνειδος etc. φέρειν, περιάπτειν, κατασκευάζειν, χατεργάζεσθαί τινι. χαταισχύνειν τινά. όνειδος εἶναί τινι. εις ἀτι μίαν χαταοτήσαί τινα.: medföra v., αϊσχύνην εχειν.: v. träffar mig, αισχύνη συμβαίνει μοι. αϊσχύνην δφλισχάνω : räkna ngt f. en v., όνειδος ήγεϊσθαί τι. tν αϊσχύνρ 1. δι* αισχύνης τίθεσθαί τι.: ha v. af ngt, όνειδος 1. αἶσχρόν ὶστί μοί τι. αισχρά ν δόξαν χτάσθαι ἀπό τίνος.

Vanära, ἀτιμάζειν. ἀτιμον ποιεϊν. (χαταισχύνειν. λυμαίνεοθαι τρ δόξρ τινός, διαφθείρειν (ish. en jungfru). Jfr Föreg. ό. Skymfa

Vapen, 1) att strida m., όπλο ν, τό.: vapnen, οπλα, τά. σχεύη, ών, τά. δπλισμα, τό.: v. f. strid på nära håll, αγχέμαχα όπλα.: v. att kasta, βέλη, τά.: under v., iv τοις Ι'πλοις. ένοπλος, 2. : bära v., Ι'πλα φέρειν. όπλοφορεϊν.: föra v., όπλοις χρήσθαί όπλα εχειν : m. v. i hand, όπλα iv ταϊς χερσίν εχων. συν όπλοις. υεθ'όπλων, ώπϊισμένος, 3.: låta träda under v., παγαγγέλλειν εις όπλα. Ιξοπλίζειν : träda under v , ἐξοπλίζεσθαι. subst., ἰξοτιλισία. ή.: gripa till v., (ἀνα λαμβάνειν, αἶ-ριιν, ἀρπάζειν τά ι'πλα ἀπτεοθαι τών οπλών, τρέπεσθαι πρός τά όπλα.: anlägga v., ἐνδύναι τά όπλα : bortkasta sina v., ρίπτειν, ἀποβάλλειν τά όπλα : lyckan följer ngns v., τό τής τύχης

συναγωνίζεται τινι. Jfr Bus t η ing. 2) ss. sinnebild, σύμβολον, τό. σημειον, τό. παράσημον, in ίση μον, τό.

Vapenbrak, χτύπος 1. θόρυβος ὁ ἀπό τών δήλων.

Vapenbroder, -dans, se Krigs·.

Våp en dragare, οπλοφόρος, ο.: vara v., ο-ηλοφορεἰν.

Vapenför, ήλιχίαν εχων. ο iv ηλικία στρατεύσιμος, 2.; d. v. manskapet, oi iv ήλικii(.

Vapenhvila, ἀνοχαι. ai. ἀνα-, διακωχή, ή. Ιχεχειρία, ή. σπονδαι, al (högtidligt afslutad) : ej formligen afslutad v., ἀσπονδος ίχεχαρία : under v., ύπόσπονδος, 2.: sluta v., Ικεχειρίαν, σπονδάς •to. ποιεϊσθαι ηρός τινα. ἀνοχάς σπίνδεσθαί τινι

1. πρός τινα. γίγνονταί μοι σπονδαί πρός τινα.

Vapenlek, ἐνοπλον π αίγ νιον τό. :=s t rid, sed. o.

Vapenlycka, ή iv τοις πολέμοις 1. ταϊς μά-

χαις εὐπραγία.: ha v., χατορθούν τον πόλεμον.

Vapenmakt, ὁπλα, τἀ : m. v., μεθ' ὁπλων.

Vapenrock, χλαμύς, ύδος, ή. — χιτών, ώνος, ό.

Vapensmed, οπλοποιός, ό.: hs yrke, konst, όπλοποιια, ή. όπλοποιιχή, ή.: drifva det, όπλο-ποιεί v.

Vapenöfning, πολεμική ἀσχησις, ή. ἀσκησις ή iv όπλοις. ένόπλιος μελέτη, ή.

Var, se Öfverdrag.

Var, se V arsam.

Var (i sår), πύον, πύος, τό.

Vara, taga till v., v. på, se Till varataga.: taga sig till v., φυλάττεσθαι. εὐλαβεϊσθαι

Vara, ώνιόν τι (vanl. pl. τά ώνια). ἀγόρασμα, τό. ἐμπολή, ή. i μπ όλη μα, τό. o gm omskr. o τις πωλεϊ 1. πιπράσκει : v:or ss. fraktgods, φορτία, τά : träv:or, σκεύη ξύλινα, τά. Ofta, ish. vid angifvande af särskilda slag, utan särskildt motsv. ord, t. ex. siden-, bomulls-v:or, σηρικά, βομβνχινα, τά.: korta v:or, ρώπος, ό. γέλγη, τά.: torgförda v:or, stundom αγορά, ή (ish. lifsmedel).

Vara, εϊναι. γεγονέναι, γενέσθαι υπάρχει ν (finnas f. handen), πεφυχέναι. φύναι (vid fråga om naturlig beskaffenhet), εχειν m. aåv. (om ngts tillstånd, fhde). καθεστάναι (om läge, ställning).: v. tillfälligtvis, just, τυγχάνειν όντα.: v. ständigt, fortfarande, διατελεϊν, διάγειν m. part. Ofta utelemnas εϊναι i præs. ind., då det är bl. co-pula, vanl. dock bl. i 3:dje pers. (utom vid ϊτοι-μος) o. i oberoende satser; så ish. vid opers. uttryck. Se Gram. — Må v., εϊεν. iώμεν ούν ταύτα : kan väl v., låt så v., εσιω ταύτα εϊεν. ουδέν αντιλέγω : låta ngt v., (χαίρειν) iav τι.: vare sig att, 1. att, εϊτε, είτε. iàv τε, iàv τε. ήν τ§, ήν τε. — v. af, med, ute etc., se d. oo.

Vara, se Räcka 2) b) o. c).

Vara sig, (ἐμ'πυούαθαι. πυορροεϊν.: bringa att v. sig, πυεϊν. π νουν. ἀπο-, διαπυΐσκειν. πνοποιε ϊν.

Varaktig, μόνιμος, 2. βέβαιος, 2. ἐμμονος,

2. ἀσφαλής. 2. εμπεδος, 2. Ισχυρός, 3. στερεός,

3. ἀϊδιος, αθάνατος, 2 (oförgänglig).

Varaktighet, βεβαιότης, ή. ισχύς, ύος, η.

στερεό της, ή. o. gm adj.

Varbildning, πύη, πύησις, πύωσις, ή. πυ· όρροια, ή.: bringa, komma t»ll v., se Vara sig.

Varböld, απόστημα, Ιμπύημα, τό.

Varda, γίγνεσθαι. Se Blifva.

Varelse, 1) abstr., se Tillvaro o. Vistelse. 2) eoncr., ζω ο ν, τό. φύσις, ή· φυτό ν, τό. äfv. το δ ν, υπάρχον.

Varf, se Skeppsvarf.

Varg, λύκος, ό.: ung v., λνχιδεύς, έως, o'..· hörande till v , λύκειο ς, 3.: sönderslitas af v:arv λυκούοθαι: biten, rifven af v:ar, λνκόβρωτος, 2.

Vargböna, Θέρμος, o. θέρμιον, τό.: af τ., θίρμινος, 3.

Vargaktig, λυχα'δης, 2.

Vargfärgad. λνκό/ρονς, 2 (Sedn.).

Varginna, λύκος θήλυς, o. Sedn. ή λύκος.

Varglo, se Lo.

Vargskinn, λυχή, ή. λύχου δέρμα, τό.

Vargtand, λύκου οδούς, ό. pl, λνκόδοντες, ol.

Vargtjat, λυκηθμός, ό (Sedn.). λύκων ώρν γμός% o.600

Varig — Vatt enpass.

Varig, πυώδης, 2. εμπυος, διάπυος, 2. πυόρ-ρονς. 2.

Varkunna sig, se Förbarma sig.

Varlig, se Försigtig, Sakta.

Varm, θερμός, 3 (i alla grader fr. ljum till kokhet). άλέεινός, 3 (s. bereder värma, ss. kläder).: ngt v., ύπόθερμος, 2.: mycket v., cf/ά-θερνος. 2.: göra v., se Värma.: en v. vän, φίλος χρηστός 1. εννους.: v. kärlek, itver, nit o. d., se Lit I ig.

Värme, se Värme.

Varna, νουθετεϊν τινα. παραινεί» nw. νπο-μιμνήαχειν τινά.: v. ngn f. ngt, άποτρέπειν τινά liv ης παραινειν τινι φεύγειν τι. ούχ Εάν τινα ποιεΐν τι : låta sig v:s, νουθετεΐσθαι άποτρεπε-oftai. at' ngn, πείθεσθαί τινι. (ύπ,αχούειν νουθε-τούντός Ίίνος. — varnande, νουθετητιχής, 3. νου&ετιχός, 3. άποτρεπιχός, 3.

Varnagel, παράδειγμα (άποτρεπτιχόν), τό.

Varnare, νουθετητής, ό. παραινέτης o. πα-ραινετήρ, ό.

Varning, νουθέτησις, ή. νουθέτημα, τό. πα-ραίνε*τις. ή. παραινετικός λόγος, ό. ύποθήχη, ή. αποτροπή, ή.: lyssna till ngns v:ar, πείθεσδαι τοίς τίνος λόγοις. άχούειν τινός παραινούντος.: min v. är fruktlös, παραινών ουδέν είς πλέον ποιώ. μάτην νουθετώ.: s. ej lyssnar till v:ar, α-νουθέτητος, 2.

Varp, se Notvarp.

Varp, i väf, στήμων, ονος, o. ήτριον, το. δι· ασμα, τό.

Varpa, στήσαι τον στήμονα, προφορείσθαι. διάζεσθαι.

Varsam, -het, se Försigtig, -het.

Varseblifning, αϊσθησις, χατάνοησις, ή. αίσθημα, χατανόημα. τό.

Varseblifva, όράν. χαθοράν αίσ&άνεσθαι. iv-, χατανοείν. μανθάνειν. γιγνώσχειν.

Va rsel, se Förebud.

Varsko, σημαίνειν. jfr Varna. — varskodd, se Försigtig.

Varsna, se Varseblifva.

Varsår, ἕλκο?. τό. ελχωσις, ἡ. φνμα, τό. απόστημα, τό. Se Sår.

Varubyte, φορ τ ίων ἀμ οιβαί, al.

Varulager, se Magasin.

Varunederlag, Εμπόριον, τό (stapelort).

Vas, αμφορείς, έως, ό.

Vasall, ὁ νποτεταγμένος, πελάτης, δ.

Väse, δέσμη, ἡ φάχΜος, ο. Jfr Kärfve.

Vaska, πλύνειν : guldsand o. d., σίρειν u. Ιχχαθαίρειν 1. τρίβειν τι ὑδωρ Επιχέοντα.

Vask guld, χρυσός αεσυρ μένος, δ.

Vasktråg, πλυνός, ὁ. σχάφη, ἡ.

Vass, χάλαμος, ό. δόναξ, χος, δ.: flätverk af v., $7πες, ftl.

Vas sia, όρρο'$ 1. ορός, ο.: göra till v., (Λ)-οppoi/v..· förvandling till v., διόρρωσιζ, ἡ : dricka v., δρροποτείν.: rena fr. v., Εξορρίζειν.

Vas si a sig, (δι ορρούσθαι.

Vasslig, ἱρρώδης, 2.

Vatten, ὑδωρ, ατος, τό.: stillastående v., στάσιμο ν 1. λιμναιο ν ὑδωρ. λίμνη, ἡ. ὑδροστά-etov, τό.: m. 1. af stillastående v., νδροστάσι-μος, 2.: rinnande v., ναματιαϊον ὑδωρ. νάμα, τό. ποτάμιον ὑδωρ (=flodv.).: hämta, Ösa v., ὑδρειην, -οθαι.: bära τ., υδροφορεϊν.: dricka

v., ὑδροποτειν. ὑδατοποτεἰν.: sätta under , χα· ταχλνζειν : stå under v., χαταχλύζεσθαι. χρνπτε-σθαι ὕδατι : gå i v., ἁπτεαθαι τοὺ ὑδατος.: β. lefver i v., ἐνυδρος, 2.: till lands o. v., se Land.: ösa v. i brunn, γλαύχ* *Αθήναζε.: han tar sig v. öfver hufvudet, μείζοσιν ἡ χαθ* αὐτόν 1. ἡ ὡ-στε διαπράττειν Επιχειρεί, μάτην πονεϊ.: ösa v. m. såll, se Såll.

Vattenaktig, ὑδατώδης, 2. υδάτινος, 3 o. 2. υδαρής, 2.: göra v., Εξυδατούν, -ρουν. b) oeg., ψυχρός, 3.

Vattenbi, se Drönare.

Vattenblomma, ποτάμιον 1. λιμναΐον ἀνθος, τό.

Vattenbrist, ἀνυδρία, ἡ. ὑδατος ἀπορία, ἡ.: s. lider v., ἀνυδρος, 2.

Vattenbryn, τά ἀνω 1. Επιπολής του ὑδατος.

Vattenbråck, υδροχήλη, ἡ.: behäftad m. v., νδροχηλιχός, 3.

Vattenbyggnad, χατασχευή ἡ χαθ' ὑδατα 1. Εν ὑδασιν.

Vattenbäcken, υδροδόχον ἀγγύον, τό (vattenkärl). λίμνη, ἡ (bassin).

Vattenbärare, -erska, υδροφόρος, δ, ἡ.: vara v., ὑδροφορείν.

Vattenbärning, νδροφορια, ἡ.

Vatten djur, ζωον ενυδρον, τό.

Vattendrag, §εύμα, τό. ποταμός, β.

Vattendragare, se Vattenbärare.

Vattendrickare, ὑδροπότης, ου, ο.

Vattendrickning, ὑδροποσία, ἡ.

Vattendroppe, ὑδατος σταγών, ἡ.

Vattenfall, χαταρράχτης, ου, ὁ.

Vattenfat, se Tvättfat, Vattenliggare.

Vattenflod, -flöde, seFlod, Öfversväm-ning.

Vattenfågel, δρνις λιμναίος 1. Επιθαλάr-τιος, δ.

Vattenfärg, 1) vattnets färg, χρώμα ὑδατος, τό. 2) färg tillblandad m. vatten, χρώμα δευόμενον, τό.

Vattenfärgad, ὑδατόχρους, 2. ὑδατώδης, 2.

Vattengraf, οχετός, ὁ.: afledd fr. en flod, διώρυξ, χος 1. γος, ἡ.

Vatten groda, βάτραχος Εν υδρόβιος, δ.

Vattenhaltig, se Vattenaktig.

Vattenhjul, δ υπό του ὑδατος π§ριφερδμ%· νος τροχός.

Vattenho, -hvirfvel, se Ho, Hvirfvel.

Vätte η hämtning, ὑδρεία, υδρευσις, ἡ.

Vattenkanna, Xiίδος, ὁ. χάλπις, ιδος, ἡ. υδρία, ἡ. προχόη ο. πρόχους, ἡ χατάχυτλον, τό.

Vattenkruka, ὑδροδόχος χέραμος, δ.

Vattenkur, ἡ διά τού ὑδατος θεραπεία.

Vattenkärl, υδρία, ἡ υδροδόχον άγγεϊον, τό.

Vattenledning, 1) ss. handling, δχετεία, ἡ. ὑδραγωγία, ἡ. 2) ss. sak, οχετός, δ δχέτευ-μα, τό. υδραγωγείον, τό.: uppsyningsman öfver v., υδραγωγός, ὁ.

Vattenliggare, υδροθήχη, ἡ. πίθος ὑδροδόχος, ὁ.

Vattenlilja, μαδωνία, ἡ.

Vatten lins. φαχός ο Επι τών τελμάτων.

Vattenorgel, ϋδραυλις, εως, ἡ.: hörande till ὑδραυλιχός, 3.

Vattenorm, υδρα, ἡ υδρος, ο.

Vattenpass, υδροστάτης* ου, ο. διοπτρα, ι}.Vatt en pelare — Vederläggning.

601

Vattenpelare, τυφών, ωνος, ὁ.

Vattenpuss, - pöl, ὑδατος σνστάς, ἡ. τέλμα, τό. ὑδροστάσιον, τό.

Vattenqvarn, νδρομύλη, ἡ, υδρόμυλος, ο9 υδρόμυλο ν, τό (Lex.).

Vattenrik, ένυδρος, πολύυδρος, 2.

Vattenriket, τά ὑδατα.

Vattenränna, νδρορρόα, lf.

Vattenrör, υδραγωγός αίλός, ο.

Vatten siktig, νδρωπικός, ὑδεριχός, ὑδα-λί'ος, 3. ὑδατώδης. 2. ύ'/υδρος, 2.

Vattensjuk, τιδατώδης, 2. Jfr Sumpig.

Vattenskada, ἡ ix τοὺ ὑδατος βλάβη.

Vattenskott, χλάδος, ὁ. παραγυάς, άδος, η.

Vattenskräck, ὑδροφοβία, ἡ. ὑδροφοβικόν πόθος, τό : ha v., ὑδρογοβεἴν.

Vattensot, ὑδρωψ, ωπος, ὁ. ὑδερος, ὁ. ν-δερίασις, ἡ ὑδερικόν ἀρρώστημα, τό.: ha v., νδεριάν. ὑδεραίνειν. ὑδερούσθαι. ὑδατονσθαι ὑ-δατα/νεσθαι. νδρωπιάν.: lik v., ὑδρωπι.'δης, 2. νδρωποειδής, 2.

Vattenspegel, se Vattenyta.

Vattensork, ἐνυδρος μὑς, ὁ.

Vattensprång, ἀνάβλυσις, ἡ. κρουνός, ὁ.

Vattenstånd, τό τοὺ ὑδατος ὑφος.

Vattentät, τό ὑδωρ στεγών, ουσα, ον. στεγνός, 3.

Vattensur, κλεψὑδρα, ἡ. νδροσκόπιον. τό.

Vattenväxt, φ ντον ενυδρον 1. λιμναἴον 1. Ἡοτάμιον, τό.

Vattenyta, τά ἀνω 1. ἡ Επνφάνεια του ὑδατος. o. bl. νδωρ, α τος, τό.

Vattenåder, ὑδατος ψλέψ, ἡ.

Vattenösa, ὑδωρ καταχεἴν τίνος.

Vattna, ἀρδειν (äfv. djur), ἀρδενειν. βρέχειν. ὑδραίνειν. νδρεὑειν. ποτίζει ν, (Εμ)πιπίοκειν (diur).: = fukta, se d. o. — vattnad, om land, ἐνυδρος, 2. Επίρρντος, 2.

Vattnig, se Vattenaktig.

Vattning, ἀρδεία, ἀρδενσις, ἡ. ὑδρεία, ὑδρευσες, ἡ. πότισις, ἡ o. ποτισμός, ὁ (djurs).

Vattra, se Krusa, ώσπερ κὑμα σι ποικίλλειν.

Vax, χηρός, ὁ· χηρίον, τό. μάλθα, ἡ (flytande, att öfverdraga med), πιττόκηρος, o (vaxharts).: af τ., χήρινος, 3.: öfverdraga m. v., se Följ.: bilda i se Pussera.: lik v., χηροειδής, κη-ρώδης, 2.

V ax a. κηρονν Εγκηρονν.: v:ad, κηρωτός, 3.

Vaxbild, κηρόπλαστον, τό.

Vaxduk, ὑφασμα χηρωιόν, τό.

Vaxfackla, -ljus, χηρίων, ωνος, β. pl. äfv. Μηροi, ol.

Vaxkaka, χηρίον, τό.: s. gör v:or, χηριοπον

•V. 2.

Vaxmålare, χηρογράγος, ὁ·

Vaxmålning, χηρογραγία, ἡ.

Vaxning, χήρωαις, ἡ

Vaxplån, δελτος χεχηρωμένη, ἡ.

Vaxpl&ster, χηρωτόν. τό. χήρωμα, το'.

Vaxpomada, χηρωτή, ἡ.

Vaxsalfva, χήρωμα, τό. χηρόπιττος, o.

Ve, φευ. M ιὼ. al (vanl. upprepadt, αἴ at).: τ. mig. οἴμοι.

Veck, πτυχή, ἡ (pl. πτυχές, at.), στολίς, ί-δος, ἡ (på kläderna), κόλπος, ὁ (det djupa bröst-▼tcket på kläderna). $υτίς, ίδος, ἡ (rynka).

Vecka, ητύσοειν. jfrRynka.: v:d, πινκτός, 3.

Vecka, Εβδομάς, άδος, ἡ. hrà ἡμέραι, al.

Veckig, πτυχώδης, 2, στολιδώδης, 2 (veck-rikV στολιδωτις, πτυκτός, 3 (veckad).

Veckla, af, in etc., se eompp.

Veckning, πτύξις, ἡ.

Veckolön, -penningar, ὁ χαθ* Εβδομάδα αποδιδόμενος μισθός.

Veckotals, -vis, χαθ' Εβδομάδα.

Ved, ξύλα, τά. νλη, ἡ. φρύγανα, τά (ris).: samla, hämta v., ξυΧίζεσθαι q ρυγανίζεσθαι.: hämtning af v., ξνλεια, ἡ. ξνλισμός, ὁ. φρυγα-νισμός, ὁ.: hugga v., ὑλοτομεῖν. τέμνειν ὑλη ν 1. ξύλα : bära, hemskaffa v., ξνληγεῖν.: rik på v., πολύξυΧος. 2.: fattig på v., «|ι/λο$·, 2.

Vedbod, ξυλοθήκη, ἡ.

Vedbrand, se Bränsle.

Vedbärare, ξυλοφόρος, ὁ.

Vederböra, δείν. χρήναι. χρεών είναι. Εοικέ-ναι. δίκαιον εῖναι. προσήκειν. πρέπειν : ss. v:r, ὡς (τό) εικός, ὡς Επιεικές. — vederbörande. Sv δει, προσήκει, etc.

Vederbörlig, se Tillbörlig.

Vederdeloman, se Motståndare.

Vederdöpare, ἀναβαπτιστής, οὑ, ὁ.

Vederfaras, συμβαίνειν.: ngt v:es mig, συμβαίνει, συναντά, συν τυγχάνει, γίγνεται μοί τι. πάσχω τι. περιπίπτω ιινί (bl. om olycka).: ngt godt v:es mig, ευ πάσχω.: f. öfr. v:es hm intet ondt, ἀλλο δε κακόν οὐδεν πάσχει : det v:es mig dets. s. dig, ταντά σοι πάσχω.: om ngt ondt skulle v. mg, ἡν τι πάθω. εἴ τι πάθοιμι : låta ngn rättvisa v., se Rättvisa.

Vederfående, αναπνοήτ ἡ. αναψυχή, ἡ. : = tillfrisknande, se d. o.

Vederfås, se Hämta sig, Tillfriskna.

Vedergälla, ἀνταποδιδόναι. ἀντιδιδόναι, ἀν-τιποιεῖ ν τινί τι. ἀμείβεσθαί τινά τινι. αμοιβή ν ἀποδιδόναι τινί (ἀντί) τίνος, jfr Straffa.: v. ngn lika m. lika. ἀμύνεσθαι 1. ἀμείβεσθαί τινα τοις ὁμοίοις. ἀλεξεσθαί τινα.: v. ngn f. välgerningar, ἀντευεργετεὶν, ἀντενποιεὶν τινα. χάριν ἀποδιδόναι τινί εν παθόντα : illa v. ngn f. ngt, φαύλην χάριν ἀποδιδόναι τινί ὑπερ τίνος : v. ondt m. ondt, ἀντιποιεῖν κακά. κακώς παθόντα ἀντιδράν 1. ἀντικακονργεὶν. μνησικακεῖν.: v. orätt m. orätt, ἀδικούμενον ἀνταδιχεὶν.: mig v:es godt m. godt, ἀντιπάσχω ἀγαθά. ἀντενπάοχω. ondt m. ondt, αντιπάσχω κακά 1. κακώς.

Vedergällning, αμοιβή, ἡ. ἀνταπόδοσις, ἡ, δίκη, ἡ ἀντίδοαις, ἀντιδωρεά, ἡ (gengåfva). ἀν-τενεργέτημα, τό (ϊ. välgerning gm välgerning), jlr Belöning, Straff.: till v., gm smnsättning m. ἀντί, t. ex. till v. göra, ἀντιποιεῖν. ἀντιδράν.: till v. döda, ἀνταποκτείνειν. ἀνταπολλύναι.

Vedergällningsrätt, δίκη. ἡ. τιμωρία·, ἡ.: utöfva v., κακώς παθόντα ἀντιποιεῖν 1. ἀντιδράν.

Vederhäftig, Εχέγγυος, 2. ἀξιόχρεως* 2. αξιόπιστος, 2.

Vederlag, se Ersättning.

Vederlike, ομότιμος, ϊσότιμος, 2.

Vederlägga, Ελέγχειν, starkare. Εξ- διελε-γχειν τινά ο. τί. ελιγχον ποιεϊσθαί τίνος, άνα-τρέπειν. άνασκευάζειν τι (påståenden gm grunder). διαλύειν τι (ish. αϊτίαν, έγκλημα, υποψίαν ο. d).: v. beskyllningar mot sig, διαλύεσθαι, άποτρίβε-σθαι Εγκλήματα.

Vederläggning, Ιλιγχος, ό. διάλνσις, η.509

Vedermäle — Verkan.

ανατροπή, άνασχευή, ή.: tjenlig till v., Ελεγ-χτιχός, 3.

Vedermäle, se Bevis 2).

Vedermöda, πόνος, ό. μόχθος, δ. κάματος, ο. ταλαιπωρία, ή. χαχά, τά.

Vedernamn, se Binamn.

Vederpart, se Motpart.

Vederqvicka, άναφύχειν, άναζωπυρεϊν, άναλαμβάνειν (återgifva krafterna), χηλείν, εύφραί-νειν, ψνχαγωγεϊν, τέρπειν (roa).: v. sig, τέρπε-σθαι, εύφραίνεοθαι, χηλεϊσθαι. m. ngt, τινί — vederqvickande, αναψυκτικός, 3. άναληιτιχός, 3. γλυχύς, ηδύς, εϊα, ύ. τερπνι's, 3. κηλητιχός, 3.

Vederqvickelse, άνάψυξις, άναψυχή, ή. — ηρψις, ή- χήλησις, ή. ηδονή, ή. ψυχαγωγία, ή.

Vedersakare, se Motståndare.

Vederstygglig, στυγερός, 3. βδελυρός, 3. βδελνχτός, 3. μυσαρός, 3 μιαρός, 3. αισχρός, 3.

Vederstygglighet, βδελνρία, ή. μ υ σος, τό. αίσχος, τό. ο. gm αφ*.

Vedersägelse, se Gen-, Motsägelse.

Vedertaga, νομίζειν. χρήσθαί. λαμβάνειν. — vedertagen, νομιζόμενος, 3 ός.

Vedertecken, se Tecken, Bevis 2).

Vedervilja, αηδία, ή. βδελυγμία, ή.: hysa άηδώς έχειν. άηδίζεσθαι (Sedn.). βδελύττεσθαι. μυοάττεσθαι. (άπο)στυγεϊν. Jfr Afsky, Motvilja.

Vedervåga, se Våga 2) b).

Vedervärdig, -het, se Vidrig, -het.

Vedfång, 1) fång ved, άγχαλίς, ή 1. φάχε-Ιος ό ξύλων 2) vedtägt, ξυλεια, ή. ξ υλισμός, δ.

Ved hand lare, ξυλοπώλης, ου, δ.

Vedhuggare, υλοτόμος, ξυλοχόπος, δρυοτό μος, ό.

Vedhuggning, υλοτομία, ή. ξυλεία, ή.

Vedhög, -kast, -stapel, ξύλων σωρός, δ.

Vedklyfvare, ξυλοσχίστης, ου, δ.

Vedknippa, φάχελος ξύλων, ό.

Vedpinne, -sticka, ξυλάριον, τό.

Ved torg, ξύλα, τά. ύλοτόμιον, τό.

Vedträ, ξυλον, τό.

Vedyxa, ξυλοχόπος πέλεχυς, ό. άξίνη, η.

Vef, χώπη, ή.

Vefva, 1) eg., περιελαύνειν, περιάγειν (τὴν χώπην). 2) se Veckla, Linda.

Vegetabilier, φυτά, τά.: s. lefver af v., χαρποφάγος, 2. -abilisk, ὁ, ἡ, τὸ ἀπὸ τῶν φυτῶν, -at i ön, τ« τῶν φυτῶν, τα περὶ τα φ>υ-τά -a ti v, ο, ἡ, τὸ τῶν φυτῶν ὥσπερ τὰ φυτά (i erforderlig casus). -era, ζῆν ὥσπερ φντῶν ζωήν.

Veide, ἴσάτις, ιδος, ἡ.

Vek, 1) eg., μαλαχός, 3. υγρός, 3 (elastisk). εὔχαμπής, 2 (böjlig), λεπτός, 3 (spenslig), ασθενής, 2 (svag).: v:a lifvet, χενεών, ὥνος, ὁ. γών. όνος, ἡ (vanl. pl.). 2) till sinnes, μαλαχός, 3. Επιεικής. 2. Ελεεινές. 3. εὔπειθής, 2.: göra ngn v. i hjertat, χαταχλάν τινα.

Veke, θρυαλλίς, ίδος, ἡ. Ελλύχνιον, τό. φλό-μος, δ (af kungsljus).: m. 2 v:ar, δίμυξος, 2.: förse ra. v., Ελλυχνιάζειν.: framskjuta v:n, τὴν θρυαλλίδα ὠθειν, προβύιιν.

Vekhet, 1) μαλαχότης, η. ὑγρότης, ἡ. λεπτό της, ἡ. ασθένεια, ἡ. 2) μαλαχότης, ἡ. μαλακό ν τό ἦθος. ὑγρότης τοὺ ἤθους, ἡ. ενπείθεια, ἡ. o. gm adj.

V «kl agan, οιμωγή, ἡ. δδνρμός, δ. δλοφνρ·

μός, ο. θρήνος, δ.: brista ut i v., ἀνοιμώζειν. ἀνευφημεὶν. ἀναβοάν είς οιμωγή ν. Jfr Klaga 1).

Veklig, μαλαχός, 3. απαλός. 3. αβρός, 3. θρυπτιχός, 3. ἄνανδρος, 2. θηλυκός. 3.: v. lefnadssätt, ἀβροδιαιτον, τό. χλιδή, ἡ.: göra v., (δια,θρύπτειν. μαλαχίζειν. ἀπαλύνειν.: blifva v., gm pass.: vara v., μαλαχιάν.: lefva v:t, τρυφε-ρώς ζῆν.

Veklighet, μαλαχία, μαλαχότης, ἀπαλότης, ἡ. θρύψις, διάθρυψις, ἡ. ἀνανδρία, ἡ. ηδυπά-θεια, ἡ. ἄνεσις, ἡ.

Vekling, μαλακίων, <üfO£ o', θηλυδρίας, ον, δ.

Ve km un t, μαλαχόγναθος, 2.

Vekna, se Mjukna.

Vele, στροβίλη, ἡ. πεττός, δ.

Vemod, δυσθυμία, ἡ. λύπη. ἡ. ἄχθος, τό.

Vemodig, δύσθυμος, 2. λυπηρός, 3. θρηνώ-δης, 2. οικτρός, Ελεεινός, 3.: va γη v:t stämd, δυσθύμως ἐχειν. δυσθυμίαν ἀγειν. λνπην εχειν.

Venster, αριστερός, 3 σκαιός, 3. 3.

(poet o. sedn.). euphem., ευώνυμος, 2.: v:a handen, ἡ αριστερά.: på v hand, till v., ἐν rjj αριστερὰ Εξ αριστεράς. Επ' ἀριστεράν, Επὶ τὴν ἀ· ριατεράν, Επ* ἀριστερὰ (åt v.), milit., En* ασπίδα, παρ' ἀαπίδα. Εφ* ἡνίαν (om rytteri).: fr. v. hand, Εξ αριστερών. Εκ τῶν αριστερών, milit-, Εξ ἀσπίδος : den v. flygeln, τό εὐώνυμον κέρας. Jfr Höger.

Vensterhändt, «ριστερόχειρ, 6, ἡ.

Ventil, Επιστόμιον, τό. -era, se Afh and la.

Vepa, se ln-, Omvepa.

Verb(um), ρήμα, τό. -al, 1) hörande till verb, ρηματιχός, 3. 2) mots. real, δ, ἡ, τὸ χατὰ λέ-ξιν. ρηματιχός, 3. 3) se Ordagrann.

Verk, ἐργον, τό. ποιημα, τὸ (ngt åstadkommet, föifärdigadt). πράγμα, τὸ (handling, gerning).: = fästningsverk, οἴχοδόμημα, τό. se vidare d. o.: = skrift, συγγραφή, ἡ. σύγγραμμα, τό. γραφή, ἡ βιβλίον, τό. πραγματεια, ἡ (ish. historiskt) = embetsverk, se d. o : ett konstmässigt v·» τέχνημα, τό.: ett godt v., καλόν 1. αγαθόν ἐργον, ευεργεσία, ἡ : göra ett godt v. m. ngn, εὐ ποιεϊν τινα εὐιργετεῖν τινα.: ett stort, svårt v., μέγα I. χαλεπόν ἐργον.: utföra ett v.. Εργα-ζεσθαι, πράττειν ἐργον : fullända, bringa till stånd ett v., αποτελεϊν, διαπράττειν, ἀπεργάζεσθαι, ἀ~ ποδείξασθαι ἐργον 1. πράγμα : skrida, gå till v:t, βαδίζειν, ιέναι Επὶ 1. εἰς τὸ ἐργον, ἄπτεσθαι

του ἑργον. Επιβἀλλεσθαι, Επιχειρεἰν τινι. ὁρμἀν Επἰ τι : sätta ngt i v:t, Εξεργἀζεσθαι, διαπρἀττειν, Εξανντειν. αποτελεἰ v, ἑργω χαθιστἀναι τι.: ba ugt i v:t, μηχανἀσθαι τι. se Fö re hafva.: ngt är i v:t, (προ παρασκευἀζεται τι. μἑλλει τι γἰγνεσθαι 1. γενἡσεσθαι.: dta är mitt v., τοὑτων ἑγωγε αἰτιος. : i sfa v:t, ἑργω. τω δντι. ὁντως, ὡς αληθὡς. χατ' αλἡθειαν. τρ αλἡθεια

Verka, 1) intr , δὑνασθαι Ισχὑ ειν. Ενεργεῖν. ἀνὑτειν. ποιεῖν. jfr Verksam.: v. mycket, litet, πολὑ 1. πολλἀ, μικρὁν 1. μικρἀ δὑνασθαι etc.: v. intet, ουδἑν (εἰς) πλἑον ποιεῖν, Εργἀζισθαι, πρἀττειν.: ngt v:ar fördelaktigt, ofördelaktigt på mig, ευτ χακὡς πἀσχω 1. διατἰθεμαι ὑπὁ τἰνος.: v. f. ngn, πρἀττειν ὑπἑρ τἰνος, συμπρἀτἵειν τινἰ. ν πουργεῖν, υπηρετεἰ ν τινι. 2) tr., ποιειν. Ιργἀζε σθαι. πρἀττειν. αἰτιον εἰναι τἰνος.

Verkan, δὑναμις, εως, ἡ, Ενἑργεια, ἡ (verksamhet). ἑργον, Ενἑργημα, ii (4et verkad·)*: göraVerklig — Verld» kännedom.

603

v., ha itor, ringa, ingen v., se Föreg.: ha god γ. ρ k ngn, εὑ 1. καλὡς cΐιατιθἑναι τινἀ. ὡφελεῖν tiva. πολλοἰ ἀξιον εἶναἱ τινι.

Verklig, ὡν, ουσα, öν, υπἀρχων, ουσα, ον (förefintlig), ἀληθινὁς, 3, αληθἡς, 2 (mots. det falska, skenbara), ὁ, ἡ, τὁ (ὡς) αληθὡς.: de τ. tingen, τἀ övra.: den v. beskaffenheten af ngt, ἡ αλἡθεια τἰνος.: göra v., ἑργω καθιστἀναι. ἑπι-τελεῖν. ἀπεργἀζεσθαι.

Verkligen, 1) eg., τω ὁντι. ὁντως, ἀληθὡς. τρ ἀληθεἰα.: v.? αληθἑς; se större ut än_man verkligen är, μεἰζω φαἰνεοθαι του ὁντος, τἡς ἀ-ληθεἰας, τἡς φὑσεως 1. ἡ πἑφνχε, ἑστι. 2) ss. af-firm. partikel, ουν. μἡν. ἡ. τοἰ : om v., ii δἡ.: derf. också v., τοιγαρουν. τοιγἀρτοι.

Verklighet, ουσἰα, ἡ. το εἰναι, ὑπἀρχειν. υπὁστασις, υπαρξις, ἡ ἀλἡθεια, ἡ (mots. skenet, det falska). = det verkliga, τἀ ὁντα.: i v:n, ἰρ-γω. τω ὁντι : i v:η förhåller det sig icke så, τἀ πρἀγματα ονχ οὑτω πἑφυκεν.: ha ν , ὑπἀρχειν.: bringa till v., se Förverkliga.

Verkmästare, ὁ τὡν ἑργων ἑπιστἀτης.: = förfärdigare, δημιουργὁς, ὁ. Jfr Skapare, Upphofsman.

Verkning, se Verkan.

Verkningskraft, δὑναμις, ἡ. Se Kraft.

Verkningskrets, πρἀγματα, τἀ. καθἡκοντα, τἀ τὁ κατἀ τινα. ἑημἑλεια, ἡ.

Verksam, ἀνυστικὁς, 3. ἀνὑσιμος, 2. ἑνερ-γἡς, 2. Ινεργὁς, 2. Ενεργητικὁς, 3. πρακτικὁς, 3 (företagsam) δραστικὁς, 3, δραστἡριος, 2 (driftig). ισχυρὁς, 3 (stark) ἑργἀτης, ὁ, -τις, ἡ, ἑρ-γατικὁς, -ατικὁς, 3 (arbetsam), σπουδαιος, 3 (ifrig) ἀσχολος, 2 (utan ledighet).: vara v., ἑνεργὁν 1. iv ἑργω εἶναι. se Verka.: visa sig v., ἑνερ-γὁν παρἑχειν εαυτὁν : v:t bedrifva ngt, (ἑπι)σηεὑ-δειν τι. σπουδἀζειν περἰ τι.

Verksamhet, ἑνἑργεια, ἡ. δνναμις, ἡ. ῗσχὑς, ὑος, ἡ. δρἀσις, ἡ. ἑργασἰα, ἡ. σπονδἡ, ἡ. πραγματεἰα, ἡ. o. gm adj , se Föreg.: själens v., διἀνοια, ἡ. τἀ περἰ τἡν διἀνοιαν.: offentlig v., πολιτεἰα, ἡ : vara i ν,, ἑνεργπν. κινεἰσθαι. se Föreg.: vara i mycken v., σφὁδρα ἑργἀζεσθαι. πρἀγματα πολλἀ ἑχειν.: visa den största v., πἀ-σαν σπουδἡν ποιεἰσθαἱ.: sätta ngn i v., πρἀγματα παρἑχειν τινἰ. κινεῖν τινα.: vara utan, ur v., ἑργον οἰδεν ἑχειν. se Overksam.: sätta ngn ur v., παἰειν τινἀ ἑργαζὁμενον. ἀπρἀγμονα καθιστἀναι τινἀ.

Verkstad, ἑργαστἡριον, τὁ. δημιονργεῖον, τὁ. För de särskilda handtverken vanl. gm särskilda ord, t. ex. en skomakares, σκυτοτομεῖον, σκυτεῖ-ον, τὁ Se under dsa subst.

Verkställa, (δια)πρἀττειν. ποιεῖν. {ἀπεργἀζεσθαι. αποτελεἰ v.: konstmässigt, listigt, μηχανἀσθαι.: hjelpa ngn att v. ngt, συμπρἀττειν τινι τι.

Verkställande, -lighet, διἀπραξις, ἡ.: befordra till v , se Föreg.

Verkställbar, ἀνυστὁς, 3 δυνατὁς, 3.

Verksynd, ἰδιον ἀμαρτημα, τὁ. ὁ τις οὑτος ἀμαρτἀνει

Verktyg, ἐργαλεῖον, τὸ (hand-v.), σκεὐος, τὸ (redskap), ὀργανον, ιό.: konstmässigt v., μηχανή, ἡ.: om mskr, ish. i föraktlig men., σκεὐος, τό.: jag begagnar ngn ss. v., ὑπουργφ* νπηρέτρ χρώμαἱ τινι. υπουργεί, ὑπηρειεῖ μοί τις.

Verld, a) allt varande, ιό πἀν. τὸ σύμπαν, τὰ πάντα, τὰ ολα. κόσμος, ὁ (ss. ordnadt helt).: fr. v:ns början, ἐξ, ἀπ' αρχἡς, b) jorden ss. m-skrnas bostad, γή, ἡ. οικουμένη, ἡ.: dna v., ο ἐνθάδε τόπος.: fr. dna till en annan v , ἐχ του τόπου τον ἐνθένδε εις ἀλλον τόπον. · i d. synliga v:η, ἐν τω Ορωμένω 1. όρ«Γω τόπω : v:ns ände, τὰ ἐσχατα 1. το πέρας τής γης. c) alla de jordiska, sinliga tingen τὰ ἐν τρ γρ 1 ἐπὶ τής γἡ*. τὰ ἐν ἀνθρώποις. τὰ ανθρώπινα, τὰ τῶν ανθρώπων.: i τ:η, ἐν τρ γρ. ἐν τοις ἀνθρώποις: ingenting i v:η, ονδέν τών πάντων.: allt ι v:en, πάν τὸ ἐνόν. ονδὲν ὀτι ον. πάντα.: f. allt i v:en, μάλιστα πάντων.: hd i all v:n, τἱ δήπο-τε; d) alla lefvande mskr, οl ἀνθρωποι πάντες ἀνθρωποι.: all v:n, σύμπαντες οl ἀνθρωποι : uutidens v., οι νυν 1. καθ' ημἀς (όντες, 1 ἀνθρωποι.: förr i v:eu, το αρχζζῖον, παλαιό ν. (τὸ) πάλαι.: en man efter gamla v:n, ἀνηρ ἀρχαιό-τροηος.: känna v:η, πεῖραν εῖληφέναι 1. ἐμπειρο ν εῖναι τών ἀνθρώπων : komma till v:η, γίγνεσθαι καταστἡναι εῒς τους ἀνθρώπους.: bringa till v:η, {ἀπθ)τίκτειν. γεννἀν.: bortgå ur v:η, ἀπ ἴέναι, ἀφανίζεοθαι ἐκ τών ἀνθρώπων. ἀπαλλἀτ-τεαθαι τον βίου.: komma ut i v:η, ἐξελθειν εις ἀνθρώπους.: skicka ut i v:η, ἐκγέρειν είς το φὠς. ἐκδιδὀναι διαδιδόναι (utsprida) : v:ns lopp, τὸ ἐν ἀνθρώποις ειωθός.: sdnt är v:ens lopp, οντω φιλεῖ γενέσθαι ἐν τοις ἀνθρώπηις.: så är v:ens sed, οντω νομίζεται παρα τοις ἀνθρώποις. οντω πεφύκασιν οι ἀνθρωποι.: en man af v., se Be-lef vad.: v:ens fröjder, αι κατά τὴν γἡν ἡδοναἰ. τὰ ἐν ἀνθρώποις καλὰ 1. ηδέα.: v:ns förlossare, ὁ ἀπαντας τους ἀνθρώπονς σώσας 1. ἀνακτησἀ-μενος. ὁ πάντων σωτήρ.

Verldsalltet, se Föreg. a).

Verldsbeherrskare, πάντων τών ἀνθρώπων 1. τής οικουμένης κύριος, δεσπότης, αυτοκράτωρ, ὁ (om en mska). πάντων κύριος, ὁ (om Gud).

Verldsbekant, πάσι δῆλος, 3. εις ἀπαντας γνώριμος, 3 ο. 2. ἐν πάσι τεθρυλημένος, 3. Jfr Bekant.

Verldsberömd, ἐνδοξος παρὰ πάσιν ἀνθρώ· ποις.: bli v., δόξης τυγχάνειν παρὰ πάσιν ἀνθρώ-ποις. λαμβάνειν δὀξαν παρὰ πάντων ἀνθρώπων.

Verldsbeskrifning, ἡ περὶ τής πάντων φύσεως διδασκαλία. κοσμολογία, ἡ·: = jordbeskrif-ning, γεωγραφία, ἡ. περιήγησις τής οῖκονμένης πάσης, ἡ.

Verldsbeskrifvare, περιηγητής, οὐ, ὁ.

Verldsborgare, κοσμοπολἰτης 1. κόσμου πο· λίτης, ὁ.

Verldsbyggnad, ἡ τών πάντων 1. ὁλων σύ· στασις \. σύνταξις.

Verldsdel, γής μέρος, τό. ἡπειρος, ἡ.

Verldserfarenhet, se Verldskännedom.

Verldseröfrare, ὁ πάσαν τὴν οῖκουμενην καταστρεψάμενος 1. καταδονλωσάμενος.

Verldsförakt, ἡ τών ανθρωπίνων κατ αφρό· νησις 1. ολιγωρία.

Verldshaf, ωκεανός, ὁ. ἡ μεγάλη θάλαττα.

Verldshistoria, κοινὴ ιστορία, ἡ. ἡ τών καθόλου πραγμάτων σύνταξις.

Verldsklok, τών ανθρωπίνων ἐμπειρος, 2. πολιτικός, 3.

Verldskunnig, se Verldsbekant.

Verldskännedom, ἡ τών ἀνθρώπων 1. τών504

tv ἀνθρώποις Εμπειρία, η.: besitta τ., ἵμπειρον »lναι τών ανθρωπίνων.

Verldslig, se Jordisk.

Verldsman, αστειος 1. κομψός ἀνήρ, ὁ.

Verldsmenniska, βέβηλος ἀνθρωπος, ὁ.

Verldsomseglare, ὁ περιπλέων Υ.περιπλεν-σας ἀπασαν τὴν γὴν.

Verldsordning, ἡ τῶν ὁλων 1. τον κόσμου σύνταξις.

Verldssystem, τὸ τῶν ὁλων σύστημα.

Verldstrakt, κλίμα, τό.

Verldsvälde, πάντων τῶν ἐθνῶν 1. ανθρώπων ἀρχὴ 1. ἡγεμονία, ἡ.

Vers, 1) af en rad, στίχος, ό. ἐπος, τὸ (ish. episk), äfv. μέτρον, τό.: göra v., στίχους γράφ ειν. στιχονργεῖν, στιχοποιειν (Sedn.).: bringa i v., se Versform.: tala omvexlande lirannan v., στίχο-μυθεῖν.: talandet, στιχομυθία, ἡ. 2) omfattande flera rader, στροφή, ἡ. σύστημα, τό.

Versart, se Versslag.

Versbyggnad, μέτρον, τό.

Versform, μέτρον, τό : bringa i v., στιχί-ζειν. μετροποιεῖν. bättre ἐντείνειν {εἰς μέτρον). εἲς μέτρα τιθέναι.: i v., οτιχήρης. 2. στιχηρός, 3. ἐμμειρος, 2. ἐν μέτρω πεποιημένος, 3.

Vers fot, πους, ποδός, ὁ βάσις, ἡ.

Version, se Öfversättning.

Versmakare, μέτρων Εργάτης, ό. φαύλος ποιητής, ὁ.

Ver smakeri, μετροποιία, σηχοποιία, ἡ.

Versmått, μέτρον, τό. μετροποιία, ἡ.

Versrad, se Vers 1).

Versslag, μέτρον, τό.

Vas si a, γαλή, ἡ. ἴκτις, δος, ἡ.: dess skinn, ἴκτιδή, ἡ.

Vest, se Vester.

Vestan, -vind, ζέφυρος, ὁ.

Vester, εσπέρα, ἡ. (τον ἡλιου) δνσ μα i al. ἡ (του ηλίου) δύσις.: åt, mot v., πρός εσπέραν (om ngt, τινός) πρός (ἡλιου) δυσμὰς.: fr. v., Εκ δυσμῶν.: τ:η, τὸ εσπερία, τὰ προς εσπέραν.

Vesterlandet, se Föreg

Ve st li g, ὁ, ἡ, τὸ πρός εσπέραν. εσπερινός, 3. εσπέριος, 3 o. 2. δυτικός, δυσμικός, 3.: de v. trakterna, länderna, τὰ ἑσπέρια. se Vester.: de τ. delarna af landet, τὸ προς εσπέραν τετ ραμμένα τὴς χώρας.

Vestre, -a, se Föreg.

Veta, ειδέναι. Επιστασθαι. γιγνώσκειν, Εγνω-κέναι. μεμαθηκέναι, πεπυσμένον ειναι, παρειλη-φένσι (ha inhämtat af andra), ἐχειν (kunna).: v. att m. inf., εἲδέναι etc. m. inf: v. att m. efterföljande sats, gm εἲδέναι etc. m. part. 1. m. ότι, ὡς o. v. finit. se Gram.: jag vet icke hd jag skall säga, ουκ εχω τί φῶ·: noga, bestämdt v., tv, σαφώς, ἀκριβῶς εἲδέναι 1. Επίστασθαι. Εξε-ηίστασθαι. ἀκριβοὺν.: icke v., οὐκ εἲδέναι etc. ἀγνοειν τι. φεύγει, λανθάνει μέ τι. ἀπορεῖν (vara i förlägenhet) : jag vet väl. εὐ I. σαγώς οἶδα. οὐκ ἀγνοὡ.: vet väl att, εν ισθ' ότι οὐτω γι-γνωσκε 1. τὴν γνώμην ἐχε m. ὠ? o. part.: Gud skall v., ἲστω Ζεύς. μάρτυς εστω θεός.: Gud vet hd f. en olycka, τί κακόν οὐ'/i; dta är skedt, Gud vet huru, πέηρακται ταὐτα οπωσδήποτε.: af erfarenhet v., Ttj πείρα διδαχθήναι, μεμαθη-κέναι.: v. gm hörsagor, ἀκορ 1. ἀκούσαντα ειδέναι.: så vidt jag vet, ὁσον γ* Εμε ειδέναι.: vilja

v. ngt, βούλεσθαι μανθάνειν (Önska fi kftnne· dorn), προοποιεῖσθαι εΙδέναι 'ge sig sken af att känna).: v. ngt om

ngn, συνειδέναι τινι τι 1. τινί ποιήσαντί τι 1. τινά ποιήσαντά τι 1. τινι οτι.: jag vet med mig att ha gjort ngt, σύνοιδα Ε μαντώ ποιήσαντί τι 1. ποιήσας τι.: v. af, om ngt, (συν)-ειδέναι τι.: utan att de andra visste det (deraf, derom) flydde ban, άσυνειδήτως τοϊς άλλοις 1. νγνοούντων τών άλλων 1. λαθών τους άλλους εφ υ-γεν. έλαθε τούς άλλους φυγών.: utan att v. det (1. deraf, derom) dödade han sin fader, άγνοών 1. εαυτόν λαθών ån έκτεινε το" ν πατέρα, έλαθεν εαυτόν άποκτείνας τόν πατέρα.: låta ngn v. ngt, δηλονν, σημαίνειν, άνακοινούσθαί τινί τι.: icke låta ngn v. ngt, κρύπτειν, άπο-, ύποκρύπτεσθαί τινά τι. jfr Dölja.: få v., (κατα\μανθάνειν. γνώ-ναι. αίσθάνεσθαι. πυνθάνεσθαι άκούειν.: v till sig, (ευ) φρονειν. Εντός αύτού εϊναι : icke v. till sig, ού φρονείν. εξω αύτού 1. φρενών είναι.

Vetande, τό ειδέναι. γνώσις, ή. σοφία, Επιστήμη , ή.: mot bättre v., εϊδώς τό βελτίω.

Vetenskap, Επιστίμη, ή. σοφία, ή. τέχνη, ή. μάθημα, τό ο. μάθησις, ή (ss. föremål f. inhämtande). παίδενμα, τό (bibragt).: v:erna, τό γράμματα. τά μαθήματα, οι λόγοι, αι τέχναι. ή Εγκύκλιος παιδεία ο. τά Εγκύκλια μαθήματα (eg. de förberedande, elementära; undervisningen deri, Εγκύκλιος άγωγή, ή).: kärlek till sysselsättning m. v:n, φιλοσοφία, ή.

Vetenskaplig, μαθηματικός, 3. τεχνικός, 3. Επιστημονικός, 3. ο, ή, το κατά τήν Εηιστήμην. ό, ή, τό περί τό γραμματα. ακριβής, 2.: v. insigt, Εηιστήμη, ή.: v. bildning, πΐαδ*ία. ή.: v. sträfvanden, ή περί τά γράμματα σπουδή.: idka sdne, σπουδάζειν περί τά γράμματα.: v. behandling nf ngt, φιλοσοφία ή περί τίνος.: v:t behandla ngt, φιλοσοφείν περί τίνος 1. περί τι.: v:t bildad, Εν τοις καλοίς πεπαιδευμένος.: en v:t bildad talare, τεχνικός ρήτωρ.

Vetenskapsman, σοφός, δ. φιλόσοφος, ό.t i språk o. litteratur, φιλόλογος, ό.

Veterlig, se Bekant.

Vetgirig, φιλομαθής, 2. φιλίστωρ, ορος, ό, ή.: vara v., φιλομαθεiν. φιλιστορείν.

Vetgirighet, φιλομάθεια, ή. τό φιλομαθές.

Vetskap, συνείδησις, ή.: utan ngns v., λάθρα 1 .κρνφα τινός, άγνοούντός τίνος. o. gm λανθάνειν, t. ex. han gjorde dta utan min v., έλαθεν Εμέ τούτο ποιήσας 1. λαθών Εμέ τούτ* Εποίησεν.: m. ngns v., συνειδότος τινός.: utan ngns v. o. vilja, άνευ τινός, άκοντος τίνος.

Vett, 1) se Föreg.: m. v. o. vilja, se Afsigtlig. äfv. χ«τό προ αΐρεσιν. γνώμη, ή. Εθελοντί. εκοντί 2) förstånd, νους. ό. γνώμη, ή. λογισμός, ό. σωφροσύνη, ή (besinning), se Förstånd 1).: han har f. godt v. f. att, φρονιμώτερος, σωφρο-νέστερός Εστι 1 άμεινον. βέλτιον φρονεί ή ώση.

Vetta, βλέπειν, άποβλέπειν, τείνειν, τετραμ-μένον εϊναι Επί, πρός η.

Vettig, se Förståndig.

Vettlös, άλογος, 2. ανόητος, 2. άνους, άφρων, 2.

Vettvilling, se FöTeg.

Vexel, 1) se Vexling. 2) ss. skriftlig förbindelse, συγγραφή, ή : utfärda en v., συγγρα-φήν γράφειν 1. διδόναι. συγγράφεσθαι.

Vexelbank, se Bank.Vexelfeber — "Vidlyftig.

505

Vexelfeber, πυρετός διαλείπων, ό.

Vexelverkan, ή αμοιβαία 1. προς αλλήλους δύναμις 1. ροπή.

Vexelvis, Ιναλλάξ. παραλλάξ. Ιπαλλάξ. iv (τω) μέρει, χατά διαδοχήν. ix διαδοχής, ix περιτροπής.

Vexla, 1) intr., μεταβάλλειν. μεταπίπτειν. άλ-λοιούσθαι. άλλον γίγνεσθαι.: oupphörligt v., συνεχείς ποιεϊσθαι τάς μεταβολάς. 2) se Ombyta.: v. färg, τρέπειν τήν χρόαν. άλλοιούσθαι τό χρώμα.: v. ord m. ngn, διαλέγεσθαί τινι 1.

πρός τινα.: v. penningar i småmynt, (δια)χερματίζειν.. v. bref, se d. o.

Vexlare, se Bankir.

Vexlaryrke, ή τής τραπέζης ίργασία. τρα-πεζιτεία, ή.: idka v., τραπεζιτεύειν.

Vexling, αλλαγή, μεταλλαγή, ή. μεταβολή, ή. τροπή, ή.: vädrets v., τροπή ή περί τον άέρα.: årstidernas v., αϊ του έτους 1. τών ωρών τροπαί.: vara underkastad v., μή μόνιμον, μή βέβαιον εϊναι. μή μένειν.: mångfaldig v., ποιχιλία, ή.: hastig v., άγχίστροφος μεταβολή.

Vi, ήμεις.: om två, äfv. νώ. ss. subj. åter-gifves det bl. vid eftertrycklig betoning.

Vibrera, se Dallra.

Vice, se Vikarie.

Vicka, σείεσθαι. σαλεύειν. χινεϊσθαι.: v. på ngt, σείειν. χινεϊν. ταλαντεύειν.: v. på svansen, σαίνειν.

Vicker, βιχίον, το'.

Vid, I) præp. 1) i local bet., παρά m. acc. (mest om saker), παρά m. dat. (vanl. bl. om pers.). πρός o. Ιπί m. dat. (omedelbar närhet), iv (inom ngt område, ish. vid angifvande af stället f. fältslag o. d.). χατά m. acc. Ofta äfv. gm verbets smnsättning m. παρά.: ligga v. ngn, χαταχεϊ-σθαι παρά τινι. παραχεϊσθαί τινι.: ställa sig v. ngn, στήναι παρά τινα. παραστήναί τινι.: v. staden var en pyramid , παρά τήν πόλιν ην πυ-ραμίς.: ställa sig, stå v. floden, ϊστασθαι, εστά-ναι ini 1. πρός τώ ποταμώ.: städerna v. hafvet, αϊ ίπί 1. πρός τρ θαλάττρ πόλεις.: slaget v. Marathon, Platææ , ή iv Μαραθώνι, iv Πλα-ταιαϊς μάχη.: sjöslaget v. Salamis, Mvcale, ή iv Σαλαμϊνι 1. περί Σαλαμίνα, ή iv Μυκάλρ ναυμαχία. — Efter vv. "fatta", "gripa", taga" o. d. uttryckes v. m. gen. t. ex. taga, föra ngn v. handen, λαβείν, άγειν τινά τής χειρός. 2) till angifvande af eg. o. oeg. tidsbestämningar, omständigheter, tillstånd, iv m. dat.toi m.gen., stundom dat. χατά äfv. παρά m. acc. (bl. tidsbet). Ofta gm part.: v. dna tid, iv τούτω τω χρόνω. χατά τούτον τον χρόνον.: v. sdne fhdn, iv τω τοιούτω. τούτων τοιούτων όντων, ούτως ίχόντων.: v. dna ålder, iv ταύτρ τρ ήλιχία 1. Ινταύθα τής ήλιχίας 1. τηλιχούτος ών.: v. 30 års ålder, se Gammal.: v. fälttåg, Ιπί στρατείας. στρατεύων.: v. måltiden, iv τώ δειπνω. Ιπί τω δείπνω. δειπνών.: v. dryckeslag, ίπι τρ χύλιχι 1. τής χύλιχος.: v. öfvergången, ίπί 1. iv τρ διαβάσει, διαβαίνων.: v. stadens eröfring, τής πόλεως άλούσης.: vara v. sundt förstånd, ευ φρονεϊν.: vara v. krafter, ϊσχύειν.: vara v. godt mod, θαρρεϊν.: v. dagsljus, χατά φως.: v. ljuset, υπ* αύγάς.: v. fackelsken, ιίπο λαμπάδων.: v. lanterna, ύπό φανού.: v. mörker, υπό σχότου. iv σχότω.: v. flöjters ljud, ύπ* αυλών 1. αύλοϊς. πρός, ύπ* αυλούς.: v. dans o. sång,

ύπ* όρχησιν χαί ώδήν. Se vidare subst. 3) till uttryckande af fhde, förbindelse, vanl. πρός m. acc.: tala v. ngn, διαλέγεσθαί τινι 1. πρός τινα.: begrunda v. sig sf, σχοπεϊσθαι, διανοεϊ· σθαι, διαλογίζεσθαι πρός αύτόν 1. ιϋ εαυτού.: anmärka ngt v. ngt, λέγειν, άντιλέγειν τι πρός τι 1. περί τίνος.: skilja sig v. ngn, άπαλλάττεσθαί, άφίστασθαι άπό τίνος. 4) framför straffbestämmelser, Ιπί m. dat.: v. dödsstraff, Ιπι θανάτω.: då det v. dödsstraff är förbjudet, θανάτου Ιπιχειμένου. 5) i bedyringar, böner, πρός m. gen. i jakande satser, νή 1. ναι μά, i nekande, μάνα. acc. 6) v. pass, v. lag, se Ungefär. II) adv., vanl. gm smnsättning m. παρά, πρός, se Nedanf.: blifva illa v., χατα-, ίχπλήτ-τεσθαι. άγαναχτεϊν. άνιάσθαι. λυπεϊσθαι. — Se f. öfr. de ord, s. konstrueras m. dna præp.

Vid, εύρύς, 3. ευρύχωρος, 2. πλατύς, εϊα, ύ. χαλαρός, 3 (t. ex. θώραξ, ύπόδημα).: v:a fältet, τό πλατύ, εύρυχωρία, ή. se Fält. — Ad υ., se Följ.

Vida, se Långt.: huru v., se Huruvida.: så v., ει. εϊγε. εϊπερ.

Vidare, 1) adj., άλλος, 3. λοιπός, 3 (öfrig). ό, ή, τό μετά ταύτα 1. έπειτα 1. εξής 1. ύστερον. 2) adv., a) längre fram, πορρωτέρω. μαχρότερον. πέρα. περαιτέρω.: gå v., πορρωτέρω 1. περαιτέρω προϊέναι, προβαίνειν.: föra v., προ βιβάζειν. προάγε ιν. προχομίζειν. Jfr Framåt, b) ytterligare, mer, ετι δέ {χαί). πρός δ* ετι. προς τούτοις, εξής. εϊτα, έπειτα, ofta gm άλλος, 3.: ingen, intet v., άλλος ούδεις, άλλο ουδέν.: o. så v., χαί τά λοιπά. χαί τά εξής. χαί άλλα τά τοιαύτα.: ej v., ούχέτι. μηχέτι.: än v.? τί δέ; τί ούν; τί γάρ; (men) v., άλλά μήν. χαί μήν.

Vidblifva, se Vidhålla.

Vidbränna, προσχαίειν.

Vidd, 1) eg., εὖρος, τό. εὐρύτης, ή. εὐρυχωρία, ή: = omfång, se d. o. 2) oeg., μέγεθος, τό. μῆχος, τό. πλῆθος, τό.: v:η af hs makt, οπό σα ἐστìν ή δύναμις αυτού.

Vide, -träd, se Pil m. compp.

Vidfoga se Tillfoga.

Vidfästa, ἐξάπτειν τì (ϊχ) τìνος, προσπηγνύ-ναι τì τινι 1. πρός τι. προσχολλάν. προσπερονάν, προσράπτειν (m. nål), προσηλδύν (m. spikar).

Vidga, se Utvidga.

Vidgå, se Bekänna.

Vidgöra, ποιεϊν (τì τινι). χρήσθαì (τινì). α-πτεσθαι (τινός).

Vidhålla, (cha)μένειν iv 1. Ιπì τινι. Ιμμένειν [Ιν) τινì. προσχαρτερεϊν, προσλιπαρεϊν τινι. (δι)-ισχυρìζεσθαι περì τìνος 1. ώς. äfv. διατελεϊν m. part.

Vidhäfta, se Vidfästa.

Vidhänga, 1) tr., πρός-, Ιξαναρτάν. Ιξά-πτειν. 2) intr., προσηρτησθαι, προσχεϊσθαì τινι. εχεσθαì τìνος. Jfr Hänga.

Vidja, λύγος, ή. Ιτε'ϊνη ράβδος, ή.

Vidkomma, se Vidröra, Angå.

Vidkännas, 1) erkänna, (ἀνα)γιγνώσχειν. γνωρìζειν. δέχεσθαι. 2) se Bekänna. 3)lida, utstå, πάσχειν. (ὑπο)φέρειν. ὑπέχειν. δέχεσθαι. προς-ιεσθαι.

Vidlyftig, l)eg., ευρύς, 3. εὐρύχωρος, 2. 2) omständlig, μαχρός, 3. ό, ή, τό διά μαχρών o. μαχροτέρων. περìεργος, 2. περιττός, 3. διχανι-

64506

χός, 3. διεξοδικός, 3 (Sedn.). ἄπορος, Επìπονος, 2 (svår) : v. tal, μακρός, μακρύτερος λόγος, o. μακρολογία, μακρηγορία, ή.: vara v. i ngt, πολὺν είναι ποιούντά τι. i tal, μακρηγορεϊν. μακρό-λογεϊν. δημηγορεϊν. λόγοις μακροτέροις χρήσθαι. μηκύνειν {τον λόγον). πολὺν είναι λέγοντα.: v:t framställa, άιά μακροτέρων λέγειν 1. διελθεϊν.: det skulle bli v:t, μακρόν ἀν εΐη.

Vidlyftighet, 1) eg., se Vidd. 2) omständlighet, μήκος, τό. περιεργία, ή.: i tal, μακρο-λογία, μακρηγορία, ή. 3) i pl., svårigheter, πράγματα, τά. περιστάσεις, αι. ἀπορìαι, αι.: förorsaka ngn v:er, πράγματα παρέχειν τινι.: vara i v:er, πράγματα εχειν. ἀπορειν. ἐν ἀπορìα εχεσθαì.

Vidlåda, προσκολλάσθαι, προς-, Εμ-, συμπε-φυκέναι, προσκεϊσθαì τινι. εχεσθαì τìνος.

Vidmakthålla, se Bibehålla.

Vidrig, 1) motsatt, ἀντìος, Ενάντιος, 3.: v. vind, se Motvind.: qvarhållas af v:a vindar, νπ* ἀνέμων κατέχεσθαι.: i v. fall, ει 1. ἡν δέ μή. 2) ogynnsam, κακός, 3. ἄτοπος, 2. ἄκαιρος, 2.: ett v. öde, κακή τύχη. 3) vedervärdig, ἀηδής, 2. δυσχερής, 2. Επαχθής, 2. ἀχθεινός, 3. βαρύς, εϊα, ύ. χαλεπός, 3. δύσφορος, 2. βδελυρός, 3.: v. lukt, δυσωδìα, ή.: s. har sdn, δυσώδης, 2.: af v. utseende, δυσειδής, 2.: finna ngt v:t, δυσχεραìνειν τι. ἀχθεσθαì τινι. μυσάττεσθαι, βδελύττεσθαì τι. προς-ìσταταì μοι τι (Sedn.).

Vidrighet, 1) Ενάντιο της, ή. 2) τό ἄτοπον, ἀκαιρία, ή. b) vidrig händelse, κακόν, τό. συμφορά, ή. δεινόν, τό. jfr Motgång. 3) ἀηδία, ή. δυσχέρεια, ή. βαρύ της, ή. χαλεπότης, ή. o. gm adj.

Vidräkning, διαλογισμός, ό.: anställa v. m. ngn, διαλογìζεσθαι πρός τινα. Se vidare Räkenskap.

Vidröra, se Beröra.

Vidskepelse, δεισιδαιμονία, ή. θειασμός,δ.

Vidskeplig, δεισιδαίμων, 2.: varav., δεισι-δαιμονεϊν. δεισιδαιμόνως εχειν.

Vidsträckt, ευρύς, εϊα, ύ. ευρύχωρος, εύ-ρυχωρής, 2. μακρός, 3. ευμεγέθης, 2. υπερμεγέθης, 2. άφθονος, 2. πολύς, λή, ύ.: ha v. erfarenhet, πολλών Εμπείρως εχειν.

Vidsträckthet, se Vidd.

Vidsy, προσράπτειν.

Vidtaga, 1) intr., διαδέχεσθαι, efter ngn, τινι 1. τινά. εχεσθαί τίνος, se Följa 3). 2) tr., a) se Antaga, b) v. anstalter, åtgärder etc., i allmht, ποιεϊσθαι. χρήσθαι. se subst.

Vidtala, πείθειν. Se f. öfr. Af tala.

Vidtberest, -berömd, m. fl. gm superi. af simplicia.

Vidtutseende, ό, ή, το εις μακράν, μακρός, 3. αμφίβολος, 2, σφαλερός, 3 (oviss).

Vidunder, τέρας, τό. — θηρίον, τό.

Vidunderlig, τερατώδης, 2. άτοπος, 2. άλ-λόκοτος, 2. δεινός, 3. ύπερφ>υής, 2. θαυμάσιος, 3.

Vidöppen, άναπεπταμένος, 3. μέγα *εχη-νώς, υϊα, ός (vanl., m. v. mun), ύπτιος, 3 (på

*ygg)·

Vift a, ριπίζειν. σείε ι v.: m. svansen, σαίνειν. σείειν tjj ουρά.

Vifta, §ιπίς, ίδος, ή. dem., ξιπίδιον, τό.

Viftande, ρίπισις, ή. ξιπισμός, ό.

Vig, Ελαφρός? 3. ευκίνητος, 2. υγρός, 3. ύ-

γρομελής, 2. εύφορος, 2. ευχερής, εύμαρής, 2 (beqväm, lätt).

Viga, Ιερούν. ιερόν ποιεϊν. τελεϊν (t. ex. prest). συζευγνύναι (brudpar). Jfr Inviga. σφήν, νός, δ. se Kil.

Viggformig, σφηνοειδής, Επίσφηνος, Εμβο-λοειδής, 2.: v. slagtordning, εμβολος, ό.

Vighet, Ελαφρότης, ή. ευκινησία, ή. ύγρότης, ή. ευχέρεια, ευμάρεια, ή. Jfr Vig.

Vigning, -sel, se Invigning.: ett brudpars, σύζευξις, ή.

Vigselattest, γάμων μαρτύριον, τό. γάμων άδεια, ή (bevis om äktenskapsledighet).

Vigselring, γαμήλιος δακτύλιος, ό.

Vigt, 1) tyngd, βάρος, τό. σταθμός, δ. ροπή, ολκή, ή.: af lika v., ϊσνσταθμος, ισόρροπος, 2.: vara af lika v., ϊσον 1. τον αύτόν σταθμόν εχειν. Ισορροπεϊν. 2) mått f. vägning, σταθμός, δ. σταθμιον, τό. σήκωμα, τό.: påstämplad v.t σύσσημον, τό.: sälja efter sdn, άπό συσσήμου πωλεϊν. 3) fig., vigtighet, betydenhet, βάρος, τό. ροπή, ή. άξια, ή. αξίωμα, τό. μέγεθος, τό. σπου-δαιότης, ή. δύναμις, εως, ή.: lägga v. på ngt, λόγον ποιεϊσθαι τίνος, πολύ νέμειν τινί. μέγα 1. περί πολλού ποιεϊσθαι τι.: lägga företrädesvis v. på ngt, προτιμάν τι. περί πλείστου ποιεϊσθαι τι.: ha, vara af v., δύνασθαι. δυνατόν είναι, ροπήν εχειν.: vara af stor v., μέγα δύνασθαι. πολλού άξιον είναι, μέγα 1. πολύ διαφέρειν. af största v., πλείστου άξιον είναι, πλείστον διαφέρειν. Εν τοις μεγίστοις είναι. Jfr Vigtig, O vigtig.

Vigtiigi 1) se Tung. 2) fig., μέγας, 3, σπουδαίος, 3, άξιος, 3 (om saker), άξιόλογος, 2, πολλού άξιος, 3, ούχ ό, ή, τό τυχών, ούσα, όν (om pers. o. saker), δυνατός, 3, μέγα δυνάμενος, 3 (om pers.): anse ingenting f. v:are än att, ούδέν προύργιαίτερον νομίζειν 1. ποιεϊσθαι ή 1. m. gen.: tala om v. saker, σπουδαιολογεϊν.: göra sig v., δοκεϊν εϊναί τι. σεμνύνεσθαι. σεμνοπροσωπεϊν.: o. lid s. är det vigtigaste, τό δέ 1. και τό 1. ό δε μέγιστον. τό δέ κεφάλαιον. Jfr Föreg.

Vigtighet, se Tyngd, Vigt.

V ig t lod, σήκωμα, τό.

Vigtskål, se Vågskål.

Vik, κόλπος, δ.

Vika, 1) tr., πτύσσειν. κάμπτειν (böja). 2) intr., a) taga annan riktning, τρέπεσθαι.: v. af, ifr. ngt, se Afvika, b) gifva efter, vika, ἀνα-, ὑποχωρεῖν (tillbaka), παραχωρεῖν (åt sidan), εῖ-κειν, ὑπείκειν. Ενδιδόναι. Εγκλίνειν, τρέπεσθαι (om en här).: = vara underlägsen, ὑπείκειν τινί. ἡττω, δεύτερον, ὑστερον εἶναί τίνος. Jfr Eftergifva.

Vika, gifva v., se Föreg.

Vikande, 1) πτύξις, ἡ. 2) ἀνα-, ὑπο-, παρα-χώρησις, ἡ. ενδοσις, ἡ. τροπή, ἡ. se Vika.

Vikarie, ὁ ἀντί τίνος τεταγμένος, δ τὴν τάξιν τινός εχων. -era, εiναι ἀντί τίνος 1. Εν μέρει τινός.

Viking, ληστής, οὐ, ὁ. πειρατής, οὐ, ὁ.

Vikingatåg, στόλος, ὁ. λεηλασία, ἡ.

Viktualier, σίτος, δ. σιτία, τά.

Vild, ἄγριος, 3 (i alla bet.), ἐρημος, 2 (öde, obebodd, om trakter), θηριώδης, 2 (lik ettjild-djur). μανικός, μαινόμενος, 3 (rasande), ωμός, 3 (rå, grym), τραχὺς, εῖα, υ, χαλεπός, 3 (hård, häftig, oregerlig), ἀγροικος, ἀπαίδευτος, 2 (utanVildbasare — Villkor.

bildning), ἀκόλαστος, 2, υβριστής, ο (tygellös, öfversittare).: ett v. djur, (ἄγριον) θηρίον, τό.: de v. djuren, τὰ ἄγρια.: växa v., αὐτόματον φύε-σθαι. αὐτοματίζειν.: s. växer v., αυτοφυής, 2.^ v. blick, ἄγριον βλέμμα, τό. τό ἀγριωπόν του προοώπου.: en v. häst, ἵππος ὑβριύτής, ὁ.: göra v., (ἐξ)αγριονν. ἐξαγριαίνειν (sällan ἀγριαίνειν.): blifva v., (ἐξ)αγριοὺσθαι. ἀγριαίνειν (sällan ἐξαγριαίνειν). θηριοϋσθαι. — vildt, subst., 1) se Vildbråd. 2) dess kött, θήρεια, αγρία χρέα, τά. ἄγρα, ἡ.

Vildbasare, υβριστής, ἀκόλαστος παις, ὁ.

Vildbråd, (ἄγρια) θηρία, τά. ἄγρευμα, τό (ett fångadt).

Vilddjur, θηρίον, τό (äfv. fig.).

Vilde, ἄγριος ἄνθρωπος, ὁ.

Vildhet, ἀγριότης, ἡ. ἐρημία, ἡ. τό θηριώ-άες. μανία, ἡ. ωμό της, τραχύ τη ς, ἡ. o. a-djj.

Vildmark, ἄγριον 1. ἐρημον χωρίον, τό. ἐρημία, ἡ.

Vildsint, se Vild.

Vildsvin, ἄγριος ὑς, ὁ. χάπρος, ὁ.

Vildåsna, όνος ἄγριος, ὁ.

Vilja, βούλεύθαι (starkare: v. m. önskan). ἐθέλειν (svagare: ej vara motvillig, derf. äfv. m. ssiksubj.). αἱρεῖσθαι (välja, besluta sig f.). ἀοκεῖ μοι (finna f. godt), ἀξιούν (anse billigt, fordra). προθυμεῖσθαι (vara beredvillig). ἐπιθυμΒΪν (åstunda). ἀεϊσθαι (begära, önska), μέλλειν (ämna, stå i begr.).: om du vill, si βούλει. ει σοι βου-λομένω ἐστιν.: du må v. 1. ej, χάν θέλρς χάν μή θέλρς. ἐχων ἀχων.: om Gud vill, σύν θεώ. άν θεός ἐθέλρ. θεού θέλοντος 1. βουλομένου.: icke v., äfv. ἀβουλεῖν. ἀρνεῖσθαι, οὐ φάναι (neka).: hellre v., μάλλον βούλεαθαι 1. αἱρεῖσθαι (stundom utan μάλλον), προαιρεῖσθαι, προχρίνειν, προτι-τιμάν τί τίνος : v. hafva ngt, ἐπιθυμεῖν, ἀεῖσθαί τίνος, αἰτεῖσθαι, ἀξιούν τι. ζητεῖν τι.: hd vill dta säga? τί τούτο θέλει; hd vill du säga härmed? τί 1. πώς τούτο λέγεις; det vill mycket säga, ὀεινόν ἀή τούτο (λέγεις).: det vill ingenting säga, (πράγμα) οὐάἐν τούτο (mot ngt, πρός τι).: lagen vill, κελεύει 1. λέγει ὁ νόμος.: man vill ha sett hm der, λέγουσιν αὐτόν ἐντάύθα Ιΰεϊν. — Då v. står tonlöst återgifves det ofta m. opt. o. av. t. ex. ingen skulle v. tro, οὐάεἰς av πιστεὐσειεν. Vid uppmuntringar

1. tvekande frågor, gm conj. t. ex. vi v. försöka, ἀλλὰ πειρώμεθα.: hd vill det bli af mig? τί γένωμαι; τί γένηται περὶ ἐμέ; Ss. endast betecknande det framtida utförandet af en beslutad handling, gm bl. fut. t. ex. så vill jag göra, οὕτως 1. <&f ουν ποιήσω. — I förening m. ett relät, till förallmänligande af dtas bet. (= s. helst) återgifves v. gm ουν, ἀήποτε, ἀη-ποτούν, s. fogas till de obestämda relät. t. ex. de må göra hd de v., så säger han intet deremot, ὁτιούν ποιονσιν 1. ὅτι ἀν ποιώσιν 1. χἀν ὁτιούν ποιώσιν, οὐάέν ἀντιλέγει.: han må vara hur stark han vill, så viker jag ej, χἀν ὡς ἐρ-ρωμενέστατος Jj 1. ὡς μάλιστα Ισχὑ$ οὐχ ὑπείξω.

Vilja, βούλησις, ἡ o. τὸ βουλόμενον (äfv. ss. förmåga), βούλημα, τὸ. γνώμη, ἡ, προαίρεσις, ἡ (beslut, föresats), προθυμία, ἡ (böjelse, lust), ofta gm νυ.: v:ns frihet, τὸ τῆς γνώμης ἐλεύθε-ρον.: af fri v., se Frivillig.: efter ngns v., κατὰ γνώμην τινός, ὥσπερ βούλεταί τις. χελεύσαν-τός τρνος.: m. ngns v., ἐθέλοντος, ἐχοντος, συν

αινούντός τίνος.: mot ngns v., παρὰ γνώμην τίνος. βία τινός. o. gm ἀχων, ουσα, ον.: m. v., se Afsigtligt.: ej m. v., ἀχων, 3 ἀχούσιος, 2. ἀχοντi. ἀχουσιως.: göra ngn till v:es, χαρίζεσθαι, ὑπακούειν, πείθεσθαί τινι.: ha d. bästa v., προ-θυμότατον εἴναι.: det är min v. o. önskan, βου-λομένω μοί ἐστιν.: så är min v., ταυ τ' ουν κελεύω. οὑτως ἐγωγε γίγνωσχω 1. ἐγνωχα. οὑτω άέ-άοκταί μοι.: det beror på min v., ἐπ* ἐμοί ἐστιν. ἐξουσία όέάοταί μοι : öfverlemna ngt åt ngns fria v., ἐπιτρέπειν τί τινι.: uppfylla ngns v., ποιεῖν ἀ τις βούλεται. ἀποπληρούν τινι τὰς βουλήσεις, πείθεσθαί τινι.: vidblifva sin v., ἐμμενειν οiς ἀν όόξ$ 1. τοις ἀεάογμένοις.: sista v., se T e s t a m e n t e.

Vill, se Vilsen, Vilse, Vild.

Villa, se Förvilla.: v. sig, πλανάσθαι. τα-ράττεσθαι. ἁμαρτάνειν.

Villa, se Villfarelse, Förvirring.

Villervalla, ταραχή, ή. τύρβη, ή. ακρισία, ἀκοσμία, αταξία, ή. φυρμός, ὁ.

Vill far a, χαρίζεσθαι. ὑπακούειν. συγχωρεῖν. ἀι&όναι.

Villfarelse, πλάνη, ή. αμαρτία, ἡ o. αμάρτημα, τὸ (förfelande af d. rätta), σφάλμα, τὸ, ἀιάπτωμα, τὸ (felsteg, förseelse), ἀγνοια, ή. o. ἀγνόημα, τὸ (okunnighet).: sväfva i v., %ἡ dia-voia πλανάσθαι. ἁμαρτάνειν, ἐξαμαρτάνειν, σφάλ-λεσθαι, ιρεύόεσθαι, om ngt, τινός, αγνό εῖν τι (ej känna).: vara i stor v. beträffande ngt, πολύ ἀιεψεύσθαί τίνος.

Villfarig, εὐπειθής, 2. ὑπήκοος, 2. πρόθυμος, 2. ὑπηρετητικός, 3. θεραπευτικός, 3.: visa sig v., πειθόμενον παρέχειν εαυτόν, χαρίζεσθαι. mot förmän, πειθαρχεῖν.

Villfarighet, εὐπείθεια, ή. προθυμία, ή. πειθαρχία, ἡ (mot öfverhet).

Villig, ἐθέλων, ουσα, ον. ἐθελοντής, ού, ὁ. εκών, ούσα, όν. πρόθυμος, 2. ἑτοιμος, 3. ἀπρο-φάσιστος, 2. ἀσμένος, 3. Adv. ἐθελον τi. ἐθελον-τήν. ἐθελοντηάόν. εκοντi. προθύμως. ἀπροφασι-στως. ασμένως, jfr Gerna.: v. till arbete, ἐθε-λόπονος, ἐθελουργός, 2.: varav, till arbete, ἐθε-λουργεῖν.: vara v., προθυμεῖσθαι. μηάέν προφα-σίζεσθαι. προθύμως ἐχειν. till ngt, προθυμεῖσθαι τι. ἡάέως ἀέχεσθαί τι

Villighet, προθυμία, ή. το πρόθυμον.: till arbete, ἐθελοπονία, ἐθελουργία, ή.: m. v., se Föreg.

Villkor, ὑπόθεσις, ή, τὸ ὑποκεψενον (ss. förutsättning), ὁρος, ὁ (bestämmelse), αξιωμα, τὸ (fordran).: vid aftal, τὸ συγκείμενον, ὡμολογη-μένον (1. ὁμολογούμενον), εἴρημένον, ρητόν. λόγος, ὁ. jfr Aftal.: uppställa ett v., ὑποτιθέναι ὑπόθεσιν.: dta utgör ett v. för min inställelse, ἀν μὴ γένηται ταὑτα 1. τούτου μὴ γενομένου, οὐ παρέσομαι.: ingå på alla v., συγκαταβαίνειν εις πάν.: det är gjordt till v., σύγκειται, εἴρηται.: de öfriga v:η ingingo de på, τα «λλα συνωμολό-γησαν.: hålla v:η, ἐμ μέν ti ν ταῖς συνθήκαις 1. τοις ομόλογουμένοις.: icke hålla v:η (i ett fördrag), παρασπονάεῖν. λύειν τὰς συνθήκας: öfverlemna sig utan alla v., παραάούναι ἑαυτὸν χρῆσθαι ὁ τι τις βούλεται.: på, under v., bl. gm ἐπὶ m. dat. t. ex. han frågade på hka v. han ville sluta förbund, ἠρετο ἐπὶ τίσιν ἀν σύμμαχος γένοιτο. : på dsa v., ἐπὶ τούτοις.: på billiga v., ἐπ* Ϊ0οις κα,i ὁμοίοις.: på bestämda v., ἐπὶ ξητοῖς.;508

på det v. att, (ini τούτώ) ίφ' ώ 1. ἐφ' ώτε m. inf 1. fut. ώστε m. inf.

Villkorlig, υποθετικός, 3. Adv., ἐξ ύποθέ-σεως. ini ρητοΐς (på bestämda villkor).

Villolära, -mening, -väg, se Irr-.

Villrådig, se Rådvill, Tveksam.

Villrådighet, se Tvekan.

V ill sam, ἀπορος, 2. σφαλερός, 3. ταραχώδης, 2. ασαφής, 2. δύσκριτος, 2.

Vilse, gå, fara, åka v., (περι)πλανάσθαι. πο-ρευόμενον, ἐλαύνοντα ἀποπλανάσθαι 1. ἀμαρ τάνειν, ἀφαμαρτάνειν της οδού. παραφέρεσθαι.: fara v. om ngt, se under Villfarelse.: taga v., se under Misstag.

Vilseföra, -leda, (àno)πλανάν, παράγειν (eg. o. oeg.).: bl. oeg., (ἐξ)απατάν. παραφέρειν.

Vilsen, (περιπλανώμενος, 3. ἀφαμαρτών (ουσα, όν) τής οδού.

Vimpel, ἐπισείων, οντος, ὁ. Jfr Flagg.

Vin, οίνος, ο.: hvitt v., κιρρός οίνος.: rödt v., μέλας 1. ἐρνθρος οίνος.: godt v., ηδύς οίνος.: m. godt v., εύοινος, 2.: ha godt v., εὐοινεΐν.: oblandadt v., οίνος εύζωρος, ἀκρατος.: vatten-blandadt v., οίνος κεκραμένος, μεμιγμένος.: gammalt doftande v., οίνος ἀνθοσμίας.: s. frambringar v., οΐνοφόρος, 2.: utan v., ἀοινος, 2.: dricka v., πίνειν οίνου, πίνειν olvov 1. οΐνοποτεΐν (vanligen.).: iskänka v., οΐνοχοεΐν. οίνον ἐγχεΐν. i smnhang ofta bl. διακονεΐν.: sälja v., οΐνοπωλεΐν.: göra till v., berusa m. v., olvov v.: smaka v., οΐνίζειν.: innehållande v., οΐνηρός, 3.: af v., οΐνινος, 3.: drucken af v., οΐνοβαρής, 2.: m. v. planterad, ἀμπελόφυτος, 2.: v:t löser tungans band, ordspr. οίνος κάτοπτρον τού νού. ανδρός οίνος έδειξε νδύν. οίνος και αλήθεια.

Vin ak tig, οινώδης, 2.

Vinberg, ἀμπελών, ώνος, ὁ.

Vinbergning, τρύγη (αμπέλων), ή. τρύγη-τος, δ.: hålla v., τρυγάν.

Vinblad, ἀμπέλινον φύλλον, τό. οΐναρον, τό.

Vinblomma, οΐνάνθη, ἀμπελάνθη, ή.

Vinblomning, ή τής οινάνθης ώρα.: i v:η, ἀκμαζούσης τής ἀμπέλου.

Vin bygd, ἀμπελοφόρος 1. οΐνοφόρος γή 1. χώρα, ή.: en god v., εν οίνος χώρα.

Vinbär, (af vinrankan), ράξ, γός, ή. ἀμπέ-λινος καρπός, ὁ.: torkade v., se Russin.: kärnan af v., γίγαρτον, τό.

Vind, adj., λοξός, 3. σκολιός, 3.

Vind, se Vindspel.

Vind, (i hus) ung. ύπερώον, τό.

Vind, ἀνεμος, ὁ. πνεύμα, τό.: frisk v., λαμπρός ἀνεμος.: häftig, svår v., μέγας, χαλεπός, ἐξαίσιος ἀνεμος.: god, förlig v., se Gynnsam.: ha god v., ἀνέμω καλφ χρήσθαι. κατ' ονρον φέρεσθαι.: v:η är god, δ ἀνεμος κατά πρύμναν ε-στηκεν.: vidrig, ogynnsam v., ἐναντίος 1. σκαιός ἀνεμος.: v:η ligger emot, ὁ ἀνεμος ἐναντίος πνει 1. κωλύει.: stadig v., πνεύμα καθεστηκός.: utsatt f. v:η, κατ-, προσήνεμος, 2.: stå i v:η, εστάναι ενθα πνει ἀνεμος 1. ἰκ τού προσηνέμου μέρους.: utsätta f. v:η, ἀνεμούν.: skyddad f. v:η, υπήνεμος, 2.: fladdra i v:η, ἀνεμούσθαι.: lemna Dgt v. f. våg, δούναι τι ἀνέμοις. ἀμελεΐν, ὀλιγωρεΐν, αμελών εχειν τινός.

Vinda, ὀνεύειν. στρέφειν.

Vindbrygga, πτερόν, τό. καταρράκτης, ου, δ.

Vin del, (på snäckor), κοχλίας, ου, ο.

Vindeltrappa, ελικτή χλΐμαξ, ή. κοχλίας,

ου, o1.

Vindfana, ἀνεμούριον, τό.

Vindfläkt, se Fläkt.^

Vindfälle, ύλη ή ύπό τών ανέμων καταβεβλημένη. ἀνεμοφθορία, η (Sedn.).

Vindkast, se Vindstöt.

Vindlös, νήνεμος, 2. γαληνός, 3.

Vindpust, se Fläkt.

Vindrickare, οἵνοπότης, ου, ὁ. οἰνόφλνξ, γος, δ (drinkare).

Vindrufva, -drägg, se Drufva, Drägg.

Vindskammare, ung. ύπερφον, τό.

Vindspel, se Hissverk.

Vindstilla, νηνεμία,ή. γαλήνη, ή. ευδία, ή.

Vindstöt, καταιγίς, ή. ἀνέμου καταφορά, η.

Vindthund, λαγωνίκα, ή o. λαγωνικόν, τό (Nygr.).

Vindögd, se Skelögd.

Vinfat, οἰνου πίθοι, δ. οἵνοφορεῖον, οἰνοφό-ριον, τό (Lex.). οινοφόρον σκεύος, τό.

Vinflaska, οἵνου λάγυνος, ὁ. πυτίνη, ή (omlindad m. bast 1. d.).

Vinfärgad, οινόχρως, ωτος, ὁ, ή. οινωπός, 2 o. 3.

Vingad, πτερωτός, πτερυγωτός, 3. πτηνός, 3.

Vinge, πτερόν, πτέρωμα, τό. πτέρυξ, γος, ή. πτερύγιον, τό (äfv. oeg.). πτίλον, τό (ish. insekters).: försedd m. v:ar, se Föreg.: röra, slå m. v:arne, πτερυγίζειν. πτερύσσεσθαι.

Vingformig, πτερυγοειδής, -ώδης, 2. πτερυγωτός, 3.

Vingla, 1) eg., ἀστατειν. σφάλλεσθαι. κινει-σθαι. δονεῖσθαι. 2) oeg., ἀβέβαιον, ἄστατον είναι. — κακοτεχνείν, πανουργεῖν (χρηματιζόμενον).

Vi η gl are, αβέβαιος, ἄπιστος ἀνθρωπος, ὁ. — κακότεχνος, πανούργος χρηματιστής, δ.

Vingleri, τό ἀβέβαιον, ἄπιστον. — κακοτεχνία, πανουργία, ή. κυβεία, ή. κακός χρηματισμός, ὁ.

Vingård, ἀμπελών, ώνος, ὁ.

Vingårdsman, αμπελουργός, ὁ.

Vinhandel, οίνου ἐμπορία 1. καπηλεία, η.: drifva v., οἵνοπωλεῖν.

Vinhandlare, οἵνοπώλης, ου, ὁ.

Vink, σημεῖον, τό. νεύμα, τό (nick).: gifva en v., σημεῖον ύποδηλούν. σημαίνειν. ἰπινεύειν. νεύ-ματι δηλονν.

Vinka, σημαίνειν τινί 1. πρός τινα (τ»} χειρί). ἰπι-, κατασείειν (τήν χεῖρα) τινί. (δια)νεύειν (nicka).: v. åt ngn att göra ngt, σημαίνειν τινι ποιεῖν τι. ἀπό νεύματος προστάττειν τινί τι.: jag har ngt att v. på, ἀπόκειται, υπάρχει μοί τι.

Vinkel, 1) mathem., γωνία, ή.: rät v., ορθή γωνία 1. ορθογώνια, ή.: spetsig v., δξεϊα γωνία, ή.: trubbig v., ἀμβλεϊα γωνία, ή. ἀμβλυγώνιον, τό·: d. inre, yttre v:η, ή ιντός, ικτός γωνία.: bildande v., ἰγγώνιος, 2. 2) se Vrå.: ögon-v., κανθός, ὁ.

Vinkelformig, γωνιοειδής, -ώδης, 2.: göra v., άπογωνιδύν.

Vinkelmått, γνώμων, ονος, ό. γωνία, ή.

Vinkelrätt, εύγώνιος, ίγγώνιος, 2. κανονικός, 3. πρός ορθόν ήκριβωμένος, 3.

Vinklase, se Drufva.

Vinklig, se Hörnig.Vinkällare — Vips.

509

Vinkällare, οινών, ώνος, ο. πιθεών, ώνος, ό.: = vinförsäljningsställe, οΐνοπώλιον, τό. πηλεΐον, τό.

Vinkännare, ό ίμπείρως εχων οΐνου.

Vinland, se Vinbygd.

Vinmust, se Must.

Vinn, se Vinnlägga sig.

Vinna, 1) ha vinst, fördel, κερόαίνειν. κέρ-άος εχειν 1. λαμβάνειν, πλεονεκτεϊν (på ngt, οπό, εκ τίνος). άποκεράαίνειν. άπολαύειν τινός, ώφε-λεϊσθαι ix 1. από τίνος. περιποιεϊσθαι. περιγίγνε-ταί μοί τι.: hd kan du vinna derpå? τί άν άπο-λαύσειας του πράγματος; derpå v. vi ingenting, τούτων ούάεν ήμϊν όφελος, τούτων ούάέν ήμϊν προύργον ιστίν 1. γίγνεται.'. v. vid jemförelse m. ngt, χρεϊττον φαίνεσθαι παραβαλλόμενον πρός τι. 2) få öfverhand, νιχάν. περιγίγνεσθαι. χρείττω γίγνεσθαι, χρατεϊν.: v. drabbning, process etc., se d. oo.: ha vunnet spel, περνγεγενήσθαι. χρείττω γεγενήσθαι. 3) bemäktiga sig, αίρεϊν. χρατεϊν (τινός), λαμβάνειν.: v. ngn, άναχτάσθαι. προσά-γεσθαι. πείθειν. jfr Intaga.: v. ngn f. sin mening, όμογνώμονα ποιεϊν τινα. 4) förvärfva, bekomma, χτάσθαι. λαμβάνειν, φέρεσθαι. λαγχά-νειν (gm slump), τυγχάνειν (τινός).: v. ett pris, άθλον φέρεσθαι 1. αίρεϊσθαι.: v. ära, cΐόξαν λαμβάνειν. : v. rättvisa, τυγχάνειν άίχης 1. τής άξίας.: söka v., θηράν. άιώχειν.: snart vunnet snart förloradt, άλών φόρτος ενθεν ήλθεν, ενθ* εβη (ord-spr.). 5) tilltaga, έπιΜόναι είς, ίπί, πρός τι. προσγίγνεταί μοί τι.

Vinning, se Vinst.

Vinningslysten, φιλοχεράής, 2. χέράους ά-χρατής, 2. πλεονέχτης, ου, ό. κεράαλέος, 3. på smutsigt sätt, αΐογροκεράής, 2.: vara v., φιλο-χεράεϊν. κέρδους έπιθυμεϊν. πλεονεχτεϊν. αίσχρο-χεράεϊν.

Vinningslystnad, φιλοκέρδεια, ή. πλεονεξία, ή. αισχροκέρδεια, ή (smutsig).

Vinnlägga sig, se Beflita sig.

Vinodlare, αμπελουργός, ο.

Vinodling, αμπελουργία, ή. ή τής άμπέλου φυτεία.: drifva v., άμπελουργεϊν.: hörande, passande till v., άμπελουργιχός, 3.

Vinpress, ληνός, ή ο. ό. τρυγητήριον, τό.: s. trampar v:η, ληνοβάτης, ου, ό. Jfr Pressa.

Vinpåle, οΐνωτρον, τό (Lex.). χάραξ, χος, ό ο. ή.

Vinrank a, άμπελος, ή. άμπέλου 1. άμπέλι-νος χλάάος, ό. χλήμα, τό. οίναρίς, ίόος, ή. ελιξ άμπέλου, ή.: v. m. drufvor, όοχη, ή.: af v., άμ-πέλινος, 3.: v:s knoppar, blommor, blad, οίνάν-9η, ή.

Vin rik, εύ οίνος, 2. οίνηρός, 3.

Vinrus, οΐνηρός χάρος, ό. Se f. öfr. Rus.

Vinruta, se Ruta.

V in skänk, οίνοχάπηλος, ο. bl. χάπηλος, ο.

Vinskörd, -skötsel, se Vinbergning, -odling.

Yinsmak, οἴνου χυμός, ο.: ha v., οἰνίζειν.

Vin sort, οἴνου εἴΰος, τό.

Vinst, χέρσος, τό. λῆμμα, τό. πλεονέκτημα, τό. jfr Inkomst.: v. af försålda varor, Επιχέρ-όεια, ή. ἐπιχέρδια, τά.: en oväntad v., ερμαιον, τό. εύρημα, τό.: v. vid en täflan, α&λον, τό.: medföra v., χέράος φέρειν.: ha, göra v. på ngt, se Vinna 1).; m. v., σύν χέρόει. χεράαλέως.;

anse ngt f. en v., εὑρημα ποιεϊσθαί τι. χέράος ἡγεϊσθ-αί τι. iv χέράει ποιεϊσθαί τι. iv χέράους μέρει τιθέναι τι. ἀγαθόν νομίζειν τι.

Vinsten, φέχλη, ή.

Vinstgifvande, χέρσος φέρων 1. εχων, ουσα, ον. χεριΤαλέος, 3. ἰπιχερΰής, 2.

Vinstock, ἀμπελος, ή.: liten v., ἀμπέλιον, τό.: vild v , αγρία ἀμπελος.: af v., ἀμπέλινος, 3 o. 2.

Vinsäck, οἰνηρός ἀσχός, ό.

Vinter, χειμών, ώνος, ό.: om v:η, χειμώνοζ (όντος). του χειμώνοζ. iv (τφ) χειμώνι.: v:η öfver, τόν χειμώνα, dià τοὐ χειμώνος.: om v:η skeende, till v:η hörande, vinter-, χειμερινός, 3.: s. sås om v:n, χειμόσπορος, 2.: så om v:n, χειμοσπο-ρεϊν. b) se Vinterköld, Frost.

Vinterdag, χειμερινή ημέρα, ή.

Vinterdrägt, -kläder, χείμαστρον, τό.

Vinterfoder, ό εις τόν χειμώνα ἀποχείμε-νος χίρτος.

Vinter frukt, χειμερινά μήλα, τά.

Vinterfälttåg, ή iv χειμώνι 1. κατά τόν χειμώνα στρατεία.

Vintergata, γαλαξίας (κύκλος), ό. (οὐράνιον) γάλα, τό.

Vintergröna, κληματίς, ίάος, ή.

Vinterklädd, χείμαστρον ημφιεσμένος, 3. ώς χειμώνος όντος περισταλμένος, 3.

Vinterköld, τό τοὐ χειμώνος 1. iv τω χειμώνι 1. χειμερινόν κρύος.: utstå v:η, χαρτερεϊν, υπομένειν τόν χειμώνα.

Vinterlig, χειμέριος, 3 o. 2. χειμερινός, 3.

Vinterluft, χειμέριος, χειμερινός ἀήρ, ό.

Viuterläger, a) se Vinterqvarter- b) djurs, φωλεός, o.: ligga i v., φωλεϊν. φ ω λεν ειν.

Vintermånad, χειμερινός μήν, ό.

Vinternatt, χειμερινή νύξ, ή.

V interqvarter, χειμάόιον, τό. (παρα)χειμα~ σία, ή.: uppslå v., χειμάάια πήγνυσθαι.: ligga i v., χειμάζειν. dia-, παραχειμάζειν. på ngt ställe, χειμαάίω χρήσθαι χωρίω τινί.: anställa öfningar i v., χειμασκεϊν.

Vintersol, χειμερινός 1. ό κατά τόν χειμώνα ήλιος.

Vintersolstånd, αἴ χειμεριναί ήλίου τροπαί.

Vintersäd, χειμόσπορος σίτος, ό.

Vintertid, ή τοὐ χειμώνος ώρα. χειμερινός χρόνος, ό. χειμερεία, ή. χειμερινά, τά.: på, om v:η , se Vinter.

Vinterväder, χεΐμα, τό. χειμών, ώνος, ό. χιών καί κρύος.

Vin t ra, det v:r, χειμών εστι. χειμαίνει. Jfr Frysa.

Vintväd, se Vinstock.

V in år, godt v., ενοινία, ή. εὐετηρία οἴνου, ή.

Vinättika, οἴνινον ὀξος, τό.

Viol, -blomma, ἴον, τό.: blå v., ἴον μέλαν 1. κυαναυγές 1. πορφυροὑν.: kransad m. v., Io-στέφανος, 2.: blomstersäng f. v:r, ἴωνιά, ή.

Violblå, -färgad, ιοβαφής, 2. ἰάνθινος, 3.

Vipa, οἰνάνθη, ή (?).

Vipp, stå, vara på v:n att, se Nära 2) b). = ämua, μέλλειν m. inf.

Vippa, 1) tr., πάλλειν. σείειν. τ αλαντεύειν. 2) intr., gm pass.

Vippa, θύσανος, ό. ἀέσμη, ἀεσμίς, ή.

Vips, idov. ἐξαίφνης.510

Vira — Vitsord.

Vira, σπειράν. στρέφειν. ελίττειν.: v. ihop, συμπλέκειν. συσπειράν.: v. ngt om ngt, περιελίτ-τειν, ἐμπλέκειν τί τινι. ἐνειλεὶν τί τινι 1. εν τινι 1. κατά τι.

Virka, πλέκειν. ὑφαίνειν.

Virke, ὑλη, ή. ξύλα, τά.

Virkning, υφανσις, ή. ὑφασμα, τό.

Virrig, se Förvirrad..

Virrvarr, se Villervalla.

Virtuos, i ngt, σοφιστής τίνος, δεινός τι.: v. på flöjt, ἀριστος αὐλητής, ό. -itet, δεινότης, ή. αρετή, ή.

Vis, se Sätt.

Vis, σοφός, 3. σώφρων, 2. φρόνιμος, 2. εὐ-βουλος, 2.: vara v., handla v:t, σωφρονεἳν.: ett v. råd, ευβουλία, ή. καλόν βούλευμα, το'.: s. tycker sig vara v., δοκησίσοφος, δοξίσοφος, 2.

Visa, ωδή, ή. μέλος, τό. ἀσμα, τό. νόμος, δ.: liten v., ἀσμάτιον, τό.

Visa, 1) utpeka, δεικνύναι σημαίνειν.: m. fingret på ngt, se Peka.: v. ngn vägen, se Väg.: soluret v:ar på sex, ὁ γνώμων σημαίνει τήν ἑ-κτην.: v. ngn till ngn, προστρέπειν τινά τινι. 2) låta se, δεικνύναι. ἀπο-, ἐν-, ἐπιδεικνύναι. ἐπι-δείκνυσθαί τι, ἐπίδειξιν ποιεἳσθαι τίνος (ngt sig tillhörigt, t. ex. τέχνην). φ>αίνειν. ἀνα-, ἀποφαίνειν. δηλοὑν. φ>ανερόν ποιειν. παρέχειν, -σθαι (ὁ-ράν).: v. sig, φαίνεσθαι. ἀνα- , ἐπι-, κατα-, προ-, φαίνεσθαι. φανερόν, δήλον γίγνεσθαι, δράσθαι. δηλοὑσθαι. ofta γίγνεσθαι (uppkomma).: plötsligt v. sig, παρ-, ἐφίστασθαι.: ngt v:ar sig f. mig så 1. så, φαίνεται, δοκεἳ μοι.: v. sig ss. ngt, δεικνύναι, ἀνα-, ἐπιδεικνύναι εαυτόν τινα. παρέχειν εαυτόν τινα (t. ex. ἀνδρα αγαθόν), φαίνεσθαι m. part. (t. ex. εὐ ποιουντά, ss. välgörare).: det v:r sig, φαίνεται, φανερόν, δήλον γίγνεταιX. ἐστι. vanl. dock i personl. konstr. jfr Upp e η b ar.: jag v:r deltagande f. ngns sorg, δήλός εἳμι, συν-αχθόμενός τινι.: jag v:r ånger, φαίνομαι 1. φανερός εἱμι μεταμελόμένος, προσποιούμαι μεταμέ-λεσθαι 1. μεταμέλειαν (— låtsa).: v. ngn vänskap , φίλο ν παρέχειν εαυτόν τινι. φιλοφρονεἳ-σθαί τινα.: v. sig sdn man är, tJ φύσει χρήσθαί.: v. ngn fr. sig, se A fv i sa. Se f öfr. Bevisa. — v. bort, fram, upp, etc., se compp.

Visare, på ur, γνώμων, ονος, δ.

Visdom, se Vishet.

Vise, ἡγεμὼν 1. βασιλεὺς τὼν μελιττών, ό.

Vishet, σοφία, ή. σωφροσύνη, ή. φρόνησις, ή. ευβουλία, ή.

Vision, se Syn.

Visit, se Besök, -ation, ἐξέτασις, ἡ. ἐξε-τασμός, δ. ἐρευνα, ἡ.: en vaktposts, ἐφοδεια, ἡ. -era, (δἠεξετάζειν. ἐρευνάν. κατασκόπων, ἐφο-δεύειν.

Viska, κόρηθρον, τό.

Viska, κορεϊν. σαίρειν. καθαίρειν.

Visning, ini-, ἀπόδειξις, ἡ. δήλω-

σις, ἡ.

Visp, σπάθη, ἡ. σπάθιον, τό.

Vispa, σπαθίζειν. κυκάν.

Viss, 1) säker, a) om en sak, ἀσφαλής, βέβαιος, 2. ἀψευδής, 2. πιστός, 3. δήλος, 3. κατάδηλος, 2. φανερός, 3. σαφής, 2. ἐναργής, 2. ὡρι-σμένος, 3. ἀκριβής, 2 (noggrann).: vi erfara ingenting v:t, ουδέν ακριβές ἀκούομεν.: ta det v:a f. det ovissa, αιρεϊσθαι τὰ iv χερσίν ἀντί τών ἀ-

δήλων όντων οπως αποβήσεται.: det är v:t, δήλον, φανερόν ιστιν. φαίνεται, vanl. i personl. konstr., se Uppenbar, b) om pers., vara v., πι-στεύειν. πεπεϊσθαι. πεποιθέναι. ευ, ἀκριβώς εἰδέναι. : var v. att, ευ ϊσθ' οτι. 2) någon, ej närmare angifven, τις, τὶ (enkl.).: det gifves v:a mskr, εἰσὶ τἰνες.: på v. sätt, i v. afs., πώς, π$, πού, τι (alla enkl.). τρόπον τινά. — Adv., 1) säkert, f visso, ασφαλώς, βεβαιως, φανερώς. σαφώς, ἐναργώς.: veta ngt v., σαφώς, ἀκριβώς εἰδέναι τι. ἐξεπίστασθαί τι.: så v. som, (i försäkringar o. böner), vanl. gm οὕτως m. opt. t. ex. så v. s. jag vill bli salig, skall jag hålla ord, οὕτω μακαρί-ας τύχοιμι, φυλάξω τὴν πίστιν.: rädden mig så v. s. J hoppens glädje af edra barn, ὀντως οναι-σθε τών τέκνων, σώσατέ με.: så v. s. jag heter Alexander, ἡ μή με Ἀλέξανδρον νομίζετε. 2) ss. partikel uttryckande, a) försäkran, η, η που, η μήν (i början af satser), τ οi, γέ τοι, δή-γε, γε δή, μήν, μέντοι (inuti), iron., πού. δήπου. δήήου-θεν. δήθεν, γάρ δή. μέντοι. οἰμαι.: då skall du v. erfara, τότί γε δή πεύσει.: om ej helt o. hållet, dock v. till en del, ει μή δλον ἀλλά μέρος γε 1. ἀλλ* οὐν μέρος γε.: helt v., ἀ μέλει, πάντως. πάνυ μέν οὐν (i svar).: v. icke, ου μέντοι. οὐμενούν. οὐ μή m. conj. jfr Följ. b) förmodan, ἰσως. ἰσως τάχα. οἰμαι.: iron., se ofvan.

Visserligen, ἡ. ἡ που. δή. γε δή. τοί. μέντοι. δηλαδή, δηλονότι (tydligen), ἀμέλει (naturligtvis).: vid följande motsats, μέν. μέντοι.: äfv. καίπερ m. part., t. ex. han är v. fattig, men dock stolt, καίπερ πένης ὼν μέγα φρονεί.: i svar, πάνυ γε 1. π. μέν οὐν. παντάπασί γε 1. π. μέν οὐν. κομιδρ γε 1. κ. μέν οὐν. και μάλα. σφόδρα (γε). μάλιστά γε. πώς γάρ ου. Jfr Ja.

Visshet, ἀσφάλεια, ἡ. βεβαιότης. τὸ σαφές, ἀκρίβεια, ἡ. τὸ πιστόν. πίστις, εως, ἡ (en persons).: m. v., se Visst 1).: m. fullkomlig, största v., ασφαλέστατα, σαφέστατα, ακριβέστατα etc., se sma st.: m. v. påstå, διισχυρίζεσθαι.: ha v. om ngt, σαφ>ώς 1. ἀκριβώς εἰδέναι τι. ἐξε-πίότασθαί τι. σαφώς πεπύσθαι (gm underrättelse).: gifva ngn v. om ngt, φανερόν ποιεϊν τινί τι.

Vissna, (ἀπο)μαραίνεσθαι. παρακμάζειν. ἀ-τροφεϊν (om animal. kroppar). — vissnad, = slapp, lam, se d. oo.

Vissnande, μάρανσις, ἡ. μαρασμός, ὁ. πα-ράκμασις, παρακμή, ἡ. ατροφία, ἡ.

Visso, f. v., se Visst 1).

Vistas, διαιτάσθαι. τὴν διαιταν ποιεϊσθαι 1. ἐχειν. διάγειν. διατρίβειν, ϊνδιατρίβειν (m. bibegr. af sysslolöshet), ἐπιδημεϊν (ss. främling), ἀποδη-μεϊν (i främmande land).

Vistelse, διατριβή, ἡ. ἐπιδημια, ἡ. αποδημια, ἡ. vanl. gm vv.

Vistelseort, καταγωγή, ἡ. διαγωγή, ἡ. διατριβή, ἡ.: ändra v,, μετανίστασθαι. Jfr Bostad.

Visthus, ταμιεϊον, τό. ἀποθήκη, ἡ. παρά-θεσις, ἡ.

Vite, se Böter.

Vitesbrott, ἀδικημα, ω ἰπίκειται ζημία.

Vitesförbud, ἡ ἐπὶ ζημια ἀπαγόρευσις.

V i t r i o 1, στυπτηρία, ἡ.: lik v., στυπτηριώδης, 2.

Vitriolmalm,χαλκϊτιςστυπτηρια, ἡ. μίσυ, τὸ.

Vitsord, 1) se Intyg.: ha godt v. om sig, ευ 1. καλῶς ἀκούειν. εὐδοκιμεϊν.; s. har godt v. om sig, ευδόκιμος, 2. ἐνδοξος, 2- 2) vittnande-[-Vitsordarätt,-]{+Vitsorda- rätt,+} beviskraft etc., μαρτυρία, ἡ. πίστις, εως, ἡ. πιστόν τό. αξίωμα, τό.: s. har v., φ εξ (ση μαρ-τυρεϊν. ἀξιόχρεως, 2. Εχέγγυος, 2. πιστός, 3.

Vitsorda, se Intyga.

Vitter, εὔμουσος, 2. μουσικός, 3. φιλόμουσος, 2. ποιητικός, 3. φιλόλογος, 2. ο, ἡ, τὸ περὶ γράμματα 1. τάς τέχνας.

Vitterhet, μοῦσα, ἡ. ποίησις, ἡ. ποιητική, ἡ (diktkonst).

Vittja, Ιπι-, κατασκοπεϊν. ἐφοδεύειν. ἐξετά-ζειν.

Vittna, a) om pers., μαρτυρεῖν (f. ngn, τινί, i ngt, περί τίνος), διαμαρτυρεϊν (se Lex.).: v. m. ngn, συμμαρτυρεϊν τινι.: v. mot ngn, καταμαρ-τυρειν τίνος.: v. falskt, ψευδὸ μαρτυρεϊν. mot ngn, καταψευδομαρτυρεϊν τίνος, b) om sak, μαρτύ-ριον, σημεϊον εϊναί τίνος, δηλοὺν, ὑποφαίνειν τι.

Vittne, μάρτυς, υρος, ὁ. ϊστωρ, ορος, ὁ. γνωστήρ, ήρος, ὁ. κλητήρ, ήρος, ὁ (stämnings-v.).: vara v. till ngt, παρατυγχάνειν, παρεϊναι, παραγίγνεσθαί τινι. αὐτόπτην, αυτήκοον εϊναί τίνος.: taga, kalla till v., μάρτυρα ποιεἴσθαι τινα. μαρτύρεσθαι. διαμαρτύρεσθαι. ιπιμαρτνρε-σθαι (ish. gudarne), προσκαλεϊσθαι.: ställa v:η, μάρτυρας παριστάναι, ἐπάγεσθαι, παρέχεσθαι,: ngn är mitt v., μαρτυρεί, σύνοιδέ μοί τις τι.: uppträda ss. v., se Föreg.: falskt v., ψfvdöμάρτυς, υρος, ὁ.: vara falskt v., \p εν ὁ ο μαρτυρεϊν.: uppställa falska v:η (mot ngn), καταψευδομαρ-τυρεϊσθαι.: bära v., se Föreg.

Vittnesbörd, μαρτυριον, τό. μαρτυρία, ἡ.: aflägga, bära vittne, se Vittna.: afläggandet, μαρτυρία, ἡ. διαμαρτυρία, ἡ. Jfr Vitsord.

Vittnesför, -gill, se Vitsord 2).

Vittnesförhör, μαρτύρων ἀνάκρισις, ἡ.

Vittnesmål, μαρτυρία, ἡ.

Vittra, τήκεσθαι. διαφθείρεσθαι. διαλύεσθαι.

Vittring, διάλυσις, ἡ. διαφθορά, ἡ.

Vokal, φωνήεν {γράμμα 1. στοιχεῖον), τό. -musik, se Sång.

Vokativ, κλητική (πτώσις), ἡ.

Volontär, Εθελοντής, οὐ, ὁ.

Voit, περιφορά, ἡ. κύκλος, ὁ. γύρος, ὁ. Επιστροφή , ἡ.: slå v., κυβιστάν. = konstgrepp, se d. o. -i ger a, Εφάλλεσθαι, på ngt, τινί.

Voluminös, ογκώδης, 2.

Volym, 1) ὁγκος, ο. jfr Omfång. 2) af en bok, τόμος, ὁ. βιβλίον, τό.

Votera, -ering, -um, se Röst, -ning, Röst.

Vrak, 1) i allmht, τά ἀποδοκιμασθέντα. Ερείπια, τά. κάθαρμα, τό (oeg.). 2) af fartyg, ναυ-άγιον, τό.: blifva v., ναυαγεῖν. απλοὺν γίγνεσθαι.

Vraka, ἀποδοκιμάζειν. ἀποβάλλειν.: v. bort, se Vrakpris.

Vrakgods, se Vrak 1).

Vrakpris, sälja, köpa till v., πολλοστοὐ μέρους τὴς αξἰας πωλεῖν, ὠνεῖσθαι.

Vred, ὀργιζὀμένος, 3. ὀργισθεἱς, εῖσα, ἐν. θυμοὑ μένος, 3. χαλεπός, 3. ἀγριος, 3.: vara, blifva v., se Vredgas. Jfr Följ.

Vrede, οργή, ἡ. θυμός, ὁ. χολή, ἡ. ἀγανά-κτησις, ἡ.: häftig v., οργή μεγάλη 1. Ισχυρἀ.: af, f. v., ὑπ' οργῆς.: i v., ὀργρ δι* οργής, di* ὀρ-γήν. μετ* οργής. o. Föreg.: råka i v., se Följ.: Teta till, försätta i v., (Εξ)οργίζειν. εῖς ὀργήν καθιστάναι 1. προάγειν τινἀ. ὀργήν Εμποιεῖν τινι.:

• Vräkning. 511

utösa sin v., låta sin v. utbryta öfver ngn, ἀφιέναι, ἀποσκήπτειν, Εκρηγνὑναι τὴν ὀργὴν εις τινα. Εφιέναι τὴν ὀργὴν τινι. ἀπερείδεσθαι ὀργήν 1. θυμόν εις, Επι τινα.: ὀργρ χρὴσθαἰ περἰ τινα.: låta ngn känna sin v., ἐνσημαίνεσθαἰ τινι τὴν ὀργήν.: beherrska sin v., κρατεῖν οργής 1. θυμοὑ. κατέχειν, ἀποκρνπτεσθαι, πεπαίνειν τὴν ὀρ γήν.: erfara ngns v., περιπίπτειν τρ ὀργρ τίνος.

Vredgas, ὀργίζεσθαι, på ngn, τινί. , πα-ρορνίζεσθαι, θυμοὑσθαἰ τινι. καταστῆναι, προά-γεσθαι εῖς ὀργήν. (ἐν) ὀργρ 1. di* οργής εχειν τινἀ. ὀργήν ποιεῖσθαι τινι. χαλεπαίνειν, ἀγανα-κτεῖν τινι 1. πρός τινα.: v. öfver ngt, χαλεπαίνειν, ἀγανακτεῖν Ιπἰ τινι.

Vredsam, -sint, se Arg 3).

V ren sk, gm part., se Följ.

Vrenska, φρυάττεσθαι. σπαργάν. χρεμετίζειν (gnägga).

Vresig, l)eg., γογγρώὀης, 2 (knotig), στρε βλός, 3 (krokig, vriden). 2) oeg., δὑσκολος, 2. δυσξὑμβολος, 2. χαλεπός, 3. δυσάρεστος, 2. στρυφνός, 3. ὀργίλος, 3 (argsint).

Vresighet, 1)τὀ γογγρὡδες. στρεβλότης, ἡ. 2) δυσκολία, ἡ. χαλεπό της, ἡ. στρυφνότης, ἡ. ὀρ-γιλοτης, ἡ.

Vret, ἀγρίδιον, τό.

Vricka, κινεῖν. πάλλειν.: = vrida ur led, se Led.

Vrickning, se Ledbrott.

Vrid a, 1) eg., στρέφειν. σπειράν. ελίττειν.: = v. omkring, περιστρέφειν. περιφέρειν. περιά-γειν. δινεῖν. κυκλεῖν.: = v. åt annat håll, (παρα)-τρέπειν. (μετα)στρέφειν.: v. ur led, se d. o.: v. sig, gm pass. äfv. κὑκλω φ>έρεσθαι, κυκλοφορεῖ-σθαι (omkring), jfr Vända. 2) se Förvrida. — vriden, στρεπτός, 3. στρεβλός, 3. ελικτός, 3. σκολιός, 3.: till förståndet, se Vansinnig.

Vridning, στρέψις, ἡ. στροφή, ἡ. ελιξις, ἡ. περιστροφή, περιφορά, ἡ. τροπή, ἡ. Se Föreg.

Vrimla, se Hvimla.

Vrist, τὀ ἀνω τοὑ ποδός.

Vrå, μυχός, ὁ.: i alla vinklar o. v:r, πανταχοὑ. Jfr Vinkel.

V råk, ρήγμα, τό.

Vrål, μυκηθμός, ὁ. μὑκημα, τὀ. βρυχηθμὑς, ὁ. βρὑχημα, τό.

Vråla, μυκάσθαι. βρυχάσθαι.

Vrång, 1) eg, se Afvig. 2) oeg., κακός, 3. κακοήθης, 2. οὐκ ορθός, 3. ψευδής, 2.

Vrånghet, κακία, ἡ. κακοήθεια, ἡ. πονηρία, ἡ.

Vrångoed, ἀντωμοσία, διωμοσία, ἡ.

Vrångsint, -vis, se Vrång 2).

Vrångstrupe, λάρυγξ, γγος, ἡ. βρόγχος, δ.

Vräka, 1) tr., a) kasta, ῥίπτειν. βάλλειν. ὠθεῖν. ἀπορρίπτειν, ἀποβάλλειν, ἀπωθεῖν (bort, fr. sig).: hit o. dit, διαρρίπτειν.: v. ngt på ngn, Επάγειν, Επιφέρειν τινί τι.: v. i sig, se SJuka. b) förkasta, ἀποβάλλειν. ἀποδοκιμάζειν. ἀπογι-γνώσκειν. 2) intr., om fartyg, ῥίπτεσθαι. φέρε-σθαι. σαλεύειν.: om sjön, κυμαίνειν.: ligga o. v., μαλθακώς κατακεῖσθαι (om pers.), ατάκτως διερ-ριμένα κεῖσθαι (om saker).

Vräkning, ῥῖψις,ἡ. διάρριψις,η (åt skiljda håll), ἀπόρριψις, αποβολή, ἡ. αποδοκιμασία, ἡ (förkastande).: ett fartygs, φορά, ἡ. σάλος, ο.; vågornas, κλύδων, ωνος, ὁ.512

Vränga — Vånda.

Vränga, 1) eg., ἀναστρέφειν. μεταστρέφειν. τά Εντός εξω ηοιεῖν. 2) förvrida, στρέφειν. δια-, παραστρέφειν.: v. lag, κακουργεῖν τονς νομούς, στρεψοδικεῖν.

Vrängning, 1) gm vv. 2) se Förvridning, Lagvrängning.

Vulkan, πυρός ἀποφύσημα, τό. όρος ρνακας ἀναπέμπον 1. ἀναφυσῶν. ρύαξ, χος, ο (se Eldsprutande).: v:η sprutar, τό ορος ἀναφυσήμα-τα πυρός 1. ρναχας ανίησι.: v:η uppkastar ngt, ἀναφυῦα τι τό ορος. -isk, καιό μένος (3) xal εχων (3) κρατήρας ηυρός.

Vurm, 1) ss. egenskap, μανία, ἡ. μανιώδης Επιθυμία, ἡ. ερως, ωτος, ὁ. προσφιλέστατον Επιτήδευμα, τό.: ha en v., se Följ. 2) ss. pers., μανιχός, 3. Εραστής, Επιθυμητής, οὑ, ὁ. o. gm part., se Följ.

Vurma, ^αίνεσθαι. μανιχώς διακεῖσθαι 1. εχειν. μανιχως πως Εράν, Επιθυμεῖν τίνος 1. Επι-τηδεύειν τι.

Vurm i g, μανιχός, 3. ὑποχεχινηχ ώς, υῖα, ός. παράφορος, 2. παράφρων, 2.: varav., μαίνεσθαι. παραπαίειν. παραφρονεῖν. Jfr Föreg.

V y s s j a, βαυχαλάν, χαταβαυχαλάν.

Våd, πλάτος, τό (bredd).

Våda, 1) tillfällighet, τύχη, ἡ. τό αὐτόματον.: af v., ἀπό 1. Εx τύχης 1. ταὐτομάτου. χατά τύχην. τύχ$. ἀχων, ουσα, ον (mot sin vilja. 2) se Fara.

V å d a b o t, ζημία φ>όνου ἀχουσίου, ἡ.

Vådadråp, φ>όνος ἀχούσιος, ὁ.

Vådeld, πυρχαιά Εχ ταὐτομάτου γενομένη.

Vådlig, 1) s. sker af våda, αυτόματος, 2.

ἀχούσιος, 2.: v. händelse, se Våda 1). 2) se Farlig,

Vådligen, se under Våda 1).

Våg, att väga m., τρυτάνη, ἡ. σταθμός, ὁ. ζυγός, δ. ζυγόσταθμος, δ.: föra på v., ζυγοστα-τεῖν. ἀγειν Επί τον σταθμόν. ἱστάναι Εν τώ ζνγώ.

Våg, χύμα, τό.: gå i v:or, χυμαίνειν. κυ-ματούσθαι. κυματίζεσθαι. κλυδωνίζεσθαι.

Våga, I) intr., ha mod, drista, (ἀπο)τολμάν. (ἀπο)θαρρεῖν. 2) tr., a) drista att företaga, (ἀπο)-τολμάν (ποιεῖν) τι. δια-, παραχινδυνεύειν τι. Ε-πιχειρεῖν τινι. ὑφίστασθαι, ὑπομένειν.: v. en drabbning, διαχινδυνεύειν μάχτ}. πειράσθαι μάχης. : v. allt, πάν 1. πάντα ποιεῖν 1. δράν. πάντα χάλων Εξιέναι 1. Εχτείνειν (ordspr,). b) sätta på spel, riskera, παραρρίπτειν, ἀναρρίπτειν, παραβάλ-Χεσθαί τι.: v. sitt lif, χινδυνεύειν περί τού βίου. παραβάλλεσθαι τον βίον.: v. allt, χινδυνεύειν τοις ολοις. χινδυνεύειν, παραβάλλεσθαι περί τών ολων. — v. sig fram, igenom, in, ut etc., τολμάν προ-, δι-, εις-, Εξιέναι etc.: v. sig fram m. ngt, τολμάν προτιθέναι (etc., se Framställa) τι. — vågad, διαχινδυνευό μένος, παραχε-χινδυνευ μένος, 3. Επικίνδυνος, παράβολος, 2. jfr Farlig.: ett v. företag, χινδύνευμα, τόλμημα, τό.: raskt v;t, halft vunnet, ἀρχή δέ τοι ἡμισυ πάντος (ordspr.).

Vågbalk, ζυγός, ὁ.

Vågformig, se Vågig.

Våghals, τδλμητής, χινδυνευτής, ού, ό. ριψοκίνδυνος, Εθελοκίνδυνος, φιλοκίνδυνος, ό. παν-τοποιός, δ.

^ågig, -lik, κυματοειδής, -ώδης, 2. ώσπερ χυμαίνων, ουσα, όν.: v. rörelse, χύμανσις, ή.

Vågmästare, ζυγοστάτης, ου, δ.

VågTätt, se Horizontel.

Vågsam, se Djerf, Farlig, Våghals.

Vågskål, τρύτανη, ή. πλάστιγξ, γγος, ή. τάλαντον, τό.

Vågspel, -stycke, χινδύνευμα, τόλμημα, τό.: företaga ett v., άναρρίπτειν κίνδυνον.

Vågtunga, πλάστιγξ, γγος, ή.

Våld, 1) se Makt 1).: komma, råka i ngns v., ύποχείριον γίγνεσθαι τινι. γίγνεσθαι Επί, υπό τινι. αλίσκεσθαι υπό τίνος (|fiendens).: vara i ngns v., ειναι, γενέσθαι Επί, υπό τινι. εϊναί τίνος, ύποχείριον εϊναί τινι. ύποτετάχθαι τινί. 2) våldsamhet, tvång, βία, ή. άνάγκη, ή.: m. v., βία. πρός βίαν. βιαίως, πρός βίαιον. ανάγκη, πρός 1. κατ' ανάγκην (m. tvång).: bruka v. mot ngn, βία χρήσθαι πρός τινα. βίαν, άνάγκην προς-, Επιφέρειν, προσάγειν τινί. βιάζεσθαί τινα.: göra v. på sig, βιάζεσθαί εαυτόν. (προσ)αναγκάζειν εαυτόν.

Våldföra, (sig på), βιάζεσθαι. ύβρίζειν (εϊς) τινά. αϊκίζειν. κακούν. άδικεϊν.: v. sig på sig sf, βιάζεσθαί αύτόν. διαχρήσασθαι. αύτόν. Jfr Förgripa sig.

Våldförande, βια, ή. ύβρις, εως, ή. αϊκία, ή. κάκωσις, ή.

Våldgästa, άναγκάζειν τινά (υπο)δέχεσθαι 1. ξενίζειν εαυτόν, βιαζόμενον κατάγεσθαι.

Våldgästning, βίαιος ξενοδοχία, ή. o. gm νυ.

Våldkräkta, βία αιρεϊν 1. καταλαμβάνειν.

Våldkräktare, ό βία ελών τήν βασιλείαν 1. καταστάς Επί τ. β. τύραννος, δ (i demokr. stat).

Våldsam, a) häftig, stark, ισχυρός, S. σφοδρός, 3. δεινός, 3. βίαιος, 2 o. 3. b) m. våld skeende, βίαιος, 2 o. 3. ό, ή, τό βία 1. πρός βίαν. : tillgripa v. åtgärder, βία χρήσθαι. jfr Våld 2).: dö en v. död, φονεύεσθαι. βιαίως τελευτάν. c) fallen f. att bruka våld, βίαιος, 3. υβριστικός, 3.

Våldsamhet, 1) abstr., βία, ή. βιαιότης, ή. ισχύς, ύος o. ρώμη, ή (styrka, kraft), σφοδρό-της, δεινότης, ή (häftighet), o. gm adj. 2) concr., βία, ή. ύβρις, ή. αϊκία, ή. Jfr Följ.: föröfva v:er, βία 1. ύβρει χρήσθαι. mot ngn, se Våldföra.

Våldsbragd, -gerning, -verkan, βίαιον 1. άδικον 1. άνόοιον έργον, τό. ύβρισμα, τό. ύβρις, εως, ή. άδικη μα, τό.: föröfva en v., έργον άδικον Εργάζεσθαι 1. άποτελεϊν. ύβρίζειν.

Våldsverkare, υβριστής, ού, δ. κακούργος, ό. άνήρ άνόσιος, άσεβης, άδικος, o.

Våldtaga, βιάζεσθαί. βία μίγνυσθαι γυναι-κί. πρός βίαν συγγενέσθαι γυναικί και χαται-σχύναι.

Våld t äg t, βιασμός, δ.

Vålla, αίτιον εϊναι, γίγνεσθαι τίνος, άρχειν τινός, ποιεϊν, Εργάζεσθαι τι. παρέχειν τι.: hd v:er dig, τί σοι; τί πάσχεις 1. πέπονθας; hd v:er att 1. efter du, τί παθών (t. ex. δακρύει);

Vållande, αϊτία, ή.: utan ngns v., άνευ τινός. Se vidare Skuld.

Vålm, σωρός, ό.

V å 1 m a, σωρεύειν. συννεϊν.

Vålnad, είδος, εϊδωλον, τό. φάσμα, φάντασμα, τό.

Våmb, κοιλία, ή. γαστήρ, ρός, ή.

Vån, se Hopp, Möjlighet.

Vånda, se Bekymra sig om.: jag v:r det vore skedt, βουλοίμηv av 1. Εβουλόμηv av ysvé-Vånda— Väderväxling.

513

σθαι τούτο.: jag v:r det vore aldrig så svårt, xav χαλεπώτατον rj.

Vånda, αγωνία, ή♦ οδύνη, η. άλγηδών, όνος, ή. ανία, ή. πόνος, ό.

Våndas, άγωνιάν. ό δύνασθαι. άλγεϊν. άνιάσθαι. πονεϊν.

Våning, οίκημα, τό.; af 1, 2 etc. v:ar, gm smnsättning m. στέγη 1. οροφή. t. ex. μονόστε-γος, 2. δίστεγος, διώροφος, 2. τρίστεγος, τριώροφος, 2. τετράστεγος, τετρώροφος, 2.

Våp, -ig, ηλίθιος, 3. α/ϊϊ'λτίροί, 3. μώρος, 3. βλιτομάμμας, συκομάμμας, ον, ό.

Våpighet, ηλιθιότης, ή. άβελτερία, ή. μω-ρία, ή.

Vår, pron., ημέτερος, 3. ημών.ι fr. v. land, ημεδαπός, 3.

Vår, Ιαρ, «αρο? ο. ηρος, τό.: m. v:ns

början, αμα (τω) Ιαρ* 1. fø* (άρχομένω). άρχομένου τον έαρος, έαρος έπιλάμψαντος. έπει-δή έαρ ύπέφαινε.: vid, mot v:η, πίρ*, προ? τό i*ρ.; hörande till v., έαρινός, ήρινός, 3.: tillbringa v:η, έαρίζειν.: lifvets v., άχμή 1. ώρα τής ήλικιας.: s. är i lifvets v., ακμάζων, ουσα, ον (τήν ήλικίαν). άνθών, ούσα, ουν έν ώρα.

Vårarbete, έαρινόν έργον, τό.

Vård, θεραπεία, ή. κηδεμονία, ή. κομιδή, ή. Επιμέλεια, τημέλεια, ή. πρόνοια, ή. φυλακή, ή.: sjukas v., ή τών νοσούντων θεραπεία. νοσηλεία, ή.: barns v., τιθήνησις, ή.: ligga utan v., άθερά-πευτον κεϊσθαι.: brist på v., άθεραπευσία, άθε-ραπεια, ή.: taga v. om ngt, se Följ.

Vårda, 1) tr., a) ha vård om, θεραπε νειν τι 1. τινά (t. ex. οώμα, νοαονντας). έπιμελεϊσθαί τίνος (ha omsorg om). (δια)φνΧάττειν (akta, bevara). θεραπείαν 1. έπιμέΧειαν 1. πρόνοιαν ποιεϊσθαι τίνος, b) akta, bry sig om (m. negation): ej v. ngn 1. ngt, παρ' ουδέν ήγεϊσθαι, ποιεϊσθαι, τίθεαθαι. έν ονδενί λόγω ποιεϊσθαι. ονδέ-να Χόγον ποιεϊσθαι τίνος, παρ' ολίγον 1. παρά μικρόν ήγεϊσθαι 1. ποιεϊσθαι. άμελεϊν, ολιγωρεί ν τίνος. 2) refl., a) v. sig om, låta sig v. om, μέλει μοί τι 1. τινός, έπιμελεϊσθαι, προνοεϊσθαί τίνος, έπιμέλειαν, πρόνοιαν ποιεϊσθαι τίνος, κήδε-σθαί τίνος, b) v. iig att, τολμάν. άξιο ν v. έθέλειν.

Vårdag, έαρινή ήμερα, ή.

Vårdagjemning, έαρινή ισημερία, ή.

Vårdkase, se Signaleld, -era.: signalerande gm v., πνρσεία, φρυκτωρία, ή.

Vårdnad, 1) se Omvår dn ad. 2)seFamilj.

Vårdslös, άμελής, 2. όλίγωρος, 2. ράθυμος, 2. άνειμενος, 3. απρόσεκτος, 2.

Vårdslösa, (παρ -, κατ)αμελεϊν τίνος, άμελώς 1. δλνγώρως εχειν τινός 1. περί τι. δλνγωρεϊν, κα-ταφρονεϊν τίνος.: af förakt v. ngn, άτιμάζειν τινά. ον θεραιι εν ειν τινά.: vara v:d, gm pass. äfv. έν άμελεία εϊναι Ι.κεϊσθαι.: v. sig, ραδιονρ-γεϊν. νφίεσθαι, καθυφίεσθαι. — vårdslösad, jΑμελημένος, 3. ατημέλητος, 2. άνεπιμέλητος, 2. άθεράπεντος, 2.

Vårdslöshet, αμέλεια, ή. ολιγωρία, όλιγώ-ρησις, ή. ραθυμία, ή. άνεσις, ή. τό άνειμένον. απροσεξία, ή.

Vårdtecken, σνμβολον, τό. τεκμήριον, τό. σημεϊον, τό.

Vårdtorn, se Vakttorn.

Vårlig, έαρινός, η ρινός, 3.

Vårlik, οιος (3) ἐν τῳ ηρι.

Vårmorgon, ὀρθρος ἐαρινός, ὁ.; om en v., του ἐαρος εωθεν.

Vårmånad, ἐαρινός μήν, ὁ.

Vårsol, ὁ κατά τό ἐαρ 1. ἐαρινός ἥλιος.

Vårsäd, αἶτός σητάνειος 1. σητάνιος, ὁ.

Vårta, ἀκροχορδών, ὀνος, ἡ. μνρμηκίαι, αι.: på bröstet, θηλή, ἡ.

Vårtid, ἐαρινή ὠρα, ἡ.: på v:en, ἠρος ὠρ$.

Vårtig, -lik, ἀκροχορδονώδης, 2.

Vårväder, ἐαρινή ὠρα, ἡ.

Våt, νγρός, 3. νοτερός, 3. διάβροχος, -ής, δι-, κάθνγρος, 2 (genomvåt).: göra, vara v., se Väta.

Våtaktig, ὑφ>υγρος, 2. ὑπόβροχος, 2. ϊκμα-λέος, 3.

Våthet, ὑγρότης, ἡ. o. gm adj. Jfr Väta.

V åt varor, τά υγρά.

Våtväder, νγρός ἀήρ, ὁ. Se Regn.

Väcka, ἐγείρειν, ἀν-, ἐξ-, ἐπεγείρειν (äfv. fig.), ἀνιστάναι. ἀφ-, ἐξνπνίζειν (v. ur sömn).: hrur man kan v:s, ἐγέρσιμος, 2.: = förorsaka, åstadkomma, κινεϊν. ἐκζωπνρεϊν. παρέχειν, -σθαι. ποιεϊν. hos ngn, ἐμποιειν, ἐμβάλλειν τινί τι.: v. en förhoppning om sig, ἐλπίδα τινά περί εαυτού παρέ-χεσθαι.: v. fråga, förslag o. d., ἐμβάλλειν. προ-βάλλειν. προτιθέναι. εϊσηγεϊσθαι. Se vidare subst. — väckande, ἐγερτικός, 3.

Väckelse, ἐγερσις, ἡ. κίνησις, ἡ. προτροπή, ἡ.

Väckning, ἐγερσις, ἀν-, ἐξ-, ἐπέγερσις, ἡ.

Väder, 1) se Luft.: prata i v:et, φλυαρεϊν. ματαιολογεϊν. κενολογεϊν. 2) väderlek, αήρ, ἐρος, ὁ. ὠρα, ἡ.: vackert, klart, godt v., ευδία, αἰθρια, ευημερία, ἡ.: vid vackert v., εὐδίας οὐσης·: en klar solnedgång bådar vackert v., at καθαραί δύσεις εὐδιεινόν σημεϊον.: fult, ruskigt v., συννεφεϊς ἡμέραι, αι.: det är fult v., συννε-φεϊ.: stormigt, kallt v., χειμών, ώνος, ο.: det är stormigt v., χειμάζει.: i ogjordt v., παρά καιρόν. ἀκαίρως. 3) se Vind.: i alla v., ἐν παν-τοδαπαϊς τύχαις. πανταχόσε (åt alla håll). 4) lukt, οσμή ἡ ἀποφερομένη.: ha, få v. af ngt, se Vädra. 5) ur magen, φ>ύσα, ἡ.: släppa v., φύσαν προίεσθαι. ἀποματαίζειν.: s. lider af v., πνευματικός, 3. φυσών μεστός, 3.

Väderbiten, ἡλιόβολος, ἡλιόβλητος, 2.

Väderblåsa, φύσημα ἀέρινον, τό.

Väderbråck, πνευματοκήλη, ἡ.

Väderdrifven, blifva v., ὑπό τοὺ ἀνεμου ἀπολαμβάνεσθαι, ἀποπλανάσθαι, παραφέρεσθαι.

Väder flagga, ἀνεμονριον, τό.

Väderhane, se Föreg.: fig., ἀνεμιαϊος, 3. μάταιος, 3. ενμετάβλητος, 2.

Väderhvirfvel, se Hvirfvelvind.

Väderil, se Vindstöt.

Väderkorn, ὀσφρησις, ἡ.: m. godt v., ευ-ριν, νος, ὁ, ἡ. εὐρινος, 2.

Väderlek, se Väder 2).

Väderqvarn, μύλη ἡ ὑπό τοὺ πνεύματος ἀ-γομένη. ἀνεμο μύλος, ὁ (Nygr.).

Vä der söl, παρήλιος, ὁ. παρήλιον, τό.

Vädersot, τυμπανίας 1. τυμπανίτης, ὁ.

Väderspåman, ἀερόμαντις, εως, ὁ. ἀερο~ σκόπος, ὁ.: hs yrke, ἀεροσκοπία, ἡ.

Väderstinn, πνευματικός, 3. φυσῶν μεστός, 3.

Väderstrupe, se Luftrör.

Väderväxling, ἡ τοὑ ἀέρος μεταβολή 1. μεταλλαγή.

65514

Vädja — Y H grisar θ.

Vädja, ἀνα-, καταφέρειν τὴν ἀικην πρός τινα. ἐφ>ιέναι εἴς τινα. ἐπικαλεῖσθαί τινα.

Vädjande, se Vad.

Vädjobana, se Kapplöpningsbana.

Vädra, 1) utsätta f. luftens inverkan, ἀια-ψύχειν (t. ex. οικημα). ὰνεμοὑν, ἐξαιθριάζειν. 2) ha, få väder af ngt, ὀσφραίνεϋθαί τίνος, στι-βεύειν τι (om spårhundar).: fig., ὑποπτεύειν. ὑ-πονοεἵν. μαντεύεσθαι.

Vädrande, ανά-, ἀιάψυξις, ἡ. — ὄσφρησις, ἡ.

Vädur, se Gumse.

Väf, υφή, ἡ. ὑφασμα, τό. ιστός, ὁ. λίνον τὸ (linnev.).

Väf b om, Ιστός, ὁ. μεσάντιον, τό.

Väfkammare, ἱστουργεῖον, τό.: i v:η, iv ἱστοἴς.

Väfnad, 1) väfning, υφή, ὑφανσις, ἡ. Ιστουρ-για, ή. κέρκισις, ἡ.: hörande till v., ὑφαντικός, Ιστονργικός, 3. 2) det väfda, ϋφααμα, τό. υφή, ἡ.: fig., af list, svek etc., μηχαναί, αι. τεχνάσματα, τά. cΠλοι, οι.

Väfsked, σπάθη, ἡ.

Väfskyttel, -spole, se Skottspole.

Väfstol, ιστός, ὁ.

Väft, κρόκη, ἡ. ἐφυφή, συνυφή, η.

Väfva, ὑφαίνειν (äfv. fig.), ἱστουργεῖν. κερ-κίζειν. — väfd, υφαντός, 3.

Väfvare, ὑφάντης, ον, ὁ. Ιστουργός, ὁ.: vara v., ἱστουργεῖν.

Väfveri, ἱστονργία, ἡ. ὑφαντική, ἡ.: ss. ställe, ἱστουργεῖον, τά.

Väfverska, ὑφάντρια, ἡ. ἱστουργός, ἡ.

Väg, ὁἀός, ἡ (äfv. färd o. fig., v. f. uppnående af ett ändamål), κέλευθος, ἡ (poet.), πόρος, ο (gång, äfv. fig., utväg f. vinnande af ngt), à-τραπός, ἡ (stig), τρίβος, ὁ ο. η, στίβος, ὁ, πάτος, ο (banad, trampad v.), πορεια, ἡ (resa, färd), ἐφοάος, πρόσοάος, ἡ (v. till ngn 1. ngt). ἀνοάος, ἀνάβασις, ἡ (till ett högre beläget ställe,, ish. fr. kusten inåt landet), κάθοάος, χατάβασις, ἡ (v. nedåt, ish. fr. inre landet ned till kusten).: v. f. vagnar, ἀμαξιτός, ἡ.: kortaste v:n, ἡ συν-τομωτάτη ὁἀός.: raka v:η, se Rakt.: taga en v., τρέπεσθαι, ἐνίστασθαι ὁἀόν.: taga en annan v., ἄλλην τρέπεσθαι ὁἀόν. ετέραν ἐκτρέπεσθαι. ἄλλως πως μετιέναι (fig.)-: hrt har han tagit v:n? ποὑ οἵχεται; hrt skall det taga v:n m. mig? τί γε-νωμαι; τί γένηταί περί ἐμέ; gå en v., βαόίζειν, πορεύεσθαι ὁἀόν. χρῆσθαί ὁάω.: gå ur v:η, ἐχ-ποάῶν ἵστασθαι 1. ἀπιέναι. ἐξίστασθαι τῆς ὁάοὑ. f. ngn, (νπ)εξίστασθαι, παραχωρεῖν τινι (τῆς ὁάου). ἐκτρέπεσθαί τινα.: begifva sig på v., se Uppbryta 2) b).: tillryggalägga en v., sed. o.: visa ngn v:n, ἀειχνύναι, ἀηλοὓν τινι τὴν ὁάόν ὁάηγεῖν τινα. ἡγεῖσθαι τινι της ὁάου.: stå i v:η f. ngn, ngt, ἐμποάῶν εἶναί τινι. ἐμπόάιον εἶναί τινι 1. τινός, ἐπίπροσθεν γίγνεσθαι τινι. ἐμπο-άίζειν, χωλύειν m. aco. ἐναντιουσθαί τινι.: hd står i v:n? τί ἐμποάῶν; τί τὸ χωλνον; τί iv μέσω ἐστιν; lägga ngn ngt i v:n, ἐμποάῶν ποιεῖσθαί τί τινι.: röja ur v:η, ἐχποάῶν

ποιεϊν, -σθαι. ἀναιρεϊν (ἐχ μέσου).: på v:η, ἐν τζ όάω. χατά τήν όάόν. πορευόμένος, 3.: på dna v., ταύτ$ 1. τράε (τρ όάω).: på laglig v-, χατά τούς νόμους.: på rätta v:ar, άιά τον άιχαίου.: hd v. skall jag gå f. att vinna dta, τίνα όάόν ιών τύχοιμι άν τούτου; följa ngn till v:s, ἑπεσθαί τινι ἀφορ-

μνντι 1. ἀπιόντι.: rusa, flyga till v:s, ἀφορμάν, ἀποπέτεσθαι.: gå sin v., ἀπιέναι. ἀπαλλάττεσθαι. οίχεσθαι.: gå din v., ἀπελθε ἀπαγε. ἑρρε. ούχ ἀποάιώξεις σαυτόν; gå till v:a, se Förfara.: icke ur v:n, ούχ ἀχαιρος 1. ἀτοπος, 2. ον παρά χαιρόν.: vara på god v., χαλώς προχωρεϊν.: jag är på god v. m. ngt, χαλώς προχωρεi μοί τι.: vara på (god) v. att, μέλλειν. se Nära. — i kärleksv., iv τοϊς ἑρωσι. περί τάἑρωτιχά.: i lär-domsv., περί τά γράμματα 1. μαθήματα o. s. v. efter smnhanget.: det är icke i min v., ούχ ιμόν (ἑργον) 1. πρός ιμού τούτο.

Väga, όάόν ποιεϊν 1. τέμνειν. όάοποιεϊν. Väga, 1) undersöka vigten af ngt, Ιστάναι (σταθμώ). σταθμάσθαι σηχονν.: v. i handen, άια-βαστάζειν·: v. ngt åt ngn, se Tillväga.: v. skäl, grunder o. d., ἐξετάζειν. (άια)λογίζεσθαι. jfr Öfv erväga.: v. mot hrandra, ἀντισηχούν. fig., ἀντεξετάζειν.—v. af, till, upp, etc., se compp. 2) ha en (viss) vigt, σταθμόν 1. βάρος ἑχειν (t. ex. τρία] τάλαντα 1. τριών ταλάντων), ελχειν 1. ἀγειν (t. ex. τρία τάλαντα).: v. lika, ϊσον τον σταθμόν ἀγειν. ϊσοστάσιον εϊναι. 3) se Vackla. Vägafrid, ή τών όάών ασφάλεια. Vägamot, -skel, se Korsväg. Vägbyggnad, όάοποιια, όάοποίησις, ή. Vägfarande, se Resenär. Vägg, τοίχος, o.: gm en v. skilja, άιαφράτ-τειν, -φραγνύναι.: gmbryta en v., τοιχωρυχεϊν.: v. i v., συνεχής, 2.

Vägglus, χόρις, εως, ό. Väggmålning, ἐντοίχιος γραφή, ή. Vägkost, se Matsäck. Väglag, bl. gm όάός, ή.: godt, dåligt v., χαλή, χαχή ή όάός. Väglagning, ή τών όάών &ισχευή. Vägleda, 1) eg., όάηγεϊν τινα (äfv. fig.), ἀγειν τινά, ήγεϊσθαι τινι τής όάού. προηγεϊσθαι, ύφήγεϊσθαι τινι (τήν όάόν). 2) fig., se Handleda. — v. sig, ἀνευρίσχειν τήν όάόν.

Vägledare, seVägvisare, Handledare. Vägledning, 1) όάήγησις, όάηγία, ή. ἀγω-γή, ή. ofta gm vv.. 2) se Handledning.

Vägnar, å ngns v., ἀντί τίνος, χελεύσαντός τίνος, stundom ύπέρ τίνος (t. ex. λέγειν υπέρ τίνος). παρά τίνος (t. ex. helsa ngn å ngs v., χαί-ρειν χελεύειν τινά παρά τίνος).: å embetes v., ώς ἀρχων, ix τών προσηκόντων.

Vägning, 1) οτάσις, ή. vanl. gm vv. 2) se Vacklande.

Vägra, (ἀπ)αρνεϊσθαι, (ἀπ)αναίνεσθαί τι 1. m. (μή o.) inf. παραιτεϊσθαί τι. ον προσάέχεσθαί τι. ἀνανεύειν. ἀποφάναι. ἀντιλέγειν μή m. inf.: v. att, äfv. ού φάναι, ούκ ἐθέλειν m. inf. άια-μάχεύθαι τό μή m. inf: ståndaktigt v., ἀπισχυ-ρίζεσθαι.: v. ngn ngt, ἀνανεύειν τινί τι 1. ών ἀεϊται (afslå). ούκ ἐάν τινα ποιεϊν τι. ἀπαγορεύ-ειν τινί τι 1. μή ποιεϊν τι (ej tillåta, förbjuda). ού φάναι άώσειν (neka att gifva) o. d.: v. sig ngt, ἀπέχεσθαί τίνος.

Vägran, (ἀπ)ἀρνησις, ή. ἀνάνευσις, ή. πα-ραίτησις, ή. ἀπόρρησις, ή. ofta gm vv. Vägrödjning, όάοποίησις, όάοποιια, ή. Vägskilnad, -skel, se Korsväg. Vägvisare, 1) ss. pers., όάηγός, ό. ήγεμών (τής όάού), o.: vara v. f. ngn, se Vägleda. 2) ss. sak, οτήλη σημαίνουσα τήν όάόν, ή.Y äg visor eka — Välja.

Vägviserska, ή οδηγούσα, προηγουμένη.

Väja, φεύγειν, Εκτρέιτεσ&αί τι.

Väkt, φυλακή, ή. Se Nattvakt.

Väktare, ψύλαξ, χος, ό. φρουρός, δ (vanl. pl.).: sätta en v. Öfver ngt, φύλακα Εφιστάναι τινί 1. κα$ιστάναι τινός.

Väktarinna, φύλαξ, χος, ή. φυλακίς, ίδος, ή. φυλάκισσα, ή.

Väl, subst., ἀγα&όν, τό. σωτηρία, ή. jfr Välgång, Bästa.: sörja f. ngns v., σκοπεϊν δπως σώς ἑσται τις. äfv. bl. προνοεϊσβ·αι, κήδεσ&αι, πρόνοιαν ποιεϊσ&αί τίνος.: befordra ngns v., ώ-φελεϊν τινα.: sörja f. eget v., σκοπεϊν τό ϊδιον συμφέρον 1. ἀγα&όν.: sätta sitt v. på spel, κιν-δυνεύειν περί τών όλων.: på dig beror vårt v., ἐν σοι ἑσμεν. πρός σε βλέπομεν.: i v. o. ve, se Medgång.

Väl, 1) adv., a) bra, förträffligt, εύ. καλώς, δρ&ώς (riktigt), ἀκριβώς (noggrannt), ήδέως, ηδύ (behagligt) :

mycket, utmärkt v., κάλλιστα, άριστα, κράτιστα. διαφερόντως, ύπερβαλλόντως. ύ-περφυώς. δεινώς.: förunderligen v., δαυμαστώς ώς.: du gör v. deruti att, gm χαλώς ποιεϊν m. part. 1. καλώς ποιών m. v.finit.: göra ngn v., se Göra 2).: bekomma, befinna sig, må v., sed. oo.: vara v. till mods, εύ&ύμως εχειν. εύ&υμεϊν -σ&αι. εύδυμίαν άγειν. εύ εχειν τήν ψυχήν.: vilja ngn v., se under Välvilja.: stå v. hos ngn, τήν (παρά) τίνος εύνοιαν κεκτήσ&αι. κεχαρισμένον εϊναί τινι.: söka ställa sig v. m. ngn, μνηστεύειν τήν παρά τίνος εύνοιαν. χαρίζεσθαί τινι.: det är väl mel. dem, φιλικώς, οϊκειότατα έχουσιν πρός άλ-λήλους. igen, δι-, συνηλλαγμένοι εϊσίν.: gå v., εύτυχεϊν. καλώς προχωρεϊν.: det går mig v., καλώς πράττω, ευπραγώ.: det är godt o. v., (πάνυ) καλώς εχει 1. καλόν μέν τούτο.: lukta v., ηδύ δζειν. b) mycket, tillräckligt, πάνυ. σφόδρα, ισχυρώς. Ικανώς. c) nog, alltför, vanl. gm com-pr., se Alltför. 2) ss. partikel, betecknande

a) medgifvande, μέν (motsvaradt af ett följ. δέ).

b) ovisshet, förmodan, πού (enklit.). ίσως. τάχα. Ofta opt. m. άν. t. ex. ingen torde v. påstå, ού-δεις άν λέγοι.: dock v., säkert v., δήπου. c) modifikation af fråga, αρα. άρ* ούν. ποτέ (enklit).: hd v., τί (δή)ποτε. Ofta bl. opt. m. av. t. ex. hm skulle v. kunna neka, τις άν 1. α?ρ* άν τις άν-τιλέγοι; d) bekräftelse: ja v., και μάλα. πάνυ γε. πάνυ μέν ούν. πώς γάρ ού.: nå v., εϊεν.

Väl ak t ad, εϋδοξος, 2. ευδόκιμος, 2. Välan, άγε, φέρε, ι&ι (ofta förbundna m. άλλά 1. δή, s. äfv. ensamme kunna motsvara d. Sv. ordet).

Välartad, εύή&ης, 2. εύπαίδευτος, 2. άγαμος (3) τήν φύσιν. ευφυής, 2.

Välbefinnande, ευεξία, ή. ύγίεια, ή. σωτηρία, ή : åtnjuta v., se Befinna.

Välbehag, 1) tillfredsställelse, εύπά$*ια, ή. εύ&υμία, ή. ευκολία, ή. εύαρέστησις, ή. ηδονή, ή.: finna v. i ngt, εύαρεστεϊν, -σ&αί τινι. ηδε-σβ-αί τινι.: m. v. göra ngt, ήδεσ&αι ποιουντά τι. 2) se Godtycke.

Välbehaglig, εύάρεστος, 2. κεχαρισμένος, 3. ήδύς, 3.

Välbehållen, σώος (σώς), 3. άκέραιος, 2. άπα&ής, 2. κακόν ουδέν πα&ών, ούσα, όν.

Välbelägen, εύ κείμενος 1. εχων, 3 (πρός τι, I ngt).

Välbeställd, καλώς τεταγμένος, 3. εύτακτος, 2. εύκοσμος, 2.

Välbetänkt, εύ βεβουλευμένος, 3. άκριβώς 1. έπιμελώς περιεσκεμμένος, 3. φρόνιμος, 3. σοφός, 3. o. gm ευλαβής, εύβουλος, 2 (om pers.). Välbevågen, se Bevågen. Välbildad, ευφυής, 2. εύμορφος, 2. Välboren, ευγενής, 2. Väld, se Partiskhet. Välde, 1) herravälde, κράτος, τό. Επικράτεια, ή. άρχή, ή. δύναμις, εως, ή. jfr Herravälde.: v. öfver sig sf, Εγκράτεια, ή.: bringa under ngns v., se Underlägga.: stå under ngns v., ύποχείριον είναι 1. ύποτετάχ&αι τινί. εϊναι υπό τινι.: komma under ngns v., ύποχείριον γίγνεσθαι τινι. γίγνεσθαι τίνος 1. έπί τινι.: låta begären få v. öfver sig, ηττω εϊναι τών ηδονών, κρατεϊσ&αι ύφ* ηδονών, δουλεύειν ταϊς ήδοναϊς. 2) se Rike.

Väldig, 1) vara v., se Herrska. 2) se Mäktig 1) a) o. b).: en v. mängd, πολύ 1. πάμ-πολυ πλήθος. — Adv., ισχυρώς, δεινώς. σφόδρα, μέγα. μεγάλως.

Välfräjdad, εύδοξος, ευδόκιμος, 2. άμεμ πτος, 2.

Vä lf ån ge η, νομίμως 1. δικαίως κεκτημένος, 3 (pass. bet.) 1. ο τις δικαίως κέκτηται. Välfägnad, se Undfägnad. Välfärd, σωτηρία, ή. Se Väl subst. Välförhållande, εύταξία, ή. εύπεί&εια, ή. κοσμιό της, ή.

Välförståendes, δητα. ευ ϊσ&ι. σαφώς ϊσ&ι. Välförtjent, 1) om sak, άξιος, 3. δίκαιος, 3. 2) om pers., πολλού άξιος, 3. Se vidare för-tj ent.

Välgerning, ευεργεσία, ή. ευεργέτημα, τό. άγα&όν, τό.: bevisa ngn en v., ευεργετεϊν τινα. ευ ποιεϊν τινα. άγα&όν τι ποιεϊν 1. δράν τινα. ώφελεϊν τινα. κατατί&εσ&αι εύεργεσίαν προς τινα. stora v:ar, πολλά 1. μεγάλα εύεργετεϊν τινα.: först bevisa en v., προυπάρχειν ευεργεσιών 1. τω ποιεϊν εύ.: åtnjuta v:ar af ngn, εύεργετεϊσ&αι, εύ πάσχειν ύπό τίνος, άγα&ά πάσχειν υπό 1. παρά τίνος.: vedergälla, löna v:ar, άντευεργετεϊν τινα. άμείβεσ$αί τινα

δωρεαϊς.: göra sig ngn förbunden gm en v., χάριν κατατi&εσ&αι παρά τινι.: anse ngt f. en v. (= vinst), κέρδος νομί-ζειν τι.

Välgrundad, εύλογος, 2. δίκαιος, 3. Välgång, ευδαιμονία, εύπραγία, εύ&ηνία, ευτυχία, ή. Jfr Lycka.

Välgörande, l)om pers., ευεργετικός, 3. άγα&οποιός, άγαθ-ουργός, 2. 2) om sak, αγαθός, 3. χρήσιμος, 3 o. 2. χρηστός, 3. ωφέλιμος, σύμφορος, 2.

Välgörare, ευεργέτης, ου, δ. δ ευεργετών 1. εύεργετήσας. δ εύ ποιών 1. ποιήσας.: tillerkänna ngn titel af v., εύεργεσίαν ψηφίζεσ&αί τι. Se Välgerning.

Välgörarinna, εύεργέτις, ιδος, ή o. gm part., se Föreg.

Välgörenhet, τό εύεργετικόν. τό εύ ποιεϊν. άγα&οποιια, ή (Sedn.). φιλαν&ρωπία, ή.: öfverträffas af ngn i v., ήττασ&αί τίνος ευ ποιουντά.

Välja, αίρεϊσ&αι. έκλέγειν. προκρίνειν, προ-αιρεϊσ&αι (framför andra), χειροτονεϊν (i folkförsamling, gm händernas uppsträckning). ψηψίζε-516

σθαι, χρηφοφορεϊν (gm röststenars aflemnande). — väld, αιρετός, 3. χειροτονητός, 3. = utvald, se under Utvälja.

Välklang, -klingande, se Välljud,-ande.

Välklädd, εύσταλής, 2. ενείματος, 2.: vara v., εύειματεϊν.

Välkomma, ασπασμός, ό. πρόσρησης, ή· δε-ξίωσις, ή.: dricka v. f. ngn, φιλοφρονούμενον προπιεϊν nw.

Välkommen, αγαπητός, 3. άσπαστός, 3. εύ-άρεστος, 2. χαρίεις, εσσα, tv. κεχαρισμένος, 3. ήδύς, fia, v.: helsa v , se Följ.: ngt är mig v:t, ασμένως δέχομαι τι. αγαπώ τι. εστι τί μοι βου-λομένω 1. άσμένω.

Välkomna, άσπάζεσθαι. δεξιούσθαι. φιλοφρο-νεϊσθαι. χαίρειν κελεύειν.: v. hrandra, άντασπά-ζεσθαι. άντιδεξιούσθαι.

Välkomnad, -ande, -komsthelsning, -skål, se Välkomma.

Välla, 1) intr., se Sjuda. 2) tr., συγκρο-τειν. κολλάν.

Vällefnad, ήδυπάθεια, ή. τρυφή, ή. τά μαλακά. : hänge sig åt v., ήδυπαθεϊν. τρυφερώς ζήν. τρυφάν.

Välling, άθάρη, ή. πόλτος, ό. Jfr Gröt.

Välljud, εύφωνία, ή. ενστομία, ή.

Välljudande, εύφωνος, 2. εύφθογγος, 2. εύη-χής, 2. εϋστομος, 2.: en v. röst, ευεπής φωνή.

Vällning, χόλλησις, συγχρότησις, ή.

Välloflig, ενχλεής, 2. ένδοξος, 2.

Vällukt, εύωδία, ενοδμία, ενοσμία, ή. ηδεία οσμή, ή.: sprida v., εύωδεϊν. ευωδιάζεσθαι. ήδύ όζειν.: känna en v. af ngt, εύωδίζεσθαι ύπό τίνος.

Välluktande, ευώδης, 2. εύοσμος, ήδύοσμος, 2.: vara v., se Föreg.

Vällust, ηδονή, ή, ήδνπάθεια, ή (sinligt angenäm ksla i allmht). άφροδίσια, τά (kärleks-njutning). άσέλγεια, άχρασία, ή (omåttlighet). λαγνεία, μαχλοσύνη, ή (kättja).: vara begifven på v., ήττω είναι τών περί τό σώμα ήδονών. δονλεύειν τρ ήδοντ}.: jaga efter v., θηρεύειν, θη-ράν τάς ήδονάς.: öfverlemna sig åt v:ns njutning, άφροδισιάζειν.

Vällustig, ήδύς, 3, άφροδίσιος, 3 (bl. om sak), άσελγής, 2. άχρατής, 2. ακόλαστος, 2. ήδν-παθής, 2. τρυφερός, 3. τρνφερόβιος, 2. λάγνος, 2 (om man), μάχλος, 2 (om qvinna).: vara v., άσελγαίν ειν. λάγνε ύειν. ράδιον είναι πρός τάς ήδονάς.: lefva v:t, ήδυπαθεϊν. τρνφερώς ζήν. έχ-τρυφάν.

Vällusting, o1 τών ήδονών ήττων, ό πρός τάς ήδονάς άχρατής. λάγνης, ου, ο.

Väl lärd, πολυμα&ής, 2. σοφώτατος, 3.

Välmakt, εύ&ηνία, ευδαιμονια, ή.: i sin v:s dagar, άχμάζων, ουσα, ον. Jfr Välstånd.

Välmenande, εύνους, 2. εύνοϊκός, 3. ευμενής, 2. φιλάνθρωπος, 2.

Välmening, εύνοια, ή. εν μένε ια, ή.: i v., εν φρονών, ούσα, ούν. εύνους ών, ούσα, όν. εύνοία.

Välment, χρηστός, 3. vanl. gm omskr. t. ex. jag gifver dig ett v. råd, εύ σοι φρονών συμβουλεύω.

Välmående, 1) till helsan, vara v., νγιαίνειν. καλώς εχειν. jfr Frisk. 2) till förmögen-hetsvilkor, εύχρήματος, 2. εύπορος, 2. εύδαίμων, 2.: vara v., χρημάτων εύπορεϊν. εύχρηματείν. εύ εχειν χρημάτων, εύ&ηνεϊν.

Välmåga, 1) se Välbefinnande. 2) εύπορία χρημάτων, ή. εύχρηματία, ή. εύδαιμονία, ή. εν&ηνία, ή.

Välplägad, ενωχημένος, 3. πολλά πεπωκώς, υΐα, ός. ύποπεπωκώς, 3 (ngt rusig).

Välplägning, εύωχία, ή. Se Förplägning.

Välsigna, 1) se Inviga. 2) nedkalla välsignelse öfver ngn, εύχεσ&αί τινι πάντα τ αγαθά, εύλογεϊν τινα (N. T.). 3) prisa, ενλογεϊν. έ-παινεϊν. ύμνεϊν. 4) gifva lycka, ε\'δαίμονα 1. όλβιον ποιεϊν τινα. καλήν τήν τύχην διδόναι τινί. όλβον τινί περιάπτειν.: Gud v:e dig, δοίη ό θεός σοι εύτυχεϊν. ευμενής σοι εϊη ό θεός. καλώς πρά-ξειας σύν θεφ.: v. ngn m. ngt, άφθονον παρέχειν τινί τι.: v. ngt, τρέπειν τι είς καλόν. — välsignad, εύδαίμων, 2. όλβιος, 3. καλός, κάλλιστος, 3 (herrlig), άφθονος, 2 (riklig).: v. vare du, εν σοι γένοιτο, όναιο. όλβιος ειης.: ett v. år, εύετηρία, ή.: vara v. m. ngt, άφθονον εχειν τι.: vara i v. tillstånd, se hafvande.

Välsignelse, 1) nedkallelse af Guds nåd, ευφημία, ή. έπευχή, ή. ευλογία, ή.: följa ngn m. v:γ, μετ1 ευφημίας παραπέμπειν τινά. 2) välgång m. Guds nåd, θεια μοίρα, ή. τό τών θεών ευμενές, εύμένεια ή παρά τών θεών.: gm, m. Guds v., σύν θεώ. σύν θεοϊς.: ngt bringar v., συμφέρει, ωφελεί τι.: ngt bringar ingen v., ά-κερδές έστί τι. ουδέν όφελος (έστί) τίνος, ουκ είς καλόν γίγνεται 1. άποβαίνει τι. 3) öfverflöd, ά-φθονία, ή. εύπορία, ή.

Välsinnad, se Välmenande.

Välskapad, se Välbildad.

Välsmaklig, ηδύς, 3. γλυκύς, 3. εύστομος, 2.

Välstånd, ευδαιμονία, ή. εύθηνία, ή. εύπορία, ή. εύχρηματία, ή. όλβος, ό.: befinna sig i v., εύδαιμονεϊν. εύθηνεϊν. εύπορεϊν.

Vält, ρόπαλον, ρόπτρον, τό.

Välta, 1) se Vältra. 2) se Kullstjelpa.

Vältalare, άνήρ δεινός λέγειν 1. ρητορικός, ό. σοφιστής (λόγων), ού, ό. ό περί τούς λόγους τεχνικός, λογοδαίδαλος, ό. τεχνίτης λόγων, ό.: ss. en v., ρητορικώς.

Vältalig, δυνατός (3) 1. δεινός (3) λέγειν, εύεπής, εύγλωσσος, 2. πιθανός, 3 (egnad att öfvertala 1. öfvertyga), καλός, 3 (t. ex. λόγος).

Vältalighet, ή τού 1. έν τοις λόγοις 1. περί τούς λόγους δεινότης. ή τών λόγων δνναμις 1. έμπειρία. εύέπεια, εύγλωσσία, ή. πειθώ, ούς, ή. τό πιθανόν, κάλλος, τό. jfr Föreg.: ss. konst, ρητορική , ή.: han äger v., δεινός έστι λέγειν.: s. har anlag f. v., ευφυής λέγειν.

Vältalighetskonst, se Talarekonst.

Vältning, se Vältrande, Stjelpning.

Vältra, κυλίνδειν, -δεϊν.: v. sig, gm pass.: v. fr. sig ngt, άπωθεϊσθαι, άποτρίβεσθαί τι.: v. ngt på ngn, έπάγειν, Ιπιφέρειν τινί τι. τρέπειν τι είς 1. έπί τινα.

Vältrande, κύλισις, κυλίνδησις, ή. κυλισμός, ό.

Välvilja, εὔνοια, ἡ (mot ngn, τινός 1. εἰς, πρός τινα). εὐμένεια, ἡ. φιλοφροσύνη, ἡ. ευγνωμοσύνη, ἡ. χάρις, ιτος, ἡ.: af v., εὐνοία κατ* 1. δι' εὔνοιαν. δι' εὐνοίας.: vinna ngns v., κτάσθαι τὴν παρά τίνος εὔνοιαν. ἀνακτάσθαί τινα.: hysa v. f. ngn, se Följ.: visa ngn v., εὔνοιαν ἐπιδεί-κνυσθαι 1. παρέχεσθαι τινι φιλοφρονεῖσθαί τινα.

Välvillig, εὔνονς, 2. ευνοϊκός, 3. ευμενής, 2. προσφιλής, 2. φιλόφρων, 2 (alla m. dat.), εὐ-yaiTäxt — Vänskaplig.

γνώμων, 2, φιλάνθρωπος, 2 (ss. allmän egenskap). : yara τ. mot ngn, εὐνοϊκώς 1. ευμενώς εχειν 1. (Τιακεῖσθαί τινι 1. πρός τινα. ευ φρονεῖν τινι 1. εις τινα. προοφιλώς εχειν 1. χρῆσθαί τινι.

Välväxt, se Välbildad.

VälÖnska, -an, se Lyckönska, -an.

Vämjas, ναυτιὰν (känna äckel), vid ngt, β(Τε-λύττεσθαι, μυσάττεσθαι, σικχαίνειν, (Τυσχεραί-νειν τι.

Vämjelig, ναυτιώβης, 2 (äcklig i eg. men.). ἀηόής, 2, ἀοηρός, 3, βδελυρός, β<Τελυκτός, 3, οιχχαντός, 3, δυσχερής, 2 (i allmht vidrig).

Vämjelse, ναυτία, ἡ (äckel o. illamåsnde). ἀση, βάελυγμία, ἀψfia, ἡ (vedervilja), ἀνορεξία, σικχασία, ἡ (vid ätning).: väcka v., ναυτίαν, ἀ-σην etc. παρέχειν.: äta m. v., ἀηΰώς Εσθίειν.: känna v., se Vämjas.

Vän, se Ljuf.

Vän, φίλος, ὁ, εὔνους, ο (i allmht, s. hyser väuskap). οικείος, ο (förtrogen, familiaris). Επι-τήιϊειος, ο (s. står i nära förbindelse m. ngn, necessarius). εταίρος, ο (kamrat, stallbroder), συνήθης, ο (samvand o. till charakter öfverensstämmande). συνών, ο (lefvande tillsammans m. ngn). γνώριμος, 2 (bekant). Επιθυμητής, ου, ο (s. har begär efter ngn 1. ngt).: fem. φίλη, ἡ. εταίρα, ἡ etc.: pl., äfv. οι συν τινι 1. μετά τίνος (anhängare). οι ἀμφ>ί 1. περί τινα (kamrater, umgänge).: vara v. till ngn, φίλον εἶναί τινι 1. τινός, φιλι-χώς, οἰχείως εχειν 1. (Τιακεῖσθαί πρός τινα.: ha ngn till v., φίλω χρῆσθαί τινι.: göra sig ngn till v., φίλον ποιεῖσθαι 1. χτήσασθαί τινα. οικειοὐ-σθαί τινα.: min v. (i tilltal)., ὠ φίλε. ὠ φιλότης. ὠ τὰν (1. τάν).: utan v:er, ἀφιλος, 2.: vara en v. af ngt, ἀγαπὰν τι. ἡ&εσθαί τινι ἀσπάζεσθαί τι. ἐπιθυμητήν εἶναι, ἐπιθυμητιχώς εχειν τινός. — Ofta gm smnsättning m. φίλος t. ex. v. af möda, faror, vin etc., φιλόπονος, φιλοκίνάυνος, φίλοινος, 2 etc., se Lex.

Vända, 1) tr·., τρέπειν (gifva en rigtning åt ngt håll), στρέφειν, Επι-, μεταστρέφειν (gifva annan, ofta motsatt riktning), ἀναστρέφειν (v. tillbaka). παρ ἀγειν, παρατρέπειν (åt sidan), κάμπτειν, χλίνειν (böja, i sned riktning), μεταβάλ-λειν (kasta om).: v. ögonen, uppmärksamheten, ryggen etc., se subst.: v. en klädning, τ« Εντός τοὺ Εσθήματος εξω τρέπειν.: v. allt till d. bästa, πάντα Επὶ τὸ βέλτιον τρέπειν. πάντα καλώς τι-θέναι. = tyda allt till d. bästa, ὑπολαμβάνειν Επὶ τὸ βέλτιον ἀπαντα, b) refl., v. sig, utom pass. af nämnde vv. äfv. act. ἀνα-, Επιστρέφειν. κλίνειν. μεταβάλλειν. åt ett håll, εἰς, πρός, Επὶ n.: = vetta, se d. o.: lyckan har vändt sig, πε-ριεστηκεν ἡ τύχη. εἰς τοὐναντίον περιέστηχε 1. χα-θέστηχε τὰ πράγματα (jfr Blad).: v. sig till ett ställe, τρέπεσθαι (τὴν) Επὶ τι (ὀάόν). ἀπιέναι εἴς τι: v. sig mot ngn, τρέπεσθαι Επὶ τινα.: v. sig till ngt (= egna sig), τρέπεσθαι εἴς, Επὶ, πρός τι. ἀπτεσθαί τίνος.: v. sig till ngn, βλέπειν πρός, εις τινα. προσιέναι τινί. προστρέπεσθαί τινα. ἴέναι Επὶ τινα. καταφεύγειν πρός τινα. m. en bön, προσιέναι τινί (ἀεόμενον). προστρέπεσθαί τινα. τρέπεσθαι Επὶ τινι. m. sitt tal, λέγειν πρός τινα. (Τιαλέγεσθαί τινι. βλέπειν πρός, εἴς τινα.: v. sig fr. ngn, ἀnοστρέφεσθαι, ἀφίστασθαί τίνος, προ-λείπειν τινά.: v. ifr. sig ngt, se Af vä η da. 2) intr., se b).: v. m. vagnen, fartyget, τὸ ἀρμα,

τὴν ναὺν Επιστρέφειν (d. förra, äfv. bl. κάμπτειν). — v. bort, fram, in, om, ut etc., se compp. v. af, om fr. (att), se Upphöra.: v. upp o. ned, ἀνω καί κάτω μεταστρέφειν 1. ποιεῖν. ἀνω κάτω στρέφειν 1. χινεῖν. ἀνατρέπειν.: v. ut o. in, τα Εντός ἐξω τρέπειν.

Vändcirkel, -krets, τροπικός κύκλος, ὁ. τροπαί, αι

Vändning, τροπή, στροφή, Επιστροφή, μεταβολή, ἡ (både i tr. o. ref. bet.).: en brottares, λυγισμός, ο (gm sdne kullkasta ngn, λυγίζειν τινά).: milit., χλίσις, ἡ. Επιστροφή, ἡ (ish. flankv.). ἀναστροφή, ἡ (belt om), μεταβολή, ἡ (se Lex.).: göra v., se Vända.: afgörande v., ροπή, η.: taga en annan v., ἀποκλίνειν. ἀλλοιοὐσθαι. (μετ)-αλλά

ττεσθαι. περιίστ ασθαι, μετ αβάλλειν (äfv. en motsatt v., = εις τούναντίον περιίστασθαι 1. ά-ποβαίνειν).: taga en god, dålig v., χλίνειν Επι τό^ βέλτιον, Επι τό χεϊρον. άποβαίνειν καλώς, κακώς (d. sedn. äfv. περιίστ ασθαι, ρέπειν Επι τό χείρον).: taga en farlig v., Επι τό άεινόν περι-ίστασθαι.: gifva ngt en annan v., μεθαρμόζειν τι.: en oberäknad v., τό παρά γνώμην γεγονός.

Vändpunkt, καταστροφή, ή. ροπή, ή.

Vänfast, βέβαιος 1. πιστός φίλος 1. Εν τρ φιλία.

Vänfasthet, βέβαιος φιλία, ή. τό τής φιλίας πιστόν. ή πρός τούς φίλους πίστις.

Vängåfva, φίλου (Τωρεά, ή. — Επιάοσις, ή.

Väninna, φίλη, ή· εταίρα, ή.

Vänja, ngn vid ngt, Εθίζειν, προσεθίζειν τινά τι 1. πρός τι 1. m. inf. συνεθίζειν τινά ποιεϊν τι (τινά τινι, ngn vid ngn), σύνηθες ποιεϊν τί τινι. παρασκευάζειν, παι(Τεύειν τινά ώστε m. inf.: v. sig, Εθίζειν εαυτόν. Εθίζεσθαι, προσεθίζεσθαι (τινί). παρασκευάζεσθαι ώστε m. inf. 1. ώς m. part. fut.: jag v:er mig vid ngt, äfv. συνήθης γίγνομαί τινι. σύνηθες γίγνεται μοί τι. — vand, se Van. — v. af, ifrån, se Afvänja.

Vänjande, Εθισμός, ο. ο. gm vv.

Vänkär, φιλόφιλος, 2. φιλέταιρος, 2.

Vänkärhet, ή πρός τούς φίλους εύνοια, φι-λεταιρία, ή.

Vänlig, φίλιος, φιλικός, 3. φιλόφρων, 2. εύ-νους, εύμενής, 2 (välvillig), φιλάνθρωπος, 2 (mskov.). εύπροσήγορος, φιλοπροσήγορος, 2 (tillgänglig). Επίχαρις, ι, gen. τος (intagande, behaglig), φαι-(Τρός, 3 (strålande), πραύς, 3 (mild, saktmodig).: bemöta ngn v:t, φιλοφρονεϊσθαί τινα.: vara v:t stämd mot ngn, φιλικώς, φιλοφρόνως εχειν τινί 1. πρός τινα.

Vänlighet, φιλοφροσύνη, η. εύνοια, εύμέ-νεια, ή. φιλανθρωπία, ή. εύπροσηγορία, φίλο-προσηγορία, ή. φαιάρότης, ή. πραότης, ή.

Vänskap, φιλία, ή. οΐκειότης, ή (förtrolighet). εταιρία, ή (kamratskap), εύνοια, ή.: hysa v. f. ngn, se under Följ.: vara förbunden m. ngn gm v., προσήκειν τινί φιλία.: sluta v. m. ngn, φιλίαν ποιεϊσθαι πρός τινα. φιλίαν συντίθεοθαί τινι. εις φιλίαν ϊέναι τινί.: vinna ngns v., φιλίαν λαβειν 1. κτήσασθαι παρά τίνος.: lefva i v. m. ngn, <Τιά φιλίας ϊέναι τινί.: bryta v:η, (άια)λύειν τήν φιλίαν.: i (all) v., μετά 1. (Τιά φιλίας, κατά φιλίαν.

Vänskaplig, φίλιος, φιλικός, 3. εύνους, 2. ευνοϊκός, 3. εύμενής, 2.: vara v:t sinnad mot ngn, φιλικώς 1. εύνοϊχώς εχειν 1. cΐακεϊσθαι πρός τινα.: bemöta ngn v:t, φιλικώς 1. εύνοϊκώς προσφέρε-σθαί τινι 1. πρός τινα. φιλοφρονεϊσθαί τινα.518

Vänskapsband, -förbindelse, bl. φιλία, ή.: sluta, bryta ett v., συντίβ·εσ&αι, διαλύεσ&αι φιλίαν. Se Vänskap.

Vänskapsbevis, -prof, φιλιχόν έργον, τό: åtnjuta v. af ngn, φιλικά πάσχειν υπό τίνος.

Vänskap sfull, se Vänskaplig.

Vänskaps tjenst, φιλικόν έργον, τό. χάρις, ιτος, ή.: visa ngn en v., χαρίζεσ&αί τινι. χάριν κατατί&εσ&αί τινι.

Vän säll, πολύφιλος, 2.: subst., πολυφιλία, ή.

Vänta, 1) bida, μένειν, άνα-, ini-, περιμέ-νειν (τινά, (på) ngn). Επέχειν (hålla inne, vara stilla), (άπο)καραδοκεϊν (m. längtan afbida). φυ-λάττειν, τηρεϊν (passa på, lura på).: v. fienden (= hålla stånd), δέχε σ&αι, υπ ο μενειν τούς πολεμίους.: v. på ett gynnsamt tillfälle, τηρείν τον χαιρόν. καιροτηρεϊν. χαιροφυλαχεϊν.: låta v. på sig, μέλλειν.: v. m. ngt, άναβάλλεσ&αι, άνατi&ε-σ&αι, έάν τι. Jfr Dröja, Förestå. 2) förvänta, hoppas, Ελπίζειν. προσδοκάν. Ελπίδα, προς-δοκίαν εχειν. οϊεα&αι. προσδέχεσ&αι. Ελπίζειν Εσε-σ&αί τι.: v. ngt af ngn, Ελπίζειν τι παρά τίνος, πιστεύειν, πεποι&έναι τινά ποιήσειν τι. [άπο)βλέ-πειν εις 1. πρός τινα (m. tillagdt pcirt., vanl. βου-

λόμένος, ευχόμενος 1. d. t. ex. af dig v. vi vår räddning ur farorna, πρός σε βλεπομεν ευχόμενοι ἀπαλλάττεσβ·αι τών δεινών).: af dygden v:r jag min räddning, Εν τξ ἀρετἵ] σώζεσ&αι βούλομαι.: s. v:s, är att v., προσδόκιμος, 2.: om hkn ngt är att v., Επίδοξος, 2.: det är att v., εικός Εστιν.

Väntan, 1) μονή, ἀνα-, Επι-, περι-, υπομονή, ἡ. Εποχή, ἡ. καραδοχία, ἡ (längtansfull). 2) Ελ-πίς, ἡ. προσδοκία, ἡ.: motsvara, uppfylla v., τάς Ελπίδας ἀποτελεἰν, Εκπληρούν.: svika ngns v., ψεύ-δειν τινά τής Ελπίδος.: icke motsvara ngns v., καταδεέστερον ειναι τής Ελπίδος τινός.: tillintetgöra v., καταλυσαι 1. ὑποτέμνειν Ελπίδας.: uppfylla ngn m. v., Εμπιπλάναι τινά Ελπίδων, με-τεωρίζειν τινά.: vara i spänd v., Επαιωρεϊσ&αι, μετέωρον είναι (Επί τίνος).: mot v., παρά γνώμην 1. δόξαν. παρ' Ελπίδας.: öfver v., ὑπερ τήν Ελπίδα.: i den v. att, Ελπίζων, προσδοκών, οιό-μενος m. inf. ὡς m. part.

Väntansfull, μετέωρος (2) ὠν τήν ψυχήν. o. gm part., se Vänta 2).

Väpling, τρίφυλλον, τό.

Väpna, -are, se Beväpna, Vapendra-gar e.

Vära, se Försvara.

Värd, 1) husv., οίκου δεσπότης 1. κύριος, δ. δ τήν οἵκιαν μισ&ώσας. 2) värdshusv., πανδο-κεύς, ὁ. ξενοδόχος, ὁ. κάπηλος, ὁ (krogv.). 3) s. t llfälligt har gäster hos sig, ξενοδόχος, ὁ. ξένος, ὁ. δεξάμενος, o.: vara ngns v., ξενίζειν τινά.

Värd, ἀξιος, 3.: vara v. ngt, ἀξιον είναι τίνος, δύναα&αί τι (gälla).: v. mycket, se Värdefull.: v. så mycket s. ngt, αντάξιος, 2.: v. att tala om, λόγου ἀξιος, αξιομνημόνευτος, 2. ἀξιόλογος, 2.: vara intet v., ουδέν είναι.: anse ngn 1. ngt v. ngt, ἀξιούν τινα 1. τί τίνος.: det är ej v:t att ουκ ἀξιον, ουδέν ὀφελος (Εστίν), ού δει 1. πρέπει m. inf. Jfr Följ.

Värde, ἀξια, ἡ (verkligt, real-v.). τιμή, ἡ o. τίμημα, τό (uppskattadt, satt, nominal-v.). δύ-ναμις, ἡ (gällande, betydelse, i allmht förmåga, hrigm ngt kan åstadkommas), τό ποσόν (belopp). ἀμβιβή, ἡ (i vexlarspråket, valuta).: moral, v.,

ἀρετή, ἡ.: ett mynt s. har v., νόμισμα εντιμον, τό.: utan v., af intet v., se Värdelös.: hav., vara i v., τίμιον, εντιμον είναι.: lifvet har v. f. mig, ἀξιόν μοι ζήν. βιωτόν Εστί μοι.: af lika v., ἵστό-τιμος, 2. ἀντάξιος, 2.: af stort v., se Värdefull.: stiga i v., Επιτιμάσ&αι. τιμιώτερον, Εντι-μότερον γίγνεσθαι.: sjunka i v., ἀτιμότερον γίγνεσθαι. jfr Falla 2) a).: sätta v. på ngt, πολλού ἀξιον νομίζειν τι. τιμάν τι. φιλοτιμεϊσ&αι Επί τινι.: sätta högt v. på ngt, περί πολλού ποιεϊσθαι τι. πολύ νέμειν τινί.: sätta högre 1. f. högt v. på ngt, μείζον μέρος 1. πλέον νέμειν τινί.: sälja ngt till sitt v., ἀποδίδοσ&αί τι τής ἀξιας.: högre än v:t, ὑπερ τήν ἀξίαν.: lemna i sitt v., Εάν.

Värdefull, -rik, πολλού ἀξιος, 3. τίμιος, 3 o. 2. πολύτιμος, 2. μεγαλότιμος, 2 (Sedn.). πολυτελής, 2.: högst v., πλείστου ἀξιος, 3.

Värdera, 1) bestämma värdet, τιμάν, ἀξιουν (till ngt, τινός), καβ-ιστάναι τήν τιμήν, λογίζε-σ&αι. ἀξιουν τιμής.: v. ngt efter ngt, ὁρίζεσ&αι, μετρεϊν τί τινι. κρίνειν στα&μώμενον τί τινι. κρί-νειν τι πρός τι. δοκιμάζειν τι εκ τίνος.: v. lika, Εν ϊσω τί&εσ&αι, ἀγειν, ἡγεϊσ&αι. τής ισης ἀξιας τι&έναι. 2) akta, sätta värde på, τιμάν. διά τιμής 1. Εντίμως εχειν 1. ἀγειν. σπουδάζειν τι 1. περί τι.: v. ngn, äfv. περιβλέπειν. θεραπεύειν.: v. högt, πολλού τιμάσ&αι. περί πολλού ποιείσβ-αι. προ πολλού ποιεϊσ&αι, τιμάν, ἀγειν. Εν μεγάλω τί&εσ&αι. ἀγασ&αι. &αυμάζειν. πολυωρείν.: v. högre, προτιμάν. περί πλείονος ποιεϊσ&αι 1. τι-μάσ&αι. τιμιώτερον ἡγεισ&αι. προύργιαίτερον ποιεϊσθαι, νομίζειν.: v. mycket högt, περί πλείστου ποιεϊσθαι.: högre än allt annat, προ πάντων ποι εϊσ&αι, δέχεσ&αι, ελέσ&αι.: föga, intet v., παρ' ούδέν 1. Εν ούδενί λόγω τί&εσ&αι. (περι) μικρού ποιεϊσ&αι. ολιγωρεϊν τίνος.: v:s intet, Εν ούδενί λόγω 1. μέρει είναι.

Värderare, τιμητής, ού, δ.

Värdering, τίμησις, ἡ. ἀξίωσις, ἡ.: = bedömande, κρίσις, ἡ. ἀναμέτρησις, ἡ.

Värdfolk, οί δεξάμενοι, ξενίζοντες. se V ä r d.

Värdi, τακτή τιμή, ή.

Värdig, a) förtjent, ἀξιος, 3. δίκαιος, 3 (rättmätig, förtjent).: vara v. ngt, ἀξιον εἰναί τίνος.: anse ngn v. ngt, ἀξιοὐν τινὰ τίνος, ἀξιον νομίζειν τινὰ τίνος.: v. utmärkelse, ἀξια τιμή, ή.: handla v:t sig sf, ἀξίως εαυτού πράττειν. b) i yttre skick, passande, σεμνός, 3 ευσχήμων, 2. ευπρεπής, 2. πρέπων, ουσα, ον. κόσμιος, 3.

Värdigas, ἀξιοὐν. Ε&έλειν.: v. svara mig, βούλου ἀποκρίνασ&αι.

Värdighet, a) förtjenst, ἀξια, ή.: anse under sin v., ἀνάξιον εαυτού ήγεϊσ&αι 1. νομίζειν τι. ἀπαξιοὐν. οὐκ ἀξιοὐν. jfr Förtjenst 2). b) i yttre skick, σεμνό της, ή. εὐσχημοσ ὑνη, ή. ευπρέπεια, ή. τὸ πρέπον, κοσμιότης, ή.: tillgjord v., σεμνοτυφία, ή. c) högt embete, τιμή, ή.: komma till höga v: er, ti ς μεγάλας τιμάς ἀφικέ-σβ'αι.: befordra till höga v:er, προάγει ν Επί μεγάλας τιμάς, αὐξάνειν τιμαϊς.: ha högre v. än ngn, προέχειν τινός τιμρ.

Värdinna, 1) δέσποινα, οικοδέσποινα, ή. 2) πανδοκεύτρια, ή. καπηλὶς, ίδος, ή. 3) ξένη, ή. δεξαμένη, ή. Se Vard.

Värdshus, πανδοκεῖον, τό. κατάλυσις, ή. κατάλυμα, τό. καταγώγιον, τό.: sämre, καπηλεϊον, τό.Värdshusvärd — Värt.

519

Värdshusvärd, se Värd 2).

Värdskap, ξενισμός, δ. τὸ ξίνιζαν.

Värf, ἐργον, τό. πράγμα, τό. πράξις, ή. Εργασία, ή.: statens v., τὰ πολιτικά, τὰ κοινά, τὰ τής πόλεως.: befatta sig m. statens v., πολιτεύ-εσθαι.: krigets, fredens v., τὰ πολεμικά, ειρηνικά [ἐργα). Se vidare Affär, Göromål, Bedrift m. fl.

Värfning, συναγωγή, συλλογή, ή, σύλλογος, ο1 (af soldater), μίσθωσις, ή.: taga v., μισθόν λαβείν. καταλέγεσθαι στρατιώτην.

Värfningspenningar, ἀρραβών, ώνος, ό.

V ärfva, soldater, συν άγαν, συλλέγειν. κατα-λέγειν. ἀπο-, ἐγγράφειν πρός τήν στρατείαν. μι-σθούσθαι, μισθω πείθειν (leja, besolda). παρασκευάζειν (anskaffa; i med., f. sig).

Värja, se Försvara.

Värja, ξίφος, τό. μάχαιρα, »/(kort). Se Svärd.

Värjemål, «7ιολογία, ή.

Värjemålsed, καθαρτικός ορκος, ό. ορκος ό περί τής ἀγνείας.: gå v., ορκω καθαίρεσθαι 1. ἀφοσιούσθαι.

Värjfäste, κώπη, ή. (προ)λαβή, ή.

Värjgehäng, ξιφιστήρ, ήρος, ό. τελαμών, ώνος, ό.

Värjo, se Förvar, Vård.

Värj slid a, κολεός, ό.

Värk, ἀλγηόών, όνος, ή. ἀλγος, τό. οδύνη, ή. ώδίς, ϊνος, ή (ish. födslov.).: ha v., ἀλγεϊν (τί, i ngt), ἀλγος ἐχειν. ἀλγη do ν ι ἐνέχεσθαι. ὀδυνά-σθαι.

Värka, ἀλγηάόνας παρέχειν, ἀλγεινόν εἰναί τινι. δάκνειν τινά.: ngt v:er på mig, ἀλγώ τι. — v. af, ut, υπ' ἀλγηδόνος διαφθείρεσθαι, ἐκπί-πτειν 1. d.

Värma, θερμαίνειν. δια-, ἐκθερμαίνειν (gm, starkt). θάλπειν. ἀλεαίνειν. χλιαίνειν.: på ytan, ἐπιθάλπειν.: v. sig, gm pass. vid ngt, τινι. — värmande, θερμαντικός, 3. — värmd, θε-μαντός, 3. jfr Varm.

Värme, θάλπος, τό (hetta), θέρμη, ή. θερ-μότης, ή. θερμασία, ή. αλέα, ή.: utan v., ἀθερ-μος, 2. ψυχρός, 3 (äfv. fig , t. ex. λόγος), b) se Ifver.

Värmning, θέρμανσις, θερμασία, ή. θάλ-ψις, ή.

Värn, 1) ss. byggnad, προμαχεών, ώνος, ό. έρυμα, τό. τείχισμα, τό. 2) skydd, πρόβλημα, τό. προβολή, ή. άμυνα, ή.

Värna, se Skydda.

Värnlös, άοπλος, 2. άφρακτος, 2. Se Obeväpnad.

Värnlöshet, τό άοπλον. οπλών έρημία, ή.

Värnpligtig, στρατεύσιμος, 2.

Värpa, ώά τίκτειν. ώοτοκειν.

Värpning, ώοτοκία, ή.

Värre, Värst, κακίων, 2, κάκιστος, 3. πονηρότερος, -τατος, 3. δεινότερος, -τατος, 3. χαλε-πώτερος, -τατος, 3. jfr Dålig, Ond, Svår.: göra det onda än värre, πλέον θάτερον ποιειν 1. άπεργάζεσθαι.: vara i den värsta belägenhet, I-σχάτως διακεϊσθαι 1. έχειν.: o. hd s. är det värsta, και τό 1 ο δέ 1. τό δέ δεινότατον.: i värsta fall, ει πάσα άνάγκη. ήν τι δέρ : säga det värsta om ngn, κακολογείν τινα.: tyda allting till d. värsta, κακώς 1. έπί τό κακόν ύπολαβεϊν τι.: min värsta fiende, ό έχθιστός μοι 1. μου.

Väsen(de), 1) egendomlighet, ουσία, ή. τό όν, όντος. ο έστι τι. φ>ύσις, ή. άλήθεια, ή.: betrakta ngt till sitt v., αυτό καθ' αυτό σκοπεϊν τι.: sjukdomar hindra oss att utforska tingens v., νόσοι έμποδίζουσιν ημών τήν τού δντος θήραν.: icke känna v:t af en sak, αύτό τούτο ο έστι τι αγνοεί ν.: dygdens sken men ej dess v., ή δοκού-σα εϊναι ού μέντοι ή ούσα άρετή.: fatta v:t af ngt, τήν άλήθειάν τίνος λαμβάνειν. 2) se Varelse.: d. högsta v:t, τό θειον. 3) yttre skick, τρόπος, ο (vanl. pl.), ofta utan motsv. ord. t ex. groft, bondaktigt v., άπειροκαλία, άγροικία, ή.: behagligt v., τό έπίχαρι, τος.: vänligt v., φιλανθρωπία, ή o. s. v., se adj : svårt, oregerligt v., τρόπων χαλεπότης, ή. 4) se Oväsen.: göra v. af ngt, δεινόν ποιεϊν, -σθαι τι. άλαζονεύεσθαι περί τίνος, διαφημίζειν, (δια)θρυλεϊν τι.: ej göra v. af ngt, δλιγωρεϊν τίνος, ύπερoράν τι m. m., se likbetydande uttr.

Väsendtlig, a) tillhörande en saks väsende, ουσιώδης, 2, άρχειώδης, 2 (ss. philos. t.t.). ό, ή, τό φύσει 1. κατά φύσιν.: i mots. till skenbar, αληθής, 2. ών, ουσα, όν. — Adv., δντως. τώ *ντι. άληθώς. b) hufvudsaklig, betydlig, άξιόλογος, 2. λόγου άξιος, 3. καίριος, 3. κύριος, 3. μέγας, 3. πολύς, 3.: det är en v. skilnad, μέγα 1. πολύ διαφέρει.: högst v., αναγκαίος, 3 (nödvändig).: det v:a, τό κεφάλαιον (hufvudsumman).: anföra det v:a, λέγειν τά κεφάλαια.: i det v:a, έν κεφαλαία).

Väsenlös, κενός, 3.

Väska, πήρα, ή. μάρσιπος, ό. μαρσίπιον, τό. θύλακος, δ. θυλάκιον, τό.

Väsnas, θορυβεϊν. θόρυβον ποιεϊν, -σθαι 1. κινεϊν.

Väst, ung., προστερνίδιον, τό. χιτωνίσκος ό περιστ ερνίδιος.

Väta, ύγρότης, υγρασία, ή. νγρασμα, τό. νοτία, νοτίς, ή.: =regn, se d. o.

Väta, (δια,βρέχειν. ύγραίνειν. δι-, καθυγραίνε ιν. : = v. ifr. sig, ύγράζειν. νοτιάν. νοτίζειν.

V ä t η i η g, βρέξις, ύγρανσις, ή.

Vätska, ύγρόν, τό. νγρασμα, τό. νοτίς, ίδος, ή. ϊκμάς, άδος, ή. χυλός o. χυμός, δ (saft), οπός, ό (utsipprande).

Vätska, sig, ύγρόν γίγνεσθαι, νοτίζεσθαι. ύγράζειν. ϊκμάδα άνιέναι.

Vätskig, se Våtaktig.

Växa, 1) tillväxa, tilltaga, αύξάνεσθαι, αϋ-ξεσθαι. έπ αύξάνεσθαι, έπαύξεσθαι. αύξησιν λαμβάνειν 1. ποιεϊσθαι. έπιδιδόναι, έπίδοσιν λαμβάνειν (tilltaga), μείζω γίγνεσθαι, προκόπτειν (göra framsteg).: om floder o. d., se S väl 1 a.: v. till dubbelt, tredubbelt, διπλάσιον, τρητλάσιον γίγνεσθαι.: låta hår, skägg v., se d. 00.: v. på längd, i storlek, εις μήκος, εις μέγεθος αύξάνεσθαι. — v. bort, in, upp, ut, etc., se compp.: v. ur barnskorna, ^«λ^ϊϊν έκ

τῶν παίδων. 2) uppkomma, alstras, φ ὑεσθαι (φύναι). γίγνεσθαι, βλα-στάνειν.: ur jorden v:er, ἡ γή ἀναδίδωσι, ἀνίη-σι, ἐκφέρει, φύει. — väl, illa växt, ευφυής, κακοφυής, 2.

Växt, 1) växande, (ἐπ)αύξησις, (ἐπ)αύξη, ἡ. αὔξημα, τό. ἐπίδοσις, ἡ. προκοπή, ἡ.: gifva v., (ἐπ)αυξάνειν.: befordra v., συναυξάνειν. · s. befordrar v., se V äx t gif van de.: vara i full v., ἀκμάζειν. 2) sättet hrpå ngt är växt, φυή, ἡ590

Växtdjur— Ysta.

(poet.). φύσις, ἡ. σώμα, τό.: af hög v., εὐμήκης τὸ σώμα.: af rak, skön τ., ὀρ&οφυής, ευφυής, 2.: rak, skön v., ὀρ&ογυία, ευφυία, ἡ. 3) ss. tillhörande ett hufvudslag af organiska väsenden, φυτόν, τό. φύτευμα, τό. βοτάνη, ἡ. pl., äfv. τά iv 1. ini τρ γρ 1. ix τής γής φυόμενα. Jfr Utväxt, Planta.

Växt djur, ζωόφυτον, τό.

Växtgifvande, αὔξιμος, 2. αυξητικός, 3.

Växthus, φυτούργιον, τό.

Växtkunskap, i μη ειρία βοτανών, ἡ.: ss. vetenskap, βοτανική, ἡ.

Växtkännare, ὁ ϊμπείρως ἐχων τών φυτών 1. βοτανών.

Väx t lif, ἡ τών φ>υνών ζωή.

Växtlig, se Växtgifvande, Vegetativ.

Växtlighet, se Växt 1) o. Vegetation.

Växtriket, τά φυτά. τὸ τών φυτών γένος.

Växtsaft, se Saft.

Vörda, σέβεσ&αι (äfv. act.). αϊάεϊσ&αι. Λ'

αϊάους ἀγειν. ἀγασ&αι.: gm yttre tecken, τιμάν. &εραπεύειν. ἀσπάζεσ&αι. δρησχεύειν (om gudomlig vördnadsbetygelse).

Vördig, σεμνός, 3, σεμνοπρεπής, 2 (i det yttre), σεβάσμιος, 2. σεβαστός, 3. aids σιμός, 2.: lia en v. min, σεμνοπροσωπειν.: tala i en v. ton, σεμνολογεϊν.

Vördighet, σεμνότης, σεμνοπρέπεια, ἡ. σεβάσμιο της, ἡ.

Vördnad, σεβασμός, o (religiös), ευσέβεια, ἡ f. Gud, fädernesland, föräldrar), αϊάώς, ους, ἡ (i allmht).: i det yttre ådagalagd, τιμή, ἡ. θεραπεία, ἡ. d-ρησχεία, ἡ (f. Gud).: föremål f. v., σέ-βασμα, τό.: hålla i v., se Vörda.

Vördnadsbetygelse, τιμή, ἡ. d-εραπεία, ἡ.

Vördnadsbjudande, -värd, se Vördig.

Vördnadsfull, Vördsam, αϊάήμων, 2. ταπεινός, 3. — Adv., μετ' αϊ&ούς.: bete sig v. mot ngn, αϊάεϊσ&αι, $εραπεύειν τινά.

Vört, (se Dricka) ἀζυμος, o.

X.

X, S, ξ, ξι, τό. Xylograph, ξυλογλύφος, ὁ.: vara χ., ξυϊογραφεϊν.

'Y.

Y, Y, υ, ὐ ψιλόν, τό.

Yfva sig, -vas, 1) eg., σπαργάν, σφριγάν (om animal. väsenden), βρύειν (om träd o. d.). κολπούσ&αι (om kläder), ὀγχοῦσ&αι (svälla; äfv. oeg.). χαυνούσ&αι (pösa; äfv. oeg.)· 2) se Brösta sig. 3) se Pråla.

Yf verb o ren, υπερβόρεος, 2.

Yfvig, ΰασύς, εῖα, ὐ, λάσιος, 3 (lurfvig, hårig, lummig), λοχμώόης, 2 (buskig), χολπώάης, 2.

Yfvighet, άασύτης, ή. o. gm adj.

Ylle, -η, έρεους, ά, ουν. ipίου (gen. vnater.)

Ymnig, se Riklig, gifvande.

Ymnighet, se Riklighet.: årsväxtens y., εὐετηρία, ή.

Ymnighets horn, χέρας τό τής Άμαλ&είας. χέρας τό τοὐ πλούτου.

Ymp, se Ympqvist.

Ympa, se Inympa.

Ympning, έγχέντρισις, ή. iγκεντρισμός, ο. ένδεματισμός, ό.

Ympqvist, iμβολάς, άάος, ή. έμβολον, τό. εν&εμα, τό. iπΐπηξ, ηγος, ό.

Yngel, γονή, ή. γόνος, ό. θρέμμα, τό. τόχος, ό.

Yngla, τοχεύειν.

Yngling, νέος, ο. νεανίσχος 1. (mera sällan) νεανίας, ου, ό. έφηβος, ό (17—20 år), μειράχι-ον, τό (14—20 år), äfv. παις, αι&ός, ό (eg. gosse), o iv ηλικία, iφ' ήλιχίας (mognad).

Ynglingålder, -år, νεότης, ή. ήλιχία, ή.: träda in i y:en, ήβάσχειν. εφηβον γίγνεσ&αι.: vara i y:en, άχμάζειν τήν ήλιχίαν. νέον εῖναι. νεανιεύεσ&αι. ήβάν (första).

Ynnest, -bevisning, se Bevågenhet, Gunst, -bevisning.

Ynnestfull, se Bevågen.

Yppa, 1) se Röja. 2) gifva anledning, y. tillfälle, άφορμήν παρέχειν.: y. sig, (προ-, be)-

φαίνεσ&αι. φανερόν, όηλον, προάηλον γίγνεσ&αι.

Ypperlig, έξοχος, 2. Εξαίρετος, 2. άιαφέρων, ουσα, ον. άριστος, 3. κάλλιστος, 3. jfr Förträfflig. äfv. gm smnsättning m. ε-υ, t. ex. y:t bete, εὐβοσία, ή.: y:t råd, εὐβουλία, ή.: y. afvelsamhet, ευγονια, ή.: y:t skick, ευεξία, ή.: y. handling, εὐεργεσία, ή.: y. befästning, εὐέρχεια, ή.: y. dag, εὐημερία, ή.: y. årsväxt, εὐετηρία, ή. o. s. v.

Ypperlighet, se Förträfflighet.

Ypperst, se Förnäms t.

Yppig» se Frodig, Praktfull, Luxuriös.

Yppighet, 1) se Frodighet. 2) se Prakt. 3) lyx, veklighet, τρυφή, ή. τρυφερό της, ή. άβρό-ΐΐι, ή. χλιιή, ή.: slå sig på y., έξοκέλλειν εῖς τρυφήν.

Yr, 1) eg., ϊλιγγιών, ώσα, ών. σκοτοάινιών, ώσα, ών. παράφορος, 2. σκοτώάης, 2. 2) se Oregerlig.

Yra, 1) ej vara sina sinnen mäktig, ϊλιγγιάν. σκοτοάινιάν. σκοτούσ&αι. παραλέγειν, μαίνεσ&αι (om en sjuk), äfv. άλλοφ>ρονεϊν. 2) fara oregelbundet hit o. dit, στροβεϊσ&αι. άιαχεϊσ&αι, άιαρ-ραίνεσ&αι (om stänk). [περι)φ>έρεσ&αι.: det y:r (snö), χιών πολλή περιφέρεται, συρμός νιφετών γίγνεται.

Yra, subst., 1) eg., iλιγγος, ό. σκότωμα, τό. 2) se Fanatism.

Yr het, 1) eg., σκοτοάινία, ή. 2) se Oregerlig h e t.

Yrka, se Fordra, Påstå, Påyrka.

Yrke, se Lefnadsyrke, -bana 2), Handtverk.

Yrkesbroder, ομότεχνος, ο.

Yrsand, se Flygsand.

Yrsel, se Svindel.

Yst-a, τυρούς πήγνυσ&αι. τυροποιεϊν. τυρενειν. γ. sig, πήγνυσ&αι. 590

Växtdjur— Ysta.

(poet.). φύσις, ή. σώμα, τό.: af hög v., εύμήκης τό σώμα.: af rak, skön τ., όρ&οφυής, ευφυής, 2.: rak, skön v., όρ&ογυία, ευφυία, ή. 3) ss. tillhörande ett hufvudslag af organiska väsenden, φυτόν, τό. φύτευμα, τό. βοτάνη, ή. pl., äfv. τά iv 1. ini τρ γρ 1. ix τής γής φυόμενα. Jfr Utväxt, Planta.

Växt djur, ζωόφυτον, τό.

Växtgifvande, αύξιμος, 2. αυξητικός, 3.

Växthus, φυτούργιον, τό.

Växtkunskap, i μη ειρία βοτανών, ή.: ss. vetenskap, βοτανική, ή.

Växtkännare, ό ϊμπείρως έχων τών φυτών 1. βοτανών.

Väx t lif, ή τών φ>υνών ζωή.

Växtlig, se Växtgifvande, Vegetativ.

Växtlighet, se Växt 1) o. Vegetation.

Växtriket, τά φυτά. τό τών φυτών γένος.

Växtsaft, se Saft.

Vörda, σέβεσ&αι (äfv. act.). αϊάεϊσ&αι. Λ'

αϊάους άγειν. άγασ&αι.: gm yttre tecken, τιμάν. &εραπεύειν. άσπάζεσ&αι. δρησχεύειν (om gudomlig vördnadsbetygelse).

Vördig, σεμνός, 3, σεμνοπρεπής, 2 (i det yttre), σεβάσμιος, 2. σεβαστός, 3. aids σιμός, 2.: lia en v. min, σεμνοπροσωπειν.: tala i en v. ton, σεμνολογεϊν.

Vördighet, σεμνότης, σεμνοπρέπεια, ή. σεβάσμιο της, ή.

Vördnad, σεβασμός, ο (religiös), ευσέβεια, ή f. Gud, fädernesland, föräldrar), αϊάώς, ους, ή (i allmht).: i det yttre ådagalagd, τιμή, ή. θεραπεια, ή. d-ρησχεία, ή (f. Gud).: föremål f. v., σέ-βασμα, τό.: hålla i v., se Vörda.

Vördnadsbetygelse, τιμή, ή. d-εραπεια, ή.

Vördnadsbjudande, -värd, se Vördig.

Vördnadsfull, Vördsam, αϊάήμων, 2. ταπεινός, 3. — Adv., μετ' αϊ&ούς.: bete sig v. mot ngn, αϊάεϊσ&αι, $εραπεύειν τινά.

Vört, (se Dricka) άζυμος, ο.

X.

X, S, ξ, ξί, τό. Xylograph, ξυλογλύφος, ό.: vara χ., ξυΐογραφεϊν.

'Y.

Y, Y, υ, ύ ψιλόν, τό.

Yfva sig, -vas, 1) eg., σπαργάν, σφριγάν (om animal. väsenden), βρύειν (om träd o. d.). κολπούσ&αι (om kläder), όγχοϋσ&αι (svälla; äfv. oeg.). χαυνούσ&αι (pösa; äfv. oeg.)· 2) se Brösta sig. 3) se Pråla.

Yf verb o ren, υπερβόρεος, 2.

Yfvig, ὑασύς, εῖα, ὑ, λάσιος, 3 (lurfvig, hårig, lummig), λοχμώόης, 2 (buskig), χολπώάης, 2.

Yfvighet, ἀασύτης, ή. o. gm adj.

Ylle, -η, ἐρεους, ἀ, ουν. ἰρίου (gen. vnater.)

Ymnig, se Riklig, gifvande.

Ymnighet, se Riklighet.: årsväxtens y., εὐετηρία, ή.

Ymnighets horn, χέρας τὸ τής Ἀμαλ&είας. χέρας τὸ τού πλούτου.

Ymp, se Ympqvist.

Ympa, se Inympa.

Ympning, ἐγχέντρισις, ή. ἰγκεντρισμός, o. ἐνδεματισμός, ὁ.

Ympqvist, ἰμβολάς, άάος, ή. ἐμβολον, τό. εν&εμα, τό. ἰπΐπηξ, ηγος, ὁ.

Yngel, γονή, ή. γόνος, ὁ. θρέμμα, τό. τόχος, ὁ.

Yngla, τοχεύειν.

Yngling, νέος, o. νεανίσχος 1. (mera sällan) νεανίας, ου, ὁ. έφηβος, ὁ (17—20 år), μειράχι-ον, τό (14—20 år), äfv. παις, αι&ός, ὁ (eg. gosse), o iv ηλικία, ιφ' ήλιχίας (mognad).

Ynglingålder, -år, νεότης, ή. ήλιχία, ή.: träda in i y:en, ήβάσχειν. εφηβον γίγνεσ&αι.: vara i y:en, ἀχμάζειν τήν ήλιχίαν. νέον εΐναι. νεανιεύεσ&αι. ήβάν (första).

Ynnest, -bevisning, se Bevågenhet, Gunst, -bevisning.

Ynnestfull, se Bevågen.

Yppa, 1) se Röja. 2) gifva anledning, y. tillfälle, ἀφορμήν παρέχειν.: y. sig, (προ-, be)-

φαίνεσ&αι. φανερόν, όηλον, προάηλον γίγνεσ&αι.

Ypperlig, ἐξοχος, 2. Εξαίρετος, 2. ἀιαφέρων, ουσα, ον. ἀριστος, 3. κάλλιστος, 3. jfr Förträfflig. äfv. gm smnsättning m. ε-υ, t. ex. y:t bete, εὐβοσία, ή.: y:t råd, εὐβουλία, ή.: y. afvelsamhet, ευγονία, ή.: y:t skick, ευεξία, ή.: y. handling, εὐεργεσία, ή.: y. befästning, εὐέρχεια, ή.: y. dag, εὐημερία, ή.: y. årsväxt, εὐετηρία, ή. o. s. v.

Ypperlighet, se Förträfflighet.

Ypperst, se Förnäms t.

Yppig» se Frodig, Praktfull, Luxuriös.

Yppighet, 1) se Frodighet. 2) se Prakt. 3) lyx, veklighet, τρυφή, ή. τρυφερό της, ή. ἀβρό-ΐΐι, ή. χλιιή, ή.: slå sig på y., ἐξοκέλλειν εῖς τρυφήν.

Yr, 1) eg., ϊλιγγιών, ώσα, ών. σκοτοάινιών, ώσα, ών. παράφορος, 2. σκοτώάης, 2. 2) se Oregerlig.

Yra, 1) ej vara sina sinnen mäktig, ϊλιγγιάν. σκοτοάινιάν. σκοτούσ&αι. παραλέγειν, μαίνεσ&αι (om en sjuk), äfv. ἀλλοφ>ρονεϊν. 2) fara oregelbundet hit o. dit, στροβεϊσ&αι. ἀιαχεϊσ&αι, ἀιαρ-ραίνεσ&αι (om stänk). [περι)φ>έρεσ&αι.: det y:r (snö), χιών πολλή περιφέρεται, συρμός νιφετών γίγνεται.

Yra, subst., 1) eg., ἰλιγγος, ὁ. σκότωμα, τό. 2) se Fanatism.

Yr het, 1) eg., σκοτοάινία, ή. 2) se Oregerlig h e t.

Yrka, se Fordra, Påstå, Påyrka.

Yrke, se Lefnadsyrke, -bana 2), Handtverk.

Yrkesbroder, ομότεχνος, ο.

Yrsand, se Flygsand.

Yrsel, se Svindel.

Yst-a, τυρούς πήγνυσ&αι. τυροποιεϊν. τυρενειν. γ. sig, πήγνυσ&αι. 590

(poet.). φύσις, ή. σώμα, τό.: af hög v., εύμήκης τό σώμα.: af rak, skön τ., όρ&οφυής, ευφυής, 2.: rak, skön v., όρ&ογυία, ευφυία, ή. 3) ss. tillhörande ett hufvudslag af organiska väsenden, φυτόν, τό. φύτευμα, τό. βοτάνη, ή. pl., äfv. τά iv 1. ini τρ γρ 1. ix τής γής φυόμενα. Jfr Utväxt, Planta.

Växt djur, ζωόφυτον, τό.

Växtgifvande, αύξιμος, 2. αυξητικός, 3.

Växthus, φυτούργιον, τό.

Växtkunskap, i μη ειρία βοτανών, ή.: ss. vetenskap, βοτανική, ή.

Växtkännare, ό ïμπείρως έχων τών φυτών 1. βοτανών.

Väx t lif, ή τών φ>υνών ζωή.

Växtlig, se Växtgifvande, Vegetativ.

Växtlighet, se Växt 1) o. Vegetation.

Växtriket, τά φυτά. τό τών φυτών γένος.

Växtsaft, se Saft.

Vörda, σέβεσ&αι (äfv. act.). αïάεϊσ&αι. Λ'

αïάους άγειν. άγασ&αι.: gm yttre tecken, τιμάν. &εραπεύειν. άσπάζεσ&αι. δρησχεύειν (om gudomlig vördnadsbetygelse).

Vördig, σεμνός, 3, σεμνοπρεπής, 2 (i det yttre), σεβάσμιος, 2. σεβαστός, 3. aids σιμός, 2.: lia en v. min, σεμνοπροσωπειν.: tala i en v. ton, σεμνολογεϊν.

Vördighet, σεμνότης, σεμνοπρέπεια, ή. σεβάσμιο της, ή.

Vördnad, σεβασμός, ο (religiös), ευσέβεια, ή f. Gud, fädernesland, föräldrar), αïάώς, ους, ή (i allmht).: i det yttre ådagalagd, τιμή, ή. θεραπεια, ή. d-ρησχεια, ή (f. Gud).: föremål f. v., σέ-βασμα, τό.: hålla i v., se Vörda.

Vördnadsbetygelse, τιμή, ή. d-εραπεια, ή.

Vördnadsbjudande, -värd, se Vördig.

Vördnadsfull, Vördsam, αïάήμων, 2. ταπεινός, 3. — Adv., μετ' αï&ούς.: bete sig v. mot ngn, αïάεϊσ&αι, $εραπεύειν τινά.

Vört, (se Dricka) άζυμος, ο.

X.

X, S, ξ, ξi, τό. Xylograph, ξυλογλύφος, ό.: vara χ., ξυΐογραφεϊν.

'Y.

Y, Y, υ, ύ ψιλόν, τό.

Yfva sig, -vas, 1) eg., σπαργάν, σφριγάν (om animal. väsenden), βρύειν (om träd o. d.). κολπούσ&αι (om kläder), όγχοϋσ&αι (svälla; äfv. oeg.). χαυνούσ&αι (pösa; äfv. oeg.)· 2) se Brösta sig. 3) se Pråla.

Yf verb o ren, υπερβόρεος, 2.

Yfvig, ΰασύς, εΐα, ύ, λάσιος, 3 (lurfvig, hårig, lummig), λοχμώόης, 2 (buskig), χολπώάης, 2.

Yfvighet, άασύτης, ή. o. gm adj.

Ylle, -η, έρεους, ά, ουν. ίρίου (gen. vnater.)

Ymnig, se Riklig, gifvande.

Ymnighet, se Riklighet.: årsväxtens y., εΰετηρία, ή.

Ymnighets horn, χέρας τό τής Άμαλ&είας. χέρας τό τού πλούτου.

Ymp, se Ympqvist.

Ympa, se Inympa.

Ympning, έγχέντρισις, ή. ίγκεντρισμός, ο. ένδεματισμός, ό.

Ympqvist, ίμβολάς, άάος, ή. έμβολον, τό. εν&εμα, τό. ίπΐπηξ, ηγος, ό.

Yngel, γονή, ή. γόνος, ό. θρέμμα, τό. τόχος, ό.

Yngla, τοχεύειν.

Yngling, νέος, ο. νεανίσχος 1. (mera sällan) νεανίας, ου, ό. έφηβος, ό (17—20 år), μειράχι-ον, τό (14—20 år), äfv. παις, αι&ός, ό (eg. gosse), o iv ηλικία, ιφ' ήλιχίας (mognad).

Ynglingålder, -år, νεότης, ή. ήλιχία, ή.: träda in i y:en, ήβάσχειν. εφηβον γίγνεσ&αι.: vara i y:en, άχμάζειν τήν ήλιχίαν. νέον εΐναι. νεανιεύεσ&αι. ήβάν (första).

Ynnest, -bevisning, se Bevågenhet, Gunst, -bevisning.

Ynnestfull, se Bevågen.

Yppa, 1) se Röja. 2) gifva anledning, y. tillfälle, άφορμήν παρέχειν.: y. sig, (προ-, be)-

φαίνεσ&αι. φανερόν, όηλον, προάηλον γίγνεσ&αι.

Ypperlig, έξοχος, 2. Εξαίρετος, 2. άιαφέρων, ουσα, ον. άριστος, 3. κάλλιστος, 3. jfr Förträfflig. äfv. gm smnsättning m. ε-υ, t. ex. y:t bete, εύβοσία, ή.: y:t råd, εύβουλία, ή.: y. afvelsamhet, ευγονία, ή.: y:t skick, ευεξία, ή.: y. handling, εύεργεσία, ή.: y. befästning, εύέρχεια, ή.: y. dag, εύημερία, ή.: y. årsväxt, εύετηρία, ή. o. s. v.

Ypperlighet, se Förträfflighet.

Ypperst, se Förnäms t.

Yppig» se Frodig, Praktfull, Luxuriös.

Yppighet, 1) se Frodighet. 2) se Prakt. 3) lyx, veklighet, τρυφή, ή. τρυφερό της, ή. άβρό-ΐΐι, ή. χλιιή, ή.: slå sig på y., έξοκέλλειν εϊς τρυφήν.

Yr, 1) eg., ϊλιγγιών, ώσα, ών. σκοτοάινιών, ώσα, ών. παράφορος, 2. σκοτώάης, 2. 2) se Oregerlig.

Yra, 1) ej vara sina sinnen mäktig, ϊλιγγιάν. σκοτοάινιάν. σκοτούσ&αι. παραλέγειν, μαίνεσ&αι (om en sjuk), äfv. άλλοφ>ρονεϊν. 2) fara oregelbundet hit o. dit, στροβεϊσ&αι. άιαχεϊσ&αι, άιαρ-ραίνεσ&αι (om stänk). [περι)φ>έρεσ&αι.: det y:r (snö), χιών πολλή περιφέρεται, συρμός νιφετών γίγνεται.

Yra, subst., 1) eg., ίλιγγος, ό. σκότωμα, τό. 2) se Fanatism.

Yr het, 1) eg., σκοτοάινία, ή. 2) se Oregerlig h e t.

Yrka, se Fordra, Påstå, Påyrka.

Yrke, se Lefnadsyrke, -bana 2), Handtverk.

Yrkesbroder, ομότεχνος, ο.

Yrsand, se Flygsand.

Yrsel, se Svindel.

Yst-a, τυρούς πήγνυσ&αι. τυροποιεϊν. τυρενειν. γ. sig, πήγνυσ&αι.Tstande — Åkare.

T et an de, t υροποιία, ή. τυρεία, τνρενσις, ή.

Yster, se Oregerlig, -het. Jfr Liflig 1), -het.

Yta, τό 1. τά έπιπολής. έπιπολή, ή (Sedn.). ϊπιφάνεια, ή. άκρα, ων, τά.: jordens y., τό ini-πεάον.: påy:n, ϊπιπολής. ϊπιπόλαιος, 2. άκρος, 3.

Ytlig, 1) eg., άκρόπλονς, 2. ϊπιπόλαιος, 2. 2) oeg., &ϊ*πόλ<**o£, 2. ονάαμώς έσπουάασμένος, 3. ot/'χ ακριβής, 2.: y:t bildad, έπιπολαίως πεπαιδευμένος, 3.: y:t göra ngt, & παρδ'ρ^ου ποi-flv τι. ο οίας ένεκα ποιεϊσθαί τι. αύτοσχεάιάζειν τι.

Ytlighet, τό imnéXaiov. το εικαϊον.

Ytterhud, ^ιάερμίς, ίάος, ή.

Ytterlig, υπέρμετρος, 2. ύπερφνής, 2. άμετρος, 2. περιττός, 3. πλεονάζων, ουσα, ον. υπερβάλλων, 3.

Ytterligare, «ίτα. έ'π«τα. εξής. έτι άέ. πρός τούτοις, πρός άέ. και άή και. καί-άέ.

Ytterligen, ύπερφυώς. περιττώς. άμέτρως.

Ytterlighet, άκρότης, ή. υπερβολή, ή. τά έσχατα.: gripa till y., ύπερβολήν ποιεϊσθαί.

Yttermera, έτι (di) μάλλον, πόρρωτέρω. και (έτι) μάλλον. Se f. öfr. Ytterligare.

Ytterst, I) adj., 1) på utkant, έξώτατος, έσχατος, 3. έσχατεύων, ουσα, ον. 2) sist, ύστατος, έσχατος, 3. 3) högst, άκρος, έσχατος, 3. ύπατος , 3 (öfverst).: vara i det y:a elände, έσχάτως

ΰιακεϊσθαι. τά έσχατα πάσχειν.: vara stadd i den y:a fattigdom, torftighet, iv ταϊς έσχάταις άπο-ρίαις είναι.: drifva ngt till det y:a, ϊπ* (ίς) έσχα-τον (προ)ελθεϊν, προβαίνειν, ηκειν ο. ά. τινός. II) adv., ίσχάτοχ. ίς τά μάλιστα, ίς το έσχατον 1. τά έσχατα, ίσχάτως. Ofta gm superi. 1. μάλιστα, t. ex. y. trankil, ήσυχαίτατος, 3.

Yttra, άηλουν. φανερό ν ποιεϊν. äfv. (om sinnestillstånd) m. φαίνεσθαι, φανερό ν είναι o. part., t. ex. y. vrede, fruktan, φαίνεσθαι όργιζόμενον, περίφοβον όντα, o. d.: y. sig om ngt, (γνώμην) άποφαίνεσθαι 1. άπο&είκνυσθαι περί τίνος, λέγειν περί τίνος. Se f. öfr. Säga.

Yttrande, ρήμα, τό. λόγος, ό. ϊπιστολή, ή (skriftligt).: afge y., se Föreg.: affordra ngn y., αϊτεϊσθαί τινα γνώμην.

Yttrandefrihet, παρρησία, ή (se Lex.).: begagna sin y., παρρησιάζεσθαι.: gifva y., παρ-ρησίαν didovai.

Yttranderätt, ϊξουσία του λέγειν (i allmht). λόγος, o (inför en sittande myndighet).

Yttre, ό, ή, τό έξω 1. έξωθεν 1. έκτός. ϊξω-τερικός, 3 (Sedn.).: d. yttre delarne, τά ίκτός.

Yttring, άήλωσις, ή. ofta gm inf., t. ex. y. af fruktan, glädje, τό dfcïiέναι. τό χαίρειν.

Yxa, άξίνη, ή. πέλεκυς, εως, ό. σκέπαρνον, τό (att skräda m.).: skafthål i y:n, στειλειά, ή, -όν,τό.

Z.

Z, ζ, Z, ζήτα, τό.

Zelot, ζηλωτής, ο. ό (περιττώς) σπου&άζων. Zenith, κορυφή, ή. τό κορυφαϊον. Zink, ψευδάργυρος, ό.

Zodiak, se Djurkrets-Zon, ζώνη, ή. κλίμα, τό. Zoologi, Ιστορία ή περί τών ζφων. ζωική Ιστορία, ή. * ζωολογία, ή.

o

A.

Å, ss. ljudtecken, saknas i Gr.; ss. ljud, motsvarande sannol. närmast det Doriska a.

Å, se På.

Å, se Ström, Bäck.

Åberopa, 1) anföra till stöd, bevis, ἰπερειόε-σθαι, Ισχυρίζεσθαί τινι. ἰπιμαρτύρεσθαί τινα (ss. vittne). 2) hänvisa till: ngn, ἀναφέρειν εις τινα. ngn, ngt, ἰπισκήπτεσθαί τινι.

Åbeio ρ an de, ἰπιμαρτνρία, ή. αναφορά, ή.

Åbo, ὁ ένοικών, ούντος. ένοικος, ό, ή.

Åbr odd, ἀβρότονον, τό.

ib rädd, χείλη ρείθρου, τά.

Åbyggnad, οικοδόμημα, τό. κατασκεύασμα, τό.

Id a g al äg ga, (ἀπο-, ἰπι)δεικνύναι. ἀποφαί-νειν. ἀηλούν. Se f. öfr. Bevisa.

Åder, φλέψ, εβός,ή (i allmht). διαφυή, ράβδος, ή (i metall, sten, trä).

Åderbråck, κρισσός, ό. κρισσοκήλη, ή. ἰξία, ή. οίδημα φλεβών, τό.

Åderjern, φλεβοτόμον, τό.

Åderlåta, φλεβοτομεϊν. σχάζειν φλέβα, κατα-, ἀποσχάζειν. ἀφαιμάσσειν.

Åderlåtning, φλεβοτομία, ή. κατασχασμός, ό. κατάσχασις, ή. ἀφαίμάξις, ή.

Ådig, ἐπιμανής, 2.: vara å. på ngt, ἰπιμα-νώς έχειν πρός τι. Ιπιθυμητικώς, ἐρωτικώς έχειν τινός.

Ådraga, κατα-, παρασκευάζειν. κατεργάζε-σθαι. περιάπτειν. περιτιθέναι. συν-, ἐπ ἀγειν. t. ex. ὀνειοΐος, ἀτιμίαν, αΐσχύνην τινί.: å. sig, m. εαυτώ, εαυτρ 1. gm med. af υυ.: å. sig olycka, sjukdom, fiendskap, κτάσθαι κακά, νόσον, ἐχθραν. ἐχθραν κατατίθεσθαι πρός τινα.: å. sig straff, ὀφλισκάνειν ζημίαν.

Ådrig, φλεβώδης, 2.

Ådorna, döma till, se under Döma a).

Åh! φευ. ὠ. βαβαϊ. ἀπέπτυσα (afvisande), ἀλλὰ (afböjande).

Åhåga, se Lust.

Åhå gas, προθυμεΐσθαι. ἐπιθυμεϊν. ἐθέλειν.

Åhöra, ἀκροάσθαί τ* (ngt), τινός (ngn 1. ngt). τήν ἀκρόασιν ποιεϊσθαί τίνος, προσέχειν τον νούν τινι (uppmärksamt). (εϊσ)ακούειν τινός. σχολάζειν τινί.

Åhörande, ἀκρόασις, ή. o. gm vv.

Åhörare, ἀκούων, οντος, ό. ακροατής, ού, ό. ἀκροώμενος, ό. äfv. ἀκουστής, ον, ό.: vara ngns å., ἀκουε ιν λέγοντος 1. διαλεγομένου τινός. åt en lärare, συνεϊναί τινι. φ>οιτάν πρός τινα.

Åka, ὀχεϊσθαι. ἐλαύνειν. Jfr Köra, Glida.

Åkalla, (ἐπ)εύχεσθαι (t. ex. θεοϊς).

Åkallan, (προσ)ευχή, ή.

Åkande, ὀχησις, ή.

Åkare, ἀρματηλάτης, ου, ο (vagnkörare). ἀ-μαξεύς, έως, ὀ (forman; Sedn.).

T et an de, t υροποιία, ή. τυρεία, τνρενσις, ή.

Yster, se Oregerlig, -het. Jfr Liflig 1), -het.

Yta, τό 1. τὰ ἐπιπολῆς. ἐπιπολή, ή (Sedn.). ἰπιφάνεια, ή. ἀκρα, ων, τά.: jordens y., τὸ ini-πεάον.: påy:n, ἰπιπολής. ἰπιπόλαιος, 2. ἀκρος, 3.

Ytlig, 1) eg., ἀκρόπλονς, 2. ἰπιπόλαιος, 2. 2) oeg., &ï*πόλ<**o£, 2. ονάαμώς ἐσπουάασμένος, 3. ot/'χ ακριβής, 2.: y:t bildad, ἐπιπολαίως πεπαιδευμένος, 3.: y:t göra ngt, & παρδ'ρ^ου ποi-flv τι. ο οίας ένεκα ποιεϊσθαί τι. αὐτοσχεάιάζειν τι.

Ytlighet, τό imnéXaiov. το εικαϊον.

Ytterhud, ^ιάερμίς, ίάος, ή.

Ytterlig, υπέρμετρος, 2. ὑπερφνής, 2. ἀμετρος, 2. περιττός, 3. πλεονάζων, ουσα, ον. υπερβάλλων, 3.

Ytterligare, «ίτα. έ'π«τα. εξής. έτι άέ. πρός τούτοις, πρός άέ. και άή και. καί-άέ.

Ytterligen, ὑπερφυώς. περιττώς. ἀμέτρως.

Ytterlighet, ἀκρότης, ή. υπερβολή, ή. τὰ ἐσχατα.: gripa till y., ὑπερβολήν ποιεϊσθαί.

Yttermera, έτι (di) μάλλον, πόρρωτέρω. και (έτι) μάλλον. Se f. öfr. Ytterligare.

Ytterst, I) adj., 1) på utkant, ἐξώτατος, έσχατος, 3. ἐσχατεύων, ουσα, ον. 2) sist, ὑστατος, ἐσχατος, 3. 3) högst, ἀκρος, ἐσχατος, 3. ὑπατος , 3 (öfverst).: vara i det y:a elände, ἐσχάτως

ΰιακεϊσθαι. τὰ ἐσχατα πάσχειν.: vara stadd i den y:a fattigdom, torftighet, iv ταϊς ἐσχάταις ἀπο-ρίαις είναι.: drifva ngt till det y:a, ιπ* (ις) ἐσχα-τον (προ)ελθεϊν, προβαίνειν, ηκειν o. ἀ. τινός. II) adv., ισχάτοχ. ίς τὰ μάλιστα, ίς το ἐσχατον 1. τὰ ἐσχατα, ισχάτως. Ofta gm superi. 1. μάλιστα, t. ex. y. trankil, ἡσυχαίτατος, 3.

Yttra, άηλουν. φανερό ν ποιεϊν. äfv. (om sinnestillstånd) m. φαίνεσθαι, φανερό ν είναι o. part., t. ex. y. vrede, fruktan, φαίνεσθαι ὀργιζόμενον, περίφοβον όντα, o. d.: y. sig om ngt, (γνώμην) ἀποφαίνεσθαι 1. ἀπο&είκνυσθαι περί τίνος, λέγειν περί τίνος. Se f. öfr. Säga.

Yttrande, ρήμα, τό. λόγος, ό. ιπιστολή, ή (skriftligt).: afge y., se Föreg.: affordra ngn y., αϊτεϊσθαί τινα γνώμην.

Yttrandefrihet, παρρησία, ή (se Lex.).: begagna sin y., παρρησιάζεσθαι.: gifva y., παρ-ρησίαν didovai.

Yttranderätt, ίξουσία του λέγειν (i allmht). λόγος, o (inför en sittande myndighet).

Yttre, ό, ή, τὸ ἐξω 1. ἐξωθεν 1. ἐκτός. ίξω-τερικός, 3 (Sedn.).: d. yttre delarne, τὰ ικτός.

Yttring, ἀήλωσις, ή. ofta gm inf., t. ex. y. af fruktan, glädje, τὸ dfcΐιέναι. τὸ χαίρειν.

Yxa, ἀξίνη, ή. πέλεκυς, εως, ό. σκέπαρνον, τό (att skräda m.).: skafthål i y:n, στειλειά, ή, -όν,τό.

Z.

Z, ζ, Z, ζήτα, τό.

Zelot, ζηλωτής, o. ό (περιττώς) σπου&άζων. Zenith, κορυφή, ή. τὸ κορυφαϊον. Zink, ψευδάργυρος, ό.

Zodiak, se Djurkrets-Zon, ζώνη, ή. κλίμα, τό. Zoologi, Ιστορία ή περί τών ζφων. ζωική Ιστορία, ή. * ζωολογία, ή.

o

A.

Å, ss. ljudtecken, saknas i Gr.; ss. ljud, motsvarande sannol. närmast det Doriska a.

Å, se På.

Å, se Ström, Bäck.

Åberopa, 1) anföra till stöd, bevis, ἰπερειόε-σθαι, Ισχυρίζεσθαἱ τινι. ἱπιμαρτύρεσθαἱ τινα (ss. vittne). 2) hänvisa till: ngn, ἀναφέρειν εις τινα. ngn, ngt, ἱπισκήπτεσθαἱ τινι.

Åbeio ρ an de, ἱπιμαρτνρία, ἡ. αναφορά, ἡ.

Åbo, ὁ ἐνοικών, ούντος. ἐνοικος, ὁ, ἡ.

Åbr odd, ἀβρότονον, τό.

ib rädd, χείλη ρείθρου, τά.

Åbyggnad, οικοδόμημα, τό. κατασκεύασμα, τό.

Id a g al äg ga, (ἀπο-, ἱπι)δεικνύναι. ἀποφαἱ-νειν. ἀηλούν. Se f. öfr. Bevisa.

Åder, φλέψ, εβός,ἡ (i allmht). διαφυή, ράβδος, ἡ (i metall, sten, trä).

Åderbråck, κρισσός, ὁ. κρισσοκήλη, ἡ. ἰξία, ἡ. οἰδημα φλεβών, τό.

Åderjern, φλεβοτόμον, τό.

Åderlåta, φλεβοτομεϊν. σχάζειν φλέβα, κατα-, ἀποσχάζειν. ἀφαιμάσσειν.

Åderlåtning, φλεβοτομία, ἡ. κατασχασμός, ὁ. κατάσχασις, ἡ. ἀφαἱμάξις, ἡ.

Ådig, ἐπιμανής, 2.: vara å. på ngt, ἱπιμα-νώς ἐχειν πρός τι. Ιπιθυμητικώς, ἐρωτικώς ἐχειν τινός.

Ådraga, κατα-, παρασκευάζειν. κατεργάζε-σθαι. περιάπτειν. περιτιθέναι. συν-, ἐπ ἀγειν. t. ex. ὀνειοΐος, ἀτιμίαν, αϊσχύνην τινἰ.: å. sig, m. εαυτώ, εαυτρ 1. gm med. af υυ.: å. sig olycka, sjukdom, fiendskap, κτάσθαι κακά, νόσον, ἐχθραν. ἐχθραν κατατίθεσθαι πρός τινα.: å. sig straff, ὀφλισκάνειν ζημίαν.

Ådrig, φλεβώδης, 2.

Ådorna, döma till, se under Döma a).

Åh! φευ. ώ. βαβαϊ. ἀπέπτυσα (afvisande), ἀλλά (afböjande).

Åhåga, se Lust.

Åhå gas, προθυμεΐσθαι. ἐπιθυμεϊν. ἐθέλειν.

Åhöra, ἀκροάσθαἱ τ* (ngt), τινός (ngn 1. ngt). τήν ἀκρόασιν ποιεϊσθαἱ τἱνος, προσέχειν τον νούν τινι (uppmärksamt). (εϊσ)ακούειν τινός. σχολάζειν τινἱ.

Åhörande, ἀκρόασις, ἡ. o. gm νν.

Åhörare, ἀκούων, οντος, ὁ. ακροατής, οὑ, ὁ. ἀκροώμενος, ὁ. äfv. ἀκουστής, ον, ὁ.: vara ngns å., ἀκουε ιν λέγοντος 1. διαλεγομένου τινός. åt en lärare, συνεϊναἱ τινι. φ>οιτάν πρός τινα.

Åka, ὀχεϊσθαι. ἐλαὑνειν. Jfr Köra, Glida.

Åkalla, (ἐπ)εὑχεσθαι (t. ex. θεοϊς).

Åkallan, (προσ)ευχή, ἡ.

Åkande, ὀχησις, ἡ.

Åkare, ἀρματηλάτης, ου, ο (vagnkörare). ἀ-μαξεύς, ἐως, ὁ (forman; Sedn.).

T et an de, t υροποιία, ἡ. τυρεία, τνρενσις, ἡ.

Yster, se Oregerlig, -het. Jfr Liflig 1), -het.

Yta, τὸ 1. τὰ ἐπιπολῆς. ἐπιπολή, ἡ (Sedn.). ἰπιφάνεια, ή. ἀκρα, ων, τά.: jordens y., τὸ ini-πεάον.: påy:n, ἰπιπολῆς. ἰπιπόλαιος, 2. ἀκρος, 3.

Ytlig, 1) eg., ἀκρόπλονς, 2. ἰπιπόλαιος, 2. 2) oeg., &ϊ*πόλ<**o£, 2. ονάαμώς ἐσπουάασμένος, 3. ot/'χ ακριβής, 2.: y:t bildad, ἐπιπολαίως πεπαιδευμένος, 3.: y:t göra ngt, & παρδ'ρ^ου ποi-flv τι. ο οίας ἐνεκα ποιεϊσθαί τι. αὐτοσχεάιάζειν τι.

Ytlighet, τὸ imnéXaiov. το εικαϊον.

Ytterhud, ^ιάερμίς, ιάος, ή.

Ytterlig, υπέρμετρος, 2. ὑπερφνής, 2. ἀμετρος, 2. περιττός, 3. πλεονάζων, ουσα, ον. υπερβάλλων, 3.

Ytterligare, «ίτα. έ'π«τα. εξής. ἐτι άέ. πρός τούτοις, πρός άέ. και άή και. καί-άέ.

Ytterligen, ὑπερφυώς. περιττώς. ἀμέτρως.

Ytterlighet, ἀκρότης, ή. υπερβολή, ή. τὰ ἐσχατα.: gripa till y., ὑπερβολὴν ποιεϊσθαί.

Yttermera, ἐτι (di) μάλλον, πόρρωτέρω. και (ἐτι) μάλλον. Se f. öfr. Ytterligare.

Ytterst, I) adj., 1) på utkant, ἐξώτατος, ἐσχατος, 3. ἐσχατεύων, ουσα, ον. 2) sist, ὑστατος, ἐσχατος, 3. 3) högst, ἀκρος, ἐσχατος, 3. ὑπατος , 3 (öfverst).: vara i det y:a elände, ἐσχάτως

ὑιακεϊσθαι. τὰ ἐσχατα πάσχειν.: vara stadd i den y:a fattigdom, torftighet, iv ταϊς ἐσχάταις ἀπο-ρίαις είναι.: drifva ngt till det y:a, ίπ* (ις) ἐσχα-τον (προ)ελθεϊν, προβαίνειν, ηκειν ο. ἀ. τινός. II) adv., ισχάτοχ. ις τὰ μάλιστα, ις το ἐσχατον 1. τὰ ἐσχατα, ισχάτως. Ofta gm superi. 1. μάλιστα, t. ex. y. trankil, ἡσυχαίτατος, 3.

Yttra, ἀηλουν. φανερό ν ποιεϊν. äfv. (om sinnestillstånd) m. φαίνεσθαι, φανερὸ ν είναι ο. part., t. ex. y. vrede, fruktan, φαίνεσθαι ὀργιζόμενον, περίφοβον ὀντα, o. d.: y. sig om ngt, (γνώμην) ἀποφαίνεσθαι 1. ἀπο&είκνυσθαι περί τίνος, λέγειν περί τίνος. Se f. öfr. Säga.

Yttrande, ρήμα, τό. λόγος, ὁ. ἰπιστολή, ή (skriftligt).: afge y., se Föreg.: affordra ngn y., αἰτεϊσθαί τινα γνώμην.

Yttrandefrihet, παρρησία, ή (se Lex.).: begagna sin y., παρρησιάζεσθαι.: gifva y., παρ-ρησίαν didovai.

Yttranderätt, ἰξουσία του λέγειν (i allmht). λόγος, ο (inför en sittande myndighet).

Yttre, ὁ, ή, τὸ ἐξω 1. ἐξωθεν 1. ἐκτός. ἰξω-τερικός, 3 (Sedn.).: d. yttre delarne, τὰ ικτός.

Yttring, ἀήλωσις, ή. ofta gm inf., t. ex. y. af fruktan, glädje, τὸ dfcϊιέναι. τὸ χαίρειν.

Yxa, ἀξίνη, ή. πέλεκυς, εως, ὁ. σκέπαρνον, τὸ (att skräda m.).: skafthål i y:n, στειλειά, ή, -όν,τό.

Z.

Z, ζ, Z, ζήτα, τό.

Zelot, ζηλωτής, o. ὁ (περιττώς) σπου&άζων. Zenith, κορυφή, ή. τὸ κορυφαϊον. Zink, ψευδάργυρος, ὁ.

Zodiak, se Djurkrets-Zon, ζώνη, ή. κλίμα, τό. Zoologi, Ιστορία ἡ περί τών ζφων. ζωική Ιστορία, ή. * ζωολογία, ή.

o

A.

Å, ss. ljudtecken, saknas i Gr.; ss. ljud, motsvarande sannol. närmast det Doriska a.

Å, se På.

Å, se Ström, Bäck.

Åberopa, 1) anföra till stöd, bevis, ἰπερείόε-σθαι, Ισχυρίζεσθαί τινι. ἰπιμαρτύρεσθαί τινα (ss. vittne). 2) hänvisa

till: ngn, ἀναφέρειν εις τινα. ngn, ngt, ἰπισκήπτεσθαἰ τινι.

Åbeio ρ an de, ἰπιμαρτνρία, ή. αναφορά, ή.

Åbo, ὁ ἐνοικών, ούντος. ἐνοικος, ό, ή.

Åbr odd, ἀβρότονον, τό.

ib rädd, χείλη ρείθρου, τά.

Åbyggnad, οικοδόμημα, τό. κατασκεύασμα, τό.

Id a g al äg ga, (ἀπο-, ἰπι)δεικνύναι. ἀποφαι-νειν. ἀηλοὑν. Se f. öfr. Bevisa.

Åder, φλέψ, εβός,ή (i allmht). διαφυή, ράβδος, ή (i metall, sten, trä).

Åderbråck, κρισσός, ό. κρισσοκήλη, ή. ἰξία, ή. οίδημα φλεβών, τό.

Åderjern, φλεβοτόμον, τό.

Åderlåta, φλεβοτομεϊν. σχάζειν φλέβα, κατα-, ἀποσχάζειν. ἀφαιμάσσειν.

Åderlåtning, φλεβοτομία, ή. κατασχασμός, ό. κατάσχασις, ή. ἀφαιμάξις, ή.

Ådig, ἐπιμανής, 2.: vara å. på ngt, ἰπιμα-νώς ἐχειν πρός τι. Ιπιθυμητικώς, ἐρωτικώς ἐχειν τινός.

Ådraga, κατα-, παρασκευάζειν. κατεργάζε-σθαι. περιάπτειν. περιτιθέναι. συν-, ἐπ ἀγειν. t. ex. ὀνειοΐος, ἀτιμίαν, αϊσχύνην τινι.: å. sig, m. εαυτώ, εαυτρ 1. gm med. af υυ.: å. sig olycka, sjukdom, fiendskap, κτάσθαι κακά, νόσον, ἐχθραν. ἐχθραν κατατίθεσθαι πρός τινα.: å. sig straff, ὀφλισκάνειν ζημίαν.

Ådrig, φλεβώδης, 2.

Ådorna, döma till, se under Döma a).

Åh! φευ. ώ. βαβαϊ. ἀπέπτυσα (afvisande), ἀλλά (afböjande).

Åhåga, se Lust.

Åhå gas, προθυμεϊσθαι. ἐπιθυμεϊν. ἐθέλειν.

Åhöra, ἀκροάσθαι τ* (ngt), τινός (ngn 1. ngt). τήν ἀκρόασιν ποιεϊσθαἰ τίνος, προσέχειν τον νοὐν τινι (uppmärksamt). (εϊσ)ακούειν τινός. σχολάζειν τινί.

Åhörande, ἀκρόασις, ή. o. gm νν.

Åhörare, ἀκούων, οντος, ό. ακροατής, ού, ό. ἀκροώμενος, ό. äfv. ἀκουστής, ον, ό.: vara ngns å., ἀκουε ιν λέγοντος 1. διαλεγομένου τινός. åt en lärare, συνεϊναἰ τινι. φ>οιτάν πρός τινα.

Åka, ὀχεϊσθαι. ἐλαύνειν. Jfr Köra, Glida.

Åkalla, (ἐπ)εύχεσθαι (t. ex. θεοϊς).

Åkallan, (προσ)ευχή, ή.

Åkande, ὀχησις, ή.

Åkare, ἀρματηλάτης, ου, ο (vagnkörare). ἀ-μαξεύς, ἐως, ό (forman; Sedn.).

66922 Åkdon-

Åkdon. se Körredskap.

Åker, ἀγρός, ό. ἀρουρα, tf. :β arbete på å:en, (Ἐργα) τά κατά τόν ἀγρόν. Jfr Åkerfält.

Åkerbruk, -are, se Landtbruk, -are.

Åkerbruksidkande, γεωργών, ούντος, ό. γεωργός, ό. γήν 1. ἀγρούς Εργαζόμενος, ό.

Åkerbruksredskap, γεωργικά σκεύη, τά. κατασκευή tf πρός τήν γεωργίαν.

Åke rböna, κὐαμος, ὁ.

Åkerfält, ἀγρός, ὁ. γεωργὶα, tf. αρόσιμος γή, tf. χὼρα, tf.

Åkerredskap, se Åkerbruksredskap.

Åklaga, -η, -are, se Anklaga, -gelse, -gare.

Åkning, se Körande.

Åkomma, κακόν τι. ὀυμφορά τις, tf.: få en å., κακόν τι λαβεὶν.

Åkära, -η. se Åtala, -lan.

Al, εγχελυς, υος, tf. pl. -λεις, εων.: af å., Εγ-χέλειος, 2.

Ålder, 1) lefuadsmått, lefnadsdel, lifstid, ηλικια, tf·: barn-, gubbe-, manna-, ynglingaålder, se d. oo.: af sma, lika å., se Jemnårig.: vara till hög å. kommen, πὸρρω της ηλικιας ειναι. 2) aflägsen 1. lång fortvaro, παλαιό της (gammaldags), ἀρχαιότης (urgammal), tf. 3) se Tidehvarf, Epoch.

Ålderdom, γἠρας, ως, τὁ.

Ålderdomlig, se Gammaldags.

Alderdomlighet, ἀρχαιό της, tf.

Ålderdomsbräcklig, βαρνς {εϊα, ὑ) γἠρα 1. υπό γήρως.

Ålderdomsbräcklighet, γήρας, ως, τό.: dö af å., ἀποθανεϊν ὑπὁ του γήρως καταναλω-θέντα.

Å1 derdomskrämpor, τὁ ασθενἐς 1. σαθρόν τον γήρως.

Ålderdomssvag, -het, se Ålderdoms-bräcklig, -het.

Ålder stigen, se Gammal.

Åldras, (κατα)γηράσκειν. παρηβὰν.: han har å:ts, προφερής Εστι (om en, s. ser äldre ut än han är).

Åldrig, πολυετής, πολυχρόνιος, 2. τξ ηλικἱα ηροβεβηκὡς, υϊα.

Åldrighet, πολυετἰα, tf. Jfr Ålderdom.

Åligga, ἑργον Εστἰ m. inf. ἑργον εχει τις, προσἠκει τινἱ, χρή, ἀεἰ m. inf.

Åliggande, τὁ προσἠκον, οντος (ngns, τινἰ). τὁ ἀεον, οντος. ϊργον, τὁ.

Ålkista, Εγχελεὡν, ὡνος, ὁ.

Ålägga, se Pålägga, äfv. κελεὑειν. ἀναγκὰ-ζειν. βιἀζέσθαι : å. ngn edgång, προκαλεϊσθαἰ tiva εις ὀρκἰσμόν, ορκὀν δι&ὀνἀι τινἰ.

Åläggande, $πἰταγμα, τὀ.: edgångs å., πρὀ-χληφ,ς τοὺ ὁρκου, tf.

Åminnelse, se Minne 2), 3).

Å m y η η i η g, στὁμα τὁ, Εκ-, εισβολἠ tf ρεἰθρου.

Ånga, ατμὁς, ὁ. ἀτμἰς, ἰὰος, tf. πνρια, tf (het), τὑγος, ὁ. κνἱσα, tf (af offerstek).: förvandla tillo å , ατμιἀοὑν.: uppgå i å., Ιχθυμιἀσθαι.

A η g a, ἀτμιἀν. ἀτμἱζειν.

Ångbad, πυρἱα, tf {äfv. ss. ställe), πυριατἠ-ριον, τὀ (bl. ss. ställe).: tagU å., πυριασθαι.

Ångbåt, ἀτμὀπλοιον, τὁ (Nygr.).

Ånger, μεταμέλεια, ἡ. μετἀνοια, ἡ. τὀ μετἀ-μελὁμενον. äfv. μετἀμελος, ὁ.: inge å., μεταμέ-

- Åretid;

λειαν παρέχειν. ποιεϊν μεταμέλεσθαι,: uppfylla m. å., Εμπιμπλὰναι τινά μετ αμελείας.: visa å., φανερόν γίγνεσθαι μεταμελόμενον.

Ångerfri, ἀμεταμέλητος, αμετανόητος, 2.

Ångerfull, μεταμελὸμένος, 3. μεταμεληtκι-κός, 3 (benägen till ånger).

Ångest, ἀγωνία, ἀάημονία, tf.: vara i å. f. ngt, οεΰιέναι περί, υπέρ τίνος 1. περί τινι. ἀ-γωνιἀν περί τίνος 1. Επί τινι. ἀάημονειν Επί τινι.

Ångestfull, αγωνιών, ώσα. ἀάημονών, ούσα.

Ångestrop, οΧμωγή, tf.

Ångessvett, ιεΓρώ? μετ* ἀγωνίας, ὁ.

Ångra, μεταμέλεσθαι, μετανοεϊν, ngt, τινί, Επί τινι, περί τίνος, äfv. m. part, t. ex. han å:de sin olydnad, μετεμέλετο ἀπειθήσας. äfv. μετεμέ-λησεν αὐτφ ἀπειθήσαντι.

År, ετος, τὁ (ss. tidslängd). Ενιαυτός, ὁ (ss. tidsomlopp, i sig afslutadt).: hrje å., se Årligen.: f. ett å., på å., räckande ett å., εις, Επ* Ενιαυτόν. ἀι* Ενιαυτού. Ενιαυτόν. Ενιαύσιος, 3 o.

2. Επέτειος, 2.: hrt annat å., παρ' Ενιαυτόν. (äfv. = under året, eg. året utefter).: hrt femte å., ἀιά πέμπτου Ενιαυτού.: f. fem å. sedan kommo vi (det är fem å. sedan vi etc.) till Panakton, Εξήλ-θομεν ετ ος τουτΐ πέμπτον είς Πάνακτον.: godt å., εὐετηρία, tf.: åt å:et, nästa å., εις έτους ώραν. εΐς νέωτα.: det å. s. var i fjol, sista året, πέρυσι. Εν τρ πέρυσιν ώρα.: f. två år sedan, προπέ-ρυσιν. προπερυσινός, 3.: il. fr. sma å., αὐτόε-τες. αὐτοετής, 2.: under å:ts lopp, προϊόντος τού έτους.: vara borta ett å., ἀπενιαυτίζειν.: vara i sina bästa å., ἀκμάζειν (τήν ήλικίαν). Εν ηλικία είναι.: varande i sina bästa å., ακμάζων, ουσα. ἀκμαϊος,

3.: vara i ngt å., ἀγειν έτος τι.: fem, femtio å. gammal, s. varat i fem, femtio å., πενταετής, πεντηκονταετής, 2, o. s.v. gm smnsättning af ett numerale m. -ετής. i likhet dermed t. ex. en tidrymd af fem, femtio å., πενταετία 1. πεντετηρίς, kPος, tf. πεντηκονταετία 1. πεντηκονταετηρίς, ιάος, tf o. s. ν.

Åra, κώπη, tf (eg. århandtag). ταρσός 1. ταρ-ρός, tf (eg. årblad). Ερετμόν, τό (poet.).

År bl ad, se Föreg. äfv. πλάτη, tf.

Årder, se Plog.

Årgång, gm o, tf, τὁ di* Ενιαντού 1. Επέτειος, 2, 1. Ενιαύσιος, 3 o. 2, m. subst. t. ex. en å. tidningar, Εφημερίδες ai di' Ενιαυτού 1. al Επέτειοι 1. al Ενιαύσιαι.

Århandtag, se Åra.

Århundrade, se Sekel.

Årlig, o, tf, τὁ κατ* Ενιαυτόν I. κατ* ετος. Ενιαύσιος, 2 o. 3. Επέτειος, 2. ετειος, 3. Ετήσιος, 2 o. 3.

Årligen, κατ* Ενιαυτόν. καθ* εκαστον ετος. di* έτους.

Årsbarn, se Jemnårig.

Årsberättelse, Ενιαύσιος εύθυνα, tf 1. d.

Årsböcker, χρονικά, ών, τά. χρονογραφία, tf.

Årsfest, Ενιαύσιος εορτή, tf.

Årsgammal, Ενιαύσιος, 3 o. 2.

Årsinkomst, πρόσοδος tf χατ* Ενιαυτόν.

År slön, Ενιαύσιος μισθός, ὁ.

Årsräkning, Ενιαύσιος απολογισμός, ό.

Årsskifte, ετος ‡τει 'διάάοχον, τό. Jfr Nyår.

Årstid, ώρα (έτους I. Ενιαυτού), tf.: s. å:en frambringar 1. medför, ώραΐο?, 3.: god, v&efcer å., ώρα, tf. έτους ώρα, tf.Årsväxt-

Årsväxt, ωραία, τά. ώρα, ή (se Lex.). (&ié-TMO*) καρποί, oj. tfirø, o. τροφή, ψ

Årtal, em, το.

År tull β, σκαλμός, ο.

Årtullsrem, τροπο'?, ο. τροπωτήρ, ήρος, ο.

Ås, άκρα στέγη, ή (på tak), ογμος, ό (plöjd, fårans i en åker), άκρώρεια, ή (bergs). Jfr S an dås.

Åsamka, se Ådraga.

Åse, se Se.

Åsido, se Afsides.

Åsidosätta, ύστερον ποιεϊσθαι. Εν ύστέρω τί-θεσθαι. ύστερον 1. άεύτερον ήγεϊσθαί. καταφρο-νεϊν τίνος, (παρ)αμελεϊν τίνος, ύπερoράν τι.

Åsidosättande, αμέλεια, ή. ολιγωρία, ή. καταφρόνησις, ή. o. gm vv.

Åsigt, se Mening 1).

Åska, βροντή, ή (thordön, dunder), κεραυνός, ό (åskvigg).: å:n går, βροντή φέρεται, φθέγγε-ται.: liksom slagen af å:n, Εκπλαγείς, εϊσα, έν. Se vidare Blixt.

Åska, βρονταν.: det å:r, βροντά, βροντή γίγνεται.

Åskdunder, se Åska.

Åskregn, άστραπαϊα ϋάατα, τά. όμβρος μετά βροντής. ζάλη, ή.

Åskslag, -stråle, -vigg, κεραυνός, ό.

Åskväder, βρονταί καί κεραυνοί, βρονταί συν κεραυνοϊς. äfv. ζάλη, ή.

Åskåda, θεάσθαι. se*Bese, Betrakta 1) a).

Åskådande, θέα, η. θεωρία, ή. θέασις, ή (Sedn.).

Åskådare, θεατής, ον, ό. ό θεώ μένος, θεωρός, ό.: å:na på theatern, το θέατρον.: vara å. af ngt, θεάσθαί τι. παραγίγνεσθαί τινι.

Åskådarinna, θεωμένη, θεασαμένη,^ή.

Åskådlig, φανερός, 3. Εναργής, 2. άήλος, 3.

Åskådliggöra, φανερόν ποιεϊσθαι.

Åskådlighet, Ενάργεια, ή. o. gm adj.

Åskådning, 1) yttre, se Åskådande. 2) inre, a) ss. handling, σκέψις, ή. αϊσθησις, ή. b) ss. förmåga, θεωρητική όύναμις, ή. τό θεωρητικό ν.

Åsna, όνος, ο. κανθήλιος (όνος), κάνθων, ωνος, ό.: ung. å., όνάριον, ovidiov, τό.: vild å., όνος ό άγριος.: å:n yar, όνος όγκάται.: af å., όνειος, 3.

Åsneaktig, όνικός, 3. αγροικος, 2. φορτικός, 3.

Åsnedrifvare, όνηλάτης, ου, ό.: vara å., όνηλατειν.: en sdns befattning, όνηλασία, ή.

Åsnehud, όνου 1. ονεια ἀορά, ἡ.: af å., όνειος, 3.

Åsneträck, όνίς, ιάος, ἡ.

Åsninna, όνος (θήλεια), ἡ.

Åstad, Ενθένάε. πόρρω, φρουάος, 3.: vid υυ. gm smnsättning m. ἀπό, t. ex. gå å., ἀπιέναι.

Åstadkomma, ποιεῖν. παρέχειν. Jfr Föran-leda.

Åstunda, Εφίεσθαἰ τίνος. Επιθυμεῖν, Ερἀν τίνος. Jfr Begära.

Åstundan, Επιθυμία, ἡ. ἐρως, ωτος, ὁ.

Åsyfta, se Afse, Anspela, Syfta.

Åsyftning, se Afseende, Anspelning.

Åsyn, όψις, εως, ἡ (subjektivt), βλέμμα, τὸ (objektivt).: i å., Εν m. dat. Εναντἰον m. gen. gm part. af παρεῖναι, παραγίγνεσθαἰ.: komma f. ngns å., ἴέναι Ες οφθαλμούς τινι. Εντυγχάνειν τινὶ. Se f. öfr. Anblick.

-Återfordran. 523

Åsynavittne, αὐτόπτης, Επόπτης, ου, o. ὁ παρών, όντος (till ngt, τινί).: vara å. till ngt, αὐτοπτεῖν τι. αυτόπτην εἶναἰ τίνος. παρόντα ἴ-άεῖν τι.

Åt, 1) i local bet., εἴς πρός, Επἰ, ανά m. acc. t. ex. gå å. staden, ἴέναι εἴς (till o. inuti), πρός (intill), Επἰ (i riktning mot) τήν πόλιν. 2) i temporal bet., πρός, ὑπό m. acc. t. ex. å. afton, πρός εσπέραν. 3) ss. tecken f. dat., bl. gm dat. t. ex. gifva ngt å. ngn, ἀιόόναι τἰ τινι. Se vidare Emot, Till.

Åtaga sig, 1) taga på sitt ansvar, ἀνα-, ὑπο-ἀέχεσθαι. ὑφίστασθαι. ἀναλαμβάνειν. αἱρεῖσθαι. 2) underkasta sig, ὑφίστασθαι τι. ὑπέχειν τι. ὑ-πομένειν τι. αἴρεσθαι τι. Εγχειρίζεσθαἰ τι.

Åt ag an de, ιmo-, ἀναάοχή, ἡ. παράληψις, η.

Åtal, ἐγκλημα, τὸ. Jfr Anklagelse.

Åtala, ἐγκλημα ποιεῖν τι. Εγκαλεῖν (τινὶ τι 1. τινι ότι).

Åtanka, se Erinring.

Åtbära, det bär åt, συμβαίνει m. inf. τυγχάνει m .part. Εγχωρεΐ. Εγ γίγνεται. Ενδέχεται, ἐν εστι. ενι.

Åtbörd, σχήμα, τὸ. äfv. εἴὒος, τὸ.

Åtdraga, Επιοπάν (t. ex. θύραν, βρόχον o. s. v.), συσπάν. σφίγγειν.

Åtd ragande, -gning, Επίσπασις, ἡ. äfv. gm# vv.

Åteckna, se Påskifva.

Åter, 1) tillbaka, πάλιν, εμπαλιν. εἴς τοὐμπα· λιν. äfv. αὐ. i smnsättningar mest gm ἀπο-. 2) ånyo, igen, αὐθις. αὐ. πάλιν, ι å. en, ετέρου, 3. i smnsättningar mest gm ἀνα-. 3) deremot, men, dé (mots. μέν). ἀλλά(= sed, at), μέντοι (vid inkast), äfv. αὐ. à' αὐ. 4) se Qvar.

Återbegynna, 1) tr,, πάλιν ἅπτεσθαἰ τίνος. Επιχειρεῖν τινι. ἀναλαμβάνειν τι.: å. kriget, ἀνα-πολεμεῖν. πάλιν αἴρεσθαι πόλεμον. 2) intr., ἀρχε· σθαι πάλιν, αὐθις γίγνεσθαι.

Återbegära, ἀπαιτεῖν, -σθαι.

Återbetala, ἀποάιάόναι{πάλιν). ἀπαριθμεῖν.

Återbetalning, ἀπόάοσις, ἡ.

Återblick, ἀπό βλέμμα, τὸ.: kasta en å. på, ἀφοράν, ἀπο βλέπειν πρός τι.

Återblicka, se Föreg.

Återbryta, -tning, se Reflektera, Reflex.

Återbud, ἀντεπιταχθέν, έντος, τό (ss. sak).: gifva å., ἀντεπιτάττειν.

Återbära, 1) i allmht, ἀνακομίζειν. ἀνά-γειν. 2) i jurid. men., ἀνταποόιάόναι. ἀντι-, α-ποκαθιστάναι. ἀντεκτίνειν.

Återbärande, ἀνταπόάοσις, ἡ.

Återfall, υποτροπή, ἡ. παλιγκότησις, ἡ. πα-λιγκοτία, ἡ.: få ett å., παλιγκοτία περιπεσεῖν.

Återfalla, i ngt, πάλιν περιπίπτειν τινί.: å. på ngn, ἀναφέρεοθαι Επὶ τινα.: skammen å:er på dig, εἴς σε τρέπεται τό αἴσχρόν.

Återfara, ἀπελαύνειν πάλιν, ἀνακομίζεσθαι. κατάγεσθαι (till sjös).

Återfinna, ἀνευρίσκειν (saker), αὐθις Εντυγχάνειν τινι (pers.).

Återfinnande, ἀνβύρεσις, ἡ. o. gm vv.

Åter fi yta, ἀπορρεῖν (ned).

Återfordra, ἀπαιτεῖν. όναπράττειν, -σθαι.: å. igen, ἀνταπαιτεῖν.

Återfordran, απαίτησες, ἡ.524 Återforsla-

Återfor sia, (Επ)αναγπν.

Åfcerforsling, αναγωγή, ἡ.

Återfrakt, ἀντίφορτος, ὁ.

Åter fr akta, ἀντιφορτίζισθαι.

Återfå, 1) i allmht, ἀνα , ἀπολαμβάνειν (ish. ett lån), ἀνακτάσθαι. παραλαμβάνειν πάλιν, ἀνα-κομίζεσθαι. 2) få i ersättning, λαμβάνειν èν μέρει. ἀντιλαμβάνειν.

Återfående, ἀνακομιδή, ἡ. ἀνά-, ἀντίληψις, jJ. ἀνάκτησις, >7.

Återfärd, ἀνακομιδή, ἡ. ἀπονόστησις, jJ. α-ράπλον?, o (till sjös).

Återföra, (&i)ai>ay>c£én>.: en flykting, κατά-yav.

Återförena, συνάπτειν πάλιν τι τινι.: å. stridande 1. oeniga, διαλλάττειν τινάς ἀλλήλοις. Jfr Förena, Försona.

Återförvisa, ἀναφέρειν τι Ιπὶ τινα, τι.

Återförvärfva, ἀνακτάσθαι.

Återgifva, 1) eg., (ἀντ)αποδιδόναι. ἀποκα-θιστάναι. 2) öfversatta, (μεθ)ερμηνεύειν. μεταγράφει. μεταφράζειν.

Återgifvande, 1) (ἀντ)απόδοσις, ἡ. 2) μετά-φρασις, ἡ. ερμηνεία, ἡ.

Återglans, απαύγασμα, τό.: ge å. af ngt, ἀστράπτειν τινί.

Återglänsa, ἀποστίλβειν. ἀνταυγεῖν.

Återgods, se Återfrakt.

Återgå, 1) eg., ἀνα-, ὑποχωρεῖν. ἀνάγειν. (Επ)ανιέναι.: låta å., ἀναχωρίζειν. 2) i jurid. men., åter tillfalla, se Hemfalla. 3) upphäfvas, ἀχνρον γίγνεσθαι. διαλύεσθαι.

Återgång, 1) ἀνα-, ὑποχώρησις, ἡ. Επάνοδος, ἡ. υποστροφή, ἡ. 2) ἀνάχτησις, ἀνάληχρις, ἡ (fr. d. återfåendes synpunkt). 3) ἀχνρωσις, ἡ (ogiltiggörande).

Återgångsvittne, ung. ψευδόμάρτυς, νρος, ο , ἡ.

Återgälda, 1) eg., se Återbetala. 2) oeg., ἀμείβεσθαί τινα (τινί, m. ngt).

Återhåll, se Hejd.

Återhålla, se Hejda, Afhålla, Hindra.

Återhållande, Επίσχεσις, ή. Επ-, χατοχή, ή.

Återhållsam, Εγκρατής, 2. μέτριος, 3. σώφρων, 2. σωφρονιχός, 3.: vara å. i ngt, Εγχρατή εϊναί τίνος, μετρίως χρήσθαι τινι.

Återhållsamhet, Εγκράτεια, ή (τινός 1. πρός τι, i ngt), σωφροσύνη, ή.: prof på å., Εγχράτευ-μα, τό.

Återhämta, άνακομίζειν. άνάγειν.: å. sig, se under Hämta.

Återhämtande, άνακομιδή, ή. άνάληψις,ή (äfv. oeg.).

Återigen, se Åter 2) o. 3).

Åt erinföra, εϊσάγειν πάλιν, άποκαθιστάναι.

Återi η lösa, λυτρωσάμενον άναλαμβάνειν. ά-πο-, Εκλυτρούσθαι.

Återinsätta, πάλιν χαθιστάναι (t. ex., ngn ss. konung, τινά βασιλέα).: å. ngn i sina besittningar, άποδιδόναι τινι τά εαυτού.: i fordna fhdn, rättigheter 1. d., άποκαθιστάναι τινά.: å:s i ett embete, άναλαβεϊν τιμήν τινα.

Åt erinsättning, κατάστασις ή πάλιν, άπο-κατάστασις, ή. καταγωγή, ή.

At erkalla, 1) pers., άπο-, (Επ)ανακαλεϊν. με-ταπέμπεσθαι πάλιν.: å. en landsflykting, καλεϊν πάλιν, χατάγεεν φυγάδα, άνασώζεεν τινά th τήν

-Återstå.

πατρίδα, Εχ τής φυγής. 2) sak a) positivt, i ngns minne, (Επ)αναμιμνήσκειν τινά τι 1. τινός. b) negativt, mening o. d., άνατίθεσθαι. παλινφδεϊν.

Återkallelse, άνάκλησις, ή. 'καταγωγή, ή (ur landsflykt), παλινωδία, äfv. παλλιλογία, ή (af sin mening).

Återkasta, εις τοϋπίσω 1. τούμπαλιν βάλ-λειν 1. ρίπτειν.: å. ngt åt ngn, εμπαλιν Επαφιέναι τινί τι.: å. ljusstrålar, se Reflektera.: å en fiende, se Tillbakaslå.

Åt erknyta, Εφάπτειν πάλιν τι εκ τίνος.: å. underhandlingar m. ngn, πόλιν 1. αύθις λόγους προσφέρειν τινί. m. hrandra, πάλιν 1. αύθις Ες λόγους συνελθεϊν.

it · rkomma, 1) k. tillbaka, a) eg., (άπο)-νοστειν. (Επ)ανιέναι, -έρχεσθαι. Επανήκειν. ύποστρέ-φεσθαι. ήκειν. κατάγεσθαι (äfv. sjöledes).: å. fr. landsflykt, χατελθΐϊν ïïς τήν πατρίδα.: å. på sma dag, άπαυθημερίζειν. b) oeg., Επανιέναι, -έρχεσθαι εϊς 1. Επί τι (i tal o. skrift), αύθις λέγειν, παλιλ-λογειν. δις είπεϊν (till sma uttryck), διηγεϊσθαι ταύτα (i berättelse, framställning). 2) k. om igen, αύθις 1. πάλιν ε ρχ ε σθαι, άφικνεϊσθαι, ήκειν. 3) om händelser, tillstånd o. d.. αύθις, αύ, πάλιν, ύστερον γίγνεσθαι.: ngns sjukdem å:er, δεύτερον Επιπίπτει νόσος τινί.

Återk om st, Επάνοδος, ή. υποστροφή, ή. άπονο στησις, ή. κάθοδος, ή.

Återkräfva, se Återfordra.

Återköpa, πριάμενον 1. αργυρίου άναχτάσθαι.

At erlemna, se Återgifva 1).

Aterljud, ήχώ, ούς, ή. άντήχησις, ή. άντα-νάκλασις, ή.

Återljuda, άντηχεϊν. άντιφθέγγεσθαι. άντα-νακλάσθαι.

Återlösa, σώζειν τινά εκ τίνος, ρύεσθαί τινα εκ τίνος.

Återlösare, σωτήρ, ήρος, ό. λυτήρ, ήρος, δ.

Återlösning, σωτηρία, ή. άπαλλαγή, ή. Ε-λευθέρωσις, ή. λύσις, άπό-, εκλυσις, ή.

Återmarsch, Επάνοδος, άφοδος, ή. άνα-, ύπο-χώρησις, ή.

Återresa, se Återfara, -färd.

Återrida, οπίσω ἀπελαύνειν. ἀφιππεύειν, -ά-ζεσθαι.

Återrinna, ἀναρρεϊν (rinna uppåt).

Återrulla, ἀνακυλινδεϊν.

Återse, αὐθις, πάλιν, ἐτι, ὑστερον ὁρἀν 1. βλέπειν. αὐθις Εντυγχἀνειν τινὶ.: ej å., οὐκέτι ὁρἀν.: aldrig å., ονποτε δραν.

Återseende, εντευξις ἡ αὐθις. 1. gm νυ.

Återsegla, ἀνα-, ἀποπλεἲν.

Återskaffa, ἀνευρίσχειν. ἀποχαθιστάναι.

Återskall, -a, se Återljud, -a.

Återsken, se Återglans.

Återskicka, ἀναπέμπειν. απόπεμπαν πά-liv. ἀφιέναι.

Åter skick and e, ἀναπομπή, ἡ.

Återskänka, ἀποδιδὀναι πάλιν.

Återspegla, se Afspegla.

Återstod, ελλειμμα, τό. τὀ λοιπόν, τἀ λοιπός λεἰχρανον, τὀ. τὀ κατά-, υπό-, περίλοιπον.

Återstråla, se Återglänsa.

Återstudsa, ἀνα-, ἀποπάλλεσθαι. ἀνακόπτι-σθαι. ἀντανακλἀσθαι (om ljud o. ljus).

Åt er stå, ὑπολiiπίσθαι. Επι-, υπόλοιπον ειναι,: det å:r, λοιπόν (Εστiν), καταλiiπιται.Återställa-

Återställa, (ἀπο)κα&ιστἀναι. ἀνακτἀσ&αι. ἐ-πανορ&ονν. se f. öfr. Återgifva 1), Återinsätta, Ersätta.

Återställande, ἀποκατάστασις, ἡ.

Återstöt, ἀντικοπή, ἡ. ἀντιτυπία, ἡ.

Återsvall, ἀνάρροια, ἡ.

Återsvalla, ἀναρρειν.

Återsvar, ἀνταπὀκρισις, ἡ.

Återsända, se Återskicka.

Återsöka, se Återfordra.

Återtaga, ἀπολαμιΒάνειν (ngt ingifvet), ἀνα-λαμβάνειν (taga upp), πάλιν δέχεσ&αι.: å. ngt fr. ngn, πάλιν ἀφαιρειο&αί τινἀ τι. se Återkalla 2) b).

Återtagande, ἀπόληψις, ἡ. ἀφαίρεσις, ἡ.

Återtjenst, ὰvd-υπούργημα, ἀντευεργέτημα, τὀ (Lex.).: göra ngn en å., ἀν&υπηρετεϊν, ἀν&υπουρ-γείν τινι. ἀντενεργετεϊν τινα. ἀντιχαρίζεσ&αί τινι.

Återtåg, υπαγωγή, ἡ. ἀναχώρησις, ἡ.: anträda å., τρέπεο&αι, ὁρμἀσ&αι ἐπὶ 1. ποιείσ&αι τἡν ἀναχώρησιν. (ἐπ)αναχωρεἰν.: tvinga ngn till å., τρέπειν τινἀ. βιάζεσ&αί τινα πρὀς τἡν ἀναχώρησιν.: blåsa, ge signal till å., τὀ ἀνακλητι-χὀν σημαίνειν 1. σαλπίζειν. (τξ σάλπιγγι) σημαίνειν ἀνάκλησιν.

Åter tåga, se Retirera, Återgå.

Återupprepa, αν&ις λέγειν, παλιλλογεϊν, dig εἴπεϊν (ord, uttryck), δεύτερον ποιεϊν (en handling).

Återupprätta, se Återställa.

Återupptaga, εισδέχεσ&αι πάλιν.: å. tråden af en framställning, ἐπανελ&εὶν ἐπὶ τὸν λόγον.

Återverka, ἀντιτυπεῖν. ἀντιχόπτειν.

Återvinna, ἀνακτάσ&αι. ἀναλαμβάνειν. αν-&ις τυχεῖν τίνος.

Återvinnande, ἀνάκτησις, ἡ

Återvisa, se Afvisa.

Åter visande, ἀποχώλυσις, ἡ. αποπομπή, ἡ. ἀπόφασις, ἡ.

Åter väcka, (πάλιν) ἀνεγείρειν, ἀναβιώσασ&αι.

Återväg, οδός ἡ ἐμπαλιν. (ἐπ)ἀνοδος, ἡ. Jfr Återfärd.

Återvälja, πάλιν 1. αὐ&ις αιρείσβ-αι, ἐχλέ-γειν, κα&ιστάναι. Jfr Återinsätta.

Återvända,-de, se Återkomma, -komst.

Återvändo, utan å., se Oupphörlig.

Åtfölja, se Följa, Ledsaga.

Åtgå, δαπανάσ9·αι. ἀναλίσχεσ&αι.: låtaå., δα-πανάν. ἀναλίσκειν.

Åtgång, ἀνάλωσις, ἡ. δαπάνησις, χρήσις, ἡ. χρεία, , , t

Åtgärd, εργασία, η. συνεργεία, συνέργια, ρο-ή&εια, ἡ. Jfr Åtgörande.

-Äfven. 525

Åtgöra, σπουδάζειν περί τι.

Åtgörande, utan ngns s.t ἀνευ τινός, m., σύν τινι. Jfr Åtgärd.

Åth äfvor, se Åtbörd.: ha fula, vackra å., αισχρά, χαλά σχηματίζεσαι.

Åtkomlig, προσβατός, προσιτός, 3.

Åtkomma, ἐ\εστὶ τινι εισιέναι παρά, πρός τινα. τυγχάνειν τινός, ἀνύτειν τι. Se f. öfr. Ernå.

Åtkomst, ἐπίτευξις, η. Se f. öfr. Ernående.

Åtlyda, -dnad, se Lyda, -dnad.

Åtlöje, se Löje, Begabberi.

At minstone, τουλάχιστον (till det minsta). γέ (restriktivt betonande, äfv. γούν). ἀλλά γε. γέ ro* (å. likväl).

Åtnjuta, se Njuta, Hafva.

Åtnjutande, χαρπεί a, χάρπωσις, ἡ. äfv. gm v v.

Åtnöja sig, se Nöja sig.

Åtrå, se Återkalla 2) b).

Åtrå, se Längta, -n.

Åtsida, se Framsida.

Åt skilj a, se Skilja.

Åtskiljelig, διαιρετός, χωριστός, 3.

Åtskillig, se Särskilt, Olika, Skiljaktig.

Åtskilnad, se Skilnad.

Åtskiljs, χωρίς, αυτός χα&* αυτόν, αυτή χα& αύτήν, αύτό χα&' αυτό. χα&* ('έν) εκαστον.

Åtspörja, se Fråga.

Åtta, οχτώ η' (ss. siffertecken).: å.-talet, ο-κτάς, άδος, ή.: å. gånger δχτάχις.: å. års tid, δχταετηρίς, ίδος, ή.: å. alnar lång, δκτάπηχυς, υ. -årig, οκταέτης, υ, ή. έτη έχων δχτώ. έτος άγων δγδοον (å. år gammal). ετών δχτώ (s. räcker 1. räckt i å. år).

Åttadubbel, -faldig, δχταπλούς, 3. ο'χτα-πλάσιος, 3.

Åttafotad, δχτάπους, ουν, οδος. δχτασχελής, 2. δκτάμετρος, 2 (i metriken).

Åttahundrade, οχτακόσιοι, 3.: den å., ο-κτακοσιοστός, 3.

Åttahörnig, οκτάγωνος, 2.

Åttasidig, δκτάεδρος, 2.

Åttastafvig, ο'κτώ συλλαβάς έχων, οι/σα, ον.

Åttasträngad, (fcTàjfo^cfo;, 2.

Att a ti o, δγδοήκοντα.: den å:nde, όγδοηχο-öTof, 3.: talet å., όγδοηκοντάς, άδος, ή. -årig, oycT^xorToiiT^ff, -ταέτης, 2. fem. äfv. -rovvt?» ιδος, ή.

Åttkant, -tig, se Åttahörnig.

Åttonde, όγδοος, 3.

Åttondedel, μέρος τό όγδοον.

Åverka, -η, se Skada.

..

A.

Ä, ss. bokstaf, saknas i Gr.; ss. ljud, motsv. sannol. närmast det Ioniska η.

Åckel, ναυτια, ή (lust till kräkningar), άση, ή. Jfr Leda.

Äckla, ναυτιαν 1. άσην παρέχειν.

Åcklig, ναυτιώδης, 2.

Ädel, ευγενής, 2, γενναιος, 3 (såväl till börd s. till tänkesätt), ελεύ&ερος, 3, καλός, 3, ελεν&έ-ριος, 2, καλός κάγα&ός, 3 (till tänkesätt), επι-χαιράγα&ος, 2 (oegennyttig). Jfr Adel.

Ädelhet, se Adel 1). äfv. χαλοχάγα&ία, ή.

Ädelmod, μεγαλοψνχία, ή. μεγαλόψυχον, τό. μεγαλοφροσύνη, ή. φρόνημα, τό.

Ädelmodig, μεγαλό9-νμος, 2. μεγαλόψυχος, 2. μεγαλόφρων, 2. γενναίος, 3.

Ädelsinnad, ευγνώμων, 2. έλενΑέριος,2. Jfr Ädel.

Ädelsinthet, φρόνημα, τό. ευγνωμοσύνη, ή. τό γενναίον τής γνώμης. Ädling, se Adelsman. Äflande, -las, se Bemödande, -da sig? Äfven, και. έτι δε. πρός δε τούτοις.: &. om, Återställa-

Återställa, (άπο)κα&ιστάναι. άνακτάσ&αι. έ-πανορ&ονν. se f. öfr. Återgifva 1), Återinsätta, Ersätta.

Återställande, άποκατάστασις, ή.

Återstöt, άντικοπή, ή. άντιτυπία, ή.

Återsvall, άνάρροια, ή.

Återsvalla, άναρρειν.

Återsvar, ἀνταπόκρισις, ἡ.

Återsända, se Återskicka.

Återsöka, se Återfordra.

Återtaga, ἀπολαμιΒάνειν (ngt ingifvet), ἀνα-λαμβάνειν (taga upp), πάλιν δέχεσ&αι.: å. ngt fr. ngn, πάλιν ἀφαιρειο&αί τινά τι. se Återkalla 2) b).

Återtagande, ἀπόληψις, ἡ. ἀφαίρεσις, ἡ.

Återtjenst, àvd-υπούργημα, ἀντευεργέτημα, τό (Lex.).: göra ngn en å., ἀν&υπηρετεῖν, ἀν&υπουρ-γεὶν τινι. ἀντενεργετεῖν τινα. ἀντιχαρίζεσ&αί τινι.

Återtåg, υπαγωγή, ἡ. ἀναχώρησις, ἡ.: anträda å., τρέπεο&αι, ὁρμάσ&αι ἐπὶ 1. ποιεὶσ&αι τὴν ἀναχώρησιν. (ἐπ)αναχωρεὶν.: tvinga ngn till å., τρέπειν τινά. βιάζεσ&αί τινα πρός τὴν ἀναχώρησιν.: blåsa, ge signal till å., τὸ ἀνακλητι-χόν σημαίνειν 1. σαλπίζειν. (τξ σάλπιγγι) σημαίνειν ἀνάκλησιν.

Åter tåga, se Retirera, Återgå.

Återupprepa, αν&ις λέγειν, παλιλλογεῖν, dig εἴπεῖν (ord, uttryck), δεύτερον ποιεῖν (en handling).

Återupprätta, se Återställa.

Återupptaga, εισδέχεσ&αι πάλιν.: å. tråden af en framställning, ἐπανελ&είν ἐπὶ τὸν λόγον.

Återverka, ἀντιτυπεῖν. ἀντιχόπτειν.

Återvinna, ἀνακτάσ&αι. ἀναλαμβάνειν. αν-&ις τυχεῖν τίνος.

Återvinnande, ἀνάκτησις, ἡ

Återvisa, se Afvisa.

Åter visande, ἀποχώλυσις, ἡ. αποπομπή, ἡ. ἀπόφασις, ἡ.

Åter väcka, (πάλιν) ἀνεγείρειν, ἀναβιώσασ&αι.

Återväg, οδός ἡ ἐμπαλιν. (ἐπ)άνοδος, ἡ. Jfr Återfärd.

Återvälja, πάλιν 1. αὐ&ις αιρεὶσβ-αι, ἐχλέ-γειν, κα&ιστάναι. Jfr Återinsätta.

Återvända,-de, se Återkomma, -komst.

Återvändo, utan å., se Oupphörlig.

Åtfölja, se Följa, Ledsaga.

Åtgå, δαπανάσ9·αι. ἀναλίσχεσ&αι.: låtaå., δα-πανάν. ἀναλίσκειν.

Åtgång, ἀνάλωσις, ἡ. δαπάνησις, χρήσις, ἡ. χρεία, , , t

Åtgärd, εργασία, η. συνεργεία, συνέργια, ρο-ή&εια, ἡ. Jfr Åtgörande.

Åtgöra, σπουδάζειν περί τι.

Åtgörande, utan ngns s.t ἄνευ τινός, m., σὺν τινι. Jfr Åtgärd.

Åth äfvor, se Åtbörd.: ha fula, vackra å., αισχρά, χαλά σχηματίζεσαι.

Åtkomlig, προσβατός, προσιτός, 3.

Åtkomma, ἐ\εστί τινι εισιέναι παρά, πρός τινα. τυγχάνειν τινός, ἀνύτειν τι. Se f. öfr. Ernå.

Åtkomst, ἐπίτευξις, η. Se f. öfr. Ernående.

Åtlyda, -dnad, se Lyda, -dnad.

Åtlöje, se Löje, Begabberi.

At minstone, τουλάχιστον (till det minsta). γέ (restriktivt betonande, äfv. γοὐν). ἀλλά γε. γέ ro* (å. likväl).

Åtnjuta, se Njuta, Hafva.

Åtnjutande, χαρπεὶ a, χάρπωσις, ἡ. äfv. gm v v.

Åtnöja sig, se Nöja sig.

Åtrå, se Återkalla 2) b).

Åtrå, se Längta, -n.

Åtsida, se Framsida.

Åt skilj a, se Skilja.

Åtskiljelig, διαιρετός, χωριστός, 3.

Åtskillig, se Särskilt, Olika, Skiljaktig.

Åtskilnad, se Skilnad.

Åtskiljs, χωρίς, αυτός χα&* αυτόν, αυτή χα& αὐτήν, αὐτό χα&' αυτό. χα&* ('έν) εκαστον.

Åtspörja, se Fråga.

Åtta, οχτώ η' (ss. siffertecken).: å.-talet, ο-κτάς, ἀδος, ἡ.: å. gånger δχτάχις.: å. års tid, δχταετηρίς, ἰδος, ἡ.: å. alnar lång, δκτάπηχυς, υ. -årig, οκταέτης, υ, ἡ. ἐτη ἐχων δχτώ. ἐτος ἀγων δγδοον (å. år gammal). ἐτών δχτώ (s. räcker 1. räckt i å. år).

Åttadubbel, -faldig, δχταπλούς, 3. ο'χτα-πλάσιος, 3.

Åttafotad, δχτάπους, ουν, οδος. δχτασχελής, 2. δκτάμετρος, 2 (i metriken).

Åttahundrade, οχτακόσιοι, 3.: den å., ο-κτακοσιοστός, 3.

Åttahörnig, οκτάγωνος, 2.

Åttasidig, δκτάεδρος, 2.

Åttastafvig, ο'κτώ συλλαβάς ἐχων, οι/σα, ον.

Åttasträngad, (fcTàjfo^cfo;, 2.

Att a ti o, δγδοήκοντα.: den å:nde, ὀγδοηχο-öTof, 3.: talet å., ὀγδοηκοντάς, ἀδος, ἡ. -årig, oycT^xorToiiT^ff, -ταέτης, 2. fem. äfv. -rovvt?» ιδος, ἡ.

Åttkant, -tig, se Åttahörnig.

Åttonde, ὀγδοος, 3.

Åttondedel, μέρος τό ὀγδοον.

Åverka, -η, se Skada.

..

A.

Ä, ss. bokstaf, saknas i Gr.; ss. ljud, motsv. sannol. närmast det Ioniska η.

Åckel, ναυτία, ἡ (lust till kräkningar), ἀση, ἡ. Jfr Leda.

Äckla, ναυτίαν 1. ἀσην παρέχειν.

Åcklig, ναυτιώδης, 2.

Ädel, ευγενής, 2, γενναιος, 3 (såväl till börd s. till tänkesätt), ἐλεύ&ερος, 3, καλός, 3, ἐλεν&έ-ριος, 2, καλός κἀγα&ός, 3 (till tänkesätt), ἐπι-χαιράγα&ος, 2 (oegennyttig). Jfr Adel.

Ädelhet, se Adel 1). äfv. χαλοχάγα&ία, ή.

Ädelmod, μεγαλοψνχία, ή. μεγαλόψυχον, τό. μεγαλοφροσύνη, ή. φρόνημα, τό.

Ädelmodig, μεγαλό9-νμος, 2. μεγαλόψυχος, 2. μεγαλόφρων, 2. γενναίος, 3.

Ädelsinnad, ευγνώμων, 2. ἐλενΑέριος,2. Jfr Ädel.

Ädelsinthet, φρόνημα, τό. ευγνωμοσύνη, ή. τό γενναίον τής γνώμης. Ädling, se Adelsman. Äflande, -las, se Bemödande, -da sig? Äfven, και. ἐτι δε. πρός δε τούτοις.: &. om,526

Äfvenledes — Ämn ©seren.

xai εϊ. κει. καν.: om ä., fi xai. Εάν 1. ήν xai: o. ä., και-άέ.: ja, ä., xai άή xai: men ä., αλλά άή xai.

Äfvenledes, se Jemväl 1).

Äfvensom, olov xai. χαθά. χαθάπερ. «(när det ansluter en sats till det föreg.).

Äfvenså, = lika så, se under Lika 2).

Äfventyr, 1) ovanlig tilldragelse, συμβάν τι. συμφορά τις. θαυμάσιο ν τι.: ha ett ä., θαυμάσιο ν τι πάσχειν. 2) vågstycke, θαυμάσιον, πα-ράβολον ἐργον 1. πράγμα, το. κινάύνευμα, τό.: berätta ä., τερατεύεσθαι. 3) fara, κίνάυνος, ό.: utsätta sig f. ä., κίνάυνον κινάυνεύειν 1. άναρρί-πτειν. 4) se Kärlekshandel.

Äfventyra, κινάυνεύειν. Se Våga 2) b).

Äfventyrare, φιλοκίνάυνος, ό. κινάυνευτής, o.

Äfventyrlig, τερατιχός, 3. τεράστιος, 2. θαυμάσιος, 3. άτοπος, 2. αλλόκοτο;, 2. Jfr Farlig.

Äfven väl, xai άή χαί. Jfr Jemväl 1).

Äga, 1) se Besitta 1). 2) se Hafva 2). 3) vara behörig att, χύριον είναι του m. inf ἐξε-στί τινι m. inf. se f. öfr. vara befogad under Befoga. 4) vara pligtig, se Hafva 2) d). jfr Förbinda 3). 5) särsk. uttr.: ä. rum, γίγνεσθαι. ύπάρχειν. συμβαίνειν. τυγχάνειν όντα, ού-σαν, όν. Εγχωρεϊν, Ενάέχεσθαι (opers.).: ä. rum hos, m., m. afs. på ngn, iv-, προύείναί τινι.: ä. tillämplighet, riktighet, grund etc. = vara tillämplig, riktig, grundad etc., se adjj.

Ägande, χτήσις, ή. τό εχειν, κεκτήσθαι.

Äganderätt, χτήσις, ή. εγκτησις, ή (till egendom i främmande land), τό άίχαιον εϊναι κεκτήσθαι τι.

Ägare, εχων, χεχτημένος, ό. άεσπότης, ου, o. κύριος, ό.

Ägarinna, ἐχουσα, κεκτημένη, ή. άέσποινα, ή.

Ägg, ωό ν, τό.: lägga ä., ψά τίχτειν. ωοτοχειν.

Ägg e gul a, λέκιθος (ωών), ή. χρόχος ωού, 6.

Äggformig, ωοειάής, 2.

Äggskal, όστραχον τό του ωου.

Ägodelar, χρήματα, τά. τά υπάρχοντα 1. όντα. ουσία, ή.

Ägor, άγροί, οί. χωρία, τά.

Ägoskilnad, μεθόρια, τά.

Ägo tvist, άιαφορά ή ύπέρ τών ορων 1. μεθω-ρίων.

Äkta, 1) i 1. af laga äktenskap, γνήσιος, 3 (om barn).: ä. maka, γυνή, ή. γαμετή, ή.: ä. make, άνήρ, ό. γαμετής, ού, ό.: ä. förbund, συζυγία, σύνερξις, ή. 2) oförfalskad, veritabel. γνήσιος, 3. άόχιμος, 2. ειλικρινής, 2. άχρατος, 2.

ἀκίβάηλος, 2. ανόθευτος, 2. ἀληθής, 2. αληθινός, 3.

Äkta γαμειν τινα. ἀγειν πρός γάμον. ἀγε-σθαι γυναίκα. νυμφεὐεσθαί τινα.

Äktenskap, γάμος, ὀ. cυνοίχησις, ἡ. σύζευ-ξις, ἡ. σύνερξις (γάμων), ἡ.: stifta ä., σύζευξιν ποιεϊσθαι.: träda i ä., γαμειν (om man), γαμεῐ-ὑθαι (om qvinna).

Äktenskaplig, γαμιχός, 3. ἐγγάμιος, 2. ofta gm περί 1. χατά τόν γάμον 1. τούς γάμους

Äktenskapsbrott, μοιχεία, ἡ.: fallen f. ä., μοιχιχός, 3.: begå ä., μοιχεύειν (om man), μοι-χεὐεσθαι (om qvinna)

Äktenskapsbrytare, μοιχός, ὁ. μοιχεὐων, οντος, ὁ.: bli ertappad s. ä., χαταφωραθήναι μοι-χενοντα.

Äkte nskapsbryterska, μοιχεὐτρια,ἡ. μοι-χάς, ἀάος, ἡ. μοιχαλίς, ἰάος, ἡ. μοιχευομένη, ψ

Äktenskapsförbindelse, -förbund, συζυγία, συζευξις, ἡ.

Äktenskapskontrakt, γαμιχαι ὑυγγραφαί, αι. ϋυνθήχαι αι περί γάμων.

Äktenskapsskilnad, ἀιάλυσις ἡ τοὑ γάμου, ἀπόπεμχρις, ἡ (fr. mans sida), ἀπόλειψις, ἡ (fr. qvinnans).

Äkthet, γνησιότης, ἡ. f. öfr. τὀ γνήσιον, ἀό-χιμον etc. (se Äkta 2).

Äldre, Äldst, πρεσβὐτερος, -τατος, 3, γεραί-τερος, -τατος, 3 (åldrigare, -äst).: vara tio år äldre än ngn, ἀέχα ἑτεσι πρεσβὐτερον είναι 1. ἡλιχία προέχειν τινός.: i äldre tider, ἐν τοις πρό-σθεν 1. προ τοὑ χρόνοις.

Älska, 1) i allm., hysa tillgifvenhet f., tycka om, φιλεῖν, ἀγαπἀν m. acc. ἐράν τίνος (om saker). i v Επιθυμία είναι 1. γίγνεσθαι τίνος, iv ἡὰονjj τι ἐχειν. ἀσπἀζεσθαί τι 1. τινά.: ngn, εὐ-νοϊχώς ἐχειν τινί 1. πρός τινα. φιλικώς εχειν 1. ἀιαχεϊσθαι πρός τινα. εὐνουν εῖναί τινι.: föräldrar, barn, στέργειν. φιλοστοργεϊν.: föräldrar, Gud, fosterland, εὐσεβεϊν περί m. acc.: ä. prakt, φιλο-καλεϊν.: vinning, φιλοκεράεϊν.: vetenskaperna, φι-λολογεϊν. 2) om könskärlek, ἰράν τίνος, ἰρωτι-κώς ἐχειν 1. ἀιακεϊσθαί τίνος, ἰπιθυμεϊν, ποθεϊν τίνος.: ä. olyckligt, κακώς ἰράν.: ä:nde olyckligt, ἀὐσερως, ωτος, ὁ, ἡ.: ä. m. passion, ἀυσε-ρωτιάν. — älskad, se Kär 1).

Älsk are, ο Ερωμένος. Εραστής, Επιθυμητής, οὑ, ὁ.: ä. af musik, φιλόμουσος, ὁ.: af vetenskaper, φιλολόγος, ὁ. ο. s. ν.

Älskarinna, ἡ Ερωμένη. Εράστρια, ἡ. ἡ Ε-ρώσα 1. Επιθυμούσα.

Älskelig, χαρίεις, εσσα, εν. Επίχαρις, ιτος, ὁ, ἡ. γλυκύς, εϊα, ὑ. Jfr Kär 1), Älskvärd.

Älskelighet, χάρις, ιτ ος, ἡ. o. gm adj. Jfr Älskvärdhet.

Älskling, ὁ Ερωμένος, ἡ ἐρωμένη. Jfr K ä r 1).

Älskog, se Kärlek, -shandel, -shän-d e 1 s e r.

Älskvärd, ἀξιέραστος, 2. Εράσμιος, 2. ἐρα-στός, 3. ἀξιοφίλητος, 2. Jfr Älskelig.

Älskvärdhet, τὀ Εράσμιον. Jfr Älsklighet.

Älta, subst., πυρετός ἀιαλενπων, ὁ.

Älta, verb., υργάζειν. Jfr Knåda, Bearbeta.

Ältande, οργασμός, ο.

Ämbar, κἀάος, ὁ. υ άρια, ἡ. κἀλπις, ιάος, ἡ (kruka).

Ämna, 1) se Dana, Bilda. 2) se Bestämma. 3) ha f. afsigt, βούλεσθαι, μέλλειν, ἀια-νοεϊσθαι, Επινοεῖν m. inf: pregnant: hrt ä:r du dig? πβ 1. ποῖ πορεύει.

Ämne, ὑλη, ἡ (materia), στοιχεῖον, τό (urämne), grundelement), ὑπόστασις, ἡ (såv. materielt s. andligt, substrat), ὑπόθεσις, εως, ἡ (f. vidare utförande i tal. 1. skrift, grundlag; äfv. τό ὑπο-κείμενον). λόγος, ὁ (till tal; äfv. en i ord framställd sak, =περί ου Εστιν ὁ λόγος), τύπος, ὁ (utkast, modell), ὑποτὐπωσις, υπογραφή, ἡ (utkast, grundritning).: ä. till talare, μέλλων ρήτωρ ἐσεσθαι.: godt ä. till krigare, ο ἀεινός τόν πόλεμον 1. πολεμεἶν ἀοκών

ειναι 1. έσεσθαι.

Ämnessven, άρχόμενος m. inf, t. ex., till köpman, τήν Εμπορική ν μανθάνειν 1. άσκεϊν. till philosoph, φιλοσοφείν o. s. v.Än — Ärbar.

Än, 1) jmnförelsepartikel, a) efter compr.: vanl. ή. ngn gång παρά 1 πρός m. acc. i st. f. η, t. ex. πυκνότερος παρά τι (tätare i jemförelse m.). ον φαυλότεροι πρός τούς ξυνετωτέρους (i fhde till) άμεινον οϊκούσιν.: ä. att, ή ώότε m. inf.: ä. efter, för, i fhde till, ή κατά, ngn gång ή πρός m. acc.: flera vapen än f. (i fhde till) de döda (f. många vapen f. 1. att döma efter de döda), οπλα πλέον a ή κατά τούς νεκρούς.: hafvande åtagit sig en börda större ä. f. (efter) hans krafter, μείζον φορτίο ν ή καθ·' εαυτόν άρα μένος. b) efter negat. uttr., samt i frågor, εϊ μή. ο τι μή (mera sällan), άλλ* ή. πλήν (άλλ*) ή (ish. efter ουδείς, μηδείς, άλλος, έτερος).: de göra ej annat ä. tigga, ουδέν άλλ3 ή πτωχεύουσι.: hd gör du annat ä. ljuger? τί άλλο ή ψεύδει; det vill ej säga ngt annat ä. att stjäla, ούδεν άλλ* ή κλέπτεις, κλέπτουσι (efter smnhgt).: jag såg ej andra fiender ä. ngra få peltaster, ουδέν a τών πολεμίων εϊδον εϊ μή ολίγους τινάς πελταστάς.: icke annat ä., äfv. ουδέν άλλο ή. ούδεν άλλο — άλλ* ή.: du har ej begifvit dig utom staden f. att åse ngt skådespel annars ä. en gång till Isth-mos, ούκ έπί θεωρίαν πώποτε εκ τής πόλεως έξήλθες ότι μή άπαξ είς 3Ισ&μόν. 2) tidspartikel, a) uttryckande fortvaro, ännu, ετι (καί νυν), μέχρι τούδε (αεί).: ä. icke, icke ä., ούπω. ούδέπω. μήπω. μηδέπω.: ä. ingen, ούδείς πω.: ä. intet, ούδεν πώποτε. b) disjunktivt: ä. — ä., τοτέ μέν — το Τέ δέ. οτε μέν — ότ« δέ. άρτι μεν — άρτι δέ. νυν μέν — νυν δέ.: ä. sa ä. sa. άλλοτε άλλως 1. άλλρ. : ä. här ä. der, άλλοτε άλλρ 1. άλλαχού. 3) stegringspartikel, ετι. καί. ετι καί.: ä. mer, ετι μάλλον. ετι δέ. πρός δέ. πρός τούτοις.: ä. en gång, αυ&ις. πάλιν.: icke ä., ούκέτι.: om ä., εϊ καί. äfv. gm καί, καίπερ vid part., t. ex om ä. segrande , καί 1. καίπερ νικών.: ä. om, καί εϊ äfv. ή (i andra membrum af en disjunktiv fråga), άλλά.: än se'n då . .? εϊτα, εϊτα δέ . .; gm tillägg af ούν, δή, δήποτε till de obestämda (universella) relativpron. 1. — partiklarna, t. ex. όστισούν, ο-στισδή, όστισδήποτε, όστισδηποτούν (hkn ä.) όπως-ούν, όπωστιούν, οπωσδήποτε (huru ä.).

Ända, se Afsluta, Fulländα.

Ända, μέχρι, άχρι,: ä. till, emot, intill, μέχρι εϊς, έπί, πρός, ύπό m. acc. (äfv. ensamt, εϊς, έπί). εστε έπί m. acc. μέχρι, άχρι m. gen..: ä. till hafvet, till slut, tills nu, till dna tid, till dess, άχρι^ 1. μέχρι &αλάττης, τέλους, τού νυν, τούτου, ου (äfv. εως ου).: ä. till floden, έπί τόν ποταμόν.: ä. hit, μέχρι δεύρο 1. ένταύ&α.: ä. tills i morgon, εϊς αύριον.: ä. derhän, μέχρι τοσούτου. ές 1. παρά τοσούτον.

Ändalykt, 1) se Slut, Utgång. 2) se Stuss.

Ändamål, τέλος, τό. σκοπός, ο (mål).: nå sitt ä., τυγχάνειν τού τέλους, σκοπού, πρός τέλος έλ-&εϊν. έπί τό τέλος άφικνεϊσ&αι. έπιτυγχάνει τις ών βούλεται.: förfela sitt ä., άμαρτάνειν τής γνώμης. άποτυγχάνει 1. (έξ)αμαρτάνει τις ών βούλεται. άτυχεϊν. άποτυγχάνειν. άπρακτεϊν.: befordra ä:et, πρός τέλος φέρειν.: ngn har, afser ett ä., υπόκειται τινί τι τέλος.: ha, afse, fullfölja politiska ä., έπιτί&εσ&αι τοις πολιτικοϊς. μετιέναι τά πράγματα, vetenskapliga, σπουδάζειν περί τά μαθήματα. egennyttiga, τά εαυτού σκοπεϊν.: till det ä:et, πρός 1. έπί τούτο, ταύτα.: f. ä. att, έπί τω,

πρός 1. εϊς τό m. inf.: f. ett godt ä., έπί 1. προς το καλόν, έπί τω καλώ.

Ändamålsenlig, προύργου. έπιτήδειος, 2 (tjenlig), δέων, ουσα, ον (tillbörlig), καλός, 3, ώφέλιμος, χρήσιμος, 2 (god, nyttig).: göra ngt ä:t, ποιεϊν τι τών προύργου.: ge ä:a råd, τα δέοντα, εις δέον λέγειν. Jfr Lämplig.

Ändamålsenlighet, Ιπιτηδειότης, ή. ωφελεία, ή.

Ände, 1) det yttersta af ngt, πέρας, ατος, τό. άκρον, τό. άκρα, τά. κολοφών, ώνος, ό. κο-ρώνη, ή. άκροτελεύτιον, τό (yttersta ä:n). 2) se Slut. 3) sätet, όρρος,ό. γλουτός, ό. άρχός,ό.: ge ngn en fot i ä:n, ποδι σκιμαλίζειν τινά.

Ändlig, 1) s. har en ände, πέρας εχων, ου-σα, ον. περίγραπτος, 2 (kringgränsad). περατοει-δής, 2. 2) se Förgänglig, Dödlig 1).

Åndlighet, τὸ περίγραπτον. τὸ περατοειδές. Se f. öfr. Förgänglighet.

Ändlös, ἄπειρος, ἀπέραντος, 2. ἀνήνυτος, 2 (fruktlös).

Ändock, 1) se Ehuru. 2) se Likvisst, Emellertid 2).

Ändra, -dring, se För-, Omändra, Förbättra, -ring.

Ändtarm, κῶλον, τό.

Åndtlig, -en, se Slutlig, -en.

Åndvända, ἀνα τρέπειν.

Ändå, se Ändock 2).

Äng, λειμών, ώνος, ὁ. χορτοκοπεῖον, -κόπιον, τό (slåtteräng).: hörande till ä., λειμώνιος, 3.

Ängd, se Trakt.

Änger, δερμηστής, οὐ, ὁ.

Ängsblomma, ἀν&ος τὸ κατὰ τὸν λειμῶνα 1. ἀπὸ τοὺ λειμῶνος. λειμώνιον ἀν&ος, τό.

Ängsgräs, πόα λειμώνια 1. ἡ ἀπὸ λειμώνων.

Ängsla, ἀγχειν. φόβον ἐμ βάλλειν τινί. πολι-ορκεῖν.: ä. sig, ä:s, ἀγχεσ&αι. ἀγωνιἀν περὶ 1. υπέρ τίνος.

Ängslan, ἀγωνία, ἡ. δέος, τό (räddhåga). αμηχανία, ἡ.

Ängslig, 1) betagen af ängslan, περιδεής,2. περίφοβος, 2. οκνηρός, 3. 2) bekymradt omsorgsfull, περίεργος, 2. ευλαβής, 2. δειλός, 3. 3) se Bedröfvad, Bekymmerfull.

Ängslighet, ἀπορία, ἡ. αδημονία, ἡ. Jfr Ängslan.

Ängs lik, λειμακώδης, λειμωνοειδής, 2.

Ännu, se Ån 2), 3).

Änskönt, se Ehuru.

Ånterhake, κόραξ, ακος, ὁ.

Äntra, ἐμβάλλειν νηί. προσέλκειν ναύν.

Äple, μήλον, τό.

Äpleträd, μηλέα 1. μηλή, ἡ.

Åra, 1) i allmht ss. glans o. ryktbarhet, δόξα, ἡ. ευδοξία, ἡ. κλέος, τό. εὐκλεια, ἡ. ὀνομα, τό. λαμπρό της, ἡ.: vinna ä., δόξης τυγχάνειν. ενδοξον γίγνεσθαι, δόξαν λαμβάνειν.: det länder till ä., καλόν ἐστι. δόξαν 1. εὐκλειαν φέρει.: sträfva efter ä., δόξης ὀρέγεσ&αι 1. ἐφίεσθαι. jfr Heder, Anseende 3). 2) medborgerlig, ἐπι-τιμία, ἡ.: s. åtnjuter ä., ἐπίτιμος, ὁ, ἡ. 3) se Årbarhet, Kyskhet.

Ära, 1) vörda, σέβ εσθαι. σέβειν. αἰδεῖσ&αι. ἀγασ&αι. τιμἀν, &εραπεύειν (i det yttre).: ä. Gud, &ρησκεύειν. 2) se Hedra.

Ärbar, αἴδοῖος, 3. σώφρων, 2. σώφρονικός, 3.m

Ärbarhet —*ö.

αμνός, 3 (vördnadsvärd). Jfr Anständig.

Ärbarhet, σωφρυσύνη, ἡ. Jfr Anständighet.

Ärebetygelse, -bevisning, τιμή, ἡ (aktivt o. pass.), θεραπεία, ἡ.: åtnjuta all ä , τυγχάνειν πάντων τῶν καλῶν.: utvärtes ä., τιμής αφοσίωσις, ἡ.

Åreförgäten, δόξης ὀλιγωρῶν, ουσα. ανελεύθερος, 2. ἀναιδής, ἀναίσχνντος, 2.

Äreförgätenhet, ἀνελευθερία, ή. ἀναίδεια, ἀναισχυντία, ή.

Äregirig, φιλόδοξος, -τιμος, 2. δόξης ἐπι-θυμών. φιλόνειχος, 2 (afundsjukt). δοξομανής, 2 (häftigt), δοξοχόπος, 2 (äresjuk).: vara ä., visa sig ä., φιλοδοξεϊν. δόξης ἐπι9υμεϊν. φιλονειχεϊν. δοξοχοπεϊν. φιλοτιμεϊσθαι. φιλοτίμως ἐχειν (i ngt, περί, πρός τι), φιλότιμον εἴναι ἐπὶ τινι.

Äregirighet, φιλοτιμία, φιλοδοξία, ἡ (kärlek till ära), δόξης ἐπιθυμία, ή. τὸ φιλότιμον. φιλονειχία, ἡ (rangsjuka), δοξοχοπία, ή. δοξομα-νία, ή.: brist på ä., ολιγωρία δόξης, ή.

Ärelysten, -stnad, se Äregirig, -het.

Ärelös, ἄτιμος, 2 (politiskt).: göra ngn ä., ἀτιμούν.: bli ä., ἀτιμούσθαι. ἀτιμία περιπεαεϊν. Jfr Åreförgäten.

Årelöshet, ἀτιμία, ἡ (politisk). Jfr Ä r e f ö r-gätenhe t.

Äreminne, ἐπαινος, ὀ. ἐγκώμιον, τό.: hålla ett ä. öfver ngn, ἐπαινον λέγειν ἐπί τινι.

Ärende, αἴτησις, ή, αξίωμα, τὸ (till ngn, an-dragande, begäran), πράξις, ή. πράγμα, τό. ἐργον, τό. Se f. öfr. Angelägenhet, Göromål.

Äreport, θριαμβιχαὶ πύλαι, al.

Årerörig, ὑβριστιχός, ἀδιχητιχός, ἐπηρεαστι-χός, 3. ὀνειδος ἐχων, ουσα, ον. βλάσφημος, χα-χολόγος, 2 (om tal o. framställning).

Årerörighet, ὕβρις, εως, ή. ὀνειδος, τό. βλασφημία, ἡ (i tal).

Åreskändande, se Årerörig.

Äreskändare, υβριστής, οὐ, ο.: en qvinnas, ὁ αἴσχύνων γυναικα.

Äreskänk, se Hedersskänk.

Ärestod, στήλη, ή.

Äreställe, τιμή, ή. τέλος, τὸ (oftast i pl.).: innehafva ä., τιμήν ἐχειν.: få ä., τυγχάνειν τιμής.: de s. innehafva ä:n, οἱ ἐν τέλει, ol τάς τιμάς ἐχοντες, οἱ ἐντιμοι.

Åretjenst, se Hederstjenst.

Ärevördig, se Yördig.

Årfdabalk, νόμοι ol περί χληρονομίαν.

Årfdagods, κλήρος, ὀ. πατρώον γήδιον, τό.

Ärftlig, χατά χληρονομίαν χατελθών, οὐσα, όν (s. går i arf), πατρώος, 3 (s. ärfts). ἐμφυτος, 2 (medfödd).

Ärftlighet, το παραλήπτόν ἀλλω παρ* ἀλλου (i allmht). το ἐμφυτον (af en egenskap 1. förmåga).

Ärfva, κληρονομεϊν (τινός, ngn; τι, ngt; τί τίνος, ngt af ngn), παραλαμβάνειν, διαδέχεσθαί τι παρά τίνος.

Årfvande, κληρονομιά, ή 1. gm νυ.

Äring, se Skörd.

Årja, se Plöja.

Är la, σεισοπυγίς, ίδος, ή.

Ärlig, 1) ej tjufaktig, ej bedräglig, ἀδολος, ἀκακος, 2 (om pers.), δίκαιος, ὁσιος και δίκαιος, χρηστός, 3 (hederlig, rättskaffens: om pers. o. sak), ορθός, 3 (om saker).: skaffa sig en ä. bergning, μηδέν ἀδικούντα ζήν.: handla ä:t, ορθώς πράττειν. τά δίκαια ποιεϊν. jfr Redbar. 2) se Sannfärdig. 3) se Ärbar. 4) se Sannskyl-dig.

Årl ighet, ἀκακία, ή. χρηὔτότης, ή. δικαιοσύνη, ή. τό ορθόν. Jfr Sannfärdighet, Redbarhet.

Ärm, χειρίς, ίδος, ή.: försedd m. ä., χειρι-δωτός, 3.: lifrock m. en ä., ετερομάσχαλος χι-τών, ό. m. två ä:ar, άμφιμάσχαλος χιτών.

Ärna, se Ämna 2), 3).

Ärofull, -rik, εὐκλεής, 2. ένδοξος, 2. λαμπρός, 3. έπίσημος, 2. έκπρεπής, 2.: ä:t minne, μνήμη μετά δόξης 1. μετ' εὐκλείας, ή. μνήμη ή έπ* άγαθώ.

Ärr, οὐλή, ώτειλή, ή (efter sår), αμυχή, ή (skråma).

Ärra sig, άπ-, έπουλούσθαι.: göra att ngt ä:r sig, gm act.

År rig, οὐλών ανάπλεως, ων.

Ärt, πίσος,ό. όροβος, ό. έρέβινθος, ό (kikärt).

Ärtbröd, πισινός άρτος, ό.

Årtfärgad, όροβοειδής (2) τό χρώμα.

Årthalm, κάρφη τά άπό τών όρόβων.

Ärtmjöl, πίσινον 1. όρόβινον άλευρον, τό.

Årtskocka, σκόλυμος, ό.

Äska, se Fordra, Begära.

Äss, på tärning, όνος, ό, οϊνη, ή.

Åta, έσθίειν (absol. 1. m. acc. 1. gen.), σιτεΐ-σθαι (absol. 1. m. acc.). προσφέρε σθαι. τρώγειν (ish. desert). κάπτειν (sluka), εὐωχεΐσθαι {τι 1. τινός, sig mätt af ngt).: ä. f. mycket, ύπερεμπί-πλασθαι.: ä. litet, γαστρός φείδεσθαι.: ä. kött, κρεωφαγεΐν. σαρκοφαγεΐν.: ä. fisk, ϊχθυοφαγεΐν.: ge att ä., σιτίζειν τινά. σΐτον 1. τροφήν παρέχειν τινί. se f. öfr. Spisa.: om djur: (κατα)βιβρώσκειν. (κατ)εσθίειν. νέμεσθαι (beta).

Ätande, 1) ss handling, τό έσθίειν.: afhålla sig fr. ä., άπέχεσθαι σίτου, μή άπτεσθαι σίτου. 2) se Mat. 3) se Måltid.

Ät dags, det är ä., ή τοὐ δειπνεΐν 1. δείπνου ώρα έστιν.

Ätlig, έδώδιμος, 2. έδεστός, 3. βρώσιμοςf τρώξιμος, 2.

Ätt, γένος, τό. οϊκος, ό. οϊκια, ή.

Ättartafla, -tal, se Stamtafla, Slägtregister.

Åttefader, se Stamfader.

Ättika, όξος, ους, τό.: hörande till ä., ό ξηρός, 3.

Ättikflaska, όξίς, ίδος, ή.

Åttikhandlare, όξοπώλης, ου, ό.

Ättiksmak, ha ä., όξίζειν.

Ättledning, se Slägtledning.

Ättling, -lägg, se Afkomling.

..

O.

Ö, ss. ljud o. ljudtecken, saknas i Gr. ö, νήσος, ή. νησίον, νησίδιο ν, νησύδριον, τό,

νησίς, ϊδος, η (liten δ).: bilda en ö, νησίζεεν. νησοποιεΐοθαι. m

Ärbarhet —*ö.

αμνός, 3 (vördnadsvärd). Jfr Anständig.

Ärbarhet, σωφρυσύνη, ή. Jfr Anständighet.

Ärebetygelse, -bevisning, τιμή, ή (aktivt o. pass.), θεραπεια, ή.: åtnjuta all ä , τυγχάνειν πάντων τών καλών.: utvärtes ä., τιμής αφοσίωσις, ή.

Åreförgäten, δόξης όλιγωρών, ουσα. ανελεύθερος, 2. άναιδής, άναίσχνντος, 2.

Äreförgätenhet, άνελευθερία, ή. άναίδεια, άναισχυντία, ή.

Äregirig, φιλόδοξος, -τιμος, 2. δόξης έπι-θυμών. φιλόνειχος, 2 (afundsjukt). δοξομανής, 2 (häftigt), δοξοχόπος, 2 (äresjuk).: vara ä., visa sig ä., φιλοδοξεϊν. δόξης έπι9υμεϊν. φιλονειχεϊν. δοξοχοπεϊν. φιλοτιμεϊσθαι. φιλοτίμως έχειν (i ngt, περί, πρός τι), φιλότιμον εϊναι έπί τινι.

Äregirighet, φιλοτιμία, φιλοδοξία, ή (kärlek till ära), δόξης έπιθυμία, ή. τό φιλότιμον. φιλονειχία, ή (rangsjuka), δοξοχοπία, ή. δοξομα-νία, ή.: brist på ä., ολιγωρία δόξης, ή.

Ärelysten, -stnad, se Äregirig, -het.

Ärelös, άτιμος, 2 (politiskt).: göra ngn ä., άτιμούν.: bli ä., άτιμούσθαι. άτιμία περιπεαεϊν. Jfr Åreförgäten.

Årelöshet, άτιμια, ή (politisk). Jfr Ä r e f ö r-gätenhe t.

Äreminne, έπαινος, ό. έγκώμιον, τό.: hålla ett ä. öfver ngn, έπαινον λέγειν έπί τινι.

Ärende, αίτησις, ή, αξίωμα, τό (till ngn, an-dragande, begäran), πράξις, ή. πράγμα, τό. έργον, τό. Se f. öfr. Angelägenhet, Göromål.

Äreport, θριαμβιχαί πύλαι, al.

Årerörig, ύβριστιχός, άδιχητιχός, έπηρεαστι-χός, 3. όνειδος έχων, ουσα, ον. βλάσφημος, χα-χολόγος, 2 (om tal o. framställning).

Årerörighet, ύβρις, εως, ή. όνειδος, τό. βλασφημία, ή (i tal).

Åreskändande, se Årerörig.

Äreskändare, υβριστής, ού, o.: en qvinnas, ό αϊσχύνων γυναίκα.

Äreskänk, se Hedersskänk.

Ärestod, στήλη, ή.

Äreställe, τιμή, ή. τέλος, τό (oftast i pl.).: innehafva ä., τιμήν έχειν.: få ä., τυγχάνειν τιμής.: de s. innehafva ä:n, οι έν τέλει, ol τάς τιμάς έχοντες, οι έντιμοι.

Åretjenst, se Hederstjenst.

Ärevördig, se Yördig.

Årfdabalk, νόμοι ol περί χληρονομίαν.

Årfdagods, κλήρος, ό. πατρώον γήδιον, τό.

Ärftlig, χατά χληρονομίαν χατελθών, ούσα, όν (s. går i arf), πατρώος, 3 (s. ärfts). έμφυτος, 2 (medfödd).

Ärftlighet, το παραλήπτόν άλλω παρ* άλλου (i allmht). το έμφυτον (af en egenskap 1. förmåga).

Ärfva, κληρονομεϊν (τινός, ngn; τι, ngt; τί τίνος, ngt af ngn), παραλαμβάνειν, διαδέχεσθαί τι παρά τίνος.

Årfvande, κληρονομιά, ή 1. gm νυ.

Äring, se Skörd.

Årja, se Plöja.

Är la, σεισοπυγίς, ίδος, ή.

Ärlig, 1) ej tjufaktig, ej bedräglig, ἀδολος, ἀκακος, 2 (om pers.), δίκαιος, ὁσιος και δίκαιος, χρηστός, 3 (hederlig, rättskaffens: om pers. o. sak), ορθός, 3 (om saker).: skaffa sig en ä. bergning, μηδέν ἀδικούντα ζήν.: handla ä:t, ορθώς πράττειν. τά δίκαια ποιεῖν. jfr Redbar. 2) se Sannfärdig. 3) se Ärbar. 4) se Sannskyl-dig.

Årl ighet, ἀκακία, ή. χρηΰτότης, ή. δικαιοσύνη, ή. τό ορθόν. Jfr Sannfärdighet, Redbarhet.

Ärm, χειρίς, ίδος, ή.: försedd m. ä., χειρι-δωτός, 3.: lifrock m. en ä., ετερομάσχαλος χι-τών, ό. m. två ä:ar, ἀμφιμάσχαλος χιτών.

Ärna, se Ämna 2), 3).

Ärofull, -rik, εὐκλεής, 2. ένδοξος, 2. λαμπρός, 3. ἐπίσημος, 2. ἐκπρεπής, 2.: ä:t minne, μνήμη μετά δόξης 1. μετ' εὐκλείας, ή. μνήμη ή ἐπ* ἀγαθώ.

Ärr, οὐλή, ὠτειλή, ή (efter sår), αμυχή, ή (skråma).

Ärra sig, ἀπ-, ἐπουλούσθαι.: göra att ngt ä:r sig, gm act.

År rig, οὐλών ἀνάπλεως, ων.

Ärt, πίσος,ό. όροβος, ό. ἐρέβινθος, ό (kikärt).

Ärtbröd, πισινός ἀρτος, ό.

Årtfärgad, ὀροβοειδής (2) τό χρώμα.

Årthalm, κάρφη τά ἀπό τών ὀρόβων.

Ärtmjöl, πίσινον 1. ὀρόβινον ἀλευρον, τό.

Årtskocka, σκόλυμος, ό.

Äska, se Fordra, Begära.

Äss, på tärning, ὀνος, ό, οἴνη, ή.

Åta, ἐσθίειν (absol. 1. m. acc. 1. gen.), σιτεῖ-σθαι (absol. 1. m. acc.). προσφέρε σθαι. τρώγειν (ish. desert). κάπτειν (sluka), εὐωχεῖσθαι {τι 1. τινός, sig mätt af ngt).: ä. f. mycket, ὑπερεμπί-πλασθαι.: ä. litet, γαστρός φείδεσθαι.: ä. kött, κρεωφαγεῖν. σαρκοφαγεῖν.: ä. fisk, ἰχθυοφαγεῖν.: ge att ä., σιτίζειν τινά. σῖτον 1. τροφήν παρέχειν τινί. se f. öfr. Spisa.: om djur: (κατα)βιβρώσκειν. (κατ)εσθίειν. νέμεσθαι (beta).

Ätande, 1) ss handling, τό ἐσθίειν.: afhålla sig fr. ä., ἀπέχεσθαι σίτου, μή ἀπτεσθαι σίτου. 2) se Mat. 3) se Måltid.

Ät dags, det är ä., ή τού δειπνεῖν 1. δείπνου ώρα ἐστιν.

Ätlig, ἐδώδιμος, 2. ἐδεστός, 3. βρώσιμοςf τρώξιμος, 2.

Ätt, γένος, τό. οἴκος, ό. οἰκία, ή.

Ättartafla, -tal, se Stamtafla, Slägtregister.

Åttefader, se Stamfader.

Ättika, ὀξος, ους, τό.: hörande till ä., ό ξηρός, 3.

Ättikflaska, ὀξίς, ίδος, ή.

Åttikhandlare, ὀξοπώλης, ου, ό.

Ättiksmak, ha ä., ὀξίζειν.

Ättledning, se Slägtledning.

Ättling, -lägg, se Afkomling.

..

O.

Ö, ss. ljud o. ljudtecken, saknas i Gr. ö, νῆσος, ἡ. νησίον, νησίδιο v, νησύδριον, τό,

νησίς, ϊδος, η (liten δ).: bilda en ö, νησίζεεν. νησοποιεϊοθαι.Öbo — Öfver.

öbo, νησιώτης, ου, ὁ. νησιῶτις, idog, ἡ.: hörande till ö., νησιωτικός, 3.

öda, se Förbruka.

Öde, 1)fatvm, τύχη, ἡ. ανάγκη, ἡ. fify. θεοί, οι.: ö:t har fogat, det är bestämdt af ö:t, nk-πρωται, εϊμαρται, είμαρμένον Εστί (τινί, f. ngn). (ix θεών) πεπρωμένον Ιστί. iξ ἀνάγχης πρόκειται τι 1. inf.: det beror på ö:t, πρός θεών εστίν. 2) hd s. är mskn förelagdt 1. beskärdt, τύχη, ἡ. μοίρα, ἡ. είμαρμένον, τό. είρμαρμένη, ἡ. πεπρωμένη, ἡ. χρεών, τό. τά Ιπικλωσθέντα.: lyckligt ö., καλή τύχη, ἡ. ευτυχία, ἡ.: olyckligt ö., κακή τύχη, ἡ. δυστυχία, ἡ.: foga sig i sitt ö., εἴκειν τρ τύχρ. 3) händelse, s. möter, συμφορά, ἡ. τύχη, ἡ. συμβάν, ἀντος, τό (ngns, τινί). πάθος, τό (o. pl.) jfr äfv. Olycka b), äfv. τά τίνος. τά περί m. acc.: mskrs örn, τά τών ἀνθρώπων. τά ανθρώπινα, τά ἐν ἀνθρώποις.: en stats ö., τό γενόμενον περί 1. τά περι πόλιν τινά.

Öde, ἐρημος, 2 o. 3. κενός, 3. ἀγριος, 3, äfv. χέρσος, 2 (ouppodlad).: göra ö., ἐρημου v. χερ-σούν.: ligga ö., χερσεύειν, -σθαι.

Ödejord, -land, γη κεχερσωμένη, ἡ.

Ödelägga, τέμνειν, περικόπτειν, äfv. κακούν (ett land). (ἐκ)πορθεϊν, ἐρημου v, ἀρουν (städer, fält, trakter), καθαιρεϊν, κατασκάπτειν (städer, byggnader).

ödeläggande, πόρθησις, ἡ. ιρήμωσις, ἡ. τμήσις, ἡ. καθαιρεΐτις, ἡ. κατασκαφή, ἡ.

Ödeläggare, πορθήτωρ, ορος, ὁ (poet.), bäst gm part

Ödemark, ἐρημία, ἡ. ἐρημος χώρα, ἡ. äfv. χέρσος, ἡ (ouppodlad mark).

Ödesmål, ἐρημία, ἡ.

Ödkänd, ἐπίσημος, εύγνώριστος, εύσημος 2.

Ödmjuk, ὑφειμένος, 3. ταπεινός, 3. ταπει-νόφρων, 2.: ö. bön 1. anhållan, δέησις και ικε-τεία, ἡ.: bedja ö:t, Ικετεύειν. ικετείας ποιεϊσθαι.

Ödmjuka sig, (καθ)υφίεσθαι.: f. ngn, προς-κννειν τινα. Jfr Förödmjuka.

ödmjukhet, ταπεινότης, ἡ. ταπεινοφροσύνη, ἡ. μέτριον φρόνημα, τό.

ödslig, se Öde.

Ödslighet, ἐρημία, ἡ.

Öflig, νομιζόμενος, 3. νόμιμος, 3. o. 2. συνήθης^. εϊωθώς, υΐα, ός.: vara ö., νομίζεσθαι. iv εθει εϊναι.: ss. ö:t är, enl. ö. sed, κατά τό εϊωθός 1. τό νομιζόμενον.

ön ighet, τό νομιζόμενον, νόμιμον. εθος, τό.

Öfning, γυμνασία, ἡ. ασκησις, ἡ. ἀσκημα, τό. μελέτη, ἡ. μελέτημα, τό. τριβή, ἡ.: ha ö. i ngt, γεγυμνάσθαι πρός τι.: komma ur ö:n, ἀνιέναι τήν ασκησιν.: gm ö. vunnen, ἀσκητός, 3.: brist på ö., ἀμελετησία, ἡ.: anställa ö., se under Öfva. Jfr Färdighet.

Öfre, 1) i afs. på plats, ὁ, ἡ, τό ανω 1. ὑ-περθεν. ανώτερος, 3.: det öfra Sverige, τά ἀνω της Σβηκίας. 2) i rang, προέχων, ουσα, ον. μείζων, 2.

Öfrig, λοιπός, 3. ἐπί-, περί-, υπόλοιπος, 2. περιλιπής, 2. λειπό μένος, 3.: lemna ö., (ιmo-, κατα-, περι)λείπειν.: bli, vara ö., περιεῖναι. πε-ριγίγνεσθαι. λοιπόν, περίλοιπον εῖναι.: de ö:e, οἵ λοιποί (resten), οι ἀλλοι (de till en annan kategori hörande).: f. ö:t, τ ἀλλα. τἀ <Γ ἀλλα. äfv. το λοιπόν (slutligen; äfv. = f. framtiden).

Öfva, 1) se Inöfva.: ö. sig i ngt, ἀσκειν,

-σθαἰ τι. μελετάντι (t. ex. om rhetoriska öfningar) 1. m. part. (t. ex. i μελέτησαν κυβερνώντες, i styrmanskonsten). γυμνάζεσθαι Ιv τινι 1. περί τι.: ö. upp sin stämma, διαπονειν, ἀσκειν τἠν φω-νήν. sin kropp, ἀσκειν τό σώμα. σωμασκειν. 2) se Idka.: ö. dygd, rättvisa, ἀρε τήν, ὁικαιοσύ-νην ἀσκειν. ἀρετρ, ἀικαιοσύνρ χρήσθαἰ.

Öfver, I) adv., 1) förbi: vara ö., a) om tid, (παρ)οἰχεσθαι. παρ-, ἀιεληλυθέναι. Ιξήκειν.: när middagstiden var ö., ἡνίκα εξω μέσου ημέρας i-γένετο. b) om tillstånd, τ&οἰ εχειν. (ἀπο)παυ-σθῆναι. οὐκέτι γίγνεσθαι.: faran är ö. f. mig, εξω τοὐ ἀεινοὐ γίγνομαι- Vanl. gm smns&ttning af παρἀ m. vv.. 2) se Öfrig, jfr Qvar. 3) för mer: vara ö., ὑηερέχειν, μεἰζω εῖναἰ τίνος. äfv. |£ω (utom) τινός εῖναι. 4) mer än, se Mer. äfv. = för mycket (mest i smnsättningar, t. ex. öfver-betala), se under Mycken. II)præp., 1) lokalt, a) m. inbegrepp af hvila a) i vertikal riktning, ὑπέρ m. gen., t. ex. de ö. oss varande stjernorna, τἀ ὑπέρ ημών ἀστρα.: ö. berget, ὑπέρ τοὐ όρους, β) i horizontel riktning, = bortom, πέραν τινός. äfv. υπέρ τίνος. t. ex. ö. (= på andra sidan om) floden, πέραν τοὐ ποταμοὐ, äfv. εξω τινός.: ö. gränsen, I|ω τοὐ όρου. b) m. inbegrepp af rörelse, a) jemns m. ngt föremål, aa) i ngn riktning, ὑπέρ m. gen. 1. acc. äfv. (i horizontal riktning) dia m. gen.: kasta, skjuta ö. ngt, ρίπτειν, βάλλειν, τοξεύειν, ἀκοντἰζειν ὑπέρ τι 1. τινός.: gå ö. ngt, ὑπέρ τίνος πορεὐεσθαι.: stiga ö. ngt, βαίνειν ὑπέρ τι (vertikalt, t. ex. όρος), βαίνειν ἀιἀ τίνος (horizontalt, t. ex. ποταμοὐ), oftast gm smnsättningar, ὑπερβαίνειν όρος. διαβαίνει ν ποταμό ν.: segla ö. hafvet, πλεῖν dia του πόντου, ἀιαπλεῖν τον πόντον. mera sällan Ιπί τό πέλαγος πλεῖν (utåt, hän utöfver), ββ) ofvanifrån o. nedåt, ned öfver, κατά m. gen., t. ex. vattnet rinner (ned) ö. klippan, κατἀ τής πέτρας ρεῖ 1. φέρεται το ὑ(?ωρ. smnsatt, καταρρεῖ τἰ (κατἀ) τίνος.: gjuta vatten (ned) ö. handen, ὑδωρ καταχεῖν (κατἀ) τής χειρός, γγ) ss. utsträckning och utbredning, hän öfver, κατά, ἀνἀ m. acc. (t. ex. vara 1. bo spridda ö. bergsbygden, κατά 1. ἀνἀ τἀ όρη ἐ-σκεάάσθαι, οἰκεῖν). περί i smnsättningar, t. ex. täcka 1. kasta ngt (en drägt) ö. sig, περιβάλλε-σθαἰ τι. β) bortom 1. utom gränserna af 1. f. ngt föremål, ὑπέρ m. gen. πέρα m. gen. äfv. Ικτός m. gen.: skjuta ö. målet, ὑπέρ τον σκοπόν τοξεὐειν.: fly, jagas ö. gränsen, πέρα τών ορων φεὐγειν. ἐκβάλλεσθαι ἐκτος τών ορων. 2) tempo-ralt, dröjande vid 1. befattning m. (sällan), iv, πρός m. dat.: vara ö. måltiden, εῖναι iv τφ δείπνω. 3) abstr. o. oeg., a) om företräde, ὑπέρ m. acc.: stå ö. ngn, εῖναι ὑπέρ τινα. b) om befäl, befogenhet, makt, ἐπί m. dat.: sätta ngn ö. ngn, Ιφιστάναι τινἀ τινι 1. ἰπί τινι. gm gen. i uttrycken få makt, bli herre, segra, herrska,

0. s. v. ö., (Ιπι)κρατεῖν, περιγίγνεσθαι, κρεἰττω γίγνεσθαι, ἀρχειν, ἀεσπόζειν, βασιλεὐειν o. s. v. τινός.: ej vara 1. bli herre ö., ἡττω εῖναι, ἡττά-σθαἰ τίνος, gm acc. vid νικάν. c) om öfvervunnen

1. lemnad ståndpunk: stå ö. ngt, εξω εῖναι 1. γίγνεσθαι τίνος.: sätta sig ö. ngt, παρ* ουδέν τι-θέναι τι. οὐκ Ιπιστρέφεσθαἰ τίνος, λόγον οὐδένα ποιεῖσθαι τίνος, ὑπερ-, περιοράν τι.: ngt går ö. vår fattning, εστι τι ὑπέρ ἡμάς. οὐ καθ' ἡμάς Ιοτ» τι. d) om mått o. grad, ὑπέρ, παρἀ m. acc.

μύζον η.: ö. förmåga, παρἀ, υπέρ δύναμιν.: ö. förväntan, παρ' ἐλπίδα ἐκτος ἐλπίδος.: ö. måttet, πέρα τον μέτρον 1. μετρίου. ὑπέρ το μέτρον. e) om antal o. mängd, ὑπέρ m. aoc. πλέον ἡ.: ü. hälften, ὑπέρ ἡ μια ν.: ö. hundra, πλείους 1. πλείω τών εκατόν.: lefva ö. två hundrade år, ὑπέρ τἀ διακόσια ἐτη ζήν.: ö. femtio år gammal, πλέον η πεντήκοντα ετη γεγονώς (ἀπό γενεάς), f) om öfverrumpling, ἐπί i smnsttngr: komma, falla ö. ngn, ἐπιπίπτειν, ἐπιφέρεσθαι, ἐπιτίθεσθαἰ τινι.: ngt kommer ö. mig, ἐπέρχεται μοἰ τι. περιπίπτω τινι.: kasta sig ö. (= gripa sig an m.) ngt, ἐπιχειρεῖν τινι. äfv. ἀπτεσθαἰ τίνος.: låta ngt gå ö. sig, ὑπομένειν, ὑπέχειν τι. g) vid vv., s. utmärka en andlig verksamhet: säga, tänka, tala, περί, ὑπέρ τίνος, περί τι. κατἀ τίνος, h) vid vv., s. utmärka yttring af en sinnesstämning, ἐπί m. dat. 1. dat. ensamt, t. ex. glädjas, sörja ö· ngfc» χα*ρ*ι>ν» λυπεῖσθαἰ τινι 1. ἐπί τινι.: beklaga sig ö. ngt, μέμφεσθαἰ τινι. δλοφὐρεσθαἰ τινι, samt περί, ὑπέρ τίνος.

Öfverallt, se Allestädes.

Öfveramiral, κνριώτατος τής ναυτικής δυνάμεως, ό. ναύαρχος, ό. 1. d.

Öfveranstränga sig, ύπερπονεϊν. άποκά-μνειν έργαζόμενον.

Öfverarm, βραχίων, ονος, ό.

Öf verb al ans, έπιρροπή, ή.: taga ö., προπί-πτειν.

Öfverbefäl, ή παντός τού στρατεύματος άρχή.

Öfverbefälhafvare, ό κνριώτατος 1. άπαντος τον στρατεύματος στρατηγός.

Öfverben, γάγγλιον, τό.

Öfverbevisa, δι)ελέγχειν τινά m. part.

1. ότι (t. ex. om att ha ljugit, ψευδό μενον 1. ότι ψεύδεται). αιρεϊν τινά (ish. inför rätta) τίνος (om ngt) 1. m. part. (t. ex. τινά κλέπτοντα). κα-ταμαρτνρεϊν (m. vittnen) τινός τι.: ö:ad, έλεγ-χτός, 3.: s. ej kan ö:s, άνεξέλεγκτος, 2.: kunna ö:s, ελεγχον έχειν.

Öfverbevisning, ελεγχος, ό.

Öfverbinda, έπι-, περιδεϊν.

Öfverbjuda, έπιτιμάν. έπι βάλλειν. ύπε^βάλ-λειν τρ τιμρ 1. (om flere) ταϊς τιμαϊς. oeg.: υπερβάλλει ν, νπερπαίειν τινά τινι (ngn i ngt).

Öfverblick, σύνοψις, ή. τό χαθοράν.

Öfverblicka, καθ-, σύνορα ν.

Öfverbringa, (προσ)κομίζειν. προσφέρειν. ά-παγγέλλειν τι πρός τινα, άγγελίαν φέρειν τινι (en underrättelse, ett budskap).

Öfv erbringare, af ett budskap, ο άπαγγελ-λων, οντος 1. άπαγγείλας, αντος.

Öfverbygga, ύπεροικοδομειν.

Öfverdel, μέρος τό άνω 1. ύπέρτερον. τό άκρον.

Öfverdomare, άρχιδικαστής, ού, ό. δικαστών ό πρώτος.

Öfverdomstol, μέγιστον δικαστήριον, τό.

Öfverdrag, έπι-, περικάλυμμα, τό. έπίστρω-μα, τό (t. ex. på möbler).

Öfverdraga, περιτείνειν τινί τι. (περι)καλύ-πτειν τί τινι. καταστρωνννναι. περιστέλλειν τινί τι (om-, öfverkläda).: ö. m. guld, silfver, koppar, χαταχρνσονν, καταργνρονν, καταχαλκούν.: m. färg, έπιχρωνννναι-: m. läder, se d. o.: m. moln, κρύ-πτειν τι νεφέλαις.

Öfverdrift, υπερβολή, ή. ά μετρία, ή. δείνω-σις, ή.

Öfverdrifva, αϊρειν τφ λόγψ. (έκ)δεινονν. δεινοποιεϊν. δεινόν ποιεϊσθαι. ύτιερβάλλειν. άμε-τρως χρήσθαι τινι (ngt i allmht).: ö. allt 1. i allt, άμέτρως έχειν εις πάντα* — öfverdrifven, ύπερβάλλων, ουσα, ον. ο, ή, τό καθ* υπερβολή ν. ό, ή, τό άγαν 1. λίαν. άμετρος, 2. δεινός, 3.

Öfverdåd, τόλμη, ή. τό τολμηρό ν. θράσος, τό. θρασντης, ή.

Öfverdådig, τολμηρός, 3. ριψοκίνδυνος, 2. παράτολμος, 2. θρασύς, εία, ύ.: vara ö., παρα-τολμαν.

Öfverens, vara ö., τά αυτά φρονειν. όμοια τρ γνώμρ χρήσθαι. Jfr Enig.

Öfverenskomma, 1) se Aftal a. 2) vara enig, se under Enig.

Öfverenskommelse, se Aftal.

Öfverensstämma, (συν)ομολογειν τινί τι (m. ngn i ngt, medge ngn ngt), συμφωνειν τινι 1. (ngn gång) πρός τινα (i åsigt), ὁμονοειν, ταύτὰ φρονειν, ὁμογνώμονα εἴναί τινι (i tänkesätt). συμβαίνειν, συμφέρεσθαί τινι (i tänkesätt 1. handling). συναρμόττειν, συνάδειν, ὅμοιον εἴναί τινι (passa in, om saker; äfv. εὐαρμόστως ἐχειν πρός τι).: ej ö. m. ngt, διαφωνεί ν τινι. ἀπάδειν (ἀπὸ) τινός. — öfverensstämmande, συγ-, ὁμο-γνώμων, δ μόνους, 2 (i tänkesätt), σύμφωνος, 2 (om pers. 1. fhde). σύμψηφος, 2 (likstämmig). α-κόλονθ-ο;, ἀνάλογος, 2 (motsvarig).

Öfverensstämmelse, ομολογία, ἡ. συμφωνία, ἡ. ομόνοια, ἡ (i tänkesätt).

Öfverfalla, se Anfalla, Infalla 2).

Öfverfallande, ἐπίθεσις, ἐπιδρομή η ἐξ ἀ-προσδοκήτου. Jfr Anfall 1).

Öfverfar a, 1) eg., (δια)περαιούσθαι. δια β a ίν ειν. περάν. 2) oeg., flyktigt behandla, αὐτο-σχεδιάζοντα διαπράττειν, ἀνύτειν τι.

Öfverfart, 1) ss. handling, περαίωσις, ἡ. διάβασις, ἡ.: offer f. lycklig ö., διαβατήρια, τά. 2) ss. ställe, διάβασις, ἡ. πορθμός, πόρος, 6.

Öfverflygla, ὑπερκεράν τινα (på en flygel). νπερφαλαγγείν, -ίζπν (på begge), κυκλονν τινα (innesluta).: oeg., se Öfverträffa.

Öfverflygling, υπερκέρασες, ἡ. ὑπερφαλαγ-γίασις, ἡ. κύκλωσις, ἡ (om skiln , se Föreg.).

Öfverflytta, 1) tr., a) eg., se Flytta 1). b) oeg., a) transportera, ἐπιτρέπειν τινί τι. ἀνα-τιθέναι τινί τι. β) fr. ett språk till ett annat, μεταγράφειν τι εἴς ἀλλην γλώτταν. 2) intr., se Flytta 3).

Öfverflyttning, ἐπιτροπή, ἡ. Se f. öfr. Flyttning, Återgifvande.

Öfverfläta, περι-, ἐπιπλέκειν.

Öfverflöd, 1) riklig tillgång, ἀφθονία, tj. περιουσία, ἡ. δαψίλεια, ἡ. εὐπορία, ἡ (τινός, på ngt).: i ö., ἀφθόνως.: ha lifsmedel i ö., ἀφθονα, ἐκπλεω, δαψιλή εχειν τά ἐπιτήδεια.: ha ö. på ngt, ἀφθονίαν εχειν τινός, ἀφθονον εχειν τι. εὐπορεϊν τίνος.: hafvande δ., εὔπορος, 2.: lefva i ö., ἐν ἀφθόνοις βιοτεύειν. 2) mer än riklighet, περίσσεια, ἡ. τό περιττόν, περίεργον. πλεονασμός, ο.

Öfver fi öda, περιττεύειν. πλέον ἀζειν. jfr Slösa.— öfverflödande, se Följ.

Öfverflödig, 1) riklig, ἀγονος, 2. δαψιλής, 2. 2) mer än riklig, περιττός, 3. περίεργος, 2.: vara δ., περιττεύειν. πλέον ἀζειν. Jfr Onödig.

.Öfverflödighet, se Öfverflöd 2).öfverfull — Öfverlästa.

531

Öfve rfull, υπέρ-, κατάπλεως, ων. ὑπέργο-μος, 2. ϋττίρ^λ^ίΓ, 2 (på brädd, om kärl).: vara ö., υπερεμπλησ&ήναι. ὑπερπληρω9·ήναι.

Öfverfältherre, se Öfverbefälhafvare.

Öfverföra, 1) eg., ὑπερβιβαζειν (eg. öfver en höjd), διαβίβαζαν, ἀνάγειν, διακομίζειν (öfver en plan). 2) oeg , μεταφέρειν

Öfverförande, διακομιδή, ἡ. o. gm vv.

Öfvergeneral, se Öfverbefälhafvare.

öfv ergifva, ἀπο-, προλείπειν. προδιδόναι. Jfr Lemna. — öfvergifven, ö. mska, απεγνωσμένος, δ.

Öfvergifvande, ἀπόλειψις, ἡ. προδοσία, ἡ.

Öfvergjuta, καταχεϊν τι κατά τίνος, ἐπιχείν τινί τι (gjuta ut ö.). δια β ρ ἐχειν τί τινι (gmfukta).

Öfvergjutning, ἐπίχυσις, ἡ.

Öfverglänsa, 1) se Beglänsa. 2) se Öf-verstrål a.

Öfvergå, 1) ὑπερβαίνειν, -βάλλειν (öfver en höjd), διαβαίνειν, περαιουσ&αι (öfver ett plan). 2) se Förbigå. 3) se Öfverstiga 2). 4) se Öfverträffa. 5) intr., förändra tillstånd 1. fhde, μεταβαίνειν, μεταβάλλειν εἴς 1. ἐπί τι. με$-, πε-ριιστασβ-αι εις· τι. ἐπαλλάττειν τινί 1. πρός τι.: ö. till förruttnelse, σήψιν λαμβάνειν, σήπεσ&αι.: ö. till ngn (ett annat parti), ἀφ-, με&ίστασ&αι πρός τινα (παρά τίνος, fr. ngn), αὐτομολεῖν πρός τινα (om öfverlöpare).: ö. till ngt (i en framställning), μεταβαίνειν ἐπί τι.: ö. på ngn,ϊπεριέρχε-σ&αι, μεταπίπτειν, με&ίστασ&αι είς τινα. περι-, κα&ήκειν είς τινα.

Öfvergång, 1) eg., υπερβολή, ἡ (t. ex. ορών, öfver bergen), διάβασις, περαίωσις, η. διοδος, ἡ. äfv. gm part., t. ex., efter ö:en af berget, ὑ-περβαλόντες τό δρος. 2) oeg., fr. ett parti till ett annat, αποστασια, ἡ.: fr. ett tillstånd till ett annat, μεταβολή, ἡ. 3) ställe der man kan öfvergå, πόρος, δ. διάβασις, ἡ (öfver ett plan), πάροδος, ἡ (passage), υπερβολή, ἡ (öfver en höjd).

Öfverhand, κράτος, τό. νίκη, ἡ.: ha ö., ἀρχειν. κρατεῖν τινός (öfver ngn) τινι (i ngt), κρείτ-τω εἶναί τινός τι (i ngt).: få ö. öfver ngn, περι-γίγνεσ&αί τίνος, ἐπικρατεῖν τίνος, νικἀν τινα κα-δυπέρτερον γίγνεσ&αί τίνος.: taga ö., πολὺν γίγνεσθαι. ἐπιπολάζειν. ἐπικρατεῖν. ἐκνικάν.

Öfverherde, ἀρχιποιμήν, ένος, δ (N. T.).

Öfverherre, -herrskap, se Herrskare, Herravälde.

Öfverhet, ἀρχή, ἡ (ss. embetskategori).: ss. pers., ἀρχαί, ὡν, al. ἀρχοντες, ων, ol. τέλη, ὡν, τά. τό ἀρχο ν.

Öfverhetspersoner, ol ἐν τέλει, se f. öfr. Föreg.

Öfverhopa, ἀφ&όνως 1. ἀφ&ονον παρέχειν τινί τι (ngn m. ngt), κατακλύζειν τινά τινι.: ö. ngn m. välgerningar, πολλά ευεργετεῖν τινα.: m. smädelser, αἴσχροις ἐξαράττειν τινά.: m. göromål, πολλήν ἀσχολίαν 1. πράγματα πάμπολλα παρέχειν τινί.: vara ö:d m. ngt, ἀφ&ονον ἐχειν τι. πλη-&ύειν τινός 1. τινι.: m. göromål, πολλήν ἀσχολίαν ἀγειν.

Öfverhoppa, 1) eg., υπερ-, διαπηδάν. ὑπερ-άλλεσ&αι. 2) oeg., se Förbigå 2).

Öfverhud, ἐπιδερμίς, ίδος, ἡ.

Öfverhufvud, se Föreståndare.

Öfverhufvud, adv., ολως. τό σύνολον, ἐπί-παν. τό σύμπαν. κα&-, παράπαν. iv κεφαλαίφ.

συλλήβδην.: δ. taget, απλώς δέ ὡς συνελόντι εἴπειν. ὠ? (ἐπος) εἴπειν.

Öfverhänga, 1) tr., περιβάλλειν (en annan), -σ&αί (sig sjelf) τι. 2) intr., ὑπερκρέμασ&αι. προπίπτειν. προκύπτειν. Jfr Förestå 1).

Öfverhöghet, ἡγεμονία, ἡ. κράτος, τό. ini-κράτεια, ἡ.

Öfverhölja, se Hölja.

Öfverila sig, se Förgå 2), Förhasta sig.

Öfverilning, se Förhastande, äfv. δρμή, »/..•^sinnets ö., äfv. bl. οργή, ἡ. &υμός, δ.: i ö., εἰκρ. προπετώς. ἀλογίστως. ἀπερισκέπτως.: handla i ö-, se Förhasta sig.

Öfverinseende, προστασία, ἡ.: ha ö. öfver ngt, προοτατεῖν, ἡγεῖσ&αί τίνος.

Öfverinspektör, -intendent, προστάτης, ου, δ. ἀρχων, ονιος, ὁ.

Öfverjordisk, μετέωρος, 2 (i luften), ουράνιος, 3. S-ειος, 3.

Öfverjägare, -gmästare, ἀρχικυνηγός, δ.

Öfverkasta, περιβάλλεσ&αι.

Öfverkjortel, περιβόλαιον, τό (öfverplagg). ἐφεστρίς, ίδος, ἡ.

Öfverklaga, se Klaga 3), Klandra.

Öfver kl ok, ὑπέρσοφος, 2.

Öfverkläda, se Öfverdraga.

Öfverklädning, περιβόλαιον, τό. χλαίνα, ή.

Öfverklädsel, se Öfverdrag.

Öfverkomma, se Öfvergå 1), Påträffa, Ertappa, Anfalla.

Öfverkommando, -kommendant, se Öf-verbefäl, -befälhafvare.

Öfverkomst, 1) se Öfvergång 1). 2) fynd af ngt, ἐπιτυχία, ή. ἀνεύρεσις, ή.

Öfverkorsa, se Radera.

Öfverköra, 1) tr., a) se Öfverföra, b) se Kullköra 1). äfv. ἱλαύνοντα καταπατεἰν. 2) intr., se Öfver fara 1).

Öfv erlasta, φορτίον μείζον ἐπιβάλλειν τινι ἡ ώστε φέρειν 1. ἀγειν.: ö. ett fartyg, ὑπεργεμί-ζειν ναύν.: magen, ὑπερεμπιπλάναι τήν γαστέρα.: ö. sig m. mat o. dryck, ὑπερεμφορεισ&αι, ὑπερ-εμπίπλασ&αι, ὑπερπληρούσ&αί τίνος, υπέρ τον καιρόν 1. τό μέτρον ἐμιτίπλασ&αι. — öfverlastad, 1) eg., ὑπέργομος, 2.: ö. måge, ὑπερπληρω&είσα γαστήρ, ή.: vara ö., ὑπεργέμειν. 2) om stil o. uttryck, περιττός, 3.: ö. stil, περιττολογία, η.: begagna en δ. stil, περιττολογειν. Jfr Svulstig.

Öfverlefva, ἐπιβιονν τινι. περιγίγνεσ&αί τίνος.

Öfverlefva, se Återstod.

Öfverlemna, παρα-, ἐ ν διδόναι τινί τι (i allmht, äfv. en fästning åt fienden), ἀποδιδόναι (ngt anförtrodt), ἐγχειρίζειν (lemna i handom). παρεγγυάν (eg. ss. pant), jfr A flå t a, Anbefalla.: ö. ngn afgörandet, ἐφιέναι (κρίνειν) τινι. se f. öfr. Lemna 3).: ö. sig åt ngt (ngn böjelse). (ἐκ-, ἐπι)διδόναι εαυτόν τινι 1. πρός τι. ἀποκλί-νειν ἐπί τινι. ἰνδιδόναι τινί (handlöst).: ö. sig på nåd o. onåd, παραδιδόναι ἑαυτόν χρήσ&αι 8 τι αν τις βούληται.: sig sf ö:d, ἀφετος, 2.

Öfverlemnande, παράδοσις, ή. ἐπιτροπή,η (hemställande).

Öfverlista, κατασοφίζεσ&αί τινα. (δι* απάτης) περιέρχεσ&αί τινα. απάττ/ παραλογίζεσ9αί τινα. παρακρούεσ&αΐ τινα.: i krig, καταστρατηγείν τινα.532 öfverlistande —

Öfverlistande, παραλογισμός, ό. παράκρου-

Öfverljudd, se Högljudd.

Öfverlopps, till ö. = i öfverflöd, se d. o.

Öfverloppsverk, τό περιττόν. περιττον ἐργον, τό. 1. d.

Öfverlupen, se under Öfverhopa, Öfverdraga.

Öfverlycklig, vara ö., ὑπερήιhädat, ὑπερ-χαίρειν.

Öfverlåta, se Afstå 1), Öfverlemna.

Öfverläder, χιτών ό τον υποδήματος.

Öfverlägga, -ggning, se Rådslå, -slag. — öfverlagd, Ισκεμ μένος, βεβουλευμένος, πε-φροντισμένος, 3. jfr Afsigtlig.

Öfverlägsen, κρείττων, 2. καθυπέρτερος, 3.: i antal ngn ö., πολλαπλάσιος (3) τίνος: vara ngn ö., κρείττω είναι, περιγίγνεσθαι, ὑπερέχειν ηνός (i ngt, τινί). πλεονεκτεϊν, πλέον ἐχειν ηνός.: vara ngn ö. i makt, ὑπερβάλλειν ηνά δυνάμει.

Öfverlägsenhet, τιλεονεξία, ή. κράτος, τό. ἐπικράτεια, ή. Jfr Företräde 2).

Öfverläpp, ἀνώτερον χεῖλος, τό.

Öfverläsa, διελθεϊν αναγιγνώσκοντα. ἐκμαν-θάνειν (lära sig utantill).

Öfverlöpa, -nde, -re, se Desertera, -ertion, -ertör.

Öfvermage, se Minderårig.

Öfvermakt, το της δυνάμεως πλεονάζον, υπερβάλλουσα ἡ δύναμις. ἐπικράτεια, ἡ.

Öfverman, ὁ κρείττων (ους), (ἐπι)κρατών (ονν-τος).: han fick sin ö., ἐπ ἐτυχε τω αυτού ἐπικρα-τούντι.

Öfvermanna, se Besegra.

Öfvermensklig, υπεράνθρωπος, 2. ὑπερ ἀν-θρωπον. μείζων ἢ κατ' ἄνθρωπον. δεινός, θεϊος, δαιμόνιος, 3.

Öfvermod, ὑπερηφανία, ἡ. ὑβρις, εως, ἡ. φρόνημα, τό. τρυφή, ἡ.

Öfvermodig, υπερήφανος, 2. υπέρφρων, 2. υβριστικός, 3.: ö. behandling, ἐπήρεια, ἡ.: vara δ., ὑπερηφανεϊν. μέγα φρονεϊν.: behandla ngn ö:t, ν βρίζε ιν (εις, πρός) τινά. ἐντρυφάν τινι.

Öfvermogen, ὑπέρωρός, 2.

Öfvermorgon, i ö., εϊςτρίτην ἡμέραν. εiς ένην.

Öfvermål, ἐπίμετρον, τό. -la, ἐπιμετρειν.

Öfvermätt, υπερβολή, ἡ. τό ὑπερβάλλον, ὑπερ αϊρον.

Öfvermåttan, ὑπερβαλλόντως. διαφερόντως. Ισχάτως. ἐς τά ἐσχατα.: ö. stor, υπερμεγέθης, 2. ὑπερφυής, 2. μέγιστος, 3.: ö. stark, ὑπερίσχυρος, 2. Ισχυρότατος, 3.: så i allmht gm smnsättning m. υπέρ 1. gm superi.

Öfvermäktig, δυνάμει προϋχων, ουσα, ον. χρατών, ούσα. νικών, ὼσα.

Öfvermätig, υπέρμετρος, 2. περιττός, 3.

Öfve

rmätt, ὑπερεμπλησθείς, εϊσα, ἐν. διακο-ρής, διάκορος, 2. πλήρης, 2. μεστός, 3.

Öfve

r m ä 11 a, ὑπερεμπιπλάναι.

Öfvermätt η ad, πλησμονή, ἡ. κόρος, ὁ.

Öfvernaturlig, ὑπερφυής, ἐξαίσιος, 2. θειος, δαιμόνιος, 3.

öfv er η o g, ὑπεράγαν.

Öfve

rplagg, περιβόλαιον, τό. ιμάτιον, τό.

Öfverraska, φθάνειν καταλαβόντα τινά. ἐξ-αίφνης 1. ἐξ ἀπροσδοκήτου καταλαμβάνειν τινά 1. ἐπιπίπτειν, ἐπιστήναί τινι. Jfr Ert a ρ ρ a,

- Öfverspinna.

Öfverraskande, απροσδόκητος, 2.

Öfverraskning, τό ἀπροσδόκητον. τό παρά τήν δόξαν συμβάν.

Öfverrida, 1) tr., ιππεύοντα 1. ἐλαύνοντα ἀνατρέπειν τινά. 2) intr., Ιππεύοντα διαβαίνειν 1. περάν.

Öfverrock, ἐφεστρίς, ίδος, ἡ.

Öfverrumpla, αϊφνιδίως ἐπιπεσεϊν τινι. ἐξ-απίνης 1. ἐξαπιναίως καταλαβεϊν τινα 1. τι. ἐξ ἐφόόου λαβείν. Jfr

Anfalla.

Öfverrumpling, gm υυ.: gm ö. intaga, al-φνιδίως ἐπιπεσόντα αἱρεῖν.

Öfverräcka, ὀρέγειν. προτείνειν.

Öfverräkna, (ἐπι-, ἀνα)λογίζεσθαι. ἀναπεμ-πάζειν.

Öfverräkning, (ἀνα)λογισμός, ὁ.

Öfv errätt, se Öfverdomstol.

Öfverse, 1) öfverskåda, καθ-, σύνοροtν. κατα-θεάσθαι.: kunna ö., ἐξικνεῖσθαι τρ ὁψει.: orten kan vidt o. bredt ö:s, τὸ χωρίον κάτοπτον πανταχόθεν.: lätt att ö., ευσύνοπτος, 2. 2) se Genomse. 3) förbise, a) af oaktsamhet, παροράν. περιοράν m. part. (af vårdslöshet), b) m. flit, ὑπεροράν. παριέναι. (παρ)αμελεῖν τίνος, κατα-φρονεῖν τίνος. 4) se Förlåta.

öfverseende, ἐπιείκεια, ἡ. συγχώρησις, ἡ. πραότης, ἡ. se f. öfr. Förlåtelse, Medgörlig-het.

Öfversigt, σύνοψις, ἡ.

Öfversinlig, μετέωρος, 2. θειος, 3.

Öfversittare, ὑβριστής, ου, ὁ. νεανιευόμένος, ὁ. αὐθάδης ἀνήρ, ὁ.

Öfverskaffa, se Öfverföra.

Öfverskatta, τοὺ δικαίου πλέον νέμειν τινί. ὑπερ τὴν ἀξίαν θαυμάζειν τι 1. τινά. ὑπερτιμάν. ὑπεράγασθαι. ὑπερθαυμάζειν.

Öfverskeppa, (δια)περαιούν, διακομίζειν, δια-βιβάζειν πλοίω. διαπορθμεύειν.

Öfverskicka, ἐπι-, ἀποστέλλειν, διαποστέλλειν. (δια-, ἐπι-, ἀπο)πέμπειν.

Öfver skickande, ἐπίπεμψις, ἡ. 1. gm νν.

Öfverskjuta, ἐξικνεῖσθαι εις τὸ πέραν, ὑπερ-βάλλειν (τινά τινι, i 1. m. ngt), ὑπερεχειν (τινός τινι).

Öfverskott, περιουσία, ἡ. χρήματα τὰ π$ρι-όντα. ἀργύριον τὸ περιγιγνόμενον.

Öfverskotta, ἐπι-, καταχωννύναι.

Öfverskrida, ὑπερβαίνειν, γίγνεσθαι ὑπέρ u. ἐκβαίνειν (t. ex. τὴν ἡλικίαν o. s. v.).

Öfverskrift, -fva, se Påskrift, -fva.

Öfverskygga, (ἐπι-, περι)σκεπάζειν. Jfr Skydda.

Öfverskyla, se Betäcka, Bemantla.

Öfverskåda, se Öfverse 1).

Öfverskådlig, κάτοπτος, 2. σύνοπτος, 2.

Öfverskära, -rare, -rarekarda, -rning, κνάπτειν 1. κναφεύειν. κναφενς, έως, ὁ. κνάφος, ὁ. κνάψις, εως, ἡ.

Öfverskölja, se Öfvergjuta.

Öfv er slag, 1) på vågen, ἐπιρροπή, ἡ. 2) se Öfverräkning.

Öfverslå, se Öfverräkna.

Öfversmeta, se Smeta.

Öfversockra, περιπλάττειν σάκχαρι 1. σάχχα-ρόν τινι.

Öfverspela, μελετάν m. part., se Spela.

Öfverspinna, περιπλέκειν.öfverspola— öga.

Öfverspola, χαταχλύζειν τινά τινι. χαταντλεῖν τινός τι.

Öfverspruta, νπερχαχλάζειν (intr.).

Öfverspunnen, περίπλεχτος, 2.

Öfverspändhet, μανία, ἡ. Jfr Öfverdrift.

Öfverspänna, ἱπεν-, περιτείνειν τί τινι. — öfverspänd, περι μανής, 2. μανεις, εῖσα, iv. μανιχός, 3. Jfr öfverdrifven.

Öfverst, ἄχρος, 3. υπέρτατος, 3.

Öfverste, ταξίαρχος, ὁ (f. infanteri), φύλαρ-χος, ὁ (f. kavalleri).

Öfversteprest, ἀρχιερεύς, έως, ο.

Öfverstiga, 1) se Öfvergå 1). äfv. ὑπεραίρειν. 2) hinna, räcka utöfver, υπερβάλλων, ὑ-περαίρειν τι. είναι υπέρ, παρά τι. μείζω εἶναί τίνος.: arbetet ö:er mskliga krafter, το ἐργον μεῖζόν ἐστιν ἡ χατ* ἀνθρωπον.

Öfverstiglig, νπερβατός, 3.

Öfverstjelpa, χαταπίπτειν.

Öfverstryka, se Bestryka, Radera.

Öfve rstråla, ὑπεραυγάζειν. ἱχπρέπειν 1.ὑπερ-βάλλειν λαμπρό τητι.

Öfverströ, χαταπάττειν. χατασπείρειν.

Öfverstyrelse, ἀρχή ἡ μεγίστη.

Öfverstyrman, ἀρχιχυβερνήτης, ου, ὁ.

Öfverstå, se Genomgå 2).

Öfverstänka, se Bestänka.

Öfversvalla, ὑπερχαχλάζειν. ἐπιχλνζειν {tr,).

Öfvervinnelig, se Riklig.

Öfv er svämma, χατα-, ἐπι-, συγχλύζειν. πε-λαγίζειν. ἐπιχεῖοθαί τίνος (ngt), χαταντλειν τινός τι (öfverösa ngn m. ngt, äfv. oeg.).

Öfversvämning, χαταχλυσμός, ὁ. ἐπίχλυ-σις, ἡ.

Öfversålla, χαταπάττειν.

Öfver säll, se Öfv er lycklig.

Öfversända, se Öfverskicka.

Öfversatta, l)e se Öfverföra 1), Öfver-skeppa. 2) se Återgifva, Öfverflytta 1)

v Λ

Öfversättare, μεταφραστής, ου, ο.

Öfversättning, seÅtergifvande, Öfverflyttning.

öfvertaga, 1) taga emot, (dia-, ix , παρα)-ἀέχεσθαι. παραλαμβάνειν. 2) åtaga sig, ἀνα-, ὑποάέχεσθαι. ἀντιλαβέσθαι πράγματος (en angelägenhet).

Öfvertagande, ὑπο-, ἀναόοχή, ἡ.

Öfvertala, {ἀνα)πείθειν. λόγοις προτρέπειν.: δ. ngn till ngt, πείθειν τινά τι 1. ποιεῖν τι.: listigt, παραπείθειν τινά.: ö. ngn att afstå fr. ngt, μεταπείθειν τινά μή ποιήσαί τι.: låta s g ö:s af ngn till ngt, πείθεσθαί τι ὑπό τίνος,

πεισθέντα υπό τίνος ποιεϊν τι.: svår, lätt att ö., άυς-, ευ-πειθής, 2.

Öfver t al i g, περιττός, 3. πλεονάζων, ουσα, όν.: ö. gm missbildning, π α ρ αφ ν ό μένος, 3.

Öfvertalighet, τό περιττόν. περισσό τη ς, ή.

öfvertalning, πειθώ, ους, ή (äfv. Svada).

Öfvertalningsgåfva, -konst, πειθώ, ους, ή. πιθανότης, ή: egande ö., πιθανός, 3.

Öfvertand, παραφυόμένος όάούς, ό.

Öfverträda, παρα-, ύπερβαίνειν τι (t. ex. νόμους, συνθήχας o. s. v.).

Öfverträdare, ό παρα-, υπερβαίνων I. -βάς.

Öfverträdelse, παράβασις τών όιχαίων, ή (absol. förstiN. T.).: ö. af lagen, nttQWfuia, ή.

Öfverträffa, ngn i ngt, άιαφέρειν τινός τινι 1. εις τι 1. εν τινι. προέχειν τινός τινι 1. χατά τι. περιεϊναι, περιγίγνεσθαι, νπερέχειν, νπερφέρειν τινός τινι. ύπερβάλλειν, -σθαι, ύπεραίρειν, πα-ριέναι (af πάρειμι) τινά τινι. νιχαν τινά τινι I. 1. m. part. (t. ex. i välgerning, εύεργετούντα). χρείττω εϊναί τινός τι 1. εις τι χρατιστεύειν τινός εν τινι.: ö. alla, άριστεύειν, πρωτεύειν, πρωτι-στεύειν πάντων.: ö:s af ngn i ngt, ήττάσθαί τίνος \. νιχάσθαι ύπό τίνος m. part.

Öfvertyga, άναπείθειν τινα τι (ngn om ngt). πίστιν έμποιεϊν τινι. άναγχάζειν.: låta sig af ngn ö:s om ngt, πείθεσθαί τινί τι 1. m. följ. ω£, οτι m. v. fin.: vara ö:d, πεποιθέναι. πεπεϊσθαι. πιστεύειν. εύ εϊάέναι. ούτω τήν γνώμην εχειν m. o. gen. absol.: förmåga att ö., πιθανό της, ή. — öfvertygande, πιθανός, πιστός, πιστιχός, 3.

Öfvertygelse, πίστις, εως, ή.: det är min ö., ούτως εγωγε γιγνώσχω.: i dna ö., ούτω γι-γνώσχων.: efter min ö., ώς γνώμης εχω. ώς έγώ νομίζω.

Öfvertäcka, -ckning, se Bstäcka, -ck-ning.

Öfvertänka, (άνα)λογίζεσθαί τι. σχοπεϊν, iv-νοεϊν, μελετάν τι. Ιφιστάναι (τήν γνώμην, άιά-νοιαν, τόν νούν) τινί, έπί τι, περί τίνος, χατά I. περί τι. iv νω λαβείν τι· ένθυμεϊσθαί τι.

Öfvertänkande, άναλογισμός, o.

Öfveruppsigt, - syningsman, se Öfverinseende, -inspektor.

Öfvervara, παρεϊναι, παραγενέσθαι, πα-ρατυγχάνειν τινί.

Öfvervigt, 1) eg., τό υπερβάλλον, οντος. (ίπιρ)ροπή, ή. 2) se Företräde 2), Öfverlägsenhet.

Öfvervika, έπιχάμπτειν.

Öfvervinna, se Besegra.: ö. hinder, άπο-σχευάζεσθαι τά έμποάών.: ö. sin vrede, sitt hat o. d., χατ εχειν, χαταστέλλειν τήν όργήν, τό μίσος. χρείττω γίγνεσθαι οργής, μίσους.

Öfvervinnare, ό νιχήσας τινά. se Segrare.

Öfvervintra, (dia-, παρα)χειμάζειν. άιάγειν τόν χειμώνα (om pers.), άιετίζειν (om växter).

Öfverväga, 1) eg., ύπερσταθμίζεσθαι. νπερ-ταλαντάν (Sedn.). 2) uppväga, oeg., ύπερβάλλειν, ύπεραίρειν, ύπερτείνειν in. acc. χρείττω εϊναί τίνος- 3) se Öfvertänka. — öfvervägande, υπερβάλλων, ουσα, ον. μείζων, ον.

Öfvervägande, se Öfvertänkande.

Öfvervälde, se Herravälde.

Öfverväldiga, se Betvinga, Besegra.

Öfverväxa, (Ιπι)σχιάζειν.

öfverända, se Omkull.

Öga, οφθαλμός, ο (äfv. på växter), όμαα, τό. όψις, εως, ή (ngn gång).: ha ö:t på ngt, άφο-ράν, άποβλέπειν πρός 1. εις τι.: tillsluta ö:en, (χατα-, Ιπι)μύειν τούς ό.: ej tro sina ögon, όρώντα άπιστεϊν.: f. ögonen, iv όψει. iv όφθαλμοϊς. πρό οφθαλμών.: f. allas ögon, iv τω φανερω. ix τού φανερού.: ställa ngt f. ögonen, προ οφθαλμών ποιεϊν, ιστάναι, τιθέναι τι. Εμφανές ποιεϊν τι. ύπό τήν όψιν τιθέναι : ha ngt f. ögonen, όράν, πρό οφθαλμών εχειν, iv όφθαλμοϊς όράν τι. σχοπεϊν τι.: träda ngn under ögonen, εϊς όψιν ίλθεϊν τινι.: m. egna Ögon, αύτοψεί. se ngt, αύτόπτην εϊναί τίνος, jfr Blick.: ö. på nål o. d., οπή, ή. χύαρ, ατος, τό.584

Ögla — Öp ρ,en.

Ögla, οπή, ή. λαβή, ή (handtag).

Ögna, se Se.

Ögonblick, χρόνον στιγμή, ή. άχαρής χρόνος, ό. καιρός, ο (gynnande 1. af]görande).: i ö:et, iv άκαρεϊ [χρόνω 1. του χρόνον). αντίκα μάλα. άκμήν. παραχρήμα, και δή.: f. ö:et, τό παραυ-τίκα 1. αντίκα, iv τω παραντίκα 1. παραχρήμα.: icke ett ö, ούδένα χρόνον.: aldrig ett ö., ούδ' άχαρη.

Ögonblicklig, άκαριαϊος, 3. δ,ή,τό(παρ)-αυτίκα 1. παραχρήμα. — Adv., se under Ögonblick.

Ögonbryn, όφρνς, νος, ή.: rynka ö:en, συν-άγειν τάς όφρνς.

Ögonfägnad, τέρψις ή τής όψεως, οίον οφθαλμών πανήγνρις, ή. ήδιστον θέαμα, τό.

Ögonhåla, κόγχη, ή. κόγχος, δ.

Ögonhår, βλεφαρίς, ίάος, ή.

Ögonkast, se Blick.

Ögonlidande, χαχον το χατά τονς οφθαλμούς.

Ögonlock, βλέφαρον, τό.: det öfre ö:et, iiτι-χνλίς, ίδος, ή (bl. i pl.).: det nedre, ύποχοιλίς9 ίδος, ή. νπόκοίλον, τό.

Ögonläkare, Ιατρό ς δ τών δφθαλμών. οφθαλμό σοφο ς, οφθαλμικός, ο.

Ögonmått, εικασία ή (άπ* δψΒως).

Ögonmärke, ha ngt till ö., σκοπεϊν τι. Jfr Sigte, Syfte.

Ögonpar, τώ όφθαλμώ. τώ δσσε (poet.).

Ögonsalva, χολλύριον, τό.

Ögonsigte, se Sigte.

Ögonsjuka, -kdom, δφθαλμια, ή.: lida af ö., όφθαλμ,ιάν.: smittas af ö., δφθαλμίζεσθαι.

Ögonskenlig, Εμφανής, 2. φανερός, 3.: ö. fara, προνπτος κίνδυνος, ό.

Ögonskenlighet, Εμφάνεια, ή.

Ögonskärm, παρώπιον, τό.

Ögonsten, γλήνη, ή.

Ögonsvaghet, άμβλυωπία, ή.

Ögontand, κυνόδους, οντος, ό.

Ögon tjenare, όφθαλμόδουλος, δ (Sedn).

Ögon tjenst, άρεσκεία, ή.

Ögo η var, λήμη, ή.

Ögonvittne, αυτόπτης, ου, ό.

Ögonvrå, χανθός, δ.

Ögonvärk, ἀλγηδών δφθαλμών, ή.

Ögrupp, νήσων χύχλος, δ. νήσοι ai iv χύ-κλω χείμεναι.

Ök, υποζύγιον, τό. χανθήλιος (όνος), δ (äfv. oeg).

Öka, (Επ)αυξάνειν. Επιτείνειν. πλέον ποιεϊν.: δ. sig (utom pass. af föreg.), Επιδιδόναι. Επίδο-σιν λαμβάνειν, i antal, πλέον γίγνεσθαι, ἰπιδι-δόναι είς τό πλήθος.

Öka, se Eka.

Ökande, (Επ)αύξησις, ή. Jfr Ökning.

Öken, se Ödemark.

Öknamn, ἰπονείδιστος ἰπωνυμία, »;.

Ökning, αϋξημα, τό. Επίδοσις, ή. Jfr Ö k ande.

Öl, ζύθος, o o. τό. κρίθινος οίνος, ό. βρϋ-τον, τό, -ος, δ. πϊνον, τό.

Öm, 1) kroppsligt, αλγεινός, ἀλγηρός, 3. ἰπώ-δυνος, 2. οδυνηρός, 3. δδυνώδης, 2. : jag är ö. i kroppen, ἀλγώ τό σώμα. ό δύναται τό σώμα.: ha δ:ma tänder, αιμωδεϊν, -διάν. 2) se Känslig.

Ömhet, 1) kroppslig, ἀλγησις, ή. ἀλγηδών,

όνος, ή. αλγεινό ν πάθος, τό. αάμωδια, ή (i tänderna). 2) se Känslighet.

Ömhjertad, ἁπαλόφρων, 2. υγρός, 3. ἰλε-(ενός, 3.

Ömhjertenhet, ὑγρδτης τού ήθους, ή. μα-λακόν τό ήθος. τό ἰλεεινόν.

Ömka, se Beklaga 1).: ö. sig = ha medlidande, se under Medlidande.

Ömkan, se Medlidande.

Ömkansvärd, se Beklagansvärd.

Ömklig, 1) s. väcker ömkan, ἰλεεινός, 3. οί· κτρός, 3. ἀθλιος, 3. θρηνώδης, γοώδης, 2. 2) se Eländig, Dålig. — Ad υ., ἐλεεινώς. καχώς. ἀθλίως.

Ömklighet, κακία, πονηρία, μοχθηρία, ή. Se f. öfr. Eländighet.

Ömma, 1) eg., ἀλγεϊν τι (t. ex. τήν κεφαλήν, τώ πόδε o. s. v.), λυπεϊ τι. δάκνει u. : mina tänder ö., αίμωδώ. 2) erfara en ksla af stirg, medlidande, λυπεϊσθαι. συμπάαχειν, συγκάμνειν τινί (f. ngn), οίκτείρειν. 3) impers., det ö:r mig, se Beklaga, Medlidande.

Ömmande, 1) eg., ἀλγησις, ή. 2) se Medlidande.

Ömsa, se Ombyta, Skifta.

Ömse, εκάτερος, 3.: å δ. sidor, ἀμφοτέρωθι. εκατέρωθι. καθ' εκάτερα. ἀμφοτέρωθεν. εκατέρωθεν. ἀπ' αμφοτέρων, ἀφ* ἑκατέρων.

Ömsesidig, ἀμοιβαϊος, 3 (vexlande)* δ, ή, τό ἀπ' ἀλλήλων, πρός ἀλλήλους, δι' αλλήλων o.s.v. ό, ή, τό ἑκατέρων. εκάτερος, 3.: betrakta hran-dra ö:t, πρός ἀλλήλους ὁράν. Äfv. gm smnsätt-ningar, t. ex. ö. afund, ἀλληλοφθονία, ή.

Ömsesidighet, τό πρός ἀλλήλους. τά ἀλλήλων, ἑκατέρων. τό Εκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.

Ömsint, -het, se Ömhjertad, -hjerten-het.

Ömsom, iv-, παρ-, ἑπαλλάξ. iv (τω) μέρει, χατά διαδοχήν.

Ömtålig, -het, se Öm, -hetl), Känslig, -het 2).

Ö m t ä η d, vara, αΧμωδιάν.

Ömtändhet, αιμωδια, ή.

Önska, εὐχεσθαι. ἰπιθυμεϊν, ὀρέγεσθαι, ἐφι-εσθαι (trakta efter, åstunda, m. gen. 1. inf.). (Επι)ποθεϊν (längta efter, m. acc. 1. in/.), χρήζειν (yrka), βοὐλεσθαι, Εθέλειν (vilja).: ö. att ngt icke sker, ἀπεὐχεσθαι μή γενέσθαι τι.: ö. ngn allt godt, εὐχεσθαι τινι πάντα τ ἀγαθά.: ö. ngn allt ondt, ἐπ-, καταράσθαἰ τινἰ τι.

Önskan, ευχή, ή, πόθος, ο, Επιθυμια, ή (subjektivt: om skiln. se Föreg.), 8 1. a τις εὐχεται, ου 1. ων τις Επιθυμεἰ (objektivt).: ngt går mig efter δ-, κατά νουν 1. γνώμην προχωρεἰ, ἀπο-, Εκβαἰνει, ἀπαντα μοἰ τι.: se sin ö. uppfylld, εἴς τό πέρας ἀφικέσθαι τής ευχής, τυγχάνειν ὠν Επιθυμεἰ τις.: motsvara ngns δ., τοιούτον ειναι οἰον ενξαιτ* ἀν τις.

Önsklig, -värd, ενκτός, 3. εὐκταϊος, 3. Ι-πνπόθητος, 2. ποθεινός, 3. ζηλωτός, 3. αἰρετός. 3. ἀσπαστός, 3. κἀλλιστος, ἡδιατος, 3.

Önskning, se Önskan-

Öppen, 1) eg., ἀνεωγμένος, 3. ἀναπεπταμέ-νος, 3. χάσκων, ουσα ον (gapande), βάσιμος, 2 (tillgänglig).: ö. lif, κοιλιολυσια, ή. χοιλία υπ ἀγουσα. : skaffa ö:t lif, Ιὐειν 1. ὑπάγειν τήν χοι-λἰαν 1. γαστέρα, λαπάττειν τήν γαστέρα.: ö:naÖppenhet — östlig.

fältet, το ntdiov. το νπαιθρον.: på ö. gata, iv ὑπαἰθρφ.: Ö:na sjön, ο πόντος.: ö:na ögon, οφθαλμοἰ ἀναπεπταμένοι.: ört bref, ασφράγιστος Επιστολή, ή.: hålla ö. taffel, εστιάν τον βονλόμε-νον εϊσελθειν.: mottaga m. örna armar, ἀσμένως ἀέχεαθαι. — Adv., iv τω Ιμφανεϊ. ix του Εμφανούς. ἀπό 1. ix του προφανούς. 2) obefästad, ἀ-τεἰχιστος, ἀφρακτος, 2. 3) se Odäck ad. 4) se Öp ρ en hj er ti g.

Öppenhet, ἀπλότης, χρηστότης, ή. ἀλήθεια, ή.

Öppen hj ertig, απλούς, 3. χρηστός, 3. se f. öfr. Oförställd.: tala ört m. ngn, Ιλευθέρως λέγειν πρός τινα. παρρησιάζεσθαἰ τινι 1. πρός τινα.: ört tillstå, ἰξομολογεϊν.: säga ört, εἴπειν οὐάεν ἀποχρυψάμενον 1. ὑποστειλάμενον.

Öppenhjertighet, se Öppenhet.

Öppna, cἴιοἰγειν, (ἀι)ανοἰγειν (i allmht). λὐειν (t. ex. ἀεσμόν, Επιστολή v o. d.). ἀναπεταννυναι (t. ex. πύλας, θύρας, οφθαλμούς, ὠτα). ὑπανοι-γειν (hemligt 1. småningom).·. Ö. åder, τέμνειν φλέβα.: ö. ett lik, (ἀνα)τέμνειν νεκρόν.: ö. sig, χάσχειν o pass. af nämnda vv.: ö. passagen m. våld, βιάζεσθαι τήν εισοάον.: ö. ögonen på ngn (oeg.), Εκἀιἀάσκειν τινά. σωφρονἰζειν τινά.

Öppnande, ἀνοιξις, ή. τό ἀνοἰγειν.: ö. af ett bref, λύσις τών Επιστολών, ή.

Öppning, 1) mynning, στόμα, τό. οπή, η. χάσμα, τό. πύλη, ή. 2) öppet lif, se under Öppen.

Ör, ψάμμος, ή. κάχληξ, ηκος, ὀ.

Öra, οἴι, ὠτός, τό.: pina ören, ἀνιάν τά ὠτα. : sloka ören, καταβάλλειν τά ὠτα.: tillsluta Ö:en, ej ha ö. f. ngt, ονκ ἀχούειν τινός, καταφρονεϊν, ὀλιγωρειν, ἀμελεϊν τἰνος.: låna sitt ö. åt ngt, ἀ· νατιθέναι τάς ἀχοάς τινι.: spetsa ören, ορθά ι-στάναι τά ὠτα. ὀρθίον Εφιστάναι τό ους. Επιμελώς προσέχειν (oeg.).: stoppa ö:en till, Επιφράτ-τειν, Επιβὐσασθαι τά ὠτα. ἀποφράττειν τάς ἀχο-

ἀς.: smeka ö:t, εοτιάν εν μάλα τάς ἀχοάς : ha ngt bak ö:t, κρυψἰνονν ειναι.: slå ngn f. ört, παρακρούειν τινά.

Örfil, κόλαφος, ὀ.: ge ngn en ö., κολαφἰ-ζειν τινά. Επἰ 1. κατά χόρρης πατάσσειν, τύπτειν, παίειν τινά.

Örhänge, Ενώτιον, τὀ (vanl. pl.). Ελλόβιον, τό. ελικτήρες, οϊ. ἀιόπαι, αι. πλάστρα, ων, τά.

Örlapp, λοβός, ὀ.

Örlig, - a, se Krig, -a.

Ormandel, παρωτίς, ίάος, ή.

Örn, αετός, ό.

Örnunge, άετιάεύς, έως, ό.

O ron bi k t, Εξομολόγησις ή κατ' ώτων.

Öron sjukdom, κακόν τό κατά τά ώτα.

Öronsusning, βόμβος τών ώτων, ό. συριγμός, ό.

Ö ron tas siare, ψιθυριστής, ον, ό. άιάβολος, ό.

Örring, se Örhänge.

Örslef, ώτογλυφίς, ίΰος, ή. ώτόγλνφον, τό. μηλωτίς, ίάος, ή.

Örsprång, ωταλγία, ή.

Ört, φντόν, τό. φύτευμα, τό. βοτάνη, ή.

Örvax, κυψέλη, ή. κυψελίς, ίΰος, ή.

Ösa, άντλεΐν. άρύειν. άρύτειν.

Ösande, άντλησις, ή.

Öskärl, άρνταινα, ή. άρντήρ, ήρος, ό. άρν-σάνη, ή.

Östan, vinden, άπηλιώτης (άνεμος), ό. άνεμος ό Εξ ανατολών πνέων.

Ös tan i fr ån, αφ' ήλιου ανατέλλοντος. Εξ (ήλιου)^ ανατολών.

Öster, άνατολαί (τού ήλίον) αϊ. εως, ω, ή. ήλιος ό ανατέλλων.: mot ö., πρός (τήν) εω.

Östlig, πρός ήλίον άνατολήν. πρός εω.: de ö;a trakterna, τά πρός τήν εω τετραμμένα. τα εώα.

Tryckfel.

sida spalt rad står läs

3 1 29 2 1) a)

26 1 27-8 βυρσοάεφικον -ός βυρσοΰεψικόν- ός

27 2 21 τινός τινά

30 2 48-9 ίπαφροάίσιος ίπαφρόάιτος

51 2 51 παάι‡ παι&ια

58 2 33 3) 4)

63 2 44 κομψώάης, 2 κομψός, 3

146 2 24 se Glödhög. άνθρακια, ή.

151 2 31 άακρνχοειν όακρυρροείν

166 1 28 ξεινίζειν ξενίζειν

247 1 66 σόμφωνος σύμφωνος

292 1 49 ύπό m gen. ύπό m. dat.

337 2 66 σχειόία σχεάία

520 2 25 %-υ ευ- Förkortningar.

abl. = ablativus absol. = absolut absPr. = abstrakt acc. = accusativus act. = activ, -um adj. = adjectivum adv. = adverbium allmht = allmänhet aor. = aoristus art. = artikel Att. = Attisk begr. = begrepp bet. = betydelse bl. = blott compp. = composita = comparativus compr. eoncr. = concret conj. = conjunction 1. conjunctivus d. = den, det, de dat. = dativus dem. = deminutivum dens. = densamme, -a dep. = deponens dir. = direkt derf. = derföre dne, dna, dta = denne, -a, detta dse, dsa = desse, -a d. o., d. oo. = detta ord, dessa ord <8- = egentlig, -en enklit. = enklitisk enl. = enligt etc. = et cetera f. = för fem. = femininum fhde = förhållande fig· = figurlig fr. = från fut. = futurum t. öfr. = för öfrigt följ. = följande föreg. = föregående gen. = genitivus gm = genom gram. = grammatik Gr., Grek. = Grek, -er(na), -iska hne = henne hm = honom hr = hvar hs = hans i ans. = i anseende i afs. = i afseende imp. = imperativus impf. ind. == imperfectum = indicativus indir. = indirekt inf. intr. = infinitivus = intransitiv jfr = jemför jurid. = juridisk K. F. = Kyrkoförfattare kom. — komisk ksla = känsla

1. = eller

lex. = lexikon

m. = med

masc. = masculinum

med. = medium

men. = mening

m. fl. = med flera

milit. = militärisk

mots. = motsats mska, mskr = menniska, -skor

negat. = negativ, -ion

nedanf. = nedanföre

neutr. = neutrum

ngn, ngt = någon, -ot

nom. = nomen, nominativus

N. T. = Nya Testamentet

Nygr. = Nygrekiska

o. = och

o bj. objekt

o. d. = och dylikt, -a

oeg. = oegentlig

omskr. = omskrifning

opers. = opersonlig

opt. = optativus

o. s. v. = och så vidare

part. =3 participium

pass. = passiv, -um

per/. = perfectum

pers. = person, -lig

pl., plur. = pluralis

plusqpf. = plusquamperfectum

poet. = poet, -isk

præp. =. præposition

prakt. = praktisk

pr ön. == pronomen

pros. = prosa, -isk

recipr. = reciprok

refl. = reflexiv

rel. = relativ

s. = som

sc. = scilicet

sdn = sådan

Sedn. = sednare författare

sf = sjelf

sing. = singularis

smn = samman

ss. — såsom

subj. = subjekt.

subst. = substantivum, -a

superi. = superlativus

Sv. = Svensk, -a

temp. = tempus, -oral

t. ex. = till exempel

theoret. = theoretisk

tr. ~ transitiv

t. t. = terminus technicus

ung. = ungefär

uttr. = uttryck

v., vv. = verbum, -a

vanl. = vanligen

voc. — vocativus

äfv. = äfven

Tecknet * framför ett ord utmärker, att ordet saknar auktoritet hos de gamle författarne. "Lex." utmärker, att ordet endast finnes hos de Grekiska Lexikographerna; men "se Lex." hänvisar till våra vanliga lexika från Grekiskan till moderna språk.